

Giới thiệu Thế Tôn (Dạ Nam Thính Phong)

Giang Hàn trong truyện Thế Tôn của tác giả Dạ Nam Thính Phong là một cậu thiếu niên nghèo , ngoài ý muốn đạt được một giọt huyền huyền huyết dịch, có được vô hạn khôi phục bất tử bất diệt thân thể, bắt đầu từ đó cậu vắn thân vào con đường tu tiên khắc nghiệt không lối về .

Bạo Phát tính bí thuật, một cái giá cực lớn !

Công pháp nghịch thiên, nguy hiểm cực cao?

Cảnh giới tiên hiệp: Đoán Thể, Thối Cốt, Luyện Huyết, Thông Mạch, Tụ Nguyên, Hóa Cương, vv...

Mời bạn theo dõi truyện online hay nhất trong tháng này.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thính Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Thanh Huyền Học Viện

Trời nắng chang chang.

Tại một chỗ nhỏ hẹp trong đình viện, một tên ước chừng mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên đang làm dáng, quyền cước trên dưới tung bay, hồ hồ sinh phong, nhất quyền nhất cước mặc dù mộc mạc bình thường, nhưng lại rất có bố cục.

Hô! Hô!

Quyền phong gào thét, bụi đất tung bay.

Sau một lúc lâu, Giang Hàn trên mặt lộ ra mồ hôi, cảm giác được trong cơ thể vô cùng suy yếu, có chút thể lực chống đỡ hết nổi, thế là chậm lại tốc độ, sau cùng ngừng lại.

"Cường ép tiến giai Đoán Thể cảnh đại thành tạo thành khí huyết thâm hụt, quả nhiên vẫn là rất nghiêm trọng, chỉ là đánh như thế một hồi cơ sở quyền pháp cũng có chút thể lực chống đỡ hết nổi."

Giang Hàn gia cảnh bình thường, bởi vì tại nông thôn đo đến luyện võ tư chất thượng giai, tại là vì truy cầu võ đạo, đi tới Thanh Huyền nước quốc đô, thành công thi vào Thanh Huyền học viện, may mắn bước lên võ đạo chỉ lộ.

Nhưng mà hào không bối cảnh lại không có tư không vốn Giang Hàn, tuy nói thi vào Thanh Huyền học viện, thiên phú tư chất cũng thuộc về thượng giai, nhưng lại liên luyện võ cần thiết cơ sở linh dược đều mua không nổi.

Nghèo rớt mòng tơi a!

Từ xưa riêng có văn nghèo võ giàu mà nói, người nghèo nghĩ luyện võ, khó như lên trời!

Võ đạo không phải cầm bút làm văn chương, mà là cần các loại linh dược dùng phụ tá tu luyện, tại Thanh Huyền học viện trừ phi là đứng đầu nhất thiên tài, nếu không là sẽ không cung cấp miễn phí linh dược, tu luyện cần thiết các loại linh dược, toàn bộ cần tự động mua sắm.

Lại thêm Giang Hàn bởi vì làm một ít chuyện, cùng một cái nào đó con em quyền quý lên xung đột, đối phương mặc dù không có tới ra tay độc ác, liền thi thủ đoạn, cũng khiến hắn càng thêm nửa bước khó đi, đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Bất quá.

Giang Hàn từ nhỏ đã có một loại thực chất bên trong quật cường, người nghèo chỉ không nghèo, thà rằng không để ý tới khí huyết thâm hụt, cường ép tăng cao tu vi, lại trái lại tìm chút rai rác công việc kiếm chút tiền, từng chút từng chút đến bù thâm hụt khí huyết, cũng quyết không trước mặt người khác cúi đầu.

Hô!

Cảm giác trong cơ thể mình truyền ra ngoài trần trần cảm giác suy yếu, Giang Hàn thở ra một hơi, từ trong ngực thận trọng xuất ra một cái gói thuốc, mở ra về sau, đem bên trong màu trắng dược tán một cái ăn vào.

Đắng chát dược tán tại trong miệng tan ra, mang đến một dòng nước nóng, rất nhanh chảy qua Giang Hàn toàn thân, cho thân thể của hắn mang đến một hồi ấm áp, loại kia suy yếu cùng mệt mỏi cũng biến mất không ít.

Nhưng mà.

Giang Hàn trên mặt nhưng lại chưa bởi vì một mỗi biến mất mà lộ ra cái gì về mặt cao hứng, ngược lại là thờ dài, trong ngực lại lục lợi hai lần, lắc đầu nói:

"Cuối cùng một bao Bồ Khí tán, lại thêm thật vất vả kiếm được điểm ấy tinh tề cùng thạch tề, cũng không biết có thể hay không đem khí huyết thâm huyệt bù lại."

Cũng là theo thời gian trôi qua, cảm thụ được túi kia Bồ Khí tán được hiệu ở trong người không ngừng tan ra, Giang Hàn trên mặt vẫn là thoáng lộ ra mấy phần nụ cười.

"Thanh Huyền học viện nội bộ được tán thật là không tề, chẳng những đều là tinh phẩm, mà lại so bên ngoài muốn tiện nghi không ít."

Hắn kiểm lại một chút chính mình trong khoảng thời gian này tới kiểm lấy của cải, đơn giản tính toán một chút, tại Thanh Huyền học viện hẳn là có thể lại mua được ba bao Bồ Khí tán, miễn cưỡng có thể lại đền bù một bộ phận thâm huyệt khí huyết.

Nghĩ tới đây, Giang Hàn suy nghĩ một chút về sau, liền rời đi chỗ ở, chuẩn bị đi một chuyến Thanh Huyền học viện bên trong cửa hàng, đem ba bao Bồ Khí tán trước mua đến tay.

Nhưng mà.

Giang Hàn rời đi chỗ ở, không đợi đi đến mấy bước, liền chợt thấy phía trước một đám người đâm đầu đi tới, một người cầm đầu hai đầu lông mày mang theo vài phần lãnh ngạo, có một loại cao cao tại thượng quyền quý khí thế.

"Lâm Hạo Hiên!"

Thấy người phía trước, Giang Hàn biểu lộ không hề tốt đẹp gì, gặp được con hàng này chuẩn không có chuyện tốt, liền là vị này con em quyền quý, khiến cho nguyên bản liền nửa bước khó đi hẳn, càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Chính là bởi vì như thế, Giang Hàn mới lựa chọn không để ý tới căn cơ, không để ý tới khí huyết hao tổn, cưỡng ép tăng cao tu vi, chính là vì có thể tìm tới một tia sinh cơ, tìm tới có thể cố gắng đi xuống động lực.

"A, đây không phải nông thôn sông đại thiếu sao, gần đây qua được chứ?"

"Nếu là linh được không đủ dùng lời nói liền nói một tiếng, ta có khả năng tiện nghi bán người một chút."

Đám người kia thấy được Giang Hàn, liền dồn dập ngừng lại, trong đó không ít người lộ ra trêu tức cùng trào phúng biểu lộ nhìn lại, nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt tựa như là đang nhìn một tên hề.

Giang Hàn mặt lạnh lấy, cũng không để ý tới đám người này trào phúng, tiếp tục hướng phía trước đi, từ khi hắn cùng Lâm Hạo Hiên phát sinh lần kia xung đột về sau, dạng này trào phúng không ít nghe được.

Lúc trước.

Giang Hàn cùng từ nhỏ thanh mai trúc mã Lạc Chi Nhân cùng nhau đi vào quốc đô, đều thi vào Thanh Huyền học viện, Lạc Chi Nhân thân thể cùng Giang Hàn không sai biệt lắm, nhưng sinh nhảu xinh xắn đẹp đẽ, lại bởi vì không có bối cảnh, tại Thanh Huyền học viện thường thường nhận đủ loại quấy rối.

Lâm Hạo Hiên chính là trong đó ghê tởm nhất một cái.

Giang Hàn thường thường che chở nàng, cùng Lâm Hạo Hiên từng có một lần xung đột kịch liệt, kết rất sâu cừ oán, cũng chính vì vậy, một mực không có đem Giang Hàn để ở trong mắt Lâm Hạo Hiên, rốt cục đối Giang Hàn làm thủ đoạn.

Lâm gia thế lực mặc dù không cách nào thao túng Thanh Huyền học viện, nhưng cũng làm cho Giang Hàn khắp nơi bị hạn chế, khiến cho hắn tại Thanh Huyền học viện nửa bước khó đi, muốn tìm phần kiếm tiền công việc cũng không tìm tới, nghèo càng thêm nghèo.

"Chớ vội đi, ta thế nhưng là đặc biệt qua tới tìm người, có kiện sự tình mong muốn khiến cho người biết."

Nhìn xem Giang Hàn mặt lạnh lấy muốn đi, một mực không nói gì Lâm Hạo Hiên, trong đôi mắt đột nhiên lóe lên một tia trêu đùa, hướng về phía Giang Hàn mở miệng nói.

Giang Hàn vốn không muốn để ý tới, nhưng nhưng trong lòng không hiểu sao động, cau mày nói: "Sự tình gì?"

Lâm Hạo Hiên cười, hướng về phía xa xa một bóng người vẫy vẫy tay.

"Chi Nhân, tới."

Nghe được Chi Nhân cái tên này, Giang Hàn đầu tiên là khê gạt mình, sau đó liền cảm giác như có sấm chớp ở bên tai nổ vang, trong lòng run lên bản

bật, cũng không còn cách nào giữ vững bình tĩnh.

Hắn có chút kinh ngạc, lại có chút không tin.

Nhưng khi cái kia muôn phần thân ảnh quen thuộc đi tới thời điểm, rốt cục vẫn là đánh nát nội tâm của hắn, khiến cho cánh tay của hắn không ngừng run rẩy, không cách nào nói ra lời.

Lâm Hạo Hiên nhìn một chút Lạc Chi Nhân, khẽ cười một tiếng, lại lần nữa quay đầu nhìn về phía Giang Hàn, lộ ra một bộ dù bạn vẫn ung dung đáng vẻ, nói:

"Đây là ta dự định qua một thời gian ngắn cưới tiểu thiếp, ngươi thấy thế nào?"

". . ."

Giang Hàn trong lòng một hồi lửa giận bốc lên, chỉ là hắn không biết đây là Lâm Hạo Hiên uy hiếp bức hiếp, vẫn là Lạc Chi Nhân chính mình cam tâm tình nguyện.

Hồ!

Đang lúc Giang Hàn kìm nén không được, hít sâu một hơi, mong muốn mở miệng hỏi ra câu trả lời thời điểm, Lạc Chi Nhân lại mở miệng trước.

Nàng khẽ cắn môi, ánh mắt phức tạp nhìn trước mắt thon gầy thiếu niên, thờ dãi nói: "Ngươi đâu không lại hắn, vẫn là từ bỏ đi, chỉ cần ngươi cúi đầu nhận sai, hắn sẽ không lại đối phó ngươi."

"Ngươi để cho ta. . . Cúi đầu nhận sai?"

Giang Hàn khoe miệng hơi hơi co rúm, lúc trước nàng cái kia y như là chim non nép vào người đáng vẻ trong đầu chợt lóe lên, quả nhiên mẫu thân nói đúng, nữ nhân đều là giỏi thay đổi sao?

Giang Hàn chính mình cũng không biết mình hiện tại cảm xúc là như thế nào, hắn hơi có eyEYB về tự giễu nói ra: "Đây là lựa chọn của ngươi sao? Có lý do gì sao."

Lạc Chi Nhân phức tạp nhìn Giang Hàn liếc mắt, sau cùng nhẹ gật đầu.

"Vâng."

"Có lẽ là bởi vì ta nghĩ tại vô đạo một đường đi càng xa đi." Giải thích một câu về sau, Lạc Chi Nhân miễn cưỡng cười một tiếng, không tiếp tục đi xem Giang Hàn, mà là yên lặng xoay người.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thần Bí Huyết Dịch

"Tốt, tốt."

Giang Hàn nói liên tục hai cái tốt, thân thể khẽ run hít sâu một hơi, miễn cưỡng đem hết thấy phức tạp cảm xúc toàn bộ cưỡng ép đè xuống, lặc đầu.

Hắn xác thực không bỏ ra nỗi Lâm Hạo Hiên có thể cho tài nguyên, càng không bỏ ra nỗi Lâm gia có thể cho tài nguyên, cũng không có tư cách gì yêu cầu Lạc Chi Nhân làm cái gì, trong lòng chỉ có một tia nhàn nhạt đắng chát.

Giữa sân hoàn toàn tĩnh mịch.

Lâm Hạo Hiên khoảng chừng ngó ngó, móm móm lỗ tai, cũng không nhìn thấy Giang Hàn bùng nổ tràng diện, không khỏi lộ ra một mặt nhàm chán biểu lộ, đã mất đi hào hứng, nói:

"Này liền xong rồi? Thật không có ý nghĩa."

Hắn khinh thường nhìn về phía Giang Hàn, nói: "Nếu là không có Chi Nhân, ta lý cũng sẽ không để ý đến ngươi một thoáng, đã sớm phế bỏ ngươi tiểu tử này."

Thoại âm rơi xuống, Lâm Hạo Hiền giờ chân lên, nhẹ nhàng đạp mạnh.

Oanh!

Một tiếng nổ vang, đá xanh đường mòn bên trên lưu lại một vớ vụn dầu chân, có thể tại đá xanh đường mòn bên trên bước ra dầu chân, đại biểu cho hấn tu vi võ đạo đã siêu việt Đoán Thể cảnh viên mãn, bước vào võ đạo tầng thứ hai, Thối Cốt cảnh!

Tuy nói võ đạo đệ nhị cảnh đối Giang Hàn mà nói, cũng không phải là vĩnh viễn không bước qua được mấu chốt, điểm quyết định, nhưng một bước chậm bước bước chậm, Lâm Hạo Hiền phía sau có gia tộc không lồ thế lực Lâm gia, có sung túc tài nguyên cung ứng, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, hấn gần như không có khả năng có cơ hội theo đuổi Lâm Hạo Hiền cảnh giới.

Tại Giang Hàn trước mặt lưu lại một dấu chân về sau, Lâm Hạo Hiền không tiếp tục động thủ, mà là cất tiếng cười to, quay người rời đi.

"Nông thôn đến tiểu tử nghèo cũng muốn cùng Lâm thiếu gia đoạt nữ nhân, hắc hắc, thật sự là không biết tự lượng sức mình."

"Lâm thiếu gia mỗi ngày dùng linh dược, đều là người làm một năm sống cũng mua không nổi, còn muốn cùng Lâm thiếu gia đấu, quên đi thôi người, thừa dịp Lâm thiếu gia không thèm để ý người, sớm một chút hồi hương đi xuống đi!"

Đi theo Lâm Hạo Hiền bên cạnh mấy người thấy thế, dồn dập một mặt đùa cợt nhìn về phía Giang Hàn, riêng phần mình chế giễu vài câu về sau, cùng một chỗ đi theo Lâm Hạo Hiền bước chân.

"Chúng ta là không phải có chút quá độc ác, khiến cho hấn như thế tuyệt vọng thật được không?"

"Nói tới vẫn là Lâm thiếu gia người lợi hại, cũng là cũng quá độc ác một chút, như thế một bộ liên chiêu chơi xuống tới, sợ không phải muốn đem tiểu tử kia chơi hỏng."

"Không tệ không tệ, về sau có cơ hội ta cũng phải như vậy chơi một lần."

Lâm Hạo Hiền đám người dần dần từng bước đi đến, khinh thường cùng đùa cợt tiếng cười cũng theo đó từ từ đi xa.

Vắng vẻ đá xanh đường mòn bên trên, chỉ còn lại có Giang Hàn một người, toàn thân căng cứng cơ bắp dần dần thư giãn xuống tới, hấn nhìn trên mặt đất dầu chân, nắm chặt nắm đấm, lộ ra một tia đáng ghét cùng không cam lòng.

"Đã Thối Cốt cảnh rồi sao. . ."

Nghĩ đến thiên phú của mình tư chất tại Thanh Huyền học viện cũng là bên trong đạt tiêu chuẩn, mà Lâm Hạo Hiền cùng mình tương tự, nhiều nhất hơi mạnh một đường, nhưng mình đình trệ tại Đoán Thể cảnh đại thành, mà cùng mình cùng một giới Lâm Hạo Hiền, bây giờ lại đã một đường lên như điều gặp gió, đạt đến Thối Cốt cảnh.

"Trộn lẫn thành cái dạng này, nếu là như vậy trở về, không biết cha mẹ đến có bao nhiêu thất vọng, tiếp tục như vậy không thể được, đến nghĩ biện pháp mới là, nếu không đừng bảo là Lâm Hạo Hiền, liền là Lạc Chi Nhân tu vi, cũng phải đem ta bỏ lại xa xa."

Giang Hàn lắc đầu, rời đi Thanh Huyền học viện, dự định lại đi quốc đô đi một vòng, nhìn một chút có thể hay không lại tìm mấy phần rác công việc.

Trời không tuyệt đường người, cho dù lại cực khổ cực diện, hấn cũng quyết sẽ không buông tha cho, nếu là ngay cả mình đều lựa chọn từ bỏ, đây mới thực sự là không thể sống.

Thanh Huyền học viện ở vào Thanh Huyền quốc đô vùng ngoại thành, cùng Thanh Huyền quốc đô ở giữa, ven vện cách một mảnh trống trải đất hoang xa xa nhìn lại liền có thể thấy cái kia mảnh mông lung mà lại hùng vĩ Thanh Huyền thành.

Đi đi.

Bầu trời chẳng biết lúc nào bắt đầu mây đen giăng đầy, dần dần rơi ra mưa nhỏ, tầm mắt cũng biến thành Âm tối xuống.

"Thật sự là nhà dột còn gặp mưa."

Giang Hàn bọc lấy quần áo, ngẩng đầu nhìn bầu trời, làm bầm một câu, nhưng không có quay đầu, mà là tiếp tục đi về phía trước.

Xối liền xối đi, đều đã ra tới, hạ điểm mưa không đến mức chạy về đi.

Mà tại đây mảnh đất hoang bên trên lại sau khi đi mấy bước, Giang Hàn đột nhiên bị đồ vật gì đẩy ta một thoáng, một cái lao đảo, suýt nữa ngã sấp xuống.

"Người đại gia!"

Giang Hàn rút cục không cách nào nhẫn nại, giận lên tiếng mắng, hôm nay đến tốt cùng là ngày gì, thanh mai trúc mã cùng người chạy, đi ra ngoài ngâm một thân mưa, bước đi còn suýt nữa bị trượt chân.

Quả nhiên là thời giờ bất lợi, liền lão thiên gia đều nhìn hấn không thuận mắt sao? !

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn nộ khí trùng thiên, gần như không cách nào nhẫn nại thời điểm, ánh mắt của hấn trong lúc lơ đãng thoáng nhìn, lại thoáng nhìn vừa mới trượt chân hấn đồ vật, tựa hồ có chút không giống bình thường.

Cái kia cũng không phải là cái gì cục đất, mà là một khối ước chừng lớn nhỏ cỡ nắm tay, tản ra điểm điểm huỳnh quang, như kim mà không phải kim, ngọc cũng không phải ngọc tảng đá.

Bởi vì là NpLJ tại âm u ngày mưa, tản ra điểm điểm huỳnh quang nó, cho dù nằm tại nước bùn cùng cỏ dại ở giữa, cũng rất là dễ thấy.

"Bảo bối?"

Giang Hàn kinh ngạc một thoáng, chợt hai mắt tỏa sáng, thận trọng nhìn lướt qua bốn phía, không thấy những người khác bóng dáng, sau đó không chút do dự ngồi xổm xuống, cẩn thận chu đáo tảng đá kia.

Hấn từng nhìn qua không ít dã sử tiểu thuyết, người ở bên trong có nhảy núi thu hoạch được vô thánh truyền thừa, có tự mang gia truyền bảo vật, cũng có nhặt được trong truyền thuyết thánh binh mảnh vỡ.

Hấn là hôm nay này kỳ ngộ phải rơi vào trên đầu mình?

Giang Hàn trong đầu một hồi suy nghĩ lung tung, nhưng rất nhanh bị hấn cưỡng ép đè xuống, bởi vì tảng đá kia thấy thế nào đều không giống như là cái gì hết sức thứ lợi hại, nhiều nhất liền là khối đặc thù khoáng thạch.

"Nếu là đặc thù loại khoáng thạch, vậy cũng rất đáng tiền, nhận lấy lại nói."

Giang Hàn trong lòng nghĩ như vậy, đưa tay cầm lấy khối kia kỳ dị tảng đá, xúc tu chỉ cảm thấy một hồi lạnh buốt, tron nhẵn mềm mại, cũng làm cho hấn càng ngày càng xác định, đây nhất định không phải một khối đá bình thường.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn đem nó theo trong nước bùn nhặt lên, đặt vào trước mắt cẩn thận chu đáo thời điểm, Giang Hàn lại đột nhiên phát hiện tảng đá kia tựa hồ nhúc nhích một chút!

Động . . Một thoáng? !

Giang Hàn bị giật nảy mình, theo bản năng buông lỏng tay ra, nhưng quý dị chính là, tảng đá kia vậy mà không có trở về mặt đất, mà là trôi nổi tại trên không, mặt ngoài một hồi hào quang lấp lóe, trở nên gần như trong suốt.

Bị kinh sợ Giang Hàn, lúc này thấy rõ ràng, tại đây kỳ dị tảng đá ở trung tâm, thỉnh thoảng có một giọt như lưu ly tươi đẹp mỹ lệ, bên trên có đủ loại phồn dị hoa văn lưu chuyển chất lỏng màu đỏ tươi, mơ hồ hình như có mặt trời mặt trăng và ngôi sao ở trong đó chìm chìm nổi nổi!

"Đây là cái gì?"

Giang Hàn trong lòng kinh ngạc, đang không biết nên làm cái gì thời điểm, trước mắt kỳ dị tảng đá, đột nhiên xuất hiện vỡ vụn dấu vết, nơi hạch tâm cái kia một giọt màu đỏ tươi, như máu dịch đỏ vật đột nhiên chấn động, phảng phất tại dùng sức vật lộn.

Rắc rắc! Rắc rắc! !

Bị phong tại kỳ dị trong viên đá huyền bí huyết dịch chấn động kịch liệt, ba năm lần liền đem ngoại tầng tảng đá chấn vỡ, hóa thành một vệt ánh sáng lung linh, trực tiếp hướng về Giang Hàn mi tâm.

"Thứ đồ gì! Còn trùng sao? !"

Giang Hàn theo bản năng liền muốn tách rời khỏi.

Nhưng mà.

Cho dù né một thoáng, cũng vẫn không thể nào né tránh, chất lỏng màu đỏ tươi như cũ rơi xuống Giang Hàn mi tâm, trong nháy mắt hóa thành một mảnh mặt hào quang màu xanh lục, như vô số hoa văn đại đạo xen lẫn, tại Giang Hàn đỉnh đầu tản ra, chợt co vào làm một đường, dọc theo Giang Hàn mi tâm rót vào trong cơ thể của hấn.

Ầm ầm! !

Trong chớp nhoáng này, Giang Hàn chỉ cảm thấy phảng phất có sấm chớp ở bên tai nổ vang, đầu cùng màng nhĩ đều là một hồi vù vù, trước mắt trong nháy mắt hoa râm một mảnh, thấy không rõ cũng nghe không rõ, trong óc cũng là trống rỗng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Biến Hóa

Nước mưa càng rơi xuống càng lớn.

Giang Hàn cứ như vậy lẳng lặng đứng tại dã ngoại hoang vu, đứng tại trong mưa không nhúc nhích, phảng phất đã mất đi thần trí, như con rối, bị nước mưa không ngừng cọ rửa.

Không biết qua bao lâu, màn đêm dần dần hạ xuống, nước mưa dần dần biến mất, mà Giang Hàn lại như cũ đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Cũng không phải là Giang Hàn tận lực như thế, mà là hẳn lúc này cả người đều thần hồn hốt hoảng, liền phảng phất đứng tại một cái chuồng lớn bên trong, bị chuồng lớn hung hăng chắn một thoáng, nửa ngày đều không có thể hồi phục lại.

Mà theo mây đen tiêu tán cùng màn đêm buông xuống, này vắng vẻ dã ngoại hoang vu, cũng biến thành yên tĩnh lên, trong yên tĩnh thỉnh thoảng truyền đến vài tiếng côn trùng kêu vang.

Bỗng nhiên.

Nơi xa truyền đến một hồi tiếng bước chân dồn dập, tại đây đen kịt mà yên tĩnh vùng ngoại ô cực kỳ rõ ràng, thậm chí có thể nghe rõ ràng là hướng Giang Hàn vị trí mà đến.

Một tên mặc áo đen, trên quần áo có vết máu loang lổ nam tử trung niên, tay thuận nắm một lần mạng máu thanh thép trường kiếm, thần thái hốt hoảng tại bùn lầy bên trong một đường chạy nhanh, mà tại hẳn phía sau thì bóng người chớp động, hình như có một đám người đang truy đuổi.

"Đáng chết!"

Làm tên này nam tử áo đen tại trong màn đêm, đi tới Giang Hàn chỗ khu vực lúc, liếc nhìn đứng ở nơi đó Giang Hàn, hẳn liền trong lòng mãnh kinh, bản năng liền cho rằng truy binh phía sau đã đến phía trước.

Trong màn đêm thấy không rõ bộ dáng của đối phương, trong朦胧 lung cũng phán đoán không ra đối phương khí tức cùng mạnh yếu.

Tiên hạ thủ vi cường!

Nam tử áo đen cắn răng một cái, không kịp nhìn kỹ, trong đôi mắt lộ ra quả quyết, hẳn không biết người trước mắt thực lực mạnh bao nhiêu, mà tự thân lại bị thương, bị kéo ở chắc chắn muốn chết ở nơi này, thế là trực tiếp liền thân thể chuyển động, ở giữa không trung một cái vron mình, dùng ra chính mình mạnh nhất võ kỹ.

Ông! Ông! ! !

Trong tay ba thước Thanh Phong, tại trong màn đêm toát ra một vết lạnh lẽo hàn mang, một chiêu phía dưới phong tỏa Giang Hàn chỗ có khả năng tránh lui vị trí, bay thẳng mà đến.

Phốc xích!

Khiến nam tử áo đen vô cùng ngạc nhiên chính là, trước mắt 'Kẻ địch' thế mà cùng choáng váng một dạng, đứng tại chỗ không nhúc nhích, tránh đều không tránh, trực tiếp liền bị hẳn một kiếm đâm xuyên trái tim!

"Chuyện này. . ."

Nam tử áo đen tại kiếm xô xuyên qua Giang Hàn thời điểm, mới phát hiện ra người trước mắt này, tựa hồ cũng không phải là cái gì kẻ địch, mà chỉ là một cái vô cùng nhỏ yếu vô đạo cảnh giới thứ nhất vô đồ.

Không kịp tường tra, nam tử áo đen quả quyết rút kiếm mà đi, đồng thời trong lòng giận mắng Giang Hàn hảo chết không chết đứng tại dã ngoại hoang vu làm gì, kém chút không có hù chết hẳn không nói, còn phí phạm hẳn một chút thời gian, quả thực là đem hẳn cản trở một thoáng.

Cảm thấy được bởi vì vừa mới toàn lực ra tay, mà mơ hồ làm đau vết thương, cùng với phía sau nhanh như gió đến gần truy binh, nam tử áo đen trong lòng dâng lên một cái hoang đường suy nghĩ, hẳn là hôm nay nguyên nhân quan trọng vì một cái vô đạo cảnh giới thứ nhất tiêu quý mà chết ở chỗ này?

...

"Mau đuổi theo!"

"Người kia trúng đại nhân một chưởng, chạy không xa!"

Trong màn đêm, một đám người bắt lấy nam tử áo đen khí tức, nhanh như gió nhanh như tên bắn mà vụt qua, đi ngang qua Giang Hàn vị trí lúc, có người dừng lại một chút, cảnh giác nhìn Giang Hàn liếc mắt, nhưng lập tức liền chú ý tới Giang Hàn ngực xỏ xuyên qua thương.

"Là chiêu kiếm của hắn, tiếp tục đuổi!"

Chú ý tới cái kia xỏ xuyên qua thương tại vị trí trái tim, dừng lại một chút mấy người lắc đầu, tiếp tục chạy vội, một đường nhanh như tên bắn mà vụt qua, biến mất tại bóng tối màn đêm phía dưới.

Nhưng mà.

Ngay tại đám người này biến mất tại màn đêm cuối thời điểm, bởi vì giọt kia huyền bí huyết dịch mà nhận trùng kích Giang Hàn, mới rốt cục bởi vì trái tim bị xỏ xuyên đau nhức, mà theo loại kia mất hồn trạng thái hồi tỉnh lại.

"Ta đây là. . ."

Nơi trái tim trung tâm đau nhức khiến cho Giang Hàn hoàn toàn thức tỉnh, nhớ tới vừa rồi chính mình tựa hồ là bị xỏ xuyên trái tim, thậm chí toàn bộ trái tim đều bị nam tử áo đen kia chân nguyên chấn vỡ, Giang Hàn khẽ miết mắt một cái.

Phải chết sao? Thật đúng là ngoài dự liệu kiểu chết.

Thế nhưng là.

Khiến Giang Hàn biểu lộ, theo đẳng chất đến không cam lòng, lại đến dần dần ngưng kết, cuối cùng chuyển hóa làm ngạc nhiên là, trái tim bị hoàn toàn đánh nát hẳn, thế mà cũng chưa chết!

Đồng thời, tại mấy hơi thở về sau, trong cơ thể hắn mơ hồ màu xanh biếc, không cách nào dùng lời nói mà hình dung được hoa văn cùng u quang chọi lóe lên, mà cái kia bị đánh nát trái tim, vậy mà như thời gian đảo lưu, bắt đầu cấp tốc chữa trị!

Một cái hô hấp về sau.

Cái kia bởi vì trái tim vỡ nát mà bay lên huyết dịch, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, trên người trên mặt đất sạch sành sanh, ngực cái kia một đạo sâu xuyên trái tim vết thương, cũng là biến mất vô tung vô ảnh, chỉ còn lại trên quần áo một đạo tổn hại, cho thấy tình cảnh vừa nãy cũng không phải là mộng ảo, mà là chân thật!

"Là. . . Giọt kia huyền bí huyết dịch nguyên nhân? !"

Giang Hàn hô hấp một hồi gấp rút, trên mặt toát ra mấy phần không thể tin và sợ, sờ lên lồng ngực của mình, lại nhìn không được sờ lên trán của mình, nhưng lại không có cái gì sờ đến.

Nhất là bộ ngực mình cái kia bị xỏ xuyên mà bay lên huyết dịch, thế mà toàn bộ biến mất, phẳng phất toàn bộ đảo lưu về tới trong cơ thể mình, càng là khiến Giang Hàn cảm thấy như mộng huyền không thể tưởng tượng nổi.

Trên thế giới này không phải là không có có thể trị liệu trái tim xỏ xuyên qua loại trí mạng đó thương linh dược, thậm chí trong truyền thuyết còn có sắp chết người mọc lại thịt từ xương linh đan diệu dược, thế nhưng là có thể tạo thành loại này, tựa như như mộng ảo khôi phục hiệu quả, Giang Hàn lại là chưa bao giờ nghe!

Nhỏ máu trùng sinh?

Bắt từ bắt diệt?

Giang Hàn trong đầu hiện ra như thế mấy cái, từng tại một ít truyền thuyết chuyện xưa bên trong nghe được từ ngữ, trong lòng hình như có thao thiên cự lãng đang quay cuồng bắt đầu khởi động.

Cũng là từ nhỏ một người vật lộn lớn lên, lại tại Thanh Huyền thành mà luyện nửa năm Giang Hàn, vẫn là rất nhanh cường ép trấn định lại.

Hắn nhìn chung quanh, lò mò một mảnh đã ngoại hoang vu về sau, hắn hít sâu một hơi, trái tim bị xỏ xuyên còn có thể phục sinh, nếu là bị người phát hiện, nhất định là phiền toái lớn, bị giam lại cắt miếng nghiên cứu cũng có thể.

Không thể lưu tại nơi này!

Trong đôi mắt lộ ra mấy phần trấn định, Giang Hàn quả quyết quay người, bay nhanh rời đi.

Bởi vì chính mình trên người không có cái gì vết máu, chỉ là quần áo hư hại một chút, Giang Hàn liền không có làm bất luận cái gì khả năng phức tạp sự

ình, tại trong màn đêm đọc theo chính mình đường quen thuộc đi nhanh.

Một đường bình yên vô sự trở lại Thanh Huyền học viện, quay trở về chỗ mình ở, đóng cửa lại về sau, Giang Hàn mới thở dài nhẹ nhõm, bắt đầu cẩn thận chỉnh lý vừa rồi phát sinh từng màn tình cảnh cùng đi qua.

"Thân thể của ta, tựa hồ cũng không có sinh ra biến hóa gì."

Giang Hàn ngồi xếp bằng, cảm giác thân thể của mình, vẫn như cũ là nội tình suy yếu căn cơ bất ổn Đoán Thể cảnh, cũng không có tăng lên nhiều ít, trong đôi mắt không khỏi lóe lên một vệt hoang mang.

Liên tâm tạng bị xỏ xuyên đều có thể phục hồi như cũ, loại này cường hãn năng lực khôi phục, coi như không thể để cho hắn trực tiếp tăng lên cảnh giới, nhưng bỏ tức chính mình cường ép luyện võ mà đưa đến khí huyết hao tổn, hắn là vẫn là có thể.

Có thể hiện ở trong cơ thể mình ngoại trừ túi kia Bỏ Khí tán bổ sung một chút khí huyết hao tổn bên ngoài, vẫn như cũ là khí huyết thâm hụt, cực kỳ hư nhược.

Hắn là. . .

Giọt kia huyền bí huyết dịch lực lượng, vừa vắn bởi vì khôi phục thương thế của mình, mà bị hao hết?

Nghĩ đến như thế một cái khả năng, Giang Hàn không khỏi mảy may nhả lại, loại này gần như đồng đẳng với trùng sinh một lần năng lực, tại toàn eUX3 bộ Thanh Huyền nước chỉ sợ đều là vô giả phương pháp, cứ như vậy bị hắn tiêu hao hết, nói ra sợ là phải bị những võ sư kia Võ Vương nhóm đánh chết tươi.

Không đúng!

Nếu như chỉ là đơn thuần khôi phục thương thế, không thể có thể làm cho mình chảy ra tới huyết dịch, cũng toàn bộ huyền bí biến mất không thấy gì nữa.

Nghĩ tới đây, Giang Hàn trong đôi mắt hào quang loé lên, lật ra một lần thô ráp dao găm, duỗi ra cánh tay khoa tay một thoáng về sau, trên mu bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Viêm Dương Tinh Thần Quyết

Xùy!

Dao găm mặc dù thô ráp, nhưng bị Giang Hàn thường xuyên rèn luyện, lại là cực kỳ sắc bén, một thoáng liền đem Giang Hàn mu bàn tay vạch ra một vết thương, huyết dịch chảy ra.

Giang Hàn ném đi dao găm, nhặt lên một tấm vải đầu, nhìn xem mu bàn tay mình vết thương, nếu như yên lặng chờ một lát không có cái gì dị tượng sinh ra, hắn liền phải nhanh băng bó vết thương, dù sao thân thể của hắn suy yếu khí huyết thâm hụt.

Nhưng mà.

Vẫn chưa tới hai cái hô hấp, dị tượng liền bỗng nhiên xuất hiện.

Giang Hàn mu bàn tay vết thương chỗ sâu, mơ hồ có thần bí màu xanh biếc hoa văn chợt lóe lên, cái kia theo miệng vết thương chảy ra máu tươi, thể mà nghịch hướng chảy trở về, theo sát lấy vết thương cũng chớp mắt khép lại.

"Chuyện này. . ."

Trước đó trái tim bị xỏ xuyên, Giang Hàn đau nhức phía dưới, căn bản là không có cách cúi đầu đi xem xảy ra chuyện gì, hiện tại nhìn tận mắt miệng vết thương của mình, dùng như thế phương thức quý dị khôi phục, hắn nhận không được lộ ra vẻ khiếp sợ.

Liên tục nhiều lần thí nghiệm về sau, Giang Hàn dần dần biết rõ trên người mình sinh ra quý dị biến hóa.

Loại này quý dị năng lực khôi phục, và khí huyết thể phách tựa hồ không có bất kỳ cái gì liên quan, đối với hắn khí huyết thâm hụt không sẽ đưa đến bất kỳ trợ giúp nào, nhưng lại có thể đem hắn chịu bất luận cái gì thương thế đều cấp tốc phục hồi như cũ!

Đồng thời.

Hắn có khả năng tự động khống chế khôi phục tốc độ, còn nếu là không đi tận lực khống chế, nhận thương thế lại ở trong nháy mắt, liền trực tiếp phục hồi như cũ!

Đồng thời miệng vết thương của hắn không chỉ là bỗng dưng khôi phục, mà là sẽ để cho chảy ra máu tươi cũng toàn bộ đảo lưu trở về, tựa như thời gian đảo lưu, cực kỳ quý dị!

Giang Hàn không có làm cái gì tự sát loại hình ném thừ, hắn cũng không phải cái gì tự mình hại mình kẻ yêu thích, đầu óc cũng không có gì khuyết điểm, biết mình hơn phân nửa là trái tim vỡ vụn, thân thể phân liệt, cũng sẽ không chết là có thể.

Mà tại mơ hồ hiểu rõ giọt kia huyền bí huyết dịch, mang đến cho mình cái biến về sau, Giang Hàn rơi vào trầm tư.

Loại năng lực này vô cùng đáng sợ.

Đáng sợ đến một khi tiết lộ ra ngoài, chỉ sợ toàn bộ Thanh Huyền quốc cao tầng đều muốn tới đuổi giết hắn, đem hắn bắt lại cắt miếng rút máu nghiên cứu, thậm chí đem hắn cầm lấy đi luyện đan luyện dược cũng có thể!

Mặc dù hắn hiện tại tựa hồ là làm sao đều không chết được, gần như bất tử bất diệt, nhưng tu vi cảnh giới bắt quá là cái võ đạo cảnh giới thứ nhất, Đoán Thể cảnh miễn cưỡng đại thành sơ giai võ đồ, tùy tiện tới cái Võ sư thậm chí cao giai võ đồ, đều đủ để đem hắn trấn áp.

Võ đạo một đường, bắt đầu tại võ đồ.

Đoán Thể, Thối Cốt, Luyện Huyết.

Này ba cái cảnh giới, đều được xưng võ đồ, nhưng qua lại chỉ ở giữa chênh lệch vẫn là không nhỏ, bằng vào loại này không chết thân thể, Giang Hàn có lẽ có thể lấy thương đổi thương liều mạng Thối Cốt cảnh võ đồ, nhưng gặp được Luyện Huyết cảnh, chỉ sợ căn bản không đánh tan được đối phương phòng ngự.

Võ đồ phía trên, là vì võ sư, Võ sư đồng dạng có ba cái cảnh giới, eZZQ phân biệt là Thông Mạch, Tụ Nguyên, Hóa Cương.

Đoán Thể, Thối Cốt, Luyện Huyết, Thông Mạch, Tụ Nguyên, Hóa Cương này sáu cái cảnh giới, từng cảnh giới lại có chút thành tựu, đại thành, viên mãn phân chia.

Đến mức Võ sư phía trên, thì làm Võ Vương, tên như ý nghĩa, đi đến Võ Vương cảnh giới, liền có được tại Thanh Huyền quốc phong vương phong Hầu tư cách, chính là Thanh Huyền quốc chân chính cao tầng.

Lâm Hạo Hiền chỗ Lâm gia, gia chủ chính là một vị Võ Vương, bị Thanh Huyền quốc phong làm Thừa Thiên hầu!

"Võ Vương. . ."

Giang Hàn hít sâu một hơi, trong đôi mắt toát ra trước nay chưa có hào quang.

Cho dù khi lấy được cái kia huyền bí huyết dịch mang tới biến hóa trước đó, hắn cũng chưa bao giờ có e ngại, mặc dù biết mình loại này không có bối cảnh không có tài nguyên, võ đạo tư chất lại không tính cực cao người, nghĩ đi đến Võ Vương như vậy cảnh giới khó như Đấng Thiên, nhưng cũng một mực tại cố gắng tiến lên.

Mà bây giờ, có loại này đủ để cho Võ Vương đều đỏ mặt thể chất, hắn có cực lớn lực lượng, cũng có mấy phần tự tin mãnh liệt.

Ngày kế tiếp.

Giang Hàn cầm lấy thân phận của hắn ngọc bài, đi tới Thanh Huyền học viện công pháp các.

Thanh Huyền học viện công pháp trong các, cũng không phải là loại kia trưng bày lấy một bộ bộ thư tịch giấu thối, mà là một cái cực kỳ khoáng đạt phòng khách, tại giữa đại sảnh, có một tòa đá cũng không phải đá, ngọc cũng không phải ngọc, chừng năm người ôm hết lớn nhỏ truyền thừa trụ.

Giang Hàn đem đại biểu Thanh Huyền học viện học sinh thân phận ngọc bài, kê sát ở truyền thừa trụ bên trên, liền khối kia ngọc bài liền lóe lên một chút ánh sáng, hắn nhắm mắt lại, trước mắt xuất hiện từng dãy công pháp mực lục.

Võ đạo công pháp, tổng cộng chia làm thiên địa linh phạm bốn đẳng cấp.

Bởi vì tại trong truyền thuyết, mấy vạn năm trước từng có võ thánh truyền đạo, giảng giải võ đạo điển tịch cùng tinh nghĩa, công khai các loại điển tịch, khiến võ đạo công pháp ở cái thế giới này lưu truyền cực kỳ mở rộng, cho nên võ đạo công pháp không có trân quý nói chuyện, rộng mà phổ cập, cho dù Thiên cấp công pháp cũng giống như vậy.

Nhưng,

Thiên cấp công pháp tuy tại Thanh Huyền học viện đều có mười bộ trở lên, khả năng đủ luyện thành người lại lác đác không có mấy, thậm chí Thanh

Huyền quốc khai quốc đến nay, liền không ai có thể luyện thành Thiên cấp công pháp người.

Công pháp đẳng cấp, Phàm cấp thấp nhất, Thiên cấp cao nhất, bốn đẳng cấp ở giữa, lực lượng chênh lệch rất lớn, nhưng cũng chính vì vậy, càng mạnh công pháp, tu luyện độ khó liền càng cao!

Muốn tu luyện Thiên cấp công pháp, chẳng những cần đỉnh cấp tài nguyên, đỉnh cấp võ đạo tư chất, thậm chí còn cần đỉnh tiếm linh ngộ thiên phú!

Giang Hàn mới tới Thanh Huyền học viện thời điểm, đã từng liên tục thử qua nhiều bộ Thiên cấp công pháp, kết quả đương nhiên là một bản cũng không có luyện thành, thậm chí ngay cả địa cấp hắn đều không thể tu luyện, sau cùng lựa chọn một bản bình thường Linh cấp công pháp.

Đương nhiên.

Có thể tu luyện Linh cấp công pháp, đã coi như là thượng giai thiên phú.

Mà lần này tới công pháp các, Giang Hàn dự định thay đổi công pháp.

Tại Thối Cốt cảnh trước đó, võ đạo công pháp đều có thể tùy ý thay đổi, nhưng ở Thối Cốt cảnh về sau, thói luyện toàn thân xương cốt, khiến cho thân thể càng thích ứng công pháp tu luyện về sau, thay đổi công pháp độ khó liền sẽ tăng lên rất nhiều.

Hỗn Nguyên võ quyết, cực võ chân quyết, đại diện chân quyết. . .

Giang Hàn ánh mắt tại cái kia mục lục bên trên ghi chép một bộ Thiên cấp công pháp và địa cấp công pháp bên trên một hơi mà qua, ngay sau đó lại trực tiếp lướt qua tất cả Linh cấp công pháp và Phàm cấp công pháp, sau cùng rơi vào mục lục cuối cùng, một dòng không có phẩm cấp công pháp phía trên.

Thiên cấp công pháp, Giang Hàn thử qua không chỉ một bản, hắn biết dùng hắn võ đạo tư chất cùng năng lực linh ngộ, căn bản không đủ để tu luyện, hiện tại cái kia huyền bí huyết dịch mặc dù cải biến thể chất của hắn, nhưng theo hắn như cũ khí huyết thâm huyệt đến xem, huyền bí huyết dịch cũng không cải biến hắn võ đạo tư chất.

Nhưng.

Không cách nào tu luyện Thiên cấp công pháp, cũng không có nghĩa là hắn liền không có cách nào siêu việt Thiên cấp công pháp!

Trên cái thế giới này, ngoại trừ thiên địa linh phẩm cấp bốn công pháp bên ngoài, còn có không có phẩm cấp công pháp, sở dĩ không có phẩm cấp, là bởi vì những công pháp này, có lẽ có thiếu hụt, hoặc uy lực quý dị, hoặc tu luyện độ khó không ổn định, khiến không cách nào tiến hành bình xét cấp bậc.

Có một ít tồn tại một loại nào đó thiếu hụt, mà khiến không cách nào bình xét cấp bậc công pháp, tại uy lực bên trên thậm chí không thua Thiên cấp công pháp!

Giang Hàn đem những cái kia không có phẩm cấp công pháp giới thiệu, từng quyển từng quyển đọc qua đi qua, sau cùng ngừng lưu tại trong đó một bản phía trên, đôi mắt lóe lên một vệt hào quang.

Chính là cái này!

Viêm Dương Tinh Thần Quyết: Không cách nào bình xét cấp bậc, chính là một vị tu luyện Phàm cấp công pháp, vô vọng đột phá Võ Vương người, tự phế tu vi trùng tu về sau, sáng tạo công pháp.

Công pháp này cực kỳ gan lớn, dùng Viêm Dương Đoán Thể, dùng sao trời luyện nguyên, uy lực bá đạo vô cùng, nhưng độ nguy hiểm cực cao, mỗi tiến lên trước một bước đều có kinh mạch đứt đoạn thậm chí bạo thể mà chết nguy hiểm, công pháp này người sáng tạo bằng này công trùng tu, thành tựu Võ Vương, danh dương một thời, sau bởi vì chân nguyên rối loạn, không cách nào khống chế, bạo thể mà chết. . .

Nhìn xem bộ này Viêm Dương Tinh Thần Quyết giới thiệu, Giang Hàn trong đôi mắt hào quang càng ngày càng mãnh liệt.

Quyển công pháp này sở dĩ không có bình xét cấp bậc, cũng là bởi vì tu luyện nguy hiểm quá lớn, mười cái võ đồ chỉ sợ chỉ có một cái có thể tu luyện đến Võ sư, 100 cái Võ sư cũng khó có thể xuất hiện một cái Võ Vương, tu luyện cực không ổn định, một khi không may xuất hiện, kẻ thất bại đều sẽ kinh mạch đứt đoạn thậm chí bạo thể mà chết.

Nhưng đối Giang Hàn mà nói.

Kinh mạch đứt đoạn? Bạo thể mà chết?

Không tồn tại!

Bộ công pháp kia duy nhất, cũng là nhất thiếu hụt trí mệnh, đối với Giang Hàn mà nói, lại có thể bị cái kia hấp thu huyền bí huyết dịch về sau thể chất hoàn toàn triệt tiêu!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Viêm Dương Đoán Thể

Mặc dù không biết mình thân thể năng lực khôi phục, sẽ có hay không có số lần hạn chế, có thể hay không hao hết, nhưng ít ra hiện tại là tồn tại, nếu có dạng này ý vào, còn không dám đụng một cái, vậy hẳn cũng không cần mơ mộng cái gì tu thành Võ Vương, cải biến vận mệnh, trực tiếp hồi hương gieo hạt mốn ăn được rồi.

Hít sâu một hơi về sau, Giang Hàn lật ra Viêm Dương Tinh Thần Quyết kỹ càng giới thiệu cùng công pháp tổng cương, bắt đầu từng chút từng chút lưu vào trí nhớ.

Bộ công pháp kia tu luyện độ khó cực thấp, cũng đang thích hợp hẳn.

Giống Thiên cấp công pháp bên trong nào đó một bản, toàn thiên chỉ có một chữ, Giang Hàn lúc ấy xem một mặt được bức ba mặt mờ mịt, cuối cùng chữ bậy cần bản cũng không phải là người bình thường có thể tu luyện đồ vật.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết người sáng tạo, mặc dù cũng chỉ tu luyện đến Võ Vương, khiến quyền công pháp này đứt gãy tại Võ Vương cảnh giới, nhưng bộ công pháp kia lại từng gió cực một thời.

Từng có nào đó to lớn nước đem công pháp này định là quân đội chế thức công pháp, bồi dưỡng được một con kinh khủng quân đội, mặc dù bởi vì bước vào Võ sư nguy hiểm quá lớn, mà khiến cho toàn quân cảnh giới đều dừng lại tại cao giai võ đồ, nhưng mấy chục vạn đại quân quét ngang phía dưới, Võ sư Võ Vương thua chạy như cỏ lướt theo ngọn gió, phụ cận mấy nước chịu run rẩy!

Mà đang lúc phụ cận mấy nước dự định dồn dập mở phòng phương pháp này thời điểm, chỉ quân đội này quân tốt lại bắt đầu một cái tiếp một cái kinh mạch đứt đoạn, lực lượng mất hết, sau cùng toàn quân sụp đổ, này mới khiến bộ công pháp kia dần dần xuống dốc.

...

Yên tĩnh công pháp các, khi thì có học sinh tiến đến tìm đọc công pháp, cũng là truyền thừa trụ cũng đủ lớn, lẫn nhau ở giữa cũng sẽ không sinh ra cái gì quấy nhiễu, không người nào động.

Thời gian vội vàng trôi qua.

Làm Giang Hàn đem Viêm Dương Tinh Thần Quyết ký không sai biệt lắm, vừa rồi mở to mắt, trong đôi mắt lộ ra một vết vẽ hài lòng, quay người rồi đi công pháp các.

Thanh Huyền học viện một tuần chỉ buổi sáng khóa, thời gian còn lại đều là tự do tu hành, hôm nay không phải lên khóa tháng ngày, không qua sông lạnh rồi đi công pháp các về sau, cũng không có trực tiếp trở về chỗ ở của mình, mà là đi tới Thanh Huyền học viện bên trong cửa hàng.

Tại Thanh Huyền học viện, toàn thể học viên cùng sở hữu duy nhất phúc lợi, chính là dùng ăn loại thịt đều là huyết khí tràn đầy hoang thú chi thịt, lại miễn phí cung ứng, trừ cái đó ra, các loại luyện võ cần thiết được tán đều cần chính mình mua sắm.

Đương nhiên.

Thanh Huyền học viện bên trong cửa hàng cũng có chỗ tốt, cái kia chính là các loại được tán giá cả, so bên ngoài muốn hơi rẻ, một cái tinh tề ở bên ngoài nhiều nhất có thể mua được một phần nửa Bồ Khí tán, mà ở chỗ này thì có thể mua được hai phần nhiều một chút.

"Ba phần Bồ Khí tán."

Đi vào cửa hàng bên ngoài, Giang Hàn khoảng chừng nhìn lướt qua về sau, cất bước bước vào trong đó, từ trong ngực thận trọng lấy ra một cái tinh tề, lại lấy ra một cái túi tiền, trong bao vải là hơn ba mươi miếng thạch tề.

Một cái tinh tề tương đương 100 miếng thạch tề.

Đây là hẳn không để ý tới khí huyết thâm hụt, cưỡng ép tiến giai Đoán Thể cảnh đại thành về sau, tìm không ít việc vất vả kiếm lấy một chút của cải, cũng là còn sót lại toàn bộ của cải.

Thấy nội vụ chấp sự nhận lấy chính mình tinh tề cùng thạch tề, Giang Hàn khẽ thở hơi hơi co rúm, cố nén không nhìn tới, chờ tiếp nhận nội vụ chấp sự đưa tới ba phần Bồ Khí tán về sau, cảm giác rốt cục hơi tốt một chút.

"Tiền sẽ có, linh đan được tán cũng sẽ có. . ."

Giang Hàn ở trong lòng tự an ủi mình.

Rời đi Thanh Huyền học viện bên trong cửa hàng về sau, Giang Hàn một đường quay trở về chỗ ở của mình, hẳn chỗ ở là Thanh Huyền học viện miễn phí cung cấp cho học viên, có một cái phòng nhỏ thêm một cái tiểu viện, cũng coi là Thanh Huyền học viện một cái khác chỗ tốt.

Không qua sông lạnh cũng không cảm thấy Thanh Huyền học viện hào phóng.

Hắn rời nhà tới quốc đô thời điểm, lão cha gần như lấy ra tuyệt đại bộ phận tích súc, đều cho hắn, mà trên đường đi tiêu xài cũng không lớn, cũng là Thanh Huyền học viện thu lấy học phí đem tiền của hắn túi rút cái úp sập.

Ở phòng nhỏ viện nhỏ cũng không có nhiều người, đại bộ phận đều là giống Giang Hàn một dạng không quyền không thế, võ đạo tư chất lại tương đối bình thường tồn tại, võ đạo tư chất tương đối tốt, cùng với những con em quyền quý kia, thì đều ở tại nơi tốt hơn.

Trở về phòng nhỏ về sau, Giang Hàn bình phục một thoáng nỗi lòng, ngẩng đầu nhìn đến trên bầu trời, một vòng mặt trời đã treo mái vòm, bắt đầu tàn mất ra nhất ánh sáng nóng rực, uống một hớp về sau, liền trực tiếp đi tới trong tiểu viện.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết.

Bộ công pháp kia chia làm hai bộ phận, một bộ phận làm Viêm Dương Đoán Thể, một bộ phận khác làm sao trời luyện nguyên, Viêm Dương Đoán Thể đối ứng Đoán Thể đến Luyện Huyết giai đoạn, mà sao trời luyện nguyên thì đối ứng Thông Mạch đến Hóa Cương.

Giang Hàn hiện tại muốn tu luyện, chính là Viêm Dương Đoán Thể bộ phận.

Tại trong một ngày nóng cháy nhất Nhật Quang chiếu xuống, Giang Hàn mở ra bộ pháp, tại chỉ có thể miễn cưỡng đủ hoạt động thân thể trong tiểu viện, đánh lên học viện một bộ cơ sở nhất quyền pháp.

Ước chừng sau gần nửa canh giờ, Giang Hàn đã là mồ hôi đầm đìa, toàn thân khô nóng khó nhịn, hắn cố gắng bình phục một thoáng hô hấp của mình, khoanh chân ngồi xuống, điều khiển trong cơ thể một tia mỏng manh nguyên khí, câu thông treo bầu trời một vòng mặt trời.

Ngoại Luyện gân cốt, nội tu nguyên khí.

Đây là võ đạo một đường tu hành căn bản, theo Đoán Thể, Thối Cốt, Luyện Huyết từng bước một bước qua, một cái nguyên khí dần dần lớn mạnh, xây dựng kinh mạch, ngưng tụ chân nguyên, phương mới xem như chính thức đặt chân võ đạo.

Tại toàn thân khí huyết cuộn cuộn, khó mà không chế khô nóng phía dưới, Giang Hàn trong cơ thể cái kia một cái mỏng manh nguyên khí, cũng rất là hỗn loạn, nhưng chính là dưới loại tình huống này, lại cùng treo bầu trời cái kia một vòng mặt trời, vùng vãi nóng bỏng Nhật Quang hô ứng lẫn nhau.

Vô thanh vô tức.

Cái kia bị Giang Hàn da thịt ngăn cách tại bên ngoài cơ thể Nhật Quang, bỗng nhiên như gợn nước, tại nguyên khí câu thông phía dưới, xâm nhập trong cơ thể của hắn, trong chốc lát khiến Giang Hàn toàn thân nóng bỏng cảm giác, trực tiếp tăng lên mấy chục lần, như bị gác ở trên lửa đồ nướng.

Tê tê !

Tại đây nóng rực cùng đau nhức phía dưới, Giang Hàn nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh, hắn cũng không phải là không thể ăn khổ người, nhưng loại đau nhức này thật sự là quá khó nhịn, đau khiến cho hắn có chút hoài nghi nhân sinh.

Ngoạ tào!

"Trách không được không có phẩm cấp, trách không được tính nguy hiểm cực lớn, trách không được không có người nào tu luyện. . . Ánh sáng đau đều có thể đau chết người a!"

Giang Hàn trong lòng có chút sụp đổ.

Tại chỉ là võ đạo cảnh giới thứ nhất, liền mượn nhờ Viêm Dương cuồng bạo lực lượng tới tới thể, bộ công pháp kia trên thực tế đã không phải là gan lớn có thể hình dung, mà là gần như phát rồ.

Công pháp hoàn thành vòng thứ nhất vận chuyển về sau, liền không hề bị Giang Hàn khống chế, bắt đầu trực tiếp trong ngoài câu thông, liên tục không ngừng hấp thu từng sợi cực nóng Viêm Dương lực lượng, thổi luyện toàn thân.

Lúc này Giang Hàn trên mặt biểu lộ mơ hồ đều có chút vặn vẹo, cho dù là nghỉ dừng lại cũng làm không được, bởi vì đau đớn kịch liệt khiến cho hắn căn bản là không có cách lại trầm tĩnh tâm đi khống chế trong cơ thể vận chuyển một cái nguyên khí.

Loại này giống như tùy thời đều có thể 'Phi thăng thành tiên' tu hành, iSRO một mực kéo dài đến mấy canh giờ về sau, nóng bức Nhật Quang dần dần yếu hóa một chút, vừa rồi tại Giang Hàn không chế phía dưới kết thúc.

"Quả nhiên là một môn điên cuồng công pháp. . ."

Giang Hàn xụi lơ trên mặt đất, thở hổn hển, qua rất lâu mới miễn cưỡng bò lên.

Hắn chửi bậy một câu về sau, nắm chặt lại nắm đấm, trong nội tâm nhưng lại một hồi vui vẻ, bởi vì hắn hết sức cảm giác được rõ ràng chính mình lực lượng tăng lên!

Cần như điên cuồng võ đạo công pháp, tu luyện về sau mang tới hiệu quả, cũng là so Giang Hàn trong dự đoán còn tốt hơn, ngắn ngủi nửa ngày thời gian, tăng lên liền đủ để so sánh lúc trước hắn mười ngày nửa tháng kết quả!

Đồng thời.

Còn có một cái vấn đề rất trọng yếu.

Loại này thô bạo tăng lên phương thức, vốn nên cái kia mang đến tương đối nghiêm trọng tác dụng phụ, công quyết bên trên cũng nói, một lần tu hành về sau, ít nhất phải dùng cơ sở nhất thuốc chữa thương Thảo, thoa khắp toàn thân, chỉnh đốn mấy ngày sau mới có thể lần nữa tu hành.

Nhưng đối với Giang Hàn mà nói, này tác dụng phụ nhưng căn bản không tồn tại!

Hắn cảm giác một thoáng, trong cơ thể của mình căn bản không có bất luận cái gì ám thương, da thịt cũng không có bất kỳ cái gì bị đốt bị thương dấu vết, hiển nhiên thể chất của hắn có khả năng triệt tiêu mất toàn bộ ám thương, căn bản không cần chỉnh đốn, cũng không cần thuốc chữa thương Thảo!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Xung Đột

"Quả nhiên cùng ta thiết tưởng một dạng, chỉ là này quá trình tu luyện, hơi đau một chút."

Giang Hàn nhớ tới vừa rồi Viêm Dương Đoán Thể đau nhức, không khỏi một hồi nhe răng trợn mắt, nhưng so với thực lực tăng lên, đây đều là đáng giá.

Nghỉ ngơi sau một lúc, thấy sắc trời đã dần dần lờ mờ, Giang Hàn không tiếp tục tiếp tục tu luyện, mà là rời đi viện nhỏ, đi vào học viện miễn phí cung ứng nguyên liệu nấu ăn địa phương, phàm ăn một trận, lúc này mới sờ lấy cái bụng lại trở về chỗ ở.

"Khí huyết thâm hụt đã bù đắp lại không ít, ngày mai hẳn là có khả năng lại dùng một phần Bồ Khí tán."

Giang Hàn nhìn xem đặt ở đầu giường ba bao Bồ Khí tán, khẽ gật đầu.

Bồ Khí tán thứ này trong thời gian ngắn liên tục dùng, sẽ khiến được hiệu giảm xuống, hắn hiện tại nghèo đến lách cách vang, đương nhiên không bỏ được lãng phí, cách mỗi hai ba ngày dùng một phần có thể khá lớn hóa phát huy được hiệu.

Một đêm trôi qua rất nhanh.

Thanh Huyền học viện một giới chỗ thu học sinh, chia làm mười tốp, cũng có thể coi như mười cái lớp, thay phiên tiến hành giảng bài, hôm nay đến phiên chính là Giang Hàn chỗ lớp.

Thanh Huyền học viện giảng bài, đều là từ thâm niên Võ sư giảng giải võ đạo ảo diệu, đối với Giang Hàn những này võ đồ mà nói, tác dụng phi thường lớn, hắn đương nhiên sẽ không vắng mặt, đơn giản thu thập một chút về sau, liền thật sớm đã tới giảng bài đường.

Lâm Hạo Hiền cùng Lạc Chi Nhân, cùng Giang Hàn không chung lớp cấp, những học sinh khác cũng đều trái lại nghe giảng bài, không ai dám tùy tiện tại võ đạo trên lớp làm ra phiến toái gì.

Sau khi nghe xong võ đạo giảng giải về sau, Giang Hàn liền quay trở về chỗ ở của mình, bắt đầu lại một vòng Viêm Dương Đoán Thể.

Nhoáng lên năm ngày thời gian trôi qua.

Ba SeT9B bao Bồ Khí tán Giang Hàn dùng đi hai bao, ngoại trừ trong cơ thể khí huyết thâm hụt được bù đắp hơn phân nửa, đã không còn suy yếu cảm giác bên ngoài, thân thể của hắn cứ việc như cũ có chút thon gầy, nhưng lại tràn ngập một cỗ lực lượng mạnh mẽ!

Thậm chí Giang Hàn cảm giác được, nếu là hắn bây giờ có thể đem khí huyết thâm hụt hoàn toàn bù hồi trở lại, không sai biệt lắm liền có thể tại võ đạo một đường trực tiếp rảo bước tiến lên một bước nhỏ, đi đến Đoán Thể viên mãn cảnh giới!

"Loại này tu hành tốc độ, không biết có thể cùng thế nào cấp bậc công pháp tương đương."

Giang Hàn nắm chặt lại nắm đấm của mình, cảm thụ được so trước đó mạnh mẽ lực lượng quá nhiều, trên mặt lộ ra một vết nộ cười.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết bản thân liền là một loại điên cuồng công pháp, mà Giang Hàn hết lần này tới lần khác còn cần điên cuồng nhất phương thức đi tu luyện, hợp lại cùng nhau, có thể nói là đem Viêm Dương Tinh Thần Quyết kinh khủng thể hiện phát huy vô cùng tinh tế.

Hô!

Hít sâu một hơi về sau, Giang Hàn sờ tay vào ngực, dự định xuất ra cuối cùng một bao Bô Khí tán dùng, nhất cô tác khí, đem khí huyết thâm huyệt hoàn toàn đều bù, sau đó trực tiếp bước vào Đoán Thể viên mãn.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn vừa muốn đem cuối cùng một bao Bô Khí tán cầm lúc đi ra, hần bên ngoài sân nhỏ môn, đột nhiên truyền đến một hồi tiếng gõ cửa dồn dập, đồng thời còn truyền tới một giọng nói lo âu.

"Giang ca, có ở đó hay không?"

Nghe được cái thanh âm này, Giang Hàn rút tay về, đi thẳng tới cổng mở cửa, liền liền nhìn thấy một cái khỏe mạnh khẩu khinh thiếu niên một đầu đụng vào.

Giang Hàn tức giận một bàn tay đặt tại thiếu niên kia trên đầu, nói: "Ai ai, nhìn một chút, ngươi đây là dự định đâm chết ta sau đó kế thừa ta di sản sao?"

Thiếu niên sờ lên cái ót, hướng về phía Giang Hàn cười hắc hắc, sau đó lại đột nhiên nghĩ đến cái gì, nóng nảy nói ra: "Giang ca, ngươi rốt cục trở về, ta hôm nay thấy đại tỷ cùng Lâm Hạo Hiên tên hỗn đản kia đi cùng một chỗ, hai người còn có chút. . ."

"Ta đã biết."

Giang Hàn vỗ vỗ bả vai của thiếu niên, nói: "Ngài đã không phải là người đại tỷ, cũng là người Giang ca vẫn là người Giang ca."

Thiếu niên tên là Trương Tiểu Hồ, vốn là Giang Hàn lúc còn rất nhỏ bạn chơi, nhưng bởi vì một trận ngoài ý muốn phụ mẫu bất hạnh qua đời, khiến lưu lạc đầu đường, nếu không phải bị Giang Hàn một nhà cứu được một lần, có lẽ sớm đã phơi thây đầu đường.

Giang Hàn tới quốc đô lúc, hần cùng hộ tống Giang Hàn cùng một chỗ, hai người cũng là tư chất tương tự, đều thông qua được Thanh Huyền học viện nhập viện kiểm tra.

Mà coi như Giang Hàn đắc tội Lâm Hạo Hiên, khắp nơi nhận áp bách,

Từ nông thôn quận thành tới đồng bạn một cái tiếp một cái cùng Giang Hàn phải sạch quan hệ, Trương Tiểu Hồ đối đãi Giang Hàn cũng vẫn là giống như trước đây, không có bất kỳ biến hóa nào.

"Chuyện này. . ."

Trương Tiểu Hồ nháy nháy mắt, tựa hồ hiểu rõ cái gì, hướng về phía Giang Hàn trấn an nói: "Giang ca mà ngài yên tâm, ngài khẳng định còn có thể tìm tới tốt hơn đại tỷ, đáng tiếc ta không phải nữ, nếu như ta. . ."

"Im miệng! Lại nói mò liền xéo ngay cho ta!"

Giang Hàn một cước đạp tới, cắt ngang Trương Tiểu Hồ, cười mắng.

Trương Tiểu Hồ tránh qua, tránh né Giang Hàn một cước, hướng về phía Giang Hàn cười hắc hắc, đang định nói cái gì thời điểm, bên ngoài đột nhiên truyền đến một hồi kêu gào thanh âm.

"Trương Tiểu Hồ! Ngươi cái này cái đồ không biết sống chết, đi ra cho lão tử! Hôm nay lão tử muốn đánh gãy chân của ngươi!"

"Chuyện gì xảy ra?"

Giang Hàn một mặt kỳ quái nhìn về phía Trương Tiểu Hồ, nói: "Ngươi nhìn lên mọi người của hần tắm rửa?"

Phốc!

Trương Tiểu Hồ nuốt nửa một cái nước phun ra ngoài, liên tục ho khan hai lần, một mặt bất đắc dĩ nói: "Làm sao có thể! Chuyện này ta tới là được, Giang ca ngài nghỉ ngơi liền tốt."

Vừa nói, hần một bên bước nhanh ra ngoài.

Giang Hàn đương nhiên không có khả năng đi nghỉ ngơi, hần theo ở phía sau đi ra ngoài, tới đi ra bên ngoài một khối trống trải sân bãi, này lúc sau đã có

không ít học sinh bị ồn ào tiếng hấp dẫn tới, đất trống một bên là Trương Tiểu Hồ, một bên khác thì đứng đầy ba người.

Thấy ba người này thời điểm, Giang Hàn liền hơi hơi híp mắt lại, trong ba người này có một cái hắn nhận biết, người kia gọi Trương Hiến, là cùng tại Lâm Hạo Hiến đằng sau ăn cái rằm tiểu đệ.

"Trương Tiểu Hồ, tiểu tử ngươi thật là đủ lần vào, Lâm ca gọi ngươi đừng tìm Giang Hàn lui tới, chỉ cần ngươi đáp ứng liền cho ngươi hai cái Dưỡng Khí hoàn, tiểu tử ngươi không biết điều còn chưa tính, còn nói năng lỗ mãng, đừng tưởng rằng Lâm ca tính tình tốt không chấp nhặt với ngươi ngươi liền không sao, lão tử hôm nay không phải dọn dẹp một chút ngươi không thể."

Nghe được Trương Hiến, vậy tự qua người tới bây, liền đều có chút xôn xao.

Dưỡng Khí hoàn thể nhưng là so Bồ Khí tán cao cấp hơn linh dược, một cái Dưỡng Khí hoàn ít nhất cũng so ra mà vượt hai phần Bồ Khí tán, hai cái Dưỡng Khí hoàn, đối với ở tại phiến khu vực này học viên tới nói, đủ để cho bọn hắn hô hấp dồn dập.

Nhìn xem trong sân Trương Tiểu Hồ, chung quanh học viên đều lộ ra đủ loại thay đổi biểu lộ, có ghen ghét có thán mắng không biết điều, cũng có bội phục Trương Tiểu Hồ nghĩa khí.

"Cái gì Dưỡng Khí hoàn, tiểu gia ta không biết, nơi này là học viện, ta không có đồng ý cùng ngươi đánh nhau, có gan ngươi tới đánh ta một thoáng thử một chút!"

Trương Tiểu Hồ ngang đầu hừ một tiếng, mặt mũi tràn đầy khinh thường.

Thanh Huyền trong học viện là cầm tùy ý ầu đã, trừ phi hai bên đều đồng ý, tiến hành luận võ luận bàn, hơn nữa còn không thể gây tổn thương cho cùng tính mệnh, mới xem như phù hợp quy củ, nếu không dám can đảm xúc phạm quy củ, bẩm báo học viện nơi đó, liền xem như Lâm Hạo Hiến đều muốn chịu không nổi.

Thanh Huyền học viện là Thanh Huyền quốc căn cơ, viện chủ chính là Thanh Huyền quốc quốc chủ, hẳn định quy củ, phóng nhân toàn bộ Thanh Huyền quốc, cũng không ai dám tùy ý mạo phạm.

"Ngươi. . ."

Trương Hiến dưới con mắt mọi người, tự nhiên không dám xúc phạm quy củ, bị tức toàn thân phát run, chỉ Trương Tiểu Hồ nói: "Có gan ngươi vẫn không ra học viện."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Ai Sáo Lộ Ai ?

"Hắc hắc, ta hai năm này còn liền ở tại học viện, làm gì đi."

Trương Tiểu Hồ cao ngạo ngang đầu đứng ở nơi đó, một bộ tức chết ngươi không đền mạng biểu lộ.

Mà liền tại Trương Hiến khí sắp mất lý trí thời điểm, Trương Tiểu Hồ đằng sau truyền tới một thanh âm, "Hồ Tử, ngươi được lắm đấy, loại chuyện này cũng không nói cho ta."

Giang Hàn đi tới, nhìn xem Trương Tiểu Hồ, dùng sức vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Đối Trương Hiến vênh vang đắc ý Trương Tiểu Hồ, thấy Giang Hàn, trên mặt cao ngạo trong nháy mắt biến mất, cười đùa tí từng nói: "Loại chuyện nhỏ nhặt này thế nào dùng nói cho Giang ca ngươi, không phải lãng phí Giang ca ngươi thời gian sao."

Giang Hàn cười cười, quay đầu nhìn về phía một mặt nổi giận Trương Hiến, hỏi hột nói: "Hai cái Dưỡng Khí hoàn, liền vì lý gián ta cùng Hồ Tử, thật sự là thật là lớn vốn liếng a."

Lâm Hạo Hiến vì để cho hắn tuyệt vọng thật đúng là tận hết sức lực, cũng là tỉ mỉ nghĩ lại hai cái Dưỡng Khí hoàn đối với Lâm gia Nhị thiếu gia tới nói hơn phân nửa chỉ là chín trâu mắt sợi lông, không biết có thể hay không nghĩ biện pháp đem này hai cái Dưỡng Khí hoàn sáo lộ tới, tạm hiểu khẩn cấp.

"Giang Hàn?"

Trương Hiến nhìn xem Giang Hàn đi tới, lửa giận trong nháy mắt từ trên người Trương Tiểu Hồ chuyển dời đến Giang Hàn trên người, cười lạnh nói:

"Lâm ca không phải nhường người lần ra học viện rồi sao, làm sao còn chưa đi? Liền nữ nhân đều bị cướp đi, còn có mặt mũi tiếp tục lưu lại ở đây, mà lại giống như Trương Tiểu Hồ, cũng chỉ sẽ tránh ở nơi đó kéo mồm mép."

Nghe được Trương Hiến, Giang Hàn biểu lộ liền lạnh xuống, nói: "Người muốn đánh nhau phải không phải không? Ta có khả năng phụng bồi, cũng là không thể không hiểu thấu cùng người đánh nhau một trận, làm sao cũng phải có điểm tặng thưởng."

Trương Tiểu Hồ nghe được Giang Hàn nửa câu đầu, nguyên bản trong lòng nhảy một cái, coi là Giang Hàn bị Trương Hiến chọc giận mất lý trí, nhưng nghe đến nửa câu nói sau, rất tinh tường Giang Hàn hẳn, nhưng lại mơ hồ cảm giác được cái gì, thế là ngoan ngoãn đứng ở một bên không nói gì.

"Rất tốt, rốt cục có chút cốt khí a, cũng là người tên tiêu tử nghèo này có thể xuất ra cái gì tặng thưởng tới?" Trương Hiến nghe được Giang Hàn, liền lộ ra một vết âm trầm nụ cười.

Giang Hàn nội tình hẳn lại quá là rõ ràng, không để ý khí huyết thâm hụt cường ép tiến giai Đoán Thể cảnh đại thành, thực tế sức chiến đấu căn bản không đạt được Đoán Thể cảnh đại thành trình độ.

Mà hán khí huyết dồi dào, khoảng cách Đoán Thể cảnh viên mãn cũng chỉ kém nửa bước, chênh lệch có thể rất lớn, Giang Hàn nghĩ thẳng hẳn, khả năng thật quá thấp,

Chỉ cần Giang Hàn đáp ứng cùng hẳn đánh nhau một trận, không trái với quy củ của học viện, vậy làm sao đều tốt nói.

"Hai cái kia Dưỡng Khí hoàn có phải là đang ở chỗ của người hay không?"

Giang Hàn nheo mắt lại, nhìn xem Trương Hiến hỏi.

Trương Hiến chắc chắn một tiếng, nói: "Thì ra là thế, người đánh chính là cái này chú ý, cũng không sợ nứt vỡ bụng, không sai, liền ở ta nơi này."

Vừa nói, Trương Hiến một bên lấy ra một cái bình nhỏ, hướng về phía Giang Hàn lung lay, hắc nhiên đạo: "Tin rằng người cũng không bỏ ra nổi đồng giá đồ vật, ta đây liền nói cái rất đơn giản yêu cầu tốt, chỉ cần người thua, liền đi cho Lâm ca quỳ xuống nói xin lỗi, sau đó lần ra Thanh Huyền học viện."

Nghe được Trương Hiến, sau lưng của hẳn hai người nhất thời liếc nhau, nhin không được nhỏ giọng nhắc nhở:

"Ờ, Trương ca, hai cái kia Dưỡng Khí hoàn là Lâm ca..."

"Ta từ có chừng mực."

Trương Hiến thấp giọng nói một câu, mang theo không thể nghi ngờ ngữ khí.

Hắn đương nhiên biết này hai cái Dưỡng Khí hoàn là Lâm Hạo Hiến, không thể lấy ra làm tiền đặt cược, bất quá hẳn một mực đối này hai cái Dưỡng Khí hoàn trông mà thêm cực kỳ, Giang Hàn mong muốn, hẳn cũng muốn, cho nên đối rất đơn giản liền có thể cảm tới, lại không biết điều Trương Tiểu Hồ mới có thể buồn bực như vậy.

Mà bây giờ, Giang Hàn lại dám cùng hẳn giao đấu, hẳn thấy, chỉ cần hẳn có thể làm cho Giang Hàn đi cho Lâm Hạo Hiến quỳ xuống nói xin lỗi lại rồi đi Thanh Huyền học viện, Lâm Hạo Hiến cao hứng phía Se0A7 dưới, khả năng rất lớn sẽ đem này hai cái Dưỡng Khí hoàn trực tiếp thưởng cho hẳn.

Giang Hàn nội tình hẳn lại quá là rõ ràng, liền xem như hẳn mới tiến cấp Đoán Thể cảnh đại thành thời điểm, đều có tự tin thắng nổi Giang Hàn, chớ nói chi là hẳn hiện tại đã tiếp cận Đoán Thể cảnh viên mãn.

Nhưng mà.

Khiến cho Trương Hiến không nghĩ tới chính là,

Gần như ngay tại hẳn vừa dứt lời thời điểm, trước mặt hẳn Giang Hàn liền trực tiếp mở miệng, khoe miệng giơ lên nụ cười quái dị.

"Tốt, một lời đã định."

Trương Hiến vốn đang suy nghĩ một phần vạn Giang Hàn không đáp ứng, làm như thế nào mở miệng trào phúng, kích thích Giang Hàn đáp ứng đánh cược, lại không nghĩ rằng, Giang Hàn tựa hồ so với hẳn còn không kịp chờ đợi, không khỏi một hồi ngạc nhiên, mơ hồ cảm thấy nơi nào có điểm không thích hợp.

Nhưng lúc này, dưới con mắt mọi người, hẳn cũng không có đường lui, chỉ có thể đem loại cảm giác quái dị kia ném tới sau đầu, đi lên phía trước.

Mà bốn phía những cái kia vây xem học viện, có nhìn thấy hai người thế mà thật đã đạt thành đánh cược ước hẹn, mà lại đánh cược tặng thưởng vẫn là hai cái Dưỡng Khí hoàn, không khỏi đều có chút hưng phấn cùng hô hấp dồn dập.

"Hai cái Dưỡng Khí hoàn, đây chính là hai cái Dưỡng Khí hoàn a! Thua nhiều nhất ném chút mặt mũi, lại có chuyện tốt như vậy sao?!"

"Tốt cái rắm, luận võ luận bàn quyền cước không có mất, gãy chân gãy cánh tay đều tại học viện cho phép phạm vi bên trong, người cho rằng Giang Hàn nếu bị thua còn có thể hoàn hảo không chút tổn hại?!"

Bên cạnh lại có người thử chỉ dĩ tị.

"Mà lại, người làm người ta là ngớ ngẩn, cầm hai cái Dưỡng Khí hoàn đánh không có nắm chắc khung? Nhớ không lầm, Giang Hàn cái tên này tựa như là cưỡng ép tiến giai Đoán Thể cảnh đại thành, khí huyết thâm huyệt đến bây giờ cũng không có bổ sung đi."

Giang Hàn tại Thanh Huyền học viện mới ra đời bên trong còn có chút danh tiếng, không phải hần thiên phú và thực lực mạnh bao nhiêu, mà là hần dám cùng Lâm Hạo Hiên đối cứng, mà lại chưa từng phục qua thua, cốt khí rất là cứng rắn.

Nghe quen thuộc Giang Hàn người như thế một nói rõ lý do, học viên khác cũng đều lộ ra nguyên tới biểu tình như vậy, dồn dập có chút thương hại nhìn về phía Giang Hàn.

"Một tên đáng thương."

"Vì hai cái Dưỡng Khí hoàn, cũng là liều mạng a."

Nghe chung quanh học viên tiếng nghị luận, trong lòng hơi bất an Trương Hiên, lực lượng lại dần dần đủ lên, nói cũng đúng, một cái khí huyết thâm huyệt gia hỏa dựa vào cái gì cùng mình đánh, lấy cái gì thắng chính mình.

"Gan nhỏ chết đói, gan lớn ăn no, vì hai cái Dưỡng Khí hoàn, tiểu tử người cuối cùng vẫn là mất lý trí a, dám cùng lão tử đánh."

Trương Hiên trên mặt lộ ra nhe răng cười, một bên xắn tay áo lên, một bên tại Giang Hàn trên người khoa tay một thoáng, nói: "Chân đến giữ lại cho người, nhường người xong đi cho Lâm ca quý xuống, mặt khác nha..."

Vù! !

Vừa mới nói xong, Trương Hiên liền trực tiếp hướng về Giang Hàn lao đến, rộng lớn bàn tay nắm chặt thành quyền, trực tiếp chính là một chiêu đơn giản thô bạo, nhưng ở Đoán Thể cảnh bên trong cực kỳ dùng tốt đảm thẳng.

Đoán Thể cảnh còn tiếp xúc không đến võ kỹ thứ này, chỉ có đến Thối Cốt cảnh trở lên, xương cốt đủ mạnh mềm dai, có thể chống lên lực lượng bùng nổ, mới có thể tiếp xúc đến võ kỹ tu hành.

Mà ở trước đó, hoa cả mắt chiêu thức kém xa tuyệt đối lực lượng trọng yếu, đây cũng là vì cái gì Trương Hiên có tuyệt đối tự tin nguyên nhân.

Mặc cho Giang Hàn ra vẻ, tại tuyệt đối thể phách trước mặt cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Nhưng mà.

Khiến Trương Hiên không tưởng tượng được là, Giang Hàn đối mặt hần một quyền, cũng không có đi tránh né, cũng không có đùa nghịch hoa chiêu gì, mà là đồng dạng một quyền, hướng về phía bộ ngực hần hung hăng đánh tới.

Hần điên rồi sao? !

Trương Hiên trong đầu lóe lên một cái ý niệm như vậy, chính mình thế nhưng là khí huyết dồi dào, tiếp cận Đoán Thể cảnh viên mãn, mà Giang Hàn khí huyết thâm huyệt, suy yếu vô lực, cùng mình liều mạng không phải đang tìm cái chết?

Vừa nghĩ đến đây, Trương Hiên không có né tránh, trực tiếp cười gằn nghênh đón tiếp lấy.

Mọi người vây xem nhìn xem một màn này, cũng đều là vô cùng ngạc nhiên, không nghĩ tới Giang Hàn chọn hung hãn như vậy đấu pháp, khí huyết thâm huyệt thân thể suy yếu, dựa vào cái gì cùng người khác lấy thương đổi thương liều mạng?

Liền liền Trương Tiểu Hồ cũng là mí mắt nhảy một cái, nếu không phải hần quá quen thuộc Giang Hàn cá tính, lúc này hơn phân nửa cũng sẽ kinh hồn táng đảm, nhưng dù vậy, hần cũng rất là khẩn trương thấp thòm.

Ầm! Ầm!

Hai tiếng vang trầm gần như trong cùng một lúc vang lên, Trương Hiên một quyền đánh vào Giang Hàn ngực, mà Giang Hàn một quyền, cũng đánh vào Trương Hiên ngực.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Dưỡng Khí Hoàn Hiệu Quả

Không thích hợp!

Bị Giang Hàn một quyền trúng mục tiêu trong nháy mắt, Trương Hiên liền cảm thấy không đúng.

Quyền kia đầu truyền tới lực lượng, căn bản cũng không phải là cái gì khí bệnh thiếu máu trống không người có thể đánh ra tới, mà lại này cổ lực lượng kinh khủng, cũng tuyệt đối không phải Đoán Thể cảnh đại thành, đây là Đoán Thể cảnh viên mãn!

Mặc cho Trương Hiên trong lòng điên cuồng rít gào, con mắt trừng tròn vo, nhưng cũng không cách nào lại làm ra bất kỳ phản ứng nào, Giang Hàn một quyền bên trong tất cả lực lượng, tất cả đều hung hăng đánh vào trên ngực hắn.

Phốc!

Trương Hiên cả người liên tục lui về phía sau bốn năm bước, về mặt ứng hồng, cổ nén đau nhức mong muốn đem trong miệng máu tươi nuốt xuống, nhưng vẫn là theo ép không được, một ngụm máu tươi phun tới.

Mà ở đối diện hắn, Giang Hàn thân thể nhoáng lên, hơi lui về phía sau một bước, thậm chí biểu lộ đều không có biến hoá quá lớn, hiển nhiên là gần như lông tóc không tổn hao gì.

Giữa sân bầu không khí quý dị yên tĩnh một cái chớp mắt, sau đó liền một mảnh xôn xao.

Không ít người đều lộ ra khó có thể tin về mặt.

"Rèn. . . Đoán Thể N5BMW cảnh viên mãn!"

Có người nhin không được lên tiếng kinh hô, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Năm nay Thanh Huyền học viện mới ra đời bên trong, đến bây giờ có thể luyện thành Đoán Thể cảnh viên mãn, tối đa cũng chỉ chiếm một phần ba tỉ lệ, này một bộ phận người, có thể nói hoặc là hết sức có thiên phú, hoặc là có đầy đủ bối cảnh tài nguyên.

Mà Giang Hàn hiển nhiên là không có cái gì, thậm chí còn khắp nơi nhận đến từ Lâm Hạo Hiên chèn ép, hắn đến tốt cùng là tu luyện thể nào đến Đoán Thể cảnh viên mãn? !

"Này, điều đó không có khả năng! !"

Trương Hiên che ngực, khoe miệng còn mang theo một tia máu tươi, một mặt khó có thể tin nhìn xem Giang Hàn.

Mười ngày trước cái tên này còn khí huyết thâm hụt, gần gũi mười ngày liền đạt đến Đoán Thể cảnh viên mãn, nói đùa cái gì, căn bản cũng không khả năng, trừ phi. . . Cái tên này một mực tại ẩn giấu thực lực!

"Ngươi, hồ ta! !"

Trương Hiên vừa nghĩ tới chính mình thua trận hậu quả, về mặt trong nháy mắt lại lần nữa trở nên một mảnh ứng hồng, há to miệng, sau cùng nổi giận gầm lên một tiếng, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, mắt tối sầm lại, trực tiếp té xỉu trên đất.

Giang Hàn nhìn xem tâm lý chênh lệch quá lớn trực tiếp ói máu té xỉu Trương Hiên, tự mình đi tới bên cạnh hắn, theo trong túi tiền của hắn lấy ra giả bộ Dưỡng Khí hoàn bình nhỏ, thờ dài:

"Ai, cần gì phải bức ta ra tay đâu, cần gì chứ."

Phốc!

Ý thức hỗn độn một mảnh, miễn cưỡng thức tỉnh từng chút một Trương Hiên, nghe được Giang Hàn câu nói này, liền lại là một ngụm máu tươi bắn ra, triệt để hôn mê đi.

Giang Hàn mở ra bình nhỏ, ngửi một cái, phát giác được một mùi thơm mùi thuốc, biết thuốc này hơn phân nửa không giả, liền đứng lên, hướng về phía Trương Tiểu Hồ vẫy tay một cái.

"Hồ Từ, đi."

"Được rồi."

Trương Tiểu Hồ nhìn xem một màn này, cổ nén cười, dự định làm người tốt không cho Trương Hiên đám người thương càng thêm thương, nhưng vừa về tới Giang Hàn viện nhỏ, hắn vẫn là không nhịn được ôm bụng cười phá lên cười.

"Trương Hiên tên kia cuối cùng biểu lộ, ha ha ha ha. . . Giang ca, vẫn là ngươi lợi hại, ngài là lúc nào đột phá Đoán Thể cảnh viên mãn a."

"Ai nói cho người ta Đoán Thẻ cảnh viên mãn."

Giang Hàn lờm Truong Tiểu Hồ liếc mắt, huyền bí huyết dịch can hệ trọng đại, hắn không có nói ra, nhưng mình tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, lại là trực tiếp nói cho Truong Tiểu Hồ.

Hỏi thăm một thoáng Viêm Dương Tinh Thần Quyết hiệu quả, Truong Tiểu Hồ liền trầm mặc một hồi, nhất về sau chém đinh chặt sắt nói: "Ta tin tưởng Giang ca! Không phải liền là một bộ đặc thù công pháp sao, nguy hiểm lại lớn có thể so ra mà vượt chúng ta năm đó nhìn lên quận thành chủ gia. . ."

"Khục! Im miệng!"

Giang Hàn tức giận trừng Truong Tiểu Hồ liếc mắt, sau đó đem vừa rồi thu lại bình nhỏ đem ra, từ trong đó đổ ra một cái Dưỡng Khí hoàn, "Cho, hắn Lâm Nhị ít thuốc cũng không giả."

Truong Tiểu Hồ căn bản không tiếp, nói thẳng: "Giang ca, đây chính là ngài tu luyện loại kia nguy hiểm công pháp mới thắng tới, cùng ta không có quan hệ gì, ta không thể nhận."

"Đừng nói nhảm, cầm lấy."

Giang Hàn lại lần nữa đưa tới.

Truong Tiểu Hồ không có đưa tay,

Lần nữa tránh đi, nói:

"Ngài coi như cho ta ta cũng không ăn, Thanh Huyền học viện nhập học phí ngài còn giúp ta đệm một bộ phận đâu, ta đến bây giờ cũng không có cách nào trả, huống chi thứ này cho ta ăn quá lãng phí, ta mới Đoán Thẻ cảnh chút thành tựu, lại là ôn trát ôn đã tu hành, khí huyết dồi dào, chỉ sợ liền một nửa được hiệu đều không hấp thu được."

Nghe Truong Tiểu Hồ kỳ lý oa lạc nói một tràng, Giang Hàn liếc mắt nhìn hắn, chặc chặc nói: "Tiểu tử ngươi được a, hiện tại càng ngày càng biết ăn nói, cũng được, vậy cái này ngươi cầm lấy đi."

Giang Hàn đem còn lại cuối cùng một bao Bỏ Khí tán đem ra, đưa cho Truong Tiểu Hồ, nói: "Này Bỏ Khí tán cầm lấy đi dùng, đột phá không đến Đoán Thẻ cảnh đại thành tựu đừng đến thấy ta."

"Ta đây liền dày mặt nhận ha."

Truong Tiểu Hồ lần nữa khôi phục cười đùa tí tưng biểu lộ, nhận lấy Giang Hàn đưa tới Bỏ Khí tán, vỗ ngực nói: "Ngài yên tâm, có này bao thuốc, ba ngày ta liền có thể Đoán Thẻ cảnh đại thành."

"Đừng chém gió nữa, mau cút đi."

Giang Hàn tức giận hướng về phía Truong Tiểu Hồ phát tay.

Truong Tiểu Hồ hướng về phía Giang Hàn cười hắc hắc, rồi đi Giang Hàn viện nhỏ.

. . .

"Đồ ngu!"

Lâm Hạo Hiên trên mặt lộ ra một tia tức giận, đối trước mặt ba người giận dữ mắng mỏ một tiếng, đột nhiên tiến về phía trước một bước, hướng về phía cầm đầu Trương Hiên hung hăng một bàn tay quất tới.

Ba!

Một tiếng vang giòn, Trương Hiên trên mặt sưng lên một cái đỏ tươi chường ấn, cúi đầu không nói lời nào.

Lâm Hạo Hiên hít sâu một hơi, về mặt một hồi âm tình bất định, ánh mắt lấp lóe mấy lần về sau, từ trong ngực xuất ra một cái bình thuốc, nói: "Đây là lưu thông máu hóa ứ thuốc, cầm lấy đi đem thương trị, sau đó đi tra cho ta tra tiểu tử kia gần nhất có cái gì gặp gỡ!"

Nghe được Lâm Hạo Hiên, Trương Hiên sửng sò, ngẩng đầu lên, như tro tàn trên mặt, đột nhiên lộ ra một vết vẻ cảm kích, nói: "Đa tạ Lâm ca!"

"Lăn."

Lâm Hạo Hiên không nhìn được khoát tay áo, đợi Trương Hiên đám người rồi đi về sau, hắn trong đôi mắt lóe lên một vệt lạnh buốt, UU đọc sách www.uuka.com nói: "Chỉ Nhân, người cầu tình ta đã cho hắn, cũng là tiểu tử kia không linh tình, tiếp xuống ta sẽ không lại cho hắn cơ hội."

Lười nhác cùng Giang Hàn chấp nhặt, kết thúc như đối phương lại cho mặt không cần.

Tại đây Thanh Huyền trong học viện, hẳn là thật khó khăn thể nhưng Giang Hàn, quy củ của học viện chính là Thanh Huyền quốc chủ sở định, coi như sau lưng của hắn Lâm gia cũng không dám tùy tiện ở trong học viện làm loạn, nhưng chỉ cần ra học viện, hẳn một câu liền có thể khiến cho Giang Hàn hoàn toàn biến mất!

...

Trong tiểu viện.

"Này Dưỡng Khí hoàn quả nhiên không giả, mà lại có lẽ vẫn là tinh phẩm."

Giang Hàn trên đỉnh đầu bốc lên màu trắng hơi nóng, đang đứng ở nơi đó một quyền lại một quyền vung ra, toàn thân mồ hôi đầm đìa, toàn thân mỗi một khối máu thịt, phảng phất đều tại thư giãn.

Bởi vì cưỡng ép tiến giai Đoán Thể cảnh đại thành mà tạo thành khí huyết thâm hụt, đã hoàn toàn bị đi bù đắp lại, Giang Hàn cái kia hơi có vẻ thon gầy bề ngoài cũng dần dần trở về tròn nhẵn.

Dưỡng Khí hoàn hiệu quả so Giang Hàn trong tưởng tượng còn tốt hơn, chẳng những bù trở về thâm hụt khí huyết, đồng thời còn đổi trong cơ thể hắn cái kia một cái mỏng manh nguyên khí có trình độ nhất định tầm bổ.

"Không sai biệt lắm."

Cảm giác được toàn thân khí huyết bắt đầu khởi động, một cái nguyên khí cũng là cuộn cuộn mà động, Giang Hàn khoanh chân ngồi xuống, hít sâu một hơi, đã vận hành lên Viêm Dương Tinh Thần Quyết.

Chiều xuống trong đình viện nóng bỏng Nhật Quang, chiếu rọi tại Giang Hàn bên ngoài thân, đem mỏng manh Viêm Dương lực lượng rót vào Giang Hàn trong cơ thể, rèn luyện Giang Hàn toàn thân máu thịt.

Viêm Dương lực lượng hạng gì cuồng bạo, dù cho chỉ là hơi câu thông, hơi hấp thu một chút, hình thành thói luyện hiệu quả cũng là không có gì sánh kịp.

Tê tê!

Giang Hàn lại một lần đau nhe răng trợn mắt, mặc dù đã liên tục tu hành năm ngày, nhưng dùng Viêm Dương lực lượng tới thể cái chủng loại kia cực nóng cháy cảm giác, đau đớn kịch liệt cảm giác, vẫn như cũ là khiến cho hắn khó có thể chịu đựng, chỉ có thể cắn răng liều mạng kiên trì.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Đoán Thể Cảnh Viên Mãn

Tại Viêm Dương lực lượng thói luyện phía dưới, Giang Hàn trên người mỗi một khối máu thịt, phảng phất đều thành đặt ở cái đe sắt bên trên khối sắt, bị chùy sắt không ngừng đập nện rèn luyện, mỗi một lần rèn luyện, toàn thân máu thịt gân cốt, đều trở nên càng tăng mạnh hơn mềm dai.

Tại đây loại rèn luyện phía dưới, máu thịt bên trong ẩn chứa tiềm năng, bị từng điểm từng điểm phóng xuất ra.

Võ đạo một đường, thân thể chính là là căn bản, không có cường hãn thân thể, mạnh hơn nguyên khí, mạnh hơn chân nguyên, cũng bắt quá là lực bình không rễ, không trung lâu các.

Đoán Thể cảnh làm võ đạo cảnh giới thứ nhất, là cực kỳ trọng yếu căn cơ, thân thể thói luyện cường độ cùng Hoàn mỹ trình độ, sẽ cực lớn liên quan đến về sau Thông Mạch Tự Nguyên khó dễ trình độ.

Một canh giờ. . . Hai canh giờ. . .

Thời gian không ngừng trôi qua, Giang Hàn thân thể đã sớm bị mồ hôi thấm ướt, có thói luyện máu thịt bài xuất chất bẩn, cũng có bởi vì khó mà chịu được nóng rực mà đau đi ra mồ hôi lạnh.

Viêm Dương lực lượng không ngừng hướng về Giang Hàn trong cơ thể chỗ sâu thẩm thấu, trải qua địa phương, tất cả máu thịt đều nhận Viêm Dương lực lượng thói luyện, mà khi này Viêm Dương lực lượng xuyên thấu qua sâu nhất một tầng máu thịt, cho đến xương cốt thời điểm, Giang Hàn liền toàn thân chấn động, toàn thân máu thịt phảng phất ngưng đã luyện thành nguyên một khối.

Đoán Thể cảnh viên mãn!

Từ ngoài vào trong thói luyện màng da, máu thịt, làm này thói luyện không ngừng đi sâu, cho đến có thể chạm đến xương cốt thời điểm, cũng liền mang ý nghĩa đạt đến võ đạo cảnh giới thứ nhất, Đoán Thể cảnh viên mãn!

Cảm nhận được toàn thân thuộc biển, Giang Hàn đành chỉ Viêm Dương Đoán Thể, nắm chặt lại nắm đấm của mình, đột nhiên một quyền hướng về trong tiểu viện một khối cọc gỗ đánh qua.

Ầm! !

Khối này bị Giang Hàn một mực lấy ra luyện quyền, chất cực kỳ cứng cỏi cọc gỗ, bị Giang Hàn một quyền cứ thế mà đánh ra vết rách!

Theo Đoán Thể cảnh đại thành, thuộc biển đến Đoán Thể cảnh viên mãn, rèn luyện chạm đến xương cốt, hết thấy cơ bắp tất cả đều cô đọng tương hợp, một quyền phía dưới toàn thân cơ bắp đều tại phát lực, lực lượng tăng lên gần như có thể đi đến nhiều gấp đôi!

Giang Hàn nhìn xem một quyền của mình đánh nứt cọc gỗ, nhớ tới ba tháng trước đó chính mình vì mưu cầu đường ra, không để ý khí huyết thâm hụt, cường ép rèn luyện cơ bắp tiến giai Đoán Thể cảnh đại thành, kết quả dẫn đến tu vi đình trệ gần ba tháng.

Hiện tại có huyền bí huyết dịch mang tới cải biến, có Viêm Dương Tinh Thần Quyết cùng đầy đủ tài nguyên, vẹn vẹn chỉ dùng bảy ngày, liền vào giai Đoán Thể cảnh viên mãn, không khỏi cảm khái không thôi.

"Không biết ta thực lực bây giờ, tại học sinh mới của năm nay bên trong như thế nào. . ."

Giang Hàn một bên nghỉ ngơi, một bên suy nghĩ lung tung một lát sau, dần dần thu liễm tâm NlU tư, lần nữa khoanh chân ngồi xuống.

Tiến giai Đoán Thể cảnh viên mãn về sau, tiếp xuống cần chính là củng cố, tiếp tục rèn luyện màng da cùng máu thịt, cường hóa khí huyết cùng trong cơ thể một cái cái nguyên khí.

Làm toàn thân cơ bắp đi đến cường độ nhất định, nguyên khí cùng khí huyết cũng đầy đủ dồi dào về sau, liền có thể càng sâu một bước, dùng tự thân khí huyết, thói luyện toàn thân xương cốt, tiến giai võ đạo đệ nhị cảnh, Thối Cốt cảnh.

Tại dần dần lặn về phía tây một vòng Viêm Dương dưới, Giang Hàn tiếp tục củng cố lên Đoán Thể cảnh viên mãn cảnh giới, cho đến cuối cùng một sợi Nhật Quang biến mất tại trong tiểu viện, rốt cuộc chiếu xạ không tiến vào, mới ngừng lại.

Thanh Huyền học viện sẽ không miễn phí cung ứng võ đạo tài nguyên, nhưng mỗi một vị tiến giai đến Đoán Thể cảnh viên mãn học viên, đều có thể nhận lấy một phần Bô Khí tán.

Bô Khí tán cho dù là đối Đoán Thể cảnh viên mãn, cũng có tư bổ khí huyết tác dụng, Giang Hàn đương nhiên không có ném loạn đồ vật thói quen xấu, ngày thứ hai liền đi tới Thanh Huyền học viện diễn võ đường, chuẩn bị tiến hành một thoáng cảnh giới bình trắc, sau đó dẫn một phần Bô Khí tán.

Hôm qua hán 'Lấy thương đổi thương', chính diện đánh tan Trương Hiến, rất nhiều người đều khi hán đột phá đến Đoán Thể cảnh viên mãn, tự nhiên không có che lấp cảnh giới tất yếu.

Diễn võ đường mỗi ngày đều có học viên tới bình trắc tu vi, cũng có tới nơi này luận võ quyết đấu, rất là náo nhiệt, Giang Hàn trong đám người tự nhiên là không chút nào thu hút, đo xong tăng lên đến Đoán Thể cảnh viên mãn tu vi, lấy được một phần Bô Khí tán về sau, Giang Hàn liền rời đi diễn võ đường.

"Một phần Bô Khí tán, còn có một cái Dưỡng Khí hoàn, chỉ dựa vào này hai phần linh dược, mong muốn trong khoảng thời gian ngắn tiến giai Thối Cốt cảnh, vẫn là kém một chút, sợ là lại có khí huyết thâm hụt khả năng,

Phải nghĩ biện pháp lại làm một chút linh dược."

Ước lượng trong tay Bô Khí tán, Giang Hàn vừa đi vừa trầm tư.

Võ đạo tu hành cần vững bước tiến lên, Thanh Huyền học viện miễn phí cung cấp hoang thú trong thịt, ẩn chứa khí huyết, gần đủ chậm chạp nhất tu luyện sử dụng, mà nghĩ phải nhanh chóng tăng cao tu vi, đồng thời không xuất hiện khí huyết thâm hụt mấy căn cơ bất ổn hiện tượng, liền cần phải mượn các loại bổ dưỡng thân thể linh dược.

Trước mấy ngày loại kia đánh cược có thể chỉ lần này thôi, người khác có ngốc cũng là có hạn độ, không có khả năng một bên mặt ăn đòn, còn muốn đem một bên khác mặt đưa tới lại lần lượt một lần.

Mà hán hiện tại, một khi rời đi Thanh Huyền học viện đi ra bên ngoài, Lâm Hạo Hiến hơn phân nửa sẽ không lại làm cái gì cong cong quán, phải mấy cái lão bộc, chơi cái lấy lớn hiếp nhỏ cơ hồ là chắc chắn sự tình.

Chỉ cần ở trong học viện, hết thấy đều muốn dựa theo Thanh Huyền quốc chủ định quy củ đến, đừng nói là Lâm Hạo Hiến, liền xem như toàn bộ Lâm gia cũng không dám tại Thanh Huyền học viện làm loạn.

"May mắn Viêm Dương Tinh Thần Quyết bản thân không tiêu hao cái gì tài nguyên, chỉ cần phải mượn Viêm Dương lực lượng là được, bằng không thì nếu là tu luyện võ quyết cũng cần một chút linh dược, vẫn là rất khó mà gánh vác."

Giang Hàn một bên suy tư, một bên lắc đầu.

Trong bất tri bất giác, đủ loại kiến trúc cùng đá xanh đường nhỏ biến mất, đi tới một mảnh tràn ngập tươi mát khí tức vườn ươm bên ngoài, mảnh này vườn ươm cực lớn, liếc nhìn lại, gần như không nhìn thấy phần cuối.

Nơi này là Thanh Huyền học viện Linh thực vườn, trồng các loại cơ sở linh dược, cũng có một chút linh dược trân quý, giá trị cực cao, học viện nội bộ cửa hàng cùng với nội vụ trong đường Bồ Khí tán Dưỡng Khí hoàn các loại linh dược, chính là lấy ở đây gieo trồng linh dược, lại từ chuyên môn Luyện dược sư chế tác mà thành.

Linh thực ngoài vườn treo một khối cong vẹo bằng hiệu, phía trên có 'Cấm chỉ trộm thuốc, người vi phạm nghiêm trị' chữ, nhìn qua hết sức không đi tâm.

Bất quá.

Giang Hàn trong lòng rõ ràng, không ai dám tới nơi này đánh cắp linh dược, dám đến trộm thuốc, vô luận trộm thuốc trân quý vẫn là bình thường, đều là trực tiếp huỷ bỏ tu vi, trực xuất học viện, đều không ngoại lệ.

Linh dược tài nguyên chính là một cái thế lực lớn cực kỳ trọng yếu căn cơ một trong, không có linh dược liền không cách nào bồi dưỡng được võ giả, không có võ giả thì càng không cần nói chuyện gì thế lực.

"Ai . . "

Nhìn xem mảnh này linh dược vườn ươm bên trong gieo trồng linh dược, Giang Hàn trông mà thêm không thôi, nhưng vẫn là cố nén theo bên ngoài đi qua.

Đi đi, phía trước xuất hiện một cái cỡ nhỏ Linh thực vườn, chỉ có ước chừng mấy chục mét xung quanh, trong đó còn có bóng người đang bận rộn.

Nói là cỡ nhỏ, trên thực tế lại là toàn bộ Linh thực vườn một khối trọng yếu nhất khu vực, bị đặc biệt quây lại, trong đó gieo trồng đều là các loại linh dược trân quý.

"Vì cái gì này lực điệp máu hoa lan liền là loại không sống đâu? Không nên a."

Tại đây khối Tiểu Linh trông thực vườn rìa, một tên lão giả tóc hoa râm, đang ngồi chồm hổm trên mặt đất, nhìn xem có chút khô héo một đóa màu đỏ như máu, mọc ra sáu cánh hoa kỳ hoa vô đầu bút tại.

Giang Hàn lại là nhận biết vị lão giả này.

Vị lão giả này tự xưng Hồ lão, chính là địa vị tôn sùng một vị Linh thực sư, nghe nói là Thanh Huyền học viện trưởng lão một trong, từng cho Giang Hàn ở bên trong toàn thể mới ra đời trải qua một tiết linh dược khóa , khiến cho Giang Hàn rất có ấn tượng.

Linh thực sư không chỉ là tại Thanh Huyền quốc, liền là tại toàn bộ thế giới, đều địa vị tôn sùng, bên trong có thể khởi công xây dựng Linh thực vườn, đại lượng gieo trồng linh dược, bên ngoài có thể dò xét núi tìm linh, tìm tới ẩn giấu tại núi sâu các nơi linh dược trân quý, một vị chân chính Linh thực sư, đối bất kỳ một thế lực nào mà nói, đều là nội dung chính trà thượng tọa nhân vật.

Nhìn một chút ngồi xổm ở nơi đó Hồ lão, cùng với cái kia đóa có chút khô héo lực điệp máu hoa lan, Giang Hàn lắc đầu, đang định quay người rời đi thời điểm, hần chợt khẽ giật mình, có chút không hiểu nhìn chăm chăm cái kia đóa nửa khô héo kỳ hoa.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Sân Luyện Võ

"Ai, xem ra là không cứu nổi."

Hồ lão nhìn xem thật vất vả lấy được loại sản phẩm mới linh dược, làm thế nào đều loại không sống, trong lòng muôn phần uể oải, lấy ra chính mình gieo trồng tâm đắc bút ký, định cho lực điệp máu hoa lan gieo trồng về bên trên một cái Cú Hào.

Nhưng mà.

Ngay lúc này, đứng tại Linh thực vườn phía ngoài Giang Hàn, nhìn chăm chăm cái kia đóa kỳ hoa, bỗng nhiên một mặt vẻ kinh dị nói một câu.

"Vì cái gì không dời cấm đến âm u khô cạn địa phương thử một chút đây."

Nghe được Giang Hàn, Hồ lão nương mảy, ngẩng đầu lên, liếc nhìn Linh thực ngoài vườn, đứng đấy một tên không so với tuổi trẻ Thanh Huyền học viện học sinh.

Đang tâm tình không tốt hần, vọt thẳng lấy Giang Hàn dựng râu trợn mắt nói:

"Đi đi đi, từ đâu tới tiêu oa nhi, ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ."

Giang Hàn nhún nhún vai, bữu môi về sau, cũng không cùng lão giả này nhận biết, trên thực tế hần cũng không thể nào xác định, liền là có loại cảm giác khó hiểu, thuận miệng nói ra mà thôi.

Tại Giang Hàn quay người rồi đi về sau, lão giả lại ngồi xồm xuống, nhìn xem dần dần khô héo mầu hoa lan, trong lòng tổng là có chút không cam tâm, trong đầu không khỏi nổi lên Giang Hàn lời nói mới rồi.

"Âm u khô cạn, lục diệp mầu hoa lan làm sao có thể. . . A , chờ một chút, âm u đối ứng âm tính, hần là mầu hoa lan thật cùng ta trước đó đoán một dạng, bên ngoài lộ ra dương tính, nhưng bên trong thuần âm?"

"Đến mức này khô cạn, không phải là đất đai bên trong thuộc tính ngũ hành một trong trình độ phối trộn có vấn đề?"

Lão giả càng nghĩ càng thấy đến khả năng, lúc trước hần thử qua âm u ra tới hoàn cảnh, nhưng lại không có đồng thời đi phối trí trình độ tỉ lệ.

Gieo trồng linh dược liên quan đến kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành, còn muốn liên quan đến âm dương lưỡng tính, càng cao cấp linh dược, đối hoàn cảnh yêu cầu liền càng cao, thường thường một loại nào đó thuộc tính ngũ hành nhiều hơn một điểm, đều sẽ dẫn đến khô héo mà chết, mầu hoa lan không phải hần ở đây cao cấp nhất linh dược, nhưng đẳng cấp cũng không thấp.

Rất nhanh.

Mang tới đặc thù công cụ, lão giả trước làm ra một khối che nắng hoàn cảnh, sau đó hấp thu đất đai bên trong trình độ, từng chút từng chút phối trí mới ngũ hành hoàn cảnh.

Làm trình độ giảm bớt đến một cái nào đó giới hạn lúc, lão giả cực kỳ bén nhạy bắt được một tia sinh cơ, nhìn kỹ, cái kia đoá mầu hoa lan thành linh đã đình chỉ khô héo!

"Tốt! Tốt! ! Quá tốt rồi! !"

Lão giả trên mặt lộ ra vẻ kích động, không có hình tượng chút nào một hồi khoa tay múa chân về sau, lại vội vàng đình chỉ động tác, đem khu vực này hoàn cảnh cách ly cũng duy trì.

Đãi hần làm xong tất cả những thứ này, lần nữa cảm ra bản thân Linh thực bút ký, chuẩn bị đem gieo trồng mầu hoa lan cần thiết hoàn cảnh yêu cầu toàn bộ nhớ kỹ thời điểm, bỗng nhiên ngừng bút, lộ ra một tia nghi hoặc.

"Vừa rồi ai nhắc nhở lão phu nếu như vậy loại kia mà."

"Liều lão đầu? Không đúng. . ."

Lão giả có chút kinh nghi bất định gãi đầu một cái phát, trong đầu nổi lên một cái tuổi trẻ học sinh thân ảnh, hơi có chút ngạc nhiên, hết sức không xác định nhũ mảy.

Vâng. . . Tiểu gia hòa kia?

. . .

Cách xa Linh thực vườn, Giang Hàn không tiếp tục bốn phía loạn đi dạo, cấp tốc quay trở về chỗ ở của mình, tạm thời không suy nghĩ nhiều như thế nào kiếm một ít linh dược vấn đề.

Hiện trong tay hần có một phần Bồ Khí tán cùng một phần Dưỡng Khí hoàn, lại thêm trước đó dùng cái kia một cái Dưỡng Khí hoàn, dược lực còn chưa hoàn toàn hao hết, chung vào một chỗ đầy đủ chống đỡ hần mười ngày 'Hủy diệt thức' tu hành.

Ân.

10 ngày sau đó sự tình, mười ngày sau còn muốn.

Định ra tương lai lâu dài nhạc đạo về sau, thấy một sợi Viêm Dương ánh sáng đã xuất vào trong tiểu viện, Giang Hàn liền hít sâu một hơi, điều chỉnh một thoáng trạng thái, bắt đầu hôm nay tu hành.

Đoán Thể cảnh viên mãn, Viêm Dương lực lượng đã có khả năng thói luyện đến toàn thân mỗi một khối máu thịt, từ ngoài vào trong, đến xương kết thúc, tựa như là tại rèn luyện một khối tinh thiết, không ngừng lặp lại thói luyện, khôi phục quá trình.

Viêm Dương Đoán Thể chính là cực kỳ bá đạo Đoán Thể phương thức, người bình thường liền xem như dùng thượng đẳng thuốc chữa thương cùng bảo dưỡng tám thuốc, cũng không thể nào làm được giống Giang Hàn một dạng, mười ngày như một ngày tu hành.

Cho dù là đạt đến Đoán Thể cảnh viên mãn, thân thể dần dần thích ứng Viêm Dương lực lượng thói luyện, Viêm Dương Đoán Thể đối Giang Hàn thân thể rèn luyện tốc độ, cũng như cũ rất là khoa trương.

Mấy canh giờ đi qua, liền có thể cảm nhận được rất rõ ràng tăng lên.

Lại là tu luyện đến Viêm Dương lặn về phía tây, dần dần mỏng manh, Giang Hàn vừa rồi đình chỉ tu hành, dùng nước đơn giản nặng tắm một cái thân thể.

"Dùng loại tốc độ này, thời gian mười ngày, coi như không cách nào tiến giai Thối Cốt cảnh, cũng ít nhất có thể đem Đoán Thể này một bộ phận triệt để tu luyện hoàn thành, đạt đến đại viên đầy trình độ."

Đoán Thể cảnh không có đại viên mãn này một cái đơn độc cảnh giới phân chia, cái gọi là đại viên mãn, chỉ là cơ bắp thói luyện đạt tới trình độ nhất định, lại khí huyết dồi dào, có thể tùy thời tiến hành Thối Cốt tu hành.

Một ngày thời gian trôi qua rất nhanh.

Ngày kế tiếp.

Giang Hàn thật sớm, hơi thu thập một chút, ăn chút gì về sau, liền vội vàng chạy tới giảng bài đường, lại là học viện Võ sư cho hẳn chỗ một nhóm mới ra đời giảng giải võ đạo tu hành tháng ngày.

Làm Giang Hàn đến giảng bài đường thời điểm, ở đây đã có mấy người đang đợi, Võ sư giảng giải võ đạo tu hành mỗi tuần mới có một lần, mỗi lần đều có thể làm người được ích lợi không nhỏ, cực ít có người vắng mặt.

Mà lại trừ phi tình huống đặc biệt, cũng không ai dám đến trễ, trong học viện Võ sư dạy bảo vẫn là cực kỳ nghiêm túc, vô có đến trễ lại nhận hết sức xử phạt nghiêm khắc.

Thanh Huyền học viện mỗi một năm tuyển nhận mới ra đời, đều sẽ chia làm mười lớp, số người bất định, Giang Hàn chỗ này một nhóm, coi là hẳn ở bên trong, vừa lúc là hai mươi người.

Sau một lát.

Hai mươi người toàn bộ đến đông đủ, lớp năm lớp ba tập hợp một chỗ trao đổi, Giang Hàn bởi vì Lâm Hạo Hiền nguyên nhân, trên cơ bản không có người cùng hẳn nói chuyện với nhau.

Bất quá hôm nay, cũng là có không ít người thỉnh thoảng dùng ánh mắt khác thường nhìn về phía hẳn, hiển nhiên hẳn đang luận bàn bên trong đánh bại Trương Hiền, tu vi võ đạo đi đến Đoán Thể cảnh viên mãn tin tức, đã có không ít người biết.

Những ánh mắt này tất cả đều bị Giang Hàn bỏ qua.

Cũng không lâu lắm, một tên long hành hổ bộ người trung niên, theo giảng bài đường bên ngoài đi đến, đúng là Giang Hàn đám người võ đạo khóa lão sư, Giang Hàn đám người chỉ biết là hẳn họ Mục, đều tôn xưng Mục sư.

Mục sư biểu lộ nghiêm túc nhìn lướt qua ở đây học viên, điểm một cái số lượng về sau, liền gật đầu, mở miệng nói:

"Xem ra đều đến đông đủ. . . Ta có chuyện muốn trước tuyên bố một thoáng, từ hôm nay trở đi, võ đạo khóa sân bãi, thay đổi đến sân luyện võ."

Sân luyện võ?

Giang Hàn nháy nháy mắt, nhìn thoáng qua bốn phía những người khác, phát hiện có không ít người cũng không có sưng ra cái gì ngoài ý muốn biểu lộ, liền đoán được hơn phân nửa là toàn bộ mới ra đời, tiếp xuống đều muốn chuyển dời đến sân luyện võ tiến hành võ đạo giảng bài, bọn hẳn cũng không phải là nhóm đầu tiên.

Về phần tại sao đi luyện võ trường, Giang Hàn trực tiếp liền đoán cái đại khái, chỉ là lời nói phương diện chỉ bảo rất có hạn, võ đạo tu hành đương nhiên không thể một mực đàm bình trên giấy, mà lại cái kia giảng giải đoán chừng đều đã giảng giải không sai biệt lắm.

"Tốt, tất cả đi theo ta đi."

Mục sư luôn luôn nghiêm túc không thích nói nhảm, tại hơi hơi dừng một chút về sau, liền trực tiếp xoay người, rồi đi giảng bài đường, mang theo Giang Hàn đám người hướng về phía sân luyện võ đi đến.

Chương 11: Đối Luyện

Rất nhanh.

Giang Hàn đoàn người liền đi tới sân luyện võ.

Thanh Huyền học viện sân luyện võ rất lớn, là một mảnh cực kỳ khoáng đạt sân bãi, tại rộng lớn trong luyện võ trường, có thể thấy có một ít mới ra đời lão sinh tại chuyên chú luyện quyền, cũng có qua lại luận bàn đầu.

Mục sư mang theo Giang Hàn đám người, đi tới một khối bỏ trống khu vực, ngừng lại.

"Có thể thi vào Thanh Huyền học viện, tư chất của các người đều sẽ không quá kém, chắc hẳn phần lớn người cũng đã có Đoán Thể cảnh đại thành tu vi, Đoán Thể cảnh viên mãn hẳn là cũng không ít."

"Đoán Thể cảnh viên mãn về sau, chính là võ đạo đệ nhị cảnh Thối Cốt cảnh, Đoán Thể cảnh chỉ có thể nói đẩy ra võ đạo chi môn, Thối Cốt cảnh mới có thể nói là chính thức đặt chân võ đạo một đường, chỉ có khí huyết dồi dào, xương cốt bền bỉ, mới có tu luyện võ kỹ cơ sở."

Nói tới chỗ này, Mục sư đi tới một cái có khả năng vừa xem Giang Hàn mấy hai mươi người luyện quyền khoảng cách, nói: "Không cần nói nhảm nhiều lời, các người trước riêng phần mình đánh một bộ cơ sở quyền pháp cho ta xem một chút."

Ngài đã nói hết sức nói nhảm nhiều.

Giang Hàn âm thầm chửi bậy một câu, sau đó ngoan ngoãn đánh lên tu luyện Viêm Dương Đoán Thể trước đó dùng để làm nóng người bộ kia cơ sở quyền pháp.

Giang Hàn không có toàn lực thi triển, nhưng cũng không có che giấu Đoán Thể cảnh viên mãn tu vi.

Rất nhanh.

Tính cả Giang Hàn ở bên trong tất cả mọi người, liền phân biệt đánh xong một bộ cơ sở quyền pháp.

Mục sư nhìn xem Giang Hàn đám người, ánh mắt buông xuống, tựa hồ đang suy tư điều gì, mà Giang Hàn mấy người cũng không ai dám lên tiếng quấy rầy vị này 'Người mặt sắt'.

Sau một lúc lâu, Mục sư bỗng nhiên giơ tay lên, phân biệt chỉ chỉ trong đám người hai người.

"Người, còn có người, tới đối luyện một thoáng."

Hai người bị điểm đến, sững sờ một chút về sau, không dám vi phạm, ngoan ngoãn đi ra đội ngũ, mặt đối mặt đứng thẳng về sau, nghe được Mục sư một câu 'Có khả năng bắt đầu', liền xông về đối phương.

Này tu vi của hai người hào không xuất chúng, thậm chí có thể nói là kém nhất, bởi vì đều chỉ có Đoán Thể cảnh chút thành tựu tu vi, toàn bộ lớp còn dừng lại tại Đoán Thể cảnh chút thành tựu cũng chỉ có rải rác mấy người.

Bất quá.

Hai cái Đoán Thể cảnh chút thành tựu đối luyện, Mục sư lại vẫn như cũ là tám lấy một tám sát mặt, con mắt đều không nháy mắt một thoáng nhìn xem, đưa cho hai người đầy đủ áp lực, để cho hai người đều sử xuất bù sữa mẹ khí lực.

Cuối cùng một người trong đó trúng liền hai quyền, té ngã trên đất, thở hổn hển.

"Tốt."

Mục sư nhẹ nhàng gật đầu, quát bảo ngưng lại hai người về sau, lại lần nữa từ trong đám người điểm hai người ra khỏi hàng qua lại đối luyện.

Chờ Mục sư có một chút nhóm thứ ba người thời điểm, Giang Hàn mấy người cũng đã cảm thấy được, Mục sư là đem tu vi gần, thực lực tương cận hai người điểm ra tới qua lại đối luyện, hơn nữa là dựa theo theo yếu đến mạnh trình tự.

Theo một đôi lại một đôi người ra khỏi hàng đối luyện, đánh xong cùng còn lại, thì dần dần bắt đầu nhỏ giọng nghị luận, Mục sư cũng không ngăn lại bọn hắn nghị luận, chỉ chuyên tâm nhìn xem trong sân đối luyện.

"Cuối cùng bị điểm đến hẳn là chúng ta bên trong mạnh nhất, hết sức phù hợp đấu thú biểu diễn quy tắc a, chỉ là không biết ai sẽ cuối cùng bị điểm đến."

"Triệu Phong khẳng định là cái cuối cùng, hấn tiến giai Đoán Thể cảnh viên mãn hấn là sớm nhất, bây giờ cách Thối Cốt cảnh hấn là chỉ có cách xa một bước đi."

Đám người đang nghị luận ở giữa, trong sân chiến đấu kết thúc, Mục sư lại điểm ra hai người, đây đã là vòng thứ bảy, không có bị có một chút chỉ còn lại sáu người.

Vòng thứ bảy trong hai người, đã có một cái là Đoán Thể cảnh viên mãn, cảnh giới cao đối thấp cảnh giới, mặc dù cái kia người đã cực kỳ tiếp cận Đoán Thể cảnh viên mãn, nhưng cuối cùng vẫn lạc bại.

Theo sát phía sau là vòng thứ tám, bị điểm ra về sau còn sót lại bốn người, trong đó bao quát được công nhận là mạnh nhất Triệu Phong, cùng với bắt đầu suy nghĩ đợi lát nữa muốn làm sao đánh Giang Hàn.

Lúc này đã có người lộ ra mấy phần vẻ kinh dị, không nghĩ tới Giang Hàn có thể đứng cho đến khi hiện tại, mà khi Mục sư điểm ra thứ chín vòng trong hai người, như cũ không có Giang Hàn thời điểm, mọi người ở đây đều lộ ra mấy phần vẻ giật mình.

Hết thấy hai mươi người, điểm ra đi 9 vòng, cũng liền còn sót lại cuối cùng hai người,

Một người là Giang Hàn, mà một người khác thì là rất sớm đã tiến giai Đoán Thể cảnh viên mãn, khoảng cách Thối Cốt cảnh chỉ kém một chút Triệu Phong!

Giang Hàn thực lực tu vi thể mà có thể cùng Triệu Phong gần? !

Không ít người trên mặt đều lộ ra mấy phần không tin biểu lộ, thậm chí có người bắt đầu âm thầm cô Mục sư có phải hay không chọn lầm người.

Liền liền một mực lãnh ngạo vô cùng Triệu Phong, cũng là nghiêng đầu nhìn thoáng qua Giang Hàn, trong đôi mắt mang một chút vẻ kinh dị, hiển nhiên cũng không nghĩ tới đối thủ của mình lại là Giang Hàn.

Bất quá.

Triệu Phong sẽ không hoài nghi Mục sư phán đoán, nếu Giang Hàn cùng hấn bị lưu đến cuối cùng, vậy đã nói rõ Giang Hàn cùng hấn là ở gần nhất, hấn sẽ không coi thường Giang Hàn, nhưng cũng không có cái gì quá lớn uy hiếp cảm giác.

Nếu như không phải là vì nện vững chắc căn cơ, tại Đoán Thể cảnh nhiều năm luyện một thoáng, hấn sớm là có thể bước vào Thối Cốt cảnh, thối luyện xương cốt, nói là khoảng cách Thối Cốt cảnh chỉ kém một đường, trên thực tế này cái gọi là một đường, hấn tùy thời có thể dùng bước qua!

Bị chia làm mười tốp mới ra đời bên trong, đã có bao nhiêu người đặt chân Thối Cốt cảnh, kéo ra cùng những học sinh mới khác chênh lệch, lẫn nhau tranh đoạt thiên kiều tên, mà hấn cũng rất nhanh sẽ trở thành một trong số đó!

Rất nhanh.

Thứ chín vòng giao phong dùng tiếp cận ngang tay, bị Mục sư nửa đường kêu dừng mà kết thúc, mà Mục sư ánh mắt, cũng rốt cục rơi đến cuối cùng Giang Hàn cùng Triệu Phong trên người, trên mặt biểu lộ không có thư giãn mấy may, vẫn như cũ là kéo căng lấy khuôn mặt, ra hiệu Giang Hàn cùng Triệu Phong ra khỏi hàng.

Đội hai người đi ra đội ngũ, đứng đối mặt nhau thời điểm, Mục sư gật đầu nói:

"Có khả năng bắt đầu."

Ngay tại Mục sư thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Triệu Phong xuất thủ trước, hấn không có làm cái gì khiến cho Giang Hàn xuất thủ trước loại hình nhiều kiểu, mà là dự định dùng tốc độ nhanh nhất đem Giang Hàn đánh tan.

Vù!

Triệu Phong một cái đá ngang, lôi cuốn lấy lăng lệ kinh phong, đánh thọc sườn mà đến.

"Uống!"

Giang Hàn quát khẽ một tiếng, đối mặt Triệu Phong một chân, không có bất kỳ cái gì lùi bước chỉ ý, mà là lộ ra mãnh liệt chiến ý, dùng hung ác đối hung ác, không lùi mà tiến tới, hướng về Triệu Phong hung hăng đụng tới.

Hấn nghĩ biết mình thực lực đạt đến trình độ nào, mà xem như bọn hấn này một nhóm người bên trong mạnh nhất Triệu Phong, không thể nghi ngờ là một cái cực kỳ thích hợp đối thủ!

Triệu Phong không ngờ tới Giang Hàn sẽ dùng hung hấn như vậy đấu pháp, nhưng hấn nhưng cũng hồn nhiên không sợ, trực tiếp hai tay trước người đan xen một chồng, chuẩn bị mạnh mẽ chống đỡ, mặc dù hấn chưa tiến giai Thối Cốt cảnh, nhưng ở Đoán Thể cảnh bên trong, luận V6qPN cơ bản thối luyện cường độ, hấn có tự tin mãnh liệt.

Nhưng mà.

Làm Giang Hàn thân thể hung hăng đụng vào thời điểm, Triệu Phong biểu lộ lại đột nhiên biến đổi, cảm giác căn bản cũng không phải là một người đụng tới, mà là một khối thiên quân lớn nham!

Cánh tay hơi hơi đau xót, cả người hấn trực tiếp bị Giang Hàn đụng lui về phía sau mấy bước.

Giang Hàn trong đôi mắt chiến ý bắt đầu khởi động, quả quyết dựa thế đè người, một bước bất kịp, trực tiếp đem Thanh Huyền học viện cơ sở quyền pháp bên trong một thức phát huy ra.

Àm! !

Bởi vì đã mất đi tiên cơ, Triệu Phong bị ép chống đỡ, nhưng không đợi hấn ý đồ phản kích, Giang Hàn đột tiếp theo công kích liền lại như giống như cuồng phong bạo vũ vọt mạnh mà tới, căn bản là không có cách phản kích, trong lúc nhất thời lại liên tục bại lui!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Thối Cốt Cảnh

"Đáng chết! Cái tên này không sợ xương cốt không chịu nổi sao? !"

Triệu Phong trong nháy mắt bị đặt ở hạ phong, sắc mặt khó coi đồng thời, trong lòng lại dâng lên vẻ khiếp sợ, Đoán Thẻ cảnh mặc dù cơ bắp lực lượng rèn luyện cực cường, nhưng bởi vì xương cốt chưa thối luyện, cho nên phát lực thời điểm phải cẩn thận nhiều hơn nữa, để tránh xương cốt bị hao tổn.

Đây cũng là vì cái gì Đoán Thẻ cảnh sẽ không tiếp xúc võ kỹ tu hành một trong những nguyên nhân.

Thế nhưng là.

Trước mặt Giang Hàn căn bản cũng không giống như là một cái Đoán Thẻ cảnh võ giả, giống một cái đã tiến giai Thối Cốt cảnh, toàn thân xương cốt bền bỉ, có thể tùy ý lực bộc phát lực Thối Cốt cảnh võ đồ!

Lộp bộp! !

Một hồi quyền quyền đến thịt tiếng vang không ngừng ở trong sân đầy ra, Giang Hàn cùng Triệu Phong chiến đấu, vừa ngay từ đầu liền đạt đến kịch liệt nhất giai đoạn, mà lại trình độ kịch liệt căn bản cũng không phải là trước đó cái kia 9 vòng chiến đấu chỗ có thể sánh được.

Trong đám người những cái kia cùng là Đoán Thẻ cảnh viên mãn tồn tại, nguyên bản đối Giang Hàn thế mà có thể cuối cùng ra sân, cùng Triệu Phong quyết đấu trong lòng rất là tức giận căm phẫn, nhưng bây giờ thấy này kịch liệt đến không có gì sánh kịp chiến đấu, toàn bộ yên tĩnh một mảnh, sớm đã là ngậm miệng không trả lời được.

Căn bản không cần đi thử, chỉ là nhìn xem như vậy chiến đấu kịch liệt, bọn hấn liền vô cùng rõ ràng, nếu là đem bọn hấn thay thế đến Triệu Phong vị trí, đối mặt Giang Hàn, chỉ sợ đã sớm bị Giang Hàn cái kia cuồng phong bạo vũ thế công quét ngang đánh tan!

Tại các học viện thần tâm chấn động nhìn soi mói, trong sân chiến đấu càng ngày càng kịch liệt.

Oanh! Oanh! Oanh! !

Giang Hàn đã chiếm cứ tuyệt đối chủ động, một thức lại một thức quyền pháp bày ra, đem toàn thân mỗi một tác lực lượng đều phát huy đi ra.

Mà ở trước mặt VOCpq hấn Triệu Phong, thì đã rơi vào không cách nào phản kích, chỉ có thể bị động phòng thủ hoàn cảnh, trên mặt hấn biểu lộ đã không chỉ là kính sợ, mà là mang theo vài phần không thể tưởng tượng nổi.

Ba quyền năm quyền toàn lực bùng nổ còn tốt, như thế mười quyền hai mươi quyền liên tiếp bùng nổ, xương cốt của hấn không phải là làm bằng sắt hay sao? !

Không ngừng chống đỡ, Triệu Phong mặc dù khoảng cách Thối Cốt cảnh chỉ kém một đường, cơ bắp cường độ vô cùng cô đọng, từ lâu là cánh tay run lên, không thể thừa nhận Giang Hàn như vậy liên tiếp không ngừng, cuồng phong bạo vũ công kích, lúc này coi như Giang Hàn cho hấn cơ hội, hấn cũng đã vô lực phản kích.

Oanh! !

Rốt cục, lại là một tiếng nổ vang, Triệu Phong cái kia run lên cánh tay cùng đi đứng, không cách nào lại chống đỡ Giang Hàn công kích, bị Giang Hàn một quyền cứ thế mà đánh bay ra ngoài, rơi xuống ở phía xa.

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh.

"Tôi . . . Thối Cốt?"

Tại tĩnh mịch bên trong, có học viên lộ ra không thể tin ánh mắt, nhìn đứng ở giữa sân, trên người có hơi nóng bốc lên vòn quanh Giang Hàn, thanh âm có chút phát run.

Không có khả năng!

Nếu như là Thối Cốt cảnh, cho dù không sử dụng võ kỹ, Triệu Phong chỉ sợ cũng kháng không được mấy chiêu, căn bản không có khả năng xuất hiện chiến đấu kịch liệt như thế mới đúng!

Giữa sân yên tĩnh thật lâu.

Liên liền Mục sư cũng là nhìn xem trong sân Giang Hàn, một hồi trầm ngâm bất định, trong đôi mắt lộ ra một vệt vẻ hoài nghi, qua thật lâu mới hơi có chút không xác định mở miệng.

"Viêm Dương Tinh Thần Quyết?"

Có thể tại Đoán Thẻ cảnh, bộc phát ra như thế bền bỉ cứng cỏi lực lượng, tuyệt không phải bình thường Linh cấp Phàm cấp công pháp có thể làm được.

Mà có thể luyện thành Địa cấp công pháp, tại toàn bộ Thanh Huyền học viện, cũng chỉ có chút ít mấy người, mỗi một cái đều có thể làm cho nổi danh hào, bị Thanh Huyền học viện cung cấp dùng nhất tài nguyên phong phú, Giang Hàn hiển nhiên không là một cái trong số đó, bằng không thì cũng sớm đã bị Thanh Huyền học viện trọng điểm chú ý.

Trừ ra Địa cấp công pháp và Thiên cấp công pháp bên ngoài, mong muốn làm đến loại trình độ này, liền chỉ có những cái kia không có phẩm cấp cấp đặc thù loại công pháp mới có thể làm đến.

Mỗi một bộ đặc thù loại công pháp, làm võ đạo khóa lão sư Mục sư tự nhiên đều có nghiên cứu qua.

Bởi vì Giang Hàn chưa ngưng tụ chân nguyên, rất khó liếc mắt nhìn ra công pháp lai lịch, chỉ có thể theo thân thể lực bộc phát lượng một chút đặc tính bên trên tiến hành quan sát, cho nên hắn cũng không phải là hết sức xác định.

"Vâng, Viêm Dương Tinh Thần Quyết."

Giang Hàn đứng ở trong sân, nhìn xem Mục sư biểu lộ, thoải mái thừa nhận xuống tới, hẳn thực lực đột nhiên tăng mạnh cũng nên có cái nói rõ lý do,

Mà Viêm Dương Tinh Thần Quyết bản thân liền là cái tốt nhất nói rõ lý do.

"Thì ra là thế. . ."

Mục sư cũng chẳng suy nghĩ gì nữa nhẹ gật đầu, khôi phục không hề bận tâm bộ dáng, bắt đầu đối Giang Hàn đám người phân biệt tiến hành một chút đơn độc chỉ bảo.

Chỉ bảo quá trình có dài có ngắn, giống đến nay chưa đi đến Đoán Thẻ cảnh đại thành mấy người, Mục sư chỉ bảo liền rất ngắn, dù sao cảnh giới càng thấp tiếp xúc càng ít, đối bọn hắn mà nói tăng lên cảnh giới mới là chủ yếu nhất nhiệm vụ.

Chờ đến Triệu Phong thời điểm, chỉ bảo quá trình liền lớn rất nhiều, Mục sư thậm chí tính nhắm vào chỉ bảo một chút tiến giai Thối Cốt cảnh yếu điểm cùng chú ý một chút.

Ở một bên Giang Hàn, cũng nhận không ít dẫn dắt.

Sau cùng.

Vòng đến cuối cùng Giang Hàn, Mục sư đối Giang Hàn chỉ bảo quá trình, khiến cho tất cả mọi người ở đây đều có chút ngạc nhiên.

"Viêm Dương Tinh Thần Quyết, ân."

Chỉ thấy Mục sư đi tới Giang Hàn bên cạnh, hết sức hiếm thấy vỗ vỗ Giang Hàn bả vai, ngữ trọng tâm trường nói ra: "Đối người muốn nói lời chỉ có một câu. . . Sống sót liền tốt."

Phốc! !

Giang Hàn suýt nữa không có một cái máu sầm phun ra ngoài, cái gì gọi là sống sót liền tốt? !

Người bên cạnh nghe được một câu nói như vậy, cũng đều là vô cùng quái dị nhìn xem Giang Hàn, liền liền Triệu Phong cũng là một mặt không hiểu thấu biểu lộ, bầu không khí cực kỳ cổ quái.

"Tốt! Hôm nay chỉ bảo liền dừng ở đây."

Mục sư cũng không để ý tới đám người biểu tình quái dị, nhìn lướt qua mọi người ở đây, như cũ kéo căng lấy khuôn mặt, nhưng ngữ khí lại có chút như có như không mở miệng nói:

"Các người đi vào Thanh Huyền học viện đã có hơn nửa năm, tiếp đó, chỉ điểm của ta sẽ càng ngày càng ít, chờ rỗng rã một năm thời điểm, các người liền không còn là mới ra đời, cũng sẽ không còn có võ đạo khóa."

"Từ cái đó ra, một tháng sau, sắp mở bắt đầu mới ra đời bài danh chiến, quyết định mỗi người các người tại Thanh Huyền học viện mới ra đời bên trong bài danh, cái bài danh này, sẽ cực đại trình độ quyết định các người tại Thanh Huyền học viện tương lai ba năm đường xá, riêng phần mình cố gắng."

Lưu lại một đoạn như vậy lời nói về sau, Mục sư nhìn thật sâu mọi người ở đây, quay người rời đi.

Mà ở đây học sinh, thì đều vì Mục sư cuối cùng một đoạn văn, mà riêng phần mình hít sâu một hơi, trong đôi mắt toát ra đủ loại dị sắc.

Mới ra đời bài danh chiến!

Tại Thanh Huyền học viện nhiều nhất có thể gốc bốn năm, bốn năm sau vô luận tu vi như thế nào, đều đưa bị cưỡng chế rời đi học viện, năm thứ nhất đều là mới ra đời, mà phía sau ba năm thì đều là lão sinh.

Đối với mới ra đời bài danh chiến, gần như mỗi một cái mới ra đời, đều là có nghe thấy.

Mới ra đời bài danh chiến bên trong, bài danh dựa vào sau, đương nhiên là không có cái gì, nhưng bài danh phía trên, không chỉ có thể tại chỗ cảm tới cực kỳ phần thưởng phong phú, thậm chí trong tương lai trong ba năm, còn đem đạt được Thanh Huyền học viện trình độ nhất định tài nguyên nghiêng!

Mới vào học viện là cái thứ nhất bước ngoặt, tư chất thiên phú cực cao người, đem đạt được Thanh Huyền học viện miễn phí cung cấp các loại linh dược, giúp đỡ tu hành.

Mà tại Thanh Huyền học viện trong lịch sử, không phải không xuất hiện qua tư chất thiên phú cực cao, cầm lấy học viện tài nguyên, lại không muốn chịu khổ, lười biếng dùng mảnh lối, sau cùng đem chính mình chơi phế bỏ người.

Thế là.

Thanh Huyền học viện liền có cái thứ hai bước ngoặt, đó chính là mới ra đời bài danh chiến!

Thuần túy dựa theo thực lực bài danh tới định, cho dù tư chất thiên phú không đủ cao, chỉ cần có thể lấy được cực cao bài danh, cũng có thể thay thế những cái kia tư chất thiên phú tương đối cao người, đạt được Thanh Huyền học viện tài nguyên cung cấp!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Linh Thực Học Đồ

Mới ra đời bài danh chiến, chính là Thanh Huyền học viện vì kích thích những cái kia tư chất người thiên phú cực cao, không cần bởi vì tư chất thiên phú mà quá mức tự ngạo, hoang phế võ đạo một loại phương thức.

Đương nhiên, đây cũng là không ít người đau khổ chờ đợi một cái cơ hội.

"Rốt cuộc đã tới sao. . ."

Giang Hàn đứng ở trong đám người, nắm chặt lại nắm đấm của mình, trong đầu lóe lên Lâm Hạo Hiên Lạc Chỉ Nhân đám người thân ảnh, hít sâu một hơi, trong đôi mắt lộ ra trước nay chưa có hào quang.

Đôi trận này mới ra đời bài danh chiến hần nhưng là chờ mong đã lâu.

Bất quá.

Khoảng cách mới ra đời bài danh chiến còn một tháng nữa, nhìn như thời gian đủ nhiều, trên thực tế đối Giang Hàn mà nói tuyệt không dư dả, trong một tháng này hắn không chỉ có phải nhanh đột phá Thối Cốt cảnh, đồng thời còn cần muốn tiến hành võ kỹ tu hành.

Quay trở về chỗ ở về sau, Giang Hàn không chút nghỉ ngơi, liền lại lần nữa bắt đầu Viêm Dương Tinh Thần Quyết tu hành, tất gọi Viêm Dương lực lượng, thói luyện toàn thân cơ bắp.

Lần này.

Cho dù là cái kia đau đớn kịch liệt, cũng có chút khó mà rung chuyển Giang Hàn tâm thần, hắn cắn chặt răng, trong đôi mắt là vô cùng kiên định ý chí, giống như cực nóng hỏa diễm đang thiêu đốt!

Tại đây loại kiên quyết mà kiên định ý chí phía dưới, Giang Hàn Viêm Dương Đoán Thể quyết vận chuyển càng thêm trôi chảy, máu thịt bên trong từng tia chất bản, bị không ngừng tiêu luyện ra, bài ra ngoài thân thể.

Viêm Dương lực lượng ở trong người mỗi luân chuyển một tuần, Giang Hàn lực lượng liền mạnh mẽ một điểm.

Tồn trữ khí huyết không ngừng bị tiêu hao, mà thể phách thì không ngừng tăng cường, cơ bắp tại thói luyện bên trong, trở nên càng ngày càng mạnh mẽ dai, đem cảnh giới từng chút từng chút đẩy hướng Đoán Thể cảnh cực hạn.

...

Trương Hiến vội vàng đi tới một chỗ gác xếp bên ngoài sân nhỏ, gõ gõ viện nhỏ môn, nghe được bên trong viện truyền đến một tiếng 'Vào đi', hắn vừa rồi hô thở ra một hơi, đẩy cửa đi vào.

Trong tiểu viện.

Hai đầu lông mày toát ra nhàn nhạt lãnh ngạo Lâm Hạo Hiến, đang không ngừng đập nện trước mặt một cây cọc gỗ, cứng cỏi cọc gỗ tại hắn đập nện phía dưới, phát ra từng đợt không chịu nổi gánh nặng thanh âm.

"Uống!"

Rốt cục, Lâm Hạo Hiến quát khẽ một tiếng, toàn thân khí thế ngưng tụ, bỗng nhiên đâm ra một quyền, đánh vào cọc gỗ phía trên, vậy mà đem cái kia cọc gỗ cứ thế mà oanh chia năm xẻ bảy ra!

Nhìn xem một màn này, Trương Hiến trên mặt lộ ra kính sợ cùng vẻ hâm mộ, nhìn không được lắm bảm nói: "Chuyện này. . . Hắn là võ kỹ đi. . ."

Lâm Hạo Hiến không có trả lời Trương Hiến vấn đề, mà là xoay người lại, bình thản mà hỏi: "Điều tra thế nào, có kết quả gì."

"Đã rõ ràng."

Trương Hiến hướng về phía thiếu niên gật đầu nói: "Giang Hàn tiểu tử kia thực lực đột nhiên tăng mạnh, là bởi vì tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết nguyên nhân."

Lâm Hạo Hiến nhướng mày, hỏi: "Viêm Dương Tinh Thần Quyết? Đó là cái gì?"

Trương Hiến liền vội vàng đem chính mình đặc biệt đi tìm hiểu đến tin tức liên quan tới Viêm Dương Tinh Thần Quyết nói ra.

"Đó là một bộ không có phẩm cấp cấp công pháp, uy lực rất lớn, tu luyện độ khó cũng không cao, nhưng tu luyện lại cực kỳ nguy hiểm, cho nên có rất ít người tu luyện."

"Thì ra là thế. . ."

Lâm Hạo Hiến cũng là nghe nói qua những này không có phẩm cấp cấp đặc thù loại công pháp, trầm ngâm trong chốc lát, hướng về phía Trương Hiến khoát tay áo, nói: "Dưỡng Khí hoàn sự tình ta liền không truy cứu, đi xuống đi."

"Đa tạ Lâm ca."

Trương Hiến lộ ra nét mừng, hướng về phía Lâm Hạo Hiến luôn miệng nói tạ về sau, thận trọng lui ra ngoài.

Mà liền tại Trương Hiến sau khi đi, Lâm Hạo Hiến bỗng nhiên xoay người, hướng về phía phía sau gác xếp hỏi: "Sở lão, người thấy thế nào?"

"Nếu như đích thật là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cái kia rất không cần phải lo ngại."

Trong lầu các một tên tóc mai trở nên trắng lão giả đi ra, một bên suy tư vừa nói: "Viêm Dương Tinh Thần Quyết lão phu đã từng tiếp xúc qua, tính nguy hiểm so miêu tả còn muốn lớn, Đoán Thể cảnh còn tốt, đến Thối Cốt cảnh, quá trình tu luyện xuất hiện bất kỳ một chút vấn đề đều có thể biến thành tàn phế."

"Đến Luyện Huyết cảnh, càng là tùy thời có khí huyết nghịch hành một mệnh ô hô nguy hiểm, mặc dù có cao nhân ở một bên bảo vệ, có thể đem công

pháp này tu luyện đến Thông Mạch cảnh cũng mười không còn một,

Lâm gia đã từng đại lượng bồi dưỡng qua cái này võ giả, nhưng sau cùng không có một cái nào có thể đi đến Thông Mạch cảnh."

Tóc mai trở nên trắng lão già nói đến đây, biểu lộ dần dần trở nên nghiêm túc một chút, hướng về phía Lâm Hạo Hiên nói: "Tha thứ lão phu nói thẳng, Nhị thiếu gia không nên quan tâm những chuyện nhỏ nhặt này. . ."

"Trước đó vài ngày, đại thiếu gia tại biên cảnh lập xuống không nhỏ chiến công, tại lão gia nơi đó địa vị lại cao không ít, ngài đến tăng tốc bước chân."

"Sở lão dạy bảo chính là."

Lâm Hạo Hiên nhẹ gật đầu, hít sâu một hơi, đem Giang Hàn sự tình ném tới sau đầu, bày ra một cái tư thế, nói: "Một bộ này con gió quyền, còn mời Sở lão chỉ điểm thêm."

"Tự nhiên."

Tóc mai trở nên trắng lão già thần nhiên ứng thanh.

Mà vừa lúc này, ở phía sau trong lầu các, đem Lâm Hạo Hiên cùng Sở lão đối thoại nghe rõ ràng một thiếu nữ, trên mặt lộ ra một vết vè do dự, sau cùng hóa thành thờ dài một tiếng.

Lạc Chi Nhân hiểu rõ Giang Hàn tính cách, nếu luyện loại công pháp này, cái kia hơn phân nửa là hạ quyết tâm, khuyên cũng không được, nàng bây giờ, cũng chỉ có thể vì thế thờ dài một tiếng.

. . .

Ba ngày sau.

Giang Hàn dùng hết Bồ Khí tán, trong tay còn sót lại một cái Dưỡng Khí hoàn, mà hắn tu vi võ đạo, cũng có cực kỳ tiến bộ rõ ràng.

Nếu như nói trước đó vừa mới đột phá Đoán Thể cảnh, Viêm Dương lực lượng chỉ là vừa mới xuyên thấu qua toàn bộ máu thịt, bên ngoài màng da cơ bắp thói luyện trình độ, cùng bên trong chỗ sâu máu thịt chênh lệch không nhỏ lời nói, như vậy hiện tại chênh lệch này đã dần dần bị san bằng, ngấm dần đến trong ngoài cân bằng.

Trong tiểu viện.

Giang Hàn một quyền lại một quyền đánh vào trước mặt trên mặt cọc gỗ, khiến cho cọc gỗ không ngừng phát ra không chịu nổi gánh nặng kệt kệt tiếng.

Theo thời gian trôi qua, trên mặt cọc gỗ vết nứt càng ngày càng nhiều, rốt cục lại không thể thừa nhận, tại Giang Hàn một cái đá ngang quát kích phía dưới, băng vỡ đi ra.

Hô!

Giang Hàn thở ra một hơi, duỗi người một chút, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, lâm lâm nói: "Xem ra hôm nay là không có Viêm Dương lực lượng có thể dùng a."

Bầu trời có chút âm u, mây đen bao phủ, mặc dù không có trời mưa, nhưng cũng không phải cái gì tốt thời tiết.

Viêm Dương Đoán Thể chính là mượn nhờ Viêm Dương lực lượng tiến hành Đoán Thể công pháp, cũng không phải là trong cơ thể có thể tu luyện ra Viêm Dương lực lượng, tại loại khí trời này không cách nào mượn dùng đến Viêm Dương lực lượng, Viêm Dương Đoán Thể tu hành liền không cách nào bày ra.

"Trong tay liền thừa một cái Dưỡng Khí hoàn, vẫn là đến làm đột phá Thối Cốt cảnh tính toán."

Suy nghĩ trong chốc lát, Giang Hàn đẩy cửa ra, đi ra viện nhỏ, dự định ra ngoài đi một vòng nhìn một chút, có thể hay không ở trong học viện tìm tới cái gì kiếm lấy tài nguyên đường tắt.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn bước ra viện nhỏ về sau, không đi hai bước, liền thấy một thân ảnh, một đường chạy chậm hướng về bên này mà đến, thân ảnh kia thấy Giang Hàn về sau, lập tức hướng về phía Giang Hàn ngoác.

"Giang ca, mau tới, có VOB4 chuyện tốt!"

"Người lại có cái gì nghĩ gì xấu xa rồi?"

Giang Hàn liếc qua bay chạy tới Trương Tiểu Hồ.

Trương Tiểu Hồ đi vào Giang Hàn trước mặt, nghe được Giang Hàn, liền một mặt ủy khuất, nói: "Ngài lời nói này, không thể cái gì đều hướng trên người của ta đây a, trước kia lần nào không phải. . ."

"Khục!"

Giang Hàn tăng hắng một cái, cắt ngang Trương Tiểu Hồ, nói: "Người vừa mới nói xong sự tình, chuyện gì tốt? Còn nhường người đặc biệt chạy tới một chuyện."

Trương Tiểu Hồ cười hắc hắc, tặc mi thử nhân nói ra: "Chúng ta học viện Linh thực vườn bên kia thiếu nhân thủ, muốn thu mấy cái Linh thực học đồ."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Gặp Lại Hồ Lão

"Sách!"

Nghe được Trương Tiểu Hồ kiểu nói này, Giang Hàn liền sách một tiếng, trong đầu trong nháy mắt nhiều hơn vô số hình ảnh, nói: "Loại sự tình này ngoại trừ những con em quyền quý kia sẽ không tham dự, những người khác chỉ sợ là muốn cướp bể đầu đi, liền lão sinh hơn phân nửa đều sẽ chen tới."

"Là như thế này, nhưng dù sao cũng phải đi thử một lần không phải sao."

Trương Tiểu Hồ xắn tay áo lên, vẻ rất là háo hức, tại Thanh Huyền trong học viện có mấy cái làm người cực kỳ trông mà thêm vị trí, Linh thực học đồ liền là một cái trong số đó, trừ cái đó ra còn có luyện được học đồ các loại.

Giống loại vị trí này, một khi thành công ngồi lên, chỉ cần không phải quá tham, bình thường hơi ăn vụng cái một điểm nửa điểm, căn bản không có khả năng bị phát hiện, đối với tư chất tương đối bình thường, lại không có bối cảnh thế lực học viên mà nói, đủ để cho bọn hắn đoạt bể đầu.

"Cũng thế."

Giang Hàn nhẹ gật đầu, hắn hiện tại thiếu liền là linh được tài nguyên.

Hai người biết rõ hơn biết Linh thực vườn phương hướng đường, rất nhanh liền đi tới Linh thực vườn phụ cận, xa xa nhìn lại, Linh thực vườn bên này đã có ít nhất mấy trăm người vây tụ.

Đối loại này người ta tập nập tình huống sớm có dự liệu Giang Hàn, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, cùng Trương Tiểu Hồ tùy tiện tìm hẻm lách, chờ.

"Đều an tĩnh!"

Không bao lâu, một tên Thanh Huyền học viện chấp sự, theo Linh thực vườn bên cạnh trong phòng nhỏ đi ra, ẩn chứa chân nguyên một tiếng quát nhẹ, trực tiếp tại tất cả mọi người bên tai nổ vang, khiến cho giữa sân cấp tốc an tĩnh lại.

Gã chấp sự này lạnh lùng nhìn lướt qua ở đây học viên, nói:

"Tiếp xuống bắt đầu khảo thí, xếp thành hàng, từng cái từng cái tới."

Thanh Huyền học viện chấp sự địa vị cùng Mục sư tương đương, ít nhất đều là Thông Mạch cảnh Võ sư, có một vị chấp sự tọa trấn, mặc kệ mới sinh hay là lão sinh, đều không ai dám can nhiễu, quy quy củ củ bắt đầu khảo thí.

Khảo thí tốc độ thật nhanh, trên cơ bản một I5HEj người sau khi đi vào, thời gian nói mấy câu liền đi ra, thỉnh thoảng có dừng lại thêm một hồi, thì lập tức sẽ bị vô số khăn trương ánh mắt hoài nghi vây quanh.

Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ cách có chút xa, qua gần nửa giờ mới rốt cục xếp tới hai người chỗ khu vực.

Đi vào trước chính là Trương Tiểu Hồ, cười đùa tí tưng đi vào, ủ rũ cúi đầu đi ra.

"Giang ca, ta tử trận, ô ô ô, tìm an ủi. . ."

"Đi một bên!"

Giang Hàn đối Trương Tiểu Hồ bại hoại không thể nhìn được nữa, cười nắc nẻ một câu về sau, chính mình nhưng cũng có chút thấp thỏm, dù sao có thể

trở thành hay không Linh thực học đồ đối với hắn mà nói cũng rất trọng yếu.

Linh thực bên trong vườn Linh thực đám học đồ, nghe nói mỗi tháng ít nhất có thể được đến một cái Dưỡng Khí hoàn, cũng có thể hối đoái giá trị ngang hàng các linh dược khác, còn có thể tích lũy mấy tháng, nhận lấy đẳng cấp cao hơn linh dược.

Nếu có thể trở thành Linh thực học đồ, hắn tiến giai Thối Cốt cảnh tài nguyên liền rất tốt lấy, sau đó đang tái sinh bài danh trong chiến đấu lại đánh ra một cái hạng rất cao, có thể nói là con đường phía trước khoáng đạt.

Bất quá đối với có thể trở thành hay không Linh thực học đồ, Giang Hàn một chút lực lượng cũng không có, bởi vì cái đồ chơi này khảo nghiệm tựa hồ cũng không phải là cái gì tu vi vô đạo, cũng không biết đến tốt cùng đo chính là cái gì.

Rất nhanh.

Tại chấp sự ra hiệu dưới, Giang Hàn đi vào gian kia phòng nhỏ.

Tại phòng nhỏ một bên, ngồi mấy tên mặc áo xanh người trung niên, cùng với một tên đang ngáp, có chút ngủ gật lão giả tóc trắng, một bên khác thì là một khối kỳ dị cột đá.

"Ách đầu kê sát ở trên trụ đá."

Một người trung niên hướng về phía Giang Hàn chỉ thị nói.

Giang Hàn gật gật đầu, đi tới cột đá bên cạnh, đem cái trán kê sát ở trên trụ đá, sau đó liền thấy cột đá mơ hồ phát ra một chút ánh sáng mờ mờ lung lung.

Quang mang này rất là âm đậm mờ mờ lung lung, nhưng rất nhanh lại lúc sáng lúc tối lấp lóe lên, liên tục lấp lóe nhiều lần, khiến cho nhìn xem một màn này mấy tên người trung niên đều là biểu lộ khê giật mình.

Nhưng.

Chú ý tới lấp lóe ánh sáng vẫn như cũ là âm đậm lại mờ mờ lung lung, mấy người liếc mắt nhìn nhau về sau, một người trong đó vẫn lắc đầu một cái, sau đó ra hiệu Giang Hàn có khả năng đi ra.

Xem ra chính mình cũng không được.

Giang Hàn trong đầu một cái ý niệm như vậy, trong lòng khê lắc đầu về sau,

Cũng không có ý định hỏi nhiều, liền xoay người, chuẩn bị rời đi nơi này.

Nhưng mà.

Ngay lúc này, một mực ngáp tên kia lão giả tóc trắng, có chút mơ hồ nhìn Giang Hàn liếc mắt về sau, bỗng nhiên lạng lẽ mở mắt, nhướng mày.

"Chờ một chút."

Lão giả tóc trắng mới mở miệng, mặt khác mấy tên người trung niên đều là khê giật mình, qua lại liếc nhau một cái, đều thấy lẫn nhau trong mắt kỳ quái, nhưng lại không ai dám tùy tiện chen vào nói.

Lão giả tóc trắng đứng dậy, đi tới Giang Hàn trước mặt, mà lúc này đây Giang Hàn cũng nhận ra vị này lão giả tóc trắng, đúng là hắn tại Linh thực vườn ngẫu nhiên gặp được một lần, từng cho toàn thể mới ra đời trải qua một tiết linh dược khóa cái vị kia Hồ lão.

Hồ lão nheo mắt lại, từ đầu đến chân quan sát một chút Giang Hàn, đột nhiên nói: "Được, là hắn, còn lại chính các ngươi chọn người đi."

"Áy. . ."

Mấy tên người trung niên đều là một mặt vẻ mặt ngạc nhiên, giật mình nhìn xem một màn này, càng là có người một mặt hoài nghi đánh giá Giang Hàn, tiểu tử này hồn lực thiên phú mặc dù có một chút, nhưng căn bản không tính là xuất chúng, lại bị luôn luôn thẩm người nghiêm khắc Hồ lão chọn trúng? !

Người ở chỗ này tất cả đều ngạc nhiên không hiểu, nhưng Giang Hàn lại là như có điều suy nghĩ, mơ hồ hiểu rõ cái gì.

Xem ra chính mình trước đó gặp được Hồ lão gieo trồng cái kia đoá kỳ hoa thời điểm, bằng cảm giác nhắc nhở một câu cái kia kỳ hoa cần gì hoàn cảnh, kết quả là hoàn toàn chính xác?

Sau đó thật chuyện lật vạt rồi? !

Trên thực tế, Giang Hàn cũng không biết vì cái gì, lúc ấy nhìn chằm chằm máu hoa lan, liền là mơ hồ có thể cảm giác được nó cần gì hoàn cảnh có khả năng sinh tồn, mà lại cảm giác rất mãnh liệt, cho nên mới lên tiếng nói một câu.

"Tiểu tử, cùng ta tới."

Hồ lão xem kỹ hoàn tất về sau, trực tiếp xoay người, chấp hai tay sau lưng, hướng về bên ngoài đi đến, mà Giang Hàn hơi chần chừ, vẫn là lập tức đi theo.

Làm Hồ lão theo trong phòng nhỏ đi tới, mang theo Giang Hàn trực tiếp đi vào bên cạnh Linh thực vườn lúc, Giang Hàn có thể cảm giác được toàn bộ không khí trong sân xoay một thoáng liền động lại, không biết có bao nhiêu ánh mắt trùng trùng nhìn chăm chăm hắn, khiến cho hắn có chút vô tội.

"Ta cũng không biết vì cái gì, ta cũng hết sức không hiểu thấu a."

Giang Hàn nhỏ giọng lầm bầm một câu về sau, lại hướng về phía trong đám người, một mặt 'Giang ca quả nhiên là Giang ca' Trương Tiểu Hồ giờ lên cái cằm, liền đi theo Hồ lão sau lưng bước vào Linh thực vườn.

Hồ lão mang theo Giang Hàn, dọc theo Linh thực bên trong vườn đường mòn tiến lên, đường mòn khúc chiết uốn lượn, một hồi liền đi tới Linh thực vườn một phương hướng khác khu vực biên giới, ở đây mọc đầy từng mảnh từng mảnh màu tím dị thảo, phẳng phất U Lan không cốc.

Lại tới đây, Giang Hàn đột nhiên sững sốt một chút.

Cũng không phải là cái kia từng mảnh nhỏ màu tím dị thảo, mà là tại phía trước một mảnh màu tím dị thảo bên trong, có một tên đang cầm lấy một cây kỳ dị cành, dính vào chút giọt sương, theo cái kia từng mảnh từng mảnh màu tím dị thảo bên trên, từng chút từng chút xẹt qua thiếu nữ.

Tại trước mắt hắn, cái kia thân mang màu xanh nhạt lụa mỏng thiếu nữ, phẳng phất cùng hoàn cảnh bốn phía hòa thành một thể, tạo thành một bức gần như hoàn mỹ bức tranh, như tiên tử trước khi phạm, không nhiễm nửa điểm bụi trần.

Mặc dù không có thấy thiếu nữ khuôn mặt, Giang Hàn cũng như cũ cảm nhận được một loại cảm giác kinh diễm, xa không phải Lạc Chi Nhân chỗ có thể sánh được.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thỉnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Kí Danh Đệ Tử

"Gặp qua Hồ trưởng lão."

Đội Hồ lão cùng Giang Hàn đến gần, thiếu nữ kia ngừng đầu lên, hướng về Hồ lão nhẹ nhàng hành lễ, một tấm tuyệt mỹ như tiên trên khuôn mặt nhỏ nhắn, lộ ra một tia dịu dàng cười yếu ớt.

Hồ lão hướng về phía thiếu nữ khẽ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua phía khu vực này Linh thực, mang theo Giang Hàn đi tới rìa chỗ, một chùm có chút khô héo màu tím dị thảo trước.

"Có thể nhìn ra nó vì cái gì khô héo sao?"

Hồ lão ngồi xổm xuống, nhìn một chút này gốc có chút khô héo màu tím dị thảo về sau, đưa tay nhẹ nhàng tại nó trên phiến lá phát qua, hướng về phía phía sau Giang Hàn mở miệng hỏi.

Giang Hàn nghe vậy, thu hồi ánh mắt, cúi đầu nhìn về phía gốc cây kia màu tím dị thảo.

Xem chỉ chớp lát về sau, Giang Hàn chân mày hơi nhíu lại, lắc đầu.

"Nhìn không ra. . . Bất quá ta cảm thấy đem bên cạnh này gốc màu trắng Thảo dời đi, có thể sẽ tốt một chút."

Hồ lão phát qua phiến lá tay, dừng lại một chút, tự nhủ: "Quả là thế, cùng Ngọc nhi một dạng, sinh mà chuyên chú, trời sinh thân cận cỏ cây, có thể cảm giác hẳn linh."

Một bên Giang Hàn nghe vậy, vẻ mặt như nghĩ tới cái gì.

Mặc dù không hiểu Hồ lão nói là cái gì, nhưng nghe cảm giác rất lợi hại đáng vẻ.

Hồ lão duỗi ra ngón tay, tại có chút khô héo màu tím dị thảo bên cạnh, gốc cây kia màu trắng dị thảo bốn phía vẽ mấy lần, cái kia màu trắng dị thảo tính cả phía dưới bùn đất, liền bị trực tiếp cắt rời đi ra.

Hồ lão nắm vào trong hư không một cái, đem màu trắng dị thảo nắm lên, đặt đến mấy mét bên ngoài về sau, đem một lần nữa gieo xuống, sau đó phúi tay, quay đầu nhìn về phía Giang Hàn.

"Lão phu thu người làm ký danh đệ tử, người có bằng lòng hay không?"

"A?"

Giang Hàn sùng sốt một chút, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Thanh Huyền trong học viện không phải là không có sư đồ, nhưng liên liên Mục sư, chấp sự những người kia, đều không có thu đồ đệ tư cách, có tư cách tại Thanh Huyền trong học viện trực tiếp thu đồ đệ, hoặc là địa vị đồng đẳng với Võ Vương, hoặc là bản thân liền là đan mây cảnh Võ Vương!

Giang Hàn biết trước mắt Hồ lão địa vị cực cao, nhưng không nghĩ tới có thể cao đến loại trình độ này, có tư cách tại Thanh Huyền học viện trực tiếp thu đồ đệ!

Cũng là bái Hồ lão vì sư, học loại hoa tròng cỏ sao.

Giang Hàn trong lòng làm sơ xoắn xuýt, nhưng vẫn là trong nháy mắt làm ra quyết định, lớn như vậy một trương da hổ đương nhiên là trước giật lại nói.

"Gặp qua sư phụ."

"Được."

Hồ lão nhẹ gạt đầu, thoáng lộ ra vẻ tươi cười, cổ tay khê đảo, đầu ngón tay bên trên một cái hắc sắc giới chỉ u quang lóe lên, một bản chất liệu xưa cũ dày đặc thư tịch, liền xuất hiện ở trên tay của hắn.

"Tu hành bách nghệ, võ đạo nặng nhất, vì sư sẽ không chiếm dùng người quá nhiều thời gian, Linh thực vườn bên này tạp vụ cũng không cần người tới quản lý, cũng là người mỗi ngày ít nhất phải xuất ra một canh giờ, kiêng ký bản này Linh thực cơ sở."

Khiêng. . . Thư xác nhận? !

Giang Hàn biểu lộ đột nhiên trở nên cứng ngắc, cứng ngắc giờ tay lên, cứng ngắc tiếp nhận vậy bản dày không hợp thói thường Linh thực cơ sở.

"Khục!"

Hồ lão ho khan một tiếng, nhìn xem Giang Hàn đáng vẻ, dựng râu trợn mắt nói: "Thế nào, người không nguyện ý khiêng? !"

"Nguyện ý, nguyện ý."

Giang Hàn khoe miệng không ngừng co rúm, gạt ra một cái "Ta hết sức cảm động" biểu lộ.

Hồ lão thấy thế, hừ một tiếng, cảm thấy được Giang Hàn khí huyết cũng không dồi dào, càng là rất có một bộ dân chạy nạn bộ dáng, hơi suy nghĩ một chút về sau, vung tay áo một cái, một cái bình ngọc hướng về Giang Hàn bay tới.

"Mặc dù học tập Linh thực, nhưng võ đạo không thể hoang phế, thất điệp máu hoa lan sự tình có người một phần công lao, này miếng huyết khí đan cảm lấy đi."

"Cũng là không nên quá cao hứng, bài danh sau chiến tranh như tu vì còn không đạt được Thối Cốt cảnh, Linh thực cơ sở còn cống không xuống đến, vì sư cam đoan đánh không chết người."

Phốc!

Tiếp được Hồ lão ném qua tới bình ngọc, Giang Hàn còn không có cao hứng trở lại, liền lại nghe thấy Hồ lão nửa đoạn sau lời nói, suýt nữa một cái máu sầm phun ra ngoài.

Ngài đây là tư thực tiên sinh sao?

Tu vi đi đến Thối Cốt cảnh cũng là không có vấn đề gì, có thể bài danh đầu qua sau liền phải cống xuống bản này Linh thực cơ sở liền có chút quá muốn chết đi, cũng may tính toán còn có thời gian gần một tháng.

Mỗi ngày quát một canh giờ có lẽ vẫn là đủ.

"Sư phụ đi thông thả."

Nhìn xem Hồ lão rời đi, Giang Hàn lúc này mới thu liễm bất đắc dĩ, đem vậy bản Linh thực cơ sở dùng cánh tay kẹp lấy, sau đó mở ra cái kia bình ngọc, nhìn thoáng qua, trên mặt lộ ra một tia hưng phấn.

Đáy bình lẳng lẳng nằm một cái màu đỏ như máu đan dược.

Bổ Khí tán cùng Dưỡng Khí hoàn, nhiều nhất chỉ có thể coi là được tán, mà huyết khí đan thì lại khác, đây mới thực là đan được, từ Luyện Đan sư luyện chế đan được!

Cứ việc chỉ là cơ sở nhất nhất giai đan được, nhưng giá trị cũng vượt xa Dưỡng Khí hoàn, ít nhất là Dưỡng Khí hoàn gấp ba trở lên, cho dù là Linh thực học đồ, cũng cần tích lũy ít nhất ba tháng công hiến, mới có thể đổi được một cái huyết khí đan.

Đổi tại hần hiện tại tới nói, viên đan được này là tuyệt đối xa xỉ phẩm.

Giang Hàn thận trọng hảo hảo thu về đan được, bỏ vào trong ngực về sau, lúc này mới nghĩ lên động tác của mình có phải hay không có chút quá không phóng khoáng, có hại phong độ của mình cùng hình ảnh.

Mà đang lúc Giang Hàn ngẩng đầu nhìn bốn phía thời điểm, lại phát hiện trước đó tại cách đó không xa, tên kia thân mang màu xanh nhạt lụa mỏng thiếu nữ, đã đi tới ở gần, cho phụ cận màu tím dị thảo lướt nước.

Vừa rồi ở phía xa nhìn nàng, liền cảm giác như một tấm hoàn mỹ bức tranh, mà lúc này khoảng cách gần xem xét, càng là cảm thấy có một loại cực hạn yên tĩnh về đẹp, như tiên từ trước khi phạm, thanh nhã thanh tĩnh, khiến cho người vô pháp dâng lên bất kỳ quấy rầy nào tâm tư.

Hại nước hại dân cấp bậc!

Giang Hàn trong lòng yên lặng đánh giá một câu.

Tựa hồ là chú ý tới Giang Hàn ánh mắt, thiếu nữ nhìn lại, ánh mắt rõ ràng mà thấu triệt, như một vũng thanh tuyền, không có chút nào làm Giang Hàn 'Dân chạy nạn' một dạng hình ảnh mà sương ra bất kỳ khinh bỉ nào loại hình biểu lộ, ngược lại là hé miệng cười một tiếng.

"Vị sư đệ này có khả năng hơi nhường một chút sao?"

"Áy."

Giang Hàn lúc này mới chú ý tới mình đang đứng tại một mảnh màu tím dị thảo ở giữa, cũng may hần da mặt dày, cũng không thẹn để ý, cười cười sau liền lui ra mấy bước.

Thiếu nữ nhẹ nhàng cười một tiếng, không nói gì, cúi đầu tiếp tục cho màu tím dị thảo lướt nước, cho đến điểm xong này một mảnh về sau, phương mới dừng lại rời đi.

"Giang ca. . . Giang ca. . ."

Đang lúc Giang Hàn có chút chính nhiên xuất thần thời điểm, một thanh âm đánh thức hần, đúng là chẳng biết lúc nào đi tới nơi này phụ cận, đang đứng tại Linh thực vườn rào chắn bên ngoài xem hướng bên này Trương Tiểu Hồ.

Giang Hàn đi tới Trương Tiểu Hồ bên cạnh, vừa mới tới, liền thấy Trương Tiểu Hồ một mặt hưng phấn nhìn xem hần, nói: "Giang ca ngài thật đúng là. . . Tiến vào Linh thực vườn, còn có thể gặp được yêu thương tất cả nhan, ta phải có ngài một nửa vận khí liền tốt."

"Nàng gọi yêu thương tất cả nhan?"

Giang Hàn sờ lên cằm, kỳ quái nhìn về phía Trương Tiểu Hồ, nói: "Người thế nào nhận thức."

"Giang ca người thế mà không biết yêu thương tất cả nhan?!"

Trương Tiểu Hồ ngược lại là vô cùng ngạc nhiên nhìn về phía Giang Hàn, nói: "Nàng thế nhưng là chúng ta học viện tuyệt thế thiên kiều, Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu nhân vật phong vân, mà lại đi năm vẫn là mới ra đời, đặt chân Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu chỉ dùng hơn nửa năm thời gian!"

Nghe vậy.

Giang Hàn cũng không nhịn được vì đó động dung.

Thanh Huyền bảng chính là toàn bộ Thanh Huyền học viện, thực lực bài danh một trăm vị trí đầu người, mới có tư cách bị ghi vào bảng danh sách, mới ra đời gần như là không thể nào vào bảng, mà năm thứ hai lão sinh muốn nhập bảng cũng rất khó.

Có thể vị này yêu thương tất cả nhan, thế mà ngắn ngủi hơn nửa năm, liền đặt chân Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu, kinh khủng bậc nào!

Nói đi thì nói lại, loại này thiên chi kiều nữ nhân vật, không đều hần là hết sức cao ngạo lãnh ngạo sao, quả nhiên trước kia nhìn qua những cái kia dã sử tiểu thuyết đều là giả!

Chương 16: Đột Phá Thối Cốt Cảnh

"Giang ca ngài muốn theo đuổi nàng cũng không dễ dàng, nàng và Tô Tử Yêu là chúng ta Thanh Huyền học viện đặt song song đệ nhất thiên chi kiều nữ, người theo đuổi vô số, nàng lúc trước. . ."

Trương Tiểu Hồ thấy Giang Hàn sững sốt, liền bắt đầu hiểu rõ nói hình thức, kỷ lý oa lạc chính là đoạn lớn đoạn lớn liên quan tới yêu thương tất cả nhan sự tích nói ra.

Giang Hàn càng nghe, biểu lộ càng cổ quái, rốt cục nhìn không được ngắt lời nói: "Tiểu tử ngươi hiểu không khỏi cũng quá nhiều một chút a?"

"Khụ khụ, vẫn được vẫn được."

Trương Tiểu Hồ ho khan hai lần, hai đầu lông mày lại lộ ra một điểm đắc ý.

Giang Hàn khoe miệng có chút co lại, chợt hững hờ nói: "Há, cái kia nàng vòng eo vài thước, chân mọc vài thước?"

Phốc!

Trương Tiểu Hồ trong nháy mắt bị nghẹn lại, một mặt xoắn xuýt nói ra: "Ta đây có thể thật không biết, bằng không ta giúp ngài đi hỏi một chút?"

"Cút!"

Giang Hàn tức giận trừng mắt liếc hắt hủ một cái, nói: "Còn có không đến một tháng liền là mới ra đời bài danh chiến, ngươi tu vi tăng lên như thế nào?"

Trương Tiểu Hồ biểu lộ triệt để cứng ngắc, vẻ mặt đau khổ nói: "Cái kia, ta cũng không phải là khối này liệu, có thể may mắn thi được Thanh Huyền học viện đã là hao hết tám đời vận khí."

"Đừng vô nghĩa, ta hỏi ngươi tu vi tăng lên như thế nào, không bG7KX phải nói ba ngày liền có thể Đoán Thẻ cảnh đại thành sao, này đã sắp bảy ngày đi?"

"Ách A ha ha ha, cái kia thời tiết thật tốt, ta còn có chút việc, Giang ca ta liền đi trước."

Thoại âm rơi xuống, Trương Tiểu Hồ xoay người chạy, nhanh như chớp biến mất không thấy gì nữa.

Giang Hàn nhìn xem Trương Tiểu Hồ bóng lưng, tức xạm mặt lại, nếu không phải cách rào chắn, hẳn không phải đuổi theo đánh cho tê người con hàng này một châu không thể.

Giang Hàn không có ở Linh thực vườn ngọc bao lâu, nếu Hồ lão nói hẳn có khả năng không dùng để Linh thực vườn làm những cái kia tạp vụ, vậy hẳn đương nhiên là vui lòng không đến, bản thân hẳn liền đổi loại hoa trồng cô không có hứng thú, cũng là đổi nghiên cứu như thế nào ăn linh dược có mấy phần tưởng niệm.

Quay trở về chỗ ở về sau, có một cái huyết khí đan đặt cơ sở, tự giác có chút giàu nứt đổ đổ vách Giang Hàn, đem Dưỡng Khí hoàn đem ra, trực tiếp sau khi ăn vào, liền ngồi xếp bằng, cô đọng trong cơ thể một cái nguyên khí.

Này một cái nguyên khí, tại đi đến Thông Mạch cảnh trước đó không cách nào phóng xuất ra đã thương địch thủ, nhưng lại cùng võ giả lực bộc phát lực bền bỉ mấy cùng một nhịp thở.

Mà khi Thông Mạch về sau, nguyên khí có thể phóng xuất ra bên ngoài cơ thể, Tụ Nguyên Hóa Cương thì cô đọng nguyên khí hóa thành chân nguyên cương khí, bắt đầu dần dần thoát ly người phạm võ giả phạm trù.

Bầu trời mây đen bao phủ không có Nhật Quang, nhưng Giang Hàn như cũ cầm chặt mỗi một phần thời gian, cô đọng một canh giờ nguyên khí, liền tại trong tiểu viện đánh hơn một canh giờ cơ sở quyền pháp.

Thanh Huyền học viện cơ sở quyền pháp, mặc dù không gọi được võ kỹ, cũng không phải cái gì võ đạo công pháp, nhưng cũng có mạnh gân Đoán Thẻ công hiệu.

"Uống!"

Nho nhỏ bên trong viện, quyền phong khuấy động, Giang Hàn toàn thân mồ hôi đầm đìa, một quyền lại một quyền huy động, tùy ý bộc phát lực lượng của mình.

Không có đi đến Thối Cốt cảnh trước đó, bình thường võ giả là rất khó liên tục không ngừng lực bộc phát lượng, bởi vì rất dễ dàng dẫn đến xương cốt

bị hao tổn, có thể Giang Hàn ủng có thần bí huyết dịch năng lực khôi phục, căn bản không có bức này hạn chế, mỗi một quyền đều có thể đem hết toàn lực, đem cơ bắp lực bộc phát toàn bộ đánh ra tới.

Có thần bí huyết dịch tồn tại, Giang Hàn trong cơ thể sẽ không lưu có bất kỳ nội thương, tiêu hao thể lực, cũng có thể tại cô đọng nguyên khí quá trình bên trong cấp tốc khôi phục, nhưng trên tinh thần mệt mỏi lại không cách nào giảm bớt.

Nhưng mà.

Cho dù cảm giác được loại kia mỗi một, Giang Hàn cũng như cũ không có đình chỉ, này mỗi một so với tu luyện Viêm Dương Đoán Thể lúc loại kia đau đớn kịch liệt, muốn kém quá xa.

Một mực tu luyện đến sắc trời lơ mờ, Giang Hàn mới ngừng lại.

Ngày thứ hai.

Vẫn như cũ là mây đen bao phủ bầu trời, giờ ngọ thậm chí có mưa nhỏ bay là tả, nhưng Giang Hàn cũng không uể oải tức giận, mà là tâm tính trầm ổn, tại trong mưa tiếp tục luyện quyền.

Một quyền lại một quyền, cứ việc luyện quyền Đoán Thể hiệu quả xa kém xa Viêm Dương Đoán Thể, nhưng lại khiến cho Giang Hàn đối với mình trong khoảng thời gian này tới tăng vọt lực lượng, trở nên càng thêm thích ứng.

Hôm qua luyện quyền lúc Giang Hàn liền phát hiện vấn đề này,

Hắn tu luyện Viêm Dương Đoán Thể, lực lượng tăng lên quá nhanh, khiến chính mình cũng không thể hoàn toàn khống chế, loại tình huống này cho dù tiến giai Thối Cốt cảnh, tu luyện võ kỹ thời điểm cũng gặp được phiền toái rất lớn.

Mà hai ngày luyện quyền, thì khiến này một tai hại triệt để tiêu trừ.

Ngày thứ ba

Viêm Dương lần nữa treo bầu trời, Giang Hàn tiếp tục tu hành Viêm Dương Đoán Thể, một ngày lại một ngày, toàn thân cơ bắp dần dần bị rèn luyện không chứa một tia chất bẩn, như bách luyện tinh cương, tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng.

Sau bảy ngày, Giang Hàn Đoán Thể cảnh đại viên mãn.

Dùng Viêm Dương Đoán Thể tu luyện thành Đoán Thể cảnh đại viên mãn, căn cơ có thể nói là kiên cố đến cực điểm, không cần dừng lại này cảnh giới tiến hành lắng đọng.

Tại Viêm Dương hào quang bao phủ phía dưới, Giang Hàn lấy ra huyết khí đan, một cái ăn vào, bắt đầu Thối Cốt!

Ông! !

Thối Cốt một cảnh, trong ngoài giao hợp, bên ngoài dùng đi sâu đến xương Đoán Thể quyết, rèn luyện xương cốt, bên trong dùng huyết khí thối luyện ôn dưỡng.

Cái viên kia huyết khí trong nội đan ẩn chứa huyết khí, so Giang Hàn dự liệu còn cường đại hơn, trọn vẹn là Dưỡng Khí hoàn gấp năm lần, trực tiếp ở trong cơ thể hắn tạo thành khí huyết dòng lũ, ăn mòn thân thể cùng xương cốt!

Nếu như là Đoán Thể cảnh chút thành tựu hoặc là đại thành, nuốt này miếng huyết khí đan, thể tất sẽ khí huyết dâng lên, tị khẩu, lỗ mũi chảy máu, thậm chí liền là bình thường Đoán Thể cảnh viên mãn, cũng khó có thể hoàn toàn tiêu hóa.

Chỉ có Đoán Thể cảnh đại viên mãn, bắt đầu tiến hành Thối Cốt thời điểm, dùng là vừa đúng.

Khí huyết ở trong người dâng trào, tựa như cuộn cuộn sông lớn, Viêm Dương lực lượng tại Giang Hàn khống chế dưới, bao phủ toàn thân xương cốt, tựa như vô số đem tinh tế chùy nhỏ, đánh toàn thân mỗi một tấc xương cốt.

Đau nhức!

Đau đớn kịch liệt!

Dùng Viêm Dương Đoán Thể tiến hành Thối Cốt, tạo thành đau đớn, cũng vượt qua Giang Hàn dự đoán, lại một lần đánh thẳng vào cực hạn của hắn, cái này khiến Giang Hàn bắt đầu hoài nghi Viêm Dương Tinh Thần Quyết cái kia giới thiệu chân thực tính.

Loại công pháp này thật sẽ có người đi luyện? !

May mà trải qua Đoán Thể cảnh đau đớn, Giang Hàn sự nhẫn nại gia tăng thật lớn, không có ở đau nhức phía dưới trực tiếp mất đi mộng tưởng, mà là gắt gao cắn chặt răng, nhẫn nại lấy Viêm Dương Thối Cốt mang tới đau nhức.

Khí huyết ăn mòn, Viêm Dương Thối Cốt, trong ngoài giao hợp.

Nổ lớp bóp!

Theo thời gian dần dần trôi qua, Giang Hàn trên người xương cốt không ngừng truyền đến nhẹ nhàng giòn vang, xương cốt bên trong chất rắn bị từng điểm từng điểm tụ tập lấy ra, xương cốt trở nên càng thêm chặt chẽ cẩn thận, cường độ trong khoảng thời gian ngắn, có gần như tính dễ nổ tăng lên.

Nếu như nói trước đó xương cốt, vụn vụn chỉ là khoáng thạch, như vậy hiện tại liền là đi qua rèn luyện về sau tinh thiết, so với trước đó Đoán Thể cảnh lúc, cường độ tăng lên đâu chỉ gấp đôi!

Cũng chính là loại kinh nghiệm này thói luyện về sau xương cốt, mới có thể tiếp nhận to lớn lực bộc phát, mới có thể làm thi triển các loại võ kỹ căn cơ!

Giang Hàn cái trán đỏ mồ hôi ứa ra, cho đến sắc trời dần dần lờ mờ, tu luyện đã kết thúc thật lâu, mới miễn cưỡng đứng dậy, mà toàn thân đã sớm bị mồ hôi hoàn toàn thấm ướt.

Sau khi đứng dậy, Giang Hàn nắm chặt lại nắm đấm, không có bất kỳ cái gì cảm giác suy yếu, ngược lại là có thể cảm giác được, cái kia thói luyện sau xương cốt bền bỉ, cùng với toàn thân tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng.

Thối Cốt cảnh chút thành tựu!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chọn Lựa Võ Kỹ

"Đủ mạnh mẽ gần cốt máu thịt, kết hợp với nhau mới có thể bộc phát ra cực hạn lực lượng, quả nhiên Thối Cốt cảnh mới xem như chân chính bước vào võ giả cánh cửa, vô luận là lực lượng vẫn là sức thừa nhận, đều xa không phải Đoán Thể cảnh chỗ có thể sánh được."

Giang Hàn nắm chặt lại nắm đấm về sau, hít sâu một hơi, bỗng nhiên giờ chân lên, dùng sức đạp mạnh.

Thối luyện sau tinh thiết chi cốt, chống đỡ lấy mỗi một tác cơ bắp, tầng tầng chất chồng, đồng thời bạo phát xuống, hấn một cước đạp ở cứng rắn cát đá trên mặt đất, cứ thế mà đem cát đá bước ra một cái dấu chân thật sâu!

Đồng thời.

Dấu chân này hai bên, còn xuất hiện chia năm xẻ bảy dấu vết.

Nhìn xem chính mình một cước tạo thành hiệu quả, Giang Hàn hít sâu một hơi, trên mặt rốt cục hiện ra một vệt nụ cười, hấn không biết Lâm Hạo Hiên có hay không sớm đã đi đến Thối Cốt cảnh, nhưng bây giờ hấn đã triệt để đuổi theo tới!

Phóng nhãn toàn bộ Thanh Huyền quốc, Đoán Thể cảnh võ đồ số lượng là rất nhiều, cho dù thiên phú tư chất cực kém, lại không có tài nguyên, không cách nào tiến vào Thanh Huyền học viện, chỉ cần nghỉ luyện võ, trên cơ bản đều có thể đặt chân Đoán Thể cảnh.

Nhưng Thối Cốt cảnh võ đồ số lượng so với Đoán Thể cảnh võ đồ, lại thiếu đi rất rất nhiều, đạo này cực lớn cánh cửa, đủ để đem tuyệt đại đa số, không có tư cách gia nhập Thanh Huyền học viện Đoán Thể cảnh võ đồ, toàn bộ cản ở ngoài cửa!

Không vào Thanh Huyền học viện, lại có thể bước vào Thối Cốt cảnh tu thành võ kỹ, có thể nói là ít càng thêm ít, đại bộ phận đều là các đại gia tộc thế lực, vương hầu tướng lĩnh bồi dưỡng tư binh.

Có thể đi đến Thối Cốt cảnh, cũng coi là có chút địa vị, còn nếu là có thể tiến giai Luyện Huyết cảnh, liền đủ để tại Thanh Huyền quốc tăng dưới tam giáo cửu lưu ở trong có chỗ đứng.

Đương nhiên.

Giang Hàn trước mắt quan tâm nhất, cũng không phải là những này, mà là. . . Võ kỹ!

"Rốt cục có khả năng tu luyện võ kỹ."

Vừa nghĩ tới tiến giai Thối Cốt cảnh, rốt cục có khả năng dòm ngó toàn cảnh võ kỹ, trong lòng của hấn liền một hồi hưng hực, tựa hồ tu luyện một ngày mới mệt, đều hoàn toàn biến mất không thấy.

Võ kỹ không phải vạn năng, nhưng không có võ kỹ là tuyệt đối không thể.

Có thể triệt để kéo ra Thối Cốt cảnh cùng Đoán Thể cảnh chênh lệch, chính là võ kỹ, nếu không có võ kỹ, Thối Cốt cảnh chỉ có thể coi là Đoán Thể cảnh tại Đoán Thể bộ phận bên trên kéo dài, mà một khi có võ kỹ, chênh lệch liền không còn là một điểm nửa điểm!

Ngày kế tiếp.

Giang Hàn thật sớm, đầu tiên là đi tới diễn võ đường, tiến hành một thoáng cảnh giới bình trác, đem cảnh giới võ đạo đi đến Thối Cốt cảnh, ghi chép đến thân phận ngọc bài bên trên, lại nhận một cái đi đến Thối Cốt cảnh miễn phí ban cho Dưỡng Khí hoàn về sau, lúc này mới đi tới võ kỹ các.

Võ kỹ cùng võ đạo công pháp khác biệt, võ đạo công pháp bởi vì trong truyền thuyết võ thánh truyền đạo, khiến các loại cao giai công pháp qua lại lưu thông, nhưng võ kỹ nhưng không có như thế.

Các loại mạnh mẽ võ kỹ cùng bí thuật, cùng linh được giống nhau, là một cái thể lực lớn căn cơ.

Võ kỹ phân chia liên luận võ đạo công pháp phải nghiêm khắc nhiều hơn, từ yếu đến mạnh, tổng cộng chia làm phẩm, linh, thánh tam giai, mỗi một giai lại có hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, đỉnh tiêm bốn loại phân chia.

Giang Hàn lấy ra thân phận ngọc bài, đang thủ hộ thâm nghiêm võ kỹ các bên ngoài đăng ký về sau, vừa rồi bước vào đến võ kỹ các bên trong, đồng thời chỉ cho phép tại lầu một chọn lựa một môn võ kỹ.

Võ kỹ trong các, trưng bày từng tầng một giá sách, phía trên thả ở một bộ bộ võ kỹ bản dập.

Võ kỹ các cùng sở hữu ba tầng, Giang Hàn không biết phía trên hai tầng có hay không có Linh giai võ kỹ, nhưng ít ra tầng này bên trong, toàn bộ đều là Phẩm giai võ kỹ, đồng thời tốt nhất cũng chỉ là trung phẩm.

Võ kỹ là đi qua tầng tầng diễn luyện về sau, đưa ra phát ra để mà lực bộc phát lượng 'Kỹ xảo', phẩm giai càng cao, có khả năng bùng nổ lực lượng liền càng mạnh, uy lực cũng lại càng lớn.

"Thiết Tuyền quyền, Lược Phong quyền, Xích Hòa chương . ."

Giang Hàn từng môn võ kỹ nhìn sang, trong lòng đang không ngừng phán đoán suy nghĩ.

Mục sư từng đề cập tới võ kỹ, tại Thông Mạch cảnh trước đó, võ giả dễ sử dụng nhất dụng quyền phương pháp, thoái pháp loại võ kỹ, mà tận lực không muốn lựa chọn chi pháp, chương pháp.

Bởi vì Thông Mạch cảnh trước đó, võ giả nguyên khí không cách nào ly thể phóng thích, rất khó phát huy ra chương pháp chi pháp loại võ kỹ toàn bộ uy lực, cố mà chi pháp chương pháp sẽ yếu tại đơn giản thô bạo quyền pháp loại.

Đương nhiên.

Ở đây cũng có một chút kiếm kỹ cùng đao pháp, nhưng cũng đều bị Giang Hàn xem nhẹ, bởi vì mới ra đời bài danh chiến quy tắc hằng năm đều có như vậy một đầu, cấm chỉ sử dụng đao kiếm binh khí.

Võ kỹ chọn lựa cực kỳ trọng yếu, Giang Hàn đương nhiên sẽ không lung tung chọn lựa, mà là nghiêm túc từng cái đọc qua đi qua, nhưng tìm nửa ngày, chỉ có hai ba bộ võ kỹ khiến cho hắn hơi có chút ý động.

Mà liền tại Giang Hàn lại cầm lấy một bản đặt ở giá sách chỗ cao võ kỹ, trầm ngâm lật ra thời điểm, hắn chợt hai mắt tỏa sáng.

Phạm giai trung phẩm võ kỹ: Toái Cốt quyền!

Quyền pháp này cương mãnh không đức, bá đạo vô cùng, hẳn thiết đều có chấn vỡ địch xương oai, uy lực to lớn, không kém hơn Phạm giai thượng phẩm thậm chí đỉnh tiêm võ kỹ, nhưng tu hành phương pháp này có bị trật tự thân gân cốt nguy hiểm, bùng nổ kích địch cũng có làm tổn thương tự thân cơ bắp nguy hiểm, thận trọng lựa chọn.

Xem xong đằng trước một đoạn giới thiệu về sau, cuối cùng cái kia 'Thận trọng lựa chọn bdAkR', rơi vào Giang Hàn trong mắt, thì đã biến thành 'Không cần lưỡng lự'.

Liền là người!

Giang Hàn trên mặt lộ ra một vết nụ cười, cái gì bị trật tự thân gân cốt nguy hiểm, cái gì làm tổn thương tự thân cơ bắp nguy hiểm, không tồn tại, chỉ cần uy lực đủ mạnh!

Chọn trúng mong muốn, Giang Hàn cũng không còn đi thăm dò duyệt còn lại những cái kia, cầm lấy bản dập quay người trở về, đi tới võ kỹ các công.

Trông giữ võ kỹ các chấp sự, nhìn thoáng qua Giang Hàn trong tay cái kia bộ võ kỹ về sau, có chút kỳ quái nhìn Giang Hàn liếc mắt, nói:

"Toái Cốt quyền?"

"Vâng."

Giang Hàn nhẹ gạt đầu, đem bàn dập đưa tới.

Chấp sự nhìn thoáng qua về sau, lắc đầu, ghi chép một thoáng, liền đưa trả lại cho Giang Hàn, nói: "Võ kỹ trong các võ kỹ, không thể truyền ra ngoài, nếu không hủy bỏ tu vi, trực xuất học viện."

Nhìn xem Giang Hàn cầm lấy Toái Cốt quyền rồi đi võ kỹ các, gã chấp sự này vừa rồi tự nhủ: "Mới ra đòi tuyền Toái Cốt quyền thật đúng là hiếm thấy, tiểu tử này trên người có cái gì huyết hải thâm cừ sao?"

...

Mang theo Toái Cốt quyền bàn dập quay trở về chỗ ở về sau, Giang Hàn đầu tiên là tĩnh tọa một lát, loại bỏ tạp niệm trong lòng, sau đó vừa rồi lật đến đang trang, bắt đầu điều nghiên.

Toái Cốt quyền:

Quyền pháp này cùng sở hữu ba thức cảnh giới, thức thứ nhất làm nứt xương, thức thứ hai làm gãy xương, thức thứ ba làm rụng xương!

Này ba thức, một thức mạnh hơn một thức, luyện thành thức thứ nhất, thì quyền kinh thấu thể mà vào, sức lực có thể nứt xương, mà luyện thành thức thứ ba, một kích toàn lực phía dưới, tuy là Thối Cốt cảnh võ giả, thép tinh chi cốt, cũng khó có thể chống cự!

"Quả nhiên chân chính võ kỹ, cùng cơ sở quyền pháp chênh lệch không phải một điểm nửa điểm lớn."

Đơn giản lật xem một thoáng, Giang Hàn liền toát ra mấy phần về kinh dị, bộ này Toái Cốt quyền căn bản cũng không phải là đơn giản ngoại công, mà là cần trong ngoài giao hợp, bên trong dùng một cái nguyên khí thôi động, bên ngoài dùng gân cốt bùng nổ, đem một quyền uy lực, cứ thế mà xuyên qua địch trong thân thể.

Lại lần nữa cẩn thận nghiên cứu một phen về sau, Giang Hàn đi tới bên trong viện, bắt đầu ném thử tu luyện.

Hắn ở trong viện mới bày bốn cái cọc gỗ, này bốn cái cọc gỗ là hắc tại tiền giai Thối Cốt cảnh về sau, ở bên trong vụ đường cầm tới, hắc đặc biệt cầm gỗ sắt chế cọc gỗ, cứng cỏi như sắt, so trước đó bị hắc đánh vỡ hắc tuyền cọc gỗ muốn kiên cố không ít.

Đương nhiên bởi vì quá kiên cố, lực phản chấn cũng cái gì mạnh, sử dụng cũng không có nhiều người.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Bài Danh Chiến Mở Màn

"Uống!"

Dựa theo Toái Cốt quyền phương thức tu luyện, Giang Hàn hít sâu một hơi, nguyên khí ở trong người vận chuyển lại, khí huyết tùy theo bắt đầu khởi động, hắc trong đôi mắt hào quang lóe lên, bỗng nhiên một quyền vung ra.

Ầm! !

Cọc gỗ tại Giang Hàn một quyền phía dưới, bị đánh một hồi chấn động, mặt ngoài xuất hiện một tia quyền ấn.

Nhưng mà Giang Hàn lại nhíu mày, này Toái Cốt quyền chính là là một loại thấu sức lực quyền pháp, thuộc về tính dễ nổ võ kỹ, cần đem lực lượng ngưng tụ vào một điểm phía trên, lấy điểm phá diện, đánh nát hết thảy.

Loại này ngưng tụ tính quyền kinh, muốn một quyền đánh ra, khiến cho Cọc gỗ Không nhúc nhích chút nào, nhưng lại đem bên trong chấn vỡ, thậm chí Đem trọn cái cọc gỗ Đều đánh nát, đây mới là Toái Cốt quyền tinh túy.

"Lại đến. "

Giang Hàn cũng không có cho là hắc Tuy tiện liền có thể luyện thành võ kỹ, thần thái trầm ổn, dựa theo Toái Cốt quyền kỹ xảo phát lực, lại lần nữa huy quyền xuất kích, đánh vào trước mặt trên mặt cọc gỗ.

ầm! !

cọc gỗ lần nữa hơi rung nhẹ.

Giang Hàn thu hồi nắm đấm, hơi chút điều chỉnh, liền lại là một quyền đánh ra, bắt đầu lặp đi lặp lại không ngừng tiến hành tu hành.

Này Toái Cốt quyền, mỗi một quyền đều là tại nghiền ép thân thể gân cốt năng lực chịu đựng, nếu là thay đổi người bình thường tới tu hành, không chỉ muốn phối hợp các loại tẩm bổ gân cốt máu thịt cùng tẩm thuốc, đồng thời còn cần không chế thời gian tu luyện, không cách nào thời gian dài tu luyện.

Nhưng Giang Hàn khác biệt, có bắt từ thân hân, có thể hoàn toàn không nhìn tu luyện Toái Cốt quyền ở trong người lưu lại những cái kia ám thương, bởi vì làm căn bản lại không tồn tại.

Mỗi một quyền vung ra, ngoại trừ nội tức nguyên khí cần điều chỉnh, cơ bắp xương cốt cái kia từng chút một nhỏ không thể thấy bị hao tổn, cũng sẽ ở đồng dạng nhỏ bé không thể nhận ra thụy màu hoa văn lấp lóe bên trong, hoàn toàn khôi phục.

Àm! Âm! Âm! !

Giang Hàn một quyền lại một quyền vung lên, liên tiếp không ngừng tu luyện Toái Cốt quyền, hân từ từ mờ tới Toái Cốt quyền kỹ xảo, cọc gỗ chấn động bắt đầu từ từ giảm nhỏ, mà cọc gỗ mặt ngoài quyền ấn, thì dần dần làm sâu sắc.

Liên tục rèn luyện, làm Giang Hàn cảm thấy mình nắm đấm kinh đạo càng lúc càng lớn thời điểm, hân cũng có thể nghe được chính mình gân cốt tại huy quyền ở giữa phát ra giống như không chịu nổi gánh nặng giòn vang, mơ hồ có đau đớn truyền đến.

Bất quá.

Giang Hàn có thể cảm giác được rõ ràng, cái kia có chút đau đớn, trên cơ bản nhiều nhất kéo dài một cái hô hấp, liền tại tiếp theo trong nháy mắt biến mất.

Trong lòng của hân biết được, đây là huyền bí huyết dịch lực lượng tại phát huy tác dụng, khôi phục tu luyện Toái Cốt quyền sinh ra hết thảy ám thương, nhện ở đau đớn, tiếp tục không ngừng huy quyền.

Huyền bí huyết dịch vì hân mang đến không chết thân thể, nhưng đau đớn lại là thật sự, mà lại mỗi một cũng sẽ không tiêu trừ, theo tu hành kéo dài, cơ bắp xương cốt tất cả đều đạt đến một mức trình độ, mỗi một quyền vung ra về sau, thân thể bị hao tổn bắt đầu gia tăng, đau đớn cũng bắt đầu không ngừng gia tăng.

Giang Hàn nhẫn nại lấy, cho đến thể lực hao hết, vừa rồi dừng lại, ngồi xếp bằng nghỉ ngơi khôi phục.

Làm thể lực gần như hoàn toàn khôi phục, gân cốt máu thịt một mức biến mất, Giang Hàn liền đứng thẳng lên, tiếp tục kiên nhẫn tu hành Toái Cốt quyền.

...

Hơn nửa tháng sau.

"Uống!"

Viện nhỏ Giang Hàn quát khẽ một tiếng, trong cơ thể khí huyết bắt đầu khởi động, một quyền vung ra, lôi cuốn lấy một luồng kinh phong, hung hăng đánh vào trước mặt một cây gỗ sắt cọc gỗ phía trên.

Toái Cốt quyền thức thứ hai, gãy xương!

Oanh! !

Một cổ mắt thường có thể thấy sóng khí, dùng cọc gỗ làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng đập dòn mờ đi ra, cọc gỗ phát ra một tiếng nổ vang, nhưng không có một tia rung động, trong đó bộ phát ra một hồi răng rắc răng rắc, phảng phất đồ vật gì bị gãy thanh âm.

Giang Hàn thu hồi nắm đấm, tùy ý một chân quét qua, đem cọc gỗ từ giữa đó quét gãy, lộ ra cọc gỗ bên trong, vô số lít nha lít nhít vết rạn.

"Đáng tiếc, này thức thứ ba xương vỡ quả thật có chút độ khó, nếu không tại thức thứ ba xương vỡ phía dưới, quyền kinh ngưng tụ, hân là có thể trực tiếp đem này gỗ sắt cọc gỗ đánh nát mới là."

Tại Giang Hàn như vậy người thường khó mà với tới hủy diệt thức dưới việc tu luyện, hân chỉ dùng năm ngày thời gian, liền nắm giữ Toái Cốt quyền thức thứ nhất, nứt xương!

Chỉ dùng mười bốn ngày, liền nắm giữ Toái Cốt quyền thức thứ hai,

Gãy xương!

"Này Toái Cốt quyền thuộc về bùng nổ loại võ kỹ, đối thể phách yêu cầu quá cao, bình thường Thối Cốt cảnh võ giả, cho dù tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, thi triển này Toái Cốt quyền hân là cũng không cách nào toàn lực đánh ra bao nhiêu lần, vượt lên trước năm lần tự thân liền sẽ bắt đầu bị hao tổn."

Xem lên trước mặt vỡ vụn cọc gỗ, Giang Hàn sờ lên cái cằm, cảm thấy này Toái Cốt quyền môn võ kỹ này, càng thích hợp Thối Cốt cảnh viên mãn thậm

chí cả Luyện Huyết cảnh võ giả thái độ bình thường sử dụng.

Mà đối với mới vào Thối Cốt cảnh vô giả mà nói, môn quyền pháp này thì tiếp cận một loại tính dễ nổ tuyệt kỹ, năm lần bảy lần hạn chế căn vốn là không có gì ý nghĩa quá lớn.

Nói đùa!

Toái Cốt quyền loại này cương mãnh không đức tính dễ nổ vỡ kỹ, tại giai đoạn này vỡ giả trong tay, một khi thi triển đi ra, chính là muốn một quyền miểu sát đối thủ!

Nếu là gặp được liên tục thi triển năm lần Toái Cốt quyền, đều còn đánh nửa thoi đồ đối thủ, cái kia chênh lệch chỉ sợ đã đạt đến không cần lại đánh trình độ.

Đương nhiên.

Đôi có không chết thân thể Giang Hàn mà nói, loại này hạn chế cũng không tồn tại, nếu như không lo lắng bại lộ không chết thân thể, hẳn có khả năng không hạn chế thi triển Toái Cốt quyền, cho đến thể lực hao hết!

"Mặc dù không có luyện thành thức thứ ba xương võ, cũng là này thức thứ hai gãy xương, bộc phát ra uy lực hơn phân nửa cũng không kém hơn Phạm giai thượng phẩm võ kỹ, thậm chí còn khả năng càng mạnh."

"Lại thêm Viêm Dương Tinh Thần Quyết rèn luyện thể phách, không biết hiện tại ta, so với mới ra đời trong kia chút đi đến Thối Cốt cảnh 'Thiên kiều' nhóm như thế nào."

Giang Hàn hắc một tiếng, lộ ra vẻ tươi cười.

Trước kia hắn cũng không đủ lực lượng, mà hắn hiện tại sớm đã xưa đâu bằng nay, nghĩ đến sắp đến mới ra đòi bài danh chiến, nghĩ đến Lạc Chi Nhân, Lâm Hạo Hiên đám người, hắn trong đôi mắt dửng dưng động mãnh liệt chiến ý.

...

Thanh Huyền học viện, sân luyện võ.

Thiên này trước kia, sân luyện võ liền có hàng loạt học viên tụ tập, mà lại càng ngày càng nhiều, tuyệt đại bộ phận đều là tham gia bài danh chiến mới ra đời, đương nhiên trong đó cũng có một chút tới quan chiến lão sinh.

Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ cũng là thật sớm đã tới diễn võ trường, Trương Tiểu Hồ lúc này đã đạt đến Đoán Thể cảnh đại thành, cũng là khoảng cách Đoán Thể cảnh viên mãn còn có xa khoảng cách xa, dù sao thiên phú của hắn tư chất cùng Giang Hàn không sai biệt lắm, thậm chí so Giang Hàn còn muốn hơi kém một đường.

Nhìn xem đã dần dần tụ tập chừng hơn trăm người mới ra đời, Trương Tiểu Hồ cùng Giang Hàn đi đến một cái góc, nhìn không được ủy khuất nói: "Giang ca, vì cái gì ta luôn cảm thấy ta là tới bị đánh."

"Yên tâm, so với người còn mạnh hơn sẽ không nhân nhảm chán tìm người đánh, nếu như người nhân nhảm chán, vậy liền đi khi dễ khi dễ. . . Phi, tôi luyện tôi luyện những Đoán Thê cảnh đó chút thành tựu học viên đi."

Giang Hàn chững chạc đằng hoàng mở miệng nói.

Trương Tiểu Hồ ho khan một tiếng, nói: "Giống như chỉ cho phép thấp bài danh khiêu chiến cao bài danh, không cho phép cao bài danh khiêu chiến thấp bài danh đi."

"Vậy người lo lắng cái gì."

Giang Hàn liếc mắt nhìn hắn, tức giận nói: "Ta biết tiểu tử ngươi cùng cái da khỉ một dạng, không tinh tâm được luyện võ, cũng là tốt xấu cũng đi đến Đoán Thê cảnh đại thành, có chút cường giả khí độ có được hay không."

[illegible]

"Nói trở lại, Lâm Hạo Hiền tên kia thực sự quá ghê tởm, Lâm ca người hẳn là có thể đối phó hắn đi, không cần lưu cho ta mặt mũi, nhất định phải đánh hắn liền cha hắn cũng không nhận ra mới được!"

Trương Tiểu Hồ vừa nói, một bên xắn tay áo lên, giống như muốn đánh nhau chính là hấn như vậy.

Giang Hàn nhìn không được cười nói: "Vậy nhưng có chút độ khó, Mục sư bọn hắn đến lúc đó đều sẽ nhìn xem đâu, cũng là mục tiêu của ta cũng không chỉ là đánh thắng Lâm Hạo Hiên."

Trương Tiểu Hồ trừng to mắt, nhìn không được nói: "Lâm Hạo Hiền ít nhất cũng có thể xếp vào năm vị trí đầu, vậy ngài là dự định tranh mới ra đời đệ nhất? Đây độ khó cũng không nhỏ a, Diệp Lăng gió tên kia có thể so sánh Lâm Hạo Hiền biến thái nhiều, nghe nói đều đã Thối Cốt cảnh đại thành."

"Thối Cốt cảnh đại thành sao?"

Giang Hàn trong đôi mắt lập loè không hiểu ánh sáng.

Nhìn xem Giang Hàn đáng vẻ, Trương Tiểu Hồ cảm thấy mình khả năng đã kích đến Giang Hàn, vội vàng vỗ ngực nói: "Đương nhiên, ta trên tinh thần là duy trì Giang ca ngài!"

Giang Hàn lấy lại tinh thần, theo bản năng hỏi: "Thân thể kia bên trên đâu?"

"Ách, ngài thật muốn trên thân thể duy trì?"

". . . Cút!"

Giang Hàn này mới phản ứng được bị Trương Tiểu Hồ cho sáo lộ, nhìn không được cười mắng một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Kim Văn Tẩy Tủy Đan

Mới ra đời bài danh chiến quy tắc vẫn luôn là công khai, mấy năm gần đây đều không có cái gì cải biến, Giang Hàn cũng rất nhanh liền hiểu rõ ràng mới ra đời bài danh chiến quy tắc.

Mới ra đời bài danh chiến, dựa theo cơ sở bài danh tiến hành khiêu chiến chế, tổng cộng chia làm hai vòng.

Vòng thứ nhất, từ 50 tên có hơn học viên tự do khiêu chiến, chỉ cho phép thấp bài danh khiêu chiến cao bài danh, khiêu chiến thành công thì trao đổi bài danh, mỗi người nhiều nhất có khả năng khiêu chiến ba lượt.

Năm mươi người đứng đầu chỉ có thể bị động ứng chiến, không thể chủ động khiêu chiến, nếu là bị đánh rớt năm mươi vị trí đầu, thì cũng có ba lượt khiêu chiến cơ hội, sau cùng cố định năm mươi vị trí đầu ứng cử viên.

Đến mức vòng thứ hai, thì là 50 tên trong vòng bài danh chiến, cũng là rất nhiều gia cảnh ưu việt, hoặc thiên phú tư chất cực cao đảm thiên tài bọn họ, chiến đấu thiên kiều tên chiến đấu!

Đồng thời.

Tại vòng thứ hai bài danh chiến lúc mới bắt đầu, không chỉ là Thanh Huyền trong học viện Võ sư, các chấp sự sẽ đến quan sát, đồng thời còn sẽ có các thể lực lớn người đến đây, cũng đối bài danh phía trên thiên kiều tiến hành lôi kéo!

Những cái kia bài danh cực kì cao thiên kiều nhóm, gần như đều là xác định vững chắc có thể trở thành Thông Mạch cảnh Võ sư, mà Võ sư tại Thanh Huyền quốc đã là có địa vị nhất định thượng tầng nhân vật, cũng không phải cái gì rau cải trắng, cho dù đối với Lâm gia loại này thể lực lớn mà nói, cũng không có bao nhiêu.

Thậm chí như Diệp Lăng Phong bức này hạch tâm hạt giống, tương lai thành tựu Võ Vương đều có khả năng rất lớn, đối với loại này cũng không phải là gia tộc từ iex4 đệ, chưa đánh lên nào đó cái thể lực nhân hiệu thiên kiều nhân vật, các thể lực lớn tự nhiên đều là tranh đoạt lấy tiến hành lôi kéo.

Giờ này khắc này.

Đang luyện tập tràng trung ương chỗ, ở đây đứng thẳng lấy một khối giản dị bia đá, trên tấm bia đá ghi chép chính là bài danh chiến trước đó cơ sở bài danh, cái bài danh này là dùng tu vi cảnh giới cùng tấn thăng thời gian mà định ra.

Trước mắt mới ra đời bên trong tu vi cao nhất người, đúng là Diệp Lăng Phong, hắn đã đạt đến Thối Cốt cảnh đại thành, cũng là một cái duy nhất Thối Cốt cảnh đại thành, tại bài danh trên tấm bia đá một ngựa tuyệt trần, đứng hàng đệ nhất!

Mà tại Diệp Lăng Phong phía dưới, thì là đồng loạt Thối Cốt cảnh chút thành tựu, Lâm Hạo Hiền chính là cái thứ tư tiến giai Thối Cốt cảnh học viên, liền ở vào trước mắt bài danh hạng tư, mà Giang Hàn là thứ mười một cái tiến giai Thối Cốt cảnh, đứng hàng thứ mười một tên.

Đoán Thể cảnh thì toàn bộ xếp tại Thối Cốt cảnh phía dưới, vẫn như cũ là dùng tấn thăng thời gian tới tạm định bài danh.

Đương nhiên.

Trong đó cũng sẽ có một chút không chính xác, tỷ như đột phá cảnh giới nhưng không có đi diễn võ đường đăng ký, loại chuyện này phát sinh ở một chút kinh thường tại nhận lấy học viện ban thưởng con em nhà giàu trên người hết sức như người bình thường.

Năm mươi người đứng đầu, yếu nhất cũng là Đoán Thẻ cảnh viên mãn, Đoán Thẻ cảnh viên mãn hết thầy xếp tới bảy mươi sáu người, lúc này mới tới lượt đến Đoán Thẻ cảnh đại thành, Trương Tiểu Hồ nhóm tại 158 vị.

Đoán Thẻ cảnh chút thành tựu chỉ có mười lăm người, đứng hàng bài danh cuối cùng, cơ bản không ai đi để ý.

"Thối Cốt cảnh chút thành tựu. . ."

Lâm Hạo Hiên đứng tại bài danh bia đá cách đó không xa, quét mắt phía trước nhất mấy cái tên, mà khi hắn chú ý tới tên thứ mười một chỗ Giang Hàn thời điểm, thì hơi nheo mắt lại.

"Tên kia, thời gian ngắn như vậy, liền đạt đến Thối Cốt cảnh chút thành tựu rồi hả? Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại này hao tổn sinh mệnh lực tính nguy hiểm công pháp, cũng là có chỗ độc đáo."

"Xem ra hắn là dự định khiêu chiến ngươi a, sáng hiên."

Bên cạnh có người hướng về phía Lâm Hạo Hiên cười nói.

Lâm Hạo Hiên nhẹ hừ một tiếng, kinh thường nói: "Nhanh chóng như vậy tăng lên cảnh giới, coi như có đầy đủ linh dược, cũng nhất định căn cơ bất ổn, mặc dù đạt đến Thối Cốt cảnh, chỉ sợ cũng là yếu nhất Thối Cốt cảnh, căn bản không cần để ý."

"Mục tiêu của ta chỉ có một cái, cái kia chính là Diệt Lăng Phong!"

Người bên cạnh nghe được Lâm Hạo Hiên, cười theo cười, Lâm Hạo Hiên gia thế vẫn là rất làm cho người khác hâm mộ, thiên phú không tính kém, lại có đầy đủ tài nguyên, bây giờ tu vi khoảng cách Thối Cốt cảnh đại thành chỉ sợ cũng chỉ kém một đường.

Giang Hàn loại nhân vật này, hoàn toàn chính xác không có tư cách gì trở thành đối thủ của hắn.

...

Cũng không lâu lắm.

Tuyệt đại bộ phận mới ra đời liền đều đã đến đông đủ, tròn vẹn hơn hai trăm tên mới ra đời, pha tạp vào một chút xem trò vui lão sinh,

Tụ tập tại luyện võ tràng bên trên, bởi vì sân luyện võ cực kỳ rộng lớn, cũng là không chút nào lộ ra chen chúc.

Mà đang tái sinh hầu như đều đến đông đủ về sau, Mục sư mấy mươi tên võ đạo khóa lão sư, cùng với Thanh Huyền học viện một chút chấp sự, làm việc, đi tới sân luyện võ phía trên.

"Yên tĩnh!"

Một gã chấp sự hướng về phía rồi bởi sân luyện võ quát một tiếng, ầm chứa chân nguyên thanh âm, tại luyện võ tràng bên trên ngân, khiến cho sân luyện võ cấp tốc yên tĩnh trở lại.

Mục sư đám người một đường đi tới một đám mới ra đời phía trước, từng cái biểu lộ nghiêm nghị, một người trong đó trầm giọng mở miệng, nói: "Bài danh chiến quy tắc, mọi người hắn là đều biết, ta liền không tốn nhiều nước miếng, đến mức ban thưởng hơi có biến hóa, ta tới nói đơn giản một thoáng."

"Trăm tên bên ngoài, không có ban thưởng, trăm tên bên trong, Bỏ Khí tán một phần!"

Bỏ Khí tán cho dù đối Đoán Thẻ cảnh viên mãn võ đồ, cũng là có nhất định hiệu quả, mà đối Đoán Thẻ cảnh đại thành tới nói, hiệu quả càng là không nhỏ, ở đây không ít cùng Giang Hàn tương tự, gia cảnh bản hàn mà tư chất bình thường võ giả, cũng có chút động tâm.

"Năm mươi người đứng đầu trong vòng, Dưỡng Khí hoàn một cái!"

"Ba mươi người đứng đầu trong vòng, mỗi tháng có thể dẫn một cái Dưỡng Khí hoàn, có thể hồi đoái làm cùng giá trị các linh dược khác."

Khi nhắc tới hai mươi người đứng đầu ban thưởng lúc, ngoại trừ Lâm Hạo Hiên mấy gia tộc từ đệ chẳng thèm ngó tới bên ngoài, ở đây không ít người đều hô hấp một hồi gấp rút, đây chính là mỗi tháng một cái Dưỡng Khí hoàn!

"Hai mươi người đứng đầu trong vòng, mỗi tháng hai cái Dưỡng Khí hoàn."

"Mười hạng đầu trong vòng, mỗi tháng ba cái Dưỡng Khí hoàn."

"Hạng ba, trừ mỗi tháng có thể dẫn ba cái Dưỡng Khí hoàn bên ngoài, có thể chiếm được Huyết Văn đan một cái!"

"Tên thứ hai, trừ mỗi tháng có thể dẫn ba cái Dưỡng Khí hoàn bên ngoài, có thể chiếm được kim văn Huyết Vân đan một cái!"

"Hạng nhất, trừ mỗi tháng có thể dẫn một cái huyết khí đan bên ngoài, có thể chiếm được kim văn Tây Tuyền Đan một cái!"

Mười hạng đầu ban thường, Lâm Hạo Hiên bọn người không chút nào để ý, nhưng nghe đến ba hạng đầu ban thường, cho dù là bọn hắn những thế gia tử đệ này, cũng đều ánh mắt lóe lên.

Huyết Vân đan!

Đây cũng không phải là huyết khí đan, cứ việc đều là nhất giai đan dược, mà lại tên bên trên chỉ kém một chữ, nhưng hiệu quả lại hoàn toàn khác biệt, huyết khí đan chính là bổ sung khí huyết đan dược, mà Huyết Vân đan thì là cực kỳ hiếm thấy, có thể tẩy tủy phạt mao, dịch cân đoán cốt, cải thiện thể chất đan dược!

Bởi vì dược liệu cần thiết tương đối hiếm thấy, đồng thời khó mà gieo trồng, cho nên loại đan dược này rất là thưa thớt, cho dù là Lâm Hạo Hiên bậc này con em thế gia, đều không phải là tùy tiện liền có thể lấy được.

Mà kim văn Huyết Vân đan, thì là từ Đan Đạo đại sư luyện chế, xuất hiện Đan Văn huyết vân đan, dược hiệu càng đầy mạnh hơn, cho dù là Lâm Hạo Hiên đều không có dùng qua.

Đến mức phần thưởng đệ nhất kim văn Tây Tuyền Đan, thì so kim văn Huyết Vân đan càng thêm trân quý, ngoại trừ có thể cải thiện thể chất, còn có thể giảm mạnh tương lai tiến giai Thông Mạch cảnh, thậm chí ngưng tụ chân nguyên độ khó!

"Kim văn Tây Tuyền Đan sao. . ."

Diệp Lăng Phong lẩm bầm một câu, trong đôi mắt lộ ra nhất định phải được ánh mắt.

Đến mức Lâm Hạo Hiên mấy có tư cách chiến đấu đệ nhất người, cũng đều là dồn dập hít sâu một hơi, bậc này có tiền cũng khó khăn mua đan dược, liền xem như bọn hắn những thế gia tử đệ này, cũng đều là vô cùng động tâm.

Đến mức mỗi tháng một cái huyết khí đan, bọn hắn phản cũng không phải hết sức quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: 1 Chiêu Miếu Sát

"Trở lên liền là lần này bài danh chiến tài nguyên phân phối."

Phụ trách chủ trì mới ra đời bài danh chiến học viện chấp sự, nói đến đây về sau, nhìn xem bầu không khí rõ ràng tăng vọt một đoạn dài những học sinh mới, hơi có vẻ hài lòng nhẹ gật đầu.

Sau đó.

Tại nhiều gã chấp sự cùng với Mục sư đám lão sư chỉ huy dưới, ở đây hơn hai trăm tên mới ra đời, bị đánh tan ra, hợp thành bốn cái sân bãi, đồng thời tiến hành vòng thứ nhất bài danh chiến.

Từng sân bãi đều có hai đến ba tên võ đạo khóa lão sư cùng với mấy gã chấp sự làm việc giám thị.

Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ chỗ sân bãi, giám thị võ đạo khóa lão sư một trong, đúng là Mục sư, mà ngoại trừ Mục sư bên ngoài, Giang Hàn từng đã đánh bại Triệu Phong, cũng tại trận này bên trong.

"Người quả nhiên đi đến Thối Cốt cảnh, mà lại nhanh hơn ta một bước."

Triệu Phong gặp được Giang Hàn, biểu lộ hơi có vẻ lãnh khốc, nói: "Bất quá, tiền tiến giai cũng không thể đại biểu cái gì, vòng thứ hai thời điểm, ta sẽ lại tìm người giao thủ."

Triệu Phong cũng đã tiến giai Thối Cốt cảnh, bất quá hắn tiến giai tại Giang Hàn về sau, đứng hàng thứ mười ba tên, hết thảy mới ra đời bên trong, có ghi chép tổng cộng là 14 vị Thối Cốt cảnh.

"Tự nhiên phụng bồi."

Giang Hàn cũng không chú ý Triệu Phong lãnh khốc, hướng về phía hắn tùy ý cười cười, trong nội tâm lại yên lặng lóe lên một cái ý niệm trong đầu, này hẳn là liền là 'Thiên tài tự tin' sao?

Lâm Thối Cốt cảnh, tạm thời đứng hàng thứ mười một tên Giang Hàn, tại vòng thứ nhất trừ phi bị người khiêu chiến, nếu không là không cần ra trận, hắn cũng chính là ôm thuận túy xem trò vui tâm tính.

Nhưng mà.

Khiến cho Giang Hàn có chút không nghĩ tới chính là, thể mà còn thật sự có người khiêu chiến hắn.

"Thứ sáu mươi ba tên, Lạc bụi, khiêu chiến tên thứ mười một, Giang Hàn!"

Tại một trận khiêu chiến kết thúc về sau, phụ trách chủ trì chấp sự, biểu lộ có chút quái dị tuyên bố trận tiếp theo khiêu chiến.

50 tên bên ngoài khiêu chiến 50 tên bên trong không phải là không có, ngược lại là rất nhiều, nhưng loại này dùng Đoán Thẻ cảnh viên mãn, đi khiêu chiến Thối Cốt cảnh, thật đúng là hiếm thấy.

Hắn là đứa nhỏ này là cái thụ ngược đãi cuồng?

Đương nhiên.

Đi đến đài Lạc bụi đương nhiên không nghĩ như vậy, hắn nhìn xem đồng thời đi đến đài Giang Hàn, ánh mắt lấp lóe, trầm giọng nói: "Mặc dù không biết người là thể nào trong thời gian ngắn như vậy tiến giai Thối Cốt cảnh, nhưng ta cảm thấy tu vi của ngươi có vấn đề."

Giang Hàn dùng ánh mắt thương hại xem lên trước mặt Lạc bụi, bỗng nhiên nói: "Lâm Hạo Hiên ra bao nhiêu tiền nhường ngươi đến xò xết ta?"

Lạc bụi sững sờ, chợt vẻ mặt đỏ lên nói: "Lâm ca làm sao có thể thăm dò ngươi loại người này, chỉ là ta cảm thấy ngươi có vấn đề mà thôi."

"Ai."

Giang Hàn thở dài, nói: "Đầu óc đâu? Đầu óc đâu? Coi như lại có vấn đề Thối Cốt cảnh, cũng là Thối Cốt cảnh a..."

Tại chấp sự tuyên bố bắt đầu trong nháy mắt, Giang Hàn liền trực tiếp tiến về phía trước một bước bước ra, đâm ra một quyền, lời cuốn lấy một luồng kinh phong, còn dường như sấm sét, đối với ý đồ trở thành Lâm Hạo Hiên chó săn gia hỏa, hắn có thể không có cái gì yêu mến đầu óc tối dạ ý nghĩ.

Àm! !

Cảm thấy được một quyền này uy thế căn bản không phải Đoán Thẻ cảnh có thể phát ra, Lạc bụi liền sắc mặt đại biến, hốt hoảng đem hai tay chồng đề ở trước ngực, ý đồ ngăn cản, nhưng cả người nhưng vẫn bị một cỗ kinh khủng cự lực, trực tiếp oanh bay rớt ra ngoài, phun ra một ngụm máu tươi, rơi xuống bên ngoài sân.

Một quyền, Lạc bụi bại!

Giám thị chấp sự cùng Mục sư đám người nguyên vốn có thể nửa đường ngăn cản, nhưng đánh giá ra Giang Hàn một quyền này hết sức có chừng mực, mà lại Lạc bụi quả thật có chút não tàn, liền không người ra tay.

Nguyên bản bởi vì Lạc bụi, mà lên không ít tâm tư một YvgqP đám Đoán Thẻ cảnh học viên, thấy Giang Hàn một quyền liền đem Lạc bụi đánh bay miểu sát, liền toàn bộ nuốt ngum nước bọt.

"Hàng thật giá thật Thối Cốt cảnh!"

"Liền võ kỹ đều không vận dụng, liền trực tiếp miểu sát Lạc bụi..."

Không ít người nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt, đều lộ ra vẻ kính sợ, mặc dù rất nhiều người đều biết Giang Hàn cùng Lâm Hạo Hiên mâu thuẫn, nhưng Giang Hàn đắc tội chỉ là Lâm Hạo Hiên, mà không phải toàn bộ Lâm gia, nếu là Giang Hàn biểu hiện ra thiên kiều cấp bậc thiên phú thực lực, tự nhiên sẽ có thể lực khác tới lôi kéo Giang Hàn.

Có thực lực, liền có địa vị!

Thiên phú cũng là thực lực một loại.

Tại mọi người ánh mắt kính sợ dưới, Giang Hàn có chút im lặng đi xuống tràng, vừa rồi một quyền kia, dùng nói võ kỹ, hắn liền tám phần mười lực đạo đều vô dụng bên trên.

"Giang ca uy vũ bá khí! Giang ca vô địch thiên hạ! Giang ca pháp lực không..."

"Ngừng ngừng ngừng!"

Giang Hàn dở khóc dở cười nhìn xem cao hứng bùng bùng, càng nói càng thái quá Trương Tiểu Hồ, tức giận nói: "Chớ hồ nháo, tiểu tử kia bị ta đã thương, đoán chừng sau đó phải bị đánh đến 100 tên có hơn, ngươi không như trên đi trước nhặt cái tiện nghi?"

"Khục khục... Giang ca ngài đừng hớ ta."

Trương Tiểu Hồ về mặt đưa đám nói: "Ta nếu là hiện tại nhảy đến 63 tên, vậy còn không bị một đồng người đuổi theo đánh, dùng thực lực của ta làm sao có thể thủ được như vậy gần phía trước bài danh."

Nhìn về mặt bại hoại bộ dáng Trương Tiểu Hồ, Giang Hàn không còn gì để nói, bất quá hẳn biết Trương Tiểu Hồ tiểu tử này có đôi khi so với chính mình còn khôn khéo, cũng liền không thêm đề ý hắn.

Tại một quyền đánh tan Lạc bụi về sau, không người nào dám tới trêu chọc Giang Hàn, cho dù là đối Giang Hàn hận thấu xương Trương Hiến, cũng chỉ là yên lặng khiêu chiến người thứ năm mươi một tên, hẳn đã tiến giai Đoán Thể cảnh viên mãn, khổ chiến một phen về sau, cũng là hiêm hiêm thủ thắng.

Theo thời gian trôi qua, khiêu chiến bắt đầu càng ngày càng ít.

Phần lớn người ba lần khiêu chiến gần như đều dùng xong, chỉ còn lại một chút không biết nên khiêu chiến ai, cùng tận lực giữ lại người còn có khiêu chiến cơ hội, bài danh biến động cũng ghi chép cũng càng ngày càng ít.

Mà Trương Tiểu Hồ, thì một lần khiêu chiến cũng không có khởi xướng, trong lúc đó hẳn cũng là bị khiêu chiến một lần, mà tại đúng quy đúng củ đánh thắng đối phương về sau, liền không người khiêu chiến hắn.

Bài danh chiến vòng thứ nhất, là hôm nay cả ngày.

Theo sắc trời ngấm dần muộn, những cái kia tận lực giữ lại cơ hội khiêu chiến người cũng kiềm chế không được, đã đến cuối cùng, cũng nên dụng một cái, bắt đầu dồn dập khiêu chiến những cái kia, nhìn qua thể lực tiêu hao rất lớn, bị khiêu chiến số lần so sánh nhiều người.

Cho đến cuối cùng, này một bộ phận người cũng đều hao hết cơ hội khiêu chiến, mắt thấy không người khiêu chiến, chấp sự chuẩn bị tuyên bố lúc kết thúc, Trương Tiểu Hồ rốt cục động.

"Thứ 158 tên, Trương Tiểu Hồ, khiêu chiến người thứ năm mươi, Trương Hiến."

Phụ trách chủ trì chấp sự liếc qua đi đến đài Trương Tiểu Hồ cùng Trương Hiến, cũng là không có cái gì kỳ quái loại hình biểu lộ, Đoán Thể cảnh đại thành khiêu chiến Đoán Thể cảnh viên mãn vẫn là rất nhiều, mà cuối cùng gần như, khiêu chiến năm mươi người đứng đầu, ý đồ một bước lên trời cũng rất bình thường.

Dù sao một khi tiến vào năm mươi người đứng đầu, là có thể tấn cấp vòng thứ hai, thành tích lại kém cũng là người thứ năm mươi, sẽ không lại rớt xuống.

"Trương Hiến, mất đi hai cái Dưỡng Khí hoàn mùi vị như thế nào a? Hai cái kia Dưỡng Khí hoàn, Giang ca có thể là cho ta một cái, để cho ta tiến giai Đoán Thể cảnh đại thành nha."

Trương Tiểu Hồ vừa vào sân, liền trực tiếp tức chết người không đền mạng giễu cợt.

Trương Hiến cũng xác thực suýt nữa bị Trương Tiểu Hồ tức chết, đến cùng là hết chuyện để nói, hẳn nhất không muốn hồi tưởng liền là Dưỡng Khí hoàn sự tình, một mặt cắn răng nghiêng lợi nói ra:

"Rất tốt! Rất tốt! Giang Hàn sớm muộn sẽ bị Lâm ca thu thập, đến mức người này không biết điều gia hỏa, liền để ta tới thu thập xong!"

Theo chấp sự một tiếng bắt đầu, Trương Hiến liền gầm thét một tiếng, hướng về Trương Tiểu Hồ xông lại, một bộ muốn đánh Trương Tiểu Hồ có bóng ma tâm lý đáng về.

Nhưng mà.

Ngay tại Trương Hiến nắm đám đều đã vung lúc đi ra, Trương Tiểu Hồ lại đột nhiên đưa tay hô to một tiếng.

"Ngừng!"

"Ta nhận thua á!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 21: Trương Tiểu Hồ Sáo Lộ

"..."

Nghe được Trương Tiểu Hồ nhận thua, Trương Hiền liền sững sờ, đánh đi ra nắm đấm bị một bên chấp sự phản tay nắm lấy.

"Trương Hiền thắng!"

Ngăn trở Trương Hiền công kích về sau, chấp sự có chút kỳ quái nhìn Trương Tiểu Hồ liếc mắt, nhưng vẫn là giải quyết việc chung tuyên bố Trương Hiền chiến thắng.

Trương Tiểu Hồ một mặt cười xấu xa nhìn xem Trương Hiền, nói: "Muốn đánh đến ta là không thể nào!"

Trương Hiền khoe miệng giật một cái, vẻ mặt rất là khó coi, mặc dù thắng lại một chút cao hứng cũng không có, ngược lại là có loại muốn thổ huyết cảm giác, luôn cảm thấy bị chơi xỏ một bộ.

Nhưng mà.

Ngay tại hán ác hung hăng trợn mắt nhìn Trương Tiểu Hồ liếc mắt, đi kết quả thời điểm, lại nghe được chấp sự tuyên bố vòng tiếp theo khiêu chiến.

"Vòng tiếp theo, thứ 158 tên, Trương Tiểu Hồ, khiêu chiến người thứ năm mươi, Trương Hiền."

Lần này không riêng gì chủ trì chấp sự, liền liên tràng dưới Giang Hàn, đều là một mặt cổ quái nhìn xem Trương Tiểu Hồ, đứa nhỏ này dự định làm gì, tươi sống tức chết Trương Hiền sau đó lấy được thắng lợi sao?

Trương Hiền hoàn toàn chính xác lại bị tức đến, một lần nữa đi đến đài hán, hận không thể đem Trương Tiểu Hồ cho ăn sống nuốt tươi, tại nhiều như vậy người còn có lão sư chấp sự trước mặt, bị Trương Tiểu Hồ vui đùa chơi, hán sắp học mấu.

Hán hít sâu một hơi, cường ép đè xuống lửa giận trong lòng, tại chấp sự tuyên bố sau khi bắt đầu, hán lại là lao đến, một quyền đánh về phía Trương Tiểu Hồ.

Giống nhau như đúc nội dung cốt truyện, Trương Tiểu Hồ lại lần nữa hô ngừng.

Lần này vô dụng chấp sự ngăn cản, Trương Hiền chính mình liền ngừng lại, hán không sai biệt lắm đã đoán được Trương Tiểu Hồ sáo lộ, ngược lại dù như thế nào đều khó có khả năng đánh thắng hán, thuần túy chính là cho hán ngột ngạt.

"Rất tốt, đại gia ta không lên bộ!"

Trương Hiền trong lòng căm hận nghĩ đến, quay người đi xuống đài về sau, bên tai quả nhiên lại vang lên giống nhau như đúc thanh âm, lại là Trương Tiểu Hồ khiêu chiến hán.

Lần này, chủ trì chấp sự mặc dù không nói gì, nhưng cũng hơi hơi nhú mày có chút không vui, mà Trương Hiền cũng chú ý tới chấp sự biểu tình không vui, trong lòng âm thầm cười lạnh.

Tiểu tử này mặc dù đùa nghịch hán đùa nghịch gắng gượng qua nghiệm, nhưng cũng đắc tội học viện chấp sự.

Lại lần nữa sau khi lên đài, Trương Hiền hai tay chống đỡ ở trước ngực, nhìn xem Trương Tiểu Hồ cười lạnh, dự định nhìn một chút Trương Tiểu Hồ kết thúc như thế nào.

Nhưng mà.

Ngay tại chấp sự tuyên bố sau khi bắt đầu, Trương Tiểu Hồ đột nhiên một mặt khiếp sợ nhìn về phía Trương Hiền phía sau, phảng phất nhìn thấy cái gì gần như khó có thể tin hình ảnh, kinh hô một tiếng.

"Ngọa tào?!"

Lực chú ý một mực đặt ở Trương Tiểu Hồ trên người Trương Hiền, cũng là ngạc nhiên một thoáng, theo bản năng quay đầu lại, nhưng gần như ngay tại quay đầu trong nháy mắt, trong lòng của hán cuồng khiêu trùng kích.

Àm!

Trúng vỡ cảm giác đi theo bên dưới thân truyền đến, dù cho là Đoán Thế cảnh viên mãn, tại Trương Tiểu Hồ này một cái liễu âm thối phía dưới, cũng là không làm nên chuyện gì, trực tiếp đau tận xương cốt.

Trương Tiểu Hồ đắc thế không tha người, trở tay hai ngón tay đâm vào Trương Hiền con mắt, Trương Hiền hốt hoảng đưa tay đi cản, mặc dù miễn cưỡng ngăn trở, nhưng con mắt nhưng vẫn bị chọc lấy một thoáng, khó mà mở ra.

Àm! Âm! Âm! Âm!

Trương Tiểu Hồ vòng quanh Trương Hiền bóp hành hung một trận, xem bên cạnh chấp sự cùng Mục sư bọn người là trợn mắt hốc mồm, liền liền

Giang Hàn cũng là vô cùng ngạc nhiên.

Này giờ ả cũng được? !

Phù phù!

Bị Trương Tiểu Hồ hành hung một trận Trương Hiến cuối cùng vẫn quỳ, hấn chỉ cao hơn Trương Tiểu Hồ một cái tiểu cảnh giới mà thôi, trúng liễu âm thối cùng song long đoạt châu về sau, chỗ nào gánh vác được Trương Tiểu Hồ một châu quả đấm, sau cùng phù phù một tiếng ngã trên mặt đất, cũng không biết là bị đánh ngất xỉu vẫn là tức xỉu.

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh.

"Cái này. . ."

Chủ trì chấp sự một mặt quái dị sờ lên trên cằm ria mép, nói: "Muru kẻ cũng coi như thực lực một loại, Trương Tiểu Hồ chiến thắng!"

Giang Hàn: ". . ."

Mục sư: ". . ."

Dưới trận đám người: ". . ."

Tất cả mọi người ở đây, cơ hội khiêu chiến hầu như đều đã sử dụng hết, mà cho dù không dùng hết, cũng đều là trong chiến đấu thụ thương khó mà tiếp tục tái chiến,

Đều chỉ có thể trở mắt nhìn Trương Tiểu Hồ được xếp vào năm mươi người đứng đầu bên trong.

Trương Tiểu Hồ vỗ tay một cái, cười đùa tí tưng đi xuống tràng, hướng về phía Giang Hàn nói: "Giang ca, may mắn không làm nhục mệnh, không cho ngài mất mặt!"

Xác thực không cho ta mất mặt.

Giang Hàn khoe miệng khề nhả một cái, im lặng vỗ vỗ Trương Tiểu Hồ bả vai, thở dài: "Như lòng người luyện võ thật sự là khuất tài, nếu là người đi đọc sách, lúc này nói không chừng đã là ta Thanh Huyền quốc to lớn gian thần."

"Khục!"

Trương Tiểu Hồ ho khan một tiếng, ngượng ngùng cười nói: "Nào có khoa trương như vậy, ta thể nhưng là mạo nguy hiểm rất lớn, may mắn thành công, nói trở lại, ta chiến đấu đã kết thúc, Giang ca người chiến đấu vừa mới bắt đầu, ngày mai chỉ sợ là một trận huyết chiến a."

Đối với Giang Hàn chiến thắng Lâm Hạo Hiến, Trương Tiểu Hồ vẫn là rất có lòng tin, nhưng Diệp Lăng Phong thực sự quá kinh khủng, chỉ sợ cũng là rất nhanh liền có thể tiến vào Thanh Huyền bảng nhân vật, mặt khác Thối Cốt cảnh mới ra đời, coi như xa luân chiến lần lượt đi lên đánh, chỉ sợ đều rất khó thủ thắng.

"Đối người Giang ca có chút lòng tin."

Giang Hàn nhếch miệng cười một tiếng, trong đôi mắt hào quang lấp lóe, liền Trương Tiểu Hồ đều vọt vào năm mươi vị trí đầu, hấn cái này làm lão đại, không đoạt cái hạng nhất, về sau còn thể nào trộn lẫn? !

Theo Giang Hàn chỗ sân bãi chiến đấu kết thúc, hấn mặc khác ba cái sân bãi chiến đấu, cũng đều lần lượt kết thúc, đến tận đây vòng thứ nhất bài danh chiến chính thức kết thúc.

Tại sau một lát, năm mươi người đứng đầu danh sách rất nhanh bị sửa sang lại đi ra, cũng không có có cái gì đặc biệt lớn biến động, tính cả Trương Tiểu Hồ ở bên trong, tổng cộng cũng chỉ thay thế sáu người.

Mấy gã chấp sự tay cầm xích sắt, tại trên tám bìa đá tùy ý chà xát mấy lần, đem 50 tên về sau danh sách toàn bộ phá đi, lại đem năm mươi người đứng đầu bên trong bị sửa đổi bộ phận thay thế một thoáng, rất nhanh liền chế tạo ra tám bìa đá, đặt sân luyện tập bên trong.

Bài danh tại 100 tên bên ngoài mới ra đời, phần lớn thất hồn lạc phách rời đi, cũng có một chút tâm tính tương đối tốt, lưu lại quan sát mới bài danh.

Đến mức 100 tên đến 50 tên ở giữa mới ra đời, thì riêng phần mình nhận lấy một phần Bồ Khí tán, ngày mai vòng thứ hai cũng đối với bọn họ chuyện gì.

Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ cũng là đơn giản nhìn một chút không có quá đại biến hóa năm mươi vị trí đầu bài danh về sau, liền các tự rời đi.

Ngày kế tiếp.

Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ lần nữa đi vào sân luyện võ.

Trương Tiểu Hồ là không có ý định lại khiêu chiến bất kỳ kẻ nào, người khác không phải người ngu, ngày hôm qua loại mưu kế một lần vẫn được, một lần nữa cũng quá xem thường người khác IQ, cũng là dùng hấn giăng, coi như không đánh nhau, làm sao cũng phải đền cho Giang ca hò hét trợ uy mới được.

"Người thật đúng là nhiều a, thế mà so với hôm qua còn nhiều."

Mà khi hai người tới sân luyện võ thời điểm, nhìn xem sân luyện võ bên trong, ít nhất cũng có mấy trăm người hội tụ rầm rộ, Trương Tiểu Hồ không khỏi một hồi lưu luyến.

Giang Hàn cười nói: "Này rất bình thường, hôm qua vòng thứ nhất chiến đấu chỉ sợ không có nhiều người để ý, thế nhưng này vòng thứ hai, không chỉ các thế lực lớn sẽ phái người tới quan sát, lần trước cùng tốt nhất giới lão sinh cũng sẽ có rất nhiều người tới."

"Lão sinh bên trong cạnh tranh so với chúng ta mới ra đời còn mãnh liệt hơn, có thể đi vào Y7K23 năm mươi vị trí đầu mới ra đời, đối với bọn hấn những học sinh cũ kia tới nói, đều là tiềm ẩn uy hiếp."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Tô Tử Yêu

Nghe được Giang Hàn, Trương Tiểu Hồ nhẹ gật đầu, hai mắt sáng lên nói ra: "Như thế, yêu thương tất cả nhan cùng Tô Tử Yêu thế nhưng là vền vền không cần đến thời gian một năm, liền quét ngang những học sinh cũ kia, giết đến tận Thanh Huyền bằng mười vị trí đầu."

"Ách."

Giang Hàn chặc chặc nhìn Trương Tiểu Hồ liếc mắt, nói: "Nhìn người như thế, không biết còn tưởng rằng người làm tặc đâu, hai người bọn họ là rất kinh diễm, cũng là cũng chính là tiểu nữ nhân mà thôi, làm nam nhân chính là muốn có chinh phục hết thấy khí độ mới được."

Trương Tiểu Hồ nghe được Giang Hàn, nhìn không được cười hắc hắc, đang chuẩn bị nói cái gì, nhưng tiếp theo trong nháy mắt, ánh mắt của hấn lại đột nhiên trừng lớn, vô cùng ngạc nhiên cùng khoa trương biểu lộ, cái trán càng là có mồ hôi lạnh nhỏ xuống.

"Người thế nào?"

Giang Hàn kỳ quái nhìn Trương Tiểu Hồ liếc mắt, nhìn không được nghiêng đầu, theo Trương Tiểu Hồ ánh mắt dời dẫn nhìn lại, liền liền thấy một vị dung nhan tuyệt mỹ thiếu nữ, đang híp mắt, cười tủm tỉm đứng tại sau lưng của hấn.

Thiếu nữ này da như mỡ đông, thân mang màu vàng nhạt quần áo, nhìn qua tựa hồ so Giang Hàn tuổi tác còn muốn nhỏ, khó mà dùng đơn giản đáng yêu để hình dung, cho người ta một loại cực hạn khéo léo về đẹp.

"Nói ta cùng tiếc Nhan thư thư là tiểu nữ người, vậy là người đại nam nhân rồi? Thế nhưng là ta nhìn dáng vẻ của người làm sao không quá giống đâu, ngược lại là như cái tiểu nam nhân nha."

"Tím . . . Từ Yêu sư tỷ. . ."

Trương Tiểu Hồ dọa đến toàn thân lạnh cóng, cái trán tất cả đều là mồ hôi lạnh, Giang Hàn chưa bao giờ thấy qua Trương Tiểu Hồ có bị hách thành bộ dáng này thời điểm, phảng phất trước mắt híp mắt thiếu nữ, căn bản không phải cái gì tiên tử, mà là ác ma.

Mà Trương Tiểu Hồ bộ dáng này, cùng với vị này thiếu nữ, thì là khiến cho Giang Hàn rất muốn đập đầu chết, chính mình chỉ là thuận miệng nói một câu, liền vừa vạ bị chính chủ nghe được, đây là cái gì quý vận khí!

"Khục, chỉ là thuận miệng nói, Từ Yêu sư tỷ bỏ qua cho."

Giang Hàn ho khan một tiếng, nhưng thiếu nữ trước mặt lại nụ cười càng tăng lên, một đôi mắt híp lại thành trăng lưỡi liềm, cười Giang Hàn trong lòng run sợ, chỉ cảm thấy có loại sát khí tràn ngập tới.

Cho đến Giang Hàn cái trán xuất hiện mồ hôi lạnh, Tô Tử Yêu lúc này mới hơi thu lại nụ cười, cười hi hi nói: "Người là thuận miệng nói, có thể ta cũng là theo tai nghe đến ai, vậy người nói nên làm cái gì bây giờ?"

"Cái này. . ."

"Nha."

Tô Tử Yêu cắt ngang Giang Hàn, lần nữa nheo mắt lại cười một tiếng, nói: "Đã người đều nói như vậy, vậy thì chờ lát nữa xin mời chứng minh người là

'Đại nam nhân' đi, khiến cho ta kiến thức một chút người chinh phục hết thầy khí độ, nếu không. . ."

Nói tới chỗ này, nàng nâng lên như ngọc tay nhỏ, trước người khoa tay một thoáng, ngón trỏ cùng ngón giữa làm ra một cái 'Răng rắc' động tác, khiến cho Giang Hàn trong nháy mắt rung mình.

Uy uy!

Chỉ là thuận miệng nói một câu mà thôi, sư tỷ ngài làm như vậy cũng quá đáng rồi đi!

"Được rồi, cứ như vậy vui sướng quyết định!"

Tô Tử Yêu hi hi cười một tiếng, xoay người nhảy cả tung hướng đi nơi xa, căn bản không cho Giang Hàn mở khẩu cơ hội nói chuyện.

Cái này kêu là làm họa từ miệng mà ra. . .

Giang Hàn nhìn xem Tô Tử Yêu bóng lưng, khoe miệng co quắp động, chỉ cảm thấy đầu gối trúng một tiễn, không hiểu muốn thổ huyết.

Mà đúng lúc này, đứng tại Giang Hàn bên cạnh, một mực dọa đến toàn thân phát run Trương Tiểu Hồ, rốt cục thở phào một hơi, mặt mũi tràn đầy ngỗ mã sợ nhìn về phía Giang Hàn.

"Làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết, ai u ông trời của ta, Giang ca, họa từ miệng mà ra a! Nếu như bị tiếc Nhan sư thụ nghe được coi như xong, làm sao lại trùng hợp như vậy gặp Tử Yêu sư tỷ, ngài vận khí này cũng quá 'Tốt' một chút a."

Giang Hàn bắt đầu dĩ nhún vai.

Trương Tiểu Hồ vẻ mặt cầu xin, một bộ làm ngài mặc niệm biểu lộ, vỗ Giang Hàn bả vai nói: "Giang ca, tranh thủ thời gian nghĩ muốn làm sao thỏa mãn Tử Yêu sư tỷ yêu cầu đi, bằng không, ngày mai ta rất có thể sẽ thấy ngài bị lột sạch treo ở cửa trường học."

Phốc!

Giang Hàn kềm chút ỏi máu, nhin không được nói: "Cái quỷ gì? ! Quá khoa trương đi!"

Xem Giang Hàn một mặt không tin, Trương Tiểu Hồ một mặt sợ hãi nói:

"Tuyệt không khoa trương,

Trước đó có người truy cầu Tử Yêu sư tỷ, nghĩ quán quít chặt lấy, kết quả nhắm trúng Tử Yêu sư tỷ nổi giận, bị Tử Yêu sư tỷ đánh thành đầu heo, ở cửa trường học treo hơn nửa ngày, còn có bị Tử Yêu sư tỷ cạo thành đầu trọc, còn có. . ."

"Ngừng ngừng ngừng, có thể."

Giang Hàn cắt ngang Trương Tiểu Hồ, khoe miệng hơi hơi co rúm.

Không ngờ vị này cùng yêu thương tất cả nhan đặt song song thiên chi kiều nữ, hoàn toàn liền là cái tiểu ma nữ, bề ngoài như vậy thiên chân khả ái, thế nào liền một bụng ý nghĩ xấu đây.

. . .

Ngẫu nhiên gặp Tô Tử Yêu khúc nhạc dạo ngắn qua đi, sân luyện tập người bắt đầu càng ngày càng nhiều, đều hội tụ đang luyện tập tràng trung ương chỗ.

Nơi này là một cái to lớn luận võ đài, chính thể từ cứng rắn đá xanh chế thành, vòng thứ nhất thời điểm không có sử dụng, nhưng ở rất nhiều kinh điểm mới mới thiếu niên, chiến đấu thiên kiều tên vòng thứ hai, thì bắt đầu dùng cái này cỡ lớn luận võ đài.

Luận võ đài phía đông, bố trí rất nhiều chỗ ngồi, những này trên chỗ ngồi đã dần dần có người an vị, có Thanh Huyền học viện chấp sự, cũng có đến từ Thanh Huyền quốc các cái thể lực sư giả.

Các cái thể lực sư giả ở giữa, đại bộ phận đều qua lại cảm thù, cũng có rất ít mấy người, tập hợp một chỗ đàm luận lần này giá trị đến bọn hắn trả giá đắt tới mời chào võ giả.

Đến mức mặt khác ba mặt, lúc này đã tụ tập hàng loạt mới ra đời lão sinh, to liếc sơ một cái, ít nhất cũng có 300 trở lên số lượng, cũng may lôi đài cũng đủ lớn, cũng không lộ vẻ đặc biệt chen chúc.

Mà đúng lúc này.

Một tên long hành hồ bộ, tóc mai trở nên trắng nam tử, hướng đi phía đông khán đài, bên cạnh những cái kia các cái thể lực sư giả, cùng với Thanh Huyền học viện các eEFj8 chấp sự, đều là dòn dập đứng dậy.

"Ngô trưởng lão!"

"Ừm, không sai biệt lắm là có thể bắt đầu."

Ngô trưởng lão hướng về phía một đám các chấp sự tùy ý nhẹ gật đầu, đi tới khán đài chỗ cao nhất một cái chỗ ngồi ngồi xuống.

Dưới đài Giang Hàn thấy thế, tự nhủ: "Ta sư phụ kia xem ra là sẽ không tới, cũng là cũng thế, vội vàng gieo trồng linh dược nào có thời gian tới giám thị mới ra đời bài danh chiến."

Mà liền tại Ngô trưởng lão ngồi xuống về sau, một gã chấp sự đi lên luận võ đài, hướng về phía có chút rồi rời dưới đài quát một tiếng.

Dưới đài rất nhanh an tĩnh lại.

"Mới ra đời bài danh chiến vòng thứ hai, để ta tới chủ trì, quy tắc không cần nhiều lời, hiện tại trận đầu khiêu chiến bắt đầu. . . Người thứ bốn mươi chín, Tôn Vũ, khiêu chiến thứ ba mươi tám tên, cao đứng!"

Theo chủ trì chấp sự thanh âm đẩy ra, hai tên thiếu niên đi lên tràng, giữa lẫn nhau hình như có mâu thuẫn, lẫn nhau giễu cợt vài câu về sau, chiến ở cùng nhau.

Vòng thứ hai khiêu chiến là từ sau hướng phía trước, ra sân hai người cũng chỉ là Đoán Thế cảnh viên mãn, xem như một trận món ăn khai vị, mà theo hai người chiến đấu dần dần kịch liệt, bên ngoài sân bầu không khí cũng trục ngầm dần nhiệt liệt lên.

"Lần này hạng nhất không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là Diệp Lăng Phong, chỉ là không biết tên thứ hai sẽ là ai, Lâm gia vị kia Lâm Hạo Hiên hẳn là có hi vọng."

"Không nhất định, ta càng nhìn kỹ Lăng Vũ."

"Đúng thế, Lăng Vũ là học sinh của ngươi, trừ hẳn ngươi còn có thể nhìn kỹ ai?"

Nhìn trên đài một chút lão sư cùng chấp sự đám người, bắt đầu có chút hăng hái nghị luận, cũng là nghị luận cũng không phải là trên trận đang tiến hành chiến đấu, mà là những cái kia đạt đến Thối Cốt cảnh đỉnh tiệm học viên.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Giang Hàn Thực Lực

Cũng không lâu lắm.

Trong sân chiến đấu phân ra được thắng bại, chủ trì chấp sự tuyên bố kết quả về sau, trận tiếp theo khiêu chiến liền lại lại lần nữa bắt đầu.

Theo thời gian trôi qua, chiến đấu bắt đầu chậm rãi từ bốn mươi tên nhảy đến 30 tên, hai mươi tên, mà theo khiêu chiến càng ngày càng hướng phía trước, chiến đấu cũng dần dần trở nên càng ngày càng đặc sắc.

Lạc Chi Nhân cũng là không có bị đánh xuống, ngược lại là tăng lên mấy cái thứ tự, đi tới số 28 tên cao độ, nếu là ngày trước, Giang Hàn sẽ vì nàng reo hò một phen, nhưng bây giờ, Giang Hàn chỉ là khẽ lắc đầu, không có bất kỳ cái gì cảm xúc bộc lộ.

Rất cục.

Lại một lần khiêu chiến phân ra thắng bại về sau, chủ trì chấp sự hít sâu một hơi, đọc lên vòng tiếp theo khiêu chiến.

"Người thứ hai mươi tư, Mạc Hà, khiêu chiến tên thứ mười một, Giang Hàn!"

Lời vừa nói ra, dưới trận rất nhiều người, đều là trong nháy mắt tinh thần tỉnh táo, rất nhiều lão sinh cũng không nhận ra Giang Hàn, thế nhưng có thể xếp tới tên thứ mười một vị trí, lộ ra nhưng đã đạt đến Thối Cốt cảnh.

Mà người thứ hai mươi tư Mạc Hà, hẳn là chỉ là Đoán Thế cảnh viên mãn, tại vòng thứ hai bên trong, này còn là lần đầu tiên xuất hiện Đoán Thế cảnh khiêu chiến Thối Cốt cảnh chiến đấu!

"Lại là Lâm Hạo Hiên người sao?"

Giang Hàn tại dưới đài, hơi nheo mắt lại, ấn nói hôm qua hấn một chiêu đánh bại Lạc bụi sự tình, có lẽ vẫn là truyền ra, không nên có Đoán Thể cảnh viên mãn lại đến từ tìm phiền toái mới là.

Bất quá.

Mặc dù trong lòng kỳ quái, nhưng Giang Hàn vẫn là đi lên tràng.

Tại đám người một góc, nơi này có to lớn khối đất trống, không người nào dám dựa đi tới, bởi vì trung ương đất trống đứng đầy một tên bộ dáng rất là thanh thuần đáng yêu thiếu nữ, Tô Từ Yêu!

"Rốt cục đến phiên hấn, 24 tên? Mười một tên? Thấp như vậy thứ tự, cũng dám nói ra kiểu ngạo như vậy, hừ hừ!"

Thấy Giang Hàn ra sân, Tô Từ Yêu nhếch miệng, trong đầu đã bắt đầu suy nghĩ làm như thế nào tra tấn tra tấn Giang Hàn cái này dám nói nàng là tiểu nữ người, còn loạn nói mạnh miệng gia hỏa.

Trên trận.

Giang Hàn dẫn đầu đi lên tràng, theo sát phía sau chính là Mạc Hà.

Mạc Hà thân mang mộc mạc màu xanh áo vải, cùng Giang Hàn hình ảnh có chút tương tự, đi tới về sau liền chất phác đứng ở nơi đó, không nói lời nào, mãi đến chủ trì chấp sự tuyên bố bắt đầu, hấn mới bỗng nhiên hít sâu một hơi, bỗng nhiên phóng tới eE9oV Giang Hàn, đâm ra một quyền.

Một quyền này lôi cuốn lấy một luồng kinh phong, rõ ràng so trước đó những Đoán Thể cảnh đó viên mãn vô già, bộc phát ra lực lượng muốn lớn rất nhiều!

Ầm! !

Giang Hàn lông mày nhíu lại, trong đôi mắt lộ ra một tia chột hiệu, huy quyền tới đối bính một cái về sau, càng là lộ ra quả nhiên biểu tình như vậy.

Hai quả đâm và chạm phía dưới, Mạc Hà vền vền chỉ là thân thể hơi lung lay nhoáng lên, cũng không có thể hiện ra Đoán Thể cảnh viên mãn cùng Thối Cốt cảnh ở giữa chênh lệch thật lớn.

Hiện nhiên.

Này Mạc Hà cũng không phải là Đoán Thể cảnh viên mãn, mà là đã đạt đến Thối Cốt cảnh!

"Thì ra là thế."

"Trách không được."

Thấy cảnh này, dưới trận tất cả mọi người là lộ ra vẻ chột hiệu, trách không được Mạc Hà dám khiêu chiến xếp hạng thứ mười một Giang Hàn, nguyên lai hấn đã đột phá Thối Cốt cảnh, cũng không biết là gần nhất mới đột phá, vẫn là sớm đã đột phá nhưng vẫn không có đi diễn võ đường bình trắc.

"Như thế liền tốt đã thấy nhiều."

"Nghe nói Giang Hàn có thể là yếu nhất Thối Cốt? Này Mạc Hà cũng là rất có thể ẩn nhẫn, xem ra hấn là dự định đánh bại Giang Hàn, một tiếng hét lên làm kinh người."

Mới ra đời cùng đám lão sinh ở đây bên ngoài nghị luận.

Mà không ít cùng Lâm Hạo Hiền đi được gần mới ra đời, đều là có chút ghen tỵ nhìn xem trên trận Giang Hàn, Giang Hàn đắc tội Lâm Hạo Hiền, thế mà còn có thể nhảy nhót tung bừng tu luyện tới Thối Cốt cảnh chút thành tựu, trong lòng đều rất là không phục.

Nhất là Trương Hiền, càng là hận không thể đem Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ hai người ăn sống nuốt tươi.

"Coi như đột phá đến Thối Cốt cảnh lại như thế nào, Lâm ca cùng người chỉ ở giữa chênh lệch, tuyệt đối so với người tương tượng muốn lớn rất nhiều!"

Mà liền tại Trương Hiền đám người cười lạnh, Lâm Hạo Hiền khinh thường xem xét, Lạc Chi Nhân ánh mắt có chút phức tạp nhìn xem trên trận thời điểm, Giang Hàn động!

Đỡ được Mạc Hà một quyền về sau,

Giang Hàn không tiếp tục bị động phòng ngự, mà là trực tiếp tiến lên trước một bước, quát khê một tiếng, nắm tay phải nắm chặt, lôi cuốn lấy một luồng kinh phong, bỗng nhiên đâm ra một quyền.

Uống! !

Mạc Hà cũng là khê quát một tiếng, không có lựa chọn chống đỡ, mà là đồng dạng một quyền nghênh tiếp.

Àm! !

Nhưng mà, hai quả đấm va chạm trong nháy mắt, Mạc Hà biểu lộ lại đột nhiên biến đổi, lộ ra một tia kinh hãi, chỉ cảm thấy một cỗ mạnh hơn xa hẳn cự lực oanh kích mà đến, căn bản không chịu nổi, thủ đoạn đau đớn một hồi, chỉ có thể lao đảo lui ra phía sau.

"Cái tên này lực lượng làm sao có thể mạnh như vậy! Là vận dụng võ kỹ sao? !"

Mạc Hà trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, hẳn là gần nhất mới đột phá Thối Cốt cảnh, không kịp tu luyện võ kỹ, nhưng lại không cam tâm làm yếu nhất Thối Cốt cảnh, cho nên lúc nghe Giang Hàn trong thời gian ngắn liên tục đột phá, căn cơ bất ổn về sau, lựa chọn khiêu chiến Giang Hàn.

Nhưng trước mắt Giang Hàn, nào có cái gì căn cơ bất ổn tình huống, bộc phát ra lực lượng, căn bản cũng không phải là hắn có thể ngăn cản!

Vù!

Giang Hàn một bước bắt kịp, một chân quét ra.

Mạc Hà hai tay chống đỡ ở trước ngực, ý đồ ngăn cản, nhưng lại như cũ ngăn cản không nổi, tại Giang Hàn một dưới đùi, bị quét bay rớt ra ngoài, trực tiếp rơi xuống bên ngoài sân!

Vền vền hai chiêu, cùng là Thối Cốt cảnh Mạc Hà, liền bị Giang Hàn cường thế đánh tan!

"Giang Hàn. . . Thắng."

Chủ trì chấp sự hơi sững sốt một chút về sau, tuyên bố kết quả.

Mà lúc này đây, bên ngoài sân không ít người đều là một mặt ngây người biểu lộ, mặc dù cũng có người cảm thấy Giang Hàn có thể sẽ thắng, nhưng lại không nghĩ rằng, thế mà thắng nhanh như vậy, thắng cường thế như vậy!

Liền liền nhìn trên đài chấp sự cùng các lão sư, cũng đều là lộ ra một mặt vẻ kinh dị, hiển nhiên đều không nghĩ tới lại là một kết quả như vậy.

"Không có sử dụng võ kỹ, chỉ là thuần túy lực lượng."

"Thuần túy lực lượng, dẫn trước nhiều như vậy sao? Lực lượng như vậy, ít nhất cũng là Thối Cốt cảnh đại thành mới có thể có được đi, hẳn tu luyện là cái gì, Địa cấp công pháp sao? !"

Đến từ các thế lực lớn sử giả, cũng đều là một mặt kinh ngạc biểu lộ, xếp tại tên thứ mười một Giang Hàn, cũng không phải bọn hắn trọng điểm lôi kéo đối tượng, nhưng Giang Hàn bây giờ triển lộ thực lực, lại giống như một vị ẩn giấu thiên kiêu, triển lộ phong mang!

Trong mọi người, chỉ có Mục sư không có sương ra vẻ gì ngoài ý muốn, hơi khẽ lắc đầu về sau, ở trong lòng than nhẹ Giang Hàn tiểu tử này vận khí thật tốt, tại không ai bảo vệ dưới tình huống, tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, lại thật đột phá đến Thối Cốt cảnh.

"Hắn vậy mà, mạnh như vậy, đây chính là loại kia một cái giá lớn rất lớn công pháp đổi lấy lực lượng sao."

Lạc Chi Nhân cũng là sững sờ nhìn xem trên đài, hai chiêu đánh tan Mạc Hà, như thiên kiêu triển lộ phong mang Giang Hàn, lộ ra không tưởng tượng được vẻ mặt.

"Tên kia. . . Không dùng võ kỹ?"

Mà một mực không chút nào để ý Lâm Hạo Hiên, lúc này cũng là mày nhăn lại, nếu là đổi thành hắn, không sử dụng võ kỹ, hai chiêu đánh tan Mạc Hà, hẳn làm không được!

Giang Hàn thực lực hơi có chút vượt quá hắn dự liệu.

Một bên khác.

Tô Tử Yêu cũng là có chút ngoài ý muốn mở to mắt nhìn, ồ lên một tiếng, nhìn xem trên đài Giang Hàn, tay ngọc nâng cằm lên, bỗng nhiên hi hi cười một tiếng, tự nhủ:

"Vừa rồi không nhìn ra, cái tên này đồ là thật không bình thường lắm a."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Quyết Đấu Lâm Hạo Hiên

Giang Hàn gọn gàng, hai chiêu thủ thắng, khiến cho trận này mới ra đời bài danh chiến trở nên càng ngày càng kịch liệt.

Đến hai mươi tên trở lên, cho dù là Đoán Thể cảnh viên mãn, cũng đều không thể coi thường, rất nhiều đều là khoảng cách Thối Cốt cảnh chỉ kém một đường, lại thân thể cực kỳ cô đọng cường hãn, không để ý tới bị trật xương cốt dưới tình huống, có thể bộc phát ra tiếp cận Thối Cốt cảnh lực lượng.

Mà theo thời gian trôi qua, từng tràng tranh tài đi qua, Mạc Hà cuối cùng vẫn là bằng vào Thối Cốt cảnh giới, vọt cư bài danh chiến người thứ mười lăm, cũng là này so với hắn trong dự đoán một tiếng hét lên làm kinh người liền muốn kém rất nhiều.

Đương nhiên.

Có thể tại năm thứ nhất liền đi đến Thối Cốt cảnh, đều là có cực lớn khả năng thành tựu Võ sư nhân vật, đối với các thể lực lớn mà nói, đều là đáng giá lung lạc đối tượng.

Mà theo người thứ mười sáu, khiêu chiến người thứ mười lăm Mạc Hà thất bại, lại khiêu chiến tên thứ mười ba Triệu Phong thất bại, còn thừa lại có tư cách khiêu chiến người, liền còn sót lại mười lăm người đứng đầu mười lăm vị Thối Cốt cảnh võ giả.

Phụ trách chủ trì chấp sự, cùng mấy tên khác chấp sự liếc mắt nhìn nhau, nhẹ gật đầu về sau, liền đứng trên đài, trầm giọng mở miệng:

"Tiếp đó, mười lăm người đứng đầu qua lại khiêu chiến, không cần lại phụng hồi báo trước, có thể trực tiếp lên đài khiêu chiến!"

Theo chấp sự tình thoại âm rơi xuống, trên trận hơi yên tĩnh trong chốc lát.

Ngay sau đó.

Triệu Phong ánh mắt lóe lên, dẫn đầu nhảy lên ra sân, quét mắt liếc mắt dưới trận đám người, trực tiếp mở miệng nói: "Ta, Triệu Phong, khiêu chiến Giang Hàn!"

Mặc dù Giang Hàn thực lực có chút thâm bất khả trắc, nhưng hắn vẫn là lựa chọn tái chiến Giang Hàn.

Giang Hàn đi lên đài, bình tĩnh nhìn hướng về phía Triệu Phong, nói:

"Can đảm lắm, cũng là người thua không nghi ngờ."

Trước đó Giang Hàn cũng không biết mình thực lực đến tốt cùng mạnh bao nhiêu, mà tại đánh tan Mạc Hà, lại không vận dụng võ kỹ thời điểm, hắn đã có một cái đại khái phán đoán.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết cường hãn uy lực, đã dần dần triển lộ không thể nghi ngờ, cho dù hắn chỉ là Thối Cốt cảnh chút thành tựu, nhưng thân thể cường hãn, xương cốt cứng rắn cứng rắn, đủ để so sánh Thối Cốt cảnh đại thành thậm chí cao hơn!

"Vậy cũng không nhất định!"

Triệu Phong hít sâu một hơi, lộ ra không sợ vẻ, một bước tiến lên, nguyên khí trong cơ thể bắt đầu khởi động, một cái đá ngang lời cuốn lấy lăng lệ vô cùng kinh phong, hung hăng hướng về phía Giang Hàn mặt quét tới.

Đây không phải bình thường một cái đá ngang, mà là vận dụng võ kỹ, dưới đài có người nhận ra môn võ kỹ này.

"Phạm giai trung phẩm võ kỹ, phá núi kích!"

Ầm!!

Nhưng khiến người ta khiếp sợ là, đối mặt Triệu Phong thi triển võ kỹ một kích, Giang Hàn cũng không có sử dụng võ kỹ tới đối kháng, mà vền vền chỉ là giờ cánh tay lên, liền vững vàng tiếp nhận Triệu Phong một kích!

Triệu Phong trong lòng giật mình, nhưng không có lưỡng lự, lại lần nữa hét lớn một tiếng, cả người trên không trung bỗng nhiên một cái xoay chuyển, một cái khác chân hung hăng một tràng, theo trên hướng xuống, xâu hướng về phía Giang Hàn đầu.

"Từng bại bởi ta, vậy người liền không khả năng lại thắng ta."

Giang Hàn bình tĩnh giờ tay lên, cứ thế mà lấy tay tiếp nhận này đủ để vỡ bìa nứt đá một cước, sau đó bỗng nhiên đâm ra một quyền.

Triệu Phong thân thể treo ngược, đối mặt Giang Hàn một quyền, chỉ có thể hai tay đặt nằm ngang trước người, ý đồ ngăn cản, nhưng lại nhưng vẫn bị một cỗ cự lực, oanh trực tiếp bay rót ra ngoài, miễn cưỡng vron mình rơi xuống đất, khó khăn lắm rơi vào sân đấu võ rìa.

Vù!

Giang Hàn tiến lên trước một bước, cũng không nói nhiều, lại là một quyền.

Triệu Phong không thể làm gì, chỉ có thể lại cản, nhưng cả người người đã ở sân đấu võ rìa, không còn đường lui, tại Giang Hàn một quyền phía dưới, thân thể một cái lao đảo, bị cứ thế mà nổ xuống tràng.

Nếu như nói trước đó Giang Hàn chiến thắng Mạc Hà, cho người ta một có loại cảm giác không thật, như vậy Giang Hàn lại lần nữa đánh bại Triệu Phong, liền cho người ta một loại không thể chống cự bá đạo cảm giác!

Phảng phất Giang Hàn cũng không phải là Thối Cốt cảnh chút thành tựu, mà là một vị Thối Cốt cảnh đại thành thiên kiêu!

Giờ khắc này.

Liền liền một mực nhắm mắt dưỡng thần Diệp Lăng Phong, cũng mở mắt, nhìn xem trong sân Giang Hàn, ánh mắt một hồi lấp lóe.

Chủ trì chấp sự tại Triệu Phong bị Giang Hàn cứ thế mà đánh xuống tràng về sau,

Cũng xEYe8 là trong đôi mắt về kinh dị lóe lên, tuyên bố kết quả.

"Giang Hàn thắng!"

Đánh tan Triệu Phong về sau, Giang Hàn cũng không có kết cục nghỉ ngơi, ngược lại là sừng sững tại sân đấu võ phía trên, nhìn phía dưới một cái phương hướng, hồ hững nói:

"Lâm Hạo Hiên, lên đây đi!"

Bên ngoài sân.

Nghe được câu này truyền khắp toàn trường thanh âm, Lạc Chi Nhân trong lòng khẽ run, cứ việc đã sớm biết Giang Hàn chắc chắn sẽ cùng Lâm Hạo Hiên giao thủ, nhưng năng lại không nghĩ rằng, Giang Hàn thực lực lại sẽ mạnh như thế!

Mà không ít biết Giang Hàn cùng Lâm Hạo Hiên mâu thuẫn người, cũng đều là lộ ra vẻ hưng phấn, tuyệt đại bộ phận người đều không nghĩ tới, Giang Hàn vậy mà có thể có được cùng Lâm Hạo Hiên va chạm tư cách.

Đồng thời bây giờ nhìn lại, Giang Hàn gần như mạnh đến mức không còn gì để nói!

"Bài danh thứ tư Lâm Hạo Hiên!"

"Tựa như là Thừa Thiên hầu Lâm gia Nhị thiếu gia, thực lực chỉ sợ ít nhất có thể xếp vào ba vị trí đầu, rốt cục muốn nghênh đón một trận long tranh hổ đấu sao?"

Mặt khác không biết nội tình những học sinh mới, cũng đều là ánh mắt lấp lóe, lộ ra vẻ hưng phấn.

"Hừ!"

Nhìn xem trên đài Giang Hàn, Lâm Hạo Hiên hừ lạnh một tiếng, cứ việc có chút ngạc nhiên nghi ngờ Giang Hàn thực lực, nhưng đối mặt Giang Hàn khiêu chiến, vẫn là không có chút nào lùi bước chỉ ý, ngạo nghễ ra sân.

Chỉ là một cái nông thôn dân nghèo tiểu tử, liền luyện võ cần thiết cơ sở lĩnh được cũng mua không nổi, dựa vào cái gì cùng hắn đấu, dựa vào cái gì làm đối thủ của hắn? !

Nhưng mặc kệ Lâm Hạo Hiên trong nội tâm làm sao nóng, có thể Giang Hàn cuối cùng vẫn là thành hắn hiện tại cần trình trọng đối mặt đối thủ!

Xem lên trước mặt, biểu lộ thần đạm, tựa hồ mơ hồ có một loại lăng nhiên cư bên trên khí thế, cùng một tháng trước gần như ngày đêm khác biệt Giang Hàn, Lâm Hạo Hiên hít sâu một hơi, lãnh đạm nói:

"Đừng tưởng rằng tu luyện một chút tà môn ma đạo, liền có thể làm đối thủ của ta, liền có thể đánh thắng ta, đừng si tâm vọng tưởng!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Lâm Hạo Hiên đột nhiên hướng về Giang Hàn lao đến, hung hăng một quyền vung ra, một quyền này không có sử dụng võ kỹ, nhưng uy thế lại không thể so với thi triển võ kỹ Triệu Phong kém!

Đây cũng là con em thế gia, đủ loại tẩm thuốc tẩy tẩy phạt mao, đủ loại linh dược Đoán Thể Thối Cốt, có so với thường nhân vô cùng cường hãn căn cơ!

Nhưng,

Lâm Hạo Hiên không có sử dụng võ kỹ, Giang Hàn cũng đồng dạng không có sử dụng võ kỹ.

Àm! !

Hai cái lõi cuốn lấy kinh phong nắm đấm, âm âm đụng đụng vào nhau, giống như hai đầu Thương Long tại qua lại so sánh lực, nhưng cũng không có giằng co, trong nháy mắt liền phân ra làm xuồng.

Lâm Hạo Hiên quyền kinh, bị Giang Hàn đồng dạng một quyền, cứ thế mà đánh tan, cánh tay hơi run lên, cả người càng là đảo lui về phía sau ba bước, mới khó khăn lắm dừng lại.

Mà Giang Hàn thì đứng ở tại chỗ, không nhúc nhích tí nào!

Bị Giang Hàn một quyền đẩy lui, Lâm Hạo Hiên một hồi cắn răng, trong lòng càng là dâng lên vẻ điên cuồng.

Dựa vào cái gì!

Dựa vào cái gì chính mình mỗi ngày tắm thuốc không ngừng, mỗi ngày đều dùng tới tốt linh dược tẩy tủy phạt mao, Thối Cốt Đoán Thể, cái tên này thể phách cùng lực lượng còn có thể siêu việt chính mình, cũng bởi vì kia là cái gì Viêm Dương Tinh Thần Quyết sao? !

"Lực lượng mạnh lại như thế nào, Thối Cốt cảnh cũng không phải chỉ dựa vào lực lượng quyết phân thắng thua!"

Lâm Hạo Hiên trong lòng cắn răng, bỗng nhiên nắm chặt nắm đấm, trong cơ thể một cái mãnh liệt nguyên khí bắt đầu khởi động, một quyền vung ra, đúng là mang theo một hồi con gió gào thét, âm âm đánh úp về phía Giang Hàn, thế không thể đỡ!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Thiên Kiêu Diệp Lăng Phong!

"Quyền lên con gió, này là Phàm giai thượng phẩm võ kỹ, con gió quyền!"

"Tại Thối Cốt cảnh chút thành tựu liền trên việc tu luyện phẩm võ kỹ, mà lại thế mà thật đã luyện thành, Lâm gia kẻ này thiên phú tư chất chắc chắn bất phàm, mơ hồ có hán huynh trưởng mấy phần tư thái."

Có chấp sự thấy cảnh này, nhìn không được lộ ra mấy phần vẻ tán thán.

Mà đối mặt Lâm Hạo Hiên này cường hãn vô cùng một quyền, Giang Hàn lại không cái gì vẻ bối rối, mà là vô cùng bình tĩnh, đồng dạng điều động trong cơ thể một cái nguyên khí, nắm tay vung ra.

Toái Cốt quyền thức thứ nhất, liệt cốt!

Oanh! !

Hai quả đấm va chạm, Giang Hàn cùng Lâm Hạo Hiên thân ảnh đột nhiên ngưng kết, từ hai người nắm đấm va chạm ở giữa, nhấc lên một đạo sóng khí, hướng về bốn phương tám hướng dập dờn mở đi ra.

Lâm Hạo Hiên một quyền lõi cuốn con gió, thành linh bị toàn bộ ngăn, mà cả người hán, cũng là lung lay nhoáng lên, chỉ cảm thấy quyền xương đau đớn một hồi, nhìn không được lui về phía sau một bước.

"Toái Cốt quyền!"

Có người nhận ra Giang Hàn võ kỹ, nhìn không được lên tiếng kinh hô.

Mà ở đây bên trên, nhìn xem sừng sững phía trước, không nhúc nhích tí nào Giang Hàn, Lâm Hạo Hiên trong đôi mắt lộ ra một tia khó có thể tin, hán thi triển con gió quyền, thế mà như cũ không địch lại Giang Hàn!

Tại sao có thể như vậy?

Trước mắt xã này bên dưới tiểu tử đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? !

"Lại tiếp ta một quyền!"

Mà liền tại Lâm Hạo Hiên kinh sợ khó có thể tin thời điểm, Giang Hàn đột nhiên tiến lên trước một bước, hán bộ pháp vững vàng, nắm ngón tay nắm tay, bình ổn mà nặng nề, ngang nhiên phát động công kích.

Một quyền vùng ra, thế như núi lở!

Lâm Hạo Hiên bên phải xương ngón tay đau nhức, khó mà nắm tay, chỉ có thể hai tay trước người chặn lại, ý đồ ngăn trở Giang Hàn một kích này.

Răng rắc!

Lâm Hạo Hiên dưới chân đá xanh vỡ vụn, cả người đã nhận lấy khó có thể tưởng tượng cự lực, chỉ cảm thấy cẳng tay đau đớn một hồi, cả người lao đảo lui lại, thối lui đến sân đấu võ rìa.

Giang Hàn khí thế như cầu vòng, đòn thứ ba Toái Cốt quyền đột nhiên hạ xuống.

Mất thấy Lâm Hạo Hiên mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, lui không thể lui, lại tránh cũng không thể tránh thời điểm, chủ trì chấp sự rốt cục lắc đầu, một bước bước ra, đột nhiên đi tới giữa hai người, đưa tay đỡ được Giang Hàn một quyền.

Chấp sự ra tay kết thúc, cuộc khiêu chiến này thắng bại đã vô cùng rõ ràng.

"Giang Hàn. . . Thắng!"

Chủ trì chấp sự hít sâu một hơi, tuyên bố Giang Hàn chiến thắng.

Nghe được chấp sự tuyên bố, Lâm Hạo Hiên chỉ cảm thấy trong óc trống rỗng, bên tai hoàn toàn yên tĩnh, cả người ngơ ngác đứng ở nơi đó.

Thua cho hần theo không để ý qua, chưa từng coi như là đối thủ Giang Hàn, hần khó mà tiếp nhận kết quả này, có thể sự thật liền bày ở trước mắt, thực lực của hần chắc chắn không bằng Giang Hàn!

Giờ này khắc này.

Nhìn trên đài các chấp sự, cùng với những cái kia các thế lực lớn sù giả đều là khiếp sợ không thôi, thậm chí liền đối Giang Hàn rất tình trường Mục sư, cũng đều lộ ra một tia kinh dị, không nghĩ tới Giang Hàn có thể thắng như thế gọn gàng.

Mà bên ngoài sân Trương Hiên đám người, thì đều là lộ ra gần như không thể tin về mặt.

Lạc Chi Nhân nhìn trên trận, cũng là một mặt ngốc trệ, nàng thực sự khó mà đem trên đài, ba quyền đánh tan Lâm Hạo Hiên Giang Hàn, cùng một thắng trước Giang Hàn sát nhập thành một người.

. . .

Một bên khác.

Tô Từ Yêu cong lên cái miệng nhỏ nhắn, hai cái tay nhỏ trước người đập hai lần, vỗ tay nói:

"Không tệ không tệ, rất có năm đó ta phong phạm nha, cũng là chỉ là nếu như vậy, có thể còn chưa đủ tư cách nói ra lúc trước loại kia lời nói, như vậy tiếp xuống người sẽ làm như thế đây."

Đang chủ trì chấp sự tuyên bố thắng bại về sau, Giang Hàn cũng không có đi xuống tràng, mà là nhìn đứng tại sân đấu võ rìa, đến bây giờ đều không thể nào tiếp thu được Lâm Hạo Hiên liếc mắt về sau, xoay người, đi vào sân đấu võ trung ương, nhìn về phía dưới trận người khác.

Hít sâu một hơi, hần trong đôi mắt toát ra trước nay chưa có chiến ý, ở đây trong ngoài mấy trăm người nhìn soi mói, lên tiếng mở miệng.

". . . Diệp Lăng Phong! Đi lên một trận chiến!"

Oanh!

Phảng phất bình một tiếng sét, cứ việc tại rất nhiều người trong dự liệu,

Nhưng lại như cũ khiến cho không ít mới ra đời thần tâm chấn động, dồn dập theo Giang Hàn ánh mắt nhìn, nhìn về phía bên ngoài sân một bóng người.

Diệp Lăng Phong!

Lần này mới ra đời bên trong tu vi cao nhất người, gần như hết thấy Thối Cốt cảnh mới ra đời mục tiêu!

Mãi cho tới bây giờ, chưa ra sân qua một lần Diệp Lăng Phong, rốt cục gặp người chọn đầu tiên Chiến giả, mà vị này người khiêu chiến, chính là dùng bá đạo chi tư, đánh tan Lâm Hạo Hiên, mang theo bên thắng oai, khí thế ngút trời Giang Hàn!

Diệp Lăng Phong thần thái bình tĩnh, tại vô số người nhìn soi mói, chậm rãi đi đến đài, đi tới Giang Hàn trước mặt.

Bề ngoài bình thường không có gì lạ, nhưng cái kia tu vi cao nhất, thiên kiều số một danh hiệu, lại làm cho hết thấy mới ra đời, cũng không khỏi hít sâu một hơi, ánh mắt hơi hơi rung động.

Mà vô luận là trước mặt bài danh thứ hai Lăng Vũ, vẫn là bài danh thứ ba phiền cảnh, lại hoặc là hạng năm tên thứ sáu, thấy Diệp Lăng Phong ra sân, gần như đều là toát ra mãnh liệt chiến ý.

Bất quá.

Một trận chiến này không thuộc về bọn hắn, thuộc về Giang Hàn.

"Diệp Lăng Phong, Thối Cốt cảnh đại thành, tu luyện hạo nhiên một mạch quyết, Linh cấp đỉnh tiêm công pháp bên trong đặc thù loại, không kém hơn Địa cấp, tương lai tất thành Hóa Cương cảnh Võ sư, có cực lớn khả năng thành tựu đan nguyên cảnh Võ Vương!"

Có dự định lung lạc Diệp Lăng Phong thế lực sử giả, nhìn xem Diệp Lăng Phong ra sân, trong lòng lóe lên liên quan tới Diệp Lăng Phong một chút tư liệu, cũng đều dồn dập hít sâu một hơi, ánh mắt sốt ruột.

Tuy nói Diệp Lăng Phong tu vi hiện tại ven ven chỉ là Thối Cốt cảnh đại thành, nhưng chỉ cần không ngã xuống, tương lai gần như xác định vững chắc có thể trở thành Hóa Cương cảnh Võ sư, mà Hóa Cương cảnh làm Võ Vương phía dưới chiến lực mạnh nhất, là các thế lực lớn đều hy vọng nhất lôi kéo cường giả.

Huống chi.

Diệp Lăng Phong còn có cực lớn khả năng, có thể thành tựu đan nguyên cảnh Võ Vương!

Đến mức Giang Hàn cái tên này, lúc này cũng bắt đầu ở rất nhiều người trong đầu quanh quẩn, tuy nói Giang Hàn không nhất định là Diệp Lăng Phong đối thủ, nhưng có thể rất cường thế đánh bại Lâm Hạo Hiền, không thể nghi ngờ cũng là nhân vật phong vân.

Thiên kiều cuộc chiến!

Giờ này khắc này, sân đấu võ bên trên, Diệp Lăng Phong chậm rãi lên đài, đi đến Giang Hàn trước mặt trạm định, lẳng lặng nhìn Giang Hàn, phát tay ra hiệu.

"Xin mời."

"Mời!"

Giang Hàn thần thái trầm ổn, trong đôi mắt lại có chiến ý bắt đầu khởi động, không đủ tư cách, đối mặt Diệp Lăng Phong chỉ có kính sợ, mà đủ tư cách, đối mặt Diệp Lăng Phong, thì chỉ có mãnh liệt chiến ý!

Hắn không để cho Diệp Lăng Phong xuất thủ trước, mà là đột nhiên đập ra, thân ảnh mau lẹ vô cùng, đồng thời năm ngón tay nắm tay, đột nhiên một quyền vung ra, dẫn đầu phát động công kích.

Ầm! !

Diệp Lăng Phong không có chút nào chủ quan cùng khinh thường, vô cùng trầm ổn chặn Giang Hàn một quyền, đồng thời năm ngón tay khép lại, bàn tay hiện lên đao, một đao chém xuống.

"Đây là. . . Phàm giai trung phẩm võ kỹ, gió mạnh chém! Hắn vậy mà đem đao loại võ kỹ dung nhập thể kỹ bên trong, dùng chưởng đao phát ra!"

Có chấp sự lấy làm kinh hãi, mặc dù làm vì võ sư bọn hắn cũng có thể làm đến điểm này, nhưng Diệp Lăng Phong chỉ là cái Thối Cốt cảnh võ đồ!

Ba!

Giang Hàn vung tay đón đỡ, không có chọi cứng Diệp Lăng Phong chưởng đao, mà là ngăn tại hắn thủ đoạn vị trí, đồng thời một cái tay khác nắm chặt thành quyền, trong cơ thể một cái nguyên khí bắt đầu khởi động, bỗng nhiên một quyền vung ra.

Toái Cốt quyền thức thứ nhất, Liệt Cốt!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Chương Chấp sự, cũng đều là một mặt vẻ khiếp sợ, này Toái Cốt quyền uy lực cực lớn, nhưng tu luyện tác dụng phụ cực lớn Mà Giang Hàn bất quá là Thối Cốt cảnh chút thành tựu, chẳng những đã luyện thành Toái Cốt quyền, thậm chí còn luyện tới thức thứ hai, hắn một thân cơ bắp xương cốt đến tốt

cùng rèn luyện mạnh mẽ cỡ nào? !

Àm! Âm! Âm! !

Giang Hàn cùng Diệp Lăng Phong ở giữa, quyền cước va chạm thanh âm không ngừng ngấm, Diệp Lăng Phong tại Giang Hàn một cái gãy xương phía dưới, cánh tay run lên, liên tục bại lui, cho đến thối lui đến sân đấu võ rìa, hấn mới khó khăn lắm ổn định thân hình, ngăn cản được Giang Hàn truy kích.

Nhưng,

Ngay lúc này, Giang Hàn không có chút nào dừng lại, một hồi quyền cước bức bách Diệp Lăng Phong chống đỡ ở giữa, toàn thân xương cốt lần nữa phát ra lộp bộp thanh âm, như một đầu cự long đuổi người ra, hung hăng đâm ra một quyền, lại một lần đem Toái Cốt quyền thi triển đến cực hạn.

"Cái tên này. . ."

Diệp Lăng Phong trong đôi mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, nhưng thân ở sân đấu võ rìa, tăng thêm trước đó lâm vào thế yếu, đối mặt ISRRp8 một quyền này căn bản là không có cách tránh né, chỉ có thể rống to một tiếng, nguyên khí trong cơ thể dâng trào, đem lực lượng của mình cũng thôi động đến cực hạn,

Hung hăng tiến lên đón.

Oanh! !

Hai người dưới chân đá xanh lẫn nửa băng vỡ đi ra, Diệp Lăng Phong chỉ cảm thấy một cổ cự lực đánh tới, miễn cưỡng giằng co một cái chớp mắt, vẫn như cũ là ngăn cản không nổi, cả người bay ngược mà ra.

Diệp Lăng Phong ở giữa không trung giảm bớt lực vươn mình, khó khăn lắm ổn định thân hình, nhưng hấn không phải Hóa Cương Võ sư, càng không phải là Đan Nguyên Võ Vương, ở giữa không trung căn bản là không có cách mượn lực, sau cùng rơi vào bên ngoài sân, bị Giang Hàn cứ thế mà đánh ra sân đấu võ!

Trong toàn trường bên ngoài một mảnh ngạc nhiên, lặng ngắt như tờ.

Mặc kệ là xếp tại thứ hai cùng thứ ba Lăng Vũ cùng phiên cảnh, vẫn là thứ năm thứ sáu hai tên thiếu nữ, lại hoặc là những học sinh mới khác nhóm, thậm chí cả Lạc Chi Nhân Lâm Hạo Hiền đám người, tất cả đều là vô cùng kinh ngạc cùng không thể tin nhìn xem một màn này.

Diệp Lăng Phong. . . Thế mà thua?

Tu vi áp đảo tất cả mọi người phía trên, đạt đến Thối Cốt cảnh đại thành, càng là đã luyện thành hai loại võ kỹ, may mắn không then thiên kiều trí mạng Diệp Lăng Phong, thế mà bại bởi Giang Hàn?

Kết quả này, hiển nhiên là ngoài dự liệu của mọi người!

Toàn trường một mảnh rung động.

Mà giờ này khắc này, bị Giang Hàn đâm ra một quyền sân đấu võ, rơi xuống bên ngoài sân Diệp Lăng Phong, cảm thụ được cánh tay tê dại một hồi, cũng là cứ thế tại nguyên chỗ, một hồi ngạc nhiên.

Chính mình cứ như vậy thua? !

"Loại kia tính dễ nổ võ kỹ khẳng định không thể liên tục sử dụng, nếu là lại đối kháng một lát, nhất định có thể lấy được thắng lợi, thế nhưng là. . ."

Diệp Lăng Phong lắc đầu, theo chính nhiên bên trong lấy lại tinh thần, hít sâu một hơi, nhìn về phía trên đài Giang Hàn, lộ ra vẻ trịnh trọng, trong đôi mắt không có chút nào nhụt chí, ngược lại là có chiến ý chột lóe lên.

"Thù đoạn cao cường, lĩnh giáo, ngày sau tranh đoạt Thanh Huyền bảng thời điểm, người ta lại điểm cái thắng bại!"

Tiểu tử này xác thực rất có thiên kiều phong phạm.

Nhìn xem dưới trận Diệp Lăng Phong, Giang Hàn ý niệm trong lòng chột lóe lên, hấn đứng chấp tay, cười nhạt một tiếng, nói: "Tốt , chờ người tái chiến!"

Vòng thứ hai bài danh chiến, mặc dù nhưng đã không có ba lần khiêu chiến số lần hạn chế, nhưng tiến hành đến tận đây, còn lại đều là hạng người tâm cao khí ngạo, không người sẽ giống Trương Tiểu Hổ như thế luân phiên khiêu chiến quần quít chặt lấy, hướng chỉ nhìn trên đài còn ngồi một vị trưởng lão cùng hơn mười tên chấp sự lão sư.

Diệp Lăng Phong nhẹ gạt đầu, an tĩnh đi trở về chính mình trước đó vị trí, không thèm đếm xỉa đến bên cạnh vô số ngạc nhiên cùng khó có thể tin ánh mắt.

Phụ trách chủ trì chấp sự, tại có chút an tĩnh bầu không khí bên trong, hít sâu một hơi, ánh mắt trịnh trọng tuyên bố:

"Giang Hàn. . . Thắng!"

Dùng Thối Cốt cảnh chút thành tựu, cứ thế mà đánh bại Thối Cốt cảnh đại thành Diệp Lăng Phong, ngoài dự liệu của mọi người, mà mới ra đời bài danh chiến hạng nhất, cũng theo đó sửa!

Vô luận Giang Hàn có thể hay không giữ vững vị trí thứ nhất, nhưng giờ này khắc này hắn, đã từng sống tại một giới mới ra đời điểm cao nhất!

Theo chấp sự đem kết quả tuyên bố mở miệng, an tĩnh dị thường bên ngoài sân, rốt cục triệt để sôi trào lên.

Không riêng gì một đám mới ra đời hoặc kinh sợ hoặc kính úy nhìn xem trên trận, liền liền những học sinh cũ kia, cũng đều dồn dập hít vào một hơi, toát ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Như thế cũng có thể vượt cấp khiêu chiến."

"Lần này mới ra đời bên trong, vẫn là có quái vật đó a, chỉ sợ không bao lâu, Thanh Huyền bảng liền lại muốn xuất hiện biến động."

Sân luyện võ nơi hẻo lánh.

Như là hoa gian tính linh, một người đứng ở nơi đó Tô Tử Yêu, lúc này đang dùng hai cái trắng nõn tay nhỏ nâng hai bên quai hàm, nhìn xem trên trận Giang Hàn, một đôi mắt to khả ái bên trong không ngừng có quang mang lấp lóe.

"Địa cấp công pháp? Thiên cấp công pháp? Không quá giống ai, được a, bản sư tỷ thừa nhận ngươi có chút ngoài dự liệu, ta chỗ này coi như ngươi quá quan, bất quá. . ."

Nàng trong đôi mắt lóe lên một tia cười xấu xa, nói: "Tiếc Nhan thư thư chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy nhường ngươi quá quan, nha, tiếc Nhan thư thư ánh mắt có thể là rất cao, cũng là người nàng quá tốt, khẳng định không đành lòng khi dễ niên đệ, liền để ta tới làm thay tốt."

Không có người biết rõ Tô Tử Yêu tại nhắc tới thứ gì, bên cạnh mới ra đời lão sinh, chú ý tới Tô Tử Yêu cái kia tiểu ác ma biểu lộ, đều là dồn dập nuốt ngụm nước bọt, lần nữa dựa vào xa một chút.

Thà rằng lần lượt một đao, đừng chọc Tô Tử Yêu, đây chính là Thanh Huyền học viện lưu truyền kim câu.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Quét Ngang Toàn Trường

Trên trận.

Sau khi khiếp sợ, bài danh thứ hai thứ ba Lăng Vũ Phiền Cảnh đám người, trong đôi mắt lại đều dâng lên chiến ý, mục tiêu của bọn hắn là Diệp Lăng Phong, hiện tại Diệp Lăng Phong bị đánh bại, hạng nhất thay thế thành Giang Hàn, cái kia Giang Hàn tự nhiên liền trở thành mục tiêu của bọn hắn.

Có thể đi đến thứ hai thứ ba tên trình độ, bọn hắn cảnh giới võ đạo khoảng cách Thối Cốt cảnh lớn CD chỉ kém một đường, chính là gần với Diệp Lăng Phong nhân vật, đương nhiên sẽ không bởi vì Diệp Lăng Phong bị đánh bại, liền trực tiếp phòng thủ mà không chiến, mất đi chiến ý cùng tín niệm.

Không chỉ là vì kim văn Tẩy Tủy Đan, càng là vì tranh đoạt mới ra đời thứ nhất, tranh đoạt thiên kiều danh hiệu!

"Phiền huynh không đi tranh tài một trận, điểm cái cao thấp?"

Dưới trận đứng chấp tay Lăng Vũ, quay đầu nhìn về phía bên cạnh Phiền Cảnh.

Phiền Cảnh ôm vai mà đứng, ha ha cười nói: "Hắn vừa cùng Diệp Lăng Phong đánh xong, thể lực tiêu hao quá lớn, loại này thắng mà không võ sự tình có thể không phù hợp ta võ đạo, vẫn là Lăng huynh trước hết mời đi."

Lăng Vũ cười nhạt một tiếng, nói: "Nếu để cho hắn khôi phục trạng thái toàn thịnh, phiền huynh sợ sợ không phải là đối thủ của hắn a."

Phiền Cảnh ha ha cười nói: "Có thể cùng cường giả một trận chiến, thua lại có làm sao? !"

Ngay tại Lăng Vũ ánh mắt lấp lóe, đang định lại nói cái gì lúc, đứng trên đài, chiến thắng Diệp Lăng Phong về sau một mực không có kết quả Giang Hàn, lại hướng về bên này nhìn lại.

Sân đấu võ bên trên Giang Hàn, khí chất giống như trước đó Diệp Lăng Phong, mà trong con ngươi của hắn, càng là toát ra một loại Diệp Lăng Phong không có, thắng liên tiếp chí tử, vô địch thái độ.

Hắn chiến ý sục sôi, tiến lên trước một bước, nói:

"Không cần tranh chấp, nếu muốn chiến, vậy liền đi lên một trận chiến!"

Đánh với Diệp Lăng Phong một trận mặc dù đã toàn lực ra tay, nhưng còn chưa đủ nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề, như là đã trèo lên lên đài, vậy sẽ phải chiến thống khoái!

Lăng Vũ Phiền Cảnh đám người nghe vậy, đều là mắt lộ ra vẻ kinh dị, không nghĩ tới Giang Hàn chọn tiếp tục liên chiến, dựa theo quy tắc, đấu qua ba trận về sau là có thể tránh chiến một trận, điều tức chinh đồn.

Mọi người ở đây cũng đều có chút giật mình, không nghĩ tới tại cùng Diệp Lăng Phong đánh một trận xong, Giang Hàn lại còn dám tiếp tục liên chiến, có hay không có chút quá mức khinh thường rồi?

Lăng Vũ Phiền Cảnh đám người tâm cao khí ngạo, không muốn tại dưới con mắt mọi người giầu đồ bìm leo, nhưng bài danh dựa vào sau mấy người, ánh mắt một hồi lấp lóe, có người dậm chân ra sân.

"Cuồng vọng!"

"Không cần Lăng huynh phiền huynh ra tay, ta tới đánh với ngươi một trận!"

Nếu là trạng thái toàn thịnh Giang Hàn, hẳn tự nhận không phải là đối thủ, nhưng mới vừa cùng Diệp Lăng Phong đấu qua Giang Hàn, thể lực còn thừa lại nhiều ít? Trong cơ thể một cái nguyên khí lại tiêu hao nhiều ít? !

"Xin mời."

Giang Hàn một tay phụ ở sau lưng, một cái tay khác trước người vung lên, làm ra cùng trước đó Diệp Lăng Phong giống nhau động tác, nhàn nhạt mở miệng.

Ra sân người kia cũng không đáp lời, quát khẽ một tiếng về sau, liền trực tiếp vận dụng võ kỹ, cả người bỗng nhiên bỏ nhào về phía trước, như mãnh hổ hạ sơn, hung tợn nhào về phía Giang Hàn mặt!

Ầm! !

Giang Hàn hai tay trước người hợp lại, chính diện đón đỡ, phịch một tiếng, cả người chỉ lung lay nhoáng lên, dưới chân đứng là không nhúc nhích tí nào!

Người kia một kích toàn lực không cách nào rung chuyển Giang Hàn, liền thầm kêu không ổn, đang muốn rút lui thân lại tìm cơ hội lúc, dĩ nhiên đã bị Giang Hàn bắt lấy hai tay.

Giang Hàn hai tay dùng sức, hung hăng một ném, người kia tại một cổ cự lực phía dưới, không cách nào duy trì thân hình, trực tiếp liền bị Giang Hàn cứ thế mà té ra bên ngoài sân.

Lại bại một người, Giang Hàn như cũ không có kết cục, mà là tiếp tục đứng ở đây bên trên, nhàn nhạt mở miệng.

"Cái kẻ tiếp."

Tại trong nháy mắt lại bại một người, dưới trận trong lúc nhất thời lại có chút lạng ngắt như tờ, phải biết bị Giang Hàn cứng đối cứng đánh bại người kia, cũng không phải hạng người vô danh, mà là bài danh thứ tám!

Bài danh thứ tám, tại Giang Hàn trước mặt, lại không chịu được như thế một kích sao? !

"Sông Hàn sư huynh, mời!"

Yên tĩnh một lát sau, một thiếu nữ đi đến tràng đến, trong đôi mắt chiến ý bắt đầu khởi động, nàng bài danh thứ năm, gần với Lâm Hạo Hiên.

Giang Hàn thân nhiên ứng chiến, hai người đánh nhau, thiếu nữ vừa ra tay liền quả quyết vận dụng võ kỹ,

Hào không giữ lại chút nào thực lực ý nghĩ.

Vù! Vù! !

Thiếu nữ võ kỹ làm Quý Ảnh bộ, chính là một môn hiếm thấy bộ pháp loại võ kỹ, ở đây bên trên trần trọc chuyển đàng, cực kỳ linh hoạt.

Nhưng.

Đối mặt cái này võ kỹ, Giang Hàn lại như trong cuồng phong bạo vũ ngất đứng không ngã đá ngầm, lại như một tòa dần dần sụp đổ mỏm núi, thế không thể đỡ ép xuống, đem thiếu nữ cứ thế mà bức bách đến sân đấu võ rìa, đem đánh rớt dưới đài.

Giang Hàn lại bại một người!

"Hắn không là cố ý cuồng vọng, là thật có thực lực này. . ."

Lăng Vũ nhìn xem Giang Hàn liên tiếp bại hai người, hít sâu một hơi về sau, rốt cục cất bước mà lên, lựa chọn khiêu chiến Giang Hàn.

Hắn bài danh thứ hai, chính là gần với Diệp Lăng Phong thiên kiều, trừ tu vi so Diệp Lăng Phong hơi kém một đường bên ngoài, lại cũng đã luyện thành hai loại võ kỹ!

Nhưng

Giang Hàn dùng bất biến ứng vạn biến, dùng Toái Cốt quyền thức thứ hai chính diện đối cứng, một chiêu phía dưới, Lăng Vũ ngăn cản không nổi, bị oanh ra sân bên ngoài, thậm chí bởi vì tu vi không như là Lăng Phong, căng tay suýt nữa đứt gãy.

Bị Giang Hàn chính diện đánh bại, Lăng Vũ thở hắt ra, lộ ra một cái chịu phục biểu lộ, Giang Hàn đây là tại liên tục năm tràng sau khi chiến đấu, lại đánh bại hắn.

Thực lực thế này, đứng hàng thứ nhất, chuyện đương nhiên!

"Ha ha ha, Giang huynh hảo khí phách, ta Phiên Cảnh đánh với ngươi một trận!"

Phiên Cảnh thấy Giang Hàn đánh tan Lăng Vũ, hít ISGBAM sâu một hơi về sau, cười to lên đài, kịch chiến một phen về sau, bị Giang Hàn chính diện đánh tan, đánh rớt bên ngoài sân.

Giờ này khắc này, đối với Giang Hàn thực lực cùng vị trí thứ nhất, tất cả mọi người không có chất vấn ý nghĩ, nhưng chưa cùng Giang Hàn giao thủ qua mấy người, vẫn như cũ là lộ ra chiến ý, dồn dập ra sân.

Giang Hàn dốc hết sức ứng chiến, một đôi thiết quyền quét ngang toàn trường, không ai có thể ngăn cản!

Cho dù cùng là Thối Cốt cảnh chút thành tựu võ giả, cũng khó khăn cản hắn xuong vỡ một quyền, cho đến lại không người lên đài khiêu chiến, này giới mới ra đời bên trong, hơn mười tên Thối Cốt cảnh chút thành tựu thiên tài võ giả, thỉnh linh toàn bộ bại vào Giang Hàn dưới một người!

Toàn trường một hồi yên tĩnh im ắng.

Lúc này, bên ngoài sân đối Giang Hàn vô luận mạch sinh hay là quen thuộc, đều là về mặt đầy rung động, không nghĩ tới Giang Hàn thực lực vậy mà như thế cường hãn, lần này hết thấy thiên tài võ giả, bao quát Diệp Lăng Phong, đều muốn âm thầm phai mờ!

Dù cho là một chút Luyện Huyết cảnh lão sinh, nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt cũng đều vô cùng ngưng trọng.

Bực này thiên kiều nhân vật, mặc dù so với bọn hắn thấp hơn một lượng giới, thực lực hôm nay so ra kém bọn hắn, nhưng ở trở thành lão sinh về sau, thực lực như cũ sẽ phi tốc trưởng thành, tựa như năm ngoái Tô Từ Yêu cùng yêu thương tất cả nhan, chỉ dùng ngắn ngủi thời gian một năm, liền tiến vào Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu!

"Hắn. . ."

Nhìn bề ngoài toàn trường, quét ngang vô địch Giang Hàn, Lạc Chi Nhân trong óc có chút chỗ trống, làm sao đều không thể nghĩ đến, Giang Hàn có thể đánh ra như thế chiến tích kinh khủng, năng gần như không cách nào đem trên trận khí thế kia ngút trời, như bắt bại thiên kiều Giang Hàn, cùng trong trí nhớ bóng người đè lên nhau.

Mà Lâm Hạo Hiền sớm tại Giang Hàn đánh bại Diệp Lăng Phong, lại đánh bại Lăng Vũ Phiên Cảnh thời điểm, liền phần nộ mà thất thố, quay người rời sân, từ bỏ tiếp xuống tỷ thí.

Nhìn trên đài.

Có chấp sự nhện không được cảm thán một tiếng, nói:

"Thật giống năm ngoái lúc kia, Tô Từ Yêu cùng yêu thương tất cả nhan, cái trước đem tất cả mọi người đánh toàn bộ, mà cái sau thì cùng cái trước bất phân thắng bại."

"Lại là Tô yêu nữ cùng Cô tiên tử cấp bậc kia thiên kiều sao."

Đến từ các đại gia tộc đám sứ giả, cũng đều là thần tâm chấn động không ngừng, năm ngoái Tô Từ Yêu cùng yêu thương tất cả nhan triển lộ phong thái, nhưng điều toàn bộ Thanh Huyền học viện đều vì thế mà chấn động, gần như là xác định vững chắc có thể tu thành đan mây Võ Vương nhân vật.

Nếu không phải hai nữ lại lịch bí ẩn, bối cảnh không biết, tựa hồ cùng Thanh Huyền quốc hoàng thất có cực sâu liên hệ, rất nhiều gia tộc thế lực sớm liền không tiếc bất cứ giá nào đi chiêu mộ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: 1 Đột 3 Gãy

Đang khi mọi người làm Giang Hàn thực lực mà rung động thời điểm, trên đài Giang Hàn, đang dùng khước mắt quét nhìn thận trọng liếc nhìn bên ngoài sân nào đó một chỗ góc ngách.

Tô Tử Yêu ở địa phương, người chung quanh không dám gần đến mười thước bên trong, Giang Hàn đương nhiên đã sớm chú ý tới nàng đang nhìn, cũng là lần này, Giang Hàn liếc đi qua thời điểm, lại phát hiện bóng người xinh xắn kia chẳng biết lúc nào đã biến mất.

Tìm một thoáng, cũng không có trong đám người tìm tới, giống như hồ đã đi.

"Hàn là quá quan đi. . ."

Không tìm được tiểu ma nữ này, Giang Hàn trong lòng đánh một lát trống nhỏ, lại liếc mắt nhìn dưới trận về sau, tại vô số người kính úy nhìn soi mói, chậm chạp đi đến dưới trận.

Trương Tiểu Hồ sớm đã chờ ở bên cạnh đợi, thấy Giang Hàn kết cục, lập tức tiến lên đón, trên mặt biểu lộ sớm đã hưng phấn đến tột đỉnh trình độ.

"Giang ca, ngài có thể. . ."

Giang Hàn một mặt cười nhạt đi đến Trương Tiểu Hồ bên cạnh, sau đó mỉm cười tại Trương Tiểu Hồ bên tai nói ra: "Người diu ta một thoáng, cẩn thận một chút, đừng bị nhìn đi ra."

Khục!

Trương Tiểu Hồ kém chút sắc chết, đằng sau một chuỗi dài tán dương toàn bộ bị cứ thế mà nén trở về.

Giang Hàn trong đôi mắt lóe lên một chút bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn a, nhưng thể chất của hắn chỉ có thể khôi phục thương thế, không thể khôi phục thể lực, nhìn xem hưng hân vô cùng, lông tóc không tổn hao gì, trên thực tế thể lực cùng nguyên khí tiêu hao đều nhanh đến cực hạn.

Võ giả bình thường tại Luyện Huyết cảnh trước đó, như thể nghiền ép thân thể, tiêu hao nguyên khí cùng thể lực, sẽ đối với thân thể tạo thành ảnh hưởng rất lớn thậm chí tổn thương, bất quá đối với Giang Hàn mà nói đương nhiên là không tồn tại.

Lúc này, nhìn trên đài.

Ngô trưởng lão nhìn dùng sức một mình, đem Diệp Lăng Phong tính cả mặt khác mười ba tên Thối Cốt cảnh thiên tài mới ra đời toàn bộ đánh bại Giang Hàn, trong đôi mắt lộ ra một tia cảm thấy hứng thú về mặt, lần thứ nhất mở miệng hỏi:

"Giang Hàn là học trò của ai, tu luyện ra sao công pháp?"

"Hỏi Ngô trưởng lão, là đệ tử của ta, hắn tu luyện công pháp là. . ." Mục sư đứng lên, nói tới chỗ này nhin không được cười khổ một cái, nói: "Là Viêm Dương Tinh Thần Quyết."

Viêm Dương Tinh Thần Quyết? !

Ngồi trên khán đài các chấp sự, mặc dù không phải tất cả đều hiểu rõ, nhưng cũng có một một số nhỏ biết bộ công pháp kia, dồn dập lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Bên cạnh các chấp sự thấy thế một mặt tò mò, riêng phần mình hỏi thăm phía dưới, cũng đều hiểu được Viêm Dương Tinh Thần Quyết là công pháp gì, biểu lộ liền tất cả đều trở nên cổ quái.

Ngô trưởng lão cũng là một mặt cổ quái, nói: "Cho nên, là Viêm Dương Tinh Thần Quyết tăng thêm Toái Cốt quyền?"

"Khục, giống như chính là như vậy."

Một gã chấp sự cố nén trong nội tâm cổ quái.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết!

Toái Cốt quyền!

Hai loại tự mình hại mình cấp công pháp, vô luận loại nào ra một một chút lầm lỗi, cũng dễ dàng dẫn đến căn cơ bị hao tổn thậm chí trực tiếp biến thành tàn phế, nhất là cái trước, tu luyện tới đẳng sau càng là có khí huyết nghịch hành bạo thể mà chết nguy hiểm, có thể tu luyện đến cảnh giới võ sư lác đác

không có mấy.

Mà tu thành đan nguyên Võ Vương, tựa hồ cũng chỉ có bộ công pháp kia người sáng tạo bản thân.

Những cái kia đến từ các cái thế lực, đều đang suy nghĩ trở về làm sao hồi báo gia chủ, làm sao lôi kéo Giang Hàn đảm sứ giả, lúc này cũng tất cả đều là một mặt biểu tình quái dị.

"Nói cách khác, vị này thiên kiêu, trên thực tế lúc nào cũng có thể tàn phế, ăn bữa hôm lo bữa mai, vèn vèn chỉ là phù dung sớm nở tối tàn?"

Một vị cùng Mục sư quan hệ không thể nào tốt chấp sự, nhin không được có chút trào phúng nói: "Cái kia tên thứ nhất này làm sao bây giờ? Kim văn Tây Tuy Đan làm sao bây giờ?"

"Chuyện này. . ."

Bên cạnh các chấp sự đều là khoe miệng hơi hơi co rúm, có người nhin không được nói: "Ta cảm thấy không thể lãng phí, vẫn là cho Diệp Lăng Phong tương đối tốt, Ngô trưởng lão ngài xem đâu?"

Ngô trưởng lão cũng là một mặt cổ quái, có chút do dự.

Hắn là phụ trách Thanh Huyền học viện linh dược luyện chế trưởng lão, tứ giai Luyện Đan sư, này miếng kim văn Tây Tuy Đan đúng là hắn luyện chế, sử dụng linh dược cũng là tương đối khan hiếm cùng trân quý, hiện tại muốn đem viên đan dược này ném cho một cái Luyện Huyết cảnh đều khó mà vượt qua mới ra đời, thực sự có loại trâu gặm mẩu đon cảm giác.

Nhưng mà.

Ngay lúc này, một gã chấp sự bỗng nhiên nhỏ giọng mở miệng, nói: "Đừng rồi, Ngô trưởng lão, ta nhớ tới một sự kiện, cái này Giang Hàn, tựa hồ trước đó không lâu bị Hồ lão thu làm ký danh đệ tử. . ."

"Ủm?"

Ngô trưởng lão vô cùng ngạc nhiên xoay đầu lại, không tin nói ra: "Hồ lão đầu thế mà thu đệ tử rồi? Ta làm sao không biết? Hồ lão đầu không là trừ hân tôn nữ, không nguyện ý dạy bất luận cái gì đệ tử sao?"

Cái kia phụ trách Linh thực vườn chấp sự bất đắc dĩ nói: "Cái này ta cũng không rõ lắm, cũng là Hồ trưởng lão thu ký danh đệ tử chuyện này, ta là theo yêu thương tất cả nhan chỗ đó biết đến, năng hắn là sẽ không nói láo."

"Yêu thương tất cả nhan. . ."

Ngô trưởng lão sờ lên cái cằm, cười khổ một cái, nói: "Nếu như là nàng nói, cái kia hơn phân nửa là thật. . . Cái kia Giang Hàn tên thứ nhất này các ngươi còn có dị nghị sao?"

Ở đây chấp sự cùng Mục sư đám người liếc mắt nhìn nhau, dồn dập lắc đầu hoặc là yên lặng không nói.

Nói đùa!

Hồ trưởng lão là toàn bộ học viện nhất không giảng đạo lý tính tình nhất quật cường trưởng lão, mặc dù không biết Giang Hàn là thế nào không hiểu thấu thành hân ký danh đệ tử, nhưng người ở chỗ này cũng không có một cái muốn được Hồ trưởng lão treo ở Linh thực vườn công.

Liền liền Ngô trưởng lão cũng là bất đắc dĩ cười khổ, mặc dù hắn cũng rất chán ghét Hồ linh tính tình, nhưng đối lão nhân này cũng là không có biện pháp nào, lắc đầu nói: "Đã như vậy, cái kia cứ dựa theo như người bình thường quy tắc tới đi."

Những cái kia các thế lực lớn sứ giả, cũng là bị này đột ngột INrGik chuyển biến chuyển ngất đầu, đầu tiên là Giang Hàn theo cái thể thiên kiêu, lập tức đã biến thành một cái giả thiên kiêu, sau đó ngay sau đó lại lắc mình biến hoá, thành Thanh Huyền học viện chỉ có tam đại trưởng lão một trong, Hồ linh Hồ trưởng lão ký danh đệ tử.

Đây thật là biến đổi bất ngờ.

"Nếu như là Hồ trưởng lão ký danh đệ tử, nhất định có chỗ hơn người, hơn phân nửa tại linh dược bồi dưỡng phương diện cực có thiên phú, coi như không có võ đạo tư chất cùng thực lực, cũng đáng được lôi kéo."

Có người thầm nghĩ trong lòng.

"Nếu là thật sự có Linh thực sư thiên phú, coi như phế bỏ Viêm Dương Tinh Thần Quyết trùng tu, dùng linh dược cũng có thể xếp thành Võ sư, thực lực yếu chút cũng là không quan trọng, có thể bồi dưỡng Linh thực liền là hiếm có."

"Tóm lại vẫn là đến hồi báo cho gia chủ định đoạt."

Ở đây các thế lực lớn đám sứ giả, ý nghĩ đều không khác mấy, liên quan đến Linh thực sư cùng Thanh Huyền học viện Hồ trưởng lão, cũng không phải

là bọn hán có thể phán đoán.

Sân đấu võ bên trên.

Chiến đấu cũng không có triệt để kết thúc, Đoán Thẻ cảnh mới ra đòi đều đã mất đi tư cách khiêu chiến, mà Thối Cốt cảnh đám thiên tài bọn họ, mặc dù không hạn chế khiêu chiến số lần, nhưng đều bị Giang Hàn đánh tan, hiển nhiên cũng không có khả năng lại đến lặp đi lặp lại khiêu chiến, có thể hay không không thắng nói, trên đài còn có một đám chấp sự cùng Ngô trưởng lão nhìn xem đây.

Giang Hàn hạng nhất đã xác định được, mà Diệp Lăng Phong cuối cùng vẫn là lực áp Lăng Vũ cùng Phiên Cảnh, lấy được tên thứ hai, Phiên Cảnh thắng Lăng Vũ, lấy được hạng ba.

Đến mức phía sau bài danh, ngoại trừ Lâm Hạo Hiên nửa đường rời sân, trực tiếp rút xuống người thứ mười lăm bên ngoài, không có lại sinh ra biến hoá quá lớn, sau cùng năm mươi vị trí đầu bài danh triệt để cố định.

Mà liền tại bài danh cố định xuống thời điểm, có quan hệ Giang Hàn sự tình, vẫn là lặng yên đang tái sinh cùng lão sinh bên trong truyền bá ra, cũng không phải là nhìn trên đài chấp sự đám người nhân đến phát chán đi tiết lộ, mà là Trương Hiên mấy biết Giang Hàn nội tình người cố ý truyền bá.

Biết được Giang Hàn tu luyện lại có thể là Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại công pháp này, không ít mới ra đòi cùng lão sinh cũng đều là cùng Ngô trưởng lão đám người tương tự, kinh ngạc vô cùng.

Không cách nào nghĩ đến tại sân đấu võ bên trên, khí thế ngút trời, bề ngỗ toàn trường Giang Hàn, lại là dựa vào loại này ăn bữa hôm lo bữa mai, tính nguy hiểm cực lớn công pháp đánh ra tới chiến tích.

"Đáng tiếc , đáng tiếc. . ."

Diệp Lăng Phong lắc đầu thở dài, vốn cho rằng là một cái thiên phú tư chất thắng tại đối thủ của mình, không nghĩ tới tu luyện là loại công pháp này, có thể hay không tu đến Luyện Huyết cảnh cũng khó nói, chớ nói chi là giết đến tận Thanh Huyền bảng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tổng Dương Uy Hiếp

"Thì ra là thế, xác thực đáng tiếc, cũng là đây là cảm tính mệnh liệu tới, không phải là cái gì người cũng có thể làm đến, thắng liền thắng đi, cũng nên có chiến tích này."

Phiên Cảnh nghe nói, một hồi chinh nhiên về sau, lắc đầu, trong đôi mắt lộ ra đáng tiếc về mặt.

Mà Lăng Vũ cũng là trong lòng thâm than, không nghĩ tới phong thái có một không hai, như cái thể thiên kiều Giang Hàn, vậy mà lại là như vậy nền tảng, chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, về sau lại không một trận chiến khả năng.

Theo mới ra đòi bài danh chiến kết thúc, ở đây mới ra đòi cùng đám lão sinh dần dần tán đi, mà Giang Hàn cũng lấy được thuộc về hán phần thưởng đệ nhất, kim văn Tẩy Tủy Đan cùng với một cái huyết khí đan.

Huyết khí đan trước đó Giang Hàn dùng qua một cái, đối Thối Cốt cảnh thậm chí Luyện Huyết cảnh mà nói, huyết khí đan đều là thượng giai bổ dưỡng đan dược, trước đó nếu không phải Giang Hàn lợi dụng huyết khí đan tới đột phá cảnh giới, rất có thể sẽ lãng phí không ít dược hiệu.

Hắn hiện tại, cũng là có thể hoàn toàn tiêu hóa như thể một cái huyết khí đan, mà lại hắn hiện tại cũng thật có điểm thiếu khuyết bổ dưỡng linh dược.

Trương Tiểu Hồ cũng lấy được người thứ năm mươi ban thưởng, một cái Dưỡng Khí hoàn, đối với tu vi chỉ có Đoán Thẻ cảnh đại thành hán, cũng là trước mắt tốt nhất bổ dưỡng linh dược, một hồi mặt mày hớn hở.

"Trương Hiên tên kia hơn phân nửa muốn bị làm tức IN24Kz chết, Lâm Hạo Hiên lần này thụ lớn như vậy đá kích, đoán chừng cũng sẽ không cho hán cái gì tốt mặt."

Nói đến đây, Trương Tiểu Hồ nụ cười dần dần thu lại, nói nghiêm túc: "Không qua sông ca ngươi vẫn là đến cẩn thận một chút, lâm nhà thế lực không nhỏ, lão sinh bên trong cũng không ít người là bị Lâm gia lôi kéo nhân vật, chúng ta thành lão sinh, càng tự do, cũng liền nguy hiểm hơn."

"Hoàn toàn chính xác cần thiết phải chú ý, cũng là cũng không cần quá mức đề ý."

Giang Hàn nhẹ gật đầu, nói: "Ồ trong học viện, mười cái Lâm gia cũng không dám làm loạn, huống chi sau lưng ta còn có một cây cờ lớn có khả năng kéo kéo một cái đây."

Hồ trưởng lão sự tình Trương Tiểu Hồ cũng là biết được, không khỏi cười nói: "Đúng thế, coi như Lâm gia vị kia Thừa Thiên hâu, tại Hồ trước mặt trưởng lão cũng phải khách khách khí khí, ừ đúng, Hồ trưởng lão giống như có cái tôn nữ, là lần trước học tỷ, nếu như có thể nói. . ."

"Cút đi!"

Giang Hàn tức giận cắt ngang Trương Tiểu Hồ, tiểu tử này lộ ra không có việc gì liền ưa thích miệng đầy nói mò, trước đó kéo ra Tô Tử Yêu, còn không biết sẽ có hay không có phiền toái lớn đâu, hiện tại lại trêu chọc một cái, sợ không phải nghĩ nửa người trên bị treo ở Linh thực ngoài vườn, nửa người dưới bị treo ở cửa học viện.

Trương Tiểu Hồ cười đùa tí tưng hướng về phía Giang Hàn nhảy nhảy mắt, nhanh như chớp chạy đi.

Giang Hàn bắt đầu đi lác đác, cũng quay người hướng về chỗ ở của mình đi đến.

Thanh Huyền học viện rất lớn, không chỉ có diễn võ đường, sân luyện võ, nội vụ đường mấy rất nhiều địa phương, còn có thật nhiều chưa từng hướng về phía mới ra đời cõi mở, tỷ như Thanh Huyền tháp, nhiệm vụ đường, trận pháp bí cảnh các loại.

Mà trở thành lão sinh về sau, tất cả khu vực liền tất cả đều mở ra.

Không qua sông lạnh ngược lại không gấp lấy đi thăm dò trở thành lão sinh sau mới mở thả những địa phương này, mà là chuẩn bị thành thành thật thật trở về chỗ ở của mình, chinh đón một phen, chuẩn bị ngày mai đi Hồ trưởng lão nơi đó thư xác nhận.

Một bản Linh thực cơ sở khiêng Giang Hàn là đau đầu muôn phần, đơn giản so Viêm Dương Đoán Thể còn khó chịu hơn, cũng là cuối cùng vẫn là từng điểm từng điểm gánh vác.

Mà liền tại Giang Hàn đi tại khu dừng chân trên đường nhỏ, phía trước đã thấy tiểu viện của mình lúc, một bóng người vẫn đứng ở giữa lộ, một bộ kẻ đến không thiện dáng vẻ.

Giang Hàn ánh mắt bình tĩnh, sớm đã dự liệu được khả năng sẽ có người tới tìm phiền toái, thấy người kia liền đứng tại cửa tiểu viện của mình, cũng không có tránh né chi ý, trực tiếp liền đi tới.

"Người rốt cục trở về, ta thế nhưng là ở chỗ này chờ thật là lâu, ta gọi tổng Dương, là cao hai người giới sư huynh."

"Tổng Dương? Không biết, phiền phức nhường một chút."

Giang Hàn đi tới bên cạnh, bình thân mở miệng, liền muốn đẩy ra tiểu viện của mình cửa sân.

Tổng Dương thấy thế, cũng không tức giận, ngược lại là cười lạnh một tiếng, nói:

"Dám đối cứng Lâm thiếu gia gia hòa, quả nhiên tính tình không nhỏ, bất quá. . . Đừng tưởng rằng luyện bên trên một chút bàng môn tà đạo công pháp, liền có thể thắng được chân chính thiên kiều,

Đây chẳng qua là tạm thời, người bây giờ duy nhất sống sót cơ hội, liền là đem kim văn Tây Tuyền Đan giao ra, cố gắng Lâm thiếu gia có thể tha người một mạng."

Nghe được như thế một phen, Giang Hàn ngược lại là cười, nói: "Tổng Dương sư huynh đúng không? Người nếu biết ta liền hán Lâm Hạo Hiên còn không sợ, còn tới cùng ta chơi uy bức lợi dụ một bộ này, đầu óc người tiến vào nước?"

"Người! !"

Tổng Dương trong đôi mắt lửa giận chợt lóe lên, toàn thân trên dưới kinh khủng khí huyết bắt đầu khởi động, tựa hồ có chút kim nén không được, mong muốn trực tiếp động thủ, nhưng nghĩ đến ở trong học viện bỏ qua quy củ, tùy ý động thủ kết cục, hán liền lại cường chế tới.

"Rất tốt, hết thấy đều là người tự tìm, về sau có người quý xuống để xin tha một ngày!"

Tổng Dương hít sâu một hơi, cường chế lửa giận trong lòng về sau, cắn hận nhìn Giang Hàn liếc mắt, quay người rời đi.

Giang Hàn không quan trọng nhún nhún vai, quay người đi vào viện nhỏ.

Đối với loại này thuộc về lâm nhà thế lực nhân vật, lại một chút da mặt không cần tới uy hiếp bắt chẹt, Giang Hàn tự nhiên cũng là một chút da mặt đều không có ý định cho, hán cùng Lâm Hạo Hiên mâu thuẫn sớm liền không thể điều hòa, thêm một cái con rắn không thương, thiếu một cái con rắn không ngứa.

Cách đó không xa.

Không ít ở tại phụ cận các học viên, đều lén lút nhìn xem tình huống bên này, đem Giang Hàn cùng tổng Dương xung đột toàn bộ nhìn ở trong mắt.

"Quả nhiên là tổng Dương sư huynh."

"Thật không hổ là Giang Hàn, liền tổng Dương sư huynh cũng dám đối cứng, tổng Dương sư huynh thế nhưng là danh liệt Thanh Huyền bảng nhân vật, nghe nói tu vi đều đã Luyện Huyết cảnh đại thành đi."

Một đám người nhỏ giọng nghị luận.

Có người bỗng nhiên cực kỳ hâm mộ cùng kính úy nói ra: "Đó là đương nhiên, Giang Hàn thế nhưng là khóa này mới ra đời đệ nhất thiên kiêu, siêu việt tổng Dương cũng không phải là không được, đương nhiên sẽ không sợ sệt."

Bên cạnh một người rất là kinh ngạc nhìn về phía hắn, nói: "Người còn không biết? Giang Hàn này thứ nhất, chính là dùng một loại bàng môn tà đạo vô đạo công pháp liều tới, ngày sau có thể hay không giải Luyện Huyết cảnh đều còn khó nói."

"Cái gì? Còn có loại sự tình này? Ngươi tào, cái kia Giang Hàn sợ không phải muốn lạnh a."

"Đừng vậy a, không bao lâu đại khái liền sẽ bị bỏ lại xa xa đi, coi như không ai tìm hắn để gây sự, hắn đều rất khó đi đến Luyện Huyết cảnh, chớ nói chi là thành tựu Thông Mạch Võ sư."

...

Quay trở về viện nhỏ Giang Hàn, cũng là nghe rõ vài câu bởi vì giật mình mà âm lượng đột nhiên tăng tiếng nghị luận, bắt quá hắn lại lắc đầu cười một tiếng, không thèm để ý, tự mình lấy ra một cái bình ngọc.

Trong bình ngọc để đó hai viên thuốc, một cái là Giang Hàn từng dùng qua huyết khí đan, một cái khác miếng thì là màu trắng loáng đan dược, phía trên có màu vàng hoa văn xen lẫn, thế nhưng liếc mắt nhìn qua, liền cảm giác trân quý dị thường.

Không hề nghi ngờ, này màu trắng kim văn đan dược, chính là kim văn Tẩy Tủy Đan.

"Nói trở lại, ta lần này gây động tĩnh có chút lớn, chắc chắn sẽ bị da hổ. . . Phi, sư phụ biết, đến lúc đó nếu để cho ta đối công pháp cái gì, cũng là một chuyện phiền toái."

Nghĩ tới đây, Giang Hàn không khỏi khẽ lắc đầu, Viêm Dương Tinh Thần Quyết là tuyệt đối thích hợp công pháp của hắn, mà không chết thân thể tuyệt đối không thể tùy tiện lộ ra, nếu là Hồ trưởng lão khiến cho hắn đối công pháp, cái kia không thể nói trước chỉ có thể xuất ra một tay nghiền ngẫm từng chữ một văn nhân tuyệt kỹ.

Kéo!

Kéo tới chính mình tu thành Võ sư, thậm chí tu thành Võ Vương, liền xem như đại công cáo thành.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Cổ Tích Nhan Cùng Tô Tử Yêu

Nghĩ kỹ ứng đối Hồ trưởng lão phương pháp về sau, Giang Hàn không có vội vã dùng kim văn Tẩy Tủy Đan, mà là nhắm mắt dưỡng thần, nhớ lại ban ngày trải qua mỗi một trận chiến đấu.

Thanh Huyền học viện những học sinh mới, thiếu sót nhất liền là thực chiến, Giang Hàn cũng không ngoại lệ, so với bên ngoài những cái kia nhân vật tam giáo cửu lưu, cùng là Thối Cốt cảnh, thực chiến trải qua khả năng liền những người kia một phần mười đều không kịp.

Một ngày này chiến đấu xuống tới, chẳng những khiến cho Giang Hàn thích ứng tăng vọt lực lượng, càng làm cho hắn đối Toái Cốt quyền linh ngộ tăng lên không ít, nghĩ đến luyện thành thức thứ ba xương vỡ, cũng sẽ không quá xa.

Chỉ cần tu vi tăng lên tới Thối Cốt cảnh đại thành, tự thân có thể thừa nhận được 'Xương vỡ' chỗ bùng nổ uy lực, hơn phân nửa liền có thể nước chảy thành sông luyện thành một thức sau cùng.

Ngày thứ hai.

Giang Hàn quả nhiên nhận được Hồ lão truyền triệu, được vời đến Linh thực vườn, đối với Giang Hàn lấy được mới ra đời đệ nhất thành tích, Hồ lão không có nửa điểm tán thưởng chỉ ý, mà là đồ ập xuống đem Giang Hàn hung hăng trách mắng một trận, sau đó lại tra hỏi Giang Hàn ký khiêng Linh thực cơ sở tình huống.

Một phen tra hỏi, Giang Hàn tuyệt đại bộ phận đều đáp tới, Hồ lão lúc này mới tiêu một chút hỏa khí, ném cho Giang Hàn hai cái huyết khí đan, khiến cho Giang Hàn thừa dịp vừa đi đến Thối Cốt cảnh, xương cốt chưa bị sờ tu công pháp hoàn toàn định hình trước đó, tùy tiện thay đổi một bộ công pháp.

Giang Hàn ngoan ngoãn nhận lấy hai cái huyết khí đan, đáp lại một câu 'Rất nhanh liền đổi', đến mức cái này 'Rất nhanh' là có bao nhanh, vậy liền ngay cả chính hắn cũng không biết.

"Đúng rồi, Linh thực cơ sở lại cùng có một thoáng, sau đó lại đem bản này cũng."

Hồ lão cũng không có chú ý Giang Hàn lời nói có cái gì không đúng, trở tay lại móc ra một quyển sách ném cho Giang Hàn, thỉnh thoảng trước đó Linh thực cơ sở còn dày hơn.

Linh thực tiến giai!

Xem lấy quyển sách trên tay, Giang Hàn chỉ cảm thấy một hồi khí huyết dâng lên, suýt nữa liền thật muốn phun ra một ngụm máu đến, về mặt đưa đám nói: "Không khiêng có được hay không a?"

"Người cứ nói đi?"

Hồ lão liếc xéo Giang Hàn liếc mắt.

Giang Hàn tăng hắng một cái, ngoan ngoãn đem sách ôm ở ngực, nói: "Ta biết, ta biết, ta chỉ là thuận miệng hỏi một chút, ngài không có chuyện khác đi?"

"Cút đi."

Hồ lão đối Giang Hàn lâu cả cũng là tức giận, trừng mắt liếc hắn một cái.

Giang Hàn cười hắc hắc, quay người liền lui, hướng về Linh thực vườn đi ra ngoài, mà đi không bao lâu, hắn khước mắt quét nhìn bỗng nhiên liếc về một cái thân ảnh quen thuộc, chuẩn xác mà nói là hai cái thân ảnh quen thuộc.

Bên trong một cái đúng là Cố Tích Nhan, mà một cái khác, rõ ràng là Tô Từ Yêu!

"Tiết Nhan thư thư."

Tô Từ Yêu tựa ở Cố Tích Nhan bên cạnh, làm ra một bộ dáng vẻ đáng yêu, liếc mắt nhìn qua tựa như là một cái nào đó muốn phần đáng yêu nhà bên thiếu nữ, làm sao đều không giống như là làm cả học viện đều nghe tin đã sợ mất mật yêu nữ.

Cố Tích Nhan quay đầu nhìn về phía Tô Từ Yêu, thần thái bình thản, hơi hơi cười yếu ớt nói: "Nói đi, lần này lại muốn mượn cái gì?"

"Hai gốc tam tinh lá tím Thảo, lần này ta luyện thành đan dược nhất định điểm tỷ tỷ người một nửa!"

Tô Từ Yêu hai chi đôi mắt to khả ái bên trong lập loè lấp lánh, hướng về phía Cố Tích Nhan hi hi cười một tiếng.

Cố Tích Nhan lắc đầu nói: "Tam tinh lá tím Thảo ta cũng không thể tùy tiện điều động, phải Hồ trưởng lão cho phép mới được, ta thay người hỏi một chút là được."

"Tỷ tỷ xuất mã khẳng định thành công, vậy trước tiên đa tạ tỷ tỷ á!"

Tô Từ Yêu hi hi cười một tiếng, tay nhỏ trước người vỗ tay, sau đó ánh mắt thoáng nhìn, cũng rất là không khéo liếc về nơi xa, đang phối hợp rồi đi Giang Hàn.

"A? Tên kia vẫn là Linh thực học đồ?"

Nàng trên khuôn mặt nhỏ nhắn lóe lên một tia kinh ngạc.

Cố Tích Nhan cũng chú ý tới Tô Từ Yêu biểu lộ, theo nàng nhìn phương hướng nhìn lại, đồng dạng thấy được Giang Hàn, hơi có vẻ kinh ngạc nói: "Người cũng biết hắn?"

Tô Từ Yêu một mặt tò mò nói: "Ngô, cái này nói rất dài dòng, tiết Nhan thư thư người nói trước đi nói xem"

"Lúc trước hắn bị Hồ lão thu làm ký danh đệ tử, nên là một loại nào đó cỏ cây linh thể, cũng là nhìn không ra là loại kia phẩm giai."

"Cỏ cây linh thể? Cùng tiết Nhan thư thư người một dạng?"

Tô Từ Yêu hơi kinh ngạc,

Sau đó nháy nháy mắt, cười nói: "Loại địa phương nhỏ này xuất hiện cỏ cây linh thể hoàn toàn chính xác hiếm thấy, cũng là phẩm giai hơn phân nửa rất thấp, không có khả năng cùng tiết Nhan thư thư người so sánh."

Cố Tích Nhan lắc đầu, nhìn Giang Hàn rồi đi phương hướng cận tiếng nói: "Không thể như vậy quơ đũa cả nắm, đừng quên năm đó quất tháo phong vân thanh Dương tôn giả, liền là từ nơi này đi ra."

Tô Tử Yêu hơi trầm mặc một hồi, tựa hồ nghĩ tới điều gì, thần thái hơi có vẻ sa sút, nhưng chỉ là trong nháy mắt liền khôi phục lại, cười hắc hắc, kiêu mị vô hạn.

"Ai biết được."

...

Nhanh như gió quay trở về chỗ ở, đóng cửa lại, đem vậy bản thật dày Linh thực tiến giải ném tới trên giường, Giang Hàn lúc này mới thở dài một hơi.

Gặp được Lâm gia, đến kéo Hồ lão da hổ, gặp được Tô Tử Yêu Cố Tích Nhan bức này Thanh Huyền bằng thiên kiều, cũng chỉ có thể tránh lui, liền xem như trước đó tổng Dương, hẳn cũng chỉ có thể dựa vào Thanh Huyền quy củ của học viện, mới có thể đối nó mở miệng trào phúng, lại bình yên vô sự.

Hết thầy hết thầy, đều bởi vì thực lực chưa đủ.

Như có đủ thực lực, có thể cùng tổng Dương trực tiếp lập sinh tử quyết đấu, thậm chí đập phá Lâm gia cũng là đang lúc trở tay, Cố Tích Nhan Tô Tử Yêu loại kia thiên chi kiều nữ, cũng không bay ra khỏi cái gì bọt nước.

Hồ!

Giang Hàn hít sâu một hơi, đem tâm tình của mình chậm rãi bình phục lại, lấy ra thiếp thân cất giữ bình ngọc, đem cái viên kia kim văn Tây Tựu Đan đồ ra, một cái nuốt vào.

Một cổ mát lạnh theo yết hầu chỗ, một mực trượt xuống đến ngực bụng xuống.

Này mát lạnh tại một cái hô hấp về sau, liền đột nhiên hóa thành một cổ nóng bỏng, mang theo một loại cháy cảm giác, tại Giang Hàn tạng phủ bên trong bốn phía chạy, vọt tới toàn thân mỗi một chỗ cơ bắp xương cốt.

Cổ này nóng bỏng mang đến cũng không phải là đau đớn, mà là một loại tê dại cùng chua ngứa cảm giác, ngược lại để quen thuộc Viêm Dương Đoán Thể đau nhức Giang Hàn, trong lúc nhất thời có chút không quá thích ứng.

Cũng may.

Loại này tê dại cùng chua ngứa cũng không mãnh liệt, mà lại INWNkQ cũng không bền bỉ, rất nhanh liền bị một hồi mát lạnh thay thế, khiến cho Giang Hàn sinh ra một cảm giác rất thư thái.

Mà theo sát phía sau, tê dại cùng chua ngứa lại lần nữa xuất hiện, lại lại lần nữa chuyển hóa làm mát lạnh, như thế không ngừng lặp đi lặp lại, Giang Hàn trong cơ thể chất bản bị không ngừng chất lọc, bài ra ngoài thân thể.

Nhất là ngũ tạng lục phủ, đối Tự Nguyên cảnh trước đó vô giả mà nói, chỉ có thể dùng nguyên khí chậm chạp tắm bổ ngũ tạng lục phủ, tại kim văn Tây Tựu Đan được hiệu dưới, bị không ngừng cường hóa lấy.

Không biết qua bao lâu.

Giang Hàn chỉ cảm thấy loại kia khó mà nhẫn nại tê dại chua dạng, cùng vô cùng sáng khoái mát lạnh, liên tục hoán đổi không biết bao nhiêu lần, mới rốt cục chậm rãi biến mất cho đến biến mất.

Đợi cuối cùng một tia mát lạnh biến mất, Giang Hàn hô một cái thở dài, chậm chạp đứng lên, cúi đầu xem xét, liền thấy quần ướt một mảng lớn.

Lại xem xét.

Quần áo cũng toàn bộ ướt đẫm, mà lại tản mát ra cổ quái mùi, màu sắc cũng bị nhuộm dần thành màu đen.

"Tây Tựu Đan, tây ra bên trong thân thể chất bản sao? Sớm biết hẳn là cởi quần áo ra lại ăn, một bộ quần áo tiền cứ như vậy không có, cũng là còn tốt chỉ là kém nhất một bộ áo vải."

Giang Hàn lăm bầm một tiếng, sau đó nghĩ đến chính mình dù sao cũng là mới ra đời đệ nhất thiên kiều, lại là Hồ trưởng lão đệ tử, chút tiền lẻ như vậy không thể giống như trước kia đề ý như vậy, đến đại khí một chút, chú ý thân phận mới được.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Thối Cốt Cảnh Đại Thành

Đem quần áo trên người cởi xuống ném đi, Giang Hàn đơn giản hướng tắm một cái, trở lại trong phòng mặc quần áo tử tế, lúc này mới đi đến trong tiểu viện, cẩn thận trải nghiệm biến hóa trên người.

Tu vi cảnh giới của hắn, khoảng cách Thối Cốt cảnh đại thành đã chỉ kém một đường, mà này vẹn vẹn chỉ là cơ sở nhất biến hóa.

Trừ tu vi ra, hắn tạng phủ ít nhất mạnh hơn ba thành, cũng liền đại biểu cho hắn thể lực ít nhất tăng lên ba thành, mà trong nháy mắt bùng nổ lực lượng, cũng có nhất định tăng lên.

Không chỉ là những này, hắn có thể cảm giác được thân thể của hắn nhẹ nhàng hơn nhiều, phảng phất lập tức tan mất phụ trọng, gân cốt máu thịt trở nên càng thêm chặt chẽ, phát lực tựa hồ cũng biến thành lại càng dễ không ít.

"Này kim văn Tây Tùy Đan có cải thiện võ đạo tư chất công hiệu, võ đạo tư chất càng kém, hiệu quả càng tốt, ta trước đó võ đạo tư chất, tại Thanh Huyền học viện nếu như là đã trên trung đẳng, như vậy hiện tại ít nhất cũng có thể đi đến thượng đẳng, cho dù không có không chết thân thể, cũng cùng Triệu Phong đám người không kém nhiều."

Nghĩ tới đây, Giang Hàn khẽ gật đầu, võ đạo tư chất đối tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết hắn tới nói, mặc dù không còn là tính quyết định đồ vật, nhưng có thể tăng lên dù sao cũng so đậm chân tại chỗ tốt.

Hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời, chỉ thấy Viêm Dương treo trên cao, vạn dặm không mây.

"Rất tốt, đã như vậy, vậy liền nhất cổ tác khí."

Giang Hàn trong đôi mắt lộ ra một tia hưng hưng, nhếch nhếch miệng về sau, liền trực tiếp tại trong tiểu viện khoanh chân ngồi xuống, đã vận hành lên Viêm Dương Tinh Thần Quyết.

Đoán Thể cảnh là từ ngoài vào trong, từ nông đến sâu rèn luyện thể phách, mà Thối Cốt cảnh thì là đem một thân xương cốt không ngừng thôi luyện, theo thiết cốt mà tới tinh thiết chi cốt, thép tinh chi cốt.

Lộp bộp! !

Giang Hàn trong cơ thể xương cốt, theo Viêm Dương lực lượng cùng nguyên khí dồi dào cùng khí huyết ăn mòn, dần dần phát ra trận trận nhỏ xú, chỉ có Giang Hàn chính mình có thể hơi nghe được thanh âm.

Hắn tại Thối Cốt cảnh chút thành tựu đã dừng lại nửa vầng trăng có thừa, trước đó tu luyện Toái Cốt quyền thời điểm, bởi vì không chết thân thể đặc tính, trên người hắn chẳng những không có lưu lại bất luận cái gì ám thương, xương cốt cơ bắp ngược lại tăng cường không ít.

Lại thêm nửa đường cũng lúc mà tiến hành Viêm Dương Thối Cốt, cho nên tại phục dụng kim văn Tây Tùy Đan về sau, trực tiếp liền đạt đến Thối Cốt cảnh chút thành tựu cực hạn, cũng có thể nói là thiết cốt cực hạn.

Thiết cốt phía trên, chính là thiên chuy bách luyện tinh thiết chi cốt!

Viêm Dương lực lượng không ngừng tại xương cốt phía trên ăn mòn, rèn luyện toàn thân mỗi một tấc xương cốt, mỗi một lần ăn mòn, đều giống như là thợ rèn chuy sắt, đối một khối sắt thường tảng tảng gõ rèn luyện một thoáng.

Viêm Dương Thối Cốt đau nhức, cũng không có so trước kia giảm bớt nhiều ít, thậm chí bởi vì kim văn Tây Tùy Đan cải thiện thể chất nguyên nhân, ngược lại càng thêm kịch liệt, cũng may Giang Hàn năng lực chịu đựng đã bị dần dần ma luyện đi ra, còn tại có khả năng trong phạm vi chịu đựng.

Rất cực.

Không biết qua bao lâu, Giang Hàn cảm thấy toàn thân xương cốt cường độ đạt đến một cái điểm tới hạn, theo Viêm Dương lực lượng lại một lần ăn mòn, xương cốt bắt đầu thuế biến, theo tứ chi bắt đầu, một đường lan tràn đến toàn thân.

Cái này thuế biến quá trình rất nhanh, vẹn vẹn chỉ là trong chớp mắt.

Đội thuế biến triệt để hoàn thành, Giang Hàn đình chỉ Viêm Dương Thối Cốt, đứng dậy, duỗi người một chút, toàn thân xương cốt liền phát ra lộp bộp như là bạo đậu tiếng vang, tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng.

Nếu như bây giờ cắt ra huyết nhục của hắn, có thể thấy trong cơ thể hắn xương cốt, đang tản ra điểm điểm đậm hào quang màu bạc, đây cũng là tinh thiết chi cốt!

Thối Cốt cảnh đại thành!

Tiến giai Thối Cốt cảnh chút thành tựu về sau, vẹn vẹn không cần đến thời gian một tháng, liền vào giai Thối Cốt cảnh đại thành, Giang Hàn kinh khủng tiến giai tốc độ, dù cho là Diệp Lăng Phong cũng phải kém hơn không ít.

Cho dù là có sung túc các loại linh dược cung ứng, mỗi ngày đều không cần tiền một dạng ngâm tẩm thuốc, dùng bổ sung khí huyết linh dược, ăn dùng thượng đẳng nguyên liệu nấu ăn, bình thường người cũng khó có thể trong thời gian ngắn như vậy liên tục đột phá cảnh giới, bởi vì thân thể khó có thể chịu đựng liên tục không ngừng tính dễ nổ tăng lên.

Chỉ có Giang Hàn!

Hắn có được bắt từ bắt diệt thân thể, gần như Hoàn mỹ phù hợp Viêm Dương Tinh Thần Quyết kinh khủng công hiệu, đem Viêm Dương Tinh Thần Quyết tác dụng phụ toàn bộ triệt tiêu,

Hơn nữa còn có thể dùng gần như hủy diệt thức phương pháp, đi đến cường tu hành.

Giang Hàn không biết hắn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết so với Thiên giai công pháp như thế nào, nhưng ít ra so với bình thường địa giai công pháp, muốn mạnh hơn không ít.

Mà có thể tìm hiểu tu luyện địa giai công pháp người, cho dù phóng nhãn toàn bộ Thanh Huyền quốc, cũng không có bao nhiêu, mấy năm gần đây càng là chỉ có Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan hai người mà thôi.

Hồ!

Giang Hàn hít sâu một hơi về sau, bắt đầu cẩn thận trải nghiệm tự thân biến hóa.

"Lực lượng ít nhất tăng cường ba thành, cũng là càng quan trọng hơn là thể phách càng tăng mạnh hơn mềm dai vững chắc, cho dù không có không chết thân thể, Toái Cốt quyền thức thứ nhất cũng kém không nhiều có khả năng thái độ bình thường sử dụng, thức thứ hai cũng đủ để thi triển hai ba mươi lần trở lên."

Giang Hàn tại trong tiểu viện hư không huy quyền, mang theo từng đợt kinh phong, trong lòng tự lẩm bẩm.

Toái Cốt quyền vốn cũng không phải là Thối Cốt cảnh chút thành tựu có thể tùy tiện không chế võ kỹ, bình thường ít nhất cũng phải Thối Cốt cảnh đại thành, thậm chí là Thối Cốt cảnh viên mãn mới thích hợp tu luyện.

"Tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết thể phách, tại cùng các loại cảnh giới bên trên, so tu luyện Linh giai võ kỹ võ giả ít nhất phải mạnh một đoạn dài, ta thực lực hôm nay, nếu là gặp lại trước đó Diệp Lăng Phong, cho dù không sử dụng Toái Cốt quyền môn võ kỹ này, cũng đủ để cùng hắn tương xứng."

Cảm nhận được tự thân gân cốt bền bỉ, Giang Hàn nhẹ gạt đầu, đột phá đến Thối Cốt cảnh đại thành, như vậy tiếp xuống tu luyện Toái Cốt quyền thức thứ ba, hơn phân nửa liền là nước chảy thành sông.

Toái Cốt quyền môn võ kỹ này, ba thức một thức so một thức mạnh mẽ, nếu như nói thức thứ nhất có thể bộc phát ra so thái độ bình thường mạnh ba thành lực lượng, như vậy thức thứ hai liền ít nhất là bảy thành, mà mạnh nhất thức thứ ba thì có thể đi đến gấp đôi trở lên!

"Tu vi đột phá đến Thối Cốt cảnh đại thành, cũng là có thể lại lựa chọn một môn võ kỹ, cũng là tham thi thâm, tạm thời không nóng nảy, trước tiên đem Toái Cốt quyền thức thứ ba luyện thành lại nói."

Quyết định trước mắt mục tiêu về sau, Giang Hàn làm sơ nghỉ ngơi, củng cố một thoáng tự thân cảnh giới về sau, liền bắt đầu Toái Cốt quyền thức thứ ba tu hành.

Này thức thứ ba cũng là so Giang Hàn trong tưởng tượng muốn khó hơn một chút, một khi thi triển đi ra, có thể đem lực lượng toàn thân toàn bộ ngưng tụ thành một cỗ, đối xung cốt cường độ yêu cầu tự nhiên cũng cực cao, đi đến Thối Cốt cảnh đại thành Giang Hàn, cũng là vừa vặn có thể thừa nhận được.

Mười ngày sau.

Giang Hàn viện nhỏ một bên, ở đây đứng thẳng một cây gỗ sắt cái cọc, màu sắc sâu tối, tại ánh nắng chiếu rọi dưới, lại khi thì lập lòe điểm điểm ánh bạc.

"Uống!"

Giang Hàn đứng tại gỗ sắt cái cọc phía trước, nín hơi tập trung suy nghĩ, hết sức chăm chú, trong cơ thể một cái nguyên khí trên dưới dâng trào, toàn thân tràn ngập một loại bạo tạc tính chất lực lượng, đột nhiên hướng về phía trước đâm ra một quyền.

Này đâm ra một quyền, hắn chợt cảm thấy tự thân phảng phất tiến nhập một cái trạng thái kỳ diệu, toàn thân mỗi một tác cơ bắp gân cốt, tựa hồ cũng tại ý niệm của hắn điều khiển phía dưới, hướng về một cái phương hướng phát lực, cũng đem tất cả lực lượng, đều ngưng tụ tại trên nắm tay.

Toái Cốt quyền thức thứ ba, Toái Cốt!

Giang Hàn một quyền đánh vào gỗ sắt cọc gỗ phía trên, căn này cứng cỏi hơn sắt thép, lại mang có mấy phần tính bền dẻo, gần như so thuần sắt cái cọc còn cường ngạnh hơn gỗ sắt cái cọc, lại ầm ầm nổ vỡ đi ra.

Đồng thời.

Này nổ nát vụn không chỉ là chia năm xẻ bảy, mà là toàn bộ cọc gỗ, dùng Giang Hàn nắm đấm điểm rơi làm trung tâm, một tác một tác nổ tung vỡ vụn, gần như không nhìn thấy hoàn chỉnh khối lớn, toàn bộ bị chấn nát thành khối nhỏ gỗ vụn!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hồ Lão Tôn Nữ

"Hoàn chỉnh thi triển ra Toái Cốt, uy lực quả nhiên mạnh mẽ."

Nhìn một chút vỡ nát bốn phía đều là gỗ vụn, Giang Hàn hít sâu một hơi, hơi hơi nhếch miệng, trong đôi mắt lộ ra mấy phần hưng nhưng vẻ.

Này mười ngày hần một mực đang không ngừng tu luyện Toái Cốt quyền thức thứ ba, cũng từ từ đem một quyền lực lượng tăng lên đến siêu việt thức thứ hai 'Gãy xương' trình độ, nhưng lại không đạt được loại kia hoàn toàn áp đảo trên đó tính dễ nổ tăng trưởng.

Mà vừa mới một quyền kia, Giang Hàn rút cục triệt để nắm được Toái Cốt quyền tinh túy, một quyền phía dưới, toàn thân khí lực không giữ lại chút nào, toàn bộ oanh ra.

"Này Toái Cốt quyền, trọng điểm cũng không phải là phát lực, mà là không sợ."

Cẩn thận nhớ lại thể ngộ, Giang Hàn trên mặt dần dần lộ ra mấy phần vẻ hiểu rõ, đang thường người thân thể, đều sẽ có một loại gặp được nguy hiểm mà lùi bước bản năng, tỷ như tay bị nóng đến, hoặc là bị đâm trúng, đều sẽ theo bản năng rút tay về nhượng bộ.

Mà xương vỡ quyền tinh túy, chính là sửa đổi thân thể loại bản năng này, có một loại không sợ hãi đặc điểm, vô luận phía trước là loại nguy cơ nào, đều là một quyền phía dưới, đem hết toàn lực, chỉ có tiến không có lùi!

Loại này làm trái bản năng bùng nổ, tự nhiên cần cực mạnh thể phách mới có thể tiếp nhận, nếu không bạo phát, chưa đánh tới kẻ địch, tự thân liền không chịu nổi trước mà bị trật khớp nổi cơ bắp.

"Phạm giai trung hạ phẩm võ kỹ, bình thường đều là thân thể lực lượng bùng nổ kỹ xảo hoặc vận dụng kỹ xảo, đến thượng phẩm cùng đỉnh tiêm, liền sẽ dần dần thiên hướng về một cái nguyên khí không chế cùng điều động."

"Đến mức Linh giai võ kỹ, thì thuộc về Thông Mạch cảnh trở lên Võ sư Võ Vương, bùng nổ nguyên khí thậm chí chân nguyên, cương khí kỹ xảo, đến cái kia các loại cảnh giới, đều có thể cách không kích người thậm chí phi thiên độn địa, đã không phải phạm tục thân thể."

Giang Hàn trong đầu hồi tưởng lại Mục sư từng dạy qua liên quan tới võ kỹ phương diện tin tức, trong đôi mắt không khỏi lộ ra một tia mê mẩn.

Rất nhanh.

Giang Hàn lấy lại tinh thần, bình phục một thoáng suy nghĩ của mình về sau, liền chuẩn bị đi một chuyến võ kỹ các, lại chọn lựa một môn võ kỹ.

Huyết Khí đan của hần còn có hai cái, mỗi tháng còn có thể nhận lấy một cái, đột phá đến Thối Cốt cảnh viên mãn trước đó, linh dược phương diện đều là cực kỳ sung túc, dù sao hần có bất tử bất diệt thân thể, tu luyện võ đạo, trên người căn bản không có bất luận cái gì ám thương, không cần gì tắm thuốc loại hình đồ vật để đền bù tiêu trừ.

Bất quá.

Ngay tại Giang Hàn dự định đi một chuyến võ kỹ các thời điểm, lại trước tiếp đến Hồ lão gọi đến.

"Không phải là muốn tra ta có hay không đổi công pháp đi. . . Cũng không khả năng a."

Giang Hàn chần chờ một chút, nhưng vẫn là hướng về Linh thực vườn đi đến, hần cảm thấy lấy Hồ lão loại này, chuyên chú loại hoa ba mươi năm quái lão đầu mà nói, rất không có khả năng đối với hần võ đạo tu hành quá quan tâm, mười ngày nửa tháng liền muốn kiểm tra một lần.

Lắc đầu về sau, Giang Hàn tại một tên Linh thực học đồ dẫn đầu dưới, một đường đi tới Linh thực vườn chỗ sâu, ở đây gieo trồng linh dược đã dần dần thừa thốt, mà lại bắt đầu xuất hiện đủ loại kỳ dị chủng loại, không thuộc về Linh thực trên cơ sở ghi chép Linh thực, cũng không phải Linh thực tiến giai bên trên ghi lại.

"Nhìn qua không tệ, không biết bắt đầu ăn thế nào."

Không biết những này Linh thực Giang Hàn bữu môi, thận trọng theo bên cạnh vòng qua, lại đi một đoạn về sau, phía trước xuất hiện một chỗ nhỏ nhỏ đầm nước.

Bên bờ khúc chiết uốn lượn, quái thạch đá lôm chôm, trong đầm nước sinh trưởng mấy đóa màu hồng nhạt, nhụy hoa tán ra điểm điểm sáng bóng dì tiêu xài, trung ương chỗ càng là có một gốc cao cỡ nửa người Linh thực, Linh thực đỉnh có một khóa U Lan màu linh quả rù xuống.

Dẫn đường Linh thực học đồ tại ở gần phiến khu vực này thời điểm liền trái lại rút đi, không có bước vào trong đó, nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt thì mang theo vài phần hâm mộ và ghen ghét.

Giang Hàn cũng là không quan tâm dẫn đường cái vị kia Linh thực học đồ, hắn đi thẳng tới đầm nước nhỏ bên cạnh, quét một vòng, tìm kiếm Hồ lão thân ảnh.

Lão đầu từ thân ảnh không tìm được, Giang Hàn cũng là liếc mắt trông thấy phía bên phải bên đầm nước, một tên thanh tú động lòng người thiếu nữ đang ngồi ở chỗ đó, trần trụi một đôi nhỏ nhắn xinh xắn chân ngọc, đặt ở trong đầm nước, không ngừng về lên từng đạo bọt nước, trong tay thì cầm lấy một cái kỳ quái linh quả, ngậm nhỏ ngậm nhỏ ăn.

"Không có Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan kinh điểm như vậy, cũng là đợi một thời gian cũng là hại nước hại dân cấp bậc, từ xưa quốc đô thật đẹp nữ, lời này thật không giả."

Giang Hàn trong đầu lóe lên một cái ý niệm như vậy.

Thiếu nữ này có thể ở chỗ này tùy tiện ăn cái gì chơi nước, thân phận tất nhiên không phải bình thường, Giang Hàn đi đến một bên, đang định hỏi ý kiến hỏi một chút Hồ trưởng lão ở đâu, nằng lại trước xoay người lại.

"Giang Hàn?"

Tiểu nha đầu một bên gặm linh quả, một bên nháy nháy con mắt, bộ dáng rất là đáng yêu.

"Ách, ngươi biết ta?"

Giang Hàn hơi kinh ngạc cùng kỳ quái hỏi.

Tiểu nha đầu đem trong tay linh quả toàn bộ ăn sạch, đuổi người một chút, nói lầm bầm: "Không biết, cũng là gia gia để cho ta ở chỗ này chờ ngươi."

Gia gia. . .

Giang Hàn yên lặng chải sửa lại một chút quan hệ, không còn gì để nói phát hiện mình không hiểu thấu liền so trước mắt tiểu nha đầu cao bối phận.

Ta cũng là đứa bé a!

Giang Hàn chửi bậy một câu, dứt khoát giả giả bộ hồ đồ nói: "Vậy sư muội ngươi biết sư phụ để cho ta tới làm gì sao?"

"Là sư tỷ."

Tiểu nha đầu nhú mày uốn nắn một thoáng, sau đó một đám tay nhỏ, bữu môi nói: "Ai biết được? Hôn phân nửa lại là chiếu xem phiên toái gì Linh thực. "

Nghe tiểu nha đầu. . . Không, Hồ lời của sư tỷ, Giang Hàn trên mặt lộ ra một tia như có điều suy nghĩ biểu lộ, đồng thời cũng nhẹ nhàng thở ra, không phải cường chế sửa đổi công pháp là được.

Ước chừng sau nửa canh giờ.

Hồ lão từ đằng xa chậm chạp đi tới, nâng một đóa kỳ dị Linh hoa, đi tới đầm nước một bên, đem đóa này kỳ dị Linh hoa trồng xuống tới.

Này kỳ dị Linh hoa có năm cái lá cây, nhưng mỗi một chiếc lá màu sắc đều không giống nhau, càng quái dị hơn chính là, đóa này Linh hoa phảng phất là mấy loại thực vật liền nhận một dạng.

"Giang Hàn, Ngọc nhi, các ngươi tới."

Hồ lão đem Linh hoa thận trọng gieo trồng tại kỳ dị màu đen đất đai về sau, hướng về phía bên đầm nước hai người mở miệng.

"A, gia gia tới, quả nhiên lại là chuyện phiền phức."

Hồ Tiểu Ngọc đứng lên, một bên hướng về phía Hồ lão vị trí đi đến, một bên hướng về phía Giang Hàn không vui đại thổ nước đắng, như là Hồ lão thường xuyên để cho nàng ngâm cái gì rất đau tẩm, ăn cái gì nóng bỏng kỳ quái đồ vật, một bộ muốn tính cả hết thảy bí mật đều nói một hơi đáng vẽ.

Giang Hàn một mặt vẻ mặt bất đắc dĩ, tiểu nha đầu này thật đúng là như quen thuộc, vừa gặp mặt cũng nhanh đem hết thảy bí mật đều triệt để một dạng đổ ra ngoài, hắn rất muốn nói một câu sư tỷ ngài đơn thuần như vậy đáng yêu không tốt, rất dễ dàng bị người xấu lừa bán.

Bất quá.

Vừa nghĩ tới nàng có Hồ lão vị này Thanh Huyền học viện tam đại trưởng lão một trong gia gia, Giang Hàn lại yên lặng thờ dài. . . Đơn thuần như vậy đáng yêu, không có bị bắt cóc là có nguyên nhân.

Hồ lão cũng là kỳ quái nhìn Giang Hàn cùng chính mình tôn nữ liếc mắt, không rõ làm sao hai người lần thứ nhất gặp mặt liền trở nên quen như vậy, bất quá quen thuộc chính mình tôn nữ tính cách hẳn cũng không nghĩ nhiều, đơn thuần đáng yêu cũng không sao, ngược lại hẳn Lão đầu từ tại một ngày, liền không có người có thể khi dễ chính mình tôn nữ một thoáng!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thỉnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Thân Pháp Võ Kỹ: Mãng Ngưu Chàng

"Đây là ta vừa mới bồi dưỡng Linh hoa, đang bị ta dùng trận pháp giam cầm, chưa bắt đầu sinh trưởng, chờ một lúc ta buông ra trận pháp, bởi vì nó vừa sinh ra, cần thiết hoàn cảnh sẽ thời khắc biến hóa, hai người theo ta cùng một chỗ chiếu khán, có cái gì cảm ứng lập tức nói cho ta biết."

"Vâng."

Giang Hàn nhẹ gật đầu về sau, liền nhìn thấy Hồ lão một mặt trịnh trọng lấy ra năm bình ngọc, bên trong phân biệt thả ở kim mộc thủy hỏa thổ năm loại tính chất bồi dưỡng linh dịch.

Đây là dùng để điều chỉnh Linh thực hoàn cảnh ngũ hành cơ sở linh dịch, đem Linh thực cơ sở chỉnh bản gánh vác Giang Hàn vẫn là nhận biết.

Sau một khắc.

Hồ lão cong ngón búng ra, bao vây lấy cái kia kỳ dị Linh hoa một loại nào đó làn sóng, trong lúc vô hình đẩy ra, lúc đầu mấy hơi, này Linh hoa không có bất kỳ cái gì dị trạng, nhưng liền trong nháy mắt, nó nào đó một chiếc lá bỗng nhiên bắt đầu âm đạm, tựa hồ là không thích ứng trước mắt hoàn cảnh.

"Kim ba."

Hồ lão vẫn đang ngó chừng đóa này Linh hoa, thấy cảnh này, ánh mắt lấp lóe mấy lần về sau, quả quyết cầm lấy một cái bình ngọc, cổ tay rung lên, trong đó một giọt màu vàng linh dịch bỗng nhiên bay ra.

Màu vàng linh dịch rơi vào Linh hoa bên trái, cái kia đóa âm đạm lá cây phụ cận.

Cái kia âm đạm lá cây rất nhanh chịu ảnh hưởng, đình chỉ khô héo, dần dần khôi phục.

"Mộc Thất."

Ngồi xổm ở Giang Hàn bên cạnh tiểu sư tỷ, nhìn xem cái kia đóa Linh hoa, bắt đầu dĩ hựu mới.

Hồ lão nghe vậy, quả quyết lại cầm lấy một cái bình ngọc, một giọt màu xanh linh dịch tinh thuần rơi vào kỳ dị Linh hoa một bên, kỳ dị Linh hoa gốc rễ vừa mới xuất hiện một tia khô héo dấu hiệu, liền lập tức kết thúc xuống dưới.

Nhìn đến đây, Giang Hàn đã hiểu Hồ lão đang làm cái gì, đây là Linh thực tiến giai quyền sách kia bên trên, đến cuối cùng mới có sơ qua đề cập mới Linh thực bồi dưỡng.

Mong muốn bồi dưỡng ra một loại có giá trị có hiệu quả đặc biệt mới Linh thực, cũng khiến cho sinh tồn, là một kiện chuyện cực kỳ khó khăn.

Ngoại trừ bồi dưỡng quá trình cần cực kỳ phức tạp chiết cây, đồng hóa, hấp thu các loại kỹ thuật bên ngoài, tại chính thức đem Linh thực gieo xuống lúc đến, mới dân sinh Linh thực cần vừa ứng thiên địa hoàn cảnh, trong thời gian ngắn cần thiết kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành hoàn cảnh phối hợp, còn lại không ngừng biến hóa.

Nhất định phải không ngừng sửa đổi kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành tính chất tỉ lệ, khiến cho hẳn an ổn xuống, cho đến không lại biến hóa, mới xem như chính thức đào tạo thành công, nếu không xuất hiện bất kỳ sai lầm, cũng dễ dàng khiến mới Linh thực trực tiếp khô héo hoặc là tự đốt mà tử vong.

"Xem ra tiểu nha đầu cũng có cùng ta năng lực giống nhau."

Giang Hàn nhìn chằm chằm gốc cây kia kỳ dị Linh hoa, hẳn cũng đồng dạng có thể cảm giác được đóa này Linh hoa cần thiết hoàn cảnh đang không ngừng biến hóa, thậm chí so bên cạnh Hồ Tiểu Ngọc càng vui vẻ hơn biết đến, cũng là Hồ Tiểu Ngọc cùng Hồ lão gia tôn hai phối hợp rất hoàn mỹ, không có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hẳn cũng liền lười nhác thanh nhàn.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn yên tĩnh nhìn thời điểm, dị biến lại phát sinh, gốc cây kia kỳ dị Linh hoa bên trên lóe lên một đạo quý dị ngũ sắc quang hoa, đứng là trong nháy mắt đồng thời xuất hiện khô héo cùng tự đốt hai loại dấu hiệu.

"Thỏ, Mộc!"

Chú ý tới Hồ lão cùng Hồ Tiểu Ngọc tựa hồ có chút trở tay không kịp, Giang Hàn ánh mắt lóe lên, thấp giọng mở miệng, hẳn cũng không biết cụ thể lượng, cho nên chỉ có thể điểm ra này gốc mới Linh thực như cầu thuộc tính.

Hồ lão nghe được Giang Hàn, ánh mắt liền hơi hơi lấp lóe, vèn vèn suy tư một cái hô hấp, liền hai tay vung lên, một giọt trọc chất lỏng màu vàng cùng một giọt màu xanh linh dịch đồng thời bay ra, rơi vào kỳ dị Linh hoa gốc.

Trải qua này biến đổi về sau, kỳ dị Linh hoa rốt cục dần dần ổn định lại, không còn giống vừa rồi như thế, trong chốc lát liên tục xuất hiện khô héo tự đốt các loại dấu hiệu.

"Người cũng có thể cảm giác được sao?"

Tiểu nha đầu hơi kinh ngạc nhìn về phía Giang Hàn, mạnh mẽ lớn trong mắt lóe ra một tia giật mình, tựa hồ là hiểu rõ Giang Hàn vì sao lại bị gia gia của nàng thu làm đệ tử nguyên nhân.

"Ừm."

Giang Hàn gật đầu.

Hồ lão tiếp tục nghiêm túc mà nghiêm túc nhìn xem cái kia đóa kỳ dị Linh hoa, cho đến lại sau một lúc lâu, không còn xuất hiện cái gì hồngбет biến hóa, mà là vừng vàng cảm rễ bắt đầu sinh trưởng, hẳn mới hơi buông lỏng xuống tới.

Hắn dùng mang theo vài phần về kính dị ánh mắt quét Giang Hàn liếc mắt,

Cũng là không nghĩ tới Giang Hàn có thể đồng thời phân biệt ra được Linh thực cần thiết hai loại biến hóa, đây chính là chính mình tôn nữ đều làm không được sự tình, xem ra Giang Hàn thiên phú thể chất so chính mình tôn nữ càng mạnh một chút.

Đương nhiên.

Làm một cái hợp cách cứng nhắc Lão đầu tử là tuyệt đối sẽ không thừa nhận có người so chính mình tôn nữ lợi hại hơn.

"Được rồi, không có chuyện của các người."

Hồ lão đứng lên, thở phào nhẹ nhõm về sau, hướng về phía Giang Hàn cùng tiểu nha đầu tùy ý khoát tay áo, sau đó liền lần nữa ngồi xuống, nhìn chăm chăm đã sinh tồn kỳ dị Linh hoa tiếp tục nghiên cứu.

Này liền xong rồi?

Giang Hàn không còn gì để nói, nhất là chú ý tới Hồ lão toàn bộ tinh lực tựa hồ cũng đều nhập vào gốc cây kia kỳ dị Linh hoa, hoàn toàn không để ý tới mình nữa cùng tiểu nha đầu đáng vẻ, càng là khóe miệng hơi hơi co rúm.

Hắn biết đại khái tiểu nha đầu vì cái gì tuổi tác cùng mình tương tự, thậm chí còn cao hơn chính mình một giới, tâm tính lại đơn thuần như là một tờ giấy trắng một dạng.

"Được rồi, ta muốn đi nghỉ ngơi, thật sự là mệt chết ta."

Tiểu nha đầu đuổi người một chút, hếch thường thường bộ ngực nhỏ, ngáp nói: "Tiểu sư đệ người cũng nhanh đi nghỉ ngơi đi."

Giang Hàn rất muốn uốn nắn một thoáng không để cho nàng muốn gọi mình tiểu sư đệ, bởi vì có một loại rất quái lạ cảm giác, nhưng nhìn xem nàng đã phiêu nhiên đi xa, không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Nói trở lại.

Hỗ trợ không có ban thưởng sao? !

Giang Hàn nhìn một chút ngồi xổm ở nơi đó, vô cùng nghiêm túc, trong mắt chỉ có cái kia một đóa kỳ dị Linh hoa Hồ lão, vẫn là từ bỏ đi qua quấy rầy ý nghĩ, ăn, làm đệ tử, bang sư phụ với hắn là, hắn là.

Rời đi Linh thực vườn, Giang Hàn thẳng đến võ kỹ các, rất nhanh chọn lựa một môn Phạm giai trung phẩm thân pháp loại võ kỹ, Mãng Ngưu Chàng.

Môn võ kỹ này cũng không phải là linh hoạt loại thân pháp, mà là tính dễ nổ vọt tới trước bộ pháp, nó hiệu quả cực kỳ chỉ một, vèn vèn chỉ có chính diện vọt tới trước này một loại, chính là cực kỳ cương mãnh tàn nhẫn liều mạng loại võ kỹ, mà này không thể nghi ngờ cũng thích hợp nhất Giang Hàn.

Giang Hàn có được bắt từ bắt diệt thân thể, căn bản không cần linh hoạt trốn tránh, hắn duy nhất cần liền là chính diện đối cứng, bùng nổ bùng nổ lại

bùng nổ!

"Môn võ kỹ này luyện thành, dùng Mãng Ngưu Chàng hung ác hướng tư thế, lại phối hợp Toái Cốt quyền thức thứ ba, một khi đánh vào trên người địch nhân. . ."

Nghĩ tới đây, Giang Hàn cười hắc hắc, như thế một kích phía dưới, bùng nổ uy lực chỉ sợ liền hất cánh tay của mình đều không chịu nổi, sẽ trực tiếp đứt gãy, liền lại càng không cần phải nói bị hất đánh trúng địch nhân rồi.

Mà hắn có được bắt từ bắt diệt thân thể, nháy mắt sau đó cánh tay liền sẽ phục hồi như cũ, nhưng đánh vào trên người địch nhân tạo thành bị thương, thể nhưng là thực sự, mặc dù Luyện Huyết cảnh cao giai vô đồ, chỉ sợ cũng khó mà chính diện mạnh mẽ chống đỡ hãn dạng này một quyền!

. . .

Ngày kế tiếp.

Giang Hàn đi tới sân luyện võ một cái góc, Mãng Ngưu Chàng chính là thân pháp loại võ kỹ, không cách nào tại trong tiểu viện tu luyện, cần khoáng đạt địa phương.

Sân luyện võ rất lớn, cứ việc mới sáng sớm, cũng đã có vài chục người vụn vặt lẻ tẻ phân bố tại luyện võ tràng bên trên, các tự tu luyện võ kỹ, hoặc là qua lại đối luyện.

Rất nhanh có người chú ý tới Giang Hàn.

Làm mới ra đời xếp hàng thứ nhất, Giang Hàn danh tiếng tại Thanh Huyền học viện vẫn là không nhỏ, thậm chí so với Thanh Huyền trên bảng bài danh so sánh dựa vào sau nhân vật, còn muốn nổi danh một chút.

Cũng là bởi vì Giang Hàn 'Nội tình' tiết lộ, danh tiếng của hắn cũng không thể nào chính diện, không ít chú ý tới Giang Hàn mới ra đời lão sinh, đều dùng đủ loại ánh mắt khác thường xem kỹ lấy hắn, có mang theo vài phần thương hại, có mang theo vài phần đáng tiếc, cũng có vô cùng là ghen ghét không phục.

"Cái kia chính là Giang Hàn a? Không biết có hay không hủy bỏ công pháp trùng tu, cho dù có kim văn Tây Tùy Đan cùng huyết khí đan, hủy bỏ công pháp trùng tu cũng phải chậm trễ công phu rất lớn, sợ là khó mà lại hiện ra mới ra đời bài danh chiến phong thái."

"Đúng rồi, ta nghe nói Phiền Cảnh đã đột phá Thối Cốt đại thành, hôm qua xông Thanh Huyền tháp, liền qua sáu tầng, một đường xông đến tầng thứ bảy, vừa rồi ngừng bước."

"Tin tức của người đã quá hạn, hôm qua Diệp Lăng Phong đột phá Thối Cốt viên mãn, Thanh Huyền tháp liền qua tầng tám, suýt nữa xông qua tầng thứ chín, dùng loại tốc độ này, chỉ sợ không bao lâu liền có thể tiến vào Thanh Huyền bảng."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Tổ Hợp Võ Kỹ

"Thanh Huyền tháp, Thanh Huyền bảng. . ."

Giang Hàn sớm đã chú ý tới trong luyện võ trường những cái kia ánh mắt khác thường, cũng là một mực không để ý đến, đối tại tiếng bàn luận của bọn họ cũng không chút nghe rõ, cũng là Thanh Huyền tháp cùng Thanh Huyền bảng hai người này từ hắn nghe có chút rõ ràng.

Thanh Huyền trên bảng sắp hàng chính là toàn bộ Thanh Huyền học viện, thực lực một trăm vị trí đầu nhân vật, cho dù là yếu nhất, cũng chỉ ít có Luyện Huyết cảnh đại thành tu vi.

Bởi vì Thanh Huyền bảng mỗi nửa năm mới có thể tiến hành một lần thiên kiều hội chiến, cho nên trong vòng nửa năm, rất nhiều người sẽ căn cứ Thanh Huyền tháp xông qua tầng số, tới dự đoán lần sau thiên kiều hội chiến bài danh thay đổi.

Thanh Huyền tháp là đúng lão sinh đưa ra thả khu vực một trong, chỉ có lão sinh mới có xông Thanh Huyền tháp tư cách, mà trừ lần thứ nhất xông Thanh Huyền tháp miễn phí bên ngoài, về sau mỗi một lần đều sẽ thu lấy 500 'Thanh Huyền điểm', cũng chính là 500 thạch tệ.

Thanh Huyền điểm là Thanh Huyền trong học viện lưu thông điểm cống hiến, có thể thông qua hoàn thành nhiệm vụ đường nhiệm vụ, hoặc là đảm nhiệm Linh thực học đồ các loại tới thu hoạch, Giang Hàn chính là mới ra đời xếp hàng thứ nhất, mỗi tháng có thể nhận lấy một cái huyết khí đan, trên thực tế chính là nhận lấy 400 điểm Thanh Huyền điểm.

Hắn có thể dùng này 400 điểm Thanh Huyền điểm, trực tiếp hối đoái một cái huyết khí đan, cũng có thể hối đoái các linh dược khác, đây cũng là mới ra

đòi bài danh chiến bên trong, câu kia cái gọi là 'Có thể hồi đoái cùng đồng giá trị linh được' ý tứ.

Đồng thời.

Tại Thanh Huyền trong học viện, thạch tề cùng tinh tề có khả năng hồi đoái thành Thanh Huyền điểm, Thanh Huyền điểm cũng có thể hồi đoái làm thạch tề tinh tề, hết thấy cũng là vì thuận tiện Thanh Huyền trong học viện học sinh.

Nói trở lại, xông Thanh Huyền tháp mặc dù trừ lần thứ nhất về sau, sẽ thu lấy Thanh Huyền điểm, nhưng mỗi một lần xông Thanh Huyền tháp, đều sẽ căn cứ trước mắt tu vi cảnh giới cùng xông qua được tầng số, cùng với lần trước xông qua được tầng số, ban thường nhất định Thanh Huyền điểm

"Đan được ta tạm thời không thiếu, cũng là tiện tay binh khí, xác thực cần làm một thanh, này Thanh Huyền tháp xem ra cần phải tìm cái thời gian đi một chuyến, làm chút Thanh Huyền điểm tới chế tạo một thanh thích hợp binh khí của ta."

Giang Hàn sờ lên cái cằm, lộ ra vẻ suy tư.

Thanh Huyền trong học viện có chuyên môn thần binh đường, đánh chế đủ loại binh khí, bán ra cho bên trong viện học viên, giá cả cùng linh được một dạng, đều so bên ngoài muốn tiện nghi không ít.

Mới ra đời rất ít mang theo đao kiếm đẳng binh lười đao, bởi vì ở trong học viện gần như không sẽ ra ngoài, nhưng là trở thành lão sinh, vô luận là chấp hành một chút học viện phân công nhiệm vụ, vẫn là thực chiến huấn luyện, đều sẽ rời đi học viện, có nhất định tính nguy hiểm, cho nên lão sinh đều sẽ theo tay không tác sát ngược lại nắm giữ đủ loại thích hợp binh khí của mình.

Đồng thời Thanh Huyền bằng chi tranh, cùng với xông Thanh Huyền tháp các loại, cũng sẽ không giống như mới ra đời bài danh chiến như thế, hạn chế binh khí sử dụng.

Đối với võ giả mà nói, một thanh thích hợp chính mình, tốt nhất thần binh lợi nhận, có thể mang tới thực lực tăng lên cũng không chỉ là một điểm hai phần đơn giản như vậy, bởi vì cái gọi là võ công lại cao hơn cũng sợ dao phay.

"Việc này cũng là không vội, trước luyện thành Mãng Ngưu Chàng lại nói."

Giang Hàn suy tư một chút, cũng không có quá sốt ruột, ăn một miếng cũng không mập ngay được, hấn đến từng bước một tới.

Mãng Ngưu Chàng chính là là một loại dưới chân vận lực kỹ xảo, có chút cùng loại với Toái Cốt quyền, chẳng qua là đem lực đạo vận dụng cho chân, đột nhiên đạp đất, cả người bùng nổ vọt tới trước, dùng sét đánh không kịp bưng tai tư thế, tại kẻ địch chưa kịp phản ứng trước đó, liền đem đánh tan.

Uống!

Giang Hàn trong lòng khẽ quát một tiếng, dựa theo Mãng Ngưu Chàng phát lực quyết khiếu, bên trong nói một cái nguyên khí, dưới chân hung hăng đạp mạnh, trong chốc lát bụi đất tung bay, dưới chân đất đai đình trệ ra một cái thật sâu dấu chân, dấu chân bốn phía vỡ nát ra bảy tám đạo vết rách, mà Giang Hàn thân ảnh thì như một vệt bóng đen, lòi cuốn lấy bụi trần, hướng về phía trước ầm ầm phóng đi.

Lao ra hơn mười mét khoảng cách, Giang Hàn ngừng lại, tản ra bốn phía bụi trần.

"Lực đạo có chút phân tán, chỉ là so như người bình thường tốc độ hơi nhanh một chút, xa không đạt được Mãng Ngưu Chàng hiệu quả. . . Lại đến!"

Mặc dù có trưng tự võ kỹ Toái Cốt quyền đặt cơ sở, nhưng Giang Hàn cũng không có cảm thấy mình có thể ba năm lần luyện thành một môn võ kỹ, thiên phú của hắn một mực không được tốt lắm, chỉ là so với thường nhân càng thêm quật cường cứng cỏi, mà có không chết thân thể sau càng có thể đem phần này cứng cỏi hiện ra phát huy võ cùng tinh tế.

Sau bảy ngày.

Học viện phía sau núi, một góc nào đó, ở đây tương đối hoang vu, ít có người tới, bởi vì khoảng cách Linh thực vườn không phải rất xa, Giang Hàn trong lúc vô tình phát hiện nơi này, thế là đem chính mình tu hành địa điểm theo sân luyện võ chuyển dời đến nơi này.

Ở đây duy nhất không tốt liền là bên cạnh chỗ dựa, phần lớn thời gian đều ở vào núi trong bóng râm, tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết thời điểm thường thường muốn trở về tiểu viện của mình.

Cũng là này cũng cũng không quan trọng, đối Giang Hàn mà nói, có thể yên tĩnh không bị quấy rầy tu luyện võ kỹ là đủ rồi.

"Mãng Ngưu Chàng!"

Tại chân núi, một khối tương đối trống trải khu vực, Giang Hàn trọng tâm chìm xuống, quát khẽ một tiếng, một cái nguyên khí tuôn hướng chân, dưới chân bỗng nhiên đạp mạnh.

Oanh! !

Nham thạch tứ tán bắn tung toé, Giang Hàn thân ảnh đột nhiên bắn nhanh mà ra, như một đầu thô bạo mãng ngưu, bỗng nhiên phóng tới ngay phía trước mười mét bên ngoài một khóa to cỡ miệng chén đại thụ.

Lôi cuốn lấy va chạm lực lượng, Giang Hàn nắm ngón tay nắm chặt, đột nhiên đâm ra một quyền, hung hăng đánh vào thân cây ở giữa.

Răng rắc!

To cỡ miệng chén đại thụ, tại Giang Hàn một quyền phía dưới, dùng roi quyền điểm làm trung tâm, bỗng nhiên nổ tung vỡ nát, từ giữa đó nổ nát vụn đứt gãy, hướng về Giang Hàn sụp đổ hạ xuống.

Giang Hàn tại chỗ bất động, song chân đạp đất, tay phải nắm tay, đưa tay một quyền.

Oanh! !

Roi đập đại thụ lại phát ra một hồi răng rắc răng rắc giòn vang, bị Giang Hàn một quyền từ giữa đó lại lần nữa đánh gãy, hóa thành hai mảnh gãy Mọc, roi xuống Giang Hàn hai bên.

"Mong muốn đem Mãng Ngưu Chàng cùng Toái Cốt quyền kết hợp chung một chỗ, độ khó cũng là so ta tưởng tượng muốn lớn hơn một chút, dùng không sai biệt lắm hai ngày thời gian, đang thi triển Mãng Ngưu Chàng thời điểm mới miễn cưỡng có thể dùng ra thức thứ nhất liệt cốt, cũng là uy lực này. . ."

Giang Hàn nhìn một chút vỡ nát một đoạn dài gãy Mọc, coi như hài lòng nhẹ gật đầu, nói: "So với thức thứ ba Toái Cốt cũng không kém là bao nhiêu."

Hắn từng nghe Mục sư giảng giải qua võ kỹ dung hợp.

Võ kỹ cũng không phải là chỉ một không thay đổi, mà là cực kỳ linh hoạt đa dạng, rất nhiều công sát võ kỹ đều cùng thân pháp võ kỹ Hoàn mỹ tổ hợp, một khi đồng thời phóng xuất ra, uy thế sẽ mạnh hơn chỉ một võ kỹ một đoạn dài.

Hai môn Phàm giai hạ phẩm võ kỹ, nếu là có thể Hoàn mỹ tổ hợp, bộc phát ra uy lực gần như có khả năng so sánh Phàm giai trung phẩm võ kỹ!

Võ kỹ tổ hợp cực kỳ trọng yếu, bình thường tu luyện hai môn hạ phẩm võ kỹ, độ khó muốn so tu luyện một môn trung phẩm võ kỹ thấp hơn rất nhiều, mà lại võ kỹ giá trị phương diện cũng chênh lệch không nhỏ.

Bất quá.

Tổ hợp võ kỹ cũng không phải chuyện dễ, Phàm giai võ kỹ còn tốt, đến Linh giai võ kỹ, mong muốn tùy ý dung hợp độ khó cực lớn, mà đem hai loại thậm chí nhiều loại võ kỹ tổ hợp lại bí thuật tổng cương, cũng càng trân quý, như linh dược, chính là các thể lực lớn căn cơ một trong.

"Võ kỹ tổ hợp chắc chắn mạnh mẽ, ta cùng Diệp Lăng Phong giao thủ thời điểm, hắn hai môn võ kỹ nên vẫn không có thể tổ hợp lại, bằng không mà nói, coi như có thể thủ thắng, cũng sẽ càng thêm gian nan."

Hồi tưởng lại mới ra đời bài danh chiến thời điểm, Giang Hàn lộ ra một vết vè suy tư.

Đương nhiên.

Chính hắn Mãng Ngưu Chàng cùng Toái Cốt quyền cũng đồng dạng không gọi được là chân chính tổ hợp võ kỹ, ít nhất cũng phải đem Toái Cốt quyền thức thứ hai cùng Mãng Ngưu Chàng Hoàn mỹ dung hợp, mới có thể xem như tổ hợp võ kỹ, mãng ngưu Toái Cốt quyền!

"Nói trở lại, đem Mãng Ngưu Chàng cùng thức thứ hai gãy xương dung hợp, uy lực liền có thể siêu việt thức thứ ba Toái Cốt, cái kia nếu là cùng thức thứ ba Toái Cốt dung hợp. . . Đừng nói là Phàm giai thượng phẩm võ kỹ, liền là Phàm giai đỉnh tiêm võ kỹ, sợ là cũng không có loại kia uy lực."

Mong muốn tu luyện Phàm giai thượng phẩm võ kỹ hoặc là đỉnh tiêm võ kỹ, hoặc là đi đến Luyện Huyết cảnh, có thể miễn phí chọn lựa một bộ, hoặc là liền phải tốn hao nhất định Thanh Huyền điểm tiến hành hối đoái.

Giang Hàn đối võ kỹ cũng là cũng không nóng nảy, Phàm giai thượng phẩm võ kỹ cùng đỉnh tiêm võ kỹ, bản thân đối ứng liền là có thể khống chế huyết khí bắt đầu khởi động, cùng với cấp độ càng sâu vận dụng nguyên khí Luyện Huyết cảnh, mà lại cũng chỉ có Luyện Huyết cảnh mới có thể Hoàn mỹ khống chế đồng phát tung thượng phẩm cùng đỉnh tiêm võ kỹ uy lực.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thanh Huyền Tháp

Ngoại trừ võ kỹ bên ngoài, những ngày này. Giang Hàn một mực tại căn nhắc chính mình thích hợp dùng cái gì loại vũ khí.

Kiểm cái này linh hoạt khẳng định không thích hợp hần, đao lời nói cũng cần trọng đao mới được, nhưng trọng đao cũng không ít khuyết điểm, nhiều loại binh khí Giang Hàn đều trong đầu tư tưởng một phen, nhưng đều không phải là hết sức hài lòng.

"Trước đi một chuyến Thanh Huyền tháp, làm chút Thanh Huyền điểm về sau, lại đi thần binh đường nhìn một chút tốt."

Sau khi quyết định, Giang Hàn liền rời đi phía sau núi, hướng Thanh Huyền tháp phương hướng đi đến.

Thanh Huyền tháp là Thanh Huyền học viện kiến trúc cao nhất, xa so với kỹ các công pháp các mây cao hơn nhiều, cùng sở hữu 24 tầng, mà phóng nhãn Thanh Huyền quốc cùng Thanh Huyền học viện trên trăm năm lịch sử, có thể bước qua tầng hai mươi trở lên cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, mỗi một vị đều là mười năm khó gặp một lần thiên chi kiêu tử.

Đến mức 24 tầng toàn bộ thông qua người, thì chỉ có một người.

Liên quan tới người kia tình huống cụ thể, tại Thanh Huyền quốc đã rất khó tra tìm, vì vậy biết hần tại trăm năm trước được phong làm Thanh Dương vương, địa vị cùng đời thứ nhất Thanh Huyền quốc chủ tương đương, trấn áp xung quanh mấy nước, khiến cho Thanh Huyền quốc đạt đến thời kì mạnh mẽ nhất, sau đó liền rời đi Thanh Huyền quốc, đến nay không biết tung tích.

Mà vị này Thanh Dương vương một pho tượng, đến nay còn đứng sừng sững ở Thanh Huyền tháp trước.

Đi vào Thanh Huyền tháp phụ cận, Giang Hàn cũng nhìn thấy toà kia đứng sừng sững tháp trước pho tượng, pho tượng kia hai đầu lông mày toát ra khinh thường Thiên Địa thần thái.

Nhìn xem pho tượng này, phóng phát thấy được năm đó Thanh Dương vương uy chấn Thanh Huyền, thậm chí siêu việt năm đó Thanh Huyền quốc chủ, quét ngang thiên hạ, không dám không theo bá vương phong thái.

"Không biết pho tượng kia có năm đó Thanh Dương vương mấy phần thần vận."

Giang Hàn cảm thán một tiếng, cẩn thận quan sát một phen, vừa rồi đem ánh mắt chuyển dời đến pho tượng phía sau Thanh Huyền tháp bên trên, Thanh Huyền tháp cực cao, có 24 tầng, nhưng lại cũng không lớn, như một cây cây trúc, mặt ngoài mơ hồ có hào quang lưu chuyển, hiển nhiên là bố trí có trận pháp cường đại.

Thanh Huyền tháp phụ cận cũng là có tầm mười người vây tụ, đều đang nhìn phía trên Thanh Huyền tháp, không ai chú ý tới Giang Hàn.

"Lăng Vũ hôm qua ban đầu xông Thanh Huyền tháp, cũng là một đường xông đến tầng thứ bảy, cùng Phiến Cảnh sóng vai, vì vậy kém hơn Diệp Lăng Phong, không biết Lâm Hạo Hiên hôm nay có thể xông đến tầng thứ mấy."

"Dù sao cũng là Lâm gia người, nếu không phải mới ra đời bài danh chiến gặp Giang Hàn, mặc dù thắng không nổi Diệp Lăng Phong, cũng ít nhất có thể cùng Lăng Vũ Phiến Cảnh tương đương, đoán chừng cũng là bảy tầng."

Mấy người ngược nhìn Thanh Huyền tháp, ánh mắt đều tụ tập tại tầng thứ sáu, nghị luận với nhau.

Có người bỗng nhiên cười nói: "Người kiêu nói này ta ngược lại thật ra nhớ tới, Giang Hàn chưa xông qua Thanh Huyền tháp đi, không biết hần có thể xông qua mấy tầng."

Người bên cạnh lắc đầu nói: "Nếu là Giang Hàn có thể đột phá Thối Cốt cảnh đại thành, có lẽ có thể sánh vai Diệp Lăng Phong, bất quá hần loại công pháp kia tính nguy hiểm quá lớn, mặc dù có kim văn Tây Tựu Đan, cũng rất khó nói."

"Đúng vậy a, càng về sau càng sẽ bị kéo ra chênh lệch. . . Xem! Tầng thứ sáu sáng lên!"

Có người thờ dài, sau đó đột nhiên về mặt chấn động, chỉ hướng Thanh Huyền tháp.

Lúc này Thanh Huyền trong tháp, chỉ có Lâm Hạo Hiên một người lại xông tháp, tầng thứ sáu sáng lên liền đại biểu thông qua được tầng thứ sáu, Lâm Hạo Hiên quả nhiên cũng bước vào tầng thứ bảy!

Bất quá.

Tầng thứ bảy không tiếp tục sáng lên, cũng không lâu lắm, liền thấy Lâm Hạo Hiên đi ra Thanh Huyền tháp, hiển nhiên là cùng Lăng Vũ Phiến Cảnh một dạng, dừng bước tại tầng thứ bảy, không cách nào siêu việt Diệp Lăng Phong.

Bất quá hần trên mặt cũng là không có cái gì nhụt chí vẻ, Diệp Lăng Phong dù sao cũng là Thối Cốt cảnh viên mãn, hần nếu là đột phá đến Thối Cốt cảnh viên mãn, cũng có thể đạp vào tầng thứ chín.

Nhưng mà.

Ngay tại Lâm Hạo Hiên bình tĩnh đi ra Thanh Huyền tháp, dự định về quay về chỗ ở thời điểm, lại đột nhiên tại đám người phía sau thấy được một cái thân ảnh quen thuộc.

Giang Hàn!

Lâm Hạo Hiên trong đôi mắt lóe lên một vệt lạnh lẽo.

Giang Hàn tu luyện loại công pháp kia, mặc dù có thể một thời vượt lên trước hắn, nhưng sớm muộn cũng sẽ chết oan chết uổng, thậm chí đều không cần hắn tận lực đi đối phó, không đáng bởi vì Giang Hàn sự tình rồi tung lên.

Hắn so sánh nổi nóng chính là mình bị Giang Hàn đánh bại lúc thất thố, cũng xác thực ứng Sở lão chỉ bảo hắn lúc theo như lời nói,

Thuận buồm xuôi gió xuôi dòng đã quen, đột nhiên gặp ngăn trở liền sẽ khó có thể chịu đựng.

"Hắc. . ."

Nghĩ tới đây, Lâm Hạo Hiên cười lạnh một tiếng, cũng không định chờ lấy xem Giang Hàn xông Thanh Huyền tháp, trực tiếp quay người rời đi.

Tu vi càng cao, thực lực sai biệt liền sẽ càng lớn, Giang Hàn tại Thối Cốt cảnh chút thành tựu lúc, có thể so sánh Thối Cốt cảnh đại thành Diệp Lăng Phong, nhưng coi như đột phá Thối Cốt cảnh đại thành, cũng không có khả năng lại đuổi được Thối Cốt viên mãn Diệp Lăng Phong.

Huống chi Giang Hàn hiện tại có hay không đột phá đến Thối Cốt cảnh đại thành còn chưa nhất định.

Giang Hàn cũng nhìn thấy Lâm Hạo Hiên, nhưng căn bản không thêm để ý, trực tiếp cất bước hướng đi Thanh Huyền tháp.

Lúc này, bên cạnh đám người cũng đều chú ý tới Giang Hàn, phần lớn người đều là lập tức nhận ra Giang Hàn, dồn dập lộ ra một chút vẻ ngoài ý muốn.

"Là Giang Hàn, hắn cũng tới xông Thanh Huyền tháp, hắn là đột phá Thối Cốt cảnh đại thành?"

"Không nhất định, có lẽ vẫn là Thối Cốt cảnh chút thành tựu, hắn tu luyện loại công pháp kia, cho dù có kim văn Tủy Tùy Đan, cũng khó có thể ổn định tăng lên cảnh giới."

Đám người nhìn không được dồn dập nghị luận lên.

Bây giờ.

Mới ra đời bài danh chiến bên trong bài danh phía trên thiên kiều, như là Phiến Cảnh Lăng Vũ cùng Diệp Lăng Phong đám người, đều đã xông qua Thanh Huyền tháp, đến nay chưa xông Thanh Huyền tháp, cũng chỉ có Giang Hàn một người.

. . .

Thanh Huyền trong tháp.

Giang Hàn lần đầu tiên tới Thanh Huyền tháp, đối Thanh Huyền tháp tình huống cũng không thể nào hiểu, cũng không rõ lắm trong tháp khảo nghiệm là cái gì.

Mà khi hắn đi tới lúc, lại có chút kinh ngạc phát hiện, Thanh Huyền trong tháp một mảnh trống trải, ước chừng có mười trượng xung quanh, mà thông hướng lầu hai lối đi thì bị một màn ánh sáng ngăn trở, khoảng chừng trung ương chỗ có một cái tảng đá bô đoàn.

Hắn tại Thanh Huyền trong tháp dạo qua một vòng về sau, đi tới tảng đá bô đoàn trước ngòi xuống.

Ông! !

Khi hắn ngồi xuống trong nháy mắt, hắn liền cảm thấy trước mắt thế giới đột nhiên biến đổi, nhìn kỹ lại, thành linh đã không tại Thanh Huyền trong tháp, mà là đi tới một cái trên lôi đài, lôi đài lớn nhỏ cùng Thanh Huyền trong tháp không gian không sai biệt lắm, nhưng bốn phía lại là một vùng tăm tối.

"Là trận pháp sao. . ."

Đối với trận pháp thứ này Giang Hàn cũng là có chút hiểu, tại Linh thực tiến vào trên bậc có một chút đề cập, ít nhất cũng phải Tụ Nguyên cảnh Võ sư mới có bố trí trận pháp năng lực.

Không đợi Giang Hàn suy nghĩ nhiều, trước mắt trên lôi đài, liền có quang mang lóe lên, xuất hiện hai tên giống nhau như đúc áo xanh võ giả, hướng về hắn đi tới.

"Thì ra là thế."

Giang Hàn thấy thế, liền hơi hơi giật mình, không sai biệt lắm hiểu rõ Thanh Huyền tháp khảo nghiệm là cái gì, hắn đứng lên, nghênh tiếp hai tên áo xanh võ giả, tay trái tay phải đồng thời vung ra một quyền.

Oanh! !

Hai tên áo xanh võ giả vung tay ngăn cản, nhưng lại bị Giang Hàn một quyền oanh thân ảnh nổ nát vụn, lực lượng chênh lệch cực lớn.

"Đoán Thẻ cảnh viên mãn tu vi sao?"

Giang Hàn nhìn xem bị nổ nát hai tên áo xanh võ giả, lộ ra vẻ cân nhắc.

Mà liền tại tiếp theo trong nháy mắt, trước mắt hắn thế giới một bông hoa, trước mắt xuất hiện lần nữa Thanh Huyền trong tháp trông trái một mảnh tình cảnh, như cũ xếp bằng ở tầng đá trên bờ đoàn.

Giang Hàn đã hiểu Thanh Huyền tháp khảo nghiệm, hắn đi đến thông hướng tầng hai cửa thông đạo, xuất ra thân phận ngọc bài, tại màn sáng bên trên nhẹ nhàng vạch một cái.

Màn sáng mở ra, hắn đạp vào tầng thứ hai.

Tầng thứ hai cùng tầng thứ nhất một dạng, vẫn như cũ là trung ương chỗ có một cái tầng đá bờ đoàn, thông hướng tầng thứ ba lối đi bị màn sáng phong bế.

Giang Hàn lần nữa đi đến bờ đoàn trước ngồi xuống, trước mắt hào quang lóe lên, lại một lần đi tới trên lối đi, lần này thì là xuất hiện bốn tên áo xanh võ giả, cũng là vẫn như cũ là Đoán Thẻ cảnh viên mãn tu vi.

Tùy ý huy quyền, đem bốn người đánh tan, Giang Hàn đạp vào tầng thứ ba.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Xông Tầng Thứ Chín!

Tầng thứ ba kẻ địch lại là có chỗ khác biệt, lần nữa đã biến thành hai người, nhưng tu vi lại đạt đến Thối Cốt cảnh chút thành tựu, độ khó tăng lên không chỉ gấp đôi.

Giang Hàn tại tầng thứ ba hơi dừng lại.

Hắn đo thử một chút phát hiện, tại huyền cảnh trong không gian, bị thương sẽ không chuyển dời đến bản trên hạ thể, mà một khi huyền cảnh trong không gian mình đã bị bị thương nặng, hơn phân nửa liền sẽ bị phán làm thất bại.

Phát hiện này ngược lại là khiến cho Giang Hàn nhẹ nhàng thờ ra, hắn cũng không biết Thanh Huyền trong tháp có hay không bị người giám thị lấy, mà như thế tại huyền cảnh trong không gian, vô luận như thế nào chiến đấu, hắn không chết thân thể cũng sẽ không bại lộ.

Oanh! Oanh! !

Hai quyền oanh ra, Giang Hàn đem tầng thứ ba kẻ địch đánh tan, đạp vào tầng thứ tư.

Hiểu rõ nơi này đại khái quy tắc về sau, Giang Hàn không còn bảo lưu, một đường quét ngang, tầng thứ tư kẻ địch chính là bốn tên Thối Cốt cảnh chút thành tựu, nhưng đều không phải là hắn địch, bị hắn quét ngang đánh tan.

Tầng thứ năm chính là hai tên Thối Cốt cảnh đại thành, đồng thời đều sẽ sử dụng võ kỹ, nhưng thực lực lại so Diệp Lăng Phong yếu hơn một đoạn, Giang Hàn không có sử dụng võ kỹ, liền đem hai người oanh sát đánh tan.

Rất nhanh.

Giang Hàn vượt qua tầng thứ sáu, đi tới Lăng Vũ Phiền Cảnh đám người ngừng bước tầng thứ bảy.

Mà lúc này đây, Thanh Huyền ngoài tháp đám người, cũng đều dồn dập hít sâu một hơi, riêng phần mình lộ ra cảm thấy hứng thú về mặt.

"Tầng thứ bảy."

"Xem ra Giang Hàn hơn phân nửa là đột phá Thối Cốt cảnh đại thành, cũng không biết hắn có thể hay không xông qua tầng thứ bảy, Lăng Vũ cùng Phiền Cảnh đều dừng bước tại tầng này."

Mấy người khe khẽ bàn luận lấy, đến mức Lâm Hạo Hiền thì sớm đã rời đi, hắn thấy Giang Hàn nhiều nhất xông qua tầng thứ bảy, mong muốn lại theo đuổi Diệp Lăng Phong cơ bản không có khả năng.

...

Thanh Huyền tháp tầng thứ bảy.

Giang Hàn địch nhân trước mắt chính là hai tên Thối Cốt cảnh viên mặc áo tím võ giả, nhất quyền nhất cước tất cả đều mang theo tiếng gió vun vút, đồng thời đều sẽ sử dụng hai loại võ kỹ!

"Uổng!"

Giang Hàn quát khẽ một tiếng, quyền trái vung ra, cùng một người đối cứng, hai quả đấm va nhau, phát ra phịch một tiếng, vô luận là xúc cảm vẫn là thanh âm đều cực kỳ chân thực.

Một người khác vây quanh Giang Hàn phía sau, đột nhiên một cước quét ngang mà đến, Giang Hàn không do dự, quay người một chân, hai chân va nhau, Giang Hàn không nhúc nhích tí nào, mà người kia lại thân thể lao đảo một thoáng.

"Đây chính là như người bình thường Thối Cốt cảnh viên mặc thực lực sao? Cùng là Thối Cốt cảnh viên mặc lời nói, Diệp Lăng Phong ít nhất có thể đánh người nhóm năm cái đi, quả nhiên là rất yếu."

Giang Hàn cười đắc ý, tay phải năm ngón tay nắm chặt, Toái Cốt quyền thức thứ nhất dùng ra, ầm ầm một quyền chính diện vung đánh, trực tiếp đem một tên áo tím võ giả đánh gãy tay đứt gãy, bay rớt ra ngoài.

Ngay sau đó, hắn quay người một quyền, lại đem một người khác đánh tan.

Bên ngoài.

Thấy Thanh Huyền tháp tầng thứ bảy sáng lên, không ít người đều là hô thò ra một hơi.

"Quả nhiên vẫn là thông qua được tầng thứ bảy, loại công pháp kia tính nguy hiểm lớn, nhưng thực lực hoàn toàn chính xác cường hãn, xem ra Phiền Cảnh cùng Lăng Vũ còn phải lại tốn nhiều sức lực mới có thể siêu việt hẳn."

"Không tệ, xác thực như thế."

Bên cạnh mấy người dồn dập phụ họa, Giang Hàn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, đột phá Thối Cốt cảnh viên mặc cũng là có rất lớn hi vọng, cùng giai bên trong Lăng Vũ Phiền Cảnh hiển nhiên yếu nhược tại Giang Hàn.

Cũng là một khi đến Luyện Huyết cảnh, vậy liền hoàn toàn khác biệt, Giang Hàn công pháp đến Luyện Huyết cảnh, tính nguy hiểm sẽ trở nên cực cao, không chừng lúc nào liền không may xuất hiện, huyết dịch đốt hết mà chết rồi, mà Lăng Vũ đám người thì có khả năng không có chút nào lo lắng một đường rào bước tiến lên, trùng kích Thông Mạch Võ sư.

Đám người đối Giang Hàn thành tích có chút hâm mộ, nhưng cũng không phải là rất mãnh liệt, loại này bốc lên cực đại phong hiểm đối lấy vinh quang, theo bọn hắn nghĩ không bằng không cần, dù sao sống sót mới là trọng yếu nhất.

Nhưng mà.

Mọi người ở đây chứng kiến Giang Hàn siêu việt Lăng Vũ Phiền Cảnh, dự định rời đi thời điểm, bọn hắn lại đột nhiên thấy, Thanh Huyền tháp bên trên bỗng nhiên lại có quang mang sáng lên, rõ ràng là tầng thứ tám!

Giang Hàn xông qua tầng thứ tám!

"Thế mà liền tầng thứ tám cũng xông qua, chuyện này. . ."

Có người dụi dụi con mắt, lộ ra mấy phần vẻ khiếp sợ,

Xông qua tầng thứ tám, chẳng phải là nói Giang Hàn thực lực lại đuổi kịp Diệp Lăng Phong? !

Càng quan trọng hơn là, Giang Hàn tu vi hiện tại, nhiều nhất Thối Cốt cảnh đại thành, hắn nhưng là bằng Thối Cốt cảnh đại thành, giết đến tận tầng thứ chín!

Cứ việc Giang Hàn trước đó đang tái sinh bài danh thời gian chiến tranh, từng vượt qua một cái tiểu cảnh giới đánh bại Diệp Lăng Phong, có thể tu vi cảnh giới càng về sau chênh lệch càng lớn, Giang Hàn bây giờ còn có thể lại vượt qua một cái tiểu cảnh giới, theo đuổi Thối Cốt cảnh viên mặc, lại đã luyện thành ba loại võ kỹ Diệp Lăng Phong, thật là có chút khó tin!

"Chỉ sợ liền Diệp Lăng Phong đều không nghĩ tới, Giang Hàn còn có thể lại đuổi theo đi." Có người nhin không được lắc đầu, ánh mắt mang theo kinh diễm nói.

"Vậy mà không biết Giang Hàn có thể tại tầng thứ chín kiên trì bao lâu, Diệp Lăng Phong huyết chiến tiếp cận hai nén hương thời gian, suýt nữa thông qua, bất quá vẫn là không cách nào vượt qua Thối Cốt cảnh hòa luyện máu cảnh hồng cầu."

Một người nhìn Thanh Huyền tháp tầng thứ chín mở miệng.

Bên cạnh một người trầm ngâm nói: "Giang Hàn kiên trì thời gian hơn phân nửa so Diệp Lăng Phong ngăn, Diệp Lăng Phong thân pháp võ kỹ đã tu luyện tới lô hỏa thuần thanh trình độ, mà lại nghe nói mờ tới một chút tổ hợp võ kỹ quyết khiếu, lúc này mới có thể kiên trì lâu như vậy."

...

Thanh Huyền tháp, tầng thứ chín.

Hai tên Luyện Huyết cảnh chút thành tựu áo tím võ giả, phát huy ra thực lực hoàn toàn chính xác so Giang Hàn tương đương còn mạnh hơn một điểm, bức bách hẳn rất là chặt vật, liền hẳn thi triển Toái Cốt quyền thức thứ ba Toái Cốt, đều khó khăn lắm cản lại.

"Cho dù là mười tên Thối Cốt cảnh viên mãn, ta cũng sẽ không đánh gian nan như vậy, Luyện Huyết cảnh điều khiển khí huyết cùng nguyên khí, trong nháy mắt lực bộc phát cùng trình độ linh hoạt xác thực đều so Thối Cốt cảnh mạnh hơn nhiều."

Giang Hàn đột nhiên một quyền đánh ra, cùng một tên áo tím võ giả chạm tay một cái, ngay sau đó lại một cái nghiêng người, khó khăn lắm tránh đi một tên khác áo tím võ giả quét chân.

Cũng may.

Hai tên áo tím võ giả phối hợp cũng không hoàn mỹ, thậm chí có thể nói là không có gì phối hợp, chính vì vậy, Giang Hàn mặc dù chặt vật, nhưng lại còn có thể chống đỡ.

"Tiếp tục như vậy không được."

Nhìn xem hai tên áo tím võ giả một chiêu một thức, ít nhất đều có so sánh chính mình Toái Cốt quyền thức thứ hai uy lực, Giang Hàn hít sâu một hơi, đột nhiên lại đối bình một cái về sau, dựa thế nhảy lùi lại, trực tiếp nhảy lên thối lui đến mười mét bên ngoài.

Vù! Vù! !

Hai tên áo tím võ giả thần thái cứng nhắc mà ngốc trẻ, nhưng tốc độ lại đều rất nhanh, lập tức hướng về Giang Hàn lao đến.

Giang Hàn lần này không có tránh né, mà là hít sâu một hơi, trong cơ thể một cái nguyên khí bắt đầu khởi động, dưới chân hung hăng đạp mạnh, hướng về phía trong đó một tên áo tím võ giả giận hướng mà đi.

Mãng Ngưu Chàng!

Tại Giang Hàn đột nhiên bùng nổ Mãng Ngưu Chàng phía dưới, áo tím võ giả có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, không kịp làm ra càng nhiều phản ứng, chỉ đem hai tay chống đỡ ở trước ngực.

Ầm! !

Giang Hàn đụng đầu vào áo tím võ giả trên hai tay, bên cạnh một tên khác áo tím võ giả một chân quét tới, hẳn lại trực tiếp không tránh không né, ngang kháng một cái quét chân, đồng thời hung hăng một quyền, đánh vào trước mặt áo tím võ giả ngực bụng ở giữa.

Lấy thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng!

Oanh! ! !

Áo tím võ giả căn bản không kịp phản ứng, giữa ngực bụng liền đột nhiên sụp đổ, dù cho là Luyện Huyết cảnh cũng gánh không được Giang Hàn cận thân một cái Toái Cốt quyền, trực tiếp hóa thành một hồi hào quang biến mất, mà Giang Hàn cũng là một cái lão đảo, suýt nữa liền bị trực tiếp phản định làm thất bại.

Một tên khác áo tím võ giả đối với đồng bạn bị đánh tan, lại là mặt không biểu tình, tiếp tục không lưu tình chút nào hướng về phía Giang Hàn truy kích mà đến.

"Xử lý một cái đã tốt lắm rồi. . ."

Nhưng mà Giang Hàn thấy thế, ngược lại là nhẹ nhàng thở ra, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, không chút hoang mang tiếp tục chống đỡ một tên khác áo tím võ giả công kích.

Hắn ngang kháng áo tím võ giả một kích, cứ việc đây là tại huyền cảnh không gian bên trong, nhưng giữa ngực bụng đau nhức cũng là cực kỳ rõ ràng cùng rất thật, đối Giang Hàn cũng tạo thành nhất định ảnh hưởng.

Bất quá.

Nếu tại lấy thương đổi thương giết chết một người về sau, còn có thể tiếp tục cùng một người khác giao chiến, đó là đương nhiên có khả năng bào chế đúng cách, lần nữa lấy thương đổi thương.

Vù! !

Giang Hàn hai tay chòng đẽ ở trước ngực, ngăn cản được cái kia áo tím võ giả sau một kích, đột nhiên dựa thể nhảy lùi lại, bảo chế đúng cách phát động Mãng Ngưu Chàng.

Cũng là lần này không chỉ là Mãng Ngưu Chàng, đang thi triển Mãng Ngưu Chàng đồng thời, còn có Toái Cốt quyền!

Mãng Ngưu Chàng! Toái Cốt quyền!

Đối với loại này đột nhiên tính dễ nổ công kích, phán đoán cùng động tác không bằng chân nhân linh hoạt áo tím võ giả, liền không kịp phản ứng, chỉ tới kịp hai tay chòng đẽ ở trước ngực, liền bị Giang Hàn một quyền trúng mục tiêu.

Răng rắc! !

Giang Hàn rõ ràng nghe được áo tím võ giả căng tay đứt gãy thanh âm, nhưng cũng cảm giác được xương cánh tay của chính mình đau đớn một hồi, hiển nhiên không có không chết thân thể dưới tình huống, hấn tại đây huyền cảnh trong không gian thân thể, đã tiếp cận cực hạn.

Cũng là thường xuyên trải nghiệm đủ loại 'Hủy diệt thức' tu hành Giang Hàn, đối với loại này cực hạn, lại như cũ có thể rất mạnh mẽ nhẫn nại, hấn không có dừng lại, găm lên giận dữ, lại là một quyền vung ra.

Toái Cốt quyền thức thứ ba, Toái Cốt!

Lộp bộp! !

Giang Hàn nghe được chính mình căng tay triệt để đứt gãy tiếng vỡ vụn, đồng thời cũng nghe đến trước mặt áo tím võ giả, căng tay cùng xương ngực toàn bộ nổ nát vụn thanh âm.

Vù.

Trước mắt hình ảnh trong nháy mắt biến mất, Giang Hàn trước mắt xuất hiện lần nữa Thanh Huyền tháp tầng thứ chín tình cảnh.

Mà lúc này Thanh Huyền ngoài tháp, tầng thứ chín ánh sáng bỗng nhiên sáng lên!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Thần Binh Đường

"Không có khả năng!"

Dự định nhìn một chút Giang Hàn có thể tại tầng thứ chín kiên trì bao lâu người, thấy tầng thứ chín ánh sáng lên, hết thấy đều lộ ra mấy phần khó có thể tin về mặt.

Thậm chí có người nhin không được dụi dụi con mắt, muốn nhìn một chút chính mình có phải hay không xuất hiện cái gì ảo giác.

Tầng thứ chín!

Nhớ không lầm, tầng thứ chín hấn là hai tên Luyện Huyết cảnh chút thành tựu cao giai võ đồ, mặc dù huyền cảnh không gian mô phỏng kẻ địch cũng không như chân nhân linh hoạt, nhưng hai người cộng lại, cũng đủ để so sánh một tên chân chính Luyện Huyết cảnh chút thành tựu võ giả!

Giang Hàn vậy mà bằng Thối Cốt cảnh đại thành tu vi, đánh bại Luyện Huyết cảnh chút thành tựu? !

"Làm sao lại như thế, hấn là hấn mạng theo Linh binh? Thế nhưng là Thanh Huyền trong tháp cấm chỉ sử dụng Linh binh, cho dù mang vào, tại huyền cảnh trong không gian cũng là không dùng đến."

Có người một mặt khó có thể tin mở miệng.

Liền Diệp Lăng Phong đều ngã xuống tầng thứ chín, Giang Hàn vậy mà xông tới, tuy nói Giang Hàn đang tái sinh bài danh thời gian chiến tranh đã đánh bại Diệp Lăng Phong, nhưng đó là bởi vì sân đấu võ lớn nhỏ cùng quy tắc đã đề ra chế, nếu là hai người tiến hành sinh tử quyết chiến, cuối cùng còn chưa nhất định ai thắng ai thua.

Nhưng bây giờ, Thanh Huyền tháp chiến tích, lại cực kỳ rõ ràng biểu lộ, Giang Hàn mạnh hơn Diệp Lăng Phong!

Nếu không phải Viêm Dương Tinh Thần Quyết tính nguy hiểm khiến người nhìn mà sợ, mọi người ở đây gần như đều nghĩ đi tu luyện Viêm Dương Tinh

Thần Quyết!

"Viêm Dương Tinh Thần Quyết, thật sự có như thế không hợp thói thường sao?"

Có người lắc đầu nói: "Không chỉ là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, hần còn tu luyện Toái Cốt quyền, cái kia Toái Cốt quyền cũng là một môn tính nguy hiểm võ kỹ, có rất ít người tại Thối Cốt cảnh lúc tu luyện, chỉ khi nào luyện thành, bùng nổ uy đủ sức để so sánh Phạm giai thượng phẩm võ kỹ!"

Nghe được người này lời nói, bên cạnh mấy người dồn dập về mặt cổ quái, thực sự không biết nên nói cái gì, sau cùng một người nhin không được nói:

"Người này thật là một cái . . . Tên điên!"

. . .

Thanh Huyền trong tháp.

Thông qua được tầng thứ chín Giang Hàn, lại bước lên tầng thứ mười, cũng là tầng thứ mười huyền cảnh trong không gian, là bốn tên Luyện Huyết cảnh chút thành tựu áo tím võ giả, một phen quần ẩu phía dưới, Giang Hàn sau cùng oanh giết một người, bị thương nặng phía sau một người, tự thân cũng bị đánh tan.

Lần đầu xong Thanh Huyền tháp, dùng Thối Cốt cảnh đại thành tu vi, xông qua tầng thứ chín, Giang Hàn cuối cùng được đến bốn ngàn điểm Thanh Huyền điểm!

Một cái huyết khí đan, chỉ cần muốn 400 điểm Thanh Huyền điểm, duy nhất một lần đạt được bốn ngàn, tương đương với mười cái huyết khí đan, đây đối với Giang Hàn mà nói, không thể nghi ngờ là một khoản tiền lớn!

"Bốn ngàn Thanh Huyền điểm, cũng chính là bốn ngàn thạch tệ, bốn mươi tinh tệ. . ."

Giang Hàn theo phụ trách Thanh Huyền tháp chấp sự nơi đó cầm lại thân phận ngọc bài, nhin không được lộ ra một vết vè hưng phấn, này Thanh Huyền tháp ban thưởng quả thật phong phú, cuối cùng là đem học phí tăng gấp bội kiểm về!

Bất quá.

Nghĩ đến đây bút Thanh Huyền điểm, lập tức liền đến lấy ra mua đòn chính mình cần binh khí, Giang Hàn liền lại hô thở ra một hơi, tâm tính dần dần trở nên bằng phẳng.

. . .

Một chỗ lịch sự tao nhã u tĩnh trong đình viện.

Lâm Hạo Hiên đẩy cửa đi vào đình viện, trong đình viện một tên trắng tóc mai lão giả đang đang chỉ điểm Lạc Chỉ Nhân tu luyện võ kỹ, thấy Lâm Hạo Hiên trở về, hai người đồng thời ngừng lại.

"Ngươi trở về, tình hình chiến đấu như thế nào?"

"Ngừng bước tầng thứ bảy."

Lâm Hạo Hiên quét Lạc Chỉ Nhân liếc mắt, hơi có vẻ đạm mạc tùy ý nói ra: "Tu vi của ngươi cũng đột phá Thối Cốt cảnh, cũng có thể đi Thanh Huyền tháp thử một lần."

Lạc Chỉ Nhân nhìn xem Lâm Hạo Hiên, nhin không được trong lòng than nhẹ một tiếng, lựa chọn Lâm Hạo Hiên, mặc dù có đủ loại linh dược tài nguyên, nhưng đối phương đối đãi nàng thái độ, hiển nhiên không có khả năng cùng từng Giang Hàn so sánh với, có được tất có mất.

Cũng là một cái tiền đồ gian nguy, một cái tiền đồ vô lượng, nàng không cảm thấy lựa chọn của nàng có lỗi.

Lâm Hạo Hiên chú ý tới Lạc Chỉ Nhân biểu lộ, bỗng nhiên nói ra:

"Giang Hàn cũng đi xong Thanh Huyền tháp."

Lạc Chỉ Nhân lấy lại tinh thần, nhìn một chút bên cạnh trắng tóc mai lão giả, lắc đầu nói: "Theo Sở lão lời giải thích, cho dù có kim văn Tẩy Tủy Đan, hần cũng chưa chắc có thể bình ổn tăng lên cảnh giới, ngươi làm gì để ý."

"

"Cũng thế."

Lâm Hạo Hiên nhìn một chút Sở lão, lắc đầu cười một tiếng.

Sở lão nhìn về phía Lâm Hạo Hiên, nhân nhạ mở miệng, nói: "Loại công pháp kia tuy mạnh, nhưng tu luyện càng nhanh, liền càng nguy hiểm, hướng chỉ

tốc độ cao tăng lên cảnh giới, căn cơ bất ổn, võ kỹ tu hành theo không kịp, lại có thể có bao nhiêu thực lực, bài danh chiến không được là phù dung sớm nở tối tàn thôi."

"Nhị thiếu gia nên mau sớm đem tu vi tăng lên tới Thối Cốt cảnh viên mãn, luyện thành một môn tổ hợp võ kỹ, xông đến tầng thứ mười, siêu việt Diệp Lăng Phong mới là."

Nghe được Sở lão, Lâm Hạo Hiên nhẹ gật đầu, dần dần đem suy nghĩ buông xuống, dự định tiếp tục nghiên cứu một môn khác võ kỹ, nếm thử tại Thối Cốt cảnh viên mãn trước đó hơi nắm giữ tổ hợp võ kỹ ảo diệu.

Nhưng mà.

Ngay lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến một hồi tiếng gõ cửa dồn dập.

Lâm Hạo Hiên nhướng mày, nói:

"Tiến đến!"

Cửa bị đẩy ra, chỉ thấy Trương Hiên thở hồng hển vọt vào.

"Lâm . . Lâm ca, Giang Hàn xông. . . Xông xông Thanh Huyền tháp. . ."

"Há, vậy hán xông đến tầng thứ mấy?"

Lâm Hạo Hiên nhìn xem Trương Hiên một bộ thở hồng hển, thần thái hốt hoảng bộ dáng nhìn không được lắc đầu, tiếp nhận Lạc Chi Nhân đưa tới một chén thuốc trà.

Loại này thuộc hạ bây giờ không có cái gì giá trị quá lớn, vô luận thiên phú vẫn là tâm tính đều quá kém, liền Giang Hàn bên người cái kia Trương Tiểu Hồ cũng không sánh nổi, cũng chỉ có thể tại Thanh Huyền trong học viện dùng một chút.

Trương Hiên kịch liệt thở dốc một thoáng, ngẩng đầu, trong đôi mắt tựa hồ còn mang theo khó có thể tin.

"Thứ. . . Tầng thứ mười!"

Lâm Hạo Hiên bụng chén trà tay, dừng lại tại trong giữa không trung, biểu lộ cũng là trong nháy mắt ngưng kết.

Răng rắc!

Chén trà trong tay của hán im ắng trượt xuống, té nát vụn, thuốc trà vãi đầy mặt đất.

Bên cạnh Lạc Chi Nhân không thể tiếp được rơi xuống chén trà, cũng đồng dạng một mặt chính nhiên, động tác ngưng kết như tượng gỗ, liền liền một mực phong phạm vân khinh Sở lão, cũng là lộ ra một tia vẻ mặt ngạc nhiên.

Trong tiểu viện hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn lại có Trương Hiên kịch liệt tiếng thở dốc.

. . .

"Giang Hàn. . . Xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ chín?"

Trong luyện võ trường, Lăng Vũ có chút ngạc nhiên ngừng huy quyền động tác.

. . .

"Vẫn là mạnh hơn ta sao?"

Trong đình viện, ngồi khoanh chân tĩnh tọa Diệp Lăng Phong mở mắt, trong đôi mắt một tia chiến ý chột lóe lên, nhưng vẫn là hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm mắt lại.

Như Giang Hàn có thể lại tiến vào mấy bước, đặt chân Luyện Huyết cảnh, ngày sau còn có thể tái chiến một trận, như dừng bước tại này, vậy cũng vẫn như cũ là phù dung sớm nở tối tàn, không tiếp tục so ý nghĩa.

. . .

Tay nắm một thanh rìu, vung hồ hồ sinh phong Phiền Cảnh, ha! Cười ha ha.

"Không tệ không tệ! Một bước này ngươi lại đi tới, bước kế tiếp ngươi còn có thể lại đi qua sao?"

Một ngày này.

Giang Hàn dùng Thối Cốt cánh đại thành tu vi, xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ chín tin tức, rất nhanh truyền khắp Thanh Huyền học viện, liền liền một chút Thanh Huyền trên bảng thiên kiều cũng dồn dập chịu kinh động.

Nhưng hiểu rõ Giang Hàn tình huống cụ thể về sau, nhưng lại tất cả đều cười trừ.

Thối Cốt cánh đại thành xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ chín chắc chắn kinh người, nhưng nếu là phía trước không đường, liền Luyện Huyết cảnh đều khó mà bước vào, không có cái gì quan tâm ý nghĩa, nhiều nhất coi như sau khi ăn xong một trận đàm tiếu thôi.

...

Rời đi Thanh Huyền tháp Giang Hàn, rất mau tới đến Thần Binh đường.

Cái thế giới này binh khí cũng chia là rất nhiều loại, dựa theo phẩm chất bị chia làm giai, phân biệt là phẩm binh, Linh binh, thánh binh, mà mỗi một giai lại phân chia là hạ phẩm trung phẩm thượng phẩm cùng với đỉnh tiên, là vì tam giai thập nhị phẩm.

Phẩm binh chính là vũ đồ nhóm thường dùng nhất vũ khí, mà Linh binh đồng dạng tại Thông Mạch cảnh Võ sư trong tay mới có thể phát huy ra uy lực chân chính, đến mức thánh binh thì vẹn vẹn tồn tại ở trong truyền thuyết.

Thần Binh đường cực lớn, vẹn vẹn là Ngoại đường, liền thả ở không thua mấy trăm kiện phẩm binh, những này phẩm binh đều dựa theo chủng loại, phân biệt sắp hàng tại khác biệt giá vũ khí bên trên.

"Đao, kiếm, thương. . ."

Giang Hàn từng dãy từng dãy nhìn sang, trong đó đao kiếm số lượng nhất là phong phú, tiếp theo làm thương, đến mức búa xiên cung côn loại hình thì phải ít hơn rất nhiều, mà chùy, câu loại hình thì càng thêm thưa thớt.

Mà liền tại Giang Hàn cẩn thận từng dãy nhìn sang, lại không có tìm được chính mình một thoáng liền xem thuận mắt binh khí thời điểm, hắn lại đột nhiên gặp một cái thật bất ngờ người.

"A, tiểu tử ngươi làm sao ở chỗ này?"

Nhìn xem từ trong sùn một loạt giá vũ khí chuyển đi ra Trương Tiểu Hồ, Giang Hàn hơi có vẻ kinh ngạc nhìn hắn một cái.

Trương Tiểu Hồ thấy Giang Hàn, cũng là hơi kinh ngạc một thoáng, sau đó liền cười hắc hắc, lộ ra một cái kiêu ngạo biểu lộ, nói: "Giang ca, ta cũng không phải mù lòa, ngài tiến vào Linh thực vườn, thì không cho ta tiến vào Thần Binh đường?"

Giang Hàn cười nói: "Ha ha, không nhìn ra tiểu tử ngươi còn có rên sắt thiên phú?"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Huyền Thiết Hàn Quang Kích

"Cái gì rên sắt. . . Là mình vẫn!"

Trương Tiểu Hồ một bộ Giang ca ngài tốt không kiến thức biểu lộ, nói: "Luyện chế binh khí có thể phiền phức cực kỳ, liền xem như phẩm binh cũng phải phân chia mấy đạo trình tự làm việc, Linh binh càng không là một người có thể hoàn thành, cần luyện mở, trúc khí cụ, mình vẫn, khoan, khám nạm. . ."

"Ngừng ngừng ngừng!"

Giang Hàn thấy Trương Tiểu Hồ một bộ muốn dạy hắn làm sao luyện khí bộ dáng, lập tức phát tay cắt ngang, nói: "Ngươi nói thẳng một thoáng mình vẫn là cái gì quý là được rồi."

Trương Tiểu Hồ cười hắc hắc, nói: "Bình thường phẩm binh cũng không thể gánh chịu nguyên khí, chớ nói chi là chân nguyên cùng cương khí, cần trận pháp đặc biệt mình vẫn mới được, ta mình vẫn sư hoặc là liền không động thủ, hoặc là vừa động thủ liền là luyện chế Linh binh!"

"Ít vô nghĩa, ngươi bây giờ chỉ sợ liền chính thức mình vẫn học đồ đều không phải là, còn mình vẫn sư. . ."

Giang Hàn xem Trương Tiểu Hồ một mặt khoác lác biểu lộ, nhìn không được phiết đầu phá, cũng là đi qua Trương Tiểu Hồ như thế một nói rõ lý do, Giang Hàn cũng là hiểu rõ Trương Tiểu Hồ này thiên phú cũng không phải bình thường.

Tuy nói luyện chế cao giai binh khí, có bao nhiêu loại trình tự làm việc, cần nhiều người hợp lực mới có thể hoàn thành, nhưng Trương Tiểu Hồ có thể nắm chặt trong đó một loại, mà lại nghe còn trọng yếu hơn, hiển nhiên là cực kỳ tốt.

Tối thiểu so với chính mình mỗi ngày thư xác nhận muốn mạnh.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn nghĩ tới chỗ này thời điểm, trước mặt Trương Tiểu Hồ cái kia kiêu ngạo biểu lộ, nhưng trong nháy mắt xụ xuống, vẻ mặt cầu xin, nói: "Giang ca ngài nói đúng, này mình văn sư thật khó làm a, mỗi ngày phải nhớ những cái kia đáng chết chữ như gà bới, ký ta mỗi ngày sợ đầu đau."

Đến!

Này còn so ra kém thư xác nhận đây.

Giang Hàn vô lực chửi bậy, cũng không có cùng Trương Tiểu Hồ ở chỗ này qua lại nôn nước đáng ý nghĩ, mà là vỗ bờ vai của hắn nói: "Ừm, chậm rãi ký liền tốt, ta lần này tới là muốn tuyển kiện thích hợp vũ khí, người giúp ta giới thiệu một chút tốt."

"Cái này đơn giản."

Trương Tiểu Hồ thu liễm khóc tang biểu lộ, cười hắc hắc nói: "Nơi này là Ngoại đường, trưng bày đều là Phàm giai hạ phẩm cùng trung phẩm vũ khí, Giang ca ngài đường đường mới ra đời thứ nhất, khẳng định chương mất những này, chúng ta đi vào trong."

Vừa nói, Trương Tiểu Hồ một bên mang theo Giang Hàn hướng Thần Binh đường bên trong đi đến.

Theo dần dần đi sâu, trên giá gỗ trưng bày binh khí bắt đầu càng ngày càng thưa thớt, qua lại ở giữa khoảng cách cũng càng lúc càng lớn, lộ ra nhưng đã không phải là đại lượng chế tạo hạ phẩm, mà là đi đến trung phẩm thậm chí thượng phẩm thần binh lợi nhận.

"Hồ Tử, trung phẩm phạm binh còn có thượng phẩm phạm binh, giá cả đại khái là bao nhiêu?"

"Hạ phẩm mấy chục Thanh Huyền điểm, trung phẩm mấy trăm, thượng phẩm mấy ngàn đi."

Trương Tiểu Hồ rất là quen thuộc nói ra.

Giang Hàn nhẹ gật đầu, sau đó lại kỳ quái nhìn Trương Tiểu Hồ liếc mắt, nói: "Người làm sao sẽ biết ta cần chính là thượng phẩm phạm binh, xác định ta mua được?"

Trương Tiểu Hồ cười hắc hắc, nói: "Dùng Giang ca ngài tính cách, nếu tới Thần Binh đường, vậy khẳng định không phải tùy tiện tuyển một món binh khí dùng, khẳng định là chuẩn bị tốt đầy đủ Thanh Huyền giờ rồi."

". . ."

Giang Hàn một trận trầm mặc, nói: "Hồ Tử, quá thông minh không tốt."

Trương Tiểu Hồ một mặt hoảng sợ nhìn xem Giang Hàn, làm bộ đáng thương nói: "Cái gì? ! Ta hết sức đàn, Giang ca ngài sẽ không cần giết ta diệt khẩu đi!"

"Cút!"

Giang Hàn bị hắn đùa không kèm được mặt, nhìn không được cười mắng một tiếng.

Hai người đi đi, rất mau tới đến Thần Binh đường bên trong, nơi này giá gỗ so với bên ngoài còn tinh xảo hơn nhiều lắm, trên giá gỗ mỗi một chiếc binh khí, giống như đều lộ ra điểm điểm u quang, nhất là một chút ra khỏi vỏ đao kiếm, mũi nhọn phía trên càng là hơi lạnh u mạch.

Lại đi vài bước về sau, Trương Tiểu Hồ ngừng lại, hướng về phía Giang Hàn nói: "Ở đây đều là thượng phẩm phạm binh, Giang ca ngài nhìn một chút có hay không ưa thích."

Giang Hàn gật gật đầu, bốn phía nhìn lại, đập vào mắt nhiều nhất vẫn như cũ là đao và kiếm.

Tuy nói ở trong đó cũng có trọng kiếm cùng trọng đao, nhưng Giang Hàn cầm hai cái ước lượng một thoáng, vẫn là không có loại kia thích hợp bản thân uy mãnh bá đạo cảm giác.

"Đao kiếm không thích hợp,

Thương như thế nào. . ."

Giang Hàn đi tới đặt trường thương địa phương, bưng lên một lần toàn thân phát ra điểm điểm hàn quang trường thương, ước lượng một thoáng về sau, lại lại lắc đầu, vẫn có chút quá nhẹ, không có cương mãnh không đúc cảm giác.

Hắn lại quay đầu nhìn về phía một chút binh khí nặng, đơn chùy cùng song chùy, loại này cương mãnh là đủ rồi, nhưng luôn cảm thấy cầm lấy cái đồ chơi này có điểm là lạ, tựa hồ đến lấy mái tóc cạo sạch mới so sánh phù hợp khí chất?

Mà liền tại Giang Hàn nhú mảy lác đầu, buông xuống hai thanh Trọng Chùy thời điểm, tại phía trước dài trên kệ một cây binh khí, khiến cho hấn hai mắt tỏa sáng.

Món binh khí này, toàn thân như thương, nhưng lại so thương càng thêm nặng nề uy mãnh, đồng thời tại đầu thương một bên, còn kết nối lấy nguyệt nha nhận, giống như búa lại như thương.

Kích!

Trăm binh bên trong, dùng côn cầm đầu, dùng thương là vua, dùng kích làm bá!

Có thể cùng chùy, thang đối cứng, so đấu lực lượng, cũng có thể cùng thương kiếm tranh phong, so đấu linh hoạt, có thể nói là tập hợp nhiều loại binh khí chi trường, trăm binh chi bá, kích hoàn toàn xứng đáng!

Giang Hàn đem thanh này trường kích nâng lên, chỉ cảm thấy hấn nặng nề thắng qua trước đó mấy cây trường thương mấy lần, chỉ có nắm trong tay, liền có thể cảm giác được một loại giống như một kích vùng ra, thiên quân ích địch bá đạo cảm giác!

Riêng chỉ là bùng lên cái này màu bạc trường kích, Giang Hàn liền có một loại cực kỳ thuận tay cảm giác, phảng phất như cánh tay sai sử, vô luận trọng lượng vẫn là hấn hình dáng đều làm hấn cực kỳ hài lòng.

Một bên.

Trương Tiểu Hồ cũng đi tới, thấy Giang Hàn trong tay cầm màu bạc trường kích, lộ ra một tia kinh ngạc.

"Huyền Thiết Hàn Quang Kích?"

"Ngươi biết?"

Giang Hàn quay đầu nhìn về phía Trương Tiểu Hồ.

Trương Tiểu Hồ nhẹ gật đầu, cười nói: "Đây là hôm trước vừa mới đánh chế ra binh khí, dùng huyền thiết rèn đúc, trọng lượng hấn là có 600 cân, tại thượng phẩm phạm binh bên trong thuộc về cực nặng."

"Chủ yếu là này món vũ khí vốn là dự định chế thành đỉnh tiêm phạm binh, kết quả bởi vì luyện mỏ sư dùng tài liệu phối trộn xảy ra chút sai lầm, sau cùng phẩm chất trượt xuống đến thượng phẩm phạm binh, lúc ấy suýt nữa không có đem vị kia trúc khí cụ sư tức chết, hai người kém chút đánh nhau."

Nghe được Trương Tiểu Hồ, Giang Hàn cũng thoáng có chút kinh ngạc, chợt nghĩ tới điều gì, nhãn tình sáng lên, nói: "Nói cách khác chuôi này Huyền Thiết Hàn Quang Kích, trên bản chất rất tiếp cận đỉnh tiêm phạm binh?"

Trương Tiểu Hồ lắc đầu nói: "Không phải tiếp cận, mà là đã đạt đến đỉnh tiêm phạm binh tiêu chuẩn, nhưng nghe nói bởi vì dùng tài liệu vấn đề, khiến nó uy mãnh có thừa nhưng linh hoạt chưa đủ, trọng lượng cũng quá mức một chút, cho nên mới chỉ có thể định là thượng phẩm phạm binh."

"Như vậy phải không?"

Giang Hàn nghe Trương Tiểu Hồ trình bày, trên mặt lại ngược lại lộ ra vẻ vui mừng.

Hấn sờ dĩ cảm thấy những cái kia trường thương đao kiếm không thuận tay, cũng là bởi vì cảm thấy linh hoạt có thừa, uy mãnh chưa đủ, hiện tại chuôi này uy mãnh quá mức Huyền Thiết Hàn Quang Kích, không thể nghi ngờ là phù hợp nhất trong lòng của hấn yêu cầu binh khí.

Trương Tiểu Hồ cũng ở một bên nhắc nhở: "Giang ca ngài ưa thích lời nói liền lấy cái này, chỉ cần có thể thi triển mở, liền kiếm bọn không lỗ."

"Được."

Giang Hàn nhẹ gật đầu, lần nữa dò xét trong tay Huyền Thiết Hàn Quang Kích, chỉ cảm thấy vô luận trọng lượng vẫn là đoạn trước mũi nhọn, chuôi cột cảm nhận, đều hết sức hài lòng.

Quyết định lựa chọn về sau, Giang Hàn cũng là lo lắng này Huyền Thiết Hàn Quang Kích giá cả quá cao, cũng may lo lắng của hấn là dư thừa, Thần Binh đường chấp sự cấp ra 3900 điểm Thanh Huyền điểm giá cả.

Giang Hàn mặc dù có chút đau lòng, nhưng vẫn là quả quyết cầm xuống.

Tuy nói hấn không có tu luyện qua kích loại võ kỹ, nhưng cầm trong tay bức này thần binh lợi nhận, hung hăng một kích xuống, tạo thành sát thương không thể nghi ngờ là mạnh hơn xa Thái Cực quyền thức thứ ba, đủ để đem một tên Luyện Huyết cảnh võ giả cứ thể mà chém thành hai khúc!

Có võ kỹ Thái Cực cảnh võ giả, mới tính là chân chính Thái Cực cảnh võ giả, mà cầm trong tay binh khí Thái Cực cảnh, mới xem như hoàn chỉnh Thái Cực cảnh chiến lực!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39: Nhiệm Vụ

Đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích bỏ vào một cái đặc chất dày đặc trong hộp gỗ, Giang Hàn chỗ mình ở, nghỉ ngơi một hồi, thấy bầu trời ngàn dặm không mây, mặt trời như củ treo trên cao, liền lại bắt đầu Viêm Dương Tinh Thần Quyết tu hành.

Tần sinh bài danh thời chiến tranh cùng Kim Văn Tẩy Tùy Đan cùng nhau nhận lấy một cái Huyết Khí Đan, cùng Hồ lão cho hai cái Huyết Khí Đan, bây giờ chỉ còn lại một cái.

Mà theo tu vi dần dần đề cao, Giang Hàn lại là phát hiện, Thối Cốt Cảnh đại thành tăng lên tới Thối Cốt Cảnh viên mãn, cần thiết khí huyết so với tiểu thành tăng lên tới đại thành, cao hơn một mảng lớn.

"Tiếp qua mười ngày, liền đầy một tháng, lại có bốn trăm Thanh Huyền điểm có thể lĩnh, hai cái Huyết Khí Đan không biết có đủ hay không trong thời gian ngắn đột phá Thối Cốt Cảnh viên mãn. . ."

Giang Hàn trong lòng tính toán, đối với hắn mà nói đương nhiên là tu vi đề bạt càng nhanh càng tốt, đang giận máu sung túc tình huống dưới, hắn Viêm Dương Tinh Thần Quyết tiến bộ cực nhanh, đồng thời không có căn cơ bất ổn tình huống.

"Kích loại vũ kỹ cũng nên sớm đi đề bạt nhật trình, bất quá tốt nhất có thể một bước đúng chỗ, trực tiếp tu luyện Phàm Giai thượng phẩm hoặc là Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ."

...

Nửa tháng sau.

Thanh Huyền Học Viện hậu sơn nơi hẻo lánh, Giang Hàn tay cầm một cây đại kích, huy động phía dưới mang theo trận trận cuồng phong gào thét, hắn bỗng nhiên một bước phóng ra, trong tay Huyền Thiết Hàn Quang Kích như Lạc Nguyệt hung hăng treo dưới, bỏ vào ngay phía trước một góc so cái bát còn thô to Thụ trên cành cây.

Răng rắc!!

Cây này thân cây, tính cả phía dưới rễ cây, trực tiếp từ giữa đó bị cứ thế mà bỏ ra, Huyền Thiết Hàn Quang Kích kích đầu càng là hung hăng oanh trên mặt đất, đem khắp nơi xé mở một đạo kéo dài vài thước vết rách.

Ngay sau đó, Giang Hàn cánh tay nhấc lên, đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích quát ra, chợt bỗng nhiên bãi xuống quét qua, cây này liền từ giữa đó đứt gãy vỡ vụn.

"Cái này Huyền Thiết Hàn Quang Kích uy thế quả nhiên bá đạo, không có vũ kỹ, đều có thể tạo thành loại hiệu quả này, so ta Mãng Ngưu toái cốt quyền uy lực còn mạnh hơn một chút."

Nhìn lấy một kích tạo thành lực phá hoại, Giang Hàn nhin không được tán thưởng một tiếng.

Thời gian nửa tháng.

Hắn Huyết Khí Đan toàn bộ dùng hết, tu vi cũng tăng lên tới Thối Cốt Cảnh đại thành biên giới, khoảng cách Thối Cốt Cảnh viên mãn chỉ kém hạng nhất, nếu là lại có một cái Huyết Khí Đan, liền có thể nước chảy thành sông đột phá.

Về phần Mãng Ngưu đựng cùng toái cốt quyền tổ hợp, bây giờ Giang Hàn đã đem toái cốt quyền Đệ Nhị Thức cùng Mãng Ngưu đựng hoàn mỹ tổ hợp, luyện thành tổ hợp vũ kỹ, Mãng Ngưu toái cốt quyền.

Cái này dung hợp toái cốt quyền Đệ Nhị Thức cùng Mãng Ngưu đựng Mãng Ngưu toái cốt quyền, uy thế chắc chắn so đơn thuần toái cốt quyền Đệ Tam Thức còn muốn cường hoành hơn, nếu không có Giang Hàn tu vi đã tiếp cận Thối Cốt Cảnh viên mãn, khó mà hoàn mỹ không chế.

Đương nhiên.

Đối Giang Hàn mà nói, chỉ cần có thể thi triển đi ra liền có thể, hoàn toàn không cần cân nhắc tác dụng phụ loại hình đồ,vật, bởi vì toàn bộ đều sẽ bị hắn Bất Tử Bất Diệt thể triệt tiêu.

Cho đến nay, Giang Hàn chưa từng cảm giác được trong cơ thể mình loại kia sức khôi phục có hao hết dấu hiệu, vẫn như cũ là vô luận loại thương thế nào đều có thể phút chốc phục hồi như cũ.

"Khí huyết là vũ giả đề bạt lực lượng căn, đáng tiếc loại này sức khôi phục vô pháp đề bạt khí huyết, một mực đối ta lực lượng bảo trì không tăng không

giảm tình huống."

Giang Hàn nhắm mắt trầm ngâm, hần vẫn muốn tìm tới trong cơ thể mình loại kia sức khôi phục căn nguyên, tìm tới lúc trước dung nhập trong cơ thể mình giọt kia thần bí huyết dịch, nhưng lại một chút cũng không cảm thấy được.

Hần lực lượng sẽ không bởi vì cái này sức khôi phục mà bỗng dưng gia tăng, cũng sẽ không bỗng dưng giảm bớt, nhưng chỉ cần nhận tổn thương, liền sẽ nghịch hướng quay lại mà phục hồi như cũ.

Dò xét một trận không có kết quả gì về sau, Giang Hàn từ bỏ thăm dò, xem ra loại lực lượng này cũng không phải là hiện tại hần có thể hiểu được.

"Nếu là lại có một cái Huyết Khí Đan, dùng không mấy ngày ta liền có thể đột phá Thối Cốt Cảnh viên mãn, còn kém cái này một cái Huyết Khí Đan, muốn đề ta lại đợi thêm hơn hai mươi ngày a. . ."

Giang Hàn che che trán đầu, cảm tới tận sinh thứ nhất, lại trở thành Linh Thực học đồ, vẫn như cũ là nhập không đủ xuất, nghèo ăn đất, cổ nhân nói nghèo Văn phú Võ quả thật không giả.

Lắc đầu, Giang Hàn vừa chuyển động ý nghĩ.

"Muốn hay không qua nhiệm vụ đường nhìn xem?"

Tại Thanh Huyền Học Viện, trở thành Lão Sinh về sau, đã không còn võ đạo khóa, các phương diện đều trở nên so Tân Sinh Linh sinh hoạt nhiều, nhưng trong vòng một năm ít nhất phải hoàn thành hai nhiệm vụ trong đường tuyển bổ nhiệm vụ.

Nhiệm vụ đường nhiệm vụ, không phải linh thực viên loại hoa hồng cỏ, cũng không phải Thần Binh Đường gỗ Kim rèn sắt, tuyệt đại bộ phận đều là muốn rời khỏi Thanh Huyền Học Viện, ra ngoài địa qua chấp hành thực chiến nhiệm vụ.

Khen thưởng đương nhiên cũng so sánh phong phú.

Mà liền tại Giang Hàn trong lúc suy tư, nơi xa linh thực viên phương hướng, bỗng nhiên xuất hiện một đạo có chút thân ảnh quen thuộc, thân ảnh kia cũng phát hiện Giang Hàn, một vừa đi tới một bên ngoắc.

"Tiểu sư đệ, tới!"

". . ."

Tuy nhiên không có trong nháy mắt nhận ra cái thân ảnh kia, nhưng nghe đến tiểu sư đệ như thế một cái xưng hô, Giang Hàn nhất thời khòe miệng giật một cái, biết đối phương là ai, đành chỉ suy tư, hướng về linh thực viên phương hướng đi đến.

Mới vừa đi tới linh thực viên bên cạnh, tiểu nha đầu liền chào đón, bộ dáng tựa hồ không quá cao hứng.

"Đi, giúp ta làm nhiệm vụ qua!"

"Ủm? Nhiệm vụ gì?"

Giang Hàn sờ mũi một cái, đang lo thiếu linh dược đâu, tiểu nha đầu đến tìm hần, muốn làm nhiều chuyện nữa cùng linh dược có quan hệ.

Ăn mặc áo vàng Hồ Tiểu Ngọc, nâng nâng bên hông treo một thanh Bích Ngọc sắc trường kiếm, lăm lăm một chút, rất là không tình nguyện bữu môi nói:

"Giết mấy tên sơn tặc."

Giang Hàn kém chút cho là mình nghe lầm, cả người đều sửng sò một chút, giết mấy tên sơn tặc là cái quỷ gì?

"Người cái này. . . Làm sao lại tiếp lên loại nhiệm vụ này đến?"

"Gia gia gọi."

". . ."

Giang Hàn không còn gì để nói, trong lòng thở dài, xem ra Hồ lão đối tiểu nha đầu còn không có đạt tới yêu chiều phát rồ trình độ, còn biết nhượng tiểu nha đầu ra ngoài lịch luyện.

"Lại nói loại nhiệm vụ này người không phải nên tìm cái tu vi cao cường sư huynh cùng một chỗ a?"

Tiểu nha đầu tuy nói cá tính quá đơn thuần một điểm, nhưng là mỗi ngày cầm linh dược coi như ăn cơm, nếu không có Hồ lão để cho nàng áp chế cảnh giới đánh vỡng vàng căn cơ, chỉ sợ sớm đã một đường thẳng lên.

Dù vậy, tiểu nha đầu này tu vi cũng so với hần cao hơn, sớm đã Luyện Huyết cảnh tiểu thành.

"Bởi vì vừa vặn gặp được người nhà, mà lại người so sánh thuận mắt một chút, mà lại người không phải tân sinh thứ nhất sao?" Tiểu nha đầu một bộ đương nhiên biểu lộ nói ra.

Nói xong có đạo lý!

Giang Hàn chỉ cảm thấy hoàn toàn không còn gì để nói mà chống đỡ, bất quá loại nguy hiểm này nhiệm vụ, Hồ lão chắc chắn sẽ phái cái Vũ Sư ở phía sau đi theo, hoặc là dứt khoát chính mình theo ở phía sau, tiểu nha đầu an nguy không cần lo lắng.

"Này đi thôi!"

Tiểu nha đầu cười hắc hắc, gặp được loại phiền toái này lại chán ghét nhiệm vụ, có thể kéo lên Giang Hàn cùng một chỗ, nàng rất cực vui về một điểm.

Nhìn lấy tiểu nha đầu bộ dáng, Giang Hàn nhìn xuống giải thích chính mình mặc dù là tân sinh thứ nhất, nhưng chỉ là cái tân sinh, tu vi cũng không cao, thực lực không có mạnh như vậy ý nghĩ.

Tại tiểu nha đầu trước mặt nói mình yếu, loại chuyện này kiên quyết không làm, không phải liền là một đám sơn tặc a, Luyện Huyết cảnh tiểu thành tiểu nha đầu tài giỏi, chính mình cũng không có đạo lý làm không!

Giang Hàn rất nhanh cách chức vụ tình huống cụ thể.

Thanh Huyền nước từ mười hai tòa thành trị tạo thành, trong thành trị bộ có các đại thể lực trấn áp, tương đối yên ổn, trừ phi thể lực ở giữa xung đột, nếu không ít có loạn tượng.

Nhưng ở mười hai tòa thành trị bên ngoài, thì là phạm vi cực sự rộng lớn Hoang Nguyên cùng sơn lâm, thường có Hoang Thú ẩn hiện, không người quản hạt, có đông đảo thợ săn, cũng có sơn tặc giặc cỏ, là tương đối hỗn loạn phạm pháp chi địa.

Muốn từ một tòa trước thành hướng một tòa khác thành, bình thường đều sẽ thuê mướn Vệ Đội.

Tiểu nha đầu nhiệm vụ bên trong nhóm này sơn tặc, liền trú đóng ở Thanh Huyền thành phụ cận một mảnh trong núi hoang, bởi vì mấy ngày trước đây tập kích một đội thương nhân, lại bị thuê mướn Vệ Đội đánh lui, tình báo bởi vậy mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Núi Hoang

Đám kia sơn tặc thực lực, trong tình báo cũng có thuyết minh sơ qua, chỉ ít có hai vị Thối Cốt Cảnh viên mãn đầu lĩnh, sáu bảy vị Thối Cốt Cảnh đại thành tiểu đầu mục, phải chăng có Luyện Huyết Cảnh tạm thời không biết.

Tiểu nha đầu nhiệm vụ chia làm hai bộ phận.

Bộ phận thứ nhất, dò xét trong tình báo này phiền núi hoang, sau đó, vô luận là có hay không phát hiện sơn tặc, đều tính toán làm hoàn thành nhiệm vụ, đến một trăm Thanh Huyền điểm.

Bộ phận thứ hai, nếu là phát hiện sơn tặc, đem tiêu diệt, đến một ngàn năm trăm Thanh Huyền điểm.

"Nói cách khác cũng không nhất định có thể gặp được đến sơn tặc. . . Nói không chừng đã chuyển đi."

Giang Hàn trầm ngâm một trận, bộ phận thứ nhất nhiệm vụ xong không hết không có ý nghĩa gì, một trăm điểm Thanh Huyền điểm quá ít, mà bộ phận thứ hai khen thưởng là bộ phận thứ nhất mười mấy lần, tiêu diệt đám kia sơn tặc không thể nghi ngờ mới là trọng điểm.

Hướng chỉ nhiệm vụ bên trong cũng không có nói rõ ràng tình huống khác, nói cách khác tiêu diệt sơn tặc, nếu là phát hiện cái gì của cải, đều có thể trực tiếp nhận lấy.

"Liền nhìn đám kia sơn tặc có hay không chạy đi."

Tại mình bạch đối phương đại khái thực lực về sau, Giang Hàn trong lòng tối định, hẳn cùng tiểu nha đầu bề ngoài đều rất có mê hoặc tính, coi như hẳn công cái thật dài hộp gỗ lớn, tiểu nha đầu cầm thanh kiếm, nhìn qua đều là võ giả, nhưng bề ngoài non nớt liếc thấy được đi ra.

Nếu là đám kia sơn tặc không có chạy đi, mặc dù có trông chừng nhìn thấy hai người bọn hắn, hơn phân nửa cũng sẽ không lập tức chạy trốn, thậm chí chủ động tới cướp bóc hai người bọn họ cũng là rất có thể.

Chú ý tới Giang Hàn một mực đang cúi đầu trầm tư, tiểu nha đầu bỗng nhiên mở miệng trấn an nói:

"Không cần phải sợ, sư tỷ ta rất mạnh."

". . ."

Giang Hàn che che trán đầu.

Tiểu nha đầu tính toán nói: "Chỉ cần không có Luyện Huyết Cảnh sơn tặc, còn lại chung vào một chỗ ta cũng có thể đối phó, nếu như xuất hiện Luyện Huyết Cảnh, Thối Cốt Cảnh ta liền không có cách nào phân tâm đi đối phó."

Giang Hàn kỳ quái nhìn tiểu nha đầu liếc một chút, làm sao tiểu nha đầu này trong nháy mắt thông minh đứng lên, còn biết tính toán chiến lược so sánh.

Tiểu nha đầu chú ý tới Giang Hàn biểu lộ, có chút tức giận nói ra: "Ngươi là ánh mắt gì, nói khác coi ta là tiểu hài tử nhìn, ta rất mạnh, ta cũng rất lợi hại thông minh!"

"Vâng vâng vâng."

Giang Hàn há hốc mồm, liên tục gật đầu, nói: "Nếu như sư tỷ ngươi có thể đối phó Luyện Huyết Cảnh địch nhân, này còn lại có thể tất cả đều giao cho ta."

Cùng tiểu nha đầu cùng một chỗ, hai người rất nhanh vòng qua Học Viện hậu sơn, rồi đi Thanh Huyền Học Viện, hướng về kia phiến núi hoang mà đi.

Này phiến núi hoang khoảng cách Thanh Huyền thành cũng không tính xa, ước chừng một ngày thời gian, Giang Hàn cùng tiểu nha đầu liền đuổi tới chỗ, tiểu nha đầu biết đường ngược lại là nhận hết sức chính xác, liền địa đồ đều không cần nhìn.

Trên núi hoang một mảnh Thanh Lục, nhưng cây cối thưa thớt, đại đa số đều là thấp bé bụi cây từ.

Nói là một mảnh núi hoang, trên thực tế chỉ có bốn tòa núi nhỏ đầu cùng một tòa có chút hiểm yếu sơn phong, nếu như không phải trên tình báo nói rõ, đột kích sơn tặc tan tác sau trốn hướng cái phương hướng này, rất khó nghĩ tới đây lại là một chỗ sơn tặc Ổ Điểm.

Giang Hàn xa xa nhìn qua này phiến núi hoang, quan sát một hồi, nói: "Nhìn không ra có dấu chân người tượng, chẳng lẽ đã rời đi?"

Tiểu nha đầu trầm nói: "Nói không chừng là đang cố ý ẩn tàng."

"Có khả năng, nếu là sơn tặc, khẳng định lấy cướp bóc mà sống, cướp bóc những thực lực đó cường đại thợ săn hiển nhiên không sáng suốt, nếu là trêu chọc đến cường đại tồn tại, rất dễ dàng bị treo ngược lên đánh, ở loại địa phương này cướp bóc qua đường Thương Hộ mới là ổn thỏa nhất."

Giang Hàn gật gật đầu, nói: "Tuy nói bọn họ biết vị trí đã bại lộ, nhưng cũng có khả năng tương kế tựu kế, tiếp tục ở chỗ này ẩn tàng, nếu là chúng ta đơn giản lục soát tra một chút liền rời đi, nơi này liền sẽ bị đánh không người nhân hiệu, bọn họ liền có thể tiếp tục cướp bóc thật lâu mà không cần lo lắng bị vây quét."

Tiểu nha đầu một mặt tán đồng gật gật đầu, cũng không biết có nghe hiểu hay không.

Mà liền tại Giang Hàn mang theo tiểu nha đầu, hướng trên núi đi thời điểm, tại tòa kia địa thế tương đối hiểm yếu trên ngọn núi, ghé vào trên một khối nham thạch trông chừng sơn tặc, lập tức chú ý tới hai người.

"Có người đến!"

Hắn lặng lẽ bò xuống nham thạch, cấp tốc trở lại trong sơn trại.

Nói là sơn trại, trên thực tế địa phương rất nhỏ, toàn bộ trong sơn trại cũng bất quá chỉ có hai mươi người, hiển nhiên là một đám mới tổ hợp lại không lâu sơn tặc.

Nghe thuộc hạ báo cáo, sơn tặc đầu mục ánh mắt lấp lóe, nói: "Chỉ có một nam một nữ, niên kỷ chỉ có mười sáu mười bảy tuổi? Thấy rõ ràng sao?"

"Đôi mắt nhỏ lực một mực là tốt nhất, tuy nhiên khoảng cách có chút xa, bất quá hẳn là không nhìn lầm, thiếu niên kia công cái kỳ quái trường mộc hộp, nữ thấy không rõ lắm, chúng ta muốn hay không tạm thời rút lui?"

"Rút lui cái gì rút lui, đến hai cái thằng nhóc con liền muốn rút lui?!"

Ngồi tại sơn tặc đầu mục một bên Nhị đương gia, bỗng nhiên đứng lên, lặng lẽ toét miệng nói: "Cũng không phải đại quân vây quét, huống chi lão đại trước kia cũng ở đó dạo qua, vẫn là bọn hắn tiền bối tiền bối."

Sơn tặc đầu mục trầm ngâm một chút, nói:

"Cái chỗ kia người tới đều là lấy lịch luyện vì mục đích, tu vi sẽ không quá cao cũng sẽ không quá thấp, trước đó bại lộ thời điểm, chỉ có lão nhị cùng lão tam xuất thủ, này hai người bọn họ tu vi nên sẽ không vượt qua Luyện Huyết Cảnh đại thành."

"Bất quá người noi đâu, một khi động sẽ rất phiền phức, nếu là động thủ lời nói, làm xong vụ này liền phải tranh thủ thời gian rút lui."

Nghe được đầu mục lời nói, Tam Đương Gia nhắc lên một thanh khoan nhận đại đao, cười nói: "Này chẳng phải kết, dù sao đều muốn rút đi, chỉ cần làm gọn gàng một điểm, chờ bên kia kịp phản ứng lúc sau, chúng ta đã sớm không ở nơi này."

Tụ tập tới làm sơn tặc, mỗi cái đều mang theo vài phần lệ khí, nào có người nguyện ý gặp được hai cái tuổi còn nhỏ mười mấy tuổi thậm chí mấy chục tuổi tiểu bối, liền trực tiếp chạy trốn chết.

Liền xem như Thanh Huyền Học Viện ngày nữa các đại thiên kiêu, cũng phải dạy dạy bọn họ làm người như thế nào!

"Này cứ như vậy định."

Sơn tặc đầu mục đứng lên, trầm giọng nói: "Nơi đó tuổi trẻ tiểu bối, coi như tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành, ta cũng có thể đối phó, một cái khác liền cần các ngươi hợp lực đối phó."

...

Một bên khác.

Vừa mới leo lên một đỉnh núi nhỏ, điều tra một phen không có không phát hiện Giang Hàn cùng Hồ Tiểu Ngọc, chính xuống núi tiến về khác một cái ngọn núi.

Chú ý tới tiểu nha đầu đối với cùng sơn tặc độ sức, diệt sát sơn tặc, nói cực kỳ nhẹ nhàng, giống như là ăn cơm uống nước một dạng việc nhỏ, Giang Hàn nhìn không được hỏi:

"Tiểu Sư Tỷ ngài đây là lần thứ mấy đi ra chấp hành nhiệm vụ?"

"Lần thứ nhất, làm sao?"

Tiểu nha đầu kỳ quái nhìn về phía Giang Hàn.

Giang Hàn khoe miệng co quắp động một cái, nói: "Cái kia sư tỷ trước ngươi có giết qua thứ gì a."

"Không có a."

"Khục!"

Giang Hàn thực sự vô pháp đem trước mắt một mặt thiên chân khả ái tiểu nha đầu, cùng máu lạnh vô tình tiện tay liền có thể sát nhân cuồng ma kết hợp chung một chỗ.

Tiểu nha đầu tựa hồ lý giải Giang Hàn ý tứ, rất tự nhiên nói ra: "Gia gia nói những là đó người xấu, nên giết, cho nên giết chết liền tốt."

". . ."

Giang Hàn rất muốn nói một câu, này gia gia ngươi nếu để cho ngươi gả cho ta, ngươi có phải hay không cũng phải nói bởi vì gia gia nói, cho nên liền gả cho ngươi tốt.

Xét thấy cái đề tài này nói ra rất có thể dẫn đến hậu quả nghiêm trọng, Giang Hàn lựa chọn trầm mặc.

"Có người!"

Đi tới đi tới, tiểu nha đầu biểu lộ đột nhiên biến hóa một chút, dừng bước lại, lộ ra Giang Hàn chưa từng thấy qua vẻ nghiêm túc, lỗ tai nhỏ hơi động một cái.

Nàng bộ dáng này ngược lại để Giang Hàn hơi an tâm, bất quá cũng hơi kinh ngạc tại Luyện Huyết Cảnh nhạy cảm tri giác.

Vô giả tu vi đến Luyện Huyết Cảnh, đối với nguyên khí và khí huyết cường khổng lực gia tăng thật lớn, thể phách cùng bạo phát lực đề bạt chỉ là phụ, lớn nhất trọng nếu là bởi vì cường khổng lực đề bạt, tri giác cùng phản ứng tốc độ đều sẽ có tăng lên cực lớn.

Tiểu nha đầu đáng yêu lỗ tai nhỏ lại động mấy lần, nhỏ giọng nói ra: "Rất nhiều người, nghe không rõ ràng, bất quá chỉ ít có mười người trở lên, bọn họ biết rõ nói chúng ta vị trí."

"Ừm."

Giang Hàn gật gật đầu, theo dõi phương khoảng cách tiếp cận, hẳn cũng nghe đến tiếng bước chân, trực tiếp đem vác trên lưng lấy hộp gỗ giải khai, ngừng lại trên mặt đất, nhẹ nhàng mở ra, nhếch miệng cười một tiếng, nói:

"Xem ra cùng ta dự đoán loại tình huống thứ hai một dạng, bọn họ chủ động công tới."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Không Ai Có Thể Ngăn Cản!

"Nói cách khác, trong bọn họ thật có Luyện Huyết Cảnh gia hòa."

Tiểu nha đầu nhẹ nhàng hút khẩu khí, nắm chặt bên hông chuôi kiếm, đem một thanh Bích Ngọc kiếm rút ra, kiếm nhận chi bên trên có kỳ dị đường vân, dưới chuôi kiếm phương làm theo khảm nam lấy một cái phát ra điểm điểm u quang góc cạnh tinh thể.

Quả nhiên là Linh Binh!

Giang Hàn nhìn lấy tiểu nha đầu kiếm trong tay, nhìn không được chép miệng một cái, thanh này Linh Binh coi như chỉ là hạ phẩm, giá trị cũng siêu việt đỉnh phong Phàm Binh mấy lần trở lên, thật sự là người so với người làm người ta tức chết.

"Linh Binh! !"

Đúng lúc này, nơi xa xuất hiện một loạt bóng người trong, một người cầm đầu, cũng là nhìn chăm chăm tiểu nha đầu trong tay Bích Ngọc sắc trường kiếm, kinh hô một tiếng.

Bên cạnh những người khác, nghe được Linh Binh cái từ này, cũng đều là sửng sốt một chút, chột đều nhìn về tiểu nha đầu trong tay Bích Ngọc sắc trường kiếm, trong đôi mắt toát ra hỏa nhiệt cùng tham lam.

Đây chính là Linh Binh a!

Cho dù là Hạ Phẩm Linh Binh, giá trị cũng là không thể đánh giá, ít nhất cũng phải mấy trăm Tinh Tệ!

"Một cái Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, một cái Thối Cốt Cảnh. . . Tốt!"

Son tặc đầu mục ánh mắt lấp lóe, bằng vào phong phú kinh nghiệm, cấp tốc đánh giá ra Hồ Tiểu Ngọc cùng Giang Hàn hai người cảnh giới, trên mặt không khỏi lộ ra mấy phần vẻ hưng phấn.

"Luyện Huyết Cảnh liền nắm giữ Linh Binh, cũng không biết người là gia tộc nào dòng chính, áp trại phu nhân xem ra là không có cách nào lưu, chỉ có thể trực tiếp giết chết, sau đó lại đến Hắc Thị bán đi Linh Binh."

Trong lòng nghĩ tới đây, son tặc đầu mục quát ra một thanh Thanh Cương Kiếm, trong đôi mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn, đột nhiên hướng về tiểu nha đầu tiến lên.

Linh Binh tại Luyện Huyết Cảnh trong tay, không cách nào phát huy ra toàn bộ uy lực, chỉ có thông mạch cảnh trở lên tài năng triển lộ ra Linh Binh chánh thức uy thế.

Keng! !

Song kiếm va chạm, trong chốc lát tia lửa văng khắp nơi, son tặc đầu mục Thanh Cương Kiếm vền vẹn chỉ là thượng phẩm Phàm Binh, nhưng lại lấy cực kỳ linh xảo phương thức, tránh đi Linh Binh kiếm phong, dần dần Bích Ngọc thân kiếm hung hăng quét xuống, muốn chém đứt tiểu nha đầu năm ngón tay.

"Luyện Huyết Cảnh đại thành!"

Giang Hàn nhìn lấy một màn này, ánh mắt lấp lóe, đánh giá ra đối phương tu vi.

Đối phương tuy nhiên không phải cái gì Thiên Kiêu nhân vật, tu luyện khả năng cũng chỉ là Phàm Giai công pháp, nhưng thắng ở tu vi cao hơn nhất giai, mà lại kinh nghiệm phong phú, thủ đoạn tàn nhẫn.

Bất quá.

Tiểu nha đầu biểu hiện nhưng cũng nhường Giang Hàn kinh diễm.

Dưới loại tình huống này, nàng vậy mà không có bất kỳ cái gì vẻ bối rối, mà chính là tâm luôn phẳng lặng, biểu lộ không có biến hóa chút nào, tránh đi son tặc đầu mục sau một kích, liền vùng động trong tay Linh Binh, trong hư không về lên hai đạo u quang, quét ngang mà đi.

Phảng phất trong mắt nàng căn không có khác đồ vật, chỉ có trước mắt địch nhân!

"Tâm tư chuyên chú, tĩnh như Shisui."

Giang Hàn nhìn không được tán thưởng một tiếng, tiểu nha đầu đơn thuần đáng yêu, nhưng cũng chính vì vậy, có thể dễ như trở bàn tay đem sở hữu tinh lực đều phóng tới một việc bên trên, không vì bất luận cái gì Ngoại Vật ảnh hưởng.

Chiến đấu chính là chiến tranh, giết người cũng là giết người, nàng căn sẽ không nghĩ thua sẽ như thế nào loại hình vấn đề, hết thấy ý nghĩ đều là hệ tại một trên thân kiếm.

"Tiểu Sư Tỷ lợi hại như vậy, vậy ta cũng không thể biểu hiện quá kém a."

Giang Hàn hắc một tiếng, năm ngón tay nắm chặt Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đem từ trong hộp gỗ nói ra, nhìn về phía những một đó mặt tham lam nhìn qua tiểu nha đầu trong tay Linh Bình còn lại son tặc.

Son tặc trong tu vi đạt tới Thối Cốt Cảnh viên mãn Nhị đương gia cùng Tam Đương Gia, lập tức kịp phản ứng, tất cả đều ngưng thần nhìn về phía Giang Hàn, nghiêm nghị quát:

"Không muốn phân tâm!"

"Tiểu nha đầu kia lợi hại, xử lý trước tiểu tử này, lại đi giúp lão đại!"

Keng! Keng! !

Các loại đủ loại vũ khí bị lấy ra, lấy đao kiếm vì nhiều, thậm chí có người còn xuất ra phi tiêu loại này ám khí.

Đương nhiên, ám khí loại vật này, khoảng chừng Vũ Đò Tam Cảnh trước hai cảnh lúc rất có hiệu quả, đối phó tri giác nhạy cảm Luyện Huyết Cảnh cao giai Vũ Đò, liền không có quá tác dụng lớn chỗ, lại càng không cần phải nói thông mạch cảnh trở lên Vũ Sư.

"Tiểu tử, xem đao!"

Son tặc Tam Đương Gia tay cầm khoan nhận đại đao, dẫn đầu xông lên, mãnh liệt địa quát to một tiếng, khí thế hung mãnh ầm vang nghiền ép mà đến, trong tay khoan nhận đại đao càng là lòi cuốn lấy một luồng kinh phong, tựa như Sơn Băng, ầm vang rơi xuống.

Hắn vừa ra tay cũng là vũ kỹ, rõ ràng là toàn lực ứng phó, dự định lấy thế đè người, đem Giang Hàn loại này non nớt thiếu niên, tại tâm thần đánh tan.

Không có trải qua chánh thức huyết chiến người, đối mặt cái này thanh thế dọa người, hung mãnh tàn bạo nhất kích, thế tất sẽ bị lớn tiếng dọa người, tâm thần run rẩy, nhưng cũng tiếc hắn đối mặt là Giang Hàn.

Giang Hàn tâm tính liền trải qua nhiều phiên ma luyện, cực kỳ cứng cỏi, huống chi hắn còn có Bất Tử Bất Diệt chi thể, làm sao có thể bị chỉ là một tên son tặc liền khí thế áp chế? !

"Hát! !"

Giang Hàn hai tay nắm ở Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đột nhiên một kích quét ngang mà ra.

Keng! !

Đao kích va chạm, phát ra một tiếng đécc tai nhức óc sắt thép va chạm thanh âm.

Tại Tam Đương Gia kinh dị nhìn soi mói, trong tay hắn khoan nhận đại đao, thỉnh linh bị Giang Hàn cái này một kích cứ thế mà chặt thiếu một nửa!

"Đỉnh phong Phàm Bình!"

Vừa mới xông lên Nhị đương gia, thấy cảnh này, nhìn không được kinh hô một tiếng.

Tam Đương Gia vũ khí chính là trung phẩm Phàm Bình, Giang Hàn vũ khí trong tay liền xem như thượng phẩm Phàm Bình, cũng không có khả năng giống như là cắt đậu phụ, trong nháy mắt đem chặt thiếu một nửa!

Giật mình qua đi, Tam Đương Gia cùng Nhị đương gia hai trên mặt người, ngược lại là lộ ra càng thêm dữ tợn cùng hưng phấn thần sắc, đỉnh phong Phàm Bình tuy nhiên so Linh Bình kém rất nhiều, nhưng cũng là giá trị cực cao!

"Phá Sơn chùy!"

Nhị đương gia nhảy lên một cái, trong tay hai thanh nặng nề hắc sắc thiết chùy, hướng về Giang Hàn đỉnh đầu hung hăng chùy xuống tới.

Giang Hàn không có chút nào ý sợ hãi, nổi giận gầm lên một tiếng, một thanh nguyên khí bên hông phun trào, tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, hung hăng nghênh đón.

Quản ngại mọi loại vũ kỹ, trăm loại binh khí, ta từ một kích phá đi!

Oanh! !

Lại là cứng đối cứng, Giang Hàn dưới chân khắp nơi, trực tiếp nứt toác ra, mà Nhị đương gia hai thanh Đại Chùy, lại như vậy không cảm nổi, trực tiếp bị chấn động rời tay bay ra!

"Không có khả năng! !"

Nhị đương gia chỉ cảm thấy cánh tay tê dại một hồi, gần như mất đi tri giác, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh hãi.

Hắn khí lực tại Thối Cốt Cảnh trong cực vì đột xuất, bằng không thì cũng không sẽ sử dụng Song Chùy loại này trọng hình binh khí, nhưng trước mắt này cái bất quá mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, lực lượng vậy mà so với hắn còn muốn cường hoành hơn nhiều!

"Lên! Cùng tiến lên!"

Tam Đương Gia cũng bị kinh hãi đến, Giang Hàn hiển nhiên không phải bình thường Thối Cốt Cảnh Vũ Đò, khủng bố như thế lực lượng, quả thực là nghe rợn cả người.

Tại Tam Đương Gia ra lệnh một tiếng, hơn mười tên Đoán Thể Thối Cốt không đợi son tặc, từ trong lúc khiếp sợ tỉnh lại, nhao nhao giận quát một tiếng, ỷ vào người đồng thể mạnh, cùng nhau xông lên.

"Đến tốt!"

Giang Hàn ánh mắt sáng ngời, thần thái bề ngễ khắp nơi, đột nhiên một kích quét ngang

Hắn còn không có học bất luận cái gì kích loại vũ kỹ, nhưng ỷ vào Huyền Thiết Hàn Quang Kích sắc bén, ỷ vào này sáu trăm cân khủng bố trọng lượng, căn không cần vũ kỹ, uy lực cũng bá đạo vô cùng!

Vung lên phía dưới, Thiên Quân Ích Dịch!

Răng rắc rắc! ! !

Tại Giang Hàn một kích phía dưới, chỉ nghe thấy một trận lớp lớp vỡ vụn thanh âm, không biết có bao nhiêu đao kiếm, tại Huyền Thiết Hàn Quang Kích chấn động phía dưới, đứt đoạn bắn bay.

Không ai có thể ngăn cản!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Toàn Diệt

Một kích quét sạch tứ phương, Giang Hàn tiến về phía trước một bước phóng ra, hồ gấp bày dề, đan tay nắm chặt báng kích, hướng về phía chỗ xa nhất, cảm ám khí phi đao ném loạn tên kia son tặc hung hăng chém xuống.

"Trước hết là giết nguoi!"

Này hướng về phía Giang Hàn ném phi đao son tặc, nhìn thấy Giang Hàn khủng bố như thế một kích chi thế, nào dám đón đỡ, vội vội hướng về một bên lẫn lộn tránh đi, nhưng nhưng vẫn bị Giang Hàn một kích phá Trung Tiểu chân, trong chốc lát đứt gân gãy xương, máu tươi văng khắp nơi!

Đối với cái này suýt nữa cảm phi đao đâm chọt nhà mình bằng, Giang Hàn không lưu tình chút nào, trong tay Huyền Thiết Hàn Quang Kích đột ngột từ mặt đất mọc lên, hung hăng vung lên, lại vẽ một vòng tròn, một kích đem này phi đao son tặc chém giết về sau, lại lần nữa bức lui mấy tên son tặc, cuối cùng cùng với Tam Đương Gia khoan nhận đại đao va chạm lẫn nữa.

Ầm! ! !

Khoan nhận đại đao đến liền bị Giang Hàn chém ra gần như một nửa lỗ hổng, lại nhất kích phía dưới, chỗ nào chịu đựng lấy, trong nháy mắt bị đứt đoạn đập bay, một cỗ cự lực truyền đến, cả người hắn tại Huyền Thiết Hàn Quang Kích kích đầu quét xuống một cái, ở ngực trong nháy mắt máu thịt be bét, bay ngược mà ra.

Một kích đánh tan Tam Đương Gia, Giang Hàn quay đầu nhìn về phía nhất lên hai thanh trọng chùy Nhị đương gia, đan tay nắm chặt Huyền Thiết Hàn Quang Kích, không nói hai lời, vào đầu chính là một kích rơi đập.

Ông!

Giống như lưu tinh treo thắm, Trường Kích xẹt qua một đường vòng cung, lời cuốn lấy giống như có thể khai sơn Liệt Địa chỉ uy, hung hăng rơi xuống, khiến cho người hô hấp ngưng trệ.

"Hám Sơn chùy!"

Nhị đương gia bỗng nhiên cắn răng, trên mặt lộ ra dữ tợn cùng điên cuồng, hai tay hai chùy giơ lên cao cao, đón Huyền Thiết Hàn Quang Kích hung hăng chùy tới.

Oanh! ! !

Giống như Khai Sơn Liệt Thạch đồng dạng tiếng vang, ở trong sân oanh minh, Nhị đương gia hai thanh trọng chùy, bị Giang Hàn cứ thế mà đánh bay, rơi đập ở phía xa đại địa bên trên, cả người càng là một nửa thân thể khảm vào bùn trong đất, trong miệng phun ra máu tươi, không rõ sống chết.

Toàn trường lấy làm kinh ngạc!

"Nhanh. . . Chạy mau!"

Còn thừa sơn tặc rốt cục mất đi chiến ý, nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt, hết thấy đều lộ ra hải nhiên cùng hoảng sợ, này mười sáu mười bảy tuổi non nớt thiếu niên, rơi trong mắt bọn hắn, lại giống như bề ngỗ khắp nơi Vũ Sư Vũ Vương, quét ngang vô địch!

"Chạy sao?"

Giang Hàn nhìn thấy mọi người muốn chạy trốn, nhất thời lạnh hừ một tiếng, cánh tay hất lên, đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích phóng tới sau lưng, sau đó hung hăng ném một cái mà ra.

Àm! !

Một người né tránh không kịp, trực tiếp bị một kích Quán đút gân gãy xương, bay ngược mà ra.

Giang Hàn hai chân dưới đất bỗng nhiên đạp mạnh, ném ra Huyền Thiết Hàn Quang Kích về sau, thiếu nặng 600 cân lượng, lại thi triển ra Mãng Ngưu độn, cả người nhất thời giống như tấn mãnh Liệp Báo, đột nhiên thoát ra.

Àm! Âm! Âm! ! !

Thực lực sai biệt quá khổng lồ, huống chi Giang Hàn còn có Bát Từ Chi Thân, đơn giản hồ gặp bầy dê.

Vô luận là phi tốc chạy trốn, vẫn là quay người cầm đao, ý đồ thừa cơ đối phó tay không tác sát Giang Hàn sơn tặc, đều tất cả đều bị Giang Hàn quét ngang đánh tan, không ai có thể ngăn cản!

Sau một lát.

"Hát! !"

Giang Hàn đột nhiên một tiếng gầm thét, cả người dán một tên sau cùng sơn tặc đánh rớt trường đao, nhất quyền đánh vào bộ ngực hắn.

Tên kia sơn tặc khắp khuôn mặt là kinh hải cùng vẻ sợ hãi, cả người ở ngực đột nhiên lõm, bay ngược mà ra, trong miệng máu tươi cuồng phun, rơi xuống nơi xa, tóe lên một đám bụi trần.

Đến tận đây.

Gần 20 Danh Sơn tặc, đã toàn bộ chặt đầu!

"Cái này Huyền Thiết Hàn Quang Kích quả nhiên mạnh mẽ, không có vũ kỹ liền có thể phát huy ra uy thế như thế, nếu là ta luyện thêm hội kích loại vũ kỹ, không biết có thể mạnh bao nhiêu."

Nhặt về khảm vào một khối trong núi đá Huyền Thiết Hàn Quang Kích, Giang Hàn hít sâu một hơi, bình phục một chút phun trào khí huyết, thì thảo một câu.

Một bên khác.

Sơn tặc đầu mục cùng tiểu nha đầu giao phong cũng đạt tới gay cấn trình độ.

Sơn tặc đầu mục tuy nhiên cảnh giới cao hơn nhất giai, có thể tiểu nha đầu không chút nào vì khí thế của hắn mà thay đổi, tâm niệm chuyên chú vào một trên thân kiếm, tay cầm Bích Ngọc kiếm càng là một thanh Linh Binh, kiếm loại vũ kỹ thi triển ra, giống như vô số bích sắc sợi tơ, tại hư không quanh quần cắt chém, áp chế gắt gao ở sơn tặc đầu mục.

Như chỉ là như vậy, son tặc đầu mục ngược lại là còn có thể chống đỡ, có thể hết lần này tới lần khác Giang Hàn bạo phát thực lực, đồng dạng vượt quá hần đoán trước, căn liền không giống như là một cái Thối Cốt Cảnh Vũ Đồ!

"Đáng chết!"

"Hai cái đều là ở đó đỉnh phong Thiên Kiêu sao?!"

Son tặc đầu mục dần dần lâm vào bại thế, không khỏi một trận cắn răng.

Rất nhiều năm trước hần đã từng là Thanh Huyền Học Viện một tên đệ tử, chỉ bất quá tư chất thấp, Hồn Cực kém, rồi đi Học Viện sau lại lẩn lộn mấy năm, mới miễn cưỡng tiến giai đến Luyện Huyết Cảnh, gần như không tiếp tục tiến giai thông mạch Vũ Sư khả năng.

Mà đối với Thanh Huyền Học Viện Thiên Kiêu, hần cũng là hết sức quen thuộc, tối cao cấp này bộ phận Thiên Kiêu, tại Vũ Đồ Tam Cảnh trong, vượt cấp khiêu chiến như ăn cơm uống nước một dạng đơn giản, thiếu niên trước mắt thiếu nữ lộ ra lại chính là loại cấp bậc kia quái vật.

Son tặc đầu mục trong lòng biết hôm nay hơn phân nửa khó mà thiện, lại không quả đoán một điểm khả năng đi đều đi không nổi, đột nhiên dùng ra Hiểm Chiêu, đối mặt tiểu nha đầu một kiếm, trực tiếp không tránh không né, đồng dạng trở tay một kiếm đâm ra, muốn lấy mạng đổi mạng!

Xùy! !

Tiểu nha đầu ánh mắt nhẹ nhàng lóe lên, kiếm phong một bên, chém về phía son tặc đầu mục đâm tới kiếm.

Son tặc đầu mục thấy thế, trên mặt vẻ tàn nhẫn chợt lóe lên, mặc cho tiểu nha đầu chặt đứt hần kiếm, sau đó cổ tay rung lên, đem một nửa kiếm gãy quăng về phía tiểu nha đầu mặt, đồng thời thân thể đột nhiên nhảy lùi lại, liền muốn chạy trốn.

"Muốn đi?"

Giang Hàn đã sớm đem một màn này để ở trong mắt, lạnh hừ một tiếng, trong tay Huyền Thiết Hàn Quang Kích hung hăng ném một cái mà ra, quét ngang qua.

Son tặc đầu mục không có đón đỡ, một cái xoay người tránh đi về sau, liền muốn tiếp tục bỏ chạy.

Nhưng

Giang Hàn ném ra Huyền Thiết Hàn Quang Kích về sau, dưới chân cũng không có dừng lại, ngược lại là đột nhiên gia tốc, một bước xông ra, cả người giống như một đầu Mãng Ngưu, hung hăng đụng tới, đồng thời năm ngón tay nắm chặt, nhất quyền tựa như lòi cuốn lấy khủng bố Phong Áp, ngang nhiên rơi xuống.

Luyện Huyết Cảnh đại thành lại như thế nào, ăn ta nhất quyền lại nói.

Mãng Ngưu toái cốt quyền!

"Đáng chết!"

Son tặc đầu mục cuối cùng vô pháp liên tục né tránh, đối mặt Giang Hàn cái này một cái cực nhanh tiến tới, đành phải ở giữa không trung bỗng nhiên một cái xoay người, hung hăng một chân đá tới.

Oanh! !

Giang Hàn quyền đầu cùng son tặc đầu mục xương đùi hung hăng đụng vào nhau, phảng phất sắt thép va chạm, hai người dưới chân địa mặt đều là bỗng nhiên sụp ra từng khúc kể nứt.

Son tặc đầu mục chỉ cảm thấy một cỗ cự lực đánh tới, xương đùi một trận đau đớn, mà chú ý tới đối diện Giang Hàn, bất quá là lão đảo lui ra phía sau hai bước, trong lòng nhất thời một trận hãi nhiên không thể tin, cuối cùng biết mình thuộc hạ vì sao tan tác nhanh như vậy.

Hần tới là dự định nhất kích đem tay không tác sát Giang Hàn đánh thành trọng thương, nhượng thiếu nữ kia đi cứu Giang Hàn, thừa cơ đào tẩu, nhưng lại hồn nhiên không nghĩ tới, tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành hần, đối đầu chỉ có Thối Cốt Cảnh Giang Hàn, một cái chính diện đối cứng phía dưới, Giang Hàn cũng chỉ là hơi kém một chút!

"Kém chính một chút một cái đại cảnh giới, quả nhiên vô pháp lực địch."

Giang Hàn hít sâu một hơi, một kích này kết quả cũng không vượt quá hần đoán trước, nhìn thấy đã thừa cơ truy kích tới tiểu nha đầu, hần mỉm cười, lui ra phía sau hai bước.

Tiểu nha đầu lách mình mà tới, từng bước Truy Hồn, kiếm kiếm lấy mạng!

Cầm trong tay binh khí son tặc đầu mục đều không là tiểu nha đầu đối thủ, hiện tại tay không tác sát, tự nhiên càng là không địch lại.

Xùy! !

Miền cường tránh né hai chiêu, son tặc đầu mục rớt cục bị tiểu nha đầu một kiếm thấu ngực xuyên qua, máu tươi văng khắp nơi.

"Thiên phú. . . Gia thế. . ."

Hắn không cam tâm nhìn tiểu nha đầu cùng Giang Hàn liếc một chút, trong lòng vô cùng biệt khuất.

Cùng cảnh giới trong cùng chia cường nhược, mà thiếu niên trước mắt thiếu nữ, một cái mạnh không hợp thói thường, căn không giống Thối Cốt Cảnh Vũ Đồ, một cái cầm trong tay Linh Bình, Kiếm Tâm một lòng, không thể nghi ngờ đều là cùng giai bên trong cao cấp nhất, loại nhân vật này hẳn lại một lần gặp được hai cái.

Phù phù!

Máu tươi phun vung trong, son tặc đầu mục không cam tâm té ngã trên đất, trước mắt lâm vào hắc ám.

Hô! !

Đem son tặc đầu mục chém giết, tiểu nha đầu rớt cục buồng lòng một hơi, cũng không có lộ ra bất kỳ khó chịu nào, trong tay Bích Ngọc trường kiếm nhẹ nhàng hất lên, sớ hữu máu tươi liền biến mất không dấu vết, chột đem thu nhập vào kiếm, sau đó hướng về phía nhật về Huyền Thiết Hàn Quang Kích Giang Hàn áy náy le lưỡi.

"Có Luyện Huyết Cảnh đại thành gia hỏa, có chút vượt quá sư tỷ đoán trước, còn tốt sư đệ thực lực nguoi rất mạnh, không phải vậy liền có phiền phức."

"Sư tỷ ngài vẫn là không muốn sớm đoán trước tốt."

Giang Hàn trong lòng đầu đen rau muống một câu.

Tiểu nha đầu lăm bằm một chút cái miệng nhỏ nhắn, lại nhần nhần đáng yêu mũi ngọc tinh xảo, nói: "Có chút áy náy ai, nhiệm vụ khen thưởng cái gì liền tất cả thuộc về nguoi đi."

Cái này có thể có!

Ân, tiểu nha đầu bình thường đều là cầm linh dược coi như ăn cơm, như thế điểm khen thưởng đương nhiên sẽ không đặt tại trong mắt!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Thiên Diệp U Linh Hoa

"Không biết còn có hay không cá lọt lưới, qua bọn họ sơn trại nhìn xem."

Giang Hàn đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích nạp lại về trong hộp gỗ, lần nữa mang trên lưng đến, nhìn qua nơi xa toà kia tương đối hiểm yếu sơn phong nói ra.

Bốn toà núi nhỏ đầu bọn họ đã thăm dò hai tòa, còn lại hai tòa rất không có khả năng xem như sơn trại, này còn lại một tòa duy nhất địa thế tương đối hiểm yếu sơn phong, liền rất có thể là sơn trại chỗ.

Tiểu nha đầu gật gật đầu, cùng Giang Hàn cùng nhau tiến lên.

Tuy nói này tòa đỉnh núi địa thế hơi có chút hiểm yếu, Giang Hàn lại gánh vác lấy gần sáu trăm cân Huyền Thiết Hàn Quang Kích, nhưng vẫn cứ bước đi như bay, rất là nhẹ nhõm leo đi lên, dần dần đi vào giữa sườn núi.

Mà vừa lúc này, Giang Hàn bỗng nhiên thần sắc hơi động một chút, mơ hồ giống như cảm giác được cái gì, hắn nhìn xem bên cạnh tiểu nha đầu, gặp tiểu nha đầu không phát giác gì bộ dáng, liền không nói gì, mà là tiếp tục hướng về trên núi đi đến.

Lại đi một đoạn, đi vào tiếp cận đỉnh núi thời điểm, tiểu nha đầu thần sắc cũng bỗng nhiên nhất động.

"Có linh dược!"

Bất luận một loại nào linh dược, chỉ cần còn tại sinh trường, không bị hái xuống, liền sẽ có nồng đậm sinh chi khí tức, xa không phải phổ thông cây cỏ có khả năng so sánh, tiểu nha đầu có thể đánh giá ra Linh Thực cần thiết sinh trường hoàn cảnh, tự nhiên cũng có thể tại trong phạm vi nhất định cảm giác

được linh được tồn tại.

"Ừm, ta cũng cảm giác được."

Giang Hàn nhìn tiểu nha đầu liếc một chút, ánh mắt hơi hơi lấp lóe một chút, gật gật đầu.

Sớm tại giữa sườn núi thời điểm, hắn liền cảm giác được bên trong ngọn núi này bộ, có một cỗ nồng đậm đặc thù khí tức, nhưng hắn cũng không xác định đó là vật gì, hiện tại tiểu nha đầu cũng cảm giác được, đồng thời kêu lên là linh được, hắn cũng liền trong nháy mắt hiểu được.

Tại Thanh Huyền Học Viện linh thực viên thời điểm, toàn bộ bên trong vườn khắp nơi đều là Linh Thực, chỉ có thể cảm giác được nồng đậm sinh chi khí tức tràn ngập toàn bộ bên trong vườn, vô cùng hỗn loạn.

Mà tại mảnh này trên núi hoang, bốn phía đều là rất thưa thớt phổ thông cỏ dại cây cối, phụ trợ phía dưới, một khóa linh được phát ra nồng đậm sinh chi khí tức, tự nhiên rất dễ cảm giác cùng phân biệt.

"Đi!"

Xác định chính mình trước đó cảm giác được đồ vật là một gốc hoang dại linh được, Giang Hàn trong đôi mắt không khỏi lộ ra một tia hưng nhưng, linh được giá trị cao có thấp có, thấp có lẽ không bằng một phần Bồ Khí Tán, nhưng một số cực kỳ hi hữu linh được cao cấp, giá trị vô pháp đánh giá.

Tiểu nha đầu ngược lại là không có Giang Hàn hưng phấn như vậy, có lẽ là linh được ăn nhiều duyên cớ, đối linh được tia không có hứng thú chút nào, nhưng nhìn thấy Giang Hàn tăng tốc cước bộ, nàng vẫn là bước nhỏ theo sau.

Tại khó khăn lắm muốn đi lên đỉnh núi thời điểm, hai người rốt cục nhìn thấy một chỗ cực kỳ đơn sơ son trại, liền xây ở đỉnh núi một bên, thiên nhiên lờ đi vào một khối địa phương.

"Không có người."

Tiểu nha đầu đi mấy bước, lỗ tai nhỏ động động, cẩn thận lắng nghe một chút trong son trại động tĩnh, sau đó lắc đầu.

Giang Hàn gật đầu nói: "Xem ra bọn họ mới vừa rồi là dốc hết toàn lực."

Cảm giác được linh được vị trí, là tại bên trong son trại, cái này không khỏi nhượng Giang Hàn có chút kỳ quái, lấy bọn này một nghèo hai trắng son tặc, nếu là có linh được còn không đã sớm ngắt lấy ăn hoặc là bán, làm sao có thể còn giữ?

Giữ lại trông trọng là không thể nào, nếu là trong đám người này có có thể vun trồng Linh Thực linh được Linh Thực sư, này còn làm cái gì son tặc, tùy tiện qua tìm cái thể lực, đều có thể trở thành Thượng Khách.

"Vào xem."

Giang Hàn trong lòng kỳ quái, tuy nhiên chưa từng ôm có thể tại son tặc trong ổ tìm tới đồ tốt ý nghĩ, nhưng mình cùng tiểu nha đầu đều cảm giác được, sẽ không có sai.

Hai người đi vào đơn sơ son trại, Giang Hàn tùy ý quét mắt một vòng, đem mấy cái khả năng giấu đồ vật địa phương nện nện, chỉ tìm tới một chút xú Thạch Tệ cùng ba năm mai Tinh Tệ, có chút ít còn hơn không nhận lấy đến, sau đó tiếp tục hướng bên trong son trại đi đến.

Rất nhanh.

Hai người tới son trại chỗ sâu nhất, nơi này đã là tại một cái thiên nhiên trong động quật, trong động quật bốn phía là vết nứt, nhìn không ra mở dấu vết, nên là Thiên Nhiên Sinh Thành.

Tại chỗ sâu nhất địa phương, có suối nước từ một chỗ trong cái khe không ngừng tuôn ra, lại chảy vào còn lại trong cái khe, biến mất không thấy gì nữa, không biết thông hướng phương nào.

"Ban đầu tới nơi này có nguồn nước, trách không được lại ở chỗ này làm ra một cái đơn sơ son trại."

Nhìn thấy chảy xuôi suối nước, Giang Hàn lộ ra một tia thì ra là thế thần sắc.

Kề bên này một một khu vực lớn, tuy nói là một chỗ Quận Thành đến Thanh Huyền thành phải qua đường, nhưng cả cái địa phương đều là núi hoang, cây cỏ thưa thớt, hẳn là một chỗ hoang tàn vắng vẻ, liền Hoang Thú đều không có chỗ, đột nhiên toát ra một đám son tặc đóng quân ở đây, một mực Lệnh Giang Hàn rất là kỳ quái.

Hiện tại xem ra, nên là đám kia son tặc bên trong có người trong lúc vô tình đi ngang qua nơi đây, phát hiện son động cùng nguồn nước, lại biết nơi này là Quận Thành đến Thanh Huyền thành phải qua đường, cho nên dự định ở đây ngăn ngừa đóng quân, chơi lên mấy cái phiêu.

"Bọn họ không phải không hái linh được, là căn không có phát hiện nơi này có linh được."

Giang Hàn ngẩng đầu nhìn một chút son động lớn nhỏ, cảm thấy Huyền Thiết Hàn Quang Kích hẳn là không thi triển được, thế là quay đầu nhìn về phía

một bên Hồ Tiểu Ngọc.

Tiểu nha đầu gật gật đầu, rút kiếm ra đến, xoát xoát mấy lần, son động dưới đáy liền đến chỗ vết rách nham thạch, nhất thời bị nàng chém ra một cái cái khe to lớn.

". . ."

Giang Hàn chà chà mồ hôi lạnh trên trán, cảm thấy mình hẳn là đem tiểu nha đầu kiếm nhường cái đến dùng một chút mới là chính xác cách làm.

Hắn cẩn thận từng li từng tí tiến đến cái khe to lớn bên cạnh, dọc theo tuân ra suối nước, nhìn thấy chỗ sâu trên vách đá, sinh trưởng một đóa kỳ dị hắc sắc linh hoa.

Cái này hắc sắc linh hoa Giang Hàn ngược lại là vừa vận nhận biết, chính là Linh Thực tiến giai này trên sách ghi chép một trồng linh dược, Thiên Diệp U Linh Hoa.

Loại linh dược này tính chất thuần âm, dược tính ôn hòa, bình thường Liệu Thương Đan Dược cùng bổ dưỡng đan dược, như Dưỡng Khí hoàn Huyết Khí Đan chờ một chút, đều cần để lên một điểm, tuy nói dùng lượng không lớn, mà lại vẹn vẹn phụ tá loại linh dược, nhưng bởi vì rất khó trồng trọt, cho nên tương đối trân quý.

Giang Hàn vươn tay, nhẹ nhàng đem cái này gốc Thiên Diệp U Linh Hoa hái xuống, nhìn nó cánh hoa đường vân dị thường phức tạp, tầng tầng xếp lên, giống như hàng trăm hắc điệp tích lũy, ngược lại là hoa như kỳ danh.

Mà liền tại Giang Hàn quay đầu nhìn về phía tiểu nha đầu thời điểm, tiểu nha đầu lại lộ ra rất là ghét bỏ biểu lộ, phảng phất từng có qua thống khổ gì kinh lịch, nói:

"Cái này không thể ăn, ta không muốn."

". . ."

Giang Hàn khòe miệng hơi hơi co rúm, trong lòng âm thầm đầu đen rau muống tiểu nha đầu này có phải hay không linh dược gì đều nếm qua, bắt quá có đóa này Thiên Diệp U Linh Hoa, hẳn tu hành cần thiết linh dược là có rồi.

Cái này một đóa Thiên Diệp U Linh Hoa chỉ có ba ngón lớn nhỏ, xem như năm khá thấp, nhưng căn cứ Linh Thực tiến giai ghi chép, nó giá trị hẳn là cũng tại mấy chục Tinh Tệ trở lên, cũng chính là mấy ngàn Thanh Huyền điểm.

Toàn bộ đổi lấy thành Huyết Khí Đan, coi như không đủ hẳn đem tu vi đẩy lên tới Luyện Huyết Cảnh, cũng chỉ ít có thể đem võ đạo Đệ Nhị Cảnh Thối Cốt Cảnh tu tới viên mãn, đứng ở Luyện Huyết Cảnh cánh cửa trước.

"Trách không được võ đạo Bách Nghệ bên trong, Linh Thực sư tại các đại thể lực trong được hoan nghênh nhất, không riêng gì trồng trọt linh dược thủ đoạn, cũng là đi ra đến hoang dã thâm sơn chuyên lên vài vòng, sợ là đều có thể thu hoạch một nhóm lớn linh dược." Giang Hàn âm thầm cô một tiếng.

Bắt quá hẳn cũng rõ ràng, hẳn cùng tiểu nha đầu hẳn là thể chất đặc thù, tại trong phạm vi nhất định có thể trực tiếp chính xác bắt được linh dược vị trí, bình thường Linh Thực sư ra ngoài tìm kiếm linh dược, chỉ sợ muốn từ địa thế hoàn cảnh các loại chậm rãi phán đoán, không có cách nào giống bọn họ dạng này.

Đương nhiên.

Giang Hàn đối với loại hoa trồng cỏ cái đồ chơi này vẫn là không có hứng thú, hẳn càng ưa thích là một kích nơi tay, quét ngang bát hoang!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Đột Phá! Thối Cốt Viên Mãn

Tại đơn sơ trong sơn trại lần nữa tìm kiếm một chút, xác định không có bỏ sót thứ gì về sau, Giang Hàn liền cùng tiểu nha đầu cùng một chỗ, Thanh Huyền Học Viện.

Trở lại Thanh Huyền Học Viện về sau, tiểu nha đầu trực tiếp đem nhiệm vụ đan ném cho Giang Hàn, như thả phụ trọng thư một hồi, sau đó liền vui vẻ chạy về linh thực viên, qua tìm xong ăn trái cây.

Giang Hàn nhún nhún vai, cảm nhiệm vụ đan đi vào nhiệm vụ đường.

Đây là lần đầu tiên tới nhiệm vụ đường, nhiệm vụ trong đường đứng thẳng lấy một cái lại một cái tám ván gỗ, trên ván gỗ thiếp đề đó các loại nhiệm

vụ đan, gần phía trước cực kỳ phong phú, đều là nhất tinh Nhị Tinh nhiệm vụ, tương đối đơn giản, sau này thì là Tam Tinh tứ tinh, càng ngày càng khó, cũng càng ngày càng ít.

Quản hạt nhiệm vụ đường chấp sự có bao nhiêu người, Giang Hàn đi vào nhiệm vụ đường một bên, tìm tới một gã chấp sự, đem thân phận của mình ngọc bài cùng nhiệm vụ đan đưa tới.

"Giang Hàn? Nhị Tinh nhiệm vụ?"

Chấp sự tiếp nhận thân phận ngọc bài cùng nhiệm vụ đan, quét mắt một vòng về sau, nhất thời kỳ quái nhìn xem Giang Hàn, đối Giang Hàn cái tên này hẳn vẫn là rất quen, suy nghĩ nửa não ra trò cười tân sinh xếp hàng thứ nhất, ở trong học viện đã sớm truyền khắp.

Nhị Tinh nhiệm vụ độ khó cũng không thấp, bình thường Luyện Huyết Cảnh võ giả mới có thể tiếp, cho dù có Thối Cốt Cảnh tiếp Nhị Tinh nhiệm vụ, thường thường cũng là một đám người tổ đội xuất hành.

"Đúng."

Giang Hàn gật gật đầu.

Chấp sự mặc dù có chút kỳ quái, nhưng vẫn là tra một chút tin tức, tra một cái phía dưới nhất thời giật mình, nhiệm vụ này lại là Hồ trưởng lão tiếp xuống!

Đã cùng Hồ trưởng lão dính líu quan hệ, vậy ngay cả thăm tra đều không cần tái thăm tra, chấp sự trực tiếp tại nhiệm vụ đan đồng dạng bút, cũng đem thân phận ngọc bài đưa trả lại cho Giang Hàn.

Một ngàn năm trăm Thanh Huyền có một chút tay.

Giang Hàn tiếp nhận thân phận ngọc bài, hài lòng gật gật đầu, quay người đi làm nhiệm vụ đường, hướng về trong học viện vụ đường đi đến, dự định đem Thiên Diệp U Linh Hoa cũng đổi lấy thành Thanh Huyền điểm.

Nhưng mà.

Làm nhiệm vụ đường về sau đi chưa được mấy bước, bên trái bỗng nhiên có người cúi đầu tiến lên, không có chút nào trốn tránh chi ý, đón Giang Hàn liền đụng tới.

"Ừm?"

Giang Hàn ánh mắt lóe lên, một chút nghiêng người, tránh đi cái này va chạm.

Người kia không có đụng vào Giang Hàn, lại như cũ dừng lại, nhân nhật nhìn Giang Hàn liếc một chút, hạ giọng nói: "Có người nhường ta cho người biết, cách tiểu Ngọc sư muội xa một chút, hẳn sẽ không giống Lâm Hạo Hiền tốt như vậy tính khí."

Giang Hàn tưởng rằng Lâm gia thế lực người lại phải gây sự, không nghĩ tới lại rẽ một cái, kéo tới tiểu nha đầu trên thân, nhất thời nao nao, sau đó a một tiếng, nói:

"Vậy liền xin người nhấn dùm giấu đầu lộ đuôi gia hỏa, ta Giang Hàn từ trước tới giờ không ăn bất cứ uy hiếp gì."

"Hừ, luyện một bộ nguy hiểm công pháp, liền thật sự coi chính mình là Thiên Kiều a."

Người kia tựa hồ đã sớm ngờ tới Giang Hàn hội trả lời như vậy, lạnh hừ một tiếng, toàn thân khí huyết đột nhiên phun trào, triển lộ ra Luyện Huyết Cảnh tu vi, một cỗ khí thế hướng về Giang Hàn áp bách mà đến.

Bất quá đúng lúc này, hắn nhìn thấy nơi xa hình như có chấp sự ghé mắt trông lại, liền đem khí thế vừa thu lại, lạnh lùng nói: "Không nể mặt mũi, vậy liền chờ xem tốt!"

Thoại âm rơi xuống, hắn quay người rời đi.

Nhìn lấy người kia bóng lưng, Giang Hàn cười lạnh, không thêm để ý, giống như tất cả mọi người cảm thấy hắn rất dễ bắt nạt, mặc danh kỳ diệu liền đến uy hiếp một trận, bất quá Viêm Dương Tinh Thần Quyết theo người khác xác thực thắng không đáng tin cậy.

Dù sao con rận nhiều không ngứa, lại đến mười cái Lâm Hạo Hiền lại có làm sao, quân người cái gì thế gia tử đệ, Cái Thế Thiên Kiều, dám tìm chính mình phiền phức, vậy liền hết thầy chửi bạo!

Rất nhanh.

Giang Hàn đi vào Nội Vụ Đường, đem Thiên Diệp U Linh Hoa giao cho Nội Vụ Đường chấp sự giám định, cuối cùng đổi lấy ba ngàn năm trăm Thanh Huyền điểm, thuận tiện đổi lấy ba cái Huyết Khí Đan, cùng ba cái Nguyên Khí Đan.

Bổ Khí Tán cùng Dưỡng Khí Hoàn Đô là bắt nhập giai Dược Tán, mà Huyết Khí Đan cùng Nguyên Khí Đan đều là nhất giai đan dược, nhưng cái sau so

cái trước được hiệu phải mạnh mẽ rất nhiều, giá cả cũng mắc hơn gấp đôi, giá trị tám trăm Thanh Huyền điểm, đã xem như so sánh cao phẩm chất đan dược.

Thanh Huyền học viện nội bộ cũng không phải gì đó đan dược đều bán.

Tại Thanh Huyền Học Viện bán các loại đan dược trong , đẳng cấp tối cao chính là thích hợp Tụ Nguyên Vũ Sư sử dụng Nhị Giai đan dược Tụ Nguyên Đan, cũng là chấp sự, mục sư bọn người vật thường dùng, tiếp theo chính là Nguyên Khí Đan.

Huyết Khí Đan có thể cung cấp võ giả một mực dùng đến thông mạch cảnh, hiệu quả mới có thể dần dần trở nên cực kỳ bé nhỏ, mà Nguyên Khí Đan làm theo có thể một mực dùng đến thông mạch cảnh thậm chí Tụ Nguyên cảnh.

"Thật sự là kiếm lời nhanh, hoa dã nhanh."

Tính toán chính mình năm ngàn Thanh Huyền điểm, trong nháy mắt liền chỉ còn lại có một ngàn bốn trăm điểm, Giang Hàn không khỏi cảm khái một tiếng, cảm hai phần đan dược chỗ mình ở.

Sắc trời đã tối tăm, Giang Hàn liền trực tiếp nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau.

Giang Hàn dậy thật sớm, tại trong tiểu viện sớm luyện quyền làm nóng người, cho đến trong tiểu viện râm mát không đủ một nửa, vừa rồi đi đến Viêm Dương phía dưới ngồi xếp bằng.

Hắn không có trực tiếp vận dụng Nguyên Khí Đan, mà chính là xuất ra một cái Huyết Khí Đan, sau khi ăn vào, liền vận chuyển lên Viêm Dương Tinh Thần Quyết.

Huyết Khí Đan tại thể nội tan ra về sau, hình thành một cỗ dồi dào khí huyết, phối hợp từ ngoài vào trong Viêm Dương Chi Lực, cọ rửa Giang Hàn cốt cách, muốn đem cái này Tinh Thiết chi cốt rèn luyện càng tiến một bước, hóa thành Tinh Cương chi cốt!

Võ giả tu vi đến Thối Cốt Cảnh viên mãn, người bình thường mặc dù cầm trong tay binh khí, thậm chí là hạ phẩm Phàm Binh, cũng khó mà đâm bị thương da thịt, chớ nói chi là chặt đứt Kỳ Cốt.

Giang Hàn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, tại Đoán Thể cảnh cùng Thối Cốt Cảnh cái này hai cảnh, đối thể phách rèn luyện càng là sở hữu công pháp trong người nổi bật, một khi đề bạt đến Thối Cốt Cảnh viên mãn, một thân Tinh Cương chi cốt trình độ bền bỉ, chỉ sợ còn muốn thắng qua trung phẩm Phàm Binh!

Răng rắc! Răng rắc! !

Theo Viêm Dương Thối Cốt không ngừng tiếp tục, Giang Hàn thể nội đột nhiên truyền ra từng đợt làm cho người kinh hãi thanh âm, phảng phất cốt cách đứt gãy, đây là cốt cách không chịu nổi Viêm Dương Chi Lực cuồng bạo cọ rửa mà xuất hiện bị hao tổn tình huống.

Nhưng cơ hồ liền trong nháy mắt, Giang Hàn Bất Từ Chi Thể năng lực tự nhiên phát động, bị hao tổn cốt cách trong nháy mắt phục hồi như cũ, tiếp tục thôi luyện, phảng phất cái gì cũng không có xảy ra.

Rốt cục.

Tại cái này không ngừng thôi luyện phía dưới, Giang Hàn cốt cách phảng phất đột phá cái nào đó giới hạn, bắt đầu chủ động hấp thu Viêm Dương Chi Lực, tự hành thuế biến!

Theo Viêm Dương Chi Lực cọ rửa cùng tràn vào, cùng thể nội khí huyết không ngừng tiêu hao, Giang Hàn một thân Tinh Thiết chi cốt mơ hồ phát ra nhật hào quang màu bạc, dần dần chuyển hóa làm vàng nhật!

Khi cái này thuế biến dần dần yếu bớt thời điểm, nếu là mở ra huyết nhục, liền có thể nhìn thấy Giang Hàn thể khung xương, toàn bộ đều tản ra điểm điểm nhật hào quang màu vàng óng.

Tinh Cương chi cốt, Thối Cốt viên mãn!

Giờ khắc này, Giang Hàn rốt cục đem võ đạo Đệ Nhị Cảnh đẩy lên tới viên mãn trình độ, một thân Thiết Cốt giống như Tinh Cương, Bách Luyện không xấu, bền bỉ trình độ so với trước đó tăng vọt một mảng lớn!

Mà theo cốt cách thuế biến, Giang Hàn một thân bấp thịt Bì Mô, cũng đều tùy theo đề bạt không ít, có thể đủ sức chịu đựng mạnh hơn, có thể bạo phát lực lượng cũng biến thành càng mạnh!

"Rốt cục Thối Cốt Cảnh viên mãn. . ."

Giang Hàn trải nghiệm lấy trong cơ thể mình biến hóa, trong lòng thì thảo một câu, giãn ra thân thể một cái về sau, chậm rãi đứng lên.

Thanh Huyền Học Viện nhiều nhất có thể ngọc bốn năm, chờ đủ bốn năm học sinh, tu vi kém cỏi nhất cũng có thể đạt tới Thối Cốt Cảnh tiểu thành,

nhưng 200 người trong, chỉ ít có gần một nửa người vô pháp đạt tới Thối Cốt Cảnh viên mãn.

Cường giả hết bệnh mạnh, người yếu hết bệnh yếu.

"Trước đó gặp được tên sơn tặc kia đầu mục, rồi đi Thanh Huyền Học Viện lúc, tu vi hơn phân nửa không đến Luyện Huyết Cảnh, nếu không sẽ không dừng bước tại Luyện Huyết đại thành."

Giang Hàn trong mắt ánh mắt lấp lóe, tu vi đạt tới Thối Cốt Cảnh viên mãn, có thể nói đã đuổi kịp một bộ phận lớn Lão Sinh, mà chỉ cần tiến thêm một bước, đạt tới Luyện Huyết Cảnh, liền có trùng kích Thanh Huyền bảng tư cách!

Sau khi hít sâu một hơi, Giang Hàn dần dần bình tĩnh trở lại.

"Trước vững chắc cảnh giới."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Liệt Địa Tam Kích

Bản về cảnh giới vững chắc, có Bất Từ Chi Thể Giang Hàn từ không cần nhiều lời, coi như mới tiến cấp liền đứng lên nhảy nhót tung bừng khắp nơi đánh nhau, đều khó có khả năng bởi vì cảnh giới bất ổn mà nhận tổn thương gì.

Đem nguyên khí trong cơ thể và khí huyết, tại toàn thân lưu chuyển mấy chu thiên về sau, nhưng nó dần dần bình phục lại, cảnh giới liền coi như là vững chắc hoàn thành.

Tu vi tăng lên tới Thối Cốt Cảnh viên mãn, Giang Hàn cũng không có vội vã lại đi chọn lựa vũ kỹ, mà là tiếp tục trầm ổn tu hành, đem còn thừa hai cái Huyết Khí Đan cũng tất cả đều dùng xong, lại đem Mãng Ngưu đặng cùng toái cốt quyền Đệ Tam Thức toái cốt hoàn mỹ tổ hợp.

Toái cốt quyền Đệ Tam Thức uy lực, liền sánh ngang thậm chí siêu việt Phàm Giai thượng phẩm vũ kỹ, sẽ cùng Mãng Ngưu đặng kết hợp, nhất kích phía dưới, cho dù là Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ cũng sẽ không kém.

Cứ như vậy, Giang Hàn cũng không dự định luyện thêm trung phẩm Hạ Phẩm Vũ Kỹ, trực tiếp đem ánh mắt đặt ở Phàm Giai thượng phẩm cùng đỉnh phong vũ kỹ phía trên.

Phàm Giai thượng phẩm vũ kỹ, cần năm trăm Thanh Huyền điểm, tài năng lựa chọn một môn, mà đỉnh phong vũ kỹ thì cần muốn một ngàn Thanh Huyền điểm.

Tấn thăng Thối Cốt Cảnh viên mãn, có một lần miễn phí chọn lựa hạ phẩm Phàm Giai vũ kỹ thời cơ, Giang Hàn ngoài định mức thêm tám trăm Thanh Huyền điểm, đổi được một lần chọn lựa đỉnh phong vũ kỹ thời cơ.

Thượng phẩm vũ kỹ ở vào Vũ Kỹ Các tầng thứ hai, mà đỉnh phong vũ kỹ làm theo ở vào Vũ Kỹ Các tầng thứ ba.

"Kích loại vũ kỹ ngược lại là thật ít."

Giang Hàn tại Vũ Kỹ Các tầng thứ ba cẩn thận tìm kiếm một phen về sau, mới phát hiện Tam Bộ Phàm Giai đỉnh phong kích loại vũ kỹ, trong đó hai bộ tính chất thuộc về linh hoạt loại, mà sau cùng một bộ Liệt Địa kích, làm theo thuộc về bạo phát loại.

Không chút do dự, Giang Hàn trực tiếp lựa chọn Liệt Địa kích.

Trong tiểu viện không thi triển được Huyền Thiết Hàn Quang Kích, Giang Hàn cầm tới vũ kỹ về sau, liền lại đi tới linh thực viên hậu phương Học Viện hậu sơn.

Liệt Địa kích, tổng cộng chia làm Liệt Địa tam thức.

Đệ Nhất Thức hoành kích, Đệ Nhị Thức Quải Nguyệt, Đệ Tam Thức Liệt Địa.

Trong đó, Đệ Nhất Thức cùng Đệ Nhị Thức uy lực tương đương, một thức quét ngang một thức thuận bổ, mà Đệ Tam Thức thì là Liệt Địa kích tinh túy, khai sơn Liệt Địa!

"Chắc chắn là đơn giản thô bạo Kích Pháp."

Giang Hàn đem Liệt Địa kích mở đất cẩn thận đọc qua một lần, hài lòng gật gật đầu, hẳn mới không cần đem kích kỹ luyện cùng đùa nghịch Hoa Thương một dạng, cái gì trên dưới tung bay ngăn quang loạn vũ.

Trong tay hấn kích kỹ, nên bá đạo vô cùng, không cần múa múa qua, lấy tuyệt đối lực lượng, quét ngang quét qua, một bỏ một trăm, liền quét hết tất cả địch!

"Hoành kích!"

Giang Hàn hít sâu một hơi, trong đầu dần dần hình thành một cái hoàn chỉnh Liệt Địa kích Đệ Nhất Thức hoành kích hình ảnh về sau, phải tay nắm chặt báng kích cuối cùng, đột nhiên quét qua.

Hô!

"Lực đạo không đúng, lại đến!"

Lại một trận kinh phong gào thét.

"Cánh tay có chút phát run, lực lượng phân tán, lại đến."

Trong lúc bất tri bất giác, Giang Hàn đã luyện mấy chục lần, sáu trăm cân Huyền Thiết Hàn Quang Kích, mỗi một lần đều là toàn lực huy động, nhưng hấn cái trán có từng điểm từng điểm mồ hôi trượt xuống.

Hấn tu vi đã đạt tới Thối Cốt Cảnh viên mãn, mặc dù thể lực không kịp Luyện Huyết Cảnh kéo dài, nhưng cũng so Thối Cốt Cảnh đại thành lúc càng mạnh rất nhiều, tu hành như vậy còn tính không được khó khăn.

Thời gian qua nhanh chóng, cho tới trưa quá khứ, Giang Hàn đã vung đánh không xuống nghìn lần, mặc dù bởi vì Bất Tử Bất Diệt chi thể, cánh tay sẽ không cứng ngắc run lên, nhưng thể lực vẫn là dần dần tiếp cận cực hạn.

Cho đến toàn thân mồ hôi đầm đìa, không cách nào lại chèo chống thời điểm, Giang Hàn mới rốt cục dừng lại, đặt mông té ngồi trên mặt đất, miệng lớn thở hào hển.

"Cái này Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ, so với trung phẩm vũ kỹ độ khó khăn xác thực cao hơn không chỉ một cấp bậc mà thôi, chung quy là dính đến nguyên khí và khí huyết tầng sâu vận dụng."

Giang Hàn sớm đã dự liệu được Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ, tu hành độ khó khăn sẽ rất cao, nhưng chánh thức tu luyện, vẫn là phát hiện có chút đánh giá thấp Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ tu hành độ khó khăn.

Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ, chính là thích hợp Luyện Huyết Cảnh lấy thượng vũ giả thi triển vũ kỹ, đã không phải là thuần túy gân cốt Huyết Nhục Chi Lực bạo phát, mà chính là cần trọng nháy mắt, điều động nguyên khí trong cơ thể và khí huyết, kích thích thân thể, bộc phát ra càng sức mạnh mẽ!

Võ giả tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh, nguyên khí tuy nhiên như cũ không thể ly thể dã thương người, nhưng cũng đã có cường độ nhất định, có thể đối tự thân lực lượng tiến hành nhất định tăng phúc, đến cảnh giới này, công pháp ở giữa chênh lệch bắt đầu dần dần kéo dài.

Tu luyện Linh Cấp thậm chí Địa Cấp Công Pháp, nguyên khí trong cơ thể vô luận là chất, vẫn là lượng phương diện, đều sẽ so Phàm Cấp công pháp mạnh lên một mảng lớn.

"Không biết ta nguyên khí trong cơ thể, cùng tu luyện Địa Cấp Công Pháp Thiên Kiêu so ra như thế nào."

Cảm giác được chính mình thể lực dần dần khôi phục, Giang Hàn ngồi thẳng thân thể, hít sâu một hơi, nhin không được thì thảo một câu, lập tức lại lắc đầu nói: "Không đến Luyện Huyết Cảnh không có gì có thể so tính, mà lại muốn tới thông mạch cảnh trở lên, mới là lấy nguyên khí phân cao thấp thời điểm."

Thể lực khôi phục về sau, Giang Hàn liền đứng lên, lại một lần tiến hành tu hành.

Hấn tu luyện chính là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, nguyên khí trong cơ thể chẳng những cực kỳ dồi dào, thậm chí còn có một tia Viêm Dương tính chất, cực kỳ mạnh mẽ, mặc dù tu vi chỉ là Thối Cốt Cảnh viên mãn, so với một số Luyện Huyết Cảnh tiểu thành võ giả cũng xấp xỉ nhau.

Huống chi Giang Hàn thiên phú liền không kém, ngộ tính xưng không đến đỉnh tiêm, cũng có thể xếp vào thượng tầng, cho tới trưa thời gian tuy nhiên không thể tìm tòi đến cái gì, nhưng buổi chiều tu hành, liền bắt đầu dần dần nắm giữ Liệt Địa kích môn võ kỹ này bạo phát kỹ xảo.

...

Sau nửa tháng.

"Hoành kích!"

Trống trải giữa rừng núi, Giang Hàn đan tay nắm chặt báng kích cuối cùng, hai con ngươi sắc bén hình như có Điện Mang lấp lóe, đột nhiên quát khê một tiếng, cầm trong tay Huyền Thiết Hàn Quang Kích hung hăng quét ra.

Ông! !

Cái này quét xuống một cái, không khí trực tiếp bị mang theo một đạo mắt trần có thể thấy làn sóng, hình thành mơ hồ tựa như kiếm khí đồ, vật.

Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích không có chạm đến bất kỳ vật gì, nhưng này quét ra sắc bén chi Phong, lại tại hấn ngay phía trước một khóa to cỡ miệng chén đại thụ trên cành cây, lưu lại một đạo nhân nhát ấn ký.

Nhìn kỹ lại, cây đại thụ này thỉnh linh lít nha lít nhít đều là loại này dấu vết!

"Quái Nguyệt!"

Giang Hàn một kích quét ngang về sau, cũng không có dừng lại, tay cầm Trường Kích khẽ múa, đột nhiên nhấc chí cao không, hung hăng một kích bỏ xuống, giống như trong hư không phủ lên một vầng loan nguyệt.

Xùy! !

Một đạo kinh phong gào thét mà qua, Giang Hàn ngay phía trước trên một đường thẳng hạt bụi, bỗng nhiên quét dập dòn, mà tại nơi cuối cùng gốc cây kia, trên cành cây lại xuất hiện một đạo dọc vết rách, cùng lúc trước cái kia đạo ngang vết rách vừa vận hình thành một cái thập tự!

Thời gian nửa tháng.

Giang Hàn dùng xong một cái Nguyên Khí Đan, mà mượn nhờ này một cái Nguyên Khí Đan tăng lên nguyên khí, hấn đem Liệt Địa kích Đệ Nhất Thức cùng Đệ Nhị Thức tất cả đều luyện thành!

"Quái Nguyệt một thức này, cùng một thức sau cùng Liệt Địa có một chút chỗ tương tự, bất quá Liệt Địa bạo phát càng tăng mạnh hơn hoành mãnh ác, đối với khí huyết cùng nguyên khí yêu cầu cũng cực cao, đối với hiện tại ta tới nói còn có độ khó nhất định."

Nhìn xem chính mình hai kích tạo thành uy thế, Giang Hàn không khỏi gật gật đầu, nếu là hiện tại hấn đối đầu trước đó tên sơn tặc kia đầu mục, bằng vào cái này hai kích, mặc dù vô pháp đem đánh tan, cũng chỉ ít có thể địa vị ngang nhau.

Còn nếu là vật lộn sống mái lời nói, bằng vào Bất Tử Chi Thân, này sơn tặc đầu mục chắc chắn thất bại!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Thanh Huyền Cốc Thí Luyện Canh [3]

Đối với thực lực mình hơi có một cái phán đoán về sau, Giang Hàn lại suy nghĩ Liệt Địa kích Đệ Tam Thức.

"Muốn luyện thành Liệt Địa kích Đệ Tam Thức, chỉ sợ chỉ có đột phá đến Luyện Huyết Cảnh mới được, bất quá Nguyên Khí Đan còn sót lại hai cái, Thanh Huyền điểm cũng còn thừa không có mấy, muốn trong khoảng thời gian ngắn đột phá Luyện Huyết Cảnh ngược lại là có chút không đủ."

"Bất quá, bằng vào ta bây giờ thực lực, lại xông Thanh Huyền tháp lời nói, tầng thứ mười nhất định có thể qua, tầng thứ mười một cũng hơn nửa có cơ hội xông qua, lại là một khoản Thanh Huyền điểm có thể cầm."

Nghĩ tới đây, Giang Hàn giãn ra thân thể một cái, đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích thu lại, chỗ ở, sau đó dự định lại đi một chuyến Thanh Huyền tháp.

Bất quá.

Ngay tại Giang Hàn chỗ ở thời điểm, lại tiếp vào một tin tức, hậu thiên sẽ có một trận Thanh Huyền Cốc thí luyện, sở hữu xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ tám chuẩn Thanh Huyền bảng học viên, đều có thể tham gia.

Có thể xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ tám, đại bộ phận đều là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành học viên.

Tại Thanh Huyền trong học viện, tu vi đột phá đến Luyện Huyết Cảnh đại thành, cơ xác định vững chắc có thể tại Thanh Huyền trên bảng chiếm cứ một tịch chi vị, mà Luyện Huyết Cảnh tiểu thành trong người nổi bật, cũng có giết đến tận Thanh Huyền bảng khả năng, cho nên có thể xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ tám, đều là chuẩn Thanh Huyền bảng nhân vật.

"Phần thưởng đệ nhất. . . Trăm năm Huyết Vân Chi a?"

Mà biết được Thanh Huyền Cốc thí luyện khen thưởng lúc, Giang Hàn thì là hai mắt tỏa sáng.

Huyết Vân Chi chính là là một loại tương đối đặc thù linh dược, tại Linh Thực tiến giai bên trên có chỗ ghi chép, nó cùng Thiên Diệp U Linh Hoa giống nhau, đều khó mà trồng trọt, tương đối thưa thớt, mà dụng pháp vừa vận hoàn toàn tương phản, nó vô pháp dùng cho bất luận cái gì đan trong dược, chỉ

có thể đơn độc nuốt.

Về phần hiệu quả, đổi thể chất cường hóa, so Huyết Vân đan muốn càng mạnh hơn một đoạn, đồng thời còn có thể bổ sung đại lượng khí huyết, được hiệu thậm chí muốn vượt qua Huyết Khí Đan mấy lần!

Giang Hàn hít sâu một hơi, ánh mắt một trận lấp lóe, vừa cẩn thận hiểu biết một phen quy tắc.

Khi chú ý tới cái này Thanh Huyền Cốc thí luyện trừ có Thanh Huyền tháp tầng thứ tám phòng tuyến cuối cùng yêu cầu bên ngoài, còn có một cái hạn mức cao nhất yêu cầu, cái kia chính là Luyện Huyết Cảnh đại thành trở lên học viên vô pháp tham gia, hẳn nhất thời nhếch miệng cười một tiếng.

"Rất tốt, cái này trăm năm Huyết Vân Chi ta muốn!"

...

Thanh Huyền ngoài học viện.

Nơi này là Thanh Huyền Học Viện ngoài cửa viện một mảnh đất trống, trên đất trống đã tốp năm tốp ba tụ tập không ít học viên, đều là tới tham gia Thanh Huyền Cốc thí luyện người.

Thanh Huyền Cốc chính là nằm ở Thanh Huyền Thành Đông mặt một vùng núi xen lẫn chi địa, trong đó nuôi thả đại lượng mãnh thú cùng nửa Hoang Thú, thậm chí cũng không thiếu chánh thức Hoang Thú tồn tại, cung ứng Giang Hàn các loại Thanh Huyền Học Viện học sinh dùng ăn loại thịt, có một bộ phận liền tới từ cái này bên trong.

Mà Thanh Huyền Cốc thí luyện cũng rất đơn giản, chính là liệt sát các loại mãnh thú Hoang Thú thí luyện, nhưng bởi vì mãnh thú tương đối hung hãn, một số cường đại nhất giai Hoang Thú, càng là liền Luyện Huyết Cảnh viên mãn võ giả đều khó có thể đối phó, cho nên cũng cực kỳ hung hiểm.

Chính vì vậy, cho nên Thanh Huyền Cốc thí luyện không cấm binh khí mang theo, tất cả mọi người riêng phần mình cầm binh khí, đao thương kiếm chùy đủ loại binh khí đều có, lại lấy đao kiếm nhiều nhất.

Tụ tập trong mọi người, đại bộ phận đều là năm thứ tư sau cùng một giới học viên, cũng có một số nhỏ năm thứ ba học viên, về phần năm thứ hai học viên làm theo chỉ có Lăng Vũ Phiền Cảnh hai người.

Những thứ ba đó năm năm thứ tư Lão Sinh, đối Lăng Vũ Phiền Cảnh hai người đều rất rõ ràng toát ra ghen ghét thậm chí địch ý, hiển nhiên hoặc nhiều hoặc ít đều nghe qua hai người danh hào.

Đối với mới tiến vào Thanh Huyền Học Viện năm thứ hai, là có thể đuổi kịp chính mình nhân vật thiên tài, bọn họ đương nhiên không có khả năng tâm bình khí hòa.

"Hai người bọn họ cũng là Lăng Vũ cùng Phiền Cảnh a?"

"Đam lược không nhỏ, dám tới tham gia Thanh Huyền Cốc thí luyện, đợi lát nữa chúng ta phải hảo hảo chỉ điểm một chút những sư đệ này a."

Đồng đạo năm thứ ba năm thứ tư Lão Sinh nghị luận với nhau.

Lăng Vũ Phiền Cảnh hai người đương nhiên đều chú ý tới mọi người địch ý, từ khi trở thành Lão Sinh về sau bọn họ đã gặp được rất nhiều lần, nhưng đều không có chút nào ý sợ hãi.

Lại các loại một trận về sau, vụn vặt lè tẻ lại có năm thứ ba năm thứ tư Lão Sinh tới, về phần cùng Lăng Vũ Phiền Cảnh một giới, làm theo không thấy những người khác bóng dáng.

"Phiền huynh, xem ra chúng ta lần này, chỉ có hai người chúng ta, những tên khác hẳn là đều tự nhận lấy không được chỗ tốt gì, cũng không tới."

Lăng Vũ quét mắt một vòng đám người, hướng về phía một bên Phiền Cảnh cười nói.

Phiền Cảnh sờ sờ cái ót, hắc nhiên đạo: "Ta cũng không phải chạy chỗ tốt đến, ta chỉ là muốn ma luyện một phen mới luyện thành Côn Pháp vũ kỹ mà thôi."

"Phiền huynh hảo khí phách."

Lăng Vũ mỉm cười gật đầu, sau đó lại có chút kỳ quái nói ra: "Những người khác sợ đầu sợ đuôi, không đến vậy coi như, Diệp Lăng Phong không đến nhưng có điểm kỳ quái."

"Là có chút kỳ quái. . . A? Hẳn cũng tới."

Phiền Cảnh gật gật đầu, chợt thấy cái gì, lộ ra một tia cười ngây ngô.

Lăng Vũ nhìn Phiền Cảnh biểu lộ liền đã có suy đoán, quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy một cái thân ảnh quen thuộc.

Giang Hàn!

Tuy nói Lăng Vũ cùng Giang Hàn gặp nhau số lần không có mấy, nhưng đối đã đánh bại người một nhà, hẳn là không thể nào tùy tiện quên mất, nhìn qua đi tới Giang Hàn, hẳn trong đôi mắt chiến ý kó lên, lại cấp tốc biến mất, hơi lắc đầu.

Lăng Vũ cùng Phiên Cảnh nhìn thấy Giang Hàn, mọi người khác cũng đều chú ý tới Giang Hàn, Giang Hàn tại Thanh Huyền trong học viện danh tiếng cùng danh khí, thế nhưng là so Lăng Vũ cùng Phiên Cảnh còn muốn lớn, phần lớn người đều là liếc một chút nhận ra, thần sắc khác nhau.

Gặp Giang Hàn đi đến trong đội ngũ, có người lãnh đạm nói:

"Tổng Dương sư huynh để cho ta hảo hảo 'Chiếu cố' một chút tiểu tử này, một mực không tìm được thời cơ, không nghĩ tới dám tới tham gia Thanh Huyền Cốc thí luyện."

"Nhượng Lâm thiếu ném lớn như vậy mặt mũi, là nên chiếu cố thật tốt một chút."

Bên cạnh cũng có người cười hắc hắc, ứng thanh mở miệng.

Đúng lúc này.

Lại có một người bỗng nhiên tiến lên trước một bước, nhìn qua Giang Hàn cười lạnh nói:

"Mới vừa lên tới này một nhóm người thật là không được, từng cái cái đuôi đều vểnh lên trời, nhất là ngươi, lá gan thật đúng là không nhỏ, nơi này chính là Thanh Huyền ngoài học viện mặt!"

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là ông loa."

Giang Hàn không để ý đến những người khác uy hiếp ánh mắt, ánh mắt rơi vào đi lên phía trước này trên thân người, ngược lại là cười một chút.

Người này chính là đoạn thời gian trước, mặc danh kỳ diệu tới uy hiếp hắn rồi xa tiểu nha đầu vị kia.

"Tiểu tử, nếu là không biết nói tiếng người, liền để ta Tiêu Lãnh đến dạy dỗ ngươi tốt."

Tiêu Lãnh trong đôi mắt lộ ra một vòng vẻ giận dữ, hắn công một thanh phong cách cổ xưa huyết sắc trường đao, lúc này tiến lên một bước, tay đã giữ tại phong cách cổ xưa Huyết Đao chuỗi đao phía trên.

Nhưng mà.

Ngay lúc này, một thanh âm bỗng nhiên từ nơi không xa truyền đến.

"Thế nào, ý vào luyện nhiều hai năm Võ, dự định ức hiếp ta đợi a?"

Chỉ gặp nơi xa một người, thân mang một tịch rộng rãi áo bào trắng, bên hông treo một thanh trường kiếm màu xanh, chậm rãi đi tới.

Nhìn thấy cái này nhân thân ảnh, Lăng Vũ cùng Phiên Cảnh đều là mắt sáng lên, còn lại một đám Lão Sinh cũng đều là ánh mắt biến hóa.

Diệp Lăng Phong!

Tiêu Lãnh nhìn lấy Diệp Lăng Phong, nhướng mày, lạnh lùng nói: "Ta giáo huấn không hiểu lễ nghĩa gia hỏa, cùng ngươi có quan hệ gì."

Bên cạnh Giang Hàn cũng có chút là lạ nhìn về phía Diệp Lăng Phong, làm sao gia hỏa này đột nhiên giúp mình ra mặt, không có nhớ được bản thân cùng hắn có cái gì giao tình a, chẳng lẽ hắn là mình thất lạc nhiều năm cháu họ?

Diệp Lăng Phong thần nhiên nói: "Trước đó ngươi nói mới vừa lên đến một nhóm người rất lợi hại không tầm thường, ta vừa vặn nghe được, cho nên muốn hỏi một câu, ngươi có ý kiến?"

". . ."

Tiêu Lãnh nhìn lấy Diệp Lăng Phong, ánh mắt một trận lấp lóe, cuối cùng lạnh hừ một tiếng, nói: "Mặt mũi này ta cho ngươi, bắt quá Thanh Huyền Cốc thí luyện, ngươi có thể chớ hy vọng người người đều có thể nhường đường cho ngươi."

Thoại âm rơi xuống, hắn trực tiếp lui vào trong đám người.

Diệp Lăng Phong bình tĩnh nhìn lấy Tiêu Lãnh thối lui, lúc này mới dùng khóe mắt liếc qua nhìn Giang Hàn liếc một chút, sau đó liền nhìn về phía nơi chân trời xa, thần nhiên nói:

"Đừng hiểu lầm cái gì, ta chỉ thì không muốn thấy thắng qua ta một lần ngươi bị người tùy ý ức hiếp mà thôi, đã lần này thí luyện ngươi cũng tới, vừa vặn có thể nhân cơ hội này cùng ngươi lại phân cái cao thấp, lại ta một phen khúc mắc."

". . ."

Giang Hàn nhìn lấy một tích áo bào trắng, ngóng nhìn chân trời, tràn ngập điều hui chi ý Diệp Lăng Phong, khóe miệng hơi hơi co rúm, trong lúc nhất thời lại không phân bác được.

Bên cạnh Lăng Vũ cùng Phiên Cảnh cũng là một mặt cổ quái.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thỉnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hoang Thú Tinh Hạch Canh [4]

Cũng không lâu lắm.

Phụ trách lần này Thanh Huyền Cốc thí luyện mấy tên dẫn đội chấp sự rốt cục hiện thân, đơn giản kiểm lại một chút nhân số về sau, liền dẫn Giang Hàn bọn người nhất lộ hướng đông.

Ước chừng được nửa ngày lộ trình về sau, một hàng hơn ba mươi người, rốt cục đến một mảnh kéo dài vô tận sơn mạch, phóng tầm mắt nhìn tới gần như không nhìn thấy cuối cùng.

Đãy núi này lớn nhất khu vực bên ngoài, là bốn tòa gò ghề nhấp nhô, một mảnh Thanh Lục đại hình dãy núi, mà tại cái này bốn tòa dãy núi trung ương, thì là một mảnh cự đại Thung Lũng.

Nơi đó chính là Thanh Huyền Cốc.

"Lần này Thanh Huyền Cốc thí luyện, đơn giản quy tắc chắc hẳn tất cả mọi người đã giải, bất quá một số trọng điểm ta vẫn còn muốn nói lại một chút."

Một gã chấp sự nhìn xem đội ngũ, lần nữa kiểm lại một chút nhân số về sau, trầm giọng nói:

"Cái này Thanh Huyền Cốc chính là Thanh Huyền sơn mạch phía ngoài nhất một mảnh địa vực, từ trước đều có chấp sự thay phiên tọa trấn, sẽ không để cho bất luận cái gì ngoại lai thợ săn hoặc là lính đánh thuê loại hình tùy ý tiến vào đồng thời một khi có Nhị Giai trở lên Hoang Thú xuất hiện, liền sẽ nhanh chóng đem thanh trừ ra ngoài. . ."

"Nhưng dù vậy, bọn người cũng không phải tuyệt đối an toàn!"

"Cái này Thanh Huyền Cốc thí luyện, ta đợi mặc dù hội toàn bộ hành trình giám nhìn, nhưng không có khả năng đem trọn cái trong cốc tình huống đều nhìn một cái không sót gì, từ trước cũng không thiếu có người mất mạng nơi đây tình huống!"

Này gã chấp sự vô cùng nghiêm túc hướng về phía mọi người tại đây mở miệng, nhất là đối Diệp Lăng Phong cùng Lăng Vũ các loại tân nhân, càng là một mặt nghiêm nghị nhìn nhiều vài lần.

Mạnh hơn thiên tài, cũng cần tắm rửa máu tươi, trải qua huyết chiến cùng hài cốt, tài năng bước lên đỉnh phong, mà so sánh với ra trận giết địch, loại này Thanh Huyền Cốc thí luyện đã coi như là tính nguy hiểm rất thấp.

"Mặc dù Thanh Huyền Cốc bên trong xuất hiện Nhị Giai Hoang Thú khả năng cực thấp, nhưng liền xem như nhất giai Hoang Thú, đối bọn người mà nói cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy, bình thường ba, bốn người vây công cũng có khả năng phản bị đánh tan."

"Phổ thông mãnh thú, bình thường Đoán Thể cảnh võ giả liền nhưng đối phó, mà nửa Hoang Thú thì phải Thối Cốt Cảnh mới năng lực địch, về phần nhất giai Hoang Thú, ít nhất cũng phải Luyện Huyết Cảnh tài năng ứng đối."

"Bọn người chỉ có thể ở Thanh Huyền Cốc phạm vi bên trong hoạt động, chó bốn phía xông loạn, cái này Thanh Huyền sơn mạch cực lớn, thọc sâu cực kỳ rộng lớn, trong đó không thiếu tam giai thậm chí tứ giai trở lên Hoang Thú, dù cho là Hóa Cương Vũ Sư cũng không dám tùy ý làm loạn."

Học Viện chấp sự cảnh cáo, mọi người tại đây đều trong lòng hiểu rõ.

Đối với cái này Thanh Huyền sơn mạch, Giang Hàn cũng có chỗ hiểu biết, thậm chí nghe nói nhiều năm trước từng có một vị Đan Nguyên cảnh Vũ Vương cường giả, ở trong vùng núi này mất tích, đến nay tung tích không rõ.

Này gã chấp sự đối Giang Hàn đám người cảnh cáo một phen về sau, liền hơi lui ra phía sau một bước, còn bên cạnh một vị khác chấp sự làm theo đi lên phía trước, nói:

"Lần này thí luyện khen thưởng bọn người hẳn là đều biết, hạng nhất trăm năm Huyết Vân Chi, thứ hai cùng người thứ ba một cái Nguyên Khí Đan, Đệ Tứ đến hạng mười một cái Huyết Khí Đan, còn lại đám người cũng đều có thể đạt được một cái Dưỡng Khí hoàn."

"Về phần bài danh phán đoán tiêu chuẩn, thì lại lấy bọn người thu hoạch Hoang Thú Tinh Hạch số lượng đến đánh giá, nửa Hoang Thú thể nội có hình dạng hình dáng bất quy tắc thô ráp Tinh Hạch, nhất giai Hoang Thú thể nội Tinh Hạch vì bốn góc, về phần phổ thông mảnh thú làm theo không có Tinh Hạch. . ."

Gã chấp sự này nói đến đây, biểu lộ đột nhiên trở nên nghiêm khắc, nói: "Đừng nghĩ đến sớm mua một số Hoang Thú Tinh Hạch dùng để lừa dối quá quan, trong vòng ba ngày thu hoạch mới mẻ Hoang Thú Tinh Hạch cùng vượt qua ba ngày, liếc một chút liền có thể phân biệt ra được."

Mọi người tại đây đều là thân sắc thân nhiên, hiển nhiên không ai có lừa gạt Học Viện chấp sự dự định.

Một tên sau cùng chấp sự nhìn mọi người một cái biểu lộ về sau, hơi hơi gật gù đầu, cũng đi lên phía trước, đem một đồng lớn chừng ngón cái đỏ, vật phân biệt phát cho mọi người.

"Cấm đoán lẫn nhau ở giữa ác ý hạ sát thủ, nếu là gặp được nguy cơ sinh tử, hoặc là bản thân bị trọng thương, có thể đem vật này bắn vào bầu trời, ta sẽ chờ trước tới cứu viện, bất quá coi như có thể cứu được, thành tích cũng sẽ trực tiếp theo số không tính toán."

"Như vậy, lần này Thanh Huyền Cốc thí luyện như vậy bắt đầu, thời hạn ba ngày, bọn người có thể đi vào!"

Theo vị chấp sự này thoại âm rơi xuống, mọi người tại đây lẫn nhau nhìn xem về sau, nhao nhao cất bước, hướng về phía trước Thanh Huyền Cốc bên trong đi đến.

Tiêu Lãnh các loại không ít người lạnh lùng quét Giang Hàn liếc một chút, riêng phần mình cười lạnh về sau, cũng không có ở chỗ này tìm Giang Hàn phiền phức, mà chính là phân biệt tăng thêm tốc độ, tốp năm tốp ba biến mất tại rừng rậm ở giữa.

"Bọn họ đi vào, chúng ta cũng đi thôi."

Nhìn thấy một đám học viên đều bước vào Thanh Huyền Cốc, ba gã chấp sự liếc mắt nhìn nhau, cũng riêng phần mình tách ra, phân biệt leo lên Thanh Huyền Cốc bốn phía ba ngọn núi đỉnh núi.

Tuy nói rừng cây rậm rạp, không cách nào thấy rõ phía dưới tình huống cụ thể, nhưng nếu là có Nhị Giai Hoang Thú loại hình xuất hiện, tạo thành thanh thế không phải bình thường, vẫn có thể cấp tốc phát hiện đồng tiền được bài trừ.

...

Thanh Huyền Cốc bên trong.

Bởi vì đều nhận năm thứ ba cùng năm thứ tư Lão Sinh xa lánh duyên cớ, Giang Hàn cùng Diệp Lăng Phong Phiền Cảnh bọn bốn người đi cùng một chỗ, nhưng khi tiến vào Thanh Huyền Cốc rừng rậm, chung quanh Lão Sinh dần dần biến mất về sau, Diệp Lăng Phong nhìn Giang Hàn liếc một chút về sau, liền dẫn đầu gia tốc, biến mất tại rừng rậm ở giữa.

"Diệp huynh đã đi đầu một bước, ta liền không cùng các người chia đều Tinh Hạch."

Lăng Vũ nhìn lấy Diệp Lăng Phong biến mất về sau, hướng về phía Giang Hàn cùng Phiền Cảnh nhẹ nhàng cười một tiếng, trực tiếp xoay trái, mấy bước về sau, thân ảnh cấp tốc biến mất.

Phiền Cảnh lắc đầu, hướng về phía Giang Hàn toét miệng nói: "Giang huynh đắc tội với người không ít, đám người kia coi như không dám trực tiếp giết người, làm chút không sạch sẽ thủ đoạn vẫn rất có khả năng, khi chú ý cẩn thận một số mới là."

"Đa tạ phiền huynh nhắc nhở."

Giang Hàn mỉm cười.

"Ta ngược lại thật ra còn muốn cùng Giang huynh người tái chiến một trận, bất quá nơi này không phải địa phương cũng không phải lúc, ngày sau có cơ hội rồi nói sau."

Phiền Cảnh cười ha ha, để lại một câu nói về sau, cũng quay người phía bên phải, thân ảnh cấp tốc biến mất.

Gặp Diệp Lăng Phong bọn người một cái tiếp một cái rời đi, bốn phía dần dần trở nên yên lặng lại, chỉ còn lại có tự mình một người, Giang Hàn giãn ra thân thể một cái, trong đôi mắt quang mang lấp lóe, hắc nhiên đạo:

"Rốt cục liền thừa một người, bắt đầu làm việc!"

Không có chút nào che giấu ý nghĩ, Giang Hàn trực tiếp liền cảm xuống gánh vác Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đem vải giạt xuống đến, lộ ra tăn ra điểm điểm ngân quang báng kích, nắm trong tay.

Mang theo Huyền Thiết Hàn Quang Kích, hần nhanh chân đi vào trong rừng.

Tại loại này rừng rậm ở giữa, Huyền Thiết Hàn Quang Kích thi triển ra cũng không phải là mười phần thuận tay, nhưng Giang Hàn lại cũng không thêm

để ý, nếu là gặp được Hoang Thú, đem bốn phía cây cối bình định là được.

Rừng rậm ở giữa mảnh thú cùng Hoang Thú, so Giang Hàn tưởng tượng còn nhiều hơn một chút, bởi vì cái này Thanh Huyền Cốc nhận trông giữ, xem như một mảnh nửa thả rừng mục ruỗng, cho nên trong đó các loại mảnh thú Hoang Thú đều không có cái gọi là bàn phân chia, tương đối hỗn loạn.

Mới đi không bao lâu, Giang Hàn liền gặp được một đầu nửa Hoang Thú, Huyết Văn hồ.

Rống! !

Đầu này Huyết Văn hồ có thể cảm thấy được Giang Hàn cũng không phải là thuận miệng có thể ăn hết thực vật, nó nằm hạ thân hướng về phía Giang Hàn phát ra nặng nề gầm nhẹ, muốn quan sát Giang Hàn động tác.

Nhưng mà.

Giang Hàn cũng không có cho nó quan sát thời gian, trực tiếp tiến lên một bước, vào đầu cũng là một kích!

Đầu này Huyết Văn hồ mặc dù là nửa Hoang Thú, nhưng ở tu vi đạt tới Thối Cốt Cảnh, cầm trong tay Huyền Thiết Hàn Quang Kích Giang Hàn trong tay, vẫn như cũ là hợp lại đều không thể chèo chống, một chiêu liền bị trực tiếp chém giết!

"Đây chính là Hoang Thú Tinh Hạch a."

Chém giết Huyết Văn hồ về sau, Giang Hàn tùy ý huy động hai lần Trường Kích, đưa nó đầu gỗ mờ, ở tại giữa mi tâm lấy ra một khối chỉ có nhỏ chừng đầu ngón tay, hình dáng thô ráp lại bất quy tắc, tựa như cục đá, đồng thời tản mát ra âm đậm huỳnh quang đỏ, vật.

Nửa Hoang Thú Tinh Hạch cơ không có có tác dụng gì, nhất giai Hoang Thú Tinh Hạch có thể dùng đến luyện chế một số đan dược, cũng có thể dùng để bố trí trận pháp loại hình.

Về phần Nhị Giai trở lên Tinh Hạch, thì là luyện chế Linh Binh như yếu phẩm.

Nắm vuốt cái viên kia nửa Hoang Thú Tinh Hạch nhìn xem về sau, Giang Hàn lắc đầu, đem để vào túi, tiếp tục cất bước tiến lên.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Không Thể Tha Thứ! Canh [5]

Nửa ngày thời gian trôi qua rất nhanh, sắc trời dần dần tối xuống.

Đi tại rừng rậm ở giữa, ngừng đầu nhìn một chút bất tỉnh bầu trời tối, cùng bốn phía dần dần đen nhánh xuống tới rừng rậm, sờ sờ túi bên trong chỉ có bốn cái Hoang Thú Tinh Hạch, bắt đầu đi lắc đầu.

"Quả thật có chút độ khó khăn."

Lúc trước hắn còn muốn nói Thanh Huyền Cốc Hoang Thú số lượng rất nhiều, tùy tiện liền có thể đụng tới, kết quả tiếp xuống nửa ngày thời gian, hoặc là một mực tìm không thấy, hoặc là cũng là gặp được một số phổ thông mảnh thú.

Nửa ngày thời gian, vèn vèn chỉ lấy tới bốn cái nửa Hoang Thú Tinh Hạch.

"Tu vi không đến Luyện Huyết Cảnh, tri giác vẫn còn có chút yếu, nếu là có Luyện Huyết Cảnh lời nói, đoán chừng tìm tới Hoang Thú không chỉ như vậy một điểm"

Giang Hàn có chút đau đầu xoa xoa mi tâm, nói đến tiểu nha đầu ngược lại là không có tham gia cái này Thanh Huyền Cốc thí luyện, bất quá muốn đến nàng coi như không thể cảm trăm năm Huyết Văn Chi coi như ăn cơm, cũng nhất định có thể ăn đến đến, hơn phân nửa là hoàn toàn không thêm để ý đi.

Màn đêm buông xuống, cái này cho Giang Hàn tìm kiếm tăng thêm thêm không ít độ khó khăn, cái này nửa ngày bên trong hắn ngược lại cũng thỉnh thoảng gặp được những người khác, bất quá cũng chỉ là vút qua, không có xuất hiện biến cố gì.

"Hô!"

Tại trong màn đêm tìm kiếm một phen, lại chém giết một đầu nửa Hoang Thú về sau, Giang Hàn dừng lại, nhảy lên cây sao, đánh tính một chút tinh lực, ban ngày lại tiếp tục tìm kiếm, dù sao ban đêm đối với hắn mà nói thực sự có chút làm nhiều công ít.

Người khác có lẽ không dám ở nơi này ngủ, lúc cần phải khắc căng cứng tinh thần, coi như ngủ cũng chỉ là ngủ nông, vừa có gió thổi cỏ lay liền sẽ giật mình tỉnh lại, nhưng Giang Hàn lại không hề ý.

Hắn có Bất Từ Chi Thể, đừng nói trên tàng cây ngủ, coi như nằm ở phía dưới ngủ đều được, sở dĩ đến trên cây đến, là cảm thấy nằm trên mặt đất có mất phong độ.

Nhưng mà.

Nhượng Giang Hàn có chút không nghĩ tới là, ngay tại hắn dần dần thiếp đi thời điểm, một đầu toàn thân đỏ thắm Huyết Viêm mẫn, lần theo khí tức, lặng yên không một tiếng động bò qua tới.

Cảm thấy được Giang Hàn không hề có động tĩnh gì, mà lại tựa hồ không có chút nào phòng bị, đầu này Huyết Viêm mẫn phun lưỡi rắn, chậm chạp bơi tới Giang Hàn chỗ nằm chặc cây bên trên.

Tê tê!

Khoảng cách gần như vậy, nó mơ hồ cảm giác được Giang Hàn thể nội tràn đầy khí huyết, giống như Hỏa Lò, không tầm thường, không khỏi càng thêm cảnh giác.

Nhưng các loại một lát, Giang Hàn như cũ không hề có động tĩnh gì, nó rốt cục dừng khí lớn mạnh đứng lên, hướng về phía Giang Hàn bỗng nhiên cắn qua qua.

Sau đó. . . Liền không có sau đó.

. . .

Một đêm thời gian trôi qua rất nhanh, khi một sợi tia nắng ban mai bắn vào rừng rậm ở giữa thời điểm, Giang Hàn ngáp một cái, ngồi xuống, sờ sờ so ban ngày thêm ra năm cái nửa Hoang Thú Tinh Hạch túi.

"Tuy nói không chút ngủ ngon, y phục cũng phá một điểm, bất quá một đêm này công phu, lấy tới Tinh Hạch thể mà so ban ngày còn nhiều một cái."

Hắn có chút im lặng lắc đầu về sau, rút ra khảm tại trên cành cây Huyền Thiết Hàn Quang Kích, từ trên cây nhảy xuống.

Một đêm này nhượng Giang Hàn nghĩ rõ ràng không ít chuyện, hắn mang theo Huyền Thiết Hàn Quang Kích, không hề bỏ mặc thể nội tràn đầy khí huyết tùy ý phun trào, mà chính là hơi khống chế khiến cho thu liễm, đồng thời tận lực chậm dần động tác của mình.

Lần này.

Giang Hàn gặp được nửa Hoang Thú cùng các loại mãnh thú rốt cục trở nên nhiều lên.

Hắn tri giác cố nhiên vô pháp cùng Luyện Huyết Cảnh so sánh, cũng vô pháp cùng những này mãnh thú nửa Hoang Thú so sánh, nhưng hắn có thể thu liễm chính mình khí tức, khiến cái này mãnh thú đối với hắn mất đi đề phòng.

Rất nhanh.

Không có qua nửa ngày thời gian, Giang Hàn liền liên tiếp chém giết năm đầu nửa Hoang Thú, cùng một đầu nhất giai Hoang Thú!

Đầu này nhất giai Hoang Thú tựa hồ là trước đó không lâu mới tuế biến hoàn thành, nhưng dù vậy, cũng mạnh hơn xa nửa Hoang Thú, vô luận bạo phát lực vẫn là thể phách, đều đạt tới Luyện Huyết Cảnh trình độ, cực kỳ mạnh mẽ.

Bất quá huyết chiến một phen về sau, nó như cũ bại vong Vu Giang Hàn Huyền sắt Hàn Quang Kích phía dưới, bị Giang Hàn cứ thế mà chém giết!

Bỏ ra đầu kia nhất giai Hoang Thú mi tâm, Giang Hàn lấy ra đầu này nhất giai Hoang Thú Tinh Hạch.

Nhất giai Hoang Thú Tinh Hạch, cùng nửa Hoang Thú Tinh Hạch hoàn toàn khác biệt, chẳng những trở nên trong suốt thấu triệt, càng là bày biện ra cực kỳ quy tắc bốn góc hình thái.

"Một khóa nhất giai Hoang Thú Tinh Hạch, mười bốn viên rưỡi Hoang Thú Tinh Hạch, không biết cái thành tích này như thế nào. . ."

Cầm cái này mai nhất giai Tinh Hạch hơi tường tận xem xét một chút về sau, Giang Hàn liền đem để vào túi.

Hơi chinh đốn một chút về sau, Giang Hàn rời đi nơi này, tiếp tục hướng Thanh Huyền Cốc chỗ sâu rảo bước tiến lên, nếu là lấy Tinh Hạch số lượng đánh giá thành tích, vậy dĩ nhiên là lép sát càng nhiều càng tốt.

Mà liền tại sau một lát, trong khi tiến lên Giang Hàn, bỗng nhiên thần sắc khẽ giật mình, dừng bước lại, mơ hồ có một loại cảm giác kỳ quái.

Loại cảm giác này, lúc trước hắn đang bồi tiểu nha đầu tiêu diệt sơn tặc về sau, leo núi thời điểm đã từng có, thế là trước tiên liền kịp phản ứng, ánh mắt

lấp lóe.

"Đây là. . . Linh dược?"

Giang Hàn trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc, rất nhanh lại bình tĩnh trở lại.

Tuy nói nơi này là Thanh Huyền Cốc, nhưng ở loại này trong rừng rậm xuất hiện linh dược không thể bình thường hơn được, hơn phân nửa là gần nhất mới mọc ra linh dược, chưa bị phát hiện.

Đã có linh dược, vậy dĩ nhiên không thể bỏ qua, mặc kệ trần quý vẫn là phổ thông, tìm được trước lại nói.

Nghĩ tới đây, Giang Hàn lập tức tìm tòi.

Bởi vì nơi này là rừng rậm cũng không phải là núi hoang, các loại lộn xộn khí tức giao thoa, Giang Hàn mặc dù cảm giác được linh dược tồn tại, nhưng vẫn là hao phí một số tinh lực, mới đánh giá ra linh dược vị trí chính xác, sau đó cấp tốc hướng về linh dược chỗ mà đi.

Đi một đoạn về sau, liền nghe được phía trước cuộn cuộn tiếng nước chảy xuôi, lại vòng qua mấy gốc cây mọc về sau, phía trước địa vực trở nên khoáng đạt một số, một đầu uốn lượn khúc chiết dòng suối nhỏ, xuyên qua rừng rậm, chảy về hạ du không biết chỗ.

Tại dòng suối nhỏ này cách đó không xa, Giang Hàn nhìn thấy một đóa màu lam nhạt hoa.

"Tam Diệp U Lan."

Trong đầu Linh Thực cơ sở cùng Linh Thực tiến giai các loại tin tức chợt lóe lên, Giang Hàn rất nhanh nhận ra đóa này linh hoa, là luyện chế một số cấp thấp Dược Tán cần thiết chủ dược, bởi vì có thể đại lượng trồng trọt, cho nên giá trị không cao.

"Khí tức không có Thiên Diệp U Linh Hoa mãnh liệt như vậy, quả nhiên không phải quá vật trân quý, bất quá cũng có thể giá trị một cái Huyết Khí Đan, không có một chuyển tay không."

Giang Hàn lắc đầu, ngược lại là sớm có đoán trước, nếu là đặc biệt trân quý linh dược chỉ sợ sớm đã bị ngắt lấy đi, làm sao có thể một mực lưu đến bây giờ.

Hắn vượt qua dòng suối nhỏ, hướng về kia đóa Tam Diệp U Lan đi đến.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn dần dần đến gần thời điểm, đột nhiên xảy ra dị biến!

Ầm ầm! !

Giang Hàn dưới chân địa mặt đột nhiên vỡ ra, một trương huyết bồn đại khẩu đột nhiên từ dưới đất xuất hiện, hung hăng hướng về Giang Hàn cắn một cái qua, muốn đem Giang Hàn thân thể trực tiếp cắn rơi một nửa.

"Ủm?"

Giang Hàn trong đôi mắt hàn quang lóe lên, động tác cực nhanh, thân thể một cái xoay chuyển, hung hăng một chân đạp ở này huyết bồn đại khẩu hàm dưới bên trên, nhân cơ hội vọt lên.

Đồng thời, tay phải hắn Huyền Thiết Hàn Quang Kích hung hăng đánh rớt, hướng về kia huyết bồn đại khẩu bên trong hung hăng chém tới.

Keng! !

Tầm kia huyết bồn đại khẩu bỗng nhiên khép lại, Giang Hàn một kích trảm tại một loạt trắng hếu trên hàm răng, một trận tia lửa văng khắp nơi.

Giang Hàn tại mấy mét bên ngoài bình ổn rơi xuống đất, cái này mới nhìn đến này tập kích hắn quái vật toàn cảnh.

Quái vật này hình thể cực kỳ to lớn, toàn thân đều là cứng rắn Lân Giáp, một đôi cự móng vuốt lớn sắc bén vô cùng, tựa hồ có thể mở Kim Liệt Thạch, khí thế dọa người, một nhìn qua liền làm cho người tâm sinh kiêng kỵ.

"Nhất giai Hoang Thú, mà lại không là vừa vận tiến giai loại kia."

Nhìn trước mắt đầu này cự hình Hoang Thú, Giang Hàn ánh mắt lấp lóe một chút, nói: "Thì ra là thế, ngươi là tại trông coi đóa này Tam Diệp U Lan a?"

Rống! ! !

Đầu kia cự hình thạch rắn mới mở ra huyết hồng con ngươi, nhìn chăm chăm Giang Hàn, đột nhiên gầm lên giận dữ, thanh âm chấn động bốn phương tám hướng, khiến cho bên dòng suối cục đá một trận rầm rầm rung động.

"Dạng này a. . ."

Giang Hàn phảng phất mình bạch cái gì, ngữ khí khinh đạm mở miệng, sau đó đột nhiên tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đột nhiên nhảy lên một cái, hung hăng một kích hướng về nó đầu chém xuống, ". . . Vậy ngươi liền đi chết đi!"

Bất kể hần là cái gì nhất giai Hoang Thú, bất kể hần là cái gì hình thể có chút lớn, thực lực có chút mạnh, vừa rồi kém chút một thanh đem chính mình cho nuốt, không thể tha thứ!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Đánh Giết Thạch Tích

Giang Hàn hung mãnh một kích hung hăng rơi xuống, đầu kia cự hình Thạch Tích hai mắt đỏ thẫm, nâng lên cự móng vuốt lớn, trực tiếp chào đón.

Oanh! !

Kích trào va chạm, phát ra một tiếng tựa như sắt thép va chạm đồng dạng tiếng vang, trong chớp lát tia lửa văng khắp nơi.

Giang Hàn chỉ cảm thấy một cỗ cự lực đánh tới, cánh tay tê dại một hồi, cả người ở giữa không trung một cái lộn vòng, rơi xuống nơi xa bên trên.

Mà tại hần phía trước cự hình Thạch Tích, làm theo phát ra một tiếng điên cuồng nộ hồng, nó này cứng cỏi như Kim Thiết thật lớn móng vuốt, thành linh bị Giang Hàn chém ra một cái lỗ hồng nhỏ!

Không nghĩ tới trước mắt tiểu bất điểm có thể thương tổn được chính mình, đầu này Thạch Tích rốt cục triệt để nổi giận, mở ra huyết bồn đại khẩu, hướng về Giang Hàn hung hăng cắn qua tới.

"Đến được tốt!"

Nhìn lấy nó mãnh liệt xông lại, Giang Hàn không có lộ ra mấy may về sợ hãi, ngược lại là lộ ra một tia mãnh liệt chiến ý, một tiếng bạo hồng, xách trong tay Trường Kích liền đột nhiên nghênh đón.

. . .

Rừng rậm ở giữa.

Quần áo hơi có vẻ chật vật Lăng Vũ, sắc mặt nghiêm chỉnh ngưng trọng giữa khu rừng ghé qua.

"Những này nửa Hoang Thú, hơi thi triển một chút thủ đoạn liền có thể đối phó, vừa mới đầu kia nhất giai Hoang Thú mạnh căn không cùng đẳng cấp. . ."

Hắn tiến vào rừng rậm về sau, một đường liên sát mãnh thú cùng các loại nửa Hoang Thú, ngay tại trước đó không lâu tao ngộ một đầu vừa mới tiến cấp nhất giai Hoang Thú, coi là có thể cầm tới một cái nhất giai Hoang Thú Tinh Hạch, kết quả không nghĩ tới nhất giai Hoang Thú thực lực cực kỳ khủng bố, hần đem hết toàn lực cũng cầm chi không xuống.

Đánh giá ra cường ép tái chiến hội lưỡng bại câu thương, Lăng Vũ quả quyết lựa chọn rút lui.

"Nhất giai Hoang Thú, quả nhiên cần Luyện Huyết Cảnh võ giả mới có thể đối phó, Phiền Cảnh cùng ta tu vi một dạng, đều là trước đó không lâu mới đặt chân Thối Cốt viên mãn, Diệp Lăng Phong khoảng cách Luyện Huyết Cảnh cũng còn kém hạng nhất, xem ra cái này trăm năm Huyết Văn Chi vẫn là vì những Luyện Huyết Cảnh đó gia hòa chuẩn bị."

Giữa khu rừng không ngừng ghé qua, Lăng Vũ trong đôi mắt hiện lên một vòng về suy tư.

Về phần Giang Hàn. . . Tuy nhiên có xông qua Thanh Huyền tháp Đệ Cửu Tầng thực lực, nhưng nhiều nhất cùng bây giờ Diệp Lăng Phong tương đương, có khả năng còn phải kém hơn một bậc.

Nghĩ tới đây, Lăng Vũ lắc đầu.

Lần này Thanh Huyền Cốc thí luyện, coi như làm là đến ma luyện thực chiến đi.

Mà liền tại Lăng Vũ tiếp tục tìm kiếm Hoang Thú thời điểm, tại hần cách đó không xa, đột nhiên truyền đến một tiếng cực kỳ hung mãnh nộ hồng thanh âm, đồng thời mơ hồ có chiến đấu động tĩnh truyền đến.

"Ừm?"

Lăng Vũ dừng bước lại, mắt sáng lên, hướng về thanh âm đến phương hướng đi đến.

Nghe động tĩnh này hẳn là nhất giai Hoang Thú đang chiến đấu, không biết là có người tại cùng đối chiến, vẫn là hai đầu nhất giai Hoang Thú đánh nhau, nếu như là cái sau lời nói, nói không chừng có thể nhặt cái tiện nghi.

Hắn cẩn thận từng li từng tí nhảy lên cây sao, từ rậm rạp thân cây chạc cây ở giữa tiến lên, mà liền tại phía trước thanh âm càng ngày càng tiếp cận lúc, một luồng kinh phong đột nhiên gào thét mà đến.

Oanh! !

Chỉ gặp một đầu hình thể to lớn Thạch Tích, từ tiền phương xông ngang mà qua, toàn bộ thân thể hung hăng đụng vào một khóa ôm hết thô Đại Thụ, lại là đem viên kia Đại Thụ trực tiếp đụng chặn ngang đứt gãy!

Một màn này nhìn Lăng Vũ một trận kinh hồn bạt vía.

Khủng bố như thế lực lượng cùng hình thể, liền xem như tại nhất giai Hoang Thú bên trong, chỉ sợ cũng là cực kỳ nhân vật cường hoành, liền xem như Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, chỉ sợ đều khó có thể đối phó.

"Loại này cấp bậc Hoang Thú, trừ phi là lâm vào sắp chết trạng thái, nếu không tuyệt đối không thể tùy tiện động thủ."

Lăng Vũ hít sâu một hơi, lập tức đánh giá ra đầu này Hoang Thú căn cũng không phải là hắn có thể đối phó, đồng thời lại không khỏi nheo mắt lại.

Vừa mới hắn nhưng là nghe đến bên này oanh minh không ngừng, đánh dị thường kịch liệt, đầu này cự hình Hoang Thú cứu lại gặp được cái gì đối thủ, là còn lại nhất giai Hoang Thú, vẫn là một đoàn Luyện Huyết Cảnh gia hỏa liên thủ?

Mà liền sau đó một khắc, Lăng Vũ nhìn thấy đầu này cự hình nhất giai Hoang Thú đối thủ.

Đó là một cái rất lợi hại thân ảnh quen thuộc, thân mang vài thô Ma Y, trong tay dẫn theo một cây hiện ra điểm điểm ngân quang Trường Kích, toàn thân sát khí đằng đằng, tràn đầy điên cuồng cùng bạo tẩu cảm giác, trong tiếng gầm rống tức giận một kích lại một kích trầm tại đầu kia cự hình Hoang Thú trên thân.

Mặc dù ngẫu nhiên bị này cự hình Hoang Thú đánh lui, Giang Hàn cũng là không có chút nào thoái ý xoay người mà lên, gầm lên giận dữ liền lại lần nữa xông lên, trong tay Trường Kích vung ra từng đạo từng đạo sắc bén tiếng xé gió, tại này cự hình Hoang Thú trên thân lưu lại từng đạo thật sâu vết thương, oanh minh không ngừng!

Lăng Vũ biểu lộ ngưng kết.

Giang Hàn không có chút nào cảm thấy được giấu ở cách đó không xa Lăng Vũ, hắn đan tay nắm lấy Huyền Thiết Hàn Quang Kích báng kích, đối mặt cự hình Thạch Tích đập tới móng vuốt, không có chút nào thoái ý mãnh liệt vọt lên.

Hoành kích! Quải Nguyệt!

Oanh! Oanh! ! !

Đầu tiên là cùng cự hình Thạch Tích hung hăng liều mạng một cái, ngay sau đó hắn lại nhảy lên thật cao, đột nhiên một kích trầm tại này Thạch Tích trên cổ, cái này một trăm vừa vụn trăm lúc trước vết thương bên trên, nhất thời máu tươi văng khắp nơi, suýt nữa đem đầu kia Thạch Tích cổ trực tiếp chặt đứt!

"Rống! !"

Thạch Tích phát ra một tiếng xen lẫn đau đớn nộ hồng, một đôi đỏ con mắt màu đỏ, nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt, vậy mà toát ra một tia lùi bước chi ý.

Nó đột nhiên quay thân, cự cái đuôi to hung hăng bãi xuống, đem Giang Hàn rút ra thối lui mấy mét, sau đó đứng là móng vuốt dùng lực, hướng về chỗ rừng sâu trốn!

"Chạy đi đâu!"

Giang Hàn thấy thế, nhất thời mất lộ hung quang, đánh nửa trời sao có thể để nó cứ như vậy đi, giận quát một tiếng liền một bước xông lên, vung lên một kích, hung hăng trầm tại này Thạch Tích cái đuôi bên trên, mạnh mẽ câu, nhân cơ hội nhảy lên, rơi xuống này Thạch Tích trên lưng, sau đó cũng là một hồi bạo chùy.

Thạch Tích thống khổ gào thét một tiếng, muốn đem Giang Hàn bỏ rơi đến, tại rừng rậm ở giữa một trận mãnh mẽ đâm tới, càng chạy càng xa, dần dần biến mất tại rừng rậm ở giữa, chỉ để lại một mảnh hỗn độn, bốn phía là gỗ vụn đoạn nhánh một con đường dẫn, cùng ngồi xổm ở trên ngọn cây, mặt không biểu tình Lăng Vũ.

...

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc! !

Rừng rậm ở giữa một trận thống khổ nộ hồng cùng cây cối đứt gãy đổ rạp thành âm truyền đến, sở hữu nghe được động tĩnh này người, đều là kinh hãi nhìn một chút, phần lớn người đều là lắc đầu, không có chút nào tới gần ý nghĩ.

Khung bố như thể động tĩnh, nhất định là nhất giai Hoang Thủ trong tương đối khung bố gia hòa, không có bảy tám người tạo thành một đội, căn liền đối phó không.

Rống! !

Thạch Tích không ngừng gào thét, không ngừng dùng phía sau lưng qua đụng những cây cối kia, dùng cái đuôi hướng trên lưng quét, ý đồ đem Giang Hàn khu chạy xuống.

Thạch Tích lực lượng cùng phòng ngự đều mạnh mẽ vô cùng, ít nhất cũng phải Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, toàn lực thi triển võ kỹ mới có liều mạng khả năng, mà lại còn chưa nhất định liều qua.

Thế nhưng là.

Chính là bởi vì nó hình thể to lớn, cho nên tốc độ không đủ nhanh, hành động không đủ nhanh nhẹn, nhất là bị Giang Hàn đứng ở trên lưng về sau, càng là bộc lộ ra cái nhược điểm này.

Giang Hàn đứng tại Thạch rắn mối trên lưng, một cái tay gắt gao chế trụ Thạch Tích trên lưng một khối nhô lên Lân Giáp, một cái tay khác nắm chặt Huyền Thiết Hàn Quang Kích bằng kích cuối cùng, chỉ cần Thạch Tích hơi chậm dần một điểm cước bộ, hắn lập tức chính là một kích hướng về phía nó đầu hung hăng đập xuống.

Ầm! Ầm! Ầm! ! !

Không biết liên tục nên bao nhiêu dưới, đầu này Thạch Tích tốc độ rốt cục chậm lại, gào thét cũng dần dần trở nên yếu ớt, rốt cục bất lực chèo chống, cự đại thân thể đứng không vững, một cái lật nghiêng ngã sấp xuống tại, Giang Hàn cũng theo đó rơi xuống bên trên.

Rốt cục đem đầu này đại gia hòa xử lý, Giang Hàn cũng không nhìn được thờ dốc một trận.

Đứng tại Thạch rắn mối trên lưng nhìn như đơn giản, có thể nghĩ muốn tại nó mạnh mẽ đâm tới tình huống dưới không bị bỏ rơi qua, đồng thời còn muốn vùng kích trăm nó, độ khó khăn cũng không phải bình thường cao, hao phí Giang Hàn không ít thể lực.

"Nếu như không phải ta có Bất Tử Chi Thể, chỉ sợ cũng đối phó không."

Tâm tính dần dần bình ổn xuống tới, Giang Hàn hồi tưởng lại vừa rồi chiến đấu, không khỏi hô khẩu khí, lúc mới bắt đầu sau hắn bị đầu này Hoang Thủ quét trúng mấy lần, đều là gần như đứt gân gãy xương thương thế, bất quá có Bất Tử Chi Thể, trong nháy mắt liền khôi phục như lúc ban đầu.

Tuy nói là có Bất Tử Chi Thể, nhưng vừa mới loại kia chiến đấu cũng xấp xỉ sinh tử một đường chiến đấu, ngược lại để Giang Hàn thể ngộ rất nhiều, mặc dù tu vi phương diện không có cái gì trực tiếp đề bạt, nhưng chiến đấu thủ đoạn không thể nghi ngờ là từ thô ráp trở nên khéo đưa đẩy không ít.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Cướp Đoạt

Chém giết Thạch Tích về sau, Giang Hàn không có lãng phí thời gian, hơi lắng lại một trong hạ thể hỗn loạn nguyên khí, liền đem đầu này Thạch Tích xương sọ bỏ ra, lấy ra trong đó Tinh Hạch.

Cái này một cái Tinh Hạch, so với trước đó cái viên kia nhất giai Hoang Thủ Tinh Hạch, hình dáng đều như thế, nhưng lại so trước đó cái viên kia hơi lớn một chút, hiển nhiên mới tiến cấp không lâu Hoang Thủ cùng loại này trưởng thành hình Hoang Thủ vẫn là có không nhỏ chênh lệch.

Thu hồi Tinh Hạch về sau, Giang Hàn tiếp tục hướng trong rừng rậm đi đến.

Lúc này hắn, tại cùng đầu này Thạch Tích đánh một trận xong, đối với mình thực lực cũng kém không nhiều có một cái tương đối rõ ràng phán đoán, bình thường Luyện Huyết Cảnh tiểu thành tuyệt không phải đối thủ của hắn, cho dù là Luyện Huyết Cảnh đại thành, hắn cũng đủ để đối đầu!

Còn nếu là cậy vào Bất Tử Chi Thể, dùng lấy thương đối thương loại này không giảng đạo lý đấu pháp, liền xem như Luyện Huyết Cảnh viên mãn, dám cùng hắn liều mạng cũng phải nuốt hận tại chỗ.

Đang phán đoán ra thực lực mình đại khái phạm vi về sau, Giang Hàn bỗng nhiên lại nghĩ đến một chuyện.

"Nói trở lại, ta tựa hồ từ vừa mới bắt đầu liền xem nhẹ một vấn đề, những chấp sự đó nhóm tuy nhiên có nâng lên cảm đoán ác ý hạ sát thù, nhưng không có nói cảm đoán Tư Đầu?"

Nghĩ đến đây, hần nhất thời hơi hơi neho mắt lại, không biết là những chấp sự đó lọt mắt quên nói, còn là cố ý chưa hề nói, cái trước cùng cái sau khác biệt còn là rất lớn.

Nếu như là cái trước. . .

Như vậy tại mảnh này Thanh Huyền Cốc bên trong, vẹn vẹn chỉ cần liên sát những Hoang Thú đó, phòng bị những người khác hắc thủ liền có thể, nhưng nếu như là cái sau, vậy cái này trận Thanh Huyền Cốc thí luyện liền không chỉ là đơn thuần liên sát Hoang Thú đơn giản như vậy!

Ánh mắt hơi lấp lóe về sau, Giang Hàn xoay người, dọc theo đường cũ, này đó Tam Diệp U Lan tốt xấu giá trị một cái Huyết Khí Đan, cũng không thể tùy tiện ném.

Bởi vì cùng Thạch Tích dây dưa đi có chút xa, cũng may Thạch Tích lực phá hoại quá mạnh, đằng sau là một mảnh hỗn độn, rất dễ dàng liền có thể phân biệt ra được đường cũ.

Giang Hàn dọc theo đường cũ đi một đoạn, liền lần nữa cảm giác được Tam Diệp U Lan tồn tại, chợt đi tắt rất mau trở lại đến bên dòng suối nhỏ, đem này đó Tam Diệp U Lan tận gốc hái xuống, để vào kiện hàng.

"Có một đầu cường đại nhất giai Hoang Thú trông coi đó Tam Diệp U Lan, phụ cận nên là không có còn lại Hoang Thú."

Cất kỹ Tam Diệp U Lan về sau, Giang Hàn nhìn xem một mảnh hỗn độn bốn phía, lựa chọn một cái phương hướng, cấp tốc đi đến.

. . .

Tại một chỗ hơi có vẻ khoáng đạt mang.

Nơi này cây cối có vẻ hơi thưa thớt, bùn đất cũng hiển lộ ra không tầm thường hắc sắc, tựa hồ là đã từng bị lực lượng nào đó thiêu đốt qua, khiến cho phiến khu vực này thảm thực vật rất ít.

Mà liền tại phía trước trong bụi cỏ, đang không ngừng truyền đến tiếng gió vun vút.

"Hát!"

Giang Hàn nhìn qua phía trước một đầu giống như trâu không phải trâu, mọc ra một cây thật dài Độc Giác nhất giai Hoang Thú, thần thái trấn định, tay cầm Trường Kích cuối cùng, đột nhiên giờ cao, hung hăng liên lụy.

Nứt kích Đệ Nhị Thức, Quải Nguyệt!

Keng! !

Một kích này hung hăng đỉnh tại đầu kia Thiết Giáp tê trên đầu, cứ thế mà đưa nó này giống như như sắt thép da, chém ra một đạo thật sâu vết thương, khảm vào Kỳ Cốt.

Thiết Giáp tê đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, người bị thương nặng, lại cũng không lui về phía sau chút nào một trong, ngược lại là hung tính đại phát, một đôi huyết hồng con ngươi nhìn chăm chăm Giang Hàn, đón Giang Hàn mãnh liệt xông lại.

Giang Hàn cánh tay trầm xuống, song tay nắm chặt Huyền Thiết Hàn Quang Kích, cùng Thiết Giáp tê hung hăng đỉnh một cái, bất quá rõ ràng là Thiết Giáp tê lực lượng lớn hơn một chút, cứ việc cái này một dưới đỉnh, nhưng nó trên đầu vết thương bị xé mở càng lớn, nhưng cũng đem Giang Hàn đỉnh liền tiếp lui về phía sau.

"Đến được tốt!"

Lão đảo lui ra phía sau hai bước Giang Hàn, ngược lại là nhẹ hừ một tiếng, trực tiếp một cái nghiêng người, buông ra Huyền Thiết Hàn Quang Kích, không hề cùng Thiết Giáp tê đối cứng, đồng thời thân thể đáng không mà lên, hai tay Lâm Nguyệt, một cái hừ ồm, vừa vịn nắm ở Thiết Giáp tê Độc Giác.

Hắn cực kỳ lưu loát một cái xoay người, đi vào Thiết Giáp tê trên lưng, cúi người phanh phanh hai phát toái cốt quyền, đánh vào Thiết Giáp tê trên ánh mắt, ngay sau đó lại mạnh mẽ chân, hung hăng đá vào Huyền Thiết Hàn Quang Kích kích trên đầu.

Bò....ò...! !

Thiết Giáp tê khàn cả giọng gầm lên giận dữ, tiến vào sắp chết trạng thái nó bắt đầu mạnh mẽ đâm tới, vọt tới một bên trong rừng rậm, cứ thế mà đụng gãy vài cây to cỡ miệng chén đại thụ, phương mới dừng lại, một cái xoay người ngã sấp xuống tại.

Đầu này Thiết Giáp tê lực lượng không kịp trước đó cái kia Thạch Tích, ngược lại là cùng Giang Hàn gặp được cái thứ nhất nhất giai Hoang Thú không sai biệt lắm, nhưng giao thủ với nhau, Giang Hàn thủ đoạn dĩ nhiên đã linh hoạt quá nhiều, cơ hồ liền một điểm trầy da đều không có, liền đem nhẹ nhõm xử lý.

"Đầu thứ tư nhất giai Hoang Thú."

Giang Hàn từ Thiết Giáp tê trên đầu rút ra Huyền Thiết Hàn Quang Kích, mà liền tại hấn muốn thuận tay đem Tinh Hạch cũng khi rút tay ra sau, hậu phương bỗng nhiên có một chút bối rối âm truyền đến.

"A, là người?"

Hai bóng người từ rừng rậm ở giữa đi ra, hiển nhiên là nghe được trước đó động tĩnh, lại vừa vặn ở phụ cận đây, liền đuổi đi tới nhìn một chút.

Nhìn thấy Giang Hàn thân ảnh, hai người đều là hơi hơi kinh ngạc một chút, bọn họ chính là trước kia tại Thanh Huyền Cốc bên ngoài lúc, trào phúng sang sông lạnh hai người, cùng Lâm Hạo Hiên giao hảo, lại đều đã bị Lâm gia mời chào, đợi từ Thanh Huyền Học Viện xuất sư về sau liền sẽ gia nhập Thừa Thiên Hầu Phủ.

"Thế mà xử lý một đầu Thiết Giáp tê a?"

Tại phát hiện Giang Hàn trước mặt Thiết Giáp tê thi thể về sau, hai người đều là lông mày nhíu lại.

Cái này Thiết Giáp tê tuy nói cực kỳ vụng về, tại nhất giai Hoang Thú bên trong, xem như tương đối dễ dàng đối phó, nhưng hai người bọn họ nếu là đơn độc gặp được, cũng không phải rất nhẹ nhàng liền có thể cảm xuống, Giang Hàn thế mà có thể một mình xử lý một đầu Thiết Giáp tê, thật là làm cho người kinh ngạc.

Bất quá.

Hai người sau khi kinh ngạc, liếc mắt nhìn nhau, một người trong đó nhẹ hừ một tiếng, lần nữa nhìn về phía Giang Hàn, trong đôi mắt lộ ra một tia đùa cợt, đi lên phía trước nói:

"Xử lý một đầu nhất giai Hoang Thú, thật sự là vất vả người, buông xuống viên kia Tinh Hạch, người có thể đi."

Giang Hàn vừa vặn đem Tinh Hạch lấy ra, nghe được câu này, nhất thời 'A' một tiếng, tiện tay đem Tinh Hạch để vào túi.

Thấy cảnh này, hai người biểu lộ nhất thời lạnh lùng xuống tới.

"Không hổ là dám cùng Lâm thiếu đối nghịch gia hỏa, gặp được hai chúng ta còn dám cứng như vậy khí, tiểu tử, nơi này cũng không phải ở trong học viện!"

Một người trong đó cười lạnh một tiếng, cái này Thanh Huyền Cốc thí luyện thể nhưng là không cấm lẫn nhau cướp đoạt, chỉ cần không giết người, chấp sự liền sẽ không quản, hấn cổ tay rung lên, quát ra một thanh hàn quang bắn ra bốn phía trường kiếm, đặt nằm ngang trước người, ý uy hiếp đã không cần nói cũng biết.

Nhưng mà.

Nhìn lấy một màn này Giang Hàn, lại là gật gật đầu, một mặt tán đồng biểu lộ, tay cầm dụng thẳng ở trên Huyền Thiết Hàn Quang Kích báng kích, nói:

"Đúng vậy a, nơi này cũng không phải Thanh Huyền trong học viện, cho nên ta đã cướp sạch bốn người Tinh Hạch. . . Lập tức liền là sáu người."

"Thật coi lão tử là hoảng sợ lớn, chỉ bằng người cũng có thể cướp sạch bốn người Tinh Hạch? Hắc hắc, vậy lão tử liền đoạt mười bốn!"

Người kia nghe vậy, nhất thời cười lạnh một tiếng, trong đôi mắt hàn quang lấp lóe, đột nhiên tiến về phía trước một bước, trường kiếm trong tay đột nhiên trên dưới tung bay, như giống như cuồng phong bạo vũ, hướng về Giang Hàn ngang nhiên rơi xuống.

Điệp Lăng kiếm!

Cùng lúc đó, một người khác cũng không có nhàn rỗi, rút ra một thanh mảnh lưỡi đao đoản đao, từ một phương hướng khác công tới, đồng dạng trực tiếp vận dụng vũ kỹ.

Tuy nói hai người bọn họ đều là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành tu vi, nhưng Giang Hàn đã xử lý một đầu Thiết Giáp tê, cũng có nhất định thực lực, vậy công không thể nghi ngờ là ôn hòa nhất cách làm!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Người Toàn Bộ, Giao Ra Tinh Hạch!

"Người vẫn rất nhiều a."

Giang Hàn từ rừng rậm ở giữa đi ra, nhìn xem giữa sân tụ tập hơn mười người, trong đôi mắt hiện lên một tia không khỏi quang mang, lại tùy ý quét mắt một vòng đi tới Tiêu Lãnh.

Cách đó không xa.

Diệp Lăng Phong nhìn lấy một màn này, mi đầu hơi nhú một cái, âm thầm lắc đầu, không nghĩ tới Giang Hàn lại cùng Tiêu Lãnh cái này nhất bang Lão Sinh đụng tới.

Mọi người tại đây có thể đều không phải là kẻ vô văn, từng cái đều là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành võ giả, trước đó kiêng kỵ hấn thiên phú và tiềm lực, không nghĩ tới được chia tội với hấn mà thôi, một cái hai cái hấn còn có thể ứng phó, nếu là ba năm người liên thủ, hấn lập tức liền muốn bại lui.

Tiêu Lãnh chậm rãi hướng đi Giang Hàn, lúc này cũng không sợ Giang Hàn chạy trốn, như là đã xuất hiện ở trước mặt hấn, vậy liền mơ tưởng tùy tiện đảo tẩu, hấn nhưng là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành võ giả, Giang Hàn nhiều nhất bất quá Thối Cốt Cảnh mà thôi.

"Muốn tới cùng người nói nhảm lại nhiều cũng vô dụng, tiếp cận không nên tiếp cận người, còn không biết hối cải, là muốn trả giá đắt. . . Đem Tinh Hạch hết thầy giao ra đi!"

Keng!

Theo thoai âm rơi xuống, Tiêu Lãnh quát ra cái kia thanh phong cách cổ xưa huyết sắc trường đao, hiển nhiên biết cùng Giang Hàn nói nhảm nhiều vô dụng, trực tiếp liền dự định động thủ, một cỗ khí thế hướng về phía Giang Hàn áp bách mà đến.

Nhưng mà.

Đáp lại hấn lại là Giang Hàn vô tình một trăm.

Chỉ gặp Giang Hàn tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, thể nội khí huyết dâng trào, cứ việc tại chừng không lực không bằng Luyện Huyết Cảnh, không có loại kia linh động cảm giác, nhưng chất lượng phương diện lại không chút thua kém tại ở đây Luyện Huyết Cảnh võ giả, hấn đối mặt đi tới Tiêu Lãnh, không nói hai lời, nhắc kích cũng là một trăm.

Oanh! ! !

Kích đao va chạm, Tiêu Lãnh sắc mặt kịch biến, chỉ cảm thấy một cỗ kinh khủng cự lực đánh tới, tu vi khoảng cách Luyện Huyết Cảnh đại thành chỉ kém hạng nhất hấn, lại có chút không chịu nổi, cánh tay run lên, dưới chân đại càng là từng khúc băng liệt, cả người cũng là lao đảo lui lại.

Giang Hàn một kích trấn áp Tiêu Lãnh, không có chút nào dừng lại, trực tiếp tiến về phía trước một bước bước ra, trở tay lại là một kích quét ngang, một tiếng sắt thép va chạm thanh âm nổ vang, Tiêu Lãnh phong cách cổ xưa trường đao trực tiếp bị chấn động không cầm nổi, bị Giang Hàn một kích quét bay, dính ở phía xa trên cành cây.

Ầm! !

Giang Hàn thứ ba kích quét ngang rơi xuống, đem Tiêu Lãnh cả người quét ngã bay mà ra, phía sau lưng đụng gãy một cây đại thụ, phun ra một ngụm máu tươi, ngất đi.

Ba kích, Tiêu Lãnh tan tác!

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người là một mặt khó có thể tin thần sắc, căn liền không có kịp phản ứng, có người thậm chí nhìn không được xoa xoa con mắt, hoài nghi mình có phải hay không đang nằm mơ.

Diệp Lăng Phong cũng là vô cùng ngạc nhiên.

"Cái này. . . Cuối cùng là. . ."

"Không có khả năng! Tại sao có thể như vậy, người. . . Người. . ."

Tiêu Lãnh đồng bạn một mặt hãi nhiên, khó có thể tin nhìn chằm chằm Giang Hàn.

Giang Hàn không để ý đến Tiêu Lãnh đồng bạn, phối hợp đi đến Tiêu Lãnh bên cạnh, đem Tiêu Lãnh trên thân Tinh Hạch thu sạch nhập chính mình túi, sau đó dẫn theo Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đi vào Thanh Huyền Cốc lối ra phương hướng về phía trước, liếc nhìn mọi người tại đây.

"Trăm năm Huyết Vân Chi, ta muốn, ngươi toàn bộ, giao ra Tinh Hạch!"

Thanh âm đậm đặc, nhưng lại mang theo một loại không thể nghi ngờ bá đạo, mang theo ba kích đánh tan Tiêu Lãnh chi uy, trong lúc nhất thời chấn nhiếp toàn trường!

Mấy hơi thở sau.

Giữa sân một mảnh xôn xao.

Tuy nói Giang Hàn vừa rồi ba kích đánh bại Tiêu Lãnh, triển lộ thực lực gần như sánh ngang Luyện Huyết Cảnh đại thành, nhưng bọn hắn nơi này chính là có hơn mười tên Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, dù cho là chánh thức Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, cũng không dám một mình ức hiếp bọn họ nhiều người như vậy!

"Ta thừa nhận thực lực ngươi rất mạnh, có thể để cho chúng ta tất cả đều giao ra Tinh Hạch? Ngươi cũng không tránh khỏi quá cuồng vọng đi!"

Có người lạnh lùng mở miệng.

Những người khác cũng đều là sắc mặt âm lãnh, gặp Giang Hàn phong nhật Vân nhẹ đứng ở nơi đó, không có nhượng bộ ý tứ, nhất là dựa vào ba người trước, liếc mắt nhìn nhau về sau, riêng phần mình lạnh lùng rút ra binh khí.

Cứ việc Giang Hàn vừa rồi uy thế dọa người, nhưng ý vào nhân số đông đảo, bọn họ lại cũng không có ý sợ gì, riêng phần mình giận quát một tiếng về sau, đột nhiên liên thủ công lên!

"Hừ!"

Giang Hàn lạnh hừ một tiếng, đối mặt ba người liên thủ tiến công, không sợ chút nào, tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích báng kích cuối cùng, thể nội bành trướng lực lượng phun trào, đột nhiên vung lên mà ra.

Liệt Kích đệ nhất thức, hoành kích!

Oanh! !

Nhất kích phía dưới, hoành ép ba người.

Ba người đều chỉ cảm thấy một cổ khó mà chống cự lực đè xuống, mặc dù thi triển ra vũ kỹ, cũng vụn vụn chỉ là khó khăn lắm ngăn trở, cánh tay cùng năm ngón tay đều là một trận chấn động.

Nếu là ba người lực lượng toàn bộ hợp hai làm một, tự nhiên không đến mức như thế, nhưng loại này vội vàng phía dưới liên thủ, thi triển vũ kỹ cũng không giống nhau, lại có thể điệp gia mấy thành lực lượng? !

Một kích hoành kích ba người, Giang Hàn không có dừng lại, trở tay một kích vung lên, một cây ngân sắc Trường Kích, tựa như vạch phá toàn bộ màn trời, hóa thành một vòng ngân sắc Loan Nguyệt, bỗng nhiên rơi xuống.

Liệt Kích đệ nhị thức, Quải Nguyệt!

Oanh! !

Tay cầm trọng chùy một người, chỉ cảm thấy khủng bố cự lực đè xuống, dưới chân đại không thể thừa nhận, trực tiếp vỡ ra, hai chân khảm vào dưới mặt, hai tay cánh tay càng là tê dại một hồi, không cảm nổi hai thanh trọng chùy, nhượng nó rơi xuống tại.

Keng! !

Đánh tan một người về sau, Giang Hàn hoành kích mà dừng, cứ thế mà ngăn trở hai người khác đánh lên, cả người chỉ là lay một cái, liền trực tiếp không nhúc nhích tí nào!

Hai người kia liếc mắt nhìn nhau, đều là một mặt hải nhiên, bọn họ có thể đều đã vận dụng toàn lực, thi triển vũ kỹ, liên thủ nhất kích Giang Hàn thế mà ngạnh kháng xuống tới, mà lại tựa hồ không bị bất luận cái gì trùng kích cùng nội thương, hẳn thể phách đến tột cùng mạnh mẽ đến đâu? !

"Lại tiếp ta một chiêu!"

Giang Hàn quát to một tiếng, trong tay Trường Kích mạnh mẽ đẩy, đem hai người đẩy lui lại, sau đó một kích quét ngang, lần nữa thi triển ra hoành kích Quải Nguyệt.

Keng! Keng! !

Tại Giang Hàn toàn lực bạo phát khủng bố cự lực phía dưới, hai người đều không cảm nổi chính mình binh khí, chỉ cảm thấy năm ngón tay run lên, cánh tay rung mạnh, thân thể cũng là lao đảo lui lại.

Còn thừa mọi người thấy cảnh này, đều đã nhưng là một mảnh kinh hãi chỉ sắc, ba tên Luyện Huyết Cảnh tiểu thành vậy công, vậy mà nhưng vẫn bị Giang Hàn lấy dốc hết sức trấn áp!

Đây chính là tân sinh xếp hàng thứ nhất thực lực sao? !

"Ai còn muốn chiến? !"

Đem ba người đánh tan về sau, Giang Hàn trực tiếp lấy đi ba trên thân người Tinh Hạch, cũng không sợ những người khác vậy công, thu sau khi đi, lần nữa cảm kích mà dừng, nhìn về phía mọi người tại đây.

Giờ khắc này.

Mặc dù giữa sân còn thừa lại tám, chín tên Luyện Huyết Cảnh tiểu thành Lão Sinh, nhưng lại đều đã bắt đầu sinh thoái ý, có người lạng lẽ lui lại, sau đó đột nhiên thì triển thân pháp, lướt vào một bên trong rừng rậm, dự định vòng qua Giang Hàn.

Giang Hàn cũng không đuổi theo, tiếp tục xem hướng còn lại mấy người.

Còn thừa mấy người ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn người, cuối cùng không người dám lại liên thủ vậy công Giang Hàn, nhao nhao giải tán lập tức, tứ tán thối lui.

Thấy thế.

Giang Hàn lắc đầu, lựa chọn sau cùng đào tẩu mấy người đuổi theo, cuối cùng đuổi kịp hai người, lại chiếm lấy hai phần Tinh Hạch, lúc này mới hài lòng dừng tay.

Cho tới bây giờ, hắn đã cướp đoạt mười hai người Tinh Hạch, lại thêm chính hắn, chỉ là nhất giai Tinh Hạch liền có hai mươi một mai nhiều!

Lần này tham gia Thanh Huyền Cốc thí luyện hết thấy chỉ có hai ba mươi người, trừ ra Diệp Lăng Phong, Lăng Vũ Phiền Cảnh mấy người, cùng tào ngộ cường đại Hoang Thú bản thân bị trọng thương, bị chấp sự cứu đi mất đi tư cách người, còn lại coi như đem Tinh Hạch cùng tiến tới, cũng vô pháp hơn được hắn.

"Dạng này hắn là mười phần chắc chắn."

Giang Hàn gật gật đầu, quay người lần nữa hướng đi Thanh Huyền Cốc lối ra.

Chú ý tới Diệp Lăng Phong như cũ đứng tại nguyên, tựa hồ động cũng không động, Giang Hàn từ bên cạnh hắn đi qua, vỗ vỗ bả vai hắn an ủi: "Trước đó Thanh Huyền Cốc bên ngoài, đa tạ Diệp huynh trưởng nghĩa tương trợ, Diệp huynh Tinh Hạch ta đương nhiên không có ý nghĩ xấu, đi thôi."

". . ."

Diệp Lăng Phong giống như điêu khắc đồng dạng một mặt thờ ơ, qua một lát, vừa rồi hít sâu một hơi, đem Trang Tinh Hạch túi ném cho Giang Hàn, nói: "Giang huynh quả thật ngoài người ta dự liệu, ta như cũ không phải đối thủ của ngươi, chờ sau một tháng, Thanh Huyền bảng chỉ tranh, ngươi ta lại phân cái cao thấp!"

Để lại một câu nói về sau, hắn phiêu nhiên đi xa, đi ra Thanh Huyền Cốc.

Giang Hàn nhảy mất mấy cái, ước lượng đo một cái trong tay cái miệng túi nhỏ bên trong một đồng Tinh Hạch, thờ dãi nói: "Cái này có lẽ cũng là Thiên Kiều khí độ đi."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Rung Động Số Lượng

Thanh Huyền Cốc bên ngoài.

Bốn tên Thanh Huyền Cốc chấp sự, tất cả đều đứng tại cốc bên ngoài, nhìn qua trong cốc phương hướng, lẫn nhau đàm tiếu, trong đó ba người là chủ trì lần này Thanh Huyền Cốc thí luyện chấp sự, một người khác thì là đóng giữ Thanh Huyền Cốc người.

Mà tại bốn tên Thanh Huyền Cốc chấp sự hậu phương cách đó không xa, có bao nhiêu tên toàn thân vết máu loang lổ, vết thương chồng chất học viên, bọn họ đều là tại Thanh Huyền Cốc bên trong tào ngộ nguy hiểm bản thân bị trọng thương, bị ép phát ra tín hiệu cầu cứu người, sớm bị chấp sự cứu ra, thành tích cũng liền trực tiếp về số không.

"Năm nay thí luyện, sớm thất bại người ngược lại là so những năm qua nhiều một ít."

Một gã chấp sự quét mắt một vòng những cái kia, bị bọn họ cứu ra mà trực tiếp bị định nghĩa vì thất bại học viên, hướng về phía bên cạnh mấy cái người cười nói.

Một tên khác chấp sự nói: "Còn tốt, tuy nói sớm thất bại hơi nhiều, bắt quá những tiểu tử này vận khí cũng không tệ, không có bị chết Hoang Thú miệng."

Bỗng nhiên.

Thanh Huyền Cốc phương hướng có bóng người đi ra, mấy cái gã chấp sự nhao nhao nhìn sang.

"Lại có người đi ra."

"Ngô, tiểu gia hỏa kia hẳn là gọi Lăng Vũ, tiến vào học viện mới năm thứ hai, không nghĩ tới hắn ngược lại là trong cốc kiên trì đến sau cùng, không biết thu hoạch như thế nào."

Có chấp sự nhận biết Lăng Vũ, không khỏi cười cười, giống Lăng Vũ dạng này, đang tái sinh bài danh trong có thể lấy được mười vị trí đầu, cơ bên trên là xác định vững chắc có thể giết đến tận Thanh Huyền bảng, đồng thời chỉ cần nửa đường không vãn lạc, đều có khả năng rất lớn thành tựu Vũ Sư.

Mấy tên khác chấp sự cũng đều nhao nhao gật đầu, một người trong đó nói:

"Năm thứ hai mấy tiểu tử kia bên trong, mạnh nhất nên vẫn là Diệp Lăng Phong, bắt quá liền xem như hắn, dù sao còn không có đạt tới Luyện Huyết Cảnh, muốn tại đám này năm thứ ba năm thứ tư Luyện Huyết Cảnh Lão Sinh trong tay, cầm tới thứ nhất, khả năng không là rất lớn."

"Đúng vậy a."

Bên cạnh mấy người nhao nhao tán đồng gật gật đầu.

Cũng không lâu lắm, lại có người từ Thanh Huyền Cốc bên trong đi ra, quần áo trên người lam lũ, lộ ra một thân cường tráng bắp thịt, vền vền có một ít nhỏ nhỏ quệt làm bị thương.

"Ngô, Lăng huynh sớm đã đi ra, không biết thu hoạch như thế nào?"

Đi ra Thanh Huyền Cốc Phiên Cảnh chú ý tới Lăng Vũ sớm đã đứng tại cách đó không xa, không khỏi cười đi qua.

Lăng Vũ lắc đầu, nói: "Bình thường đi."

Ngay tại hai người nói chuyện ở giữa, Thanh Huyền Cốc bên trong bắt đầu lần lượt đi ra học viên, không ít đều là trên thân bị thương, đương nhiên cũng có lông tóc không tổn hao gì, không qua tất cả sắc mặt người đều không thể nào đẹp mắt.

Ước chừng đi tới bảy tám người về sau, Diệp Lăng Phong thân ảnh cũng đi tới, hắn toàn thân áo trắng, bên hông treo một thanh trường kiếm, toàn thân lông tóc không tổn hao gì, hai đầu lông mày càng là toát ra một chút ưu thương cảm giác, tiêu sái phong tư triển lộ không bỏ sót, nhìn mấy cái gã chấp sự đều là âm thầm gật đầu.

Mà theo sát Diệp Lăng Phong về sau, quần áo rách tung toé Giang Hàn, công một cái vải rách bao, mang theo một cây ngân sắc Trường Kích, cũng hoảng du du đi tới.

Cái này vừa so sánh, mấy cái gã chấp sự nhao nhao lắc đầu.

Bất quá.

Giang Hàn vừa đi ra, ở đây một đám Lão Sinh ánh mắt đều là nhao nhao biến hóa, có nghiêng răng nghiêng lợi, cũng có người lộ ra mấy phần ý sợ hãi, cũng không còn trước đó như vậy châm chọc khiêu khích tư thái.

"Diệp huynh cùng Giang huynh cũng đi ra. . ."

Phiên Cảnh nhìn về phía Giang Hàn cùng Diệp Lăng Phong, chú ý tới Giang Hàn trên thân tuy nhiên quần áo tả tơi, nhưng cũng không có cái gì rõ ràng thương thế, không khỏi thoáng kinh ngạc, sau đó nhếch miệng cười cười.

Diệp Lăng Phong quét Phiên Cảnh cùng Lăng Vũ liếc một chút, cũng không có làm ra đáp lại, đi đến một bên nhắm mắt mà dừng, mà Giang Hàn làm theo là khẽ vuốt cằm.

Phiên Cảnh đến dự định hỏi một chút Giang Hàn thu hoạch như thế nào, bất quá nhìn thấy Giang Hàn quần áo tả tơi bộ dáng, vẫn là nhịn xuống không có hỏi, chỉ chất phác cười cười.

Mà liền tại Giang Hàn đi tới sau không bao lâu, lại có hai người từ trong cốc đi ra, tăng thêm hai người này, lần này tham dự Thanh Huyền Cốc thí luyện nhân số rất cục đủ.

"Tốt, nhân số đủ."

Một gã chấp sự kiểm lại một chút số lượng về sau, hài lòng gật gật đầu, Thanh Huyền Cốc thí luyện thương vong càng thấp, chủ trì thí luyện bọn họ, có thể cầm tới trả thù lao liền sẽ càng cao.

Một tên khác chấp sự mỉm cười về sau, đi đến Giang Hàn các loại trước mặt mọi người, nói: "Tốt, hiện tại có thể đem các người liệt sát Hoang Thú đoạt được Tinh Hạch đều giao tới."

Mọi người nhìn ta, ta nhìn người, không ít người biểu lộ đều không thể nào đẹp mắt, bất quá vẫn là có sáu, bảy người đi tới, đem thu hoạch Tinh Hạch giao ra, ngay sau đó Lăng Vũ cùng Phiên Cảnh cũng đi tới, giao ra riêng phần mình thu hoạch Tinh Hạch.

Thấy chỉ có tám, chín người nộp lên Tinh Hạch, mấy cái gã chấp sự lại cũng không làm sao ngoài ý muốn, Thanh Huyền Cốc thí luyện không cảm cướp đoạt, tự nhiên cũng sẽ không cảm tạo thành một tiểu đội người đem sở hữu Tinh Hạch tụ cùng một chỗ.

Dù sao khen thưởng cứ như vậy nhiều, nguyện ý mấy người phân liền mấy người phân.

"Vương Dương, hai cái nhất giai Tinh Hạch, mười chín mai nửa Tinh Hạch."

"Lăng Vũ, một cái nhất giai Tinh Hạch, mười bốn mai nửa Tinh Hạch."

"Phiên Cảnh, hai cái nhất giai Tinh Hạch, mười bảy mai nửa Tinh Hạch. . ."

Nhìn thấy Phiên Cảnh lại có hai cái nhất giai Tinh Hạch, nửa Tinh Hạch số lượng cũng so với chính mình nhiều hơn mấy cái, Lăng Vũ ngược lại là nhìn không được lộ ra một vòng dị sắc.

"Phiên huynh thu hoạch có thể thật không ít, cùng những Luyện Huyết Cảnh đó gia hỏa đều không kém bao nhiêu, vừa mới còn nói với ta thu hoạch, cũng không tránh khỏi quá quá khiêm tốn kém."

"Vận khí, vận khí mà thôi."

Phiên Cảnh sờ sờ cái ót, cười ha ha, nói: "Hết thầy gặp được năm sáu lần nhất giai Hoang Thú, đại bộ phận đều đánh không lại, miễn cưỡng phía dưới mới giết chết hai cái."

Lăng Vũ lắc đầu, hắn cùng Phiên Cảnh thực lực tại sần sần với nhau, Phiên Cảnh lần này, bài danh chỉ sợ còn cao hơn hắn không ít, bất quá ăn trộm một trận hắn cũng không nhụt chí, ngày sau Thanh Huyền bảng chỉ tranh, mới là cùng Phiên Cảnh, Diệp Lăng Phong bọn người tranh cao thấp một hồi thời điểm.

"Không biết Giang Hàn lấy tới bao nhiêu Tinh Hạch. . ."

Chú ý tới Giang Hàn cũng đi tới, Lăng Vũ ánh mắt không khỏi lấp lóe một chút.

Trước đó tại Thanh Huyền Cốc bên trong, Giang Hàn cùng Thạch Tích đại chiến thế nhưng là nhượng hắn chấn kinh thật lâu mới tỉnh hồn lại, không nghĩ tới Giang Hàn thực lực lại có loại trình độ kia, thắng qua hắn một mảng lớn, đủ để cùng Luyện Huyết Cảnh Lão Sinh tranh cao thấp một hồi.

Phiên Cảnh nhìn thấy Giang Hàn đi lên phía trước, cũng là hơi có vẻ ngoài ý muốn, coi là Giang Hàn bộ dáng có chút rung mình, rất có thể là bị cướp ánh sáng Tinh Hạch, bây giờ nhìn lại tựa hồ còn có một chút hàng tồn.

Tại Phiên Cảnh cùng Lăng Vũ nhìn soi mói, Giang Hàn đi vào chấp sự bên cạnh, mở ra bao phục, dốc hết ra một chút.

Rầm rầm!

Giống như một đồng cục đá vãi xuống đến thanh âm, chỉ gặp một đồng lớn nhan sắc khác nhau Tinh Hạch, khoảng chừng trên trăm số lượng, trực tiếp chồng chất thành một cái đồng nhỏ, rơi vào kiểm kê Tinh Hạch phương.

Dù là Lăng Vũ đã đoán chừng Giang Hàn thu hoạch khả năng so không ít Luyện Huyết Cảnh Lão Sinh đều muốn nhiều, nhưng nhìn thấy như thế đồng đảo Tinh Hạch vẩy xuống, giống như vô số bảo thạch tán mát một trận cảnh, hắn vẫn là lộ ra một mặt ngốc trệ biểu lộ.

Cái quý gì? !

Giang Hàn đây là đem sở hữu Lão Sinh đều cho ăn cướp một lần sao?

Bên cạnh Phiên Cảnh cũng đồng dạng lộ ra một bộ gặp quý một dạng biểu lộ, con mắt trừng lão đại, đồng kia Tinh Hạch thô sơ giản lược xem xét, liền có thể nhìn thấy trong đó chỉ là nhất giai Tinh Hạch, đều tại mười cái trở lên!

Dù cho là những cái kia bị Giang Hàn cướp đoạt qua, lĩnh giáo qua Giang Hàn thực lực kinh khủng Luyện Huyết Cảnh Lão Sinh, nhìn lấy đồng kia động lại thành một cái đồng nhỏ Tinh Hạch, cũng đều là thần sắc chấn động không ngừng.

Dù sao một mực nhìn lấy người khác một lần ném ra mười mấy mai hai mươi mấy mai Tinh Hạch, đột nhiên xuất hiện một người, lập tức ném ra gần hai trăm mai Tinh Hạch, tại loại này đánh vào thị giác phía dưới, còn là rất khó bảo trì trấn định.

Giờ khắc này.

Liên liền mấy cái gã chấp sự, nhìn qua đồng kia tích số lượng khủng bố Tinh Hạch, cũng đều lộ ra ngạc nhiên cùng vẻ chấn động.

"Cái này. . . Cuối cùng là. . ."

"Hắn chẳng lẽ đem một nửa người trở lên thu hoạch tất cả đều cần quét tới sao? !"

Thanh Huyền Cốc thí luyện đã tồn tại mấy chục năm, cái này mấy chục năm trong cũng không phải là chưa từng có lớn như vậy mức, nhưng này hoặc là mấy người tạo thành đội gây nên, hoặc là cũng là tu vi tại Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, thực lực lại siêu việt Luyện Huyết Cảnh đại thành Cái Thể Thiên Kiêu.

Mà trước mặt Giang Hàn, một thân khí huyết tuy nhiên dồi dào, nhưng rõ ràng chưa đạt tới Luyện Huyết Cảnh, hắn đến tột cùng là làm sao làm được? !

Giữa sân hoàn toàn yên tĩnh.

Qua sau một lát, trong đó một tên chấp sự hít sâu một hơi, chậm rãi đè xuống chấn động trong lòng, cúi người xuống kiểm tra Giang Hàn vậy ra đến Tinh Hạch.

Khi xác nhận toàn bộ đều là ba ngày trong vòng lấy ra mới mẻ Tinh Hạch, không tồn tại thay xà đổi cột tình huống về sau, gã chấp sự này tâm thần lại là lại lần nữa chấn động một phen.

Cuối cùng.

Gã chấp sự này hít sâu một hơi, thanh âm thoảng có chút phát run kiểm kê ra Giang Hàn thu hoạch Tinh Hạch số lượng.

"Nửa Tinh Hạch. . . Một trăm sáu mươi bốn mai!"

"Nhất giai Tinh Hạch. . . Hai mươi một mai!"

Số lượng này, đã là vượt qua Thanh Huyền Cốc thí luyện trong, tất cả mọi người thu hoạch tổng Tinh Hạch số lượng nhiều hơn phân nửa!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Tích Lũy

Rung động qua đi.

Mấy cái gã chấp sự liếc mắt nhìn nhau, nghĩ đến Giang Hàn chính là Hồ lão đệ tử, không khỏi cười khổ lắc đầu, xem ra hồ trưởng lão đệ tử, xác thực không phải tâm huyết dâng trào lung tung thu.

Vị này dựa vào trái đạo công pháp lấy được tân sinh xếp hàng thứ nhất tiểu gia hỏa, xác thực có chỗ hơn người!

Rất nhanh.

Mấy người dựa theo ban đầu định quy tắc đối với mọi người thu hoạch tiến hành bài danh, đem khen thưởng phân biệt phát hạ, Giang Hàn cũng rất cực cảm tới khối kia trăm năm Huyết Vân Chi.

Này trăm năm Huyết Vân Chi toàn thân huyết sắc, giống như sôi lên một tầng máu tươi, như muốn nhỏ xuống.

Nhìn trong tay trăm năm Huyết Vân Chi, Giang Hàn cẩn thận chu đáo một phen, hài lòng gật đầu, lẩm bẩm nói: "Nói là trăm năm Huyết Vân Chi, nhìn năm này phần, sợ sợ không chỉ, nên có một trăm khoảng 50 năm mới là."

Đã đem Linh Thực cơ sở cùng Linh Thực tiến giai toàn bộ gánh vác Giang Hàn, đối với các loại cơ sở linh dược đều đã tương đối quen thuộc, phán đoán những linh dược này năm cùng dược tính đã không nói chơi.

Thanh Huyền Cốc thí luyện khen thưởng cấp cho xong, mấy cái gã chấp sự liền dẫn Giang Hàn bọn người Thanh Huyền Học Viện, trên đường đi ngược lại là không có cái gì khó khăn trắc trở, chỉ có Tiêu Lãnh bọn người, một mực oán hận nhìn lấy Giang Hàn bóng lưng, thâm hận sau khi lại mang theo vài phần ý sợ hãi.

Vô luận Giang Hàn tu vi có thể hay không tiến thêm một bước, chỉ ít hiện tại bọn hắn, hoàn toàn không phải Giang Hàn đối thủ, căn ngăn cản không nổi Giang Hàn ba chiêu hai thức, Giang Hàn tàn nhẫn mà hung tàn hình tượng, cũng hoàn toàn khắc sâu tại bọn họ trong nội tâm.

Trở lại Thanh Huyền Học Viện về sau, sắc trời đã triệt để tối xuống, Giang Hàn trực tiếp chỗ ở, tĩnh tọa nghỉ ngơi, đồng thời đem ba ngày qua này tao ngộ từng trải chiến đấu lại tinh tế hồi tưởng một phen.

...

Một chỗ đình viện.

Tổng dương nuốt thêm một viên tiếp theo Huyết Khí Đan, toàn thân huyết khí Bôn Lư phun trào, đem tu vi dần dần đẩy thẳng đến Luyện Huyết Cảnh đại thành cực hạn, hướng về Luyện Huyết Cảnh viên mãn cánh cửa chạm đến mà đi.

Bất quá hoàn toàn luyện hóa hết cái này mai Huyết Khí Đan được hiệu, hắn cách Luyện Huyết Cảnh viên mãn lại như cũ có hạng nhất khoảng cách, nhìn cũng không phải là một thời ba khắc có thể đột phá.

"Giang Hàn tiểu tử kia, có thể có sánh ngang Luyện Huyết Cảnh đại thành thực lực, ta trước đó ngược lại là thật có chút đánh giá thấp hắn."

Đình chỉ tu hành, Tổng dương nhớ tới trước đó không lâu tiếp vào tin tức, trong đôi mắt hiện lên một vòng lạnh lẽo chỉ sắc, lạnh hừ một tiếng.

Như hắn tu vi trì trệ không tiến, đến tranh đoạt Thanh Huyền bảng thời điểm, nói không chừng thật đúng là sẽ bị Giang Hàn khiêu chiến một trận, nhưng bây giờ lời nói, dùng không mấy ngày, hắn tu vi liền có thể tiến thêm một bước, đột phá Luyện Huyết Cảnh viên mãn.

Mặc dù Giang Hàn thực lực xuất chúng, tiếp cận Luyện Huyết Cảnh đại thành, cũng cùng hắn chênh lệch quá lớn, căn không cần suy nghĩ nhiều, chỉ có Thanh Huyền trên bảng những Luyện Huyết Cảnh đó viên mãn đối thủ, mới cần hắn để ý một phen.

...

Một chỗ vắng vẻ lầu các.

"Tu vi tại Thối Cốt Cảnh, lại có tiếp cận Luyện Huyết Cảnh đại thành thực lực?"

Một tên Thanh y thiếu niên, nhìn qua trên người có vết máu loang lổ, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt Tiêu Lãnh, nhíu mày mở miệng.

Tiêu Lãnh mặc dù nhưng đã dùng qua thuốc chữa thương, nhưng sắc mặt như cũ có mấy phần đau đớn chỉ sắc, nói: "Trong tay hắn có một cây Trường Kích, nhìn qua nên là đỉnh phong Phạm Bình. . ."

"A."

Thanh y thiếu niên gật gật đầu, hơi có vẻ bình thản nói ra: "Dạng này liền nói thông được, bất quá người tự chủ trương, đi đối phó này Giang Hàn, sau cùng cho ta một cái dạng này kết quả?"

". . ."

Tiêu Lãnh cái trán tràn ra mấy phần mồ hôi lạnh, bất lực giải thích: "Ta cũng là vì Biểu Huynh người cùng tiểu Ngọc sư muội sự tình. . ."

Thanh y thiếu niên nhẹ hừ một tiếng, cắt ngang Tiêu Lãnh.

Tiêu Lãnh sắc mặt có chút tái nhợt, bờ môi động mấy lần, cuối cùng vẫn là không dám tiếp tục tranh chấp giải thích, cúi đầu xuống.

Giữa sân yên lặng lại.

Thanh y thiếu niên nhìn lấy Tiêu Lãnh, ánh mắt hơi hơi lấp lóe, sau một lát, hắn phối hợp nâng lên một cái tay, trước người tùy ý bày động một cái, mang theo một trận hư vô khí lưu phun trào, thân nhiên nói:

"Thôi được, người thụ thương, việc này ta liền không nhiều hơn trách cứ."

"Xem ra nhượng Lâm Hạo Hiên tiểu tử kia kinh ngạc, lại có thể bị Hồ lão thu làm đệ tử gia hỏa, xác thực không phải hạng người tầm thường, bất quá. . ."

Nói đến đây, hắn trong đôi mắt mơ hồ có một vòng hàn mang hiện lên, đột nhiên nhất chương hướng về bên trái trên mặt bàn đánh tới.

Ông! !

Một cỗ hư vô khí lưu phun trào, bàn tay hắn khoảng cách cái bàn còn có mấy xích xa, nhưng trên mặt bàn lại oanh một tiếng, bị nhấn ra một cái thật sâu chướng ấn!

Thông mạch Vũ Sư, nguyên khí ngoại phóng!

"Dám cản trở chuyện của ta lời nói, vậy liền cứ việc thử một chút xem trọng!"

...

Một ngày trôi qua rất nhanh.

Bầu trời ngàn dặm không mây, trong tiêu viện, Giang Hàn chính ngồi xếp bằng.

Hắn phục thêm một viên tiếp theo Nguyên Khí Đan, chuẩn bị mượn nhờ Nguyên Khí Đan, trước đem tu vi đẩy thẳng đến Thối Cốt Cảnh đại viên mãn, tăng lên tới Luyện Huyết Cảnh biên giới.

Luyện Huyết Cảnh chính là Vũ Đò Tam Cảnh trong cảnh giới cuối cùng, cũng là khoảng cách Vũ Sư gần nhất cảnh giới, tu hành độ khó khăn so với Đoán Thẻ cảnh cùng Thối Cốt Cảnh đều không thể so sánh nổi.

Thối Cốt Cảnh muốn muốn tiến giai Luyện Huyết Cảnh, tích lũy cực kỳ trọng yếu, cần phải có đầy đủ khí huyết cùng nguyên khí, mới có thể trùng kích Luyện Huyết Cảnh, nếu không lời nói rất dễ tự thân bị hao tổn, trùng kích thất bại.

Mà cầm tới trăm năm Huyết Vân Chi Giang Hàn, tại linh dược phương diện không thể nghi ngờ là không thiếu, cần thiết cũng là từng chút từng chút đem những linh dược này được hiệu hấp thu luyện hóa, biến thành thuộc về mình lực lượng.

Tư tư! !

Nuốt vào trong bụng Nguyên Khí Đan, phát ra một trận tư tư thanh âm về sau, liền bắt đầu từng chút từng chút hòa tan, hóa thành một cỗ nồng đậm khí huyết cùng nguyên khí, dũng mãnh tiến ra.

Nguyên Khí Đan hiệu quả so Huyết Khí Đan phải mạnh mẽ rất nhiều, không đơn giản có thể bổ sung huyết khí, đồng thời còn có thể thối luyện nguyên khí, tăng cường nguyên khí.

Giang Hàn trước đó đã dùng qua một cái, mượn nhờ dâng trào khí huyết cùng dồi dào nguyên khí, luyện thành Liệt Kích đệ nhất thức cùng Đệ Nhị Thức, ngược lại là không có lãng phí bao nhiêu được hiệu.

Lần này phục dụng, hắn liền lộ ra xe nhẹ đường quen lờ, không chế Nguyên Khí Đan được lực tại thể nội không ngừng vận chuyển, từng chút từng chút luyện hóa hấp thu.

Bất quá dù vậy, vẫn như cũ là có không ít vô pháp lập tức luyện hóa hết nguyên khí và khí huyết, xuyên vào Giang Hàn huyết nhục ở giữa trong khe hẹp, giấu kỹ đi, cần Giang Hàn chậm rãi luyện hóa.

Đương nhiên.

Chỉ cần không đến mức khống chế không nổi, nhượng được lực từ toàn thân tản mát ra ngoài, không coi là là lãng phí.

Ước chừng nửa ngày về sau, Nguyên Khí Đan tại Giang Hàn thể nội hoàn toàn tan ra, ước chừng có một phần năm được lực bị trực tiếp luyện hóa, còn thừa bốn phần năm làm theo không sai biệt lắm tán nhập thể nội các nơi.

"Xem ra hôm nay vô pháp tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, tiếp tục luyện hóa Nguyên Khí Đan được lực đi."

Giang Hàn ngừng đầu nhìn một chút bầu trời, phát hiện bầu trời bị tầng mây thật dày che khuất, không có ánh sáng mặt trời vãi xuống đến, không khỏi hơi lắc đầu, tiếp tục nhắm mắt ngồi xếp bằng.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn muốn tiếp tục tu hành thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng hô.

"Giang Hàn? Giang Hàn! Tiểu sư đệ! Có ở đó hay không? !"

Giang Hàn bất đắc dĩ mở to mắt, mở cửa, nhất thời liền nhìn thấy cách đó không xa, tiểu nha đầu chính đứng ở nơi đó, một bên hô một bên nhìn chung quanh, làm phụ cận ở lại học viên toàn bộ đều thờ đầu ra, lộ ra đủ loại biểu lộ.

"Ta ở chỗ này. . ."

Giang Hàn khoe miệng hơi hơi co rúm, một mặt đau đầu biểu lộ, không biết tiểu nha đầu là thể nào, thể mà chạy đến nơi đây tới tìm hắn.

Trước đó cùng tiểu nha đầu cùng đi ra đối phó sơn tặc, lúc trở về liền bị người phát hiện, mặc danh kỳ diệu chọc tới Tiêu Lãnh sau lưng vậy ai người nào, hiện tại đến như vậy vừa ra, chỉ sợ lại muốn bị không ít người cho để mắt tới.

Bất quá dù sao con rận nhiều không ngứa, chỉ cần có thực lực tuyệt đối, coi như gây mấy lần lại như thế nào, cường giả chẳng sợ hãi!

"Người quả nhiên ở chỗ này."

Tiểu nha đầu nhìn thấy Giang Hàn, nhất thời cười hắc hắc, chạy tới, nhìn một chút Giang Hàn tiểu viện về sau, đáng yêu lông mày nhất thời nhíu một cái, nói lầm bầm: "Người làm sao ở nhỏ như vậy phương, khẳng định rất lợi hại biệt khuất đi, muốn hay không qua ta nơi đó ở?"

Phốc!

Tâm tư đơn thuần tiểu nha đầu một câu kém chút đem Giang Hàn sắc chết, vừa nghĩ tới bị Hồ lão mang theo gây chống trụ đầy Học Viện chạy, Giang Hàn biểu lộ liền rất lợi hại mất tự nhiên.

Ta nói Tiểu Sư Tỷ, ngài tối thiểu phải chờ ta có thể đánh thắng gia gia người mới được a!

"Khục, cái này coi như, ta ở quen Tiểu Phương." Giang Hàn tặng hắng một cái, nói sang chuyện khác: "Đúng, người làm sao lại tới nơi này tìm ta, có chuyện gì a?"

"Gia gia có chuyện tìm người."

Tiểu nha đầu nháy mắt mấy cái, có chút không vui nói ra: "Hai ngày này bị một tên phiền chết, gia gia cũng không biết đang bận cái gì, cũng không giúp ta qua nện tên kia."

Giang Hàn chà chà mồ hôi lạnh trên trán, đầu tiên là đối tiểu nha đầu một lời không hợp liền muốn nện người biểu thị không phản bác được, sau đó lại đối cái kia lại dám trêu chọc tiểu nha đầu người giúp cho thương hại.

Giang Hàn thế nhưng là rõ ràng rất lợi hại, coi như thật có cùng thể hệ Thiên Kiêu truy cầu tiểu nha đầu, mà lại Hồ lão cũng không phản đối, cũng nhất định phải tiểu nha đầu mình thích mới được.

Nếu không lời nói, chỉ cần tiểu nha đầu chính mình không hài lòng, qua Hồ lão nơi đó vừa khóc, Hồ lão xác định vững chắc hội mang theo gây chống đi ra gõ người, không gõ gần chết tuyệt đối không phù hợp lão đầu tử phong cách.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Lại Vào Thanh Huyền Sơn Mạch

Trần an tiểu nha đầu một phen về sau, Giang Hàn cùng tiểu nha đầu cùng một chỗ, tại vô số ghen ghét hãm mộ hận nhìn soi mói, rồi đi nơi ở địa phương, tiến về linh thực viên.

Tại linh thực viên bên trong, Giang Hàn rất nhanh nhìn thấy Hồ lão.

Hồ lão đang đứng tại một mảnh Kỳ Hoa phía trước, tựa hồ đang suy tư điều gì, thẳng đến tiểu nha đầu chạy tới, cắt ngang hấn suy tư, hấn lúc này mới xoay người lại, trêu mếu sờ sờ tiểu nha đầu đầu, sau đó nhìn về phía Giang Hàn.

"Này Linh Thực tiến giai, người nên đọc không kém bao nhiêu đâu?"

Đối mặt Hồ lão vấn đề này, Giang Hàn trong lúc nhất thời lâm vào trầm tư, hấn là hấn là đọc không sai biệt lắm đâu, vẫn là đọc kém rất nhiều đây.

Nếu như nói đọc không sai biệt lắm, Hồ lão có thể hay không ba một chút vung ra dày Linh Thực mười tám phần, hoặc là một trăm tròng linh được dồi cảm phương pháp loại hình.

Nếu như nói đọc kém rất nhiều, có thể hay không bị Hồ lão phạt qua diện bích thư xác nhận một tháng. . . Đây là một cái rất lợi hại nghiêm túc vấn đề.

Xoắn xuyết một lát sau, Giang Hàn bị quan phát hiện vẫn là cái trước hơi tốt một chút.

Nghe được Giang Hàn nói đọc không sai biệt lắm, Hồ lão hơi có vẻ hài lòng gật gật đầu, nói: "Linh Thực tiến giai tuy nhiên không có cường chế người tại trong vòng mấy tháng gánh vác, nhưng người có thể như thế tự giác, coi như không tệ, cái này Linh Thực tám phần, là vì sư hao phí nửa đời thời gian sửa sang lại. . ."

Giang Hàn: ". . ."

Hồ lão không để ý đến Giang Hàn biểu lộ, liền tiếp xuất ra tám Thư Sách, tuy nói mỗi một đều so Linh Thực cơ sở muốn mỏng lời, nhưng chung vào một chỗ, độ dày đã vượt qua Giang Hàn miệng có thể mở ra mức độ lớn nhất.

". . . Trong đó ghi chép không chỉ là các loại thiên nhiên linh dược, còn có các loại bồi dưỡng mà thành chủng loại, cùng đại bộ phận lão phu chỗ hiểu biết, dời cầm chiết cây, đồng hóa hấp thu các loại phương thức bồi dưỡng ra mới Linh Thực, còn có linh giá trị loại hình phán đoán."

Sờ lấy trên tay tám thư tịch, hồ mặt già bên trên lộ ra một tia vẻ cảm khái, sau đó đem sách đưa cho Giang Hàn.

Giang Hàn cảm động hết sức, trong đôi mắt hình như có nước mắt, cố nén đem những vật này một hồi lửa đốt ý nghĩ, tiếp nhận Hồ lão đưa qua tám sách, nức nở nói:

"Nhiều . . . Tạ . . . Sư phụ."

"Từ nay về sau, ngươi chính là lão phu chính thức đệ tử."

Hồ lão đối Giang Hàn thái độ rất là hài lòng, gật gật đầu về sau, nói: "Ngươi trước tiên đem cái này Linh Thực tám phần lấy về, sau đó theo lão phu đi ra ngoài một chuyến."

"Được."

Giang Hàn hít sâu một hơi, nói với chính mình nhất định phải trấn định, ôm tám sách chỗ mình ở, cất kỹ về sau, lại lần nữa đi vào linh thực viên.

Hồ lão sớm đã tại linh thực viên ngoài cửa chờ đợi, gặp Giang Hàn đến, hướng về phía hắn gật gật đầu về sau, liền dẫn hắn rời đi linh thực viên, một đường đi ra Thanh Huyền Học Viện.

"Sư phụ, chúng ta cái này là muốn đi đâu?"

Rời đi Thanh Huyền Học Viện, Giang Hàn phương mới phát giác được kỳ quái, nhất là tại đi một đoạn, phát hiện con đường này tựa hồ là tiến về Thanh Huyền sơn mạch thời điểm, nhất thời nhện không được hỏi một câu.

Hồ lão thần thái nghiêm túc, đôi mắt chỗ sâu càng hình như có vẻ hưng phấn cùng kiên quyết, nói: "Qua Thanh Huyền sơn mạch, bắt một gốc ngàn năm Linh Tham vương!"

Không đợi Giang Hàn hỏi lại, Hồ lão liền bắt đầu vừa đi vừa nói.

"Vi sư ba năm trước đây qua Thanh Huyền sơn mạch sưu tập linh dược mọi loại thời điểm, một lần tình cờ gặp được một gốc ngàn năm Linh Tham vương, đến một phen mừng rỡ, lại không nghĩ rằng nó đã thông linh, trong nháy mắt chui xuống đất không biết tung tích, lão phu tìm khắp phương viên Thập Lý, cũng không có thể lần nữa tìm tới."

"Bất quá Linh Tham sinh trưởng đối với hoàn cảnh yêu cầu rất cao, mà này ngàn năm Linh Tham vương, tự nhiên nhu cầu cao hơn, hơn phân nửa sẽ không rời xa một khu vực như vậy, lần này vi sư mang theo trận pháp dụng cụ, lại từ ngươi nhắc tới trước phán đoán vị trí chính xác, sẽ không để cho nó lại chạy thoát."

Nghe Hồ lão giải thích, Giang Hàn lộ ra một tia thì ra là thế thần sắc, sau đó bỗng nhiên lại có chút kỳ quái, nhện không được hỏi: "Vậy vì sao phải chờ thêm ba năm, tiểu Ngọc sư tỷ không phải cũng có cảm ứng linh dược năng lực a?"

Hồ lão đương nhiên hồi đáp: "Bởi vì Thanh Huyền bên trong dãy núi tương đối nguy hiểm, vi sư không nhất định có thể hộ nàng an toàn."

Nói xong có đạo lý, Giang Hàn phát hiện mình vậy mà không phản bác được, quả nhiên đồ đệ hôn lại, thân bất quá cháu gái, coi như cháu rể đoán chừng đều không được!

Hồ lão tựa hồ cũng phát giác được chính mình nói chuyện có chút vấn đề, lập tức nói bổ sung: "Cho nên vi sư dùng thời gian ba năm sưu tập một số đồ vật, có thể trong khoảng thời gian ngắn hộ ngươi an toàn, đầy đủ vi sư bắt lấy này ngàn năm Linh Tham vương sau đó lại mang ngươi rời đi."

Cái này còn tạm được!

Giang Hàn nội tâm đầu đen rau muống một câu, mặt ngoài cũng rất là trịnh trọng nói ra: "Sư phụ lên núi đao xuống biển lửa chính là đồ nhi phân, có thể không cho tiểu Ngọc sư tỷ mạo hiểm vậy dĩ nhiên là tốt nhất."

Hồ lão nhìn Giang Hàn liếc một chút, sau đó quay đầu lại, nói: "Nhiệm vụ lần này độ khó khăn tính toán làm ngũ tinh, sau khi hoàn thành ngươi có thể lĩnh hai vạn Thanh Huyền điểm"

"Đa tạ sư phụ!"

Giang Hàn đầu vừa nhắc, lộ ra một bộ xong pha khỏi lửa không chối từ biểu lộ.

Hồ lão cũng không thêm để ý Giang Hàn cái này bại hoại đồ đệ, một câu đến cùng mấy cái phân thật giả, rất nhanh liền dẫn Giang Hàn đi vào Thanh Huyền sơn mạch bên ngoài.

Không có đi Thanh Huyền Cốc, Hồ lão trực tiếp mang theo Giang Hàn vượt qua Thanh Huyền Cốc một bên một ngọn dãy núi, tiến vào Thanh Huyền bên trong dãy núi bên cạnh, sau đó lại liền tiếp vượt qua hai ngọn núi lớn, dần dần xâm nhập Thanh Huyền sơn mạch.

...

Rừng rậm ở giữa.

Giang Hàn cùng hồ linh một già một trẻ cấp tốc ngang qua.

Suru! !

Đột nhiên, một đạo hắc ảnh từ một mảnh dưới lá cây phượng, lách nhanh vô cùng tốc độ đột nhiên thoát ra, trong hư không xẹt qua một đường vòng cung, phóng tới Giang Hàn.

Giang Hàn căn không thấy rõ bóng đen kia động tác, thậm chí ngay cả trốn tránh động tác cũng không kịp làm được, bóng đen kia liền đã đi vào trước mặt.

Ba! !

Hắc ảnh bị một cái tràn đầy nếp nhăn tay nắm lấy, cưỡng ép dừng lại tại Giang Hàn trước mặt, rõ ràng là một bộ toàn thân đen nhánh, tản ra u quang Dị Xà.

Hồ lão ngón tay hơi hơi dùng lực, đầu này Dị Xà liền phát ra răng rắc răng rắc một trận tiếng vang, sau đó tiện tay đem ném ra.

"Người tu vi chưa đạt tới Luyện Huyết Cảnh, vô pháp ẩn tàng khí huyết, một thân dồi dào khí huyết tại những này Nhị Giai Hoang Thú trong mắt cũng là một bữa ăn ngon. . ."

Hồ lão nhìn Giang Hàn liếc một chút, phát hiện Giang Hàn cũng không có bị hù dọa, chỉ là hơi giật mình một chút liền khôi phục lại bình tĩnh, không khỏi âm thầm gật đầu.

Giang Hàn gật gật đầu, tuy nói hắn cũng có thể hơi khống chế khí huyết, nhưng ẩn tàng có lẽ có thể lừa qua những nhất giai đó Hoang Thú, lại không cách nào giấu diếm được Nhị Giai Hoang Thú này cường đại tri giác.

Vừa mới đầu kia Dị Xà coi như tại Nhị Giai Hoang Thú trong, chỉ sợ cũng là tương đối kinh khủng tồn tại, thông mạch cảnh Vũ Sư cũng không biết có thể hay không đối phó, Giang Hàn tự hỏi vừa rồi hắn là một điểm phản ứng thời gian đều không có.

Bất quá.

Vừa rồi một màn kia, không thể nghi ngờ cũng hơi để lộ ra Hồ lão một chút thực lực, này bình thường không có gì lạ một trảo, một đầu Nhị Giai Hoang Thú, liền như là một cây cỏ dại, không có chút nào sức chống cự.

Ít nhất cũng là Hóa Cương cảnh Vũ Sư!

Rất nhanh.

Giang Hàn suy đoán được nghiệm chứng, một đầu so Thạch Tích to lớn hơn, liền xem như Tụ Nguyên Vũ Sư đều không nhất định có thể đối phó Hoang Thú, mãnh liệt công tới, lại bị Hồ lão hơi hợt nhất chương, liền trực tiếp đập thành bánh thịt.

Tại Hồ lão xuất thủ quá trình bên trong, càng là rõ ràng có một vết Đan Văn chợt lóe lên, Đan Văn cảnh Vũ Vương tu vi triển lộ không bỏ sót.

Đoán Thê, Thối Cốt, Luyện Huyết.

Cái này ba cái cảnh giới võ giả, còn có thể tính là người bình thường, có thể xưng là Vũ Đồ Tam Cảnh, cũng có thể nói là phạm nhân Tam Cảnh.

Tới cảnh giới võ sư, liền không thể so sánh nổi.

Vũ Đồ Tam Cảnh tuổi già thời điểm, theo khí huyết suy bại, thực lực đều sẽ dần dần suy yếu, mà Vũ Sư tu luyện nguyên khí, cho dù tuổi già cũng như cũ có thể bảo trì thực lực, cực kỳ mạnh mẽ, đồng thời thọ mệnh có thể nhẹ nhõm hơn trăm!

Tới Đan Văn cảnh Vũ Vương, càng là có Phi Thiên Độn Địa chi năng, một chiêu một thức đều có uy lực to lớn, có thể Hoành Tảo Thiên Quân, liền thọ mệnh đều có thể tăng trưởng đến một trăm năm mươi chớ!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Hồ Lão Thực Lực

Đôi Đan Vân Vũ Vương Cảnh Giới, Giang Hàn vẫn là có vẻ ngóng trông, chẳng qua hiện nay hần cách Luyện Huyết Cảnh chỉ thiếu chút nữa xa, sau khi trở về liền có thể vững vàng đột phá.

Thành tựu Luyện Huyết Cảnh, cùng thông mạch Vũ Sư cũng liền chênh lệch không xa, hần cũng không còn là cái kia vừa vừa bước vào võ đạo một đường ngây thơ tiểu tử.

Có Hồ lão bảo vệ, Giang Hàn một đường hữu kinh vô hiểm.

Trong cơ thể hần khí huyết tuy nhiên dồi dào, đối với những Hoang Thú đó mà nói, tựa như là nhìn thấy một gốc đại bổ linh dược, nhưng này cũng chỉ là đối với nhất giai Hoang Thú cùng Nhị Giai Hoang Thú mà nói.

Tam giai Hoang Thú đủ để sánh ngang Đan Nguyên cảnh Vũ Vương, căn chương mất cái kia điểm khí huyết, mà Hồ lão ẩn nặc thủ đoạn cực kỳ cao siêu, cũng đồng dạng sẽ không bị đồng dạng tam giai Hoang Thú phát giác.

Trên đường đi.

Giang Hàn ngược lại là còn có một số thu hoạch ngoài ý muốn, cảm ứng được hai gốc linh dược, Hồ lão cũng không có lãng phí, đem Di Y hái xuống.

"Nhanh đến, cũng là phía trước dãy núi kia."

Hồ lão một mực đang quan sát địa hình chung quanh, lại đi một đoạn về sau, hần ánh mắt lấp lóe, thả chậm cước bộ, hướng về phía bên cạnh Giang Hàn hư thanh mở miệng.

Giang Hàn gật gù đầu, động tác cũng biến thành cẩn thận, này ngàn năm Linh Tham vương phạm vi cảm ứng không biết là bao nhiêu.

Nếu là sợ một chút đem kinh động, tiến vào lòng đất, Hồ lão coi như đem núi vượt lên một lần cũng khó có thể tìm tới, nói không chừng sẽ còn dẫn xuất một số tam giai Hoang Thú thậm chí tứ giai Hoang Thú, cực kỳ nguy hiểm.

Cũng chính là tại Giang Hàn tâm tư trầm tĩnh lại thời điểm, hần rốt cục hơi cảm giác được một cỗ sinh chi khí tức, mà lại theo khoảng cách tiếp cận, cỗ này sinh chi khí tức cũng bắt đầu trở nên càng lúc càng nồng nặc, gần như giống như một phiến uông dương đại hải!

Đã từng lấy tới qua này đoá Thiên Diệp U Linh Hoa, cùng nó so ra đơn giản liền là tiểu vu gặp đại vu, Giang Hàn cảm thấy liền xem như tại Thanh Huyền Học Viện linh thực viên bên trong, đều không có vài cọng có thể so sánh cùng nhau linh dược.

"Quá nồng nặc, phản cũng không phải quá hảo cảm ứng vị trí."

Lại tiến lên mấy bước, đi vào chân núi, Giang Hàn hướng về phía một bên Hồ lão nhỏ giọng mở miệng.

Bởi vì này cỗ sinh cơ quá nồng đậm, giống như Uông Dương Đại Hải, tựa như là trước mắt toàn bộ thế giới đều hóa là màu trắng, khó mà cụ thể phán đoán.

"Vậy liền gần thêm chút nữa."

Hồ lão thần thái trầm ổn, không kiêu không gấp, không hoảng không loạn, cùng bình thường bộ dáng một trời một vực.

Giang Hàn hít sâu một hơi, gật gù đầu, thần thái biến đến vô cùng ngưng trọng cùng trầm ổn, đi theo Hồ lão cùng một chỗ, chậm chạp hướng về trên núi đi đến.

Càng đi mảnh này dãy núi chỗ sâu đi, hần cảm giác liền trở nên càng mãnh liệt, rốt cục bắt đầu có thể bắt được này cỗ nồng đậm sinh chi khí tức vị trí cụ thể.

"Phải phía trước, cái hướng kia, đại khái ngoài ngàn mét."

"Lại hướng phía trước một điểm, ta cần phải biết càng vị trí cụ thể."

Hồ lão biểu lộ trầm ổn, bờ môi khẽ nhúc nhích, trực tiếp dùng một loại nào đó truyền âm bí thuật, đem thanh âm truyền vào Giang Hàn trong lỗ tai.

Lại tiến lên ước chừng mấy chục mét khoảng cách, Giang Hàn lại một lần nữa dừng lại, hần nhắm mắt lại, đem chính mình cảm giác phóng đại đến cực hạn, sau đó bỗng nhiên mở ra.

"Viên kia Huyết Thụ dưới chân!"

"Tốt!"

Hồ lão trong đôi mắt tinh quang lấp lóe, trở tay đem một cây Tiểu Kỳ đỉnh tại Giang Hàn dưới chân, sau đó cả người đột nhiên đằng không mà lên, chân

đạp một đoàn lam sắc Đan Vân, trong chốc lát tiếp cận nơi xa gốc cây kia Huyết Thụ.

Tại gốc cây kia Huyết Thụ phía dưới, sai lầm ước chừng có mấy xích địa phương, một gốc tản ra điểm điểm bạch quang ngàn năm Linh Tham vương, đang lẳng lặng cắm rễ ở nơi đó.

Đột nhiên.

Nó lá cây mãnh liệt mà run run một chút, phảng phất là có sinh mệnh, cảm thấy được nguy hiểm, lập tức liền muốn tiến vào phía dưới trong đất.

Nhưng cơ hồ ngay lúc này, Hồ lão cười tới, nắm tay hát lên, năm cây Tiểu Kỳ bị lam sắc Đan Vân kiện hàng, trong nháy mắt đình tại này ngàn năm Linh Tham vương bốn phía.

Ông! !

Tiểu Kỳ bên trong khu vực, trong đất bùn đột nhiên có vô số đường vân lấp lóe, trong chốc lát trở nên cứng rắn như sắt thép, gốc cây kia ngàn năm Linh Tham vương vền vện chui xuống nửa thước, liền rút cuộc chui chỉ bất động.

"Ha ha ha ha!"

Hồ lão cười ha ha, cả người nhảy xuống, đưa tay liền hướng này ngàn năm Linh Tham vương chộp tới, năm ngón tay lôi cuốn lấy lam sắc Đan Vân, trực tiếp đem gốc cây kia ngàn năm Linh Tham vương, tính cả cả cái khu vực bên trong bùn đất toàn bộ rút lên.

Cũng chính là ở thời điểm này.

Rống! !

Mấy cái tiếng rống giận, đồng thời từ dãy núi này bốn phía mấy cái phương hướng truyền đến, thanh âm rung chuyển sơn lâm, làm cho người kinh hãi lạnh mình, nếu là người bình thường ở chỗ này, vền vện là cái này tiếng rống, liền đủ để chấn động bọn họ trái tim sụp đổ mà chết.

Trên bầu trời, một cái huyết sắc viêm ưng, đỏ cánh chim màu đỏ kích động, trong lúc đó mang theo một mảnh liệt hỏa, hướng về phía dưới Hồ lão rơi xuống.

Chân núi, một đầu toàn thân màu trắng băng hồ, khí thế trùng thiên, chỗ đến khắp nơi từng khúc đóng băng, một đường mạnh mẽ đâm tới mà đến, hai mắt đỏ thẫm, ẩn có nổi giận chi sắc, đi ngang qua Giang Hàn vị trí chỗ ở, móng vuốt vọt thẳng lấy Giang Hàn đỉnh đầu theo áp xuống tới.

Răng rắc! !

Giang Hàn dưới chân này cản Tiểu Kỳ, phát ra một trận hào quang nhỏ yếu, hóa thành một trương màn che, cứ thế mà ngăn trở một kích này, nhưng cũng từng khúc nứt toác ra.

Mà đúng lúc này, trên ngọn núi Hồ lão hét dài một tiếng, đã đem ngàn năm Linh Tham Vương Phong ấn thu hồi, trong tay chẳng biết lúc nào thêm ra một thanh tử sắc Mộc Trọng, đột nhiên nhất cơn vung ra, này một mảnh hỏa diễm liền trực tiếp sụp đổ ra tới.

Sưu! !

Cơ hồ cũng là hai ba bước ở giữa, Hồ lão liền từ sơn phong đi vào chân núi, trong tay tử sắc Mộc Trọng, đột nhiên tản mát ra sáng chói lam sắc quang mang, Mộc Trọng đỉnh đầu một cái góc cạnh Tinh Hạch, loá mắt phảng phất một khóa lam sắc thái dương.

"Phúc Hải!"

Hồ lão quát khẽ một tiếng, một mảnh Lam Vân giống như Uông Dương Đại Hải, theo hấn một trọng đột nhiên rơi xuống, đem đầu kia màu trắng băng hồ cứ thế mà đánh bay ra ngoài.

"Đi!"

Hồ lão một tay nắm lên Giang Hàn, không có bay lên, mà là tại rừng rậm ở giữa phi tốc thao túng, mấy cái nhảy vọt về sau, tử sắc Mộc Trọng một chút thu hồi, đổi thành một khóa màu trắng Ngọc Châu, một chút bóp nát.

Rầm rầm! !

Trắng xoá đồ, vật trong lúc đó huy sái ra, che khuất bầu trời, càng là xóa bỏ sở hữu khí tức, hậu phương truy giết tới huyết sắc viêm ưng cùng băng hồ, đuổi tới về sau, đã mất đi Giang Hàn cùng Hồ lão bóng dáng.

Một ung một hồ, phân biệt phần nộ hót vang cùng gào thét một tiếng, sơn lâm nơi xa càng là mơ hồ có vô số tiếng rống đồng thời truyền đến, thật lâu vừa rồi yên tĩnh lại.

...

Thanh Huyền bên trong dãy núi, một chỗ ẩn nấp sơn động.

Đây là Giang Hàn lần thứ nhất kiến thức Vũ Vương cấp bậc chiến đấu, trong lòng quả thực rung động không thôi, bởi vì nhìn qua căn liền không giống như là võ giả giao phong, càng giống là thiên nhân giao chiến.

Hồ Lão Thủ Đoạn cũng là nhượng hấn kinh thần không thôi, không đề cập tới có thể ngăn cản màu trắng băng hồ nhất kích trận kỳ cùng sau cùng màu trắng Ngọc Châu, chỉ nói này một thanh tử sắc Mộc Trọng, ít nhất đều là trung phẩm trở lên Linh Binh!

"Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật."

Nhắm mắt điều tức một hồi Hồ lão, chậm chậm mở to mắt, Thương mặt già bên trên lộ ra một vòng nụ cười, nói: "Này phụ cận có hai đầu tam giai Hoang Thú, ngược lại là vượt quá lão phu ngoài dự liệu, may mắn thực lực đều yếu nhược, nếu bị dây dưa kéo lại lời nói, hôm nay khó mà thiện."

Giang Hàn nhìn về phía Hồ lão, cười nói: "Bất quá sư phụ cuối cùng vẫn là đạt thành mục đích không phải sao, mà lại lông tóc không tổn hao gì."

Hồ lão cười ha ha, nói: "Không tệ, tuy nói dùng không ít duy nhất một lần Bí Bảo, nhưng chung vào một chỗ cũng không bằng ngàn năm Linh Tham vương trân quý."

Ngài vui vẻ là được rồi.

Giang Hàn nhìn lấy thoải mái cười to Hồ lão, ở trong lòng yên lặng đích nói thầm một câu, nếu sau cùng nếu là không thành công, hấn cảm thấy mình rất có thể sẽ bị vài đầu Hoang Thú ăn đến ăn qua, cũng có khả năng trải nghiệm Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên, chết là hơn phân nửa không chết, nhưng tư vị kia khẳng định rất lợi hại không thoải mái.

Giang Hàn đối với Hoang Thú cũng không có cái gì e ngại cảm giác, cho dù là tam giai Hoang Thú cũng giống vậy, Hoang Thú trí tuệ khá thấp, đem hấn oanh thành toái phến hoặc là đem hấn đóng băng đứng lên, hơn phân nửa liền trực tiếp quay người rời đi, hấn bằng vào Bất Từ Chi Thân có thể cấp tốc khôi phục, sau đó trực tiếp rời đi.

Coi như Hoang Thú phát hiện hấn có được Bất Từ Chi Thân, cũng bắt hấn không có biện pháp gì, Hoang Thú lại không thể đem hấn chop tới rút máu luyện đan, tùy tiện thi triển một số thủ đoạn, hấn đều có thể thoát thân.

Cũng là thoát thân quá trình khả năng không thể nào tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Vết Nứt

"Chi chi oa oa!"

Hồ lão cổ tay nhoáng một cái, đem ngàn năm Linh Tham vương lần nữa lấy ra, nó như vật sống uốn qua uốn lại, còn phát ra từng đợt chi chi oa oa thanh âm, trái ngược với một cái con chuột nhỏ, đang ra sức giãy dụa.

Đối cái này ngàn năm Linh Tham vương Giang Hàn ngược lại là không có cái gì ý nghĩ, cái đồ chơi này công dụng hấn cũng hết sức rõ ràng, có thể dùng để xem như Mẫu Chu, bồi dưỡng Linh Tham, cũng có thể trực tiếp lấy ra sợi rễ luyện dược, bất quá luyện chế dược vật đại bộ phận đều là kéo dài thọ mệnh loại hình.

Hấn hiện tại còn không xác định chính mình Bất Từ Bất Diệt thể, có thể hay không có vô hạn thọ mệnh.

Bên trong cách cách! !

Hồ lão cổ tay liên tục lật qua lật lại, đem từ trong đất bùn tháo rời ra, rồi mới vận dụng Linh Thực thủ pháp trong, cực kỳ cao siêu phong ấn thủ đoạn, có thể khiến cho linh dược được hiệu xói mòn giảm xuống chín thành chín trở lên, rất mau đem ngàn năm Linh Tham vương một tầng lại một tầng phong ấn tốt.

Lúc này, nó mới rốt cục an tĩnh lại.

"Tốt, tiếp xuống chỉ cần cẩn thận một chút một điểm, không dẫn xuất cái gì nhiễu loạn, rời đi Thanh Huyền sơn mạch là được rồi." Hồ lão đem ngàn năm Linh Tham Vương Triệt cơ sở phong cấm tốt sau khi, lần nữa đem thu lại, thu một thanh thở dài, đứng lên.

Giang Hàn gật gật đầu, cũng đi theo Hồ lão đứng lên, hấn đối cái này ngàn năm Linh Tham vương không có cái gì ý nghĩ, ngược lại là đối Hồ lão trên ngón tay một chiếc nhẫn có chút trông mà thêm.

Này giới chỉ nhìn như phổ thông, nội bộ lại có rất lớn không gian, tên là Hư Không Giới, có thể cất giữ các loại đồ, vật, vô cùng thuận tiện, bất quá giá cả lại cực quý, thậm chí càng vượt qua đồng dạng Linh Binh.

Bởi vì loại này giới chỉ đều là từ một loại gọi là hư không Ma Thạch đồ, vật chế tác được, Ma Thạch không thể chia cắt, càng lớn làm theo nội bộ không gian càng lớn, cũng liền càng trân quý, dựa theo lớn nhỏ, bình thường hội phân biệt chế thành giới chỉ, vòng tay các loại.

"Nếu là có vật này, ta cũng không cần công Huyền Thiết Hàn Quang Kích như vậy phiền phức."

Đáng tiếc.

Giang Hàn biết cái đồ chơi này hẳn coi như có thể lấy được một cái cũng dùng không, bởi vì cần rót vào đầy đủ nguyên khí mới có thể mở ra, ít nhất cũng phải đạt tới Luyện Huyết Cảnh mới có thể sử dụng.

Hắn hít sâu một hơi, trong đôi mắt lộ ra vẻ kiên định, ám đạo: "Trở về sau khi liền chuyên tâm tu hành, trước đột phá Luyện Huyết Cảnh lại nói."

Đi theo Hồ lão đi ra sơn động, Hồ lão lại đem khí tức thu liễm tốt, cả người tựa như là một cái bệnh xương rời ra lão đầu tử, mà Giang Hàn khí huyết tuy nhiên tràn đầy, nhưng cũng nhiều nhất chỉ khả năng hấp dẫn Nhị Giai Hoang Thú chú ý, hai người rất nhanh liền vượt qua từng đầu sơn mạch.

Dọc theo đường gặp được đánh lén Nhị Giai Hoang Thú, đều bị Hồ lão tiện tay bóp chết, Giang Hàn ngược lại là không có lãng phí, đem những này chết thăm Nhị Giai Hoang Thú Tinh Hạch toàn bộ đều lấy ra.

Hồ lão không quan tâm những này Nhị Giai Tinh Hạch, hẳn nhưng không cách nào không quan tâm, những vật này giá cả nhưng cũng là rất đắt, phẩm chất đồng dạng cũng có thể giá trị hơn ngàn Thanh Huyền điểm!

Đi ra một chuyến không bị cái gì thương tổn, liền chỉ một chút đường, liền được không hai vạn Thanh Huyền điểm, hơn nữa còn có thể một đường nhặt ve chai về

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57

Hắc sắc làm người sợ hãi khí tức, tại này vết nứt bốn phía chậm chạp dập dờn.

Hồ lão đi vào đầu kia đen nhánh vết nứt bên cạnh, ánh mắt ngưng trọng, đục ngầu trong con ngươi hiện lên một vòng sắc bén quang mang, hai tay nắm ở từ sắc Mộc Trọng, quát khẽ một tiếng.

Ông! !

Màu u lam Đan Vân từ Kỳ Thân bộc phát ra, một tầng xếp qua một tầng, nhìn như bệnh xương rời ra Hồ lão, trong nháy mắt râu tóc tung bay, Đan Vân Vũ Vương phong tư triển lộ không bỏ sót.

Hết thảy bốn tầng Đan Vân, tầng tầng xếp lên, phun trào một vòng sau, đột nhiên quán chú đến hồ lão trong tay Mộc Trọng bên trong, tay hắn nắm Mộc Trọng, đột nhiên vung lên, tựa như huy can đánh thẳng, vạch phá nửa cái hư không, đột nhiên hướng về đầu kia vết nứt.

"Nhảy xuống biển còn!"

Oanh! !

Hồ lão nhất cơn phía dưới, tựa như sừng sừng đại hải đột nhiên gào thét, hóa thành Khuynh Thiên sóng lớn, nghiêng mà xuống, đột nhiên tràn vào này trong cái khe.

Tư tư! !

Hắc sắc khí tức tại Hồ lão một cái nhảy xuống biển cơn phía dưới, không ngừng phát ra tư tư thanh âm, bị chôn vùi triệt tiêu, ước chừng qua mấy hơi thở, này móng manh hắc khí liền tán loạn ra, bị Hồ lão triệt để dẹp yên, mà trên mặt đất đầu kia vết nứt, cũng khôi phục bình thường.

Nhìn xem vết nứt dưới đáy, không sai biệt lắm chỉ có tam xích Thâm, cũng không có cái gì dị trạng, Hồ lão mang theo từ sắc Mộc Trọng đâm hai lần, xác nhận hắc khí đã toàn bộ biến mất, lúc này mới thư một hơi, lại quay đầu nhìn về phía đồ vào vết nứt hai bên hai bộ thi thể.

Gặp Hồn Thiên hầu trên ngón tay một chiếc nhẫn bên trên có lốt nha lốt nhứt vết rách, lộ ra nhưng đã tổn hại, Hồ lão lắc đầu.

"Nên là Hồn Thiên hầu phát hiện cái khe này, ý đồ đem dẹp yên thời điểm, gặp được bị ăn mòn đầu này tam giai Hoang Thú đánh lén, cuối cùng đồng

quy vu tận."

"Cái khe này hơn mười năm trước khả năng càng lớn, nhưng bị Hồn Thiên hầu lấp đầy không ít, còn sót lại như thế một đầu cái khe nhỏ, cho nên cái này hơn mười năm ở giữa, không có tạo thành cái gì càng đại ảnh hưởng."

Hồ lão ánh mắt lóe ra, suy luận một phen sau, lần nữa xác nhận một chút vết nứt đã khôi phục bình thường, phụ cận biến thành màu đen khắp nơi, cũng bắt đầu dần dần biến thành bình thường màu sắc, vừa rồi thu hồi Linh Binh.

"Ma Khí hiện thế, không phải cái gì điềm tốt a."

Thờ dài một tiếng sau, hắn xoay người, hướng về phía nơi xa Giang Hàn đường :

"Đi thôi, đã không có việc gì."

. . .

Ven đường không có gặp lại chuyện gì, Giang Hàn cùng Hồ lão an ổn trở lại Học Viện.

Học Viện sau khi, Hồ lão liền trực tiếp vội vàng rời đi, cũng không biết muốn đi loay hoay gốc cây kia ngàn năm Linh Tham vương, vẫn là đi ghi chép Ma Khí vết nứt sự tình.

Trên đường đi.

Những Dã Sử đó trong tiểu thuyết đủ loại truyền thuyết, tại Giang Hàn trong đầu vung đi không được, chỗ ở sau khi, hắn vừa rồi dần dần bình tĩnh trở lại, trong đôi mắt lộ ra sự vững vàng.

Vô luận truyền thuyết cái gì là thật là giả, cùng hiện tại hắn đều không có cái gì quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Viêm Dương Luyện Huyết!

Giờ này khắc này.

Giang Hàn toàn thân bắp thịt đều đã ngưng tụ thành hạng nhất, cốt cách cũng đã hóa thành hoàn mỹ vô khuyết Tinh Thiết chi cốt, này nóng rực Viêm Dương Chi Lực tiến nhập thể nội sau, vòng quanh bắp thịt cốt cách đi một vòng sau, đột nhiên chui vào trong mạch máu.

Cứ việc tại Đoán Thể cảnh cùng Thối Cốt Cảnh lúc, Viêm Dương Chi Lực cũng có thói luyện qua huyết dịch, nhưng đó bất quá là cực kỳ chút ít, thậm chí có thể tính làm là tại Đoán Thể cùng Thối Cốt lúc, bởi vì chỗ rất nhỏ chừng không không đủ, mà huyết dịch bốc hơi, tổn thất khí huyết.

Hiện tại làm theo hoàn toàn khác biệt.

Hiện tại là Giang Hàn toàn lực thôi động Viêm Dương Tinh Thần Quyết, chủ động dẫn Viêm Dương Chi Lực cùng một thân huyết dịch giao hội, muốn đem Viêm Dương Chi Lực dung nhập vào một thân máu tươi bên trong!

Xi xì xì !

Cơ hồ cũng là tại Viêm Dương Chi Lực, cùng toàn thân hắn huyết dịch giao hội trong tích tắc, Giang Hàn thể nội liền truyền đến một trận tư tư tiếng vang.

Đó là huyết dịch bị thiêu đốt thanh âm, là huyết dịch bị bốc hơi thanh âm!

Luyện Huyết Luyện Huyết, thói luyện một thân huyết dịch, gần như đồng đẳng với toàn thân hoán huyết, nhất là Viêm Dương Tinh Thần Quyết bộ công pháp kia, tại cảnh giới này bên trong là muốn triệt để ngưng luyện một thân Viêm Dương chi huyết!

"Tê!"

Luyện Huyết bắt đầu sau khi, cơ hồ cũng là mảy mai hơi thở, Giang Hàn liền hít một hơi lãnh khí, hắn cảm nhận được, cũng không phải là đau đớn, mà là một loại ngứa ngáy.

Luyện Huyết đau đớn so với Đoán Thể cùng Thối Cốt mà nói, muốn nhỏ rất nhiều, nhưng thay vào đó làm theo là một loại ngứa ngáy, phảng phất vô số con kiến tại toàn thân trong máu bò qua bò lại, khó mà nhẫn nại.

"Quả nhiên cái này Viêm Dương Luyện Huyết không có như vậy dễ dàng. . ."

Giang Hàn gắt gao xiết chặt quyền đầu, cắn chặt răng, ép buộc chính mình trấn định lại, trên thế giới này không có một lần là xong chuyện tốt, võ đạo một đường càng là cần cước đạp thực địa, từng bước vững vàng tiến lên.

Hắn cưỡng ép nhẫn nại lấy, mặc cho này Viêm Dương Chi Lực thôi luyện chính mình một thân huyết dịch.

Tư tư!

Đại lượng máu tươi không ngừng bị thiêu đốt sấy khô, mà Giang Hàn thể nội này dồi dào khí huyết, làm theo tràn ngập toàn thân hắn, đem hắn thể phách phát huy đến cực hạn, liên tục không ngừng sản xuất Tân Huyết Dịch.

Ở trong quá trình này.

Giang Hàn trong máu tạp chất, bị từng chút từng chút cưỡng ép gạt ra khỏi đến, rồi mới đốt đốt thành tro bụi, chen ra ngoài thân thể, tại hắn bên ngoài thân hình thành một tầng màu đỏ sậm vết bẩn.

Bởi vì liên tục không ngừng có Tân Huyết Dịch sản xuất, thay thế bị thiêu đốt chung máu khô, Giang Hàn Bất Tử Bất Diệt thể liền một mực ở vào yên lặng trạng thái.

Duy chỉ có tại Giang Hàn huyết dịch lượng không có khống chế tốt, hạ xuống tới trình độ nhất định, mạch máu xuất hiện đốt bị thương thời điểm, hắn Bất Tử Bất Diệt thể mới lại đột nhiên phát động, đem đốt bị thương đến bù biến mất.

Theo thời gian chuyển dời.

Giang Hàn thể nội khí huyết không ngừng bị tiêu hao, trước đó này dồi dào cơ hồ muốn tuôn ra ra ngoài thân thể khí huyết, đã bị tiêu hao sạch sẽ, mà Giang Hàn ăn trăm năm Huyết Văn Chi, còn chưa tiêu hóa xong tất, chính liên tục không ngừng cho Giang Hàn bổ sung khí huyết.

Trăm năm Huyết Văn Chi công hiệu tại thể nội không ngừng phát tác, trừ vì Giang Hàn bổ sung khí huyết bên ngoài, thuốc kia lực cũng thâm thấu tiến hắn bắp thịt cốt cách bên trong, tiếp tục tăng cường hắn thể chất.

Loại thuốc này tính so sánh với Viêm Dương Tinh Thần Quyết phải ôn hòa nhiều, khiến cho Giang Hàn toàn thân phảng phất ngâm tại trong nước ấm, cũng đem Viêm Dương Luyện Huyết ngứa ngứa cùng đau nhức giảm xuống lời.

"Tốt, dần dần thích ứng."

Theo thời gian trôi qua, Giang Hàn dần dần thích ứng xuống tới, hồ một thanh thở dài, bất quá hắn người này có mấy phần quật cường, lại có mấy phần lóng hạo thảng.

Đang trùng kích Luyện Huyết Cảnh quá trình bên trong, có thể tan nhập thể nội Viêm Dương Chi Lực càng nhiều, đề bạt không thể nghi ngờ cũng lại càng lớn, Giang Hàn vô cùng rõ ràng điểm này, thể là tại dần dần thích ứng xuống tới sau, bỗng nhiên cắn răng một cái, ý vào chính mình có Bất Tử Bất Diệt chi thể, lần nữa đem Viêm Dương Tinh Thần Quyết thôi động đến cực hạn.

Ông! !

Viêm Dương Tinh Thần Quyết toàn lực thôi động, gần như đồng đẳng với toàn thân rộng mở, khiến cho Viêm Dương Chi Lực từ bên ngoài cơ thể trực tiếp bao phủ một thân huyết dịch.

Giang Hàn chỉ cảm thấy tự thân phảng phất trong chốc lát bị ngọn lửa bao vây, cả người càng giống như đi vào này treo Thiên Khung Đại Nhật hạch tâm, bốn phía hết thấy tựa như đều hóa thành nóng rực kim sắc.

Lúc này hắn, ngược lại là cảm giác không thấy ngứa ngứa cùng đau nhức, vền vẹn có thể cảm giác được Viêm Dương Chi Lực tại điên cuồng tuôn ra nhập thể nội, đem trên người hắn huyết dịch một giọt một giọt thiêu đốt thôi luyện, khiến cho huyết dịch của hắn tựa hồ cũng nhiễm lên một sợi màu vàng kim nhạt trắng.

Rất nhanh.

Tại loại này gần như điên cuồng thôi luyện phía dưới, Giang Hàn thể nội khí huyết bắt đầu không đủ, này nửa khối trăm năm Huyết Văn Chi được hiệu cũng sắp hao hết.

Giang Hàn không do dự, đem mặt khác nửa khối trăm năm Huyết Văn Chi bỗng nhiên nuốt vào.

Ông! !

Phảng phất là trong chảo dầu, lăn xuống một miếng thịt khối, trong chốc lát liền phát ra tư tư sôi trào thanh âm, nuốt vào trong bụng mặt khác nửa khối trăm năm Huyết Văn Chi, phi tốc hòa tan, hóa thành cuộn cuộn khí huyết, cuộn cuộn phun trào.

Nếu như nói trước đó Giang Hàn, máu trong cơ thể đều là Phàm Huyết, như vậy hiện tại, đã có bảy thành trở lên, chuyển hóa làm ẩn chứa một tia Viêm Dương Chi Lực huyết dịch, đồng thời theo Viêm Dương Luyện Huyết tiếp tục, cuối cùng nhất còn thừa hai thành cũng tại chuyển hóa.

Bảy thành. . .

Tám thành. . .

Cửu thành. . .

Không biết qua bao lâu, thăng đến này bị Giang Hàn phân hai lần ăn trăm năm Huyết Vân Chi, được hiệu toàn bộ tan ra, dung nhập toàn thân luyện hóa thời điểm, hần một thân huyết dịch, rốt cục toàn bộ hóa thành chứa một tia Viêm Dương Chi Lực Viêm Dương chi huyết!

Luyện Huyết Cảnh, tiểu thành!

Khi Viêm Dương Luyện Huyết kết thúc trong tích tắc, Giang Hàn thân thể một cái xụi lơ, gương chống lấy mới miễn cưỡng đứng thẳng người, tựa như là tắm suối nước nóng phao quá lâu, toàn thân rã rời tê dại.

Theo thời gian dần dần trôi qua, Giang Hàn thể nội rã rời dần dần tán đi, thay vào đó là càng thêm sức mạnh mạnh mẽ, cùng một thân tuôn trào không ngừng Viêm Dương chi huyết!

"Hô. . ."

Giang Hàn chậm rãi đứng lên Thần đến, nắm nắm tay đầu, trải nghiệm lấy tự thân lực lượng tăng phúc, vung mấy cái quyền, thô sơ gián lược phán đoán một chút, hần lực lượng chỉ ít tăng cường ngũ thành!

Thối Cốt Cảnh đột phá đến Luyện Huyết Cảnh, lực lượng đề bạt không nhiều, này cũng chỉ là đối với phương diện khác mà nói, mà tại Giang Hàn nơi này, tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết hần, lực lượng không thể nghi ngờ là tăng vọt một tiết!

Trừ cái đó ra.

Quan trọng hơn tự nhiên là tri giác đề bạt.

Giang Hàn chỉ cảm thấy toàn thân tê dại biến mất sau khi, mắt tiền thể giới phảng phất trở nên càng thêm rõ ràng lời, có thể rõ ràng bắt được tiêu trùng từ phi hành quỹ tích, mà lỗ tai làm theo có thể nghe được trước kia nghe không được thanh âm rất nhỏ.

So sánh với đề bạt ngũ thành lực lượng, giác quan phương diện, thị giác thính giác cùng phản ứng tốc độ toàn bộ đề bạt, không thể nghi ngờ càng trọng yếu hơn một số.

Mà trừ cái đó ra, lớn nhất căn biến hóa, là hần rốt cục có thể tùy tâm sở dục khống chế thể nội khí huyết, khống chế huyết dịch lưu động.

Thậm chí.

Đối với nguyên khí khống chế, cũng so Thối Cốt Cảnh muốn linh hoạt lời.

"Nếu như nói ta Thối Cốt Cảnh lúc khống chế khí huyết cùng nguyên khí, tựa như là tại cực kỳ khô khốc đắm lầy trong loạn quấy lời nói, như vậy hiện tại ta, khống chế khí huyết cùng nguyên khí, tựa như là nhẹ nhàng vẩy nước, gợn sóng đẩy ra."

Giang Hàn lần nữa nắm nắm tay, cảm giác mình một cái ý niệm trong đầu, liền có thể khống chế nguyên khí vọt tới, tăng phúc một quyền của mình chỉ lực.

Khống chế nguyên khí, đây cũng là tiến giai thông mạch cảnh cơ sở, đương nhiên bây giờ Giang Hàn mới vừa vận đặt chân Luyện Huyết Cảnh, khoảng cách thông mạch cảnh còn có một đoạn không cự ly ngắn.

"Rốt cục đột phá Luyện Huyết Cảnh, như vậy tiếp đó, cũng là nắm giữ Liệt Địa kích Độ Tam Thức!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Liệt Địa!

Tại một chỗ cực kỳ rộng rãi trong đình viện, hai bóng người chính đang đối chiến.

Trong đó một đạo, tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, một cây Trường Kích trên dưới tung bay, xẹt qua hư không, mang theo từng đạo từng đạo

đu đủ xé rách da người da sắc bén Phong Nhận, chính là Giang Hàn.

Mà một người khác, làm theo cảm trong tay một cây tinh tế thân tre, trên dưới gãy nhẹ, đem Giang Hàn một chiều một thức tất cả đều đón lấy, mặc cho Giang Hàn như giống như cuồng phong bạo vũ điên cuồng tấn công mạnh, vẫn như cũ là đứng tại chỗ không nhúc nhích, khí định thần nhàn.

Tinh tế thân tre, có thể ngăn lại sáu trăm cân Huyền Thiết Hàn Quang Kích? !

Một màn này.

Nếu là bị Thanh Huyền nước một số đủ hạng người nhân vật, nhất định toát ra vô cùng kính sợ biểu lộ, kinh hô một tiếng. . . Hóa Cương Vũ Sư!

"Người cái này Kích Pháp đã càng ngày càng nặng vững vàng, chiêu pháp so với ba ngày trước đó, cũng tàn nhẫn không ít, này một thức vũ kỹ muốn đến người cũng cần phải hoàn toàn năm giữ đi."

Tên kia Hóa Cương Vũ Sư tay cầm thân tre, tùy ý trên dưới đong đưa, Cương Khí lưu chuyển ngưng ở thân tre phía trên, không ngừng ngăn cản Giang Hàn thế công, đồng thời mở miệng lời bình.

Mà tại cách đó không xa, thân mang màu vàng nhạt lụa mỏng Hồ Tiểu Ngọc, chính đứng ở nơi đó, có chút chuyên chú nhìn lấy Giang Hàn cùng này Hóa Cương Vũ Sư chiến đấu.

Cái này Hóa Cương Vũ Sư tên là thần Vô Cực, chính là Thanh Huyền Học Viện một tên cao giai chấp sự, nghe lệnh của Hồ lão, bình thường phụ trách chỉ điểm nâng tu hành, sau đó nâng ngẫu nhiên gặp được tại linh thực viên sau núi tu luyện vũ kỹ Giang Hàn, liền đem Giang Hàn kéo qua.

Giang Hàn là Hồ lão đệ tử thân phận, thần Vô Cực ngược lại là hiểu biết, đối Giang Hàn rất là thân mật, đang chỉ điểm tiểu nha đầu lúc thời điểm tu luyện, cũng đối Giang Hàn tu hành tường tận chỉ điểm một phen.

Đương nhiên.

Bởi vì hắn cũng không phải là tu luyện kích loại vũ kỹ người, tại vũ kỹ phương diện vô pháp chỉ điểm quá nhiều, liền trực tiếp dùng đúng chiến phương thức huấn luyện, nhượng Giang Hàn trong chiến đấu thuần thục kích vùng Trảm Thứ đánh.

"Thần sư cẩn thận."

Giang Hàn toàn thân khí huyết sôi trào, chiến đến hưng nhưng chỗ, đột nhiên hai tay nắm kích, nguyên khí trong cơ thể phun trào, một cỗ bành trướng lực lượng bỗng nhiên bạo phát, hung hăng một kích chém xuống.

Liệt Địa kích Đệ Tam Thức, Liệt Địa!

Thần Vô Cực ánh mắt lấp lóe, trong tay trên cây trúc giương, nghênh lên Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích.

Oanh! !

Một tiếng oanh minh nổ vang, trong nội viện không khí rõ ràng chấn động, hình như có gợn sóng từ kích đầu cùng thân tre va chạm địa phương nhộn nhạo lên.

Giang Hàn duy trì chặt chém động tác, ngưng kết một cái hô hấp sau khi, liền đằng đằng đàng đàng thối hậu mấy bước, trên mặt đất bước ra mấy cái thật sâu dấu chân, kịch liệt thở hổn hển.

Nhìn lấy như cũ không có thối hậu một bước thần Vô Cực bất đắc dĩ lắc đầu.

"Đây chính là Hóa Cương cảnh cao giai Vũ Sư thực lực sao, vền vẹn tay cầm một cây thân tre, lại để cho mình toàn lực ứng phó, đều khó mà khiến cho thối hậu một bước, chênh lệch thật đúng là đại a."

Nhưng mà.

Tại Giang Hàn phía trước không nhúc nhích thần Vô Cực, cúi đầu nhìn về phía trong tay thân tre lúc, trên mặt lại lộ ra một tia chấn kinh.

Cây kia màu xanh biếc thân tre trung ương, thỉnh linh xuất hiện một đạo nhân nhạt vết rách!

"Tiểu tử này. . . Phá ta Cương Khí?"

Thần Vô Cực lần nữa nhìn về phía Giang Hàn, trong đôi mắt đã mang theo khó mà che giấu chấn kinh.

Coi như trong tay hắn cầm là cây gãy trúc bình thường, nhưng lấy Cương Khí phụ thuộc trên đó, cũng là cứng cỏi như đỉnh phong Phàm Bình, mà Giang Hàn vậy mà tại trên cây trúc lưu lại dấu vết!

Nếu như là thông mạch Vũ Sư, cái này rất bình thường, nếu như là Luyện Huyết Cảnh viên mãn Vũ Đồ, cầm trong tay đỉnh phong Phàm Bình, cũng có thể lý giải, nhưng Giang Hàn tu vi rõ ràng không có đạt tới Luyện Huyết Cảnh viên mãn loại kia khí huyết mượt mà như một, nguyên khí Tụ Liễm thành

Phong cảm giác!

Cho dù những ngày này, thần Vô Cực đối Giang Hàn thực lực, đã có ít lần cảm thấy giạt mình, nhưng cũng không bằng hiện tại như vậy, nội tâm chấn động, thật lâu khó mà bình tĩnh.

Thật lâu.

Thần Vô Cực chậm rãi đè xuống chấn động trong lòng, nhin không được tán thưởng một tiếng.

"Người cái này cuối cùng nhất nhất kích uy lực, cũng là một số Luyện Huyết Cảnh viên mãn, đều muốn âm thầm phai mờ, không hổ là Hồ trưởng lão duy nhất đệ tử."

Giang Hàn đã bình phục trong cơ thể mình hỗn loạn khí huyết cùng hô hấp, khiêm tốn cười cười, đường : "Nếu là thần sư chánh thức động thủ, chỉ cần nhất kích, ta liền đã tan tác."

Thần Vô Cực lắc đầu bật cười, đường : "Người tu vi bất quá Luyện Huyết Cảnh, mà ta Cương Khí đã thành, há có thể đánh đồng, chờ người tu luyện tới ta như vậy cảnh giới, ta hơn phân nửa không phải đối thủ của người."

"Tiểu sư đệ hảo lợi hại a."

Tiểu nha đầu từ bên cạnh vừa đi tới, cười hi hi cho Giang Hàn vỗ tay.

Tất cả đều Luyện Huyết Cảnh sau khi, Giang Hàn đối với tiểu nha đầu thể phách cùng cảnh giới cũng có nhất định phán đoán, tiểu nha đầu đã tiến giai Luyện Huyết Cảnh đại thành, mà lại nếu không phải tận lực áp chế cảnh giới, đoán chừng đột phá đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn cũng là sớm chiều ở giữa sự tình.

Trên thực tế.

Vô giả tu vi tiến giai quá nhanh, rất dễ dàng dẫn đến căn cơ bất ổn, có thể Giang Hàn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, thân thể cũng là một vị Hóa Cương Diên Phong Vũ Sư sáng tạo, dùng để phá công trọng tu công pháp, tu luyện tốc độ không thể nghĩ ngờ là cực nhanh, mà lại bởi vì nguy hiểm, cho nên cũng không có căn cơ bất ổn nói chuyện.

Lại thêm Giang Hàn Bất Tử Bất Diệt chi thể, không sợ Viêm Dương Tinh Thần Quyết các loại tác dụng phụ, khiến cho hắn tu hành tốc độ, so với Viêm Dương Tinh Thần Quyết sáng tạo giả, vị kia trọng tu công pháp, cuối cùng đột phá Đan Nguyên cảnh truyền kỳ Vũ Vương tới nói, cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều.

"Dừng ở đây đi."

Thần Vô Cực nhìn lấy đi tới tiểu nha đầu, ném đi trong tay thân tre, hướng về phía Giang Hàn đường : "Ngày mai cũng là Thanh Huyền băng chi chiến, hôm nay người liền nghỉ ngơi một chút, chuẩn bị sẵn sàng đi."

"Được."

Giang Hàn gật gật đầu.

Hắn đột phá Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, đến nay đã có nửa tháng thời gian, Luyện Huyết Cảnh tiểu thành lực lượng, hắn đã toàn bộ nắm giữ, đồng thời có thần Vô Cực bức này Hóa Cương Vũ Sư làm bồi luyện, một phen ma luyện càng là xa so với chính mình tu luyện một tháng còn muốn hữu hiệu nhiều.

Liệt Địa kích Đệ Tam Thức, cũng là tại cùng thần Vô Cực không ngừng đối chiến quá trình bên trong, dần dần lĩnh ngộ cũng nắm giữ.

Cái này Đệ Tam Thức so với Đệ Nhất Thức hoành kích cùng Đệ Nhị Thức Quải Nguyệt mà nói, uy lực đề bạt chỉ ít ngũ thành trở lên!

Tuy nói vừa rồi một kích kia, như cũ không thể nhượng thần Vô Cực vị này Hóa Cương Vũ Sư thối hậu một bước, nhưng Giang Hàn trong lòng rõ ràng, nếu là lúc này hắn lại đối mặt Thanh Huyền Cốc bên trong đầu kia Thạch Tích, chỉ sợ nhất kích phía dưới, liền có thể đem cường thể chém giết!

Nhìn về phía một bên tiểu nha đầu, hỏi thăm : "Nhớ không lầm lời nói, Tiểu Sư Tỷ còn giống như không có Thượng Thanh Huyền Băng, lần này hắn là cũng sẽ đi?"

Tiểu nha đầu lăm bắm cái miệng nhỏ nhắn nói : "Ta là không muốn đi, bất quá gia gia để cho ta qua, không có cách nào."

Nói đến đây, nàng lại nhin không được xông Giang Hàn le lưỡi, về mặt đau khổ nói : "Đến lúc đó khẳng định hội có một ít chán ghét người dây dưa tới."

"Không có việc gì."

Giang Hàn một mặt nghiêm mặt nói ra : "Người cảm thấy chán ghét liền trực tiếp đánh, đánh cho đến chết, nếu như đánh không lại tự thần sư giúp người đánh, thần sư nếu là không giúp người, người liền đi sư phụ nơi đó nói những người kia khi dễ người."

Tiểu nha đầu nháy mắt mấy cái chữ, đàn độn đường : "Dạng này liền có thể sao?"

"Tuyệt đối có thể."

Giang Hàn rất nghiêm túc gật đầu.

Cách đó không xa.

Vừa mới vừa đi tới đình viện bên ngoài, chuẩn bị rời đi thần Vô Cực, lổ tai nhất động, nghe được Giang Hàn lời nói, dưới chân nhất thời một cái lão đảo, suýt nữa không có trực tiếp ngã sấp xuống.

Khóe miệng của hắn một trận co rúm, cảm thấy có cần phải qua cùng Hồ lão nói một chút, nếu không không chừng thời điểm nào, đơn thuần đáng yêu lại nghe lời tiểu nha đầu, liền biến thành một cái phiền toái tiểu ma nữ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Mở Màn

Thanh Huyền bảng chi chiến địa điểm, vẫn như cũ là tại luyện võ tràng bên trên.

So sánh với tân sinh bài danh chiến, Thanh Huyền bảng chi tranh không thể nghi ngờ là càng thêm kịch liệt, cũng càng thêm to lớn, Thiên Cương mới vừa sáng, trong luyện võ trường liền đã tụ tập một nhóm lớn Lão Sinh, cùng một số tân sinh.

Tham gia Thanh Huyền bảng chi chiến, yêu cầu thấp nhất là Thanh Huyền tháp xông qua Đệ Cửu Tầng, nhưng vô luận là có hay không có thể tham gia, đại bộ phận học sinh đều sẽ đến đây nhìn qua.

Lúc này trong luyện võ trường, tuy nhiên thanh âm có chút ồn ào, nhưng nhân số sắp xếp lại tại một số chấp sự khống chế phía dưới, ngay ngắn trật tự, nhường ra khán đài phạm vi, cùng một khối so tân sinh bài danh chiến càng rộng rãi đánh nữa trận.

"Bộ quần áo này mặc vào liền thoải mái nhiều."

Luyện Võ Trường bên ngoài, Giang Hàn ăn mặc một thân đặc địa mưa tơ lụa áo bào trắng, cũng phát ra điểm điểm ngân quang Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đối với mình hình tượng rất là hài lòng.

Ăn mặc cái gì vải thô Ma Y, lên trước bị người xem thương, rồi mới lại đột nhiên bạo phát, không phù hợp hắn phong cách, liền nên khí thế bức người đáng trảng, mới có phong độ.

Tại Giang Hàn bên cạnh, tu vi đã đạt tới Thối Cốt Cảnh tiểu thành Trương Tiểu Hồ cười hắc hắc, nghênh đầu đường :

"Đúng thế, ánh mắt của ta khẳng định không có vấn đề."

Hướng đi Luyện Võ Trường người vụn vặt lẻ tẻ, Giang Hàn ngược lại là không có vội vã đi vào, lấy tiểu nha đầu tính cách hơn phân nửa không có khả năng sớm đến, khẳng định tại hắn phía sau.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn trong đám người tìm tòi tiểu nha đầu thân ảnh lúc, một cái áo trắng thiếu nữ nhìn chung quanh đi tới, không cần thận liền đụng vào Giang Hàn trên thân, mà lại thật vừa đúng lúc là, vừa vặn còn đụng phải Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích.

"Ai u."

Thiếu nữ kêu đau một tiếng, ôm đầu, vừa quay đầu nhìn thấy Giang Hàn, hướng về phía Giang Hàn nói liên tục xin lỗi, "Vị sư huynh này, đúng. . . Thật xin lỗi."

Giang Hàn cũng không có thể nào để ý, đang muốn nói không sao thời điểm, nhìn thấy thiếu nữ kia ngay mặt, nhất thời nao nao, mơ hồ cảm thấy có chút quen thuộc.

Một bên Trương Tiểu Hồ cũng là kỳ quái nhỏ giọng nói : "Giang ca, thể nào khá quen a."

Giang Hàn cũng kỳ quái, tìm khắp nào hải cũng không có thiếu nữ này ấn tượng, hơn nữa nhìn nàng tu vi, nhiều nhất Đoán Thể cảnh tiểu thành, hơn phân

nửa là năm nay tân sinh, liền lại càng không nên nhận biết mới đúng.

"Không có việc gì, quá nhiều người."

Trong lòng kỳ quái vùng đi không được, Giang Hàn hướng về phía thiếu nữ cười cười, đường : "Ta thế nào cảm thấy ngươi khá quen, ngươi gọi cái gì?"

Thiếu nữ xoa xoa đùi phiếm hồng thái dương, nháy mắt mấy cái chữ, đối với Giang Hàn nói nhìn nàng có chút quen mắt, cũng không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn biểu lộ, ngược lại cười hi hi nói :

"Ta gọi Diệp Linh Tuyết, rất nhiều người đều cảm thấy mắt của ta quen, đại khái là ta cùng ca ca so sánh giống đi."

Nghe nàng như thế nói chuyện, Giang Hàn ngược lại là bỗng nhiên có phương pháp hướng, lộ ra một tia kinh ngạc, còn bên cạnh Trương Tiểu Hồ cũng là có chút điểm kinh ngạc, nhìn không được trực tiếp hỏi : "Vậy ca ca của ngươi là. . ."

"Hắn gọi Diệp Lăng Phong, lần trước lợi hại nhất Thiên Kiêu!"

Diệp Linh Tuyết cười hi hi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tự hào biểu lộ.

Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ liếc nhau, lộ ra quả là thế biểu lộ, nhưng cùng lúc lại có chút cổ quái, này hai huynh muội hình tượng có thể hoàn toàn trùng hợp không đến cùng đi a.

Chính cảm thấy cổ quái thời điểm, Diệp Linh Tuyết lại bỗng nhiên than thở đường : "Ai, ca ca hắn đều không thể nào để ý đến ta, hôm nay cũng không cùng ta cùng một chỗ, tìm nửa ngày cũng không tìm được, không phải vậy lời nói, các ngươi muốn làm quen ca ca, ta ngược lại thật ra có thể giúp các ngươi. . ."

"Cái kia."

Trương Tiểu Hồ cắt ngang Diệp Linh Tuyết lời nói, ho khan một chút, sắc mặt cổ quái hỏi thăm : "Diệp Lăng Phong là lần trước lợi hại nhất Thiên Kiêu, đây là người nào nói cho ngươi?"

"Ca ca chính mình nói."

Diệp Linh Tuyết nháy mắt mấy cái chữ, đương nhiên đường : "Mà lại người khác cũng đều là như thế cho rằng nha."

Giang Hàn lúc này biểu lộ muốn nhiều cổ quái liền có bao nhiêu cổ quái, nhìn lấy vị này Diệp Lăng Phong muội muội hỏi thăm : "Hắn nói cho ngươi hắn là lợi hại nhất?"

"Là ta nghe lên đến."

Diệp Linh Tuyết không có cảm thấy đây là cái gì bí mật, liền trực tiếp cười hi hi nói ra : "Ca ca có đôi khi ưa thích một người trong sân nói một mình, thờ dài cùng thế hệ bên trong không có đối thủ cái gì."

Giang Hàn : ". . ."

Trương Tiểu Hồ : ". . ."

Diệp Linh Tuyết nhìn chung quanh một cái, như cũ không tìm được Diệp Lăng Phong thân ảnh, nhất thời lắc đầu, đường : "Mặc kệ, chúng ta đi vào trước đi, dù sao ca ca chờ một lúc cũng phải lên trận."

"Chờ một chút nhĩ nếu là hắn đem trường bào làm hỏng, còn sẽ tới tìm ta muốn dự bị trường bào, đến lúc đó các ngươi là được rồi. . . Ai? Người đâu?"

Diệp Linh Tuyết nói được nửa câu, xoay đầu lại thời điểm lại phát hiện Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ hai người đã biến mất không thấy gì nữa, nhất thời vô cùng ngạc nhiên, rồi mới có chút tức giận dậm chân một cái.

"Đều không để ý ta, một lũ hỗn đản!"

. . .

Luyện Võ Trường bên trong.

"Diệp Lăng Phong cái này muội muội, không có tâm bệnh."

"Ta cảm giác Diệp Lăng Phong sớm muộn sẽ bị nàng tức giận chết."

Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ cố nén cười, nhưng vẫn còn có chút nhìn không được, Diệp Lăng Phong nếu như biết hắn tân tân khổ khổ lấy ra hình tượng, bị nhà mình muội muội hai ba câu đánh rớt đáy cốc, sợ không phải muốn chọc giận điên.

Lúc này.

Luyện Võ Trường bên trong đã lấy chiến đấu sân bãi làm trung tâm, đại khái làm bốn khối khu vực, phía đông là khán đài, phía tây làm theo là thông qua Thanh Huyền tháp Đệ Cửu Tầng, có tư cách tham gia Thanh Huyền bảng chỉ chiến học viên.

Về phần Nam Bắc hai mặt, làm theo vây quanh đại lượng tân sinh Lão Sinh.

Trong đám người, Giang Hàn còn chứng kiến Lạc chỉ đem thân ảnh, mà Lạc chỉ đem cũng vừa xảo nhìn thấy hắn, nàng ánh mắt hơi âm đạm một chút, trực tiếp tránh đi qua.

Giang Hàn lắc đầu, quay người lại đứng lúc nhìn thấy vừa mới đến Luyện Võ Trường Hồ Tiểu Ngọc, liền đi qua, cùng nàng cùng đi đến Luyện Võ Trường phía tây.

Giang Hàn cùng Hồ Tiểu Ngọc đến, cũng gây nên không ít ánh mắt tụ vào, hoặc lạnh lùng hoặc hiếu kỳ, cũng có tràn ngập địch ý, như Tổng dương, Tiêu Lãnh bọn người.

"Cái kia chính là Giang Hàn sao? Trêu chọc Lâm gia nhân, nghe nói lại trêu chọc người Tiêu gia, thế mà đến bây giờ cũng còn nhảy nhót tung bưng, thật sự là thật không thể tin."

"Người còn không biết sao, hắn bị Hồ trưởng lão nhìn trúng, thu làm đệ tử, hồ trưởng lão đệ tử, liền xem như Lâm gia cùng Tiêu gia, cũng không phải muốn động liền có thể tùy tiện động."

Giang Hàn bị Hồ lão thu làm đệ tử sự tình, đã dần dần công khai không còn là bí mật, trong bọn họ rất nhiều người đối với cái này đều là cực kỳ ghen tỵ và không phục.

Bằng cái gì? !

Hồ trưởng lão thế nhưng là chấp chương linh thực viên Linh Thực sư, địa vị cao thượng vô cùng, chỉ là một cái Giang Hàn, đến tốt cùng có tài đức gì, có thể bị Hồ trưởng lão nhìn trúng, thu làm đệ tử?

Trong đám người Tổng dương Tiêu Lãnh bọn người, nhìn lấy Giang Hàn, sắc mặt đều âm lãnh tựa hồ có thể chảy ra nước.

"Cái này Giang Hàn thực lực cũng chắc chắn lợi hại, nghe nói trước đó vài ngày, tại Thanh Huyền Cốc quét ngang các lộ chuẩn Thanh Huyền bảng gia hỏa, không người là đối thủ, đã có giết đến tận Thanh Huyền bảng thực lực, cũng không biết hắn lần này có thể vọt tới bao nhiêu tên."

"Đoán chừng tám mươi đến một trăm ở giữa đi, liền xem như hơn nửa năm Thanh Huyền bảng, Luyện Huyết Cảnh đại thành lấy thượng võ giả cũng nên có tám mươi tên khoảng chừng, thực lực so với Luyện Huyết Cảnh tiểu thành thế nhưng là chênh lệch quá lớn."

Mọi người nhao nhao nghị luận.

Có thể tại lần thứ nhất tham gia Thanh Huyền bảng chỉ thời chiến tranh liền giết đến tận Thanh Huyền bảng người là cực ít, mỗi một giới nhiều nhất bất quá hai, ba người, chớ nói chi là xông đến bao nhiêu tên trở lên.

Dù cho là được vinh dự mười năm khó được một kiện Tuyệt Đại Thiên Kiều Tô Từ Yêu cùng Cố Tích Nhan hai người, lần thứ nhất Thanh Huyền bảng chỉ chiến, cũng dừng bước tại 50 tên bên ngoài, lần thứ hai vừa rồi song song đặt chân mười vị trí đầu.

Mà đã như thế, hai nữ thiên phú tư chất, đều đã là phóng nhân toàn bộ Thanh Huyền Học Viện lịch sử đều cực kỳ hiếm thấy!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Giang Hàn Ra Sân!

Cũng không lâu lắm.

Thanh Huyền Học Viện chấp sự cùng lão sư bắt đầu nhao nhao vào bàn, số lượng so với tân sinh bài danh chiến còn muốn càng nhiều, mà vị kia Ngô trưởng lão cũng lại một lần nữa đến, bất quá nhưng không có ngồi tại địa vị cao nhất đưa bên trên.

Địa vị cao nhất đưa bên trên, ngồi một tên thái dương trắng bạch, thân mang vài thô Ma Y lão nhân.

Thanh Huyền Học Viện Phó Viện Chủ!

Tại Thanh Huyền trong học viện, Viện Chủ chính là đương đại Thanh Huyền nước Quốc Chủ, địa vị cao cao tại thượng, bình thường rất thiếu quản lý Thanh Huyền sự tình, cơ hết thấy hạng mục công việc đều từ vị này Phó Viện Chủ phụ trách chưởng quản!

Thanh Huyền Học Viện tam đại trưởng lão, Hồ trưởng lão phụ trách lĩnh thực viên, Ngô trưởng lão phụ trách đan dược Nội Vụ, mà Liễu trưởng lão làm theo phụ trách Thần Binh Đường, về phần vị này Phó Viện Chủ, làm theo phụ trách sở hữu trận pháp vận chuyển!

"Yên lặng!"

Phụ trách chủ trì Thanh Huyền bảng chi chiến, chính là một tên thân thể mặc bạch y Thanh Huyền Học Viện cao giai chấp sự, có thể đảm nhiệm cao giai chấp sự, đều là đặt chân Vũ Sư Tam Cảnh cuối cùng nhất một cảnh, Hóa Cương cảnh tồn tại.

Theo trong luyện võ trường dần dần an tĩnh lại, áo trắng chấp sự trầm giọng mở miệng.

"Lần này Thanh Huyền bảng chi chiến, khen thưởng cùng lần trước giống nhau, trên bảng nổi danh người, mỗi tháng nhưng phải năm trăm Thanh Huyền điểm, năm mươi vị trí đầu mỗi tháng nhưng phải một ngàn năm trăm Thanh Huyền điểm."

"Ba mươi vị trí đầu trừ mỗi tháng nhưng phải ba ngàn Thanh Huyền một chút ra, còn có thể vào bí cảnh tu hành ba ngày."

"Mười vị trí đầu. . ."

"Top 3. . ."

Vô luận mười vị trí đầu vẫn là Top 3, đều là đại lượng Thanh Huyền điểm cộng thêm thời gian dài hơn bí cảnh tu hành, mà nghe được cái này bí cảnh tu hành, đại bộ phận Luyện Huyết Cảnh lấy thượng vũ giả, đều lộ ra một tia khát vọng.

Liền làm Giang Hàn cũng là ánh mắt lấp lóe một trận.

Liên quan tới bí cảnh tu hành, hắn cũng là có chút hiểu biết, cái này bí cảnh vẹn vẹn đối Luyện Huyết Cảnh lấy thượng vũ giả khai phóng, bên trong có Huyết Trì, Hàn Trì, Độc Trì các loại nhiều loại ao nước, hiệu quả không giống nhau, có lẽ có thể Thối Luyện Thể Phách, có lẽ có thể thôi luyện huyết dịch, có lẽ có thể tăng cường nguyên khí, chính là nhất đẳng Tu Hành Thánh Địa!

Bởi vì bí cảnh cần lấy các loại trận pháp đến gắn bó, tiêu hao quá lớn, cho nên trừ Thanh Huyền bảng chi chiến khen thưởng thời gian bên ngoài, muốn dùng đối lấy bí cảnh tu hành Thiên Số, giá cả quý gần như không hợp thói thường.

"Thanh Huyền bảng chi chiến khen thưởng đã là như thế, ta lại nói một chút quy tắc."

Áo trắng chấp sự bình thản nói xong khen thưởng sau khi, lại tiếp tục từ tốn nói: "Thanh Huyền bảng chi chiến, cho phép làm dùng binh khí, khiêu chiến số lần không hạn, nhưng mỗi lần khiêu chiến chỉ có thể lựa chọn chênh lệch năm tên trong vòng người làm đối thủ, lại đối cùng một người chỉ có thể khiêu chiến một lần."

"Khiêu chiến thành công, làm theo bài danh trao đổi, Thắng giả có thể lựa chọn tiếp tục khiêu chiến, cũng có thể lựa chọn tiếp nhận người khác khiêu chiến, đồng thời còn có thể lựa chọn ngưng chiến ba trận."

"Chưa từng danh liệt Thanh Huyền bảng người, tất cả đều xem vì thứ 101 tên."

Áo trắng chấp sự Tương Thanh Huyền Bảng chi chiến quy tắc êm tai nói, cực kỳ rõ ràng.

So sánh với tân sinh bài danh chiến, Thanh Huyền bảng chi chiến không thể nghi ngờ muốn càng nghiêm mật nhiều, cơ hồ không có cái gì chỗ trống có thể chui, thực lực đến cái gì trình độ, liền có thể xông đến bao nhiêu tên trong vòng.

Tại áo trắng chấp sự đơn giản đem quy tắc tuyên bố sau khi, một đám chuẩn Thanh Huyền bảng học viên, cùng Thanh Huyền trên bảng Thiên Kiêu nhóm, hơi yên tĩnh một lát, liền rốt cục có người đi đến trên đài, khởi xướng trận đầu khiêu chiến.

Bởi vì chỉ cho phép khiêu chiến chênh lệch năm tên trong vòng đối thủ, mà lại Thắng giả có thể lựa chọn ngưng chiến ba trận, cho nên trước Chiến Giả cũng sẽ không ăn bao nhiêu thua thiệt, có người mở đầu, liền lập tức có người đuổi theo.

Chiến đấu ngay từ đầu, liền tiến vào kịch liệt nhất giai đoạn, cơ hồ trên đài chiến đấu vừa mới kết thúc, trận thứ hai chiến đấu liền theo sát nó sau bắt đầu.

"Luyện Huyết Cảnh đại thành có như thế nhiều sao?"

Giang Hàn không có vội vã lên sân khấu, hắn đối Thanh Huyền trên bảng đông đảo học viên không có cái gì hiểu biết, một phen quan sát xuống tới, liền phát hiện Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, khoảng chừng chín mươi một người!

Cái này chín mươi một người, một mực chiếm cứ lấy Thanh Huyền bảng trước chín mươi một tên, chỉ còn lại phía sau chín cái thứ tự, từ đông đảo Luyện Huyết Cảnh tiểu thành chuẩn Thanh Huyền bảng học viên lẫn nhau tranh đoạt.

Cũng không lâu lắm

Hồ Tiểu Ngọc nha đầu này cũng dẫn theo cái kia thanh Linh Binh lên sân khấu, bằng vào Linh Binh chỉ uy, ào ào một trận chém lung tung, cứ thế mà giết tới thứ ba mươi tám tên!

Bị nàng đánh bại những Luyện Huyết Cảnh đó đại D oán niệm sâu đậm, nhưng đều biết tiểu nha đầu chính là Hồ trưởng lão cháu gái bọn họ, tự nhiên là không người nào dám phản nài cái gì.

Huống chi.

Thanh Huyền bâng bài danh cực kì cao những thông mạch đó cảnh thiên các đại thiên kiều trong, cũng không ít trong tay người đều là nắm lấy Hạ Phẩm Linh Binh.

"Tích Nhan tỷ tỷ không có ý định lại tiến mấy tên?"

Tô Tử Yêu đứng tại Cốc Tích Nhan bên cạnh, nhìn lấy giữa sân chiến đấu, hướng về phía Cốc Tích Nhan bộ phim cười nói.

Bởi vì Tô Tử Yêu cùng Cốc Tích Nhan tại Thanh Huyền Học Viện đã là đi vào năm thứ ba, phía trên già nhất một giới đều đã rời đi Thanh Huyền Học Viện, lần này Thanh Huyền bâng chi chiến, hai người không cần khiêu chiến, thứ tự liền tự nhiên tăng lên đến Độ Ngũ Danh cùng hạng tư.

Còn tại hai người phía trên, chỉ còn lại năm thứ tư ba người.

Cốc Tích Nhan nhìn Tô Tử Yêu liếc một chút, cười nhạt lắc đầu, đối Thanh Huyền bâng thứ tự tựa hồ cũng không hứng thú, mà Tô Tử Yêu thấy thế, gánh vác lấy tay nhỏ, một trận gặt gù đắc ý, cũng không có cái gì động tác.

"Diệp Lăng Phong tên kia, còn không xuất thủ sao?"

Giang Hàn nhìn lấy Thanh Huyền bâng chi chiến từng tràng quá khứ, Diệp Lăng Phong thủy chung chưa từng ra sân, không khỏi lắc đầu, xem ra gia hỏa này là quyết tâm muốn cùng hấn tranh tài một trận, đáng tiếc hấn cũng không muốn lại cùng Diệp Lăng Phong giao thủ.

Cùng hấn một giới người bên trong, bây giờ có tư cách tham gia Thanh Huyền bâng chi chiến, chỉ có hấn cùng Diệp Lăng Phong hai người, còn lại, vô luận là Lăng Vũ vẫn là Phiên Cảnh, lại hoặc là Lâm Hạo Hiên, tu vi đều dừng lại tại Thối Cốt Cảnh viên mãn, chưa bước vào Luyện Huyết Cảnh.

Ngay tại Giang Hàn nhìn thấy đã từng uy hiếp qua hấn Tổng dương, triển lộ ra Luyện Huyết Cảnh viên mãn tu vi, một đường khiêu chiến, giết tới Thanh Huyền bâng thứ ba mươi ba tên sau khi.

Hấn rốt cục hít sâu một hơi, "Thôi được, nếu là ngươi muốn đợi ta xuất thủ lại khiêu chiến ta, vậy thì chờ đi."

Giang Hàn ánh mắt lấp lóe, cất bước ra sân!

Trong đám người.

Diệp Lăng Phong nhìn thấy Giang Hàn rốt cục ra sân, nhất thời ánh mắt lấp lóe, mơ hồ có chiến ý phun trào, tại Thối Cốt Cảnh hấn không địch lại Giang Hàn, hiện tại hấn đã đặt chân Luyện Huyết Cảnh, lại luyện thành Phẩm Giai đỉnh phong vũ kỹ, thực lực đại trưởng, mặc dù Giang Hàn cũng đột phá Luyện Huyết Cảnh, hấn cũng không sợ, nhất định phải lại phân cái cao thấp!

Mà cùng lúc đó, theo Giang Hàn ra sân, không ít ánh mắt đều nhao nhao chú mục mà đến, rơi xuống Giang Hàn trên thân, mặc dù Giang Hàn tiềm lực một mực làm con tin nghi, còn dựng nên không ít cường địch, nhưng hấn không thể nghi ngờ cũng là Thanh Huyền Học Viện phong vân nhân vật một trong.

Đánh bại Diệp Lăng Phong, lấy được tân sinh xếp hàng thứ nhất!

Lấy Thối Cốt Cảnh đại thành tu vi, giết đến tận Thanh Huyền tháp tầng thứ mười!

Tại Thanh Huyền Cốc bên trong, lấy Thối Cốt Cảnh tu vi, quét ngang Luyện Huyết Cảnh tiểu thành chuẩn Thanh Huyền bâng võ giả!

Đủ loại thật không thể tin sự tình, nhượng Giang Hàn tại Thanh Huyền Học Viện danh khí, gần như được xưng tụng là mọi người đều biết, đơn thuần danh khí lời nói, có thể so những Thanh Huyền đó bâng bài danh mười vị trí đầu thông mạch cảnh thiên các đại thiên kiều!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Một Kịch Bại Dịch

"Cái kia chính là Giang Hàn sao?"

"Ừm, cũng là hán, trước đó vài ngày nghe nói hán tại Thanh Huyền Cốc lấy Đoán Thẻ cảnh tu vi, quét ngang một đám chuẩn Thanh Huyền bảng võ giả, cũng không biết là thật là giả. "

Nam Bắc hai mặt đông đảo không tư cách tham gia Thanh Huyền bảng chi chiến, đến đây vây xem một đám học viên, nhìn lấy đi đến trận Giang Hàn, nhao nhao nghị luận lên.

"Quét ngang chuẩn Thanh Huyền bảng võ giả là thật, bất quá Đoán Thẻ cảnh tu vi hơn phân nửa là giả, đoán chừng hán sớm đã bước vào Luyện Huyết Cảnh, bị người nghĩ lầm chỉ có Đoán Thẻ cảnh a."

Có người lắc đầu mở miệng, tu vi càng cao, một cái cảnh giới nhỏ ở giữa chênh lệch liền sẽ càng lớn, lấy Đoán Thẻ cảnh đối kháng Luyện Huyết Cảnh, nếu là tu luyện công pháp vũ kỹ đủ cường đại, ngược lại là rất có thể, nhưng quét ngang một đám Luyện Huyết Cảnh, liền không khỏi quá khoa trương.

Bên cạnh lại có người cười nói :

"Vây cũng không nhất định, Giang Hàn thế nhưng là tại không người xem trọng tình huống dưới, lấy được tân sinh xếp hàng thứ nhất, càng là lấy Thối Cốt Cảnh đại thành tu vi, xông qua Thanh Huyền tháp Đệ Cửu Tầng, lại thêm quét ngang Thanh Huyền Cốc, thử nào sự tình không phải ngoài người ta dự liệu?"

"Nói cũng thế, không biết lần này Thanh Huyền bảng chi chiến, hán còn có thể không lại như trước đó như vậy ngoài người ta dự liệu, lại hoặc là chẳng khác người thường đây."

Nam Bắc hai mặt tất cả mọi người tại nhao nhao nghị luận, mà cái này tiếng nghị luận cũng truyền vào Diệp Lăng Phong muội muội điệp linh tuyết trong lỗ tai, để cho nàng mi mắt hơi hơi trũng lớn.

Giang Hàn cái tên này, nàng cũng đã được nghe nói vô số lần.

Nếu như nói Diệp Lăng Phong là đực nhận, một lần kia bên trong thiên phú tư chất mạnh nhất Thiên Kiều lời nói, như vậy Giang Hàn không thể nghi ngờ cũng là một cái quái vật, thiên phú tư chất không kịp Diệp Lăng Phong, về mặt thực lực lại một mực vượt trên Diệp Lăng Phong một đầu!

"Hán lại chính là cái kia Giang Hàn sao. . ."

Diệp linh tuyết nhìn qua công một cây ngân sắc Trường Kích, đi đến trận Giang Hàn, một đôi tròng mắt trong tràn đầy vẻ kinh dị, không nghĩ tới chính mình trước đó trong lúc vô tình đụng vào người kia, lại chính là một giới bên trong, về mặt thực lực thắng qua Diệp Lăng Phong mấy lần người!

Nếu không có bàn về thiên phú tư chất, tất cả mọi người cảm thấy Diệp Lăng Phong sớm muộn có thể hát ra Giang Hàn lời nói, chỉ sợ Diệp Lăng Phong cái này mạnh nhất Thiên Kiều danh hào, cũng sớm đã đổi chủ.

...

Trên trận.

Giang Hàn công Huyền Thiết Hàn Quang Kích, từng bước một đi đến trung ương, rồi mới đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích nắm trong tay, nhẹ nhàng ngừng lại trên mặt đất.

Ánh mắt của hán đảo qua Nam Bắc hai mặt mọi người, đảo qua Trương Tiểu Hồ, Lăng Vũ Phiến Cảnh bọn người, ngay sau đó lại đảo qua phía tây một đám Thanh Huyền bảng Thiên Kiều, đảo qua Hồ Tiểu Ngọc Tô Tử Yêu, Tiểu Lãnh Tông đương bọn người.

Chạm rãi nhắm mắt lại chừ, lại lần nữa mở ra thời điểm, toàn thân trên dưới có nhiệt huyết phun trào, trong đôi mắt càng là dâng lên chiến ý.

Giờ này khắc này, tại cái này Luận Võ Trường bên trên, duy chiến mà thôi!

"Ta, Giang Hàn, khiêu chiến Thanh Huyền bảng thứ chín mươi sáu vị!"

Theo Giang Hàn Hướng Thanh Huyền Bảng một người khôi xướng khiêu chiến, trận này Thanh Huyền bảng chi chiến trong, thuộc về hán bộ phận, cũng rốt cục triệt để triển khai!

Đứng hàng Thanh Huyền bảng thứ chín mươi sáu tên, tên là thân kiệt, tu vi chính là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, là Thân gia chi thứ con cháu, bị Giang Hàn khiêu chiến, hán trong đôi mắt lộ ra ngưng trọng, nhưng cũng không có quá mức e ngại, tay cầm một thanh trường đao màu xanh, đi vào trên trận.

Tuy nói Giang Hàn có Thanh Huyền Cốc chi chiến, quét ngang một đám Luyện Huyết Cảnh tiểu thành võ giả cường hán chiến tích, nhưng có thể leo lên Thanh Huyền bảng Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, mặc dù xếp tại cuối cùng, cũng là cùng giai trong người nổi bật!

"Coi như ngươi thật có Luyện Huyết Cảnh đại thành thực lực, muốn thắng qua ta cũng không có như vậy dễ dàng!"

Thân kiệt hít sâu một hơi, toàn thân khí huyết phun trào, trong hai mắt lộ ra sắc bén chi sắc, đang chủ trì áo trắng chấp sự tuyên bố bắt đầu sau khi, liền huy động trường đao màu xanh, ngang nhiên phát động công kích.

"Huyết Sát ngũ trăm . . Thứ nhất chém!"

Phạm Giai đình phong vũ kỹ, bị thân kiệt trực tiếp dùng ra, hấn vừa ra tay liền vận dụng toàn lực, trong tay trường đao màu xanh, trong lúc đó giống như vạch ra một đạo huyết quang, hung hăng chém về phía Giang Hàn mặt.

Keng! !

Giang Hàn hoành kích mà dừng, thân kiệt nhất đao trăm tại Giang Hàn Trường Kích phía trên, phát ra một tiếng sắt thép va chạm thanh âm, Giang Hàn đứng tại chỗ không nhúc nhích tí nào, mà thân kiệt lại cảm giác được một cỗ mãnh liệt lực phản chấn đẩy ra, thân thể bị chấn động nhoáng một cái.

Nhất kích phía dưới, chênh lệch rõ ràng!

Thân kiệt trong lòng biết chính mình hơn phân nửa không phải là đối thủ, nhưng trong đôi mắt lại lộ ra một tia không cam tâm chi sắc, bỗng nhiên cắn răng, trường đao trong tay múa không, lại lần nữa hung hăng rơi xuống.

"Huyết Sát ngũ trăm . . Thứ hai chém!"

Giang Hàn không tiếp tục hoành kích tới, mà chính là tay phải đan tay nắm chặt Trường Kích, từ trái hạ mà tới phải bên trên, nghiêng nghiêng quét qua, cùng thân kiệt trường đao hung hăng đụng va vào nhau.

Keng! !

Nhất kích phía dưới, thân kiệt nhất thời cảm thấy một cỗ khó mà tới cự lực rơi xuống, toàn bộ cánh tay bỗng nhiên tê dại một hồi, trong tay trường đao màu xanh cũng là bị chấn động gần như không cầm nổi, cả người lao đảo lùi lại, trung môn mở rộng, đã vô pháp phòng ngự.

Giang Hàn không có truy kích, thu kích mà dừng.

"Đa tạ."

Mặc cho ai nấy đều thấy được, Giang Hàn lúc này nếu là một kích đối diện chém xuống, thế tất có thể đem thân kiệt từ đầu đến chân trực tiếp chém thành hai khúc, trận này thắng bại đã cực kỳ rõ ràng.

Từ đầu tới đuôi, chỉ là hồi hốt hai kích, một khung vùng lên, liền Tương Thanh Huyền Bảng thứ chín mươi sáu vị thân kiệt chính diện đánh tan, Giang Hàn triển lộ thực lực, khiến cho vô số tâm thần người chấn động!

"Cái này. . ."

"Hai, hai chiêu đánh bại thân kiệt sao?"

Không chỉ là Nam Bắc hai mặt Phổ Thông Học Viên, liền liền phía tây một loại chuẩn Thanh Huyền bảng võ giả, cùng Thanh Huyền trên bảng bài danh phía trên Thiên Kiêu nhóm, cũng đều nhao nhao lộ ra chấn kinh chi sắc.

Căn này không giống như là cùng giai ở giữa chiến đấu, hoàn toàn giống như là một tên tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, lấy thực lực tuyệt đối đem thân kiệt nghiền ép đánh tan!

Chẳng lẽ nói Giang Hàn tu vi đã Luyện Huyết Cảnh đại thành? !

Không có người biết.

Cách như thế cự ly xa, bọn họ căn vô pháp cảm giác được Giang Hàn khí huyết trạng thái, cũng vô pháp phán đoán Giang Hàn lúc này tu vi cảnh giới, nhưng Giang Hàn vừa mới triển lộ ra thực lực, không thể nghi ngờ là viễn siêu Luyện Huyết Cảnh tiểu thành võ giả!

"Giang Hàn. . ."

Diệp Lăng Phong hít sâu một hơi, hấn tuy nhiên tự hỏi cũng có thể thắng được thân kiệt, nhưng tuyệt không có khả năng giống Giang Hàn như thế nhẹ nhõm, Giang Hàn thực lực so với Thanh Huyền Cốc chỉ thời chiến tranh, không thể nghi ngờ càng mạnh!

Mà liền tại Diệp Lăng Phong suy tư đội lạt nữa khiêu chiến Giang Hàn thời điểm, muốn thế nào tiến công như thế nào phòng ngự, mới có thể thắng sang sông lạnh thời điểm, giữa sân Giang Hàn nhưng không có hạ tràng, mà là tại thân kiệt rời đi sau khi, lựa chọn tiếp tục khiêu chiến!

Hoàn toàn không có một chút một điểm tiến lên ý nghĩ, Giang Hàn lần thứ hai khiêu chiến, trực tiếp chính là lần nữa hướng về phía trước vượt qua năm vị, lựa chọn khiêu chiến Thanh Huyền bảng thứ chín mươi một vị!

Thanh Huyền bảng thứ chín mươi một!

Vị trí này, đúng lúc là một cái đường ranh giới, thứ chín mươi hai tên cùng thân kiệt một dạng, đều là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành tu vi, nhưng thứ chín mươi một tên Chu Lương, tu vi đã là đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành!

"Rất tốt!"

"Liền để cho ta tới gặp một lần người cao chiêu!"

Bị khiêu chiến Chu Lương sắc mặt không thể nào đẹp mắt, bởi vì hắn là sở hữu Luyện Huyết Cảnh đại thành trong cuối cùng nhất một tên, nhìn qua cũng thật là quả hồng mềm, tuy nhiên hắn biết Giang Hàn chưa chắc là ý nghĩ này, nhưng trong lòng vẫn là có mấy phần nén giận.

Dẫn theo một thanh hiện ra ngân quang trường kiếm, Chu Lương đi đến trận qua, đi vào Giang Hàn trước mặt.

Tại áo trắng chấp sự tuyên bố bắt đầu sau khi, Chu Lương trực tiếp tiến lên trước một bước, tay cầm trường kiếm, múa ra một cái kiếm hoa, chém về phía Giang Hàn vì trí hiểm yếu.

Keng! !

Giang Hàn vùng kích quét qua, kích kiếm va chạm, phát ra một tiếng kịch liệt tranh minh.

"Nguyên lai người tu vi chỉ có Luyện Huyết Cảnh tiểu thành."

Chu Lương cảm thấy được Giang Hàn thể nội khí huyết, tuy nhiên vận chuyển linh hoạt, nhưng lại như cũ có một tia nặng nề cảm giác, so với Luyện Huyết Cảnh đại thành chừng không tùy tâm có một chút khác biệt, không khỏi lạnh lùng cười một tiếng.

Cứ việc vừa mới nhất kích, nhượng cánh tay hắn bị chấn động hơi tê tê, nhưng biết Giang Hàn tu vi vền vền chỉ là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, trong lòng của hắn lo lắng biến mất, trường kiếm trong tay lắc một cái, chân đạp cương bộ, đột nhiên một kiếm đâm ra.

"Xuyên Vân Thứ!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Năm Trận Chiến 5 Thắng!

Cái này một cái xuyên kiếm, lõi cuốn lấy gió lạnh, giống như đem cực mạnh sát ý ngưng ở trên mũi kiếm, muốn đột phá Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích phong tỏa, đem hắn một kiếm xuyên qua.

Nhưng mà.

Đối mặt Chu Lương cái này một cái đâm tới, Giang Hàn lại như cũ chỉ là hoành kích một phong, liền đem cú thế mà đỡ được, cánh tay vền vền chỉ là hơi chao đảo một cái.

"Điều đó không có khả năng!"

Chu Lương mi mắt đột nhiên trừng lớn, lúc trước hắn nhất kích bị Giang Hàn ngăn lại ngược lại là không có cái gì, có thể một nhất này, chính là hắn khổ luyện một tháng lâu Phạm Giai đỉnh phong vũ kỹ, vậy mà nhưng vẫn bị Giang Hàn hơi hợt ngăn lại!

"Phía sau đối thủ còn có không ít, liền dừng ở đây đi."

Giang Hàn bình tĩnh nhìn lấy Chu Lương, tay phải đan tay nắm chặt Huyền Thiết Hàn Quang Kích cuối cùng, thể nội khí huyết cuộn cuộn, nguyên khí cuộn cuộn, đột nhiên một kích vùng ra.

Bây giờ hắn đã không cần mượn nhờ loại này chiến đấu đến ma luyện cái gì chiêu thức, cùng thần Vô Cực vị này Hóa Cương Vũ Sư đối luyện, sớm đã nhượng hắn đối Huyền Thiết Hàn Quang Kích không chế đạt tới xoay tròn thuần thực cảnh giới.

Hiện ra ngân quang Huyền Thiết Hàn Quang Kích, giống như mặt quạt, hướng về toàn bộ ngay phía trước quét ngang mà đi, lõi cuốn lấy một cỗ giống như có thể khai sơn Liệt Địa khủng bố Phong Áp.

Liệt Địa kích Đệ Nhất Thức, hoành kích!

Một kích này chưa rơi xuống, liền đã Lệnh Chu Lương sắc mặt kịch biến, cảm giác được một cỗ mãnh liệt uy hiếp, có thể một kích này chính là quét ngang, phạm vi công kích cực lớn, lại tốc độ lại cực nhanh, khó mà tránh né.

Vội vàng phía dưới, hắn chỉ có thể cắn răng huy kiếm, đem chính mình uy lực mạnh nhất kiếm kỹ thi triển đi ra.

"Bán Nguyệt Trảm!"

Oanh! !

Kích kiếm va chạm, tựa như hai thót Trọng Giáp Thiết Kỳ đụng vào nhau, khiến cho giữa sân tạo nên một đám bụi trần, hướng về bốn phương tám hướng phiêu tán.

Chu Lương dưới chân địa mặt sụp ra từng khúc vết rách, trường kiếm trong tay không cầm nổi, trực tiếp bị một kích oanh rồi tay bay ra, cả người càng là đứng không vững, lao đảo thối hậu mấy bước, mới miễn cưỡng ổn định, mà Giang Hàn thì là cầm kích mà đứng, không nhúc nhích tí nào!

Giờ này khắc này.

Bên ngoài sân mọi người, sớm đã là lộ ra một mảnh không thể tin thần sắc.

Tuy nhiên Chu Lương là yếu nhất Luyện Huyết Cảnh đại thành, có thể yếu nhất Luyện Huyết Cảnh đại thành, cũng là Luyện Huyết Cảnh đại thành, so với Luyện Huyết Cảnh tiểu thành mạnh cũng không phải một điểm nửa điểm!

Nếu như nói thân kiệt bị Giang Hàn hai kích đánh tan, còn tại mọi người đoán trước phạm vi bên trong lời nói, như vậy tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành Chu Lương, như cũ tại Giang Hàn một kích phía dưới, bị nhất kích mà bại, tựa khiến người gần như khó có thể tin!

"Hắn thực lực, thế nào khả năng!"

Gần như tất cả mọi người cũng nhìn ra được, Giang Hàn đánh tan Chu Lương, căn cũng là hơi hợt, hai người thực lực hoàn toàn không tại một cái cấp bậc phía trên.

Luận Võ Trường phía tây, trải qua một phen khiêu chiến, lấy Luyện Huyết Cảnh viên mãn tu vi, giết tới Thanh Huyền bảng thứ ba mươi bốn vị Tổng dương, sắc mặt cũng là trở nên có chút vẻ lo lắng.

"Gia hỏa này. . ."

Bất quá.

Tuy nói Giang Hàn thực lực đột nhiên tăng mạnh, có chút vượt quá hắn đoán trước, nhưng hắn nhưng vẫn là rất nhanh bình tĩnh trở lại, mặc dù Giang Hàn đánh bại Luyện Huyết Cảnh đại thành Chu Lương, cùng hắn ở giữa cũng vẫn là có cực lớn chênh lệch.

Hắn nhưng là từng từng tại Thanh Huyền bảng thứ ba mươi bốn vị trí bên trên, mà lúc này Giang Hàn tại Thanh Huyền trên bảng, bất quá mới đứng hàng thứ chín mươi một tên!

. . .

Trên trận.

Giang Hàn liên thắng hai trận, lại triển lộ ra thực lực cường hãn vô cùng, hai trận đều là quét ngang nghiền ép, không thể nghi ngờ là hấp dẫn tất cả mọi người chú mục, liên liên phía đông nhìn trên đài chấp sự cùng cao giai các chấp sự, cũng đều trên mặt dị sắc nhao nhao nghị luận lên.

Mà tại cái này nghị luận bên trong, Giang Hàn như cũ không có đi hạ tràng, mà chính là hít sâu một hơi, bình phục một chút phun trào khí huyết, ánh mắt cứng cỏi lần nữa khởi xướng khiêu chiến.

Thanh Huyền bảng thứ tám mươi sáu vị!

Tại Thanh Huyền bảng chỉ chiến trong, lựa chọn tam liên chiến người vẫn là rất ít, phần lớn người tại thắng lợi sau khi, đều chọn rút lui, đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất sau khi, lại đến trận tiếp tục khiêu chiến.

Duy nhất một lần lại tăng lên năm tên, thứ tám mươi sáu vị học viên vẫn như cũ là Luyện Huyết Cảnh đại thành tu vi, nhưng so với Chu Lương muốn trầm ổn nhiều, thực lực cũng vững vàng mạnh lên một đoạn.

Nhưng.

Dù vậy, tại Giang Hàn tốc chiến tốc thắng đầu pháp dưới, bằng vào Huyền Thiết Hàn Quang Kích nặng nề cùng sắc bén cùng Liệt Địa kích cường hãn bạo phát, cùng từ thân Vô Cực vô số lần đối luyện trong đề bạt Kích Pháp chương không lực, vẫn như cũ là chỉ dùng ba chiêu, liền đem chính diện đánh tan!

Nhìn lấy Giang Hàn triển lộ ra thực lực kinh khủng, Tam Chiến ba thắng, trực tiếp giết tới Thanh Huyền bảng thứ tám mươi sáu tên, Diệp Lăng Phong nụ cười trên mặt dần dần biến mất, từ suy tư dần dần trở nên trầm mặc xuống.

Chính mình có phải hay không không nên coi Giang Hàn là làm mục tiêu? !

"Gia hỏa này thật đúng là. . ."

Lăng Vũ cùng Phiền Cảnh hai người nhìn lấy trên trận Tam Chiến ba thắng Giang Hàn, cũng đều riêng phần mình lộ ra một nụ cười khổ biểu lộ, nói xong Giang Hàn tu luyện bằng môn tà đạo công pháp vô pháp lâu dài, chẳng mấy chốc sẽ bị bọn họ vượt qua đâu? !

Thế nào ngược lại là chênh lệch càng kéo càng lớn!

Mà mọi người ở đây hoặc cười khổ hoặc chấn kinh hoặc lắc đầu thời điểm, trận lên Giang Hàn vẫn không có hạ tràng, hắn cảm kích mà đứng, một bộ áo trắng trong gió nhẹ nhàng run run, ngang nhiên lần nữa khiêu chiến!

Thanh Huyền bâng thứ tám mươi một!

"Liên chiến bốn trận sao?"

Mặc dù biết Giang Hàn đến bây giờ cũng còn thành thạo, thế lực đoán chừng đều không tiêu hao quá nhiều, nhưng khi Giang Hàn lựa chọn bốn liên chiến thời điểm, bên ngoài sân tất cả mọi người vẫn là thần sắc chấn động.

Bởi vì bốn liên chiến loại chuyện này, dù cho là nguyên một vòng Thanh Huyền bâng chi chiến xuống tới, đều khó mà nhìn thấy mấy lần, huống chi là Giang Hàn loại này, một lần đề bạt năm tên bốn liên chiến!

Giờ này khắc này.

Thanh Huyền trên bâng đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành Thiên Tài Vũ Giả, không người dám khinh thường Giang Hàn mấy may, bị Giang Hàn khiêu chiến đến người thứ tám mươi một, tay cầm một cây màu vàng kim nhật trường thương, vẻ mặt nghiêm túc đi đến trận.

Keng! Keng! !

Thương kích va chạm, mang theo trận trận kinh phong ở trong sân gào thét, lôi cuốn lấy hạt bụi bốn phía tràn ngập, vùng thương vùng kích ở giữa bỏ ra từng đạo từng đạo sắc bén Phong Nhận, càng là trên mặt đất lưu lại từng đạo vết rách.

Năm chiêu qua sau, Giang Hàn một kích bỏ ra, đem đối phương liên người đeo súng đánh lùi lại mấy bước, chính muốn tiếp tục truy kích thời điểm, người kia đã là cánh tay tê dại, cười khổ lựa chọn nhận thua.

Tứ Chiến, bốn thắng!

Bên ngoài sân chúng người cũng đã hơi choáng.

Tại một mảnh trong yên lặng, Giang Hàn toàn thân khí huyết phun trào, lại ngược lại là chiến ý bốc lên, tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, càng là mơ hồ có một loại thẳng tiến không lùi khí thế tán phát ra, ngang nhiên tái chiến.

Thứ năm chiến!

Thanh Huyền bâng thứ bảy mươi sáu tên!

Đứng hàng Thanh Huyền bâng thứ bảy mươi sáu tên, chính là một tên bộ dáng Thanh Tú thiếu nữ, cùng Lạc chỉ đậm không kém nhiều, so Tô Từ Yêu cùng Cố Tích Nhan làm theo kém hơn một chút.

Thiếu nữ lấy một đầu màu tuyết trắng dây lụa làm làm vũ khí, lên sau khi, liền trực tiếp thi triển linh hoạt thân pháp, lấy dây lụa cường ép cuốn lấy Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích, rồi mới cùng Giang Hàn cận chiến.

Sớm tại thấy thiếu nữ vũ khí là dây lụa thời điểm, Giang Hàn liền đối nàng đấu pháp có phán đoán, đối nàng cận chiến không sợ chút nào, cũng không đi cùng hắn lôi kéo bị trói buộc Trường Kích, trực tiếp chính là nhất quyền vùng ra.

"Toái cốt quyền Đệ Tam Thức, toái cốt!"

Xùy! !

Thiếu nữ cảm thấy được Giang Hàn một quyền này uy thế mãnh ác, lập tức thi triển Du Thân Chuyển pháp, ý đồ tránh né, nhưng lại nhưng vẫn bị Giang Hàn quyền đầu hơi quẹt vào bả vai, nhất thời liền cảm giác bả vai tê dại một hồi.

"Cận chiến cũng lợi hại như thế sao?"

Thiếu nữ hít sâu một hơi, bưng bít lấy bả vai thả người sau vọt, ý đồ tạm thời tránh mũi nhọn, chờ bả vai tê dại khôi phục lại lại tiếp tục du đấu.

Nhưng Giang Hàn không chút nào không cho nàng thời cơ, tại nàng thoái hậu thời điểm, trực tiếp đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích hung hăng cắm vào mặt đất, dưới chân bỗng nhiên đạp mạnh, giống như Mãng Ngưu, hướng về nàng va chạm mà đi.

Mãng Ngưu toái cốt quyền!

Thiếu nữ không nghĩ tới Giang Hàn sử dụng Huyền Thiết Hàn Quang Kích bức này vũ khí hạng nặng, lại còn có như thế tán mãnh thân pháp vũ kỹ, thân

pháp này vũ kỹ so với nàng tu luyện phải kém hơn một số, nhưng vào giờ phút này, tại nàng tránh lui thời điểm cứng rắn xông lại, không thể nghi ngờ là đem hiệu quả phát huy đến cực hạn!

Một kích này thiếu nữ khó mà tránh né, vội vàng phía dưới, chỉ có thể đem hai tay gấp lại trước người, ý đồ tới Giang Hàn một quyền này.

Oanh! !

Giang Hàn nhất quyền rơi xuống, nương theo lấy một cổ không thể chống cự khủng bố cự lực bộc phát ra, thiếu nữ kêu lên một tiếng đau đớn, khó mà chống cự, cả người trực tiếp như cuồng phong lốc cuốn lá cây, bị oanh bay ngược mà ra, rơi xuống bên ngoài sân.

Năm trận chiến, 5 thắng!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Một Đường Quét Ngang!

5 liên chiến, 5 thắng liên tiếp!

Như là đơn thuần năm trận chiến 5 thắng, tại Thanh Huyền bằng chỉ chiến trong ngược lại là tầm thường sự tình, nhưng liên tục năm lần khiêu chiến, nhiều lần đều là vượt qua năm cái thứ tự, đồng thời toàn thắng, đây không thể nghi ngờ là cực kỳ hiếm thấy!

Lạc chỉ đem khẽ cắn môi, lúc này nàng, tâm tính đã bắt đầu dao động.

Giang Hàn có thể đang tái sinh bài danh chiến trong, đánh tan Diệp Lăng Phong, có thể tại Thanh Huyền tháp bên trên, lần nữa lực áp Diệp Lăng Phong, sau đó tại Thanh Huyền Cốc trong, càng là quét ngang một đám chuẩn Thiên Kiêu, lại thêm hôm nay Thanh Huyền bằng chỉ chiến ngũ chiến ngũ thắng.

Ai dám nói Giang Hàn ngày sau liên không thể lại lần nữa sáng tạo kỳ tích, lấy Viêm Dương Tinh Thần Quyết đặt chân thông mạch Vũ Sư chi cảnh? !

Một khi đặt chân thông mạch Vũ Sư, địa vị liền đem hoàn toàn khác biệt, tại Thanh Huyền nước đã thuộc về thượng tầng nhân vật, có được thành lập Tiểu Thế Lực thậm chí cả danh môn vọng tộc tư.

Lâm Hạo Hiền mặc dù là Lâm gia con thứ, nhưng cũng không phải liên xác định vững chắc có thể thành tựu Đan Nguyên Vũ Vương, tương lai nói không chừng cũng liền dừng bước tại Vũ Sư chi cảnh, mà lấy thân phận nàng, giả nhập Lâm gia căn không có khả năng ngồi lên Chính Thất vị trí.

Mà lại Lâm Hạo Hiền đối nàng thuần túy cũng là thương ngoạn tâm tư, cũng không phải là mười phần để ý, lại so sánh hồi lâu trước kia, Giang Hàn khắp nơi vì nàng muốn thời gian, Lạc chỉ đem trong đôi mắt mơ hồ có một chút hối hận.

Tự chọn sai sao?

...

Trên trận.

5 liên chiến 5 thắng liên tiếp Giang Hàn, tại cùng thiếu nữ kia đánh một trận xong, phương mới xem như có kịch chiến nhiệt huyết dâng trào cảm giác, trước đó chiến đấu trừ nghiền ép vẫn là nghiền ép, gần không ai đỡ nổi một hiệp, xa còn lâu mới có được hấn cùng thân Vô Cực vị này Hóa Cương Vũ Sư lúc giao thủ loại kia nặng nề áp lực.

Hắn trong đôi mắt hình như có ngập trời chiến ý phun trào, sau khi hít sâu một hơi, hoành kích tái chiến!

"Thứ sáu chiến. . . Thanh Huyền bằng thứ bảy mươi một tên. . ."

Gặp Giang Hàn năm trận chiến 5 thắng về sau, chiến ý ngược lại càng ngày càng cao ngang, trực tiếp lựa chọn tiếp tục thứ sáu chiến, phụ trách chủ trì áo trắng chấp sự, trong đôi mắt cũng không nhìn được có vẻ khác lạ hiện lên.

Mà bên ngoài sân mọi người, lúc này cũng đều là có chút cảm xúc bành trướng, dù cho là đối Giang Hàn không chút nào người quen biết, lúc này cũng đều toát ra vẻ khâm trọng, đều muốn nhìn một chút Giang Hàn đến tận cùng có thể đi tới một bước nào!

Thứ sáu chiến.

Địch người tay cầm trường thương, Giang Hàn Trường Kích múa không, 5 kích phá trường thương, hoành kích bại địch.

Thứ bảy chiến.

Địch người tay cầm Song Câu, Giang Hàn Trường Kích kẹp lại Song Câu, lấy Mãng Ngưu toái cốt quyền thất bại.

Thứ tám chiến. . . Thứ chín chiến. . .

Giang Hàn tại Thanh Huyền trên bảng bài danh, năm cái thứ tự năm cái thứ tự không ngừng nhảy vọt, gặp được địch nhân càng ngày càng mạnh, nhưng Giang Hàn chiến ý bành trướng, khí thế ngập trời, lời cuốn lấy liên thắng chi uy, bất kỳ người nào đi vào trên đài, gần như đều bị Giang Hàn khí thế ngang nhiên áp chế!

Trong lúc nhất thời dường như triển lộ ra một loại, Giang Hàn càng chiến càng mạnh cảnh tượng!

"Mười liên chiến."

"Giang Hàn thực lực đã đạt tới loại trình độ này sao?"

Mắt thấy Giang Hàn thứ mười chiến lần nữa bạo phát, dưới trận tất cả mọi người không khỏi có chút hít một hơi lạnh khí, tâm thần theo Giang Hàn này quét ngang Bát Hoang Trường Kích mà run rẩy.

Liên liền nhìn trên đài một đám chấp sự, tính cả Ngô trưởng lão cùng Phó Viện Chủ, đều là mắt lộ ra dị sắc.

"Nhớ không lầm lời nói, năm gần đây cũng chỉ có Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan hai người, tại Thanh Huyền trên bảng từng có mười liên chiến mười liên thắng chiến tích a?"

"Ừm, Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan đều là dừng bước tại mười một liên thắng."

Không ít chấp sự tính cả cao giai chấp sự, đều nghị luận với nhau, trong đôi mắt đều toát ra mấy phần dị dạng chi sắc, chẳng lẽ thời gian qua đi một năm, Giang Hàn lại muốn hiện Tô Tử Yêu phong tư sao?

Chính khi bọn hắn một mặt trịnh trọng lẫn nhau nghị luận thời điểm, giữa sân thứ mười chiến thắng phụ đã phân ra, Giang Hàn địch nhân tay trái tay phải đều nắm một thanh trường đao, làm Song Đao Lưu chiêu pháp, nhưng vẫn cũ không chịu nổi Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích mãnh kích, bị cự thế mà lực áp đánh tan!

Đến tận đây.

Giang Hàn đã mười trận chiến mười thắng!

Bên ngoài sân không ít người, lúc này đều là hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy tâm thần rung động.

Phóng nhân Thanh Huyền Học Viện thành lập, Thanh Huyền bảng thiết lập đến nay cái này trăm năm trong lúc đó, có thể xuất hiện mười liên chiến mười liên thắng, là ít càng thêm ít, mỗi một lần xuất hiện, đều có thể ghi lại ở Thanh Huyền bảng lịch sử phía trên!

Khoảng cách gần nhất, chính là một năm trước phong hoa tuyết đại Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan, mà lại hướng phía trước, liền phải ngược dòng tìm hiểu đến hơn mười năm trước một vị Cái Thế Thiên Kiêu, mà người kia bây giờ đã đặt chân Vũ Vương chi vị, bị Thanh Huyền Quốc Chủ phong làm Thuận Thiên hầu!

"Đã mười trận sao?"

Giang Hàn nhìn lấy dưới chân này từng đạo từng đạo băng liệt dấu vết, hít sâu một hơi, cái này mười trận liên chiến xuống tới, hắn thể lực tiêu hao cũng không phải là rất lớn, thậm chí đều chưa từng có nữa.

Hắn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, huyết dịch chứa một tia Viêm Dương tính chất, mà cái này một tia Viêm Dương tính chất, hội theo chiến đấu, theo khí huyết không ngừng phun trào, mà tản mát ra, thổi luyện huyết dịch, có một tia hết bệnh chiến hết bệnh cường năng lực!

Bây giờ khí huyết cuộn cuộn, này một sợi Viêm Dương Chi Lực tại thể nội thượng hạ du di, Giang Hàn đương nhiên không có liên kết quả này ý nghĩ, hắn trong hai mắt ánh mắt sắc bén, tay cầm Trường Kích khí thế ngập trời, kích chọn thứ mười một người!

Thanh Huyền bảng thứ bốn mươi sáu!

"Quả thật muốn mười một liên chiến a."

"Bằng hắn triển lộ thực lực, dù cho là cùng Luyện Huyết Cảnh viên mãn Thiên Kiêu, cũng đủ dễ nhất chiến, cũng không biết lúc này hắn, thể lực còn thừa lại bao nhiêu."

Chủ trì áo trắng chấp sự, cùng nhìn trên đài các chấp sự, gặp Giang Hàn ngang nhiên lựa chọn tiếp tục liên chiến, cũng không có lộ ra vẻ gì ngoài ý muốn, nhưng lại đều mắt lộ ra vẻ chú ý, lẫn nhau nghị luận.

"Mười một liên chiến. . ."

"Nhớ kỹ năm ngoài Tử Yêu Sư tỷ cùng tiếc Nhan sư tỷ, tựa hồ cũng chính là dừng bước tại mười một liên chiến mười một liên thắng đi."

Nam Bắc hai mặt đông đảo học viên, cũng cũng không khỏi hít một hơi, trong đôi mắt lộ ra mấy phần vẻ chấn động, trong lúc bất tri bất giác, Giang Hàn lại đã chạm đến đến Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan năm đó khủng bố chiến tích!

Năm đó Cố Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu hai người, tại trở thành Lão Sinh mấy tháng sau lần thứ nhất Thanh Huyền bảng chi chiến trong, chính là dừng bước tại mười một liên thắng, về sau tại lần thứ hai Thanh Huyền bảng chi chiến trong, song song giết vào mười vị trí đầu, thành tựu Tuyệt Đại Thiên Kiêu tên.

. . .

Trên trận.

Đứng hàng Thanh Huyền bảng thứ bốn mươi sáu vị hạ Văn Hạo đi lên đài, cùng lúc trước mấy người khác biệt, nhìn về phía Giang Hàn trong đôi mắt toát ra một tia lạnh lẽo chỉ sắc.

"Mười trận chiến mười thắng, không hổ là đánh bại Tiêu Lãnh, roi tên kia mặt mũi người, bất quá người đã liên chiến mười trận, không biết người thể lực còn thừa lại bao nhiêu."

Tiêu Lãnh người bên kia a?

Giang Hàn nhìn xem cầm trong tay Tam Xích Thanh Phong hạ Văn Hạo, một mặt hồ hững chỉ sắc, thản nhiên nói: "Coi như chỉ còn một điểm, thắng người cũng đầy đủ!"

"Hừ!"

Hạ Văn Hạo lạnh hừ một tiếng, trong đôi mắt hiện lên một vòng hàn mang, trong tay Tam Xích Thanh Phong đột nhiên huy động, thanh linh có từng điểm từng điểm u quang lấp lóe, đúng là bỏ ra một đường vô hình kiếm khí!

Trong tay hắn kiếm, rõ ràng là một thanh Linh Binh!

"Linh Binh sao?"

Giang Hàn trong đôi mắt quang mang chớp lên, nhưng lại không có chút nào ý sợ hãi, tuy nhiên trong tay hắn Huyền Thiết Hàn Quang Kích, vền vẹn chỉ là thượng phẩm Phàm Binh, nhưng cả cán Trường Kích chất liệu cùng sắc bén, lại hoàn toàn không kém đồng dạng đỉnh phong Phàm Binh!

So sánh với đỉnh phong Phàm Binh, Hạ Phẩm Linh Binh tuy nhiên khắc linh văn, khảm nạm Hoang Thú Tinh Hạch, tại thông mạch Vũ Sư trong tay, có thể ngưng tụ nguyên khí, kiếm khí quét ngang, có thể đơn thuần chất liệu lời nói, cùng đỉnh phong Phàm Binh là không kém bao nhiêu.

Rất nhiều đỉnh phong Phàm Binh, thân thể cũng là Hạ Phẩm Linh Binh Khí Phôi!

Keng! !

Giang Hàn một cái Liệt Địa kích Đệ Nhị Thức Quái Nguyệt, đón hạ Văn Hạo Tam Xích Thanh Phong đánh rớt, tới hung hăng đối cứng một cái.

Tia lửa văng khắp nơi trong, hạ Văn Hạo vung ra kiếm khí bị Giang Hàn cứ thế mà đánh tan, Huyền Thiết Hàn Quang Kích đột nhiên rơi xuống, hắn chỉ cảm thấy một cỗ cự lực đánh tới, cánh tay nhất thời hơi run lên, cả người cũng là lay một cái.

"Đáng chết! Có Linh Binh cũng vẫn là kém một bậc sao? !"

Hạ Văn Hạo sắc mặt có chút khó coi, thanh này Linh Binh cũng không phải là hắn, mà chính là hắn đánh giá ra Giang Hàn chắc chắn sẽ khiêu chiến đến hắn về sau, đặc địa qua mượn tới, muốn bằng này đánh tan Giang Hàn, thật không nghĩ đến lại vẫn là bị đặt ở hạ phong!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 65: Lực Áp Toàn Trường

"Lại tiếp ta một kích!"

Giang Hàn một kích phía dưới, đưa tay cầm Linh Binh hạ Văn Hạo ép vào hạ phong, hào khí tỏa ra, khí thế tăng vọt, đột nhiên tiến lên trước một bước, trong tiếng hét vang, trong tay Trường Kích lôi cuốn lấy cuồng phong gào thét, lại lần nữa đánh rớt.

Tu vi đột phá Luyện Huyết Cảnh, tu luyện Liệt Địa kích trong khoảng thời gian này, hấn cũng không phải chỉ cùng thần Vô Cực vị này Hóa Cương Vũ Sư chiến đấu, đồng thời cũng tại cùng tiểu nha đầu đối luyện.

Tiểu nha đầu cầm trong tay Linh Binh, tu vi Luyện Huyết Cảnh đại thành, chiến đấu cực kỳ chuyên chú, thực lực so này trước mắt hạ Văn Hạo còn cường hãn hơn một đoạn!

Lúc mới đầu.

Giang Hàn cùng tiểu nha đầu luận bàn là bị gắt gao đặt ở hạ phong, nhưng theo thời gian chuyển dời, hấn Kích Pháp càng ngày càng thuần thực, chiến đấu liên dần dần bị san bằng, cuối cùng luyện thành Liệt Địa kích Đệ Tam Thức về sau, cường nhược đã hoàn toàn nghịch chuyển.

Oanh! !

Giang Hàn lại một kích rơi xuống, hạ Văn Hạo bởi vì vừa mới liều mạng một cái, cánh tay hơi run lên, thân thể cũng có chút lảo đảo, không kịp tránh đi, chỉ có thể huy kiếm chống đỡ, bị Giang Hàn nhất kích đánh lui!

Nhân cơ hội đề người, Giang Hàn tại cái này mười cuộc chiến đấu trong sớm đã phát huy phát huy vô cùng tinh tế, lúc này càng là phát huy đến cực hạn, đột nhiên tiến lên trước một bước, thứ ba kích lại lần nữa đánh rớt!

Không có cái gì phức tạp chiêu số, có chỉ là Huyền Thiết Hàn Quang Kích Cuồng Trảm

Thứ ba kích rơi xuống, hạ Văn Hạo liền lùi lại hai bước, Đệ Tứ kích rơi xuống, hấn đã hiện ra tan tác chi tượng, liền tiếp lui ra phía sau năm bước, mới miễn cưỡng đứng vững, trong đôi mắt cũng là lộ ra mấy phần vẻ kinh ngạc.

Mười liền chiến về sau, Giang Hàn lại vẫn có thể bộc phát ra khủng bố như thế thể công!

Tay hấn cầm Linh Binh, vậy mà cũng không phải là đối thủ!

Oanh! !

Giang Hàn thứ năm kích rơi xuống, hạ Văn Hạo rốt cuộc không cầm nổi trong tay Linh Binh, bị Giang Hàn cứ thế mà đánh rơi, nếu không có áo trắng chấp sự lách mình tiến lên, đẩy hạ Văn Hạo một bước, hấn muốn bị trực tiếp chém thẳng tại chỗ!

"Ngu xuẩn."

Áo trắng chấp sự cứu hạ Văn Hạo, liếc hấn một cái, lắc đầu.

Nếu như hạ Văn Hạo không dựa vào Linh Binh, lên liền cùng Giang Hàn liều mạng, bị Giang Hàn chiếm được tiên cơ, mà chính là bằng vào linh hoạt kiếm pháp vũ kỹ cùng Giang Hàn giao phong, coi như sau cùng như cũ bại bởi Giang Hàn, cũng không trở thành thua nhanh như vậy, 5 kích phía dưới liền triệt để tan tác.

Hạ Văn Hạo sắc mặt tái nhợt, bờ môi động hai lần, lại không có thể nói ra cái gì, nhặt lên bị Giang Hàn đánh bay Linh Binh, xám xịt đi xuống trận.

"Giang Hàn thắng."

Áo trắng chấp sự tuyên bố Giang Hàn thắng lợi, nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt lại vẫn là không nhận được lộ ra mấy phần dị sắc, đây chính là thứ mười một trận, mười một liên thắng!

Nhìn chung Thanh Huyền Học Viện lịch sử, có thể đạt tới trình độ này cũng lác đác không có mấy, đồng thời Giang Hàn nhìn qua chưa đến cực hạn, còn có thể tiếp tục tái chiến!

"Tu vi nên chỉ là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, nhưng tu luyện công pháp cường hãn, nguyên khí và khí huyết đều cực kỳ dồi dào, hơn xa cùng giai, có thể so với Luyện Huyết Cảnh viên mãn. . ."

Cái này mười một trận chiến đấu nhìn xem đến, áo trắng chấp sự cũng kém không nhiều thăm dò rõ ràng Giang Hàn nội tình.

Tuy nói Giang Hàn tu luyện là Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại nguy hiểm này công pháp, nhưng Giang Hàn sư phụ thế nhưng là thật Đan Nguyên cảnh Vũ Vương, hơn nữa còn là địa vị tôn sùng Linh Thực sư.

Mặc dù Giang Hàn đặt chân Đan Nguyên Vũ Vương như cũ con đường phía trước xa vời, nhưng có một vị Vũ Vương làm sư phụ, muốn muốn tiến giai thông mạch Vũ Sư, không khó!

"Không biết hấn có thể xông đến một bước nào."

Áo trắng chấp sự trong lòng thì thảo một câu.

Mà một câu nói kia, cũng đồng dạng là mọi người tại đây đều muốn biết, bây giờ Giang Hàn đã là mười một chiến mười một liên thắng, đuổi ngang Tô Từ Yêu cùng Cổ Tích Nhan, vậy hẳn phải chẳng có thể càng tiến một bước đâu? !

Chính thuận theo tất cả mọi người ý nghĩ, Giang Hàn quả nhiên không có hạ tràng ý tứ, lựa chọn tiếp tục liên chiến, mà kế tiếp khiêu chiến đối thủ, lại lần nữa cùng trước đó một dạng, vượt ngang năm tên.

Thanh Huyền bảng thứ 41 vị!

Tại bây giờ Thanh Huyền trên bảng, cùng sở hữu ba mươi tám tên Luyện Huyết Cảnh viên mãn lấy thượng vũ giả, cái này ba mươi tám người cùng Hồ Tiểu Ngọc, chiếm cứ lấy Thanh Huyền bảng ba mươi vị trí đầu chín tên.

Nói cách khác, Giang Hàn chỉ cần lại thắng một trận, liền đem giết vào Luyện Huyết Cảnh viên mãn chiến trường!

Thanh Huyền bảng thứ 41 vị, lại là một thiếu nữ, mặt mũi thanh tú, đồng dạng là lấy kiếm làm vũ khí lưỡi đao, thân pháp vũ kỹ cực kỳ thành thạo, chính là là Phạm giai thượng phẩm, mà nắm giữ kiếm kỹ làm theo đạt tới Phạm Giai đỉnh phong, thậm chí thân pháp vũ kỹ cùng kiếm kỹ mơ hồ có mấy phần tổ hợp vận vị.

Bất quá.

Thượng phẩm vũ kỹ cùng đỉnh phong vũ kỹ tổ hợp tương đối khó khăn, nàng cũng vẹn vẹn chỉ là có mấy phần vận vị, còn không đạt được chánh thức tổ hợp thành tân võ kỹ trình độ.

Tại Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích quét ngang phía dưới, dần dần bị bức bách đến biên giới chiến trường, cuối cùng bất đắc dĩ nhận thua.

Mười hai chiến mười hai thắng.

Toàn trường chấn động!

"Vượt qua Tô Từ Yêu Sư tỷ cùng tiếc Nhan sư tỷ. . ."

"Giang Hàn thực lực vậy mà như thế mạnh? ! Không phải nói hắn tu luyện công pháp, cực kỳ nguy hiểm, khó mà tiến thêm sao?"

Lời từng cho rằng Giang Hàn đi không xa học viện, lúc này đều là một mặt rung động cùng không thể tin thần sắc, tân sinh bài danh chiến Giang Hàn quét ngang các lộ Thiên Tài Vũ Giả, thực sự lâm đỉnh phong, mà trận này Thanh Huyền bảng chỉ chiến, Giang Hàn không thể nghĩ ngờ cũng trở thành chói mắt nhất tồn tại!

Mặc dù Giang Hàn thực lực, so ra kém tới cao cấp những thông mạch đó cảnh thiên các đại thiên kiêu, có thể mười hai liên chiến mười hai liên thắng, không thể nghĩ ngờ là chấn động toàn trường, liền xem như thông mạch cảnh thiên các đại thiên kiêu ở giữa độ sức, cũng không bằng Giang Hàn hoành không xuất thế!

Trên trận.

Giang Hàn tốc trong chiến đấu cuồng phong gào thét dưới, thoáng có chút lộn xộn, nhưng lại như cũ có một loại khí định thần nhàn cảm giác, hô hấp như cũ cực kỳ bình ổn, để cho người ta căn vô pháp đánh giá ra hắn thể lực tiêu hao đến tột cùng lớn đến bao nhiêu.

Mà liền tại vạn chúng chú mục phía dưới, Giang Hàn hoành kích mà dừng, ánh mắt thâm thúy.

Ánh mắt của hắn rơi trong đám người, đã từng uy hiếp qua hắn Tống dương trên thân, mà Tống dương cũng đứng lúc ngẩng đầu nhìn đến, hai đạo băng lãnh ánh mắt trên không trung vô hình va chạm.

"Muốn đánh với ta một trận, có thể không dễ dàng như vậy. . . Người chỉ ít còn phải lại thắng một trận mới được." Tống dương nhìn lấy giữa sân Giang Hàn, lạnh lùng mở miệng, cũng mặc kệ Giang Hàn có thể hay không nghe được.

Hắn đã xông đến Thanh Huyền bảng thứ ba mươi ba tên, Giang Hàn hiện tại là thứ 41 tên, ít nhất phải lại thắng một trận, mới có thể chạm tới hắn.

Bất quá.

Lúc này trong lòng của hắn cũng rõ ràng, Giang Hàn hơn phân nửa có thể đánh với hắn một trận, vô luận là hạ tràng nghỉ ngơi một chút, khôi phục thể lực về sau tái chiến, vẫn là mượn nhờ Hồ Tiểu Ngọc thứ ba mươi tám Danh Vị đưa làm bàn đạp, đều có thể đi tới.

Giang Hàn thực lực, đúng là xa xa vượt quá hắn đoán trước.

Mà liền tại Tống dương lạnh lùng suy tư Giang Hàn sẽ dùng này loại phương thức thời điểm, trận lên Giang Hàn đã dời ánh mắt, chỉ tay Thanh Huyền bảng thứ ba mươi sáu!

Chánh thức chiến đấu, hiện tại mới bắt đầu!

"13. . . Liên chiến. . ."

"Quả nhiên vẫn là một lần vượt qua năm tên sao?"

Nhìn thấy Giang Hàn quả nhiên lựa chọn tiếp tục trùng kích cao hơn liên chiến, mọi người tại đây đều là hít sâu một hơi, thậm chí không khỏi nín thở.

Giang Hàn bây giờ là thứ 41 tên, nếu là khiêu chiến người thứ bốn mươi Luyện Huyết Cảnh đại thành, khi có khả năng rất lớn hoàn thành mười Tam Liên Thắng, nhưng dạng này liền phá hư một lần tiến lên năm tên cực hạn liên thắng.

Thế nhưng là.

Cho tới bây giờ trình độ này, một lần tiến lên năm tên, thực lực sai biệt cũng không phải một điểm nửa điểm, bởi vì người thứ ba mươi sáu nhân vật, đã là tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh viên mãn, khoảng cách thông mạch Vũ Sư chỉ kém sau cùng Nhất Tuyến Thiên các đại thiên kiêu!

Giờ này khắc này, vô luận là Nam Bắc hai mặt Phổ Thông Học Viên, vẫn là phía tây một đám chuẩn Thanh Huyền bảng võ giả cùng Thanh Huyền bảng Thiên Kiêu, lại hoặc là nhìn trên đài Chấp Sự Trưởng Lão, tất cả đều là một mảnh chú mục!

Giang Hàn. . . Đến tột cùng có thể đi tới một bước nào?

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Đánh Bại Luyện Huyết Viên Mãn!

Đổi mặt đi đến trận đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn đối thủ, Giang Hàn một trận cảm xúc bành trướng, chiến ý phun trào.

Tuy nhiên hắn cũng cùng Hồ Tiểu Ngọc luận bàn qua vô số lần, Hồ Tiểu Ngọc cầm trong tay Linh Binh, thực lực cũng có thể đạt tới Luyện Huyết Cảnh viên mãn trình độ, nhưng cùng chánh thức Luyện Huyết Cảnh viên mãn cuối cùng có một chút khác biệt.

Luyện Huyết Cảnh viên mãn.

Đây là khoảng cách thông mạch Vũ Sư trước cái cuối cùng cảnh giới nhỏ, nếu như nói Luyện Huyết Cảnh tiểu thành là khí huyết linh động, Luyện Huyết Cảnh đại thành là tròn chuyển thuần thực khí tùy ý động, như vậy Luyện Huyết Cảnh viên mãn cũng là cường không toàn thân mỗi một tia khí huyết, mỗi một sợi nguyên khí, động tĩnh tùy tâm.

"Mời!"

Tên kia Luyện Huyết Cảnh viên mãn Thiên Kiêu, nhìn về phía Giang Hàn trong ánh mắt, không có bất kỳ cái gì khinh thường cùng khinh thường, có là kính trọng cùng ngưng trọng.

Giang Hàn cảnh giới, tựa hồ chỉ có Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, nhưng Giang Hàn thực lực, không thể nghi ngờ là mạnh mẽ vô cùng, càng mang theo mười hai liên thắng uy thế, đối với hắn mà nói không thể nghi ngờ cũng là cực kỳ uy hiếp.

Giang Hàn không có nhượng bộ, trong lòng của hắn hít sâu một hơi, đem chính mình có khả năng cường không mỗi một phần lực lượng, đều hoàn toàn điều động, tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đột nhiên tiến lên trước một bước.

Liệt Địa kích Đệ Nhất Thức, hoành kích!

Trước đó đang quyết đấu Luyện Huyết Cảnh đại thành một đám học viên lúc, Giang Hàn thủy chung có giữ lại, mà giờ khắc này hắn, là lại không giữ lại, toàn lực ứng phó thôi động Phạm Giai đỉnh phong vũ kỹ Liệt Địa kích!

Nặng đến sáu trăm cân Huyền Thiết Hàn Quang Kích, tại Luyện Huyết Cảnh tiểu thành Giang Hàn trong tay, lấy Phạm Giai đỉnh phong vũ kỹ Liệt Địa kích chiêu pháp đột nhiên oanh ra, tựa như một kích phía dưới, có thể bình định thiên quân vạn mã!

"Tích súng bắn nước pháp!"

Cùng Giang Hàn quyết đấu tên kia Luyện Huyết Cảnh viên mãn Thiên Kiêu, cầm trong tay một cây màu vàng kim nhạ trường thương, đột nhiên xoay tròn múa, tựa như ức vạn giọt nước tóe lên, điểm điểm kim quang hội tụ, hướng về Giang Hàn quét qua mà đến.

Keng! !

Thương kích va chạm, phát ra một tiếng kịch liệt sắt thép va chạm thanh âm, Giang Hàn trong tay Huyền Thiết Hàn Quang Kích hơi chấn động một chút, mà trong tay người kia trường thương, làm theo hơi hơi lắc một cái.

Đây là chiến đấu đến nay, lần thứ nhất có người có thể chính diện ngăn trở chính mình kích đánh, Giang Hàn trong đôi mắt không có chút nào nhượng bộ chi sắc, ngược lại là chiến ý bành trướng, hào khí phun trào.

"Lại tiếp ta một kích!"

Tay hấn nắm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, cao cao vung lên, đột nhiên lẳng không bỏ xuống.

Keng! !

Kích thương lại một lần va chạm, này người tay cầm một cây trường thương, múa phía dưới hình như có kim quang điểm điểm, cùng Giang Hàn lại lần nữa va chạm, lại là một tiếng sắt thép va chạm thanh âm nổ vang, hai người dưới chân khắp nơi tất cả đều không chịu nổi cái này cổ cự lực, nứt toác ra.

Cái này hai lần cứng đối cứng phía dưới, vô luận là Giang Hàn vẫn là cầm trong tay trường thương Trần tông, tay cầm thấy cánh tay kịch liệt chấn động, tê dại một hồi.

Bất quá.

Giang Hàn Bất Tử Bất Diệt thể tại thời khắc này vô hình vận chuyển, đem gân cốt kịch liệt sau khi va chạm bị hao tổn cùng chết lặng cảm giác trong nháy mắt xóa bỏ, sau đó tay nắm Trường Kích, đột nhiên lại lần nữa hoành kích rơi xuống.

"Người điên. . ."

Trần tông khoe miệng hơi hơi rút ra động một cái, nhìn Giang Hàn bộ này tư thế, hấn nơi nào còn dám lại cùng Giang Hàn liều mạng, dạng này tiếp tục đấu vô luận là hấn thắng vẫn là Giang Hàn chiến thắng, chỉ sợ đều muốn gân cốt bị hao tổn, ba năm ngày đều không nhất định có thể khôi phục.

Đinh Đinh thùng thùng! !

Thương kích liên tiếp va chạm, tia lửa không ngừng bắn tung toé, Trần tông vung động trường thương trong tay, đem Tích Thủy Thương Pháp phát huy đến cực hạn, bắt đầu cùng Giang Hàn triển đấu.

Thế nhưng là.

Giang Hàn mang mười hai liên thắng chi uy, liên mãnh liệt không thể đỡ, hấn phen này yếu thế, càng là này lên kia xuống, nhượng Giang Hàn thắng thần thoải mái, đem Liệt Địa kích uy lực phát huy đến cực hạn!

Mười mấy chiêu qua đi, Trần tông liền triệt để rơi vào hạ phong, chỉ có thể bị động phòng ngự, vô pháp tiến hành phản kích, mà hấn cũng liền dứt khoát ổn định phòng ngự, dự định cùng Giang Hàn một hao tổn đến cùng.

Nhưng Giang Hàn nhưng không có cùng hấn đối hao tổn chậm rãi đánh ý nghĩ, gặp Trần tông lùi bước phía dưới bắt đầu toàn diện phòng thủ, nhất thời triệt để buông tay buông chân, trong tay một cây Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đem Quải Nguyệt một thức này, thi triển lộ hóa thuần thanh, cơ hồ muốn tiếp cận Đệ Tam Thức Liệt Địa chi uy!

Oanh! Oanh! Oanh! ! !

Một trận chiến này có thể nói là thanh thế cực lớn, Giang Hàn cùng Trần tông hai người va chạm, gần như đánh ra thông mạch Vũ Sư ở giữa uy thế, oanh minh không ngừng, dưới chân địa mặt càng là từng khúc băng liệt, lưu lại vô số thật sâu dấu chân!

Liên tiếp bảy tiếng oanh minh, mỗi một âm thanh oanh minh rơi xuống, Giang Hàn đều là tiến lên trước một bước, mà Trần tông thì lui lại một bước, bảy kích qua đi, Trần tông Tích Thủy Thương Pháp rốt cục bị Giang Hàn cứ thế mà trảm phá!

"Đa tạ."

Oanh phá Trần tông phòng ngự, Giang Hàn thu kích mà dừng, thần sắc bình tĩnh.

Toàn trường yên tĩnh!

"Thắng. . . Thắng. . ."

"Liên Luyện Huyết Cảnh viên mãn Trần tông, đều không phải là đối thủ của hấn sao?"

Bên ngoài sân mọi người, tất cả đều là một mảnh thất thần, Giang Hàn cầm trong tay Huyền Thiết Hàn Quang Kích, một kích thắng qua một kích khủng bố uy thế, thắng có một loại vô địch khí phách, thật sâu khắc sâu vào bọn họ não hải.

Nhìn trên đài.

Đồng đảo chấp sự cùng cao giai chấp sự, thậm chí cả Ngô trưởng lão bọn người, cũng đều là có chút tâm thần chấn động.

Mặc dù bọn hắn đều nhìn ra được, Giang Hàn loại kia cứng đối cứng tấn công mạnh, chính là là một loại lưỡng bại câu thương liều mạng chi pháp, nhưng vô luận như thế nào, cái này đều triển lộ ra một loại thẳng tiến không lùi mạnh khí phách thật lớn!

"Kẻ này như không nửa đường vẫn lạc, ngày khác tất đem không ai bì nổi."

Ngô trưởng lão than nhẹ một tiếng, mặc dù Giang Hàn tu luyện chính là Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại công pháp này, tại triển lộ ra khí phách như thế về sau, cũng không có người dám ở khinh thường với hắn.

Cái thế giới này không có tuyệt đối từ lộ, nghịch thiên mà lên, hoành kích tám ngàn địch, chân đạp vô số hài cốt mà vẫn đỉnh càn khôn Cái Thế Cường Giả, mấy ngàn năm qua thế nhưng là nhiều vô số kể!

"Mười Tam Liên Thắng, vượt ngang sáu mươi lăm tên. . . Cái này đã tiếp cận Thanh Huyền bằng tối cao ghi chép đi." Có chấp sự dần dần lấy lại tinh thần, nhin không được nói.

Nghe được hắn lời nói, bên cạnh mấy cái gã chấp sự, cũng đều là nghĩ đến cái gì, nhao nhao ánh mắt lấp lóe, lộ ra mấy phần dị sắc, có người hít sâu một hơi, ngưng trọng nói:

"Nhớ không lầm lời nói, mười Tam Liên Thắng, vượt ngang sáu mươi lăm tên, tựa hồ liền chỉ có trăm năm trước vị kia đã từng đạt tới qua."

"Không tệ."

Có người một mặt kính sợ mở miệng, nói: "Vị kia năm đó lập nên là mười bốn liên thắng, vượt ngang bảy mươi tên huy hoàng chiến tích, về sau cái này trăm năm ở giữa, tối cao cũng bắt quá là mười hai liên thắng thôi, không người có thể nhìn theo bóng lưng."

Mặc dù không có nói nổi danh tự, liên xưng hào đều cũng không nói đến, nhưng ở trận một đám chấp sự cũng đều biết mười bốn liên thắng người kia là ai.

Trăm năm trước đó, một cái duy nhất thông quan Thanh Huyền tháp 24 Tầng tồn tại, danh chấn Nam Vực số nước tuyệt đại cường giả, phong hào Thanh Dương, ý là Thanh Huyền nước chỉ dương!

"Giang Hàn nếu là có thể lại thắng một trận, chẳng phải là. . ."

"Khó!"

Có người lắc đầu nói: "Mặc dù Giang Hàn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, thể phách mạnh mẽ, nhưng vừa mới này một phen liều mạng xuống tới, thể lực tiêu hao nhất định không ít, mà lại cánh tay gân cốt cũng hơn nửa có chỗ bị hao tổn, muốn lại thắng một trận, đã là cực kỳ khó khăn."

"Không nhất định, cuối cùng vẫn là có mấy phần hi vọng, chạy tới một bước này, ta nhìn Giang Hàn không có khả năng nhượng bộ, hơn phân nửa là lại muốn liều lên một trận, đây chính là trăm năm ở giữa không người siêu việt chiến tích, cho dù chỉ là đuổi ngang, cũng đủ để nổi danh cả đời!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Bại Tổng Dương!

Trên trận.

Đánh bại Trần Tông Giang Hàn, hô một hơi, khí lưu mang theo một tia mùi máu tươi.

Đó cũng không phải thụ thương bỏ trí, mà chính là liên tiếp chiến đấu xuống tới, hắn khí huyết trong tạp chất bị ép ra lời, theo hô hấp hàng ra ngoài thân thể, nhượng khí huyết càng thêm ngưng luyện thuần túy.

"Không hổ là Luyện Huyết Cảnh viên mãn tồn tại, khí huyết cùng thể phách cùng ta không kém bao nhiêu, vũ kỹ cũng đều là Phạm Giai đỉnh phong vũ kỹ, muốn tốc chiến tốc thắng, cuối cùng vẫn là đến mượn nhờ Bất Tử Bất Diệt thể."

Giang Hàn thân thể của mình tình huống tự nhiên chỉ có chính hắn rõ ràng nhất.

Bất Tử Bất Diệt thể vô pháp khôi phục thể lực, không thể từ không nói có bổ sung khí huyết, nhưng lại có thể khôi phục hết thảy thương thể, đây không thể nghi ngờ là thích hợp nhất thô bạo ngang ngược đấu pháp thể chất.

Vừa mới đánh với Trần Tông một trận, Giang Hàn dự định thiếu hao phí một một ít thể lực, tốc chiến tốc thắng, đều đã chuẩn bị kỹ càng thi triển ra Liệt Địa kích Đệ Tam Thức, nhưng lại không nghĩ rằng va chạm mấy lần về sau, Trần Tông trực tiếp sợ, bắt đầu toàn diện phòng ngự.

Lần này tự nhiên là không cần đến lại sử dụng Liệt Địa kích Đệ Tam Thức, Giang Hàn trực tiếp ý có Bất Từ Bất Diệt thể khôi phục năng lực, không gôn cốt bị hao tổn tê đại bất lực loại này tác dụng phụ, một hồi cuồng chặt phía dưới, đem Trần Tông đánh tan.

"Xem ra cái này Liệt Địa kích Đệ Tam Thức, cuối cùng vẫn là đến biến thành người khác tới thử luyện một chút."

Giang Hàn trong lòng cười hắc hắc, ánh mắt đã rơi xuống biểu lộ âm trầm như nước Tổng Dương trên thân.

Hắn nhưng là thù rất dai, dám trận chiến lấy thực lực cường đại, uy hiếp chính mình, vậy mình liền đang trùng kích Thanh Huyền băng trên đường, thuận tay sửa cái đao tốt!

Thứ mười bốn chiến, Thanh Huyền băng thứ ba mươi ba. . .

Tổng Dương!

Giang Hàn cùng Tổng Dương mâu thuẫn, biết được người cũng không nhiều, nhưng Tổng Dương cùng Lâm gia đi rất gần lại là không tranh sự thật, tại một bước này đột nhiên ngược lại khiêu chiến Tổng Dương, cũng không có ngoài dự liệu của mọi người.

Nếu là Giang Hàn thắng, tuy nói đạt thành không đồng nhất bước vượt ngang bảy mươi tên thành tựu, nhưng mười bốn liên thắng cũng đồng dạng là cổ kim duy hai!

"Hừ!"

Tổng Dương sắc mặt âm lãnh, đối Giang Hàn khiêu chiến cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, lạnh hừ một tiếng về sau, liền dẫn theo vũ khí mình, một cây Xích Kim Huyền Thiết côn, đi đến trên trận.

"Ta thừa nhận ta xem thường ngươi. .. Bất quá, ngươi có phải hay không cũng có chút quá coi thường ta? ! Cùng Trần Tông nhất chiến về sau, còn dám lại khiêu chiến tại ta, ta nên nói ngươi quá tự tin, vẫn là quá cuồng vọng? !"

Đi vào trên trận, Tổng Dương hồ hững nhìn lấy Giang Hàn, lạnh lùng nói.

Giang Hàn bình tĩnh nhìn lấy Tổng Dương, mấy hơi thở về sau, nhân nhạ mở miệng.

"Xem thường ngươi, lại như thế nào?"

Bình thân một câu, lại còn dường như sấm sét , khiến cho Tổng Dương sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi, trong đôi mắt càng là có sắc mặt giận dữ chọt lóe lên.

"Tốt! Tốt! Vậy ngươi liền thử nhìn một chút!"

Tại áo trắng chấp sự ra hiệu sau khi bắt đầu, Tổng Dương tay cầm Xích Kim Huyền Thiết côn, trực tiếp chính là đột nhiên vọt lên, hai tay cầm côn, quát to một tiếng, hướng về Giang Hàn đỉnh đầu hung hăng gõ xuống.

Ông! !

Nặng nề Xích Kim Huyền Thiết côn, nhất côn rơi xuống, tựa như Thiên Quân Cự Nham từ chỗ cao rơi xuống, thẳng có Thái Sơn Áp Đỉnh chi uy thế, mãnh liệt không thể đỡ, như muốn đem Giang Hàn nhất côn oanh sát tại chỗ.

Mà đối mặt một côn này, Giang Hàn trong đôi mắt quang mang lấp lóe, tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đứng là không lui về phía sau chút nào chi ý, mà chính là hai tay cầm kích, hoành cử nhi lên.

Như nhất côn Thiên Bãng, vậy hắn liền đối cứng Thiên Bãng, đập đất giờ lên trời!

Oanh! ! !

Xích Kim Huyền Thiết côn cùng Huyền Thiết Hàn Quang Kích, hai cây chìm vũ khí hạng nặng đột nhiên đụng va vào nhau, một tiếng điếc tai nhức óc oanh minh ở trong sân đột nhiên nổ vang.

Cùng lúc đó, càng là có một đạo khí lăng, từ kích côn va chạm chỗ bạo phát, mang theo một chỗ hạt bụi, hướng về bốn phương tám hướng nhộn nhạo lên!

Răng rắc răng rắc!

Giang Hàn dưới chân khắp nơi không thể thừa nhận ở cái này cỗ kinh khủng trọng áp, từng khúc nứt toác ra.

Mà tại hạt bụi tán đi về sau, Tổng Dương như cũ bảo trì lấy côn áp đỉnh tư thế, Giang Hàn cánh tay lại giống như đúc bằng sắt, nắm chặt Huyền Thiết

Hàn Quang Kích, cả người thẳng tắp đứng thẳng, không có một tia lắc lư!

"Chỉ có như thế chút khí lực sao?"

Giang Hàn bình thân nhìn lấy Tống Dương, tại sự khiếp sợ nhìn soi mói, hai tay chấn động, đem cứ thế mà đỉnh bay ra ngoài, chợt thực sự đi lên.

"Người cũng tiếp ta một chiêu!"

Toàn thân hân khí huyết phun trào, mỗi một tác bấp thịt, mỗi một tác cốt cách, tựa hồ cũng tại kéo căng, đem lực lượng toàn thân ngưng ở Huyền Thiết Hàn Quang Kích phía trên, đột nhiên một kích, giống như vạch phá Thiên Khung, Quải Nguyệt phá núi!

Liệt Địa kích Đệ Tam Thức. . . Liệt Địa!

Tống ** không nghĩ tới, hân toàn lực ứng phó nhất côn, Giang Hàn vậy mà có thể chính diện chống đỡ, mà lại không nhúc nhích tí nào, hân không bình thường rõ ràng, chính mình nhất côn dù cho là nhất giai đỉnh phong Hoang Thú, cũng có thể cứ thế mà đập nát nó sọ não, Giang Hàn gân cốt chẳng lẽ đều là Huyền Thiết chú tạo sao? !

Giang Hàn ngạnh kháng hân nhất kích, cả người giống như lông tóc không tổn hao gì, ngược lại là chính hân, bị chấn động cánh tay tê dại một hồi, mười thành lực lượng vền vẹn có thể phát huy ra tám thành.

Không đợi Tống Dương trong lòng kinh hãi quá khứ, Giang Hàn phản kích liền đột nhiên rơi xuống.

"Đáng chết!"

Tống Dương hai mắt đỏ như máu, cũng không tin Giang Hàn ngạnh kháng hân vừa rồi một kích kia, thật sự có thể lông tóc không tổn hao gì, cánh tay tuyệt không tê dại.

Tay hân nắm Xích Kim Huyền Thiết côn, cũng là đột nhiên hoành quá đỉnh đầu, cái hướng Giang Hàn một kích.

Oanh! ! !

Lại là một tiếng kịch liệt nổ vang oanh minh, chỉ gặp Giang Hàn một kích rơi xuống, Tống Dương dưới chân khắp nơi trong nháy mắt, liền từng khúc nứt toác ra, toàn thân gân xanh hiển hiện, sắc mặt dữ tợn đáng sợ, phảng phất tiếp nhận một loại nào đó khó mà chống cự cự lực.

Tại cái này cổ kinh khủng trọng kích phía dưới, dưới chân hân khắp nơi chung quy là không chịu nổi, cứ thế mà sụp đổ một khối, nhưng chân hân trực tiếp khảm xuống dưới đất, khuôn mặt càng là đỏ lên một mảnh, như là chảy máu, hạt bụi bốn phía đập dòn.

Mấy hơi thở về sau.

Giang Hàn cánh tay chậm chạp buông lỏng, nhẹ nhàng co lại, đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích rút trở về, ngừng lại trên mặt đất, sắc mặt hân bởi vì thể lực tiêu hao rất lớn mà thoáng có chút trắng bệch, nhưng thần thái lại vô cùng bình tĩnh.

Mà ở đối diện hân.

Tống Dương thân thể làm theo đứng yên bất động, cho đến phụ trách chủ trì áo trắng chấp sự đi tới, trên mặt hân mới lần nữa hiện lên một mảnh ửng hồng chi sắc, một ngụm máu tươi phun ra, vịn Xích Kim Huyền Thiết côn, mới miễn cưỡng đứng thẳng, nhìn về phía Giang Hàn trong đôi mắt, mang theo hân nhiên cùng khó có thể tin.

"Không có khả năng. . ."

"Tuyệt không có khả năng. . ."

Hân coi là Giang Hàn cùng Trần Tông liều mạng qua, hiện tại gân cốt bị hao tổn, không cách nào lại tiếp nhận loại kia ngạnh binh, cho nên lựa chọn cùng Giang Hàn chính diện đối cứng, muốn đem Giang Hàn chính diện đánh tan, đánh nát Giang Hàn một đường liền thẳng mà ngưng tụ vô địch khí phách.

Thế nhưng là.

Kết quả vậy mà là chính hân không chịu nổi!

Như thế va chạm, cứng như vậy liệu, Giang Hàn vậy mà đều tiếp nhận xuống tới, mặc dù hân gân cốt huyết nhục đều là làm bằng sắt, chẳng lẽ liền ngũ tạng lục phủ cũng đều là Huyền Kim tạo thành sao? !

Giang Hàn nhàn nhạt nhìn Tống Dương liếc một chút, sau đó liền dời ánh mắt, nhắm mắt lại, không tiếp tục để ý, phối hợp điều trị thể nội này hơi có chút hỗn loạn nội tức và khí huyết.

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu, phụ trách chủ trì áo trắng chấp sự, vừa rồi hít sâu một hơi, ánh mắt lóe ra, trầm giọng mở miệng, ngữ khí thoáng có chút run rẩy.

"Giang Hàn. . . Thắng!"

Mười bốn liên thắng! Trăm năm duy nhất, cổ kim duy hai!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Trận Chiến Cuối Cùng

Bên ngoài sân hoàn toàn yên tĩnh, sở hữu ánh mắt đều hội tụ tại Giang Hàn trên thân, dù cho là những Thanh Huyền đó bằng mười vị trí đầu thông mạch cảnh thiên các đại thiên kiêu, lúc này cũng là thần sắc chấn động.

Mười bốn chiến mười bốn liên thắng!

Đây chính là từ xưa đến nay, chỉ có trăm năm trước vị kia tuyệt thế cường giả, mới giết ra qua chiến tích, ngày hôm nay Giang Hàn vậy mà tái diễn một lần!

Tuy nói thứ mười bốn chiến, Giang Hàn không tiếp tục vượt qua năm cái thứ tự, mà chính là khiêu chiến thứ ba mươi ba tên Tổng Dương, nhưng cũng vẫn như cũ là một lần vượt qua sáu mươi tám tên!

Mười bốn liên thắng cùng trăm năm trước vị kia sóng vai, mà một lần vượt ngang sáu mươi tám tên, thì là gần với trăm năm trước vị kia, siêu việt trăm năm qua Thanh Huyền Học Viện từng đi ra vô số Thiên Tài Vũ Giả.

"Đây mới là hấn thực lực chân chính. . ."

Diệp Lăng Phong đứng ở nơi đó, thần thái thoáng có chút thất hồn lạc phách, hấn còn là lần đầu tiên cảm nhận được loại này, cùng giữa đồng bối to lớn chênh lệch, ngẩng đầu đều khó mà ngưỡng vọng cảm giác.

Mà Diệp Lăng Phong muội muội diệp linh tuyệt, lúc này cũng là một mặt rung động, hồn nhiên không nghĩ tới, Giang Hàn thực lực vậy mà lại khủng bố như thế, đánh bại đồng đạo Luyện Huyết tiểu thành cùng luyện máu đại thành võ giả, càng là đánh bại Luyện Huyết Cảnh viên mãn Thiên Kiêu!

"Kẻ này không thể lại bỏ mặc không để ý tới."

Đứng tại Lâm Hạo Hiên sau lưng, cũng theo tới nhìn trận này Thanh Huyền Cốc chi chiến Sở lão, trên mặt lần thứ nhất lộ ra cực kỳ âm sợ biểu lộ, song trong mắt cũng có hàn mang hiện lên.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại công pháp này tuy nhiên cực kỳ nguy hiểm, nhưng đặt ở Giang Hàn loại này, luôn luôn đánh vỡ thường quy, sáng tạo ra đủ loại thật không thể tin sự tình trên thân người, căn võ pháp tiên hành đoán trước!

Nếu như Giang Hàn tương lai dừng bước tại Luyện Huyết Cảnh hoặc là thông mạch cảnh cũng liền thôi, nhưng nếu là đột phá đến Tự Nguyên thậm chí Hóa Cung cảnh, cho dù là đối với Lâm gia mà nói, cũng là một cái cự đại tai họa ngầm!

"Nghĩ không ra ở chỗ này, có thể ở trên người hấn nhìn thấy một chút xanh Dương tôn giả năm đó khí phách."

Cố Tích Nhan yên tĩnh nhìn lấy giữa sân, tự lẩm bầm.

Bên cạnh Tô Tử Yêu nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Đúng vậy a, nếu không có hấn công pháp con đường hoàn toàn khác biệt, ta đều muốn hoài nghi hấn có phải hay không đạt được xanh Dương tôn giả truyền thừa."

. . .

Trên trận.

Đánh với Tổng Dương một trận, từ đầu tới đuôi chỉ có hai chiêu, nhưng cái này hai chiêu tiêu hao lại không so với trước đánh với Trần Tông một trận nhỏ hơn bao nhiêu, nếu không có Giang Hàn có Bất Từ Bất Diệt chi thể, toàn thân gân cốt chỉ ít bị trật một bộ phận.

Có thể có Bất Từ Bất Diệt chi thể hấn, cho dù tại cái này hai lần đối cứng trong, không kiêng nể gì cả phát huy ra toàn lực, cũng không có bởi vì phản chấn mà lưu lại bất luận cái gì thương thế.

"Thể lực thừa ngược lại là so ta tưởng tượng muốn nhiều một chút."

Cảm thụ được chính mình thể lực và khí huyết tiêu hao, lấy và thân thể phía trên một chút điểm mệt mỏi, Giang Hàn ánh mắt hơi lấp lóe một chút.

Hắn đến cảm thấy cùng Tổng Dương đánh một trận xong, khả năng liền dừng bước tại này, nhưng không nghĩ tới, Tổng Dương lựa chọn chính diện đối cứng phương thức, cùng hắn hai đánh phân ra thắng bại, cứ như vậy nhượng hắn thể lực đạt được mức độ lớn nhất giữ lại.

Hắn cảm thấy mình còn có thể tái chiến một trận!

"Mười bốn liên thắng, đã thứ ba mươi ba tên a. . ."

Giang Hàn hít sâu một hơi, uốn éo một cái thân thể, toàn thân gân cốt phát ra một trận lớp lớp bốp then chọt âm thanh, đôi mắt chỗ sâu phảng phất có một sợi hỏa diễm đang thiêu đốt, chiến ý không có biến mất, hắn cũng muốn nhìn một chút chính mình cực hạn ở nơi nào!

Huống chi đã đứng tại ba mươi người đứng đầu cánh cửa trước, này sao không nhất cổ tác khí, bước qua cánh cửa!

Ngay tại bên ngoài sân một số Thanh Huyền bằng học viên, đều có chút nóng lòng muốn thử, dự định bắt đầu thuộc về bọn hắn lúc chiến đấu, Giang Hàn đem kích quét ngang, thanh âm bên trong tràn ngập thẳng tiến không lùi chiến ý, lựa chọn tái chiến!

Mười lăm liên chiến! !

Khi Giang Hàn chỉ tay Thanh Huyền bảng số 28 vị thời điểm, tất cả mọi người là thần sắc chấn động, cứ việc có người nghĩ đến, Giang Hàn khả năng muốn đánh vỡ trăm năm trước vị kia sáng tạo ghi chép, nhưng khi Giang Hàn chánh thức lựa chọn tái chiến thời điểm, vẫn là một mảnh chấn động.

Phải biết, Giang Hàn đã mười bốn liên chiến, trong đó càng là có hai cuộc chiến đấu, quyết đấu Luyện Huyết Cảnh viên mãn tồn tại, vô luận thể lực vẫn là tinh thần chỉ sợ đều tiếp cận cực hạn, trên người có không có thương tổn thể đều rất khó nói, dưới loại tình huống này lựa chọn mười lăm liên chiến, theo bọn hắn nghĩ thật sự là quá mức miễn cưỡng.

"Quá miễn cưỡng. . ."

"Có thể thi vào Thanh Huyền Học Viện, mỗi một vị đều là tư chất Thượng Giai tồn tại, thiên phú ở vào Thanh Huyền nước ngàn vạn người đỉnh đầu, cái này Thanh Huyền bảng ba mươi vị trí đầu, càng là trong đó tối cao cấp tồn tại. . ."

Rất nhiều người đều là hít một hơi thật sâu.

Giang Hàn thực lực, đương nhiên không có bất kỳ người nào nghi vấn, có thể mười bốn liên thắng, đây tuyệt đối là Thanh Huyền bảng ba mươi vị trí đầu thực lực, chỉ cần Giang Hàn hạ tràng nghỉ ngơi một chút, điều chỉnh một chút trạng thái về sau, thể tất liền có thể giết vào ba mươi vị trí đầu.

Nhưng ở mười bốn liên chiến về sau, lựa chọn mười lăm liên chiến, muốn nhất cổ tác khí, vọt thẳng nhập Thanh Huyền bảng ba mươi vị trí đầu, siêu hơn trăm năm lúc trước vị Cái Thế Cường Già, thật quá khó khăn.

Bất quá.

Giang Hàn khiêu chiến phù hợp quy tắc, không có bất cứ vấn đề gì, phụ trách chủ trì áo trắng chấp sự, cùng với khác các chấp sự liếc mắt nhìn nhau về sau, đều không có ngăn cản, nhưng đều làm tốt tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc cứu Giang Hàn chuẩn bị.

Tuy nói Giang Hàn tu luyện chính là Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại công pháp này, nhưng Giang Hàn sau lưng sư phụ chính là Học Viện tam đại trưởng lão một trong hồ linh, mà lại Giang Hàn bây giờ triển lộ khí phách, dù ai cũng không cách nào chắc chắn hắn tương lai không thể thành tựu Vũ Vương.

"Giang huynh khí phách hơn người, khiến cho người kính nể. . ."

Bài danh số 28 Hồng Vũ, tay cầm một thanh màu vàng kim nhật trường kiếm, chậm rãi đi đến đài, nhìn về phía trước Giang Hàn, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ kính nể, đồng thời lại thờ dài nói:

"Ta ngược lại thật ra thật muốn lưu lại một tay, đáng tiếc ta lại không thể làm như thế, nếu không ngại coi như đánh vỡ vị tiền bối kia ghi chép, cũng bất quá là hư giả chiến tích, hữu danh vô thực."

"Mời!"

Giang Hàn nhìn lên trước mặt đối thủ, trình trọng triển khai tư thế.

Hồng Vũ khẽ lắc đầu về sau, lại thờ dài, trong đôi mắt ánh mắt hóa thành sắc bén, tay cầm màu vàng kim nhật trường kiếm, đột nhiên vung lên, mơ hồ vung ra một đường vô hình kiếm khí, chém về phía Giang Hàn.

Giang Hàn nhanh chân hướng về phía trước, xách ngược Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đột nhiên vung lên, kích mâu giống như vạch phá Thiên Khung, mang theo một cỗ kinh khủng uy thế, nghênh kích mà lên.

Keng! !

Hồng Vũ tay cầm trường kiếm, không có cùng Giang Hàn liều mạng, hơi chống đỡ về sau liền tan mất lực lượng, bả vào linh hoạt thân pháp cùng phong mang sắc bén trường kiếm, cùng Giang Hàn triển đấu cùng một chỗ.

Đinh Đinh thùng thùng! !

Giang Hàn thẳng thắn thoải mái, đem chính mình khí huyết nguyên khí, thậm chí cả toàn thân mỗi một tác gân cốt huyết nhục, đều phát huy đến chính mình có khả năng cường không cực hạn, cùng huyết chiến.

Hồng Vũ biết Giang Hàn thể lực tiêu hao rất nhiều, căn không cùng Giang Hàn liều mạng, không ngừng du đấu, tại trước mắt bao người hân cũng không có khả năng làm ra cái gì lưu thủ hành vi, phổ thông võ giả có lẽ nhìn không ra, nhưng những cao giai đó chấp sự thậm chí cả trường lão, liếc một chút liền có thể nhìn ra được.

Nếu là bởi vì hân lưu thủ, khiến Giang Hàn chiến thắng, này Giang Hàn mặc dù thắng, cũng vô ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Đánh Võ Ghi Chép

Mười chiêu. . . 20 chiêu. . .

Kích ánh kiếm ánh ở trong sân không ngừng lấp lóe giao thoa, từng đạo từng đạo yếu ớt vô hình kiếm khí, cùng từng đạo từng đạo Trường Kích vung ra Phong Nhận, trên mặt đất lưu lại từng khúc vết rách.

Chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, Giang Hàn mười bốn liên thắng khí thế, từ vừa mới bắt đầu liền chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, gắt gao ngăn chặn Hồng Vũ, mặc dù thể lực tiêu hao càng lúc càng nhanh, cũng càng ngày càng tiếp cận cực hạn, nhưng Giang Hàn Kích Pháp lại càng ngày càng hung hãn!

Đinh đinh đinh! !

Tại Giang Hàn cực kỳ hung hãn, thế muốn liều cái lưỡng bại câu thương đấu pháp dưới, Hồng Vũ dần dần rơi vào hạ phong, bắt đầu có chút đỡ trái hờ phải đứng lên, khó mà ứng đối.

Giang Hàn mang mười bốn liên thắng chi uy, liền khí thế dọa người, lúc này chiến đến kịch liệt, càng là giống như điên cuồng, tại tâm thần Hồng Vũ không thể nghi ngờ là bị áp chế gắt gao một bậc.

Đối với võ giả mà nói, cảnh giới cùng thực lực trọng yếu nhất, nhưng khi thực lực sai biệt không lớn thời điểm, vậy dĩ nhiên là hiệp lộ tương phùng dừng giả thắng!

Rốt cục.

Tại ước chừng hơn sáu mươi chiêu về sau, Giang Hàn liên tục ba kích, chấn động Hồng Vũ cánh tay tê dại một hồi, lộ ra cự đại sơ hở.

"Hát! !"

Hồng Vũ không hề từ bỏ, tại cái này thời khắc nguy cơ, một kiếm đâm ra, cắm vào Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích kích đầu Nguyệt Nha Nhận bên trong, kẹp lại Giang Hàn binh khí.

Giang Hàn đan tay nắm chặt Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đột nhiên tiến lên trước một bước, tay trái thành quyền, đâm ra một quyền.

Hồng Vũ không thể làm gì, chỉ có thể huy quyền nghênh chiến.

Ầm! !

Quyền phong khuấy động ở giữa, Hồng Vũ bởi vì cánh tay tê dại, mặc dù thi triển là Phàm giai thượng phẩm quyền kỹ, vẫn như cũ là tại Giang Hàn toái cốt quyền phía dưới kém một bậc, thân thể lão đảo một chút.

Giang Hàn không có chút nào dừng lại, hân thể lực đã tiếp cận cực hạn, nhưng ở loại này cực hạn phía dưới, huyết dịch của hân trong này một sợi Viêm Dương Chi Lực, cũng là bị thôi phát đến cực hạn, khiến cho hân quyền đầu, phảng phất phụ một tầng Sí Viêm thuộc tính.

Oanh! !

Lại là nhất quyền vung ra, Hồng Vũ vô pháp tới, lão đảo lui lại, kiếm trong tay cũng vô pháp lại cùng Giang Hàn Huyền Thiết Hàn Quang Kích tiếp tục thế cùng một chỗ.

Giang Hàn tay cầm Huyền Thiết Hàn Quang Kích, đột nhiên quát to một tiếng, mặc dù nhưng đã khó mà lại sử dụng Liệt Địa kích Đệ Tam Thức, nhưng vẫn là đem hết toàn lực, thi triển ra Đệ Nhị Thức Quải Nguyệt.

Keng! !

Một kích roi xuống, Hồng Vũ miễn cưỡng chống cự một cái hô hấp, trường kiếm trong tay vẫn như cũ là bị Huyền Thiết Hàn Quang Kích từng chút từng chút ép xuống, kích đầu Nguyệt Nha Nhận cuối cùng roi xuống trên bả vai hấn, chỉ cần lại nhẹ nhàng quét qua, liền có thể quét gãy hấn cái cổ.

Hồng Vũ cầm kiếm nhẹ buông tay, kiếm roi xuống mặt đất, nhìn xem trên bả vai mình kích đầu, lại nhìn xem trước mặt Giang Hàn, thán phục nói:

"Linh giáo."

Giang Hàn mỉm cười, Huyền Thiết Hàn Quang Kích từ Hồng Vũ đầu vai trượt xuống, thân thể của hấn lắc một chút, vịn Huyền Thiết Hàn Quang Kích, mới miễn cưỡng không có ngã sấp xuống, thể lực đã là triệt để hao hết, một chút không dư thừa.

Bên ngoài sân hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người đang nhìn một màn này, từ Giang Hàn Trường Kích Cuồng Vũ, dần dần chiếm cứ ưu thế, đem Hồng Vũ đặt ở tuyệt đối hạ phong thời điểm, bọn họ liền đã hoàn toàn yên tĩnh im ắng, đến sau cùng một kích kia, mọi người thậm chí cũng không khỏi nín thở.

Mà vào giờ phút này, vô luận là Lạc chi đệ vẫn là Lăng Vũ Phiến Cảnh bọn người, trên mặt tất cả đều là chính nhiên thất thần biểu lộ, tại Hồng Vũ thán phục nhận thua về sau, nửa ngày đều khó mà lấy lại tinh thần.

Không có cái gì chấn kinh, có chi là một loại cảm giác không chân thật cảm giác.

Giang Hàn. . . Thắng?

Mười 5 thắng liên tiếp, vượt ngang bảy mươi ba tên, nói cách khác, trăm năm trước vị kia lưu lại dưới, cái này trăm năm ở giữa không người đánh vỡ ghi chép, cứ như vậy bị Giang Hàn. . . Triệt để đánh vỡ!

Không biết qua bao lâu, rốt cục có người thì thảo mở miệng, nhìn qua giữa sân, vịn Huyền Thiết Hàn Quang Kích không ngừng thờ dốc Giang Hàn, trong đôi mắt tất cả đều là thất thần cùng rung động.

"Thắng, vậy mà thắng "

". . . Thật không thể tin."

Tuy nhiên Giang Hàn trạng thái, không thể nghi ngờ là triệt để đạt đến cực hạn, rất có thể một chiêu vũ kỹ đều thi triển không ra, nhưng hấn chắc chắn là thắng qua Hồng Vũ, thành tựu mười 5 thắng liên tiếp, một bước vượt qua bảy mươi ba tên, giết vào Thanh Huyền bảng ba mươi vị trí đầu.

Triệt triệt để để đánh vỡ trăm năm trước vị kia lưu lại ghi chép!

Nhìn trên đài.

Ngô trưởng lão ngắm nhìn giữa sân chính chậm rãi thờ dốc Giang Hàn, trong đôi mắt dị sắc liên tục, cuối cùng nhìn không được bắt đắc dĩ lắc đầu, nói: "Lại không luận thiên phú tư chất, vẹn vẹn phần này cứng cỏi, ý chí, đều người phi thường có thể bằng, nếu không có bị hồ linh tên kia vượt lên trước, ta đều muốn thu hấn làm đệ tử."

Phó Viện Chủ ánh mắt cũng tại ngóng nhìn Giang Hàn, nghe được bên cạnh Ngô trưởng lão lời nói, không khỏi vuốt vuốt chính mình ria mép, cười nói: "Chỉ sợ liền hồ linh chính mình cũng không nghĩ tới, cái này đệ tử có thể có bền bỉ như vậy ý chí cùng một khóa thuần túy Võ Đạo Chi Tâm."

Như thế nào Võ Đạo Chi Tâm?

Cũng không phải là cái gì lời nói rỗng tuếch Tâm Hoài Thương Sinh, cũng không phải cái gì ngạo thế ở trong gầm trời bá đạo khí phách, Võ Đạo Chi Tâm cực kỳ đơn giản, cái kia chính là hiếu thắng!

Đối mặt bất luận cái gì cường giả, đều muốn đi chiến thắng, đối mặt bất luận cái gì truyền thuyết, đều muốn đi đánh vỡ, nội tâm cứng cỏi vô cùng, tại bất kỳ tình huống gì hạ cũng sẽ không khiếp sợ. . . Đây là Võ Đạo Chi Tâm!

Giang Hàn một đường quét ngang, thành tựu mười 5 thắng liên tiếp, nhất là sau cùng này Tam Chiến, càng đem một khóa tranh cường hạo thắng Võ Đạo Chi Tâm, thể hiện phát huy vô cùng tinh tế.

"Đúng vậy a, đoán chừng hồ linh chính tên kia đều không nghĩ tới."

Ngô trưởng lão cũng là lắc đầu bật cười, hấn đang tái sinh bài danh đầu qua về sau, đặc địa đi giải một chút Giang Hàn bị hồ linh thu làm đệ tử sự tình,

biết được là Giang Hàn có tương đối thừa thớt cây cỏ Linh Thể huyết mạch.

Nhưng bây giờ trận này Thanh Huyền bằng chỉ chiến nhìn xem đến, Giang Hàn cứng cỏi cùng điên cuồng, hung hãn cùng bá đạo, cùng cỏ gì Mộc Linh thể căn liền không dính dáng!

Mất sau khi cười xong, Ngô trưởng lão lại nhin không được cảm khái nói: "Mười 5 thắng liên tiếp a. . . Xanh Dương tôn giả năm đó ghi chép, cứ như vậy bị phá rồi."

Phó Viện Chủ cũng đồng dạng cảm thán một tiếng, nói: "Xanh Dương tôn giả như thể nhân vật, ngàn năm khó gặp, kẻ này hôm nay có thể siêu việt xanh Dương tôn giả năm đó thanh thế, thật là không dễ."

Rốt cục.

Tại Hồng Vũ đi xuống trận về sau, Giang Hàn cũng chậm rãi hạ tràng, nhưng ánh mắt mọi người lại như cũ đi theo hắn, cho đến hắn trở lại phía tây trong đám người, vừa rồi dần dần thu hồi.

Giang Hàn chiến đấu kết thúc, tiếp xuống chiến đấu trở nên có chút tẻ nhạt vô vị, cho đến hai tên thông mạch cảnh thiên các đại thiên kiều giao thủ một trận, lại có người khiêu chiến Cố Tích Nhan một trận, vừa rồi thoáng kéo động một số bầu không khí.

Giang Hàn không tiếp tục ra sân, cũng không có người lại khiêu chiến Giang Hàn.

Có thể lấy mười 5 thắng liên tiếp chi tư, giết đến tận Thanh Huyền bằng ba mươi vị trí đầu, Giang Hàn thực lực không thể tranh luận, bài danh dựa vào sau năm người đều không có có thể thắng được Giang Hàn tự tin.

Cuối cùng.

Giang Hàn bài danh bị dừng lại tại số 28 Danh Vị đưa, cũng trở thành Thanh Huyền Học Viện thành lập, Thanh Huyền bằng thiết lập đến nay, cái thứ nhất mười 5 thắng liên tiếp, một lần nhảy vọt đến hai mươi tám tên tồn tại!

"Thứ tám mươi chín tên. . . Người thứ chín mươi. . . Thứ chín mươi một tên. . ."

Phụ trách chỉnh lý Thanh Huyền bằng hàng gã chấp sự, đem chỉnh lý tốt thứ hạng mới, từ hạng nhất bắt đầu, từ trên hướng xuống niệm một lần, cho đến niệm xong một tên sau cùng, lần này Thanh Huyền bằng chỉ chiến bài danh cũng theo đó cố định, đem phong tồn đến sáu tháng về sau lần tiếp theo Thanh Huyền bằng chỉ chiến.

Mà tại phong tồn qua đi, gã chấp sự này lại đem Thanh Huyền bằng chỉ chiến bài danh khen thưởng, một lần nữa tuyên bố một phen, đồng thời tận lực nói một chút Giang Hàn tên.

"Số 28 tên, Giang Hàn, bởi vì đánh vỡ Thanh Huyền bằng sáng lập đến nay ghi chép, khen thưởng thêm bí cảnh tu hành. . . Mười ngày!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Tiêu Gia

Bí cảnh tu hành khen thưởng thêm mười ngày!

Cái này độc thuộc về Giang Hàn khen thưởng một tuyên bố ra, ở đây đông đảo Luyện Huyết Cảnh trở lên học viên, kinh dị sau khi, cũng không khỏi đến lộ ra mấy phần vẻ hâm mộ.

Phải biết.

Liên xem như Thanh Huyền bằng mười hạng đầu, cũng chỉ có thể tại bí cảnh tu hành bảy ngày mà thôi, dù cho là người thứ ba, cũng chỉ có thể tu luyện mười ngày, thẳng đến hạng hai mới vừa có mười lăm ngày thời gian!

Giang Hàn đã xâm nhập ba mươi vị trí đầu, thân thể liền có ba ngày bí cảnh thời gian tu hành, lại thêm ngoài định mức mười ngày, so với người thứ ba khen thưởng cao hơn, gần với hạng hai khen thưởng!

"Nhiều ngoài định mức mười ngày bí cảnh tu hành sao?"

Giang Hàn chính mình cũng là thoáng có chút ngoài ý muốn, hắn một hơi xâm nhập ba mươi người đứng đầu, bất quá là vì kiểm tra một chút tự thân cực hạn, có thể có được ngoài định mức mười ngày bí cảnh tu hành, không thể nghĩ ngờ là niềm vui ngoài ý muốn.

Tuy nói hần chưa từng có bí cảnh tu hành kinh lịch, nhưng từ bình thường tìm đọc tài liệu và hiểu được tin tức nhìn, cái này bí cảnh tu hành tuyệt đối là đề bạt Võ Đạo Tu Vi, tăng cường thể phách một sự giúp đỡ lớn.

Bí cảnh chỗ chỗ ngồi là tại Thanh Huyền Học Viện hậu sơn son sọc.

Giang Hàn trước chỗ ở, dự định chinh đồn một đêm, ngày thứ hai liền tiến về bí cảnh, loại này bí cảnh tu hành máy bay sẽ tự nhiên là sớm đi dùng xong tương đối tốt, dù sao lần tiếp theo Thanh Huyền bằng chi chiến còn có thể lần nữa thu hoạch được.

Hôm nay Thanh Huyền bằng nhất chiến, nhượng Giang Hàn đánh giá ra hần thể lực cực hạn chỗ, bất quá đây cũng không phải là hần thực lực cực hạn, bởi vì hần cũng không có lợi dụng Bất Tử Bất Diệt chỉ thể vận dụng càng thêm điên cuồng đấu pháp.

Nói trở lại.

Tại cái này liên tục mười lăm trận cực hạn trong chiến đấu, Giang Hàn toàn thân huyết dịch ngược lại là lại thói luyện càng thêm tinh tú không ít, trong lúc vô hình đề bạt một phần nhỏ tu vi.

Mà trừ cái đó ra, cái này mười lăm cuộc chiến đấu xuống tới, Giang Hàn trong máu này một sợi Viêm Dương Chi Lực, tại sau cùng hai trận bị chiều sâu kích phát vận chuyển, cũng làm cho Giang Hàn đối Luyện Huyết cảnh giới này có càng sâu thể ngộ.

So sánh với Đoán Thể cảnh cùng Thối Cốt Cảnh duy nhất đề bạt, Luyện Huyết Cảnh là cơ hồ các phương diện đều có đề bạt, nhận Đoán Thể Thối Cốt thể phách cường hóa, hạ kết nối mạch Tự Nguyên Vũ Sư con đường.

"Trong cơ thể ta Viêm Dương Chi Lực, tuy nhiên chỉ có một sợi, nhưng hoàn toàn kích phát tình huống dưới, chỉ ít cũng có thể đề bạt ta hai thành thực lực, mà muốn hoàn toàn kích phát, hoặc là đem một thân khí huyết vận chuyển tới cực hạn, hoặc là liên phải từ huyết dịch lưu chuyển trong tìm kiếm phương pháp."

Giang Hàn nằm tại chính mình trên giường, nhìn qua nóc phòng tự lẩm bẩm.

Hiện tại hần, cũng không phải là thông mạch Vũ Sư, khó lấy hơi chuyển động ý nghĩ một chút liền trực tiếp kích phát thể nội này một sợi Viêm Dương Chi Lực, trước đó trong chiến đấu có thể kích phát ra đến, cũng hoàn toàn là bị động, không bị khống chế kích phát.

Giang Hàn trong lòng rõ ràng, nếu là hần có thể khống chế thể nội Viêm Dương Chi Lực, tùy thời đem kích phát ra đến lời nói, hần thực lực chỉ ít có thể lại đề thăng hai thành, thông mạch phía dưới đều có thể nhất chiến!

Nếu là lại tiến giai Luyện Huyết Cảnh đại thành, dù cho là đối mặt thông mạch cảnh Vũ Sư, sợ rằng cũng phải đao thật thương thật độ sức một phen tài năng phân ra cường nhược!

Nhắm mắt lại.

Giang Hàn một vừa hồi tưởng lấy ban ngày từng tràng chiến đấu, cẩn thận thể ngộ trong chiến đấu kích phát Viêm Dương Chi Lực cảm giác, đồng thời thử nghiệm chừng khống trong máu ẩn chứa này một sợi Viêm Dương Chi Lực.

...

Từ Thanh Huyền Học Viện đi về phía nam, vượt qua một mảnh vùng hoang vu, liền có thể nhìn thấy một tòa cực kỳ to lớn thành trì, đây cũng là Thanh Huyền nước quốc đô Thanh Huyền thành, cũng là Thanh Huyền nước mười hai tòa trong thành trì lớn nhất, dung nạp nhân khẩu nhiều nhất một tòa thành trì.

Thanh Huyền trong thành chia làm Nội Thành cùng ngoại thành, ngoại thành vì cư dân bình thường nơi ở địa phương, mà Nội Thành thì là Thanh Huyền nước đông đảo quan viên, cùng Vương Hầu nhóm phủ đệ chỗ.

Tại nội thành một góc.

Nơi này là một tòa không lớn không nhỏ phủ đệ, mái hiên vách tường không có cổ xưa cảm giác, nhìn qua là gần trong vòng mười mấy năm kiến tạo, phủ đệ trên cửa chính, treo "Tiêu phủ" Bảng Hiệu.

Một chỗ trang nghiêm trong thư phòng, hai bóng người quy quy củ củ đứng tại hạ thủ, hơi dựa vào sau đứng người kia, chính là Tiêu Lãnh, mà gần phía trước đứng một người, thì là Thanh Huyền bằng bài danh trước mười ngày các đại thiên kiêu một trong, Tiêu Mạc.

Tại Tiêu Mạc cùng Tiêu Lãnh phía trước, một tên thần thái trầm ổn, hai con ngươi sắc bén có thần trung niên nam tử, chính đứng chấp tay, phảng phất tại cùng hai người nói chuyện, lại phảng phất đang lẩm bẩm lầu bầu mở miệng.

"Hò linh nơi đó ta đã đề cập qua người cùng nha đầu kia việc hôn nhân, hần lấy hai người các người chưa đạt Tự Nguyên chi cảnh, thuận miệng qua loa tắc trách trở về, xem ra đối Tiêu gia ta còn không phải mười phần tín nhiệm."

Nói xong câu đó, trung niên nam tử liền lộ ra vẻ trầm tư, phảng phất đang suy tư điều gì.

Tiêu Mạc bình tĩnh đứng ở một bên, phảng phất thảo luận sự tình không có quan hệ gì với hần, trên mặt không có lộ ra bất kỳ biểu lộ gì, cũng không có

chủ động mở miệng.

Qua một lát.

Một bên Tiêu Lãnh nhìn xem Tiêu Mạc, hít sâu một hơi, tiến lên nửa bước, cung kính hướng về phía trung niên nam tử mở miệng nói:

"Bá phụ đại nhân, ta có một chuyện bẩm báo."

"Ừm?"

Trung niên nam tử đỉnh chỉ suy tư, ánh mắt rơi xuống Tiêu Lãnh trên thân.

Tại trung niên nam tử này trước mặt, Tiêu Lãnh thần thái cung kính vô cùng, không dám có bất kỳ càn rỡ nào cử động, nỗ lực dùng trăm ỏn thanh âm mở miệng.

"Hò trưởng lão thu một vị đệ tử sự tình, ngài cũng đã nghe nói, tên là Giang Hàn, tình huống cụ thể ta cũng không biết, nhưng người này đoạn thời gian gần nhất, tựa hồ cùng tiểu Ngọc sư muội đi rất gần."

"Có chuyện như thế?"

Trung niên nam tử nhướng mày, hồ linh thu một vị đệ tử sự tình hẳn xác thực có nghe thấy, nhưng thu đệ tử cùng cháu gái đi rất gần, cái này không khỏi hẳn không liên nghĩ một vài sự việc.

Hắn buông ra chấp hai tay sau lưng, trong thư phòng vừa đi vừa về đi hai bước, hơi suy tư một chút về sau, lắc đầu nói:

"Hò gia bởi vì nắm đó sự tình, chỉ còn lại ông cháu hai người, trừ phi nha đầu kia có thể thành tựu Vũ Vương chi vị, bằng không hẳn hồ linh trăm năm về sau, lấy cái gì phù hộ cái này cận tồn huyết mạch. . . Ta tin tưởng hẳn hồ linh sẽ không làm cái gì việc ngốc, cuối cùng vẫn là muốn tại Thanh Huyền nước rất nhiều trong thế lực lựa chọn một cái."

"Thế nhưng là. . ."

Tiêu Lãnh cắn cắn miệng môi, lần nữa trăm giọng mở miệng, đem có quan hệ Giang Hàn sự tích, cấp tốc nói một lần.

Nghe được Giang Hàn lấy được tân sinh xếp hàng thứ nhất, trung niên nam tử còn không biểu tình biến hóa, mà đang nghe Giang Hàn lấy được mười 5 thắng liên tiếp, một bước vượt qua hơn bảy mươi tên, đặt chân Thanh Huyền bảng ba mươi vị trí đầu, rốt cục vô pháp giữ vững bình tĩnh, thần thái vì đó động dung.

"Mười 5 thắng liên tiếp, một bước đặt chân Thanh Huyền bảng số 28 vị, cái này có thể tuyệt không phải người thường có thể bằng, nếu như là lời như vậy, cái kia ngược lại là thật có mấy phần biến số."

Trung niên nam tử biểu lộ dần dần trở nên trầm thấp xuống, nói:

"Vô luận như thế nào, cô này Mộc Linh thể huyết mạch, Tiêu gia ta đều muốn chiếm được, huống hồ không đề cập tới sau này mấy đời cũng có thể lại hiện ra cây cỏ Linh Thể, vẹn vẹn là nha đầu kia tự thân năng lực, đều đủ để nhượng Tiêu gia ta nội tình lại đề thăng một cái cấp độ."

Mà liền tại trung niên nam tử trong đôi mắt có hàn mang không ngừng lấp lóe thời điểm, một mực chưa từng mở miệng Tiêu Mạc đột nhiên mở miệng.

"Phụ thân đại nhân, việc này rất không cần phải sốt ruột."

Chỉ gặp Tiêu Mạc ngẩng đầu, bình tĩnh mà trăm ỏn mở miệng nói: "Không nói đến nó cùng tiểu Ngọc sư muội sự tình còn thuộc không có lừa thì sao có khó, chỉ nói Giang Hàn người này, tuy có không tầm thường khí phách, nhưng cũng gây địch không ít. . ."

Tiêu Mạc đem chính mình chỗ hiểu được, Giang Hàn cùng Lâm Hạo Hiên mâu thuẫn, đơn giản nói một chút.

"Ồ?"

Trung niên nam tử nghe Tiêu Mạc lời nói, mi đầu hơi giãn ra, nhưng rất nhanh lại lắc đầu nói: "Mặc dù tại Lâm gia con thứ có cừ oán, nhưng cùng toàn bộ Lâm gia cũng không thù oán niệm, chỉ bằng vào Lâm gia tiểu tử kia, muốn muốn đối phó cái này Giang Hàn sợ là không dễ, bất quá trước tọa sơn quan hổ đấu một phen cũng chưa chắc không thể."

"Đúng là như thế."

Tiêu Mạc gật gật đầu, nói: "Như Tiêu gia ta xuất thủ, âm thầm hành sự không bị phát giác còn tốt, vạn nhất bị phát giác, Hồ lão là đoạn không có khả năng lại đem tiểu Ngọc sư muội gả vào Tiêu gia ta."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Bí Cảnh Linh Trì

Sáng sớm.

Giang Hàn dậy thật sớm, tại trong tiểu viện luyện một hồi quyền về sau, thấy sắc trời dần dần sáng lên, liền thu quyền Thổ Tức, cảm thân phận của mình ngọc bài đuổi hướng hậu sơn trong sơn cốc bí cảnh.

Thanh Huyền Học Viện bí cảnh, cùng Giang Hàn bình thường đoán luyện Kích Pháp địa phương, vừa vặn cách xa nhau một tòa núi lớn, vượt qua ngọn núi kia, liền đến bí cảnh vị trí.

Trong sơn cốc rất là trống trải, cây cối ít, nhưng đang đến gần trung ương địa phương, lại có kỳ dị sương mù màu trắng bốc lên, bao phủ một khu vực như vậy, khiến cho mắt thường không cách nào phân biệt trong đó tình huống.

"Giang Hàn?"

Phụ trách trông giữ bí cảnh chấp sự, chính là một ngày trước chủ trì Thanh Huyền bằng chỉ chiến tên kia áo trắng chấp sự, nhìn thấy Giang Hàn thân ảnh đi tới, cũng không kinh ngạc, hướng về phía Giang Hàn hữu hảo cười cười.

"Gặp qua chấp sự."

Giang Hàn hướng về phía áo trắng chấp sự hơi hơi ôm quyền.

Áo trắng chấp sự nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Người đến có chút sớm, lại chờ một lát, cái này bí cảnh có thể muộn tiến, lại không thể sớm tiến, chỉ cần đi vào bí cảnh, vô luận là có hay không chờ đủ một ngày, đều dựa theo một ngày tính toán."

Giang Hàn đối với bí cảnh tình huống cụ thể vẫn còn không thể nào quen thuộc, nghe được áo trắng chấp sự giải thích, gật gật đầu, vô luận đúng giờ tiến vào vẫn là trễ một số tiến vào, đều dựa theo một ngày tính toán, này đến sớm hiển nhiên so đến chậm tốt.

Qua một lát.

Lần lượt lại có người đi vào bí cảnh bên ngoài, đều là Thanh Huyền trên bảng bài danh ba mươi vị trí đầu nhân vật, khi nhìn đến Giang Hàn thân ảnh lúc, vô luận là thông mạch cảnh thiên các đại thiên kiêu, vẫn là còn lại Luyện Huyết viên môn võ giả, đều lộ ra mấy phần dị dạng thần sắc.

Lại tới đây đại bộ phận đều là năm thứ tư Lão Sinh, ước chừng một phần ba bộ phận là năm thứ ba Lão Sinh, mà Giang Hàn vị này năm thứ hai, không thể nghi ngờ là có chút hạc giữa bầy gà.

Tiêu Mặc cũng trong đám người, nhưng nhìn về phía Giang Hàn biểu lộ cũng rất là bình tĩnh.

Rất nhanh.

Tại nhân số tụ tập đến hai mươi người thời điểm, áo trắng chấp sự ngăn lại thứ hai mươi một người, bí cảnh một lần vẹn vẹn có thể chứa đựng hai mươi người tu hành, vượt qua chỉ có thể lựa chọn ngày thứ hai lại tiến vào.

"Canh giờ đã đến, bọn người có thể đi vào."

Ước chừng lại qua một lát, áo trắng chấp sự nhìn thấy bí cảnh bên trong sương mù màu trắng, bắt đầu xuất hiện biến hóa, nhường ra một con đường thời điểm, nhất thời gật gật đầu, hướng về phía Giang Hàn bọn người mở miệng.

Sớm đã không phải lần đầu tiên đến bí cảnh Tiêu Mặc bọn người, tại bí cảnh cửa vào mở ra về sau, liền nhao nhao cất bước mà vào, Giang Hàn cũng là không vội mà tranh đoạt, đi theo sau cùng đi vào.

Xuyên qua sương mù màu trắng nhường ra đường, ước chừng hành tẩu mấy chục bước, phía trước cảnh sắc biến đổi, lộ ra một mảnh ước chừng mấy chục trượng phương viên, có sáu cái kỳ dị hồ suối khu vực.

Sáu cái kỳ dị hồ suối không giống nhau, có nhan sắc huyết hồng, có nhan sắc xanh đậm, có làm theo một mảnh tro tàn chi sắc.

"Huyết Trì, băng ao, Độc Trì, Lôi Trì, Viêm Trì, trọng ao."

Tuy nhiên là lần đầu tiên đến, nhưng trước khi đến Giang Hàn cũng kỹ càng tìm đọc qua bí cảnh tư liệu, đối bí cảnh trong sáu cái Linh Trì vẫn là có mấy phần hiểu biết, nhìn một chút sau liền đem sáu cái Linh Trì phân biệt ra được.

Cái này sáu cái linh trong ao, trừ Huyết Trì có thể dùng để bổ sung khí huyết cùng khôi phục thương thế bên ngoài, còn lại 5 ao đều là dùng để Thối Luyện Thể Phách Linh Trì.

Băng ao Cực Hàn, Độc Trì kịch độc, Lôi Trì thiểm điện, Viêm Trì nóng rực, trọng ao nặng nề.

Tuy nói cái này 5 ao không thể bao quát sở hữu công pháp sở hữu thuộc tính, nhưng tuyệt đại bộ phận công pháp, đều có thể mượn nhờ nơi đây hoàn cảnh tiến hành tu hành, cho dù tất cả đều không thích hợp, cũng có thể ở trong huyết trì ngâm, hấp thu khí huyết luyện hóa.

Sáu cái Linh Trì mỗi một ao đều có ba trọng phương viên, đủ để dung nạp mọi người tiến hành tu luyện.

"Thử trước một chút huyết trì này."

Nhìn thấy những người khác lựa chọn Linh Trì, bước vào trong đó các từ tu luyện, Giang Hàn tự nhiên cũng không có ý định lãng phí thời gian, đầu tiên là đi vào này đỏ như máu, phảng phất từ máu tươi hội tụ mà thành Linh Trì trước.

Trút bỏ ngoại bào, Giang Hàn chậm rãi bước vào Huyết Trì.

Huyết Trì cũng không sâu, vền vền chỉ tới Giang Hàn bên hông, mà cơ hồ ngay tại hần bước vào Huyết Trì trong nháy mắt, nhất thời liền cảm giác được một cỗ cực kỳ nồng đậm Khí Huyết Chi Lực, tại thân thể của mình bốn phía phun trào, theo da mình chui vào trong cơ thể mình.

"Không hổ là bí cảnh Huyết Trì, ngâm ở chỗ này, chỉ sợ dùng không một canh giờ, luyện hóa Khí Huyết Chi Lực liền có thể sánh ngang một cái Huyết Khí Đan."

Cảm nhận được Huyết Trì công hiệu về sau, Giang Hàn trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, không có vội vã qua còn lại Linh Trì ném thử, trước cúi người xuống, đem toàn thân đều ngâm ở trong huyết trì, vận chuyển lên Viêm Dương Tinh Thần Quyết, liên tục không ngừng hấp thu bên trong huyết trì ẩn chứa Khí Huyết Chi Lực.

Bên trong huyết trì Khí Huyết Chi Lực gần như lấy không hết, cho dù là Giang Hàn đem Viêm Dương Tinh Thần Quyết vận chuyển tới cực hạn, cũng vô pháp tại huyết trì này bên trong nhấc lên to lớn gì động tĩnh, vền vền chỉ tại thân thể bốn phía hình thành một cái hơi vòng xoáy nhỏ.

Tu vi đột phá đến Luyện Huyết Cảnh về sau, mỗi đề bạt một cái cảnh giới nhỏ, đều cần luyện hóa đại lượng Khí Huyết Chi Lực, đây cũng là vì cái gì ngoại giới những tán tu kia, cực ít có thể đặt chân thông mạch cảnh Vũ Sư một trong những nguyên nhân.

Cũng không đủ thiên phú, lại không có thâm hậu gia tộc bồi dưỡng, muốn phải lấy được đầy đủ Huyết Khí Đan Nguyên Khí Đan đến phụ tá tu hành, căn liền không khả năng!

Phóng nhãn toàn bộ Thanh Huyền nước, mấy chục triệu người bên trong, có thể đặt chân thông mạch Vũ Sư chỉ cảnh cũng không cao hơn mấy ngàn người, có thể nói là vạn người không được một.

Những này thông mạch cảnh Vũ Sư, vô luận là phụ thuộc vào các đại thế lực, vẫn là độc lai độc vãng, đều không thể nghi ngờ được xưng tụng là Thanh Huyền quốc thượng tầng nhân vật.

Luyện Huyết Cảnh cao giai Vũ Đồ, tại Thanh Huyền nước nhiều nhất lẫn lộn đến một số tiểu đầu mục vị trí, mà thông mạch Vũ Sư làm theo có thể tổ kiến một cái Tiểu Thế Lực chiếm cứ một phương, hoặc là khai chi tán diệp, phát triển ra một cái danh môn vọng tộc.

Giang Hàn Thái Gia Gia, chính là một vị thông mạch Vũ Sư, từng tại Quận Thành ngang dọc mấy chục năm, khai chi tán diệp phát triển ra Giang gia, tại Quận Thành bên trong chính là danh môn vọng tộc một trong.

Bất quá.

Theo nó trước đây ít năm thọ diệt hết thế, Giang gia lại thủy chung không người có thể đột phá thông mạch Vũ Sư, cái này danh môn vọng tộc đã bắt đầu dần dần suy sụp.

Giang Hàn cùng Kỳ Phụ Mẫu xem như Giang gia chi thứ chi thứ, tại Giang gia nội bộ địa vị cực thấp, cùng Giang gia liên hệ cũng rất ít, cho nên Giang gia dần dần xuống dốc đối Giang Hàn một nhà cơ hồ không có ảnh hưởng gì.

...

Tại Giang Hàn luyện hóa khí huyết quá trình bên trong, thỉnh thoảng có toàn thân bao trùm Băng Sương, đông lạnh run lấy bảy người, hoặc là thân thể biến thành màu đen, thân trúng kịch độc người bỏ vào Huyết Trì, sau một lát lại nhảy nhót tung bùng leo ra Huyết Trì, tiếp tục nhảy vào còn lại Linh Trì bên trong tu luyện.

Lẫn nhau ở giữa đều là không liên quan tới nhau, không ai nguyện ý tại cái này có thời hạn bí cảnh trong tu hành lãng phí thời gian.

Ước chừng sau ba canh giờ.

Giang Hàn thở ra một thanh thở dài, mở to mắt, một hơi xuống tới, hần luyện hóa Khí Huyết Chi Lực không sai biệt lắm muốn vượt qua bốn năm mai Huyết Khí Đan được hiệu!

"Thể nội khí huyết có chút bão hòa, cần tiêu hóa một phen mới có thể tiếp tục luyện hóa."

Cảm thụ được trong cơ thể mình dồi dào khí huyết, Giang Hàn đi ra Huyết Trì.

Lúc này Giang Hàn, toàn thân đều mơ hồ có chút phiếm hồng, giống như tại bốc hơi nóng, đây là khí huyết quá nồng đậm biểu hiện.

Nhìn xem năm người ngác Linh Trì, Giang Hàn ánh mắt cuối cùng dừng lại đang không ngừng tản mát ra nóng rực khí tức Viêm Trì phía trên, hẳn tu luyện là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cái này Viêm Trì đặc tính cùng hắn công pháp không thể nghi ngờ là lớn nhất tương hợp.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Viêm Trì Tu Hành

Viêm Trì màu sắc vì Kim Hồng, trong đó ao nước cực kỳ sền sệt, có người chính ngâm ở trong đó, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, nhưng lại tại cắn răng kiên trì.

Giang Hàn cũng không để ý tới bên cạnh người tu hành, đi đến Viêm Trì bên cạnh về sau, cũng không sợ hãi chính mình không thể thừa nhận, trực tiếp liền cất bước bước vào trong đó.

Từ từ! !

Vừa một bước vào Viêm Trì, Giang Hàn nhất thời liền cảm giác được một cỗ cực kỳ nóng rực lực lượng, bao phủ thân thể của mình, thiêu đốt chính mình da thịt cùng huyết nhục, như muốn đem chính mình đốt thành than cốc.

Loại trình độ này nóng rực, bình thường ít nhất cũng phải Luyện Huyết Cảnh đại thành, tài năng chống cự ở, nhưng Giang Hàn thể phách gần như sánh ngang Luyện Huyết Cảnh viên mãn, tu luyện càng là Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại công pháp này, thân thể đã sớm bị Viêm Dương Chi Lực trong trong ngoài ngoài thôi luyện không biết bao nhiêu lần.

Điểm ấy nóng rực đối với hắn mà nói tính toán không cái gì.

"Lại hướng trung gian một điểm."

Giang Hàn có thể cảm giác được cái này ba trọng phương viên Viêm Trì, càng đi trung ương, loại kia nóng rực liền càng mãnh liệt, thế là thăm dò tính hướng trung ương đi đến.

Đi ước chừng hai bước, Viêm Trì trong nóng rực chi lực liền đột nhiên tăng mạnh hơn một đoạn, cho dù là thể phách bị Viêm Dương Chi Lực thôi luyện qua vô số lần Giang Hàn, cũng cảm giác được một chút nhói nhói, đây là này cỗ nhiệt lượng thẩm thấu tiến thể nội biểu hiện.

"Còn chưa đủ, lại hướng phía trước một điểm."

Giang Hàn hơi dừng lại chốc lát, liền hơi lắc đầu, tiếp tục đi đến phía trước, hắn có được Bất Tử Bất Diệt chi thể, căn không sợ cái này Viêm Trì bên trong nóng rực sẽ hay không đối tự thân tạo thành cái gì thương tổn nghiêm trọng.

Lại liên tiếp đi mấy bước, đi vào khoảng cách viêm trong ao chỉ kém nửa trọng địa phương, Giang Hàn rốt cục dừng lại.

Vị trí này là hắn không tá trợ Bất Tử Bất Diệt chi thể tình huống dưới, thuần lấy thể phách chống cự cực hạn, Viêm Trì trong Chích Viêm chi lực, hoàn toàn thẩm thấu tiến trong cơ thể hắn, không ngừng cọ rửa hắn gân cốt huyết nhục, kịch liệt tiêu hao trong cơ thể hắn khí huyết, đồng thời không ngừng thôi luyện hắn thể phách.

Trừ cái đó ra.

Giang Hàn có thể cảm giác được, huyết dịch của hắn trong ản chứa này một sợi Viêm Dương Chi Lực, cũng bắt đầu tự hành vận chuyển, hấp thu Viêm Trì trong Chích Viêm khí tức, từng chút từng chút tăng cường lấy.

Luyện Huyết Cảnh tiểu thành cùng Luyện Huyết Cảnh đại thành ở giữa chênh lệch, nhất là căn chính là tu luyện các loại công pháp, tại một thân khí huyết cùng trong máu lưu lại đặc tính.

Toàn thân trong máu ản chứa Viêm Dương Chi Lực càng mạnh, đối thể nội chảy xuôi máu tươi cùng Khí Huyết Chi Lực chừng không, tự nhiên là hội càng mạnh, từ linh hoạt vận chuyển dần dần đạt thành xoay tròn thuần thực, Khí tùy Tâm động.

Từ từ! !

Viêm Trì bên trong nóng rực khí tức không ngừng chui vào Giang Hàn thể nội, thiêu đốt thối luyện hần huyết nhục da thịt, đồng thời lại bị huyết dịch của hần bên trong ẩn chứa này một sợi Viêm Dương Chi Lực không ngừng hấp thu.

Theo huyết nhục gân cốt không ngừng bị thối luyện, Giang Hàn tại bên trong huyết trì hấp thu Khí Huyết Chi Lực, cũng đang nhanh chóng tiêu hao.

Cái này giống như là tại rèn luyện một khối Tinh Thiết, hấp thu Khí Huyết Chi Lực cũng là cơ sở Tinh Thiết mở, mà loại này thối luyện, cũng là đem Tinh Thiết mở rèn luyện thành tinh sắt.

Ước chừng qua hai canh giờ.

Giang Hàn thể nội tràn đầy Khí Huyết Chi Lực dần dần hao hết, hần một thân gân cốt huyết nhục, tại Viêm Trì thối luyện phía dưới trở nên càng tăng mạnh hơn mềm dai không ít, mà trong máu một sợi Viêm Dương Chi Lực, cũng đồng dạng tăng cường không ít, khoảng cách Luyện Huyết Cảnh đại thành cũng càng gần một bước.

"Hồi Huyết Trì."

Cảm thấy được tự thân khí huyết dần dần hao hết thời điểm, Giang Hàn mở to mắt, từng bước một rời khỏi Viêm Trì, một lần nữa trở lại máu trong ao, hấp thu Khí Huyết Chi Lực.

Cùng Viêm Trì khác biệt, Huyết Trì không phân trung ương cùng biên giới, Khí Huyết Chi Lực vô luận ở trung ương vẫn là biên giới đều là giống nhau, nồng đậm lại nhẹ nhàng.

Cứ như vậy.

Giang Hàn ở trong huyết trì hấp thu Khí Huyết Chi Lực, chờ hấp thu đến thân thể có thể chứa đựng cực hạn, liền rời đi Huyết Trì, bước vào viêm trong ao, mượn nhờ Viêm Trì bên trong Hỏa thuộc tính nguyên khí đến Thối Luyện Thể Phách, thối luyện huyết dịch, không ngừng đi tới đi lui.

Trong lúc đó Giang Hàn cũng thử qua còn lại mấy cái Linh Trì, còn lại mấy cái Linh Trì đối Thối Luyện Thể Phách cũng có rất cường hiệu quả, nhưng lại không cách nào trợ giúp hần thối luyện huyết dịch, tăng cao tu vi.

Thích hợp hần nhất vẫn như cũ là Viêm Trì.

Một ngày thời gian trôi qua rất nhanh, cho dù là Giang Hàn gân cốt đã bền bỉ hơn hần Tinh Thiết, tại cái này Viêm Trì thối luyện phía dưới, cũng như cũ có không nhỏ đề bạt!

Trừ cái đó ra, quan trọng hơn thì là hần tu vi, trọn vẹn đề bạt một mảng lớn, nếu như là bình thường tu luyện lời nói, hần ít nhất phải nuốt bảy tám mai Huyết Khí Đan, tu luyện nửa tháng trở lên!

Nhưng mà này còn là chỉ tăng cao tu vi, không cường hóa thể phách tình huống.

"Còn có mười hai ngày thời gian, coi như sau này hiệu quả hội dần dần giảm xuống, cũng đủ để đem ta tu vi đẩy lên tới Luyện Huyết Cảnh tiểu thành cực hạn, cái này mười 5 tháng liên tiếp không có phí công tranh."

Lại tại bên trong huyết trì hấp thu đại lượng Khí Huyết Chi Lực về sau, Giang Hàn hít sâu một hơi, bước ra Huyết Trì, lần nữa đi vào viêm trong ao.

Lần này bước vào Viêm Trì, Giang Hàn trong đôi mắt lại có một sợi quang mang lấp lóe.

Nếu nói viêm trong ao, địa phương nào Hỏa thuộc tính nguyên khí nồng nặc nhất, này không thể nghi ngờ chính là viêm trong ao, nơi này ẩn chứa khủng bố nóng rực, dù cho là thông mạch cảnh Vũ Sư, nếu như tu luyện không phải Hỏa hệ công pháp, cũng khó có thể chống cự.

"Đã cái này Viêm Trì hiệu quả tốt như vậy, kia liền càng điên cuồng một điểm tốt!"

Trước kia Giang Hàn liền ưa thích truy cầu cực hạn, hiện tại thân thể có gần như Bất Tử Bất Diệt đặc tính hần, tự nhiên là càng thêm chẳng sợ hãi.

Hồ!

Giang Hàn hít sâu một hơi, tại Viêm Trì trong đi mấy bước về sau, nhắm mắt lại, đột nhiên chui vào đáy ao, sau đó chọi cứng lấy bốn phương tám hướng truyền đến cảm giác nóng rực, bơi tới viêm trong ao chỗ.

Xi xì xì! !

Viêm trong ao chỗ nóng rực, so Giang Hàn tưởng tượng còn mãnh liệt hơn một số, đã là triệt để vượt qua hần thể phách có khả năng phạm vi chịu đựng, cơ hồ là hô hấp ở giữa, liền nương thân thể của hần gần như hòa tan!

Cũng chính là lúc này, Giang Hàn thể nội loại kia quỷ dị khôi phục chi lực, bắt đầu không ngừng phát huy tác dụng, tại Giang Hàn hơi khổng chế dưới, nương thân thể mình từ đầu tới cuối duy trì tại gần như sục sôi, lại cũng sẽ không bên bờ biên giới sắp sụp đổ.

Dưới loại tình huống này.

Giang Hàn thể nội Khí Huyết Chi Lực tiêu hao cực kỳ kịch liệt, mà hần một thân gân cốt huyết nhục sở thụ đến thói luyện, cùng tu vi đề bạt, cũng so trước đó nhanh gần như gấp đôi!

Dạng này thể phách rèn luyện cùng tu vi đề bạt, không thể nghi ngờ là bất luận kẻ nào đều khó mà nhìn theo bóng lưng, thuần túy cũng là hủy diệt tính tu hành, cũng chỉ có có Bất Tử Bất Diệt chi thể Giang Hàn, có thể tiến hành loại này khủng bố tu hành!

Bởi vì viêm trong ao nóng rực quá mãnh liệt, khiến Giang Hàn thân thể đều mất đi cảm giác đau, ngược lại không cảm giác được cái gì đau đớn, chỉ có toàn thân truyền đến ngứa ngáy.

"Trong cơ thể ta loại này khôi phục năng lực, tựa hồ xác thực sẽ không tiêu hao."

Trong quá trình này, Giang Hàn cũng đang quan sát trong cơ thể mình, này bởi vì thần bí huyết dịch mà đạt được khôi phục năng lực sẽ hay không dần dần yếu bớt, làm tốt tùy thời rời xa viêm trong ao chuẩn bị.

Nhưng mà.

Vô luận là thân thể khôi phục bao nhiêu lần, loại kia thần bí khôi phục năng lực đều không có bất kỳ cái gì yếu bớt.

"Không có cực hạn, vĩnh hằng bất tử Bất Diệt Chi Thể sao? Không, có lẽ vẫn là có cực hạn, chỉ là loại tình huống này cự ly này cái cực hạn còn thực sự quá xa, còn vô pháp chạm đến."

"Giọt kia thần bí huyết dịch đến tốt cùng là cái gì, vì sao có thể mang đến cường đại như thể năng lực?"

Giang Hàn trong lòng suy nghĩ không ngừng chuyển động, cuối cùng vẫn lắc đầu, vô pháp bắt lấy đầu mối gì, hần cảm thấy liền xem như Đan Nguyên Vũ Vương, chỉ sợ đều khó mà biết rõ ràng này thần bí huyết dịch lai lịch.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Ba Phương Hướng

Suy tư một hồi, nghĩ không ra cái gì, Giang Hàn liền từ bỏ truy cứu này thần bí huyết dịch lai lịch ý nghĩ, bình tĩnh lại vận chuyển Viêm Dương Tinh Thần Quyết, tăng cao tu vi.

Suy nghĩ nhiều vô dụng.

Tăng thực lực lên mới là trọng yếu nhất, có đầy đủ thực lực, hết thảy bí ẩn đều có thể giải khai, không có thực lực lại chỉ có thể vọng tưởng a.

Luyện Huyết Cảnh tu hành tốc độ, so với Đoán Thể cảnh cùng Thối Cốt Cảnh hội chậm hơn lời, dù cho là Thiên Kiêu hạng người, có sung túc Huyết Khí Đan Nguyên Khí Đan cung ứng, cũng phải mấy tháng tài năng đề bạt một cảnh giới.

Mà Giang Hàn tại bí cảnh bên trong, tu luyện chính một chút mười hai ngày sau đó, tu vi chính là nhưng đã đạt tới Luyện Huyết Cảnh tiểu thành cực hạn.

Chỉ thiếu chút nữa, liền có thể đặt chân Luyện Huyết Cảnh đại thành!

Đây không thể nghi ngờ là một cái cực kì khủng bố tu hành tốc độ, phải biết hần đột phá Luyện Huyết Cảnh cho đến bây giờ, vền vền mới không đến một tháng thời gian!

Có thể dùng khủng bố như thế tốc độ tăng cao tu vi, mà lại không có chút nào căn cơ bất ổn dấu hiệu, trừ Viêm Dương Tinh Thần Quyết bộ công pháp kia thân thể cực kỳ cường hần, mà bí cảnh hiệu quả cũng cực kỳ mãnh liệt bên ngoài, lớn nhất căn nguyên nhân, vẫn là Giang Hàn hấp thu thần bí huyết dịch về sau, sở được đến Bất Tử Bất Diệt chi thể!

Bởi vì Nhục Thân Bất Tử bất diệt, hần có thể lấy loại kia bất luận kẻ nào đều khó mà bắt chước hủy diệt thức tu hành, tới gần hồ tăng lên điên cuồng tu vi.

Đổi thành những người khác, học Giang Hàn làm như vậy lời nói, đừng nói tăng cao tu vi, chỉ sợ cỏ mọc đều đã cao ba thước.

...

Hôm nay là bí cảnh tu hành ngày thứ mười ba.

Rầm rầm !

Viêm trong ao, ao nước phun trào, một thân ảnh từ trong đó chui ra, chính là Giang Hàn, hần đi ra Viêm Trì, hướng về Huyết Trì đi đến, đồng thời quét mắt một vòng bí cảnh bên trong sáu cái Linh Trì.

"Đã không có mấy người. . ."

Có được tại bí cảnh nội tu được mười ngày trở lên tư cách người, trừ hần bên ngoài, cũng chỉ có Thanh Huyền bằng ba hạng đầu mà thôi, những người khác liền xem như cách một ngày vừa đến, cũng rất nhanh liền hao hết thời gian.

Mười hai ngày quá khứ, nơi này chỉ còn lại rải rác ba lượng người.

Huyết Trì bên trong hoàn toàn yên tĩnh, ao nước như cũ như máu tươi đồng dạng đỏ tươi mà sền sệt, Giang Hàn không có dừng lại, trực tiếp liền cất bước bước vào trong đó.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn một chân vừa vừa bước vào Huyết Trì thời điểm, đột nhiên, một cái đầu nhỏ từ Giang Hàn trước mặt trong nước hồ xuất hiện.

Trong Huyết Trì máu tươi từ cái kia cái đầu nhỏ trượt xuống, này cái đầu nhỏ nhìn chăm chăm Giang Hàn, nháy mắt mấy cái về sau, hi hi cười nói:

". . . Không có tính toán nói vậy, ngươi thật giống như là ngày cuối cùng a?"

Giang Hàn bị giật mình, tức giận trắng nàng liếc một chút, nói: "Tù Yêu Sư tỷ ngươi trốn ở trong ao máu liền vì đột nhiên xuất hiện dọa ta một hồi sao?"

Tô Từ Yêu tại Giang Hàn tiến vào bí cảnh sau ngày thứ mười, mới vừa tới bí cảnh bên trong tu hành, đến nay chưa đi, mà tiểu nha đầu làm theo một mực không có tới, Cố Tích Nhan cũng không có gặp bóng người.

"Rõ ràng là ngươi dọa ta mới đúng."

Tô Từ Yêu đứng lên, toàn thân dính đầy trong Huyết Trì máu tươi, dáng người yêu nhiều mà lại hoàn mỹ, giống như Tà Giáo ma nữ, mỹ lệ mà khiến lòng run sợ.

Nàng hướng về phía Giang Hàn hừ một tiếng, hung ác nói: "Ta tại Huyết Trì dưới đáy hảo hảo luyện công, ngươi đột nhiên nhảy vào đến dọa ta một hồi, còn dám ác nhân cáo trạng trước!"

". . ."

Giang Hàn tức xạm mặt lại, nhìn lấy nàng bộ dáng, vẫn là từ bỏ cùng hần giảng đạo lý ý nghĩ.

Cái này yêu nữ tu vi chí ít cũng có thông mạch cảnh tiểu thành, bây giờ chính mình còn không phải là đối thủ, trong lòng của hần âm thầm quyết định, chờ lúc nào có thể đánh được nàng, lại cùng nàng hảo hảo giảng một chút đạo lý!

Gặp Giang Hàn không nói lời nào, Tô Từ Yêu trước mặt khắc vẫn là hung dữ bộ dáng, sau một khắc lại đột nhiên cười hắc hắc, rất là đại khí vỗ ngực một cái, nói:

"Coi như vậy đi, sư tỷ ta vẫn rất có lòng dạ, liền tha thứ ngươi."

Thấy thế.

Giang Hàn nhìn không được liếc liếc một chút ngực nàng, nhưng trong lòng thì âm thầm gật đầu, nàng như thế câu lời nói thật, còn xác thực rất có 'Lòng dạ', rõ ràng nhìn niên kỷ so với chính mình còn nhỏ tới. . .

Bất quá nếu là Yêu Nữ, này lớn lên hình dáng ra sao đều chẳng có gì lạ.

Một bên khác, tựa hồ là chú ý tới Giang Hàn ánh mắt, Tô Từ Yêu nháy mắt mấy cái, tay nhỏ đột nhiên đặt ở y phục trên nút thắt, thanh âm tràn ngập dụ hoặc nói ra:

"Ừm? Muốn xem không?"

Khục!

Giang Hàn nhìn không được tăng hăng một cái, trong lòng tối chửi một câu Yêu Nữ, sau đó một mặt nghiêm mặt mở miệng nói: "Sư tỷ xin tự trọng!"

"Đầu gối, thật không có ý nghĩa."

Tô Từ Yêu bĩu môi, phảng phất Giang Hàn nếu là nói muốn, nàng liền thực biết mở nút áo một dạng.

Không qua sông lạnh mấy ngày nay không ít cùng hần liên hệ, biết cái này yêu nữ lời nói dối một câu cũng không thể tin, nếu quả thật tin, đây cũng là cách cái chết không xa.

Lười nhác cùng Yêu Nữ dây dưa, Giang Hàn hướng Huyết Trì chỗ sâu đi mấy bước, sau đó trực tiếp nhắm mắt lại, chuyên tâm hấp thu Khí Huyết Chi Lực.

Tuy nói hần ở chỗ này đã tu luyện mười ba ngày, đã dần dần thích ứng nơi này hoàn cảnh, tu luyện hiệu quả so với ngày đầu tiên thời điểm giảm xuống, nhưng cũng như cũ so tại bên ngoài tu luyện phải nhanh nhiều, tự nhiên là một chút thời gian đều không bỏ được lãng phí.

Rất cực.

Tại Giang Hàn lại qua lại tại Viêm Trì cùng Huyết Trì một lần về sau, hần tại bí cảnh trong ngày ngò thời gian đã là chính một chút mười ba ngày, phụ trách giám thị bí cảnh ảo trắng chấp sự mở ra bí cảnh, đem hần đưa ra.

"Đáng tiếc vẫn là không thể trực tiếp đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành."

Cảm thụ được tự thân tu vi khoảng cách Luyện Huyết Cảnh đại thành chỉ kém một chút, Giang Hàn hơi có vẻ đáng tiếc lắc đầu, nếu là tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành, hần tại bí cảnh tu hành trong khoảng thời gian này, chỗ suy nghĩ một việc, cũng liền có thể lấy tay ném thử.

Bây giờ hần, muốn tăng thực lực lên, có ba cái phương diện.

Nó một, tu vi đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành.

Thứ hai, lại chọn lựa một môn Phàm Giới đỉnh phong vũ kỹ tu luyện, ném thử cùng Liệt Địa kích kết hợp, luyện thành một môn Phàm Giới đỉnh phong tổ hợp vũ kỹ.

Thứ ba, lấy tới một thanh Linh Binh.

Hần bây giờ tu vi khoảng cách Luyện Huyết Cảnh đại thành chỉ kém một chút, có thể nói là tùy thời đều có thể đột phá.

Về phần vũ kỹ, lúc trước hần đột phá Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, liền có thể miễn phí chọn lựa một môn Phàm Giới thượng phẩm vũ kỹ, một mực không có qua chọn.

Nếu là đột phá Luyện Huyết Cảnh giới đại thành, còn có thể lấy thêm đến một lần miễn phí chọn lựa Phàm Giới thượng phẩm vũ kỹ thời cơ, hai lần thời cơ chung vào một chỗ, lại ngoài định mức nỗ lực một bộ phận Thanh Huyền điểm, liền có thể đổi lấy một môn Phàm Giới đỉnh phong vũ kỹ.

Linh Binh. . .

Cái này ngược lại là khó khăn nhất, mỗi một chiếc Linh Binh giá trị đều cực cao, chỉ ít mấy lần tại đỉnh phong Phàm Giới, hần cần lại là kích loại Linh Binh, không nhất định đã có sẵn, chỉ sợ vẫn phải nhượng Thần Binh Đường chuyên môn đoán tạo một thanh.

Linh Binh tại thông mạch cảnh trở lên Vũ Sư trong tay, mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất, nhưng ở Luyện Huyết Cảnh võ giả trong tay, cũng đồng dạng có thể phát huy ra một phần nhỏ uy năng.

Một khi tu vi đột phá đến Luyện Huyết Cảnh, luyện thành một môn tổ hợp vũ kỹ, lại tay nắm một thanh Linh Binh cấp bậc Trường Kích, dù cho là đối mặt thông mạch cảnh Vũ Sư, Giang Hàn cũng không sợ!

"Ta hiện tại nên có tiếp cận bốn vạn Thanh Huyền điểm, mời Thần Binh Đường đoán tạo một thanh Linh Binh, chỉ sợ ít nhất phải 5 vạn trở lên Thanh Huyền điểm, coi như không đổi lấy đan dược, vẫn là không kém thiếu."

Giang Hàn lộ ra một vòng vẻ suy tư, sau đó đột nhiên nghĩ đến cái gì, trước mắt hơi hơi sáng lên.

Thanh Huyền tháp!

Từ khi trước đó xông qua một lần Thanh Huyền tháp về sau, hần vẫn không tiếp tục qua xông lần thứ hai, Thanh Huyền tháp khen thưởng là dựa theo trước mắt tu vi, xông qua tầng số, cùng lần trước xông qua tầng số, ba cái này hợp lại tiến hành bình phán.

Hần bây giờ tu vi, tuy nhiên không có đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, nhưng một phen bí cảnh sau khi tu hành, so với trước đó Thanh Huyền bảng chỉ thời chiến tranh, mạnh hơn gần như gấp đôi!

Hiện tại không thể nghi ngờ là xông Thanh Huyền tháp một cái tốt nhất giai đoạn, có thể thu được Thanh Huyền điểm chỉ sợ so với lần trước còn nhiều hơn được nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Lại Xông Thanh Huyền Tháp

Thanh Huyền tháp.

Mấy tên Thanh Huyền Học Viện học viên, chính vây tụ ở chỗ này, cũng không lâu lắm, từ bên trong tháp lại đi tới một tên thiếu niên, hơi có vẻ thất lạc hướng về phía mấy người lắc đầu nói:

"Muốn lấy Thối Cốt Cảnh viên mãn tu vi, xông qua Đệ Cửu Tầng, thật là có chút khó khăn."

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, có người hướng về phía hần trấn an nói: "Bằng vào Thối Cốt Cảnh viên mãn tu vi, có thể xông qua tầng thứ tám đã rất lợi hại không tầm thường, Đệ Cửu Tầng dù sao cũng là hai tên Luyện Huyết Cảnh tiểu thành đối thủ, chênh lệch một cảnh giới, độ khó khăn quá lớn."

Người kia nghe vậy, lắc đầu bật cười, hần cũng biết mình rất khó cùng những Tuyệt Thế Thiên Kiêu đó so sánh, Thối Cốt Cảnh viên mãn xông qua tầng thứ tám, đã tại cấp độ trở lên.

Mấy người lại phiếm vài câu, một trận cười nói, sau đó liền dự định cùng một chỗ rời đi.

Thế nhưng là.

Liền tại bọn hần vừa muốn quay người cất bước thời điểm, một người trong đó lại đột nhiên nhìn thấy một thân ảnh từ nơi không xa đi tới, cái thân ảnh kia tại Thanh Huyền tháp trước dừng một cái, ngẩng đầu quét mắt một vòng Thanh Huyền tháp về sau, liền trực tiếp đi vào.

"Là hần? !"

Chú ý tới cái thân ảnh kia đi vào Thanh Huyền tháp, người này đầu tiên là sửng sò một chút, sau đó liền lộ ra một tia kích động, nói: "Nhanh! Mau nhìn! Giang Hàn đến xông Thanh Huyền tháp!"

"Thật sao? Ở đâu? !"

Bên cạnh mấy người nghe được hần lời nói, cũng đều là một mặt vẻ giật mình, nhao nhao xoay người.

"Đã đi vào."

Người kia nhìn qua Thanh Huyền tháp, trên mặt nhin không được lộ ra một tia khâm phục.

Giang Hàn thiên phú cũng không tính đỉnh phong, cũng không có cái gì mạnh đại bối cảnh, nhưng lại bằng năng lực chính mình, cứ thế mà giết tới tân sinh xếp hàng thứ nhất, thậm chí tại Thanh Huyền bằng chi chiến trong lấy được mười 5 thắng liên tiếp, nhảy lên đặt chân ba mươi vị trí đầu!

Không có tuyệt đỉnh thiên phú, không có thế lực bối cảnh, lại xông ra như thế loá mắt thành tích, Thanh Huyền trong học viện không ít xuất thân nghèo khổ học viên, đối Giang Hàn đều là cực kỳ kính nể.

"Thanh Huyền bằng ba mươi vị trí đầu, hơn nữa còn là mười 5 thắng liên tiếp, không biết sông Hàn sư huynh có thể xông đến bao nhiêu tầng."

"Cái này sẽ rất khó đoán trước, nghe nói sông Hàn sư huynh tu vi chỉ có Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, cái này Thanh Huyền trong tháp lại cấm đoán sử dụng Linh Binh, có lẽ sẽ không quá khoa trương."

Mấy người nhìn lấy hậu phương Thanh Huyền tháp, đã bắt đầu một đường sáng lên, nhin không được một trận nghị luận.

Từ khi Thanh Huyền bằng chi chiến hậu, Giang Hàn tên tại Thanh Huyền trong học viện thế nhưng là đỉnh phong phong vân nhân vật một trong, hần đến xông Thanh Huyền tháp tin tức truyền ra, lập tức liền hấp dẫn phụ cận không ít học viên đến đây quan sát, có nam có nữ, rất nhanh liền tụ lại hai ba mươi người.

Mà lúc này đây, Thanh Huyền tháp đã một đường sáng đến tầng thứ mười một.

Từng tại tầng thứ mười ngừng bước Giang Hàn, cơ hồ không cần tốn nhiều sức, liền trực tiếp quét ngang tầng thứ mười bốn tên Luyện Huyết Cảnh tiểu thành địch nhân, mà cho dù là tầng thứ mười một hai tên Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, cũng bị hần quét ngang đánh tan.

"Tầng thứ mười hai. . ."

Xông qua tầng thứ mười một Giang Hàn, mở to mắt, từ Bỏ Đoàn đứng lên, đi đến thông hướng tầng thứ mười hai thang lầu trước, sau khi hít sâu một hơi, cất bước mà lên.

Đi vào tầng thứ mười hai, ở trung ương thạch đầu bồ đoàn bên trên khoanh chân ngồi xuống về sau, Giang Hàn mắt tiền thế giới một lần, hóa làm một cái cự Đại hội tỹ vô trận, mà trên trận làm theo đứng vững bốn tên mặc áo đỏ võ giả, tất cả đều là Luyện Huyết Cảnh đại thành tu vi!

"Tầng này rất cực có thể nóng người."

Nhìn lấy trước mắt bốn tên áo đỏ võ giả, Giang Hàn nắm nắm tay đầu, trong đôi mắt mơ hồ lộ ra một tia chiến ý, tuy nói tại cái này Thanh Huyền trong tháp, hắn vô pháp làm dùng binh khí, nhưng đối thủ cũng đồng dạng là tay không tác sát.

Mà lấy hắn bây giờ thể phách cùng lực lượng, cho dù là Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, cũng ít nhất phải bốn người, mới có thể để cho hắn hơi cảm nhận được một điểm áp lực.

Suru! !

Bốn tên áo đỏ võ giả hơi ngừng dừng một cái về sau, liền đột nhiên hóa thành bốn đạo ừng ực, phân tán đứng thẳng, đem Giang Hàn hạm ở trung ương, ngay sau đó liền cực kỳ ầm ỷ vọt lên.

Đối mặt bốn người vây công, Giang Hàn không hốt hoảng chút nào, hai tay mở ra khe hở, liền trực tiếp cứ thế mà bắt lấy hai tên áo đỏ võ giả vùng đến quyền đầu, đồng thời hơi nhún chân, toàn bộ thân thể đột nhiên hoành ở trung ương, tránh đi đến từ hai gã khác áo đỏ võ giả lúc lên lúc xuống quét chân.

"Hát! !"

Thân thể giữa không trung, Giang Hàn năm ngón tay dùng lực, nắm hai tên áo đỏ võ giả quyền đầu, quát khẽ một tiếng phía dưới, đột nhiên phát lực, hung hăng kéo một cái.

Hai tên áo đỏ võ giả kêu lên một tiếng đau đớn, cứ việc cũng là ra sức đối kháng, nhưng lực lượng lại so Giang Hàn tiểu nhất đoạn, bị Giang Hàn cứ thế mà quăng lên.

Ầm! !

Hai tên áo đỏ võ giả bị Giang Hàn đột nhiên hất lên, trên không trung va vào nhau, lập tức đụng khí huyết cuộn cuộn, lao đảo lui ra phía sau.

Cùng lúc đó, hai gã khác áo đỏ võ giả từ Giang Hàn sau lưng công tới, hai nắm đấm thi triển ra giống nhau vũ kỹ, sát nhập cùng một chỗ, đảo tới.

"Toái cốt!"

Giang Hàn không nhanh không chậm xoay người một cái, tay trái tay phải đều ra nhất quyền, lôi cuốn lấy một luồng kinh phong, đột nhiên oanh ra, nghênh tiếp hai tên áo đỏ võ giả quyền đầu.

Oanh! ! !

Bốn cái quyền đầu tại không chế va chạm, chấn không khí một trận vù vù nổ vang, hai tên áo đỏ võ giả cánh tay phát ra răng rắc tiếng tách tách âm, suýt nữa đứt gãy, thân thể cũng là bay ngược mà ra.

Ngay tại Giang Hàn tiến lên một bước, dự định bổ sung hai quyền thời điểm, trước đó bị đánh lui hai gã khác áo đỏ võ giả, lại bắt đầu dây dưa, riêng phần mình quét ngang một chân, lúc lên lúc xuống quét đem tới.

"Hừ!"

Giang Hàn lạnh hừ một tiếng, cũng không né tránh, trực tiếp hai tay duỗi ra, lúc lên lúc xuống, đột nhiên nắm tới.

Ầm! !

Lôi cuốn lấy kinh phong hai chân, đột nhiên đá vào Giang Hàn lòng bàn tay, nhưng lại vền vền nhượng Giang Hàn hai tay hơi lắc một chút.

Giang Hàn một tay một cái, cầm lên hai tên áo đỏ võ giả, như là cầm lên hai thanh Phủ Đầu, hung hăng đánh tới hướng hai gã khác áo đỏ võ giả.

Suru! Suru! !

Này hai tên áo đỏ võ giả thấy thế, rất là chật vật hướng lui về phía sau tránh.

"Làm nóng người dừng ở đây."

Giang Hàn ánh mắt lóe lên, nhẹ hừ một tiếng, hai tay bỗng nhiên dùng lực, đem hai tên áo đỏ võ giả ném ra, phân biệt ném về một người, đồng thời đạp chân xuống, đột nhiên xông ra.

Mãng Ngưu toái cốt quyền!

Oanh! !

Giang Hàn nhất quyền trực tiếp oanh tại trong đó một tên áo đỏ võ giả ở ngực, sau đó lôi cuốn lấy cái này áo đỏ võ giả thân thể, vừa hung ác đụng vào một tên khác áo đỏ võ giả.

Răng rắc rắc rắc !

Chỉ nghe thấy một trận răng rắc rắc rắc xương cốt đứt đoạn thanh âm, hạng nhất áo đỏ võ giả trực tiếp thân thể tán loạn biến mất, hạng hai áo đỏ võ giả thì là che ngực lao đảo lui lại, khoe miệng máu tươi tràn ra, cũng là trọng thương tiếp cận sụp đổ.

Bốn người liên thủ chỉ thế bị Giang Hàn cường thế đánh tan, còn lại hai cái rười áo đỏ võ giả, tự nhiên cũng không tạo nổi sóng gió gì, tại Giang Hàn song quyền phía dưới, bị liên tiếp oanh sát.

"Tầng mười hai qua!"

"Thế mà nhanh như vậy sao? Hắn leo lên tầng mười hai mới bao lâu?"

Lúc này ngoại giới, nhìn lấy Thanh Huyền tháp tầng thứ mười hai ánh sáng bỗng nhiên sáng lên, không ít học viên đều hít vào một hơi, lộ ra mấy phần chấn kinh chỉ sắc.

Tuy nói bọn họ đều không xông đến qua tầng thứ mười hai, nhưng đây tính được, tầng thứ mười hai đối thủ hẳn là bốn tên Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả!

Bốn tên Luyện Huyết Cảnh đại thành liên thủ, đây là đủ mà đối kháng Luyện Huyết Cảnh viên mãn chiến lực, mà Giang Hàn leo lên qua mới bắt quá trong chốc lát, liền cường thế xông qua tầng này!

"Quả nhiên, coi như Thanh Huyền trong tháp không có thể động dụng binh khí, chỉ có thể tay không tác sát, hẳn thực lực cũng không phải bình thường người có thể với tới."

Có người một mặt kính sợ mở miệng.

Bên cạnh một thiếu nữ ngẩng đầu nhìn Thanh Huyền tháp Đệ Thập Tam Tầng, trong đôi mắt quang mang lấp lóe, toát ra một tia hâm mộ chỉ sắc, lầm bầm nói: "Đệ Thập Tam Tầng, không có tính toán nói vậy, nên là hai tên Luyện Huyết Cảnh viên mãn đối thủ, sông Hàn sư huynh chỉ sợ muốn đem hết toàn lực. . ."

Bây giờ Giang Hàn, tại Thanh Huyền trong học viện danh vọng sớm đã xưa đâu bằng nay, không ít cùng một giới Lão Sinh, đều rất là kính sợ, chớ nói chi là năm nay tân sinh, có rất nhiều thiếu niên thiếu nữ đều đối Giang Hàn hâm mộ không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Chênh Lệnh

Thanh Huyền trong tháp.

Xông qua tầng thứ mười hai Giang Hàn, hơi hơi điều chỉnh một chút về sau, liền đạp vào Đệ Thập Tam Tầng.

"Ta mặc dù không có luyện quyền pháp cùng thân pháp loại đỉnh phong vũ kỹ, bất quá toái cốt quyền cùng Mãng Ngưu độn dụng hợp Mãng Ngưu toái cốt quyền, cũng không chút nào kém cõi hơn đồng dạng Phàm Giới đỉnh phong vũ kỹ."

"Mà lại Liệt Địa kích tuy là Kích Pháp, nhưng trong đó một số Tụ Lực cùng phát lực kỹ xảo, cũng là có thể thông hiểu đạo lý, cùng nhau thi triển."

Bây giờ Giang Hàn, đối với vũ kỹ lĩnh ngộ đã không phải mới tiến cấp Thối Cốt Cảnh lúc như vậy dễ hiểu, trong lòng của hắn rõ ràng, vũ kỹ tồn tại chính là vì càng thêm linh hoạt vận dụng tự thân lực lượng, khiến cho mười thành lực lượng, có thể phát huy ra mười hai thành uy lực.

Chính vì vậy.

Vũ kỹ chất đều như thế, cho nên bất kỳ vũ kỹ nào ở giữa, đều hoặc nhiều hoặc ít hội có một chút chung địa phương, mà đây cũng là tổ hợp vũ kỹ cơ sở chỗ.

Đi vào Đệ Thập Tam Tầng khoanh chân ngồi xuống.

Giang Hàn trước mắt lần nữa lóe lên, hóa làm một cái cự Đại hội tỹ võ trận, mà Luận Võ Trường làm theo đúng đây hai tên ăn mặc Thâm áo màu đỏ võ giả, khí huyết bành trướng phun trào, triển lộ ra Luyện Huyết Cảnh viên mãn tu vi, mơ hồ có một tia khí thế áp bách tới.

Tại Thanh Huyền bảng chỉ thời chiến tranh, Giang Hàn liền đã đánh bại Luyện Huyết Cảnh viên mãn võ giả, thậm chí còn cùng thân Vô Cực loại kia Hóa Cương Vũ Sư giao phong qua nhiều lần, như thế điểm khí thế đối với hắn mà nói tự nhiên là gió nhẹ quạt vào mặt.

"Hát!"

Giang Hàn không có chờ hai tên Luyện Huyết Cảnh viên mặc áo đỏ võ giả chủ động công tới, mà chính là quát khẽ một tiếng, dưới chân bỗng nhiên đạp mạnh, thi triển ra Mãng Ngưu độn, vọt thẳng hướng một người trong đó.

Tên kia áo đỏ võ giả cũng không nhượng bộ, đối mặt xông lại Giang Hàn, trực tiếp nắm ngón tay một nắm, đột nhiên nhất quyền đảo ra, lôi cuốn lấy một cỗ mãnh liệt cương phong gào thét mà qua.

Cương phong quyền!

Mãng Ngưu toái cốt quyền!

Giang Hàn đồng dạng là nhất quyền vung ra, mượn nhờ Mãng Ngưu độn chi thế, đem toái cốt quyền Đệ Tam Thức phát huy đến cực hạn, giống như đem hư không đều oanh vũ vũ một tiếng, ngang nhiên rơi xuống.

Oanh! !

Song quyền va chạm, dường như sấm sét oanh minh một tiếng, Giang Hàn không nhúc nhích tí nào, mà tên kia Luyện Huyết Cảnh viên mặc áo đỏ võ giả thì là cánh tay kịch chấn, căn vô pháp chống cự Giang Hàn lực lượng kinh khủng, trực tiếp bị Giang Hàn nhất quyền oanh lao đảo lui ra phía sau.

Tại Giang Hàn toàn lực ứng phó Mãng Ngưu toái cốt quyền phía dưới, dù cho là Luyện Huyết Cảnh viên mặc võ giả, cũng căn vô pháp cùng hắn chính diện so sánh lực, phải kém hơn một mảng lớn!

Sưu!

Một tên khác Luyện Huyết Cảnh viên mặc áo đỏ võ giả, đột nhiên hét lớn một tiếng, cả người xoay người mà lên, một cái chân đột nhiên nâng lên, hung hăng Quán hương Giang Hàn đầu.

Giang Hàn không có truy kích trước đó người kia, mà chính là hai tay nâng lên, hướng lên nâng lên một chút, cứ thế mà kháng cự người kia một chân, sau đó trở tay đem trật ở, liền xà cạp người hung hăng hất lên, ném hướng một tên khác áo đỏ võ giả.

Trước đó Giang Hàn liền thi triển qua một chiêu này, mà Đệ Thập Tam Tầng võ giả dù sao đạt tới Luyện Huyết Cảnh viên mặc tu vi, đối Giang Hàn một chiêu này ngược lại là không hết hoảng chút nào, hai người hơi nhân cơ hội tá lực, trên không trung xẹt qua một nửa hình tròn về sau, liền một trái một phải hướng về Giang Hàn công tới.

"Hát! !"

Đối mặt khoảng hai người giáp công, Giang Hàn không sợ chút nào, quát to một tiếng, hai tay đều ra nhất quyền, trực tiếp chính diện va chạm, lấy một địch hai!

Kinh lịch bí cảnh mười ba ngày tu hành, hắn thể phách đề bạt gần như gấp đôi, so trực tiếp đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành chỗ tầng thực lực lên cũng sẽ không kém quá nhiều, dù là không có Huyền Thiết Hàn Quang Kích, dù là chỉ có toái cốt quyền này môn trung phẩm vũ kỹ, lại có thể thế nào? !

Ầm! Ầm! !

Hai tiếng trầm đục về sau, Giang Hàn không nhúc nhích tí nào, mà hai tên áo đỏ võ giả làm theo tất cả đều thân thể nhoáng một cái.

"Lại tiếp ta một quyền!"

Chính diện nghênh kích hai tên toàn lực thi triển đỉnh phong vũ kỹ Luyện Huyết Cảnh viên mặc võ giả, chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, Giang Hàn trong lồng ngực hào khí tỏa ra, khí thế càng là tăng vọt, hắn quát to một tiếng, nhân cơ hội đề người, đột nhiên tiến lên trước một bước, lại lần nữa hướng về phía hai người đều ra nhất quyền.

Ầm! Ầm! Ầm! !

Liên tục ba lần va chạm về sau, hai tên áo đỏ võ giả cũng không còn cách nào chống cự, hiện ra tan tác chi thế, bị Giang Hàn liên tiếp oanh sát, cứ thế mà đánh tan!

Không có dừng lại, rồi đi huyền cảnh về sau, Giang Hàn trực tiếp liên đạp vào tầng thứ mười bốn, mà cũng không lâu lắm, tầng thứ mười bốn bốn tên Luyện Huyết Cảnh viên mặc võ giả, cũng bị hắn Di Y đánh tan!

Lúc này Thanh Huyền ngoài tháp, đông đảo vây xem học viên, cứ việc đã sớm biết Giang Hàn thực lực khủng bố, nhưng nhìn thấy Giang Hàn một đường xông qua tầng thứ mười bốn, vẫn là riêng phần mình lộ ra mấy phần về chấn động.

Tầng thứ mười bốn!

Đừng bảo là năm thứ hai Lão Sinh, liền xem như phóng nhãn toàn bộ Thanh Huyền Học Viện, có thể xông qua tầng thứ mười bốn người, cũng là lác đác

không có mấy.

Phải biết, đối phó một tên Luyện Huyết Cảnh viên mãn đối thủ, cùng đối mặt bốn tên Luyện Huyết Cảnh viên mãn đối thủ, lấy một địch bốn, đó là hoàn toàn khác biệt!

Bốn tên Luyện Huyết Cảnh viên mãn võ giả liên thủ, mặc dù như cũ kém hơn thông mạch Vũ Sư, nhưng cũng đủ để cùng một tên thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư dây dưa một phen.

Mà Giang Hàn tham gia Thanh Huyền bảng chỉ thời chiến tranh, tu vi mới Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, bây giờ nhiều nhất bất quá Luyện Huyết Cảnh đại thành, lấy Luyện Huyết Cảnh đại thành tu vi, đánh tan bốn tên Luyện Huyết Cảnh viên mãn võ giả, đơn giản liền là quái vật!

Trước đó không lâu.

Lăng Vũ Phiền Cảnh bọn người đột phá Luyện Huyết Cảnh, cũng đều đến xông qua Thanh Huyền tháp, nhưng tất cả đều dừng bước tại tầng thứ mười một, mà Diệp Lăng Phong đã từng đến xông qua một lần Thanh Huyền tháp, cuối cùng dừng bước tại tầng thứ mười hai.

Chênh lệch sao mà to lớn!

"Đây mới thực sự là Tuyệt Đại Thiên Kiêu. . ."

Không ít người rung động sau khi, cũng không khỏi nhao nhao thở dài, Lăng Vũ Phiền Cảnh những này cùng Giang Hàn cùng một giới, đều có thể được xưng là Thiên Tài Vũ Giả tồn tại, đều đã khó mà truy đuổi Giang Hàn thân ảnh.

Có hiểu biết Giang Hàn Hòa Lâm Hạo Hiên, Lạc chi đệ đệ bọn người sự tình một thiếu nữ, một trận ngưỡng mộ qua đi, càng là nhin không được bữu môi nói:

"Cái kia Lạc chi đệ, cũng không biết là thế nào nghĩ, coi như đến Lâm gia qua, chẳng lẽ liền có thể tại Lâm gia có một chỗ đứng sao? Huống chi vị kia Lâm gia Nhị Thiếu, thế nhưng là một mực bị Kỳ Huynh Trưởng ép không góc đầu lên được đây. . ."

"Xuyt!"

Bên cạnh khác một thiếu nữ giật mình, hướng về phía nàng xuyt một tiếng, cắt ngang nàng lời nói, nói: "Người nói một chút cái kia Lạc chi đệ coi như, Hạo Hiên sư huynh vẫn là không nên tùy tiện nghị luận tốt, người cũng không phải sông Hàn sư huynh."

Người thiếu nữ kia le lưỡi, làm cái mặt quỷ, nhỏ giọng nói lầm bầm: "Người ta chỉ là thay sông Hàn sư huynh bệnh vực kẻ yếu nha."

Hai tên thiếu nữ đều không có chú ý tới, ngay tại các nàng giữa lúc trò chuyện, đám người hậu phương một thân ảnh đang cúi đầu đứng ở nơi đó, trên mặt lộ ra một tia đáng ghét, trong đôi mắt cũng có một chút hối hận chột lóe lên.

Cẩn cẩn miệng môi về sau, nàng quay người hướng về nơi xa đi đến, bóng lưng rất là cô đơn.

. . .

Thanh Huyền tháp, tầng 15.

"Thông mạch cảnh. . . Quả nhiên là cùng Đoán Thế Thối Cốt Luyện Huyết hoàn toàn khác biệt cảnh giới, thực lực xa không phải Luyện Huyết Cảnh viên mãn chỗ có thể sánh được."

Giang Hàn từ tầng 15 thạch đầu bỏ đoàn bên trên đứng lên, hô một hơi.

Một trận chiến này, tuy nhiên không thể chiến thắng, nhưng cũng nhượng hắn tương đối rõ ràng cảm nhận được thông mạch cảnh Vũ Sư thực lực, chỉ bằng vào hiện tại hắn, muốn vượt ngang một cái đại cảnh giới, hơn nữa còn là thông mạch cùng Luyện Huyết loại này chênh lệch cực đại cảnh giới, vẫn là thật quá khó khăn.

Tại đối mặt hai tên thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư tình huống dưới, mặc dù thi triển lưỡng bại câu thương thủ đoạn, cũng khó có thể đánh tan một người trong đó, tối đa cũng chỉ có thể làm một người trong đó thụ thương.

"Đội ta đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, lại đến xông cái này tầng 15, chí ít cũng có thể có ba bốn mươi phần trăm chắc chắn." Giang Hàn nắm nắm tay đầu.

Bây giờ hắn, đối với thực lực mình cũng có một cái tương đối rõ ràng phán đoán.

Nếu là ở ngoại giới, tay cầm Linh Binh tình huống dưới, lại dựa vào Bất Tử Bất Diệt chi thể, dù cho là thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư, hơi chủ quan, hắn cũng có thể sử dụng lấy mạng đổi mạng thậm chí lấy mệnh đổi thương tổn phương thức, đem chém giết!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Định Chế Linh Binh

Lấy Luyện Huyết Cảnh tiểu thành tu vi, xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ mười bốn, thu hoạch đến Thanh Huyền điểm trọn vẹn đạt tới hai vạn điểm nhiều, ngược lại là không có vượt quá Giang Hàn đoán trước.

Đã hẳn tại Thanh Huyền bảng chỉ chiến cảm tới mười 5 tháng liên tiếp, như vậy tại Luyện Huyết Cảnh tiểu thành cảnh giới này trong, hẳn không có lý do lại so với năm đó Thanh Dương vương yếu, xông Thanh Huyền tháp chiến tích thể tất cũng là đuổi ngang năm đó Thanh Dương vương thậm chí siêu việt hạng nhất.

Giang Hàn tính một chút, tại tầng thêm cái này hai vạn điểm Thanh Huyền điểm về sau, hẳn bây giờ có được Thanh Huyền điểm, đã là đạt tới 59,000 bốn trăm điểm.

"59,000 bốn trăm điểm, không biết có đủ hay không một thanh Hạ Phẩm Linh Binh."

Trong lòng của hắn suy tư, rồi đi Thanh Huyền tháp, thẳng đến Thần Binh Đường.

Đi vào Thần Binh Đường, Giang Hàn cũng không có chính mình loạn chuyển, trực tiếp liền tìm tới Trương Tiểu Hồ, Trương Tiểu Hồ tu vi còn dừng lại tại Thối Cốt Cảnh tiểu thành, bất quá khoảng cách Thối Cốt Cảnh đại thành hẳn là cũng chênh lệch không xa.

Tại tầng đây giá vũ khí trước, Trương Tiểu Hồ một mặt thở dài mở miệng.

"Liền biết Giang ca người tới nơi này khẳng định là mua Linh Binh, đáng tiếc ta còn không có cảm tới chính thức Minh Văn học đồ tư cách, không có cách nào thân thủ cho Giang ca người đoán tạo."

"Chính thức Minh Văn học đồ? Tiểu tử người thật đúng là cảm tưởng, người tiến Thần Binh Đường mới bao lâu?"

Giang Hàn nhìn lấy Trương Tiểu Hồ bộ dáng, ngược lại là cười rộ lên, đừng nói Trương Tiểu Hồ, liền hẳn cũng còn không có cảm tới chính thức Linh Thực học đồ tư cách đây.

Minh Văn Sư, Trúc Khí Sư, Linh Thực sư chờ một chút, đều là có nghiêm ngặt đẳng cấp phân chia, từ thấp đến cao theo thứ tự là Linh Thực học đồ, Linh Thực sư, Linh Thực Đại Sư, Linh Thực Tổng Sư, Linh Thực Thánh Sư.

Muốn muốn đạt tới này cấp bậc, nhất định phải thông qua từ đông đảo Minh Văn Sư, Linh Thực sư các loại tổ kiến Minh Văn Công Hội, Linh Thực Công Hội bên trong khảo hạch mới được, giống Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ như vậy, tuy nhiên cũng là Linh Thực Viên cùng Thần Binh Đường học đồ, nhưng không có thông qua trước khảo hạch, đều chỉ có thể coi là Kiến Tập học đồ.

Kiến Tập học đồ cùng chính thức học đồ là hoàn toàn khác biệt.

Kiến Tập học đồ vẹn vẹn chỉ là tại Linh Thực Viên cùng Thần Binh Đường này địa phương làm việc lật vặt, chờ Thanh Huyền Học Viện bốn năm hạn chế vừa đến, làm như muốn đi, mà chính thức học đồ, làm theo có thể lưu tại Linh Thực Viên cùng Thần Binh Đường bên trong, đồng thời còn có thể quản lý còn lại Kiến Tập học đồ, chẳng khác gì là có địa vị nhất định.

"Hắc hắc hắc, ta chỉ là muốn tại Giang ca người cảm tới chính thức Linh Thực học đồ thân phận trước đó, cảm tới chính thức Minh Văn học đồ thân phận mà thôi."

Trương Tiểu Hồ cười hắc hắc.

Kéo hai câu về sau, hai người liền trực tiếp trở về chính đề, liên quan tới Linh Binh sự tình, xem như Thần Binh Đường Minh Văn học đồ Trương Tiểu Hồ, hiểu biết tự nhiên so Giang Hàn muốn nhiều.

"Thần Binh Đường bên trong hiện hữu Linh Binh, bây giờ chỉ có mười bảy thanh, trong đó mười sáu thanh là Hạ Phẩm Linh Binh, vẹn vẹn có một thanh là Trung Phẩm Linh Binh, trong đó không có Giang ca người dùng kích loại Linh Binh."

"Quả nhiên không ngoài sở liệu, này định chế một thanh kích loại Linh Binh đâu?"

Giang Hàn không có lộ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn biểu lộ, sờ sờ cằm, tiếp tục hỏi.

Trương Tiểu Hồ mỉm cười, nói: "Định chế Linh Binh tự nhiên là có thể, mà lại xem như Thanh Huyền Học Viện học viên, tại Thần Binh Đường dự định chế Linh Binh, giá cả so bên ngoài những luyện khí đó công xưởng muốn thấp hai thành, một thanh Hạ Phẩm Linh Binh, chỉ cần năm vạn bốn ngàn Thanh Huyền điểm."

Phốc!

Tuy nhiên sớm có đoán trước, nhưng nghe đến Trương Tiểu Hồ nói ra giả cả, Giang Hàn vẫn là biểu lộ hơi cứng ngắc.

"Giang ca người bây giờ muốn kiếm Thanh Huyền điểm dễ dàng rất lợi hại, không nói tân sinh xếp hàng thứ nhất còn có Thanh Huyền bằng ba mươi vị trí đầu, mỗi tháng cố định cấp cho Thanh Huyền điểm, liền xem như ra ngoài chấp hành mấy lần nhiệm vụ, đều có thể cảm tới hơn vạn Thanh Huyền điểm"

Trương Tiểu Hồ cười hắc hắc, hẳn quá quen thuộc Giang Hàn tính cách, xem xét Giang Hàn biểu lộ, liền biết Giang Hàn khẳng định có đầy đủ Thanh Huyền điểm, bất quá năm vạn bốn ngàn điểm, vẫn là để hắn hơi lú lờ.

Quả nhiên là người so với người làm người ta tức chết, hẳn hiện tại mặc dù là Thần Binh Đường Minh Văn học đồ, nhưng bình thường tốn hao tới đa cũng liền mấy trăm Thanh Huyền điểm.

"Thật sự là tới cũng nhanh đi cũng nhanh."

Giang Hàn bắt đầu đi lặc đầu, cảm thán một tiếng, nhưng vẫn là lựa chọn định chế một thanh kích loại Linh Binh.

Mặc dù thông mạch cảnh tài năng hoàn chỉnh phát huy ra Linh Binh uy lực, nhưng đối Luyện Huyết Cảnh võ giả mà nói, có Linh Binh nơi tay cũng chỉ ít có thể đề bạt hai thành trở lên thực lực, mà lại về sau cuối cùng hội đột phá đến thông mạch cảnh, cũng coi là sớm làm chuẩn bị.

"Sau nửa tháng, tới lấy Linh Binh."

Thần Binh Đường chấp sự đối Giang Hàn đến định chế Linh Binh cũng không kinh ngạc, khấu trừ Thanh Huyền điểm về sau, liền hướng về phía Giang Hàn gật đầu cười một tiếng.

Đi ra Thần Binh Đường.

Hơn 59,000 Thanh Huyền điểm, trong nháy mắt chỉ còn lại có 5400 điểm, Giang Hàn vẫn còn có chút đau lòng, bất quá vừa nghĩ tới sau nửa tháng liền có thể tới tay một thanh Linh Binh, ngược lại là có mấy phần trấn an.

Mà lại trong lòng của hắn rõ ràng, tại bên ngoài những luyện khí đó công xưởng bên trong, muốn định chế một thanh Linh Binh, chỉ sợ ít nhất cũng phải bảy vạn trở lên Thạch Tệ, Thần Binh Đường vẹn vẹn thu lấy năm vạn bốn ngàn điểm, chắc chắn là thiếu một mảng lớn.

"Như vậy tiếp đó, cũng là toàn lực trùng kích Luyện Huyết Cảnh đại thành."

Sửa sang một chút chính mình suy nghĩ về sau, Giang Hàn trong đôi mắt quang mang lấp lóe, không khỏi một trận máu tuôn, đáng tiếc hôm nay bầu trời mây đen dày đặc, vô pháp mượn Viêm Dương Chi Lực tu luyện, chỉ có thể chờ đợi ngày mai.

Chỗ ở về sau, Giang Hàn nghỉ ngơi một chút, xuất ra Hồ lão cho Linh Thực tám phần, lật xem.

Tuy nhiên rất chán ghét nhớ những vật này, bất quá xác thực rất hữu dụng, Giang Hàn cũng liền không như vậy kháng cự, mà lại tại tu vi tất cả đều Luyện Huyết Cảnh về sau, toàn thân tri giác đề bạt, đọc thuộc lòng những sách vở này cũng nhẹ nhõm rất nhiều.

Ngày kế tiếp.

Ngàn dặm không mây, một vòng Viêm Dương treo móc ở Thiên Khung trên cao, nóng rực ánh sáng chiếu xuống, bao phủ cả cái tiểu viện, Giang Hàn sớm đã bắt đầu Viêm Dương Luyện Huyết tu hành.

Tại bí cảnh tu hành qua đi, hẳn một thân trong máu Viêm Dương Chi Lực, đã so với lúc trước mới tiến cấp Luyện Huyết Cảnh tiểu thành thời điểm, muốn nồng đậm gấp đôi trở lên.

Đồng thời.

Cái này Viêm Dương Chi Lực cũng bắt đầu ảnh hưởng Giang Hàn thể nội này một thanh nguyên khí, khiến cho cái này Vô Hình Vô Tướng, không thuộc tính nguyên khí, dần dần hướng về Hỏa hệ chuyển hóa.

Quan sát đến trong cơ thể mình biến hóa, Giang Hàn trong lòng một trận trầm ngâm.

"Chưa đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, ta nguyên khí trong cơ thể liền có Hướng Viêm Dương Nguyên khí chuyển hóa dấu hiệu a?"

Đối với Luyện Huyết Cảnh ba cái tiểu giai đoạn, Giang Hàn vẫn là có mấy phần hiểu biết.

Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, chính là một thân huyết dịch cùng Khí Huyết Chi Lực, cùng sở tu công pháp đặc tính sơ bộ kết hợp, đạt tới linh hoạt vạn chuyển.

Mà Luyện Huyết Cảnh đại thành, thì là một thân huyết dịch cùng Khí Huyết Chi Lực, cùng sở tu công pháp đặc tính hoàn toàn kết hợp, đạt tới xoay tròn thuần thực, Khí tùy Tâm động trình độ.

Về phần Luyện Huyết Cảnh viên mãn, trừ huyết dịch cùng Khí Huyết Chi Lực ẩn chứa công pháp đặc tính tiến một bước làm sâu sắc bên ngoài, nguyên khí trong cơ thể cũng sắp mở bắt đầu chuyển hóa làm sở tu công pháp đặc tính!

Hỏa hệ công pháp, làm theo tu luyện ra hỏa điểm tính chất nguyên khí, Băng Hệ công pháp, làm theo luyện được băng hàn tính chất nguyên khí, đến một bước này về sau, tiếp tục lớn mạnh nguyên khí trong cơ thể, sau đó lấy cái này nguyên khí khai mở kinh mạch, chính là thành tựu thông mạch cảnh Vũ Sư đường.

Thế nhưng là.

Chính mình tu vi chưa đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, nguyên khí trong cơ thể vậy mà liền xuất hiện Hưong Viêm Dương Nguyên khí chuyển hóa dấu hiệu, vậy mình đến tốt cùng là tại đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, vẫn là đột phá Luyện Huyết Cảnh viên mãn?

"Nên là tại bí cảnh bên trong, ta lợi dụng Bất Tử Bất Diệt chi thể, tại viêm trong ao hấp thu quá nhiều Hỏa hệ khí tức duyên cớ. . ."

Giang Hàn suy tư một trận, cảm thấy hơn phân nửa là dạng này, dù sao giống hần dạng này, lợi dụng Bất Tử Bất Diệt chi thể, chạy đến thông mạch cảnh đều phải cẩn thận viêm trong ao qua Thối Luyện Thể Phách, chỉ sợ là độc nhất vô nhị.

Mà lại.

Loại biến hóa này hiển nhiên không xấu, có thể tại đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành lúc, nguyên khí trong cơ thể liền có một tia Viêm Dương tính chất, này không thể nghi ngờ có thể tốt hơn thôi phát Linh Binh uy năng!

Chưa đạt Thông Mạch Chi Cảnh, nguyên khí khó mà ly thể đã thương người, nhưng ở mượn nhờ Linh Binh tình huống dưới, là có thể làm được đem nguyên khí quán chú đến Linh Binh bên trong, kích phát Linh Binh đến cùng người giao phong!

Linh Binh tồn tại, thân thể chính là vì gánh chịu nguyên khí thậm chí cả chân nguyên, bộc phát ra sức mạnh mạnh mẽ, đây cũng là vì sao Linh Binh tại Luyện Huyết Cảnh vô giả trong tay, cũng có thể phát huy ra bộ phận uy năng nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Đột Phá

Một ngày thời gian trôi qua rất nhanh.

Giang Hàn tu vi cách cách đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, chỉ kém một tia, đến loại thời điểm này hần ngược lại là không nóng nảy, không có cường ép lúc chàng vạng tối phân, Viêm Dương Chi Lực yếu bớt thời điểm cường ép đột phá, mà chính là thu công điều chỉnh.

Ngày thứ hai như cũ sáng sủa không mây, Giang Hàn sớm liền khoan chân ngồi tại trong đình viện, đem Viêm Dương Tinh Thần Quyết vận chuyển lại, máu trong cơ thể không ngừng lưu động, từ trái tim chảy ra, lan tràn đến toàn thân, sau đó trở về trái tim, hình thành một chu thiên.

Viêm Dương Chi Lực không ngừng bị hần hấp thu đến thể nội, theo huyết dịch lưu chuyển, dần dần dung nhập trong máu, lớn mạnh Đại Huyết Dịch bên trong này một điểm Viêm Dương Chi Lực.

Rất cực.

Khi Viêm Dương treo móc ở ngay phía trên bầu trời, Viêm Dương Chi Lực đạt tới nồng nặc nhất một khắc, Giang Hàn thể nội tích lũy Viêm Dương Chi Lực, rất cực từ lượng biến mà biến chất!

Ông! !

Trong máu chảy xuôi Viêm Dương Chi Lực, giống như một sợi nóng rực hỏa điểm, theo huyết dịch không ngừng chảy, khiến cho Giang Hàn một thân huyết dịch, tựa hồ cũng trở thành thiêu đốt trạng thái.

Nếu như Giang Hàn lúc này thả ra một bộ phận huyết dịch, liền có thể nhìn thấy, hần máu trong cơ thể đã không phải thuần chủng đỏ tươi chi sắc, mà chính là có một điểm nóng rực Kim Hồng!

Ngoại giới Viêm Dương Chi Lực, cũng theo Giang Hàn tu vi thuật biến, mà không ngừng lưu chuyển, tụ lại tại Giang Hàn thân thể bốn phía.

Chỉ gặp Giang Hàn khoan chân ngồi ở chỗ đó, chung quanh thân thể hần một thước bên trong khu vực, tất cả đều bị mờ lung bốc lên khí tức bao phủ, giống như Hỏa Lò ngay phía trên, vô cùng nóng rực.

Từ từ!

Tại Giang Hàn thể nội, tích lũy đại lượng Viêm Dương Chi Lực, theo huyết dịch lưu động mà không ngừng cọ rửa huyết dịch, thôi luyện mỗi một giọt

máu tươi.

Quá trình này tự nhiên là cực kỳ nguy hiểm, bình thường công pháp, đều là dùng lớn nhất nhu hòa phương pháp ôn dưỡng huyết dịch, chỉ có Viêm Dương Tinh Thần Quyết, chính là lấy cực kỳ cuồng bạo phương thức, thôi luyện huyết dịch.

Bắt quá.

Tại có Bất Tử Bất Diệt chi thể tình huống dưới, những nguy hiểm này đối Giang Hàn mà nói, tự nhiên là không tồn tại, cần không cần cẩn thận từng li từng tí, chậm chạp đề bạt, hẳn một mực đem Viêm Dương Tinh Thần Quyết toàn lực vận chuyển.

Không biết qua bao lâu, loại biến hóa này rốt cục dần dần dừng lại, mà Giang Hàn một thân huyết dịch, đã triệt để chuyển hóa làm Viêm Dương chi huyết, tại thể nội Bồn Lưu phun trào!

Luyện Huyết Cảnh đại thành!

"Đây chính là xoay tròn thuần thực, khí tùy ý sống động cảm giác a. . ."

Giang Hàn hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy tại Viêm Dương Chi Lực khổng lồ chế dưới, trong cơ thể hắn vô luận là huyết dịch vẫn là khí huyết, đều chỉ cần hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền có thể lưu chuyển phun trào, tùy ý bồn dâng.

Mà theo một thân huyết dịch dung hợp Viêm Dương Chi Lực, triệt để chuyển hóa làm Viêm Dương chi huyết, Giang Hàn Gân Cốt Bì Nhục, không thể nghi ngờ cũng lần nữa đạt được thôi luyện, lại đề bạt một cái cấp bậc.

Hắn nắm năm tay đầu, tinh tế thể ngộ lấy sau khi đột phá biến hóa.

Hắn thân thể, đơn thuần thể phách, so với đột phá trước đó, chỉ ít mạnh ba phần!

Mà lại quan trọng hơn biến hóa là, hắn nguyên khí trong cơ thể, chắc chắn sinh ra mấy phần biến chất, ước chừng có một thành nguyên khí, chuyển hóa làm mông lung, mang theo vài phần Xích Sắc Viêm Dương nguyên khí!

"Viêm Dương nguyên khí. . ."

Giang Hàn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, nguyên khí trong cơ thể liền dâng trào đứng lên, tuôn ra đến trên bàn tay, có thể mơ hồ nhìn thấy, bàn tay hắn từ bình thường màu da, chuyển hóa làm mang theo một tia nóng rực kim hồng sắc trạch!

Hắn đột nhiên nhất chương đánh ra, đánh từ xa hướng nơi xa vách tường, ném thử đem Viêm Dương nguyên khí thả ra ngoài, bắt quá lại vền vền vung ra một hơi khí nóng, không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Quả nhiên chưa đạt thông mạch cảnh, nguyên khí khó mà ly thể đã thương người."

Giang Hàn thu về bàn tay, trong đôi mắt mơ hồ lộ ra một tia tinh ngộ chỉ sắc.

Liên quan tới thông mạch cảnh, mục sư không có giảng giải bao nhiêu, hắn chỗ hiểu biết cũng không nhiều, vền vền chỉ biết là không thành thông mạch, nguyên khí khó mà cách không đã thương người chờ một chút, về phần tại sao lại như thế, lại cũng không hiểu biết.

Mà bây giờ, tại luyện ra một sợi Viêm Dương nguyên khí, cũng ném thử cách không huy chương về sau, hắn rốt cục có mấy phần minh ngộ.

Chưa đạt thông mạch cảnh, nguyên khí khó mà ly thể đã thương người, căn nguyên nhân ở chỗ, tại Luyện Huyết Cảnh lúc, nguyên khí trong cơ thể lượng quá ít quá ít, ít đến thả ra ngoài cần không có gì quá lớn hiệu quả.

Thông mạch cảnh cũng không phải là đã thông kinh mạch, mà chính là lợi dụng nguyên khí phát triển kinh mạch, bởi vì vì nhân thể kinh mạch sinh ra cũng là thông suốt, nếu không thông suốt đã sớm chết tại các loại tật bệnh.

"Tại lấy nguyên khí phát triển kinh mạch tình huống dưới, lại cực lớn trình độ tăng cường nguyên khí, đạt tới mạnh hơn xa Luyện Huyết Cảnh mấy lần thậm chí mấy chục lần nguyên khí, như vậy trải qua, tự nhiên có thể làm được nhất chương vung ra, cách không đã thương người."

Giang Hàn trong lòng tự lắm bảm.

Sau một lát, Giang Hàn lấy lại tinh thần, hít sâu một hơi, thu liễm suy nghĩ, hắn bây giờ tu vi chỉ có Luyện Huyết Cảnh đại thành, khoảng cách thông mạch cảnh còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ, sớm suy nghĩ một chút chưa chắc không thể, nhưng cũng không cần thiết quá mức sốt ruột.

Dù sao có Hồ lão vị này Đan Nguyên cảnh Vô Vương sư phụ, thông mạch cảnh thậm chí cả Tụ Nguyên cảnh tin tức, thỉnh giáo một chút chính là, thực sự không được tìm thần Vô Cực vị này Hóa Cương Vũ Sư thỉnh giáo một chút cũng không có vấn đề gì.

Tại vứt bỏ tạp niệm về sau, Giang Hàn lần nữa vận chuyển lên Viêm Dương Tinh Thần Quyết, đem chính mình cảnh giới cùng cố một phen, thể nội xao động Viêm Dương Chi Lực, theo công pháp vận chuyển, dần dần trở nên bằng phẳng.

Hai canh giờ về sau.

Giang Hàn mở to mắt, đứng lên, thể nội khô nóng cảm giác cùng nhói nhói cảm giác đã hoàn toàn biến mất, thân thể đã triệt để thích ứng Luyện Huyết đại thành cảnh giới.

"Rất cực đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, thể nội tình huống cũng cùng ta trước đó đoán trước không sai biệt lắm, như vậy ta ý nghĩ kia, cũng rất cực có thể ném thử một phen. . ."

Đứng thẳng lên Giang Hàn, nhếch nhếch miệng, trong đôi mắt lộ ra một tia hưng phấn.

Có được gần như Bất Tử Bất Diệt thân thể, nếu như vẹn vẹn chỉ dùng tới tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại công pháp này, chẳng phải là quá mức duy nhất!

Luyện Huyết Cảnh so với Đoán Thể cảnh cùng Thối Cốt Cảnh, thể nội khí huyết khống chế tùy tâm, có thể trong nháy mắt nhượng máu trong cơ thể Bốn Lưu phun trào, dùng cái này thi triển ra Phàm Giai thượng phẩm vũ kỹ thậm chí đỉnh phong vũ kỹ, xa xa áp đảo Thối Cốt Cảnh phía trên.

Nhưng,

Vô luận là loại kia thượng phẩm vũ kỹ cùng đỉnh phong vũ kỹ, đều là đang thi triển đi ra thời điểm, mới có thể Lệnh thể nội khí huyết cùng huyết dịch trong nháy mắt bốn đằng phun trào, đột nhiên bạo phát.

Mà tại vũ kỹ phóng thích hoàn tất về sau, thể nội dâng trào huyết dịch sẽ lập tức khôi phục bình thường, bởi vì võ giả ngũ tạng lục phủ mặc dù mạnh hơn xa người bình thường, cũng vô pháp thời gian dài tiếp nhận khí huyết bạo tấu.

Thế nhưng là.

Giang Hàn chính mình lại hoàn toàn khác biệt!

Hắn có được Bất Tử Bất Diệt chi thể, vô luận là thể nội kinh mạch mạch máu, vẫn là ngũ tạng lục phủ, đều có thể gần như không hạn chế tiếp nhận khí huyết bạo tấu, nói cách khác, thi triển vũ kỹ cái kia 'Bạo phát trạng thái', hắn hẳn là có thể không hạn chế thái độ bình thường phóng thích!

Tại Luyện Huyết Cảnh tiểu thành thời điểm, Giang Hàn liền thử qua một chiêu này, nhưng cũng tiếc Luyện Huyết Cảnh tiểu thành vẹn vẹn chỉ là khí huyết linh động, muốn nhượng thể nội khí huyết cùng huyết dịch một mực bảo trì dâng trào trạng thái bùng nổ, cần liên luy đại lượng tâm thần, cực kỳ khó khăn.

Mà bây giờ, hắn tu vi đột phá đến Luyện Huyết Cảnh đại thành, đối tự thân khí huyết cùng huyết dịch cường không lực gia tăng thật lớn, một cái ý niệm trong đầu liền có thể khống chế một thân khí huyết dâng trào, không thể nghi ngờ là đạt thành điều kiện!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Võ Đạo Bí Thuật

Định chế Linh Binh Trường Kích, vẫn cần hơn mười ngày tài năng lấy, Giang Hàn liền bình tĩnh lại, dựa theo ý nghĩ của mình, bắt đầu ném thử khai phát thuộc về mình võ đạo bí thuật.

Có thể quyết định một cái thực lực võ giả, trừ Võ Đạo Công Pháp cùng vũ kỹ bên ngoài, còn có đủ loại bí thuật, giống truyền âm bí thuật đó là thuộc về tương đối Đại Chúng Hóa một loại.

So sánh với tiện tay có thể đến Võ Đạo Công Pháp, cũng có giá trị không nhỏ vũ kỹ, võ đạo bí thuật càng thêm thừa thót, nhất là có thể tăng cường thực lực bí thuật, càng là có thể ngộ nhưng không thể cầu chi vật!

Bởi vì.

Bí thuật loại vật này, bình thường chỉ ở mỗi một cảnh giới có lớn hơn hiệu quả.

Tỷ như Luyện Huyết Cảnh bí thuật, theo võ giả tu vi đề bạt, đến thông mạch cảnh thậm chí Tự Nguyên cảnh, khả năng liền không phát huy ra bao nhiêu uy lực.

Cho nên cao giai võ giả, đều là khinh thường tại khai phát hạ cấp bí thuật, bởi vì không có gì tác dụng quá lớn, trừ phi là vì bồi dưỡng thể lực hoặc là từ sĩ, mà dạng này bí thuật tự nhiên đều là không truyền ra ngoài.

Về phần võ giả tự mình khai phát thích hợp tự thân tu vi bí thuật, vậy dĩ nhiên là hung hiểm dị thường, có can đảm Khai Phát Giả rất ít, người thành công đã ít lại càng ít.

Nhưng

Đối có được gần như Bát Từ Bất Diệt khôi phục năng lực Giang Hàn mà nói, tẩu hỏa nhập ma, Khí Huyết Nghịch Hành loại hình hậu quả, đối với hắn mà nói không có chút ý nghĩa nào, hoàn toàn có thể yên tâm đi mở sáng tạo một môn bí thuật!

"Thi triển vũ kỹ thời điểm, đều theo chiếu vũ kỹ chỗ cố định hình thức, đến vận chuyển một thân khí huyết, mà ta cần thiết bí thuật, thì là thái độ bình thường vận chuyển một thân khí huyết, gia tốc huyết dịch lưu động, này nên là không cần gì cố định hình thức."

Giang Hàn trầm ngâm suy tư, trong đôi mắt hiện lên một chút ánh sáng, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, một thân khí huyết liền theo hắn suy nghĩ bắt đầu Bốn Lưu tuần ra động.

Tại Luyện Huyết Cảnh tiểu thành thời điểm, muốn điều động toàn thân huyết dịch gia tốc lưu động, cần hắn nỗ lực hơn phân nửa tâm thần, nhiều nhất chỉ có thể dùng để thi triển vũ kỹ, trong nháy mắt bạo phát, khổ mà thời gian dài duy trì.

Mà bây giờ.

Có Luyện Huyết Cảnh đại thành tu vi về sau, hắn điều động toàn thân huyết dịch gia tốc lưu động, bất quá là một ý niệm sự tỉnh, không cần tận lực mà làm, liền có thể tùy tâm sở dục.

Từ từ! !

Tại Giang Hàn thể nội Bốn Lưu phun trào huyết dịch và khí huyết, rất nhanh kích phát trong đó một sợi Viêm Dương Chi Lực, khiến cho Giang Hàn da thịt dần dần trở nên phiếm hồng, toàn thân càng là mơ hồ có nhiệt khí toát ra.

Loại này xách thẳng tốc độ máu chảy phương thức, khiến cho Giang Hàn trái tim tiếp nhận áp lực thật lớn, toàn thân các nơi cũng đều mơ hồ truyền đến một trận nhói nhói, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ nổ thành một cái huyết nhân.

Nhưng

Tại loại trạng thái này phía dưới, Giang Hàn nắm nắm tay đầu, lại là cực kỳ cảm giác được rõ ràng, hắn lực lượng đề bạt một mảng lớn!

Sưu! !

Giang Hàn dưới chân nhẹ nhàng đạp mạnh, cả người nhất thời hóa thành một đạo tàn ảnh, trong chớp lát liền rơi xuống nóc nhà, sau đó thân thể một cái lượn vòng, liền lại đột nhiên trở xuống trong nội viện.

"Lực lượng đề bạt một đoạn, tốc độ cũng đề bạt một đoạn."

Cảm thụ được bạo lực xách thẳng tốc độ máu chảy, cũng thái độ bình thường duy trì tình huống dưới, đối lực lượng cùng tốc độ mang đến đề bạt, Giang Hàn trên mặt lộ ra một tia hưng phấn.

Quả nhiên như hắn sở liệu, đem thi triển vũ kỹ vận may máu vận chuyển, hoán đổi thành thái độ bình thường mở ra toàn thân khí huyết bạo tẩu, có thể trực tiếp tăng lên trên diện rộng chính mình tốc độ cùng lực lượng!

"Loại trình độ này, đối thân thể tạo thành gánh vác còn có thể tiếp nhận, ít nhất phải duy trì một canh giờ trở lên mới có thể tổn thương ngũ tạng lục phủ, mới cần phải mượn Bát Từ Chi Thể."

"Còn có thể tiếp tục đề bạt. . ."

Cảm giác được thân thể của mình còn xa không có đạt đến cực hạn, Giang Hàn hít sâu một hơi, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trái tim nhảy lên kịch liệt, khiến cho toàn thân huyết dịch tiếp tục tăng tốc tốc độ chảy.

Đồng đồng đồng! !

Giang Hàn lồng ngực truyền đến nhịp tim đập thanh âm, giống như gõ trống, vừa nhanh vừa vội.

Một màn này nếu là bị những người khác nhìn thấy, hơn phân nửa đều sẽ cho rằng Giang Hàn đã điên, cái này nhìn qua chỗ nào giống như là khai phát bí thuật gì, rõ ràng cũng là tại tìm đường chết!

Từ từ!

Theo tốc độ máu chảy tiếp tục tăng tốc, Giang Hàn da thịt màu sắc, cũng từ đỏ nhạt dần dần làm sâu sắc, toàn thân cao thấp càng là có đại lượng nhiệt khí tràn ra, mà hắn lực lượng cùng tốc độ cũng theo đó một đoạn một đoạn đề bạt, chỉ có thể cảm giác được thể nội không ngừng vận chuyển lực lượng, phảng phất tràn đầy toàn bộ thân thể.

Rất cực.

Tốc độ máu chảy đề bạt siêu việt cái nào đó cực hạn, Giang Hàn chỗ ngực truyền đến phanh một tiếng, phảng phất thứ gì bề nát thanh âm, hân phương mới dừng lại.

Bất Tử Chi Thể khôi phục năng lực phát động, không đến một cái hô hấp, trong cơ thể hân này rồi tỉnh rồi mù, đủ để cho một cái bình thường võ giả chết đến mười lần thương thế, liền bỗng phục hồi như cũ.

Nhiệt khí tán đi, da thịt dần dần khôi phục bình thường.

"Đây chính là thân thể ta có khả năng cực hạn chịu đựng."

Giang Hàn sờ sờ bộ ngực mình, thừ một thanh thờ dài.

Đánh giá ra thân thể của mình có khả năng cực hạn chịu đựng về sau, tiếp xuống liền đơn giản nhiều, hân lại một lần bắt đầu xách thẳng tốc độ máu chảy, đồng thời thử nghiệm tại chỗ rất nhỏ tiến hành khống chế, hết sức giảm xuống tại tốc độ máu chảy tăng vọt thời điểm, đối thân thể của mình mang đến gánh vác.

Mặc dù so với vừa rồi này điên cuồng hành vi, lộ ra lý trí rất nhiều, nhưng nếu là bị những người khác nhìn thấy, như cũ sẽ bị kinh hãi vô cùng ngạc nhiên.

Bình thường võ giả khai phát bí thuật, đều là trước tiên nghĩ tác dụng phụ cùng phản phệ vấn đề, tại tận khả năng cam đoan chính mình có thể bình yên vô sự tình huống dưới, cẩn thận từng li từng tí qua kích phát bí thuật hiệu quả.

Nào có giống Giang Hàn dạng này, trước tiên đem bí thuật hiệu quả cho kích phát ra đến, sau đó lại trái lại ném thử giảm xuống tác dụng phụ cùng phản phệ!

Hoàn toàn trái ngược lẽ thường!

...

Sau nửa tháng, Thanh Huyền Học Viện hậu sơn.

Bí thuật khai phát ngược lại là so Giang Hàn trong tưởng tượng muốn khó hơn không ít, chỗ khó không ở chỗ kích phát bí thuật hiệu quả, mà ở chỗ như thế nào điều chỉnh tốc độ máu chảy, mới có thể khiến rất đúng thân thể tổn thương, cùng đối khí huyết cùng thể lực tiêu hao xuống đến thấp nhất.

Đồng thời một thân huyết dịch và khí huyết, cũng không phải tùy ý bạo tẩu, liền có thể bạo phát tính đề bạt lực lượng, mà là tại một loại nào đó đặc biệt quy luật dưới, tài năng đạt tới tốt nhất đề bạt hiệu quả.

Dùng trọn vẹn thời gian nửa tháng, vô số lần ném thử cùng điều chỉnh, Giang Hàn mới rốt cục đem ổn định, nắm giữ hai loại khác biệt tốt nhất hình thức.

Lần này đi vào Học Viện hậu sơn, chính là vì thử một chút hiệu quả.

Đứng tại một rừng cây ở giữa, Giang Hàn thu liễm tạp niệm, trong đôi mắt quang mang lấp lóe, dựa theo những ngày này điều chỉnh kết quả cuối cùng, nắm tay phải bỗng nhiên một nắm, đem loại thứ nhất hình thái kích phát ra tới.

Ông! !

Cơ hồ cũng là trong nháy mắt, Giang Hàn thể nội một thân huyết dịch, liền đột nhiên đề bạt tốc độ chảy, dựa theo một loại nào đó quy luật, từ nháy lên kịch liệt trái tim kích phát ra đến, tại toàn thân Bốn Lưu tuần hoàn, sau đó lại trở về trái tim.

Mà cùng lúc đó, cái kia màu đồng cổ da thịt cũng mơ hồ nổi lên một tia màu đỏ nhạt, toàn thân cũng có hết lần này tới lần khác màu trắng nhiệt khí tràn ra.

"Mãng Ngưu dừng!"

Giang Hàn ánh mắt lóe lên, dưới chân đột nhiên đạp mạnh, cả người bỗng nhiên bay nhảy ra, hóa thành một đạo tàn ảnh, trong chớp lát liền vọt tới cách đó không xa một khóa Cổ Thụ phía trước.

Ngay sau đó.

Tay phải hân nắm tay, đột nhiên nhất quyền đánh ra, đánh về phía viên kia Cổ Thụ.

"Toái cốt quyền Đệ Nhất Thức, Liệt Cốt!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Xích Viêm Vẫn Thiết Kích

Theo Giang Hàn nhất quyền rơi xuống.

Oanh! !

Cả viên Cổ Thụ chấn động mạnh một cái, trung ương chỗ đột nhiên xuất hiện một cái quyền ấn, quyền ấn bốn phía trực tiếp nứt toác ra, như Tri Chu Vồng đồng dạng lan tràn mà đi, cuối cùng từ giữa đó hoàn toàn tan vỡ ra!

"Tốc độ chỉ ít đề bạt ngũ thành, lực lượng cũng có gần ba phần đề bạt."

Cảm thụ được chính mình Mãng Ngưu đùng bộc phát ra tốc độ, cùng tới cốt quyền bạo phát uy lực, Giang Hàn nắm nắm tay đầu, trên mặt lộ ra một tia hưng nhưng chỉ sắc.

Tốc độ đề bạt ngũ thành, lực lượng đề bạt ba phần, cơ hồ tiếp cận một cái cảnh giới nhỏ đề bạt!

Mà lại.

Cái trạng thái này Giang Hàn gần như có thể thái độ bình thường mở ra, trừ thể lực tiêu hao hội gia tăng không ít bên ngoài, không có bất luận cái gì đau đớn căng đau loại hình ảnh hưởng tâm thần tác dụng phụ.

Chỉ có liên tục bảo trì cái trạng thái này một canh giờ trở lên, mới có thể đối thân thể cùng trái tim tạo thành tổn thương, nhưng Giang Hàn có gần như vô hạn khôi phục năng lực, cái này hạn chế cũng cơ hồ tương đương không tồn tại.

"Cái trạng thái này, huyết dịch Bôn Lưu khí huyết cuộn cuộn, liên xưng là. . . Bạo tẩu!"

Cho mình sáng tạo bí thuật thứ nhất trạng thái mệnh danh về sau, Giang Hàn nhếch nhếch miệng, trên mặt lộ ra một tia làm người sợ hãi vẻ hưng phấn.

Đã có thái độ bình thường mở ra thứ nhất trạng thái, như vậy tự nhiên là có cực hạn bạo phát thứ hai trạng thái.

Oanh! ! !

Cuộn cuộn khí huyết từ trên người Giang Hàn đột nhiên bộc phát ra, trên người hần tán mát ra nhiệt khí đột nhiên tăng vọt, hóa thành một mảnh sóng nhiệt, hướng về bốn phương tám hướng dập dờn mà đi.

Này hơi phiếm hồng da thịt, cũng là trong nháy mắt hóa thành còn như là Ma thần màu đỏ thắm!

"Cái trạng thái này, liên xưng là. . . Khát máu!"

Giang Hàn thanh âm giống như ngọt ngào tiếng trống, một chữ cuối cùng rơi xuống trong nháy mắt, dưới chân hần bỗng nhiên đập mạnh, cả người phẳng phát hóa thành một đạo xích hồng sắc tàn ảnh, bỗng nhiên vừa vọt ra.

Suru! !

Giờ khắc này Giang Hàn, bộc phát ra tốc độ viễn siêu vừa rồi trạng thái bùng nổ, mấy cái lấp lóe về sau, liền tới đến một khối nhô lên đá núi trước, sau đó đột nhiên nhất quyền vung đi.

Oanh!

Một tiếng khùng bô nổ vang, Giang Hàn nhất quyền nện ở này nhô lên đá núi chính giữa, cả khối đá núi ầm vang một trận, trung ương chỗ xuất hiện một cái thật sâu quyền ấn, sau đó hướng về bốn phương tám hướng vỡ ra, cuối cùng triệt để nổ tung, hóa thành vô số nát đất đá văng khắp nơi!

Đây là hần khai phát ra cái thứ hai trạng thái, tại cái trạng thái này dưới, toàn thân hần tốc độ máu chảy và khí huyết bạo tẩu gần như đạt tới thân thể có khả năng cực hạn chịu đựng, lực lượng cùng tốc độ so với thái độ bình thường, đều có gần như gấp đôi trở lên đề bạt!

"Không tá trợ Bất Từ Chi Thân khôi phục năng lực, chỉ bằng vào ta thể phách, tại cái trạng thái này hạ vền vền có thể kiên trì ba cái hô hấp, liền lại nhận nghiêm trọng phản phệ. . ."

"Nhưng bởi vì có Bất Từ Chi Thân, cái này phản phệ ta có thể tùy tiện tiếp nhận, trừ phi là thể lực và khí huyết hao hết, nếu không cái trạng thái này, ta cũng có thể thái độ bình thường mở ra!"

Nhìn lấy nổ nát vụn đá núi, Giang Hàn rời khỏi khát máu trạng thái, màu da khôi phục bình thường, nhin không được cất tiếng cười to.

Tu vi tăng lên tới Luyện Huyết Cảnh đại thành, lại có bạo tẩu cùng khát máu hai loại hình thái, chỉ cần luyện thêm một môn đỉnh phong thân pháp vũ kỹ, lại thêm sắp tới tay Linh Binh. . .

Thông mạch Vũ Sư, lại có thể thế nào? !

Qua mấy hơi thở, tiếng cười dần dần ngừng, Giang Hàn dần dần khôi phục lại bình tĩnh, nhìn xem phá toái đá núi cùng vớ vụn Cổ Thụ về sau, quay người sau khi rời đi núi, hướng đi Thần Binh Đường.

"Nên đi lấy Linh Binh."

Dựa theo thời gian giữ lời, định chế Linh Binh ba ngày trước nên chế tạo tốt, bất quá hẳn một mực đang nghiên cứu bí thuật, chưa từng có đi thăm dò nhìn.

Dọc theo quen thuộc đường nhỏ, Giang Hàn rất nhanh trong học viện, sau đó một đường đi vào Thần Binh Đường, trực tiếp vượt qua Ngoại Đường, đi vào Thần Binh Đường nội đường.

Nội đường trong.

Nơi này so với Ngoại Đường rực rỡ muôn màu binh khí, muốn lộ ra trống trải lòi, vèn vèn có mấy cái Từ Đàn Mộc chế thành giá binh khí, nhưng giá binh khí mỗi một chiếc binh khí, đều mơ hồ có u quang lấp lóe, phía trên hoa văn, chỉ cần nhìn lên một cái, liền có một loại hoàn mỹ cảm giác, cùng Phạm Binh hoàn toàn khác biệt.

Bây đặt tại cái này Thần Binh Đường trong nội đường, toàn bộ đều là Linh Binh.

"Giang Hàn? Tới lấy Linh Binh đúng không?"

Nội đường chấp sự nhìn thấy Giang Hàn đi tới, hướng về phía Giang Hàn cười nói.

Giang Hàn gật gật đầu, trong đôi mắt lại là lộ ra vẻ mong đợi chi sắc, Huyền Thiết Hàn Quang Kích đã bị hắn chống đỡ cho Thần Binh Đường, thu hồi ba ngàn năm trăm Thanh Huyền điểm, đối sắp tới tay Linh Binh hẳn nhưng là chờ mong đã lâu.

Chấp sự cũng không có nhiều nói nhảm, đi đến nội đường cách đó không xa một cái tủ gỗ, từ tủ gỗ hậu phương nhẹ nhàng lấy ra một cây hiện ra nhàn nhạt màu đỏ thẫm Trường Kích.

Thanh này xích hồng sắc Trường Kích, kích đầu hiện ra nhạt màu vàng kim nhạt, tràn ngập một cổ tiêu sất khí tức, báng kích làm theo khắc rõ màu đỏ nhạt đường vân, ẩn ẩn có loại tự nhiên mà thành cảm giác, càng hình như có một cỗ nóng rực, vòn quanh cả thanh Trường Kích.

"Xích Viêm Vãn Thiết kích, trọng một ngàn một trăm cân, kích đầu lấy tam phẩm Vãn Thiết chủ tạo, vừa cắt Kim đoạn thạch, báng kích lấy viêm thép đúc tạo, đối với hỏa điểm nguyên khí cực kỳ phù hợp, toàn thân khắc họa Xích Viêm Linh Vãn, báng kích cuối cùng khảm nạm có Nhị Giai Hoang Thủ viêm mãng Tinh Hạch. . ."

Chấp sự bùng này cán xích hồng sắc Trường Kích, chậm chậm đi tới, đem cái này Trường Kích đặc tính hướng Giang Hàn kỹ càng giới thiệu một phen.

Định chế Trường Kích đương nhiên là dựa theo lớn nhất phù hợp tự thân tình huống đến định chế, tự thân chính là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, Giang Hàn tự nhiên không có khả năng qua đoán tạo một thanh bằng Hàn Tinh chất Linh Binh.

"Xích Viêm Vãn Thiết kích, tốt!"

Từ chấp sự trong tay tiếp nhận cái này Linh Binh, vừa vừa đến tay, Giang Hàn liền không nhịn được tán thưởng một tiếng, vèn vèn chỉ là nắm chặt báng kích, hẳn liền có thể cảm giác được một loại cùng tự thân cực kỳ phù hợp cảm giác.

Phảng phất chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, trong cơ thể mình một sợi Viêm Dương nguyên khí, liền có thể trực tiếp rót vào cái này Trường Kích bên trong, sau đó thôi động Trường Kích cuối cùng viêm mãng Tinh Hạch chỉ lực đột nhiên bạo phát!

"Kích loại binh khí, kích đầu cùng báng kích chính là tách ra chủ tạo, người cái này Xích Viêm Vãn Thiết kích cũng là như thế, bất quá Vãn Thiết cùng viêm thép lại là cực kỳ phù hợp, Minh Vãn Sư tại Minh Vãn thời điểm càng là trạng thái kỳ giai, một mạch mà thành, khiến cho cái này Trường Kích mặc dù chia làm kích đầu cùng báng kích hai bộ phận, nhưng lại hoàn chỉnh như một, rất là khó được."

Nói tới chỗ này, chấp sự đón đến, tiếp tục cười nói:

"Mà lại báng kích cuối cùng khảm nạm viên kia viêm mãng Tinh Hạch cũng không tỳ vết chút nào, là trân tàng đã lâu hàng cao cấp một trong, cái này Xích Viêm Vãn Thiết kích nếu là thả ở bên ngoài những luyện khí đó công xưởng, chỉ sợ có thể đạt tới 10 vạn Thạch Tệ trở lên giá cả."

Tuy nói Giang Hàn đối Linh Binh cũng không phải là mười phần hiểu biết, nhưng dù là tự mình tìm tòi, cũng có thể cảm giác được trong tay Xích Viêm Vãn Thiết kích phẩm chất cực cao, vượt qua Huyền Thiết Hàn Quang Kích một mảng lớn.

Phải biết.

Huyền Thiết Hàn Quang Kích phẩm chất cùng đỉnh phong Phạm Binh không kém bao nhiêu, nếu không có đoán tạo quá trình bên trong ra một một chút lầm lỗi, rất lợi hại có thể trở thành một thanh Linh Binh Khí Phôi hoặc là Bán Linh binh!

Mà Xích Viêm Vãn Thiết kích vô luận là phẩm chất vẫn là xúc cảm, lại hoặc là trọng lượng, đều vượt qua Huyền Thiết Hàn Quang Kích một mảng lớn,

không thể nghi ngờ chứng minh cái này kích cho đủ là tại Hạ Phẩm Linh Bình trong, cũng thuộc về tinh phẩm!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Băng Sơn Lưỡng Thức

Đem Xích Viêm Vẫn Thiết kích kích đầu cùng báng kích phân biệt dùng vài vóc quần quanh gói kỹ về sau, Giang Hàn liền đem công ở trên lưng, chỗ mình ở.

Bây giờ bí thuật có, Linh Bình cũng đã tới tay, còn lại thiếu hụt cũng là một môn đỉnh phong thân pháp vũ kỹ, Mãng Ngưu dụng này môn trung phẩm vũ kỹ, đối với hiện tại Giang Hàn mà nói đã là thua chị kém em, lại bởi vì cấp độ quá thấp, khó mà cùng Liệt Địa kích hình thành tổ hợp vũ kỹ.

Huống hồ.

Cho dù đem Huyền Thiết Hàn Quang Kích thu về cho Thần Bình Đường, Giang Hàn bây giờ Thanh Huyền điểm như cũ có chút không đủ tiêu hao, cũng chính cần luyện một môn đỉnh phong thân pháp vũ kỹ, lại xông tới mấy tầng Thanh Huyền tháp.

Đem Xích Viêm Vẫn Thiết kích cất kỹ về sau, Giang Hàn liền tới đến Vũ Kỹ Các.

Đột phá Luyện Huyết Cảnh tiểu thành cùng Luyện Huyết Cảnh đại thành, sở được đến hai lần miễn phí chọn lựa Phàm Giai thượng phẩm vũ kỹ thời cơ chung vào một chỗ, chỉ ngoài định mức thêm hai trăm Thanh Huyền điểm, liền đối được chọn lựa một môn Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ thời cơ.

"Thân pháp loại vũ kỹ, vẫn là muốn lấy cương mãnh bá đạo làm chủ. . ."

Đi vào Vũ Kỹ Các tầng thứ ba, Giang Hàn rất mau tìm đến để đặt các loại thân pháp vũ kỹ giá gỗ trước.

Tuy nói hẳn hiện tại có bạo tẩu cùng khát máu hai loại bạo phát trạng thái, linh hoạt đa dạng loại cũng không phải thi triển không nổi, nhưng cầm trong tay Xích Viêm Vẫn Thiết kích loại này cương mãnh trọng hình binh khí, không thể nghi ngờ vẫn là cương mãnh loại thân pháp vũ kỹ phù hợp nhất.

Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ, so với Phàm Giai trong Hạ Phẩm Vũ Kỹ muốn ít hơn nhiều, Giang Hàn Di Y lật qua, rất nhanh liền lựa ra ba tương đối thích hợp cương mãnh loại thân pháp vũ kỹ.

"Đạp Vân Bộ, Bôn Lôi Bộ, Băng Sơn Lưỡng Thức. . ."

Đạp Vân Bộ là tương đối khuynh hướng nhảy vọt loại thân pháp vũ kỹ, mà Bôn Lôi Bộ làm theo thiên hướng về ngàn dặm cực nhanh tiến tới, về phần sau cùng Băng Sơn Lưỡng Thức, làm theo chia làm Băng Sơn dụng cùng Băng Sơn Dục hai thức, trong đó Băng Sơn dụng xấp xỉ tại Mãng Ngưu tiến dụng vào giai, mà Băng Sơn Dục thì là bay lên không trung cao vọt.

Cái này ba môn thân pháp vũ kỹ đều là cương mãnh loại, nhưng trước cả hai tương đối phức tạp, sau cùng Băng Sơn Lưỡng Thức lại là cực kỳ đơn giản thô bạo, duy nhất hạn chế cũng là cần thể phách cường hãn cương mãnh, mới có thể triển lộ ra Băng Sơn Lưỡng Thức uy lực.

"Cái này Đạp Vân Bộ cùng Bôn Lôi Bộ, tên lên không tệ. . . Cho nên ta lựa chọn Băng Sơn Lưỡng Thức."

Giang Hàn nghiền cứu một phen về sau, quả quyết đem Đạp Vân Bộ cùng Bôn Lôi Bộ buông xuống, lựa chọn Băng Sơn Lưỡng Thức.

Phàm Giai vũ kỹ từ đâu tới bước trên mây bôn lôi nói chuyện, nếu là Linh giai vũ kỹ còn tạm được, dám dạng này đến mệnh danh, có hoa không quả khả năng rất lớn.

Chọn tốt vũ kỹ về sau, Giang Hàn liền rời đi Vũ Kỹ Các, thẳng đến Linh Thực Viên hậu sơn.

. . .

Sau mười ngày.

Băng Sơn Lưỡng Thức tu luyện so Giang Hàn trong tưởng tượng muốn dễ dàng nhiều, mà lại môn công pháp này, cũng chắc chắn như giới thiệu như thế, thể phách cường độ đối uy lực của nó ảnh hưởng cực lớn.

Thể phách yếu người, thi triển môn võ kỹ này khả năng còn không bằng Phàm Giai trung phẩm vũ kỹ uy lực, mà thể phách cường nhân, làm theo có thể bộc phát ra siêu việt đỉnh phong vũ kỹ uy thế!

Không hề nghi ngờ.

Giang Hàn tại đồng bậc bên trong thể phách cường độ, gần như Ngạo Thị hết thấy, hắn đang luyện thành này môn Băng Sơn Lưỡng Thức về sau, chỗ bộc phát ra tốc độ cùng cương mãnh, mơ hồ có mấy phần Linh giai vũ kỹ dấu hiệu!

"Bình thường Phàm Giai đỉnh phong thân pháp vũ kỹ, tại Luyện Huyết Cảnh võ giả thi triển phía dưới, nhảy lên có thể vượt qua mười trượng, năm hơi liền có thể vượt ngang trăm trượng khoảng cách, cực nhanh tiến tới đối thủ."

"Mà ta cái này Băng Sơn Dục, nhảy lên có thể vượt ngang mười lăm trượng, cực nhanh tiến tới trăm trượng chỉ cần ba hơi!"

Đứng tại chân núi, Giang Hàn thôi động Băng Sơn Dục, nhảy lên giống như Hắc Ưng, xẹt qua hơn mười trượng khoảng cách, rơi xuống nơi xa trên ngọn cây.

Tại Thanh Huyền băng chi thời chiến tranh sau.

Giang Hàn gặp được tu luyện Phàm Giai đỉnh phong thân pháp vũ kỹ đối thủ, mà cho dù là hắn thái độ bình thường hạ Băng Sơn Lưỡng Thức, cũng so từng gặp được những đối thủ đó thân pháp đều muốn nhanh một chút!

Đang thi triển Băng Sơn Lưỡng Thức chỗ bộc phát ra tốc độ, cùng hắn trạng thái bùng nổ hạ thi triển Mãng Ngưu độn tốc độ không kém bao nhiêu, cùng khát máu trạng thái dưới thái độ bình thường tốc độ tương đương!

Về phần tại bạo tẩu cùng khát máu trạng thái dưới thi triển Băng Sơn Lưỡng Thức, Giang Hàn còn chưa có nếm thử, nhưng liền xem như tại bạo tẩu cùng khát máu trạng thái dưới thi triển vũ kỹ, uy lực vô pháp hoàn toàn điệp gia, cũng tất nhiên cực kì khủng bố, so với thái độ bình thường còn phải lại nhanh lên một đoạn!

"Không có được chứng kiến thông mạch Vũ Sư thi triển Linh giai vũ kỹ uy thế, không biết ta toàn lực ứng phó tình huống dưới thi triển Băng Sơn Lưỡng Thức, so với những thông mạch đó Vũ Sư Linh giai thân pháp vũ kỹ như thế nào."

Bình phục một trong hạ thể phun trào khí huyết, Giang Hàn hô khẩu khí, lại lắc đầu nói: "Nếu là cầm trong tay Xích Viêm Vãn Thiết kích, tốc độ chắc chắn sẽ hàng không ít. . ."

"Bất quá, chỉ cần có thể lấy tới một cái Hư Không Giới, tùy thời có thể lấy đem Xích Viêm Vãn Thiết kích để vào Hư Không Giới trong, ảnh hưởng liền hội giảm mạnh, mà lại theo lấy thực lực đề bạt, bình khí trọng lượng ảnh hưởng cũng sẽ càng ngày càng thấp."

Vừa nghĩ tới Hư Không Giới, Giang Hàn cũng có chút bất đắc dĩ.

Thần Binh Đường bên trong cũng là có Hư Không Giới bán, nhưng một cái Hư Không Giới giá cả, lại là cao đến mười lăm vạn Thanh Huyền điểm, có thể so với ba thanh Hạ Phẩm Linh Binh, đơn giản cũng là cướp bóc!

Phải biết.

Giống như Giang Hàn như vậy, không có gia thế bối cảnh, tại Luyện Huyết Cảnh liền có thể tay cầm Linh Binh võ giả, là số ít trong số ít, tại bên ngoài, dù cho là thông mạch cảnh Vũ Sư, cũng rất khó nhân thủ một thanh Linh Binh, liền lại càng không cần phải nói Hư Không Giới loại vật này.

"Tóm lại vẫn là được nhiều kiếm lấy một số Thanh Huyền điểm mới được. . ."

Hơi lúc đầu về sau, Giang Hàn Thanh Huyền Học Viện, hướng Thanh huyền tháp phương hướng đi đến, dự định lợi dụng Thanh Huyền tháp đến kiểm nghiệm một chút chính mình Băng Sơn Lưỡng Thức, đồng thời còn có thể kiếm lại một khoản Thanh Huyền điểm.

Thời gian qua đi một tháng, lại xông Thanh Huyền tháp, lại là dẫn tới không ít học viên vây xem, mà Giang Hàn đối với cái này cũng không thêm để ý, trực tiếp liền bước vào Thanh Huyền trong tháp, một đường quét ngang mà lên.

Đệ nhất tầng. . .

Tầng thứ hai. . .

Tầng thứ ba. . .

Trước Thập Tứ Tầng, cơ hồ cũng là hô hấp ở giữa, liền bị xông qua, toàn bộ Thanh Huyền tháp một đường chớp liên tục, cho đến đến Đệ Thập Ngũ Tầng, vừa rồi ngừng dừng một cái.

Lấy Luyện Huyết Cảnh đại thành tu vi, thôi động Băng Sơn Lưỡng Thức cùng toái cốt quyền, đối đầu hai tên thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư, Giang Hàn vền vẹn hơi rơi xuống hạ phong, mà tại mở ra trạng thái bùng nổ về sau, thực lực đột nhiên tăng vọt, trực tiếp liền chiếm cứ tuyệt đối thượng phong!

Sau một lát.

Thanh Huyền tháp Đệ Thập Ngũ Tầng, tại không thiếu học viên khó có thể tin nhìn soi mói, bỗng nhiên sáng lên!

Thông qua Đệ Thập Ngũ Tầng, Giang Hàn không có dừng lại, tiếp tục xông lên Đệ Thập Lục Tầng, đối mặt bốn tên thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư hợp lực vây công, hắn rõ ràng bạo tẩu không có cách nào đối phó, trực tiếp mở ra khát máu trạng thái.

"Hát!"

Giang Hàn toàn thân khí huyết bạo phát, nổi giận gầm lên một tiếng, phóng tới bốn tên đối thủ.

Tại Thanh Huyền tháp huyền cảnh trong trận pháp, không có Bất Tử Chi Thể tình huống dưới, khát máu trạng thái chỉ có thể tiếp tục ba cái hô hấp, nhưng cũng chính là ba cái hô hấp, bốn tên thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư, hai chết hai thương tổn!

Ba cái hô hấp về sau, Giang Hàn rời khỏi khát máu trạng thái, thăng hướng còn thừa hai tên trọng thương thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư, đem đánh liên tục bại lui.

. . .

Tầm nửa ngày sau.

Lấy mười 5 tháng liên tiếp đánh vỡ Thanh Huyền bảng ghi chép Giang Hàn, lấy Luyện Huyết Cảnh tu vi, xong qua Thanh Huyền tháp Đệ Thập Lục Tầng, ngừng bước Đệ Thập Thất Tầng tin tức, truyền khắp toàn bộ Học Viện.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Thiên Hành Thương Hội

Thanh Huyền thành.

Nơi này là Thanh Huyền thành cửa thành, Giang Hàn đang lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhìn qua nơi xa thành môn, vác trên lưng lấy một đầu thật dài bất quy tắc vải, bên trong dây dưa lấy tháo gỡ ra đến Xích Viêm Văn Thiết kích kích đầu cùng báng kích.

Nửa tháng trước, hắn xong qua Thanh Huyền tháp Đệ Thập Lục Tầng về sau, liền tiếp theo ổn định lại tâm thần tu hành vũ kỹ, ném thử đem Băng Sơn Lưỡng Thức cùng Liệt Địa Tam Kích kết hợp lại.

Nhưng, hai môn Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ tổ hợp, độ khó khăn lại là so Mãng Ngưu toái cốt quyền cao hơn một mảng lớn, lại thêm Giang Hàn bây giờ thể phách, khó khăn lắm có thể đạt tới phóng thích tổ hợp đỉnh phong vũ kỹ tiêu chuẩn, cho nên dùng thời gian nửa tháng, cũng vãn vẹn chỉ nắm giữ một chút da lông.

Đồng thời không chế hai loại hoàn toàn khác biệt khí huyết vận chuyển bạo phát, đối Luyện Huyết Cảnh đại thành tu vi mà nói, vẫn là hơi có vẻ miễn cưỡng, Giang Hàn đoán chừng muốn đột phá đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn, tổ hợp cái này hai môn đỉnh phong vũ kỹ mới có thể dễ dàng một chút.

"Còn chưa hề đi ra a?"

Nhìn qua nơi xa thành môn, chậm chạp không có chờ đến phải đợi người, Giang Hàn sờ sờ cằm.

Bởi vì Thanh Huyền Học Viện Lão Sinh, hàng năm cần chấp hành hai lần nhiệm vụ đường nhiệm vụ, lại thêm mình đã một năm có thừa chưa có trở về qua nhà, Giang Hàn liền tại nhiệm vụ đường tiếp một cái hộ tống thương đội, từ Thanh Huyền trước thành hướng thành Thanh Dương nhiệm vụ.

Lại các loại một lát, nơi xa trong cửa thành rốt cục có một chi ước chừng hai ba mươi người thương đội, mang theo ba cái thuẫn phục Mãng Ngưu xe, lôi kéo một số hàng hóa đi tới.

Đi ra khỏi cửa thành về sau, chi này thương đội liền dừng lại, cầm đầu một tên dài đầu sương gió trung niên nhân, ở cửa thành bên ngoài nhìn chung quanh một cái, khi chú ý tới Giang Hàn hướng về phía cái này vừa đi tới thời điểm, trong đôi mắt hiện lên một tia kỳ quái.

"Là Thiên Hành Thương Hội a?"

Giang Hàn đi đến trung niên nhân kia trước mặt, nhìn hậu phương thương đội liếc một chút về sau, liền mở miệng hỏi.

Trung niên nhân hơi hơi ngạc nhiên, mơ hồ nghĩ đến cái gì, không khỏi thần sắc chấn động, ôm quyền nói: "Thiên Hành Thương Hội chấp sự Nhan Bình, không biết các hạ là. . ."

"Giang Hàn."

Giang Hàn gật đầu, tiện tay xuất ra một cái lệnh bài màu xanh.

Quả nhiên là người nơi đâu a!

Nhìn thấy lệnh bài màu xanh trong nháy mắt, Nhan Bình mặc dù không có ngoài ý muốn, nhưng vẫn cũ chần động trong lòng, nói:

"Giang Huyền Sử thật đúng là tuổi trẻ tài cao, lần này hộ tống vậy làm phiền Giang Huyền Sử."

Thanh Huyền sử là Thanh Huyền quốc triều đình phượng diện, bình thường phụ trách các loại hộ tống, điều tra điều tra, vây quét tiêu diệt các loại đám nhân vật, lần này hộ tống nhiệm vụ là hướng Triều Đình xin giá cả tối cao hộ tống, từ một vị Thanh Huyền sử ra phụ trách, Nhan Bình cũng không phải là thật bất ngờ.

Nhưng trước mắt Thanh Huyền làm lại trẻ tuổi như vậy, không hề nghi ngờ, tuyệt đối không phải tại vị đã lâu Thanh Huyền làm, mà là đến từ Thanh Huyền Học Viện nhân vật thiên tài!

Nhan Bình biết Thanh Huyền Học Viện đạt tới Luyện Huyết Cảnh học viên, ra ngoài lúc thi hành nhiệm vụ, thân phận là tam phẩm Thanh Huyền làm, Giang Hàn trẻ tuổi như vậy, lại cầm trong tay Thanh Huyền lệnh, thân phận kia tự nhiên là không thể nghi ngờ.

Bất quá.

Nhan Bình vị này Thiên Hành Thương Hội chấp sự trong nháy mắt đánh giá ra Giang Hàn thân phận, nhưng hậu phương này một đám bọn tạp dịch, đều là thần sắc ngạc nhiên, hơi có chút khó có thể tin nhìn về phía Giang Hàn.

Dĩ vãng phụ trách hộ tống, hoặc là khoảng mười người tiểu đội, hoặc là cũng là toàn thân tràn ngập nồng đậm sát khí nhân vật kinh khủng.

Trước mắt Giang Hàn nhiều nhất bất quá mười bảy mười tám tuổi, thế mà liền là phụ trách lần này hộ tống Thanh Huyền làm, không khỏi làm cho người rất khó có thể tin.

"Cái này. . . Xác định không có tính sai người sao? Triều Đình phái người cũng không tránh khỏi quá không đáng tin cậy đi!"

Đứng sau lưng Nhan Bình, một tên cùng Giang Hàn niên kỷ tương tự thiếu nữ, mở to cái miệng nhỏ nhắn, một mặt không tin nhìn lấy Giang Hàn.

"Không được vô lễ!"

Nhan Bình nghe được sau lưng thanh âm, trong lòng hơi kinh hãi, đầu tiên là quát tháo một tiếng, sau đó nhìn về phía Giang Hàn, một mặt áy náy nói ra:

"Tiểu nữ chưa từng từng đi xa nhà, lần này đặc biệt dẫn nàng đi ra một chuyến, vô lễ chỗ mong rằng Giang Huyền Sử rộng lòng tha thứ."

Lần này xuất hành hần thân thỉnh là Triều Đình phụ trách hộ vệ, vấn đề an toàn không chút nào lo lắng, cho nên đem nhà mình nữ nhi mang ra thấy chút việc đời, không nghĩ tới nhà mình nữ nhi lên câu nói đầu tiên liền phải đắc tội một vị tương lai đại nhân vật.

Tuy nói hần là Thiên Hành Thương Hội chấp sự, cùng không ít Từ Lệnh thống lĩnh có lui tới, cũng có thể tiếp xúc đến một số cao cao tại thượng thông mạch Vũ Sư, nhưng trước mắt Giang Hàn trẻ tuổi như vậy liền có tam phẩm Thanh Huyền làm thân phận, tương lai cơ hồ xác định vững chắc có thể trở thành cao cao tại thượng đại nhân vật, lật tay cũng có thể diệt hết hần một cái Thiên Hành Thương Hội chấp sự.

"Không sao."

Giang Hàn khẽ lắc đầu.

Nhà mình hình tượng nhà mình biết được, hần bây giờ đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, toàn thân khí huyết lưu thông đều xoay tròn thuận thực, sẽ không tiết ra ngoài thân thể, mặt ngoài nhìn qua chắc chắn cùng người bình thường không có gì khác biệt.

"Nếu không có sự tình khác, hiện tại liền có thể xuất phát."

"Đa tạ thông cảm, đợi lát nữa lại để cho tiểu nữ cho Giang Huyền Sử bồi tội."

Nhan Bình áy náy chấp tay một cái, lại quay người răn dạy nhà mình nữ nhi vài câu.

Thiếu nữ tại Nhan Bình trước mặt vẫn là không dám chống lại, lộ ra mấy phần ủy khuất thần sắc, rất là không tình nguyện hướng về phía Giang Hàn bồi tội một câu, sau đó liền xoay người chạy tới nơi xa.

"Cũng không biết từ nơi nào trộm được Thanh Huyền lệnh, Trang còn rất giống một chuyện."

Nhìn thấy Nhan Bình tại Giang Hàn trước mặt thùy chung lễ nghĩa chu đáo bộ dáng, nhan tình lắm lắm cái miệng nhỏ nhắn, trong lòng rất là tức giận bất bình.

Vì ngăn ngừa lại phức tạp, Nhan Bình chào hỏi một chút đồng đạo cấp dưới về sau, thương đội liền rời đi Thanh Huyền thành, dọc theo khoáng đạt Bình Nguyên hướng về nơi xa chậm rãi tiến lên.

Thương đội hậu phương.

Đôi Giang Hàn rất có oán khí nhan tính, nhìn lấy tại thương đội một bên, đi theo thương đội tiến lên Giang Hàn, hướng về phía bên cạnh một tên để trần bả vai khỏe mạnh trung niên nhân nói:

"Kiều thúc, người nhìn tên kia cũng hai khối vải rách, bước đi một lay một cái, chỗ nào giống như là cái gì Thanh Huyền làm, đội lát nữa trên đường gặp được Hoang Thú, chỉ sợ quay đầu liền đem chúng ta bán."

"Xuyt, tiểu thư ngài chó nói lung tung. . ."

Kiều thúc cười khò một tiếng, hướng về phía thiếu nữ khoa tay một cái im lặng thủ thế.

Trên thực tế hắn cũng không quá tin tưởng cách đó không xa cái kia mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, có thể có đủ để hộ tống thương đội cường hãn thực lực.

Dù sao Giang Hàn bộ dáng nhìn tuổi còn rất trẻ, cùng tiểu thư nhà mình không sai biệt lắm, chỗ nào giống như là cái gì cường đại võ giả, nếu như không phải cũng mấy khối không biết bọc lấy cái gì vải thô thối, không sai biệt lắm cũng là một cái công tử nhà giàu ca hình tượng.

Nhưng tay người ta cầm Thanh Huyền lệnh, nhà mình lão gia lại tất cung tất kính, không tin thì có biện pháp gì, chỉ có thể cầu nguyện trên đường không muốn gặp được Hoang Thú hoặc là Phi Đồ loại hình.

Cách đó không xa.

Thiếu nữ cùng vị kia kiều thúc đối thoại, Giang Hàn ngược lại là một từ không bỏ sót đều nghe vào trong lỗ tai, Luyện Huyết Cảnh võ giả, có thể phân biệt ruồi muỗi võ cảnh, các loại tri giác đều mạnh hơn xa người bình thường.

Hắn ngược lại là không hứng thú cùng một tiểu nha đầu chấp nhặt.

Bất quá đối với chính mình hình tượng, Giang Hàn trong lòng ngược lại là một trận bất đắc dĩ, Xích Viêm Văn Thiết kích nếu như không bao lấy đến lời nói, quá mức rêu rao, nhưng bao lấy đến lời nói, nhìn lại như công hai khối vách quan tài.

"Chờ có Hư Không Giới đã tốt lắm rồi, còn nhiều thời gian, từ từ sẽ đến đi."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Hoang Lang

Từ Thanh Huyền thành xuất phát, đến nay đã có tám ngày thời gian, trung gian vượt qua không ít núi hoang lưa thưa Lâm, khoảng cách thành Thanh Dương đã chỉ có một mảnh hoang nguyên chi cách.

Thanh Huyền thành đến thành Thanh Dương lộ trình, tuy nói Giang Hàn vền vẹn đi qua một lần, hơn nữa còn là hơn một năm trước kia, qua hướng Thanh Huyền Học Viện thời điểm, bất quá hắn vẫn là có mấy phần quen thuộc, biết qua mảnh này Hoang Nguyên, chính là thành Thanh Dương.

Bất quá Hoang Nguyên rất lớn, chỉ ít còn có hai ngày lộ trình.

"Đã đến Hoang Nguyên, không nghĩ tới cùng nhau đi tới, đừng nói son tặc giặc cỏ, liền liền phổ thông mãnh thú đều không gặp được một cái."

"Xác thực có mấy phần vận khí."

Không ít Tập Công gặp đến Hoang Nguyên, cũng không khỏi đến hô khẩu khí, liếc mắt nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra mấy phần vui mừng.

Tuy nói Thanh Huyền thành đến thành Thanh Dương ở giữa đường tương đối an toàn, nhưng bọn hắn dĩ vãng xuất hành, đi đến nơi đây cũng chỉ ít gặp được ba bốn lần mãnh thú thậm chí Hoang Thú tập kích.

Bọn họ những này Tập Công, tu vi chỉ có Đoán Thế cảnh, dù cho là Nhan Bình chấp sự, cũng chỉ có Thối Cốt Cảnh tu vi, vô luận gặp được son tặc bọn cướp, vẫn là gặp được Hoang Thú, đều là hủy diệt tính.

"Bất quá là cùng đi theo một đường, liền có thể thu lấy nhiều như vậy tiền thuê, không khỏi cũng quá dễ dàng."

Nhan Tinh nhìn lấy Giang Hàn cùng Nhan Bình sóng vai mà đi bóng lưng, cái miệng nhỏ nhắn nhìn không được lăm bằm một câu.

Tuy nhiên nàng là lần đầu tiên xuất hành, nhưng đối với các loại hộ vệ giá cả vẫn là có chỗ hiểu biết, bình thường đủ hạ người bang phái giá cả thấp nhất, cũng nguy hiểm nhất, có khả năng nửa đường hắc ăn hắc.

Đến từ các Đại Hầu phủ Vương Phủ dưới trướng thế lực, làm theo giả cả trung đẳng, về phần giả cả tối cao, chính là Triều Đình chính quy hộ vệ, Giang Hàn đó là thuộc về cái sau, cầm là giá tiền cao nhất.

Nhan Bình cũng không nghe thấy sau lưng Nhan Tinh lẩm bẩm âm thanh, nhìn qua khoáng đạt Hoang Nguyên, hần cười cười nói: "Tám ngày thời gian liền đến Bình Nguyên, chuyện này thật đúng là thuận lợi a, liền một đợt bọn cướp cùng Hoang Thú đều không có gặp được, dĩ vãng ít nhất cũng phải gặp được cái một hai lần."

"Cũng không có thuận lợi như vậy."

Giang Hàn hững hờ về một câu, hần lúc này tri giác đều đề cao đến cực hạn, đang theo dõi bên trái một cái phương hướng, lược hai con mắt híp lại.

"Ồ?"

Nhan Bình nao nao, chợt lộ ra một tia vẻ cảnh giác, nói: "Giang Huyền Sừ thế nhưng là phát hiện cái gì? Sơn tặc bọn cướp a?"

Hần cũng theo Giang Hàn đoán phương hướng nhìn lại, nhưng bên kia là một mảnh hoang nguyên, mà lại sắc trời dần dần tối tăm, nơi xa lộ ra rất là mờ hồ, căn thấy không rõ có đồ vật gì.

Giang Hàn lắc đầu.

"Tiếp tục đi thôi, có lẽ sẽ đến, có lẽ sẽ không tới."

"Ừm."

Nhan Bình nghe vậy, thu hồi ánh mắt, gật gật đầu.

Đi ở hậu phương Nhan Tinh, lại là đem Nhan Bình cùng Giang Hàn đối thoại đều nghe vào trong lỗ tai, cũng theo Giang Hàn nhìn phương hướng nhìn lại, chợt lộ ra mấy phần vẻ tức giận, nhẹ hừ một tiếng.

"Giả thần giả quỷ, rõ ràng không có cái gì."

Lại tiến lên một đoạn, sắc trời dần dần tối xuống, một đoàn người tìm một chỗ, bắt đầu xây dựng cơ sở tạm thời, chuẩn bị dừng lại nghỉ ngơi một đêm, sau đó nhất cổ tác khí trực tiếp đến Thanh Dương.

Giang Hàn không có tiến vào trong doanh trướng, mà chính là ngóc ở bên ngoài trên cánh đồng hoang, giải khai vác trên lưng lấy Xích Viêm Văn Thiết kích, đem đặt ở một bên, sau đó liền ngồi xếp bằng, nhắm mắt không nói.

Nửa đêm

Một cái tiểu xảo trong doanh trướng, Nhan Tinh ngáp một cái, tỉnh lại, trong mọi người chỉ có nàng không là võ giả, tu vi liền Đoán Thể cảnh đều không đạt được, đối ven đường màn trời chiếu đất rất lợi hại không thích ứng.

"Ngày mai lại có một ngày liền đến thành Thanh Dương, hi vọng không muốn gặp được phiền toái gì. . ."

Tuy nhiên nàng đối Giang Hàn không phục lắm, nhưng cũng biết nặng nhẹ, không gặp được sơn tặc ác thú loại hình tự nhiên là một chuyện tốt, coi như là tốn nhiều tiền mua xong vận.

Nhưng mà.

Cơ hồ ngay tại nàng muốn tiếp tục nằm ngủ thời điểm, một tiếng kéo dài Sói Tru thanh âm, lại còn dường như sấm sét, trong nháy mắt đánh nát nàng ngủ muốn, để cho nàng một cái giật mình, bỗng nhiên tỉnh táo lại.

"Thứ gì?!"

Bị giật mình nàng, cẩn thận từng li từng tí kéo ra doanh trướng, lại phát hiện Nhan Bình cùng kiều thúc bọn người, toàn đều đã đi tới doanh trướng bên ngoài, tất cả đều một mặt ngưng trọng nhìn phía xa.

Nàng nhìn xem cha mình, lại nhìn xem gần nhất kiều thúc, nhin không được nhỏ giọng hỏi thăm.

"Là Hoang Lang. . ."

Kiều thúc một mặt ngưng trọng mở miệng, sắc mặt tại màn đêm cùng đồng lửa chiếu rọi lộ ra rất là kiềm chế, nói: "Khó chơi nhất gia hỏa."

Tại thương đội xuất hành thời điểm, không nguyện ý nhất đụng phải chính là Hoang Lang.

Hoang Lang là nhất giai Hoang Thú một loại, cá thể thực lực thuộc về yếu nhất nhất giai Hoang Thú, Đoán Thể cảnh viên mãn liền có thể tùy tiện đối phó, nhưng loại này Hoang Thú bình thường đều là quần cư, thiếu cũng có năm, sáu con, nhiều mấy chục cái không giống nhau, lại cực kỳ giáo hoạt, khó chơi nhất!

Nhan Tinh hít một hơi lãnh khí, nàng đối Hoang Lang loại này Hoang Thú cũng không xa lạ gì, bởi vì trước kia có một lần, phụ thân nàng suất lĩnh thương đội lúc trở về, toàn bộ thương đội người người bị thương, thương vong thảm trọng, tính cả môi đến những hộ vệ kia đều có người thương vong.

Ngắm nhìn bốn phía.

Nàng chỉ cảm thấy trong đêm tối phẳng phất có từng đôi dày đặc mắt lạnh, đang nhìn chăm chú nơi này, bất cứ lúc nào cũng sẽ bay vọt mà ra, đem bọn hắc thôn phệ.

Đánh cái rùng mình về sau, nàng chú ý tới tại đám người hậu phương, như cũ khoanh chân ngồi ở chỗ đó như lão tăng nhập định đồng dạng Giang Hàn, nhất thời hơi hơi cắn răng nói:

"Uy, ngươi làm sao còn ngồi ở chỗ này?!"

"Chúng nó còn rất xa, tạm thời sẽ không công tới."

Giang Hàn mở to mắt, bình tĩnh quét Nhan Tinh liếc một chút, nhàn nhạt đáp lại.

Nhan Tinh bị Giang Hàn tuyệt không khẩn trương ngưng trọng thái độ khí đến.

"Làm sao ngươi biết chúng nó sẽ không công tới?"

"Giang Huyền Sử nói đúng, chúng nó tạm thời sẽ không tới."

Nhan Bình ở một bên trầm giọng mở miệng, nói: "Hoang Lang giao hoạt nhất, chúng ta người tương đối nhiều, dù là cảm giác cho chúng ta không có cái gì uy hiếp, chúng nó cũng sẽ trước lợi dụng đêm tối từng chút từng chút tra tấn trong chúng ta tâm, chờ đến chúng ta tiếp cận sụp đổ, mới có thể hạ công tới."

Hắn trước kia gặp được hai lần Hoang Lang bày tập kích, đối với Hoang Lang hành vi rất quen thuộc.

"Cho nên tọa hạ nghỉ ngơi liền tốt."

Giang Hàn nhìn Nhan Tinh liếc một chút, mỉm cười nói: "Chờ chúng nó tới, lại chém hạ chúng nó đầu!"

". . ."

Nhan Tinh khẽ cắn môi, nói: "Vậy thì chờ lấy nhìn Giang Huyền Sử ngươi đại triển thần uy!"

Mặc dù biết Hoang Lang một lát sẽ không công tới, nhưng trong đêm tối, thỉnh thoảng truyền đến một trận Sói Tru, vẫn là làm lòng người Thần run rẩy, không ít người đều là toàn thân khẩn trương, khó mà trấn định.

Nhan Tinh là lần đầu tiên xuất hành, mà lại lại là nuông chiều từ bé thiếu nữ, nhất là không chịu nổi, tại sau nửa canh giờ, liền bị những âm thanh này tra tấn có chút sụp đổ.

Nhan Bình chú ý tới nhà mình nữ nhi hoảng sợ, trong đôi mắt cũng lộ ra một tia lo lắng.

Dạng này lịch luyện, đối với nhà mình nữ nhi mà nói không thể nghi ngờ là rất tốt, có thể làm cho nàng nhanh chóng trưởng thành, nhưng cái này Hoang Lang cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Đã từng một cái mười người Hộ Vệ Đội, trong đó chín tên Thối Cốt Cảnh viên mãn, một tên Luyện Huyết Cảnh giới tiểu thành, cuối cùng đều thương vong mấy người, mới đưa Hoang Lang đánh lui, Giang Hàn mặc dù là nơi đó Thiên Kiêu nhân vật, cùng giai bên trong thực lực khả năng cũng rất mạnh, nhưng có thể hay không đánh lui Hoang Lang, cũng là ẩn số.

Rất cục.

Lại qua một canh giờ, một mực ngồi ở chỗ đó nhắm mắt lại Giang Hàn, hai mắt bỗng nhiên mở ra.

"Đến!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Bẻ Gãy Nghiền Nát

Cơ hồ cũng là tại Giang Hàn thoại âm rơi xuống một khắc này, đen nhánh trong màn đêm, bỗng nhiên xuất hiện lờn song tinh con mắt màu đỏ, làm người ta trong lòng run lên.

"Là Hoang Lang, chúng nó đến!"

Kiều thúc bọn người là cái trán tràn ra mồ hôi lạnh, trên mặt toát ra mấy phần khản trương cùng hoảng sợ, nhất là đã từng tao ngộ qua Hoang Lang tập kích mấy người, càng là lưng phát lạnh, thân thể run rẩy.

Suru! !

Cơ hồ liền tại tiếp theo trong nháy mắt, trong đó một đôi tinh con mắt màu đỏ, từ âm đạm đột nhiên sáng lên, mơ hồ có thể nhìn thấy một đầu cự đại giống như Mãnh Hồ đồng dạng Hung Lang, hung dữ nhào tới.

Nhìn lấy một màn này, cự ly này đầu Hoang Lang gần nhất Nhan Tinh, trong lòng run lên bần bật, nhìn không được hét lên một tiếng, trên mặt lộ ra nùng đậm vẻ sợ hãi, chỉ cảm thấy cả người bị một cỗ khí thế khủng bố bao phủ, thân thể một trận cứng ngắc, lại là liền chuyển thân thể chạy trốn đều làm không được.

Mà liền tại đầu kia Hoang Lang càng ngày càng rõ ràng, mắt thấy đã đi tới trong vòng mười thước, sau một khắc liền có thể nhào lên đưa nàng xé mở thời điểm, hậu phương đột nhiên truyền đến một tiếng gào thét.

Ông! !

Chỉ gặp một cây hiện ra hào quang màu đỏ thắm Trường Kích, tựa như lõi cuốn lấy viêm nhiệt khí lẫm, ở giữa không trung xẹt qua một vòng lưu quang về sau, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, hướng về đầu kia Hoang Lang.

Hoang Lang cảm thấy được nguy hiểm, có thể muốn tránh lui, nhưng này Trường Kích rơi xuống tốc độ cực nhanh, nó lại là chính diện vọt mạnh, vền vền né tránh đầu cùng cỗ, thân thể bị này cán Trường Kích đột nhiên xuyên qua.

Oanh! !

Cái này một kích rơi xuống, cả vùng tựa hồ cũng rung động một cái, đầu kia Hoang Lang mặc dù không có tại chỗ tử vong, nhưng cũng bị gắt gao đóng ở trên mặt đất, phát ra một tiếng thê lương rỗng rỗng.

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh!

"Đây là. . ."

Mắt thấy Hoang Lang bị một kích đóng đinh, Nhan Tinh cùng kiêu thúc bọn người, hoảng sợ tất cả đều hóa thành chấn kinh, nhìn không được quay đầu nhìn hướng phía sau.

Là hán? !

Nhìn lấy hậu phương tám kia rất là quen thuộc, cùng mình niên kỷ tương tự khuôn mặt, Nhan Tinh thực sự khó mà đem vừa rồi một kích đinh giết một đầu Hoang Lang rung động hình ảnh, cùng trước mắt thân ảnh liên hệ đến cùng một chỗ!

Mà kiêu thúc mấy người cũng đều là vẻ mặt đầy rung động, không nghĩ tới bề ngoài trẻ tuổi như vậy Giang Hàn, thật có như thế cường hãn thực lực, nhất kích liền mạt sát một đầu Hoang Lang!

"Lui ra phía sau, dựa sát vào."

Giang Hàn từ phía sau chậm chạp đi ra, ánh mắt đã không giống trước đó như vậy bình thản, mà chính là trở nên cực kỳ sắc bén, ngữ khí tuy nhiên bình thản, nhưng lại mang theo không thể nghi ngờ vị đạo, phảng phất mệnh lệnh.

Kiều thúc bọn người sau khi hít sâu một hơi, cường ép đè xuống rung động trong lòng, không chần chờ, nhao nhao nghe theo Giang Hàn mệnh lệnh, dựa sát vào đứng lên.

"Tới."

Nhan Bình gặp nhà mình nữ nhi như cũ có mấy phần thất thần cùng ngốc trệ, đưa tay chánh nàng một thanh, đưa nàng kéo đến trong đám người, sau đó nhìn về phía Giang Hàn, nói: "Cần cần giúp một tay không?"

Hắn cũng có Thối Cốt Cảnh viên mãn tu vi, tuy nói bình thường rất ít động võ, nhưng miễn cưỡng đối phó một đầu Hoang Lang, cũng vẫn là có thể làm được.

"Không cần."

Giang Hàn bình tĩnh lắc đầu, đạp chân xuống, cả người lóc lên mà ra, đi vào đầu kia bị hán đóng đinh trên mặt đất Hoang Lang trước, rút ra Xích Viêm Văn Thiết kích.

Bốn phía đen kịt một màu, nhưng ở Luyện Huyết Cảnh tri giác dưới, sở hữu Hoang Lang thân hình đều lộ rõ, những này Hoang Lang so với người phải lớn, giống như Mãnh Hổ, mỗi cái đều tràn ngập nồng đậm huyết khí.

"Số lượng hơi nhiều, vì ngăn ngừa thương tới vô tội, vậy cũng chỉ có thể tốc chiến tốc thắng."

Giang Hàn quét mắt một vòng, đánh giá ra phụ cận Hoang Lang ước chừng có gần hai mươi con số lượng, trong đôi mắt sát ý phun trào.

Dưới chân hần nhẹ nhàng đập mạnh, thể nội khí huyết bỗng nhiên lưu chuyển, bốn đặng phun trào, nhưng hần da thịt nổi lên một tia đỏ nhạt, bên ngoài thân ẩn ẩn có nhiệt khí toát ra.

Bạo tẩu!

Tốc độ tăng vọt, lực lượng bùng lên!

Tại một đám Hoang Lang trong mắt, Giang Hàn lúc này thân ảnh đã giống như một đám lửa bó đuốc đồng dạng loá mắt, toàn thân huyết khí bành trướng phun trào, gần như muốn bộc phát ra.

"Ngao Ô! !"

Đồng đảo Hoang Lang tất cả đều toát ra vô cùng hung tàn ánh mắt, nhìn về phía Giang Hàn, lớn nhất tới gần ba cái Hoang Lang, cơ hồ là trong cùng một lúc, liền cùng nhau nhào lên, mở ra huyết bồn đại khẩu, như muốn đem Giang Hàn trực tiếp xé rách!

Giang Hàn ánh mắt lạnh lùng, tay cầm Xích Viêm Văn Thiết kích, thể nội Viêm Dương nguyên khí rót vào trong đó, toàn thân khí huyết phun trào, lôi cuốn lấy một cỗ lực lượng kinh khủng, ngang nhiên vùng lên.

Liệt Địa kích Đệ Nhất Thức, hoành kích!

Cái này một kích thể đại lực trầm, vung ra thời điểm, còn như Sơn Băng Địa Liệt, lôi cuốn lấy khủng bố uy thế, giống như có thể đem một ngọn núi chém thành hai khúc.

Mà vừa lúc này, nhào về phía Giang Hàn này ba con Hoang Lang, con mắt màu đỏ ngòm trong cùng nhau hiện lên một vòng giao hoạt chi sắc, vậy mà ở giữa không trung trật xoay người, cứ thế mà ngừng tấn công, không thể nghi ngờ là muốn để Giang Hàn cái này một kích thất bại, sau đó lại ngang nhiên phản kích.

Thế nhưng là.

Nhìn thấy ba con Hoang Lang ở giữa không trung thay đổi thân hình, Giang Hàn nhưng lại chưa lộ ra cái gì vẻ kinh dị, ngược lại là khoe miệng hơi hơi một phát, toát ra một vòng huyết tinh chi sắc.

Tránh?

Lấn mắt sao? !

Hắn không có chút nào thu chiêu ý tứ, Liệt Địa kích một thức hoành kích, như cũ lôi cuốn lấy căn quét Bát Hoang chi uy, quét ngang toàn bộ phía trước.

Xích Viêm Văn Thiết kích kích đầu, khoảng cách ba con Hoang Lang, chỉ ít còn chênh lệch một thước khoảng cách, nhưng cơ hồ ngay tại Giang Hàn một kích rơi xuống trong nháy mắt, cả căn Xích Viêm Văn Thiết kích báng kích phía trên, có kỳ dị đường vân đột nhiên sáng lên, trong chốc lát lan tràn đến kích Phong.

Xùy! !

Một đạo Xích Viêm sắc phong mang, đột nhiên xẹt qua hư không, từ kích Phong phía trên bộc phát ra, đảo qua ba con Hoang Lang thân thể, trong chốc lát mang theo máu bắn tung toé vắng khắp nơi!

"Ngao Ô! !"

Ba con Hoang Lang riêng phần mình phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Dù cho là tránh đi kích Phong chính diện quét ngang, nhưng bị bạo phát đi ra Viêm Dương chi Phong quét trúng, ba con Hoang Lang giữa ngực bụng vẫn như cũ là xuất hiện một đạo sâu đủ thấy xương vết thương.

Một kích quét ngang, ba sói trọng thương!

"Giết!"

Giang Hàn trong đôi mắt hiện lên một vòng hàn mang, dưới chân đột nhiên đập mạnh, cả người đột nhiên lóc lên, phóng tới ba con bị thương nặng Hoang Lang.

Ba con Hoang Lang bị thương nặng, thân thể trở nên trì độn mất linh, căn khó mà tránh đi trạng thái bùng nổ hạ lưu Trường Giang lạnh tấn công mạnh.

Một chiều phía dưới.

Trong đó một đầu Hoang Lang liền trực tiếp bị xé rách bụng trực tiếp đánh bay, ngay sau đó Giang Hàn lại là hoành kích quét qua, tung kích đâm một cái, mặt khác hai đầu Hoang Lang liền cũng phơi thây ngay tại chỗ.

Còn lại Hoang Lang thấy tình thế không ổn, không có nhân cơ hội này tấn công mạnh, mà chính là cực kỳ cảnh giác đem Giang Hàn vây quanh ở trung ương, đồng thời phân ra hai đầu Hoang Lang, hướng về phía nơi xa Nhan Bình bọn người bỏ nhào qua.

"Hừ!"

Giang Hàn đã sớm ngờ tới như thế, không có bối rối chút nào chi ý, dưới chân đột nhiên đạp mạnh, khắp nơi oanh minh trong từng khúc băng liệt, mà cả người hắn đã nhân cơ hội nhảy lên thật cao, mang theo Xích Viêm Vãn Thiết kích, trực tiếp vượt ngang mười trượng xa, đi vào Nhan Bình bọn người phụ cận.

Băng Sơn Được!

Oanh! !

Một kích rơi xuống, trong đó một đầu Hoang Lang không kịp né tránh, cho dù là cứng rắn giống như Huyền Thiết sọ não, cũng tại Giang Hàn một bổ phía dưới, bị cứ thế mà chém thành hai đoạn!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Về Nhà

Một đầu khác Hoang Lang thấy tình thế không ổn, quay thân liền muốn chạy trốn, nhưng Giang Hàn chỗ nào có thể thả nó rời đi, dưới chân lần nữa đạp mạnh, Băng Sơn đụng thi triển mà ra, một kích móc nghiêng.

Kèo kẹt! !

Đầu kia Hoang Lang ra sức quay thân tránh né, đồng thời cắn một cái vào Xích Viêm Vãn Thiết kích kích Phong.

Giang Hàn cũng không để ý tới, trở tay quát khê một tiếng, song tay nắm chặt Trường Kích, Viêm Dương nguyên khí đột nhiên rót vào báng kích cuối cùng Tinh Hạch bên trong, chọt cả cán Trường Kích lại lần nữa nhấp nhô ánh đỏ hào quang màu đỏ, giống như bị ngọn lửa kiện hàng, theo hắn quát to một tiếng, hung hăng vung lên.

Liệt Địa kích Đệ Tam Thức, Liệt Địa!

Cán kích Phong đầu kia Hoang Lang, trực tiếp kêu thảm một tiếng, bị một cỗ Xích Viêm sắc phong mang lôi cuốn, bay ngược mà ra, ầm vang đánh tới hướng nơi xa Hoang Lang bày.

Oanh! !

Hoang trong bầy sói một đầu Hoang Lang không tránh kịp, bị chính diện oanh trúng, toàn thân trực tiếp truyền đến lớp lớp bóp xương cốt đứt đoạn thanh âm, tính cả một khu vực như vậy khắp nơi, đều dưới một kích này, vỡ ra kéo dài vài thước vết rách!

"Ồ. . ."

Còn thừa Hoang Lang ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn người, riêng phần mình phát ra vài tiếng nghẹn ngào, trong đôi mắt Hung Lệ thôi lui, thay vào đó là một vòng e ngại.

Đồng đảo Hoang Lang đã có lui bước chi ý, có thể Giang Hàn lại vừa làm nóng người hoàn tất, quát to một tiếng về sau, liền đón một đám Hoang Lang xông lên, trong tay một cây Trường Kích phảng phất ẩn chứa khủng bố nhiệt lượng, tính cả thân thể của hắn đều có nhiệt khí bốc lên.

Oanh! Oanh! !

Lại là mấy chiêu rơi xuống, hai đầu Hoang Lang bị Giang Hàn lực bổ tại chỗ.

Còn thừa Hoang Lang, hung tính rốt cục bị hoảng sợ áp chế, nghẹn ngào vài tiếng về sau, cụp đuôi bắt đầu tứ tán chạy trốn, chỉ còn lại Giang Hàn một

người cảm kích mà mừng, toàn thân huyết khí sôi trào, giống như thần ma.

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh!

"Linh Binh. . . Nguyên khí ngoại phóng. . ."

Giờ khắc này, không chỉ là Kiều thúc Nhan Tinh bọn người, liền liên Nhan Binh vị này Thiên Hành Thương Hội chấp sự, cũng không nhận được hấp khí.

Giang Hàn trong tay đồ thăm Trường Kích không thể nghi ngờ là một thanh Linh Binh, nhưng coi như bằng vào Linh Binh, thông mạch Vũ Sư phía dưới, có thể triển lộ ra thanh thể như vậy, lại có thể có mấy cái? !

Hô!

Gặp còn thừa vài đầu Hoang Lang chạy trốn từ phía, cấp tốc biến mất trong bóng đêm, Giang Hàn cũng không có truy kích ý nghĩ, nhẹ nhàng hô một hơi, toàn thân phun trào khí huyết liên dần dần bình phục lại.

Nhìn xem bốn phía hoành lập xác sói, hân hoan lắc đầu, ngược lại là không có lãng phí, đem từng khóa Hoang Thú Tinh Hạch tất cả đều lấy ra.

"Tốt, còn lại Gân Cốt Bì Nhục các người muốn thì lấy đi."

Nhất giai Hoang Thú da cốt nhục thịt đều có giá trị, bất quá trừ Tinh Hạch còn có thể nhập Giang Hàn mắt bên ngoài, Da thuộc cốt nhục hẳn đã không chút nào để ý, hướng về phía cách đó không xa Kiều thúc bọn người tùy ý chào hỏi một chút.

Kiều thúc bọn người ban đầu đối với Giang Hàn Thanh Huyền làm thân phận, bọn họ liền không dám tùy ý mạo phạm, hiện tại kiến thức Giang Hàn sánh ngang Thanh Huyền làm địa vị mạnh mẽ thực lực, càng là vô cùng kính sợ.

Nhìn lấy ngôn ngữ lộn xộn nằm một chỗ Hoang Lang thi thể, lại nghe được Giang Hàn lời nói, Kiều thúc đám người trên mặt hết thảy đều lộ ra mấy phần vui mừng.

"Đa tạ Giang Huyền Sư."

Tuy nói Hoang Thú trên thân giá trị tối cao là Tinh Hạch, nhưng còn lại Gân Cốt Bì Nhục, đối với bọn hắn những này phổ thông Tạp Công mà nói, cũng được xưng tụng là một khoản không ít tiền của phi nghĩa.

Nhan Binh không có ngăn cản Kiều thúc bọn người chia cắt xác sói, cũng không có tham dự vào, đối với Tạp Công mà nói, theo thương đội xuất hành muốn bóc lột không nhỏ mạo hiểm, mà trên đường đi giết chết các loại Hoang Thú, liền thuộc về là khen thưởng thêm.

Bất quá.

Như hôm nay dạng này, duy nhất một lần xuất hiện hơn mười đầu Hoang Thú thi thể vẫn là rất ít gặp.

Giang Hàn cũng không để ý tới mừng rỡ như điên qua chia cắt xác sói mọi người, gấp trong tay Xích Viêm Vãn Thiết kích không có nhiễm bất kỳ vết máu nào, liền đem lần nữa tháo gỡ ra đến, một lần nữa dùng vải gói kỹ lưỡng, trở lại trước đó vị trí, khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt điều tức.

Cách đó không xa.

Nhan Tinh không cùng lấy Kiều thúc bọn người qua loay hoay xác sói, ánh mắt một mực rơi vào Giang Hàn trên thân, nhìn lấy Giang Hàn nhắm mắt tĩnh tọa, năng không khỏi cẩn thận miêng mồi.

Trước mắt cái tuổi này cùng hắn không chênh lệch nhiều thiếu niên, thế mà thật có khủng bố như thế lực lượng, tuy nhiên đáy lòng như cũ có mấy phần không phục, nhưng cuối cùng vẫn hóa thành một chút bất đắc dĩ.

"Tĩnh người lợi hại."

...

Ngày kế tiếp.

Thương đội sớm lên đường, một đường vượt ngang Hoang Nguyên, không tiếp tục gặp được cái gì Hoang Thú loại hình, rốt cục lúc chạng vạng tối phân, đến thành Thanh Dương.

So sánh với Thanh Huyền nước quốc đô Thanh Huyền thành, thành Thanh Dương hơi có vẻ thấp thấp một ít, nhưng cũng như cũ cực kỳ to lớn, cách rất xa, liền có thể nhìn thấy này ngang qua chân trời, còn như dãy núi đồng dạng kéo dài thành tường.

"Thành Thanh Dương đã đến, xin từ biệt."

Giang Hàn lấy ra Thanh Huyền lệnh, hộ tống Thiên Hành Thương Hội Nhan Binh bọn người thông qua cửa thành thẩm tra về sau, liền hướng về phía mọi người hơi gật đầu, phiêu nhiên đi xa.

Nhan Bình nhìn qua rất nhanh biến mất tại trên đường phố Giang Hàn, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, chú ý tới bên cạnh nhà mình nữ nhi còn tại nhìn về phía Giang Hàn biến mất phương hướng, không khỏi lắc đầu nói:

"Đừng nhìn, cho dù có hạnh lại gặp nhau, chỉ sợ cũng là hai thế giới người."

...

Thành Thanh Dương chính là Thanh Huyền nước dài lâu nhất mấy cái tòa thành trì một trong, lớn nhỏ gần với Thanh Huyền thành, chung chia làm mấy chục cái Thành Khu, mỗi cái Thành Khu đều cực kỳ to lớn, chỉ ít có trên trăm đầu đường đi, rắc rối phức tạp.

Trong đó một lối đi nơi hẻo lánh, mở ra một nhà phố thông Phạm Bình trái, trước cửa người đến người đi.

Bỗng nhiên.

Một tên bộ dáng cùng Giang Hàn có sáu phần giống nhau trung niên nhân, ăn mặc vài thô Thanh Y, mặt âm trầm, đi vào bình trái trong.

"Tông Tộc bên kia vẫn không chịu buông tha a?"

Nhìn thấy đi tới trung niên nhân biểu lộ, ngồi tại sau quầy một người trung niên phụ nữ đứng lên, đôi mắt chỗ sâu toát ra mấy phần vẻ u sầu, thờ dài.

Trung niên nhân hung hăng nhất quyền đánh vào trên quầy, chấn động quầy hàng phanh một tiếng.

"Thật là một đám hỗn trướng!"

"Bao nhiêu năm không có liên lạc qua, chúng ta cùng bọn họ sớm đã không còn quan hệ, gặp được loại chuyện này, ngược lại là nhớ tới nhà chúng ta, muốn đem chúng ta một nhà nhắc lên!"

Nhìn lấy trung niên nhân một mặt phần nộ biểu lộ, này ăn mặc mặc trung niên phụ nữ nhìn không được đi tới, bắt hấn lại cánh tay, thờ dài:

"Tính toán, tính toán, Hàn nhi vẫn còn, coi như Tuyệt nhi gả đi, về sau cũng chưa chắc không có chuyển cơ, nói đến vậy mà không biết Hàn nhi ở bên kia thế nào."

Trung niên nhân trầm mặc xuống, thật lâu vừa rồi thờ dài, nói: "Trước đó ta qua gửi qua một phong thư nhà, bất quá không có nói Tuyệt nhi sự tình, sợ hấn lo lắng trong nhà tình huống, chậm trễ bên kia sự tình."

"Dạng này a."

Trung niên phụ nữ gật gật đầu, trong lòng hít sâu một hơi, thu liễm tâm tình mình, mà liền tại nàng dự định lại nói cái gì thời điểm, một thân ảnh bỗng nhiên từ ngoài cửa đi tới.

"Vị này khách. . ."

Chú ý tới cái kia đi tới thân ảnh, nàng đầu tiên là vô ý thức mở miệng, nhưng lời nói không nói đến một nửa, liền trực tiếp dừng lại.

Trung niên nhân cũng chú ý tới nàng biểu tình biến hóa, đồng thời nghiêng đầu nhìn lại.

"Cha, mẹ."

"Ta trở về."

Đến gần nhà mình cửa hàng binh khí, Giang Hàn nhếch miệng cười một tiếng, chậm rãi đem trên lưng Xích Viêm Văn Thiết kích cởi xuống, phóng tới một bên tủ gỗ bên trên, sau đó quét mắt một vòng từ cửa hàng, nói:

"Đi hơn một năm, cũng không có gì quá đại biến hóa nha."

"Ừm, vẫn là như cũ."

Giang Lạc cùng Trương Văn hai người hơi sững sờ một chút, liền tất cả đều kịp phản ứng, cũng không có cái gì vạn phần kinh hi biểu lộ, ngược lại là rất bình thản.

Giang Lạc nhìn xem hơn một năm không thấy, rõ ràng khỏe mạnh không ít Giang Hàn, lược hơi nhú mày nói:

"Người làm sao trở về, Học Viện bên kia thế nào?"

"Cũng tạm được."

Giang Hàn cười cười, nói: "Lần này là đi ra chấp hành nhiệm vụ, thuận tiện trở về một chuyến, tạm thời cũng không vội mà trở về, có thể ở nhà gốc chút

thời gian. . ."

Nói tới chỗ này, Giang Hàn bỗng nhiên ngừng dừng một cái, lỗ tai hơi động động, lại quét mắt một vòng từ cửa hàng phòng trong, kỳ quái nói: "Sửu Nha Đầu làm sao không tại, chạy ra ngoài chơi?"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Giang Phủ

Hồi một chút đến nhà mình tiểu muội, Giang Hàn nhất thời liền nhìn thấy Giang Lạc cùng Trương Vân hai người thần sắc, lập tức trầm thấp xuống, trầm mặc một lát cũng không có người mở miệng.

Giang Hàn thấy thế, nhất thời mày nhăn lại, nói: "Xảy ra chuyện gì? Tuyệt nha đầu làm sao?"

Trương Vân lắc đầu, thờ dãi một tiếng, nói: "Là như thế này. . ."

Ước chừng hơn nửa tháng trước đó, bao nhiêu năm chưa từng liên lạc qua Giang gia đột nhiên tìm tới cửa, hỏi thăm Giang Hàn cùng Giang Tuyết tình huống.

Giang Lạc cùng Trương Vân lúc ấy rất là kỳ quái, còn tưởng rằng là Giang Hàn tiến vào Thanh Huyền Học Viện tin tức bị Giang gia biết, muốn đem bọn hắn một nhà một lần nữa kéo về trong gia tộc, kết quả qua loa tắc trách vài câu về sau, phát hiện gia tộc bên kia căn không biết Giang Hàn sự tình, cũng đối Giang Hàn không thêm đề ý chút nào, ngược lại là đối Tiểu Giang lạnh hai tuổi muội muội Giang Tuyết hết sức cảm thấy hứng thú.

Hai vợ chồng lúc ấy đã cảm thấy không thích hợp, một phen ngăn cản phía dưới, lại như cũ chưa có thể ngăn cản, cuối cùng Giang gia người nhìn thấy Giang Tuyết, rất là hài lòng, đem Giang Tuyết trực tiếp mang về Giang gia.

"Chỗ lấy kết quả cuối cùng là, Giang gia người bên kia, muốn bắt Tuyết nha đầu qua cùng Trần gia quan hệ thông gia? Cùng Trần Phi tên kia đính hôn?"

Giang Hàn nghe Giang Lạc nói xong tiền căn hậu quả, thần thái cũng trở nên một trận lạnh lùng.

Giang gia cũng không tại cái này Bình Dương Thành Khu, mà là tại liền nhau Định Dương Thành Khu, đã từng là nơi đó đỉnh đầu thế lực một trong, nhưng năm gần đây không người có thể tấn thăng thông mạch cảnh Vũ Sư, có thể đi vào Thanh Huyền Học Viện người cũng lác đác không có mấy, dần dần xuống dốc.

Mà Trần gia thì là bọn họ Bình Dương Thành Khu thế lực lớn nhất một trong, gia chủ chính là lâu năm thông mạch cảnh Vũ Sư, từng tay không tác sát đánh chết Huyết Lang giúp đỡ hạ gần trăm người, đem to như vậy một bang phái triệt để huyết tẩy tiêu diệt, uy chấn toàn bộ Bình Dương Thành Khu.

Trần Phi người này Giang Hàn lại là biết được, ý vào chính mình là Trần gia gia chủ con thứ ba, tại Bình Dương Thành Khu luôn luôn hoành hành bá đạo, mà lại nhớ không lầm lời nói, gia hỏa này đừng nói là Thanh Huyền Học Viện, liền liên Thanh Huyền Học Viện tại thành Thanh Dương bên trong phân viện, đều không có thể thi được qua, mười phần một phế vật.

"Ha ha, này Trần Phi là cái gì mặt hàng, Giang gia người bên kia cũng rõ ràng, không nỡ cảm nữ nhi bọn họ cháu gái ném vào, thế là liền coi trọng nhà chúng ta Tiểu Tuyết."

Giang Lạc cười lạnh một tiếng, trên mặt toát ra nòng đậm châm chọc chi ý, trong đôi mắt càng là mơ hồ hiện lên một vòng vẻ phẫn nộ.

Giang Hàn thần sắc lại dần dần bình tĩnh trở lại, hai tay nhẹ nhàng ấn ấn nhà mình Cha Mẹ bả vai, trấn an nói: "Yên tâm đi, chuyện này liền giao cho ta xử lý. . ."

"Người có thể xử lý này tất nhiên là tốt nhất, như xử lý không, cũng không nên tùy tiện cậy mạnh."

Giang Lạc gật gật đầu, trầm giọng mở miệng.

Nhà mình nhi tử chung quy là Thanh Huyền Học Viện học viên, mà lại là người viện, không phải phân viện, coi như mới tiến vào Thanh Huyền Học Viện một năm, thực lực còn yếu, cũng vẫn là có địa vị nhất định.

Hắn một mực không có đem Giang Hàn sự tình nói cho Giang gia, cũng không biết Thanh Huyền Học Viện học viên thân phận, tại Giang gia bên kia đến tột cùng có thể cao bao nhiêu địa vị, có thể hay không nhượng Giang gia bên kia lui nhường một bước.

Bây giờ Giang Hàn trùng hợp trở về, vậy làm sao cũng phải thử một lần.

Giang Hàn nghe ra lão cha trong miệng sầu lo, không khỏi cười nói: "Cha, mẹ, ngài nhị lão yên tâm liền tốt, ta cái này đi một chuyến, nhất định đem Tuyết

nha đầu hoàn hảo không chút tổn hại mang về."

Nhìn thấy Giang Hàn bộ dáng, Giang Lạc cùng Trương Vân không khỏi trong lòng buồn lòng, tuy nói không biết Giang Hàn lòng tin ở đâu, nhưng nhà mình nhi tử từ trước tới giờ không vì vô pháp hoàn thành sự tình khen hạ các loại nói khoác, bọn họ vẫn là rõ ràng.

"Ăn cơm lại đi, bọn họ muốn bắt Tiểu Tuyết qua quan hệ thông gia, cũng không phải một lát liền có thể thành sự tình."

"Được."

Giang Hàn cười một tiếng, gật gật đầu.

Rất nhanh.

Ném qua một bữa cơm về sau, Giang Hàn liền vội vàng rời đi, hướng Định Dương Thành Khu mà đi.

"Người nói Hàn nhi có thể đem Tuyết nhi mang về à? Ta lo lắng hán mang không trở về Tuyết nhi, ngược lại dẫn xuất một đống phiền phức, chính mình ăn thiệt thòi."

Nhìn qua Giang Hàn rất nhanh biến mất tại cuối con đường bóng lưng, Trương Vân nhìn không được mở miệng.

"Yên tâm đi, đã hán như vậy nói, khẳng định vẫn là có mấy phần nắm chắc." Giang Lạc lắc đầu cười một tiếng, nói: "Hàn nhi tính tình người cũng không phải không biết, huống chi người nhìn. . ."

Nói đến đây, Giang Lạc đi đến bên cạnh tủ gỗ trước, đưa tay sờ một chút Giang Hàn lưu tại tủ gỗ bên trên, dùng vải thô thốt dây dưa Xích Viêm Văn Thiết kích.

"Cái này kích chỉ ít cũng có một ngàn hai trăm cân nặng lượng, mà lại không nhìn lầm lời nói, rất có thể là một thanh Linh Binh. . ."

"Linh Binh? !"

Trương Vân cũng là bị giật mình, bọn họ trong cửa hàng nhiều nhất cũng là hạ phẩm Phàm Binh, trung phẩm Phàm Binh lác đác không có mấy, thượng phẩm Phàm Binh càng là một thanh đều không có, Giang Hàn bây giờ lại có một thanh Linh Binh!

Nhà mình chính là bán binh khí, tự nhiên biết một thanh Linh Binh đại biểu cái gì.

Giang Lạc cười cười, thần sắc dần dần rộng rãi đứng lên, hắc nhiên đạo: "Tiểu tử này. . . Tại Thanh Huyền Học Viện hơn một năm nay trưởng thành, chỉ sợ so với chúng ta tưởng tượng muốn khoa trương nhiều."

. . .

Bình Dương Thành Khu cùng Định Dương Thành Khu liền nhau, cũng không phải là rất xa, Giang Hàn đối với mình nhà chỗ Bình Dương Thành Khu rất tình tường, mà đối Bình Dương Thành Khu phụ cận Định Dương, An Dương, trong lòng đương các loại khu vực cũng đều đi dạo qua nhiều lần, Giang gia Tông Tộc nơi ở hán cũng hết sức rõ ràng.

Cũng không lâu lắm, hán liền tới đến Định Dương Thành Khu.

Lại vượt qua hơn mười đầu thật dài đường đi về sau, phía trước rốt cục xuất hiện một mảnh Phù Trạch, lấy phong cách cổ xưa đá xanh tường vây hạng lên, phụ cận ít có người đi lại.

"Xin hỏi các hạ là?"

Đứng tại chính môn hai bên hai tên hộ vệ, nhìn thấy Giang Hàn đi tới, không khỏi nghênh đón, gặp Giang Hàn người mặc tơ lụa áo trắng, không giống phổ thông người không liên quan vật, thế là cẩn thận hỏi thăm.

"Giang Hàn, tới đón muội muội ta về nhà."

Giang Hàn bình thản mở miệng, sau đó liền trực tiếp từ hai tên hộ vệ trung gian đi qua, liền muốn đẩy ra này phiền gõ lim đại môn đi vào.

Họ Giang? Giang Hàn?

Hai tên hộ vệ thoáng có chút ngạc nhiên, bọn họ là Giang phù hộ vệ, đối Giang gia con em trẻ tuổi tự nhiên đều biết, chưa thấy qua trước mắt thiếu niên mặc áo trắng này a.

"Chờ một chút!"

Hai tên hộ vệ không biết Giang Hàn, đương nhiên không có khả năng bởi vì làm một cái họ Giang liền trực tiếp bỏ vào, cùng nhau hô một tiếng, đưa tay chụp vào Giang Hàn bả vai.

Nhưng mà Giang Hàn vền vẹn chỉ là bả vai hơi uốn éo, liền nhượng hai tên hộ vệ bất cái không.

Hai tên hộ vệ trong nháy mắt trong lòng run lên, hai người bọn họ cũng không phải người bình thường, đều có Đoán Thể cảnh tiểu thành tu vi, Giang Hàn cái này hơi hơi một chút, tuyệt không phải bình thường người có thể làm ra đến, nói cách khác thiếu niên trước mắt, ít nhất cũng có Đoán Thể cảnh đại thành trở lên Võ Đạo Tu Vi.

"Ngài đừng như vậy, để cho chúng ta đi vào trước bẩm báo một phen được chứ? Không phải vậy phía trên đại nhân trách tội xuống, hai chúng ta cũng đảm đương không nổi."

Một người hộ vệ trong đó ngữ khí lập tức liền mềm xuống tới.

Giang Hàn cước bộ hơi dừng lại, cũng không phải là bởi vì hai tên hộ vệ ngăn cản, mà chính là trước mặt môn bỗng nhiên bị đẩy ra, một tên Thanh Bào trung niên nhân đi tới.

Hắn liếc một chút liền nhìn thấy đang muốn vào cửa Giang Hàn, đồng thời lại nhìn thấy hai tên hộ vệ rất lợi hại mắt tự nhiên động tác, không khỏi nhíu mày hỏi.

"Đây là có chuyện gì?"

"Tam gia, là như thế này. . ."

Hai tên hộ vệ vội vàng đi lên trước, hướng về phía Thanh Bào người giải thích vừa rồi sự tình.

Sau khi nghe xong hộ vệ giải thích, Thanh Bào người biểu lộ nhất thời liền đạm mạc xuống tới, liếc Giang Hàn liếc một chút, nói: "Các ngươi người một nhà, cả ngày tới thêm phiền! Muội muội của ngươi nếu là có thể cùng Trần gia quan hệ thông gia, há không so ngồi xổm ở này nho nhỏ cửa hàng bình khí bên trong tốt nhiều?"

Lạnh hừ một tiếng về sau, Thanh Bào người trực tiếp chấp tay hướng về bên ngoài đường đi đi đến, đồng thời hướng về phía hai tên hộ vệ nói: "Không cho phép bỏ vào."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Gió Quá Lớn, Ta Không Nghe Rõ

"Áy. . ."

Hai tên hộ vệ nghe được Thanh Bào người phản phó, nhất thời có chút xấu hổ, bọn họ đại khái hiểu cái gì, nhưng người thiếu niên trước mắt này nếu là mạnh mẽ xông tới, bọn họ thật đúng là không nhất định ngăn được.

Mà liền tại một người hộ vệ trong đó dự định nhắc nhở một chút Thanh Bào người, Giang Hàn thực lực bất phàm thời điểm, Thanh Bào người vừa vặn từ Giang Hàn trước người đi qua, liền nghe được Giang Hàn nhân nhạ mở miệng.

"Làm sao? Nhà mình tiểu muội muốn đính hôn, ta cái này làm ca ca liền gặp một lần đều không được?"

Thanh Bào chân người bước hơi dừng lại, mi đầu đầu tiên là nhăn nhó, sau đó nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên lại giãn ra, thần nhiên nói:

"Được, vậy liền để ngươi gặp một lần."

Hắn bình thân quét Giang Hàn liếc một chút về sau, hướng về phía một gã hộ vệ ra hiệu nói: "Ngươi cho hắn dẫn đường."

Tên hộ vệ kia thấy thế, trong lòng thở phào, ứng một tiếng về sau, liền xoay người, cho Giang Hàn dẫn đường, đi vào Giang phủ bên trong.

Nhìn thấy Giang Hàn bóng lưng biến mất tại Giang phủ bên trong, Thanh Bào người nhẹ hừ một tiếng, lại là lại bẻ tới, chạy một vòng về sau, đi vào Giang phủ bên trong một chỗ tiểu viện, khê khom người.

"Giang Tuyết người bên kia lại tới, lần này là ca ca của nàng."

"Cẩn ở ngoài cửa chính là, còn cần đặc địa hướng ta báo cáo?"

Một tên thái dương hơi trắng bệch, khuôn mặt dài dàu sương gió trung niên nhân, đang ngồi ở trong tiểu viện, ngẩng đầu liếc liếc một chút Thanh Bào người, nhân nhạ mở miệng.

Hắn chính là Giang gia bây giờ gia chủ, sông lan.

Thanh Bào người đứng hàng lão tam, cũng là hán tam đệ, sông kiếm.

"Không, ta đem người bỏ vào đến."

Sông kiếm lắc đầu, nói: "Gia nhân kia luôn luôn đến làm âm ỉ cũng không phải biện pháp, chúng ta lại không thể ra tay độc ác, vạn nhất bị Trần gia bên kia biết, cũng là chuyện phiền toái, nếu không đem cái này Giang Hàn cũng chup ở chỗ này, để bọn hắn người bên kia thiếu giày vò."

"Cũng là, cứ làm như thế đi."

Sông lan hơi trầm tư, gật gật đầu.

Cùng Trần gia quan hệ thông gia, đây là bao quát những thức bá đó bối Tộc Lão nhóm nhất trí đạt thành ý kiến, lấy chi thứ chi mạch Giang Tuyết thay quan hệ thông gia gả vào Trần gia, cũng là Tộc Lão nhóm tất cả đều ý kiến thống nhất, nhưng là muốn đem Giang Hàn một nhà đuổi tận giết tuyệt, này là không thể nào, không ai sẽ đồng ý.

Bị Trần gia biết, chi sợ cũng phải cực kỳ không vui.

...

Giang phủ hậu viện.

Nơi này là một mảnh như vậy Đại Hoa Viên, trung ương là một chỗ không ao nhỏ đường, bốn phía làm theo có thật nhiều đất trống, cùng đình nghỉ mát, bình thường người Giang gia luyện võ cùng nghỉ ngơi, chính là tại mảnh này trong hậu viện.

Giờ này khắc này, một tên bộ dáng cùng Giang Hàn giống nhau đến mấy phần, ước chừng mười lăm mười sáu tuổi thiếu nữ, chính là một mặt rầu rĩ không vui tại trong hoa viên rục rịch, bên cạnh theo sát một tên thị nữ.

"Có thể hay không đừng đi theo ta, ta muốn một người lẳng lặng. . ."

Giang Tuyết đi một trận, rất là biệt khuất hướng về phía bên cạnh tên kia thị nữ mở miệng.

Giang gia bên này không có đem nặng hoàn toàn đóng trong phòng, nhưng lại chỉ cho phép hắn tại Giang phủ bên trong đi lại, mà lại bên người thủy chung đi theo một cái thị nữ, một tác cũng không rời.

"Thật có lỗi, đây là Gia Chủ đại nhân phân phó."

Thị nữ một mặt áy náy nhìn lấy Giang Tuyết, nói: "Không phải vậy vạn nhất ngài lại tới cái leo tường cái gì, lập tức chạy, nô tỳ thực sự đảm đương không nổi."

". . ."

Giang Tuyết biểu lộ hơi cứng ngắc.

"Dù sao ta lại chạy không thoát."

Nàng làm bầm một câu về sau, lại là càng phát ra không vui, rất là tức giận nói ra: "Bất quá muốn để cho ta cùng kia là cái gì gia hỏa đính hôn, nghĩ cùng đừng nghĩ, tuyệt đối không thể nào! !"

Thị nữ đứng ở bên cạnh cúi đầu trầm mặc, không nói câu nào, hoàn toàn coi như không nghe thấy.

Giang Tuyết thấy thế, nhìn không được hướng về phía bên cạnh thị nữ giương nanh múa vuốt, nói: "Ta nói thật, tuyệt đối không thể nào! Các loại lạnh ca ca từ Thanh Huyền Học Viện trở về, khẳng định sẽ đem ta cứu ra ngoài!"

Thị nữ một mặt bất đắc dĩ, nhưng lại trầm mặc như trước, nàng biết nếu là về một câu, vậy khẳng định không về không, chỉ có im miệng không nói lời nào, tiểu tử tông này cảm thấy không có ý nghĩa mới có thể an ổn xuống.

Đến tại cái gì Giang Hàn, cái gì Thanh Huyền Học Viện loại hình, nàng những ngày này đều nghe lỗ tai ra vết chai, muốn nói không tin đi, nhìn Giang Tuyết lời thề son sắt bộ dáng, giống như thật có chuyện như thế một dạng, muốn nói tin đi, lại có chút thật không dám tin.

Thanh Huyền Học Viện cũng chia người viện cùng phân viện, phân viện ngược lại là không có gì, Giang gia thế hệ tuổi trẻ, trừ phi tư chất kém tới cực điểm, cơ hồ toàn bộ đều có thể đi vào phân viện.

Nhưng người viện liền hoàn toàn khác biệt.

Thanh Huyền Học Viện người viện, mặc dù không thể nói hoàn toàn áp đảo phân viện phía trên, nhưng chính thể là mạnh hơn một mảng lớn, có thể tiến vào người viện, tương lai chỉ ít đều có thể trở thành Thối Cốt Cảnh trung giai Vũ Đồ, thậm chí có rất lớn một bộ phận người có thể trở thành Luyện Huyết

Cảnh cao giai Vũ Đồ, lấy được Thanh Huyền làm thân phận.

Giang gia bây giờ không có thông mạch cảnh Vũ Sư, Địa Vị tối cao chính là mấy vị có Thanh Huyền làm thân phận Tộc Lão cùng gia chủ sông lan bọn người.

Như Giang Tuyết thật có cái tiến vào Thanh Huyền Học Viện người viện huynh trưởng, nói không chừng thật đúng là có thể thay đổi cùng Trần gia quan hệ thông gia vận mệnh.

Đương nhiên.

Những này cũng chính là ngấm lại, thị nữ còn là rất lớn một bộ phận không tin.

Mà liền tại Giang Tuyết một trận luôn lên nhảy xuống, tại trong hoa viên làm ẩm ỉ thời điểm, cách đó không xa bỗng nhiên có ba tên niên kỷ phân biệt có mười sáu mười bảy, mười tám mười chín tuổi thiếu niên, đi vào trong hoa viên.

"Thêm nửa năm nữa, Quần lót ngươi liền muốn rời khỏi Học Viện đi."

Tuổi khá lớn một số sông chó, nhìn lấy bên cạnh Tiểu Thượng một số sông áo, cười nói: "Không biết ngươi tu vi tinh vào bao nhiêu?"

"Chỉ có Đoán Thẻ cảnh viên mãn, so Mạc ca ngài kém hơn một mảng lớn đây."

Sông áo gãi gãi sau gáy, không có ý tứ cười cười.

Một người khác nghe vậy, cười hắc hắc nói: "Ngươi cùng Mạc ca so cái gì so, Mạc ca ban đầu ở Học Viện thế nhưng là đứng vào một trăm người đứng đầu, bây giờ tu vi đều nhanh Thối Cốt Cảnh viên mãn."

Ba người vừa nói vừa cười đi vào hậu viện, vừa vặn nhìn thấy cách đó không xa, đang ở nơi đó giương nanh múa vuốt bẻ hoa nhỏ cỏ phụng phịu Giang Tuyết.

"Đây không phải cái kia chi thứ chi mạch Giang Tuyết a, lại ở chỗ này nổi điên làm gì đâu?"

Sông áo nhìn lấy Giang Tuyết, bĩu môi, nói: "Thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, đã bị chúng ta Giang gia bài xích bên ngoài chi thứ con cháu, thật vất vả có cơ hội trở về, còn cả ngày tức giận nổi giận."

Giang Tuyết tuy nhiên vẫn chưa tới mười sáu tuổi, nhưng hình dạng vẫn là cực kỳ Thanh Tú động lòng người, nếu là đổi thành một cái bình thường chi hệ con cháu, ở chỗ này tức giận hồ nháo, bọn họ đã sớm không vừa mắt.

"Ai biết được?"

Sông chó hơi có vẻ xem thường nói ra: "Nghe nói trước đó còn leo tường đào hang tới, giày vò chướng khí mù mịt, đến cùng là bị chúng ta Giang gia bài xích bên ngoài chi thứ chi hệ, không ra gì."

Mấy câu nói đó không có chút nào che giấu, trực tiếp liền nói ra, cách đó không xa Giang Tuyết nghe được, trong tay vung vẩy nhánh cây động tác nhất thời dừng lại, một trận nghiêng răng nghiêng lợi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ phẫn nộ, giờ lên trong tay nhánh cây liền muốn ném đi qua.

Nhưng mà.

Cơ hồ ngay lúc này, một cái nhàn nhạt thanh âm từ phía sau truyền đến.

"Ồ?"

Mọi người nao nao, tất cả đều quay đầu nhìn lại, chỉ gặp một tên cùng Giang Tuyết giống nhau đến mấy phần thiếu niên áo trắng, từ nơi không xa đi tới, ánh mắt đậm đặc.

"Các ngươi vừa mới nói cái gì tới? Gió quá lớn, ta không nghe rõ."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Không Biết Trời Cao Đất Rộng

Cái này người nào?

Giang Mạc bọn người là một mặt mạc danh kỳ diệu, nơi này chính là Giang phủ hậu viện, trong nhà niên kỷ cùng bọn hán không sai biệt lắm người, cơ đều biết, nhưng trước mắt thiếu niên áo trắng là thật không có bất kỳ cái gì ẩn tượng.

Mà liền tại Giang Mạc bọn người kỳ quái thời điểm, Giang Tuyết nhìn qua người tới, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại là lộ ra một vòng kinh hi thần sắc, trên hai gò má hiện lên hai cái đáng yêu nhỏ bé, hô một tiếng.

"Ca!"

Kinh hi qua đi, nàng biểu hiện trên mặt lại lại lần nữa biến thành ủy khuất, cắn môi, rất là không cao hứng hướng về phía Giang Hàn bĩu môi nói: "Hon một năm cũng chưa trở lại, có phải hay không ở bên ngoài tìm nữ nhân, không có ý định trở về!"

Giang Hàn trong nháy mắt tức xạm mặt lại, tức giận duỗi ra ngón tay tại nàng trên đầu đánh một chút, nói: "Xéo đi! Ngay cả mình đều quản không tốt còn quản lên ta tới."

Cách đó không xa Giang Mạc bọn người thấy thế, tự nhiên là biết Giang Hàn thân phận, nhao nhao nhú mày, có người thấp giọng mở miệng, nói:

"Hán cũng là kia là cái gì Giang Hàn? Nghe cái kia Giang Tuyết nói, giống như tiền Thanh Huyền Học Viện người viện tới."

Giang Mạc cười nhạt một tiếng.

"Ha ha, một cái điên nha đầu nói chuyện, nguoi tin?"

"Không tin."

Giang Y cùng một người khác đều là lắc đầu.

Nếu là phân viện cũng liền thôi, người viện bên kia cũng không phải cái gì người đều có thể vào, có thể tiến vào người viện nhân vật, thiên phú tư chất tại phân viện chỉ ít cũng có thể xếp vào trước một trăm!

Giang Mạc đã từng tư chất, liền khó khăn lắm đạt tới tiến vào người viện tiêu chuẩn, không qua Giang gia tại thành Thanh Dương rất có thể lực, quốc độ cùng người viện là hoàn toàn không cách nào chạm đến, cho nên Giang Mạc vẫn là lựa chọn lưu tại thành Thanh Dương bên này phân viện.

Bọn họ mấy câu bị Giang Tuyết nghe được, nhất thời trêu tức nàng quay mặt lại, nổi giận đùng đùng mở miệng.

"Nguoi nói ai là điên nha đầu!"

"Ha ha."

Giang Mạc cười nhạt một tiếng, không thèm để ý Giang Tuyết, ngược lại là ánh mắt đậm mạc nhìn về phía một bên Giang Hàn, bình thần mở miệng.

"Ta là Thanh Dương phân viện Giang Mạc, nghe nói nguoi là Thanh Huyền người viện người? Đến độ sức một trận như thế nào?"

Cùng một mười lăm mười sáu tuổi tiểu nha đầu cãi cọ đánh nhau hán làm không đến, cho nên dù là đối Giang Tuyết rất lợi hại không quen nhìn cũng rất ít để ý tới, nhưng Giang Hàn liền khác biệt, giáo huấn một phen cũng không có cái gì chỗ không ổn, còn có thể thuận tiện nhượng Giang Tuyết cái này điên nha đầu im miệng.

Nghe xong Giang Mạc đưa ra độ sức, như cũ nổi giận đùng đùng Giang Tuyết, không khỏi hai mắt tỏa sáng, vung lên nắm tay nhỏ.

"Ca nguoi nhanh lên, thay ta hung hăng đánh hán!"]

" cái đầu của nguoi."

Giang Hàn đối với mình nhà muối muối tính cách vẫn là có mấy phần đau đầu, tuy nói hán đối Giang Mạc mấy người cũng rất là không vui, nhưng Giang Tuyết như thế cao hứng bưng bưng trợ uy, ngược lại là nhượng hán không hứng thú.

Hán không thèm để ý Giang Mạc, trực tiếp đem không thèm đếm xỉa đến, chảnh chảnh Giang Tuyết Tiểu Sam, nói: "Đi, cùng ta đi về nhà."

Bị Giang Hàn không nhìn thẳng, Giang Mạc biểu lộ nhất thời trở nên có chút âm lãnh xuống tới, ngữ khí hơi có vẻ trào phúng nói ra: "Ta còn tưởng là người viện gia hỏa lớn bao nhiêu sự tình, độ sức một phen cũng không dám."

Giang Tuyết đương nhiên xác định nhà mình ca ca là người viện học viên, cũng biết Giang Hàn hơn phân nửa so Giang Mạc bọn người lợi hại hơn nhiều, nghe được Giang Mạc lời nói, nhất thời lại là tức giận vạn phần.

Lẽ ra Giang Hàn tính khí không có tốt như vậy a!

Ngay tại nàng trong đôi mắt lộ ra hoài nghi, cảm thấy Giang Hàn ở bên ngoài hơn một năm giống như biến cá nhân một dạng thời điểm, Giang Hàn lại là hơi nghiêng mặt qua, bình thần quét Giang Mạc liếc một chút.

"Không phải không dám, mà chính là người còn chưa đủ tư cách."

Lưu lại một câu nói như vậy về sau, Giang Hàn lần nữa quay đầu, chảnh một chút Giang Tuyết bả vai.

"Đi."

Giang Mạc thấy thế, trước là nao nao, sau đó liền lộ ra một vòng vẻ giận dữ.

Hắn nhưng là phân viện bài danh trước một trăm học viên, cũng là qua người viện, cũng sẽ không hạ chót, ngày sau thành tựu Luyện Huyết Cảnh cơ hồ là chắc chắn sự tình, trước mắt Giang Hàn, không nói đến đến cùng phải hay không người viện học viên, coi như phải thì như thế nào? !

"Cuồng vọng!"

"Lưu lại cho ta!"

Giang Mạc giận quát một tiếng, rốt cuộc kìm nén không được hắn, trực tiếp một bước nhảy ra, trong nháy mắt vượt ngang ba trượng khoảng cách, đưa tay chụp vào Giang Hàn bả vai.

Một trào này tuy nhiên không vận dụng vũ kỹ, nhưng cũng thi triển ra bảy tám phần khí lực, không riêng gì muốn đem Giang Hàn bắt trở lại, càng là muốn đem Giang Hàn trực tiếp hất tung ở mặt đất.

Đứng tại Giang Hàn bên cạnh Giang Tuyết, cũng là bị đột nhiên bạo khởi Giang Mạc giật mình, chỉ cảm thấy đối phương giống như hung mãnh ác thú, trong nháy mắt liền từ đằng xa nhào tới, khí thế dọa người.

Nhưng mà.

Đang lúc Giang Tuyết vì Giang Mạc đột nhiên bạo phát tốc độ giật mình thời điểm, chính lời kéo nàng đi Giang Hàn, tựa như sau lưng mọc ra mắt, hơi nghiêng người sang, tay phải tùy ý vừa nhấc vung lên.

Ầm! !

Giang Hàn cánh tay cùng Giang Mạc hoành bắt mà đến thủ chưởng đụng vào nhau, phanh một tiếng, giống như vật nặng va chạm.

Cũng chính là giờ khắc này, này thế như Mãnh Hồ Giang Mạc, trong lúc đó sắc mặt đại biến, va chạm phía dưới, phảng phất tiếp nhận chớ đại trùng kích, chẳng những cả người bị cưỡng ép ngăn chặn xuống tới, càng là một cái lão đảo, lui ra phía sau mấy bước, mới miễn cưỡng đứng vững.

"Hảo thủ đoạn!"

Giang Mạc hít sâu một hơi, đối Giang Hàn là người viện học viên rốt cục có mấy phần tin tưởng, trong đôi mắt tàn khốc chợt lóe lên, nói: "Lại tiếp ta một chiêu!"

Sưu! !

Chỉ gặp Giang Mạc dưới chân bỗng nhiên đập mạnh, cả người lần nữa giận xông mà tới, lần này lại không phải bắt, mà chính là một chân quét ngang, lời cuốn lấy một cổ sắc bén kinh phong, rõ ràng là vận dụng vũ kỹ.

"Không biết trời cao đất rộng."

Giang Hàn rốt cục triệt để xoay người lại, lạnh hừ một tiếng, không có bày ra cái gì tư thế, vền vền chỉ là phổ thông nhất quyền, tiện tay vung ra.

Oanh! !

Quyền cước va chạm, kinh phong khuấy động, hướng về bốn phương tám hướng đầy ra.

Tại hạt bụi tràn ngập trong, Giang Mạc cả người trực tiếp bay ngược mà ra, tại Giang Y bọn người gần như không thể tin nhìn soi mói, rơi xuống cách đó không xa trong hồ nước, tiếng nước văng khắp nơi.

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh!

"Cái này. . . Cái này. . ."

Giang Y mặt mũi tràn đầy hải nhiên nhìn lấy chậm rãi thu hồi quyền đầu Giang Hàn, Giang Mạc tu vi đã là Thối Cốt Cảnh đại thành, liền xem như Thối Cốt Cảnh viên mãn cũng không có khả năng dễ dàng như thế đem một chiêu đánh bay.

Có thể một chiêu phía dưới, liền gần như nghiền ép, đem Giang Mạc đánh bay ra ngoài, trước mắt thiếu niên mặc áo trắng này thực lực, đã là rõ ràng rành.

Luyện Huyết Cảnh!

Nhìn qua so với chính mình cũng rất khác nhau hai tuổi, lại có Luyện Huyết Cảnh tu vi, liền xem như Thanh Huyền Học Viện người viện bên kia học viên, cũng không tránh khỏi quá khó có thể tin!

"Thế mà đem Mạc thiếu gia cho. . ."

Trước đó một mực đi theo Giang Tuyết bên người tên kia thị nữ, thấy cảnh này, cũng là lộ ra gần như không thể tin thần sắc, cả người một trận ngốc trệ.

Nàng đến xem Giang Hàn muốn dẫn Giang Tuyết đi, còn dự định tiến lên ngăn cản tới, kết quả không nghĩ tới đầu tiên là Giang Hàn ngữ khí cuồng vọng Giang Mạc tức giận xuất thủ, ngay sau đó chính là Giang Hàn một chiêu phía dưới nghiền ép Giang Mạc!

Giang Mạc thế nhưng là Giang gia thế hệ trẻ tuổi xuất sắc nhất một trong mấy người, có hi vọng thành tựu thông mạch Vũ Sư tồn tại, thế nhưng là tại niên kỷ xấp xỉ như nhau Giang Hàn trước mặt, lại không chịu được như thế nhất kích!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Giang Phủ Chấn Động

Liền làm Giang Hàn bên cạnh Giang Tuyết, cái miệng nhỏ nhắn cũng là hơi mở lớn.

Tuy nói trong nội tâm nàng khẳng định, có thể đi vào Thanh Huyền Học Viện người viện Giang Hàn khẳng định so Giang Mạc đám người kia mạnh hơn, nhưng Giang Mạc quyền lên cương phong, thân thể như lời đình đồng dạng cực nhanh tiến tới, lại bị Giang Hàn hơi hốt đánh tan, vẫn như cũ là Lệnh nàng rung động trong lòng.

"Nha, còn tưởng rằng ca ca biến dạng đâu, vẫn là như thế yêu làm náo động."

Rung động qua đi, Giang Tuyết trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một vòng vui sướng nụ cười, cái đầu nhỏ tả điều hữu hoảng.

Giang Hàn đang định chấp hai tay sau lưng, lại phụ trợ một chút vừa rồi chính mình một chiêu đánh bay Giang Mạc hiệu quả, kết quả nghe được Giang Tuyết lời nói, nhất thời khóe miệng hơi hơi co rúm.

"Không muốn phá hư bầu không khí!"

Giang Hàn tức giận tại Giang Tuyết cái đầu nhỏ vỗ một cái, cũng mất đi hào hứng, nói: "Đi, đi về nhà."

"Về nhà về nhà!"

Giang Tuyết hì hì cười một tiếng, rốt cục thỏa mãn, lộ ra mấy phần cao hứng bùng bùng biểu lộ, cùng sau lưng Giang Hàn, từng bước một đi ra hậu viện.

Khi Giang Hàn cùng Giang Tuyết thân ảnh biến mất tại hậu viện trong thời điểm, giữa sân mấy người phương mới hồi phục tinh thần lại, Giang Y bọn người vội vàng hướng hồ nước phương hướng chạy tới, mà Giang Tuyết trước đó tên kia thị nữ, cũng là vội vàng chạy ra đình viện, đi hướng Giang Lan bọn người báo cáo.

. . .

"Có cái gì đồ, vật rơi ở chỗ này không có cảm?"

Sau khi rời đi viện, đi mấy bước về sau, Giang Hàn nhìn về phía bên cạnh Giang Tuyết.

Giang Tuyết cái đầu nhỏ lắc hai lần, hơi suy nghĩ một chút.

"Có!"

"Tốt, đi lấy."

Giang Hàn gật gật đầu, chợt liền cùng sau lưng Giang Tuyết, tại Giang phủ bên trong một trận ghé qua.

Hậu viện sự tình chưa truyền ra, Giang phủ bên trong vẫn như cũ là một mảnh yên tĩnh, ven đường gặp được một số tôi tớ thị nữ, nhìn thấy Giang Hàn cùng Giang Tuyết hai người, hơi kỳ quái xem kỹ một chút Giang Hàn về sau, vẫn là nhao nhao hành lễ, không có ngăn cản.

Giang Tuyết mang theo Giang Hàn đi vào một chỗ trong tiểu viện, hướng về phía Giang Hàn gật gật đầu về sau, liền theo một đường nhỏ chạy, chạy vào một tòa trong phòng.

Giang Hàn cũng không có đi theo vào, liền đứng ở bên cạnh chờ đợi.

Bất quá.

Khi lỗ tai hắn nghe được Giang Tuyết ở bên trong phát ra các loại lực tung thanh âm về sau, mi đầu không khỏi hơi nhăn lại, ần ần có một loại không tốt lắm ý nghĩ.

Không đợi Giang Hàn vào nhà hỏi thăm, một tên quân gia bộ dáng người, mang theo bốn tên tôi tớ đi tới.

"Người chính là Giang Hàn?"

Nhìn thấy trước tiểu viện Giang Hàn, trung niên quân gia lực hơi ngẩn ra, mở miệng hỏi.

Giang Hàn lấy lại tinh thần, tạm thời không để ý tới những cái kia lực tung thanh âm, quét mắt một vòng đi tới trung niên quân gia.

"Là ta."]

"Còn tưởng rằng người tại hậu viện, không nghĩ tới ở chỗ này, cũng tình ta đi một chuyến hậu viện. . . Lão gia cho người bố trí chỗ ở, để người tạm thời tại Giang phủ ở một chút thời gian."

Trung niên quân gia rất là tùy ý mở miệng, hắn vừa mới tiếp vào gia chủ mệnh lệnh, cho Giang Hàn bố trí chỗ ở, đem Giang Hàn cũng đội lên Giang phủ bên trong, đang muốn đi hậu viện tìm người, không nghĩ tới ở chỗ này trước gặp được.

Ở một thời gian ngắn?

Giang Hàn khẽ chau mày, trong nháy mắt mình bạch Giang gia ý tứ, trong đôi mắt hiện lên một bãi vẻ cười lạnh, không nghĩ tới đối phương không riêng định đem Giang Tuyết nhốt tại Giang phủ, liền hắn cũng phải chụp ở chỗ này, cũng không biết là cái kia Thanh Bào ý người nghĩ, vẫn là Giang gia ý tứ.

"Ở một thời gian ngắn? Hắc, liền sợ các người Giang phủ quá nhỏ, dung không được ta."

Nghe được câu này, trung niên quân gia cùng sau lưng bốn tên tôi tớ đều là sửng sò, sau đó liền nhìn thấy trung niên quân gia biểu lộ trong nháy mắt âm lãnh xuống tới.

"Bất quá là chỉ thứ chi mạch một tên tiểu bối, dám miệng ra như thế cuồng ngôn, xem ra hôm nay một hồi da thịt nổi khổ người là miễn không."

Giang Tuyết là thân nữ nhi, lại là cùng Trần gia quan hệ thông gia nhân vật trọng yếu, dù là lại giày vò, cũng nhiều nhất chỉ có thể giam cầm, không thể đem nằng thế nào, nhưng Giang Hàn liền khác biệt, chỉ cần không chết, làm sao đều được.

"Ha ha. . ."

Giang Hàn cười nhạt một tiếng, nói: "Xem ra hậu viện bên kia sự tình người còn không biết."

Trung niên quân gia đang muốn ra hiệu mấy tên tôi tớ đem Giang Hàn cầm xuống, nghe được câu này, nhất thời khẽ chau mày, "Hậu viện làm sao?"

Gặp Giang Hàn không có trả lời ý tứ, trung niên quân gia lạnh hừ một tiếng.

"Già thần già quý, bắt lại cho ta!"

Tại trung niên quân sự ra lệnh một tiếng, hai tên tôi tớ một trái một phải nhào lên, động tác linh hoạt tấn mãnh, đều có Đoán Thẻ cảnh cấp thấp Vũ Đồ tu vi.

Nhưng mà.

Liền tại tiếp theo trong nháy mắt, nhào tới hai tên tôi tớ, lấy càng nhanh chóng hơn độ bay rót ra ngoài, một cái té ngã trên đất, liền tục lộn mấy vòng, một cái khác thì là trực tiếp đụng vào trên vách tường, phát ra phanh một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi.

"Ừm? !"

Trung niên quân gia cùng còn lại hai tên tôi tớ, đều là biến sắc, lộ ra mấy phần vẻ giật mình.

Vừa mới trong nháy mắt đó, bọn họ cơ hồ đều không thấy rõ Giang Hàn động tác, chỉ cảm thấy Giang Hàn tựa như động đều không động, liền trực tiếp đem hai người kia đánh bay ra ngoài.

"Thối Cốt Cảnh?"

Trung niên quân gia lộ ra một tia kinh nghi bất định thần sắc, trước mắt Giang Hàn mới bao nhiêu lớn niên kỷ, nếu là thật sự có Thối Cốt Cảnh tu vi, chẳng phải là sánh ngang trong gia tộc Giang Mạc các loại tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất? !

Hắn cảm thấy sự tình chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

Mà vừa lúc này, hậu phương trong tiểu viện, một cái lưng đeo cái bao thân ảnh đảo dác đi tới, chính là vừa rồi chạy vào qua lục tung Giang Tuyết.

Giang Hàn nhìn xem Giang Tuyết trên lưng kiện hàng, không khỏi che che trán đầu, nhà mình tiểu muội làm sao có thể mang nhiều đồ như vậy chạy tới Giang gia, bên trong đều là thứ gì, hắn đã có thể đoán cái đại khái.

Bất quá.

Giang gia đem nhà mình tiểu muội chup ở chỗ này gần một tháng, lấy chút đền bù tổn thất cũng là phải.

Nghĩ tới đây, hắn lắc đầu, cũng không đi tường tra, nói:

"Thu thập xong liền đi đi thôi."

"Chờ một chút!"

Nhìn thấy Giang Hàn cùng Giang Tuyết này hai huynh muội muốn đi, trung niên quân gia rất cực kìm nén không được.

Coi như Giang Hàn thật có Thối Cốt Cảnh tu vi, có thể sánh ngang Giang Mặc các loại tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất, cũng không thể để Giang Hàn cùng Giang Tuyết cứ như vậy đi, trước hết giữ người lại đến , chờ gia chủ định đoạt mới được.

Giang Hàn cũng không để ý tới trung niên quân gia, mang theo Giang Tuyết liền đi thẳng về phía trước.

"Luu lại!"

Trung niên quân gia thấy thế, quát khê một tiếng, năm ngón tay hiện lên trào, giống như Thiết Ứng bỏ nhào xuống, hung hăng bỗng nhiên chup vào Giang Hàn phía sau lưng, rõ ràng là trực tiếp vận dụng vũ kỹ, Thối Cốt Cảnh tu vi cũng triển lộ không bỏ sót.

Đã Giang Hàn khả năng có Thối Cốt Cảnh tu vi, vậy hắn đương nhiên không dám khinh thường, nếu để cho Giang Hàn mang theo Giang Tuyết chạy, gia chủ trách hỏi tới hắn cũng đảm đương không nổi.

"Là Thiết Ứng trào!"

"Rất lâu không có gặp Giang quân gia thi triển vũ kỹ."

Trước đó không có xuất thủ hai tên tới thấy cảnh này, nhao nhao hút khẩu khí, trong đôi mắt lộ ra mấy phần vẻ kính sợ, bọn họ gần như không có khả năng tán thẳng Thối Cốt Cảnh, đối với có thể thi triển ra vũ kỹ Thối Cốt Cảnh Vũ Đồ, tự nhiên là lòng có kính sợ.

Thế nhưng là.

Không đợi hai người nhìn kỹ thanh, liền nghe được một tiếng sắt thép va chạm nổ tung thanh âm.

Keng! !

Giang quân gia nhất trào, giống như cùng Huyền Thiết binh khí đụng đụng một cái, cả người trực tiếp bay ngược mà ra, đằng đằng đằng liền lùi lại bốn năm bước, dưới chân gẫm ra từng cái hăm sâu dấu chân!

Miễn cưỡng đành chỉ lui lại, trung niên quân gia cánh tay phải như cũ tại run không ngừng, trên mặt càng là toát ra mấy phần vẻ kinh ngạc, khó có thể tin nhìn lấy Giang Hàn.

Luyện Huyết!

Đây là Luyện Huyết Cảnh!

Hắn tu vi chính là Thối Cốt Cảnh đại thành, gia nhập Giang gia về sau mặc dù cực ít chiến đấu, nhưng coi như đối mặt một vị Thối Cốt Cảnh viên mãn nhân vật, cũng đoạn không có khả năng một chiêu phía dưới, liền như bị sét đánh, căng tay đều gần như đứt gãy.

Mà lại trước mắt thiếu niên áo trắng, đối kháng hắn Thiết Ứng trào, dùng vền vền chỉ là tiện tay phát một cái, bực này lực lượng kinh khủng, căn không phải Thối Cốt Cảnh có thể có được, đây là Luyện Huyết Cảnh lực lượng!

Nhìn bề ngoài bất quá mười bảy mười tám tuổi, tu vi vậy mà đã đạt đến Luyện Huyết Cảnh, liền xem như thành Thanh Dương những đại hình đó trong thế lực thiên tài đứng đầu, chỉ sợ đều không gì hơn cái này!

...

Cùng lúc đó, Giang Hàn tại hậu viện một chiêu đánh tan Giang Mặc sự tình, cũng cấp tốc truyền khắp toàn bộ Giang phủ.

Giang phủ chấn động!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Liên Tiếp Đăng Tràng

Chính giữa năm quân gia cùng mấy tên tôi tớ, mặt mũi tràn đầy hải nhiên thời điểm, một tên Thanh Bào người thân ảnh từ đằng xa cực nhanh mà đến, trực tiếp nhảy lên một cái, vượt ngang mấy cái đình viện, rơi xuống giữa sân, chính là trước kia quyết nghị đem Giang Hàn đội lên Giang phủ Nội Giang kiểm.

Ngay sau đó.

Giang gia gia chủ Giang Lan, cùng một số Tộc Lão, cũng đều cấp tốc chạy đến, toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Giang hỗn loạn tung bùng.

Luyện Huyết Cảnh tri giác mạnh hơn xa người bình thường, nếu như nói Giang Hàn tại hậu viện cùng Giang Mặc giao thủ, hơi còn có chút xa lời nói, như vậy phía trước viện cùng trung niên quân gia va chạm, không thể nghi ngờ là kinh động tứ phương.

Suru! Suru! !

Giang Lan Giang Kiếm bọn người, cùng nhau đi vào giữa sân, rơi xuống Giang Hàn phía trước.

Hậu viện chuyên phát sinh bọn họ đều đã biết, bên này sự tình, cho dù không thấy được, nghe thấy động tĩnh cũng đoán cái đại khái, trên mặt mấy người biểu lộ đều có chút khó coi.

Coi là chi là chi thứ chi mạch một cái bình thường thiếu niên, chỗ nào nghĩ đến thể mà có được Luyện Huyết Cảnh Võ Đạo Tu Vi, chính là Thanh Huyền Học Viện người viện nhân vật thiên tài!

Giang Tuyết tuy nhiên cũng ồn ào sang Giang Hàn sự tình, nhưng loại chuyện này liên tới đều không thể nào tin, chớ nói chi là bọn họ, huống chi những này căn liền truyền không đến bọn họ trong lỗ tai.

"Ca. . ."

Nhìn thấy Giang Lan Giang Kiếm bọn người một đám người, tất cả đều cực nhanh mà tới, Giang Tuyết sờ sờ trên lưng kiện hàng, không khỏi co lại rụt cổ, giấu đến Giang Hàn sau lưng, lộ ra một tia khiếp ý.

Đây cũng không phải là Giang Mặc Giang Y đám kia niên kỷ tương tự thiếu niên, mà chính là Giang gia gia chủ, chánh thức người chủ trì, nhất là gần phía trước mấy người, trên thân cơ hồ đều toát ra làm người sợ hãi kiểm chế khí thế!

"Không sao."

Giang Hàn sờ sờ Giang Tuyết cái đầu nhỏ, nói: "Không có người có thể ngăn cản chúng ta về nhà."

Một mảnh trong sự ngọt ngào, không ít thái dương trắng bạch lão giả, cũng lần lượt đi vào giữa sân, thần sắc hoặc ngưng trọng hoặc âm trầm.

Một lát sau.

Gia chủ Giang Lan hít sâu một hơi, đi lên phía trước, trầm giọng mở miệng.

"Việc này là chúng ta hành sự không ôn, bất quá cùng Trần gia quan hệ thông gia sự tình, đều đã thỏa đàm, ngày sau Giang Tuyết gả đi, cũng là chính thể chi vị, lại thêm sau lưng có ta Giang gia, năng tại Trần gia cũng sẽ không thụ bao nhiêu ủy khuất, địa vị vững chắc."

Bọn họ cùng Trần gia quan hệ thông gia sự tình đều đã thỏa đàm, còn kém chọn cái Hoàng Đạo Cát Nhật, chính thức cho Giang Tuyết đính hôn, loại thời điểm này nếu là đột nhiên đổi ý, đừng nói là mượn nhờ Trần nhà thế lực đứng vững gót chân, chi sợ lập tức liền muốn cùng Trần gia trở mặt.

Tuy nhiên cùng một cái mười bảy mười tám tuổi tiểu bối trình bày lợi hại quan hệ có chút lạ quái, nhưng Giang Lan nhưng cũng là bất đắc dĩ, Trần gia có nhiên không được trêu chọc, Giang Hàn lại cũng không thể tùy tiện đắc tội qua chết.

]

Trước mắt thiếu niên áo trắng, bây giờ tu vi tạm không nói đến, có thể tại loại đến tuổi này thành tựu Luyện Huyết Cảnh, tương lai đột phá thông mạch Vũ Sư cơ hồ là chắc chắn sự tình!

Nói đến đây.

Giang Lan đón đến về sau, lại hướng về phía Giang Hàn thành khẩn mở miệng nói: "Ta đợi đều có người thân, nếu ngươi nguyện ý lưu tại Giang gia, ngươi cái này nhất hệ có thể quay về Tông Tộc, ngày sau cái này vị trí gia chủ cũng có thể từ ngươi kế thừa."

"Không hứng thú."

Giang Hàn nhàn nhạt mở miệng, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Giang Tuyết, bình tĩnh hỏi: "Ngươi cảm thấy thế nào? Muốn lấy sau đến Trần gia qua, vẫn là cùng ta về nhà."

"Đương nhiên là về nhà."

Giang Tuyết không chút nghĩ ngợi trả lời, đừng nói cái kia Trần Phi tiếng xấu bên ngoài, liền xem như cái ôn tồn lễ độ Phú Quý Công Tử, nàng cũng tia không có hứng thú chút nào, nếu như có thể để cho nàng hải lòng, tối thiểu cũng phải so ra mà vượt Giang Hàn mới được!

Giang Hàn mỉm cười, nhìn về phía Giang Lan bọn người, ánh mắt đậm đặc.

"Nàng ý thấy các ngươi cũng nghe đến, nhường đường đi."

". . ."

Giang Lan bọn người thấy thế, sắc mặt đều trở nên khó coi.

Giang Kiếm đứng ra, mặt âm trầm, nói: "Dựa theo bối phận, ngươi nên gọi ta một tiếng tam thúc, nơi này mỗi một vị đều là ngươi trưởng bối, việc này là chúng ta cộng đồng ý kiến, ngươi nên tôn trọng mới là."

Giang Hàn cười.

Hắn chỉ nhàn nhạt hỏi một câu.

"Gia gia của ta Linh Vị, tại các ngươi Giang gia trong linh đường, nhưng có bày đặt?"

Giữa sân bầu không khí trong nháy mắt yên tĩnh lại, qua một lát, mới vừa có một tên lão giả râu tóc đều bạc trắng trầm giọng mở miệng, nói: "Thất Đế lúc trước phạm phải sai lầm, lại chủ động rời bỏ Giang gia, dựa theo tộc quy vô pháp Nhập Linh đường cung phụng. . . Bất quá nếu ngươi chịu trở về, Thất Ca Linh Vị còn có thể lại vào Linh Đường."

"Không cần."

Giang Hàn xùy cười một tiếng, không thèm để ý, mang theo Giang Tuyết liền muốn trực tiếp rời đi.

Mất thấy trình bày lợi hại quan hệ không được, chuyển ra Tông Tộc người thân Giang Hàn cũng không để ý tới, rốt cục có người lộ ra sắc mặt giận dữ, khiến trách quát mắng: "Không được, ngươi có thể đi, nàng không thể đi!"

Cái này âm thanh quát chói tai vừa ra, giữa sân bầu không khí đột nhiên từ kiềm chế hóa thành khản trương, Giang Tuyết cũng bị Giang Lan Giang Kiếm bọn người kiềm chế ánh mắt nhìn có chút lo sợ bất an, lần nữa co rụt đầu lại.

"Nếu ta càng muốn mang nàng đi đâu?"

Giang Hàn ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn về phía Giang Lan Giang Kiếm bọn người.

Giang Lan gặp cục thế đã không thể nghịch chuyển, biểu lộ cũng dần dần trở nên băng lạnh lên, lời kéo Giang Hàn quay về Tông Tộc là tốt nhất kết cục, nhưng hiện tại xem ra là đạt không thành.

Đã như vậy, kia liền càng không thể thả đi Giang Tuyết, nếu không đã lời kéo không Giang Hàn, lại đắc tội Trần gia, cái này có thể nói là kết quả xấu nhất, hiển nhiên vô pháp tiếp nhận.

Tuy nói Giang Hàn bằng chừng ấy tuổi liền có Luyện Huyết Cảnh tu vi, chính là Thanh Huyền Học Viện người viện nhân vật thiên tài, nhưng cuối cùng còn chưa trưởng thành, đột phá thông mạch cảnh Vũ Sư cũng không biết phải bao lâu về sau, mà Trần gia thế nhưng là cường thịnh thời kỳ gia tộc, trong tộc thông mạch cảnh Vũ Sư không chỉ một người!

Cùng Trần gia quan hệ thông gia, tạm thời ổn định cục thế về sau, không chừng qua hơn mấy năm, bọn họ Giang gia liền có thể ra lại một vị thông mạch cảnh Vũ Sư, đến lúc đó có thể tự hóa giải nguy nan.

"Ngươi mang không đi nàng."

Giang Lan ánh mắt sắc bén, ngữ khí bình tĩnh mở miệng nói: "Nếu ngươi đã thành thông mạch Vũ Sư, lại đại nghịch bất đạo sự tình, ta đợi cũng vô pháp ngăn cản, nhưng bây giờ ngươi chỉ có thể tự động rời đi."

"Thật sao? Vậy ta ngược lại muốn xem xem các ngươi ai có thể ngăn trở ta!"

Giang Hàn cười lạnh một tiếng, mang theo Giang Tuyết đi thẳng về phía trước.

Giang Tuyết cắn cắn môi, ánh mắt có chút tâm thần bất định không còn đâu Giang Hàn cùng Giang Lan bọn người ở giữa di động, tuy nhiên Giang Hàn trước đó triển lộ cường hãn thực lực, thần thái cũng vô cùng lạnh nhạt tự tin, cho nàng một loại an tâm cảm giác, nhưng trước mắt ngăn cản quá nhiều người, mỗi một vị đều tản mát ra làm người sợ hãi khí thế, nhượng nội tâm của nàng căn vô pháp trấn định.

"Lưu lại!"

Đứng tại Giang Lan một bên Giang Kiếm, ánh mắt trầm xuống, tiến lên trước một bước, bình tĩnh khí huyết đột nhiên tuôn ra động, triển lộ ra Luyện Huyết Cảnh tiểu thành tu vi.

"Chỉ là tiểu bối, không khỏi quá mức không coi ai ra gì, nơi này còn không phải bây giờ ngươi có thể tùy ý làm loạn địa phương."

Hắn quát lạnh một tiếng, vung ra nhất quyền.

Giang Hàn tiếp tục hướng phía trước cất bước, trở tay cũng là nhất quyền vung ra.

Oanh! !

Song quyền va chạm, quyền phong khuấy động oanh minh, Giang Hàn thân thể không nhúc nhích tí nào, mà Giang Kiếm lại là thân thể nhoáng một cái, chỉ cảm thấy một cỗ cự lực đánh tới, cánh tay tê dại một hồi, vô pháp ổn định thân hình, lộ ra vẻ kinh hãi, lao đảo lui ra phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Luyện Huyết Cảnh Viên Mãn? !

"Tam đệ thế mà không phải đối thủ của hắn!"

Cách đó không xa Giang Lan bọn người, trên mặt đều lộ ra mấy phần chấn kinh chi sắc.

Giang Kiếm tại Luyện Huyết Cảnh tiểu thành thâm vào nhiều năm, tuy nói khó mà đột phá Luyện Huyết Cảnh đại thành, nhưng thực lực tại Luyện Huyết Cảnh tiểu thành bên trong vẫn là tương đối cường hãn, nhưng tại Giang Hàn trước mặt, vậy mà như thế không chịu nổi!

Tuy nói vừa rồi này một chút, không có gì chiêu pháp có thể nói, Giang Kiếm cũng không có sử dụng vũ kỹ, nhưng Giang Hàn đồng dạng không có sử dụng vũ kỹ, hơn nữa nhìn đi lên càng thêm tùy ý.

"Chẳng lẽ hắn tu vi không phải Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, mà chính là Luyện Huyết Cảnh đại thành? !"

Bằng chừng ấy tuổi, tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, đã là thiên phú trác tuyệt tồn tại, nếu là đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành, chỉ sợ tại Thanh Huyền trong học viện, đều là bài danh phía trên Thiên Kiêu nhân vật!

Đáng chết!

Có trong lòng người giận nằng, làm sao chỉ thứ chỉ mạch liền ra một nhân vật như vậy, hơn nữa còn biến thành này tám cục diện, như Giang Hàn là sống tại bọn họ Giang gia Tông Tộc thì tốt biết bao.

Cũng có trong lòng người thăm than, nếu là Giang Hàn sinh ra sớm mấy năm, có lẽ hôm nay Chân Vô người có thể ngăn cản.

Bất quá lúc này bọn họ đã đâm lao phải theo lao, mặc dù phát giác được Giang Hàn thiên phú càng thêm đáng sợ, cũng không thể không kiên trì tiếp tục ngăn cản.

Sưu! !

Được người yêu mến máu phun trào, triển lộ ra Luyện Huyết Cảnh đại thành tu vi, đột nhiên tiến lên trước một bước, hướng về phía Giang Hàn vung ra nhất chưởng, lôi cuốn lấy một luồng kinh phong, gào thét mà tới.

"Phá."

Giang Hàn cước bộ không ngừng chút nào, lấy chưởng đối chưởng, nhất chưởng rơi xuống, đem người kia chưởng phong bị phá vỡ vỡ đi ra, sau đó đụng va vào nhau.

Song chưởng giao kích, phát ra một tiếng oanh minh, hai người dưới chân khắp nơi tất cả đều nứt toác ra, nhưng Giang Hàn như cũ không nhúc nhích tí nào, mà người kia thì là toát ra chân kinh chi sắc, tại dư ba phía dưới lao đảo lui lại.

Thấy cảnh này, Giang Lan bọn người lại cũng không còn cách nào giữ vững bình tĩnh, tất cả đều toát ra chân kinh chi sắc, nếu như nói Giang Kiếm bị Giang Hàn tùy tiện đánh lui, còn có thể hiểu được lời nói, hiện tại một màn này cũng quá mức tại khó có thể tin!

Bị Giang Hàn đánh tan người thứ hai, có thể là có Luyện Huyết Cảnh đại thành tu vi, thực lực tại bây giờ toàn bộ Giang gia, cũng là đứng hàng Top 5 tồn tại, lại nhưng vẫn bị Giang Hàn hời hợt đẩy lui!

Thiếu niên mặc áo trắng này đến tột cùng tu vi gì? !

]

Chúng tâm thần người chấn động phía dưới, Giang Hàn bình thần thu hồi quyền đầu, lần nữa mang theo Giang Tuyết đi thẳng về phía trước, không có chút nào ý tránh lui, chính là muốn từ Giang gia chính môn đi ra ngoài!

"Không nghĩ tới vẫn là đánh giá thấp ngươi, bất quá hôm nay vẫn là ngươi có thể đi, nàng không thể đi."

Giang Lan nhìn lấy Giang Hàn đi tới, trong lòng than nhẹ một tiếng, trong đôi mắt toát ra một vòng vẻ nghiêm nghị, tiến lên trước một bước, một cổ mạnh hơn xa Giang Kiếm bọn người bành trướng khí huyết tràn trề phun trào.

Giang gia bây giờ không có thông mạch cảnh Vũ Sư, tu vi cao nhất chính là Luyện Huyết Cảnh viên mãn, cùng sở hữu ba người, xem như đương đại gia chủ Giang Lan chính là một cái trong số đó, cũng là mạnh nhất một người.

"Ngươi thử nhìn một chút."

Giang Hàn ánh mắt đậm đặc, tại Giang Lan dưới khí thế, không có chút nào ba động, cả người giống như sóng to gió lớn trong một khối đá ngầm, mặc cho sóng biển kinh thiên, cũng vô pháp rung chuyển mây may.

Giang Lan nhẹ hừ một tiếng, phát ông tay áo một cái, đôi bàn tay trong lúc đó nổi lên huyết hồng chi sắc, mơ hồ hình như có hỏa diễm đang thiêu đốt, trực tiếp hướng về Giang Hàn nhất chưởng đẩy ra.

"Tàn Hóa Chương!"

Cách đó không xa trung niên quân gia, thấy cảnh này, không khỏi tâm thần chấn động.

Đây là lần thứ hai nhìn thấy Giang Lan thi triển tàn Hóa Chương môn võ kỹ này, lần đầu tiên nhìn thấy thời điểm, Giang Lan bằng chiêu này, cứ thế mà oanh sát bốn tên Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, càng là trọng thương một tên Luyện Huyết viên mãn tồn tại!

Bình thường Phàm Giai đỉnh phong vũ kỹ, bảy phần dựa vào tự thân thể phách, ba phần dựa vào khí huyết cùng nguyên khí, mà Linh giai vũ kỹ làm theo bảy phần dựa vào nguyên khí, ba phần dựa vào thể phách, nhưng này môn tàn Hóa Chương, nghe nói là năm diễm nguyên khí năm diễm thể phách, xen vào Phàm Giai vũ kỹ cùng Linh giai vũ kỹ ở giữa!

Đối mặt Giang Lan lôi cuốn lấy nóng rực khí lãng gào thét mà đến nhất chưởng, Giang Hàn trên mặt hơi hơi lộ ra một diễm dị sắc.

"Liệt Hỏa Nguyên Khí à? Nhìn ngươi nắm giữ trình độ, chỉ sợ khoảng cách thông mạch cũng chỉ kém hạng nhất, đáng tiếc cái này kém một đường, là ngươi không thể vượt qua rãnh trời."

"Thì tính sao!"

Giang Lan sắc mặt lạnh lùng, hừ một tiếng, mấy chục năm trước, hắn đã từng tại Thanh Huyền Học Viện người viện tu hành lịch luyện qua, đã từng lĩnh giáo qua không ít Thiên Kiều nhân vật thủ đoạn.

Tuy nói hắn đã mất tiến giai thông mạch khả năng, nhưng ở Luyện Huyết Cảnh viên mãn thấm vào hơn mười năm, mặc dù Giang Hàn là Tuyệt Đỉnh Thiên Tài, chỉ cần chưa tiến giai thông mạch Vũ Sư, tại hắn cái này tàn Hóa Chương trước đó, vẫn như cũ muốn bị trấn áp!

Đối mặt Giang Lan như cũ bình ép mà đến nhất chưởng, Giang Hàn lắc đầu, thể nội mấy phần Viêm Dương nguyên khí, tại hắn nhất niệm phía dưới, bỗng nhiên hội tụ ở trên lòng bàn tay.

Nếu là Thanh Huyền bằng chỉ thời chiến tranh hắn, đối mặt Giang Lan một kích này, chắc chắn muốn toàn lực ứng phó thi triển Mãng Ngưu toái cốt quyền, tài năng miễn cưỡng chống cự, nhưng bây giờ, căn không cần phiền toái như vậy!

Giang Hàn đồng dạng là nhất chưởng đẩy ra, trên bàn tay không phải mơ hồ có hỏa diễm vờn quanh, mà là chân chính dấy lên một sợi hỏa diễm, lôi cuốn lấy không khí bốc nóng, đột nhiên gào thét mà tới.

Oanh! !

Tại Giang Hàn một dưới lòng bàn tay, Giang Lan tàn Hỏa Chương bị cứ thế mà ngăn chặn, hai cổ nguyên khí tại hai người trong lòng bàn tay điên cuồng khuấy động xung đột, bộc phát ra một tiếng oanh minh nổ vang, một cổ nóng rực khí lăng lói cuốn lấy hạt bụi hướng về bốn phương tám hướng nhào lên.

Tại hạt bụi tràn ngập trong, Giang Hàn thân thể hơi nhoáng một cái, lui ra phía sau một bước, mà ở trước mặt hắn Giang Lan, lại là cánh tay kịch chấn, đả đả đả liền lùi mấy bước, vừa rồi khó khăn lắm dừng lại!

Giữa sân hoàn toàn yên tĩnh.

Trên mặt tất cả mọi người, cơ hồ đều lộ ra mấy phần không thể tin thần sắc, Giang Lan thi triển ra tàn Hỏa Chương, vậy mà như cũ kém trước mắt thiếu niên áo trắng một bậc!

"Không thi triển vũ kỹ, đơn thuần thôi động Viêm Dương nguyên khí, đối đầu thi triển vũ kỹ Luyện Huyết viên mãn, quả nhiên vẫn là miễn cưỡng một điểm."

Nhìn một chút chính mình hơi mài mòn lòng bàn tay, Giang Hàn trong lòng lắc đầu.

Hắn cuối cùng chưa đột phá Luyện Huyết Cảnh viên mãn, Viêm Dương nguyên khí tại chất phương diện mạnh hơn Giang Lan một mảng lớn, nhưng lượng phương diện vẫn là không đủ khả năng, có thể đánh lui Giang Lan, bằng vào vẫn là hắn này mạnh mẽ thể phách.

Mà tại một bên khác, Giang Lan đứng vững về sau, lại là tâm thần nổi lên sóng to gió lớn, bị Giang Hàn đánh lui chỉ là phụ, cảm thấy được Giang Hàn Vô Đạo Tu Vi, mới là làm hắn chánh thức tâm thần chấn động nguyên nhân.

Có thể tại trên bàn tay ngưng tụ mạnh mẽ như thế nguyên khí, hơn nữa còn là cùng hắn giống nhau hỏa điểm nguyên khí, căn này cũng không phải là Luyện Huyết Cảnh đại thành có thể làm đến.

Luyện Huyết Cảnh viên mãn!

Mặc dù trước khi nói đã mơ hồ có phát giác, nhưng chánh thức đánh giá ra Giang Hàn tu vi về sau, hắn lại vẫn như cũ là chấn động trong lòng không thôi, Luyện Huyết Cảnh viên mãn, dạng này tu vi, tại Thanh Dương phân viện cơ hồ liền là cực hạn, liền xem như tại Thanh Huyền người viện, chỉ sợ cũng là Thanh Huyền trên bảng bài danh phía trên Thiên Kiêu nhân vật!

Nhân vật như vậy, vậy mà sinh ở Giang gia chi thứ chi mạch.

Giờ khắc này hắn, trong lòng có thể nói là Ngũ Vị Trần Tạp.

Cách đó không xa Giang gia tộc lão cùng Giang Kiếm bọn người, cũng đều là sắc mặt cực kỳ đặc sắc.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Quét Ngang Giang Phủ!

"Là chúng ta lỗ mãng a. . ."

Có lão già tóc trắng thờ dài mở miệng.

Nếu là không có Giang Tuyết sự tình, nếu là bọn họ Giang gia đối xử tử tế một chút Giang Hàn cái này một chi chi thứ chi mạch, làm sao lại phát triển đến hôm nay mức độ này.

Bên cạnh một tên lão già khác cũng là thờ dài, nhưng rất nhanh lại lộ ra một vòng sắc bén cùng quả quyết, nói: "Việc đã đến nước này, hối hận cũng vô dụng, tuyệt không thể nhượng hán mạng theo Giang Tuyết rồi đi, nếu không hai bên tất cả đều đắc tội, Giang gia nguy rồi!"

"Chỉ có thể như thế."

Đông đảo Giang gia tộc lão đều biết bọn họ tuyển một đầu kém cỏi nhất đường, nhưng việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể một con đường đi đến cơ sở.

Trong đó một tên ngạch có chấm đỏ lão già đi tới, nhìn về phía Giang Hàn khẽ thờ dài:

"Người không thể mang nàng đi."

Cái này chấm đỏ lão già tuy có tóc trắng, nhưng bước ra một bước, lại như cũ có tràn đầy khí huyết phun trào, triển lộ ra Luyện Huyết Cảnh viên mãn tu vi.

Cùng lúc đó, lại có một tên trắng tóc mai lão già đi ra, đồng dạng toát ra một cỗ khí thế mạnh mẽ, nói: "Thế giới này lấy thực lực vi tôn, mặc dù ta đợi đều là người trưởng bối, nhưng người nếu có thể ở tại chúng ta trước mặt đưa nàng cưỡng ép mang đi, vậy bọn ta cũng không thể nói gì hơn."

"Bất quá nhìn, người còn không có có thể từ ta đợi trước mặt đưa nàng mang đi năng lực."

Đương hồng ban lão già và trắng tóc mai lão già đi ra thời điểm, còn lại chưa từng xuất thủ qua đồng đảo Giang gia tộc lão tuy nhiên đều nguyên địa bất động, nhưng lại đều khí huyết phun trào, giống như từng cái đề lộ Hỏa Lò.

Ba tên Luyện Huyết Cảnh viên mãn, bảy tên Luyện Huyết Cảnh đại thành!

Mạnh mẽ như vậy trận thế, mặc dù vô pháp nhẹ nhõm lưu lại thực lực càng hơn Giang Lan một bậc Giang Hàn, nhưng đối phương muốn muốn hoàn hảo không chút tổn hại mang đi một cái bình thường thiếu nữ, vẫn là tuyệt đối không thể!

Một mực cùng sau lưng Giang Hàn Giang Tuyết, nhìn lấy một màn này, không khỏi cắn cắn bối bối, Giang Hàn lực lượng đã rất lợi hại vượt quá nàng đoán trước, thế nhưng là đối mặt toàn bộ Giang gia, thật có thể mang nàng về nhà a?

Giang Hàn dừng bước lại.

"Rút cục đến một bước này a. . ."

Hắn nhận nhậ nhìn lấy trước mắt Giang gia tộc lão, trên thực tế hắn từ vừa mới bắt đầu liền có thể trực tiếp triển lộ ra tuyệt đối nghiền ép thực lực, trong nháy mắt đánh tan Giang Lan Giang Kiếm bọn người, nhưng hắn cũng không có làm như vậy.

Từng chút từng chút triển lộ thực lực, vì chính là cái này cục diện.

Giang gia lấy như thế cao cao tại thượng thái độ, bắt đi nhà mình tiểu muội, còn muốn quyết định chính mình một nhà vận mệnh, này luôn luôn tương đối hẹp hòi hắn, cũng phải làm cho đối phương thể hội một chút cái gì mới là cao không thể chạm!

Ông! !

Chỉ gặp Giang Hàn nhẹ nhàng hô khẩu khí, thể nội khí huyết trong lúc đó tuôn ra động, da thịt nổi lên một tia đỏ nhạt, Viêm Dương chi huyết tại thể nội tuôn trào không ngừng, bên ngoài cơ thể càng là ần ần có nhiệt khí bốc lên.]

"Gia hỏa này. . ."

Giang Lan bọn người nhìn lấy Giang Hàn trên thân biến hóa, cũng không khỏi đến cảm thấy không khỏi tim đập nhanh, thiếu niên áo trắng kia thân ảnh, mơ hồ giống như hóa thành ma thần đồng dạng, cho người ta một loại kinh dị cảm giác.

Tại loại này gần như có thể uy hiếp cảm giác dưới, Giang Lan cảm thấy không thể tùy ý Giang Hàn làm cái quỷ gì, quát khẽ một tiếng về sau, lần nữa thôi động tàn Hỏa Chương, đột nhiên công tới.

Cùng lúc đó.

Có hai tên Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, cũng theo sát Giang Lan, một trái một phải giáp công mà lên, những người khác làm theo nguyên địa bất động, thờ ơ lạnh nhạt.

Hai tên Luyện Huyết đại thành, lại thêm Giang Lan, trừ phi Giang Hàn có thông mạch Vũ Sư chi lực, nếu không liền xem như miễn cưỡng chống lại, cũng tất nhiên sẽ bị ép rơi xuống hạ phong, dần dần tan tác.

Mà liền tại ba người liên thủ vây công mà lên trong nháy mắt đó, Giang Hàn xuất thủ!

Bước chân hắn nhất động, cả người nhất thời như tàn ảnh lấp lóe, triển lộ ra làm cho người kinh hãi tốc độ, nghênh tiếp ba người.

Ầm! Ầm! Ầm! !

Quyền thứ nhất rơi xuống, dẫn đầu công tới Giang Lan, tàn Hỏa Chương bị Giang Hàn nhất quyền đánh tan, trực tiếp cuốn ngược mà quay về, căn vô pháp ổn định thân hình, liền lùi lại hơn mười bước mới miễn cưỡng đứng vững.

Quyền thứ hai cùng quyền thứ ba, làm theo rơi vào hai tên Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả trên thân, đem hai người trực tiếp đánh sập bay mà ra, đụng nát hậu phương vách tường, rơi xuống ngoài viện.

Ba quyền rơi xuống, ba người tan tác, vây công chi thế trong nháy mắt tan rã!

"Điều đó không có khả năng! !"

Thấy cảnh này, chưa từng xuất thủ những Tộc Lão đó, rút cục lộ ra vẻ kinh hãi.

Nhưng,

Giang Hàn lần này nhưng lại chưa dừng tay, mà chính là ánh mắt lạnh lùng quét qua, lướt qua tất cả bộc phát ra khí huyết cùng khí thế Luyện Huyết Cảnh võ giả, ngang nhiên công lên!

"Coi chừng!"

"Ngăn trở!"

Bộc phát ra khí huyết cùng khí thế mọi người, đều là Luyện Huyết Cảnh lấy thượng võ giả, mặc dù kinh hãi Vu Giang lạnh vừa mới triển lộ thực lực kinh khủng, nhưng không có bối rối chân tay luống cuống, nhao nhao xuất thủ.

Tính cả Giang Lan ở bên trong, ba tên Luyện Huyết viên mãn, mấy tên Luyện Huyết Cảnh đại thành đồng loạt ra tay, loại này cục thế phía dưới, dù cho là thông mạch Vũ Sư cũng khó có thể nhẹ nhõm ứng đối.

Có thể dạng này trận thế, lại như cũ ngăn không được Giang Hàn!

Oanh! Oanh! Oanh! !

Giang Hàn tốc độ vượt xa Giang Lan bọn người, tại mọi người vây công trong khe hẹp, tả xung hữu đột, chỗ đến, vô luận là Luyện Huyết Cảnh đại thành, vẫn là Luyện Huyết Cảnh viên mãn, đều không thể tới hấn nhất quyền chi uy!

Cơ hồ cũng là trong chớp lát, sở hữu Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, liền tất cả đều bay rót ra ngoài, đem vách tường cùng phòng ốc tất cả đều đung phân mảnh, ngược lại một chỗ.

"Tàn Họa Chương!"

"Thôn Kinh Quán Xuyên Chi!"

"Tật Bộ Cương Phong Quyền!"

Còn sót lại Giang Lan các loại ba tên Luyện Huyết viên mãn tồn tại, cũng đều là cực kỳ chặt vật, trong lòng kinh hãi sớm đã đạt tới tột đỉnh trình độ, đều muốn riêng phần mình thủ đoạn phát huy đến cực hạn, ý đồ liên thủ ngăn lại Giang Hàn không bỏ thế công.

"Không chịu nổi một kích."

Giang Hàn lạnh hừ một tiếng, may mắn không sợ, trực tiếp dậm chân tiến lên, đầu tiên là đâm ra một quyền, lần nữa đánh tan Giang Lan tàn Họa Chương, chấn động hấn bay ngược mà ra, cánh tay phát ra răng rắc thanh âm, trong miệng càng là tràn ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Ngay sau đó, hấn trở tay lại là nhất quyền, cùng sau lưng đánh tới chấm đỏ lão giả nhất chỉ đụng vào nhau, oanh minh bên trong, chấm đỏ lão giả xương ngón tay gần như bẻ gãy, lão đảo lui ra phía sau.

Liên bại hai người về sau, một tên sau cùng trắng tóc mai lão giả quyền đầu, đã lòi cuốn lấy cương phong gào thét mà đến, ý đồ thừa dịp Giang Hàn thi triển vũ kỹ, khí huyết chưa ổn thời điểm đem Giang Hàn đánh tan.

Nhưng mà Giang Hàn cười lạnh một tiếng, căn bản không hề bất luận cái gì khí huyết bất ổn, cần điều tức tình huống, tay phải năm ngón tay xiết chặt, Viêm Dương nguyên khí phun trào, đưa tay chính là nhất quyền nghênh tiếp.

Oanh! !

Trắng tóc mai lão giả cương Phong Nguyên Khí cùng Giang Hàn Viêm Dương nguyên khí bỗng nhiên va chạm, bộc phát ra một tiếng oanh minh nổ vang, hai người dưới chân khắp nơi trực tiếp nứt toác ra, một cỗ sóng nhiệt càng là hướng về bốn phương tám hướng đẩy ra.

Mà tại quyền phong khuấy động trong, trắng tóc mai lão giả cương Phong Nguyên Khí bị Giang Hàn cuồng bạo Viêm Dương nguyên khí cứ thế mà đánh tan, quyền đầu giống như đụng vào in dấu như sắt thép, đồng thời cả người tức thì bị một cỗ cự lực đánh sập bay mà ra, vô pháp ngăn chặn, vọt tới một bên đã phân mảnh phòng ốc.

Giang gia ba vị Luyện Huyết viên mãn, bảy vị Luyện Huyết đại thành, toàn bộ tan tác!

Ầm ầm!

Liền đã phân mảnh phòng ốc, tại trắng tóc mai lão giả va chạm phía dưới, rốt cục không chịu nổi gánh nặng, tại gạch ngói bắn tung toé bên trong triệt để ngược lại sụp đổ xuống.

Giang Hàn đứng chấp tay, bình thần nhìn lấy toà kia phòng ốc từng chút từng chút sụp đổ, sau cùng triệt để hóa thành một vùng phế tích.

Hạt bụi tràn ngập, hoàn toàn tĩnh mịch.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Trần Gia Chấn Động

Mấy ngày sau.

Giang gia lọt vào hư hư thực thực thông mạch cảnh cường giả tập kích, tính cả gia chủ ở bên trong tất cả đều thụ thương tin tức, truyền khắp gần phân nửa Định Dương Thành Khu, khiến cho vô số người vì thế mà chấn động.

Tuy nhiên Giang gia đối ngoại tuyên bố là nội bộ tộc nhân luận bàn, nhưng ngày đó lớn như vậy động tĩnh, một tòa phòng ốc toàn bộ sụp đổ, không khó bị người có quyết tâm phát hiện, giấy không thể gói được lửa.

...

Trần gia.

Xem như một mực đang chú ý Giang gia gia tộc một trong, Giang gia xuất hiện động tĩnh to lớn, tự nhiên không gạt được bọn họ, bên trong dò xét bên ngoài dò xét, rất mau đem sự tình dần dần hiểu biết rõ ràng.

Tại Trần phủ trong đại sảnh, Trần gia gia chủ bọn người, chính đang thảo luận Giang gia sự tình.

"Giang gia dự định cùng bọn ta quan hệ thông gia vị kia tộc nữ, chính là chỉ thứ chi mạch con cháu, cũng không nguyên ý gả vào ta Trần gia, ban đầu loại chuyện này cùng nàng có nguyên ý hay không không có quá lớn liên quan, có thể hết lần này tới lần khác vị này chỉ thứ chi mạch tộc nữ, có cái tiến Thanh Huyền Chủ Viện huynh trưởng, thế là liên lên diễn như thế vừa ra trò vui." Ngồi tại hạ thủ một người cười tự thuật nói.

Giữa gia tộc quan hệ thông gia loại chuyện này, đều là từ gia tộc nội bộ quyết định, bình thường sẽ không để ý tới trong tộc con cháu có nguyên ý hay không, bọn họ Trần gia cũng có qua vài lần quan hệ thông gia loại chuyện này, đều là không cảm thấy kinh ngạc.

Có thể hết lần này tới lần khác Giang gia lần này ra lớn như vậy nhiễu loạn, phủ đệ kém chút bị mang ra không nói, còn trên người người thụ thương, ban đầu liên tràn ngập nguy hiểm địa vị, lập tức triệt để rơi xuống.

"Cái này Giang gia không khỏi quá mức vô dụng, dù sao cũng là Định Dương bên kia đại gia tộc một trong, liền một tên tiểu bối đều không giải quyết được."

Bên cạnh có người xùy cười một tiếng.

Giang gia cùng bọn họ Trần gia quan hệ thông gia tộc nữ, nghe nói ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, huynh trưởng coi như lại lớn, cũng nhiều nhất bất quá hai mươi mấy tuổi, thế mà một người thiếu chút nữa mang ra Giang gia.

"Việc này quả thật có chút kỳ quái, theo ta được biết ngày đó Giang gia chiến đấu động tĩnh, không có nguyên khí ngoại phóng chi cảnh, Giang gia mặc dù dầu gì, cũng chỉ ít có bảy tám tên Luyện Huyết đại thành trở lên nhân vật, tại sao lại bị một tên tiểu bối đánh không chịu được như thế."

Trần gia gia chủ Trần Diễm lộ ra một vòng vẻ kỳ quái, hướng về phía bên cạnh một người hỏi: "Tên tiểu bối kia cụ thể tình báo lấy tới không có?"

"Này tiểu bối tên là Giang Hàn, trước mắt chỉ biết là Thanh Huyền Chủ Viện học viên, cụ thể tình báo còn chưa biết được, bất quá ta đã phái người đi giải, hẳn là rất nhanh liền có thể đưa tới."

Trần Diễm gật gù đầu, có thể lấy lực lượng một người, đại náo Giang gia, chỉ ít cũng nên là Luyện Huyết Cảnh viên mãn tu vi, nhân vật như vậy, chỉ cần niên kỷ không cao hơn ba mươi tuổi, đều có cực lớn khả năng thành tựu thông mạch Vũ Sư, chắc chắn đáng giá chú ý một chút.

Mà liền tại Trần gia mọi người nghị luận ở giữa, một tên hầu hạ bỗng nhiên từ bên ngoài tiến đến, cung cung kính kính đem một tờ giấy đưa tới Trần Diễm dưới tay một trong tay người.

"Là cái kia Giang Hàn cụ thể tình báo."

]

Người kia nhìn một chút tờ giấy, gật đầu mở miệng, sau đó tiếp tục nhìn xuống qua, vừa nhìn thấy hàng chữ thứ nhất dấu vết, liền không khỏi khẽ giật

minh, lộ ra một vòng về gặt mình.

"Cái này Giang Hàn. . . Tiến vào Thanh Huyền Học Viện thế mà mới năm thứ hai? !"

Lời vừa nói ra, mọi người tại đây cũng đều nhao nhao bị kinh ngạc, liền liền thân vì thông mạch cảnh Vũ Sư gia chủ Trần Diễm, cũng đều lộ ra một tia chấn kinh.

Coi là Giang Hàn đã từ Thanh Huyền Học Viện xuất sư, không nghĩ tới thế mà xa còn xa mới tới xuất sư thời điểm, vèn vèn chỉ là năm thứ hai học viên!

Hắn đã từng cũng là Thanh Huyền Chủ Viện một trong những nhân vật, cũng từng xông đến qua Thanh Huyền bảng vị trí cuối, có thể đó cũng là tại hắn năm thứ tư thời điểm mới khó khăn lắm đi lên, mà hắn tại năm thứ hai lúc này, tu vi vèn vèn chỉ có Thối Cốt Cảnh đại thành mà thôi!

Cầm tờ giấy người kia, càng hướng xuống nhìn càng là kinh hãi, chỉ cảm thấy trong lòng hình như có sóng to gió lớn đang không ngừng phun trào, thanh âm đều mơ hồ có chút phát run.

"Thanh Huyền Học Viện, tân sinh bài danh chiến đệ nhất!"

"Thối Cốt Cảnh đại thành, đặt chân Thanh Huyền tháp tầng thứ mười!"

"Thanh Huyền bảng chi chiến, mười lăm liên chiến mười lăm thắng, vừa bước một bước vào ba mươi người đứng đầu. . . Đánh vỡ năm đó Thanh Dương Vương lưu lại ghi chép!"

Niem đến một hàng chữ cuối cùng dấu vết, hắn chỉ cảm thấy cánh tay đều tại run nhẹ, trong tay tờ giấy tựa hồ nặng tựa nghìn cân, lại đều có chút nắm bắt ổn.

Cái này mấy đầu tin tức một đầu so một đầu khủng bố, nhất là một đầu cuối cùng, đánh vỡ Thanh Dương Vương năm đó ghi chép, đơn giản cũng là kinh thiên động địa!

Đây chính là Thanh Dương Vương, Thanh Huyền Quốc Lịch đời đến nay, sừng sững tại đỉnh cao nhất Vương Hầu, tu vi thậm chí siêu việt này đệ nhất Thanh Huyền Quốc Chủ, không riêng gì Thanh Huyền nước, liền liền nhau Tử Cực nước cùng Xích Viêm nước, đều lưu truyền có trăm năm trước Thanh Dương Vương uy danh hiển hách!

"Cái này. . . Cũng quá khoa trương đi!"

"Thật giả!"

Toàn bộ trong đại sảnh, trong lúc nhất thời đều là hấp khí thanh âm.

Trần Diễm vị này thông mạch Vũ Sư, cũng không khỏi đến hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy tâm thần vì thế mà chấn động, bực này nhân vật, đạt tới thông mạch cảnh cơ hồ cũng là chắc chắn sự tình, thậm chí Tự Nguyên Hóa Cương, chỉ sợ cũng sẽ không rất khó khăn, càng là có hi vọng thành tựu Đan Văn Vũ Vương Chi Cảnh!

"Qua. . . Xác nhận một lần."

Trần Diễm lại lần nữa hít một hơi, cường chế chấn động trong lòng, chậm rãi mở miệng.

Cầm tờ giấy người kia gạt gạt đầu, lập tức đứng lên, hướng về bên ngoài đi đến, phản tình báo này thực sự quá tại khó có thể tin, liền liền hắn đều có mấy phần hoài nghi.

Cũng không lâu lắm, hắn lần nữa.

"Tình báo là thật."

Tê!

Mọi người tại đây lần nữa hít một hơi lãnh khí, liếc mắt nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy lẫn nhau trong đôi mắt về chấn động.

Không biết qua bao lâu, mới rốt cục có người mở miệng, ngữ khí mang một chút đùa cợt.

"Nhân vật như vậy, thế mà sinh ở chi thứ chi mạch. . . Mà lại Giang gia Chủ Mạch những tên kia, thế mà còn làm ra bực này chuyện ngu xuẩn, hắc hắc, tâm lý dễ chịu nhiều."

Bên cạnh một người lắc đầu, cũng không khỏi đến cười đắc ý, nói: "Giang gia bên kia đoán chừng sớm liền đạt được tình báo, đáng tiếc ta là không nhìn thấy bọn họ này đặc sắc biểu lộ."

"Người khoan hãy nói, ta cũng muốn nhìn một chút tới."

Mọi người người một lời ta một câu nhao nhao mở miệng, rốt cục đem cái kia có chút kiềm chế bầu không khí chậm rãi xuống, không ít người cũng bắt

đầu nhẹ cười rộ lên.

Cười một trận về sau, có người khôi phục trấn định, nhìn về phía Trần Diễm, trầm giọng nói: "Tam Ca, ngài nhìn việc này nên xử lý như thế nào?"

Quan hệ thông gia sự tình đã thỏa đàm, kết quả Giang gia đơn phương xảy ra vấn đề, vô pháp hoàn thành, dưới tình huống bình thường bọn họ nhất định phải đòi hỏi cái thuyết pháp mới được, bất quá bây giờ sự tình cũng không bình thường.

Trần Diễm nghe vậy, nhất thời trầm ngâm.

"Này Giang Hàn cùng Giang gia nào lại hung, cuối cùng vẫn là có người thân, cùng Giang gia quan hệ thông gia sự tình liên không chi đi, cũng không cần để bọn hắn chịu nhận lỗi."

"Về phần Giang Hàn bên kia. . . Tìm hiểu một chút nhà hắn ở phương nào, qua tạ lỗi một phen, lại tiến một phần hậu lễ, thuận tiện đem quan hệ thông gia sự tình đều đẩy lên Giang gia trên thân."

Trên thực tế quan hệ thông gia sự tình cũng là Giang gia đơn phương nói ra, chuyện cụ thể cũng đều là Giang gia đơn phương vận hành, bọn họ cũng là cũng không biết rõ tình hình, thẳng đến Giang Hàn đại náo Giang phủ, bọn họ phương mới hiểu tình huống cụ thể.

"Không tệ, dạng này Tuyệt Đại Thiên Kiêu, dù là có một tia oán niệm, cũng phải nhanh chóng hóa giải, để tránh ngày sau sinh thêm sự cố, chỉ là cứ như vậy buông tha Giang gia, có chút không quá dễ chịu."

Có người gõ cái bàn chậm rãi mở miệng.

Bên cạnh một người cười ha ha, nói: "Buông tha liền bỏ qua tốt, bức này có người thân Tuyệt Đại Thiên Kiêu, thế mà bị chính bọn hắn đẩy ra khỏi nhà, tư vị này chỉ sợ chỉ có chính bọn hắn có thể trải nghiệm."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Trần Gia Người Tới

Giang Hàn mang theo Giang Tuyết từ Giang gia, đã qua ba ngày thời gian ở giữa, ba ngày qua này khi thì có Giang gia người đến cửa, dâng lên các loại hậu lễ bồi tội, nhưng lại đều bị Giang Lạc cùng Trương Vân hai vợ chồng nhốt ở ngoài cửa.

Sớm đi làm cái gì? !

Giang Lạc cùng Trương Vân hai vợ chồng làm người bình thân, nhưng nhà mình nữ nhi suýt nữa bị bức bách gả cho một cái vô lương đại thiếu, dù là lại bình thân người cũng khó có thể dễ dàng tha thứ, căn vô pháp tha thứ.

Về phần Giang Tuyết nha đầu này, biết được nhà mình ca ca năng lực về sau, kém chút không có khuyến khích Giang Hàn đem Giang phủ toàn bộ mang ra, cũng may Giang Hàn làm người cũng mười phần bình thân, đối phá nhà cửa cũng không thể nào cảm thấy hứng thú, mang ra một tòa phòng ốc cảm thấy không thú vị, liền là coi như thôi.

Vân sông binh trái hậu viện.

Từ rời đi Thanh Huyền Học Viện đến nay, đã qua gần nửa tháng thời gian, lúc này Giang Hàn đang lẳng lặng xếp bằng ở trong tiểu viện, vận chuyển Viêm Dương Luyện Huyết, chậm chạp hấp thu Viêm Dương Chi Lực.

Hắn rời đi Thanh Huyền Học Viện lúc, dùng còn sót lại Thanh Huyền điểm đồ lấy hai cái Nguyên Khí Đan, bây giờ dùng xong một cái, còn lại một cái, tu vi ngược lại là không có rơi xuống bao nhiêu, vững bước hướng về Luyện Huyết Cảnh viên mãn tiến lên.

Đối với hắn mà nói, Luyện Huyết Cảnh viên mãn cơ hồ không có cái gì cánh cửa có thể nói, thuần túy cũng là mài nước công phu, chỉ cần có đầy đủ linh dược cung cấp, dùng không bao lâu liền có thể đặt chân Luyện Huyết viên mãn.

"Hô!"

Tu luyện một trận, quần áo đã bị ướt đầm mồ hôi, Giang Hàn hô khẩu khí, mở to mắt.

"Muốn đột phá Luyện Huyết Cảnh viên mãn, chỉ ít còn cần bốn năm mai Nguyên Khí Đan, vì Xích Viêm Vãn Thiết kích thanh này Linh Binh, ngược lại là đem chính mình làm lại có chút quần bách."

Hắn lắc đầu.

Nếu là không có sung túc linh được cung ứng, tu vi không đến mức rút lui, nhưng tiến triển lại bị kéo chậm một mảng lớn, này lại nhượng đã thành thói quen tu vi để bặt cấp tốc hần rất lợi hại không thích ứng.

Hướng hồ hần đắc tội gia tộc thế lực số lượng cũng không ít, vô luận là Lâm gia vẫn là Tiêu gia, đều xa không phải Giang gia Trần gia loại này thế lực có thể so sánh, hần bây giờ chút tu vi ấy, như cũ có bị đối phương trực tiếp đề chết nguy hiểm.

Coi như sau lưng có Hồ lão vị sư phụ này, những gia tộc kia thế lực bên ngoài không sẽ như thế nào, nhưng vụng trộm hắc thủ tuyệt sẽ không ít, cho dù là đi vào thành Thanh Dương bên này, cũng như cũ đến khắp nơi đề phòng.

"Thực lực còn chưa đủ a."

Giang Hàn than nhẹ một tiếng, như hần hiện tại có Đan Nguyên Vũ Vương tu vi, bất kể hần là cái gì Lâm gia Tiêu gia, dám đến trêu chọc hần, liền trực tiếp đánh đến tận cửa qua, hết thảy bình định!

Nghỉ ngơi một trận, Giang Hàn chuẩn bị tiếp tục tu hành.

Mà vừa lúc này, ăn mặc màu trắng Tiểu Sam Giang Tuyết chạy đến sân vườn bên trong, tiểu mang trên mặt một vòng vẻ cổ quái, hướng về phía Giang Hàn nói: "Trần gia người tới."

"Trần gia?"

Giang Hàn nao nao, sau đó liền kịp phản ứng, sắc mặt hơi lạnh lẽo, nói: "Bọn họ tới làm cái gì? Chẳng lẽ còn dự định đề người gả đi?"

"A, nguyên lai người như thế không muốn nhìn thấy ta lấy chồng a?"

Giang Tuyết không có theo Giang Hàn lời nói trả lời, ngược lại là lộ ra một bộ "Ta giống như phát hiện cái gì không được sự tình" biểu lộ nhìn lấy Giang Hàn.

]

Giang Hàn tức xạm mặt lại, đứng lên, tại nàng cái đầu nhỏ đánh một chút.

"Thiếu vô nghĩa, đến cùng chuyện gì xảy ra."

"Chính là. . . Bọn họ chịu nhận lỗi tới. . ."

Giang Tuyết là lạ nhìn lấy Giang Hàn, kiến thức Giang Hàn quét ngang Giang gia không ai can nổi một mặt, đối với Giang gia đến cửa bồi tội, nàng cũng không cảm thấy bất ngờ, có thể liên Trần gia đều chạy tới chịu nhận lỗi, chính mình có hay không có thể mượn nhà mình ca ca tên đi ngang đây.

Ân, nàng quyết định, về sau trước cửa con đường này liền họ Tuyết!

"Chịu nhận lỗi?"

Giang Hàn cũng hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng thô sơ giản lược tưởng tượng liền hơi hơi giật mình, nhất định là Trần gia biết được Giang gia sự tình về sau, đặc địa qua hỏi thăm một chút liên quan tới hần tình báo, biết hần tại Thanh Huyền Học Viện bên kia sự tình.

Nếu không lời nói, làm một cái so Giang gia nội tình càng sâu một đoạn, mà lại không chỉ có một vị Vũ Sư tọa trấn gia tộc, không đến mức đối loại chuyện này còn đặc biệt tới cửa đến chịu nhận lỗi, dù sao Giang Hàn trong lòng rõ ràng, việc này thuần túy cũng là Giang gia chính mình làm, cùng Trần gia không có quá lớn liên quan.

"Đi thôi, đi xem một chút."

Giang Hàn mang theo Giang Tuyết sau khi rời đi viện, rất nhanh liền tới đứng chỗ ở phía sau viện cùng cửa hàng trung ương trong thánh đường.

Lúc này trong thánh đường, Trần gia đến hai người chính yên tĩnh chờ đợi, thấy một lần Giang Hàn đi tới, hai người trong đôi mắt đều hiện lên một tia phức tạp.

Cũng là thiếu niên mặc áo trắng này, lấy lực lượng một người, suýt nữa mang ra toàn bộ Giang gia, hơn nữa còn là Thanh Huyền Học Viện tuyệt đỉnh Thiên Kiều, có hi vọng thành tựu Đan Nguyên Vũ Vương tồn tại, để bọn hần Trần gia đều không thể không thận trọng mà đối đãi, không dám tùy tiện gác lại chuyện lúc trước.

"Vị này chính là Giang Huyền Sư đi."

Một người cầm đầu cấp tốc thay đổi một khuôn mặt tươi cười chào đón, một mặt áy náy nói ra: "Cùng Giang gia chuyện thông gia, đúng là ta đợi không tra, không ngờ tới sẽ có bức này nội tình, mấy ngày trước đây biết được rất là sợ hãi, tại đời sau gia chủ hướng Giang Huyền Sư bồi tội, mong rằng Giang Huyền Sư rộng lòng tha thứ."

Giang Hàn nhàn nhạt nhìn hai người liếc một chút, nói: "Trước đây bọn người cũng không biết rõ tình hình?"

"Đứng."

Hai người gật gật đầu.

Giữa sân yên tĩnh một hồi, hai người liếc mắt nhìn nhau về sau, một người trong đó từ trong ngực lấy ra một cái hộp gỗ, hơi có vẻ cung kính đưa tới.

"Đây là cái gì?"

Không đợi hai người mở miệng, tránh sau lưng Giang Hàn Giang Tuyết liền ồ một tiếng, duỗi ra tay nhỏ cướp đi hộp gỗ, đại nhảy mắt một cái nhảy mắt.

Trần gia người kia tu vi cũng có Luyện Huyết Cảnh, tự nhiên là có thể né tránh, bất quá hẳn là đến cửa bồi tội, đương nhiên là có mấy phần nhân lực, mặc cho Giang Tuyết đoạt lấy qua.

"Được, mặc kệ là cái gì, muội muội ta nhận lấy, việc này như vậy kết."

Giang Hàn tự nhiên cũng có thể ngăn cản, bất quá dù sao đưa tới cửa đồ, vật, Giang Tuyết cướp đi vừa vặn, chính mình đưa tay đi lấy, luôn cảm thấy là lạ, làm mất thân phận.

Trần gia hai người thấy thế, liếc nhau về sau, một người ôm quyền nói: "Đa tạ Giang Huyền Sư thông cảm, không biết Giang Huyền Sư gần nhất có thể có thời gian, Gia Chủ đại nhân hôm nay có sự tình, không thể tự thân lên môn, dự định qua chút thời gian tự mình thiết yến chiêu đãi."

Giang Hàn lắc đầu.

"Tiệc rượu cái gì liền không cần."

"Tốt, ta đợi trở về chuyển cáo Gia Chủ đại nhân."

Trần gia hai người hướng về phía Giang Hàn lại lần nữa ôm quyền, chậm rãi rời khỏi Thính Đường, mà Giang Hàn thì là đứng chấp tay, bình tĩnh nhìn lấy hai người rời đi.

Đội hai người triệt để rời đi, hẳn vừa rồi xoay người, một thanh cướp đi Giang Tuyết trong tay hộp gỗ.

"Ta!"

Giang Tuyết la hét.

Nàng vừa mở ra một đường nhỏ, còn không thấy rõ bên trong là cái gì đây!

"Đến đi, ngươi cảm cũng vô dụng."

Giang Hàn liếc Giang Tuyết liếc một chút, tuy nhiên hẳn cũng không thấy được bên trong là cái gì, nhưng trong hộp gỗ lộ ra một tia quen thuộc mùi thơm ngát, lại là nhượng hẳn đã sớm đoán được bên trong là cái gì.

Mở ra hộp gỗ, bên trong quả nhiên là một cái Nguyên Khí Đan.

"Cái này Trần gia cũng không tệ lắm, ngủ gật đưa tới gói đầu, bất quá một cái Nguyên Khí Đan, tại ta mà nói vẫn là hạt cát trong sa mạc. . ."

Giang Hàn cảm bóc lên Nguyên Khí Đan xem kỹ một chút, xác định không có vấn đề gì về sau, từ trong ngực cảm ra bản thân cất giữ đan dược bình ngọc, đem bỏ vào.

Làm xong sau, Giang Hàn vừa rồi quay đầu nhìn về phía nhà mình tiểu muội, chỉ gặp nàng chính quay người đưa lưng về phía hẳn, khoanh tay phồng lên khuôn mặt nhỏ, không khỏi cười nói:

"Trước ngươi tại Giang gia cầm những vật kia đều là cái gì? Lấy tới cho ta xem một chút, chúng ta phân một điểm."

"A? !"

Giang Tuyết không dám tin xoay người, duỗi ra một cây tinh tế ngón tay chỉ Giang Hàn, một bộ khí có chút nói không ra lời bộ dáng, nói: "Ngươi. . . Ngươi thể mà còn muốn cướp ta đồ, vật!"

Giang Hàn ử oài nói ra: "Ai biết ngươi cầm đều là thứ gì, đối ngươi có hữu dụng hay không, mà lại ta mới lười nhác đoạt ngươi đồ, vật, nhiều nhất giúp ngươi bảo quản một chút."

Giang Tuyết nghiêng răng nghiêng lợi, từng chữ nói ra nói ra.

"Từ, chưa, gặp, qua, như, này, dày, nhan, không, hồ thẹn, chi, đồ!"

Chương 94: Nguy Cơ Tiếp Cận

Thanh Huyền quốc đô, Lâm phủ.

Xem như Thanh Huyền Quốc Vương hầu một trong Thừa Thiên Hầu Phủ, so với cái gì Giang phủ không thể nghi ngờ là phải lớn quá nhiều, toàn bộ ngoài phủ đệ tường tất cả đều từ tái nhọt thạch xây thành, kiên cố vô cùng lại lộ ra trang nghiêm túc mục.

Lúc này đã là lúc ban đêm, nhưng Thừa Thiên trong Hầu phủ bộ như cũ đèn đuốc sáng trưng, ở trung ương chỗ một tòa cự đại trong thính đường, chính đặt mua lấy một chỗ dạ tiệc.

Cũng không lâu lắm.

Chỉ gặp Lâm Hạo Hiên từ đằng xa đi tới, nhưng vẫn chưa đi tới cửa, cước bộ liền ngừng dừng một cái, sắc mặt có chút âm lãnh nhìn về phía cách đó không xa, từ một phương hướng khác đi tới, cùng hắn diện mạo hơi có một phần tương tự một tên ước chừng hai mươi tuổi thanh niên.

Thanh niên kia đúng là hắn cùng cha khác mẹ huynh trưởng, Lâm Hạo Thiên, vô luận tư chất thực lực, vẫn là trong gia tộc địa vị, đều xa ở trên hắn.

"Ha ha, trùng hợp như vậy a."

Lâm Hạo Thiên nhìn qua Lâm Hạo Hiên, khoe miệng hơi nhếch lên, hơi có vẻ nghiền ngẫm mở miệng nói: "Nghe nói gần nhất người tại Thanh Huyền Học Viện, ăn rất thiệt lớn a, muốn hay không vì huynh giúp người xử lý?"

"Không cần."

Lâm Hạo Hiên lạnh lùng nhìn lấy Lâm Hạo Thiên, từng chữ nói ra mở miệng.

Lâm Hạo Thiên nhẹ nhàng 'A' một tiếng, ngữ khí đột nhiên nhất chuyển, bình thân nói ra: "Ta tin tưởng người có thể xử lý. . . Bất quá có thể tuyệt đối đừng xử lý không tốt, lặp đi lặp lại nhiều lần có hại ta Lâm gia thể diện, khi đó người coi như vô pháp hướng cha bàn giao."

Lưu lại một câu nói như vậy về sau, Lâm Hạo Thiên trực tiếp đi vào dạ yến đại sảnh, lưu lại Lâm Hạo Hiên đứng trong bóng đêm, xiết chặt quyền đầu, trong đôi mắt tràn đầy tức giận.

"Đáng chết! Hắn lúc nào trở về?!"

"Đại thiếu gia là hôm qua đột nhiên trở về, lão phu cũng là vừa vặn mới biết được việc này."

Sở lão từ phía sau trong bóng tối đi tới.

Lâm Hạo Hiên hít sâu một hơi, nói: "Xem ra hắn đối chuyện của ta một mực như lòng bàn tay, nếu là lại giữ lại này Giang Hàn, sớm muộn sẽ trở thành một cái ta vô pháp hòa giải điểm. . ."

Tuy nhiên Giang Hàn tu luyện là Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại nguy hiểm này tính cực đại công pháp, nhưng phát sinh ở Giang Hàn trên thân kỳ tích đã hơi nhiều, dù ai cũng không cách nào cam đoan hắn có thể trở thành hay không cái thứ hai bằng vào Viêm Dương Tinh Thần Quyết thành tựu Đan Nguyên Vũ Vương tồn tại.

Bực này không ổn định nhân tố, nhất định phải nhanh chóng bóp chết tại trong trứng nước.

Ngay tại Lâm Hạo Hiên trong đôi mắt hàn mang lấp lóe thời điểm, Sở lão bỗng nhiên nói: "Ngay tại trước đó không lâu, này Giang Hàn tiếp hộ tổng nhiệm vụ, đã rời đi Học Viện, qua thành Thanh Dương."

"Có chuyện như thế?!"

Lâm Hạo Hiên hai mắt tỏa sáng, rời đi Thanh Huyền Học Viện cũng liền thôi, thế mà còn dám chạy đến thành Thanh Dương xa như vậy địa phương, cái này chẳng phải là một cái tuyệt hảo thời cơ?!

Hắn hơi trầm ngâm, nói: "Giang Hàn người này cũng không phải là hạng người bình thường, bây giờ lại là hồ trưởng lão đệ tử, nếu như động thủ, chỉ cần có vạn toàn nắm chắc mới được."]

Sở lão đứng chấp tay, cười nhạt một tiếng.

"Nhị thiếu gia yên tâm, sớm khi biết việc này thời điểm, ta liền nhượng từ Đô Thống chạy tới, bởi vì sợ nhị thiếu gia tu luyện phân tâm, cho nên mà không có cáo tri."

"Nguyên lai Sở lão đã động thủ."

Lâm Hạo Hiên nao nao, trong lòng cảm thấy hồ thẹn, chính mình cuối cùng vẫn là không thể một mình gánh vác một phương.

Sở lão thân nhiên nói: "Trên người người này không xác định nhân tố quá nhiều, cần lấy tuyệt đối lực lượng trực tiếp nghiền ép mới được, nếu không có lão phu không thể tùy tiện rời đi quốc đô, đều muốn tự mình đi một chuyến."

Hắn cũng không phải là Hóa Cương Vũ Sư, nhưng tu vi cũng sừng sững tại Tụ Nguyên cảnh viên mãn, coi như thông mạch Vũ Sư cũng là lật tay có thể diệt, chớ đừng nói chỉ là chỉ là Giang Hàn.

"Cái kia ngược lại là không cần."

Lâm Hạo Hiên lắc đầu nói: "Chỉ là một cái Giang Hàn, không cần Sở lão tự mình xuất thủ, từ Đô Thống tu vi sớm đã đạt đến Tụ Nguyên cảnh tiểu thành, coi như này Giang Hàn tu luyện tốc độ nhanh lên Thiên qua, liên phá Tam Cảnh thành tựu thông mạch Vũ Sư, cũng là hắn phải chết không nghi ngờ, ta đợi cần muốn cân nhắc vẫn là giải quyết tốt hậu quả vấn đề."

Như Giang Hàn không có Hồ lão vị sư phụ này, mặc dù thiên phú lại cao hơn, giết cũng liền giết, vẫn lạc thiên tài sẽ chỉ phai mờ tại trong dòng sông lịch sử, không cách nào lại lật lên cái gì bọt nước, mà có Hồ lão tại, nhất định phải cân nhắc đến đủ loại hậu quả tài năng ra tay.

"Yên tâm"

Sở lão từ tốn nói: "Tại phía xa thành Thanh Dương, tin tức đến một lần một lần ít nhất phải nửa tháng, đến lúc đó căn không thể nào tra được, huống chi này Giang Hàn cùng Tiêu gia cũng có xung đột, đến lúc đó tùy ý từ chối một chút là được, cái thằng kia cuối cùng chỉ là Hồ trưởng lão một người đệ tử, sau cùng nhất định không chi."

"Sở lão thật sự là tính toán không bỏ sót."

Lâm Hạo Hiên cảm thán một tiếng, chợt đem việc này ném tới sau đầu, không nghĩ nhiều nữa.

...

Nhoáng một cái nửa tháng quá khứ.

Giang Hàn một mực đang trong nhà tu hành, hai cái Nguyên Khí Đan đã dùng hết, mà hắn tu vi khoảng cách Luyện Huyết Cảnh viên mãn, còn hơi kém mấy phần, không có đan dược phụ tá, tu hành tốc độ lập tức liền chậm lại.

"Đến nghĩ biện pháp kiếm chút Tinh Tệ mới là. . ."

Ngồi tại trên mặt ghế đá, Giang Hàn một trận trầm tư, coi như hắn Thanh Huyền Học Viện, dùng một tháng này tích lũy Thanh Huyền điểm đổi lấy đan dược, đột phá tu vi, nhưng sau này thế nào bước qua thông mạch đạo khảm này, vẫn như cũ là một vấn đề.

Hắn cần đại lượng đan dược.

Mà liền tại Giang Hàn trầm tư thời điểm, Giang Tuyết chẳng biết lúc nào đi vào bên cạnh, lẩm bầm cái miệng nhỏ nhắn nói: "Lúc nào theo giúp ta ra ngoài nha, người đã đáp ứng!"

"Ta lúc nào đã đáp ứng phải bồi người ra ngoài? !"

Giang Hàn suy nghĩ bị đánh gãy, hướng về phía Giang Tuyết trừng to mắt, một mặt choáng váng biểu lộ.

"Đáp ứng sự tình lại dám quên! Còn không mau theo giúp ta ra ngoài!"

Giang Tuyết dùng lực đem Giang Hàn từ trên mặt ghế đá kéo lên.

Giang Hàn sững sờ một hồi, sau đó tâm tình dần dần tỉnh táo, cẩn thận suy tư một chút sau xác định, hắn tuyệt đối không có đã đáp ứng cô nàng này phải bồi nàng ra ngoài, cô nàng này lại bắt đầu hăm dọa lừa gạt.

Bất quá.

Vừa nghĩ tới chính mình cũng không có gì mạch suy nghĩ, ra ngoài đi một vòng cố gắng có thể nghĩ đến nhanh chóng kiếm lấy Thạch Tệ Tinh Tệ biện pháp, không bằng liền bồi nàng ra ngoài đi đi tốt, ai kêu nàng là muội muội mình đây.

"Tốt a, vậy liền ra ngoài đi đi."

"Cái này còn tạm được!"

Giang Tuyết hừ hừ một tiếng, nhưng xoay người thời điểm, khoe miệng lại lộ ra một cái cười trộm biểu lộ.

Giang Hàn cảm giác đầu thả ở trên người nàng, mặc dù không có nhìn thấy, nhưng cũng cảm giác được nàng đang cười trộm, không khỏi lắc đầu bật cười, cũng không nói phá, tùy ý cùng ở sau lưng nàng.

Nơi này tuy là thành Thanh Dương bên trong tương đối xa xôi Thành Khu một trong, nhưng hộ gia đình số lượng cũng không ít, đi tại trên đường phố, bốn phía người đến người đi, rất là náo nhiệt.

"Ta muốn cái kia!"

"Cái này cũng phải!"

"Còn có cái kia!"

Giang Tuyết tay nhỏ khác tại sau lưng, một bộ chỉ điểm giang sơn bộ dáng dạo bước mà đi, thảnh thơi đốt mấy thứ đồ mua lại.

Sau đó chờ một lúc, Giang Hàn nhất thời phát hiện không đúng.

Đây không phải để cho mình theo nàng đi ra, đây là để cho mình bỏ tiền đến!

"Chính mình mua!"

Giang Hàn tức giận thu tay lại, mình bây giờ gấp thiếu đan dược, nghèo ngủ không được, cô nàng này còn làm loại chuyện này, là dự định ép khô chính mình sau cùng một điểm giá trị lợi dụng? !

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Trảm Thủ

Ngay tại Giang Hàn bồi tiếp Giang Tuyết bốn phía lác lác thời điểm, cách đó không xa trong đám người, lại là có một đôi mắt, chẳng biết lúc nào để mắt tới hai người, nói cho đúng, là chăm chăm lên Giang Hàn.

Hắn gọi Từ Vinh.

Vì che dấu tung tích, không bị người phát hiện, hắn đi vào thành Thanh Dương về sau, hành sự cực kỳ cẩn thận, từng chút từng chút tìm hiểu, đến hôm nay rốt cục khóa chặt lần này mục tiêu. . . Giang Hàn.

"Vì như thế một tên tiểu bối, lãng phí thời gian dài như vậy, thật sự là phiền phức!"

Từ Vinh trong đôi mắt hiện lên một tia bức bối, nếu để cho hắn ám sát một vị Từ Cực nước hoặc là Xích Viêm nước thông mạch Tụ Nguyên Vũ Sư, dù là mai phục một hai tháng hắn cũng sẽ không nôn nóng.

Nhưng vì Giang Hàn như thế một cái liên thông mạch cảnh cũng không đạt đến tiểu bối, cẩn thận từng li từng tí che dấu tung tích, giày vò hơn nửa tháng thời gian, liền để hắn rất là bức bối.

Hắn biết Giang Hàn sư phụ chính là Thanh Huyền Học Viện Hồ trưởng lão, cho nên lại bức bối, cũng nhất định phải cẩn thận nhẫn nại, không thể để cho bất kỳ người nào biết chính mình từng xuất hiện qua ở đây.

Mà vừa nghĩ tới Giang Hàn dùng không bao lâu cũng là một người chết, tâm hắn hình dáng lại dần dần trở nên bằng phẳng, đối một người chết sinh ra bức bối tâm tình, là không có ý nghĩa gì.

. . .

Trong tay mang theo một số mua đồ, đi tại dần dần yên lặng trên đường phố, Giang Hàn hướng về phía một bên đồng dạng mang theo một đồng đồ vật Giang Tuyết nói:

"Nhớ không lầm lời nói, lại có tám một tháng ngươi liền mười sáu, nếu là ngươi muốn tập võ lời nói, ta trở về liền cho ngươi đơn giản đo lường một chút ngươi thiên phú tư chất."

"Đều được."

Giang Tuyết nâng lên cái đầu nhỏ, nhìn xem Giang Hàn.

Vô luận là Thanh Huyền Chủ Viện vẫn là Thanh Dương phân viện, cho dù thiên phú đầy đủ, muốn đi vào cũng phải hao phí một khoản không nhỏ của cải, mà lại nặng nề là tập võ, trong nhà cũng chỉ còn lại có lẽ loï trợ trợ Cha Mẹ, cho nên nàng đối muốn hay không tập võ từ chối cho ý kiến.

Giang Hàn trong lòng rõ ràng, đừng nhìn nhà mình tiểu muội Tinh Linh Cổ Quái, nhưng nhiều khi so với chính mình còn hiểu sự tình, chính hắn thuộc về vô pháp vô thiên loại hình, mà Giang Tuyết so với hắn muốn nhiều một phần lý trí.

"Cha Mẹ khẳng định đồng ý, phí dùng cái gì cũng không cần lo lắng, duy nhất cần muốn lo lắng chính là, tư chất người có thể sẽ rồi tình rồi mù. . ."

Giang Tuyết không cao hứng, nói: "Nghe nói qua có kỳ huynh tất có kỳ muội, Thanh xuất Vu Lam mà Thắng Vu Lam a!"

"Cái này, thật đúng là chưa từng nghe qua."

Giang Hàn nghiêng đầu.

Giang Tuyết ha ha một tiếng, nghiêng đầu đi không để ý tới Giang Hàn.

Hai người đi tới đi tới, ngoặt mấy cái ngoặt về sau, đi vào trước kia thường xuyên đi đường nhỏ bên trên, chỉ cần lại xuyên qua mấy đầu đường tắt, liền có thể trực tiếp về đến nhà.

]

Nhưng mà.

Ngay tại hai người xuyên qua một đầu yên lặng đường tắt lúc, kinh biến phát sinh!

Trong tích tắc, Giang Hàn chỉ cảm thấy toàn thân lông tơ lóe sáng, liền phảng phất bị một loại nào đó khủng bố Hồng Hoang mãnh thú để mắt tới, trái tim hung hăng nhảy một cái, mà không đợi hắn kịp phản ứng, liền nhìn thấy một vòng tử sắc kiếm quang, từ một bên quét ngang mà đến.

Chân nguyên hội tụ, kiếm khí Hóa Hồng!

"Hồngбет!"

Giang Hàn trong lòng thầm kêu một tiếng hồng бет, sớm khi nhìn đến kia kiếm quang trong nháy mắt, hắn liền xác định căn này không phải nguyên khí, mà chính là Tụ Nguyên Vũ Sư mới có được chân nguyên!

Một kiếm này vô luận là tốc độ, vẫn là lực lượng, đều không phải Giang Hàn có khả năng tới, mặc dù hắn miễn cưỡng nghiêng đầu, cũng nhưng vẫn bị kiếm quang này chém ngang mà qua.

Tập sát hắn Tụ Nguyên Vũ Sư, lực lượng chừng không rất tốt, tử sắc kiếm quang tại xẹt qua hắn cái cổ về sau, liền tiêu tán ở trong hư không, không có ở đường tắt hai bên bức tường lưu lại bất cứ dấu vết gì.

"Ca?"

So sánh với Giang Hàn, Giang Tuyết phản ứng liền muốn trì hoãn rất nhiều, ở trong mắt nàng chỉ có một đạo tử quang chợt lóe lên, còn lại không có cái gì.

Nhưng dù vậy, nàng cũng có thể cảm thấy được không đúng.

Khi nàng chú ý tới Giang Hàn thân ảnh ngưng kết tại nguyên chỗ, trên cổ càng là xuất hiện một đạo rõ ràng tơ máu, hình như có máu tươi đang chậm rãi tràn ra lúc, một trái tim nhất thời hung hăng nhảy động một cái.

Là ai!

Đến tốt cùng là ai! !

Mờ mịt, kinh ngạc, hoảng sợ các loại tâm tình chợt lóe lên, cuối cùng hóa thành tràn ngập toàn bộ não hải phần nộ, dù là mình bị Giang gia bức bách, muốn cùng Trần gia quan hệ thông gia thời điểm, cũng chưa từng từng có dạng này phần nộ.

Cũng chính là ở thời điểm này, nàng mới rốt cục phát giác được, tại đường tắt nơi cuối cùng, chẳng biết lúc nào đứng thẳng một tên cầm trong tay trường kiếm màu tím trung niên nam tử.

Là hắn sao?

Giang Tuyết nghiêng chặt hàm răng, trong đôi mắt không có một tơ một hào hoảng sợ, nàng tay nhỏ nắm thành quả đấm, toàn bộ cánh tay hơi hơi rung động, nàng đang cố sức nhìn, nàng muốn thấy rõ sở người kia bộ dáng.

"Không nghĩ tới, cái này Giang Hàn còn có cái tính như vậy gây nên động lòng người muội muội."

Từ Vinh đứng tại đường tắt nơi cuối cùng, trong tay trường kiếm màu tím nhẹ nhàng rủ xuống, hướng về bên này từng bước một đi tới.

Giang Hàn cùng Giang Tuyết bộ dáng rất lợi hại giống nhau đến mấy phần, rất đơn giản liền có thể đánh giá ra là huynh muội.

"Đáng tiếc, không thể lưu người."

Từ Vinh nhìn đứng ở nơi đó Giang Tuyết, hơi có vẻ đáng tiếc lắc đầu, nếu không có giết chết Giang Hàn nhất định phải gợn gàng, không thể lưu lại bất luận cái gì sơ hở cùng dấu vết, hẳn ngược lại là muốn đem Giang Tuyết bắt về, nhốt tại chính mình phủ thượng đưa bốn một phen.

Loại này nộ hoa chớm nở thiếu nữ, là hắn yêu thích nhất.

Hắn có thể cảm giác được Giang Hàn trái tim còn đang nhảy nhót, nhưng hắn biết Giang Hàn chỉ cần động đậy một chút, đầu liền sẽ từ trên cổ rơi xuống, đường tắt bốn phía đều không có người, chỉ cần lại giết Giang Tuyết, nhiệm vụ liền xem như viên mãn hoàn thành.

"Đáng tiếc, đáng tiếc."

Từ Vinh đi vào Giang Tuyết trước mặt, trên mặt vẻ mỉm cười, ngắm nghía Giang Tuyết này đè nén phần nộ, đè nén hận ý bộ dáng, chỉ cảm thấy trong lòng có loại không khỏi khoái cảm.

Hắn nhẹ nhàng vươn tay, dự định câu lên Giang Tuyết cái cằm, lại tới gần một điểm.

Nhưng

Cơ hồ ngay trong nháy mắt này, khiến cho hắn hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phòng bị sự tình phát sinh.

Bị hắn chân nguyên kiếm khí đảo qua cái cổ, cương đứng ở một bên Giang Hàn, đột nhiên lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, hung hăng nhất quyền, đảo tại hắn bên cạnh trên lưng.

Lần này là Từ Vinh căn không có bất kỳ cái gì đoán trước, thậm chí ngay cả nửa điểm phòng bị đều chưa từng có, dù là tại sau cùng trong nháy mắt hắn kịp phản ứng, ý đồ tránh đi, nhưng khoảng cách quá gần, sớm đã không kịp.

Àm!

Một tiếng vang trầm, phảng phất thứ gì bể nát thanh âm, từ Từ Vinh thể nội truyền ra.

Hắn cũng không phải là Hóa Cương Vũ Sư, vô pháp nhất niệm phía dưới, Cương Khí hộ thể, mà xem như Tụ Nguyên Vũ Sư, thể phách cường độ tuy nhiên mạnh hơn so với Luyện Huyết thông mạch không ít, nhưng chung quy là thân thể máu thịt, lần này bị Giang Hàn cực hạn phát lực toái cốt quyền đảo tại phần eo, làm sao có thể đủ tới?

Phốc!

Từ Vinh một ngụm máu tươi phun ra, cả người lui về phía sau, tròng mắt suýt nữa tròng ra ngoài, biểu hiện trên mặt đã tràn ngập vô tận hải nhiên, càng nhiều thì hơn là không thể tin!

"Không có khả năng! Điều đó không có khả năng! "

Đã là một người chết Giang Hàn, làm sao có thể đột nhiên bạo khởi xuất thủ, tại hắn không có chút nào phòng bị tình huống dưới, nhất quyền đem hắn chấn động cơ hồ trọng thương?!

Giang Tuyết cũng đồng dạng ngơ ngẩn, trong đôi mắt phần nộ cùng hận ý, hóa thành một tia ngạc nhiên, mà nhìn về phía Giang Hàn thời điểm, nàng lại là phát hiện, Giang Hàn trên cổ cái kia đạo xuyên qua trước sau tư máu, chẳng biết lúc nào, đã biến mất không thấy gì nữa!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Truy Sát

"Đau không?"

Giang Hàn bình tĩnh nhìn về phía Từ Vinh.

Từ Vinh cái trán không ngừng tràn ra mồ hôi lạnh, tê tê hấp khí, Giang Hàn một quyền kia ở trong cơ thể hắn tạo thành thương thế, lúc này đang không ngừng truyền đến kịch liệt đau nhức, nhưng hắn cảm thấy toàn bộ phần eo như là đứt gãy.

Mặc dù tại một khắc cuối cùng, hắn liều mạng thôi động chân nguyên hộ thể, nhưng chân nguyên cuối cùng không phải Cường Khí, miễn cưỡng bảo vệ xương sống lưng cùng trái eo, nhưng eo phải vị trí, trên dưới một mảnh đều là rối tinh rối mù.

"Thoạt nhìn là thẳng đau nhức, bất quá. . ."

Nhìn lấy Từ Vinh miễn cưỡng bảo trì trấn định, nhưng lại không cách nào che giấu tràn ra mồ hôi lạnh, Giang Hàn thở nhẹ khẩu khí, sắc mặt bỗng nhiên dữ tợn, quát: "Bất quá lão tử so ngươi đau hơn a!"

Bị chặt Đầu là một loại gì cảm giác, Giang Hàn còn là lần đầu tiên trải nghiệm, tóm lại là vô cùng vô cùng không tốt, không tốt đến nhường hắn muốn giết người!

Oanh! !

Khí huyết sôi trào, nguyên khí bạo táu.

Trong tích tắc, Giang Hàn da thịt liền hóa thành khủng bố màu đỏ thẫm, toàn thân càng là có màu trắng nhiệt khí tuôn ra, dưới chân hung hăng đạp mạnh, cả người liền như mũi tên, phóng tới Từ Vinh.

". . . Làm sao có thể! !"

Lúc này Từ Vinh trong lòng giống như long trời lở đất.

Giang Hàn vừa mới rõ ràng bị hắn một kiếm cắt đứt cổ, nhưng bây giờ chẳng những đánh một quyền của mình, còn như thể nhảy nhót tung bừng xông lại, chính mình đây là sinh hoạt ở trong mơ sao? !

Mặc dù trong lòng mọi loại không hiểu, nhưng ở Giang Hàn mãnh liệt nhào tới trong tích tắc, hắn vẫn có thể một kiếm vung ra, chém về phía Giang Hàn.

Trên lưng một quyền kia, khiến cho hắn nửa người đều kịch liệt đau nhức, kém chút đem hắn chân nguyên trong cơ thể đều đánh tan, mặc dù miễn cưỡng đề xuống thương thế, nhưng cũng tuyệt đối không thể trì hoãn, nhất định phải nhanh chóng liệu thương.

Xùy!

Kiểm khí màu tím ngang dọc, so với Giang Hàn khát máu trạng thái tốc độ cực hạn, như cũ mau hơn một chút, tại Giang Hàn xông lại nháy mắt, liền từ hắn vai phải hung hăng cắt đi vào.

Nhưng mà Lệnh Từ Vinh lần nữa hải nhiên cùng khó có thể tin sự tình phát sinh, lần nữa bị chính mình một kiếm xét qua, nên mở ngực mổ bụng Giang Hàn, thế mà không có chút nào giảm tốc độ chi thế, cứ thế mà vọt tới trước mặt hắn, nhất quyền đánh vào hắn trên ngực!

Phốc!

Từ Vinh lần nữa một ngụm máu tươi phun ra.

Một quyền này so với phía sau một quyền kia muốn tốt hơn rất nhiều, bởi vì hắn tại một khắc cuối cùng đạp chân xuống, tan mất một phần lực lượng, mà lại cứng rắn xương ngực, phòng ngự lực so với mềm mại phần eo tự nhiên mạnh hơn nhiều.

]

Nhưng dù vậy, một quyền này rơi xuống, hắn toàn bộ tim phổi cũng là chấn động kịch liệt, mặc dù không có trực tiếp phá toái, nhưng cũng làm hắn bắt đầu kịch liệt ho khan, máu tươi không ngừng từ trong miệng chảy ra.

"Trốn!"

Lúc này Từ Vinh, đã không lo được đi thăm dò nhìn Giang Hàn đến tột cùng là người hay quỷ, liều mạng ép trong hạ thể thương thế, toàn lực chạy trốn.

Phía sau một quyền kia thương thế mặc dù nặng, nhưng nhiều nhất nhường hắn mười thành chiến lực xuống tới bảy thành, còn có lực đánh một trận, nhưng bây giờ ở ngực lại ăn nhất quyền, hai lần thương thế chồng chất lên nhau, mười thành chiến lực sớm đã là hai ba CD không phát huy ra.

Nếu là lại bị kéo hai lần, hậu quả khó mà lường được.

"Đi sao? !"

Giang Hàn toàn thân sát khí phun trào, không chút do dự liền đuổi theo.

Sớm tại bị trăm thủ trong nháy mắt, hắn liền có thể bằng vào Bát Tử Bất Diệt chi thể trong nháy mắt khôi phục, nhưng bởi như vậy chính mình lớn nhất át

chủ bài liền sẽ trực tiếp bại lộ, mà lại lên không đến bất luận cái gì hiệu quả, cho nên hắn cường ép nhẫn nại xuống tới, chậm lại khôi phục tốc độ, nguyên địa bất động, lấy bất biến ứng vạn biến.

Như đối phương cho là hắn chết, trực tiếp thối lui, như vậy hắn hội tại xác định đối phương rồi đi về sau, khôi phục lại thương thế, không cùng vị này Tụ Nguyên Vũ Sư trực tiếp đối kháng.

Nhưng,

Đối phương chẳng những không có rút đi, ngược lại còn tới gần, tựa hồ còn muốn đối với mình vợ con muội làm chút gì, như vậy loại thứ nhất lựa chọn tự nhiên là trực tiếp hết hiệu lực.

Tại Từ Vinh lộ ra sơ hở một khắc này, hắn ngang nhiên xuất thủ, vì cũng là đem vị này Tụ Nguyên Vũ Sư đánh thành trọng thương, sau đó đem chém giết nơi này!

Hắn cùng Tụ Nguyên cảnh giới võ sư chênh lệch quá lớn, đối phương tùy ý huy kiếm liền có thể đem hắn đánh tan, chỉ có dựa vào Bất Tử Bất Diệt chi thể, xuất kỳ bất ý phía dưới, tài năng nghịch chuyển cái này chênh lệch thật lớn.

"Đáng chết! !"

Từ Vinh một bên lựa chọn không người đường tắt chạy trốn, một bên bụng bít lấy bộ ngực mình, nhưng khoe miệng như cũ có máu tươi không ngừng tràn ra.

Lúc này hắn, chân nguyên trong cơ thể tán loạn, căn liền không cách nào lại thôi động bất kỳ vũ kỹ nào, tốc độ cũng căn mau không nổi, thậm chí nếu không có hắn là Tụ Nguyên Vũ Sư, lấy chân nguyên cường ép áp chế thể nội thương thế lời nói, lúc này cũng sớm đã trọng thương ngã gục.

"Là chết thay bí thuật, vẫn là chết thay Bí Bảo? Hơn nữa còn dùng hai lần. . ."

Cảm thấy được sau lưng Giang Hàn theo đuôi không bỏ, Từ Vinh khoe miệng lại tràn ra một tia máu tươi, gắt gao cắn răng, chỉ cảm thấy mình thật sự là ngược lại mười đời Vận rủi.

Chết thay bí thuật!

Chết thay Bí Bảo!

Hai loại đồ, vật hắn chỉ ở trong truyền thuyết đã nghe qua, liền xem như những Đan Nguyên đó Vũ Vương, chỉ sợ đều không nhất định có, mà Giang Hàn như thế một tên tiểu bối, trong tay vậy mà có được loại này liền Đan Văn Vũ Vương đều phải vì thế mà ra tay đánh nhau vật trân quý!

Nếu là mình cẩn thận hơn một chút, cẩn thận nữa một điểm, không nhận nghiêm trọng như vậy thương tổn lời nói, không là hoàn toàn có thể ép hỏi Giang Hàn một phen, đem đem tới tay sao? !

Trong lòng hiện lên một tia hối hận.

"Tiếp tục như vậy không được, sớm muộn hội bị đuổi kịp. . ."

Từ Vinh phát giác được chính mình thương thế tại dần dần tăng thêm, cước bộ bắt đầu càng ngày càng nặng trọng, mà sau lưng Giang Hàn làm theo không có chút nào giảm tốc độ dấu hiệu, theo đuôi không bỏ, không khỏi khê cần mồi.

Ta cũng không tin ngươi bí thuật Bí Bảo có thể ngay cả dùng ba lần!

"Chết! !"

Hắn bỗng nhiên xoay người, trong tay trường kiếm màu tím hung hăng đâm về Giang Hàn.

Nhưng mà lúc này đây, tốc độ của hắn nhiều nhất chỉ có toàn thịnh thời kỳ hai ba thành, mà Giang Hàn lại mở ra khát máu cực hạn trạng thái, đã có thể theo kịp tốc độ của hắn!

Tuy nói bị đâm cũng sẽ không chết, nhưng Giang Hàn vẫn là không thích bị đâm, bởi vì sẽ rất đau, mà lại đâm đi vào khẳng định vẫn phải rút ra, rút ra lại sẽ rất đau.

Suru! !

Giang Hàn ở giữa không trung Rin đổi hướng thân thể, khó khăn lắm tránh đi Từ Vinh đâm một cái, đồng thời nhất quyền vung ra, lôi cuốn lấy sóng nhiệt gào thét mà qua.

Từ Vinh phản ứng tốc độ như cũ tại phía xa Giang Hàn phía trên, nhưng thân thể bị thương nặng, đã có chút không nghe chỉ huy, mặc dù liều mạng nghiêng người, cũng chỉ là miễn cưỡng tránh đi.

Giang Hàn trong lòng nhất định.

"Tự Nguyên Vũ Sư, không gì hơn cái này, lại tiếp ta một quyền!"

Hắn quát to một tiếng, dưới chân bỗng nhiên đạp mạnh, thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp hướng về tránh lui Từ Vinh hung hăng đụng vào.

Băng Sơn đụng!

Tại khát máu trạng thái dưới Băng Sơn đụng, cơ hồ thật có va chạm Băng Sơn chỉ uy, toàn thân hắn da thịt đỏ thẫm, va chạm phía dưới, tựa như lôi cuốn lấy không khí huyết mang gào thét mà đến.

So sánh với Giang Hàn chiến ý bốc lên, Từ Vinh trong lòng hoàn toàn tương phản, là một trận băng lãnh cùng kinh hãi, coi là coi như bản thân bị trọng thương, vô pháp vận dụng vũ kỹ, đối phó một cái Luyện Huyết Vũ Đồ vẫn là dư xài, nhưng không nghĩ tới Giang Hàn tốc độ có thể tăng lên tới loại trình độ này!

Coi như là bình thường thông mạch Vũ Sư, thi triển Linh giai vũ kỹ thần pháp, chỉ sợ cũng không gì hơn cái này!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Chém Giết Tự Nguyên!

Tại Giang Hàn cái này va chạm phía dưới, Từ Vinh miễn cưỡng huy kiếm chém ra.

Suru! !

Giang Hàn lần nữa quay thân tránh đi, đồng thời nhất quyền vung ra, cơ hồ là dán Từ Vinh kiếm phong mà lên, Từ Vinh lần này không có thể tránh mở, bị Giang Hàn nhất quyền quệt vào bả vai, cánh tay kịch chấn phía dưới, này trường kiếm màu tím suýt nữa nắm bắt ổn.

"Đáng chết! Đáng chết! !"

Từ Vinh rốt cục khực lấy máu tươi giận mắng lên tiếng, trong lòng trừ khuất nhục cũng là biệt khuất, nếu là hắn chân nguyên còn có thể điều động, đối mặt Giang Hàn cái này đám tiểu bối, coi như đối phương có thể bộc phát ra loại này quý dị trạng thái, coi như còn ủng có cái gì chết thay bí thuật, cũng bất quá là trong nháy mắt trấn áp.

Hiện tại chính mình lại lâm vào bực này tình trạng.

"Chỉ là tiểu bối, cũng muốn lấy tính mạng của ta, chết đi cho ta! !"

Từ Vinh điên cuồng, lại không có kỹ chính mình thương thế, cưỡng ép điều động tán loạn chân nguyên, trong tay trường kiếm màu tím một trận sáng rõ, trong quang mang lóe ra, hóa thành hơn mười đạo từ sắc kiếm quang, gào thét mà đến, bao trùm toàn bộ đường tắt.

Mất thấy kiếm khí màu tím uy thế mãnh ác, phạm vi bao trùm cực lớn, lại tốc độ cực nhanh, khó mà tránh né, Giang Hàn dứt khoát liền trực tiếp không tránh, đối cứng lấy xông đi lên.

Xùy! !

Đây là Giang Hàn lần thứ nhất chủ động đem Bất Từ Bất Diệt chi thể thôi động đến cực hạn, từ sắc kiếm quang kia từ trên người hắn đảo qua, mang theo lên không phải huyết hoa, mà chính là kỳ dị hào quang màu xanh biếc.

Phảng phất hắn toàn bộ thân thể, đều là từ cái này màu xanh biếc ánh sáng tạo thành, căn không phải thân thể máu thịt.

Oanh! !

Cứ thế mà xông phá từ sắc Kiếm Vòng, Giang Hàn đi vào Từ Vinh trước mặt, đưa tay bóp chặt Từ Vinh vì trí hiểm yếu, hung hăng đem đánh tới hướng một bên vách tường.

Đốc hết toàn lực thi triển ra một kích cuối cùng, Từ Vinh đã là lại không có lực phản kháng, chỉ có thể tro mắt nhìn lấy Giang Hàn bóp chặt hắn vì trí hiểm yếu, đem đầu hắn liên tục nện ở trên vách tường.

Oanh! Oanh! Oanh! ! !

Giống như giã tỏi, vách tường bị liên tục va chạm, cứ thế mà ném ra một cái hố to, tại oanh minh bên trong, Từ Vinh gãy dựa chi lực dần dần biến mất, rốt cục không động đậy được nữa.

Cầm thấy được nắm lấy Từ Vinh mạch đập đã biến mất, trái tim cũng ngưng đập, Giang Hàn dừng lại trong tay động tác, cầm lên Từ Vinh cái kia thanh trường kiếm màu tím, một kiếm xuyên qua nó lồng ngực, lại chặt đứt cổ của hắn, xác định hắn là sẽ không xác chết vùng dậy, vừa rồi hô khẩu khí.

"Tự Nguyên Vũ Sư, quả nhiên lợi hại."

Hắn quay đầu nhìn một chút hậu phương đường tắt, chỉ gặp đường tắt hai bên vách tường cơ hồ bị hoàn toàn mở ra, từng đạo từng đạo dài hơn một trượng vết rách kéo dài, mặt đất cũng là xuất hiện mấy đạo thật sâu khe rãnh.]

Cái này vẫn là đối phương trong hắn hai quyền, bản thân bị trọng thương tình huống dưới bộc phát ra nhất kích, nếu là toàn thịnh thời kỳ, một kiếm uy thế chỉ sợ còn muốn cường hoành hơn nhiều!

Phải biết.

Mỗi một cái đại cảnh giới ở giữa, chênh lệch đều cực lớn, Thối Cốt Cảnh tu luyện vũ kỹ, có thể nhẹ nhàng nghiền ép Đoán Thể cảnh, mà Luyện Huyết Cảnh tri giác đề bạt, không chế Khí Huyết Chi Lực, tu thượng phẩm vũ kỹ, cũng là hoàn toàn áp đảo Thối Cốt Cảnh phía trên.

Thông mạch cảnh làm theo có thể nguyên khí ngoại phóng, một chiêu một thức cũng có uy lực to lớn, liền xem như tay không nghênh chiến cầm trong tay Linh Binh Luyện Huyết Cảnh, cũng như cũ có ưu thế tuyệt đối.

Về phần Tự Nguyên cảnh, nguyên khí ngưng tụ hóa thành chân nguyên, động làm theo Khai Sơn Liệt Thạch, kiếm khí tung hoành, liền xem như mười tên thông mạch Vũ Sư liên thủ, cũng không nhất định có thể thắng được một vị Tự Nguyên Vũ Sư.

"Nếu không có bằng vào Bất Tử Chi Thân, xuất kỳ bất ý phía dưới nhượng hắn trúng liền hai quyền, bản thân bị trọng thương, chỉ sợ căn lưu không được nhân vật như vậy."

Giang Hàn chậm rãi tán đi khát máu trạng thái, da thịt khôi phục bình thường màu sắc, ngắm nhìn cổ thi thể kia, trong đôi mắt ẩn ẩn hiện lên một tia hàn mang.

Không nghĩ tới hắn tại phía xa thành Thanh Dương, lại vẫn là gặp được tập sát, hơn nữa còn là một vị đường đường Tự Nguyên Vũ Sư, vượt ngang hai cái đại cảnh giới, căn này cũng là không có ý định cho hắn một tia cơ hội, cũng không để ý cùng Hồ lão, thuận tiện là muốn tại hắn chưa trưởng thành trước đó đem hắn nhất chương đề chết.

Nhưng cũng tiếc.

Bất Tử Chi Thân loại vật này, liền xem như Đan Nguyên Vũ Vương chỉ sợ cũng không nghĩ đến, chớ nói chỉ là một cái Tự Nguyên Vũ Sư, chủ quan cùng mất dưới tay, rốt cục vì hắn ngồi, bị hắn chém giết nơi này!

Bất quá lần này tập sát, cũng làm cho Giang Hàn cảm giác được một tia nguy cơ, hắn có thể bằng sức một mình áp đảo Giang gia, nhưng ở Tiêu gia Lâm gia bức này có Vũ Vương tọa trấn đỉnh tiếm thế lực trước mặt, vẫn là quá mức Nhỏ yếu, còn không có đủ sức tự vệ.

Cùng cảnh giới bên trong, hắn sở tu công pháp và vũ kỹ đều là nhất đẳng bá đạo, càng có bạo tẩu khát máu cái này hai trọng bí thuật, đủ để hoành ép hết thảy, liền xem như vượt qua một cảnh giới đối đầu thông mạch Vũ Sư, dựa vào Bất Tử Chi Thân, cũng có sức đánh một trận.

Nhưng đối với Tự Nguyên Vũ Sư thậm chí Hóa Cương Vũ Sư, bức này siêu vượt hai cái đại cảnh giới tồn tại, hắn vẫn là khó mà chống lại, nếu như vô pháp xuất kỳ bất ý đem đối phương đánh thành trọng thương, chính mình rất có thể sẽ hao hết thể lực, không thể trốn đi đâu được, cuối cùng bị bắt sống.

"Muốn tại Tự Nguyên Vũ Sư trước mặt tự vệ, nhất định phải đạt tới thông mạch cảnh mới được, còn nếu là muốn trực diện Vũ Vương, ít nhất phải đạt tới Hóa Cương cảnh, mới có thể có mấy phần lực lượng."

Giang Hàn lắc đầu, bắt đầu xem xét lên trong tay trường kiếm màu tím.

Hắn đầu tiên là đem trường kiếm màu tím đặt ở phụ cận tinh tế tường tận xem xét, sau đó lại dùng ngón tay nhẹ nhàng sờ qua chuôi kiếm cuối cùng khám nghiệm một cái Hoang Thú Tinh Hạch, trên mặt dần dần lộ ra vẻ tươi cười.

Quả nhiên là Linh Binh!

Vượt vượt hai cảnh giới, chém giết tập sát chính mình Tự Nguyên Vũ Sư, với hắn mà nói tự nhiên là nói không nên lời thống khoái, mà bây giờ thống khoái sau khi, lại lấy được một thanh Linh Binh, tâm tình đương nhiên không cần phải nói, bị người chém thủ nổi nóng sớm đã tan thành mây khói.

Thanh này trường kiếm màu tím mặc dù chỉ là Hạ Phẩm Linh Binh, nhưng giá trị cũng cùng hắn Xích Viêm Văn Thiết kích tương đương, tại năm vạn Thạch Tệ trở lên, đây chính là mấy chục mai Nguyên Khí Đan giá trị!

Coi như bán đi có thể có thể khá là phiền toái, nhưng cũng như cũ nhượng hắn vui vô cùng.

"Một vị Tự Nguyên Vũ Sư, trên người có giá trị đồ vật không phải chỉ một thanh Linh Binh."

Đem trường kiếm màu tím cầm ở trong tay, Giang Hàn cúi người, bắt đầu cẩn thận tìm tòi, đồng thời cũng muốn nhìn một chút có thể hay không tìm ra vị này Tụ Nguyên Vũ Sư thân phận chân chính.

Đẩy ra đối phương quần áo cùng túi, Giang Hàn lật tìm một cái, nhưng lại không tìm được cái gì bình ngọc loại hình đồ, vật, cũng không có nhìn thấy Thạch Tệ Tinh Tệ các loại tài vật, không khỏi lược hơi nhú mày.

Nhưng rất nhanh.

Trong lòng của hắn điện quang lóe lên, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn về phía đối phương hai cánh tay, liếc một chút liền nhìn thấy đối phương ngón trỏ tay phải bên trên, mang theo một cái hắc sắc quái dị giới chỉ!

"Hư Không Giới!"

Giang Hàn nhìn không được hít sâu một hơi, trong đôi mắt hiện lên một vòng vô pháp che giấu vẻ hưng phấn, đây chính là so Linh Binh còn muốn vật trân quý!

Mà lại, đây cũng là hắn vẫn muốn đồ, vật, coi như bên trong không có cái gì, có thể cầm tới một thanh Linh Binh cùng một cái Hư Không Giới, hắn cũng đầy đủ hài lòng!

Đem chiếc nhẫn kia gỡ xuống, Giang Hàn cẩn thận từng li từng tí đem nguyên khí trong cơ thể rót vào trong đó, muốn xác nhận một chút cuối cùng có phải hay không Hư Không Giới, hắn cũng không muốn không vui một trận.

Ông! !

Nguyên khí rót vào nó về sau, Giang Hàn nhất thời liền cảm giác được, cái này mai tiểu nhẫn nhỏ bên trong, lại là có một cái hai trọng vuông cự đại không gian.

Bằng Luyện Huyết Cảnh tu vi, không cách nào làm đến nhượng nguyên khí ly thể mấy trọng, thậm chí liền xem như một thước đều rất khó, nhưng từ vào hư không giới đặc thù tính, tại nguyên khí rót vào Kỳ Nội Bộ không gian về sau, hội hiện ra một loại sẽ không tiêu tán cố hóa trạng thái.

Giang Hàn hơi có vẻ gian nan điều khiển chính mình này yếu ớt nguyên khí, bao phủ lại Hư Không Giới trong góc một số đồ vật, sau đó hơi chuyển động ý nghĩ một chút, những vật phẩm này liền từ Hư Không Giới trong ào ào đổ ra.

Có bình ngọc, có y phục, có lệnh bài, còn có vài hũ tửu.

Y phục cái gì đương nhiên là một mặt ghét bỏ ném đi, Giang Hàn đem mấy cái bình ngọc nhặt lên, một vừa mở ra, trong đó có hắn quen thuộc Nguyên Khí Đan, cũng có gay mũi quái dị dịch thể, vô danh hồng sắc đan dược các loại.

Cảm thấy được đã có người bởi vì bên này động tĩnh, cẩn thận từng li từng tí hướng bên này sờ qua đến, Giang Hàn không có cẩn thận điều tra, đem mấy cái bình ngọc cùng lệnh bài vô rựu lần nữa thu hồi, bao quát cái kia thanh tử sắc Linh Binh trường kiếm cũng để vào trong đó.

Ngay sau đó, hắn lại cấp tốc kiểm tra một chút, xác định không có bỏ sót về sau, cước bộ nhẹ nhàng đập mạnh, cấp tốc biến mất tại trong ngõ tắt.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Giang Tuyệt Quyết Định

Trước đó đường tắt.

Giang Tuyệt như cũ đứng tại chỗ, nàng đầu hơi có chút choáng váng, kinh lịch ngắn ngắn trong chốc lát ở giữa thay đổi rất nhanh, dù là tâm lại lớn, lúc này cũng có chút không chịu nổi.

Cho đến Giang Hàn lần nữa về tới đây, nàng có chút choáng váng cùng mờ mịt trong con ngươi, mới lần nữa khôi phục một tia thần thái.

nàng đi đến Giang Hàn bên cạnh, không nói lời nào nhìn chăm chăm Giang Hàn cổ, vòng quanh hắn đi một vòng, sau đó lại duỗi ra tay nhỏ, dùng lực nắm chặt một chút.

"Đừng làm rộn!"

Giang Hàn da dầy thịt béo đương nhiên không sợ nắm chặt, bất quá vẫn là có chút ngứa, liền nâng lên cánh tay đưa nàng tay nhỏ đập hạ xuống.

Giang Tuyết nhìn chăm chăm Giang Hàn, Trong đôi mắt hình như có mọi loại nghi hoặc, trong lúc nhất thời cũng không biết nên từ chỗ nào hỏi, cuối cùng lẩm bầm một câu.

"Là ta hoa mắt sao?"

"Ừm, ngươi khẳng định hoa mắt."

Giang Hàn một mặt nghiêm túc gật đầu.

Giang Tuyết đỡ đầu nói: "So với ngươi lời nói, ta càng tin tưởng ta con mắt."

". . ."

Giang Hàn trong lúc nhất thời cũng không biết nên giải thích như thế nào, Bất Tử Chi Thân chuyện rất quan trọng, hẳn liền Cha Mẹ đều không có nói cho, bất quá lần này cũng là bị nhà mình tiểu muội đụng độ.

Giang Tuyết ánh mắt một trận du ly bất định, cuối cùng phảng phất quyết định cái gì, nói:

"Quyết định, ta muốn luyện võ!"

"Ừm?!"

Giang Hàn cho là nàng hội nín lấy chính mình hỏi thăm rõ ràng, không nghĩ tới đột nhiên xuất hiện một câu như vậy, không khỏi là lạ nói: "Làm sao đột nhiên. . ."

"Bị ngươi hù đến. "

Giang Tuyết thăm thăm nói ra: "Bởi vì có cái vụng về ca ca, đem muội muội mình hoảng sợ thân thể cứng ngắc không thể động đậy, cho nên muội muội muốn luyện võ, miễn cho về sau lại bị hù dọa."

Giang Hàn trong lòng xấu hổ, nhìn xem chưa bao giờ lộ ra qua thật tình như thế biểu lộ nhà mình tiểu muội, hẳn hô khẩu khí, nói: "Kỳ thực vừa rồi sự tình tất cả đều tại ta trong không chế, cổ sự tình ta có thể giải thích. . ."

"Ta, không, nghe."

Giang Tuyết nhẹ nhàng hừ một tiếng, đem đưa cái đầu nhỏ, đem hai chỉ tiểu tay vắt chéo sau lưng, đồng thời giơ lên bấp chân bước lên phía trước, một cây bím tóc nhỏ khoảng chừng nhẹ lay động.

"Tóm lại ta muốn luyện võ!"

Nhìn lấy nàng bộ dáng, Giang Hàn không khỏi mỉm cười, bước nhanh theo sau.

. . .]

Giang Hàn trong phòng.

"Nói cách khác, thân thể ngươi cơ hồ bất luận cái gì thương thế, đều có thể trong nháy mắt khôi phục?" Giang Tuyết nằm sấp trên bàn, nghiêng đầu nhìn lấy Giang Hàn, mắt to chớp chớp.

Giang Hàn gật gật đầu, nói: "Trước mắt đến xem hẳn là dạng này, bí mật này trước mắt chỉ có ngươi biết, liền Cha Mẹ ta cũng không có nói cho."

"Ngươi là dối."

Giang Tuyết dùng sức chút đầu, tay nhỏ ấn lấy một cái tiểu Mộc bóng, trên bàn lăn qua lăn lại, phiết lấy đầu nói: "Luyện võ có thể đem thân thể luyện thành dạng này, ta là chưa nghe nói qua."

Tích Huyết Trọng Sinh, Bất Tử Bất Diệt.

Căn này cũng không phải là phạm nhân có thể có được, trên sử sách miêu tả Vũ Thánh, lại thế nào Di Sơn Đảo Hải, hủy thiên diệt địa, cũng không nói qua bọn họ có thể Tích Huyết Trọng Sinh Bất Tử Bất Diệt.

Hai cái này từ ngữ, chỉ có những giảng đó Thần Quái cổ sự kể chuyện lão đầu, tại một số cực kỳ đặc sắc, làm người nhiệt huyết sôi trào Thần Ma Chi Chiến trong chuyện xưa mới có chỗ nâng lên.

"Tóm lại về sau ta không cao hứng có thể đâm ngươi, cũng không cần sợ đem ngươi đâm hỏng."

Giang Tuyết buông xuống tiểu Mộc bóng, cầm lấy một thanh chất gỗ tinh xảo dao găm, tại Giang Hàn trên bờ vai dùng lực đâm hai lần, hừ hừ hai tiếng.

Giang Hàn tức giận đánh rớt nạng tác quái tay nhỏ.

"Thiếu hồ nháo."

"Tóm lại chuyện này, chỉ có người ta biết, còn lại liền xem như Cha Mẹ cũng đừng nói cho, biết người càng ít càng tốt."

Giang Tuyết trắng Giang Hàn liếc một chút, một bộ có thể hay không đừng coi ta là tiểu hài tử nhìn bộ dáng, "Biết rõ , nói, á!"

Lắc lắc cái đầu nhỏ, nàng bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì, hướng về phía Giang Hàn hỏi: "Đúng, người chừng nào thì cho ta đo tư chất?"

"Hiện tại."

Giang Hàn liếc nàng một cái, nói: "Đứng lên."

Giang Tuyết ngoan ngoãn đứng lên, lộ ra một bộ đã nghe lời lại nghiêm túc bộ dáng , dựa theo Giang Hàn chỉ thị, bày ra mấy cái tư thế.

Sau cùng.

Giang Hàn một chỉ điểm tại Giang Tuyết mi tâm, một sợi nguyên khí rót vào trong đó, tại trong cơ thể nàng xuôi dòng chảy xuống, chuyển qua một vòng mấy lúc sau, cuối cùng tiêu tán tại trong cơ thể nàng.

"Cô nàng này tư chất, tựa hồ so ta muốn tốt một chút a."

Giang Hàn bất động thanh sắc thu tay lại, một mặt bình tĩnh nói ra: "Ừm, qua loa đi, so ta kém một chút, nhưng hẳn là miễn cưỡng có thể thi được Thanh Huyền Chú Viện."

Hắn đo đạc tư chất thủ đoạn rất là thô ráp, chỉ có thể đạt được một thứ đại khái, tình huống cụ thể vẫn là đến kinh lịch Thanh Huyền Học Viện nhiều loại khảo hạch, tài năng chuẩn xác đo đạc đi ra.

Nghe được Giang Hàn đánh giá, Giang Tuyết rõ ràng thở phào.

"Dạng này liền tốt. . . Bất quá người có Bất Tử Chi Thân loại vật này, coi như ta tư chất so người tốt một chút, muốn đuổi theo người cũng thật khó khăn."

Nói đến đây, nàng lại hơi có chút không cao hứng bĩu môi.

Giang Hàn nháy mắt mấy cái, chính mình mới vừa nói không phải như vậy a? Đến cùng là nơi nào lộ ra chân ngựa, để cho nàng trong nháy mắt liền biết là nàng tư chất mạnh hơn một chút đâu? !

"Tốt, khoảng cách Thanh Huyền Học Viện lần sau khảo hạch còn có không sai biệt lắm thời gian nửa năm, hưởng thụ người sau cùng khi nhàn hạ ngày đi, tập võ nhưng không có người muốn nhẹ nhàng như vậy, mỗi ngày vết thương chồng chất toàn thân máu ú đọng đều là chuyện thường."

Đối mặt Giang Hàn cố ý đe dọa, Giang Tuyết hơi cúi đầu xuống, chỉ yên lặng về một câu.

"Ta biết."

Sau khi nói xong, nàng liền cầm lấy trên bàn tiểu Mộc bóng cùng tiểu Mộc kiếm, quay người rời đi Giang Hàn gian phòng, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Nhìn lấy nàng rời đi, Giang Hàn không khỏi lắc đầu, nhà mình tiểu muội ý nghĩ, hẳn đương nhiên là lòng dạ biết rõ, nhất là đang nghe chính mình có Bất Tử Chi Thân thời điểm, nàng thái độ rõ ràng biến càng thêm kiên định.

Bất quá.

Thanh Huyền Học Viện cũng không phải cái gì gió êm sóng lặng địa phương, ở nơi đó hẳn địch nhân đông đảo, không đề cập tới Tiêu gia cùng Lâm gia, chỉ nói trong học viện, liền còn có thật nhiều ngư trị ở bên trên hãn nhân vật.

Giang Tuyết qua Thanh Huyền Học Viện, khó tránh khỏi bị Lâm gia người Tiêu gia nhắm vào, tuy nói võ đạo một đường chính là muốn kinh lịch nguy cơ mạo hiểm trùng điệp gấp trắc trở, tài năng trở hết tài năng, sừng sừng tại trên vạn người, nhưng loại này từ hãn mà lên gấp trắc trở, rơi vào nhà mình tiểu muội trên thân, này là tuyệt đối không được!

"Khoảng cách Thanh Huyền Học Viện tân sinh khảo hạch, còn có chưa tới nửa năm thời gian, trong nửa năm này, ít nhất cũng phải đột phá thông mạch Vũ Sư mới được."

Giang Hàn hít sâu một hơi, trong đôi mắt cũng lộ ra một vòng nghiêm nghị cùng nghiêm túc, hãn lần nữa mở ra Hư Không Giới, đem bên trong đồ, vật toàn bộ đổ ra.

Trước đó chưa kịp tường tra cái viên kia lệnh bài, lúc này nhìn kỹ, chính là là một cái Đô Thống lệnh bài, tại Thanh Huyền nước, Đô Thống chức vị cực

cao , giống như là nhất phẩm Thanh Huyền làm, gần với Thanh Huyền Thượng Sứ cùng những vương hầu kia nhóm.

Tam phẩm Thanh Huyền làm đồng dạng đối ứng Luyện Huyết Cảnh, nhị phẩm đối ứng thông mạch Vũ Sư, nhất phẩm làm theo đối ứng Tụ Nguyên Vũ Sư, mà Thanh Huyền Thượng Sứ làm theo đối ứng Hóa Cương Vũ Sư.

Về phần Vương Hầu, đối ứng tự nhiên chính là Đan Nguyên Vũ Vương, địa vị tầng thứ cực kỳ rõ ràng.

"Từ. . ."

Nhìn thấy Đô Thống lệnh bài mặt sau 'Từ' chữ về sau, Giang Hàn lộ ra một vòng vẻ do dự, hần hần không có đắc tội Từ gia loại hình gia tộc, mà lại cũng không nghe nói Thanh Huyền Quốc Hữu họ Từ Vương Hầu.

Nếu như không có đoán sai lời nói, hần là lệ thuộc vào Lâm gia hoặc là Tiêu gia cấp dưới một trong, có cơ hội hơi tra một chút, liền có thể biết.

Phái người đột kích giết hần, cũng sẽ không cứ như vậy tính toán.

Đem cái viên kia Đô Thống lệnh bài buông xuống, Giang Hàn cầm lấy trước đó không có tường tra mấy cái bình ngọc, cẩn thận xem xét một phen về sau, xác định này bình vị đạo cổ quái được dịch hần là vật kịch độc, mà hồng sắc đan được có thể là Giải Độc Đan, cũng có thể là là những vật khác.

Trừ cái đó ra, cái cuối cùng trong bình ngọc, làm theo thả có năm cái Nguyên Khí Đan, hiển nhiên là cái này từ Đô Thống bình thường tu luyện sở dụng đan dược, Giang Hàn kiểm tra một chút, xác định không có vấn đề gì.

"Năm cái Nguyên Khí Đan, đủ, trước đột phá Luyện Huyết viên miễn lại nói."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Luyện Huyết Cảnh Viên Mãn

Sau đó thời gian bên trong, Giang Hàn bắt đầu chân không bước ra khỏi nhà tiến hành tu hành.

Cái kia thanh Từ Kiếm Linh Bình tạm thời không vội mà xử lý, về phần chết cái Tụ Nguyên Vũ Sư sự tình, đừng nói là thành Thanh Dương bên này người, liền xem như cái kia từ Đô Thống sau lưng Lâm gia cùng Tiêu gia, đều khó có khả năng hoài nghi đến trên đầu của hần tới.

Luyện Huyết giết Tụ Nguyên?

Nói mơ giữa ban ngày!

Liền xem như Giang Hàn chính mình, lúc đầu cho mình định nghĩa, cũng là toàn lực liều mạng phía dưới, không để ý tới Bất Tử Chi Thân bại lộ, có hi vọng chém giết thông mạch đại thành nhân vật.

Vị kia tập sát hần Tụ Nguyên Vũ Sư thi thể, bị người phát hiện về sau, lại là cũng không có gây nên quá náo động lớn, bởi vì cả cái đầu tỉnh cả thân thể đều sắp bị Giang Hàn gỡ mục, đồ vật cũng đều bị Giang Hàn lục soát đi, chân nguyên trong cơ thể từ lâu sụp đổ, căn khó mà nhìn ra là một vị cao cao tại thượng Tụ Nguyên Vũ Sư.

Trong đình viện.

Tắm Viêm Dương Chi Lực, Giang Hàn đánh lấy mình trần, toàn thân không ngừng có vết mồ hôi tràn ra, nhưng rất nhanh lại bị ngưng tụ tại hần da thịt mặt ngoài nhiệt lượng bốc hơi, hóa thành từng tia từng tia bạch vụ.

Giờ phút này hần, giống như tiến vào trạng thái bùng nổ, da thịt hiện ra nhàn nhạt đỏ như máu trạch, toàn thân cũng là có nhiệt khí bốc lên bao phủ.

Không người trước tới quấy rầy, cho dù là Giang Tuyết ngẫu nhiên từ trong đình viện đi qua, cũng chỉ là tường tận xem xét một phen Giang Hàn tu hành, liền lặng lẽ rời đi.

Tự tư! !

Viêm Dương Chi Lực liên tục không ngừng tràn vào Giang Hàn thể nội, nương theo lấy hần một thân huyết dịch trên dưới bên trong dâng trào.

Hần một thân máu tươi mặc dù đã hóa thành Viêm Dương chi huyết, nhưng trên thực tế vẫn còn là tại mỗi một giọt máu tươi trong dung nhập một tia Viêm Dương Chi Lực, mà muốn đột phá đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn, liền muốn ở đây cơ sở phía trên tiếp tục thổi luyện, đem một thân máu tươi trong ần chứa Viêm Dương Chi Lực, tăng lên tới cực hạn.

Nói chung, võ giả muốn đột phá Luyện Huyết Cảnh viên mãn, liền muốn đem tự thân huyết dịch dựa theo sở tu công pháp, thối luyện tới trình độ nhất định về sau, lại trả lại nguyên khí, ngưng tụ một tia ẩn chứa công pháp tính chất nguyên khí, liền coi như là đột phá đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn.

Nhưng mà.

Giang Hàn nguyên khí trong cơ thể, cũng sớm đã có một bộ phận chuyển hóa làm Viêm Dương nguyên khí, cho nên hắn đột phá Luyện Huyết Cảnh liền có vẻ hơi không giống bình thường.

Luyện Huyết Cảnh đại thành đột phá đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn, toàn bộ quá trình tương đối nhẹ nhàng, không có đột nhiên tăng vọt, mà chính là mài nước công phu, từng chút từng chút đề bạt.

Không biết qua bao lâu.

]

Giang Hàn cảm giác được hắn một thân máu tươi bên trong ẩn chứa Viêm Dương Chi Lực, rốt cục đạt tới trạng thái bão hòa, như tiếp tục hấp thu lời nói, liền sẽ bởi vì không thể thừa nhận mà sụp đổ.

"Đã đến cực hạn sao?"

Giang Hàn hơi mở to mắt, bởi vì có Bất Tử Chi Thân, toàn bộ đột phá qua trình hắn cũng không có cái gì lo âu và e ngại, càng sẽ không cẩn thận từng li từng tí.

Hiện tại chạm tới tự thân cực hạn, hắn cũng không có lập tức thu công, vững chắc cảnh giới ý nghĩ, ngược lại là ánh mắt hơi hơi lấp lóe, lựa chọn tiếp tục vận chuyển Viêm Dương Tinh Thần Quyết!

"Có lẽ, đó cũng không phải ta cực hạn."

Người bình thường đi đến một bước này, tự nhiên là đình chỉ Luyện Huyết, vững chắc cảnh giới về sau, bắt đầu ngược lại thối luyện nguyên khí, nhưng hắn lại khác, hắn có được Bất Tử Chi Thân, có lẽ có thể tiếp tục thối luyện huyết dịch, đạt tới một cái cấp độ càng sâu!

Ông! !

Viêm Dương Tinh Thần Quyết tiếp tục vận chuyển, Giang Hàn này đã đạt đến cực hạn Viêm Dương chi huyết, tại Viêm Dương Chi Lực tiếp tục quán chú, rốt cục bắt đầu sôi trào.

Giống như mở ra khát máu trạng thái, hắn da thịt đã hóa thành đỏ thẫm chi sắc, trên thân toát ra nhiệt khí càng là còn như mây mù.

Giang Hàn một thân Viêm Dương chi huyết, tại Viêm Dương Chi Lực tiếp tục cọ rửa phía dưới, dần dần gần như bên bờ biên giới sắp sụp đổ, cuối cùng bắt đầu một giọt một giọt nổ bễ ra tới.

Nhưng.

Cũng chính là ở thời điểm này, màu xanh biếc hoa văn ở trong cơ thể hắn xen lẫn, hiện lên ở mỗi một giọt máu phía trên, cường ép ngăn chặn huyết dịch sụp đổ, đem thay đổi phục hồi như cũ.

Sụp đổ, phục hồi như cũ.

Đang lập lại một cái dạng này quá trình về sau, tại Giang Hàn hết sức chăm chú phía dưới, hắn nhạy cảm cảm thấy được thể nội Viêm Dương chi huyết, càng thêm ngưng luyện thuần túy một điểm!

"Quả nhiên còn có thể tiếp tục đề bạt."

Dù là chỉ là một tia đề bạt, cũng Lệnh Giang Hàn lộ ra một tia hưng phấn, phải biết đây chính là tại cực hạn phía trên tiếp tục đề bạt, người bình thường đi đến một bước này, là rách không thể rách, thẳng không thể thẳng, nếu là cường ép đề bạt, chỉ có thể bạo thể mà chết!

Phát giác được còn có thể tiếp tục đề bạt, Giang Hàn quả quyết tiếp tục vận chuyển Viêm Dương Tinh Thần Quyết.

Đồng thời.

Hắn cũng tại tiếp tục quan sát trong cơ thể mình, loại kia làm cho hắn gần như Bất Tử Bất Diệt, liền tâm tạng bị xỏ xuyên, cổ bị chém đứt đều có thể khôi phục kỳ dị chi lực.

Theo lý mà nói, bất kỳ tình huống gì phát sinh, đều hắn là tồn tại một cái căn nguyên, tỉ như một khối đá không có khả năng vô cớ nhấp nhô, hoặc là bị người đẩy một chút, hoặc là bị gió thổi một chút.

Mà trong cơ thể hắn loại này kỳ dị khôi phục năng lực, lại phỏng đoán không có bất kỳ cái gì căn nguyên, cho đến bây giờ hắn vô số lần lợi dụng qua cái này gần như Bất Tử Bất Diệt khôi phục năng lực, nhưng nhưng lại chưa bao giờ cảm giác được nó có bất kỳ gần như cực hạn, có bất kỳ muốn hao hết

dấu hiệu.

"Cùng nói là khôi phục năng lực, ngược lại càng giống là một loại quay lại . ."

Cảm giác máu trong cơ thể không ngừng sụp đổ cùng khôi phục, Giang Hàn trong lòng một trận trầm ngâm, nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu, vô pháp suy đoán ra Kỳ Căn Nguyên chỗ, cũng không thể nào hiểu được loại hiện tượng này.

Nhưng vô luận như thế nào, chỉ ít trước mắt đến xem, xưng là Bất Tử Bất Diệt, cũng không đủ.

Từ từ! !

Giang Hàn thể nội mỗi một giọt máu tươi, đều tại không ngừng lặp lại sụp đổ cùng khôi phục quá trình, mà đang lặp lại trong quá trình này, cũng đang không ngừng tăng cường, dần dần hướng đi khác một cái cực hạn.

Không biết qua bao lâu, máu trong cơ thể rốt cục không cách nào lại hấp thu một tơ một hào Viêm Dương Chi Lực, cho dù cưỡng ép hấp thu, cũng sẽ không dung hợp lại cùng nhau, mà chính là rất nhanh tản vào Gân Cốt Bì Nhục bên trong, Giang Hàn vừa rồi dừng lại.

Bây giờ hẳn một thân trong máu ẩn chứa Viêm Dương Chi Lực, so với trước đó cái kia 'Cực hạn', chỉ ít bao gần hồ hai thành!

Nói cách khác, cho dù những người khác tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cũng đạt tới Luyện Huyết Cảnh Viên Mãn Cảnh Giới, so với Giang Hàn bây giờ tu vi, cũng phải yếu hơn hai thành!

Viêm Dương Tinh Thần Quyết liên cực kỳ bá đạo mạnh mẽ, uy đủ sức để sánh ngang Địa Giai bên trong đỉnh phong công pháp, hiện tại mạnh hơn hai thành, coi như như cũ so ra kém Thiên Giai Công Pháp, chỉ sợ cũng chênh lệch không xa.

"Viêm Dương nguyên khí, ta sớm đã có, một thân Viêm Dương chi huyết cũng đạt đến cực hạn. . . Đây chính là Luyện Huyết Cảnh Viên Mãn Cảnh Giới a?"

Giang Hàn vững chắc một chút chính mình tu vi, từ từ mở mắt.

Hắn đứng lên nắm nắm tay đầu, tùy ý hư không vung mấy cái quyền, cảm thụ một chút chính mình tu vi đề bạt về sau, phương diện lực lượng trường thành.

"Thuần túy lực lượng, ngược lại là tăng cường không nhiều, hẳn là chỉ có một hai thành, bất quá thể phách cũng theo đó đề bạt không ít, mà lại khí huyết cùng nguyên khí thao túng trở nên càng thêm dễ dàng lời, vũ kỹ uy lực đoán chừng cũng muốn tăng lên một hai thành."

Mới vào Luyện Huyết Cảnh võ giả, muốn điều động nguyên khí trong cơ thể, chẳng những muốn hết sức chăm chú, đồng thời còn cần dựa vào Hô Hấp Chi Pháp, nhưng đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn, thể nội mỗi một sợi nguyên khí, đều như cánh tay sai sử, thi triển vũ kỹ hạ bút thành văn, huy sai tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Hẻm Cũ Đường

"bất quá ta bây giờ thực lực, khoảng cách Tụ Nguyên Vũ Sư vẫn là có chênh lệch rất lớn, nếu là đối đầu trạng thái toàn thịnh Tụ Nguyên Vũ Sư, dù là chỉ là Tụ Nguyên cảnh tiểu thành, chỉ sợ cũng khó mà rút đi."

tu vi lại tăng lên nữa một cái cảnh giới nhỏ, nhưng Giang Hàn cũng không có quá mức hưng phấn, bởi vì lúc trước đánh với Từ Vinh một trận, đối phương thời khắc sắp chết bộc phát ra nhất kích, thật sự là quá khủng bố.

"Muốn tại Tụ Nguyên Vũ Sư trước mặt tự vệ, ít nhất phải trước đột phá thông mạch cảnh mới được."

Giang Hàn thì thảo một câu.

Có Bất Tử Chi Thân hẳn, một khi gặp được cực kỳ kẻ địch mạnh mẽ, không cần e ngại bị địch nhân trọng thương giết chết, duy nhất cần muốn lo lắng là có thể hay không đào thoát, như là địch nhân tốc độ cùng lực lượng đều xa ở trên hẳn, vậy hiển nhiên cũng là lão thủ cùng mèo, dù là lão thủ có không từ năng lực, có thể không ngừng khôi phục thương thế, cũng phải bị đùa bỡn tại cổ trên lòng bàn tay, tiện tay liền có thể bắt.

Tu vi đột phá Luyện Huyết Cảnh viên mãn, Giang Hàn thể nội tồn trữ Khí Huyết Chi Lực cũng tiêu hao sạch sẽ, hắn lấy ra một cái bình ngọc, đem sau cùng một cái Nguyên Khí Đan đổ vào trong miệng nuốt vào, luyện hóa về sau, phương mới thật sự là vững chắc tại Luyện Huyết Cảnh viên mãn tầng thứ.

Trừ Viêm Dương chi huyết, đạt tới gần như không pha bất kỳ tạp chất gì tinh túy tình trạng, thân thể thể phách đề bạt một đoạn bên ngoài, hân nguyên khí trong cơ thể, cũng có gần bốn CD chuyển hóa làm Viêm Dương nguyên khí.

Muốn đột phá thông mạch cảnh, bước đầu tiên chính là muốn đem thể nội sở hữu nguyên khí, tất cả đều chuyển hóa làm Viêm Dương nguyên khí, tụ lại về sau, lại nếm thử phát triển thể nội kinh mạch.

Nhân thể có Kỳ Kinh Bát Mạch, đã thông một đầu tức là thông mạch cảnh tiểu thành, tam điều thì làm thông mạch cảnh đại thành, bát mạch tất cả đều quán thông, thì làm thông mạch cảnh viên mãn.

Không có Nguyên Khí Đan, chỉ dựa vào bình thường tu luyện cùng từ trong đồ ăn thu lấy khí huyết, coi như tu luyện là Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại này đối tư nguyên yêu cầu không cao công pháp, muốn đem nguyên khí tất cả đều hóa thành Viêm Dương nguyên khí cũng không biết phải hao phí bao lâu thời gian.

"Là nên nghĩ biện pháp đem cái kia thanh Linh Bình bán đi."

Giang Hàn cạo rửa thân thể một cái, thay đổi một kiện sạch sẽ quần áo về sau, bắt đầu suy tư.

Đặt ở nhà mình cửa hàng binh khí bên trong bán hiển nhiên là không thể nào, không nói đến có thể hay không bán được, coi như bán đi, bại lộ đồ, vật cũng có chút quá nhiều, khó mà tiếp nhận.

Về phần qua những binh khí khác trải hoặc là luyện khí công xưởng giao dịch, người ta không rõ ràng nơi phát ra tình huống dưới chưa hẳn dám thu, dù sao cũng là giết người cướp của được đến đồ, vật, mà lại đồng dạng thông mạch cảnh giới Vũ Sư, đều không nhất định có thể ủng hộ có một thanh Linh Bình, bán Linh Bình cũng không phải một chuyện nhỏ.

"Tốt nhất là qua loại kia việc không ai quản lý Hắc Thị bên trong giao dịch."

Đối với Bình Dương Thành Khu bên trong có hay không Hắc Thị, hân cũng không phải là hết sức rõ ràng, bởi vì trước kia từ không chú ý cái này, mà lại Bình Dương Thành Khu mấy trăm đầu đường tắt, có rất nhiều nơi đều là cấm người không có phận sự tiến vào, rắc rối phức tạp, khó mà phân biệt.

Giang Hàn suy nghĩ một trận, đứng dậy đi vào tiền viện, tìm tới Giang Lạc.

Hân không biết, nhưng nhà mình lão cha có lẽ biết được.

"Cha, ta có chút phiền phức đồ, vật muốn bán đi, không biết cái này Bình Dương Thành Khu bên trong có hay không loại kia việc không ai quản lý Hắc Thị loại hình địa phương."

Gặp trong cửa hàng không ai, Giang Hàn liền đi thẳng tới Giang Lạc bên cạnh, nhỏ giọng hỏi.]

"Ừm?"

Giang Lạc hơi có vẻ kỳ quái nhìn Giang Hàn liếc một chút, bắt quá cũng không có hỏi, mà chính là hỏi đáp: "Cụ thể ta cũng không rõ ràng, bắt quá lão trong ngõ tắt, khả năng có loại địa phương này."

"Ngô, vậy ta liền đi vòng vòng nhìn."

Giang Hàn gật gật đầu, liền trực tiếp quay người đi ra ngoài, biến mất tại trong dòng người.

"Tiểu tử này. . ."

Giang Lạc lắc đầu, hân xác thực có mấy phần hoài nghi một chút ý nghĩ, bắt quá vừa nghĩ tới nhà mình nhi tử tu vi cảnh giới, sớm đã viễn siêu chính mình, liền giang nhà đều bị hân ép bị ép cúi đầu, liền lại bỏ đi hoài nghi suy nghĩ.

"Về sau đường, chỉ có thể dựa vào chính người, Cha Mẹ là không giúp đỡ được cái gì rồi."

Giang Lạc cười cười về sau, liền tiếp theo bận rộn sinh ý qua.

...

Hêm cũ nói.

Nơi này cũng không phải là một đầu đơn độc đường tắt, mà chính là một cái từ hơn mười con đường tạo thành khu vực, bởi vì phiên khu vực này là tại thành Thanh Dương Kiến Thành thời điểm, liền đồng thời tạo dựng lên, là sớm nhất đường đi một trong, cho nên mới bị Bình Dương Thành Khu người coi là hêm cũ nói.

Nơi này xa so với Giang Hàn nhà nơi đó muốn náo nhiệt nhiều, các loại Tửu Lâu thanh lâu khắp nơi đều có, ẩn hiện ở chỗ này trong đám người, có không ít đều là có địa vị nhất định nhân vật hoặc là công tử nhà giàu.

Giang Hàn ăn mặc rộng rãi áo vải dạo bước ở trong đó, hân tất cả mọi thứ đều Trang tại hư không trong nháy, cũng bao quát Xích Viêm Văn Thiết kích,

lộ ra một thân nhẹ nhõm.

Chính lúc hành tẩu, bên cạnh một tòa trong tửu lâu đột nhiên truyền đến gầm thét thanh âm.

"Người muốn chết!"

"Ta nhìn người là sống ngán!"

Vài tiếng giận mắng bạo phát về sau, tùy theo mà đến chính là một trận tiếng đánh nhau, chỉ gặp một tên cầm đao võ giả cùng một tên cầm côn võ giả triển đấu cùng một chỗ, đầu tiên là đem trong tửu lâu cái bàn đánh ào ào, sau đó lại đánh đi ra bên ngoài trên đường phố.

Hai người đao côn tất cả đều lôi cuốn lấy kinh phong, triển lộ ra đều là Luyện Huyết Cảnh tu vi, bên cạnh không người dám tiến lên ngăn cản, Tửu Lâu lão bản cũng là có chút đầu đầu đứng ở một bên.

Qua sau một lát, mới vừa có tuần tra Vệ Đội xuất hiện, bất quá thấy một lần hai người là Luyện Huyết Cảnh Vũ Đồ, tất cả đều nhủ mảy, hơi không chế một chút cục diện về sau, liền tùy ý hai người tranh đấu.

Luyện Huyết Cảnh võ giả, cho dù là tại thành Thanh Dương, cũng là có địa vị nhất định, không ít Luyện Huyết Cảnh võ giả đều là như Giang Hàn một dạng tam phẩm Thanh Huyền làm, cũng không phải là tùy tiện liền có thể quân hạt nhân vật.

"Thật đúng là có điểm loạn, trách không được dĩ vãng lão cha không cho tới nơi này."

Nhìn lấy hai người tranh đấu, Giang Hàn lắc đầu, khi còn bé hẳn chạy tới nơi này chơi, bị nhà mình lão cha phát hiện về sau hung hăng đánh một trận, hiện tại xem ra vẫn là có mấy phần đạo lý.

Nếu là bị một ít mạnh mẽ võ giả, tại tranh đấu ở giữa ngộ thương, này thật đúng là không có chỗ nói rõ lý lẽ.

Không thêm đề ý hai cái tranh đấu võ giả, Giang Hàn vượt qua vây xem đám người, hướng về đường đi chỗ sâu đi đến, bên ngoài đều đã dạng này, bên trong có việc không ai quản lý Hắc Thị loại hình địa phương, khả năng còn là rất lớn.

Theo hần dần dần xâm nhập phiến khu vực này, bốn phía đám người bắt đầu dần dần thưa thớt đứng lên, hai bên đường Tửu Lâu thanh lâu loại hình, cũng biến thành càng ngày càng ít, dần dần bắt đầu xuất hiện một số không treo bảng hiệu, lại mở lấy đại môn cửa hàng.

Càng đi vào trong người càng thưa thớt, Giang Hàn thậm chí thấy có người bên đường kéo lấy một thiếu nữ tiến lên, thiếu nữ kia trên cổ buộc một đầu xiềng xích, trên bờ vai cũng bị đánh bên trên đại biểu nô lệ lạc ấn, hoặc là cũng là phạm phải trọng tội, hoặc là cũng là từ nước khác chộp tới nô lệ loại hình.

Thậm chí.

Có địa phương trên mặt đất, vẫn tồn tại một số còn chưa hoàn toàn vết máu khô khốc, bầu không khí lộ ra rất là u ám.

"Nhìn tới nơi này thật là Hắc Thị, không có sai."

Giang Hàn đi đến nơi đây, đã cảm thấy được âm thầm có không ít nhìn trộm ánh mắt, những ánh mắt này chủ nhân, hiển nhiên đều đối Giang Hàn một cái trẻ tuổi như vậy thiếu niên, chạy đến nơi đây đến có chút kỳ quái.

Bất quá những ánh mắt này cũng vẹn vẹn chỉ là nhìn trộm xem chừng, cũng không có làm cái gì.

Tiếp tục hướng phía trước đi một đoạn, rốt cục có một tên da thịt khô cằn như là Lão Thụ đồng dạng lão giả đi tới, đi vào Giang Hàn trước mặt, dùng hơi có vẻ âm u ánh mắt nhìn Giang Hàn liếc một chút.

"Nếu là đi sai chỗ, hiện tại liền xoay người lại."

"Nếu là không đi sai, lại đi vào trong, liền muốn giao một cái Tinh Tệ đi ra."

Lão giả một cái tay duỗi ra mở ra yêu cầu Tinh Tệ, một cái tay khác thì là xuất ra một kiện Hắc Sắc Đấu Bồng, cùng một trương mặt nạ.

Giang Hàn hướng về bên trong liếc mắt một cái, gặp bên trong ngẫu nhiên đi qua thân ảnh, đều mặc lấy một dạng đấu bồng đen cùng mặt nạ, liền không có nhiều lời, xuất ra một cái Tinh Tệ cho lão giả về sau, thay đổi đấu bồng đen cùng mặt nạ đi vào.

Khi hần thay đổi áo choàng cùng mặt nạ, đi vào chỗ sâu nhất con đường này, ẩn tàng đến đông đảo hất lên đấu bồng đen người khi về sau, âm thầm những cái kia nhìn trộm ánh mắt cũng dần dần biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Để Mắt Tới

Hẻm cũ đường chỗ sâu nhất con đường này bên trong, tất cả mọi người là mang theo Hắc Sắc Đẩu Bồng mặt nạ, ngẫu nhiên có không mang mặt nạ cùng Đẩu Bồng Nhân đi qua, đều sẽ dẫn tới không ít người dừng bước chú mục.

Kinh thường tại mang mặt nạ cùng Đẩu Bồng Nhân, hoặc là một số bang phái đầu lĩnh, hoặc là cũng là thực lực mạnh mẽ võ giả, đều là rất nổi danh nhìn nhân vật.

Nơi này chính thể hoàn cảnh cực kỳ yên tĩnh, cho dù ngẫu nhiên có tranh luận âm thanh, cũng đều ép cực thấp, tất cả mọi người động tác đều rất lợi hại tương tự, cái kia chính là không chút nào dây dưa dài dòng, mua cũng là mua, bán cũng là bán.

Đường hai bên có không ít người bày biện quầy trái, bán bán đồ như là tàn phá Linh Binh, Kiến Huyết Phong Hầu kịch độc, thậm chí còn có một số cấu tạo tinh xảo âm hiểm ám khí.

Bất quá những vật này, bình thường đối với Luyện Huyết Cảnh phía dưới nhân vật có hiệu quả, đến Luyện Huyết Cảnh trở lên, tri giác cường đại, bình thường ám toán là rất khó thành công.

Trừ cái đó ra.

Buôn bán nô lệ cũng không ít, cùng loại một số Thông Dịch Bán Nước gia tộc, bị Triều Đình phát hiện về sau, bình thường sẽ đem niên kỷ vượt qua hai mươi tuổi tất cả đều mặt sát, mà hai mươi tuổi phía dưới làm theo biếm làm nô lệ, sinh con cũng làm nô lệ, vĩnh thế thoát thân không được.

Giang Hàn đối nô lệ cũng không có hứng thú, hần vòng qua một số quán nhỏ vị về sau, rất mau tới đến một nhà cửa hàng bên trong, lấy ra cái kia thanh trường kiếm màu tím.

"A, đây là Linh Binh? Hoàn chỉnh Linh Binh?!"

Cửa hàng lão bán rất là giật mình, tiếp nhận trường kiếm màu tím tường tận xem xét một phen, xác định thanh này Linh Binh hoàn hảo không chút tổn hại về sau, lặc đầu, đem trường kiếm đưa trả lại cho Giang Hàn.

"Cửa hàng quá nhỏ, thu không xuống vật này, ngươi có thể đi bên kia hỏi một chút." Cửa hàng lão bán hướng về phía cách đó không xa một tòa ba tầng lầu các chỉ một chút.

"Đa tạ."

Giang Hàn gật gật đầu, rồi đi cửa hàng này, chuyển chạy nơi xa này tòa nhà ba tầng lầu các.

Này ba tầng trong lầu các bố trí, lộ ra cực kỳ đơn giản, xa so trước đó cửa hàng còn muốn đơn giản, vền vền chỉ có một cái bàn, cùng một tên ngồi tại sau cái bàn nghỉ ngơi trắng tóc mai lão giả.

Khi Giang Hàn đi tới lúc, từ cửa hàng hậu phương đi ra một người đàn ông tuổi trung niên.

"Không hỏi nơi phát ra, chỉ lấy không bán."

Trung niên nam tử bình tĩnh mở miệng.

Giang Hàn đem trường kiếm màu tím đưa ra, phóng tới trên bàn kia, đề thấp cuống họng nói: "Thanh này Linh Binh, các ngươi ra giá bao nhiêu?"

"Ngô, rất lâu không thấy được hoàn chỉnh Linh Binh."

Trung niên nam tử trong đôi mắt hiện lên một vòng dị sắc, cầm lấy trường kiếm màu tím kiểm tra một phen, xác định là một thanh hoàn chỉnh Linh Binh về sau, rơi vào trầm tư.

]

Qua một lát, hần ngẩng đầu nhìn về phía Giang Hàn, nói: "Này Linh Binh là hạ phẩm, kiểm nhận vì Từ Kim chế tạo, chuỗi kiếm là Huyền Thiết chủ tạo, hoàn chỉnh không thiếu sót, giá cả liền số này."

Hần dựng thẳng lên bốn cái ngón tay.

Nhìn lấy trung niên nam tử khoa tay, Giang Hàn hơi trầm ngâm một chút, liền gật gật đầu.

"Có thể."

Bốn vạn Thạch Tệ, cũng chính là bốn vạn Thanh Huyền điểm, một thanh Linh Binh thực tế giá cả tự nhiên xa không chỉ bốn vạn Thanh Huyền điểm, hần

tại Thanh Huyền Học Viện định chế một thanh Linh Binh đều hoa năm vạn bốn ngàn điểm, ở bên ngoài luyện khí công xưởng dự định chế, chỉ sợ ít nhất cũng phải bảy vạn.

Cho dù là trực tiếp mua sắm, đoán chừng cũng phải sáu vạn, bất quá nơi này dù sao cũng là Hắc Thị, vô luận là buôn bán vẫn là thu mua, giá cả đều là ba động rất lớn, bốn vạn Thạch Tệ cũng là đạt tới Giang Hàn tâm lý mong muốn.

Trung niên nam tử bình tĩnh đem trường kiếm màu tím nhận lấy, xuất ra bốn cái Tử Tinh Tệ.

Đây là Giang Hàn lần thứ nhất nhìn thấy Tử Tinh Tệ, một cái Tinh Tệ tương đương một trăm mai Thạch Tệ, mà một cái Tử Tinh Tệ làm theo tương đương một trăm mai Tinh Tệ, bốn cái Tử Tinh Tệ chính là bốn vạn Thạch Tệ.

Xác định là thật Tử Tinh Tệ về sau, Giang Hàn đem bỏ vào trong ngực, cất bước rời đi lầu các.

Mà liền tại Giang Hàn rời đi về sau, một mực ngồi tại sau cái bàn mặt nghỉ ngơi tên kia trắng tóc mai lão giả, bỗng nhiên mở to mắt, trong đôi mắt hiện lên một chút ánh sáng.

"Có ý tứ. . ."

"Ngài phát hiện cái gì không?"

Trung niên nam tử thấy thế, đem vừa rồi nhận lấy trường kiếm màu tím đưa qua, đồng thời hơi có vẻ cung kính hỏi.

Trắng tóc mai lão giả cười nhạt một tiếng, nói: "Người chẳng lẽ không nghe ra vừa mới người kia thanh âm, mặc dù là tại đề thấp cuồng hống, nhưng che giấu không niên kỷ của hắn, đoán chừng sẽ không vượt qua hai mươi lăm tuổi, hắn cùng người quá trình giao dịch, cũng lộ ra rất là thô ráp, nên là lần đầu tiên tới nơi này giao dịch."

"Thì ra là thế."

Trung niên nhân nghe vậy, nhất thời hơi hơi giật mình, nói: "Ta nói thế nào cảm giác người này động tác cùng lời nói như thế cứng nhắc, hiện tại xem ra không riêng là lần đầu tiên tới nơi này, mà lại niên kỷ còn rất nhỏ."

Trắng tóc mai lão giả đứng lên, trong đôi mắt hiện lên một vòng thâm thúy chi sắc, nói: "Người mang ít người theo sau, ta hoài nghi trên người hắn vẫn còn có đồ tốt."

"Mà lại, tiểu tử kia trên tay giới chỉ, cũng có thể là Hư Không Giới, ta đoán hắn có thể là ở bên ngoài có cái gì tế ngộ, nhất định được cái nào đó đại nhân vật lưu lại Linh Binh cùng Hư Không Giới."

Hư Không Giới màu gì cái gì hình dáng đều có, không rót vào nguyên khí tiến hành thu phóng đồ vật lời nói, chỉ từ ở bề ngoài nhìn, rất khó đoán được.

Nhưng Hư Không Giới loại vật này, so với Linh Binh còn muốn trân quý nhiều, bình thường thông mạch cảnh Vũ Sư, khả năng liền Linh Binh đều không có, liền lại càng không cần phải nói Hư Không Giới, có thể có được Hư Không Giới, chỉ ít đều là Tự Nguyên cảnh trở lên chánh thức đại nhân vật.

"Hư Không Giới? Ngài xác định sao?!"

Trung niên nhân lộ ra một tia chán kinh, chợt hít sâu một hơi, ngưng tiếng nói: "Bất kể như thế nào, chỉ bằng vào thanh này Linh Binh, đều giá trị được thật tốt thẩm tra một phen."

Một thanh Linh Binh tuy nhiên đầy đủ trân quý, nhưng đối với bọn hắn mà nói, còn không đủ động dung, nhưng Hư Không Giới loại vật này, cho dù là trắng tóc mai lão giả đều vì đó động dung, chứ nói chỉ là hắn!

Như người đến là một vị Tự Nguyên cảnh Vũ Sư, cho bọn hắn mười cái lá gan, cũng không dám qua trêu chọc, nhưng vừa mới người kia nói cùng động tác đều cực kỳ cứng nhắc, hơn nữa còn cố ý che giấu mình thanh âm, lộ ra lại chính là cái cực kỳ hảo vận tuổi trẻ tiểu bối.

Đưa đến trước mắt thật, nếu như còn không ăn, vậy liền không khỏi quá ngu.

...

Từ trong lầu các đi ra, Giang Hàn tới tay bốn cái Tử Tinh Tệ, tâm tình một trận rất tốt, dự định tại mảnh này Hắc Thị bên trong lại đi một vòng, nhìn xem phải chăng có thể mua được còn lại cần muốn đồ vật.

Quả thật đúng là không sai.

Chuyển nửa vòng mấy lúc sau, hắn tại một chỗ quán nhỏ vị nhìn thấy vài cộng xích hồng sắc được thảo màu đỏ thắm, lập tức liền nhận ra là một gốc máu linh cỏ.

Máu linh cỏ, đây là chưa bắt đầu võ đạo Tu Hành Nhân, dùng để Tẩy Tủy Phạt Mao Thượng Giai linh dược một trong, không cần luyện chế thành đan dược, có thể trực tiếp nuốt, đối với hắn mà nói không có cái gì tác dụng quá lớn, nhưng cho Giang Tuyết phục dụng, ngược lại là vừa đúng.

Phát hiện chủ sạp này cũng không biết hàng, lấy mười cái Thạch Tệ một gốc giá cả buồn bán cái này bốn cây máu linh cỏ về sau, Hư Không Giới bên trong lại vừa vận có một ít rải rác Thạch Tệ Tinh Tệ, Giang Hàn liền tiện tay mua lại.

Máu linh cỏ bình thường giá cả, hẳn là ba mươi Thạch Tệ một gốc.

"Ai, lúc trước ta đều không có cơ hội dùng máu linh cỏ, nếu không đột phá Đoán Thể cảnh tiểu thành, hẳn là còn có thể càn mau một chút."

Đem vài cọng máu linh cỏ bỏ vào trong ngực về sau, Giang Hàn ngón tay trong ngực nhẹ nhàng lắc một cái, vài cọng máu linh cỏ liền vô thanh vô tức bị thu vào Hư Không Giới bên trong.

Hắc Thị bên trong đan dược, giá cả cũng so với thấp, có vài chỗ bán Nguyên Khí Đan, so Thanh Huyền Học Viện cũng vền vẹn chỉ quý một chút xú, muốn tám trăm hai mươi Thạch Tệ một cái.

Giang Hàn tạm thời không có ý định vội vã về Học Viện, ý vào chính mình tài đại khí thô, hơi vung tay liền mua xuống năm cái Nguyên Khí Đan, cái lượng này không nhiều không ít, ngược lại là không có gây nên cái gì chú ý.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn cất kỹ Nguyên Khí Đan, dự định rời đi Hắc Thị thời điểm, hắn giấu ở dưới mặt nạ lông mày, lại hơi nhíu một chút, mơ hồ cảm thấy được sau lưng có một ít không có hảo ý ánh mắt.

Đây là người nào. . . Để mắt tới chính mình?

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Giết Người Cướp Của

Phiến khu vực này bên trong hành tẩu người, tuyệt đại bộ phận đều mặc lấy đầu bông đen, mang theo mặt nạ, thân phận khó phân biệt, muốn biết những người khác nội tình rất là khó khăn, cho nên tuy là việc không ai quản lý địa vực, nhưng so sánh với bên ngoài này con đường, nơi này rất ít xuất hiện tranh đấu giết hại loại hình sự tình.

Giang Hàn cẩn thận hồi tưởng một chút, hẳn mua sắm máu linh cỏ cùng Nguyên Khí Đan, không nên dẫn tới không khỏi nhân vật nhìn trộm, duy nhất có khả năng dẫn tới nhìn trộm, cũng chỉ có cái kia thanh Linh Binh, cùng trên ngón tay mang theo Hư Không Giới.

Có thể Hư Không Giới thứ này kiểu dáng phong phú, trên tay mình cái này càng là cùng phổ thông Kim nhẫn ngọc không có cái gì khác biệt quá lớn, mà lại lại không có trước mặt người khác triển lộ thu phóng đồ vật năng lực.

"Nhìn tới vẫn là Linh Binh rước lấy phiền phức, không biết là Chương một nhà cửa hàng, vẫn là nhà kia hắc lâu, lại hoặc là cái gì khác âm thầm nhìn trộm nhân vật."

Đến Hắc Thị loại địa phương này bán Linh Binh, sẽ bị người để mắt tới, Giang Hàn là sớm có đoán trước, dù sao hắn bề ngoài cực kỳ tuổi trẻ, bán giá trị cực cao Linh Binh, làm cho người nóng mắt mười phần bình thường, nhưng bây giờ hắn ăn mặc đầu bông đen, lại mang theo mặt nạ, vẫn là bị người để mắt tới, ngược lại là hơi có chút ngoài ý muốn.

Bất quá suy nghĩ một chút về sau, Giang Hàn lại là cũng không để ở trong lòng, như cũ phối hợp xuyên qua đường tắt, hướng về bên ngoài đi đến.

Bình Dương Thành Khu loại này biên giới Thành Khu, thông mạch cảnh liền có thể xưng vương xưng bá, Tự Nguyên cảnh chỉ có hai người, một người chính là là phụ trách Bình Dương Thành Khu Đô Thống, một người khác thì là gia tộc thế lực càng hơn Trần gia một bậc chủ nhà họ Đoàn.

Đối bây giờ Giang Hàn mà nói, chỉ cần không phải Tự Nguyên cảnh ở trước mặt, dù là gặp được thông mạch cảnh đại thành thậm chí viên mãn Vũ Sư, mặc dù đánh không lại, cũng có thể toàn thân trở ra, mây may không sợ.

Âm thầm nhìn trộm người tựa hồ rất có kiên nhẫn, cho dù là Giang Hàn từ chỗ sâu nhất Hắc Thị khu nông cốt đi tới, cũng không có động thủ, mà là tiếp tục theo đuôi.

Rời đi Hắc Thị hạc tâm khu vực, ăn mặc đầu bông đen mang theo người đeo mặt nạ đã không có bao nhiêu, Giang Hàn cũng chưa đem chi cỏi, mà là tiếp tục tiến lên, đồng thời phán đoán lấy sau lưng theo đuôi người tu vi và số lượng.

Rất cực.

Ngay tại Giang Hàn đi tới một nửa thời điểm, âm thầm theo đuôi đám người kia, cuối cùng từ bốn phía hiện thân, không nói một lời đem hắn hạm ở trung ương, tất cả đều ăn mặc đầu bông đen, mang theo mặt nạ.

"Ừm?"

Phụ cận người lác đác không có mấy, nhưng chú ý tới này tầm tình cảnh, cũng không có lộ ra cái gì về động dung, phảng phất sớm đã không thấy kinh ngạc.

Cũng có người hơi có vẻ kỳ quái mở miệng, nhưng chú ý điểm lại hoàn toàn không đúng.

"Đây là từ bên trong ra đi. . . Ở bên trong liền bị người để mắt tới, chắc chắn, cũng không biết là trêu chọc người nào, vẫn là lộ tài quá nhiều."

"Ai biết được?"

Bên cạnh một người nhún nhún vai, trong đôi mắt hiện lên một tia cảm thấy hứng thú thần sắc, nhưng rất nhanh lại lắc đầu, hẳn hoàn toàn không biết là tình huống như thế nào, coi như muốn kiếm một chén canh cũng không có khả năng.

Hơn nữa nhìn vây quanh Giang Hàn chừng hơn mười người, từng cái trên thân đều có sát khí bộc lộ, coi như Giang Hàn trên thân thật có cái gì trọng bảo, tiến lên trợn lẩn một chân cũng quá mức nguy hiểm.

"Bọn người vô cớ cản đường, cần làm chuyện gì?"]

Đối mặt hơn mười tên ăn mặc đầu bông đen võ giả vây quanh, Giang Hàn dưới mặt nạ trên mặt không có bất kỳ cái gì về bối rối, nhưng lại cố ý giả ra mang theo kinh hoảng ngữ khí, muốn nhìn một chút có thể hay không moi ra đám người này thân phận.

Nhưng mà người mặc đầu bông đen người lại cũng không để ý tới hắn, đem hắc mớ hồ vây quanh về sau, một người cầm đầu càng là ánh mắt liếc nhìn bốn phía, không thấy có hộ vệ loại hình người đi ra bảo hộ Giang Hàn, lại nghe được Giang Hàn ngữ khí mang theo bối rối, nhất thời trong lòng nhất định.

"Lên!"

Hắn không có trả lời Giang Hàn lời nói, trực tiếp gọn gàng phát phát tay.

Địa phương này mặc dù là việc không ai quản lý khu vực, nhưng giết người cướp của cuối cùng không phải chính sự, nói nhiều liền mang ý nghĩa hội tiết lộ tin tức, làm sau xử lý tăng thêm không tất yếu phiền phức.

Suru! Suru! !

Nghe người cầm đầu kia ra lệnh một tiếng, khoảng cách Giang Hàn gần nhất hai tên đầu bông đen võ giả, liền riêng phần mình dùng trầm thấp tiếng nói ứng một tiếng, riêng phần mình rút ra một thanh lưỡi dao sắc bén, đột nhiên xông lên.

Cách đó không xa vụn vặt lê tẻ, thờ ơ lạnh nhạt người, thấy cảnh này, đều là lắc đầu, không lại tiếp tục ngừng chân, quay người liền muốn tán đi.

Nhưng mà.

Cơ hồ ngay trong nháy mắt này, nhìn như có chút sợ hãi run rẩy Giang Hàn, lại đột nhiên xuất thủ như điện, hai tay đều ra hai ngón tay, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế, cứ thế mà kẹp lấy đánh tới hai thanh lưỡi dao sắc bén!

"Cái này. . ."

"Không tốt! !"

Này hai tên đầu bông đen võ giả, thấy hoa mắt liền nhìn thấy riêng phần mình binh khí bị Giang Hàn lấy ngón tay kẹp lấy, dưới mặt nạ mặt cơ hồ đều là lộ ra vẻ kinh hãi.

Hai người bọn họ tu vi, đều có Thối Cốt Cảnh đại thành, người trước mắt này vậy mà có thể tay không đoạt kiếm, hơn nữa còn là dùng hai ngón tay, thực lực cùng bọn hắn căn không tại một cái cấp độ phía trên!

"Hừ!"

Đối với muốn giết mình người, Giang Hàn tự nhiên cũng không lưu tình chút nào, lạnh hừ một tiếng về sau, ngón tay bỗng nhiên dùng lực, liền cường ép đem hai thanh lưỡi dao sắc bén từ trong tay hai người chánh thoát, sau đó hai tay giao thoa, bỗng nhiên đưa tới.

Xùy! Xùy! !

Hai thanh lưỡi dao sắc bén trong nháy mắt một trái một phải, xuyên qua hai tên đầu bông đen võ giả lồng ngực.

Thấy cảnh này, ở đây sở hữu đầu bông đen võ giả, đều là ánh mắt đại biến, dưới mặt nạ mặt cơ hồ đều là giống như đúc biểu lộ, lấy làm kinh ngạc.

Liền liền người cầm đầu kia, trong đôi mắt cũng hiện lên một vòng chấn kinh chi sắc, trong lòng thầm kêu một tiếng hồng bét, coi là Giang Hàn bắt quá là

cái vận khí không tệ tiểu bối, mà lại cũng không có bất kỳ cái gì bối cảnh, chỗ nào nghĩ đến Giang Hàn lại có thực lực như thế!

Vừa mới cái kia một tay, chỉ ít cũng là Luyện Huyết Cảnh tiểu thành lấy thượng vũ giả mới có thể làm đến, tuy nói hẳn chính là Luyện Huyết Cảnh viên mãn võ giả, cũng không e ngại, có thể Giang Hàn có thực lực thế này, hẳn muốn giữ Giang Hàn lại, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

Mà lại Giang Hàn niên kỷ tuyệt đối sẽ không vượt qua hai mươi lăm tuổi, trẻ tuổi như vậy liền tu thành Luyện Huyết, ngày sau thành tựu thông mạch, cũng có rất lớn hi vọng.

Có phiền phức!

Liền tại cảm đầu hắc lâu chấp sự trong lòng như tia chớp, bắt đầu suy tư nên như thế nào giải quyết tốt hậu quả thời điểm, trước mắt Giang Hàn lại là lại một lần nữa mở miệng, ngữ khí cùng trước đó đã hoàn toàn khác biệt.

"Đã không có ý định nói ra các người thân phận, vậy ta cũng chỉ có thể để lộ các người mặt nạ, tự mình nhận một nhận."

Giang Hàn ngữ khí đậm mạc, thoải mái rơi xuống trong nháy mắt, trong đôi mắt hàn mang hiện lên, đột nhiên lấy tay mà ra, hướng về cách mình gần nhất đầu bóng đen võ giả nắm tới.

Này trong lòng người hoảng hốt, kiến thức Giang Hàn tiện tay diệt sát chính mình hai tên đồng bạn thủ đoạn, nơi nào còn dám cùng Giang Hàn động thủ, bối rối muốn lui lại, có thể tốc độ của hắn chỗ nào so lên Giang Hàn, trực tiếp liền bị Giang Hàn một phát bắt được cái cổ, hung hăng bóp, phát ra một trận răng rắc thanh âm

"Hôn trưởng!"

Hắc lâu chấp sự gặp Giang Hàn không có ý định rút đi, ngược lại là một bộ hung sư vắn tội bộ dáng, nhất thời trong lòng lạnh hừ một tiếng, lập tức bước nhanh đến phía trước, đột nhiên đâm ra một quyền.

Như Giang Hàn lập tức bứt ra rút đi, hẳn không có có lòng tin lưu lại Giang Hàn, nhưng Giang Hàn nếu là dám cùng hắn chính diện giao thủ, chỉ cần một cái sơ sẩy bị hắn tổn thương tới một điểm, hẳn liền có tự tin đem Giang Hàn chém giết nơi này!

Ông! !

Hắc lâu chấp sự cái này đâm ra một quyền, trực tiếp chính là toàn lực ứng phó, tuy nhiên tại vũ kỹ phương diện hơi có ẩn tàng, nhưng vẫn cũ bộc phát ra Luyện Huyết Cảnh viên mãn uy thế.

Cái này một cảnh tượng rơi vào cách đó không xa mấy cái trong mắt người, khiến cho bọn họ nhao nhao ánh mắt lẫn lộn.

"Luyện Huyết Cảnh viên mãn!"

Xem như thông mạch cảnh phía dưới chiến lực mạnh nhất, bất luận một vị nào Luyện Huyết Cảnh viên mãn nhân vật, tại Bình Dương Thành Khu cơ hồ đều là có chút danh tiếng, cũng không phải cái gì hời hợt vô danh chi bối.

Giang Hàn đột nhiên bộc phát ra Luyện Huyết Cảnh lực lượng, khiến cho bọn họ đều có chút giật mình, mà Giang Hàn đối diện người bên trong, có người triển lộ ra Luyện Huyết Cảnh viên mãn thủ đoạn, làm theo càng nhượng trong lòng bọn họ chấn động.

Xem ra cũng không phải là một trận phổ thông giết người cướp của!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Kinh Động Tứ Phương

Nhưng mà.

Còn không chờ bọn hắn suy tư vị này Luyện Huyết Cảnh viên mãn nhân vật đến tột cùng là ai thời điểm, giữa sân lại là đột nhiên truyền đến một tiếng oanh minh nổ vang.

Oanh! !

Chỉ gặp Giang Hàn duy trì nhất quyền ngực phẳng vung ra tư thế, mà trước mặt hắn vị kia hắc lâu chấp sự, lại là cánh tay kịch chấn, căn vô pháp ổn định thân hình, liền tiếp rút lui hơn mười bước, đem nền đá mặt giẫm ra vô số vết rách, mới miễn cưỡng dừng lại.

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh!

Thấy cảnh này, cách đó không xa mấy người, cùng bị động tĩnh hấp dẫn tới một số người, rốt cục cùng nhau lộ ra vẻ kinh ngạc.

Luyện Huyết Cảnh viên mãn uy thế, thế mà bị nhất quyền gần như đánh bay.

Đây là cái gì thực lực? !

Nơi xa.

Bị Giang Hàn nhất quyền gần như đánh bay hắc lâu chấp sự, chỉ cảm thấy cẳng tay gần như đứt gãy, trong đôi mắt cũng tận đều là hải nhiên cùng vẻ sợ hãi, càng nhiều thì hơn là mấy phần khó có thể tin.

Có thể đem hắc nhất quyền gần như đánh bay, căn này không phải Luyện Huyết Cảnh võ giả có thể làm được, đây là thông mạch Vũ Sư lực lượng!

Rõ ràng là một cái tuổi trẻ tiểu bối, thế mà lực mình biến hoá, thành một vị thông mạch Vũ Sư? !

Không!

Điều đó không có khả năng!

Hơn phân nửa là cũng giống như mình Luyện Huyết Cảnh viên mãn, chỉ bất quá thiên sinh thần lực, lực lượng hơn xa tại cùng giai võ giả.

Hắc lâu chấp sự trong lòng tràn đầy khó có thể tin, nhìn lấy Giang Hàn từng bước một đi tới, nhìn không được nhỏ ra bản thân treo ở bên hông trường kiếm, không lo được ăn tâng cái gì, cầm kiếm ra sức vùng lên.

Phi Vũ kiếm!

Chỉ gặp hắc trường kiếm vùng ra, giống như vùng xuống từng mảnh Phi Vũ, hướng về Giang Hàn bao phủ mà đi, đã là triệt để bộc phát ra Luyện Huyết Cảnh viên mãn toàn bộ thực lực, lại không giữ lại chút nào.

Nhưng làm hắc kinh hãi là, Giang Hàn ánh mắt đậm đặc, vền vền chỉ là dưới chân nhẹ nhàng đạp mạnh, cả người liền lấy gần như tốc độ kinh khủng, vượt qua hắc kiếm trăm, trực tiếp lần đến gần trước người hắc.

"Thông mạch cảnh. . ."

Hắc lâu chấp sự hốt mất muốn nứt, đối Giang Hàn thực lực rốt cục lại không hoài nghi, vô luận tốc độ vẫn là lực lượng, đều xa xa ngự trị ở bên trên hắc, không phải thông mạch Vũ Sư, lại là cái gì? !

Có thể cho dù biết, cũng không có bất kỳ cái gì tác dụng, hắc đã không kịp mở miệng cầu xin tha thứ, thông mạch cảnh ba chữ vừa vắn ra khỏi miệng, Giang Hàn nhất quyền liền đã đánh vào bộ ngực hắc.

Oanh! ! !

Chỉ gặp một cỗ kinh khủng khí lãng, bỗng nhiên co vào phía dưới, nương theo lấy Giang Hàn nhất quyền, rót vào trong cơ thể hắc, sau đó lại từ hắc phía sau lưng bộc phát ra, đem quần áo xé rách.]

Loảng xoảng!

Đây là hắc lâu chấp sự trường kiếm trong tay không cầm nổi, rốt xuống đất thanh âm, ngay sau đó là máu tươi phun ra cùng toàn bộ người té ngã trên đất thanh âm.

Ngã trên mặt đất hắc lâu chấp sự, trong miệng máu tươi cuộn cuộn tuôn ra, đôi mắt đã mất đi hào quang, nhưng trên mặt lại như cũ có lưu một điểm lúc còn sống hải nhiên cùng hoảng sợ.

Thông mạch cảnh!

Ba chữ này vừa ra, bốn phía còn thừa mấy tên đầu bông đen võ giả, đều là như gặp quỷ mị, vũ khí trong tay tất cả đều nắm bắt ổn, loảng xoảng loảng xoảng rơi xuống một chỗ.

Cách đó không xa, bị động tĩnh hấp dẫn tới, chú ý nơi đây mọi người, cũng đều là ghen hòng nhìn trân trối, tâm thần chấn động kịch liệt, nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt, đều toát ra hoảng sợ cùng kính sợ.

Thông mạch Vũ Sư!

Lại là thông mạch Vũ Sư! !

Vừa vào thông mạch, lại phi phạm Võ, mặc cho Luyện Huyết Cảnh thực lực cao cường, danh tiếng nhìn về nơi xa, cùng thông mạch cảnh so ra vẫn như cũ là ngày đêm khác biệt, cái trước như cũ đặt võ đồ, cái sau làm theo áp đảo hết thấy Vũ Đồ phía trên, vì võ số Vũ Đồ chi sư, quý vì Vũ Sư, thần phân

địa vị căn không tại một cái cấp độ!

Lúc này, trước đó kỳ quái Giang Hàn trên thân có phải hay không có cái gì trọng bảo, dẫn tới Luyện Huyết Cảnh viên mãn nhân vật nửa đường cướp giết người, trong lòng kinh hãi phía dưới, ý nghĩ đều đã là long trời lở đất.

"Đến tột cùng là ai, dám tập sát một vị thông mạch Vũ Sư?!"

"Đây là ăn hùng tâm báo tử đám sao?"

Tại mọi người cứng ngắc cùng kính sợ nhìn soi mói, Giang Hàn chậm rãi cúi người, nhẹ nhàng để lộ người kia mặt nạ, khi thấy tấm kia quen thuộc gương mặt lúc, hắn cũng không có ngoài ý muốn.

Hắn tri giác cực kỳ cường đại, sớm tại cùng đối bình nhất quyền thời điểm, liền đã từ khí tức cảm thấy được, người này có thể là trước đó nhận lấy Linh Bình trung niên chấp sự, hiện tại để lộ mặt nạ, bất quá là lại muốn xác định một chút mà thôi.

"Ta đã tận lực tại ẩn giấu, kết quả còn là muốn giết người càng hàng."

"Minh Minh không muốn làm ra phiền toái nhiều như vậy. . ."

Giang Hàn chậm rãi ngồi dậy, trong đôi mắt hiện lên một vòng lạnh lùng chi sắc, dưới chân đột nhiên đạp mạnh, cả người như tạt lỏi đồng dạng xuất thủ, bóng người thời gian lập lờ, còn thừa mấy tên đầu bóng đen vỗ gĩa, tất cả đều bay rớt ra ngoài, đem bốn phía một số cũ nát vách tường đụng thất linh bát lạc.

Đem đến đây tập sát hắn mọi người tất cả đều đánh tan về sau, hắn không có trực tiếp rời đi, mà chính là mặt lạnh lấy xoay người lại, dọc theo trước đó đường đường cũ.

Người không phạm ta ta không phạm người, dám tập sát với hắn, việc này không xong!

"Trở về!"

"Đây là muốn hưng sư vấn tội sao?"

Lúc đầu nhìn thấy Giang Hàn tiến lên phương hướng mấy người, gặp Giang Hàn đánh tan tập sát người về sau, lựa chọn đường cũ, nhao nhao tâm thần chấn động.

Cùng lúc đó, có lớn mặt người lạng lẽ tiến lên, nhìn một chút nằm trên mặt đất, bị Giang Hàn để lộ mặt nạ người kia về sau, nhất thời lên tiếng kinh hô.

"Đây không phải hắc lâu Vương chấp sự a?!"

"Sớm nghe nói hắc lâu bên kia thường làm loại này giết người cướp của hoạt động, lần này cư nhiên như thế không có mắt, chọc tới một vị thông mạch Vũ Sư, đây chính là đá một khối tẩm sắt a."

"Nhìn vị kia bộ dáng, tựa hồ là muốn trở về hưng sư vấn tội, lần này thật là có náo nhiệt nhìn, hắc lâu vị kia Lâu Chủ, nhưng cũng là uy chấn một phương thông mạch Vũ Sư, xưng bá nơi này mấy chục năm, không người dám tùy ý trêu chọc."

Không ít người một trận nghị luận âm ỉ về sau, trong đôi mắt đều lộ ra mấy phần hưng nhưng chi sắc, trong đó không ít người do dự một chút, liền cũng dọc theo Giang Hàn chỗ đi phương đi về phía trước.

Thông mạch Vũ Sư ở giữa xung đột, có thể không dễ dàng như vậy nhìn thấy, nếu thật đánh nhau, hắc lâu nhất định hỗn loạn tung bùng, đến lúc đó nói không chừng sẽ có phát tài thời cơ.

Lui một vạn bước giăng, coi như không có cơ hội gì, có thể đứng xa nhìn hai vị thông mạch Vũ Sư giao phong, đối với bọn hắn những này tu vi dừng bước tại cái nào đó cảnh giới nhiều năm người mà nói, cũng là cực kỳ hữu dụng.

Tin tức dừng cái này địa làm trung tâm, bắt đầu hướng về bốn phương tám hướng lời đồn, không ít người nghe nói về sau, chấn kinh sau khi, nhao nhao thả ra trong tay sự tình, hướng về hẻm cũ đường chỗ sâu nhất Hắc Thị đi đến.

...

Hắc trong lâu.

Trắng tóc mai lão giả chính vòng quanh quây hàng chậm rãi dạo bước.

"Nếu là nhìn lầm, một thanh Linh Bình, bốn cái Tử Tinh Tệ, ngược lại cũng đáng được một kiếm lời, nhưng nếu là nhìn đúng, thật là một cái Hư Không Giới, chỉ ít bù đắp được ta cái này hắc lâu mấy năm chỗ kiếm lời."

"Như này Hư Không Giới bên trong lại có điểm đồ tốt. . ."

Nghĩ tới đây, thân là hắc lâu Lâu Chủ hắc, cũng không khỏi đến lộ ra vẻ tươi cười, đến hắc bộc này niên kỷ, tu vi muốn lại đề thăng là tuyệt đối không thể, nhưng trong nhà mình từ tôn vẫn bối, lại còn cần đại lượng tư nguyên nhắc tới mang theo.

Tại nơi này mở cái này hắc lâu, tuy nói vừa thu lại một bán quá trình bên trong, kiếm lấy rút thành không ít, nhưng chuyện phiền toái cũng không ít, dù sao nơi này thu rất nhiều đều là không sạch sẽ đồ, vật.

Nếu là lần này có thể hưng hăng kiếm một món tiền, hắc không sai biệt lắm cũng dự định đóng lại hắc lâu, chậu vàng rửa tay.

"Làm sao còn chưa có trở lại, Vương Hoàng tiểu tử kia còn không có động thủ a, không khỏi quá cẩn thận một điểm."

Chờ một lát, không thấy thủ hạ chấp sự trở về, hắc lâu Lâu Chủ dừng bước lại, hơi lắc đầu, hắc sớm đã nhìn rất rõ ràng, Giang Hàn tuổi không lớn lắm, mà lại chạy tới chỗ như thể bán Linh Binh, cũng gần như không có khả năng là loại kia hắc trêu chọc không nổi đại thể lực Gia Tộc Tử Đệ.

Coi như thật có loại khả năng này, này Giang Hàn bên người khẳng định có không phải bình thường hộ vệ, Vương Hoàng bọn người nếu là phát hiện dị thường, cũng tới hướng hắc bẩm báo, sẽ không tùy tiện động thủ.

"Tính toán, cẩn thận không sai lắm lớn, ta lại là có điểm tâm gấp."

Phát giác được chính mình bởi vì Hư Không Giới xuất hiện mà có chút vô pháp bảo trì tâm cảnh bình thản, trắng tóc mai lão giả lại lắc đầu, đến bên cạnh bàn, dự định ngồi xuống.

Nhưng lại tại hắc muốn tọa hạ thời điểm, ngoài cửa lại là đi vào tới một người.

Giang Hàn đến!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Quyết Đấu Thông Mạch!

"Không hỏi nơi phát ra, chỉ lấy không. . . A, tại sao là ngươi?!"

Hắc lâu Lâu Chủ gặp người đi tới, vô ý thức liền mở miệng, nhưng lời còn chưa nói hết, nhất thời im bất mà dừng, trên mặt càng lộ ra một tia kinh nghi.

Giang Hàn ăn mặc đầu bông đen, mang theo mặt nạ, nhưng từ bề ngoài thân hình muốn đánh giá ra cái gì, cực kỳ khó khăn, nhưng hắc chính là hắc lâu Lâu Chủ, quan sát người khác tự nhiên là đến hơi đến mảnh, chú ý tới Giang Hàn trên tay phải cái viên kia quen thuộc giới chỉ, cùng quen thuộc thân hình, tất nhiên là trong nháy mắt nhận ra Giang Hàn.

Chính mình dưới trướng Vương chấp sự đã lĩnh người ra đi theo dõi cướp giết, kết nếu như đối phương thể mà bình yên vô sự xuất hiện ở trước mặt hắc, hơn nữa còn là tại chính mình hắc trong lâu!

"Vì sao không thể là ta."

Giang Hàn ngữ khí đậm mạc.

Hắc lâu Lâu Chủ nhướng mày, nhưng trong lòng thì điện quang lấp lóe, xem ra hắc lần này là nhìn nhầm, dưới trướng hắc Vương chấp sự chẳng những không thể cảm xuống đối phương, mà lại đối phương còn dám tới cửa hưng sư vấn tội, hiển nhiên không phải bình thường tuổi trẻ tiểu bối.

Bất quá điểm này cũng không trọng yếu, trọng yếu là, xuống tay với Giang Hàn không thể thành công, chỉ sợ hắc trong lâu màn đã tiết lộ, danh khí đã hồng, làm ăn này về sau là rút cuộc không làm được.

"Đã như vậy. . ."

Hắc lâu Lâu Chủ trong lòng lạnh lùng, đã làm ra quyết định, hắc lâu đã không mở được, vậy chỉ có thể dọn dẹp một chút sớm đi rồi đi, đến ở trước mắt Giang Hàn, hiển nhiên cũng không cách nào thiện.

Hắc tại cái này Hắc Thị thành lập hắc lâu, thu lấy các loại không sạch sẽ đồ, vật, lại chuyển tay bán tại Hắc Thị bên trong mỗi cái cửa hàng, trà trộn mấy chục năm, hành sự tự nhiên là cực kỳ quả quyết.

Ông! !

Chỉ gặp hắc lâu Lâu Chủ đột nhiên nhất chương đẩy ra, một cổ âm hàn khí tức đột nhiên tăng vọt, hướng về Giang Hàn vùng đánh mà đến, muốn đem Giang Hàn trực tiếp đánh chết ở chương cơ sở.

Một chưởng này rơi xuống, bốn phía trong không khí, đúng là có Băng Tinh tràn ngập, chưa rơi xuống, liền nhìn thấy một trận âm lãnh hàn phong gào thét, giào sát mà tới.

Nguyên khí ngoại phóng, thông mạch Vũ Sư!

"Quả nhiên là thông mạch Vũ Sư a. . ."

Giang Hàn trong đôi mắt hàn mang lóe lên, lại là không sợ chút nào, ngược lại là chiến ý bốc lên phun trào, toàn thân khí huyết điên cuồng bạo phát, Viêm Dương nguyên khí tụ lại tại năm ngón tay phía trên, hung hăng đâm ra một quyền.

Viêm Dương toái cốt quyền!

Bây giờ hắn không có cái gì cường hãn Linh giai vũ kỹ có thể dùng, cũng chỉ có thể thô ráp đem Viêm Dương nguyên khí rót vào gia trì với bản thân vũ kỹ bên trong, lấy thi triển ra mạnh mẽ nguyên khí bạo phát.

Giang Hàn cái này đâm ra một quyền, toàn bộ quyền đầu ẩn ẩn giống như hóa thành màu đỏ thẫm, khiến cho bốn phía không khí đều sinh ra thiêu đốt sôi trào cảm giác, lấy Hỏa đối băng, lấy nóng đối lạnh!

Oanh! !

]

Giang Hàn tuy nhiên chưa từng đạt tới thông mạch Vũ Sư chỉ cảnh, vô pháp thi triển nguyên khí ngoại phóng thủ đoạn, nhưng một quyền này phía dưới, dựa vào khủng bố thể phách cùng mạnh mẽ Viêm Dương nguyên khí, lại là như cũ cứ thế mà bất chợt tới phá hư không trong quanh quẩn này một đạo Cực Hàn nguyên khí, cùng hắc lâu Lâu Chủ nhất chưởng đụng và vào nhau.

Quyền chưởng va chạm, nóng rực cùng băng hàn xung đột kịch liệt, một trận oanh minh nổ vang trong, Giang Hàn cùng hắc lâu Lâu Chủ trung ương mặt đất, trực tiếp từng khúc nứt toác ra, tính cả hắc trong lâu trụ cột cùng vách tường, đều là xuất hiện đường đạo liệt ngân!

Tại cái này oanh minh trong, hắc lâu Lâu Chủ thân hình hơi nhoáng một cái, cũng không lui lại, mà Giang Hàn lại là thân thể một cái lao đảo, liên tiếp lui ra phía sau năm, sáu bước, mới miễn cưỡng đứng vững.

Lần này.

Hắc lâu Lâu Chủ nhất thời trong lòng nhất định.

"Có thể tiếp lão phu nhất chưởng, xem ra lão phu quả nhiên là nhìn nhầm, bất quá chỉ dựa vào cái này chút thủ đoạn, dám đến lão phu hắc lâu giương oai, cũng đừng nghĩ đi!"

Hắn tuy nhiên chưa có thể đột phá thông mạch cảnh đại thành, nhưng cũng đã thông hai đường kinh mạch, tại thông mạch cảnh tiểu thành bên trong cũng là thuộc về đỉnh phong nhân vật.

Mà trước mắt cái này cái trẻ tuổi tiểu bối, tuy nói cũng có thông mạch Vũ Sư thực lực, nhưng nguyên khí không đủ dồi dào, rất có thể chỉ là miễn cưỡng đã thông một đường kinh mạch, cùng hắn thực lực còn có nhất định chênh lệch.

Keng! !

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, hắc lâu Lâu Chủ thả người nhảy lùi lại đến giữa không trung, cổ tay rung lên, một thanh toàn thân hiện ra u quang lạnh kiếm liền ra hiện trong tay hắn, bị hắn đột nhiên nắm chặt.

Linh Binh nơi tay, khí thế của hắn đột nhiên biến đổi, từ trước đó ẩn mà không phát, thuần túy thăm dò, nhất chuyển biến thành phong mang tất lộ, hóa thành một cổ tiêu sát khí thế, phóng lên tận trời.

"Băng Cực kiếm, Đệ Nhất Thức!"

"Rin ánh sáng!"

U quang lạnh kiếm nơi tay, hắc lâu Lâu Chủ phóng xuất ra băng hàn nguyên khí, tựa như đột nhiên tăng vọt mấy lần, trực tiếp làm cả hắc lâu nhiệt độ, cũng bắt đầu kịch liệt hạ xuống.

Hắn một kiếm vung ra, một đạo khủng bố Băng Sương hàn khí, liền bỗng nhiên chiếu nghiêng xuống.

Thấy thế.

Giang Hàn biết đối phương là cảm thấy hắn thực lực Nhỏ yếu, đã chuyển hóa suy nghĩ, dự định đem hắn chém giết ở đây, trong lòng nhất thời lạnh hừ một tiếng.

Hắn cố tay khê đao, Xích Viêm Vẫn Thiết kích liền bỗng dựng nổi lên, bị hắn đan tay nắm chặt, Viêm Dương nguyên khí đột nhiên quán chú, mượn nhờ Linh Binh chỉ lực, đột nhiên một kích vung ra.

"Liệt Địa kích Đệ Nhất Thức, hoành kích!"

Trút xuống Viêm Dương nguyên khí, mượn nhờ Linh Binh chỉ lực thi triển đi ra Liệt Địa kích, đã có tiếp cận chánh thức Linh giai vũ kỹ uy thế, một kích quét ngang phía dưới, một đạo khủng bố Viêm Dương Chi Lực, liền giống như kiếm khí đồng dạng quét ngang mà ra.

Oanh! !

Băng hàn cùng Cực Viêm, thân thể cũng là đối lập hai loại nguyên khí, lúc này xung đột kịch liệt phía dưới, trực tiếp liền sinh ra kinh thiên động địa oanh minh, ở trong sân đột nhiên nổ tung.

Hắc lâu mấy cây trụ cột, căn không thể thừa nhận dạng này dư ba, trực tiếp liền bị oanh kích tứ phân ngũ liệt, sau đó hoàn toàn tan vỡ, chột cả tòa hắc lâu bắt đầu lung lay sắp đổ.

Vừa rồi một kích kia, hắc lâu Lâu Chủ là thăm dò, Giang Hàn sao lại không phải đang thử thăm dò? !

Cảm thấy được hắc lâu Lâu Chủ nguyên khí, cùng đột phá Luyện Huyết Cảnh viên mãn về sau chính mình, cũng không có cái gì ngày đêm khác biệt chênh lệch về sau, hắn đã đánh giá ra hắc lâu Lâu Chủ tu vi, nhiều nhất bất quá thông mạch cảnh tiểu thành!

Lấy ra Xích Viêm Vẫn Thiết kích về sau lần thứ hai va chạm, Giang Hàn tuy nhiên như cũ kém một bậc, nhưng cũng chỉ là thân thể hơi nhoáng một cái, cả người vẫn như cũ là hoành kích mà dừng!

Lần này.

Hắc lâu Lâu Chủ nhất thời bị kinh ngạc, cho là hắn xuất ra Linh Binh, toàn lực thi triển vũ kỹ về sau, có thể một kiếm liền đem Giang Hàn triệt để áp chế, lại không nghĩ rằng Giang Hàn ngược lại lật về cục thế.

"Băng Cực kiếm, Đệ Nhị Thức!"

"Tiêu sát!"

Trong lòng tuy là bị kinh ngạc, nhưng hắn động tác lại là không có chút nào dừng lại, tại chiêu thứ nhất bị Giang Hàn đỡ được về sau, vừa dứt về mặt đất, liền quay người một kiếm, lần nữa giết tới.

Giang Hàn cũng không phải là lần đầu tiên cùng thông mạch cảnh Vũ Sư giao thủ, trước đó tại Thanh Huyền Học Viện xông Thanh Huyền tháp thời điểm, đã từng cùng thông mạch cảnh Vũ Sư từng có đối địch, trải nghiệm qua loại kia hoàn toàn khác biệt chiến đấu thủ đoạn.

Huống hồ hắn trước đó không lâu càng là tao ngộ qua một vị Tụ Nguyên Vũ Sư cướp giết, liền Tụ Nguyên Vũ Sư thủ đoạn đều trải nghiệm qua, sao lại e ngại tại một vị thông mạch Vũ Sư? !

"Liệt Địa kích, Đệ Tam Thức!"

"Liệt Địa!"

. . .

Ngay tại Giang Hàn cùng hắc lâu Lâu Chủ, tại hắc trong lầu trực tiếp ra tay đánh nhau thời điểm, động tĩnh to lớn cũng rốt cục kinh động bốn phương tám hướng mọi người.

Vô số ăn mặc đầu bông đen, mang theo người đeo mặt nạ, cùng đại lượng nghe hỏi mà đến, không kịp mặc áo choàng người đeo mặt nạ vật, tất cả đều áp sát tới.

Cảm thấy được hắc trong lầu bộc phát ra oanh minh cùng uy thế, không ít người đều là chấn động trong lòng.

"Loại uy thế này. . . Là thông mạch Vũ Sư!"

"Đến tột cùng là vị nào thông mạch Vũ Sư, qua tìm hắc lâu Lâu Chủ phiền phức đi?"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Đối Cứng Thông Mạch!

Hắc Lâu chính là cái này Bình Dương Thành Khu hắc trong thành phố, có danh khí nhất một nhà cửa hàng, không hỏi nơi phát ra, gần như hết thảy không sạch sẽ đồ, vật đều có thể ở chỗ này tiến hành thủ tiêu tang vật.

Mà có thể tại cái này hỗn loạn Hắc Thị sừng sững mấy chục năm, Hắc Lâu tự nhiên cũng là có uy danh hiển hách.

Hắc Lâu lúc đầu thành lập mấy năm, liền từng có thông mạch Vũ Sư đến cửa, cùng Hắc Lâu Lâu Chủ đàm phán không thành, sau cùng ra tay đánh nhau sự kiện, trận chiến kia Hắc Lâu Lâu Chủ đại chiếm thượng phong, tương lai địch cường thế đánh lui, như vậy đặt vững Hắc Lâu uy danh hiển hách!

Về sau.

Hắc Lâu đã từng tao ngộ qua mấy lần thông mạch Vũ Sư đến cửa gây sự sự kiện, nhưng lại đều bị Hắc Lâu Lâu Chủ một người cường thế bãi bình, chột có tranh phong, cũng đều khó mà làm sao Hắc Lâu Lâu Chủ.

Không nghĩ tới một ngày này, lại có thông mạch Vũ Sư đến cửa, hơn nữa còn là trực tiếp ra tay đánh nhau.

"Lần này lại là chuyện gì xảy ra, vẫn là là đen thành phố lợi ích a?"

"Ai biết được, những đại nhân vật kia tâm tư cũng không phải ta đợi có thể tùy tiện ước đoán."

Mọi người nhìn qua tại oanh minh trong, bắt đầu lung lay sắp đổ, đã bày biện ra sụp đổ chỉ thế Hắc Lâu, không khỏi xì xào bàn tán đứng lên.

Mà lúc này đây, Hắc Lâu chấp sự cướp giết khách nhân, lại bị khách nhân phản sát, mà lại vị khách nhân kia thế mà còn là một vị thông mạch Vũ Sư sự tình, cấp tốc trong đám người khuếch tán ra tới.

"Cái này. . . Lại có việc này? !"

"Không hỏi nơi phát ra, tốt một cái không hỏi nơi phát ra, cái này Hắc Lâu xác thực sẽ không tiết lộ người bán tin tức, rõ ràng là trực tiếp tới hạ độc thủ, chính mình liền đem người bán cho làm a!"

Nghe nói việc này về sau, vô luận là ăn mặc áo choàng người đeo mặt nạ, vẫn là nghe hỏi chạy đến đông đảo tham gia náo nhiệt vô già, cơ hồ đều là một mảnh xôn xao.

Ở đây cơ hồ tuyệt đại bộ phận, đều tại Hắc Lâu bán qua đồ, vật, việc này đều cảm thấy lưng mát lạnh.

Rất nhiều người càng là trong lòng thâm hận đứng lên, nhưng lại vẫn cứ lại không dám ồn ào, dù sao Hắc Lâu Lâu Chủ thế nhưng là một vị thật thông mạch cảnh Vũ Sư, coi như thật hạ bực này hắc thủ, bọn họ lại có thể thế nào?

"Mau nhìn, Hắc Lâu muốn sụp!"

Ngay tại không ít người trong lòng sinh oán trách, một trận không cam lòng thời điểm, nơi xa này lung lay sắp đổ Hắc Lâu, rốt cục vô pháp chèo chống, bắt đầu triệt để sụp đổ.

Mà tại Hắc Lâu sụp đổ bên trong, hai bóng người cũng là triệt để bạo lộ ra, không ngừng rơi đập xuống đá vụn đoạn mộc, căn vô pháp ảnh hưởng đến hai người thân hình cùng động tác.

Một người tay cầm u hàn trường kiếm, một kiếm vung ra, hàn khí trút xuống, đúng là đem Hắc Lâu sụp đổ mà đẩy ra hạt bụi, cứ thế mà đóng băng thành từng mảnh từng mảnh Băng Hoa, thỉnh linh chính là Hắc Lâu Lâu Chủ.

Mà một người khác, làm theo cầm trong tay một cây xích hồng sắc Trường Kích, sụp đổ rơi đập tàn viên đoạn mộc, bị hấn một kích Hoàn Thiên, liền cứ thế mà vỡ ra đến, một cổ xích hồng sắc Viêm Dương nguyên khí bạo phát, càng đem không ít tàn viên đoạn mộc trực tiếp điểm đốt, liệt hỏa hùng hực!

"Là Hắc Lâu Lâu Chủ!"]

"Một vị khác quả nhiên là thông mạch Vũ Sư, may mắn cái này Hắc Lâu một chân đá vào trên miếng sắt, không phải vậy ta đợi có một ngày lấy tới đồ tốt qua Hắc Lâu bán đi, nói không chừng cũng bị Hắc Lâu âm thầm cướp giết!"

Không ít người trong lòng oán niệm, dần dần hóa thành cười trên nỗi đau của người khác.

Nhưng cùng lúc cũng có một số người, nhìn lấy Giang Hàn cùng Hắc Lâu Lâu Chủ giao phong, trong đôi mắt lộ ra mấy phần nặng nề chi sắc, nói: "Vị kia che mặt Vũ Sư, tựa như cũng không phải là Hắc Lâu Lâu Chủ đối thủ a."

Đến phần lớn người đều là đến xem náo nhiệt, nhưng nghe nói Hắc Lâu tới hạ độc thủ sự tình, tự nhiên là đối hắc lâu Lâu Chủ ghét cay ghét đắng đứng lên, có chút trong lòng ẩn ẩn nghĩ mà sợ người, càng là hận không thể Giang Hàn lập tức đem Hắc Lâu Lâu Chủ chém giết nơi này.

Bây giờ thấy Giang Hàn tựa hồ rơi vào hạ phong, tự nhiên là sắc mặt nặng nề.

Tư tư! !

Giang Hàn cùng Hắc Lâu Lâu Chủ giao phong, cơ hồ mỗi một lần va chạm, đều sẽ bộc phát ra kịch liệt oanh minh cùng tư tư thanh âm, viêm lạnh đối lập, Băng Hỏa tương khắc, xông nổi lên thanh thế tự nhiên cực lớn.

Hắc Lâu Lâu Chủ Băng Cực kiếm cùng sở hữu mười một thức, lúc này đã thi triển đến Đệ Thất Thức, đem Giang Hàn gắt gao đặt ở hạ phong.

"Tới tới lui lui, cũng chỉ có cái này mấy chiêu sao? !"

Cảm thấy được Giang Hàn Kích Pháp vũ kỹ, tựa hồ vẹn vẹn chỉ có tam thức, Hắc Lâu Lâu Chủ trong lòng nhất thời khinh thị đứng lên, không khỏi lạnh hừ một tiếng.

Xem ra lúc trước hần suy đoán là đúng, Giang Hàn niên kỷ nhiều nhất bất quá hai mươi lăm tuổi, sở tu công pháp và vũ kỹ đều cực kỳ hữu hạn.

Bất quá cũng chính là bởi vì Giang Hàn trẻ tuổi như vậy liền có thông mạch cảnh tu vi, hôm nay hần nhất định phải đem Giang Hàn chém giết ở đây, sau đó lập tức đi đường, nếu không hậu hoạn vô cùng!

"Băng Cực kiếm Đệ Bát Thức, trời cao!"

Oanh! ! !

Lại là một kiếm rơi xuống, băng hàn nguyên khí cùng Viêm Dương nguyên khí kịch liệt trong độn chạm, Hắc Lâu Lâu Chủ u hân chi kiếm hung hăng đặt ở Giang Hàn Xích Viêm Văn Thiết kích kích Phong phía trên, lời cuốn lấy mạnh mẽ băng hàn nguyên khí, muốn đem Giang Hàn Xích Viêm Văn Thiết kích cứ thế mà đông cứng!

Tại một vị cảm trong tay Linh Binh thông mạch Vũ Sư cường chế phía dưới, chỉ dựa vào Xích Viêm Văn Thiết kích cùng Viêm Dương nguyên khí Giang Hàn, có vẻ hơi khó mà chống đỡ được, dưới chân khắp nơi dần dần xuất hiện băng liệt dấu hiệu.

"Không tốt, người kia muốn bại."

"Lâm vào bức này cực thể, sợ sợ không chỉ là muốn bại, khả năng còn muốn thân vẫn nơi này."

Không ít người nhìn lấy một màn này, cũng không khỏi đến sợ mất mặt, không nghĩ tới Hắc Lâu Lâu Chủ trắng tóc mai tóc trắng, bằng chừng ấy tuổi, bộc phát ra mạnh mẽ uy thế lại như cũ không giảm năm đó!

Giữa sân.

"Ta bây giờ thể phách cùng lực lượng, so với thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư, nên muốn mạnh hơn một đoạn, nhưng nguyên khí vẫn là yếu không chỉ một bậc, xem ra thái độ bình thường phía dưới, thực lực của ta so với thông mạch Vũ Sư, vẫn là muốn hơi kém hạng nhất."

Bị Hắc Lâu Lâu Chủ một kiếm cường chế, Giang Hàn ý niệm trong lòng không ngừng hiện lên, đã đối với mình đột phá đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn về sau thực lực, có một cái đại khái phán đoán.

Đứng vào lúc này, bên tai lại truyền tới Hắc Lâu Lâu Chủ âm lãnh thanh âm.

"Nếu ngươi ngay từ đầu phát giác không địch lại, liền lập tức rút đi, lão phu cũng khó có thể đưa ngươi lưu lại, nhưng ngươi tuổi trẻ khí thịnh, dám đánh với lão phu một trận đến tận đây, này cũng không cần còn muốn đi!"

"Đi?"

Tại Hắc Lâu Lâu Chủ cường chế phía dưới, Giang Hàn chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía đối phương, trong đôi mắt lộ ra một vòng vẻ đậm mạc, nói: "Không tệ, là nên đi, bất quá trước khi đi. . . Trước hết là giết ngươi!"

"Cuồng vọng."

Hắc Lâu Lâu Chủ lạnh hừ một tiếng, hung hăng thôi động nguyên khí trong cơ thể, một kiếm cường chế Giang Hàn, muốn cứ thế mà đem Giang Hàn trấn sát nơi này.

Nhưng, cơ hồ ngay trong nháy mắt này, bị hần cường ép đặt ở dưới kiếm, không thể động đậy Giang Hàn, lại toàn thân đột nhiên chấn động, phảng phất tránh thoát cái gì gông xiềng, một cổ kinh khủng Khí Huyết Chi Lực bỗng nhiên bạo tẩu, da thịt nổi lên một vòng đỏ bùng, bên ngoài cơ thể càng là có hơi nước bốc lên.

"Lên! !"

Giang Hàn khí huyết bạo tẩu, lực lượng tăng vọt phía dưới, hai tay nắm ở Xích Viêm Văn Thiết kích báng kích, ra sức hướng lên vừa nhấc, đúng là bộc phát ra một cổ lực lượng kinh khủng, cứ thế mà đem áp xuống tới kiếm chống đi tới!

Trạng thái bùng nổ dưới, trong cơ thể hân Viêm Dương nguyên khí cũng không thể tăng vọt bao nhiêu uy lực, nhưng bộc phát ra thuần túy thể phách lực lượng, lại sẽ trực tiếp gia tăng một mảng lớn!

Viêm Dương nguyên khí không đủ, vậy liền lấy lực lượng đền bù!

"Chuyện gì xảy ra? !"

Hắc Lâu Lâu Chủ tại Giang Hàn một dưới đỉnh, nhất thời cảm thấy một cỗ cự lực đánh tới, chính mình hàn băng nguyên khí đã khó mà áp chế Giang Hàn, bị ép xoay người rơi xuống nơi xa.

Đây cũng không phải là là nguyên khí xung đột, mà là thuần túy dùng sức mạnh đem hân hức bay!

"Tiếp ta một kích!"

Giang Hàn quát to một tiếng, bị hàn băng nguyên khí áp chế ảnh hưởng, trong nháy mắt liền bị bạo tẩu phía dưới khí huyết sôi trào tách ra, cả người trực tiếp xông lên qua, Trường Kích hoành ép, lôi cuốn lấy một cỗ kinh khủng kinh phong, gào thét xuống.

Hân thể phách lực lượng ban đầu liền so Hắc Lâu Lâu Chủ muốn mạnh hơn một điểm, lúc này tiến vào trạng thái bùng nổ, càng là xa xa áp đảo Hắc Lâu Lâu Chủ phía trên một mảng lớn!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Lực Trảm Thông Mạch!

"Đáng chết! Tiểu bối này nơi nào đến cật mạnh? !"

Hắc Lâu Lâu Chủ nhìn lấy Giang Hàn một kích đánh rớt khủng bố uy thế, không khỏi trầm mặc một tiếng, lấy hân nhãn quang tự nhiên nhìn ra được, cái này một kích phía trên cũng không có bạo phát bao nhiêu nguyên khí, mà là thuần túy gân cốt lực lượng.

Đến thông mạch Vũ Sư chi cảnh, thế mà còn biết có người dựa vào lực lượng mà ngành công? !

Suru! !

Hắc Lâu Lâu Chủ không có ý định cùng Giang Hàn loại này đột nhiên bạo phát cật mạnh chính diện ngành kháng, đạp chân xuống liền phiêu nhiên thối lui đến một bên, trong tay u hàn trường kiếm lắc một cái, chính là mấy đạo băng hàn kiếm khí bắn ra.

Có thể giờ khắc này Giang Hàn, như thế nào đơn thuần lực lượng tăng vọt? !

"Băng Sơn Dục!"

Giang Hàn toàn thân hơi nước bốc lên, dưới chân bỗng nhiên đạp mạnh, cả người liền đột nhiên nhảy lên một cái, tránh đi mấy đạo băng hàn kiếm khí đồng thời, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, từ trên trời giáng xuống, hung hăng một kích bổ về phía Hắc Lâu Lâu Chủ.

Hắc Lâu Lâu Chủ hiển nhiên không nghĩ tới Giang Hàn lực lượng tăng vọt đồng thời, tốc độ cũng lại đột nhiên trở nên quỷ dị như vậy, bất ngờ không đề phòng, đã không kịp tránh đi, đành phải huy kiếm nghênh tiếp.

"Băng Cực kiếm Đệ Cửu Thức, Đồng Nguyệt!"

Oanh! ! !

Một đạo loan nguyệt hình băng hàn kiếm khí, cùng Giang Hàn Trường Kích hung hăng đụng vào nhau, nhưng chỉ vền vẹn giằng co một cái hô hấp, liền bị Giang Hàn Dĩ Thuần túy lực lượng cứ thế mà áp sập, mà trong tay hân Xích Viêm Văn Thiết kích rơi xuống, cũng rớt cục hung hăng đặt ở Hắc Lâu Lâu Chủ kiếm nhận phía trên!

Cục thế cùng lúc trước, Hắc Lâu Lâu Chủ lấy u hàn chi kiếm áp chế Giang Hàn tình huống, gần như giống như đúc, chỉ bất quá lần này là song phương vị trí trao đổi!

"Hát! !"

Giang Hàn quát to một tiếng, âm vang quanh quần toàn trường, khiến cho vô số người màng nhĩ vù vù.

Hắc Lâu Lâu Chủ tại Giang Hàn cái này một kích phía dưới, chỉ cảm thấy một cổ kinh khủng cự lực rơi xuống, hai mắt trừng trừng, cũng là gào thét lên tiếng, nhưng dưới chân khắp nơi lại nhưng vẫn bị chấn động từng khúc băng liệt, mắt cá chân phía dưới toàn bộ khảm vào rạn nứt bên trong lòng đất!

Hiển nhiên cục thế đột nhiên nghịch chuyển, nơi xa vây xem mọi người, cũng là một mảnh xôn xao, tâm thần chấn động phía dưới, đối với thông mạch Vũ Sư thủ đoạn càng thêm kính sợ.

Giang Hàn nhất kích cường chế Hắc Lâu Lâu Chủ, như cũ duy trì Xích Viêm Văn Thiết kích ép xuống chi thể, không ngừng thực hiện lực lượng, đồng thời lạnh hừ một tiếng.

"Người thủ đoạn, cũng không gì hơn cái này."

]

Hắc Lâu Lâu Chủ chỉ cảm thấy Giang Hàn cây mạnh cường chế mà xuống, sống lưng ả ả có bị đè gãy cảm giác, nghe được Giang Hàn lời nói, nhất thời mặt mũi tràn đầy dữ tợn nổi giận.

"Dựa vào cây mạnh mà thôi, tiểu bối an dám như thế cuồng vọng!"

"Băng Cực kiếm Đệ Thập Thức, ngưng huyết!"

Tại Hắc Lâu Lâu Chủ gào thét phía dưới, trong tay hắc u hàn chi kiếm, đột nhiên bắn ra một cổ mùi huyết tinh, đúng là hiển lộ ra hết lần này tới lần khác hồng mang, âm vang bạo phát.

Hắn tu luyện Băng Cực kiếm chính là Linh giai vũ kỹ, sau cùng Đệ Thập Thức cùng Đệ Thập Nhất Thức, đều là tiêu hao rất nhiều chiêu thức, thậm chí hội đối với mình khí huyết tạo thành nghiêm trọng hao tổn, lúc tuổi còn trẻ hắn ngược lại là có thể tiếp nhận, nhưng bây giờ qua tuổi tám mươi, không phải vạn bất đắc dĩ, thực sự không muốn động dùng.

Ông! ! !

Huyết Kiếm phong mang lập lòe, đúng là tại u hàn chi kiếm trên mũi kiếm, kéo dài ra một mảnh huyết khí, ngưng kết thành một đoạn huyết sắc kiếm phong, hung hăng bạo phát xuống, cứ thế mà đẩy ra Giang Hàn Trường Kích.

Một chiêu đem Giang Hàn đẩy ra, Hắc Lâu Lâu Chủ trong đôi mắt lộ ra tàn nhẫn kiên quyết, hai tay cầm kiếm, một ngụm tinh huyết lời cuốn lấy nồng đậm Khí Huyết Chi Lực, trực tiếp phun đến trên thân kiếm, thân thái đột nhiên uể oải xuống tới, nhưng trong tay u hàn chi kiếm hấp thu cái này nồng đậm Khí Huyết Chi Lực, lại là đột nhiên lập lòe.

Chi gấp trên đó khắc linh văn, một đạo một đạo sáng lên, đã là bị thôi động đến cực hạn.

"Băng Cực kiếm Đệ Thập Nhất Thức, Văn Sát!"

Ông! !

Chi gấp Hắc Lâu Lâu Chủ một kiếm vung ra, một đạo to lớn huyết sắc kiếm khí, xé rách khắp nơi, lời cuốn lấy không bỏ Lãng Hàn chi ý, âm vang bạo phát, gào thét mà đi.

Kiếm khí màu đỏ ngòm kia thế đi cực nhanh, tại Giang Hàn vừa vừa xuống đất trong nháy mắt liền gào thét mà tới, nhất kích phía dưới, Lệnh Giang Hàn bốn phía đỏ nát thê lương âm vang nổ nát vụn, vô số đá vụn đoạn mộc lời cuốn lấy băng khối, hướng về bốn phương tám hướng bắn ra!

Có chút áp quá gần, tu vi lại không cao người, tại cái này dư ba phía dưới, tất cả đều kêu lên một tiếng đau đớn, trên thân bị nện ra vô số tím xanh, có người càng là phun ra một ngụm máu tươi, như gặp phải trọng kích.

Thấy cảnh này, cho dù là những Luyện Huyết Cảnh đó viên mãn, khoảng cách thông mạch chỉ kém một chút nhân vật, cũng theo đó tâm thần hãi nhiên, Luyện Huyết cùng thông mạch, đến cùng là hai cái hoàn toàn khác biệt cảnh giới!

Bực này chênh lệch đơn giản như ngày đêm khác biệt, tuy là mười cái Luyện Huyết viên mãn đứng chung một chỗ, chỉ sợ đều không thể ngăn cản một kiếm này.

"Uy thế cỡ này, như thế nào tới. . ."

"Hắc Lâu Lâu Chủ năm đó, tựa hồ cũng là bằng một chiêu này, chém giết qua một vị thông mạch Vũ Sư, chấn nhiếp Bình Dương nhiều năm, chẳng lẽ hôm nay lại có thông mạch Vũ Sư phải bỏ mạng cùng này sao?"

Chúng tâm thần người hãi nhiên, tại dư ba dần dần tiêu tán về sau, nhìn không được cùng nhau hướng về Giang Hàn chỗ chỗ ngồi nhìn lại, Giang Hàn vừa chiếm thượng phong, liền lại tạo ngộ Hắc Lâu Lâu Chủ bực này không bỏ phản kích, hơn nữa còn là tại chân đứng không vững tình huống dưới, có khả năng đã là dữ nhiều lành ít.

Hắc Lâu Lâu Chủ phát ra cái này sau một kích, cũng là kịch liệt thờ dốc, sắc mặt trở nên tái nhợt lờ, thái dương một chút tóc đen, tất cả đều hóa thành tóc trắng, ánh mắt rét lạnh sắc bén.

"Nganh kháng lão phu một kích này, không chết cũng muốn trọng thương, tuy nói lần này tiêu hao không nhỏ, nhưng tiêu hao thêm phí một số đan dược, cũng không phải vô pháp đền bù. . ."

Trong lòng bắt đầu suy nghĩ như thế nào giải quyết tốt hậu quả vấn đề, nhưng tiếp theo trong nháy mắt, hắc biểu lộ lại đột nhiên ngưng kết.

Chỉ gặp tại hắc phía trước, đồ nát thê lương bên trong, tràn ngập vụ khí cùng hạt bụi tán đi, Giang Hàn một cây Xích Viêm Vãn Thiết kích hoành đặt ở trước người, cả người lông tóc không tổn hao gì đứng tại chỗ.

"Liên chút chuyện này sao?"

Hắn nhìn qua kích liệt thờ đốc, tiêu hao rất nhiều Hắc Lâu Lâu Chủ, ngữ khí bình thản mở miệng, trong tay Trường Kích nhẹ nhàng quét qua, bốn phía đồ nát thê lương liền sụp ra một mảnh.

"Cái này. . . Không có khả năng! !"

Hắc Lâu Lâu Chủ trên mặt lộ ra một tia khó có thể tin thần sắc, đây chính là hắc toàn lực ứng phó nhất kích, liền xem như thông mạch cảnh đại thành, đối kháng chính diện, cũng phải bị hắc đánh lui, có thể Giang Hàn thế mà nganh kháng xuống tới? !

Tiểu bối này nhất định là miệng cộp gan thỏ, bản thân bị trọng thương, muốn lừa gạt lão phu tùy thời đào tẩu.

Hắc Lâu Lâu Chủ cường ép trấn bình tĩnh tâm thần, dự định lại đến một kiếm, đem Giang Hàn mặt sát, nhưng mà Giang Hàn lại không cho hắn lại cơ hội ra tay, cả người đạp chân xuống, đã còn như lời đình, đánh tới chớp nhoáng, nào có nửa phần bản thân bị trọng thương, miệng cộp gan thỏ bộ dáng? !

Keng! !

Nhất kích phía dưới, Hắc Lâu Lâu Chủ nhanh lùi lại mấy trượng.

Hiển nhiên Giang Hàn thật lông tóc không tổn hao gì, Hắc Lâu Lâu Chủ một trái tim triệt để rét lạnh, không còn dám suy nghĩ những cái kia chưa kịp thu dọn đồ đạc, quả quyết vung ra một kiếm, sau đó liền muốn quay người bỏ chạy.

Nhưng đến lúc này, Giang Hàn làm sao lại tha cho hắn rút đi, quát khẽ một tiếng phía dưới, nhất kích trăm phá nó kiếm khí, thân ảnh loé lên một cái, liền như quỷ mị đột tạt trước người hắn, một kích chém xuống.

Oanh! !

Hắc Lâu Lâu Chủ một mặt hãi nhiên, nhưng nhưng lại không thể không huy kiếm tới, suy yếu phía dưới, vền vền kháng một kích, liền cảm giác cánh tay tê dại, thân thể như nhũn ra, một trái tim căng là trong chớp lát rơi vào đáy cốc.

Lần này xong!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Bình Dương Chấn Động

Oanh! Oanh! Oanh! !

Giang Hàn không lưu tình chút nào, liên tiếp ba kích, một kích so một kích tàn nhẫn, đem Hắc Lâu Lâu Chủ oanh liền lùi lại hơn mười bước, cuối cùng một kích rơi xuống, đem trong tay Linh Binh đập bay, ngang nhiên nhất quán đến cùng.

Dưới một kích này, Hắc Lâu Lâu Chủ sọ đỉnh máu thịt be bét, từ trung ương lan tràn mà xuống, trong đôi mắt trừ hoảng sợ cùng hãi nhiên bên ngoài, càng nhiều thì hơn là mấy phần khó có thể tin.

Ngay tại sau cùng cái này vài chiêu trong, hắn phát giác được một kiện nhượng hắn gần như không thể tin sự tình, cái kia chính là Giang Hàn nguyên khí tuy nhiên tương đối ngưng tụ, nhưng kì thực miệng cộp gan thỏ, nghiêm trọng trống rỗng không đủ.

Nếu là thông mạch Vũ Sư, dù là chỉ đã thông một đường kinh mạch, nguyên khí trong cơ thể cũng là dồi dào vô cùng, du tẩu như rồng, nói cách khác Giang Hàn thực tế tu vi cũng không phải là thông mạch, mà chính là Luyện Huyết!

Luyện Huyết tràn thông mạch!

Dù cho là Hắc Lâu Lâu Chủ ngang dọc mấy chục năm, đã từng tại Thanh Huyền Học Viện lĩnh giáo qua các lộ Thiên Kiêu phong tư, đều chưa bao giờ

từng gặp phải có thể lấy Luyện Huyết ép thông mạch nhân vật!

Đáng tiếc mặc dù phát giác được, cũng đã không làm nên chuyện gì, Hắc Lâu Lâu Chủ hai mắt mất đi thần thái, toàn bộ thân thể từ giữa đó phân liệt đảo hướng hai bên, máu tươi văng khắp nơi.

Hắc Lâu Lâu Chủ, vẫn lạc!

Cả con đường hoàn toàn yên tĩnh, mọi người nhìn qua một màn này, đều hải nhiên nghẹn ngào, bọn họ đại bộ phận đều là hung hãn võ giả, giết hại cái gì sớm đã nhìn lắm thành quen.

Thế nhưng là vẫn lạc tại nơi đó, bị một bồ hai nửa người, thế nhưng là Hắc Lâu Lâu Chủ, cao cao tại thượng thông mạch Vũ Sư, phóng nhân toàn bộ Bình Dương Thành Khu, đều không có bao nhiêu đại nhân vật!

Nhìn lấy Giang Hàn thu hồi Linh Binh, bắt đầu ở Hắc Lâu đồ nát thê lương cùng phế tích trong, vơ vét Hắc Lâu bên trong lưu lại tài vật, vậy xem đồng đảo võ giả đều có chút nóng mắt, nhưng lại không người dám tiến lên tranh đoạt.

Đám người hậu phương,

"Lợi hại."

"Hắc Lâu Lâu Chủ ngang dọc cả đời, lại vẫn lạc ở đây, không biết người này đến tốt cùng là ai, phụ cận mấy cái Thành Khu, chưa nghe nói qua có ai là dùng kích bực này bình khí."

Mấy tên khí thế phun trào, cũng không thấp hơn vẫn lạc Hắc Lâu Lâu Chủ nhân vật, trong đôi mắt tất cả đều có quang mang lấp lóe, nhìn Giang Hàn thân ảnh, thần sắc vô cùng lo lắng.

"Lời tuy như thế, nhưng Hắc Lâu đồ, vật cũng không làm cho hấn độc chiếm, ta đợi cũng quá khứ kiếm một chén canh."

"Là nên như thế."

Đồng đảo thông mạch Vũ Sư nhao nhao đồng ý, tất cả đều nhún người nhảy lên.]

Giữa sân.

Đang vơ vét Hắc Lâu bên trong bị đánh khắp nơi tàn mất tiền tài bảo vật Giang Hàn, cảm thấy được nơi xa mấy đạo không thua Hắc Lâu Lâu Chủ khí tức cấp tốc tới gần, không khỏi hơi lắc đầu, cũng không tính cùng những người này tiếp xúc.

Hắn vung tay lên, đem một đồng tàn mất bình ngọc, cùng một số Tinh Tệ Tử Tinh Tệ trực tiếp lấy đi, sau đó liền tung người một cái, hướng về nơi xa rời đi.

"Tạm tạm dừng bước."

"Bằng hữu khoan hãy đi."

Nhìn thấy Giang Hàn một người nuốt Hắc Lâu đồ, vật muốn đi, chạy tới mấy vị kia thông mạch Vũ Sư nhao nhao trầm giọng mở miệng, nhưng khi bọn hấn trong một người, chú ý tới bị đặt ở một khối đồ nát thê lương tiếp theo đem trường kiếm màu tím thời điểm, lại là hai mắt tỏa sáng, không chút do dự từ bỏ đuổi theo Giang Hàn, bay thẳng thân thể cướp đoạt.

"Ồ! Linh Binh!"

Mấy vị khác thông mạch Vũ Sư, cũng đều nhao nhao chú ý tới cái kia thanh Linh Binh, tất cả đều thần sắc nhất động, nhao nhao bắt đầu tranh đoạt.

Về phần Giang Hàn trên thân còn vơ vét đi đại lượng Tinh Tệ Tử Tinh Tệ, lại là không người qua quan, Giang Hàn thực lực không thể nghi ngờ, ai cũng không muốn đắc tội quá chết, hiện tại có một thanh dễ như trở bàn tay Linh Binh, tự nhiên không ai nguyện ý lại đi truy Giang Hàn.

...

Mấy ngày sau.

Mỗi không biết tên nhân vật, cầm một cây đồ thẩm Trường Kích, tại vô số người chú mục phía dưới, oanh sát Hắc Lâu Lâu Chủ tại hắc trong thành phố tin tức, truyền khắp toàn bộ Bình Dương Thành Khu.

Bình Dương trên dưới một mảnh chấn động!

Đối với vị kia mang theo áo choàng mặt nạ, chém giết Hắc Lâu Lâu Chủ thông mạch Vũ Sư, không người nhận biết, nhưng Kỳ Thủ cầm một cây đồ thẩm Trường Kích, lại là bốn phía tương truyền, cuối cùng bị chứng người coi là 'Huyết Kích' !

...

Bởi vì Hắc Lâu Lâu Chủ vẫn lạc, Hắc Thị lợi ích xuất hiện lỗ hổng, mấy vị có thông mạch Vũ Sư tọa trấn thế lực, bắt đầu tranh đoạt cái này một khối lỗ hổng, khiến Hắc Thị càng phát ra hỗn loạn.

Mà hết thầy này kẻ đầu tên Giang Hàn, lại đối với cái này không có không chú ý.

Về phần lưu truyền tại Bình Dương Huyết Kích cái danh xưng này, hẳn cũng nghe nói, cũng là coi như uy mãnh bá khí, cho nên trong lòng cũng không phải là mười phần kháng cự, truyền liền truyền đi.

"Bảy viên Tử Tinh Tệ, hơn 220 mai Tinh Tệ, lần này ngược lại thật sự là phát tài."

Tại Giang Hàn trong phòng, Chính Thanh kiểm nhận lấy được Giang Hàn, lại là nở nụ cười.

Những này Tử Tinh Tệ cùng Tinh Tệ thuần túy là sau cùng vợ vét đến, nếu là lại tăng thêm bán đi Linh Binh đoạt được bốn cái Tử Tinh Tệ, hẳn đã có mười một mai Tử Tinh Tệ cùng hơn hai trăm Tinh Tệ, đổi lấy thành Thanh Huyền điểm lời nói, chừng 13 vạn nhiều!

Cùng so sánh, cái kia thanh tử sắc Linh Binh vứt bỏ, mặc dù có chút đau lòng, nhưng cái này khoai lang bóng tay hẳn thà rằng không cần, ném cho những thông mạch đó Vũ Sư qua tranh đoạt cũng là vừa vặn.

Trừ cái đó ra.

Hắn tại phế tích trong, cấp tốc vợ vét mấy cái kia bình ngọc, cũng cho hắn một số kinh hi, đại bộ phận trong bình ngọc là một số Độc Đan cùng thuần thú đan loại hình đối với hắn vô dụng đồ, vật, nhưng tại bên trong một cái trong bình ngọc, lại có hai khóa Ngưng Khí Đan!

Nhất giai đan được trong, phụ tá tu hành cùng tăng cao tu vi, rộng rãi nhất chính là Huyết Khí Đan cùng Nguyên Khí Đan hai loại đan được, nó bên trong nguyên khí đan đó là thuộc về nhất giai bên trong tối cao cấp.

Cái này Ngưng Khí Đan đồng dạng là nhất giai đan được, nhưng là nhất giai đan được trong cực vì cực ít loại hình một trong, chính là dùng để ngưng luyện nguyên khí, thổi luyện nguyên khí, nhất là tại đột phá thông mạch cảnh thời điểm sử dụng, càng là hiệu quả kỳ giai.

Lúc trước.

Giang Hàn hướng Hồ lão thỉnh giáo như thế nào đột phá thông mạch, cùng thông mạch cảnh sự tình các loại lúc, liền từ Hồ lão này bên trong biết được, đột phá thông mạch thời điểm tốt nhất có thể lấy được một cái Ngưng Khí Đan.

Tại đột phá trước đó nuốt vào, chẳng những có thể lấy đề cao mấy phần đột phá thông mạch cảnh nắm chắc, đồng thời cũng có tinh luyện nguyên khí, cấp tốc vững chắc cảnh giới công hiệu.

Loại đan được này tại Thanh Huyền trong học viện cũng có khi bán, nhưng lại không là lúc nào cũng có, bởi vì trong đó mấy vị thuốc rất là khan hiếm, tuy nhiên có thể trồng trọt, nhưng lại không cách nào thúc đẩy sinh trưởng, sinh trưởng chậm chạp.

Vật hiếm thì quý, Ngưng Khí Đan giá cả thậm chí còn tại Tự Nguyên Đan loại này Nhị Giai đan được phía trên.

"Nếu không có bị ta nhặt được, cái này hai cái Ngưng Khí Đan, sợ rằng sẽ bị làm đến buổi đầu giá bên trên, sau cùng đánh ra cái mấy ngàn thậm chí mấy vạn Thạch Tệ giá cả."

Ước lượng trong tay bình ngọc, Giang Hàn trên mặt lại lần nữa lộ ra vẻ tươi cười, vì xác định cái này hai viên thuốc là Ngưng Khí Đan, hẳn nhưng là tốn nhiều sức lực.

"Trước mặt kệ, có cái này hai viên thuốc, ta phải nhanh một chút đem sở hữu nguyên khí đều chuyển hóa làm Viêm Dương nguyên khí, đem tu vi tăng lên tới đột phá thông mạch cảnh cánh cửa trước đó!"

Xác định trước mắt mục tiêu về sau, Giang Hàn đem bình ngọc thu hồi Hư Không Giới bên trong, xuất ra một cái trước đó mua được Nguyên Khí Đan, một thanh nuốt vào về sau, bắt đầu tiến hành tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Tự Hối

Trong đình viện.

Tu luyện cho tới trưa Giang Hàn, đang bụng một chén trà xanh, chậm chạp uống vào.

"Cái kia Huyết Kích cũng là người đi, khác cảm thấy người có thể lừa ta."

Giang Tuyết ngồi tại Giang Hàn đối diện, hai cái tay nhỏ nâng cằm lên, đáng yêu mắt to một mực nhìn chăm chăm Giang Hàn, một bộ ta sớm đã đem người xem thấu bộ dáng.

Ngay tại hôm qua, một mực ở lại nhà không có ra ngoài nàg, cũng rốt cục biết được liên quan tới vô danh Vũ Sư hoành ép Hắc Lâu Lâu Chủ, phá Kỳ Âm Muru, tại vô số người chú mục phía dưới đem chém giết tin tức.

Mà đang mở đến cái kia vô danh Vũ Sư, làm dùng vũ khí là một thanh xích hồng sắc Trường Kích, bị rất nhiều người xưng là Huyết Kích thời điểm, nàg lập tức liền nghĩ đến Giang Hàn cái kia thanh Xích Viêm Vân Thiết kích.

"Vâng vâng vâng, người nói là chính là."

Giang Hàn tròn mắt một cái, đối nha đầu này lại là không có chút hảo khí.

Nói xong muốn luyện võ đâu? Kết liễu hần không rảnh rồi, định cho nàg trước đánh một trận cơ sở thời điểm, cô nàg này lập tức lười biếng, biểu thị phải vào Học Viện về sau mới sẽ bắt đầu tu hành, để tránh Giang Hàn đem nàg dẫn tới trên đường nghiênng qua.

Nhìn Giang Hàn không thể nào muốn phản ứng chính mình, Giang Tuyết nhất thời không cao hứng nói lầm bầm: "Đến chính là, thái độ gì nha. . . Ngọc Linh tỷ tới tìm người, không có tu luyện lời nói liền cùng ta đi qua đi."

"Ngọc Linh tỷ đến? Được, ta qua thay cái y phục."

Giang Hàn liếc nàg một cái, đứng lên giỡn ra thân thể một cái, đi tiến gian phòng trong.

Lúc trước bọn hần một nhà chán nản nhất thời điểm, cùng gia gia hần có bạn cũ Triệu gia, giúp hần nhà không ít việc, ngay cả hôm nay cái này cửa hàng binh khí, đều là Triệu gia hỗ trợ mở, mà Triệu Ngọc Linh chính là Triệu gia trưởng nữ, niên kỷ chỉ so với Giang Hàn lớn hơn một tháng.

Triệu gia tuy nhiên không gọi được là gia tộc gì thế lực, nhưng cũng coi như địa phương danh môn vọng tộc, phụ cận hai con đường nói, đều là Triệu gia địa bàn, Triệu Ngọc Linh cùng Giang Hàn Giang Tuyết từ nhỏ đã là bạn chơi, có đôi khi Giang Hàn cùng Giang Tuyết gặp rắc rối, đều là Triệu Ngọc Linh hỗ trợ bãi bình.

Thay xong y phục, Giang Hàn hướng về bên ngoài sảnh đi đến.

Từ Hắc Thị trở về đến bây giờ, đã qua mười ngày qua thời gian, hần tại Hắc Thị mua được năm viên Nguyên Khí Đan đều đã sử dụng hết, nguyên khí trong cơ thể cũng có ước chừng tám thành, tất cả đều chuyển hóa làm Viêm Dương nguyên khí, khoảng cách triệt để đại viên mãn, đã chênh lệch không xa.

Trên tay có mười mấy mai Tử Tinh Tệ, đối với tu luyện sử dụng đan dược tạm thời không lo, bây giờ sử dụng hết, vừa vặn đi ra ngoài một chuyến, lại mua một số trở về.

Bên ngoài trong sảnh.

Triệu Ngọc Linh chính đưa tay nắm vuốt Giang Tuyết khuôn mặt nhỏ nhắn trên choker: "Tuyết nhi muội muội thế nhưng là càng ngày càng xinh đẹp, ta có thể đều có chút ghen ghét, tiếp tục như vậy có thể làm sao đến a."

"Ngọc Linh tỷ tỷ mới là xinh đẹp nhất."

Giang Tuyết hi hi cười một tiếng, nhìn thấy Giang Hàn đi tới, lập tức nâng lên cái miệng nhỏ nhắn nói: "Hàn ca ca giận ta đâu, một chút đều không muốn để ý đến ta."

]

Giang Hàn không thèm để ý nhà mình tiểu muội cáo trạng, hơi có vẻ câu thúc hướng về phía Triệu Ngọc Linh cười cười.

Cho dù là đối mặt Thanh Huyền Học Viện những Tuyệt Đại Thiên Kiêu đó, hần cũng sẽ không e ngại mây may, nhưng vị này hần lại tương đối bất đắc dĩ, bởi vì khi còn bé làm ra quá nhiều mất mặt sự tình, đều là nàg hỗ trợ bãi bình.

"Trở về đều không nói cho ta một tiếng, tiến người viện liền xem thường nông thôn tỷ tỷ lạc?" Triệu Ngọc Linh liếc Giang Hàn liếc một chút, nhẹ hừ một tiếng.

Bởi vì một mực đang Thanh Dương phân viện bên kia tu hành, nàg cũng không biết Giang Tuyết bị Giang gia bắt đi sự tình, thậm chí ngay cả Giang Hàn trở về, cũng là cái này mấy cái thiên tài biết.

"Nào dám."

Giang Hàn xấu hổ cười một tiếng, nói: "Đây không phải sợ tri hoãn Ngọc Linh tỷ tu hành a, biết người không ở nhà, liền không có qua Thanh Dương

phân viện bên kia tìm người."

Triệu Ngọc Linh giống như cười mà không phải cười nhìn Giang Hàn liếc một chút, nói: "Tiểu Hồ không có trở về?"

"Không có đâu."

"Người trở về cũng được, đều hơn một năm, khó về được một chuyến, đi, kêu lên Vương Mập Mập bọn họ qua tụ họp một chút." Triệu Ngọc Linh đứng lên hô.

Wang Mập Mập bọn người, cũng đều là Giang Hàn khi còn bé lẫn lộn cùng một chỗ bạn chơi, có tư chất quá kém vô pháp tập võ, có làm theo như Triệu Ngọc Linh đồng dạng tiến Thanh Dương phân viện, mà tiến vào Thanh Huyền Chủ Viện làm theo chỉ có Giang Hàn cùng Trương Tiểu Hồ hai người.

Giang Hàn hơi suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Được, này Ngọc Linh tỷ người đến chào hỏi đi, ta cũng không biết bọn họ hiện tại cũng ở nơi nào."

"Đều chờ đợi đây."

Triệu Ngọc Linh cười cười, hai ngày trước biết Giang Hàn trở về sự tình về sau, nàng liền để Triệu gia hạ nhân hỗ trợ liên hệ, tính toán lên Giang Hàn Giang Tuyết, cũng liền bảy tám người.

Giang Hàn Giang Tuyết đi theo Triệu Ngọc Linh đi ra ngoài, rất nhanh liền tụ lại bảy tám người, hơn một năm qua đường ai nấy đi, bây giờ lại tập hợp một chỗ, riêng phần mình thốt thức một phen.

Vừa nghe nói Giang Tuyết tư chất cũng rất có thể tiến Thanh Huyền Chủ Viện, cũng nhin không được.

"Tiểu tử người thật đúng là. . . Tại sao cùng người có quan hệ thân thích đều như thế yêu nghiệt?"

"Mời khách! Hôm nay nhất định phải người mời khách!"

Mọi người nhao nhao ồ ào.

Giang Hàn cười cười, cũng không có chối từ cái gì, nhìn lấy một đám lúc trước bạn chơi, tâm lý ngược lại là thờ dài, tuy nói nhìn qua coi như hòa thuận, nhưng rõ ràng không có làm năm thân thiết như vậy.

Cái thế giới này Dĩ Vũ Vi Tôn, không thể thi được Học Viện, cùng Triệu Ngọc Linh bọn người chênh lệch, sẽ trở nên càng lúc càng lớn, chỉ có thể ở Hạ Tầng giấy dựa.

Bất quá.

Lúc trước mọi người cũng là lấy Triệu Ngọc Linh là đại tỷ, bây giờ tuy nhiên Giang Hàn tiến Thanh Huyền Chủ Viện, lại cũng vẫn là không có thay đổi gì, Triệu Ngọc Linh vẫn là chào hỏi mọi người đại tỷ.

"Liền đi Hậu Nhai Trương Ký Từ Lâu đi, hung hăng làm thịt hấn một hồi."

"Được."

"Được rồi."

Mọi người nhao nhao ứng thanh, hướng về Hậu Nhai đi đến.

"Lại nói lạnh ca người tại Thanh Huyền Học Viện lẫn lộn thế nào? Nghe nói từ nơi đó đi ra, kém cỏi nhất cũng có thể tu thành Luyện Huyết Cảnh a."

"Tạm được."

Giang Hàn thấy mọi người cũng không biết Giang Tuyết bị Giang gia bắt đi, hấn đại náo Giang gia cướp người sự tình, liền tùy ý cười cười, cũng không có ý định nói ra, miễn cho loại kia khoảng cách cảm giác trở nên lớn hơn.

Giang Tuyết cũng rất ít thấy không có khen nhà mình ca ca, cười hi hi đi theo Giang Hàn bên cạnh, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra rất là kiêu ngạo biểu lộ.

Gặp Giang Hàn chưa hề nói hứng thú, Triệu Ngọc Linh liền thuận miệng đổi chủ đề.

Thanh Dương phân viện cạnh tranh đã mười phần tàn khốc, đoán chừng Thanh Huyền Chủ Viện cạnh tranh càng tàn khốc hơn cùng kịch liệt, Giang Hàn không có cái gì bối cảnh gia thế, ở bên kia thời gian đoán chừng rất là khó khăn, trong lòng nghĩ như vậy, tự nhiên không có ý định Thăm hỏi tiếp.

"Lại nói trước đó không lâu, hẻm cũ đường bên kia chết một vị đại nhân vật, nghe nói là bị người ba kích oanh sát, tràng diện chấn hám nhân tâm, đáng tiếc không thể tận mắt thấy."

"Ha-Ha, xạo, ta lúc ấy liền ở bên cạnh, đi theo một đám người chạy tới, phía trước không thấy được, đằng sau ngược lại là nhìn thấy, vị kia Huyết Kích

thật đúng là uy mãnh hung tàn, trực tiếp liền đem Hắc Lâu Lâu Chủ chém thành hai khúc, tính cả mặt đất đều vỡ ra một trượng!"

Vương Hoàng cười hắc hắc, trên mặt thịt mỡ dốc hết ra đến dốc hết ra qua, tựa như chính mình là vị kia chém giết Hắc Lâu Lâu Chủ, khiến cho toàn bộ Bình Dương vì thế mà chấn động Huyết Kích Vũ Sư.

Giang Hàn cùng Giang Tuyết hai người đi ở bên cạnh, yên lặng liếc nhau, lại yên lặng nghiêng đầu sang chỗ khác.

"Xác thực làm cho người hướng tới."

Triệu Ngọc Linh cũng cảm thán một tiếng, làm vì trong mọi người trừ Giang Hàn bên ngoài, thiên phú tư chất người tốt nhất, nàng đối võ đạo một đường vẫn là có mấy phần sốt ruột cùng truy cầu, tự nhiên cũng khát vọng tu thành thông mạch.

Chú ý tới Giang Hàn ở một bên trầm mặc không nói, nàng vỗ vỗ Giang Hàn bả vai, cười nói: "Tiểu Hàn thế nhưng là Thanh Huyền Chủ Viện Thiên Kiêu, về sau sớm muộn có thể cùng sống vai, đến lúc đó nhưng phải bảo kê người Ngọc Linh tỷ a."

Giang Tuyết là lạ nhìn Giang Hàn liếc một chút, có chút nhìn không được, muốn nói lại thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Triệu Gia Cùng Kim Sa Bang

"Ngọc Linh tỷ nói giỡn, ta nhìn Ngọc Linh tỷ tu vi hẳn là có Thối Cốt Cảnh đi, chắc hẳn tại Thanh Dương phân viện cũng là phong vân nhân vật, không thể so với người viện người kém hơn bao nhiêu."

Giang Hàn mở miệng cười, hẳn nói ngược lại là lời nói thật, phân viện bên trong thiên tài đứng đầu, đến người viện bên kia, cũng là có thể xếp tới trung du khoảng chừng, sẽ không hạng chót.

Triệu Ngọc Linh cười một tiếng: "Thằng biết nói chuyện."

Bên cạnh có người trêu đùa: "Giang Hàn nếu là không biết nói chuyện, này có thể sống tới ngày nay, sớm đã bị Ngọc Linh tỷ đánh chết."

Mọi người lẫn nhau đàm tiếu, đem gần nhất so sánh náo nhiệt một ít chuyện sượng trò chuyện một trận về sau, đã đi vào Hậu Nhai, phía trước cách đó không xa cũng là Tù Lâu.

Nhưng mà.

Không đợi tiến Tù Lâu, mọi người liền chột nghe, trong tù lâu truyền đến một trận ồn ào thanh âm, sau đó liền cái bàn lật tung thanh âm, một cái tội tử bộ dáng người, bị từ lâu hai vút xuống đến, ném tới trước mọi người phương lộ diện bên trên, trong miệng máu tươi phun ra.

"Chuyện gì xảy ra?"

Triệu Ngọc Linh thấy thế, nhất thời ánh mắt lạnh lẽo, nhìn một chút Tù Lâu về sau, liền đi qua, cái này hai con đường đều là bọn họ Triệu gia địa bàn, xuất hiện nháo sự, tự nhiên cũng là từ bọn họ đến xử lý.

Tại Tù Lâu lâu hai, một tên bộ dáng tuổi trẻ, nhưng lại toàn thân tà khí người, chính là một chân đạp tại một tên Tù Lâu nô bộc trên lưng.

"Khó ăn như vậy đồ, vật, cũng dám bùng lên, xem thường ta, vẫn là muốn hổ tiền? !"

"Dừng tay!"

Triệu Ngọc Linh đi lên tù lâu, thấy cảnh này, nhất thời ánh mắt lạnh lẽo, hướng về phía này toàn thân tà khí thanh niên quát một tiếng, lạnh lùng nói: "Ta tưởng là ai, nguyên lai là Kim Sa bang thiếu chủ, bất quá nơi này không phải ngươi tùy ý chọn sự tình địa phương!"

Triệu gia khổng chế hai con đường nói, mà Kim Sa bang làm theo khổng chế liền nhau ba con đường, song phương thường xuyên có ma sát giao phong, sớm đã là nhìn lẫn thành quen, bất quá hôm nay Kim Sa bang thiếu chủ tự mình đến gây sự, nàng không biết đối phương trong hồ lô bán cái loại thuốc gì.

"Đây không phải Ngọc Linh tiểu thư a, ngược lại là xảo a."

Kim Miểu nhìn thấy Triệu Ngọc Linh, khoe miệng nhất thời giờ lên một tia tà tiếu, nói: "Tù lâu này đồ ăn quá mức khó ăn, cũng không biết có phải hay không là cố ý nhằm vào ta, ngươi nhìn làm sao bây giờ?"

Triệu Ngọc Linh lạnh hừ một tiếng, đối phương rõ ràng là cố ý gây sự, nàng đương nhiên sẽ không cho cái gì tốt sắc mặt: "Người nguoi đã đánh, nào cũng náo, hiện tại lần ra ngoài, ta liền không truy cứu."

Kim Miểu cười ha ha, nói: "Ngọc Linh tiểu thư không khỏi quá không nói đạo lý, muốn ta đi cũng được, khó ăn như vậy đồ, vật ánh sáng ta một người ăn không thể được, ngươi cũng phải tới ăn được một thanh!"

Vừa nói, hất một bên chỉ chỉ trên bàn đồ ăn bàn.

"Làm càn!"

Triệu Ngọc Linh sau lưng một tên Triệu gia hộ vệ, nhin không được giận quát một tiếng, xông tới một số Triệu gia tỳ tở, cũng đều là đối Kim Miểu trợn mắt nhìn.

Triệu Ngọc Linh thấy đối phương bày ra này tám tư thế, nhất thời nhướng mày, không biết đối phương muốn làm gì, nhưng vẫn là lạnh hừ một tiếng, nói: "Ta nếu là không ăn đâu?"

"Không ăn. . . Cũng phải ăn!"

Kim Miểu biểu lộ bỗng nhiên trở nên lạnh lùng xuống tới, đột nhiên tiến lên trước một bước, hướng về phía Triệu Ngọc Linh lấy tay chop tới.

Thấy đối phương trực tiếp động thủ, Triệu Ngọc Linh trong đôi mắt cũng hiện lên một vòng vẻ tức giận, một chân đem đối phương tay đá văng ra, đồng thời trực tiếp quát: "Đều bắt lại cho ta."]

Ào ào!

Trong tử lâu trong nháy mắt hỗn loạn tung bừng, Triệu Ngọc Linh sau lưng hộ vệ cùng Kim Miểu sau lưng hộ vệ, trực tiếp ra tay đánh nhau, cái bàn lật ngược, nước canh văng khắp nơi.

Vừa mới vừa đi tới lầu hai Vương Hoảng bọn người, thấy cảnh này nhất thời hai mặt nhìn nhau, có người muốn tiến lên hỗ trợ, nhưng đánh nhau cơ hồ đều là Thối Cốt Cảnh võ giả, nhất quyền liền có thể nhượng kiên dày bản gỗ tứ phân ngũ liệt, bọn họ hiển nhiên là không giúp đỡ được cái gì.

"Giang ca, người nhìn. . ."

Có người đưa ánh mắt tìm đến phía Giang Hàn.

Giang Hàn thần thái bình tĩnh, nói: "Không cần phải gấp gáp, Ngọc Linh tỷ bên này nhiều người, sẽ không lỗ."

Nơi này chính là Triệu gia địa bàn, sớm có không ít Triệu gia hộ vệ nghe hơi chạy đến, đã chiếm cứ nhân số ưu thế, mà lại Kim Miểu cũng không phải Triệu Ngọc Linh đối thủ, bị đặt ở hạ phong, đỡ trái hờ phải.

Suru! Suru! !

Bởi vì Tử Lâu quá mức chật hẹp, rất nhanh liền có người đánh đi ra, roi đi ra bên ngoài trên đường phố, Triệu Ngọc Linh cùng Kim Miểu cũng là xoay người mà ra.

Vương Hoảng bọn người hơi có vẻ khản trương, nhao nhao lại chạy xuống qua, Triệu Ngọc Linh vị này thường xuyên chiếu cố mọi người đại tỷ, thế nhưng là tất cả mọi người rất lợi hại tôn kính.

Đi ra bên ngoài, trận mà trở nên trống trải, nhân số ưu thế trong nháy mắt bị phóng đại, Kim Miểu mang đến ba tên hộ vệ tính cả chính mình, cấp tốc lâm vào tan tác chi thế.

Nhưng mà.

Ngay tại mấy người mất thấy muốn bị triệt để đánh tan thời điểm, lại có người gạt mở đám người, xông tới, rõ ràng là một đám Kim Sa bang bang chúng.

Mà liền tại chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, mất thấy muốn đánh càng lúc càng lớn thời điểm, một tiếng hơi có vẻ trầm ổn, nhưng lại dường như sấm sét thanh âm, ở trong sân nổ vang.

"Dừng tay cho ta!"

Tại tiếng quát này phía dưới, Kim Sa bang người cùng người Triệu gia, nhao nhao đình chỉ động tác.

Triệu Ngọc Linh lạnh lùng nhìn Kim Miểu liếc một chút, lui ra khỏi chiến trường, roi xuống quát bảo ngưng lại mọi người một tên Cẩm Bào trung niên nhân bên cạnh.

"Cha."

"Sự tình ta đều biết."

Triệu phong bình tĩnh mở miệng, trong đôi mắt toát ra một vòng lạnh lùng chỉ sắc.

Kim Sa bang tuy nói thể lực so với bọn hắn Triệu gia mạnh lên một điểm, nhưng như thế lần đến cửa đến, cũng có chút quá phận, căn không có đem bọn hắn Triệu gia để vào mắt.

Nhìn thấy Triệu phong xuất hiện, Triệu gia tất cả mọi người là thờ phào, Triệu phong là Triệu gia bây giờ gia chủ, tu vi sừng sững tại Luyện Huyết Cảnh viên mãn, một người liền có thể quét ngang ở đây Kim Sa bang bang chúng.

"Đám đến ta Triệu gia địa bàn cố ý nháo sự, khoản nợ này muốn cùng cha ngươi hảo hảo thanh toán một chút!"

Triệu phong lạnh lùng nhìn lấy Kim Miểu, hướng về hắn đi qua, định đem Kim Miểu trước bắt lại, sau đó lại đưa đến Kim Dật nơi đó hỏi tội.

Nhìn thấy Triệu phong đi tới, Kim Sa bang bang chúng liếc mắt nhìn nhau, đều lộ ra một tia sợ hãi, nhưng mà Kim Miểu lại cũng không có ý sợ gì, ngược lại là khóe miệng giơ lên một tia tà dị đường cong.

Suru!

Cơ hồ liền tại tiếp theo trong nháy mắt, một bóng người vượt qua xa xa vây xem mọi người, trực tiếp rơi xuống Triệu phong trước mặt, ngăn trở Triệu phong đường đi, thành linh chính là Kim Miểu phụ thân, Kim Dật.

Nhìn thấy Kim Dật xuất hiện, Triệu phong dừng bước lại, lạnh lùng mở miệng, Kim Dật tu vi cùng hắn tương tự, hai người từng mấy lần giao thủ, đều là bất phân cao thấp.

"Ngươi rút cục đi ra."

"Vừa vừa đuổi tới."

Kim Dật nhàn nhạt mở miệng, nhìn Triệu phong liếc một chút về sau, lại quét Triệu Ngọc Linh liếc một chút, nói: "Các ngươi người Triệu gia đánh nhĩ tử ta, có phải hay không nên cho ta một cái công đạo?"

Triệu phong nhìn lấy Kim Dật, mi đầu hơi nhíu một cái, chẳng biết tại sao, hắn tại Kim Dật trên thân cảm giác được một tia không khỏi áp lực, nhưng nghe đến Kim Dật lời nói, trong đôi mắt như cũ hiện lên một tia lửa giận.

"Buồn cười, thế mà còn muốn ta cho ngươi bàn giao?"

"Đương nhiên."

Kim Dật một bộ đương nhiên bộ dáng, nói: "Đánh nhĩ tử ta, còn muốn tùy tiện sự tình? Bất quá nếu là ngươi đem con gái của ngươi gả cho nhĩ tử ta, ngược lại cũng không phải là không thể. . ."

"Vô sỉ cùng cực!"

Nghe đến đó, Triệu phong rút cục giận không kềm được, đối phương rõ ràng là đến cửa khinh người, Kim Sa bang lợi hại, bọn họ Triệu gia cũng không phải dễ trêu, đã như vậy, vậy liền làm qua một trận!

Keng! !

Triệu phong cổ tay rung lên, bên hông Tinh Cương Trường Kiếm liền bị rút ra.

Kim Dật đồng dạng rút ra gánh vác một thanh tiền đen trường đao, không có chút nào ý sợ hãi nghênh đón, trong đôi mắt thậm chí toát ra một vòng vẻ ngạo nhiên.

Oanh! !

Đao kiếm va chạm, một tiếng thanh thúy sắt thép va chạm thanh âm, ở trong sân nổ tung.

Kim Dật thân nhiên Nhược Định, cầm trong tay tiền đen trường đao, đứng tại chỗ không nhúc nhích, mà đối diện Triệu phong, lại là cánh tay chấn động kịch liệt, liền lùi lại hơn mười bước, mới miễn cưỡng dừng lại.

Thấy cảnh này, trừ Kim Miểu lộ ra một tia khinh miệt nụ cười, còn lại Triệu gia mọi người, cơ hồ đều hoàn toàn biến sắc, liền Triệu Ngọc Linh cũng là lộ ra một tia khó có thể tin thần sắc.

Triệu phong sừng sững tại Luyện Huyết Cảnh viên mãn nhiều năm, cùng Kim Dật mấy lần giao thủ, đều là bất phân cao thấp, mà lần này thế mà nhất kích phía dưới, liền bày biện ra như thế tan tác chi thế!

"Ngươi. . . Ngươi đột phá thông mạch? !"

Miễn cưỡng dừng lại Triệu phong, trong đôi mắt lộ ra một vòng hải nhiên cùng khó có thể tin thần sắc, hẳn cuối cùng là biết Kim Sa bang vì có gì ý đến gây sự, nguyên lai Kim Dật đã tu thành thông mạch Vũ Sư!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thỉnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Giang Hàn Xuất Thủ

Thông mạch Vũ Sư!

Vô luận là thực lực, vẫn là địa vị, đều tuyệt không phải Luyện Huyết Cảnh chỗ có thể sánh được, mặc dù Luyện Huyết Cảnh cầm trong tay Linh Binh, đều khó có thể đối phó một vị tay không tác sát thông mạch Vũ Sư.

Kim Sa bang Kim Dật đột phá thông mạch Vũ Sư, hiển nhiên là dự định trực tiếp chiếm đoạt bọn họ Triệu gia, sau đó cấp tốc khuếch trương thế lực, cho nên mới cố ý đến cửa khiêu khích, chế tạo ra cảnh tượng như vậy.

"Vừa vào thông mạch, như giao hóa Long."

Kim Dật nhìn lên trước mặt lão đối thủ, bị chính mình nhất kích phía dưới, liền oanh liền lùi lại hơn mười bước, không khỏi lộ ra một tia vẻ cảm khái.

Về cảm khái chợt lóe lên về sau, Kim Dật lần nữa khôi phục lạnh nhạt, nhưng trong đôi mắt ngạo ý lại là vùng đi không được, bình thần liếc nhìn toàn trường.

Ứng ực!

Người Triệu gia, nhìn thấy Kim Dật ánh mắt quét tới, cơ hồ đều là nuốt ngụm nước bọt, trong đôi mắt lộ ra hoảng sợ cùng vẻ sợ hãi, có người càng là cúi đầu xuống, không dám cùng chỉ đối mặt.

Triệu Ngọc Linh biểu lộ cũng là liên tiếp biến hóa, hồn nhiên không nghĩ tới Kim Dật cái này Kim Sa bang trợ giúp, thế mà có thể đột phá thông mạch Vũ Sư, lần này hoành ép toàn trường, trừ phi là có cùng giai tồn tại ra mặt, bằng không bọn hắn căn bản không hề sức phản kháng.

"Kim Sa bang giúp đỡ thế mà đột phá thông mạch? !"

"Lần này hỏng bét, Ngọc Linh tỷ nhà phải có đại phiền toái."

Vương Hoảng cùng Giang Hàn bọn người đứng ở đằng xa, nhìn lấy một màn này, cũng đều là sắc mặt kịch biến, toát ra lo âu và vẻ khẩn trương, căn không biết nên ứng đối ra sao.

Triệu gia cùng Kim Sa bang mâu thuẫn, bọn họ tuy nói không thể nào chú ý, nhưng cũng là có chỗ hiểu biết, dù sao cũng là cửa nhà sự tình, hiện tại Kim Sa bang giúp đỡ đột phá thông mạch, dù cho là ngu ngốc đều biết, Triệu gia có đại phiền toái!

Quả thật đúng là không sai.

Ngay tại Kim Dật nhàn nhạt liếc nhìn toàn trường về sau, liền rất là bình tĩnh mở miệng: "Từ nay về sau, các người Triệu gia, liền trở thành Kim Sa bang phụ thuộc đi."

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng, một câu nói như vậy, không thể nghi ngờ là nhượng Triệu gia tất cả mọi người tâm thần chấn động, có giận không kềm được, có thì là sắc mặt tái nhợt khó coi.

"Người . . ."

Triệu phong khẽ cắn môi, sắc mặt lộ ra cực kỳ khó coi, chính muốn nói điều gì, liền đột nhiên nhìn thấy Kim Dật một bước vượt ngang ba trọng, đột nhiên nhất đao vùng tới.

Oanh! !

Triệu phong tại Kim Dật dưới một đao, mặc dù toàn lực chống cự, lại như cũ ngăn cản không nổi, cả người trực tiếp bay rót ra ngoài, phá tan đám người, mặc dù không có ngã sấp xuống, nhưng cũng cực kỳ chật vật, có chút đứng không vững.

Kim Dật khinh miệt quét Triệu phong liếc một chút, lạnh hừ một tiếng về sau, ánh mắt lần nữa từ Triệu gia trên thân mọi người đảo qua, nói: "Triệu gia nhập vào Kim Sa bang, người nào còn có ý kiến?"]

Không ít Triệu gia hộ vệ, cùng Triệu gia dòng chính thân thuộc, nhìn lấy một màn này, cũng không khỏi đến phần nộ căn răng, quyền đầu nắm chặt,

nhưng lại không người dám tiến lên, trực diện một vị thông mạch Vũ Sư uy thế.

Gặp người Triệu gia toàn bộ im lặng không nói, không dám nói lời nào, Kim Miểu từ phía sau đi tới, trong đôi mắt lộ ra một tia đắc ý chi sắc, hướng về phía trước đó cùng hấn tranh đấu những hộ vệ kia cười lạnh nói.

"Vừa mới không phải còn rất lợi hại phách lối à?"

Hắn cười lạnh nhìn về phía mấy tên hộ vệ kia, mấy tên hộ vệ kia cứ việc trong lòng tức giận, nhưng cũng chỉ có thể cắn răng nhẫn nại, không dám đứng ra.

Nhìn thấy một đám Triệu gia hộ vệ tất cả đều cúi đầu, Kim Miểu nhìn về phía nơi xa, ngay mặt sắc khó coi, trong đôi mắt tràn đầy tức giận Triệu Ngọc Linh, khóe miệng hơi nhếch lên một tia tà dị, nói:

"Ngọc Linh tiểu thư, vừa mới ra tay thật đúng là không nhẹ a, người nói người bây giờ muốn làm thế nào, ta tài năng tha thứ người vừa rồi sờ tác sờ vì đâu?"

Có Kim Dật vị này thông mạch Vũ Sư lão cha, Kim Miểu đối ở đây Triệu gia mọi người hồn nhiên không có một tia e ngại, dù là bị mọi người trợn mắt nhìn, cũng là một mặt cười khể đi qua.

Triệu Ngọc Linh đối Kim Miểu quắc mắt nhìn trừng trừng.

Kim Miểu chậm chạp đi tới gần, cẩn thận chu đáo một chút Triệu Ngọc Linh khuôn mặt, sau đó cười tà duỗi ra một ngón tay, liền muốn làm ra một số xâm nhục cử động.

"Cút!"

Triệu Ngọc Linh giận không kềm được, nhất quyền vung ra.

Kim Miểu hai tay trước người giao nhau, ngăn trở Triệu Ngọc Linh nhất quyền, kêu lên một tiếng đau đớn, lui ra phía sau hai bước, trong đôi mắt lộ ra một vòng tức giận.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, cầm xuống!"

Theo Kim Miểu ra lệnh một tiếng, mấy tên Thối Cốt Cảnh Kim Sa bang bang chúng, cấp tốc từ chu vi lên, đem Triệu Ngọc Linh bốn phía phương vị toàn bộ phong tỏa.

Mà người Triệu gia thấy thế, đang muốn vô ý thức tiến lên hỗ trợ, bên tai lại truyền đến Kim Dật hừ lạnh thanh âm, làm cho tất cả mọi người thân thể cứng ngắc, cước bộ ngưng kết.

Triệu phong giận không kềm được, đang muốn đoạt tiến lên, Kim Dật lại cười lạnh che ở trước người hắn.

Nhìn lấy một màn này, vô luận là vậy xem mọi người, vẫn là Triệu gia hộ vệ, đều là giận mà không dám nói gì, nhưng hết lần này tới lần khác ngay lúc này, đám người bên cạnh trong, vẫn là truyền đến một tiếng thanh thúy găm thét.

"Thật sự là đáng giận!"

"Người nào?"

Kim Miểu đang định chỉ huy cấp dưới, đem Triệu Ngọc Linh bắt lại, thình lình nghe được câu này rõ ràng thanh âm, cũng có chút nổi nóng hấn, lập tức lạnh lùng nhìn về phía đám người.

Đám người cấp tốc tách ra, lộ ra Vương Hoàng Giang Hàn bọn người, mà Vương Hoàng bọn người biểu lộ đều là có chút cứng ngắc, mấy người đều có chút mất tự nhiên nhìn về phía một bên Giang Tuyết.

Chú ý tới bốn phía ánh mắt đều rơi xuống trên người mình đến, Giang Tuyết le lưỡi, hướng Giang Hàn sau lưng vừa đứng, duỗi ra tay nhỏ, tại Giang Hàn phía sau chỗ đâm hai lần.

". . ."

Giang Hàn có chút dở khóc dở cười, chính mình còn chưa lên tiếng đâu, cô nàng này trước hết nhảy ra, tuy nói hắn đến không có ý định đứng ở một bên nhìn lấy, nhưng loại hành vi này tuyệt đối không thể giúp trường!

Hung hăng trừng Giang Tuyết liếc một chút về sau, Giang Hàn bình thản nhìn về phía Kim Miểu, nói:

"Ta!"

Kim Miểu quét Giang Tuyết liếc một chút, lại nhìn xem Giang Hàn, hắn đương nhiên nghe ra được vừa mới cái thanh âm kia, hắn là Giang Tuyết cô gái này thanh âm, bất quá nhìn Giang Hàn diện mạo cùng Giang Tuyết có chút tương tự, hơn phân nửa là hai huynh muội.

"Từ đâu tới tiểu quý, cũng dám xen vào việc của người khác."

Kim Miếu đến không có ý định cùng Giang Hàn những người không phận sự này dây dưa, nhưng nhìn thấy nửa co lại sau lưng Giang Hàn, lộ ra nửa bên khuôn mặt nhỏ Giang Tuyết, lại là trong lòng hơi động.

Hắn đối Triệu Ngọc Linh loại này bạo lực thiếu nữ không có gì hứng thú quá lớn, nhưng Giang Tuyết nhìn như vậy đứng lên yếu đuối, lại diện mạo tinh xảo động lòng người thiếu nữ, lại là nhượng hắn hứng thú tăng nhiều.

"Người cũng đã biết cái gì gọi là Họa là từ ở Miệng mà ra?"

Kim Miếu chậm rãi hướng về Giang Hàn bọn người đi tới, dự định trước lấy khí thế áp bách, dọa một cái Giang Hàn bọn người, sau đó lại động thủ đánh cho tàn phế Giang Hàn, sau cùng đem hoảng sợ ngốc Giang Tuyết bắt đi.

Thế nhưng là.

Không đợi hắn cân nhắc một câu muốn nói gì, mới đủ đủ hợp với tình hình, đầy đủ có khí thế, hắn liền đột nhiên ăn một chân, cả người phanh một chút, trực tiếp bay ngược mà ra.

"Nói nhảm nhiều quá."

Giang Hàn chậm chạp thu chân, bước lên phía trước đi ra, hắn mới không hứng thú nhìn cái này cái gì Kim Sa bang thiếu chủ ở trước mặt hắn nhảy tới nhảy lui, huống chi tên này còn dám dùng ánh mắt ấy nhìn nhà mình tiểu muội.

Phù phù! !

Kim Miếu cực kỳ chặt vật ngã sấp xuống ở phía xa trên mặt đất, tạo nên một mảnh tro bụi.

Sở hữu ánh mắt, tất cả đều hội tụ đến đi đến giữa sân Giang Hàn trên thân, cơ hồ đều lộ ra một tia ngạc nhiên thần sắc, đối cái này đột nhiên sinh ra biến hóa, phản ứng đều là hơi chút chậm chạp.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Lại Trảm Thông Mạch

"Thiếu. . . Thiếu chủ? !"

Khoảng cách gần nhất mấy tên Kim Sa bang bang chúng, căn liền không có kịp phản ứng, Giang Hàn là thế nào xuất thủ, Kim Miếu lại là thế nào bay rớt ra ngoài.

Thẳng đến Kim Miếu chặt vật quăng xuống đất, trong miệng máu tươi phun ra thời điểm, bọn họ mới cùng nhau kịp phản ứng, vô cùng bối rối tiến lên.

Còn lại một số người, thì là tất cả đều quay người nhìn về phía Giang Hàn, kinh sợ phía dưới, nhao nhao dựng thẳng lên trong tay đao kiếm, sát ý phun trào.

"Vẫn là như vậy xúc động."

Nhìn thấy Giang Hàn một chân đá bay Kim Miếu, Triệu Ngọc Linh chấn kinh sau khi, cũng không nhận được lộ ra một nụ cười khổ, lần này tốt, coi như muốn thoát thân cũng kiếp trước.

Tuy nói Giang Hàn là Thanh Huyền Chủ Viện Học Viện, có thể cũng không phải là mỗi một vị người viện học viên, đều có thể thành tựu thông mạch Vũ Sư, mà mỗi một vị thông mạch Vũ Sư, cơ hồ đều xuất từ Thanh Huyền Học Viện!

Thanh Huyền Chủ Viện học viên cái thân phận này, đầy đủ Lệnh Luyện Huyết Cảnh nhân vật coi trọng, thế nhưng là tại thông mạch Vũ Sư trước mặt, lại tính toán không cái gì.

"Hỗn trướng!"

Kim Dật nhìn lấy một màn này, cũng là giận tím mặt, lại có thể có người dám ở dưới mí mắt hắn, đem con của hắn đánh ngã bay thổ huyết? !

Đứng ở một bên Kim Sa bang trưởng lão, nhìn thấy Kim Dật tức giận bộ dáng, lập tức trong lòng hiểu ý, tiến về phía trước một bước phóng ra, một mặt lạnh lùng hướng đi Giang Hàn.

Tuy nhiên đối Giang Hàn trẻ tuổi như vậy, liền có thể một chiêu đánh bay Kim Miểu có chút chấn kinh, nhưng có Kim Dật vị này thông mạch Vũ Sư tại, cái này nho nhỏ Bình Dương Thành Khu, còn có thể có mấy nhà không thể trâu vào nhân vật? !

"Dám đối thiếu chủ hạ này ngoan thủ, muốn chết!"

Hắn giận quát một tiếng về sau, đi vào Giang Hàn trước người, năm ngón tay hiện lên câu, đột nhiên rơi xuống, muốn đem Giang Hàn một cái cánh tay trước kéo xuống tới.

Có thể Giang Hàn đối mặt một trào này, thần thái lại là không thay đổi chút nào, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không có động qua một chút, rất là tùy ý nắm tay nghênh tiếp.

Răng rắc! !

Nhất quyền phía dưới, này Kim Sa bang trưởng lão năm ngón tay liền răng rắc rung động, thậm chí ngay cả cùng cẳng tay, đều là trực tiếp vỡ vụn, cả người trực tiếp bay ngược mà ra.

Nếu như nói Giang Hàn một chiêu đánh bay Kim Miểu, mọi người tại đây chỉ là chấn kinh Vu Giang lạnh vậy mà như thế lớn mật lời nói, như vậy một kích này, liền làm không ít người nhân câu đột xuất, lộ ra mấy phần khó có thể tin thần sắc.

"Kim Sa bang Thu trưởng lão. . . Huyết Ứng trào không gì không phá, đủ để xé rách Tinh Thiết, thế mà bị nhất quyền đánh thành bộ dáng này? !"

"Cái này. . . Thiếu niên này là lai lịch thế nào?"

Vị kia Kim Sa bang trưởng lão, tại phụ cận mấy con phố nói, hiển nhiên vẫn là có uy danh hiển hách, bây giờ bị Giang Hàn một chiêu nghiền ép đánh tan, tất cả mọi người là trừng to mắt.

Khoảng cách Giang Hàn không xa, đang định đối Giang Hàn động thủ những Kim Sa đó giúp đỡ chúng, thấy cảnh này cũng đều là hít sâu một hơi, hết thảy đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Lạnh ca thế mà lợi hại như vậy."

"Đây chính là Thanh Huyền Chủ Viện học viên thực lực sao? !"

Vương Hoàng cùng Triệu Ngọc Linh mấy người cũng đều có chút không tưởng được, đến đều là cực kỳ khâm trọng, xuất mồ hôi trán, hiện tại tất cả đều thần sắc động dung.

]

"Người. . ."

Kim Dật trong lòng phần nộ, cũng bị chấn kinh thay thế, không nghĩ tới Giang Hàn cái này trẻ tuổi như vậy tiểu bối, vậy mà nhất kích phía dưới, liền đem dưới trưởng hân hai đại trưởng lão một trong Thu trưởng lão trực tiếp phế bỏ!

Thu trưởng lão có thể là có Luyện Huyết Cảnh tiểu thành tu vi, tại Huyết Ứng trào môn võ kỹ này càng là thấm vào mấy chục năm, dù cho là đối đầu Luyện Huyết Cảnh đại thành võ giả, cũng không có khả năng nhất kích thảm bại!

"Cái tuổi này liền có bức này tu vi, là Thanh Huyền Chủ Viện nhân vật thiên tài a."

Kim Dật một trái tim trầm xuống, Thanh Huyền Chủ Viện nhân vật thiên tài, mặc dù xuất thân bần hàn, cũng có khả năng bị các đại thế lực mời chào, cũng không phải là tùy tiện liền có thể trâu chọc.

Nhưng hắn nhìn một chút bị diu dất đứng lên Kim Miểu về sau, trong đôi mắt nhưng lại hiện lên một vòng tức giận, Kim Miểu đã triệt để hôn mê, trong miệng còn có máu tươi tràn ra, gần như trọng thương ngã gục!

Thanh Huyền Học Viện nhân vật thiên tài lại như thế nào? !

Chết thiên tài, cũng không phải là thiên tài, không có giá trị!

Xem như Kim Sa bang giúp đỡ, Kim Dật trừ thực lực mạnh mẽ bên ngoài, cũng là cực kỳ tàn nhẫn nhân vật, hành sự càng là cực kỳ quả quyết.

May mắn lấy tới một cái Ngưng Khí Đan, bằng chi đột phá thông mạch Vũ Sư về sau, hắn liền lập tức định ra chiếm đoạt Triệu gia, lại cấp tốc khuếch trương Kim Sa bang thế lực kế hoạch, gặp được một tên tiểu bối liền nhượng bộ, căn không phải hắn phong cách hành sự!

"Chết!"

Trong đôi mắt hiện lên một vòng tàn nhẫn quả quyết chi sắc, Kim Dật không đợi Giang Hàn mở miệng nói chuyện, liền đột nhiên thực sự tiến một bước, trong tay Kim Dao hung hăng chém xuống, Dao Khí Tung Hoàn.

Đã định đem Giang Hàn trực tiếp diệt sát ở đây, không lưu bất luận cái gì thời cơ, dù là Giang Hàn là cái tiểu bối, hắn cũng sẽ không có lưu lại tay, vừa ra tay chính là toàn lực ứng phó!

Ông! !

Đạo này kim sắc đao khí, ngang dọc một trượng, bộc phát ra Phong Nhận, khiến cho tâm thần người hải nhiên.

"Đây mới là hãn thực lực chân chính. . . Quả nhiên vừa vào thông mạch, như giao hóa Long sao? !"

Triệu phong thấy cảnh này, cũng không nhịn được làm nghẹn ngào, nếu là hãn đối mặt dạng này nhất kích, tuyệt đối khó mà tới, không chết cũng muốn trọng thương!

Triệu Ngọc Linh cùng Vương Hoàng bọn người, càng là sắc mặt đại biến, nhưng loại tình huống này, bọn họ cái gì đều làm không, chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy này một đạo khủng bố đao khí, hướng về Giang Hàn đón đầu đánh rớt.

Nhưng mà.

Đối mặt này đánh rớt kim sắc đao khí, Giang Hàn lại lắc đầu, năm ngón tay khê vò, hướng lên giơ lên, Xích Viêm Vãn Thiết kích liền bỗng dung hiện.

Coong! !

Kim sắc đao khí trầm tại Xích Viêm Vãn Thiết kích phía trên, phát ra một tiếng giống chuông tiếng vang, tại cả con đường trên vang vọng, sau đó liền tiêu tán trong không khí.

Giang Hàn hoành kích qua đỉnh, một tay cầm kích mà dừng, cánh tay không nhúc nhích tí nào.

"Là cái này. . . Người toàn lực?"

Hắn trong đôi mắt hiện lên một tia kinh ngạc, Kim Dật công kích vậy mà so hãn tương tượng còn muốn yếu, cùng Hắc Lâu Lâu Chủ chênh lệch căn không phải một điểm nửa điểm, đây là có chuyện gì? !

So sánh với Giang Hàn kinh ngạc, giữa sân bầu không khí lại là lâm vào ngưng kết.

"Không thể nào! ! !"

Vương Hoàng sớm đã tròn con mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Giang Hàn trong tay Xích Viêm Vãn Thiết kích, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin thần sắc, trước mắt Giang Hàn thân ảnh, dần dần cùng trong đầu một kích đánh chết Hắc Lâu Lâu Chủ cái thân ảnh kia chồng lên đến cùng một chỗ.

Không chỉ là hắn.

Hắc Lâu Lâu Chủ vẫn lạc sự tình, thế nhưng là chấn động toàn bộ Bình Dương Thành Khu, gần như không ai không biết, ở đây người nhìn lấy Giang Hàn trong tay này một cây xích hồng sắc Trường Kích, cơ hồ đều là thần sắc ngốc trệ.

Lúc này, Giang Hàn ngăn trở Kim Dật nhất kích, đã không tính là gì, Xích Viêm Vãn Thiết kích xuất hiện, khiến cho toàn trường tất cả mọi người là lạng ngắt như tờ, tâm thần chấn động mãnh liệt!

Hắn. . . Cũng là Huyết Kích? !

Mọi người tại đây căn khó mà đem một người một kích, chém giết Hắc Lâu Lâu Chủ Huyết Kích hình tượng, cùng trước mắt cái tuổi này tựa hồ còn chưa tròn hai mươi thiếu niên trùng hợp đến cùng một chỗ.

Kim Dật lúc này cũng là một mặt hải nhiên, càng nhiều thì hơn là khó có thể tin.

Hắc Lâu Lâu Chủ vẫn lạc thời điểm hắn cũng không ở tại chỗ, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng hắn biết được chuyện đã xảy ra, trước mắt Giang Hàn tuy tiện ngăn trở chính mình toàn lực nhất kích, xuất ra là một cây xích hồng sắc Trường Kích, hơn nữa còn là bỗng dung lấy ra, hiển nhiên vận dụng Hư Không Giới.

Dù loại này kết hợp chung một chỗ, Giang Hàn thân phận căn không thể nghi ngờ!

"Trốn!"

Kim Dật trong lòng kinh hãi, trong nháy mắt liền hóa thành hoảng sợ, hắn là bằng vào Ngưng Khí Đan, mới may mắn đột phá thông mạch Vũ Sư, trong tay liền một thanh Linh Binh đều không có, có thể nói đúng bất luận một vị nào thông mạch Vũ Sư, hắn đều không có thủ thắng nắm chắc, huống chi Huyết Kích loại này kinh khủng tồn tại!

Về phần Giang Hàn trẻ tuổi như vậy, liền có thể có bức này thực lực kinh khủng, điều này có ý vị gì, hắn cơ hồ đều không dám suy nghĩ!

"Muốn giết ta, vậy cũng chớ đi."

Tuy nhiên không biết cái này Kim Dật vì sao như thế chi yếu, nhưng Giang Hàn như cũ không có ý định buông tha, đăm mạc quét hấn liếc một chút về sau, trong nháy mắt thôi động bạo tẩu bí thuật, một bước rơi xuống, liền tới đến sau lưng của hấn.

Kim Dật cảm thấy được sau lưng động tĩnh, chỉ cảm thấy vãi cả linh hồn, hai tay nắm ở Kim Dao, rống to một tiếng, quay người bỗng nhiên vung lên, ý đồ ngăn trở Giang Hàn một kích.

Nhưng

Giang Hàn một kích rơi xuống, lại như cũ giống như Thái Sơn sụp đổ, không thể tới, một chiêu liền đem trong tay hấn Kim Dao cứ thế mà chặt đứt, tính cả cả người chém thẳng tại chỗ!

...

Thanh Huyền lịch một trăm năm mươi một năm.

Tuổi tác bất quá 20 Tuyệt Đại Thiên Kiêu 'Huyết Kích' Giang Hàn, tại Bình Dương Thành Khu, trước trăm Hắc Lâu Lâu Chủ tại hẻm cũ nói, chém về sau Kim Sa bang giúp đỡ tại phổ dài.

Tin tức truyền ra, Bình Dương Đình Dương Huyền Dương, tất cả đều vì thế mà chấn động!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Tức Giận

Tại Kim Sa bang giúp đỡ Kim Dật bị Giang Hàn chém giết về sau, Kim Sa bang lập tức liền gấp huy diệt tính đã kích, đại bộ phận bang chúng giải tán lập tức, còn lại một số, làm theo gia nhập Triệu gia, trở thành Triệu gia dưới trướng thế lực.

Mà Kim Sa bang ban đầu không chế ba con đường địa bàn, cũng đều bị Triệu gia toàn bộ tiếp thu, toàn bộ quá trình cũng chưa từng xuất hiện cái gì phản kháng thanh âm.

Huyết Kích Giang Hàn danh hào còn tại đó, dù cho là Trần gia loại này Bình Dương đình phong gia tộc thế lực, đều không muốn tùy tiện trêu chọc, huống chi một số thượng vàng hạ cám Tiểu Thế Lực.

Bất quá.

Chiếm đoạt là một chuyện, muốn hoàn toàn khống chế, cũng không phải là dễ dàng như vậy, còn cần chậm rãi xếp vào nhân thủ bố trí, tài năng tiêu hóa hết cái này đột nhiên tăng vọt nhiều gấp đôi địa bàn.

Lúc ban đêm, Giang Hàn đứng tại Triệu gia môn khẩu, hướng về phía Triệu phong bọn người chấp tay cáo biệt.

Triệu phong đem Giang Hàn đưa ra ngoài cửa, hấn đối Giang Hàn những này, nhà mình nữ nhi quan hệ cá nhân đồng bạn hảo hữu, vẫn luôn là cảm mạc kếp phát triển thái độ, hồi tưởng lại ban ngày tràng cảnh, nhưng trong lòng không khỏi thở dài.

Phụ thân hấn cùng Giang Hàn gia gia mười phần giao hảo, tại Giang Hàn một nhà rời đi Giang gia về sau, thậm chí có cùng Giang Hàn một nhà lập thành quan hệ thông gia ý nghĩ, nhưng bởi vì Triệu Ngọc Linh so Giang Hàn tuổi tác lớn hơn mấy tháng, tiểu nữ nhi lại nhỏ hơn sáu bảy tuổi, tăng thêm hấn phản đối, cuối cùng coi như thôi.

Ai có thể nghĩ tới khi đó nghèo rớt mùng tơi, cần dựa vào bọn họ Triệu gia tiếp tế tài năng duy sinh, liền cửa hàng binh khí đều là dựa vào Triệu gia dưới quyền một luyện khí công xưởng mở Giang Hàn một nhà, lại xuất hiện Giang Hàn bức này tuyệt đỉnh Thiên Kiêu, đủ để tùy tiện sửa nhất tộc vận mệnh nhân vật.

"Nếu là không có Tiểu Hàn người, lần này sợ là khó mà thiện, xin nhận ta thi lễ."

"Phong thúc nói quá lời."

Giang Hàn không đợi Triệu phong khom người, liền liền vội vàng tiến lên đỡ dậy, có Triệu Ngọc Linh ở phía sau, nếu là hấn thụ Triệu phong thi lễ, cái này việc vui coi như lớn.

"Dĩ vãng xong qua không ít tai họa, đều là Ngọc Linh tỷ hỗ trợ bãi bình, bây giờ Ngọc Linh tỷ có phiền phức, tự nhiên hỗ trợ, huống hồ bất quá là tiện

tay mà thôi mà thôi."

"Kim Dật chết, Kim Sa bang quân long vô thù, hẳn là không khó đối phó, những bang phái khác gia tộc, hẳn là cũng sẽ không ngay tại lúc này nhảy ra."

Giang Hàn cười cười về sau, liền hướng về phía Triệu phong bọn người cáo từ, biến mất tại trong màn đêm.

Nhìn qua Giang Hàn rời đi, đứng tại Triệu Phong Hậu phương Triệu Ngọc Linh, trong đôi mắt hiện lên một tia phức tạp, nhưng trong đó càng nhiều vẫn là vui mừng, cái kia thường xuyên gặp rắc rối non nớt thiếu niên, bây giờ đã cất bước tại một đầu tiên đồ tươi sáng bên trên, ngẩng đầu hướng về phía trước.

"Đáng tiếc , đáng tiếc."

]

Triệu phong nhìn lấy Giang Hàn bóng lưng biến mất, không khỏi liên tục thở dài, không thể sớm đi phát hiện Giang Hàn đầu này Tiềm Long, bây giờ tuy nhiên có Triệu Ngọc Linh quan hệ tại, thời khắc nguy cơ có thể dựa vào Giang Hàn mấy phần, nhưng Giang Hàn cuối cùng không phải người Triệu gia.

Lấy Giang Hàn võ đạo thiên phú, chỉ cần không nửa đường vẫn lạc, ngày sau nhất định bước lên trời, cùng bọn hắn bức này tiểu thành Tiểu Tộc, khoảng cách sẽ càng lúc càng lớn, loại này tình cũ cũng là dùng một lần sẽ ít đi một lần, muốn băng vào Giang Hàn nhất phi trùng thiên, này là không thể nào.

...

Trong màn đêm, Giang Hàn rất nhanh về đến trong nhà, cùng Cha Mẹ tiểu muội nói một tiếng về sau, liền trở lại gian phòng của mình trong.

Đến hắn bây giờ tu vi, sẽ rất ít lại ăn phổ thông đồ ăn ăn thịt, những này đối với hắn mà nói đều là tạp chất, không có bất kỳ cái gì đáng giá hấp thu, ăn hết liền phải cấp tốc hàng ra ngoài thân thể, trừ phi là Hoang Thủ huyết nhục, còn đáng giá tiêu hóa một chút, miễn cưỡng có thể tạo được mấy phần bổ sung khí huyết tác dụng.

Đến thông mạch cảnh, đã thông kinh mạch về sau, có thể câu thông thiên địa nguyên khí, trực tiếp từ thiên địa ở giữa hấp thu nguyên khí, võ giả liền triệt để chuyển thành lấy đan dược làm thức ăn, hoặc là Ích Cốc tự học, trừ phi là một số phẩm chất cực cao, ẩn chứa nguyên khí đặc thù nguyên liệu nấu ăn, nếu không đều là sẽ không đi dụng.

"Ta bây giờ tu vi, tại Bình Dương loại địa phương nhỏ này, xác thực có thể xưng vương xưng bá, có thể lật tay bị tiêu diệt Kim Sa bang cái này nhóm thế lực, nhưng nếu là Lâm gia Tiêu gia loại kia thế lực xuất thủ, lại đủ để phát tay bị tiêu diệt mười cái Triệu gia."

Cảm nhận được cường đại võ giả, vượt lên trên chúng sinh cái loại cảm giác này, Giang Hàn trong lòng không có nửa điểm kiêu ngạo, có chỉ là một loại trầm ổn và bình tĩnh.

Mặc kệ là Lâm gia vẫn là Tiêu gia, chết một vị Tự Nguyên Vũ Sư, coi như trong thời gian ngắn tra không được trên người hắn, nhưng khoản nợ này cuối cùng vẫn là hội hướng trên đầu của hắn tính toán.

Không nói tu vi chỉ có Đoán Thể Giang Lạc cùng Trương Vân, liền xem như hắn, cũng không thể thừa nhận Lâm gia Tiêu gia Lôi Đình Chi Nộ, giống Tự Nguyên Vũ Sư loại nhân vật này, chết mất một cái mặc dù thương cân động cốt, nhưng cũng chạm đến không cần, tùy tiện liền có thể lại phái tới một cái.

Hướng hồ hắn còn muốn đem tiểu muội đưa đến Thanh Huyền Học Viện qua, đến lúc đó lại hội sinh ra không ít nguy hiểm, bây giờ tu vi cùng thực lực còn là xa xa không đủ.

Ít nhất phải đem tu vi tăng lên tới thông mạch cảnh, hắn mới có nắm chắc tại trở lại Thanh Huyền Học Viện về sau, ứng đối với Lâm gia Tiêu gia vùng trộm hắc thủ.

Về phần bên ngoài, có Hồ lão vị sư phụ này tại, Thiên còn sập không xuống.

"Thông mạch!"

Sau khi hít sâu một hơi, Giang Hàn đem tâm tính trở nên bằng phẳng, ngồi xếp bằng nghỉ ngơi.

Ngày kế tiếp.

Hắn đi một chuyến Hắc Thị, lần nữa mua sắm năm viên Nguyên Khí Đan, chuẩn bị đem nguyên khí trong cơ thể toàn bộ thôi luyện vì Viêm Dương nguyên khí, sau đó nhất cử tác khí, trùng kích thông mạch.

...

Thanh Huyền thành, Lâm phủ.

"Từ Vinh chết, có thể nói cho ta biết là chuyện gì xảy ra sao? Sở huyền."

Tại một chỗ vắng vẻ hoa trong viên, một tên không gian tự uy trung niên nhân, chính đứng chấp tay, đứng tại một mảnh hồ nước trước, nhàn nhạt mở

miệng, ngữ khí lại ảm ảm có một cổ phần nộ chi ý.

Hắn là Thừa Thiên hầu, Lâm thừa vận.

Từ Vinh chính là Tụ Nguyên Vũ Sư, cho dù là tại Lâm gia, Tụ Nguyên Vũ Sư cũng chỉ có hơn mười vị, mỗi một vị đều đảm nhiệm chức vị quan trọng, đột nhiên chết một vị Tụ Nguyên, cho dù là hắn, cũng theo đó kinh động, tự mình hỏi đến.

Luôn luôn tại Lâm Hạo Hiên bên người, bình thân ung dung trắng tóc mai lão giả Sở lão, tại Lâm thừa vận vị này Thừa Thiên hầu trước mặt, lại không cách nào bảo trì trấn định, cái trán không ngừng có vết mồ hôi tràn ra.

"Lấy Từ Vinh chi năng, tập sát một tên tiểu bối, nên là vạn vô nhất thất, cái này các mấu chốt trong đó, ta cũng nghĩ không thông, chẳng lẽ nói Hồ lão phái thân Vô Cực âm thầm bảo hộ tên tiểu bối kia?!"

Tại Từ Vinh mất đi liên lạc gần như thời gian nửa tháng về sau, hắn phát giác được không đúng, phái người tiến về thành Thanh Dương tìm kiếm tin tức, cuối cùng lại đạt được Từ Vinh đã chết tình báo.

Đến lúc này một lần, đã là một tháng có thừa, căn liền không thể nào tra được.

"Hừ!"

Lâm thừa vận lạnh hừ một tiếng, thanh âm dường như sấm sét, tại trong đình viện nổ vang, chấn động sở huyền liên lùi lại hai bước, tính cả phía trước hồ nước, đều tạo nên Thiên Tăng gợn sóng.

"Hiên nhi mặc dù có thiên phú, nhưng hành sự xúc động, không đủ trầm ổn, ta để ngươi cùng ở bên cạnh hắn, là để ngươi có thể ma luyện hắn tính tình, kết quả đây chính là ngươi cho ta bàn giao?"

Liên quan tới Giang Hàn sự tình, tại hắn bị kinh động về sau, liền trực tiếp điều tra cái triệt để, kết quả cuối cùng lại là nhượng hắn cực kỳ nổi nóng.

Ban đầu bắt quả là tư chất bình thường tiểu bối, không khỏi thành hồ linh đệ tử, lại không khỏi tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết thuận buồm xuôi gió không trở ngại chút nào, một cho tới hôm nay, làm Lâm gia chết một vị Tụ Nguyên Vũ Sư, còn không biết đến tột cùng là thể nào chết.

Đơn giản phế vật!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Đoán Thể Dể, Thông Mạch Khó

Nửa tháng sau.

Trong đình viện, Giang Hàn ngồi xếp bằng, cỡi trần, toàn thân trên dưới nhiệt khí bốc lên, thể nội Viêm Dương nguyên khí theo một thân Viêm Dương tinh huyết lẫn lộn phun trào.

Bị hắn nuốt tại thể nội Ngưng Khí Đan, không ngừng phóng xuất ra một cỗ tinh khiết nguyên khí, dung nhập vào Giang Hàn Viêm Dương nguyên khí bên trong, thoả luyện Giang Hàn Viêm Dương nguyên khí, khiến cho Giang Hàn thể nội Viêm Dương nguyên khí trở nên càng thêm ngưng luyện cùng tinh khiết.

Mà liền tại Ngưng Khí Đan được hiệu không sai biệt lắm hao hết, Giang Hàn thể nội Viêm Dương nguyên khí, cũng đạt tới một cái đỉnh phong thời điểm, hắn không chế Viêm Dương nguyên khí, ra sức xông lên.

Từ!

Một tiếng nhỏ bé không thể nhận ra nhẹ vang lên, trong cơ thể hắn một đường kinh mạch, bị miễn cưỡng xông mở một chút xú, không đợi Viêm Dương nguyên khí tràn vào, liền lại cấp tốc phong bế.

Giang Hàn cắn răng một cái, không chế Viêm Dương nguyên khí điên cuồng trùng kích, nhưng lại căn vô pháp Quán Thông Kinh Mạch, ngược lại là trùng kích kinh mạch có chỗ tổn thương, đem Bất Diệt Chi Thể khôi phục năng lực dẫn phát ra, khôi phục kinh mạch bị thương.

"Đây chính là tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết cái thứ nhất vấn đề lớn a. . ."

Giang Hàn mở to mắt, khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Sớm tại năm ngày trước đó, hắn nguyên khí cũng đã toàn bộ chuyển hóa làm Viêm Dương nguyên khí, về sau hắn liền phục dùng Ngưng Khí Đan, ý đồ

nhất cổ tác khí đột phá thông mạch, kết quả lại là trùng kích thất bại.

Mà ngưng luyện năm ngày Viêm Dương nguyên khí, hôm nay hấn ăn vào viên thứ hai Nguyên Khí Đan, lần nữa trùng kích thông mạch, kết quả lại như cũ thất bại!

Nguyên nhân thất bại, cũng không phải là hấn Viêm Dương nguyên khí không đủ mạnh, mà chính là hấn kinh mạch quá cường nhận, căn khó mà quán thông!

Tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, thể phách xa so với tu luyện đồng dạng công pháp người muốn cường hấn nhiều, thậm chí đơn thuần thể phách lời nói, bình thường Thiên Cấp Công Pháp, đều không nhất định có thể vượt qua Viêm Dương Tinh Thần Quyết.

Cũng chính vì vậy, hấn kinh mạch xa so với thường nhân muốn cứng cỏi nhiều, Quán Thông Kinh Mạch độ khó khăn, cũng phải lớn hơn nhiều, mà lại Quán Thông Kinh Mạch quá trình bên trong, cũng lại càng dễ tổn thương kinh mạch.

Tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, mười cái Luyện Huyết viên mãn, đều không nhất định có thể thành tựu một cái thông mạch!

"Liên phục hai khóa Ngưng Khí Đan, ta bây giờ Viêm Dương nguyên khí, so với này Kim Dật chỉ sợ cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều, thế mà liên kinh mạch một tia khe hở đều khó mà xông mở."

Giang Hàn có chút đau đầu.

Hấn nguyên khí triệt để hóa thành ngưng luyện Viêm Dương nguyên khí, thực lực so với trước đó chỉ ít lại tăng lên một thành, nhưng nếu là không có thể đột phá thông mạch, bị vây ở Luyện Huyết Cảnh viên mãn, đây chính là mìn phân hồng bút.

"Kinh mạch quá mức bền bỉ, hoặc là liên tiếp tục thối luyện Viêm Dương nguyên khí, đề bạt Viêm Dương nguyên khí ngưng luyện trình độ, sau đó cường ép trùng kích thông mạch. . . Ta có Bất Từ Chi Thể, kinh mạch tổn thương cũng có thể khôi phục, cũng không sợ cường ép trùng kích quá trình bên trong xuất hiện cái gì sai lầm."

]

"Từ cái đó ra, cũng chỉ có nghĩ biện pháp lấy tới so Ngưng Khí Đan hiệu quả tốt hơn phụ tá loại đan dược, tốt nhất là có thể đối kinh mạch thân thể có tác dụng."

Giang Hàn cúi đầu, một trận trầm tư.

Bây giờ hấn nguyên khí trong cơ thể đã toàn bộ hóa thành Viêm Dương nguyên khí, muốn muốn tiếp tục đề bạt Viêm Dương nguyên khí ngưng luyện trình độ, có thể nói là cực kỳ gian nan, làm nhiều công ít đều không đủ lấy hình dung.

Coi như không ngừng nuốt Nguyên Khí Đan cùng Ngưng Khí Đan, dùng tới hai ba tháng, đều không nhất định có thể đem Viêm Dương nguyên khí ngưng luyện trình độ đề bạt cái mấy thành.

Về phần cái sau. . .

So Ngưng Khí Đan tốt hơn phụ tá loại đan dược, hấn cô lậu quả văn cũng không hiểu biết, bất quá trong trí nhớ, ngược lại là có một loại linh dược, hiệu quả so Nguyên Khí Đan muốn mạnh hơn mấy lần.

Loại linh dược này tên là Thất Tiết thông mạch cô, sinh trưởng tại cực kỳ khô cằn viêm nhiệt hoàn cảnh, ngoại hình như nhân loại kinh mạch cốt cách, từ rễ cây đâm lên hết thảy có Thất Tiết, tên cô Thất Tiết thông mạch cô.

Loại linh dược này giá cả so với Ngưng Khí Đan, vền vền chỉ quý gấp hai ba lần khoảng chừng, bởi vì người bình thường phục dụng một hạt Ngưng Khí Đan, liền đủ để đột phá thông mạch, không cần dựa vào loại linh dược này.

Thế nhưng là.

Loại linh dược này là khó mà bồi dưỡng trồng trọt linh dược một trong, mà lại cực kỳ khó tìm, chính là có thể ngộ nhưng không thể cầu chi vật, ngẫu nhiên gặp được người chưa chắc sẽ mua, nhất tâm muốn người lại không nhất định mua được.

Giang Hàn trầm ngâm một trận về sau, cuối cùng quyết định hai bút cùng vẽ.

Tiếp tục thối luyện Viêm Dương nguyên khí, cũng vẫn là cần Nguyên Khí Đan, hấn Nguyên Khí Đan đã đều dùng xong, vừa vặn lại muốn mua một số, sau đó thuận tiện nhìn xem có hay không Thất Tiết thông mạch cô tín tức.

. . .

Hèm cũ nói.

Tại một nhà lớn hơn đan dược phô trong, Giang Hàn mua xuống sáu viên Nguyên Khí Đan, thanh toán Tinh Tệ, đem Nguyên Khí Đan để vào trong bình ngọc.

Có thể duy nhất một lần mua xuống sáu viên Nguyên Khí Đan nhân vật có thể cũng không phổ biến, đan dược phô trải người đi theo Giang Hàn bên cạnh, hồng quang đầy mặt, nhận lấy Tinh Tệ về sau, cười ha hả hỏi:

"Không biết các hạ có thể còn cần những đan dược khác?"

"Nhưng có Ngưng Khí Đan?"

Giang Hàn tùy ý hỏi một câu.

Đan dược phô trải Chủ Thần sắc hơi cứng đờ, có chút xấu hổ gãi gãi đầu, nói: "Cái này ngược lại là không, hơn một tháng trước ngược lại là may mắn lấy tới một khóa, bắt quá đã bị người mua đi."

"Đây Thất Tiệt thông mạch cỏ đâu?"

Giang Hàn nhìn xem đan dược phô trải người, mô phỏng như vô tình theo miệng hỏi.

Đan dược phô trải người tuy nhiên cũng không phải là Luyện Đan Sư, nhưng đối với đan dược và các trồng linh dược vẫn là có chỗ hiểu biết, mà lại hẳn đan dược phô bên trong cũng có các trồng linh dược bán.

"Cái này cũng không có. . ."

Thần sắc hắn có chút xấu hổ, nói: "Loại vật này so Ngưng Khí Đan còn ít hơn, ta đến bây giờ cũng chỉ là nghe nói qua, còn chưa từng thấy đây."

Giang Hàn gật gật đầu, ngược lại cũng không phải đặc biệt thất vọng, đến liền không có trông cậy vào tùy tiện qua một nhà đan dược phô liền có thể mua được Thất Tiệt thông mạch cỏ.

"Đúng."

Gặp Giang Hàn quay người muốn đi, đan dược phô trải người do dự một chút, vẫn là lên tiếng nhắc nhở: "Ngưng Khí Đan lời nói, một tháng một lần Hắc Thị buổi đầu giá bên trên, có thể sẽ xuất hiện, về phần Thất Tiệt thông mạch cỏ, chỉ sợ chỉ có thể qua khắp nơi các hỏi một chút có tin tức hay không."

"Đa tạ nhắc nhở."

Giang Hàn cước bộ ngừng dừng một cái, hướng về phía đan dược phô trải chủ đạo tạ một câu, sau đó liền xoay người lần nữa, rồi đi đan dược phô.

Hắc Thị đầu giá lại. . . Khắp nơi các. . .

Cái trước Giang Hàn ngược lại là biết, bắt quá hắn lại là hứng thú không lớn, Ngưng Khí Đan nhiều nhất giúp hắn ngưng luyện một điểm Viêm Dương nguyên khí, vô pháp trợ hắn đột phá thông mạch, trên đầu giá hội giá cả đoán chừng sẽ còn bị nhắc rất cao, mua đồ chơi kia còn không bằng nhiều mua một số Nguyên Khí Đan chậm rãi thôi luyện.

Về phần khắp nơi các, tại Giang Hàn cũng đồng dạng có chỗ hiểu biết, là một cái chuyên môn bán các loại tình báo tin tức địa phương, địa vị rất là Siêu Nhiên, cùng Triều Đình có cực kỳ mật thiết liên hệ, tựa hồ tại mỗi cái Thành Khu đều có tồn tại.

Tại Thanh Huyền Học Viện nhiệm vụ đường xác nhận nhiệm vụ về sau, nếu là cần một số khó mà sưu tập tình báo, liền có thể qua khắp nơi các trực tiếp mua sắm.

"Đã này trải người nói như vậy, nhìn tới nơi này cũng có khắp nơi các, tìm xem nhìn."

Giang Hàn rồi đi đan dược phô về sau, tại hẻm cũ đường cùng Hắc Thị bên trong tìm kiếm, cũng không lâu lắm, liền tìm tới một nhà mộc mạc hai tầng tiêu các, chính là khắp nơi các.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Thanh Dương Đấu Võ Tràng

Đi vào tiêu các về sau, một tên Thanh Y hầu hạ liền thần sắc bình thản đi tới.

"Tình báo giá trị Thiên Kim, không biết các hạ cần loại tin tình báo nào?"

Giang Hàn suy tư một chút, cảm ra bản thân cái viên kia Thanh Huyền lệnh.

Nhìn thấy Thanh Huyền lệnh, Thanh Y hầu hạ nao nao, lập tức cung kính hướng về phía Giang Hàn khom người, nói: "Gặp qua Thanh Huyền làm đại nhân, mời vào bên trong."

Thanh Y hầu hạ đem Giang Hàn dẫn tới tiểu các lầu hai, tại lầu hai cửa một căn phòng nhẹ nhàng gõ một chút cửa phòng, ra hiệu Giang Hàn đi vào, sau đó liền cung kính đứng ở một bên.

Giang Hàn như có điều suy nghĩ nhìn xem cửa phòng, đẩy cửa đi vào.

Trong môn là một chỗ yên tĩnh thanh nhã phòng nhỏ, trong phòng là một trương thấp bé bàn gỗ nhỏ, bên bàn gỗ là một tên Lục Sam thiếu phụ, chính yên tĩnh xếp bằng ở trên bồ đoàn.

Nhìn thấy Giang Hàn tiến đến, nàng mỉm cười, nhẹ nhàng buông tay.

"Ngồi."

"Thiếp thân Nhược Hi, là cái này Bình Dương khắp nơi các Các Chủ, không biết vị này Thanh Huyền làm cần loại tin tình báo nào? Có chút đặc thù tình báo khả năng vô pháp lập tức vào tay, mong rằng thông cảm."

"Tại hạ Giang Hàn, liên quan tới Thất Tịch thông mạch có tình báo, nơi này nhưng có?"

Nếu biết cái này khắp nơi các cùng Triều Đình có liên hệ, Giang Hàn cũng liền không thể nào che giấu, trực tiếp liền hỏi ra bản thân cần thiết.

"Tạm thời chờ một lát một lát."

Lục Sam thiếu phụ đứng dậy, hướng về phía Giang Hàn nhẹ giọng mở miệng, sau đó liền chuyển ra khỏi phòng, đi đến hậu phương bên trong trong các, bên trong trong các tựa hồ bố trí đặc thù nào đó trận pháp, nàng đi vào về sau, tung tích liền hoàn toàn biến mất, không cách nào lại nghe được nửa chút động tĩnh.

Giang Hàn cũng là không nóng nảy, an tĩnh ngồi yên ở đó chờ đợi.

Sau một lát, Lục Sam thiếu phụ lần nữa đi tới, hướng về phía Giang Hàn mỉm cười, nói: "Thất Tịch thông mạch có tình báo trước mắt vền vẹn có một phần, giá cả là một cái Tinh Tệ, bởi vì giá cả tại một cái Tinh Tệ phía dưới tình báo, đối Thanh Huyền làm miễn phí khai phóng, cho nên không thu lấy phí dụng."

Nói tới chỗ này, Lục Sam thiếu phụ hơi ngừng dừng một cái, sau đó liền tiếp tục nói: "Thất Tịch thông mạch có trước mắt tại Thanh Dương Đẩu Vô Tràng xuất hiện, là lần này đấu võ đại hội cuối cùng phần thưởng."

"Thanh Dương Đẩu Vô Tràng? Đây là địa phương nào?"

Giang Hàn lộ ra một tia kỳ quái.

Lục Sam thiếu phụ cười nhạt một tiếng, nói: "Tin tức này cũng có thể miễn phí, Thanh Dương Đẩu Vô Tràng tại thành Thanh Dương trung ương thành Thanh Dương khu, thường có Đoán Thể cảnh đến thông mạch cảnh không đợi võ giả, ở trong đó luận võ quyết đấu."

"Muốn đi vào Thanh Dương Đẩu Vô Tràng quan sát các loại võ giả luận võ quyết đấu, thì cần muốn thanh toán nhất định Thạch Tệ, trừ cái đó ra cũng có thể lựa chọn tham dự đấu võ, thủ thắng tức có thể đạt được nhất định Tinh Tệ trả thù lao, bị thua lại có chết bởi trên trận khả năng."

]

Nghe được Lục Sam thiếu phụ giảng thuật, Giang Hàn đại khái minh bạch Thanh Dương Đẩu Vô Tràng là cái địa phương nào, nhưng cùng lúc lại hơi nghi hoặc một chút, hỏi:

"Này đấu võ đại hội lại là cái gì?"

"Thường cách một đoạn thời gian, Thanh Dương Đẩu Vô Tràng đều sẽ tổ chức đấu võ đại hội, lấy các loại phần thưởng hấp dẫn đông đảo võ giả tham gia, thuộc về hỗn chiến loại hình, mà đánh bại còn lại sở hữu võ giả, cuối cùng đứng ở trên trận người, liền có thể cầm tới cuối cùng phần thưởng."

Lục Sam thiếu phụ cười yếu ớt trả lời, "Mặt khác, tu vi vượt qua thông mạch cảnh viên mãn, cầm đoán tham gia đấu võ đại hội, trừ cái đó ra làm theo không có hạn chế. . ."

Tốt một cái đấu võ đại hội.

Giang Hàn trong lòng suy tư một chút, không khỏi ánh mắt lóe lên, loại này hỗn chiến loại đấu võ đại hội, có thể cũng không phải là người nào tu vi cao nhất, người nào liền nhất định có thể thủ thắng, tu vi cao nhất không thể nghi ngờ là chúng mỗi tên chi, nói không chừng vừa lên đến liền sẽ bị tất cả mọi người vây công, trực tiếp oanh sát.

Tham gia loại này trước mắt bao người hỗn chiến đấu võ, hẳn Bất Tử Chi Thân có bại lộ khả năng, nhưng Thất Tịch thông mạch có vừa lúc là lần này đấu

võ đại hội khen thưởng, như là bỏ lỡ, trời mới biết lúc nào có thể gặp lại.

Nghĩ tới đây, Giang Hàn hít sâu một hơi, làm ra quyết định.

Thất Tiệt thông mạch cổ, hẳn muốn!

"Đa tạ Các Chủ cung cấp tình báo."

"Không cần phải khách khí."

Lục Sam thiếu phụ mỉm cười, đứng dậy đem Giang Hàn đưa ra ngoài cửa.

Cho đến Giang Hàn bóng lưng biến mất, nàng vừa rồi về đến phòng bên trong, trong đôi mắt quang mang lấp lóe, dường chỉ có chính mình có thể nghe được thanh âm thấp giọng thì thào.

"Huyết Kích Giang Hàn, Thanh Huyền Học Viện hồ trưởng lão đệ tử, phá Thanh Dương Vương ghi chép, hai tháng trước đó hiện thân thành Thanh Dương, nửa đường hư hư thực thực lọt vào Từ Vinh Đô Thống tập sát, nhưng lại lông tóc không tổn hao gì, mà Từ Vinh làm theo chết oan chết uổng. ."

Tuy nói Giang Hàn mang theo áo choàng mặt nạ, lại hạ giọng, nhưng xem như chương không tình báo khắp nơi các, phổ thông áo choàng mặt nạ ở chỗ này căn không che giấu được cái gì.

Nàng xuyên thấu qua cửa gỗ, ngó nhìn ngoài cửa sổ, lẩm bẫm nói: "Người này tập hợp đủ loại kỳ tích vào một thân, chính là năm gần đây lại một vị khó mà đoán trước nhân vật, không biết về sau đem sẽ như thế nào."

...

Rời đi khắp nơi các về sau, vì ngăn ngừa không đuổi kịp Thanh Dương Đẩu Võ Tràng đấu võ đại hội, Giang Hàn về đến trong nhà, cùng Giang Lạc bọn người chào hỏi, liền lập tức rời đi, thẳng đến thành Thanh Dương khu.

Thành Thanh Dương khu cùng Bình Dương Thành Khu hoàn toàn khác biệt, chính là nằm ở thành Thanh Dương trung ương nhất Thành Khu, cũng là toàn bộ thành Thanh Dương lớn nhất Thành Khu, thậm chí có một vị Vương Hầu tọa trấn nơi này!

Trần gia Giang gia loại kia, tại Bình Dương Định Dương này địa phương xưng vương xưng bá gia tộc, nếu là phóng tới thành Thanh Dương khu, đừng nói xưng vương xưng bá, đi ra ngoài cũng không dám đi loạn, vạn nhất trêu chọc đến có Tự Nguyên Vũ Sư thậm chí Hóa Cương Vũ Sư tọa trấn thế lực, lập tức liền muốn bị tiêu diệt.

Bất quá.

Xem như thành Thanh Dương trung ương nhất Thành Khu, Triều Đình đối với nơi này chương khống lực, ngược lại là so Bình Dương này địa phương mạnh hơn, có chuyên môn thành chủ Vệ Đội cùng Hộ Thành Vệ Đội bốn phía tuần tra.

Thanh Dương Đẩu Võ Tràng cũng không khó tìm, đi vào thành Thanh Dương khu về sau, Giang Hàn tùy ý chuyển nửa vòng, liền tìm tới Thanh Dương Đẩu Võ Tràng chỗ.

Đây là một mảnh cực kỳ to lớn sân bãi, so với Thanh Huyền Học Viện Luyện Võ Trường còn muốn cự đại, đi ở bên ngoài, thỉnh thoảng có thể nghe được bên trong truyền đến một số tiếng kinh hô cùng phấn chấn tiếng rống.

Nơi này có thể nói là bình dân cảm khu, chỉ có con nhà giàu muốn vui đùa hơn, hoặc là một số võ giả muốn quan sát cao giai võ giả đấu võ, nghiên cứu vũ kỹ, lại hoặc là một số muốn phát nhanh dân cờ bạc, mới sẽ tụ tập ở đây, quan sát Đẩu Võ Tràng nội đấu Võ.

Nơi này đã có võ giả đánh cược sinh tử tiến hành quyết đấu tàn khốc cùng huyết tính, cũng có con nhà giàu hưởng thụ cùng mục nát.

Bởi vì lo lắng bỏ lỡ Thất Tiệt thông mạch cổ, Giang Hàn không có quá nhiều quan sát, cấp tốc quán một vòng mấy lúc sau, liền tới đến Thanh Dương Đẩu Võ Tràng lối vào.

Tại Đẩu Võ Tràng lối vào, đứng vững hai tên cầm trong tay trường thương hộ vệ, bên cạnh để đặt lấy một cái hòm gỗ, cần ném vào một cái Tinh Tệ, mới có thể tiến nhập Đẩu Võ Tràng.

"Xem ra vô luận là quan sát đấu võ vẫn là tham gia đấu võ, đều phải giao tiền."

Giang Hàn lắc đầu, đối cái kia hòm gỗ có chút trông mà thèm, không biết bên trong thả bao nhiêu mai Tinh Tệ, bất quá đối phương đã bày ở bên ngoài, lộ ra nhưng nhưng lại không sợ đoạt.

Ném vào một cái Tinh Tệ về sau, Giang Hàn từ hai tên hộ vệ trung gian đi qua, tiến vào một đầu thật dài thông đạo, đi một đoạn về sau, thông đạo làm hai con đường, một đầu đi lên, một đầu hướng xuống.

Đi lên thông đạo, thông hướng quan sát đấu võ khu vực, mà hướng xuống thông đạo, làm theo thông hướng tham dự đấu võ Thanh Dương Đẩu Võ

Tràng nội bộ.

Hai cái thông đạo bên cạnh đều có một gã hộ vệ đứng thẳng.

Giang Hàn hơi ngừng dừng một cái về sau, liền hướng về hướng xuống thông đạo đi đến.

"Phía trên là quan sát đầu võ địa phương, đi bên kia." Đứng tại hướng xuống thông đạo bên cạnh hộ vệ, nhìn thấy Giang Hàn đi tới, trầm giọng mở miệng.

"Vậy ta hẳn là không đi nhầm."

Giang Hàn cười nhạt một tiếng, cũng không có ngừng bước, từ tên hộ vệ kia bên cạnh đi qua, biến mất tại hắc ám trong thông đạo.

A?

Hai tên hộ vệ hết thấy đều lộ ra một tia kinh ngạc, nhìn Giang Hàn niên kỷ chỉ sợ không cao hơn hai mươi tuổi, thế mà không phải đến quan sát đầu võ, mà chính là tới tham gia đầu võ.

Xác định không phải điên? !

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Phân Tràng

Đi vào tiểu các về sau, một tên Thanh Y hầu hạ liền thần sắc bình thản đi tới.

"Tình báo giá trị Thiên Kim, không biết các hạ cần loại tin tình báo nào?"

Giang Hàn suy tư một chút, cảm ra bản thân cái viên kia Thanh Huyền lệnh.

Nhìn thấy Thanh Huyền lệnh, Thanh Y hầu hạ nao nao, lập tức cung kính hướng về phía Giang Hàn khom người, nói: "Gặp qua Thanh Huyền làm đại nhân, mời vào bên trong."

Thanh Y hầu hạ đem Giang Hàn dẫn tới tiểu các lầu hai, tại lầu hai cửa một căn phòng nhẹ nhàng gõ một chút cửa phòng, ra hiệu Giang Hàn đi vào, sau đó liền cung kính đứng ở một bên.

Giang Hàn như có điều suy nghĩ nhìn xem cửa phòng, đẩy cửa đi vào.

Trong môn là một chỗ yên tĩnh thanh nhã phòng nhỏ, trong phòng là một trương thấp bé bàn gỗ nhỏ, bên bàn gỗ là một tên Lục Sam thiếu phụ, chính yên tĩnh xếp bằng ở trên bồ đoàn.

Nhìn thấy Giang Hàn tiến đến, nàng mỉm cười, nhẹ nhàng buông tay.

"Ngồi."

"Thiếp thân Nhược Hi, là cái này Bình Dương khắp nơi các Các Chủ, không biết vị này Thanh Huyền làm cần loại tin tình báo nào? Có chút đặc thù tình báo khả năng vô pháp lập tức vào tay, mong rằng thông cảm."

"Tại hạ Giang Hàn, liên quan tới Thất Tiết thông mạch cỏ tình báo, nơi này nhưng có?"

Nếu biết cái này khắp nơi các cùng Triều Đình có liên hệ, Giang Hàn cũng liền không thể nào che giấu, trực tiếp liền hỏi ra bản thân cần thiết.

"Tạm thời chờ một lát một lát."

Lục Sam thiếu phụ đứng dậy, hướng về phía Giang Hàn nhẹ giọng mở miệng, sau đó liền chuyển ra khỏi phòng, đi đến hậu phương bên trong trong các, bên trong trong các tựa hồ bố trí đặc thù nào đó trận pháp, nàng đi vào về sau, tung tích liền hoàn toàn biến mất, không cách nào lại nghe được nửa chút động tĩnh.

Giang Hàn cũng là không nóng nảy, an tĩnh ngồi yên ở đó chờ đợi.

Sau một lát, Lục Sam thiếu phụ lần nữa đi tới, hướng về phía Giang Hàn mỉm cười, nói: "Thất Tiết thông mạch cỏ tình báo trước mắt vèn vèn có một

phần, giá cả là một cái Tinh Tệ, bởi vì giá cả tại một cái Tinh Tệ phía dưới tình báo, đối Thanh Huyền làm miễn phí khai phóng, cho nên không thu lấy phí dụng."

Nói tới chỗ này, Lục Sam thiếu phụ hơi ngừng dừng một cái, sau đó liền tiếp tục nói: "Thất Tiết thông mạch cỏ trước mắt tại Thanh Dương Đấu Võ Tràng xuất hiện, là lần này đấu võ đại hội cuối cùng phần thưởng."

"Thanh Dương Đấu Võ Tràng? Đây là địa phương nào?"

Giang Hàn lộ ra một tia kỳ quái.

Lục Sam thiếu phụ cười nhạt một tiếng, nói: "Tin tức này cũng có thể miễn phí, Thanh Dương Đấu Võ Tràng tại thành Thanh Dương trung ương thành Thanh Dương khu, thường có Đoán Thẻ cảnh đến thông mạch cảnh không đợi võ giả, ở trong đó luận võ quyết đấu."

"Muốn đi vào Thanh Dương Đấu Võ Tràng quan sát các loại võ giả luận võ quyết đấu, thì cần muốn thanh toán nhất định Thạch Tệ, trừ cái đó ra cũng có thể lựa chọn tham dự đấu võ, thủ thắng tức có thể đạt được nhất định Tinh Tệ trả thù lao, bị thua lại có chết bởi trên trận khả năng"

]

Nghe được Lục Sam thiếu phụ giảng thuật, Giang Hàn đại khái minh bạch Thanh Dương Đấu Võ Tràng là cái địa phương nào, nhưng cùng lúc lại hơi nghi hoặc một chút, hỏi:

"Đây đấu võ đại hội lại là cái gì?"

"Thường cách một đoạn thời gian, Thanh Dương Đấu Võ Tràng đều sẽ tổ chức đấu võ đại hội, lấy các loại phần thưởng hấp dẫn đông đảo võ giả tham gia, thuộc về hỗn chiến loại hình, mà đánh bại còn lại sở hữu võ giả, cuối cùng đứng ở trên trận người, liền có thể cầm tới cuối cùng phần thưởng."

Lục Sam thiếu phụ cười yếu ớt trả lời, "Mặt khác, tu vi vượt qua thông mạch cảnh viên mãn, cảm đoán tham gia đấu võ đại hội, trừ cái đó ra làm theo không có hạn chế. . ."

Tốt một cái đấu võ đại hội.

Giang Hàn trong lòng suy tư một chút, không khỏi ánh mắt lóe lên, loại này hỗn chiến loại đấu võ đại hội, có thể cũng không phải là người nào tu vi cao nhất, người nào liền nhất định có thể thủ thắng, tu vi cao nhất không thể nghi ngờ là chúng mũi tên chỉ, nói không chừng vừa lên đến liền sẽ bị tất cả mọi người vây công, trực tiếp oanh sát.

Tham gia loại này trước mắt bao người hỗn chiến đấu võ, hán Bất Tử Chi Thân có bại lộ khả năng, nhưng Thất Tiết thông mạch cỏ vừa lúc là lần này đấu võ đại hội khen thưởng, như là bỏ lỡ, trời mới biết lúc nào có thể gặp lại.

Nghĩ tới đây, Giang Hàn hít sâu một hơi, làm ra quyết định.

Thất Tiết thông mạch cỏ, hán muốn!

"Đa tạ Các Chủ cung cấp tình báo."

"Không cần phải khách khí."

Lục Sam thiếu phụ mỉm cười, đứng dậy đem Giang Hàn đưa ra ngoài cửa.

Cho đến Giang Hàn bóng lưng biến mất, nàng vừa rồi về đến phòng bên trong, trong đôi mắt quang mang lấp lóe, dùng chỉ có chính mình có thể nghe được thanh âm thấp giọng thì thầm.

"Huyết Kích Giang Hàn, Thanh Huyền Học Viện hồ trưởng lão đệ tử, phá Thanh Dương Vương ghi chép, hai tháng trước đó hiện thân thành Thanh Dương, nửa đường hư hư thực thực lọt vào Từ Vinh Đô Thống tập sát, nhưng lại lông tóc không tổn hao gì, mà Từ Vinh làm theo chết oan chết uổng. . ."

Tuy nói Giang Hàn mang theo áo choàng mặt nạ, lại hạ giọng, nhưng xem như chuông không tình báo khắp nơi các, phổ thông áo choàng mặt nạ ở chỗ này căn không che giấu được cái gì.

Nàng xuyên thấu qua cửa gỗ, ngó nhìn ngoài cửa sổ, lẩm bẫm nói: "Người này tập hợp đủ loại kỳ tích vào một thân, chính là năm gần đây lại một vị khó mà đoán trước nhân vật, không biết về sau đem sẽ như thế nào."

. . .

Rời đi khắp nơi các về sau, vì ngăn ngừa không đuổi kịp Thanh Dương Đấu Võ Tràng đấu võ đại hội, Giang Hàn về đến trong nhà, cùng Giang Lạc bọn người chào hỏi, liền lập tức rời đi, thẳng đến thành Thanh Dương khu.

Thành Thanh Dương khu cùng Bình Dương Thành Khu hoàn toàn khác biệt, chính là nằm ở thành Thanh Dương trung ương nhất Thành Khu, cũng là toàn bộ thành Thanh Dương lớn nhất Thành Khu, thậm chí có một vị Vương Hầu tọa trấn nơi này!

Trần gia Giang gia loại kia, tại Bình Dương Đình Dương này địa phương xưng vương xưng bá gia tộc, nếu là phóng tới thành Thanh Dương khu, đừng nói xưng vương xưng bá, đi ra ngoài cũng không dám đi loạn, vạn nhất trêu chọc đến có Tụ Nguyên Vũ Sư thậm chí Hóa Cương Vũ Sư tọa trấn thể lực, lập tức liền muốn bị tiêu diệt.

Bất quá.

Xem như thành Thanh Dương trung ương nhất Thành Khu, Triều Đình đối với nơi này chừng khống lực, ngược lại là so Bình Dương này địa phương mạnh hơn, có chuyên môn thành chủ Vệ Đội cùng Hộ Thành Vệ Đội bốn phía tuần tra.

Thanh Dương Đấu Võ Tràng cũng không khó tìm, đi vào thành Thanh Dương khu về sau, Giang Hàn tùy ý chuyển nửa vòng, liền tìm tới Thanh Dương Đấu Võ Tràng chỗ.

Đây là một mảnh cực kỳ to lớn sân bãi, so với Thanh Huyền Học Viện Luyện Võ Trường còn muốn cự đại, đi ở bên ngoài, thỉnh thoảng có thể nghe được bên trong truyền đến một số tiếng kinh hô cùng phấn chấn tiếng rống.

Nơi này có thể nói là bình dân cấm khu, chỉ có con nhà giàu muốn vui đùa hơn, hoặc là một số võ giả muốn quan sát cao giai võ giả đấu võ, nghiên cứu vũ kỹ, lại hoặc là một số muốn phát nhanh dân cờ bạc, mới sẽ tụ tập ở đây, quan sát Đấu Võ Tràng nội đấu Võ.

Nơi này đã có võ giả đánh cược sinh tử tiến hành quyết đấu tàn khốc cùng huyết tinh, cũng có con nhà giàu hưởng thụ cùng mục nát.

Bởi vì lo lắng bỏ lỡ Thất Tiết thông mạch cơ, Giang Hàn không có quá nhiều quan sát, cấp tốc quán một vòng mấy lúc sau, liền tới đến Thanh Dương Đấu Võ Tràng lối vào.

Tại Đấu Võ Tràng lối vào, đứng vững hai tên cầm trong tay trường thương hộ vệ, bên cạnh để đặt lấy một cái hòm gỗ, cần ném vào một cái Tinh Tệ, mới có thể tiến nhập Đấu Võ Tràng.

"Xem ra vô luận là quan sát đấu võ vẫn là tham gia đấu võ, đều phải giao tiền."

Giang Hàn lắc đầu, đối cái kia hòm gỗ có chút trông mà thèm, không biết bên trong thả bao nhiêu mai Tinh Tệ, bất quá đối phương đã bày ở bên ngoài, lộ ra nhưng nhưng lại không sợ đoạt.

Ném vào một cái Tinh Tệ về sau, Giang Hàn từ hai tên hộ vệ trung gian đi qua, tiến vào một đầu thật dài thông đạo, đi một đoạn về sau, thông đạo làm hai con đường, một đầu đi lên, một đầu hướng xuống.

Đi lên thông đạo, thông hướng quan sát đấu võ khu vực, mà hướng xuống thông đạo, làm theo thông hướng tham dự đấu võ Thanh Dương Đấu Võ Tràng nội bộ.

Hai cái thông đạo bên cạnh đều có một gã hộ vệ đứng thẳng.

Giang Hàn hơi ngừng dừng một cái về sau, liền hướng về hướng xuống thông đạo đi đến.

"Phía trên là quan sát đấu võ địa phương, đi bên kia." Đứng tại hướng xuống thông đạo bên cạnh hộ vệ, nhìn thấy Giang Hàn đi tới, trầm giọng mở miệng.

"Vậy ta hẳn là không đi nhầm."

Giang Hàn cười nhạt một tiếng, cũng không có ngừng bước, từ tên hộ vệ kia bên cạnh đi qua, biến mất tại hắc ám trong thông đạo.

A?

Hai tên hộ vệ hết thấy đều lộ ra một tia kinh ngạc, nhìn Giang Hàn niên kỷ chỉ sợ không cao hơn hai mươi tuổi, thể mà không phải đến quan sát đấu võ, mà chính là tới tham gia đấu võ.

Xác định không phải điên? !

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Quỷ Dao Khách

Thanh Dương Đấu Võ Tràng.

Toàn bộ Đấu Võ Tràng sân bãi, tọa lạc tại Thanh Dương Đấu Võ Tràng trung ương chỗ, cực kỳ rộng lớn, mà Đấu Võ Tràng chung quanh thì là cao lớn

tường vây, tường vây tứ phía đều là cự Đại Khán Đài.

Cực kỳ to lớn nhìn trên đài, lúc này đen ngịt ngồi một bọn người, dĩ vãng phổ thông đấu võ, là sẽ không có nhiều người như vậy quan sát, nhưng mấy tháng cử hành một lần đấu võ đại hội, lại thường thường ta không giả tịch, cực kỳ đặc sắc.

Giờ này khắc này, như cũ có vụn vặt lẻ tẻ người vào bàn.

"Đây không phải Vương thiếu gia a, cũng có không đến xem đấu võ đại hội?"

"Mấy khối lâu mấy nạng kia chơi chán, đến thay đổi việc vui. . . Đúng, ta áp bốn trăm Tinh Tệ mua Quỷ Dao khách thắng, ngươi xem coi thế nào."

"Quỷ Dao khách? Cái kia Quỷ Ảnh giúp Đại Hộ Pháp?"

Một tên ăn mặc xa hoa công tử nhà giàu, hướng về phía một tên khác công tử nhà giàu kinh hô: "Tên kia thế mà tới tham gia đấu võ đại hội!? ! Cái này ai còn có thể đánh thắng a, Vương thiếu gia ngươi đủ gian trá, sớm một chút nói với ta, ta cũng mua Quỷ Dao khách thắng!"

"Thôi đi, đều nói cho ngươi, vậy ta còn thắng cái gì!"

Được xưng Vương thiếu gia công tử nhà giàu lông mày nhíu lại, rất là đắc ý.

. . .

Cũng không lâu lắm, đấu võ đại hội trận đầu liền bắt đầu.

Hết thấy 20 tên võ giả nhao nhao vào bàn, phân biệt đứng ở Đấu Võ Tràng biên giới chỗ, riêng phần mình xuất ra binh khí, nhìn chăm chăm nhìn qua những người khác, toàn thân sát khí phun trào.

Khi phụ trách chủ trì Đấu Võ Tràng trưởng lão, tuyên bố trận đầu lúc bắt đầu sau, cái này 20 tên võ giả liền ầm vang mà lên, bỗng nhiên hỗn chiến đứng lên.

Trong đó một vị tu vi đạt tới thông mạch cảnh đại thành, có chút danh tiếng nhân vật, trong nháy mắt liền lọt vào phụ cận năm tên võ giả liền thủ vây công, trong đó có một người tu vi cũng có thông mạch cảnh.

Oanh! Oanh! Oanh! !

Chiến đấu một vụ nổ phát, liền trực tiếp lâm vào gay cấn, oanh minh thanh âm không ngừng nổ vang, mà nhìn trên đài đồng đảo người quan chiến, cũng đều là thần sắc khẩn trương kích động, thỉnh thoảng hét lên kinh ngạc.

Ước chừng sau nửa canh giờ, giữa sân chỉ còn lại một người đứng thẳng, này người tay cầm một thanh trường kiếm màu đỏ ngòm, toàn thân máu me đầm đìa, sát khí trùng thiên, chính là một vị thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư.

"Đáng giận!"

"Tật ảnh kiếm tên kia, thế mà vừa lên đến liền bị vây công, đường đường thông mạch cảnh đại thành, thế mà liền phân trảng đều không qua được."

Không ít mua vị kia thông mạch cảnh đại thành tật ảnh kiếm thắng người, lúc này đều là một mặt nổi nóng.

Tu vi cao nhất, vô pháp lấy được chiến thắng, tại cái này Đấu Võ Tràng trong cũng không hiếm thấy, mà chính là thường thường chuyện phát sinh, thậm chí lần trước Thanh Dương đấu võ, cuối cùng người thắng trận lại là một vị Luyện Huyết Cảnh viên mãn, khiến cho vô số người ngoác mồm kinh ngạc, cũng hớ vô số người áp chú đánh cược tiền.]

Rất nhanh.

Trận thứ hai cũng bắt đầu.

Trận thứ hai chiến đấu lại là cùng trận đầu hoàn toàn khác biệt, một tên cầm trong tay u ám sắc U Minh Quỷ Dao nhân vật, vừa vào sân liền triển lộ thông mạch cảnh viên mãn tu vi, trực tiếp đánh tan tất cả mọi người liền thủ, quét ngang toàn trường!

Quỷ Dao khách vị này Quỷ Ảnh giúp Đại Hộ Pháp, tại thành Thanh Dương khu thế nhưng là có nhất định danh khí, gợn gợn kết thúc trận thứ hai tranh đấu, khiến cho không ít người đều là chấn động trong lòng.

"Quỷ Dao khách!"

"Là Quỷ Ảnh giúp Đại Hộ Pháp, hần làm sao cũng tới tham gia đấu võ đại hội? !"

"Trước đó ta thế mà không có chú ý tới hần, đáng chết, lần này chỉ sợ muốn thua thảm, hơn một trăm Tinh Tệ a!"

Quỷ Dao khách xuất hiện, cũng làm cho đằng sau mấy trận đấu đám võ giả, trong nội tâm có thật sâu bóng mờ, cơ hồ đều là âm thầm quyết định, chỉ cần

có thể tiến cuối cùng trận, nhất định trước liên thủ đem Quỷ Dao khách xử lý.

Trận thứ ba. . .

Trận thứ tư. . .

Cái này ngày kế, trọn vẹn cử hành sáu trận đấu võ, cũng quyết ra sáu vị tham dự cuối cùng trận đấu võ người thân phận, trong đó chỉ có một người tu vi là Luyện Huyết Cảnh viên mãn, năm người khác đều là thông mạch cảnh.

Lần này đấu võ đại hội, phân tranh hết thấy có mười hai vòng, nói cách khác cuối cùng sẽ có mười hai người, tiến vào cuối cùng Đấu Võ Tràng.

Đấu võ đại hội tuy nhiên không hạn chế thông mạch Vũ Sư tham dự, chỉ mong ý tham gia đấu võ đại hội thông mạch Vũ Sư lại cũng không nhiều, không phải mỗi một vị thông mạch Vũ Sư đều nguyện ý xệ mặt xuống, cùng một đám Luyện Huyết Cảnh tranh giết đồ.

Bất quá không thể nghi ngờ là, mỗi một vị thông mạch Vũ Sư, trên chiến trường đều là phong mang lợi hại nhất tồn tại, hoặc là cũng là bị mọi người vây công cuối cùng bại lui, hoặc là cũng là một người quét ngang vô địch.

. . .

Ngày thứ hai.

Tình hình chiến đấu vẫn như cũ cực kỳ kịch liệt, tại trận thứ bảy bên trong, thậm chí xuất hiện mấy tên đấu võ người, tự mình ước định liên thủ tình huống, tại đem những người khác tất cả đều đánh tan về sau, mấy người mới nội chiến phân ra thắng bại.

Loại tình huống này cũng tại quy tắc cho phép phạm vi bên trong, hoặc là nói Thanh Dương Đấu Võ Tràng quy tắc cực kỳ đơn giản, trừ cấm đoán Tự Nguyên Vũ Sư tham gia, cùng duy nhất một lần Bí Bảo, duy nhất một lần trận pháp sử dụng bên ngoài, không có những quy tắc khác hạn chế.

Trận thứ bảy kết thúc về sau, chính là trận thứ tám.

Khi trận thứ tám lúc bắt đầu sau, Giang Hàn các loại một đám trận thứ chín đấu võ người, cũng đều nhao nhao đi vào bên ngoài sân, quan sát trận thứ tám tranh phong đồng thời, làm tốt vào bàn chuẩn bị.

"Hát!"

Hai tên thông mạch cảnh tiểu thành Vũ Sư, găm thét giao phong, trong tay hai người vũ khí đều là trường kiếm, nhưng một trong tay người là Linh Bình, một người khác trong tay vẹn vẹn chỉ là Phàm Bình, cường nhược chi kém rất lợi hại rõ ràng nhất.

Vậy mà mặc dù như thế, cầm trong tay Linh Bình vị kia thông mạch Vũ Sư, như cũ hao phí không nhỏ đại giới, mới miễn cưỡng đánh tan đối thủ, mà lại cơ hồ ngay tại hấn đánh tan đối thủ về sau, trong góc triển đấu ba tên Luyện Huyết Cảnh võ giả, vậy mà như là hẹn xong, đột nhiên liên thủ vây công tới.

Cái này thông mạch Vũ Sư tự nhiên cực kỳ nổi nóng, ngang nhiên lấy một địch ba, nhưng bởi vì trên thân bị thương, tiêu hao lại không nhỏ, tại diệt sát hai tên đối thủ về sau, không cam tâm bại vào người thứ ba trên tay.

Đây cũng là lần này đấu võ đại hội trong, cái thứ hai lấy Luyện Huyết Cảnh tu vi, lấy được cuối cùng đấu võ tư cách người.

"Không tệ!"

"Có thể!"

Nhìn thấy trận thứ tám thắng bại phân ra, là một tên Luyện Huyết Cảnh Vũ Đồ lấy được thắng lợi cuối cùng nhất, trận thứ chín đông đảo Luyện Huyết Cảnh Vũ Đồ, đều là có chút nhiệt huyết phun trào.

Tại trận thứ tám kết thúc về sau, Đấu Võ Tràng mấy cái gã chấp sự cấp tốc hạ tràng, thanh lý giữa sân tàn binh Đoạn Nhận cùng người bị thương cùng thi thể, khi lý xong sau, sở hữu ánh mắt liền tất cả đều hội tụ đến trận thứ chín Giang Hàn bọn người trên thân.

Suru! Suru!

Tại trận thứ chín trong mọi người, bị nhận ra hai tên thông mạch Vũ Sư, đi đầu cất bước, phiêu nhiên rơi vào phía dưới Đấu Võ Tràng bên trong, riêng phần mình chiếm cứ một góc, xa xa giảng co.

Những người khác liếc mắt nhìn nhau về sau, cũng đều nhao nhao nhảy đi xuống, vô luận là sớm đã hẹn xong liên thủ, vẫn là Độc Hành Khách, đều là sát khí phun trào, thần sắc bất thiện.

Bất quá.

Mọi người nhất là căm thù, vẫn là hai vị kia thông mạch Vũ Sư, không ít ẩn chứa sát ý băng lãnh ánh mắt, đều hội tụ tại hai tên thông mạch Vũ Sư trên thân.

Này hai tên thông mạch Vũ Sư đối chung quanh cầm thủ ánh mắt, tự nhiên là nhất thanh nhị sở, liếc mắt nhìn nhau về sau, đều đọc hiểu đối phương ý tứ.

Vì ngăn ngừa giống trận thứ tám thông mạch Vũ Sư như thế, lật thuyền trong mương, trước diệt đi những này Luyện Huyết Cảnh gia hỏa, sau đó lại một đối một quyết ra thắng bại!

Nhìn trên đài đồng đảo người quan chiến, vô luận là có hay không tham dự thắng bại đồ đấu, lúc này đều đang yên lặng quan sát trận thứ chín đồng đảo đấu võ người, tối tự suy đoán ai có thể lấy được thắng lợi.

"Cái này trận thứ chín, giống như không có cái gì điểm sáng a."

"Không, không phải là không có, người nhìn nơi đó, tên kia thế mà cũng là tham gia lần này đấu võ đại hội đấu võ người?!"

Giang Hàn này không đủ hai mươi tuổi tuổi trẻ bề ngoài, kẹp ở một đám tuổi tác vượt qua 40 đấu võ người trong vẫn là cực kỳ dễ thấy, rất nhanh liền bị người chú ý tới.

Giống Giang Hàn như vậy người trẻ tuổi vật, xuất hiện tại Đấu Võ Tràng bên trên, vẫn là cực kỳ hiếm thấy, cấp tốc dẫn tới không ít chú ý ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Thiên Mệnh Tàn Khốc

"Có chút ý tứ, còn trẻ như vậy tiểu bối, cũng tới tham gia đấu võ đại hội, không phải là Dịch Quốc võ giả, bị ném tiến Đấu Võ Tràng bên trong?" Có người có chút háng hái mở miệng.

"Ta nhìn hơn phân nửa là gia tộc thế lực bị diệt, lọt vào truy sát, chỉ có thể trở thành Thanh Dương Đấu Võ Tràng đấu võ người, lấy đạt được Thanh Dương Đấu Võ Tràng che chở, kéo dài hơi tàn một chút."

Bên cạnh một người cười khê.

Cũng có người ánh mắt lấp lóe, toát ra cực kỳ nghiêm túc xem kỹ ánh mắt, trầm giọng nói: "Người này mặc dù tuổi còn trẻ, lại không lộ nửa điểm khiếp ý, ta nhìn rất có thể có chỗ ý lại, cũng không đơn giản."

Không ít người lại là lắc đầu, đối với người này đánh giá thử chi đi tị.

Như Giang Hàn tu vi cực cao, có thể đạt tới thông mạch cảnh, này không thể nghi ngờ là một vị Tuyệt Đại Thiên Kiêu, bức này nhân vật, nếu là Dịch Quốc võ giả, sớm đã bị trực tiếp diệt sát, căn sẽ không giữ lại phức tạp.

Còn nếu là Thanh Huyền nước Thiên Kiêu nhân vật, này chỉ sợ liên triều đình Hòa Hoàng thất đều muốn đối nó đuổi ra cảnh ô liu, tiến hành mời chào, nhân vật như vậy hội chạy tới tham gia đấu võ đại hội, càng là vô nghĩa.

Giang Hàn tuổi trẻ bề ngoài có nhiên hấp dẫn không ít người chú ý, nhưng phần lớn người đều rất nhanh chuyển đi ánh mắt, rơi xuống này hai tên thông mạch Vũ Sư trên thân.

Hai tên thông mạch Vũ Sư, một người người mặc trường bào màu xanh, tay cầm Răng cưa kiếm, một người khác làm theo ăn mặc vải thô Ma Y, tay cầm một thanh Tế Liễu kiếm, mà vậy công hai tên thông mạch Vũ Sư, hết thấy có mười một người.

Ông! !

Thanh Bào Vũ Sư một kiếm vung ra, một đạo hiện ra nhạt đậm kim quang kiếm khí, trực tiếp quét ngang mà đi, đem vây công hán năm người tất cả đều cuốn vào phạm vi công kích.

Năm người kia cứ việc lẫn nhau ở giữa cũng không tín nhiệm, nhưng tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, động tác vẫn là lạ thường nhất trí, nhao nhao nổi giận gầm lên một tiếng, năm riêng phần mình vũ khí đột nhiên nghênh tiếp.

Bên này sáu người chiến thành một đoàn.

Một bên khác, Ma Y Vũ Sư thì bị sáu người vây quanh ở trung ương, các loại binh khí hướng về Kỳ Thân điên cuồng đập tới, nhưng trong tay hắn một thanh Tế Liễu kiếm, múa gần như giọt nước không lọt, hóa thành một trường màn mưa, đem sở hữu công kích đều chống đỡ được, lại vẫn chiếm cứ lấy thượng phong!

Về phần còn lại Giang Hàn bọn người, làm theo đều chiếm cứ một vị trí xem chừng, không có tiến lên liên thủ.

Suru! !

Đột nhiên, một tên cánh tay bắp thịt dị thường phát đạt trắng hán, từ Giang Hàn sau lưng đột nhiên lui tới, trong tay một thanh huyết sắc dao bầu, hung hăng hướng về phía Giang Hàn bổ xuống, thoạt nhìn là định đem Giang Hàn trước diệt sát đi, để tránh đánh tới sau cùng lật thuyền trong mương, bị Giang Hàn kiếm tiện nghi.

Nhưng,

Cơ hồ ngay tại hán huyết sắc dao bầu lõi cuốn lấy kinh phong, âm vang rơi xuống thời điểm, Giang Hàn lại đột nhiên xoay người một cái, ánh mắt đậm mạc, đưa tay chính là đâm ra một quyền, đúng là lấy quyền đối đao!

Này thô cánh tay trắng hán thấy cảnh này, sững sờ phía dưới, lại là không mừng mà kinh, dám lấy tay không tác sát đối cứng hán Huyết Đao chỉ có hai loại khả năng, hoặc là người điên, hoặc là chính là. . . Thông mạch Vũ Sư!

Oanh! !

Quả nhiên, chỉ gặp Giang Hàn đâm ra một quyền trong nháy mắt, quyền phong trực tiếp lõi cuốn một đao xích hồng sắc liệt diễm, đột nhiên bộc phát ra, cứ thế mà đứng vững hán đánh rớt nhất đao.

"Cuối cùng chưa đột phá thông mạch, coi như nguyên khí đã triệt để chuyển hóa làm Viêm Dương nguyên khí, không tá trợ Linh Binh đến phóng thích, vẫn còn có chút yếu ớt."

]

Ngăn trở trắng hán nhất đao, Giang Hàn nhưng trong lòng lắc đầu.

Này thô cánh tay trắng hán nhất đao, tuy nhiên bị hán Viêm Dương nguyên khí đứng vững, nhưng lại cũng không hề hoàn toàn ngưng trệ, mà chính là giống như lâm vào như vũng bùn, từng chút từng chút tiếp tục bổ xuống.

Giang Hàn biến quyền vì chưởng, trực tiếp tại trên thân đao nhẹ nhàng vỗ, một cỗ Viêm Dương Chi Lực chấn động nhập trong đó, dọc theo thân đao truyền lại đến thô cánh tay trắng hán trên cánh tay, trong nháy mắt nhượng hán cảm thấy cả cánh tay giống như bị đặt ở trong lửa thiêu đốt thiêu đốt, Huyết Đao lập tức nắm bắt ổn.

Àm! !

Giang Hàn không đợi trắng hán làm tiếp còn lại phản ứng, một cái tay khác nắm ngón tay một nắm, nhất quyền đánh phía bụng đối phương, Viêm Dương nguyên khí không kiêng nể gì cả tại một thước bên trong bạo phát, đem trắng hán cứ thế mà đánh bay ra ngoài, trong miệng phun ra máu tươi, ngược lại ở phía xa.

"Thông mạch cảnh!"

"Hán thể mà cũng là thông mạch cảnh!"

Một màn này tự nhiên là rơi vào còn lại đấu võ người trong mắt, lập tức liền nhượng tất cả mọi người lộ ra gần như không thể tin thần sắc.

Thiếu niên này lại là một vị thông mạch Vũ Sư? !

Đây không thể nghi ngờ là triệt để lật đổ bọn họ trước đó đối Giang Hàn đánh giá, trẻ tuổi như vậy liền thành liền thông mạch Vũ Sư, không thể nghi ngờ là những chuyện lật vật kia vọt tại Thanh Huyền nước Tầng trên cùng Thiên Kiêu nhân vật, dạng này tồn tại chạy tới tham gia cái gì đấu võ đại hội, vậy chỉ có một loại khả năng, thuần túy là cầm đầu võ đại hội lịch luyện tới.

Thế nhưng là.

Người chạy đến rèn luyện, chúng ta làm sao bây giờ? !

Lời bị vây ở Luyện Huyết Cảnh viên mãn mười năm trở lên đấu võ người, cơ hồ đều là nghiêng răng nghiêng lợi biểu lộ, cái này đều người nào, đơn giản so Quỷ Đao khách còn muốn đáng giận!

"Liên thủ!"

"Giết chết tiểu tử này!"

Chưa gia nhập chiến đoàn đấu võ người, cấp tốc liên hợp đến cùng một chỗ, trong đôi mắt sát khí đằng đằng, bắt quá dễ bọn hán thật giết chết Giang Hàn, vẫn còn có chút không dám, bức này Thiên Kiêu nhân vật, đến đấu võ đại hội lịch luyện, nếu như nói không ai âm thầm bảo hộ, bọn họ vậy mới không tin.

Nhưng vì Thất Tiệt thông mạch có, vì đột phá thông mạch cảnh, kiên trì cũng phải bên trên.

Trận thứ chín hết thầy có hai mươi người, trong đó mười một người vây công hai tên thông mạch Vũ Sư, một người bị Giang Hàn đánh tan, còn lại tính cả Giang Hàn ở bên trong, còn sót lại sáu người.

Đôi mắt nhắm tên cầm trong tay lưỡi dao sắc bén đầu võ người, Giang Hàn nhẹ nhàng hô khẩu khí, vẫn là cổ tay rung lên, lấy ra Xích Viêm Vãn Thiết kích, không có ý định lại tay không ứng đối, miễn cho một cái không khéo, bại lộ chính mình khôi phục năng lực.

Nhìn thấy Giang Hàn cổ tay rung lên liền xuất ra một cây xích hồng sắc Trường Kích, này năm tên đầu võ người đều là khoe mặt giật một cái, sắc mặt muốn nhiều khó coi liền có bao nhiêu khó coi.

Linh Bình! Hư Không Giới!

Lúc này, bên ngoài sân người quan chiến, chú ý lực cũng đều lần nữa trở về đến Giang Hàn trên thân, tại Giang Hàn triển lộ thông mạch cảnh tu vi, lại phát tay xuất ra Xích Viêm Vãn Thiết kích thời điểm, toàn trường xôn xao.

"Cái này. . . Là ta hoa mắt sao?!"

"Thông mạch! Linh Bình! Hư Không Giới! Ai có thể nói cho ta biết tên kia đến cùng cái gì đường đi?"

Ngay tại vô số làm người Giang Hàn thân phận mà kinh nghi bất định thời điểm, Giang Hàn xuất thủ.

Đã liền Xích Viêm Vãn Thiết kích đều lấy ra, Giang Hàn không có ý định lãng phí thời gian nữa, trong tay Trường Kích lời cuốn lấy nóng rực Viêm Dương nguyên khí đột nhiên rung động, một cái Liệt Địa Tam Kích chi hoành kích liền thi triển đi ra.

Ông! !

Tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại viên mãn, khoảng cách thông mạch vền vền chỉ thiếu chút nữa Giang Hàn, lần nữa lấy Viêm Dương nguyên khí thôi động Xích Viêm Vãn Thiết kích, thi triển Liệt Địa Tam Kích, uy thế so với trước đó cường thịnh hơn lời, trực tiếp liền vung ra một đạo bề rộng chừng hơn trượng khủng bố Phong Nhận!

Tại Giang Hàn phía trước năm tên đầu võ người thấy thế, thần sắc chấn động phía dưới, riêng phần mình thi triển ra mạnh nhất vũ kỹ, ý đồ liền thủ ngăn trở Giang Hàn nhất kích.

Ầm ầm! !

Một tiếng kịch liệt oanh minh, trực tiếp ở trong sân nổ vang, năm tên đầu võ người bên trong, có bốn nhân cánh tay kịch chấn, liền lùi lại ba bước mới miễn cưỡng dừng lại.

Về phần người cuối cùng, thế mà chỉ có Thối Cốt Cảnh tu vi, tại Giang Hàn nhất kích phía dưới, trong tay binh khí trực tiếp đứt đoạn, cả người trực tiếp bay ngược mà ra, bị nhất kích mà bại!

"Thối Cốt?"

"Làm sao liền loại người này đều chạy đến đầu võ đại hội đến?!"

Còn lại bốn người, sắc mặt sớm đã khó coi đến cực hạn, đến gặp được Giang Hàn loại người này là tỏ phần bốc lên khói đen, hiện tại liền thủ trong đám người, thế mà còn có cái Thối Cốt Cảnh, thế thì còn đánh như thế nào.

Suru! Suru!

Có hai người quả quyết thu tay lại, trực tiếp nhảy lên khán đài, từ bỏ lần này đầu võ đại hội.

Về phần hai người khác, liếc nhau về sau, thì là lập tức chạy hướng mặt khác hai cái chiến đoàn, ý đồ đem cục diện đảo loạn, nhìn xem còn có thể hay không tìm tới một chút hi vọng.

". . ."

Đôi trong tay xuất hiện một cái Thối Cốt Cảnh, Giang Hàn cũng là hơi có chút ngoài ý muốn, mà khi nhìn đến còn lại bốn người, có hai người trực tiếp từ bỏ, không khỏi lắc đầu.

Hắn biết những người này, đều là vây ở Luyện Huyết Cảnh viên mãn nhiều năm, gắng đạt tới đột phá mà không thể được, mới hạ quyết tâm đến đầu võ đại hội liều chết đánh cược một lần.

Nhưng.

Võ đạo một đường cũng là như thế, mỗi hướng một bậc thang, liền sẽ thiếu một nhóm người lớn, mà có thể sừng sững tại võ đạo đỉnh đầu, lại có thể có mấy cái? !

Khôn sống mong chết, Thiên Mệnh cũng là tàn khốc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Lấy Một Địch Nhiều

Không tiếp tục đề ý này hai tên nhảy lên khán đài, từ bỏ đấu võ tư cách người, Giang Hàn quay người nhìn về phía mặt khác hai cái chiến đoàn, hơi dừng một chút, liền hướng về bên trong một cái chiến đoàn đi đến.

Bị Giang Hàn chọn trúng cái này chiến đoàn, trước mắt cùng sở hữu tám người, bảy tên Luyện Huyết Cảnh đấu võ người, liên thủ vây công cầm trong tay Tế Liễu Kiếm Ma áo Vũ Sư, ban đầu còn có thể chiếm thượng phong Ma Y Vũ Sư, tại thêm một cái đối thủ về sau, dần dần rơi vào hạ phong.

Nhưng khi Giang Hàn hướng về cái này vừa đi tới thời điểm, giữa sân chiến đấu lại là dần dần hoà hoãn lại, tất cả mọi người chú ý lực, đều có bảy thành chuyển dời đến Giang Hàn trên thân.

So sánh với Ma Y Vũ Sư, Giang Hàn không thể nghi ngờ càng làm cho người ta cừ hận!

"Lấy tiểu hữu thiên tư, hẳn là không tất yếu cướp đoạt cái này Thất Tiệt thông mạch cơ đi, lão phu con út vậy ở Luyện Huyết Cảnh viên mãn đã có tám năm, đau khổ tu luyện lại bị cản ở ngoài cửa, mong rằng tiểu hữu có thể thành toàn."

Ma Y Vũ Sư nhìn xem Giang Hàn về sau, bỗng nhiên hít sâu một hơi, hướng về phía Giang Hàn trầm giọng mở miệng.

Giang Hàn lắc đầu.

Thất Tiệt thông mạch cơ cũng là hãn đột phá thông mạch quan trọng, ức vạn nòng nọc có lẽ chỉ có một cái có thể biến thành Thanh Oa, hãn nhất định phải tranh, nhất định phải tranh, tuyệt không nhượng bộ khả năng!

"Viêm Dương Liệt Địa kích. . . Quái Nguyệt!"

Giang Hàn trong đôi mắt ánh mắt không có chút nào dao động, đạp chân xuống, cả người đột nhiên lóe lên, đi thẳng tới một tên Luyện Huyết Cảnh đấu võ người sau lưng, trong tay Trường Kích hung hăng một trảng, Viêm Dương nguyên khí gào thét phía dưới, giống như trong hư không vẽ ra một đầu Xích Long.

Tên kia đấu võ người hoảng hốt, trong tay Tinh Cương Cự Chùy dùng lực đưa tới, đồng thời đạp chân xuống, lui về phía sau, ý đồ tá lực.

Nhưng đứng trước sức mạnh tuyệt đối, dù là lại thế nào tá lực, lại ứng đối như thế nào, đều không hề có tác dụng, Tinh Cương Cự Chùy trực tiếp bị Giang Hàn đánh bay, tên kia đấu võ người cũng là thổ huyết bay ngược, trực tiếp tan tác.

"Người này lợi hại, trước đối phó người này!"

Ma Y Vũ Sư thấy cảnh này, trong đôi mắt quang mang lóe lên, trực tiếp lộ quát một tiếng, trong tay Tế Liễu Kiếm Vũ ra một cái kiếm hoa, trong nháy mắt hóa thành một mảnh màn mưa, hướng về Giang Hàn huy sai xuống.

Có thể thành tựu thông mạch Vũ Sư, hẳn tự nhiên cũng là cực kỳ quả quyết người, tuy nói tới Giang Hàn khả năng hậu hoạn vô cùng, nhưng có lẽ vị này Thiên Kiêu đến đấu võ đại hội, vì liền là muốn tại hỗn chiến trong lịch luyện đâu?

Đình Đình thùng thùng! !

Đối mặt Ma Y Vũ Sư nhất kích, Giang Hàn không hề tùy ý, trong tay Trường Kích chấn động mạnh một cái, đem này phiến rơi xuống màn mưa cường ép đẩy ra.

Ban đầu vây công Ma Y Vũ Sư những đấu võ đó người, đối dạng này cục diện đều có chút không biết làm sao, nhưng ở Giang Hàn đột nhiên xuất thủ, đánh tan một người về sau, lại nghe được Ma Y Vũ Sư quát chói tai, trong đó mấy người ánh mắt lấp lóe phía dưới, quả quyết lựa chọn liên thủ đối phó Giang Hàn.

Suru suru! !

Trong một chớp mắt, năm sáu chuôi đao thương Kiếm Kích, hung dữ hướng về Giang Hàn đánh tới, cho dù những này đấu võ người tu vi chỉ có Luyện Huyết Cảnh, nhưng liên hợp lại cùng nhau, thanh thế cũng là cực kỳ dọa người.

]

Keng! !

Giang Hàn hoành kích giờ cao, sừng sững không sợ, trực tiếp lấy một cây Trường Kích, cứ thế mà đem năm sáu thanh đao kiếm, toàn bộ cái trên không trung!

Này năm sáu người ra sức ép xuống, ý đồ áp chế Giang Hàn, nhưng Giang Hàn lại chỉ là lạnh hừ một tiếng, thể nội khí huyết ầm vang chấn động, khủng bố thể phách đột nhiên bạo phát, hai tay chấn động, liền cứ thế mà đem mấy người toàn bộ chấn khai!

Lấy Viêm Dương Tinh Thần Quyết Chuy Luyện Thể Phách, lại thêm có Bát Từ Chi Thân khôi phục năng lực, mỗi một lần đều muốn thân thể của mình đề đặt tại hủy diệt tính biên giới tiến hành rèn luyện, Giang Hàn thể phách tại đồng bậc bên trong, có thể nói là ngạo thị quần hùng!

Thậm chí đồng dạng thông mạch cảnh, đơn thuần thể phách cũng kém xa hắn, có lẽ những Tụ Nguyên đó Vũ Sư, lấy chân nguyên thôi luyện Gân Cốt da thịt, có thể ở trên hắn.

Tại Giang Hàn nhất cử đem năm sáu người chấn khai về sau, Ma Y Vũ Sư lần nữa từ phía sau lưng giết tới.

Tay hắn nắm một thanh Tế Liễu trường kiếm, đột nhiên chuyển biến phong cách, tựa như hóa thành một đầu phun lưỡi rắn độc xà, phong mang phun ra nuốt vào ở giữa, bắt lấy Giang Hàn sơ hở, sắc bén ám sát mà đến.

Đây mới là hấn sát chiêu!

"Những này khôn đồn tại thông mạch cảnh mấy chục năm nhân vật, ngược lại là đều có các thủ đoạn. . ."

Giang Hàn ánh mắt hơi hơi lóe lên, dưới chân hung hăng đạp mạnh, thân pháp vũ kỹ Băng Sơn túng thi triển ra, hiểm lại càng hiểm tránh đi độc kia Xà một kiếm phong mang, sau đó huy động Xích Viêm Vãn Thiết kích ngang nhiên đánh rút.

Băng Sơn Lưỡng Thức này môn thân pháp vũ kỹ, thể phách càng mạnh, làm theo tốc độ càng nhanh, mà lấy Giang Hàn xa như vậy xa áp đảo cùng trên bậc thể phách, thi triển môn võ kỹ này, tốc độ cũng không so với bình thường Linh giai thân pháp vũ kỹ chậm hơn bao nhiêu!

"Hông hét!"

Ma Y Vũ Sư biến sắc, hiển nhiên không ngờ tới Giang Hàn thân pháp vũ kỹ cũng cường đại như thế, có thể tránh đi hấn mưu đồ đã lâu nhất kích, đối mặt Giang Hàn một kích, chỉ có thể bị ép huy kiếm chống cự.

Keng! !

Giang Hàn một kích chém xuống, bỏ vào Ma Y Vũ Sư ra sức vung ra một mảnh màn mưa phía trên, ước chừng giăng co một cái hồ hấp, mưa kia màn liên đang rung động kịch liệt trong, vỡ nát nổ tung.

Xích Viêm Vãn Thiết kích tiếp tục rơi xuống, giống như Thái Sơn sụp đổ, lời cuốn lấy một loại không thể tới uy thế, hung hăng trảm tại Ma Y Vũ Sư trong tay Tế Liễu trên thân kiếm.

Tế Liễu kiếm căn không thích hợp đối mặt cứng như vậy liễu cục diện, trong nháy mắt liền bị trảm uốn lượn xuống tới, nếu không có Kỳ Thân chính là là một thanh Linh Binh, bị trực tiếp bẻ gãy cũng có thể.

Khục! !

Ma Y Vũ Sư dựa vào màn mưa cùng Tế Liễu kiếm, miễn cưỡng ngăn cản Giang Hàn Xích Viêm Vãn Thiết kích hai lần, nhưng vẫn cũ không thể hoàn toàn tránh đi, bị Xích Viêm Vãn Thiết kích quẹt vào bả vai, trong nháy mắt chính là máu tươi văng khắp nơi.

Mà đúng lúc này, còn lại đấu võ người lần nữa từ Giang Hàn sau lưng đánh tới, ý đồ thừa dịp Giang Hàn đối phó Ma Y Vũ Sư thời điểm, đem Giang Hàn trọng thương đánh tan.

Nhưng,

Giang Hàn thân sắc không loạn chút nào, tại nhất kích bỏ thương tổn Ma Y Vũ Sư về sau, hắn không có tiếp tục truy kích, mà chính là đầu vào đáy cầm kích quay người, nghênh tiếp đánh tới một đám đấu võ người.

Oanh! Oanh! Oanh! ! !

Một trận oanh minh nổ vang về sau, sáu tên đấu võ người toàn bộ bay ngược mà ra, hoặc là binh khí đứt gãy, trong miệng phun ra máu tươi, hoặc là trên thân xuất hiện vết máu, cơ hồ bị chém thành hai khúc, tất cả đều tan tã!

Đem sáu người triệt để đánh tan, Giang Hàn lúc này mới lần nữa nhìn về phía Ma Y Vũ Sư.

Ma Y Vũ Sư một đầu bả vai cơ hồ triệt để vỡ ra, hắn yên lặng nhìn Giang Hàn liếc một chút, sau đó yên lặng thả người nhảy lên, nhảy lên khán đài.

Giang Hàn khẽ lắc đầu, cũng không để ý tới, quay người nhìn về phía sau cùng một chỗ chiến trường.

Nơi này giao phong đã đạt tới kịch liệt nhất thời khắc, mặc dù Giang Hàn đánh tan còn lại đầu võ người, cũng không thể ảnh hưởng đến nơi này, bởi vì vị kia Thanh Bào Vũ Sư, đã lâm vào tan tác biên giới.

Ban đầu hẳn lấy một địch năm, cũng có chút rơi vào hạ phong, mà bởi vì Giang Hàn duyên cớ, hẳn lại thêm một kẻ địch, biến thành bị sáu người vây công cục diện, rất nhanh liền bày biện ra bại tướng.

"Đáng chết!"

Thanh Bào Vũ Sư trong lòng giận mắng, hẳn hiện tại rất muốn hô ngừng, sau đó liền thủ mọi người qua vây công Giang Hàn, có thể đối mặt sáu người thay nhau tấn công mạnh, lại cần không rảnh phân tâm nói chuyện.

Rất cục.

Ngay tại mấy hơi thở về sau, Thanh Bào Vũ Sư phía sau lưng trúng kiếm, trong nháy mắt nhiều một đạo máu me đầm đìa vết thương, hẳn nổi giận gầm lên một tiếng, nguyên khí hung hăng bạo phát, cứ thế mà đánh lui phía sau một người, quả quyết nhảy lên một cái, rơi xuống trên khán đài, sắc mặt cực kỳ khó coi.

"Một đám mãng phu!"

Tuy nói bị sáu người vây công mà tan tác, cũng cũng không tính mất mặt, nhưng hẳn chung quy là đường đường thông mạch Vũ Sư, bị bức bách đến loại này chật vật tình huống, thậm chí phía sau lưng còn trong một kiếm, suýt nữa trọng thương, vẫn là tức giận không thôi.

Bất quá.

Phần nộ nổi nóng sau khi, hẳn nhìn về phía một bên khác Giang Hàn, trong đôi mắt nhưng lại hiện lên một vòng vẻ kiêu dè, tuy nói hẳn nhận mọi người vây công, không rảnh quan sát Giang Hàn bên kia chiến cục, nhưng Giang Hàn có thể lấy sức một mình, đánh tan Ma Y Vũ Sư cùng đông đảo võ giả, thực lực không thể nghi ngờ là so với hẳn càng hơn một bậc!

Mạnh hơn hẳn rất nhiều người, nhưng trẻ tuổi như vậy, lại là ít càng thêm ít.

"Tên kia mới là đáng sợ nhất."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Hắc Y Lâu

Tương Thanh bào võ giả đã thương, bức ra bên ngoài sân về sau, liền thủ sáu tên đầu võ người, riêng phần mình thờ dốc một chút, một người trong đó ánh mắt lấp lóe, ánh mắt chuyển dời đến cách đó không xa Giang Hàn trên thân.

"Đến phiên khó giải quyết nhất."

Bọn họ sáu người sớm tại trước khi bắt đầu, liền ước định cẩn thận liên thủ, trước tiên đem những người khác toàn bộ đánh tan, sau đó lại lẫn nhau giao phong, quyết ra thắng bại.

Hiện tại cục diện, là bọn họ đã sớm đoán trước tốt, nhưng Giang Hàn xuất hiện, lại là hoàn toàn vượt quá dự tính, cũng không tại bọn họ đoán trước phạm vi bên trong.

Có người nhìn lấy cầm trong tay Xích Viêm Vãn Thiết kích, nhàn nhạt đứng ở giữa sân Giang Hàn, trên mặt lộ ra một vòng cười khổ, "Thắng không. . ."

"Coi như thắng không, cũng phải thử một lần."

Lại có người trầm giọng mở miệng, trong đôi mắt toát ra mấy phần kiên quyết, bọn họ đều là cực kỳ gian nan mới đi đến một bước này, mua không nổi Ngưng Khí Đan, lại bị nhốt tại thông mạch cảnh bên ngoài, Thất Tiết thông mạch có xuất hiện, không thể nghi ngờ là cho ra một hy vọng, dù là có chút xa vời, bọn họ cũng không nguyện ý từ bỏ.

Nhưng,

Ngay tại mấy người nhao nhao cắn răng, một lần nữa phấn chấn khí thế, dự định liên thủ đánh với Giang Hàn một trận thời điểm, kinh biến phát sinh.

Àm! Âm! Âm! Âm! !

Trong sáu người mặc áo bào đen một tên đầu võ người, đột nhiên bạo khởi xuất thủ, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế, trực tiếp đem còn lại trong năm người bốn người oanh dứt gân gãy xương, thổ huyết bay ngược.

"Người! !"

Người cuối cùng lộ ra vạn phần kinh hãi biểu lộ, hiển nhiên không nghĩ tới sẽ xuất hiện dạng này tình huống, liền liền đang chuẩn bị xuất thủ Giang Hàn, cũng là lược hơi ngăn ra.

Hắc bào đầu võ người biểu lộ bình tĩnh lại, phảng phất ở trên cao nhìn xuống, nhìn lấy người cuối cùng, chậm chậm lắc đầu nói: "Các người đã vô dụng."

Oanh! !

Trong tay hắc đoàn đao vung lên, chém ra một đạo cự đại Phong Nhận, đem người cuối cùng liền binh khí mang thân thể, trực tiếp chém thành hai đoạn.

Mà giờ khắc này hắc, triển lộ ra tu vi, rõ ràng là so Thanh Bào Vũ Sư cùng Ma Y Vũ Sư còn kinh khủng hơn, hiển nhiên không phải phổ thông thông mạch Vũ Sư, mà chính là thông mạch cảnh đại thành!

"Đến dự định lẫn lộn trong bọn hắc ở giữa, ẩn giấu thực lực tiến vào cuối cùng trận. . ."

Hắc bào võ giả quay đầu nhìn về phía Giang Hàn, tâm tình cũng không hề tốt đẹp gì, hắc tuy có thông mạch cảnh đại thành tu vi, nhưng tại lần này đầu võ trên đại hội, vẫn còn có mạnh hơn hắc nhiều người vật tồn tại.

Nếu là có thể ẩn giấu thực lực, lấy Luyện Huyết Cảnh viên mãn mặt ngoài tu vi tiến vào cuối cùng trận, thế tất có thể chế tạo ra không ít thời cơ, nhưng nhưng bởi vì Giang Hàn cái này ngoài ý liệu nhân vật, mà triệt để cáo phá.]

Không bại lộ tu vi, liền đối phó không Giang Hàn.

Tuy nói xen lẫn trong một đám Luyện Huyết Cảnh viên mãn nhân vật trong, đang vây công Giang Hàn thời điểm xuất kỳ bất ý bạo phát, chắc chắn có thể càng thêm ôn hòa đánh tan Giang Hàn, nhưng Giang Hàn loại này trẻ tuổi như vậy, liền có thông mạch cảnh tu vi nhân vật kinh khủng, hắc do dự mãi, quyết định vẫn là không cần loại phương thức này đối phó.

"Là Hắc Y Lâu người!"

"Không sai, người này ẩn tàng khí tức thủ đoạn, cũng là Hắc Y Lâu bí pháp."

Phụ trách chủ trì đầu võ đại hội những Đầu Võ Tròng đó chấp sự cùng trưởng lão, nhao nhao nhìn về phía giữa sân hắc bào võ giả, ánh mắt lấp lóe, lộ ra mấy phần sắc bén chi sắc.

Trong đó một tên chấp sự trực tiếp nhảy vọt đến khán đài biên giới, hướng về phía hắc bào võ giả âm thanh lạnh lùng nói: "Các người Hắc Y Lâu người, trà trộn vào đầu võ đại hội, có gì muốn làm? !"

Hắc bào võ giả ngẩng đầu, nhìn về phía Đầu Võ Tròng chấp sự, nhàn nhạt mở miệng nói: "Nhận lấy Thất Tiết thông mạch có nhiệm vụ, lại không muốn phá hư các người Đầu Võ Tròng quy tắc, tự nhiên chỉ có thể tới tham gia đầu võ đại hội, các người cái này đầu võ đại hội không phải bất luận kẻ nào đều là có thể tham gia a?"

". . ."

Đầu Võ Tròng chấp sự sắc mặt âm trầm.

Hắc Y Lâu cùng Đầu Võ Tròng, chính là thành Thanh Dương lưỡng đại thế lực, cái trước xác nhận các loại nhiệm vụ, bao quát ám sát, mai phục, bảo hộ chờ một chút, hậu trưởng nghe nói là một vị nào đó Vương Hầu.

Bọn họ Đầu Võ Tròng cùng Hắc Y Lâu, mặc dù nói không có cái gì xung đột trực tiếp, nhưng xem như Tàng trên cùng lưỡng đại thế lực, các loại ma sát xung đột cũng không tính thiếu.

"Đầu võ đại hội quy tắc, thật là bất luận kẻ nào đều là có thể tham gia."

Đứng tại chỗ cao nhất Đầu Võ Tròng trưởng lão, chậm chậm đứng người lên, nhàn nhạt mở miệng: "Lục chấp sự, người lui ra đi."

Tên kia Đầu Võ Tròng chấp sự tuy nhiên sắc mặt âm trầm, nhưng nghe đến sau lưng trưởng lão lời nói, vẫn là cung kính ứng một tiếng, lui sang một bên.

Hắc bào võ giả thân phận bị bóc lộ ra, nhất thời dẫn tới ở đây người quan chiến một mảnh xôn xao.

Đối với Hắc Y Lâu, bọn họ đều không xa lạ gì, cái thế lực này cơ hồ là tiếp nhận bất luận cái gì nhiệm vụ, cho dù là muốn lên thành Thanh Dương thành chủ nữ nhi, chỉ cần có thể cho ra đầy đủ giá cả, bọn họ cũng sẽ ra tay đi bắt người.

Một cái thế lực như vậy, mọi người giác quan hiển nhiên sẽ không quá tốt, mặc dù bọn hắc trong không ít người, đều từng xuất tiền nhượng Hắc Y Lâu

làm qua một số việc. . .

"Đầu võ đại hội nhượng Hắc Y Lâu gia hỏa trà trộn vào đến, cái này có thể tính thế nào đây."

"Không nghe thấy trưởng lão nói phù hợp quy tắc, vậy liền hết thảy như cũ chứ sao."

"Yên tâm, hắc bại lộ sớm như vậy, coi như tiến cuối cùng trận, cũng sẽ lập tức bị hợp nhau tấn công đi, lần này Hắc Y Lâu nhiệm vụ sợ là muốn thất bại."

Không ít người trong đôi mắt đều lộ ra mấy phần vẻ chán ghét.

Mà lúc này đây, giữa sân hắc bào võ giả, lại cũng không thêm để ý đồng đạo chán ghét ánh mắt, mà chính là bình tĩnh nhìn về phía Giang Hàn, thấp giọng nói:

"Thực lực người rất mạnh, nhưng tạm thời còn không phải đối thủ của ta, nếu là chiến đủ, vậy liền thối lui đi, nếu là còn muốn chiến. . ."

Oanh! !

Một tiếng oanh minh nổ vang, giữa sân lấy Giang Hàn cùng hắc bào võ giả làm trung tâm, đẩy ra một đạo mắt trần có thể thấy dư ba.

Giang Hàn đan tay nắm chặt Xích Viêm Vãn Thiết kích, nhìn lên trước mặt hắc bào võ giả.

"Hắc Y Lâu người, nói nhảm điều nhiều như vậy sao? !"

Hắc bào võ giả sắc mặt vô cùng khó coi, cũng không phải là bị Giang Hàn cắt ngang lời nói, mà chính là bị Giang Hàn câu nói này cho khí.

Nếu không phải người cái này thiên phú tư chất có chút dọa người, lo lắng đánh người, hội trêu chọc đến cái gì không kém gì Hắc Y Lâu thế lực to lớn, chính mình mới lười nhác nói nhảm một câu!

Coong!

Hắc bào võ giả cầm trong tay đoản đao quăng ra, từ trong ngực lấy ra một cây chủy thủ, đao găm khắc họa thanh sắc Linh Vãn, tay cầm cuối cùng có một cái lam sắc Tinh Hạch, hiển nhiên là một thanh Linh Binh.

Nhìn thấy hắc bào võ giả xuất ra Linh Binh, Giang Hàn suy nghĩ cũng triệt để thu liễm, toàn thân khí huyết một trận phun trào, tim đập đột nhiên trở nên kịch liệt mà hữu lực, da thịt hóa thành màu đỏ nhạt trắng.

Bí thuật, bạo tẩu!

Thông mạch cảnh đại thành tuyệt không phải hạng người bình thường, thái độ bình thường phía dưới căn không có khả năng đối phó, mặc dù thi triển ra bí thuật đệ nhất trọng bạo tẩu, cũng chưa chắc có thể thắng, bất quá cũng nên thăm dò một phen.

Thoái động bí thuật về sau, Giang Hàn hít sâu một hơi, thi triển ra thân pháp vũ kỹ Băng Sơn tủng, cả người đột nhiên tiến lên trước một bước, trong chớp lát đi vào hắc bào võ giả trước người, trong tay Xích Viêm Vãn Thiết kích lại lần nữa chém xuống.

"Có gì đó quái lạ!"

Hắc bào võ giả cảm thấy được Giang Hàn trạng thái, cùng vừa rồi tựa hồ có cự đại biến hóa, trong đôi mắt lộ ra một tia ngưng trọng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Diên Cuồng Tấn Công Thủ Thắng

Hắc bào võ giả trong tay thanh sắc Long Vãn đao găm, vung lên phía dưới, tạo nên một đường kiếm khí màu xanh, nghênh lên Giang Hàn Xích Viêm Vãn Thiết kích.

Xem như thông mạch cảnh đại thành tồn tại, thi triển ra chín điểm nguyên khí thoái động Linh Binh tình huống, bạo phát ra kiếm khí là cực kỳ cứng cỏi, chừng gần như hai trọng, so Hắc Lâu Lâu Chủ muốn mạnh hơn một mảng lớn.

Keng! !

Giang Hàn Xích Viêm Vãn Thiết kích, lôi cuốn lấy Viêm Dương nguyên khí, ầm vang nện ở này một đường kiếm khí màu xanh phía trên, giống như sắt thép va chạm, va chạm tia lửa văng khắp nơi.

Xem như trọng hình binh khí, Dĩ Thuần thực chất trọng kích roi đập, uy thế tự nhiên không là đơn thuần nguyên khí ngoại phóng có thể tùy tiện ngăn trở, cả hai giằng co một cái hô hấp về sau, Giang Hàn Xích Viêm Vẫn Thiết kích vẫn như cũ là phá vỡ này một đường nguyên khí màu xanh, chém xuống xuống.

Bất quá cái này một trăm tuyệt đại bộ phận uy thế, cũng đều bị trước đó kiếm khí màu xanh chỗ triệt tiêu, hắc bào võ giả nhẹ nhàng một cái nghiêng người, liền tránh đi Giang Hàn nhất kích.

Xùy!

Cơ hồ sát Xích Viêm Vẫn Thiết kích đầu biên giới tránh đi cái này một trăm về sau, hắc bào võ giả trong tay thanh sắc dao găm, quả quyết hướng về phía Giang Hàn ngực bụng ở giữa đâm ra.

Nếu là chấp hành ám sát nhân vật, hắc một nhát này thế tất yếu chạy vị trí trái tim mà đi, bất quá bởi vì Giang Hàn thân phận có một chút kiêng kỵ, một nhát này phương hướng chính là ngực bụng ở giữa, nếu là đâm trúng, đủ để cho Giang Hàn mất đi chiến đấu năng lực, nhưng lại không đến mức vẫn lạc tại chỗ.

"Đây chính là thông mạch cảnh đại thành thực lực sao?"

Giang Hàn thần sắc cứng lại.

Nếu là đối thành Hắc Lâu Lâu Chủ lời nói, dưới một kích này, đối phương nhiều nhất ngăn trở hoặc là miễn cưỡng tránh đi, là không có dư lực lại phản đâm tới.

Nguyên khí trong cơ thể lượng lại nhiều, tại một lần toàn lực ứng phó phóng thích về sau, cũng cần một cái ngắn ngủi vận khí thời gian, không phải Tự Nguyên Vũ Sư, gần như không có khả năng không ngừng nghỉ toàn lực phóng thích nguyên khí.

Bất quá.

Đối với hắc bào võ giả có thể đỡ chính mình nhất kích, đồng thời tiến hành phản kích, trong lòng của hắn vẫn là có mấy phần đoán trước, thế là đối mặt một nhát này, trực tiếp không quan tâm, Xích Viêm Vẫn Thiết kích Phong Nhận nhất chuyển, hung hăng hoành quét tới, trực tiếp bày ra liều mạng tư thế.

"A? !"

Hắc bào võ giả trong nháy mắt giật mình, không nghĩ tới Giang Hàn thế mà lại quả quyết thi triển ra loại này lưỡng bại câu thương, muốn cùng hắn liều mạng thủ đoạn, đây rõ ràng không giống như là cái gì Thiên Kiêu nhân vật, trái ngược với một cái trải qua vô số huyết chiến dân liều mạng!

Hắn một nhát này cũng không phải là chạy Giang Hàn yếu hại mà đi, tự nhiên không muốn cùng Giang Hàn liều mạng, nhường mày phía dưới, thả người vọt lên, tránh đi Giang Hàn quét qua.

Giang Hàn các loại cũng là hắn nhảy dựng lên, trong đôi mắt hiện lên một vòng sắc bén chí sắc, trong tay Xích Viêm Vẫn Thiết kích lại lần nữa lật một cái, không chút do dự đi lên một tràng.

]

Viêm Dương Liệt Địa kích, Quái Nguyệt!

Hắc bào võ giả đồng tử co rút lại, không nghĩ tới Giang Hàn thế công vậy mà như thế hung hãn cùng khó chơi, thân thể giữa không trung căn không thể nào tá lực, đành phải giậm quất một tiếng, đem nguyên khí một mạch rót vào dao găm bên trong, hung hăng chém xuống một cái.

Coong! ! !

Lần này là triệt triệt để để chính diện giao phong, hắc bào võ giả thân thể giữa không trung, mà Giang Hàn vẫn đứng ở phía dưới, song cước đạp địa nhân cơ hội, không thể nghi ngờ là chiếm cứ tuyệt đối địa lợi.

Nhất kích phía dưới.

Hắc bào võ giả chỉ cảm thấy cánh tay kịch chấn, lại là ăn một điểm nhỏ thua thiệt.

Suru! !

Hắn dao găm cùng Giang Hàn Xích Viêm Vẫn Thiết kích giằng co một cái hô hấp, liền dùng sức ép một chút, chính mình nhân cơ hội lại lần nữa cất cao thân thể, ở giữa không trung một cái xoay chuyển, hướng về hậu phương thoái lui.

Nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn!

Giang Hàn đương nhiên không có khả năng buông tha cái này thật vất vả tranh thủ đến một tia tiên cơ, toàn thân khí huyết bỗng nhiên bạo tẩu, quả quyết tiến vào khát máu trạng thái, da thịt trong chốc lát hóa thành đỏ thẫm, giống như thần ma, cả người càng là nhảy lên thật cao, ở giữa không trung truy

hướng hắc bào võ giả.

Hắn mượn nhờ Băng Sơn Dược vọt mạnh chi thể, trong tay Xích Viêm Vãn Thiết kích, giống như một đầu lòi cuốn lên hỏa diễm Xích Long, ngang nhiên bổ xuống, đây là bây giờ hắn có khả năng bộc phát ra tối cường công kích!

"Băng Sơn, Liệt Địa!"

Hắc bào võ giả đột nhiên biến sắc.

Sự tình phát triển đã hoàn toàn vượt quá hắn ngoài dự liệu, lúc đầu này đâm một cái không có đâm về Giang Hàn yếu hại, sau đó lại không muốn cùng Giang Hàn lấy thương đổi thương, dẫn đến lộ ra một điểm nhỏ sơ hở, trực tiếp liền dẫn đến đằng sau cục thế đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Mà lại Giang Hàn giờ khắc này bộc phát ra uy thế, cũng đồng dạng vượt quá hắn đoán trước, nghiêm chỉnh không giống như là một cái thông mạch cảnh tiểu thành nhân vật, giống như là một vị thông mạch cảnh đại thành Vũ Sư đang toàn lực bạo phát!

"Đáng chết!"

Trong lòng giận mắng một tiếng, hắn như cũ thân thể ở giữa không trung, vô pháp mượn lực, đối mặt Giang Hàn một kích này, chỉ có thể cắn răng đem chính mình nguyên khí thôi động đến cực hạn, thì triển ra chính mình toàn lực ứng phó vũ kỹ.

Này dao găm đâm một cái phía dưới, trên đó dập dờn nguyên khí, đột nhiên dẫn động Phong Lôi quán quanh, giống như lòi cuốn lấy một đạo cương phong, cương phong phía trên còn có từng tia từng tia Điện Mang lập lòe, phát ra lớp lớp thanh âm.

Linh giai vũ kỹ, Phong Lôi đâm!

Oanh! ! !

Một tiếng kinh thiên động địa oanh minh nổ vang, đỉnh tai nhức óc, Lệnh một số không có gì Vô Đạo Tu Vi công tử nhà giàu, tất cả đều màng nhĩ vu vù, sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch.

Vô luận là trước kia cùng Giang Hàn tranh phong qua Ma Y Vũ Sư, vẫn là Thanh Bào Vũ Sư, lúc này đều là sắc mặt kịch biến, toát ra mấy phần hãi nhiên.

Xích Viêm cùng Phong Lôi va chạm, tiếp tục một cái hô hấp về sau, dư ba bỗng nhiên đẩy ra.

Hắc bào võ giả hơi có vẻ chật vật bay ra về phía sau, khó mà ngăn chặn xu hướng suy tàn, cuối cùng rơi xuống trên khán đài, không có thể trở về trình diện trong, khỏe miệng cũng có một vết máu tràn ra.

Hiển nhiên tại loại này cực kỳ bất lợi cục dưới mặt, dù cho là xuất ra giữ nhà lĩnh, cũng vẫn như cũ là rơi vào một tia hạ phong, vô pháp ngừng thân hình.

Một bên khác.

Giang Hàn thân ảnh đồng dạng hướng (về) sau bay ngược, nhưng thế đi lại hơi chậm, ở giữa không trung nhẹ nhàng linh hoạt một cái xoay người về sau, cuối cùng trở xuống Đẩu Võ Tràng trung ương.

Hắn quần áo trên người xuất hiện một số phá toái dấu vết, nhưng thần thái lại vô cùng lạnh nhạt, toàn thân cao thấp cũng không có bất kỳ cái gì vết thương xuất hiện.

Tất cả mọi người lâm vào trầm mặc.

Qua một lát.

Đẩu Võ Tràng chấp sự tiếng cười, nhượng đắm chìm trong vừa rồi một kích kia trong rung động mọi người lấy lại tinh thần: "Trận thứ chín, Giang Hàn thắng!"

Cái này Đẩu Võ Tràng chấp sự chính là trước kia cùng hắc bào võ giả xung đột người kia, lúc này trên mặt tất cả đều là ý cười, nhìn về phía hắc bào võ giả ánh mắt, cũng mang theo vài phần vẻ trêu tức.

Hắc bào võ giả sắc mặt tái xanh, quyền đầu gắt gao xiết chặt, hàm răng cắn kẽo kẹt kẽo kẹt rung động, cuối cùng không nói lời nào đạp chân xuống, thả người vọt lên, mấy cái lên xuống về sau, rồi đi Đẩu Võ Tràng.

Lúc này, mọi người tại đây rốt cục lấy lại tinh thần, không ít người nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt, đều lộ ra một tia kính sợ.

Vô đạo vi tôn.

Giang Hàn tuy nhiên nhìn qua niên kỷ bất quá 20, nhưng tiếp cận thông mạch cảnh đại thành cường hãn thực lực, cùng tuổi tác cùng thực lực sau lưng ẩn chứa khủng bố ý nghĩa, khiến cho mọi người đều trong lòng nghiêm nghị.

Liên liền Đầu Võ Tràng vị trưởng lão kia, cũng là thật sâu nhìn Giang Hàn liếc một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Giang Hàn Đòn Sát Thủ

"Thông mạch cảnh đại thành, thực lực quả nhiên không thể coi thường."

Thanh Dương Đầu Võ Tràng bên trong, một chỗ đơn độc lòng đất nghỉ ngơi trong phòng kẻ, Giang Hàn lặng lẽ ngồi xếp bằng, trong đầu hồi tưởng đến hôm nay chiến đấu, trong đôi mắt toát ra vẻ do dự.

Hắn không biết này hắc bào võ giả, đến tốt cùng đã thông mấy cái đường kinh mạch, nhưng đối phương so với Hắc Lâu Lâu Chủ, mạnh mẽ tuyệt đối không phải một điểm nửa điểm, hắn toàn lực ứng phó phía dưới, lại bất lấy như thế sơ hở, đối phương vậy mà ngành kháng xuống tới, vèn vèn chỉ là hơi thụ thương.

Như tiếp tục đánh xuống, không bại lộ Bất Tử Chi Thân lời nói, hắn không có nắm chắc tất thắng.

"Thông mạch cảnh đại thành, chỉ ít cũng là đã thông ba đường kinh mạch nhân vật, thậm chí có thể là Bốn đầu năm đầu, nguyên khí trong cơ thể so với thông mạch cảnh tiểu thành, muốn xa mạnh mẽ một mảng lớn."

"Nghe nói lần này còn có một vị thông mạch cảnh viên mãn, bát mạch tất cả đều quán thông gia hỏa. . ."

Nghĩ tới đây, Giang Hàn không khỏi lắc đầu, may mắn đấu võ đại hội hạn chế vì Tụ Nguyên cảnh phía dưới mới có thể tham gia, nếu không nếu là có một vị Tụ Nguyên Vũ Sư, cây kia cũng không cần đánh.

Về phần vị kia thông mạch cảnh viên mãn, như thế cường hãn tu vi cùng không nhỏ giọng tên, không thể nghi ngờ đều là chúng mũi tên một trong dạng tồn tại, ngày mai vừa vào sân, chỉ sợ cũng muốn bị liên thủ vây công.

Bất quá.

Tuy nhiên ý nghĩ là như thế này, nhưng cổ thể hội ra hiện tình huống gì, vẫn là khó mà đoán trước, cho nên chính mình cũng nhất định phải vận dụng đòn sát thủ!

Giang Hàn ánh mắt hơi lấp lóe về sau, xuất ra một cái bình ngọc.

Hắn biết có một loại tên là Bạo Khí Đan Đan thuốc, có thể trong khoảng thời gian ngắn cực lớn tăng phúc nguyên khí, nhưng tác dụng phụ là rất dễ tổn thương kinh mạch, có đoạn tuyệt võ đạo một đường thậm chí tu vi rút lui khả năng.

Bởi vì thời gian quá mức gấp gáp, hắn không rảnh tại cái này thành Thanh Dương khu khắp nơi tìm lung tung, không có Bạo Khí đan lời nói, duy nhất một lần nuốt nhiều mai Nguyên Khí Đan, hắn là cũng có thể ngăn ngừa đặt thành bạo phát nguyên khí hiệu quả.

Chớ nhìn hắn bằng vào Xích Viêm Vãn Thiết kích, cũng có thể thi triển ra nguyên khí ngoại phóng, nhưng trên thực tế so với chánh thức thông mạch cảnh, vẫn là còn kém hơn rất nhiều, còn nếu là có thể ngăn ngừa có chánh thức sánh ngang thông mạch cảnh mạnh mẽ nguyên khí, lại thêm cái kia mạnh mẽ thể phách, thực lực tăng phúc tuyệt đối không phải một điểm nửa điểm!

"Hi vọng đừng dùng đến một chiêu này."

Nhìn lấy trong bình ngọc còn thừa năm cái Nguyên Khí Đan, Giang Hàn lắc đầu, có Bất Tử Chi Thân khôi phục năng lực, cái gì kinh mạch đứt đoạn loại hình hắn căn không sợ, nhưng vì trong nháy mắt bạo phát mà lãng phí hết năm viên Nguyên Khí Đan, hắn vẫn có chút tâm tình.

...

Đấu võ đại hội thời gian, tổng cộng là ba ngày, ngày đầu tiên vì trước sáu trận, ngày thứ hai thì là sau sáu trận, ngày thứ ba thì là cuối cùng trận.

]

Tại ngày thứ hai sau sáu giữa sân, thứ mười một trận sau cùng còn lại hai người, thi triển ra ngoan thủ dẫn đến đồng quy vu tận, cho nên có thể đi vào cuối cùng trận, chỉ có mười một người.

Cái này mười một người trong, chói mắt nhất, thuộc về Quỷ Dao khách cùng Giang Hàn.

Cái trước thực lực mạnh mẽ, tại thành Thanh Dương khu cũng có chút uy danh, cái sau thì là tuổi trẻ đáng sợ, thiên phú tư chất làm cho người kinh hãi,

tương lai chỉ ít cũng là Tự Nguyên Vũ Sư trở lên nhân vật.

Vô luận Đấu Võ Tràng Cháp Sự Trưởng Lão, vẫn là lời đến quan sát đấu võ người, đều đối Giang Hàn thân phận cảm thấy rất hứng thú, nhưng vì đặc địa này chạy đến khắp nơi các qua mua sắm tin tức, ngược lại là không có mấy cái.

Bắt quá.

Giang Hàn tình huống, vẫn là bị còn lại mười một người một mực nhớ kỹ, liền liền làm người âm ngoan hung tàn Quý Dao khách, biết được Giang Hàn tin tức về sau, cũng đều nhủ mảy một trận.

Thiên phú tư chất không phải là thực lực tuyệt đối, nhưng cũng có thể ở một mức độ nào đó làm cho người kiêng kỵ.

"Kẻ này hơn phân nửa có cực đại bối cảnh, nếu là gặp được, tận lực không muốn hạ sát thủ thì tốt hơn."

"Vì Tiểu Nhã, Thất Tiệt thông mạch cô ta tình thế bất buộc, ai cũng đừng muốn ngăn cản."

"Thuần túy vì lịch luyện tới tham gia đấu võ đại hội sao? Những này mất cao hơn đầu thiên chi kiêu tử, quả nhiên là đáng giận cùng cực!"

Tại Thanh Dương Đấu Võ Tràng mỗi cái đơn độc nghị ngơi trong phòng kẻ, lấy được tiến vào cuối cùng trận tư cách người, có đang thấp giọng thì thảo, có làm theo mắt lộ ra kiên định, có càng là toàn thân tàn mất ra khí tức hung sát.

Tất cả mọi người mục tiêu, đều là sắp đến đấu võ đại hội cuối cùng chi chiến!

Không chỉ là bọn họ, lời quan sát đấu võ đại hội người, một đêm này cũng đều là khó mà nằm ngủ, đối sắp đến đặc sắc nhất tranh phong, mà tâm thần kích động.

Rất nhanh.

Khi ngày thứ hai sơ hiểu thời điểm, đông đảo quan sát đấu võ đại hội người, liền bắt đầu nhao nhao vào bàn, cho đến sau một canh giờ, toàn bộ nhìn trên đài liền đã toàn bộ ngồi đầy, gần như không còn chỗ ngồi, nhân số so với ngày đầu tiên cùng ngày thứ hai, đều cần nhiều hơn không ít.

Đấu Võ Tràng đông đảo chấp sự cùng thị vệ, cũng đều đứng thẳng đến Đấu Võ Tràng các ngõ ngách, thần thái nghiêm nghị, tuân thủ nghiêm ngặt riêng phần mình chức vị.

Nhân số càng nhiều càng lộn xộn, liền càng dễ dàng xuất hiện một chút phiền toái, bọn họ nhất định phải thời khắc làm tốt khống chế cục diện chuẩn bị.

Đã từng liền có một lần, đến từ Dịch Quốc mấy tên tử sĩ chui vào Đấu Võ Tràng bên trong, tại đấu võ đại hội bắt đầu thời điểm, đột nhiên bạo khởi xuất thủ, tùy ý đồ sát, may mắn phụ cận chấp sự phản ứng cấp tốc, lập tức đem chi trần sát tại chỗ, nếu không nếu là chết hơn vài chục hơn trăm người, bọn họ Đấu Võ Tràng thanh danh thế tất lại nhận trầm trọng đã kích.

Đấu võ đại hội cuối cùng trận thời gian chiến đấu, là tại vào lúc giữa trưa.

Mà lúc đó gián tiếp gần giữa trưa thời điểm, mười một tên tử phân tràng trong tranh đấu, bằng vào thực lực hoặc may mắn, trở hết tài năng đấu võ người, nhao nhao đi vào Đấu Võ Tràng biên giới chỗ.

"Thông mạch Vũ Sư, Huyết Nhận!"

"Quý Ảnh giúp Đại Hộ Pháp, Quý Dao khách!"

...

"Thanh Huyền Học Viện Thiên Kiêu, Giang Hàn!"

Đấu Võ Tràng chấp sự, bắt đầu nhất nhất giới thiệu sắp vào bàn mười một vị đấu võ người, lộ ra tin tức đều là chạm đến là thôi, mặc dù có người đối tính danh bị lộ ra có chút bất mãn, nhưng cũng không nói gì.

Giới thiệu đến Quý Dao khách cùng Giang Hàn thời điểm, giữa sân bầu không khí rõ ràng muốn kịch liệt không ít, mà giới thiệu đến ba tên may mắn xâm nhập cuối cùng trận Luyện Huyết Cảnh viên mãn Vũ Đồ lúc, làm theo không có động tĩnh gì.

Khi giới thiệu xong Giang Hàn bọn người về sau, một tên Đấu Võ Tràng chấp sự cẩn thận từng li từng tí bưng một cái phủ lên tơ lụa mâm gỗ, đi vào Đấu Võ Tràng khán đài chỗ cao nhất, này mâm gỗ bên trên, để đó giống như khớp xương đồng dạng một gốc đặc thù thực vật, từ rễ cây đến đỉnh bộ, hết thảy Thất Tiệt.

"Lần đấu võ đại hội cuối cùng khen thưởng, Thất Tiệt thông mạch cô!"

Này gã chấp sự một mặt nghiêm túc đem mâm gỗ nhẹ nhàng bên cạnh nghiêng, nhượng Đấu Võ Tràng bên trong người quan chiến cùng đấu võ người tất cả đều nhìn thấy.

Ba tên may mắn xâm nhập cuối cùng trận Luyện Huyết viên mãn Vũ Đò, nhìn thấy gốc cây kia Thất Tiệt thông mạch cỏ, cũng không khỏi đến lộ ra một tia kích động, mà Giang Hàn cùng Quỷ Dao khách bọn người, tuy nhiên đều tương đối trấn định, nhưng trong đôi mắt cũng tận đều là có quang mang lấp lóe.

Vô luận là bởi vì cái gì nguyên do tới tham gia đấu võ đại hội, cuối cùng mục đích không thể nghi ngờ đều là cái này gốc Thất Tiệt thông mạch cỏ!

Đem Thất Tiệt thông mạch cỏ phơi bày một ít về sau, tên kia Đấu Võ Tràng chấp sự, liền đem phóng tới Đấu Võ Tràng trước mặt trưởng lão một trương chất gỗ mấy cái trên bàn, mà ngay tại lúc đó, phụ trách chủ trì một tên khác Đấu Võ Tràng chấp sự, thì đến đến Đấu Võ Tràng biên giới, ánh mắt trịnh trọng mở miệng.

"Như vậy, lần này đấu võ đại hội cuối cùng trận, như vậy bắt đầu."

"Mời chư vị vào bàn!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Quỷ Dao Khách Khủng Bố

Suru! Suru! !

Nhìn trên đài mười một vị đấu võ người, toát ra đủ loại ánh mắt, tất cả đều nhảy xuống, rơi xuống Đấu Võ Tràng trong, lẫn nhau ở giữa đều mang theo vài phần cảnh giác.

Chính như tất cả mọi người đoán trước như thế, lớn nhất làm cho người kiêng kỵ, cũng làm cho giữa sân đấu võ người tất cả đều thần sắc bất thiện, chính là Quỷ Dao khách vị này thông mạch viên mãn Quỷ Ảnh giúp Đại Hộ Pháp.

"Hừ!"

Quỷ Dao khách cầm trong tay một thanh quái dị Quỷ Đầu Dao, đối mặt ánh mắt mọi người không có chút nào ý sợ hãi, lạnh lùng hừ một tiếng.

Tuy nói ở đây người đều đối với hắn có căm thù, nhưng những người này coi là thật có thể buông lỏng cảnh giác, hình thành hoàn mỹ liên thủ tới đối phó hắn? Loại này lâm thời quan hệ thù địch, hắn căn không sợ!

Quả nhiên.

Tại Quỷ Dao khách toát ra mấy phần hung hiểm khí tức thời điểm, bốn phía mấy người chẳng những không có hướng phía trước dựa vào, ngược lại là riêng phần mình lui một bước, tựa hồ cũng có để cho người khác xuất thủ trước dự định.

"Chư vị, Quỷ Dao khách thực lực, tuyệt không phải chúng ta một người hai người có thể tới, nếu là chúng ta lẫn nhau nội đấu, bị nó nắm lấy cơ hội diệt sát mấy người, cục thế liền lại khó Hồi Thiên." Một tên ăn mặc cổ trường bào màu vàng đấu võ người, ánh mắt lấp lóe một chút sau trầm giọng mở miệng.

"Không tệ."

"Trước đối phó Quỷ Dao khách, sau đó lại mỗi người dựa vào sự tình."

Mấy tên khác thông mạch Vũ Sư cũng đều biết sự tình nặng nhẹ, mặc dù bọn hắn đều khó có khả năng hoàn toàn buông xuống cảnh giác, cùng những người khác liên thủ, nhưng chỉ cần mọi người cùng một chỗ, dù là mỗi người đều lưu hai điểm dư lực, cũng có thể đối phó Quỷ Dao khách.

Đang lúc mấy tên thông mạch Vũ Sư nhao nhao mở miệng thời điểm, Quỷ Dao khách lại là lạnh lùng quét mọi người liếc một chút, thân ảnh đột nhiên loé lên một cái, hóa thành một đạo hắc ảnh, đột nhiên rơi xuống một tên Luyện Huyết Cảnh đấu võ người bên cạnh, trong tay Quỷ Đầu Dao lóe cuốn lấy một cổ hắc khí, ngang nhiên chém xuống.

Xùy! !

Tên kia Luyện Huyết Cảnh đấu võ người, liền bất kỳ thanh âm gì cũng không kịp phát ra, vền vền chỉ là lộ ra vô cùng hãi nhiên ánh mắt, cả người liền bị Quỷ Dao khách trực tiếp chém thành hai khúc!

"Coi chừng!"

"Là Linh giải thân pháp vũ kỹ ba chồng Quỷ Ảnh bước!"

Quý Đao khách lần này bạo khởi xuất thủ, rút cục trong nháy mắt phá vỡ cục diện bế tắc, đông đảo thông mạch Vũ Sư nhao nhao quát chói tai, riêng phần mình giờ tay lên trong binh khí, liền thủ hướng về Quý Đao khách nổi giận chém mà đi.

Nhưng mà.

]

Ba chồng Quý Ảnh bước phiên phức, như trước đang mọi người ngoài dự liệu, chỉ gặp quý Đao Khách dưới chân liền thực sự, thân ảnh tả điều hữu hoảng, tựa như huyền hóa ra ba cái hắc ảnh, cứ thế mà tại trong khe hẹp tránh đi mấy đạo công kích, đột nhiên vọt tới một tên thông mạch cảnh tiểu thành đầu võ người trước mặt.

"Đáng chết!"

Tên kia đầu võ người đồng tử co rút lại, toát ra một tia kinh hãi, bất quá hắc cuối cùng cũng là thông mạch Vũ Sư, không đến nỗi ngay cả phản ứng thời gian đều không có liền trong nháy mắt liền bị miểu sát, trường thương trong tay múa ra điểm điểm Ngân Hoa, đem tự thân bao phủ.

Suru!

Quý Đao khách nhất đao giống như Âm Ảnh, cơ hồ thấy không rõ hắc là như thế nào vung ra đao, tựa như cầm trong tay hắc không phải đao, mà chính là một đoàn quỷ dị hắc ảnh.

Một đao kia rơi xuống, tên kia đầu võ người Thương Pháp, trực tiếp sụp đổ, bất quá tốt tại cái khác thông mạch Vũ Sư tất cả đều kịp phản ứng, đồng loạt ra tay công hướng Quý Đao khách phía sau lưng, nhưng Quý Đao khách không kịp tiếp tục xuất thủ.

Bị Quý Đao khách tập kích người kia, trường thở một hơi dài nhẹ nhõm, trong lòng ảm ảm có loại sống sót sau tai nạn cảm giác, Quý Đao khách thực lực quá mức khủng bố, nếu để cho hắc đánh lên giết chết mấy người, còn lại người phản kháng liền rất lợi hại xa vời.

"Đây chính là thông mạch cảnh viên mãn tồn tại, thôi động Linh giai thân pháp vũ kỹ, có khả năng bày biện ra hiệu quả a. . ."

Giang Hàn chính xen lẫn trong mấy tên thông mạch Vũ Sư bên trong, cùng mọi người liên thủ đối phó Quý Đao khách.

Quý này Đao Khách có thể là am hiểu thân pháp nhất vũ kỹ loại hình, trần trọc chuyển đẳng cực kỳ linh hoạt, chẳng những động tác rất khó bắt, mà lại tốc độ còn cực nhanh.

Hắc không khỏi muốn từ bản thân đã từng chém giết vị kia Tự Nguyên Vũ Sư, nếu như không phải ý vào Bất Tử Chi Thân, liên tục hai lần xuất kỳ bất ý đánh lên, đem đối phương đánh thành trọng thương lời nói, đối phương tùy tiện thi triển một tay Linh giai thân pháp vũ kỹ, hắc chỉ sợ đều đau đầu hơn vạn phần.

"Phiên phức."

Giang Hàn bọn người cảm thấy Quý Đao khách khó giải quyết, Quý Đao khách lại đồng dạng nhú mảy, tuy nói Giang Hàn bọn người liên thủ khắp nơi đều là lỗ thủng cùng sơ hở, nhưng lại chỉ ít có ba vị thông mạch cảnh đại thành chiến lực.

Lại thêm bốn tên thông mạch tiểu thành, đông đảo võ giả liên hợp lại cùng nhau tình huống dưới, hắc muốn tiêu diệt từng bộ phận, cũng rất lợi hại khó khăn.

Suru! Suru! !

Lần này đầu võ đại hội trong, may mắn xâm nhập cuối cùng trận mấy vị kia Luyện Huyết Cảnh Vũ Đồ, liền không có lần trước may mắn như vậy, cơ hồ trong chớp lát, liền chết thảm ở Quý Đao khách Quý Đầu Đao phía dưới.

Tuy nhiên kiểu chết không giống nhau, nhưng này mấy tên Luyện Huyết Cảnh Vũ Đồ sau cùng ánh mắt, nhưng đều là rơi vào khán đài chỗ cao nhất cái kia, để đặt Thất Tiết thông mạch cổ mấy cái trên bàn, toát ra khát vọng cùng tuyệt vọng.

Đông đảo thông mạch Vũ Sư căn không rảnh có kỳ này mấy tên Luyện Huyết Cảnh Vũ Đồ, mấy tên thông mạch đại thành đầu võ người, có thể miễn cưỡng bảo vệ những thông mạch đó cảnh tiểu thành không bị Quý Đao khách trực tiếp đánh lên miểu sát, liền đã rất là gian nan.

Giang Hàn là bị tính toán tại thông mạch cảnh đại thành chiến lực bên trong, trừ Giang Hàn bên ngoài, giữa sân chỉ có hai vị thông mạch cảnh đại thành, nếu là thông mạch tiểu thành người toàn bộ từ quang, ba người bọn họ liên thủ có thể hay không tới Quý Đao khách, cũng chắc chắn là ảm số.

Nhưng mà.

Theo thời gian chuyển dời, tình hình chiến đấu lại dần dần bắt đầu thay đổi.

Mọi người tuy nhiên từng người mang ý xấu riêng, nhưng giờ này khắc này đều phải nhất trí đối phó Quý Đao khách, tại loại này cục thế phía dưới, loại kia khắp nơi là sơ hở liên thủ, bắt đầu dần dần trở nên thông thuận đứng lên.

Quý Đao khách ra bây giờ ở địa phương nào, cơ hồ cũng là khu vực kia người, lấp bốp một hồi nguyên khí ngoại phóng hung hăng đánh tới, ngược lại là

nhượng Quý Dao khách dần dần chặt vật đứng lên.

"Đám người kia, thế mà ma sát ra một điểm chánh thức liên thủ cảm giác a. . ."

Quý Dao khách thi triển Quý Ảnh bước, lần nữa tránh đi mấy tên thông mạch Vũ Sư công kích, trong lòng đã rõ ràng, nếu là lại tiếp tục mang xuống, Giang Hàn bọn người liên thủ có thể sẽ càng ngày càng thuần thực, hấn ngược lại thật sự là có khả năng lật thuyền trong mương.

Nghĩ tới đây, Quý Dao khách hít sâu một hơi, chân mày nhú chặt dần dần giãn ra, thay vào đó là trong đôi mắt một vòng lạnh lẽo hàn mang.

Đã như vậy. . .

Tay hấn nắm Quý Đầu Dao, toàn thân tràn ra hắc sắc quý dị nguyên khí, hóa thành một mảnh hắc ảnh đem tự thân bao trùm về sau, trong lúc đó loé lên một cái, hướng về một cái phương hướng đột nhiên xông lên.

Quý Dao khách cái này xông lên, lại là nhượng Giang Hàn bọn người có chút ngoài ý muốn, bởi vì hấn chỗ xông phương hướng rộng tuếch, căn bản không hề người đứng ở nơi đó.

"Hấn muốn làm gì?"

Tất cả mọi người trong đầu đều hiện lên ra như thế một vấn đề, không hề nghi ngờ, tuyệt đối không phải là cái gì đối bọn hấn có lợi sự tình.

Quả nhiên.

Khi Quý Dao khách thân ảnh đình chỉ về sau, tại nguyên chỗ lưu lại một hắc sắc hư ảnh, thân ảnh lại lần nữa loé lên, lại tại một vị trí khác lưu lại một hắc ảnh.

"Quý Ảnh. . . Ba chồng chém!"

Phảng phất Từ Thân ở bên tai nói nhỏ, giữa sân bầu không khí bỗng nhiên xuống tới băng điểm, chỉ gặp quý Dao Khách lưu lại hai đạo hắc sắc hư ảnh, đột nhiên tạo nên một vòng quý dị u quang, trong chốc lát nổi lên cùng một chỗ, trong hư không vạch ra một đạo lóe sáng phong mang.

Cái này phong mang chừng năm trượng chi trường, gần như đem tất cả mọi người bao phủ tại phạm vi công kích bên trong, mà lại là từ giữa đó bạo phát, đem mọi người cưỡng ép ngăn cách ra!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Liên Minh Sụp Đổ

Quý Ảnh Tam Diệp Trảm!

Đây là Linh giai Hạ phẩm thân pháp vũ kỹ ba chồng Quý Ảnh bước, cùng cùng là Linh giai Hạ phẩm Quý Ảnh trảm, dung hợp lại cùng nhau mà hình thành Linh giai tổ hợp vũ kỹ!

Xùy! Xùy! !

Hai đạo giao nhau Hồ Quang, trực tiếp mở ra chiến trường, gần như phân không phân rõ được cuối cùng là nguyên khí ngoại phóng, vẫn là bằng vào quý dị mà mạnh mẽ tốc độ, dùng thực chất Quý Đầu Dao trong hư không chém qua.

Giang Hàn sớm đã thôi động bạo tẩu bí thuật, đối mặt một kích này, hấn không chút do dự hoành kích đứng ở trước người, đem tự thân nguyên khí mãnh liệt rót vào trong đó, chống đỡ này quét ngang Hồ Quang.

Tuy nói có Bất Từ Chi Thân, coi như bị cái này Hồ Quang cắt cũng chưa chắc sẽ chết, nhưng Giang Hàn cũng không muốn thử nghiệm cái gì mấy trăm loại kiểu chết, hấn đã trải nghiệm qua mấy lần, cảm giác không bình thường không tốt.

"A!"

Một tiếng hét thảm đột nhiên truyền khắp giữa sân.

Giang Hàn tại kích phát bạo tẩu bí thuật trạng thái dưới, khó khăn lắm ngăn trở này Hồ Quang một trảm, hai gã khác thông mạch cảnh đại thành tồn tại, cũng đều dùng riêng phần mình phương thức đỡ được, nhưng còn lại mấy cái bên kia thông mạch cảnh tiểu thành, hiển nhiên liền không có vận tốt như vậy.

Một người bị Hồ Quang xẹt qua bả vai, toàn bộ bả vai trực tiếp bị tận gốc cắt đứt, thậm chí kém chút nhượng đầu hấn dọn nhà!

Một người khác làm theo thảm hại hơn, tuy nhiên kịp phản ứng, nhưng lại không thể hoàn toàn ngăn trở Hồ Quang một trăm, bị Hồ Quang cắt qua nửa bên vòng eo, máu tươi từ bụng tuôn trào ra.

Suru!

Bả vai bị cắt đứt người kia, kịch liệt đau nhức phía dưới, không chút do dự nhảy lên một cái, rơi xuống trên khán đài, mồ hôi lạnh trên trán không ngừng toát ra, phần nộ sau khi, càng nhiều thì hơn là một chút sợ hãi.

Về phần một người khác, thụ trọng thương phía dưới cũng muốn nhảy lên khán đài, tránh đi Quỷ Dao khách tiếp xuống tập sát, nhưng nhưng bởi vì dùng sức quá mạnh, toàn bộ phần eo trực tiếp vụn vỡ đứt gãy, máu tươi cùng nội tạng rơi đầy đất, tràng diện rất là khủng bố.

"Chỉ giải quyết hai cái sao?"

Quỷ Dao khách thân ảnh từ đằng xa sương mù màu đen trong hiện thân, sắc mặt hấn lược hơi tái nhợt, hô hấp cũng giống như gấp rút một điểm, hiển nhiên vừa rồi một chiêu kia, cũng không phải là tùy tiện liền có thể thi triển.

Cách đó không xa.

Một tên chỗ tại ranh giới công kích, hiểm lại càng hiểm tránh thoát một kiếp thông mạch cảnh tiểu thành, nhìn lấy một lần nữa hiện ra thân hình Quỷ Dao khách, trên mặt đã là lấy làm kinh ngạc.

]

"Đây là Quỷ Ảnh Tam Diệp Trảm, người thế mà luyện thành này môn tổ hợp vũ kỹ!"

Vừa mới một chiêu kia, cũng không phải cái gì bỗng dưng xuất hiện chiêu số, mà chính là Quỷ Ảnh bang bang chủ, trận chiến chỉ hoành hành mấy chục năm tuyệt kỹ!

Tại thông mạch cảnh thâm vào mười năm trở lên Vũ Sư, chỉ ít đều sẽ có hai môn Linh giai vũ kỹ bàng thân, nhưng muốn luyện thành Linh giai tổ hợp vũ kỹ, độ khó khăn không thể so với đột phá Tụ Nguyên cảnh dễ dàng bao nhiêu!

Phạm Giai tổ hợp vũ kỹ, nhiều nhất bất quá là tại vận chuyển nguyên khí thời điểm, tìm tòi có thể đồng thời thích ứng hai môn vũ kỹ điểm, từ đó đem dung hợp, cũng không phải là rất lợi hại khó khăn.

Nhưng Linh giai vũ kỹ, muốn tổ hợp lại, liền cần đồng thời vận chuyển hai loại hoàn toàn khác biệt nguyên khí lưu động, loại thủ đoạn này thậm chí còn kèm theo nguy hiểm rất lớn!

"Ha ha, luyện thành?"

Quỷ Dao khách tựa hồ là tiêu hao không nhỏ, không có tiếp tục công kích, mà chính là đứng tại chỗ hắc một tiếng, hơi có vẻ trào phúng nói ra: "Nào có dễ dàng như vậy, bất quá chỉ là nắm giữ một chút da lông mà thôi, nếu thật hoàn toàn luyện thành, các người còn có thể tốt bụng đứng ở chỗ này?!"

Lấy hấn thông mạch cảnh viên mãn tu vi, lại thêm thích hợp nhất chính mình Linh Binh, thi triển ra Linh giai tổ hợp vũ kỹ, một chiêu như vậy, bình thường Tụ Nguyên Vũ Sư, đều phải thận trọng ứng đối.

"Cũng thế. . ."

Vị kia đối Quỷ Dao khách rất là quen thuộc đầu võ người, mặt mũi tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, Quỷ Ảnh bang bang chủ thế nhưng là thật Tụ Nguyên Vũ Sư, như quỷ Dao Khách tại thông mạch cảnh viên mãn, liền hoàn toàn nắm giữ Linh giai tổ hợp vũ kỹ, này không khỏi có chút quá mức khoa trương.

Mấy người ở giữa ngăn ngừa đối thoại, vèn vèn chiếm dụng mấy hơi thở, cơ hồ liền tại tiếp theo trong nháy mắt, hai vị thông mạch cảnh đại thành đầu võ người trong một người, đột nhiên bạo khởi, phóng tới Quỷ Dao khách.

"Người muốn kéo dài thời gian, thừa cơ khôi phục sao?!"

Hấn quát to một tiếng, trong tay một thanh trường kiếm đột nhiên huy sai, trong chớp lát bắn ra óng ánh khắp nơi kiếm khí, xen lẫn thành một mảnh kiếm khí chỉ vòng, hướng về Quỷ Dao khách nhằm thẳng vào đầu chém.

Mà ngay tại lúc đó, Giang Hàn cũng là ngang nhiên xuất thủ, nhảy lên đi vào Quỷ Dao khách phía bên phải, Xích Viêm Văn Thiết kích từ nó sau lưng hung hăng về quét tới, phong tỏa nó chạy trốn phương vị.

"Hừ!"

Quỷ Dao khách lạnh hừ một tiếng, cũng không có lộ ra cái gì vẻ bối rối, mà chính là lạnh lùng nói: "Thi triển chiêu này là tiêu hao rất lớn, nhưng coi như ta tiêu hao rất lớn, các người coi là liền có thể đối phó ta sao?!"

Hắn vùng động trong tay Quỷ Đầu Dao, trực tiếp trăm phá kiếm khí chi vồng, lại trở tay nhất đao, cường ép ngăn trở Giang Hàn một kích.

Bất quá.

Tại ngạnh kháng Giang Hàn nhất kích trong nháy mắt, hắn mi đầu nhỏ bé không thể nhận ra nhú một cái.

Trước đó một mực không có cùng Giang Hàn cứng đối cứng, hắn chỉ đánh giá ra Giang Hàn tu luyện hẳn là Hóa hệ công pháp, thế nhưng là dưới một kích này, hắn lại cảm thấy một cỗ cự lực đánh tới, chấn động cánh tay có chút tê dại.

"Bề ngoài là Hóa hệ nguyên khí, bên trong lại là một cỗ cây mạnh? !"

Cảm thấy được Giang Hàn công kích chỗ đặc thù, Quỷ Đầu khách trong lòng có chút kỳ quái, nhưng lúc này lại cũng không rảnh nghĩ lại, thoát khỏi mấy người công kích về sau, hắn thối lui đến một cái an toàn vị trí, lạnh lùng nhìn về phía còn thừa mấy vị thông mạch cảnh tiểu thành đấu võ người.

"Vừa rồi một chiêu kia đối ta mà nói, tiêu hao thật không nhỏ, bằng vào ta bây giờ thể phách cùng nguyên khí, nhiều nhất chỉ có thể thi triển ba lần, bất quá. . . Các ngươi khẳng định muốn để cho ta lại thi triển hai lần à?"

Lời vừa nói ra, mọi người thốt nhiên biến sắc.

Trước đó mọi người đối Quỷ Đầu khách hành vi, còn hơi có chút không hiểu, bởi vì hắn tuy nhiên diệt sát một vị thông mạch cảnh tiểu thành, nhưng lại tiêu hao rất lớn, cũng không có hoàn toàn thay đổi trước mắt cục diện, vẫn như cũ là ở vào hạ phong cùng thế yếu.

Nhưng làm hắn nói ra một câu nói như vậy thời điểm, mọi người tại đây nhưng đều là trong lòng giật mình, nhất là còn lại hai tên thông mạch cảnh tiểu thành đấu võ người, nội tâm đều là lộp bộp một tiếng.

Quỷ Đầu khách một chiêu này vô pháp trực tiếp diệt sát thậm chí trọng thương Giang Hàn bọn người, nhưng lại đủ để trọng thương thậm chí cả giết bọn họ, mà lại là không có lực phản kháng chút nào loại kia, cho nên vấn đề liền đến, ai nguyện ý lưu tại nơi này, đối mặt có thể không nhìn hết thấy ngăn cản, cường ép diệt sát chính mình Quỷ Đầu khách? !

Bọn họ cũng không phải những buồn ngủ đó tại Luyện Huyết Cảnh khó mà đột phá, vì trùng kích thông mạch không tiếc liều mạng một lần gia hỏa, bất quá là bởi vì đủ loại nguyên nhân cần muốn lấy được Thất Tiết thông mạch cơ, mới qua tới tham gia, không ai có thể nguyện ý đem mệnh mạng ở chỗ này!

"Đáng chết!"

Đứng tại Giang Hàn bên cạnh tên kia thông mạch cảnh đại thành, nhìn không được thảm mắng một tiếng, chú ý tới hai vị kia thông mạch cảnh tiểu thành hai mặt nhìn nhau biểu lộ, bọn họ liền biết muốn hỏng việc.

Quả thật đúng là không sai.

Ngay tại Quỷ Đầu khách lạnh lùng sau khi nói xong, một người trong đó liền yên lặng lui ra phía sau mấy bước, mà một người khác càng là quả quyết trực tiếp nhảy lên khán đài, Thất Tiết thông mạch cơ cũng không có ý định muốn.

Trời đất bao la, bảo mệnh lớn nhất.

Nhìn lấy một màn này, Quỷ Đầu khách trong đôi mắt lộ ra một vòng vẻ đùa cợt: "Xem ra các ngươi liên minh, đã sụp đổ."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Hợp Kích

Hai tên thông mạch đại thành đấu võ người sắc mặt khó coi, một người trong đó đang muốn đối còn sót lại vị kia thông mạch tiểu thành nói cái gì, lại thấy đối phương một mặt ngưng trọng trầm ngâm một chút, cũng nhảy lên thật cao, rơi xuống nhìn trên đài, lựa chọn từ bỏ.

Đấu võ trên đại hội, người chết là rất bình thường sự tình, Luyện Huyết Cảnh viên mãn đấu võ người, thường thường mỗi một giới đều phải chết hơn vài chục hơn trăm người, nhưng thông mạch Vũ Sư vẫn lạc tại đấu võ đại hội, lại là cực ít cực ít, muốn vây công đánh bại một vị thông mạch Vũ Sư dễ dàng muốn giết chết lại là rất khó.

Nếu là thông mạch Vũ Sư nguyện ý chủ động rời khỏi, những Luyện Huyết đó viên mãn gần như không có khả năng liều chết vây công, về phần cùng giải ở giữa giao phong, cái này Đấu Võ Trùng phạm vi mặc dù lớn, nhưng thả người nhảy lên liền có thể rời đi, cũng hầu như không tồn tại chết bởi trong trùng khả năng.

Chỉ có Quỷ Dao khách loại này, tu vi đạt tới thông mạch cảnh viên mãn, lại luyện thành Linh giai tổ hợp vũ kỹ hình thức ban đầu, mới có thể nhất kích phía dưới, Lệnh thông mạch cảnh tiểu thành tồn tại liền phản ứng cũng không kịp, liền trực tiếp bị chém giết tại chỗ.

Nhìn qua một tên sau cùng thông mạch tiểu thành cũng lựa chọn rời khỏi, Quỷ Dao khách thái mà đứng, ánh mắt lạnh nhạt.

Lúc này giữa sân, đã chỉ còn lại bốn người, bầu không khí lâm vào ngưng trệ.

Mấy hơi thở về sau, hai tên thông mạch đại thành trong một người, ánh mắt nghiêm túc chậm rãi mở miệng: "Hai vị, đến lúc này, nếu là còn không lấy ra điểm thủ đoạn chân chính, chỉ sợ cũng thật muốn lâm vào bại cục."

"Xác thực như thế."

Một người khác trầm ngâm một chút, cũng là ánh mắt lóe ra đáp lại.

Giang Hàn đồng dạng nhẹ nhàng gật đầu.

Nhìn thấy Giang Hàn ba người như cũ liên hợp lại cùng nhau, Quỷ Dao khách thần sắc cũng lần nữa trở nên nghiêm túc lên, tuy nói thiếu một bầy thông mạch tiểu thành quấy nhiễu, hẳn có thể tương đối thông dong ứng đối Giang Hàn ba người, nhưng muốn bằng sức một mình đánh tan ba vị thông mạch đại thành, cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình.

Trọng điểm là Thất Tiết thông mạch có vô pháp chia cắt, một khi cắt ra, hiệu dụng liền sẽ giảm xuống mấy lần, hẳn cũng vô pháp làm dùng cái gì Hợp Tung Liên Hoàn thủ đoạn, qua phân hóa Giang Hàn ba người.

"Lên!"

Giữa sân bầu không khí ngưng ngui ngưng trệ sau một lát, theo một tên thông mạch đại thành quát lạnh một tiếng, Giang Hàn ba người làm ba phương hướng, đem Quỷ Dao khách kẹp ở trung ương, bỗng nhiên vây công mà lên.

"Nguyệt hồ chém!"

"Bạch Long ngâm!"

Bất luận một vị nào thông mạch cảnh đại thành tồn tại, đều chỉ ít trong tay nắm giữ một môn Linh giai vũ kỹ, tại Quỷ Dao khách cường đại áp bách phía dưới, hai người không lưu tay nữa, nhao nhao thi triển ra riêng phần mình vũ kỹ!

Cầm kiếm người kia, trường kiếm lác một cái, chém ra một đạo Nguyệt Nha Hình Quang Nhận, tuy nhiên chỉ có ba thước dài, nhưng này ngưng tụ quang mang, lại cho người ta một loại tim đập nhanh cảm giác.

Một người khác cầm trong tay trường thương màu trắng, rung động phía dưới, thân thương hiện ra một đầu như giao long nguyên khí, bao vây lấy cả cây trường thương, hung ác xuyên qua mà đến.]

Sau cùng một chỗ.

Giang Hàn trong lòng quát khê một tiếng, trái tim bỗng nhiên bùng bùng phản chấn, toàn thân khí huyết triệt để bạo tẩu, bị hấn thôi động đến cực hạn, trực tiếp thi triển ra bạo tẩu bí thuật đệ nhị trọng.

Tại khát máu trạng thái phía dưới, trong tay hấn Xích Viêm Văn Thiết kích, phảng phất hóa thành một đạo lôi cuốn lên hỏa diễm Thiên Ngoại Văn Thạch, thanh thế khủng bố, chặt chém mà rơi.

Ba phương hướng, ba người hợp kích, hình thành khủng bố giáo sát chi thế!

Quỷ Dao khách nhìn qua vây công mà đến ba người, trong đôi mắt lộ ra một vòng vẻ mặt ngưng trọng, cái này ba đạo công kích, tuy nhiên bất luận cái gì một đạo hẳn đều có thể tùy tiện đánh tan, nhưng vô luận đánh tan này một đạo, hẳn đều lại nhận mặt khác hai đạo công kích giáo sát.

Trừ phi hẳn có thể trong nháy mắt cả người lẫn đao, lựa chọn một cái phương hướng vọt mạnh, đem người kia vọt thẳng đổ, nếu không hậu quả khó mà đoán trước.

"Ngược lại là xem thường bọn họ. . ."

Quỷ Dao khách trong lòng trầm thấp một câu về sau, nguyên khí trong cơ thể bỗng nhiên bạo phát, trong nháy mắt phân hóa ra hai đạo sương mù màu đen bóng dáng, cùng hình thể thành giữ lấy chi thể, sau đó năm ngón tay nắm chặt Quỷ Đầu Đao, đem trước thi triển qua một lần Linh giai tổ hợp vũ kỹ Quỷ Ảnh Tam Diệp Trảm lần nữa thi triển đi ra!

Trong một chớp mắt, hai đạo vượt ngang năm trượng Hồ Quang túng cắt chiến trường, hình thành một cái bên cạnh nghiêng thập tự, cùng Giang Hàn ba người công kích đụng va vào nhau.

Oanh! !

Một tiếng kinh thiên động địa oanh minh, chấn động vô số người màng nhĩ vu vu.

Mặc dù Đấu Võ Tràng mặt đất, dùng là đặc chất Tinh Thiết lột đá chế, cũng vô pháp lại tiếp nhận dạng này dư ba, phát ra răng rắc tiếng tách tách âm kệp ở oanh minh bên trong, đồng thời xuất hiện mấy đạo băng liệt dấu vết.

Hai đạo Hồ Quang lấy khủng bố uy thế, cứ thế mà chống đỡ Giang Hàn ba người công kích, khiến cho ba thân thể người nhoáng một cái, riêng phần mình hướng lui về phía sau một hai bước về sau, mới khó khăn lảo đảo loạn ra.

"Khùng bỏ!"

"Vén vẹn chỉ là Linh giai tổ hợp vũ kỹ hình thức ban đầu, liền có mạnh mẽ như thế uy lực, không biết hoàn chỉnh Linh giai tổ hợp vũ kỹ, lại có bao nhiêu Đại Uy thế."

Nhìn trên đài mọi người, nhìn qua giữa sân một màn, cũng không khỏi đến lộ ra mấy phần vẻ chấn động.

Mà vừa lúc này, có người đột nhiên đồng tử co rút lại, nhin không được cả kinh kêu lên: "Không đúng! Quý Dao khách nhân đâu?!"

Mọi người khác nghe vậy, cũng đều nhao nhao chấn động, tất cả đều hướng về Giang Hàn ba người trong vây công nhìn lại, nhưng lại chưa nhìn thấy Quý Dao khách thân ảnh.

Suru! !

Cơ hồ liền tại tiếp theo trong nháy mắt, Quý Dao khách thân ảnh, cực kỳ quý dị xuất hiện tại cảm kiếm người kia sau lưng, trong tay Quý Dao hung dữ chém xuống.

Phát giác được sau lưng đánh bất ngờ, trên mặt người kia lộ ra một tia kinh hãi, đột nhiên kịp phản ứng, Quý Ảnh Tam Diệp Trảm cũng không phải đơn thuần đánh chém, đồng thời còn có thể lấy vượt mức bình thường tốc độ lướt ngang một đoạn, mà không hề nghi ngờ, Quý Dao khách lựa chọn phương hướng, cũng là phía sau hần!

Keng! !

Bất ngờ không đề phòng, hần huy động trường kiếm trở lại chống cự, nhưng lại không thể hoàn toàn chống chọi chuỗi này Quý Dao, bị lưỡi đao xẹt qua nửa cái lồng ngực, trong nháy mắt máu tươi văng khắp nơi!

Nếu không có Quý Dao khách thi triển xong Quý Ảnh Tam Diệp Trảm về sau, cũng ở vào nguyên khí đại lượng tiêu hao trạng thái hư nhược, một kích này liền có thể đem hần trực tiếp chém thành hai khúc!

Nhưng dù vậy, hần cũng bị thương nặng.

Khục! !

Người kia ho ra một ngụm máu tươi, trường kiếm trong tay ra sức chấn động, đem Quý Dao khách đẩy lui, không chút do dự ra sức nhảy lên, rồi đi Đấu Võ Tràng, rơi xuống trên khán đài.

Loại trạng thái này hần cũng không dám tiếp tục lưu lại giữa sân, vạn nhất Quý Dao khách đột nhiên quyết tâm, liều mạng không muốn Thất Tiệt thông mạch cổ, cường công với hần, hần rất có thể sẽ vẫn lạc tại chỗ!

"Hô... Hô..."

Đánh lui Giang Hàn ba người, lại nặng sáng tạo một người, Quý Dao khách cái trán cũng tràn ra một tia mồ hôi lạnh, hô hấp trở nên bắt đầu thô trọng, nhưng một đôi tròng mắt trong lại toát ra càng thêm huyết tính cùng tàn nhẫn ánh mắt, nhìn về phía Giang Hàn hai người.

Dưới loại tình huống này, dù là trạng thái lại kém, cũng tuyệt không thể rút rè.

"Đáng chết!"

Trừ Giang Hàn bên ngoài, còn sót lại một tên khác thông mạch đại thành, nhin không được thắm máng một tiếng, trong đôi mắt lộ ra thật sâu vẻ kiêu dè.

Quý Dao khách hiện tại không thể nghi ngờ là tiêu hao rất nhiều, nhưng tiêu hao đến tột cùng lớn bao nhiêu, còn có thể không giống như vừa rồi như thế lại một lần, trong lòng của hần căn không nắm chắc.

Cảm tạ 'Đồng tại không' khen thưởng Minh Chủ, cúi đầu khấu đầu!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 125: Cuối Cùng Chi Chiến

Cục thế đến loại này giai đoạn, hiển nhiên không dung lui ra phía sau.

Giết!

Trừ Giang Hàn cùng Quỷ Dao khách bên ngoài còn sót lại người kia, không có dừng lại bao lâu, liền quả quyết hướng về Quỷ Dao khách công đi lên.

Mà một bên khác Giang Hàn làm theo cơ hồ không hề nghĩ ngợi, sớm tại Quỷ Dao khách đánh tan một người thời điểm, liền đã huy động đồ thăm Trường Kích, hướng về Quỷ Dao khách đón đầu tấn công mạnh đi lên.

Đinh Đinh thùng thùng! !

Quỷ Dao khách trong tay Quỷ Đầu Dao trên dưới tung bay, ngạnh kháng Giang Hàn đánh chém, dưới chân lại là không ngừng lùi lại, hiển nhiên ở vào một cái nguyên khí trước sau không tốt trạng thái, chỉ có thể miễn cưỡng tới.

Mà tại ngắn ngủi này trong nháy mắt, liên tục sáu, bảy lần giao phong bên trong, Quỷ Dao khách nhưng trong lòng càng thêm hồ nghi cùng kỳ quái, Giang Hàn đánh chém thế đại lực trầm, mỗi một cái đều chấn động cánh tay hắn hơi tê tê, nhưng lại cảm giác không thấy mạnh bao nhiêu nguyên khí xâm nhập tới.

Giang Hàn này hiện ra đồ thăm, tựa như có thể nhỏ ra huyết da thịt, cùng đại lượng tràn ra hơi nước, nhìn qua giống như là hệ hỏa nguyên khí thôi động đến cực hạn, nhưng cũng có loại rất lợi hại cảm giác quái dị, càng là chính diện giao phong, càng cảm thấy rõ ràng.

"Xem ra tu vi của người này, có lẽ chỉ là mới vào thông mạch tiểu thành, là bằng vào bí thuật gì, tài năng bộc phát ra uy thế cỡ này." Quỷ Dao khách trong lòng thì thầm.

Võ đạo bí thuật!

Nghĩ đến đây mấy chữ, hắn trong đôi mắt liền không nhìn được lộ ra một tia hỏa nhiệt cùng tham lam, nếu thật là có thể tăng phúc nguyên khí cùng lực lượng võ đạo bí thuật, giá trị còn muốn tại Linh giai vũ kỹ tổ hợp Tổng Cương phía trên, tuyệt đối là có thể ngộ nhưng không thể cầu thủ đoạn!

Nhưng nghĩ đến Giang Hàn trẻ tuổi như vậy, liền có thể có được thực lực thế này, coi như không phải xuất thân các đại thế lực, cũng hơn nửa gia nhập cái nào đó đại thế lực, trong lòng của hắn hỏa nhiệt liền dần dần biến mất.

"Không muốn cho hắn thở dốc thời cơ!"

Trễ một lát vừa rồi gia nhập chiến đoàn tên kia thông mạch đại thành, trường thương trong tay vung vẩy, đồng thời nghiêm nghị nôn nóng quát, che giấu chính mình vừa mới có chút chần chờ tâm tính.

Hai người liên thủ vây công, Quỷ Dao khách càng thêm không chịu nổi, mấy chiêu về sau, liền lâm vào tan tác chi thế, nhưng miễn cưỡng kháng mấy chiêu về sau, hắn nguyên khí trong cơ thể tiếp tục đứng lên, trong tay Quỷ Đầu Dao uy thế tăng vọt, dần dần kháng trụ hai người công kích.

"Song Long giáo sát!"

Gặp quỷ Dao Khách tựa hồ lật về cục thế, tên kia thông mạch đại thành biết là chính mình chần chờ mấy hơi thở, dẫn đến không thể thừa cơ đánh tan Quỷ Dao khách, trong lòng hồ thẹn phía dưới, cắn răng lại lần nữa thôi động vũ kỹ, lực áp Quỷ Dao khách.

Trường thương trong tay của hắn khoảng chừng tung bay, tựa như ảo ảnh, nguyên khí hóa thành hai đạo Bạch Long, một trái một phải hướng về phía Quỷ Dao khách quần giết tới.

"Quỷ Ảnh chém!"

Quỷ Dao khách sắc mặt trầm thấp, trong tay Quỷ Đầu Dao chấn động mạnh một cái, cũng kích phát ra vũ kỹ, chém vỡ hai đầu Bạch Long, đồng thời lại đem Giang Hàn đẩy lui mấy bước.

]

Mà liền tại tiếp theo trong nháy mắt, hắn trực tiếp bỏ qua cảm thương thông mạch đại thành, đột nhiên hướng về Giang Hàn tiến lên, dự định tốc chiến tốc thắng, đem Giang Hàn trước đánh tan!

Hắn thấy, Giang Hàn trạng thái quỷ dị nhất, công kích tuy nhiên hung mãnh, nhưng so với thi triển vũ kỹ một người khác nhưng lại kém một chút, chỉ cần có thể đem Giang Hàn cấp tốc đánh tan, đối mặt một người khác, hắn liền có quá kéo dài thêm chuyển chỗ trống.

Mặc dù nguyên khí tiêu hao thấy đấy, hắn cũng có thể rảnh tay, cầm một cái bổ sung Nguyên Khí Đan thuốc phục dụng, chỉ ít có thể khôi phục một chút, liền đủ để đánh tan người cuối cùng!

"Quý Ảnh chém! !"

Liên tục thi triển hai lần vũ kỹ tuy nhiên cũng tiêu hao không ít, nhưng so với thi triển Linh giai tổ hợp vũ kỹ, tiêu hao lại là nhỏ hơn nhiều.

Oanh! !

Một tiếng oanh minh bên trong, Giang Hàn thân thể chấn động, bị Quý Dao khách nhất đao đẩy lui sáu bảy bước, nhưng lại như cũ vững vàng tay cầm Xích Viêm Vân Thiết kích, nổi giận gầm lên một tiếng liền bắt đầu phản kích.

Nhưng vào lúc này, một người khác cũng cảm thương giết tới, tiếp tục vây công Quý Dao khách.

"Có gì đó quái lạ!"

Quý Dao khách tiếp tục tới hai người vây công, trong đôi mắt lại là lộ ra một vòng vẻ ngạc nhiên.

Vừa mới hắn thi triển vũ kỹ, đồng thời đánh lui Giang Hàn hai người, hiện đang toàn lực thi triển vũ kỹ công kích Giang Hàn một người, cũng là đem Giang Hàn đánh lui, trừ cái đó ra tựa hồ liền không có bất kỳ biến hóa nào!

Hắn nhưng là muốn bằng vào một đao kia, đem Giang Hàn chấn thương, nhượng Giang Hàn biết khó mà lui, nhưng bây giờ nhìn lại, đối phương tựa hồ vẫn như cũ là nhảy nhót tung búng, coi như thể nội có tổn thương, hơn phân nửa cũng không đau không ngứa.

"Quý Ảnh chém!"

Quý Dao khách có chút không tin tà lần nữa thi triển vũ kỹ, đồng thời đẩy lui Giang Hàn hai người, sau đó lại lần hướng về Giang Hàn tấn công mạnh mẽ đi, hắn đã lựa chọn trước đánh tan Giang Hàn, hiện tại coi như xuất hiện ngoài ý liệu tình huống, cũng không thể không tiếp tục đánh hạ qua.

Oanh! !

Lại là một cái Quý Ảnh đao, Giang Hàn bị lần nữa đẩy lui sáu bảy bước, sắc mặt tựa hồ trở nên tái nhợt một chút xú, nhưng lại lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, giống như phát cuồng đồng dạng tiếp tục công tới.

"? ? ?"

Quý Dao khách một mặt được bức, nhện không được dùng lực nháy một chút con mắt, nhưng trước mắt Giang Hàn vẫn như cũ là giống như điên cuồng, trong tay Trường Kích Cuồng Vũ chém xuống.

Một người khác cũng đối Giang Hàn ngạnh kháng hai phát Quý Ảnh đao, thế mà còn có tiếp tục chiến đấu năng lực mà kinh dị không thôi, nhưng dạng này cục thế rõ ràng đối với hắn có lợi nhất, kinh hi phía dưới, hắn nổi giận gầm lên một tiếng liền tiếp theo công hướng Quý Dao khách.

Liên tục thi triển bốn lần Quý Ảnh trảm, Quý Dao khách nguyên khí trong cơ thể rốt cục thấy đấy, nhiều nhất chỉ có thể dùng lại lần nữa Quý Ảnh trảm, đã triệt để mất đi thủ thắng thời cơ.

"Đáng chết!"

"Tiểu bối này liều mạng như vậy đến cùng vì cái gì? !"

Quý Dao khách tâm tính rốt cục có chút bất ổn, nhện không được ở trong lòng giận mắng, bọn họ tranh đoạt Thất Tiệt thông mạch cô, đều đều có các mục đích.

Giang Hàn loại này Thiên Kiêu nhân vật, chạy tới tham gia đấu võ đại hội, mà luyện một chút cũng liền thôi, nhưng đánh nhau cùng đám kia Luyện Huyết viên mãn gia hỏa một dạng, hung hãn không sợ chết, khắp nơi liều mạng, nào từ có bệnh? !

"Coi như ta không may!"

Quý Dao khách một trận cắn răng, trong lòng phiền muộn, nhưng việc đã đến nước này, tiếp tục đánh xuống cũng không có ý nghĩa, coi như có thể đem Giang Hàn đánh thành trọng thương, cũng không có khả năng lại địch nổi một người khác.

Hắn hao hết nguyên khí, thi triển ra một lần cuối cùng Quý Ảnh đao, lần nữa đánh lui Giang Hàn hai người về sau, kéo lấy chìm trọng thân thể dùng lực nhảy lên, miễn cưỡng nhảy lên khán đài.

Quý Dao khách trong lòng phiền muộn bức bối, cùng Giang Hàn liên thủ vị kia thông mạch đại thành, tâm lý thế nhưng là để hổng, nhìn lấy Quý Dao khách mặt đen lên nhảy lên khán đài, kém chút không có cười ra tiếng.

"Tốt! Tốt!"

Gặp quý Đao Khách đã bỏ đi, trên mặt hần lộ ra vẻ tươi cười, hướng về phía Giang Hàn chấp tay một cái, nói: "Tiểu hữu thật sự là hảo thủ đoạn, bức này niên kỷ liền có thể đánh lui Quý Đao khách, ngày sau ta đợi nhất định theo không kịp."

Hần đoán chừng Giang Hàn nguyên khí cũng tiêu hao đến cực hạn, ngành kháng Quý Đao khách hai phát Quỷ Ảnh đao, mặt ngoài tuy nhiên nhìn không ra, nhưng thể nội đoán chừng cũng bị chấn động có một chút nội thương, đã là không thể nào sẽ cùng hần tranh phong.

Mà lại đối phương tới tham gia đấu võ đại hội, rõ ràng là đến ma luyện tự thân, chiến đến trình độ này, ma luyện hiệu quả cũng đã hoàn toàn đưa đến.

Trong lòng nghĩ như vậy, hần không khỏi có chút phiêu nhiên.

Thế nhưng là.

Sau đó sự tình phát triển, lại có chút vượt quá hần đoán trước.

Chỉ gặp Giang Hàn đồng dạng hướng về phía hần chấp tay một cái, sau đó chậm chạp đem bàn tay vào trong ngực sờ một thanh, không biết móc ra thứ gì, không để lại dấu vết hướng miệng bên trong bịt lại.

Giết! !

Khung bố nguyên khí ba động đột nhiên bạo phát, tựa hồ Lệnh Giang Hàn cả người đều một vòng to, này một đôi mắt càng là hóa thành đỏ thẫm, giống như thân ma, đón hần mặt chính là một kích đánh rớt.

"? ? ?"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Cuối Cùng Thắng

Coong! !

Đỏ thẫm Trường Kích chém xuống, lôi cuốn lấy nặng nề uy thế, như có khai sơn Liệt Địa chi uy, một kích trăm tại tên kia đấu võ người trắng bạc trường thương phía trên, phát ra một tiếng bạo liệt sắt thép và chạm thanh âm, chấn động màng nhĩ mọi người vù vù rung động.

Tại cái này nặng nề mà khung bố một kích phía dưới, tên kia đấu võ người ngạc nhiên biểu lộ, chuyển hóa làm một tia nồng đậm kinh hãi cùng thật không thể tin, thân thể nhoáng lên dưới, liền lùi lại bốn năm bước, mới miễn cưỡng dừng lại, dù vậy, cánh tay cùng cổ tay cũng bị chấn động tê dại một hồi.

Tại sao có thể có khung bố như thế uy thế? !

"Bổ sung Nguyên Khí Đan thuốc? Trị liệu thương thế đan được? !"

Vị kia thông mạch đại thành đấu võ người, trong đôi mắt liên tục hiện lên mấy đạo quang mang, cuối cùng lộ ra vẫn như cũ là nồng đậm khó hiểu cùng ngạc nhiên.

Không có đạo lý a!

Đã chiến đến loại trình độ này, nếu là muốn ma luyện tự thân, sớm cũng đã đầy đủ, hiện tại thể mà ăn trị liệu thương thế đan được và bổ sung Nguyên Khí Đan thuốc, tiếp tục cùng hần liều mạng, người này chẳng lẽ là thăng điên? !

Cứ việc trong lòng kinh ngạc bất định, nhưng tê dại cánh tay, cùng cảm nhận được này cỗ nặng nề uy thế, lại thật sự nhượng hần cảm nhận được áp lực.

Oanh! !

Lại là một lần va chạm, hần lần nữa lui ra phía sau ba bước, trong tay màu trắng bạc Linh Bình trường thương, cũng bị chấn động vù vù run run không thôi.

"Đây chính là Quý Đao khách cùng hần giao phong thời điểm chỗ cảm nhận được a. . ."

Này thông mạch đại thành đấu võ người, sắc mặt biến đến vô cùng nặng nề, trước đó liên thủ với Giang Hàn đối phó Quý Đao khách, không có cảm giác đến Giang Hàn công kích mạnh bao nhiêu, hiện tại chính diện đối đầu Giang Hàn, rốt cục nhượng hần cảm nhận được một loại cực kỳ khó chịu cảm giác.

Bạo phát nóng rực Viêm Dương nguyên khí, cùng nặng nề dọa người lực lượng kinh khủng, Giang Hàn nhìn qua căn liền không giống như là cái gì thiên

tài thiếu niên, giống như là một đầu hung mãnh Hoang Thú!

"Hát! !"

Hắn không lo được lại nghĩ lại, đôi mắt Giang Hàn mang đến khủng bố áp lực, không chút do dự đem tạp niệm xóa đi, sau đó một tiếng gầm thét, nguyên khí trong cơ thể điên cuồng lưu chuyển phun trào, quán chú đến trường thương phía trên.

Một cây bạc trường thương màu trắng, đang chăm chú nguyên khí về sau, trên đó khắc linh văn một đoạn một đoạn sáng lên, tựa như hóa thành một đầu màu trắng bạc Giao Long, bỗng nhiên ngực phẳng đâm ra.

"Giao Long Xuất Hải!"

Tuy nhiên cùng Quỷ Dao khách đại chiến cũng làm cho hắn tiêu hao rất lớn, nhưng trong cơ thể hắn chỉ ít còn thừa lại một nửa nguyên khí, thi triển vũ kỹ vẫn là dư xài.]

Giờ này khắc này Giang Hàn, hai mắt đỏ thẫm, toàn thân da thịt hiện ra khủng bố màu đỏ thẫm trạch, đã không có không cái gì phong độ có thể nói, giống như một cái sắp nổ tung lên thùng thuốc nổ.

Duy nhất một lần nuốt vào năm cái Nguyên Khí Đan, loại chuyện này Giang Hàn trước đó từ không có làm qua, vèn vèn chỉ là tưởng tượng qua, dù sao làm như vậy quá mức lãng phí, mà lại khẳng định sẽ còn rất đau, hắn nào từ cũng không có gì mao bệnh, dùng tiền tự tìm phiền phức loại chuyện này mới sẽ không mặc danh kỳ diệu đi làm.

Mà lần này.

Nuốt vào năm cái Nguyên Khí Đan về sau, mang đến cảm thụ, so Giang Hàn tưởng tượng trong còn muốn cuồng bạo, nguyên khí trong cơ thể nhét đầy ngũ tạng lục phủ, đơn giản muốn nổ tung, tại cái này khủng bố nguyên khí trùng kích phía dưới, hắn kinh mạch thậm chí đều muốn bị cưỡng ép xông mở.

Nếu như lúc này nội thị xem xét trong cơ thể mình, hắn có thể nhìn thấy trong thân thể của hắn bộ, vô luận là kinh mạch vẫn là ngũ tạng lục phủ, đều xuất hiện cực kỳ nhỏ vết rách, hơn nữa còn đang không ngừng mở rộng.

Cùng lúc đó.

Những cái kia rất nhỏ vết nứt phía trên, nhưng lại hiện ra vô số nhỏ bé hoa văn Đạo Ngăn, khiến cho những này vết nứt không ngừng lấp đầy, mà thân thể của hắn, trước mắt liền ố vào loại này hủy diệt cùng khôi phục trung ương.

Kịch liệt đau đớn cùng bành trướng toàn thân nguyên khí, khiến cho hắn cơ hồ vô pháp bảo trì lý trí, nhưng trong lòng của hắn rõ ràng, chính mình cái này trạng thái tuyệt đối không cách nào kéo dài, nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

"Hát! !"

Giang Hàn điên cuồng gào thét một tiếng, tựa như đem thể nội căng đau cùng như tê liệt đau đớn, toàn bộ phát tiết đến vừa hô bên trong, mà trong tay Xích Viêm Văn Thiết kích, càng là lần đầu tiên bị hắn triệt để kích phát.

Không đến thông mạch cảnh khó mà phát huy ra Linh Binh toàn bộ uy lực, trước đó hắn dù là ở vào trạng thái đỉnh cao nhất, cũng nhiều nhất phát huy ra Xích Viêm Văn Thiết kích cực hạn uy lực bảy tám phần mười.

Nhưng bây giờ.

Xích Viêm Văn Thiết kích phía trên khắc họa sở hữu Linh Văn, đều tất cả đều bị hắn bạo phát Viêm Dương nguyên khí kích hoạt, tính cả báng kích cuối cùng cái viên kia đỏ thẫm Tinh Hạch, cũng là loé lên hào quang óng ánh.

"Viêm Dương. . . Liệt Địa!"

Tại đây cơ hồ đem thân thể bức bách đến cực hạn bạo phát trạng thái dưới, Giang Hàn một kích lôi cuốn lấy tựa như tựa là hủy diệt uy thế, tại vô số người kinh hãi nhìn soi mói, âm vang đánh rớt.

Ầm ầm! !

Cái này một kích, trực tiếp nát đầu kia màu trắng bạc Giao Long, cứ thế mà đem này còn sót lại đầu vô người oanh bay rớt ra ngoài, khủng bố cự lực lôi cuốn lấy dồi dào Viêm Dương nguyên khí, khiến cho hắn thật giống như bị Hoang Thú Mãng Ngưu đụng đầu vào ở ngực, căn vô pháp ngăn chặn thân hình.

Trên mặt hắn lộ ra vẻ kinh hãi, thân thể xệt qua một đường vòng cung, phía sau lưng ầm vang đâm vào Đầu Võ Tràng vách trong một bên, cứ thế mà đem dùng Tinh Thiết thạch chú tạo Đầu Võ Tràng vách trong, đều đâm vào lỗm!

Phốc!

Như thế nặng nề trùng kích, cứ việc không có ở bên ngoài cơ thể hắn lưu lại bất luận cái gì chém thẳng dấu vết, nhưng lại nhượng trong miệng hắn máu

tươi phun ra, ngũ tạng lục phủ tất cả đều nhận chấn động, bị nhất kích trọng thương!

"Khục. . . Khục!"

Từ lỗm trong vách tường thoát ra, hấn che ngực, kịch liệt ho khan hai lần, lại ho ra hai cái tụ huyết, khoe miệng không ngừng co rúm, biểu hiện trên mặt đặc sắc khó mà dùng lời nói mà hình dung được.

Cách đó không xa Giang Hàn, này gần như đỏ thắm da thịt, huyết hồng hai mắt, đều bị hấn cảm thấy không phải tại cùng một cá nhân đối chiến, mà là tại cùng một đầu Hoang Thú, một đầu quái vật đối địch!

Niên kỷ không cao hơn hai mươi tuổi, thiên phú tư chất chỉ sợ là Thanh Huyền nước tối cao cấp Thiên Kiêu, bạo phát còn có thể nhất kích đem hấn đánh gần như trọng thương, thân thể cùng bối cảnh đoán chừng cũng là vô cùng kinh khủng.

Đến!

Không thể trâu vào, không thể trâu vào.

Lại ho ra một ngụm máu tươi, hấn trên mặt mang không biết nên cười hay là nên khóc biểu lộ, cổ nén tạng phủ đau đớn, dùng lực nhảy lên, nhảy ra khán đài.

Nhìn thấy đối phương lựa chọn rời khỏi, Giang Hàn mang theo Xích Viêm Vẫn Thiết kích, chậm rãi di chuyển tốc độ, cũng dừng lại, toàn thân loại kia như tê liệt kịch liệt đau nhức, thật sự là mỗi động một cái đều còn nghiêm trọng hơn một số.

Bất quá.

Theo thời gian dần dần trôi qua, hấn nguyên khí trong cơ thể cũng dần dần khôi phục lại trạng thái bình thường, mà tạng phủ cùng kinh mạch thụ thương thương tổn, cũng bị triệt để khôi phục lấp đầy.

Thô sơ giản lược tra nhìn một chút trong cơ thể mình tình huống, Giang Hàn mơ hồ cảm thấy, tựa hồ hiện tại hấn, coi như không ăn Thất Tịch thông mạch cò, cũng có thể đột phá thông mạch.

"Đây thật là. . ."

Đáy lòng của hấn một trận dờ khóc dờ cười, bất quá Thất Tịch thông mạch cò có dù sao cũng so không có tốt, đột phá thông mạch cảnh thời điểm phục dụng Thất Tịch thông mạch cò, có thể khiến cho đã thông kinh mạch càng tăng mạnh hơn mềm dai, cũng có thể đối tự thân nguyên khí đưa đến nhất định thoái luyện tác dụng.

Theo Giang Hàn trên thân hơi nước dần dần tiêu tán, da thịt khôi phục bình thường màu sắc, này bành trướng Viêm Dương nguyên khí, cũng toàn bộ thu liễm.

Chỉ có hấn nửa người trên cái kia có chút phân mảnh quần áo, chứng minh vừa rồi từng màn tràng cảnh phát sinh, đều là thật sự Vô Hư sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Chuẩn Bị

". . ."

Vô luận là Đấu Võ Tràng Chấp Sự Trường Lão, vẫn là đông đảo người quan chiến, tất cả đều lâm vào trầm mặc, hiển nhiên đối với Giang Hàn cuối cùng đứng ở giữa sân kết quả này, đều có chút không tưởng được, nhất là một số áp chủ đồ đấu người, càng là khoe miệng co quắp động.

Mấy hơi thở về sau.

Đấu Võ Tràng chấp sự hít sâu một hơi, lấy lại tinh thần, nương theo lấy hấn tuyên bố lần đấu võ đại hội người thắng sau cùng vì Giang Hàn thanh âm, nhìn trên đài mọi người cũng đều nhao nhao tỉnh lại.

Tại một trận xôn xao lan truyền lớn trong, Giang Hàn nhẹ nhàng nhảy lên khán đài, đi đến này để đặt Thất Tịch thông mạch cây cò chất ký án trước, kiểm tra một chút, xác nhận là thật Thất Tịch thông mạch cò về sau, trong lòng hô khẩu khí, cổ tay rung lên, đem thu nhập Hư Không Giới trong.

"Cáo từ."

Hấn hướng về phía chung quanh, nhao nhao nhìn qua Đấu Võ Tràng chấp sự cùng trường lão bọn người, chấp tay gập đầu về sau, liền nhẹ nhàng linh

hoạt mấy cái nhảy vọt, trực tiếp rời đi Đẩu Võ Tràng.

Mà giờ này khắc này, Đẩu Võ Tràng bên trong kịch liệt thanh âm vẫn chưa đình chỉ, có tại tranh luận suy đoán Giang Hàn thân phận, có thì là thua tiền đậm chân giận mắng, cũng có tại phen này đẩu võ đại hội trong cảm xúc rất nhiều, đối tự thân vũ kỹ tu hành có rõ ràng phương hướng.

...

Thanh Dương Đẩu Võ Tràng Chương một trăm ba mươi giới đẩu võ đại hội khen thưởng, bị một vị niên kỷ chưa đầy hai mươi tuổi Thiên Kiều nhân vật cướp đi, tại to như vậy thành Thanh Dương khu, ngược lại là nhắc lên không nhỏ sóng gió.

Đồng đảo vì thế mà chấn động thế lực, nhao nhao đến khắp nơi các này địa phương, tìm hiểu Giang Hàn tình báo cùng tin tức, nhưng ở hiểu được tình huống cụ thể về sau, lại tất cả đều từ bỏ cùng Giang Hàn dính líu quan hệ dự định.

Thanh Huyền Học Viện trăm năm vừa gặp Thiên Kiều.

Sau lưng có một vị Đan Nguyên Vũ Vương, đồng thời nhưng lại tội Thanh Huyền nước hai đại có Vương Hầu tọa trấn thế lực, dạng này vững nước đục, cho dù là thành Thanh Dương nhất đẳng thế lực lớn nhất, cũng không nguyện ý trộn lẫn đi vào.

...

Thành Thanh Dương khu Hắc Thị một góc, nơi này tọa lạc lấy một tòa kiềm chế khủng bố lầu các, cùng sở hữu bốn tầng, người ra kẻ vào tất cả đều thân thể mặc hắc y cùng đầu bông đen, chính là tên xấu chiều lấy Hắc Y Lâu.

Tại Hắc Y Lâu tầng hai, một tên thân thể lực béo, khí tức tán loạn, nhưng lại ăn mặc lộng lẫy người, đang cực kỳ tức giận nhìn trước mắt Hắc Y Lâu chấp sự.

"Không có cảm tới? ! Tại các ngươi nơi này dùng tiền, ngươi nói cho ta biết không có cảm tới? !"

"Hắc Y Lâu phổ thông nhiệm vụ một mực tồn tại một phần mười tỉ lệ thất bại, ngươi tuyên bố nhiệm vụ cũng không phải là giá cao tuyệt đối thành công, bất quá nhiệm vụ thất bại, chúng ta hội trả lại sở hữu tiền thuê."

Hắc Y Lâu chấp sự bình thân mở miệng, cũng không có bởi vì trước mắt Bàn Tử ở chỗ này nổi giận mà động giận, nhưng cũng không có lộ ra cái gì kiêng kị loại hình biểu lộ.

"Đáng chết!"

]

Này ăn mặc lộng lẫy Bàn Tử nhìn không được giận mắng một tiếng, nói: "Coi như bị người khác lấy đi, các ngươi Hắc Y Lâu không phải kết thúc không thành nhiệm vụ thể không bỏ qua a, qua cướp giết chính là."

Hắc Y Lâu chấp sự ánh mắt xuất hiện một tia nguy hiểm ba động, bình tĩnh đáp lại nói: "Lần này lấy đi Thất Tiệt thông mạch Người Nộm vật, ta Hắc Y Lâu tạm không tiếp nhận đối nó tiến hành cướp giết nhiệm vụ."

". . ."

Nghe được Hắc Y Lâu chấp sự lời nói, trung niên mập mạp thoáng sùng sốt, mi đầu lại là gấp khóa, nói: "Vì cái gì? Này người thân phận có chỗ đặc thù gì?"

Hắc Y Lâu chấp sự xem hán, lấy ra một tờ tờ giấy, ném ở trước mặt trên mặt bàn.

"Nhiệm vụ lần này thất bại, trả lại sở hữu tiền thuê, về phần này người thân phận tình báo, liền xem như đèn bù tổn thất, miễn phí tặng cho ngươi."

Trung niên mập mạp cầm lấy tờ giấy, nhìn vài lần về sau, khóe mắt rõ ràng run rẩy mấy lần.

Cái này dính đến thế lực liên hán cũng nhưc đầu vô cùng.

Nhà hán thế không tầm thường, chính là thành Thanh Dương Tôn gia con trai trưởng, nhưng bởi vì thiên phú tư chất thực sự quá kém, Võ Đạo Tu Vi cơ hồ là một đường dựa vào linh dược đan dược chôn cất lên.

Gian khó tu luyện đến Luyện Huyết Cảnh viên mãn về sau, Ngưng Khí Đan cũng vô pháp giúp hán đột phá thông mạch cảnh, phương pháp duy nhất cũng là phục dụng Thất Tiệt thông mạch cô, nhưng bây giờ Thất Tiệt thông mạch cô không, tiếp theo góc không biết lúc nào mới có thể xuất hiện.

Bốn mươi tuổi trước không vào thông mạch, làm theo cả đời vô vọng thông mạch, hán cách bốn mươi tuổi đã rất gần.

"Dính đến khủng bố như thế thế lực, khó trách các ngươi Hắc Y Lâu đều từ bỏ nhiệm vụ."

"Tính toán, vẫn là đi nhìn xem có thể hay không từ Kỳ Thủ trong mua được đi."

Trung niên mập mạp xem hết tờ giấy, thần sắc kiểm chế phiến muộn, cuối cùng lắc đầu, cầm lấy Hắc Y Lâu chấp sự ném trên bàn tiền thuê, rồi đi Hắc Y Lâu.

...

Từ khi Giang Hàn xuất thủ, diệt sát Kim Sa bang giúp đỡ, khiến cho Triệu gia cấp tốc chiếm cứ phụ cận sáu con đường địa bàn, khuếch trương gấp ba về sau, Giang Thị bình trái cũng khuếch trương lớn hơn nhiều.

Triệu gia dưới trường luyện khí công xưởng, đem cung ứng cho Giang Thị bình trái bình khí giả cả lại lần nữa đề thấp một đoạn, mà cùng lúc đó, phụ cận hai ba nhà luyện khí công xưởng, cũng chủ động cho Giang Thị bình trái cung ứng bình khí, nhượng Giang Thị bình trái bên trong bán bình khí, từ dưới phẩm trung phẩm, biến thành trung phẩm thượng phẩm đều có.

Liên liên đình phong Phạm Bình, cũng có mấy món.

Giang Thị bình trái phụ cận mấy nhà cửa hàng, cũng chủ động nhường ra vị trí, đem Giang Thị bình trái mở rộng thành một cái nhỏ nhỏ phủ đệ, Giang Hàn cũng có một cái đơn độc đình viện cùng bề quan địa phương tu hành.

Những chuyện này đối Giang Hàn mà nói đều đã coi như là việc nhỏ, mà lại có cái đơn độc đình viện cũng là để chịu lời, không cần lo lắng bị quấy rầy đến, cho nên hắn liền mặc cho phát triển.

Lúc này.

Tại Giang Hàn trong tiểu viện, hắn chính khoan chân ngồi tại trong tiểu viện sạch sẽ nền đá trên mặt, xuất ra gốc cây kia từ Thanh Dương Đẩu Vô Trạng đạt được Thất Tiệt thông mạch cỏ.

Khoảng cách đạt được cái này gốc Thất Tiệt thông mạch cỏ, đã qua ba ngày thời gian ở giữa, hắn cũng không có không kịp chờ đợi nuốt, mà chính là trước bình phục tâm tính, mua mười khóa Nguyên Khí Đan, xem như tiếp xuống tiêu hao sở dụng, lại đối thân thể của mình tình huống, từ từ tế tế kiểm tra một phen, vừa rồi chuẩn bị làm sau cùng tu hành.

"Cái này Thất Tiệt thông mạch cỏ, nhìn năm hắn là có chín năm khoảng chừng, bình thường tám năm liền ở vào hoàn toàn thành thực trạng thái, thứ mười năm liền sẽ bắt đầu khô héo, ngắt lấy ngược lại là vừa vặn tốt."

Nắm lấy Thất Tiệt thông mạch cỏ, Giang Hàn cẩn thận xem kỹ một phen, nói một mình một câu.

Hồ lão cho một đồng lớn loạn thất bát tao linh dược loại thư tịch, hắn cơ đã toàn bộ lật hết, tại tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh về sau, trí giác đề bạt, trí nhớ cũng theo đó đề bạt, thư xác nhận cái gì đã không khó chịu như vậy, ngẫu nhiên đảo lộn một cái liền có thể nhẹ nhõm nhớ kỹ.

Bây giờ hắn, cũng coi là là một cái chính thức Linh Thực học đồ, đối tuyệt đại đa số linh dược đều có chính mình phán đoán năng lực.

Trong tay hắn cái này gốc Thất Tiệt thông mạch cỏ, tại năm thứ chín thời điểm ngắt lấy, đúng lúc là dược tính tốt nhất thời điểm, mà lại cũng mười phần hoàn hảo, xem ra ngắt lấy người coi như không phải Linh Thực sư, cũng là đối Linh Thực rất tinh tường Luyện Đan Sư loại hình.

"Hô."

Nhìn xem treo móc ở Thiên Khung trên cao một vòng Viêm Dương, cảm giác được giữa thiên địa Viêm Dương Chi Lực, đã tăng lên tới một cái trạng thái tốt nhất, Giang Hàn hô một hơi.

Mà đang lúc hắn chuẩn bị nuốt Thất Tiệt thông mạch cỏ thời điểm, tiểu viện môn bỗng nhiên bị nhẹ nhàng gõ vang.

"Cái kia bại lộ cuồng có ở đó hay không? Có người tới tìm ngươi, giống như muốn mua cái gì Thất Tiệt thông mạch cỏ."

"Bại lộ cái đầu của ngươi!"

Giang Hàn tâm tình trong nháy mắt bị đánh phá, tức xạ mắt lại hướng về phía cửa sân về một câu, hắn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, thường xuyên thói quen không mặc vào áo, mình trần tu luyện hiệu quả càng tốt hơn, Giang Tuyết cô nàng này nhìn thấy mấy cái lần về sau, liền thỉnh thoảng sẽ xưng hô như vậy hắn.

"Thất Tiệt thông mạch cỏ? Không bán, mặt khác tạm thời không muốn vào tới quấy rầy ta."

"Ngô, vậy ta qua để bọn hắn đi, ngươi liền tiếp tục để trần đi, ta sẽ không tiến qua."

Giang Tuyết thanh âm từ trong khe cửa truyền tới, sau đó liền có thể nghe được rất nhỏ tiếng bước chân, từ từ đi xa.

Giang Hàn không còn gì để nói, lắc đầu về sau, phế một phen tâm tư vừa rồi bình phục tạp niệm, sau đó cầm lấy Thất Tiệt thông mạch cỏ, quả quyết thả vào bên trong miệng, nhai nát nuốt vào.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 128: Đột Phá Thông Mạch

Thất Tịch thông mạch cô vừa vào bụng, lập tức liền phát ra tư tư thanh âm, hóa thành một đoàn xấp xỉ tại nguyên khí, mà cũng không giống nhau đồ, vật, bỗng nhiên quán chú đến Giang Hàn đan điền Viêm Dương nguyên khí bên trong.

Gần như không cần Giang Hàn vận chuyển Viêm Dương Tinh Thần Quyết, trong cơ thể hần Viêm Dương nguyên khí liền trong nháy mắt nóng nảy đứng lên, giống như bị nhen lửa, tại trong thiêu cháy nhanh chóng tiêu hao.

Bị tiêu hao nguyên khí, cũng không phải là giảm bớt, mà là tại dung hợp ngưng tụ, cho đến đem trong cơ thể hần Viêm Dương nguyên khí thiêu đốt rơi một phần năm, mới rốt cục chậm lại.

Ông! !

Giang Hàn không do dự, quả quyết nuốt thêm một viên tiếp theo Nguyên Khí Đan, sau đó lập tức vận chuyển Viêm Dương Tinh Thần Quyết, hấp thu giữa thiên địa nồng đậm Viêm Dương Chi Lực.

Nguyên Khí Đan kết hợp Viêm Dương Chi Lực, liên tục không ngừng hóa thành mới Viêm Dương nguyên khí, rất nhanh liền đem trước tiêu hao hết bộ phận nguyên khí lấp bù lại, nhưng chất lượng lại so trước đó đề cao chỉ ít một hai thành.

Cùng lúc đó.

Thất Tịch thông mạch cô chuyển hóa này phần kỳ dị Nguyên Lực, bắt đầu đảo ngược dâng lên động, hóa thành một dòng nước nóng, trào lên thông mạch cảnh cần thiết đã thông Kỳ Kinh Bát Mạch.

Dung hợp Thất Tịch thông mạch cô kỳ dị nhiệt lưu, Giang Hàn rõ ràng cảm giác được trong cơ thể hần tám đường kinh mạch trở nên càng thêm thư sinh hoạt cùng cứng cỏi, tựa như là một đoạn khô mộc, bỗng nhiên biến thành có cơ gân cảnh.

Ông! !

Giang Hàn không có quá nhiều cảm thụ thể nội biến hóa, hần đề xuống trong lòng một chút kích động, dùng cực kỳ bình ổn tâm tính, không chế bành trướng khô nóng Viêm Dương nguyên khí, hướng về đã từng mấy lần trùng kích, đều khó mà xông mở này đường kinh mạch mãnh liệt tiến lên.

Cơ hồ là trong nháy mắt, cái này đường kinh mạch liền từ dưới lên trên, bị nhất quán mà thông, tựa như nước sông lớn rót vào trong khe nước, lập tức thôn phệ dòng nước, cũng đem dòng nước khuếch trương tăng làm một đầu Giang Hà!

Mà liền tại cái này đường kinh mạch bị quán thông một khắc này, một loại kỳ dị cảm giác bỗng nhiên tại Giang Hàn trong lòng hiển hiện, này tràn ngập ở trong thiên địa Viêm Dương Chi Lực, tại hần cảm giác trong trở nên càng thêm rõ ràng.

Dĩ vãng tựa như ngắm hoa trong màn sương, hiện tại này vẫn vụ lại đột nhiên tiêu tán lời.

Trừ cái đó ra.

Hần có thể mơ hồ cảm nhận được giữa thiên địa tràn ngập nguyên khí, cứ việc cực kỳ mỏng manh, nhưng lại tồn tại ở mỗi khắp ngõ ngách, tồn tại ở toàn bộ bên trong thiên địa.

Đối hai loại đột nhiên biến hóa tri giác, Giang Hàn trong lòng lại cũng không có bao nhiêu ngoài ý muốn tâm tình, duy nhất nổi lòng cũng là cảm thấy có chút thần kỳ, tựa như bước vào một cái tân thế giới.

]

Đoán Thẻ, Thối Cốt, Luyện Huyết.

Cái này ba cái cảnh giới có thể xưng đạt võ đồ Tam Cảnh, cũng có thể xưng là phạm nhân Tam Cảnh, mà thông mạch, Tụ Nguyên, Hóa Cương làm theo được xưng là Vũ Sư Tam Cảnh, lại có thể gọi là Thuế Phạm Tam Cảnh!

Đã thông kinh mạch, đây là thông mạch, từ đó lại không phải phạm tục võ giả!

Từ thông mạch một cảnh bắt đầu, võ giả bắt đầu có thể cảm nhận được bên trong thiên địa nguyên khí, cũng có thể cảm nhận được Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ các loại tràn ngập ở trong thiên địa, mức độ đậm đặc không giống nhau Ngũ Hành Chi Lực.

Cho nên tại Luyện Huyết Cảnh trước đó, mặc dù bằng vào Phẩm Giai cực cao công pháp, sớm tu luyện ra một bộ phận mạng theo tính chất nguyên khí,

cũng vô pháp bắt lấy Kỳ Căn, chỉ có đến thông mạch cảnh, đối với nguyên khí cường khổng mới xem như đăng đường nhập thất, chánh thức chuyển hóa làm chỉ trong bàn tay lực lượng.

Hồ!

Giang Hàn không có ở loại này kỳ dị trong trạng thái đắm chìm bao lâu, cơ hồ cũng là mấy cái suy nghĩ lóe lên, liền lập tức hít sâu một hơi, khổng chế thể nội Viêm Dương nguyên khí, đang đã thông này đầu kinh mạch bên trong kịch liệt chấn động, tiếp tục mở rộng kinh mạch.

Tại thông mạch một cảnh, cho dù là cùng giai bên trong, cường nhược cũng là có chỗ khác biệt, mà quyết định đây hết thầy, có hai cái nhân tố, thứ nhất chính là nguyên khí thân thể bên bị trình độ, cái thứ hai là kinh mạch bên bị trình độ cùng phát triển trình độ.

Kinh mạch càng mạnh, chỗ có thể chứa đựng nguyên khí liền càng mạnh, thi triển vũ kỹ, thôi động nguyên khí lúc có khả năng tiếp nhận bạo phát cũng liền càng mạnh.

Đến thông mạch cảnh, công pháp ở giữa chênh lệch liền sẽ triệt để thể hiện ra.

Tu luyện cao giai công pháp đột phá thông mạch cảnh giới, chẳng những nguyên khí trong cơ thể chất lượng cao hơn nhiều cấp thấp công pháp, kinh mạch bên bị trình độ cùng phát triển trình độ, cũng xa không phải cấp thấp công pháp chỗ có thể sánh được.

Tư tư! !

Giang Hàn thể nội kinh mạch bị triệt để quán thông về sau, liền tại Viêm Dương nguyên khí thôi luyện phía dưới, cấp tốc bên bị đứng lên, dần dần có hóa định hình.

Mà ở trong quá trình này, Giang Hàn thì là khổng chế một bộ phận Viêm Dương nguyên khí, từng chút từng chút tiếp tục mở rộng kinh mạch, nếu như nói bị quán thông trong nháy mắt, kinh mạch mở rộng trình độ có thể đạt tới mười, như vậy hiện tại cũng là mười một, mười hai. . .

Theo thời gian chuyển dời, kinh mạch trở nên càng ngày càng mạnh mẽ dai, cũng càng ngày càng khó lấy mở rộng, cuối cùng đình trệ tại 13 trình độ, đang đã thông trên cơ sở lại mở rộng ba phần.

Chớ xem thường cái này ba phần, đang thi triển vũ kỹ thời điểm, bao quát ba phần kinh mạch, liền có thể tiếp nhận càng đa nguyên hơn khí vận chuyển cùng bạo phát, đối thực lực đề bạt cũng không phải một điểm nửa điểm.

"Không sai biệt lắm."

Cảm giác được thể nội kinh mạch đã triệt để thôi luyện đến cực hạn, không cách nào lại tiếp tục mở rộng, cũng vô pháp lại tiếp tục thôi luyện, Giang Hàn lúc này mới hô một hơi, khổng chế đã tiêu hao gần như thấy đáy Viêm Dương nguyên khí, tại Quán Thông Kinh Mạch bên trong lưu chuyển.

Mà cùng lúc đó, hần chỗ vận chuyển Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cũng xuất hiện một chút biến hóa, không còn là đơn thuần hấp thu Viêm Dương Chi Lực, đồng thời cũng tại hấp thu giữa thiên địa này lắm ta lắm tằm nguyên khí, dọc theo đầu kia Quán Thông Kinh Mạch, rót vào trong cơ thể hần.

Võ giả từ Đoán Thể cảnh bắt đầu, liền cần dùng ăn tương đối tinh xảo loại thịt đến bổ sung khí huyết, tới Thối Cốt Cảnh cùng Luyện Huyết Cảnh, bình thường Hoang Thú huyết nhục, đều khó mà gấn bó thường ngày tu hành, cần dựa vào Bồ Khí Tán chờ một chút Dược Tán tài năng tăng cao tu vi.

Tới thông mạch cảnh, có thể cảm giác được thiên địa nguyên khí tồn tại, cũng từ trong thiên địa hấp thu nguyên khí, làm theo triệt để đạt tới có thể không ăn không uống cảnh giới.

Đương nhiên.

Muốn muốn tiếp tục tăng cao tu vi, bằng vào này một chút điểm nguyên khí là không đủ, vẫn là cần phục dụng Nguyên Khí Đan loại hình đan dược mới được.

Giang Hàn cũng không do dự, lại nuốt thêm một viên tiếp theo Nguyên Khí Đan, chậm rãi luyện hóa.

Cho đến sắc trời dần dần muộn, này một vòng mặt trời đỏ dần dần ở chân trời biến mất, Giang Hàn rốt cục đem thông mạch cảnh tu vi triệt để cùng cố xuống tới, thể nội này đầu kinh mạch bên trong, cũng dung nạp bành trướng Viêm Dương nguyên khí.

Đơn thuần nguyên khí, bây giờ hần so với đột phá thông mạch cảnh trước đó, chỉ ít tăng cường mấy lần!

Mà trừ cái đó ra, nguyên khí ngưng tụ trình độ, so sánh với Luyện Huyết Cảnh cũng có không nhỏ đề bạt, tại Viêm Dương Tinh Thần Quyết vận chuyển phía dưới, trở nên càng thêm ngưng luyện.

Hồ!

Giang Hàn hô một hơi, chậm rãi đứng thẳng lên, cảm thụ một chút thể nội tràn đầy Viêm Dương nguyên khí, trong đôi mắt bỗng nhiên quang mang lóe lên, hướng về phía trước hư không nhất chương vung ra.

Không có mượn nhờ Linh Binh, vền vẹn chỉ là bằng vào tự thân lực lượng.

Oanh! !

Viêm Dương nguyên khí trong nháy mắt từ nó lòng bàn tay bộc phát ra, hóa thành ước chừng rộng ba thước nguyên khí thủ chương, hướng về ngay phía trước đầy ngang, bay thẳng ra ước chừng hai triệu khoảng cách, đánh nát trong đình viện một cái bàn, suýt nữa đem vách tường cũng cho oanh sập.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Tinh Thần Luyện Nguyên

"Nguyên khí ngoại phóng, đây mới thực sự là nguyên khí ngoại phóng. . . Trách không được Thông Mạch Cảnh trước đó, dù là nguyên khí ngưng luyện trình độ lại cao hơn, đều khó mà thi triển ra chánh thức nguyên khí ngoại phóng."

Nhìn lấy chính mình nhất chương vung ra nguyên khí uy lực, trải nghiệm lấy vừa rồi một chương kia, cùng Luyện Huyết Cảnh lúc hoàn toàn khác biệt cảm giác, Giang Hàn chính nhiên một lúc sau, nhin không được cười rộ lên.

Hắn một dưới lòng bàn tay, có thể làm đến loại hiệu quả này, trừ nguyên khí ngưng luyện trình độ cùng nguyên khí lượng, đều xa không phải Luyện Huyết Cảnh nhưng so sánh bên ngoài, còn có loại thứ ba nguyên nhân, đó chính là đồng hóa!

Đơn giản tới nói chính là.

Một người ở trong nước đánh ra nhất quyền, uy lực xa kém xa trên mặt đất đánh ra đến, bởi vì bị nước hạn chế lời lực lượng, nhưng nếu như người này quyền đầu cùng nước đồng hóa, không chịu đến nước quấy nhiễu, một quyền kia uy lực tất nhiên là hoàn toàn khác biệt.

Tu vi tại Thông Mạch Cảnh trước đó, vô pháp cảm giác được thiên địa nguyên khí tồn tại, cho dù cưỡng ép đem nguyên khí trong cơ thể đánh ra đến, cũng phải bị tràn ngập ở trong thiên địa nguyên khí triệt tiêu lời.

Nhưng

Đến Thông Mạch Cảnh, giữa thiên địa tràn ngập nguyên khí, chẳng những sẽ không trở thành lực cản, ngược lại còn sẽ trở thành điểm điểm trợ lực, cái này ba loại nhân tố tổng hợp đến cùng một chỗ, Thông Mạch Cảnh thi triển nguyên khí ngoại phóng uy thế, tự nhiên xa không phải Luyện Huyết Cảnh có thể so sánh.

Mà liền tại Giang Hàn trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, không nhin được muốn cất tiếng cười to thời điểm, tại vách tường một bên khác, truyền đến thứ gì đánh nát thanh âm.

"Giang Hàn! Người đây là đang phá nhà sao? !"

Giang Tuyết khí không được thanh âm từ vách tường một bên khác truyền đến.

Nàng bụng một phần hoa quả đang định cho Cha Mẹ đưa qua, kết quả đi đến nửa đường oanh một chút, tường kém chút sập, nhưng làm nàng dọa cho phát sợ, trong tay bát cũng rời tay bay ra, quăng thành toái phiến.

". . ."

Nghe được nhà mình tiểu muội đối với mình gọi thẳng tên húy, Giang Hàn trong lòng một mờ hồi, hơi cảm giác một chút liền biết đại khái phát sinh cái gì, quả quyết giả cầm vờ điếc.

Giang Tuyết như là chìm sẽ một dạng lại lưu rú vài câu, gặp Giang Hàn bên kia một mực không có động tĩnh, rốt cục cảm thấy có điểm gì là lạ, thanh âm yếu bớt xuống tới.

"Uy? Uy? !"

"Giang Hàn người làm sao?"

Giang Hàn trầm tư một chút, sau đó dụng lực tăng hắng một cái, thanh âm suy yếu trở lại: "Khục. . . Khục, tu luyện ra chút vấn đề, ta không sao, người đừng lo lắng."

Giang Tuyết: ". . ."

]

Nàng trầm mặc một chút, sau đó cầm lấy đĩa cái trước hoa quả, phán đoán lấy thanh âm truyền đến phương hướng, dùng lực từ trên tường ném đi qua.

"Lo lắng người cái đại đầu quý!"

...

Cùng nhà mình tiểu muội kéo vài câu, tại nàng rời đi về sau, Giang Hàn đi vào chính mình nhất chương đánh nát trước bàn, cầm lấy vỡ vụn hòn đá nhìn xem.

"Thông Mạch Cảnh nguyên khí ngoại phóng, uy lực xác thực cường đại."

"Bất quá ta nguyên khí ngưng luyện trình độ, đoán chừng cũng không phải bình thường thông mạch có thể so sánh với, chỉ ít Hắc Lâu Lâu Chủ nguyên khí, so hiện nay ta phải kém hơn một bậc."

Giang Hàn hồi tưởng lại đã từng cùng một số thông mạch Vũ Sư giao phong, trong đôi mắt lộ ra một vòng vẻ suy tư, phán đoán chính mình bây giờ thực lực, đến tột cùng đề bạt bao nhiêu.

Hắn cảm thấy bây giờ hắn, coi như không dựa vào Linh Binh, tại tay không tác sát tình huống dưới, đều có tự tin có thể vượt trên trước đó Hắc Lâu Lâu Chủ một bậc.

Còn nếu là cầm trong tay Linh Binh, đủ để lực áp trước đó tại Thanh Dương Đấu Võ Tràng gặp được những thông mạch đó đại thành võ giả!

Về phần bạo tẩu bí thuật, cái này liền khó mà tính toán.

Đến Thông Mạch Cảnh, đơn thuần thể phách lực lượng đối thực lực ảnh hưởng bắt đầu hạ xuống, bạo tẩu cùng khát máu hai trọng bí thuật đối thực lực tăng phúc, so với Luyện Huyết Cảnh thời điểm tất nhiên là phải yếu hơn một mảng lớn.

Tiến vào khát máu trạng thái lời nói, cũng không đủ để cho hắn nghiền ép Quý Dao khách này loại nhân vật, nhưng đối kháng chính diện thậm chí áp chế đối phương, hắn vẫn là có nhất định tự tin.

"Trạng thái toàn bộ khai hòa, đủ để đối đầu Quý Dao khách loại nhân vật này."

"Nếu là chuẩn bị một điểm Bạo Khí Đan loại hình đan dược, hoặc là duy nhất một lần nuốt nhiều mai Nguyên Khí Đan, coi như gặp được Tụ Nguyên Vũ Sư, hắn là cũng không trở thành không có lực phản kháng chút nào."

Đánh giá ra bây giờ chính mình tu vi, Giang Hàn trong lòng rốt cục có mấy phần lực lượng.

Đan Nguyên Vũ Vương từng sống tại Thanh Huyền nước đỉnh cao nhất, mà Hóa Cương Vũ Sư mỗi một vị cũng đều là Danh Chấn Nhất Phương nhân vật, một khi động thủ đều sẽ kinh động tứ phương.

Sau lưng của hắn có Hồ lão vị sư phụ này, Đan Nguyên cảnh cùng Hóa Cương cảnh, bình thường đều sẽ không dễ dàng xuất động đối phó với hắn, như vậy còn lại Tụ Nguyên cảnh, hắn đã dần dần có ứng đối lực lượng.

Lần này xanh trở lại Huyền Học viện, hắn là muốn dẫn lấy Giang Tuyết cùng đi, không có có nhất định thực lực là tuyệt đối không được, dù sao đối phương liền phải ra Tụ Nguyên Vũ Sư tập sát hắn loại chuyện này đều làm ra đến, ai biết vẫn sẽ hay không trở nên càng tàn nhẫn hơn cùng vô sỉ!

"Rốt cục đột phá Thông Mạch Cảnh, cũng kém không nhiều nên cân nhắc về Học Viện sự tình."

Giang Hàn lần nữa trầm ngâm.

Đột phá đến Thông Mạch Cảnh, hắn đứng trước trọng yếu nhất một vấn đề cũng là Linh giai vũ kỹ, đối thông mạch Vũ Sư mà nói, không có Linh giai vũ kỹ, chẳng khác nào bị chém rụng Tả Bàng, không có Linh Binh, chẳng khác nào là bị chém rụng cánh tay phải.

Tuy nói không có Linh giai vũ kỹ cùng Linh Binh thông mạch Vũ Sư, như cũ áp đảo Luyện Huyết Cảnh phía trên, nhưng thực lực tuyệt đối là muốn giảm bớt đi nhiều.

Linh giai vũ kỹ giá trị độ cao, cũng không so một thanh Linh Binh thấp hơn quá nhiều.

Mà Thanh Huyền Học Viện bên kia, đối tu vi đột phá đến Thông Mạch Cảnh học viên, đều sẽ dành cho một lần miễn phí chọn lựa Linh giai vũ kỹ thời cơ, Giang Hàn tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

"Lại vững chắc một chút cảnh giới, nửa tháng sau xuất phát!"

Quyết định Thanh Huyền Học Viện ngày về sau, Giang Hàn đơn giản cọ rửa một chút, lại là cũng không có nghỉ ngơi, mà chính là về đến sân vườn trong lần nữa khoanh chân ngồi xuống.

Hắn nhắm mắt lại, trong đầu nhớ lại Viêm Dương Tinh Thần Quyết công pháp.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết làm Thượng Hạ Lưỡng Bộ phân, Thượng Bộ lấy Viêm Dương Đoán Thể, Hạ Bộ thì lại lấy Tinh Thần Luyện Nguyên, trong đó Thượng Bộ đối ứng chính là Đoán Thể Thối Cốt Luyện Huyết Tam Cảnh, xuống bộ làm theo đối ứng thông mạch Vũ Sư đến Đan Nguyên Vũ Vương tu hành.

Đến Thông Mạch Cảnh, Viêm Dương Đoán Thể Quyết đem biến thành phụ trợ công pháp, chủ tu công pháp sẽ chuyển đổi thành Tinh Thần Luyện Nguyên, mà thời gian tu hành, làm theo từ cố định ban ngày, biến thành tùy thời đều có thể.

Ngôi sao treo móc ở Thiên Khung trên cao, tuy nói chỉ có đến tối tài năng trông thấy, nhưng cho dù là tại ban ngày, cũng có thể hấp thu đến Tinh Thần Chi Lực, chỉ bất quá bị Viêm Dương áp chế, sẽ có một chút yếu, cho nên Tinh Thần Luyện Nguyên tốt nhất thời gian tu hành, là đêm khuya.

Lúc này.

Trên bầu trời đã xuất hiện một vùng biển sao, nhìn qua này Vô Ngân Tinh Không, Giang Hàn suy nghĩ phiêu hốt, đột nhiên rất nhớ bay đến này chín ngày Vân Tiêu phía trên đi xem một cái, nhưng hẳn biết cái này bất quá chỉ là mình mơ màng cùng ảo tưởng, dù cho là trong truyền thuyết Vũ Thánh, cũng chưa nghe nói qua có Trích Tinh Trục Nhật chi năng.

"Tinh Thần Luyện Nguyên. . ."

Giang Hàn hít sâu một hơi, bình phục một chút chính mình tâm tính, chậm chậm vận chuyển lên chưa bao giờ vận chuyển qua Viêm Dương Tinh Thần Quyết Hạ Bộ, Tinh Thần Luyện Nguyên quyết.

Công pháp chậm rãi vận chuyển, một loại xấp xỉ tại Viêm Dương Đoán Thể Quyết, mà lại có chút hứa không đồng cảm cảm giác, tại Giang Hàn trên thân bày ra.

Trên bầu trời này một mảnh ngôi sao không có có nhận đến bất kỳ ảnh hưởng gì, nhưng này ngôi sao vậy xuống từng mảnh từng mảnh tinh quang, lại tựa hồ như nhận một số dẫn đạo, bắt đầu hướng về Giang Hàn thân thể tụ đến.

Có chút tại phụ cận ngắm nhìn bầu trời đêm người, mơ hồ cảm giác được Giang Hàn vị trí phương hướng, tựa hồ muốn sáng hết thấy, địa phương khác tựa hồ càng thêm đen một số, nhưng không có ai đi để ý.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Nửa Tháng

Trong đình viện.

Giang Hàn biểu hiện trên mặt cực kỳ mất tự nhiên.

Khi Tinh Thần Chi Lực nhập thể trong nháy mắt, hẳn mới bùng tỉnh đại ngộ, Viêm Dương Tinh Thần Quyết loại này đáng chết công pháp, làm sao có thể Thượng Bộ muốn chết muốn sống, Hạ Bộ liền nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly? !

Tinh Thần Chi Lực so với Viêm Dương Chi Lực, nó cuồng bạo trình độ cũng không kém cỏi bao nhiêu, thậm chí so Viêm Dương Chi Lực càng thêm ngưng tụ, càng thêm kịch liệt!

Trong cơ thể hẳn Viêm Dương nguyên khí, tại Tinh Thần Chi Lực thổi luyện phía dưới, giống như hóa thành một đám lửa hùng hục, thiêu đốt lấy hẳn bụng cùng kinh mạch, nhưng tựa như nuốt một khóa Hòa Cầu tại trong bụng.

"Quả nhiên Bất Phong Ma, Bất Thành Hoạt. . ."

Thể nội truyền đến cảm giác, nhưng Giang Hàn rốt cục mơ hồ cảm nhận được Viêm Dương Tinh Thần Quyết bộ này điên cuồng công pháp sáng tạo giả, khi đó tâm tính.

Như bốn mươi tuổi trước không thành thông mạch, làm theo cả đời vô vọng thông mạch, như 50 tuổi trước không vào Đan Nguyên, làm theo cả đời vô vọng thành tựu Vũ Vương!

Có lẽ có cực ít cực ít tồn tại có thể đánh vỡ dạng này hạn chế, nhưng đó là tuyệt đối số ít, phóng nhân toàn bộ lịch sử đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Vị kia Viêm Dương Tinh Thần Quyết sáng tạo giả, lấy Phàm Giai công pháp cứ thế mà tu luyện tới Hóa Cương cảnh viên mãn, mặc dù lại có cơ duyên, sợ rằng cũng phải đến bốn mươi tuổi trở lên.

Phá công trọng tu, có thể hay không lần nữa ngưng tụ chân nguyên, chân nguyên Hóa Cương đều là vấn đề, chớ nói chi là đột phá đến Đan Nguyên Vũ

Vương, có thể quyết định làm như thế, không thể nghi ngờ là có tuyệt đối dũng khí!

Nhân vật như vậy đã gần như điên cuồng, cho nên mới sẽ sáng tạo ra Viêm Dương Đoán Thể cùng Tinh Thần Luyện Nguyên điên cuồng như vậy tu luyện phương thức.

Viêm Dương Đoán Thể, bởi vì Viêm Dương Chi Lực cực kỳ cuồng bạo, rất dễ dàng dẫn đến tự thân khó có thể chịu đựng, sau đó mà xuất hiện Khí Huyết Nghịch Hành loại hình hậu quả.

Mà Tinh Thần Luyện Nguyên, bởi vì Tinh Thần Chi Lực đồng dạng cuồng bạo, rất dễ xuất hiện tự thân nguyên khí mất khống chế, tại thể nội đột nhiên bạo tẩu tình huống, hơi tốt một chút cũng sẽ tổn thương kinh mạch, tu vi khó tiến thêm nữa, mà hồng huyết một điểm, ngũ tạng lục phủ bị bạo tẩu nguyên khí trực tiếp trùng kích sụp đổ cũng có thể.

Hô!

Giang Hàn nỗ lực khống chế tự thân nguyên khí, khiến cho nguyên khí ở vào một cái miễn cưỡng coi là ổn định trạng thái, sau đó chậm lại một điểm hấp thu Tinh Thần Chi Lực tốc độ, vừa rồi thoáng bình ổn một điểm.

Bởi vì là lần đầu tiên tu luyện Tinh Thần Luyện Nguyên, hiệu quả đối Giang Hàn mà nói cũng là kỳ giai, hần nguyên khí trong cơ thể tại Tinh Thần Chi Lực thổi luyện cùng tăng phúc dưới, vô luận là chất vẫn là lượng, đều có tương đối rõ ràng tăng cường.

Một đêm xuống tới, hần nguyên khí trong cơ thể tăng cường tiếp cận nửa thành nhiều.

Không có đột phá đại cảnh giới, cũng không có đã thông đầu thứ hai kinh mạch, nguyên khí trong cơ thể liền tăng cường gần nửa thành, đây không thể nghi ngờ là cực kỳ đáng sợ tăng phúc.

]

Tuy nói Giang Hàn rõ ràng, chờ hần thích ứng Tinh Thần Luyện Nguyên, loại này tiến độ liền sẽ dần dần yếu bớt xuống tới, nhưng vẫn như cũ là làm phần chần không thôi.

Nói đến.

Tại một đêm này trong tu hành, có ít lần hần đều suýt nữa áp chế không nổi nguyên khí trong cơ thể bạo tẩu, cũng may hần khôi phục năng lực không phải bình thường, ngược lại là không có cái gì như giẫm trên băng mỏng cảm giác.

Cho đến một vòng mặt trời đỏ theo trời một bên dần dần leo ra, Tinh Thần Chi Lực bắt đầu nhận Viêm Dương Chi Lực ảnh hưởng mà dần dần yếu bớt, Giang Hàn mới chậm rãi thu công, đình chỉ Tinh Thần Luyện Nguyên tu hành.

"Nên đi tìm Giang Tuyết nha đầu kia nói một chút chuẩn bị rồi đi sự tình."

...

Nửa tháng sau.

Tại một cái tiểu xảo trong đình viện, Giang Tuyết chính hương mờ hôi lâm ly bày ra một cái Trụ Cột Quyền Pháp thức mở đầu, nhìn đã bảo trì không thời gian ngắn.

Nàng có thể kiên trì lâu như vậy ngược lại để Giang Hàn có chút ngoài ý muốn, coi là chẳng mấy chốc sẽ nửa đường bỏ cuộc tới, từ khi cho Giang Tuyết đơn giản khảo nghiệm qua tư chất về sau, Giang Hàn mặc dù không có dạy nàng chính thức bắt đầu tu hành, nhưng cũng cho nàng làm lời cơ sở đoán luyện.

Lại thêm ngẫu nhiên mua được máu linh cô loại hình linh dược, nàng bây giờ thể chất, khoảng cách Đoán Thể cảnh tiểu thành tuy nhiên còn cách một đoạn, nhưng cũng so với người bình thường mạnh hơn mềm dai lời.

"Tốt, không sai biệt lắm có thể ngừng."

Đại khái tính toán một chút thời gian, Giang Hàn kêu dừng Giang Tuyết động tác.

Võ đạo tu hành sơ kỳ là dễ dàng nhất xuất hiện tổn thương nội thương, mười sáu tuổi trước đó không thích hợp chính thức luyện võ, mà cho dù là mười sáu tuổi về sau, luyện võ có lẽ cực kỳ cẩn thận, nhiều khi đều là hăng quá hoá dờ, cũng không phải là luyện càng điên cuồng lại càng tốt.

Tại Giang Hàn kêu dừng về sau, Giang Tuyết lập tức liền thở hồng hộc xụi lơ xuống tới, miễn cưỡng chạy đến ngồi xuống một bên, lại là liền nói chuyện khí lực đều không có.

Giang Hàn vẫn là rất ít nhìn thấy tinh lực tràn đầy nàng tư thế này.

Nghĩ lại, nàng thiên phú tư chất so với chính mình còn tốt hơn một điểm, kỳ thực rất sớm đã hẳn là từ những phương diện này nhìn ra, chỉ bất quá nàng một mực không có đề cập qua muốn tập võ, chính mình cũng từ không có suy nghĩ qua mà thôi.

"Ta nói, trước kia Cha Mẹ để người làm việc thời điểm, cũng không có gặp người bỏ công như vậy a, cùng ta mang lên hai lần liền chạy tới một bên lười biếng qua."

Nhìn lấy dần dần khôi phục lại Giang Tuyết, Giang Hàn nhìn không được trêu ghẹo nói.

Giang Tuyết đã không giống vừa rồi như vậy suy yếu, thờ dốc cũng dần dần trở nên bình ổn xuống tới, nghe được Giang Hàn lời nói, rất lợi hại không vui mân mê cái miệng nhỏ nhắn, nói lầm bầm

"Bởi vì đây là ta muốn luyện. . . Chính mình Đào Hâm, ngâm lấy nước mắt cũng phải chọn xuống dưới."

". . ."

Giang Hàn khoe miệng hơi hơi rút ra động một cái, vừa nghĩ tới chính mình lúc trước thời điểm, cái gì máu linh cô loại hình có thể đều không có, hoàn toàn là bằng vào mình tại nỗ lực, liền có chút không thêm đề ý năng, cũng không biết nên nói cô nàng này là kiên cường, vẫn là chiếm tiện nghi còn khoe mẽ.

Chờ một lúc, Giang Hàn cho nàng đưa một chén nước, nói:

"Hôm nay cứ như vậy đi, nghỉ ngơi thật tốt một chút, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, ngày mai chúng ta liền muốn xuất phát, Cha Mẹ bên kia ta đều đã nói tốt."

". . . Nha."

Giang Tuyết nhỏ giọng ứng một chút, tâm tình thoáng có chút chập trùng.

Giang Hàn cười cười, xoa xoa nàng cái đầu nhỏ, quay người đi ra cửa qua.

Trước khi đi, hần dự định lại đi một chuyến Hắc Thị, đem Hư Không Giới bên trong sở hữu vô dụng đồ, vật đều xử lý sạch, thuận tiện nhìn nhìn lại có thể hay không lại mua đến một điểm máu linh cô loại hình đối Giang Tuyết hữu dụng đồ, vật.

Đương nhiên.

Nếu có thể mua được đối với hần hữu dụng linh dược trân quý, vậy dĩ nhiên là tốt nhất.

Đối với Hắc Thị hần sớm đã là xe nhẹ đường quen, bởi vì Huyết Kích tên sớm đã danh chấn Bình Dương Thành Khu, hần tới nơi này lần nữa, ngược lại là gây nên không nhỏ chấn động, thẳng đến hần đeo lên áo choàng mặt nạ, lẫn vào đám người biến mất không thấy gì nữa, vừa rồi trở nên bằng phẳng.

Hắc Lâu đã không, nhưng muốn bán điểm thượng vàng hạ cám đồ, vật còn thật là tốt tìm địa phương, Giang Hàn đem từ đạt được Hư Không Giới cho đến bây giờ, sở được đến vô dụng đồ, vật đều bán đi, sau đó lại đến linh dược đan dược khu đi dạo một vòng.

Thích hợp Giang Tuyết linh dược, giá cả lại so Thanh Huyền Học Viện bên kia thấp, ngược lại là không tìm được, về phần thích hợp bản thân linh dược, cũng là một điểm bóng dáng cũng không có, ngược lại là tại một đồng lộn xộn linh dược trong, Giang Hàn phát hiện một đoạn mảnh xương mộc.

Đây là một loại dùng để bồi luyện Gân Cốt linh dược, chính là là một loại đặc thù Linh Mộc, tại khô héo về sau bị vùi sâu vào khắp nơi, trải qua nhiều năm hư thối ăn mòn, cuối cùng còn lại một đoạn Bất Hủ không nát đặc thù Mộc Khối, tương đối hiếm thấy cùng thừa thốt, đối Thối Cốt Cảnh võ giả có cực giai hiệu quả.

Bởi vì nó hiếm thấy, cái này buôn bán lộn xộn linh dược người bán hàng rong cũng không nhận ra được đây là cái gì đồ chơi, bị Giang Hàn lấy một cái rất lợi hại tùy ý giá cả liền mua đến tay.

"Tiểu Tuyết nha đầu kia, đột phá đến Thối Cốt Cảnh ít nhất cũng phải nửa năm trở lên, tạm thời ngược lại là không có tác dụng gì. . . Đúng, Ngọc Linh tỷ hần là cần muốn cái này."

Cầm cái này một đoạn mảnh xương mộc, Giang Hàn suy nghĩ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Thanh Dương Phân Viện

Ngày thứ hai.

Giang Hàn đơn giản thu thập một chút, lại đem Giang Tuyết đồ, vật ném vào Hư Không Giới bên trong, mang theo nàng và Giang Lạc Trương Vân cáo biệt về sau, liền rời đi nhà.

"Cứ như vậy đi đến Thanh Huyền thành sao?"

"Không phải vậy đây."

Giang Hàn liếc Giang Tuyết liếc một chút, nói: "Bất quá tại trước khi lên đường, đi trước tìm Ngọc Linh tỷ một chuyến, ta có chút đồ, vật muốn cho nàng."

Giang Tuyết là lạ nhìn Giang Hàn liếc một chút, đi mấy bước về sau, yên lặng mở miệng nói: "Ngọc Linh tỷ niên kỷ lớn hơn người."

Khục!

Giang Hàn suýt nữa không có bị sặc đến, nàng cái này liên tưởng năng lực cũng quá mạnh một điểm? !

"Người loạn nghĩ gì thế."

Trắng Giang Tuyết liếc một chút, Giang Hàn không thêm để ý nàng, mang theo nàng xuyên qua một lối đi về sau, rất nhanh liền tới đến Triệu phủ bên ngoài.

Triệu phủ hộ vệ tự nhiên đều biết Giang Hàn, nhìn thấy Giang Hàn đến cửa, cuống quýt liền muốn đi vào bẩm báo, nhưng lại bị Giang Hàn gọi lại.

"Ta lần này tới là tìm Ngọc Linh tỷ, cũng không cần thông tri Triệu thúc."

"Cái này. . ."

Tên hộ vệ kia nghe vậy, nhất thời gãi gãi đầu, nói: "Đại tiểu thư nửa tháng trước liền đã xanh trở lại dương phân viện."

"Này không có việc gì."

Giang Hàn cũng không có lộ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn biểu lộ, cười cười về sau, liền dẫn Giang Tuyết quay người rời đi, thẳng đến Thanh Dương phân viện.

Thanh Dương phân viện cùng Thanh Huyền Chủ Viện một dạng, đều không tại thành trong vùng, mà là tại ngoài thành, đúng lúc liền tại bọn hắn xuất hành con đường phụ cận, ngược lại cũng coi là tiện đường.

Giang Hàn lộ ra Thanh Huyền sai khiến bài về sau, ra khỏi thành không có có nhận đến cái gì ngăn cản cùng thẩm tra, rất nhanh liền rời đi thành Thanh Dương, đi vào Thanh Dương phân viện phụ cận.

"Vẫn là rất lớn, nhanh so sánh với nửa cái Bình Dương đi."

]

Giang Tuyết tho liếc sơ một cái Thanh Dương phân viện, không khỏi le lưỡi, nàng cái này còn là lần đầu tiên rời đi thành Thanh Dương, dù sao một cái nữ hài tử nhà, lại tuổi còn nhỏ, sẽ không tùy tiện ra khỏi thành.

Giang Hàn cười cười, nói: "Cũng không tính lớn, so người viện nhỏ hơn nhiều, vào xem một chút đi, Ngọc Linh tỷ tại cái này Thanh Dương phân viện cũng hẳn là phong vân nhân vật, đoán chừng không khó tìm."

Đi vào Thanh Dương phân cửa sân, Giang Hàn vẫn như cũ là xuất ra Thanh Huyền sai khiến bài, đơn giản xác nhận thân phận về sau, hắn cùng Giang Tuyết liền được cho qua tiến vào.

Từ với mình là Thanh Huyền Chủ Viện học viên, đi tới nơi này Thanh Dương phân viện ngược lại là không có bất kỳ cái gì khó chịu cảm giác, tìm người cũng là xe nhẹ đường quen, tại tùy tiện hỏi mấy người về sau, liền đạt được đáp lại.

"Ngọc Linh sư tỷ lời nói, hẳn là tại hậu sơn Luận Võ tụ hội đi."

Cái này niên kỷ cùng Giang Hàn không sai biệt bao nhiêu năm, nâng lên Triệu Ngọc Linh thời điểm, trên mặt rõ ràng hiển lộ ra rất là hâm mộ thần sắc.

"Tốt, ta biết, đa tạ."

Giang Hàn cười cười, nói lời cảm tạ một tiếng về sau, liền dẫn Giang Tuyết hướng hậu sơn đi đến, nếu là Triệu Ngọc Linh đang bế quan hoặc là tại cái gì địa phương đặc thù tu hành, cái kia ngược lại là không tiện quấy rầy, tại hậu sơn Luận Võ tụ hội ngược lại là không có gì.

Thiếu niên kia nhìn thấy Giang Hàn dẫn Giang Tuyết quay người liền hướng hậu sơn phương hướng đi, thoáng kinh ngạc một chút, nhin không được nói: "Cái kia, sau bên kia núi hiện tại không phải là cái gì người đều có thể tới."

"Không sao, vào không được ta liền ở bên ngoài nhìn xem."

Giang Hàn thuận miệng trả lời.

Thiếu niên kia thấy thế, không khỏi lắc đầu bật cười, lại là coi Giang Hàn là thành Triệu Ngọc Linh người theo đuổi một trong, trên thực tế hẳn đối Triệu Ngọc Linh cũng rất lợi hại có mấy phần hâm mộ, nhưng lại tự hành hổ thẹn, từ không có ý định làm cái gì tự rước lấy nhục sự tình.

...

Thanh Dương phân viện hậu sơn.

Nơi này hoàn cảnh so Thanh Huyền Học Viện bên kia muốn khoáng đạt không ít, thế núi cũng so với vì nhẹ nhàng thấp bé, không có Thanh Huyền Học Viện hậu sơn khí thế loại này, đoán chừng bên trong cũng không có cái gì Linh Trì bí cảnh.

Đi vào hậu sơn nơi này, Giang Hàn xa xa liền nhìn thấy tại chỗ giữa sườn núi một cái cự đại mà nhẹ nhàng khu vực, chính đứng vững không ít Tuấn Nam xinh đẹp nữ, niên kỷ đều cùng hân tương tự.

Tuy nhiên khoảng cách còn có chút xa, nhưng Giang Hàn bây giờ tri giác sớm đã không phải người bình thường nhưng so sánh, xa xa quét vài lần về sau, liền nhìn thấy trong đám người Triệu Ngọc Linh, nàng ăn mặc một thân hồng sắc phượng váy, cũng không có quá nhiều cách ăn mặc, nhưng khí chất như cũ rất là xuất chúng.

Lúc này giữa sân.

Có hai tên thiếu niên đang đánh nhau, một người cầm kiếm một người cầm đao, cầm đao này người đã rõ ràng rơi vào hạ phong, lại chèo chống mấy lần về sau, liền cười khổ nhận thua.

Cầm kiếm thiếu niên sừng sững giữa sân, hai đầu lông mày toát ra một tia nhàn nhạt ngạo nghễ.

"Kim Nghiêu huynh kiếm pháp quả thật đến, liền Bạch sư đệ đều không phải là đối thủ của ngươi, chỉ sợ tại ngày này giới bên trong, đủ để đứng vào mười vị trí đầu, sư đệ ta thấy một lần phía dưới ngược lại là có chút ngứa tay, có thể hay không để cho ta lĩnh giáo một phen?" Mà đúng lúc này, một tên đạo bào thiếu niên từ trong đám người đi ra, trên mặt cười yếu ớt.

Thanh Dương phân viện không có thiết trí Thanh Huyền bảng loại hình đồ vật, rất nhiều học viên thực lực phán định, đều so sánh mơ hồ, mà rất nhiều ngày kiêu nhân vật cũng đều muốn lực áp quần hùng, cho nên thường xuyên sẽ có dạng này đấu võ tụi tụi.

Đạo bào thiếu niên ra sân về sau, cầm kiếm thiếu niên biểu lộ rõ ràng ngưng trọng một số, mà Triệu Ngọc Linh các loại đồng đạo thiếu niên thiếu nữ, cũng đều là nhao nhao chú mục mà đến, hai người này tại Thanh Dương phân viện đều là đỉnh cao nhất Thiên Kiêu một trong những nhân vật.

Hai người rất nhanh đấu cùng một chỗ, kiếm quang trên dưới phi vũ, rất là kịch liệt, làm cho người kinh hô.

"Kim Nghiêu sư đệ cùng Cốc liệt sư huynh đấu, danh tiếng cũng không thể để bọn hắn cướp đi, không biết Ngọc Linh sư tỷ trong khoảng thời gian này nhưng có tiến bộ, sư muội ta rất muốn lĩnh giáo một chút."

Ngay tại đạo bào thiếu niên cùng cầm kiếm thiếu niên đấu dị thường kịch liệt thời điểm, một tên thân mang lụa mỏng thiếu nữ, lộ ra mấy phần khiêu khích biểu lộ, nhìn về phía Triệu Ngọc Linh.

Triệu Ngọc Linh đã từng là Giang Hàn bạn người đại tỷ, chẳng những tư chất tu vi không yếu, mà lại lời nói cử chỉ đều rất lợi hại có phong độ, cùng Thanh Dương phân viện rất nhiều Thiên Kiêu nhân vật đều có giao hảo, cũng chính vì vậy, không ít đến từ các đại gia tộc thế lực các đại thiên kiêu nữ, đối nàng rất là không quen nhìn.

"Nhẹ nhàng sư tỷ quá khen, ta cũng đảm đương không nổi một tiếng này sư tỷ, lĩnh giáo lời nói liền không cần, sư tỷ sớm một năm nhập viện, tu vi thế nhưng là trên ta xa, ta liền không tự rước lấy nhục."

Triệu Ngọc Linh cười nhạt một tiếng, cũng không tính cùng đối phương giao thủ.

Nghe xong Triệu Ngọc Linh nâng lên chính mình sớm hơn một năm nhập viện, từ nhẹ nhàng liền không khỏi lộ ra một vòng nổi nóng chỉ sắc, câu nói này tại nàng nghe tới, tựa như là tại châm chọc nàng lớn tuổi một dạng.

Nàng lạnh hừ một tiếng, nói:

"Hừ, dù tư cách tới nơi này, đều là Thiên Giới học viên, không có cái gì tuân tự nhập viện phân chia, không dám cũng là không dám, nói rõ chính là, ta há sẽ quá phận bức bách."

Nghe được lời như vậy, Triệu Ngọc Linh nhất thời nhú mày, lộ ra một tia vẻ không vui, đang định nói lúc nào, dưới núi phương hướng bỗng nhiên truyền đến một trận trách cứ thanh âm.

"Các ngươi hai cái là ai? Ta chưa thấy qua các ngươi, là địa giới học viên a? Nhanh chóng rời đi, nơi này không phải là các ngươi có tư cách đến chỗ này phương."

Chỉ gặp một tên thiếu niên áo tím, chính hướng về phía vừa đi tới Giang Hàn cùng Giang Tuyết hai người lạnh giọng quát tháo.

Bọn họ những này Thanh Dương phân viện Thiên Kiêu nhân vật, đều rất vừa ý thể diện, cũng không muốn tại đấu võ trong bại bởi người nào, sau đó ngày thứ hai liền bị truyền đây viện đều là, thành vì người khác trà sau chuyện phiếm, không đạt được bọn họ cấp độ, đều bị cấm chỉ đặt chân nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thỉnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Thì Tính Sao?

Giang Hàn xa xưa liền thấy Triệu Ngọc Linh bị khiêu khích một màn, nhưng trên mặt lại là bất động thanh sắc, bị thiếu niên mặc áo tím kia quát tháo, liền nhẹ nhàng trả lời:

"Ta tìm đến Ngọc Linh sư tỷ, lập tức đi ngay."

"Tìm Triệu Ngọc Linh?"

Thiếu niên áo tím nhướng mày, đang định nói lúc nào, hậu phương Triệu Ngọc Linh đã đi tới, nói: "Bọn họ là bằng hữu ta, liền không cần đuổi xuống núi đi."

Lại tới đây Luận Võ tụ hội đông đảo Thiên Kiêu, cũng có người mang theo hầu hạ thị nữ loại hình tới, chỉ cần có tư cách tới nơi này, này mang lên mấy người ngược lại là không sao.

Thấy đối phương xác thực cùng Triệu Ngọc Linh nhận biết, thiếu niên áo tím tuy nhiên vẫn cũ có chút không vui, nhưng lắc đầu về sau, nhưng vẫn là lui qua một bên, cho Triệu Ngọc Linh một bộ mặt.

"Các ngươi đây là muốn đi?"

Triệu Ngọc Linh không có hỏi Giang Hàn cùng Giang Tuyết làm sao tới, nhìn xem hai người bộ dáng, liền như có điều suy nghĩ hỏi.

Giang Hàn gật gật đầu, nói: "Ừm, vừa vặn tiện đường tới một chuyến, trước đó trùng hợp lấy tới một chút đồ vật, tới. . ."

Không đợi Giang Hàn một câu nói xong, một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng bỗng nhiên truyền tới từ phía bên cạnh, trực tiếp cắt ngang hần lời nói.

"Nơi này là Luận Võ chi địa, Ngọc Linh sư tỷ ngươi cùng mấy cái tôi tớ ở chỗ này nói chuyện phiếm, như thế không coi ai ra gì không khỏi quá phận đi."

Mở miệng người chính là trước kia cùng Triệu Ngọc Linh có xung đột từ nhẹ nhàng.

Triệu Ngọc Linh ánh mắt lạnh lẽo, trên mặt lộ ra vẻ tức giận, nhìn về phía đối phương, lạnh giọng nói: "Thứ nhất, bọn họ không phải ta tôi tớ, thứ hai, chuyện ta còn chưa tới phiên ngươi đến khoa tay múa chân!"

"Triệu Ngọc Linh!"

Từ nhẹ nhàng nghe vậy, nhất thời giận dữ, nói: "Ngươi thì tính là cái gì, cũng dám dạng này nói chuyện với ta, cho ngươi một chút mặt mũi, thật sự coi chính mình là cái nhân vật? !"

Bên cạnh mọi người thấy thế, có chút hăng hái vậy xem, có thì là thối lui mấy bước, nhường ra một khối đất trống, cũng có quét Giang Hàn cùng Giang Tuyết vài lần, đối từ nhẹ nhàng lời nói ngược lại là có mấy phần đồng ý.

Mang mấy cái tùy tùng tới cũng chẳng có gì, nhưng đi theo từ ở chỗ này không coi ai ra gì nói chuyện, đem nơi này xem như địa phương nào?

Liền ở trong sân cục thể giương cung bạt kiếm, mắt thấy là phải đấu thời điểm, đứng tại Giang Hàn bên cạnh Giang Tuyết, rất là không cam lòng đích nói thảm một câu.

"Nơi nào đến người điên."

Giữa sân trong nháy mắt yên tĩnh.

]

Giang Tuyết nói thảm thanh âm rất nhỏ, nhưng ở trận đều là tu luyện có đạo võ giả, yếu nhất cũng tại Thối Cốt Cảnh phía trên, mặc dù tri giác không đạt

được Luyện Huyết Cảnh trình độ, nhưng cũng đều nghe rõ ràng, không ít người đều là sững sờ mấy lần.

Nếu là bình thường còn tốt, nhưng bây giờ từ nhẹ nhàng bộ dáng, xác thực có mấy phần điên ý vị, một câu nói như vậy không thể nghi ngờ là chạy trái tim qua, hơn nữa còn là mềm nhũt khối thịt kia.

Từ nhẹ nhàng suyết nữa không có phun ra một ngụm máu, cả người bị tức toàn thân phát run, trong đôi mắt như muốn phun lửa, nhìn về phía Giang Tuyết ánh mắt đã tràn ngập sát ý.

"Người đáng chết! !"

Nàng cơ hồ là nghiêng răng nghiêng lợi phun ra một cái từ, bang một tiếng liền nhô ra bản thân một thanh tuyệt sắc trường kiếm, hướng về phía Giang Tuyết chém tới.

Triệu Ngọc Linh thấy thế, biến sắc, đồng dạng rút kiếm ra, ý đồ tiến lên chống đỡ, có thể cơ hồ ngay lúc này, bên cạnh một người lại nửa đường xuất thủ, bắt lấy cổ tay nàng.

"Chỉ là hai cái tùy tùng, ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ, nên trừng phạt!"

Người kia chính là trước kia cùng đạo bào thiếu niên giao phong cầm kiếm thiếu niên Kim nghiêu, hắn bị cốc liệt áp chế ở hạ phong, đánh hơi có vẻ chật vật, trong lòng liền rất là không vui, kết quả cũng bởi vì Giang Hàn bên này sự tình, mà tạm thời kết thúc giao phong, tự nhiên có mấy phần nổi nóng.

"Tránh ra!"

Triệu Ngọc Linh thốt nhiên giận dữ, ra sức tránh thoát Kim nghiêu, nhưng bị Kim nghiêu ngăn cản một chút, một bên khác điệp nhẹ nhàng dĩ nhiên đã thẳng đến Giang Tuyết trước người.

Từ nhẹ nhàng một kiếm, dưới con thịnh nộ xuất thủ, cơ hồ không có bất kỳ cái gì lưu tình chi ý, trực tiếp liền là hướng về phía Giang Tuyết đầu chém xuống đến, muốn đem nàng chém giết nơi này.

Nhưng,

Cơ hồ ngay lúc này, một cái tay đột nhiên nhẹ nhàng nhô ra, cứ như vậy lấy nhìn như chậm chạp, nhưng lại làm cho người có chút khó tin tốc độ, lẳng không bắt lấy cổ tay nàng!

"Chỉ là ngôn ngữ chi qua, liền muốn giết người, quá phạm đi."

Giang Hàn hơi tiến lên trước nửa bước, bắt lấy từ nhẹ nhàng cổ tay, để cho nàng một kiếm bỏ không xuống, đồng thời nhàn nhạt mở miệng.

Từ nhẹ nhàng lúc này lại là hơi sững sờ một chút, không nghĩ tới Giang Hàn có thể như thế tinh chuẩn bắt lấy cổ tay nàng, ngăn cản nàng một kiếm, nhưng vừa nhìn thấy Giang Hàn diện mạo cùng Giang Tuyết giống nhau đến mấy phần, trong nội tâm nàng nhưng lại lửa giận xập lên.

"Dám đối ta hồ ngôn loạn ngữ, đáng chết!"

Dưới sự phần nộ, cổ tay nàng bỗng nhiên dùng lực, ý đồ tránh thoát Giang Hàn tay, đồng thời năm ngón tay vận vẹo, ngón cái ép xuống, đem kiếm Phong đâm về Giang Hàn.

Giang Hàn nhẹ nhàng buông tay, lui ra phía sau một bước, tránh đi nàng một nhát này, đồng thời lại đem Giang Tuyết lần nữa kéo đến phía sau mình, trên mặt lộ ra một vòng lạnh lùng chỉ sắc.

"Tiểu Tuyết có phải hay không tại hồ ngôn loạn ngữ, ta không biết, bất quá liền xem như tại hồ ngôn loạn ngữ, thì tính sao? !"

Hắn trong đôi mắt vẻ lạnh lùng chợt lóe lên, vừa mới buông tay ra, ngón trỏ co lại, hướng về phía này chém xuống kiếm nhẹ nhàng bắn ra.

Đình! !

Này một thanh Tuyệt Kiếm, tại Giang Hàn bắn ra phía dưới, nhất thời rung động vù vù một tiếng, mà từ nhẹ nhàng cũng là chợt cảm thấy một cỗ cự lực dọc theo kiếm nhận truyền đưa tới, hồ khẩu kịch chấn phía dưới, đúng là không cầm nổi kiếm trong tay, này Tuyệt Kiếm trong nháy mắt rời tay bay ra, rơi xuống một bên.

Một màn này xuất hiện, nhất thời nhượng ở đây tất cả mọi người bị kinh ngạc.

Nguyên lai tưởng rằng Giang Hàn cùng Giang Tuyết chỉ là Triệu Ngọc Linh hầu hạ, tối đa cũng cũng là địa giới học viên, có thể chiêu này bấm tay Đạn Kiếm, ở đây người tự hỏi có thể làm được người, lúc đó không có mấy!

Nếu như không phải trùng hợp, cái kia chính là trước mắt thiếu niên áo trắng, thực lực không phải bình thường!

"Người. . ."

Từ nhẹ nhàng cũng là ngăn người, hồn nhiên không nghĩ tới sẽ xuất hiện tình huống như vậy, tay nàng chỉ còn tại run không ngừng, hiển nhiên nhận không nhẹ chấn động, gần cốt làm tê dại.

Nhưng mà Giang Hàn bắn bay nàng Kiếm Hậu, cũng không có như vậy dừng tay, mà chính là trở tay nhất chường đẩy ra, vô luận như thế nào, dám đối Giang Tuyết hạ sát thủ, đều tuyệt không khinh xuất tha thứ khả năng!

Ầm! !

Một chường này nhẹ nhàng đặt tại đối phương ở ngực, nhưng lại tựa như lời cuốn lấy một cổ kinh khủng cự lực, nhượng từ nhẹ nhàng cả người trực tiếp bay rớt ra ngoài, đem dọc theo đường hai người đụng thân thể nghiêng, lại bay ra mấy mét bên ngoài, vừa rồi dừng lại.

"Đáng đời!"

Giang Tuyết đứng sau lưng Giang Hàn, không có chút nào đồng tình chi ý hừ một tiếng.

Nhưng mà ngênh đón lại là Giang Hàn một cái bạo lật, đập vào nàng cái trán, để cho nàng kêu đau một tiếng, trong nháy mắt lộ ra một bộ đáng thương bộ dáng.

"Lần này ngươi hài lòng?"

Giang Hàn trừng Giang Tuyết liếc một chút, nha đầu này cực kì thông minh, nhìn như lơ đãng một câu, không hề nghi ngờ cũng là muốn thay Triệu Ngọc Linh ra mặt, mà lại có mình tại nơi này, lực lượng lại mười phần.

Giang Hàn cũng không chú ý hỗ trợ, nhưng vừa mới tình huống, hẳn cảm thấy Triệu Ngọc Linh là đủ để ứng đối, hơn phân nửa cũng sẽ không lỗ, kết quả bị Giang Tuyết một quấy nhiễu, lập tức biến dạng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Phân Viện Thiên Kiêu Khiêu Chiến

"Không biết nhân tâm tốt."

Giang Tuyết bưng bít lấy cái trán, rất là bất mãn ở trong lòng lầm bầm một câu.

Nàng vừa rồi đương nhiên là cố ý, nhà mình ca ca tính cách nàng lại quá là rõ ràng, thích nhất làm náo động, trước đó khi đi tới sau bị người khinh thị quát tháo, nàng đều có chút không cam lòng, xem chừng Giang Hàn đáy lòng cũng rất lợi hại không thoải mái, lúc này mới cố ý gây sự, thay Triệu Ngọc Linh ra mặt tới.

Giờ này khắc này.

Trước đó quát tháo sang sông lạnh thiếu niên mặc áo tím kia, biểu hiện trên mặt cũng rất là đặc sắc, từ nhẹ nhàng thực lực tuy nhiên trong chúng nhân tương đối dựa vào sau, nhưng hẳn cũng kém không nhiều, Giang Hàn tay không tác sát, tay không liền đánh tan từ nhẹ nhàng, thực lực không thể nghi ngờ là ở trên hẳn!

"Quái Tai."

Mọi người tại đây sau khi hết khiếp sợ, nhìn qua Giang Hàn, trên mặt như cũ treo một chút vẻ kinh dị.

Tại Thanh Dương phân viện địa giới bên trong rất nổi danh nhìn, có tư cách tấn thăng Thiên Giới người, bọn họ đại cũng biết một hai, nhưng chưa từng nghe nói qua Giang Hàn cái này nhân vật có tiếng tăm.

Mà lại Giang Hàn thủ đoạn, cho dù là tại trong bọn họ, cũng tuyệt đối xếp tại hàng đầu!

Chính kinh dị ở giữa, một tên thiếu niên mặc áo vàng đỡ dậy từ nhẹ nhàng, tra nhìn một chút nàng thương thế về sau, trên mặt nộ khí dâng lên, đứng lên nhìn về phía Giang Hàn, lạnh lùng nói:

"Lấy nam lẫn nữ, còn ra tay nặng như thế, các hạ không khỏi quá phận một điểm đi!"

Lời vừa nói ra, bên cạnh ánh mắt mọi người nhao nhao từ trên người Giang Hàn chuyển đi tới, nhìn thấy thiếu niên mặc áo vàng kia lúc, đều thoáng lộ ra mấy phần dị sắc.

"Là Ngụy cùng sư huynh, xem ra hẳn thật cùng nhẹ nhàng sư tỷ có chút quan hệ."

"Lân này có ý tứ, đa thương từ nhẹ nhàng, chỉ sợ không có cách nào thiện."

Tại mọi người ngưng trọng nhìn soi mói, Ngụy cùng đem từ nhẹ nhàng đỡ đến một bên, mặt lạnh lấy đi tới, sát khí lộ ra nhìn về phía Giang Hàn.

Giang Hàn trong đôi mắt hiện lên một vòng vẻ trào phúng, thân nhiên nói: "Đến tột cùng là ai trước hạ nặng tay, người hẳn là lòng dạ biết rõ đi."

Ngụy cùng trên mặt sắc mặt giận dữ chợt lóe lên, nói: "Coi như nhẹ nhàng xuất thủ không có nặng nhẹ, đó cũng là dưới con thịnh nộ, người cũng không biết nặng nhẹ? !" "

"Nàng đáng đời."

Giang Hàn lười nhác cùng cái này bị mê được mắt tâm hồn tiêu tử nói chuyện, nhàn nhạt về một câu về sau, liền nhìn về phía một bên Triệu Ngọc Linh, thủ chương đưa ra mở ra, đem này một đoạn chỉ có lớn chừng ngón cái mảnh xương mọc đưa tới.

Triệu Ngọc Linh lộ ra vẻ kinh ngạc, cũng không nhận ra mảnh xương mọc, nhưng vẫn là vô ý thức tiếp nhận, nói: "Đây là cái gì?"

"Một đoạn mảnh xương mọc, mài thành bụi phấn, nhường tắm thuốc là đủ."

Giang Hàn cười giải thích một chút, sau đó liền lôi kéo Giang Tuyết tay nói: "Lân này tới cũng là muốn nói lời tạm biệt, thuận tiện đem cái này cho người, hiện tại đồ, vật đưa đến, ta liền đi trước."

]

Nói.

Giang Hàn liền lôi kéo Giang Tuyết hướng dưới núi đi đến.

Triệu Ngọc Linh nhìn xem này đoạn mảnh xương mọc, nháy mắt mấy cái, chính muốn nói cái gì, một bên khác Ngụy cùng lại đã sớm bị Giang Hàn thái độ khí lên con giận dữ, khí huyết phun trào.

"Đa thương người còn muốn vừa đi chi sao? !" "

Dưới sự phản nộ, hẳn một bước xông lại, không có lấy ra bản thân binh khí, mà chính là trực tiếp lấy tay chụp vào Giang Hàn bả vai.

Xem như Thanh Dương phân viện đủ để đứng hàng Top 5 nhân vật, hẳn vẫn rất có một phen ngạo khí, Giang Hàn tay không tác sát, hẳn cũng không muốn xuất ra binh khí đối phó Giang Hàn.

Nhưng mà.

Đối mặt hẳn một trào này, Giang Hàn lại vền vền chỉ là hững hờ đưa tay vỗ, liền đem cứ thế mà đẩy lui ra.

Ngụy cùng tại cái vỗ này phía dưới, cả người lao đảo lui ra phía sau mấy bước, mới miễn cưỡng đứng vững, nhưng vẫn cũ cảm thấy một cỗ cự lực chấn động cánh tay bả vai toàn bộ run lên, thậm chí cả người đều có chút phát run, trên mặt cũng lộ ra mấy phần kinh hãi cùng khó có thể tin thần sắc.

"Cái này. . ."

"Làm sao có thể? !" "

Từ nhẹ nhàng bị Giang Hàn tay không đánh tan, mọi người tại đây vền vền chỉ là giật mình, nhưng Ngụy cùng xuất thủ, vẫn như cũ là bị Giang Hàn nhất kích đẩy lui, khí tức hỗn loạn thân thể run rẩy, cái này để bọn hắn có chút kinh hãi.

Ngụy cùng thực lực, ở trên trời giới học viên trong, thế nhưng là đủ để đứng vào Top 5, trước mắt cùng bọn hắn niên kỷ tương tự thiếu niên áo trắng vậy mà đưa tay liền có thể đem đánh lui!

Người này đến tột cùng là từ nơi đó xuất hiện? !

Toàn trường hiện lên vẻ kinh sợ phía dưới, tất cả mọi người ánh mắt nhao nhao nhìn về phía Triệu Ngọc Linh, tất cả đều toát ra kinh nghi cùng hỏi thăm thần sắc, muốn từ Triệu Ngọc Linh nơi này đạt được đáp án.

Triệu Ngọc Linh nhìn qua Giang Hàn, muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng lại cười khẽ một chút, đem này đoạn mảnh xương mọc giữ tại lòng bàn tay, nói: "Vậy ta liền nhận lấy."

"Ngọc Linh tỷ, hẳn đến tột cùng là?"

Bên cạnh có người nhìn lấy quay người lôi kéo Giang Tuyết, liền phải xuống núi Giang Hàn, nhìn không được hướng về phía Triệu Ngọc Linh mở miệng hỏi hỏi ý kiến.

Triệu Ngọc Linh nhìn lấy chính mình hảo hữu bộ dáng, hơi chần chờ một chút, vẫn lắc đầu cười nói: "Hắn không phải chúng ta Thanh Dương phân viện học viên."

Không phải Thanh Dương phân viện học viên, trách không được thực lực thế này, mọi người tại đây lại cũng không nhận ra.

Thế nhưng là.

Nếu không phải Thanh Dương phân viện học viên, vậy người này há không phải liền là. . .

Mọi người tại đây cơ hồ đều nghĩ đến cái chỗ kia, bọn họ hoặc bởi vì tư chất không đủ, hoặc bởi vì rời nhà quá xa, có lẽ có đủ loại nguyên nhân không có đi. . . Thanh Huyền Chủ Viện!

Đến từ Thanh Huyền Chủ Viện!

Tuy nói Thanh Huyền Chủ Viện bên kia, cũng không phải là triệt để áp đảo phân viện phía trên, nhưng không hề nghi ngờ, người viện điểm số viện cao hơn chính một chút một cái cấp độ!

Giữa sân yên tĩnh sau một lát, tất cả mọi người ánh mắt đều là liên tiếp biến hóa, mấy tên thần thái lạnh nhạt Siêu Nhiên, đối giữa sân tranh đấu thờ ơ người, lúc này cũng đều là ánh mắt lấp lóe.

"Ha ha ha, nguyên lai là người viện đến gia hỏa, đã đến vừa khéo như thế, này lại cùng ta tranh tài một trận như thế nào? !"

Có người cất tiếng cười to, trong đôi mắt lộ ra vẻ ngễ chi sắc, nhanh chân mà ra.

Tại Thanh Dương phân viện, có hai vị Thiên Kiêu xa xa áp đảo mọi người khác phía trên, như là Ngụy cùng bọn người, tuy nhiên cũng có Luyện Huyết Cảnh tu vi, nhưng lại chỉ có Luyện Huyết Cảnh tiểu thành.

Mà trắng dực cùng hắc Vương Trạch, tu vi thì là đạt tới Luyện Huyết Cảnh viên mãn, đều đã chạm tới Thông Mạch Cảnh cánh cửa, tại Thanh Dương phân viện cơ hồ không có địch thủ.

Bởi vì phân viện chỉ người vô pháp tiến vào người viện, trắng dực cùng hắc đều rất muốn cùng người viện nhân vật độ sức một phen, nhưng nhưng vẫn không có cơ hội, chỉ có thể suy nghĩ một chút, hôm nay lại có một vị người viện nhân vật đi vào bọn họ phân viện!

"Thanh Dương phân viện nhân vật đứng đầu a?"

Giang Hàn nhìn lấy đi tới gã thiếu niên này, cảm thấy được trên người đối phương loại kia, xấp xỉ tại Diệt Lăng Phong đồng dạng khí phách, cùng mọi người chung quanh kính sợ ánh mắt, liền đại khái đoán ra đối phương hẳn là Thanh Dương phân viện chánh thức nhân tài kiệt xuất.

Đáng tiếc Luyện Huyết Cảnh viên mãn tu vi, vẫn là bị hắc liếc một chút xem thấu, dạng này tu vi phóng tới người viện, xác thực đủ để tại Thanh Huyền trên bảng tranh phong, nhưng khoảng cách đỉnh phong vẫn là chênh lệch quá xa.

"Đánh với ta một trận, không có ý nghĩa gì, ngươi quá yếu."

Giang Hàn ngữ khí bình tĩnh, ăn ngay nói thật.

"Thật sao?"

Vương Trạch nghe vậy lại không có bất kỳ cái gì tức giận, Giang Hàn một chiêu đẩy lui Ngụy hòa, thực lực chắc chắn bề ngễ toàn trường, mà lại lại là người viện nhân vật, thái độ lại cao hơn ngạo cũng thuộc về bình thường.

Nhưng hắc thân là phân viện tối cao cấp tồn tại, làm sao có thể bởi vì một câu ngay tại người viện mặt người trước cúi đầu? !

Vương Trạch trong đôi mắt chiến ý lại không yếu phần tăng, đột nhiên bạo hồng một tiếng, nắm ngón tay nắm chắc thành quyền, toàn bộ quyền đầu tựa như đột nhiên thô to một đoạn, hướng về Giang Hàn bỗng nhiên oanh ra.

Tại Thanh Dương phân viện, hắc là một cái duy nhất không có sử dụng bất luận cái gì binh khí, thói quen lấy quyền đầu đối với địch nhân, sở tu vũ kỹ, cũng tận đều là đỉnh phong quyền loại vũ kỹ!

Nhìn thấy Vương Trạch một quyền này uy thế, xa xa áp đảo Ngụy cùng phía trên, mọi người tại đây cũng không khỏi đến hút khẩu khí, lộ ra một chút vẻ kính sợ, giữa bọn họ với nhau tranh phong, duy chỉ có sẽ không khiêu chiến người, chính là Vương Trạch cùng trắng dực hai người, bởi vì chênh lệch thực sự quá lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Nhất Chương Hám Toàn Trường

Àm! !

Nhìn thấy Vương Trạch huy quyền khiêu chiến, Giang Hàn lắc đầu, vẫn là lấy tay đẩy ra, lấy chương đối quyền, ở giữa không trung tiếp được Vương Trạch nhất quyền, quyền chương va chạm, một luồng kinh phong khuấy động gào thét, từ giữa hai người tạo nên, trong chốc lát bụi đất tung bay.

Mà tại hạt bụi phiêu tán trong, Giang Hàn đứng tại chỗ không nhúc nhích, cánh tay không có chút nào rung động, Vương Trạch nhất quyền đánh vào hán lòng bàn tay, đúng là không có lên đến hiệu quả gì!

"Gia hỏa này. . ."

Nhất quyền tựa như đánh vào cột sắt phía trên, Vương Trạch trong lòng giật mình, hơi có chút không thể tin, nhưng lại như cũ nổi giận gầm lên một tiếng, một cái tay khác lần nữa nắm tay, tiếp tục huy động mà đến.

Đối mặt Giang Hàn bức này đối thủ, hán không có chút nào ý nghĩ khinh địch, quyền thứ nhất dùng chính là toàn lực, cái này quyền thứ hai, thì là đem chính mình dự định đối phó trắng dục chiêu số cũng thi triển đi ra.

Cương phong toái cốt quyền!

"A?"

Từ Vương Trạch một quyền này bên trên, nhìn ra cương phong quyền cùng toái cốt quyền hai loại vị đạo, Giang Hàn trong đôi mắt thoáng lộ ra một tia kinh ngạc, không nghĩ tới người trước mắt cũng luyện toái cốt quyền, hơn nữa còn đem toái cốt quyền cùng cương phong quyền hóa là một môn tổ hợp vũ kỹ.

Cái này đâm ra một quyền, lời cuốn lấy một cỗ mãnh ác cương phong, cánh tay khớp xương cũng phát ra lộp bộp thanh âm, phảng phất đem cực kỳ khủng bố lực lượng tất cả đều dung nhập vào nhất quyền bên trong.

Nhưng

Đối mặt một quyền như vậy, Giang Hàn vẫn như cũ là giơ bàn tay lên, bình tiếp mà đến.

Oanh! !

Một tiếng nặng nề oanh minh, giống như nặng ngàn cân vật nện rơi xuống đất, hai người dưới chân đá núi không chịu nổi cỗ này áp lực, xuất hiện vỡ vụn dấu vết, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn.

Lần này đối cứng uy thế không thể nghi ngờ so chiêu thứ nhất càng hung hãn, nhưng kết quả lại là hoàn toàn tương tự, Giang Hàn vẫn như cũ là không nhúc nhích, này mặc mặc bình thường thủ chương, nhẹ nhàng liền đón lấy uy thế này cực lớn nhất quyền.

Lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người cơ hồ đều là trừng trừng mắt, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn lấy giữa sân, muốn xem ra biến hóa gì, nhưng lại hoàn toàn không nhìn thấy Giang Hàn có một tơ một hào lui lại dấu hiệu, thậm chí không nhìn thấy này mặc mặc thủ chương có bất kỳ một chút điểm rung động!

Nếu như Giang Hàn là lấy quyền đối oanh, không nhúc nhích tí nào đón lấy Vương Trạch nhất quyền, cũng là thôi, nhưng hán lại là lấy chương bình tiếp, hơn nữa còn là không hề có động tĩnh gì đón lấy, liền lộ ra có chút khó tin!

Vương Trạch này thanh thế mãnh ác nhất quyền, thế mà giống như trâu đất xuống biển, cứ như vậy tại bàn tay kia không thấy tung tích, này bình thường mặc mặc trên bàn tay đến tốt cùng ẩn chứa cái dạng gì lực lượng? !

". . ."

Vương Trạch tại quyền thứ hai cũng bị đón lấy về sau, sắc mặt trở nên rất là cổ quái, dừng lại sau một lát, hán lộ ra một tia chán nản, lắc đầu nói: "Người nói đúng, ta không phải đối thủ của ngươi."

Cái này hai quyền xuống dưới, hán vền vền cảm nhận được một loại giống như đại như biển thâm bất khả trắc cảm giác, thậm chí ngay cả Giang Hàn tu vi cùng nội tình đều không có thể nhìn ra mây may!

Đây chính là người viện Thiên Kiều nhân vật sao? !]

"Bạch huynh, người không xuất thủ à?"

Vương Trạch nhận thua về sau, hướng về đám người đi đến, ánh mắt rơi vào đám người một bên một tên diện mạo rất lợi hại trông có vẻ già thanh niên trên thân.

Thanh niên kia nhìn qua hình như có hai lăm hai sáu, nhưng trên thực tế lại cùng Vương Trạch bọn người niên kỷ tương tự, sở dĩ sẽ như thế, là bởi vì tu luyện một môn tên là khô mộc công công pháp duyên cớ.

"Ta mạnh nhất chiêu số, chính là kiếm kỹ, ta đang suy nghĩ nên như thế nào xuất thủ."

Trắng dực bình tĩnh đáp lại Vương Trạch một câu, nhưng hấn trong đôi mắt không ngừng lấp lóe quang mang, lại biểu dương ra nội tâm của hấn không có không bình tĩnh, chính còn như sóng biển đồng dạng sóng lớn cuộn cuộn.

Xem như Thanh Dương phân viện thế hệ này mạnh nhất tồn tại, khoảng cách Thông Mạch Cảnh chỉ kém hạng nhất, muốn không bao lâu hấn liền có thể đột phá thông mạch Vũ Sư, nội tâm cao ngạo so với Vương Trạch càng sâu, cũng càng muốn cùng hơn người viện Thiên Kiều tranh phong một trận, nhưng Giang Hàn triển lộ thực lực, lại làm cho hấn hoàn toàn nhìn không thấu.

Cuối cùng,

Hấn vẫn là đi tới, rút ra bội kiếm.

Võ đạo một đường, chiêu pháp có khác, thuần lấy chiêu pháp chỉ pháp xưng hùng nhân vật, cũng không phải không, đem một môn chiêu pháp ma luyện tới trình độ nhất định, không nhất định liền so cầm trong tay binh khí người yếu.

Trước mắt Giang Hàn, có lẽ chính là tu hành chiêu pháp nhân vật, lấy kiếm đối chiêu ngược lại cũng không tính được là khi dễ tay không người, huống chi Giang Hàn thực lực cũng không thể coi thường.

"Thanh Dương phân viện, trắng dực, xin chỉ giáo!"

Trắng dực đứng sau khi đi ra, thần thái vô cùng nghiêm túc cùng nghiêm nghị, đem kiếm hoành đặt ở trước người.

Đã những này phân viện nhân tài kiệt xuất, nhất định phải khiêu chiến một phen, Giang Hàn cũng cũng không ngại hơi trì hoãn một chút thời gian, hấn nhàn nhạt đáp lại.

"Thanh Huyền Học Viện, Giang Hàn."

Gặp Giang Hàn báo ra tính danh, mà lại không có lấy ra cái gì binh khí, trắng dực đầu lĩnh hơi hơi trầm xuống một cái, trong tay chuỗi này mộc mạc Thiết Kiếm xoay tròn phương hướng, chỉ hướng Giang Hàn.

Ông! !

Tiếp theo trong nháy mắt, chỉ gặp sát trên thân kiếm, một đạo Linh Văn nổi lên, khô nguyên khí màu vàng bỗng nhiên hội tụ ở trên đó, tại trên mũi kiếm áp ủ, cái này mộc mạc Thiết Kiếm rõ ràng là một thanh Linh Binh.

Nhìn thấy đối phương Thiết Kiếm là Linh Binh, Giang Hàn cũng không có lộ ra cái gì dị sắc, vèn vèn chỉ là mi đầu hơi vẩy một cái, như cũ đứng tại chỗ.

"Khô mộc Linh Kiếm!"

Trắng dực gặp Giang Hàn không nói gì, cũng không có né tránh, không lại tiếp tục chờ đợi, quả quyết cầm trong tay kiếm phong dựng thẳng lên, hướng về Giang Hàn chặt chém mà rơi.

Một kiếm này lời cuốn lấy một loại cổ quái khô nguyên khí màu vàng, chỗ đến, tựa hồ làm cho hết thảy ẩn chứa sinh cơ chi vật tất cả đều khô héo, có rút ra mộc chi nguyên khí đặc tính.

Đã đạt tới Thông Mạch Cảnh Giang Hàn, lập tức liền đánh giá ra cái này khô héo nguyên khí đại khái đặc tính, co lại ba ngón tay, chỉ còn lại ngón trỏ cùng ngón giữa, hướng lên nhẹ nhàng kẹp lấy. Loading...

Tư!

Này hơi chậm, lời cuốn lấy khô nguyên khí màu vàng Thiết Kiếm, bị Giang Hàn hai ngón tay cứ thế mà kẹp ở giữa không trung, trong đó khô Mộc Nguyên Khí không ngừng phóng tới Giang Hàn ngón tay.

Gặp Giang Hàn vậy mà lấy ngón tay kẹp lấy chính mình kiếm, trắng dực chấn động trong lòng, nhưng không có do dự, mà chính là đem thể nội khô Mộc Nguyên Khí đều bạo phát đi ra, mượn nhờ Linh Binh, ra sức ép hướng Giang Hàn.

Nhưng

Cơ hồ liền tại tiếp theo trong nháy mắt, từ Giang Hàn hai ngón tay ở giữa, đột nhiên toát ra một đoàn đỏ nguyên khí màu đỏ, cái này đỏ nguyên khí màu đỏ vừa xuất hiện, liền trực tiếp thôn phệ khô nguyên khí màu vàng, phát ra như là hỏa diễm thiêu đốt khô mộc đồng dạng lớp lớp thanh âm, dọc theo kiếm phong một đường thiêu đốt mà lên.

Trắng dực trừng mắt, không nghĩ tới Giang Hàn công pháp lại là Hỏa hệ, hấn tu luyện khô mộc công lớn nhất không muốn gặp, cũng là nắm giữ Hỏa hệ nguyên khí nhân vật.

"Hát! !"

Điên cuồng giãy quất một tiếng, trắng đực hai tay nắm ở chuôi kiếm, dùng lực về chảnh.

Giang Hàn lỏng ngón tay ra , mặc cho trắng đực đem kiếm chảnh về, không đợi hấn xóa bỏ trên kiếm phong Viêm Dương nguyên khí, liền trở tay nhất chương đâm ra.

Một chương này lại không cái gì che lấp, một cổ trùng trùng điệp điệp Viêm Dương nguyên khí âm vang nghiêng mà ra, tựa như hóa thành một mặt viêm tường, hướng về trắng đực ép xuống.

Tuy nói trong lòng đã có đoán trước, nhưng nhìn thấy Giang Hàn không tá trợ bất luận cái gì binh khí, bỗng dưng nhất chương liền vung ra một mặt viêm tường, trắng đực trong đôi mắt như cũ lộ ra một tia kinh hãi chỉ sắc.

"Nguyên khí ngoại phóng, ngươi là thông mạch!"

Hắn không chút do dự thả người lui lại đồng thời, liều mạng thôi động trong cơ thể mình nguyên khí, cầm trong tay Linh Bình thôi động đến cực hạn, đón này truy kích mà đến viêm tường ra sức bổ ra.

Một kiếm này khó khăn lắm đem hoành ép một trọng xa viêm tường chém thành hai khúc, nhưng trên người hắn như cũ xuất hiện một số thiêu đốt dấu vết, kịch liệt thở hào hển, bộ dáng rất là chật vật.

Như hắn tu luyện là hệ khác công pháp, không đến mức như thế, có thể hết lần này tới lần khác là mộc hệ, hơn nữa còn là khô mộc hệ, mộc sinh hỏa, bị Viêm Dương nguyên khí cơ hồ khắc chế đến cùng.

Tại Giang Hàn nhất chương đánh ra một mảnh viêm tường thời điểm, ở đây Ngụy cùng Kim nghiêu bọn người, liền tất cả đều thần sắc ngốc trệ, một mặt không thể tin.

Trừ Triệu Ngọc Linh cũng không cái gì về ngoài ý muốn, những người khác tất cả đều là một mặt hãi nhiên.

Thông Mạch Cảnh!

Không đề cập tới thực lực, chỉ đơn thuần tu vi, liền đã nghiền ép mọi người tại đây rất rất nhiều, trong bọn họ đại bộ phận đều vẫn là Thối Cốt Cảnh, chỉ có rải rác bảy tám người đạt tới Luyện Huyết Cảnh.

Bị Giang Hàn tùy tiện ngăn lại hai quyền, chủ động nhận thua Vương Trạch, lúc này cũng là lộ ra một vòng vẻ cười khổ, còn tốt hắn không có tiếp tục cường ép đánh xuống, tại một vị thông mạch Vũ Sư trước mặt, cường ép giao thủ không thể nghi ngờ là đồ làm cho người ta cười.

Ngày mùng 1 tháng 2 lên giá, sớm cầu một đợt đặt mua.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Săn Thú Đội Ngũ

Nhất chương đánh tan trắng đực về sau, Giang Hàn chậm rãi thu về bàn tay, hướng về phía nơi xa Triệu Ngọc Linh khẽ vuốt cằm, liền lôi kéo Giang Tuyết hướng dưới núi đi đến, dần dần biến mất trong tầm mắt mọi người.

Giờ khắc này.

Vô luận là Ngụy cùng vẫn là Kim nghiêu bọn người, thần thái ở giữa đều có mấy phần vẻ chán nản, tại cái này Thanh Dương phân viện bọn họ đều là Tầng trên cùng Thiên Kiêu nhân vật, nhưng cùng Giang Hàn bậc này người viện Thiên Kiêu, nhưng vẫn là có thật lớn như thế chênh lệch , khiến cho trong lòng bọn họ thậm chí đều đề không nổi cái gì đuổi theo chi ý.

Trải qua chuyện này về sau, tiếp xuống Luận Võ tụ hội, cũng biến thành tẻ nhạt vô vị, phần lớn người đều không có tranh phong hứng thú, rất nhanh liền qua loa kết thúc.

...

Nửa tháng sau.

Tại một mảnh hơi có vẻ hoang vu sơn mạch ở giữa, hai cái thân ảnh gầy nhỏ chính dạo bước mà đi.

Rời đi Thanh Dương phân viện về sau, Giang Hàn liền dẫn Giang Tuyết thẳng đến Thanh Huyền Học Viện mà đi, cũng không có lại đi theo thương đội loại hình cùng một chỗ, tự thân có thông mạch tu vi, lại có Hư Không Giới nơi tay, còn mua một số khí huyết loại đan dược, coi như đi hơn nửa năm cũng không đáng kể.

Nhưng mà.

Khi Giang Hàn mang theo Giang Tuyết vượt qua Bình Nguyên về sau, hắn chợt có chút ngẩn ngơ, bởi vì hắn dựa theo trong trí nhớ lộ tuyến, xuyên qua Bình Nguyên về sau, cảnh tượng trước mắt lại một mảnh lạ lẫm!

Hắn tuy nhiên mang một phần địa đồ, nhưng cũng chỉ có thể đại khái phán đoán vị trí của mình, miễn cưỡng khóa chặt Thanh Huyền thành phương hướng về sau, liền dẫn Giang Tuyết trôi dạt xuôi, một đường trực hành.

Đi ước chừng một hai ngày, tuy nhiên Giang Hàn rất là lạnh nhạt, nhưng Giang Tuyết vẫn là cảm thấy được không thích hợp, một phen truy vấn phía dưới mới biết được Giang Hàn thế mà không biết đường!

"Chỉ cần phương hướng không sai, đi tiếp như vậy, vẫn có thể đến Thanh Huyền thành."

Đi tại mảnh này lạ lẫm trong dãy núi, Giang Hàn nhìn xem đỉnh đầu thái dương, đại khái phán đoán lấy phương hướng, rất là nghiêm nghị chấp tay nói ra.

"Người xác định sao?"

"Xác định, ách, hắn là xác định đi."

". . ."

Giang Tuyết khoe miệng hơi hơi co rúm, phán đoán một chút chính mình hẳn là đánh không lại Giang Hàn.

Giang Hàn không cách nào lại bảo trì nghiêm túc biểu lộ, nhìn không được bắt đắc dĩ buông tay nói: "Yên tâm, coi như trên đường lãng phí cái mười ngày nửa tháng cũng không có việc gì, liền xem như là chính thức luyện võ trước đó đối người ma luyện."

Nhìn lấy Giang Hàn nói vô cùng đường hoàng, hoàn mỹ kỳ danh viết 'Ma luyện', Giang Tuyết răng cắn kẽo kẹt kẽo kẹt rung động, nhưng lại cảm Giang Hàn không có biện pháp gì.

Lại đi một đoạn về sau.

Giang Hàn đi vào sơn mạch chỗ cao, ngóng nhìn một chút, nhất thời phát hiện phía trước xuất hiện một mảnh rậm rạp rừng cây, nhìn cực kỳ bao la, không thể nhìn thấy phần cuối.

"Thanh Huyền sơn mạch? Không đúng, mới đi mười ngày, không có khả năng vượt qua Thanh Huyền thành, chạy đến hậu phương Thanh Huyền bên trong dãy núi, nơi này hẳn là Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch."

]

Giang Hàn xuất ra địa đồ nhìn xem, rốt cục đại khái đánh giá ra chính mình sở tại làm.

Thanh Huyền thành phụ cận có hai mảnh sơn mạch, một mảnh là Thanh Huyền sơn mạch, kéo dài nghìn dặm không biết biên cảnh, thật sâu chỗ Nhị Giai tam giai Hoàng Thú tầng tầng lớp lớp, đối Đan Nguyên Vũ Vương mà nói đều có nhất định nguy hiểm.

Mà Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch, làm theo cùng Thanh Huyền sơn mạch vừa vặn cách Thanh Huyền thành tương đối, so Thanh Huyền sơn mạch nhỏ hơn nhiều, bên trong rất ít xuất hiện Nhị Giai trở lên Hoàng Thú, nửa Hoàng Thú cùng nhất giai Hoàng Thú số lượng nhất là phong phú, cũng là lời săn thú đội ngũ lớn nhất thường đến chỗ này phương.

Từ thành Thanh Dương đến Thanh Huyền thành, nguyên là sẽ không đụng vào Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch, nhưng mà một đường lục lộ đi tới, chệch hướng phương hướng thật sự là có chút lớn.

Nhìn qua phía trước Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch, Giang Hàn lộ ra một tia chần chờ, không biết là nên trực tiếp đi ngang qua, vẫn là lại quán một vòng, Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch lại nhỏ, cũng là một vùng núi, đi vòng lời nói, đó cũng không phải là mười ngày tám ngày lộ trình.

Giang Tuyết cũng lâm vào trầm tư.

Đi ngang qua tự nhiên là nhanh nhất, nhưng nằng cảm thấy đi theo Giang Hàn đi vào lời nói, rất có thể liền tại bên trong quán không ra, tính nguy hiểm cực lớn.

Mà liền tại hai huynh muội suy tư thời điểm, Giang Hàn bỗng nhiên lỗ tai hơi động một chút, nghe được tại chỗ rất xa truyền đến một số rất nhỏ động tĩnh.

"Ủm?"

Thần sắc hắn nhất động, nói: "Đi, bên kia có động tĩnh, chúng ta đi xem một chút."

Bây giờ hán cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, nếu là tu vi không có đạt tới Thông Mạch Cảnh, nói không chừng hội chần chờ một chút, nhưng bây giờ tại Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch bên ngoài, ngược lại là cũng không thêm đề ý.

Giang Tuyết cũng không nói chuyện, yên lặng cùng lên đến.

Rất nhanh.

Giang Hàn dần dần có thể nghe rõ ràng nơi xa là động tĩnh gì, tựa hồ là một đầu thất kinh Hoang Thú, đang bồi rồi chạy trốn, mà phía sau làm theo có không ít người đang đuổi trực.

Khi vòng qua một chỗ sườn núi nhỏ về sau, phía trước tràng cảnh nhất thời hiện ra ở Giang Hàn Giang Tuyết trước mặt, chỉ gặp một đầu mình đầy thương tích Lân Giáp Hoang Thú, đang không ngừng bồn tẩu, phát ra trợn trợn trầm thấp rú thảm.

"Trong! !"

Nơi xa một chi ước chừng bảy tám người đi săn đội ngũ, chính ở hậu phương chăm chú truy đuổi, một người trong đó một bên chạy một bên nhặt cung cài tên, quát khẽ một tiếng, liền nhìn thấy một chi bay mũi tên Xuyên Vân mà đến, hóa thành một đạo bạch quang, hung hăng xuyên qua này Hoang Thú Lân Giáp.

Rống! !

Đầu kia Hoang Thú kêu thảm một tiếng, tựa hồ rốt cục đạt đến cực hạn, lao đảo lại chạy hai bước, rốt cục chống đỡ hết nổi ngã xuống đất, máu tươi chảy ngang.

Đi săn đội ngũ mọi người thấy thế, nhao nhao chậm dần cước bộ.

"Đầu này đáng chết Kim Lân thú, thật là mẹ hán có thể chạy, còn tốt Vương ca tài bắn cung siêu tuyệt, tại cái này gò đất phương liên xạ Cửu Tiễn, cuối cùng đem tên này bắn chết!" Có người gật gù đắc ý, cười ha hả mở miệng.

Tay cầm cung tiễn người kia cũng là không chút khách khí, cười hắc hắc nói: "Cái này Kim Lân thú khắp nơi chui loạn, quấy nhiễu quá nghiêm trọng, không phải vậy đã sớm nên ngược lại."

Rất nhanh.

Loading...

Một đám người đi vào ngã xuống đất Kim Lân thú bên cạnh, tay chân lạnh lẽ xử lý Kim Lân Thú Thân lên trực tiền Lân Giáp cùng Hoang Thú Tinh Hạch.

Mà vừa lúc này, cũng có người chú ý tới Giang Hàn cùng Giang Tuyết tồn tại, trên mặt nhao nhao lộ ra mấy phần vẻ cảnh giác.

Hoang sơn đã lĩnh xuất hiện hai người thiếu niên thiếu niên, cũng không phải cái gì bình thường sự tình.

"Uy, các ngươi hai cái, làm gì? !"

Chú ý tới Giang Hàn cùng Giang Tuyết hướng cái này vừa đi tới, bắn chết Kim Lân thú này cung thủ đứng lên, đem cung tiễn nắm trong tay, hướng về phía hai người quát hỏi.

Dã ngoại hoang vu có thể không có cái gì quy củ, không nói sơn tặc hàng ngũ, vèn vèn nói săn thú đội ngũ ở giữa, đều thường xuyên có cướp đoạt con mồi sự tình phát sinh.

"Ô. . . Ô. . ."

Không đợi Giang Hàn mở miệng nói chuyện, Giang Tuyết nhìn một chút đối phương cầm lên cung tiễn, lộ ra một tia kinh hãi chi sắc, đột nhiên lập tức khóc lên.

Nhìn thấy Giang Tuyết tiểu nha đầu này đột nhiên khóc lên, đi săn đội ngũ nhất thời đều sững sờ một chút, trong đó một tên tráng hán đi tới, lộ ra một tia trấn an chi sắc, nói: "Đừng khóc, các ngươi đây là gặp được Hoang Thú tập kích, tẩu tán sao?"

Hai cái nhìn cũng chưa tới hai mươi tuổi, lại rõ ràng có chút chật vật thiếu niên thiếu nữ, hiển nhiên rất không có khả năng là mình chạy đến dã ngoại hoang vu đến, hơn phân nửa là tẩu tán.

"Ô. . . Ô. . ."

Giang Tuyết lau nước mắt, dùng sức chút đầu, diễm đạm đáng yêu nhìn lấy tráng hán kia, nói: "Có thể. . . Có thể mang ta cùng ca ca xanh trở lại huyền thành sao? Chúng ta không biết đường, đã lang thang vài ngày."

Tráng hán kia do dự một chút, nhưng nhìn thấy Giang Tuyết điềm đạm đáng yêu bộ dáng, liền tưởng đến nhà mình nữ nhi bộ dáng, không khỏi gật đầu một cái, nói: "Được!"

Giang Hàn: ". . ."

Bất quá.

Tráng hán kia vừa mới đáp ứng, bên cạnh mấy người liền lập tức nhú mày, nhất là cầm trong tay cung tiễn người kia, càng là trực tiếp mở miệng nói: "Lão Lưu, ngươi làm cái quỷ gì, chúng ta vừa mới đi ra, còn không có sẵn được bao nhiêu thứ, liền vì cái này hai tiểu hài tử chạy trở về một chuyến? !"

Họ Lưu tráng hán nhất thời lộ ra một tia lăm khó, nhưng suy tư phía dưới lại vẫn là nói: "Này liền đem bọn hán hai trước mang lên, chờ đánh đủ con mồi sẽ cùng nhau trở về."

"Ngươi mẹ hán điên đi!"

Cầm cung người kia trừng to mắt, một mặt mạc danh kỳ diệu nhìn lấy hán, nói: "Chúng ta đây là qua săn bắn, không phải đi làm hộ vệ, nhiều hai cái vươngong vúi, vạn vừa gặp phải phiền phức làm sao bây giờ!"

Họ Lưu tráng hán tựa hồ bị đối phương ngữ khí giận đến, lại chú ý tới một bên Giang Tuyết là chẳng chực khóc bộ dáng, không khỏi nói: "Cái này hai Oa Nhi nếu là không quản, sớm muộn chết tại cái này, cứu trở về qua lời nói, không chừng có thể từ bọn họ trưởng bối chỗ ấy cầm tới một số thù lao đây? !"

Câu nói này ngược lại cũng có lý, ở đây mấy người đều chần chờ một chút.

Cầm trong tay cung tiễn người kia thấy thế, nhất thời nổi nóng nói: "Được, vậy ngươi Lão Lưu chính mình chịu trách nhiệm đi, dù sao lão tử mặc kệ!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Đi Theo

Mấy người còn lại thấy thế, tuy nhiên cũng đều có chút bất mãn, nhưng cuối cùng vẫn lác đác.

Mang nhiều hai người, nhiều nhất đối sẵn bất có một chút ảnh hưởng, còn lại cũng không có gì, nếu là gặp được nguy hiểm gì, có hay không Giang Hàn cùng Giang Tuyết hai người, đều như thế là nguy hiểm, huống hồ tráng hán Lão Lưu làm người chất phác trung thực, cùng mọi người quan hệ cũng không tệ.

Tráng hán Lão Lưu không thêm đề ý cầm cung người kia, hướng về phía Giang Hàn cùng Giang Tuyết chất phác cười một tiếng, nói: "Chờ một chút nhi chúng ta săn bắn thời điểm, các ngươi tốt nhất sau này đứng một số, đi theo đội ngũ đằng sau, hán là có thể bình an trở lại Thanh Huyền thành."

"Đa tạ, không biết nên xưng hô như thế nào?"

Giang Hàn nhìn lấy nhà mình tiểu muội vụng trộm cho mình làm một cái mặt quỷ, khoe miệng hơi hơi rút ra động một cái về sau, còn là hướng về phía trước mặt tráng hán nói lời cảm tạ.

Tráng hán Lão Lưu chất phác cười một tiếng, nói: "Việc rất nhỏ, gọi ta Lưu Thúc là được, nhìn ngươi tuổi còn nhỏ, ngược lại là thẳng trắn định, không tệ không tệ, chiếu cố nha đầu này đoán chừng thẳng một mồi đi, ta có đôi khi cũng sẽ bị nhà ta cái kia quần không có biện pháp gì."

"Là thẳng một mồi."

Giang Hàn liếc Giang Tuyết liếc một chút về sau, cười cười nói.

Lúc này, sẵn thủ đội ngũ mọi người đã đem Kim Lân Thú Thân lên trực tiền đồ, vật phân cắt bỏ, còn thừa khối lớn khối thịt lớn, hơi mang lên một bộ phận, liền lần nữa xuất hành.

Trong lúc đó trừ tráng hán Lão Lưu hỏi một chút Giang Hàn cùng Giang Tuyết có đói bụng không, có bị thương hay không bên ngoài, những người khác là đạm mạc mà chống đỡ thái độ.

Rất nhanh.

Một đoàn người đi vào Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch bên ngoài.

"Chờ sau khi đi vào, các ngươi đi theo ta đằng sau, tuyệt đối không nên chạy loạn, gặp được Hoang Thú cũng giống vậy, chỉ cần theo ở phía sau không

chạy loạn liên không có việc gì." Tráng hán Lão Lưu hướng về phía Giang Hàn cùng Giang Tuyết có chút nghiêm túc dạy bảo nói.

Giang Hàn nhìn Giang Tuyết liếc một chút, gật gật đầu.

Đúng vào lúc này, cảm cung này cánh tay dài đại hán từ bên cạnh đi qua, lạnh lùng mở miệng nói: "Ta có thể cảnh cáo các ngươi, sau khi đi vào không cho phép cho ta hô to gọi nhỏ, không phải vậy gây ra phiền toái gì, Lão Lưu cũng bảo đảm không các ngươi."

Sau khi nói xong, hán không đợi tráng hán Lão Lưu nói cái gì, liền trực tiếp đi ra qua.

Thấy cảnh này, tráng hán Lão Lưu nhìn không được xì một thanh, chửi một câu không tìm không phổi đồ vật, sau đó vừa rộng an ủi Giang Hàn hai người vài câu, liền cùng mọi người cùng một chỗ bước vào bên trong dãy núi.

Hắn đi tại sẵn thủ đội ngũ sau cùng vị trí, mà Giang Hàn cùng Giang Tuyết làm theo cùng sau lưng hắn, tất cả mọi người là đi ra sẵn sẵn, không phải làm hộ vệ, đương nhiên không có khả năng nhượng Giang Hàn cùng Giang Tuyết đi tại ở giữa nhất an toàn vị trí, xem ở Lão Lưu trên mặt mũi, làm cho hai người bọn họ đi theo cũng không tệ.

]

"Còn tưởng rằng ngươi hội nhìn không được động thủ tới."

Giang Tuyết xuyết sau lưng Giang Hàn, tay nhỏ kéo một chút Giang Hàn góc áo, lộ ra một cái cười hi hi biểu lộ, dùng rất thấp giọng âm nói ra.

Giang Hàn liếc nàng một cái, nói: "Động thủ? Làm sao động thủ, tốt xấu ngươi ta chịu để cho chúng ta đi theo, cũng đừng phức tạp."

Giang Tuyết bĩu môi nói: "Đây cũng không phải là ngươi tác phong."

Giang Hàn lắc đầu nói: "Danh tiếng ra quá nhiều, hội chán ngấy, ta hiện tại chỉ muốn an ổn một chút, ngươi đừng tiếp tục cho ta loạn gây chuyện."

Giang Tuyết trợn mắt một cái, quay đầu không để ý Giang Hàn.

Cũng không lâu lắm.

Sẵn thủ đội ngũ bắt được tương đối mới mẻ, Hoang Thủ lưu lại dấu vết, bắt đầu dọc theo dấu vết tìm kiếm, rất mau tìm đến một đầu nhất giai Hoang Thủ, sau đó động thủ liên sát.

Bởi vì tất cả mọi người là thân kinh bách chiến, cứ duy trì như vậy là được sẵn bắt một chuyến này, thủ pháp đều là không thể bắt bẻ, dù là trong mọi người tu vi cao nhất cũng chỉ có Luyện Huyết Cảnh đại thành, nhưng liên sát một đầu nhất giai Hoang Thủ lại không bình thường gọn gàng, không chút nào dây dưa dài dòng.

Mà Giang Hàn cùng Giang Tuyết, im lặng lặng yên theo ở phía sau, không có phát ra cái gì quấy nhiễu.

Sau trận chiến này, cảm cung người kia thái độ hơi hòa hoãn một điểm, nhưng đối đầu với Giang Hàn cùng Giang Tuyết vẫn như cũ là một mặt lạnh lùng, chỉ là không hề mở miệng uy hiếp đe dọa loại hình.

Giang Tuyết cũng ngoan ngoãn nghe Giang Hàn lời nói, cả ngày đều thành thành thật thật, không có làm ra cái gì sự cố.

Chạng vạng tối.

Sẵn thủ đội ngũ mọi người, bắt đầu kiểm kê một ngày thu hoạch, cũng tìm một khối đất trống đặt chân, đem một vài tinh tế Hoang Thủ thịt lấy ra nhóm lửa thiêu đốt.

"Đi theo chúng ta chạy nửa ngày, còn hoàn toàn theo kịp, hai huynh muội các ngươi thể chất cũng không tệ, xem ra có luyện qua một số cơ sở võ nghệ a."

Tráng hán Lão Lưu hướng về phía Giang Hàn Giang Tuyết ha ha cười nói, Giang Hàn cùng Giang Tuyết có thể tại cái này dã ngoại hoang vu còn sống, hiển nhiên không phải đặc biệt nuông chiều từ bé loại hình, cái này ngày kể sẵn bắt trong, cũng nhìn ra được hai người thể chất bất phàm.

"Vâng, luyện qua một số."

Giang Hàn cười cười, đối tráng hán Lão Lưu ngược lại là rất có hảo cảm, nói: "Dự định đến Thanh Huyền thành về sau, liền đem Tiểu Tuyết đưa đến Thanh Huyền Học Viện qua."

"Ngô, nếu có thể tiến Thanh Huyền Học Viện, vậy coi như rất lợi hại không được."

Tráng hán Lão Lưu cười ha ha một tiếng, hắn cũng đưa nữ nhi của mình đi khảo hạch qua, nhưng cuối cùng không có thông qua, về phần hắn chính mình, lúc trước cũng là kém một chút, sau cùng miễn cưỡng tiến một cái phân viện.

Cồng hồ cung người kia, bị mọi người xưng hô Vương ca, tại trong đội ngũ địa vị là người dẫn đầu một trong, lúc này nghe được Giang Hàn lời nói,

không khỏi xùy cười một tiếng.

"Thanh Huyền Học Viện cũng không phải dễ dàng như vậy tiến, cũng đừng quá nghĩ đương nhiên, tiểu tử."

Hắn đã từng chính là Thanh Huyền Học Viện một viên, thông qua khảo hạch thời điểm cực kỳ miễn cưỡng, nếu không có một lần kia tư chất tốt cũng không có nhiều người, hắn có lẽ liền bị si ra ngoài, thế nhưng là biết rõ khó khăn kia.

Mà trước mắt Giang Hàn ngữ khí, thật giống như bên cạnh tiểu nha đầu tùy tiện liền có thể tiến Thanh Huyền Học Viện một dạng, tự nhiên là nhìn không được xùy cười ra tiếng.

"Đừng nghe hắn nói mò, ta nhìn vẫn là có hi vọng."

Tráng hán Lão Lưu lắc đầu, hướng về phía Giang Hàn hai người cười nói: "Nếu là thật tiến Thanh Huyền Học Viện, vậy liền không phải bình thường, kém cỏi nhất cũng có thể cùng Lão Vương tên kia một dạng."

"Lão Lưu người mẹ hắn nói cái gì đó, cái gì gọi là kém cỏi nhất cũng có thể giống như lão tử? !" Cảm ứng người kia không hài lòng, trừng trừng mắt quát mắng.

Tráng hán Lão Lưu hừ hừ một tiếng, căn không thèm để ý hắn, cảm ứng người kia quát mắng vài tiếng về sau, chính mình cũng cười.

Bọn họ đám người này không phải làm thời tạo thành săn thú đội ngũ, mà chính là có vài chục năm, người vượn số càng nhiều hơn một chút, một đoạn thời gian trước gặp được một lần cực kỳ hung hiểm tình huống, chết mất ba người.

Còn lại bọn họ tám cái, cũng không có lại nhiều tìm người dự định.

Chính là bởi vì vài chục năm giao tình, cho nên Lão Lưu cường ép muốn mang theo Giang Hàn cùng Giang Tuyết, mọi người mặc dù có chút bất mãn, nhưng vẫn là cho nhện xuống.

Chỉ chốc lát sau.

Nướng mùi thịt bắt đầu bốn phía phiêu tán, bất quá Hoang Thú tinh thịt so với phổ thông thịt thú vật muốn tinh tế tỉ mỉ bên bỉ không ít, cũng không phải là một lát liền có thể nướng chín.

Giang Tuyết bây giờ còn không quen lấy đan dược linh dược vì sự tinh, đi theo Giang Hàn rất nhiều ngày không ăn thịt, người được nướng mùi thịt liền có chút nhện không được, mắt to trực câu câu nhìn chăm chăm đồng lửa thịt nướng.

Giang Hàn ngược lại là không quan trọng, tại Thanh Huyền Học Viện mỗi một bữa đều là loại này ăn thịt, mà lại là bao no, hắn đã ăn không sai biệt lắm ngàn, huống chi bây giờ đến thông mạch Vũ Sư chi cảnh, vô luận là nhật thực ngàn cân vẫn là mười năm không ăn, đều không có ảnh hưởng gì.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Lại Gặp Thạch Tích

Nhoáng một cái ba ngày thời gian trôi qua.

Tráng hán Lão Lưu bọn người, tính cả gặp được Giang Hàn trước đó thời gian, đã không sai biệt lắm săn bắt chừng năm ngày, các loại thu hoạch đều đã lấp đầy kiện hàng, một số giá trị khá thấp Hoang Thú tinh thịt, đều bị trực tiếp vứt bỏ ném đi, chỉ còn sót lại Tinh Hạch, Lân Giáp, Cốt Nhận loại hình đồ vật.

"Lần này vận khí cũng thực không tồi, mới năm ngày liền có nhiều thu hoạch như thế, sánh được ngày bình thường hơn mười ngày."

Săn bắt đội ngũ tất cả mọi người là vui vẻ ra mặt.

Có thể săn bắt đến nhiều thu hoạch như thế, nói cách khác có thể sớm trở về, nếu như không phải vì kiếm tiền, ai cũng không muốn tại loại này bên trong dãy núi ở lâu, liền xem như bọn họ những này liên sát Hoang Thú vài chục năm lão thủ, cũng nói không chính xác lúc nào liền gặp được nguy hiểm.

Chờ nhận ba năm đầu nhất giai Hoang Thú, bọn họ đều có tự tin chém giết, nhưng nếu là gặp được Thú Quân, hoặc là Nhị Giai Hoang Thú loại hình, vậy liền cực kỳ nguy hiểm, muốn thi triển các loại thủ đoạn đến chống cự hoặc là đào mệnh.

"Thu hoạch đã không sai biệt lắm, lập tức liền có thể đưa các người trở về, khiến hai người đi theo chạy ba ngày, ngược lại là có chút ngưng ngừng, bắt

quá vì nuôi sống gia đình, ta cũng không có biện pháp gì."

Tráng hán Lão Lưu kiểm lại một chút chính mình thu hoạch về sau, hướng về phía Giang Hàn Giang Tuyết nhếch miệng cười một tiếng.

Giang Hàn cười nói tạ hai câu, tâm tình ngược lại là rất tốt.

Ba ngày nay đối với hắn mà nói cũng không phải hoàn toàn lãng phí, một đường liệt sát Hoang Thú quá trình, hắn là không có gì, nhưng đối Giang Tuyết vẫn là rất có một điểm ma luyện hiệu quả.

Sẵn bắt đội ngũ mọi người, chỉnh lý một phen về sau, liền hướng về Thanh Huyền thành phương hướng, bọn họ đối cái này Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch đều là quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa, nhắm mắt lại đều biết đường làm như thế nào đi.

"Không có cơ hội ra tay, có phải hay không rất thất vọng?"

Giang Tuyết đi theo Giang Hàn bên cạnh, hướng về phía Giang Hàn cười hi hi nói ra.

Trước đó có một lần tại liệt sát Hoang Thú thời điểm, liền tiếp xuất hiện ba con nhất giai Hoang Thú, cực thể rất là nghiêm trọng, suýt nữa liền muốn công kích đến Giang Tuyết, nhưng tráng hán Lão Lưu lại cứ thế mà ngăn lại một đầu nhất giai Hoang Thú, liền thủ mọi người đem ba con Hoang Thú tất cả đều giảo sát, không có Giang Hàn chuyện gì.

"Ta nếu là muốn ra tay, chỗ nào cần gì thời cơ?"

Giang Hàn liếc Giang Tuyết liếc một chút, chấp hai tay sau lưng, rất là lười nhác mở miệng.

Nhưng mà.

Cơ hồ ngay tại hắn thoải âm rơi xuống trong nháy mắt, hắn mi đầu bỗng nhiên vẩy một cái, hơi chỉnh nhiên một chút, phảng phất cảm thấy được cái gì, lộ ra một vòng dị sắc.

]

Giang Tuyết trong nháy mắt bắt được Giang Hàn biểu tình biến hóa, không khỏi hỏi: "Làm sao?"

"Lần này bọn họ có thể muốn che không được."

Giang Hàn không có trả lời ngay, mà chính là cẩn thận cảm giác một chút chính mình cảm thấy được động tĩnh về sau, hướng về phía Giang Tuyết buông tay, nói: "Người cũng đến cẩn thận một chút."

Giang Tuyết nao nao, chính là muốn cẩn thận hỏi thăm thời điểm, sẵn bắt đội ngũ đội trưởng, tu vi cao nhất người kia, bỗng nhiên đưa tay dựng thẳng lên đến, ra hiệu mọi người ngừng bước.

Hắn nhíu mày, cẩn thận cảm giác một chút về sau, nói: "Giống như có đồ vật gì tới."

"Ngô, trước khi đi còn có thể gặp được một phần thu hoạch, lần này vận khí khi coi như không tệ, đều không cần chủ động qua tìm, chính mình đưa tới cửa a?"

Cộng hồ cung Lão Vương nghe vậy, nhất thời nhếch miệng cười một tiếng, gỡ xuống trên lưng cung, mọi người khác cũng đều là nhao nhao cười một tiếng, nhưng đều không có chủ quan, riêng phần mình xuất ra vũ khí.

Nhưng mà.

Dẫn đầu người kia tiếp tục cảm giác một phen về sau, sắc mặt lại là dần dần biến hóa, lộ ra cực kỳ ngưng trọng biểu lộ, nói: "Chờ một chút, có chút không đúng, cái này động tĩnh tựa hồ có chút. . ."

Lúc này, mọi người tại đây cơ hồ đều có thể cảm thấy được động tĩnh, chỉ nghe được nơi xa có cái thứ gì, bạt núi ngược lại Thụ mà đến, có thể nghe được cây cối ào ào vỡ nát thanh âm, chẳng những thanh thế mãnh ác, hơn nữa còn tốc độ cực nhanh!

Tráng hán Lão Lưu bọn người biểu lộ, dần dần biến.

Vật kia còn không có hiện thân, liền đã có người lộ ra vẻ kinh hãi, kêu lên sợ hãi.

"Động tĩnh này cũng không phải nhất giai Hoang Thú có thể lấy ra. . . Nơi này hẳn không phải là này vài đầu Nhị Giai Hoang Thú địa bàn a!"

Tại Tiểu Thanh huyền bên trong dãy núi, Nhị Giai Hoang Thú đều có các lãnh địa, bình thường cũng sẽ không chủ động rời đi lãnh địa mình, mà bọn họ những này không có thông mạch Vũ Sư Hạ Đẳng sẵn thú tiểu đội, sinh động khu vực, làm theo đều tại Nhị Giai Hoang Thú lãnh địa bên ngoài.

Nhưng là bây giờ, lại có một đầu Nhị Giai Hoang Thú xuất hiện tại phiên khu vực này, hơn nữa còn phát hiện bọn họ, xông lấy bọn họ chạy tới!

"Khẳng định là mới thuật biến Nhị Giai Hoang Thú."

Đọc cung người kia cái trán tràn ra một tia mồ hôi lạnh, nói: "Đừng hốt hoảng, mới thuật biến Nhị Giai Hoang Thú, rất có thể vẫn còn hư nhược kỳ, nếu là có thể đem liệt sát, đủ để sánh được mười lần ra ngoài thu hoạch!"

Nhị Giai Hoang Thú cùng nhất giai Hoang Thú hoàn toàn khác biệt, đối ứng chính là thông mạch đến Hóa Cương cảnh giới võ sư, tương đối hung hãn Nhị Giai Hoang Thú, liền xem như Hóa Cương Vũ Sư đều muốn đi vòng qua.

Mà Nhị Giai Hoang Thú trên thân đồ vật cũng đều giá trị phi phàm, chỉ nói Tinh Hạch, chính là chế tạo Linh Binh cơ sở nhất tài liệu một trong, về phần những vật khác, cũng đều có thể dùng để bố trí trận pháp, khắc lĩnh văn, luyện chế Linh Đan loại hình.

"Suy yếu cái đầu của người, tranh thủ thời gian rút lui!"

Đội ngũ đầu lĩnh lại đối đọc cung người kia quát tháo một tiếng.

Nhìn động tĩnh này liền không giống như là suy yếu Nhị Giai Hoang Thú, liền xem như mới thuật biến Nhị Giai Hoang Thú, chỉ cần vượt qua hư nhược kỳ, cũng không phải là bọn họ có thể đối phó, dù là có thể liều chết đối phương, bọn họ cũng nhất định thương vong thảm trọng, mà tại cái này Tiểu Thanh huyền bên trong dãy núi thương vong thảm trọng lời nói, phiền phức liền đại!

Nhưng

Không có đám người bắt đầu chạy trốn, một cổ mãnh ác khí tức đã từ đằng xa bộc phát ra, chỉ gặp một đầu toàn thân đều là Lân Giáp, hình thể chừng ba người cao bao nhiêu quái vật kinh khủng, đứng sát phụ cận mấy gốc cây mọc, hiện thân mà ra.

Đầu này Hoang Thú lại là nhượng Giang Hàn cảm thấy có chút quen thuộc, nhìn kỹ, nhất thời nhận ra, đây là hân từng tại Thanh Huyền Cốc thí luyện trong, liệt sát qua một đầu Thạch Tích!

Trước mắt đầu này Thạch Tích, rõ ràng so với chính mình liệt sát qua đầu kia muốn một vòng to, toàn thân khí tức cũng là vô cùng kinh khủng, cự móng vuốt lớn hiện ra thanh quang, làm người ta trong lòng sợ hãi.

"Lấy!"

Đọc cung Lão Vương nhìn thấy Thạch Tích hiện thân, không có nghĩ lại, quát ra một cây vũ tiễn, liền nhắm chuẩn Thạch Tích một con mắt, một tiễn bay mũi tên, bắn xuyên qua.

Nhưng

Làm hân kinh hãi là, này Thạch Tích đối mặt một tiễn này, lại là hoàn toàn đuổi theo tốc độ, đầu hơi nhoáng một cái, liền trực tiếp dùng đầu cứng rắn Lân Giáp đem ngành kháng xuống tới.

Hắn một tiễn khoảng chừng này Lân Giáp tạc ra một cái rất nhỏ vết lõm, liền rơi xuống, căn liền không có có thể định nhập vào qua.

"Rống! !"

Nhận công kích Thạch Tích, nổi giận gào thét một tiếng, cự móng vuốt lớn nâng lên, hướng về phía mọi người tại đây đột nhiên đập xuống.

Nhìn thấy đọc cung Lão Vương một tiễn không thể tạo thành mấy may hiệu quả, mọi người tại đây đều biết đầu này Thạch Tích hẳn là Nhị Giai Hoang Thú không thể nghi ngờ, khó có thể đối phó, tất nhiên là không ai dám ngành kháng, nhao nhao hải nhiên tránh lui.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Chiến Nhị Giai Hoang Thú

Nhưng

Cho dù là mọi người lui về sau nhượng, này Thạch Tích nhất trào tứ rơi xuống, lại vẫn như cũ là bộc phát ra một cổ kinh khủng uy thế, một cổ tia sáng màu vàng lói cuốn lấy trên mặt đất Sa Thổ, giống như bay mũi tên, hướng về mọi người lớp lớp đánh tới.

Đình Đình thùng thùng! !

Mọi người một trận kinh hãi, nhao nhao vung vẫy riêng phần mình vũ khí, tới những đánh đó đánh mà đến đá vụn, tuy nhiên miễn cưỡng đỡ được, không người thụ thương, nhưng lại tất cả đều lão đảo lui lại.

Trước mắt Thạch Tích hiển nhiên không phải cái gì hư nhược kỳ, dù cho là mới thuật biến Nhị Giai Hoang Thú, cũng không phải mấy người bọn hắn có thể tùy tiện đối phó, muốn cường sát chỉ sợ phải bỏ ra cực lớn đại giới.

Thế nhưng là.

Đến lúc này, mặc dù muốn rút đi, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Thạch Tích tốc độ ở đây người đều lòng dạ biết rõ, một khi bị nó để mắt tới, chỉ sợ căn vung không thoát, coi như lợi dụng địa hình đều không nhất định chạy mất, nói cách khác lựa chọn rút đi, ít nhất phải có một người bị nó để mắt tới, truy sát chí tử, sống sót thời cơ cực thấp.

Có thể mặc dù như thế, ở đây người vẫn là lựa chọn lui.

"Trốn!"

"Đi! !"

Người cầm đầu cùng đọc cung Lão Vương đều là hô uống, nhao nhao hướng về hậu phương thoái lui.

Tráng hán Lão Lưu thấy thế, biểu lộ biến số biến, nhìn lấy một bên giống như có lẽ đã dọa sợ Giang Hàn cùng Giang Tuyết, lộ ra một tia do dự.

Chính là trong chớp nhoáng này do dự, nhượng hán lạc hậu một bước, mà Thạch Tích ánh mắt, không thể nghi ngờ là trong nháy mắt liền rơi ở trên người hắn, cự móng vuốt lớn lần nữa đập xuống xuống.

Hồng hét!

Hắn không lo được lại đi nhìn Giang Hàn cùng Giang Tuyết, vội vàng lăn khỏi chỗ, miễn cưỡng tránh đi một trảo này, sau đó liền muốn chạy trốn, có thể Thạch Tích cũng đã để mắt tới hắn, hướng phía trước bỗng nhiên xông lên, liền đuổi kịp hắn, lại là nhất trảo từ thái sơn áp đỉnh đập xuống, càng là lôi cuốn lấy một đoàn tia sáng màu vàng, phong tỏa hắn sở hữu chạy trốn phương vị.

Lúc này, tráng hán Lão Lưu tình huống, cũng rơi xuống nơi xa những cái kia chạy trốn trong mắt mọi người, để bọn hắn cước bộ hơi dừng.

"Đáng chết! Lão Lưu người mẹ hắn là thật. . ."

Đọc cung Lão Vương đã đoán được tráng hán Lão Lưu là bởi vì Giang Hàn cùng Giang Tuyết do dự một chút, nếu không lời nói, lấy tráng hán Lão Lưu tu vi, không đến mức trở thành lớn nhất lạc hậu, bị Thạch Tích để mắt tới.

]

Quả nhiên là trong nháy mắt do dự, liền đưa xong tánh mạng.

Mọi người nhìn qua này lôi cuốn lấy một tầng tia sáng màu vàng, như có Sơn Băng Địa Liệt chi uy nhất trảo rơi xuống, đều nhao nhao lắc đầu, cắn răng về sau liền chuẩn bị tiếp tục chạy trốn.

Nhưng

Cơ hồ liền tại tiếp theo trong nháy mắt, này Thạch Tích đập xuống móng vuốt, trong lúc đó đình trệ ở giữa không trung, nó trên móng vuốt vờn quanh này một đoàn tia sáng màu vàng, cũng là âm vang nổ bễ ra tới.

Tất cả mọi người là trước nhìn thấy này Hoàng Quang nổ tung, sau đó mới nghe được một tiếng kinh thiên động địa oanh minh, nhất thời liền nhìn thấy một con gió lớn gào thét mà đến, thổi bốn phía lá cây hoa hoa tác hưởng, khiến cho tâm thần người rung động.

"Cái này. . ."

"Lão Lưu. . . Ngăn trở? !"

Tất cả mọi người cơ hồ đều là trừng to mắt, có chút khó tin nhìn phía xa Thạch Tích.

Tráng hán Lão Lưu có bao nhiêu cân lượng, bọn họ thế nhưng là vô cùng rõ ràng, tuy nhiên tại mọi người bên trong tu vi gần với đội trưởng cùng đọc cung Lão Vương, nhưng muốn một thân một mình kháng cự một cái Nhị Giai Hoang Thú nhất kích, hơn nữa còn tạo thành thật lớn như thế thanh thế, quả thực là lời nói vô căn cứ!

Giữa sân.

Tráng hán Lão Lưu chính duy trì một cái vung đao ngênh kích tư thế, cả người như là hoá đá, hắn đao cũng không có cùng bất kỳ vật gì tương đối kháng, cứ như vậy ngưng trệ trên không trung.

Mà tại trước người hắn, một cái thiếu niên áo trắng thân ảnh sừng sững bất động, tay cầm một cây đỏ thẫm Trường Kích, Trường Kích Hoành Thiên,

đem này Thạch Tích cự móng vuốt lớn, cứ thế mà cái tại giữa không trung!

"Người. . ."

Cả người hần cương đứng ở đó, nửa ngày không có thể nói ra một chữ đến, nhìn một màn trước mắt trắng cảnh, chỉ cảm thấy như là đang nằm mơ.

Giang Hàn nghiêng đầu, nhìn lấy trán hán Lão Lưu, mang theo áy náy mở miệng nói: "Thật có lỗi, không là cố ý muốn giấu diếm, bất quá Lưu Thúc người có thể đem Tiểu Tuyết mang xa một chút sao?"

Trắng hán Lão Lưu nhìn xem Giang Hàn cùng đầu kia Thạch Tích, lại nhìn xem một bên ánh mắt trong suốt Giang Tuyết, chậm chạp thu hồi chính mình đao, cường chế chấn động trong lòng, gật gật đầu.

"Phải nói. . . Lưu Thúc, phiền phức đem Tiểu Tuyết mang xa một chút, dạng này càng có khí trận một điểm." Giang Tuyết ở trong lòng yên lặng lời bình một câu, sau đó cùng trắng hán Lão Lưu cấp tốc hướng nơi xa thối lui.

Gặp hai người đi xa.

Giang Hàn không hề cùng Thạch Tích giằng co, cánh tay bỗng nhiên dùng lực, một tiếng gầm thét, Trường Kích hung hăng đi lên một đỉnh, đem Thạch Tích cự móng vuốt lớn đẩy ra tới. Loading...

Rống! !

Thạch Tích không nghĩ tới còn có người có thể ngăn trở nó nhất kích, mà lại ra sức ép xuống cũng không thể đề sập đối phương, còn bị đối phương nhô lên đến, không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, đầu chính giữa phảng phất có một đoàn tia sáng màu vàng sáng lên, hướng về phía Giang Hàn một thanh thôn phệ mà đến.

"Muốn chết!"

Giang Hàn ánh mắt trầm xuống, nếu để cho cái này Thạch Tích đem chính mình nuốt vào, hần ngược lại là có thể tùy tiện đem mở ngực mở bụng, nhưng bởi như vậy nhất định mười phần chết.

Đầu này Thạch Tích chắc chắn là mới thuật biến Hoàng Thú, thực lực căn không đạt được sánh ngang Tự Nguyên thậm chí Hóa Cương trình độ, phương diện lực lượng có lẽ so Quỷ Đao khách càng hơn một bậc, nhưng tốc độ cùng linh hoạt đều kém xa.

Không cần dùng loại kia cực đoan phương pháp.

Keng! !

Giang Hàn hoành kích trước người, đột nhiên vùng lên, một đạo xích hồng sắc kích ánh sáng liền bộc phát ra, đón này Thạch Tích huyết bồn đại khẩu mà đi.

Thạch Tích trong miệng phun ra một đạo đỏ kim sắc quang mang, cùng Giang Hàn bạo phát kích ánh sáng va chạm, phát ra một tiếng kinh thiên động địa oanh minh, cuối cùng triệt tiêu lẫn nhau, hóa thành điểm điểm quang mang tiêu tán.

Mà lúc này đây, Giang Hàn sớm đã biến mất tại nguyên chỗ, hần đạp chân xuống, thi triển ra Băng Sơn Dục, cả người trực tiếp nhảy lên thật cao, trong tay Xích Viêm Văn Thiết kích, lời cuốn lấy khai sơn Liệt Địa chỉ uy, hung hăng hướng về kia Thạch Tích đầu chặt chém xuống tới.

Băng Sơn Liệt Địa!

Đầu này Thạch Tích cố nhiên lực lượng mạnh mẽ vô cùng, nhưng cự đại hình thể chính là nó sơ hở một trong, mặc dù nó nộ hồng phía dưới, cự cái đuôi to hung hăng quát hướng không trung Giang Hàn, nhưng lại nhưng vẫn bị Giang Hàn linh hoạt tránh đi, trong tay Trường Kích vẫn là trầm tại nó sọ não bên trên.

Keng! !

Cái này một kích chém xuống, giống như trầm tại một khối cứng cỏi Tinh Thiết phía trên, trong chốc lát tia lửa văng khắp nơi, phát ra một tiếng kịch liệt sắt thép va chạm thanh âm, mạnh mẽ lực phản chấn nhượng Giang Hàn cánh tay chấn động, mà Xích Viêm Văn Thiết kích đầu, thì là cứ thế mà khảm vào Thạch Tích trong đầu, máu tươi văng khắp nơi.

Bị thương chỉ là phụ, này cổ mạnh mẽ chấn động, cùng Giang Hàn toàn lực thời động Viêm Dương Chi Lực, suýt nữa trực tiếp oanh phá nó sọ não, rót vào Thạch Tích trong đầu, đem bên trong quấy nát như.

Dù vậy.

Thạch Tích cũng vẫn như cũ là cảm thấy đầu đau đớn một hồi, như phát điên gào thét gào thét một tiếng, một đầu hướng bên cạnh trong rừng cây đánh tới, liên tiếp đụng gãy vài cây Đại Thụ về sau, càng là trên mặt đất điên cuồng lăn lộn, đầu đụng, phanh phanh rung động, giống như động đất.

Nơi xa dọc cung Lão Vương cùng với khác săn thú đội ngũ người, đều đã đình chỉ chạy trốn, nhìn qua một màn này, hết thấy đều lộ ra mấy phần hãi

nhien.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Đánh Giết

Tính toán thời gian, khoảng cách Thanh Huyền Học Viện lần tiếp theo Thanh Huyền băng chi chiến, còn có khoảng một tháng rưỡi thời gian, mà khoảng cách lần tiếp theo tân sinh nhập viện khảo hạch, cũng có hơn hai tháng lâu.

Giang Hàn lần này sớm đem Giang Tuyết mang đến, cũng không muốn Thanh Huyền băng chi chiến hậu lại chạy tới chạy lui một chuyến, đem thời gian tu luyện đều lãng phí ở đi đường bên trên.

"Cái tiểu viện kia, là nên đổi một cái."

Nhìn qua càng ngày càng gần Thanh Huyền Học Viện, Giang Hàn sờ lên cằm lộ ra một vòng vẻ suy tư, tiểu viện kia phòng nhỏ chính hắn ở ngược lại là chịu đựng, nhưng Giang Tuyết đến, tạm thời cũng không phải Thanh Huyền Học Viện học viên, vô pháp vào ở đơn độc trong sân, vậy dĩ nhiên chỉ có thể làm cái lớn hơn một chút Viện Lạc.

Nói đến hắn hiện tại dù sao cũng là thông mạch Vũ Sư, tại toàn bộ Thanh Huyền Học Viện đã là xếp tại hàng trước nhất một trong những nhân vật, ở nữa cái kia đơn sơ tiểu viện cũng có chút quá mất phong độ.

Những chuyện này trước khi đến hắn liền đều cân nhắc tốt.

"Còn chưa trở thành Thanh Huyền Học Viện học viên, dạng này đi vào không sẽ có phiền toái gì a?"

"Phiền phức có thể đề tránh cho, ân, từ giờ trở đi thân phận của ngươi chính là ta thị nữ."

Giang Hàn tại Giang Tuyết cái đầu nhỏ vỗ nhẹ nhẹ một chút, cười hắc hắc.

Giang Tuyết mặt tối sầm: "Ý nghĩ xấu xa."

Giang Hàn nhún nhún vai, nói: "Chỉ là tạm thời thân phận mà thôi, ngươi nghĩ đến cái gì? Như ngươi loại này Sư Nữ Đầu, khi thị nữ đều không ai muốn!"

Cạch!

Giang Tuyết yên lặng nắm lên Giang Hàn tay, cắn một cái tại trên cánh tay hắn.

Cùng Giang Tuyết náo một trận, Giang Hàn liền dẫn nàng đi vào Thanh Huyền Học Viện, từ biệt mấy tháng lâu, lần nữa trở về lại không có bất kỳ cái gì lạ lắm cảm giác, Giang Hàn xe nhẹ đường quen mang theo Giang Tuyết đi tại Thanh Huyền trong học viện, đơn giản cho nàng giới thiệu một chút Thanh Huyền Học Viện các cái địa phương.

Giang Hàn chính mình hơi có chút lạc đường, nhưng nha đầu này sẽ không, từ nhỏ trí nhớ liền tốt hơn hắn được nhiều, cơ chuyện gì nói một lần liền nhớ kỹ, cần không cần phải nhắc tới tình lần thứ hai.

Mà ở trong học viện dạo bước thời điểm, cũng dần dần có người chú ý tới Giang Hàn, cứ việc Giang Hàn đã rời đi Thanh Huyền Học Viện mấy tháng, liên quan tới việc khác dấu vết đã làm nhật rất nhiều, nhưng vẫn có từ lâu người nhận ra Giang Hàn, nhao nhao lộ ra một số vẻ kinh dị.

"Là sông Hàn sư huynh!"

"Hắn trở về sao? Quả nhiên này thứ gì luyện công phạm sai lầm, cướp cò vẫn lạc truyền ngôn đều là giả." Có người một mặt ngưng trọng biểu lộ.

Giang Hàn vừa đi mấy tháng chưa về, bởi vì hắn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết chính là là mọi người đều biết sự tình, trong học viện liền có truyền ngôn hắn tại lúc tu luyện xuất sai lầm, Khí Huyết Nghịch Hành khiến vẫn lạc.

Không ít người thậm chí như vậy tin, cảm thán một vị liễu mạng giấy dựa, sóng vai Tuyết Đại Thiên Kiêu nhân vật như vậy vẫn lạc, như vậy đá chìm đáy biển lại không tin tức.

]

Không nghĩ tới hôm nay, Giang Hàn lại xuất hiện ở trong học viện.

"Đi trước thay cái chỗ ở."

Giang Hàn đổi bốn phía quãng tới những cái kia dị dạng ánh mắt, tất cả đều không nhìn, dẫn Giang Tuyết đi vào Thanh Huyền trong học viện vụ đường, đưa ra thân phận của mình ngọc bài.

Nội Vụ Đường chấp sự, tự nhiên là nhận biết Giang Hàn, nhìn thấy Giang Hàn nhất thời bị kinh ngạc, hiển nhiên hắn cũng đã nghe qua Giang Hàn vẫn lạc truyền ngôn, kết quả người êm đẹp đứng ở chỗ này, trừ phi nháo quỷ.

"Muốn đổi đến khu thứ hai a, giao phó năm trăm Thanh Huyền điểm là đủ."

Thanh Huyền trong học viện chỗ ở chia làm 5 cái khu vực, Giang Hàn trước đó chỗ ở chính là khu thứ năm, càng đi về trước Viện Lạc lại càng lớn, bố trí cũng càng tốt.

Bình thường vào ở khu thứ hai cần giao phó trên một ngàn Thanh Huyền điểm, bất quá bởi vì Giang Hàn tại Thanh Huyền bảng bên trên vị trí cực kì cao, cùng tân sinh xếp hàng thứ nhất thân phận, năm trăm Thanh Huyền điểm là đủ.

Có thể thiếu tiêu ít tiền Giang Hàn tự nhiên vui lòng, hắn lấy trước ra mấy cái Từ Tinh Tệ, đổi lấy thành mấy vạn Thanh Huyền điểm, sau đó về rơi năm trăm, cầm một cái Tiểu Thiết bài cùng Giang Tuyết cùng nhau rời đi.

"Truyền ngôn quả nhiên không thể dễ tin, nhìn hắn bộ dáng, nào có nửa phần luyện công thụ thương tình huống, mấy tháng nay coi như tu luyện lại lười biếng, chỉ sợ cũng có Luyện Huyết viên mãn tu vi đi."

Nội Vụ Đường chấp sự nhìn qua Giang Hàn đi xa bóng lưng, không khỏi ánh mắt lấp lóe, tự nhủ: "Xem ra lần tiếp theo Thanh Huyền bảng chi chiến, lại không cách nào gió êm sóng lặng."

Tuy nói Luyện Huyết Cảnh cùng Thông Mạch Cảnh chênh lệch cực lớn, nhưng lại có cái nào Luyện Huyết tiểu thành có thể mười 5 tháng liên tiếp, đánh tan Luyện Huyết Cảnh viên mãn ?

Tại Giang Hàn trên thân, thật không thể tin sự tình xuất hiện quá nhiều, Luyện Huyết viên mãn chưa hẳn liền không thể đối chiến thông mạch, huống chi khoảng cách Thanh Huyền bảng chi chiến còn có hơn một tháng, Giang Hàn cũng có thành tựu thông mạch khả năng.

...

"Tốt, khu thứ hai Viện Lạc tới tay, về trước một chuyến ta tiểu viện, đem đồ vật thu thập một chút, sau đó liền đi khu thứ hai bên kia."

Cầm đại biểu Viện Lạc hào Tiểu Thiết bài, Giang Hàn lắc hai lần.

Hắn tại khu thứ năm tiểu viện không có lưu lại cái gì đồ trọng yếu, chỉ có mấy cái Hồ lão cho Linh Thực loại thư tịch, cái đồ chơi này vẫn là tranh thủ thời gian cầm trả lại cho Hồ lão tương đối tốt.

"Ngươi trước kia chỗ ở phương. . . Xác thực, có chút, đơn sơ."

Đi vào khu thứ năm tiểu viện, Giang Tuyết đứng ở ngoài cửa quét mắt một vòng, một mặt chờ dẫn mở miệng, nhưng đôi mắt chỗ sâu lại có mấy phần quang mang lấp lóe, cho thấy năng giờ phút này nội tâm cũng không bình tĩnh.

Giang Hàn cười ha ha một tiếng, nói: "Cũng liền so trước đó trong nhà nhỏ một chút, có thể ở lại là được, hiện tại đã tốt lắm rồi, khu thứ nhất là Học Viện các chấp sự chỗ ở phương, khu thứ hai đã có thể trực tiếp vào ở qua lớn nhất đại viện lạc."

Hắn đi vào gian phòng bên trong, hướng về phía che kín hạt bụi giường chiếu thổi một hơi, đem tro bụi thổi giờ lên, sau đó quơ lấy này mấy cái Linh Thực thư tịch, đập mấy lần, đem tro bụi lau, thu nhập Hư Không Giới bên trong.

Làm xong sau, hắn lại nhin không được sờ sờ mang trên ngón tay Hư Không Giới, có cái đồ chơi này đến cùng là thuận tiện quá nhiều, nếu là không có nhất định thực lực cùng địa vị, chỉ sợ cả đời cũng không dùng tới Hư Không Giới loại vật này.

"Đi thôi."

Đem nên thu thập đơn giản thu thập một chút, Giang Hàn liền đi ra đình viện, hướng về phía yên lặng đứng tại cửa ra vào Giang Tuyết gật đầu.

Khu thứ năm cùng khu thứ bốn khu thứ ba tất cả đều liền nhau, nhưng lại cùng khu thứ hai khu thứ nhất cách gần phân nửa Học Viện khoảng cách, mà khu thứ hai cùng khu thứ nhất thì là liền nhau.

"Bên kia là Thanh Huyền tháp, muốn năm thứ hai Lão Sinh mới có tư cách khiêu chiến."

"Bên kia là Linh Thực Viên. . . Tuyệt đối đừng đi vào loạn ăn cái gì, ta người sư phụ kia nếu là bảo thủ đứng lên, coi như ta tại đều không cách nào cam đoan ngươi có thể không bị trừng phạt."

Giang Hàn hơi có vẻ lải nhải cho Giang Tuyết giới thiệu Học Viện tình huống, đường đi đã giới thiệu hơn phân nửa, hiện tại vừa vặn tiện đường đem còn thừa cũng đơn giản nói một chút, dù sao năng hiện tại còn không phải Thanh Huyền Học Viện chính thức học viên, đừng làm rộn ra loạn gì tới.

Giang Tuyết trên đường đi rất ngoan, thỉnh thoảng gật gù đầu, biểu thị chính mình nhớ kỹ.

Trên đường cũng thỉnh thoảng có người chú ý tới Giang Hàn cùng Giang Tuyết hai người, nhận ra Giang Hàn đều lộ ra mấy phần kinh dị, cũng có người ánh mắt phóng tới Giang Tuyết trên thân.

Không qua sông tuyết đi theo Giang Hàn từ thành Thanh Dương một đường màn trời chiếu đất chạy tới, gần so với Cố Tích Nhan Tô Tử Yêu bọn người kém một chút dung nhan, bị che chắn hơn phân nửa, cũng không lộ về mười phần kinh diễm.

"Bên kia là cái gì?"

Lại đi một đoạn, phía trước bỗng nhiên truyền đến từng đợt ồn ào thanh âm, tùy theo xuất hiện là một mảnh lớn hơn khu vực trống trải, chính có không ít Thanh Huyền Học Viện Học Viện tụ lại ở bên kia.

Giang Hàn nhìn một chút, nói: "Là Luyện Võ Trường, về sau ngươi hội thường xuyên đến nơi này, bắt quá có khu thứ hai Viện Lạc, tu luyện vũ kỹ loại hình cũng không tất đến bên này."

Chính giới thiệu thời điểm.

Nơi xa trong luyện võ trường trong đám người, đột nhiên bộc phát ra một mảnh xôn xao thanh âm.

"Đây là. . . Nguyên khí ngoại phóng?!"

"Thông mạch! ! Tổng Dương sư huynh thành tựu thông mạch! Trách không được dám tay không đối địch!"

"Có bao nhiêu sư huynh bị kẹt tại Thông Mạch Cảnh cánh cửa trước, không nghĩ tới Tổng Dương sư huynh đã bước qua ngưỡng cửa này, vừa vào thông mạch, như giao hóa Long, lần này thế nhưng là đem những đối thủ đó toàn bộ bỏ lại đằng sau. . . Ai, cũng không biết ta năm nào tháng nào mới có thể đột phá thông mạch."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Thông Mạch Cảnh, Tổng Dương!

Tính toán thời gian, khoảng cách Thanh Huyền Học Viện lần tiếp theo Thanh Huyền bằng chi chiến, còn có khoảng một tháng rưỡi thời gian, mà khoảng cách lần tiếp theo tân sinh nhập viện khảo hạch, cũng có hơn hai tháng lâu.

Giang Hàn lần này sớm đem Giang Tuyết mang đến, cũng không muốn Thanh Huyền bằng chi chiến hậu lại chạy tới chạy lui một chuyến, đem thời gian tu luyện đều lãng phí ở đi đường bên trên.

"Cái tiểu viện kia, là nên đổi một cái."

Nhìn qua càng ngày càng gần Thanh Huyền Học Viện, Giang Hàn sờ lên cằm lộ ra một vòng vẻ suy tư, tiểu viện kia phòng nhỏ chính hấn ở ngược lại là chịu đựng, nhưng Giang Tuyết đến, tạm thời cũng không phải Thanh Huyền Học Viện học viên, vô pháp vào ở đơn độc trong sân, vậy dĩ nhiên chỉ có thể làm cái lớn hơn một chút Viện Lạc.

Nói đến hấn hiện tại dù sao cũng là thông mạch Vũ Sư, tại toàn bộ Thanh Huyền Học Viện đã là xếp tại hàng trước nhất một trong những nhân vật, ở nữa cái kia đơn sơ tiểu viện cũng có chút quá mất phong độ.

Những chuyện này trước khi đến hấn liền đều cân nhắc tốt.

"Còn chưa trở thành Thanh Huyền Học Viện học viên, dạng này đi vào không sẽ có phiền toái gì a?"

"Phiền phức có thể để tránh cho, ân, từ giờ trở đi thân phận của ngươi chính là ta thị nữ."

Giang Hàn tại Giang Tuyết cái đầu nhỏ vỗ nhẹ nhẹ một chút, cười hắc hắc.

Giang Tuyết mặt tối sầm: "Ý nghĩ xấu xa."

Giang Hàn nhún nhún vai, nói: "Chỉ là tạm thời thân phận mà thôi, ngươi nghĩ đến cái gì? Như ngươi loại này Sừ Nha Đầu, khi thị nữ đều không ai muốn!"

Cạch!

Giang Tuyết yên lặng nắm lên Giang Hàn tay, cắn một cái tại trên cánh tay hắn.

Cùng Giang Tuyết náo một trận, Giang Hàn liền dẫn nàng đi vào Thanh Huyền Học Viện, từ biệt mấy tháng lâu, lần nữa trở về lại không có bất kỳ cái gì lạ lẫm cảm giác, Giang Hàn xe nhẹ đường quen mang theo Giang Tuyết đi tại Thanh Huyền trong học viện, đơn giản cho nàng giới thiệu một chút Thanh Huyền Học Viện các cái địa phương.

Giang Hàn chính mình hơi có chút lạc đường, nhưng nha đầu này sẽ không, từ nhỏ trí nhớ liền tốt hơn hắn được nhiều, cơ duyên gì nói một lần liền nhớ kỹ, cần không cần phải nhắc tới tình lần thứ hai.

Mà ở trong học viện dạo bước thời điểm, cũng dần dần có người chú ý tới Giang Hàn, cứ việc Giang Hàn đã rời đi Thanh Huyền Học Viện mấy tháng liên quan tới việc khác dấu vết đã làm nhạt rất nhiều, nhưng vẫn có từ lâu người nhận ra Giang Hàn, nhao nhao lộ ra một số vẻ kinh dị.

"Là sông Hàn sư huynh!"

"Hắn trở về sao? Quả nhiên này thứ gì luyện công phạm sai lầm, cướp cò vẫn lạc truyền ngôn đều là giả." Có người một mặt ngưng trọng biểu lộ.

Giang Hàn vừa đi mấy tháng chưa về, bởi vì hắn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết chính là là mọi người đều biết sự tình, trong học viện liền có truyền ngôn hắn tại lúc tu luyện xuất sai lầm, Khí Huyết Nghịch Hành khiến vẫn lạc.

Không ít người thậm chí như vậy tin, cảm thán một vị liễu mạng gãy dựa, sóng vai Tuyết Đại Thiên Kiêu nhân vật như vậy vẫn lạc, như vậy đá chìm đáy biển lại không tin tức.

]

Không nghĩ tới hôm nay, Giang Hàn lại xuất hiện ở trong học viện.

"Đi trước thay cái chỗ ở."

Giang Hàn đối bốn phía quăng tới những cái kia dị dạng ánh mắt, tất cả đều không nhìn, dẫn Giang Tuyết đi vào Thanh Huyền trong học viện vụ đường, đưa ra thân phận của mình ngọc bài.

Nội Vụ Đường chấp sự, tự nhiên là nhận biết Giang Hàn, nhìn thấy Giang Hàn nhất thời bị kinh ngạc, hiển nhiên hắn cũng đã nghe qua Giang Hàn vẫn lạc truyền ngôn, kết quả người êm đẹp đứng ở chỗ này, trừ phi nháo quỷ.

"Muốn đổi đến khu thứ hai a, giao phó năm trăm Thanh Huyền điểm là đủ."

Thanh Huyền trong học viện chỗ ở chia làm 5 cái khu vực, Giang Hàn trước đó chỗ ở chính là khu thứ năm, càng đi về trước Viện Lạc lại càng lớn, bố trí cũng càng tốt.

Bình thường vào ở khu thứ hai cần giao phó trên một ngàn Thanh Huyền điểm, bất quá bởi vì Giang Hàn tại Thanh Huyền bảng bên trên vị trí cực kì cao, cùng tân sinh xếp hàng thứ nhất thân phận, năm trăm Thanh Huyền điểm là đủ.

Có thể thiếu tiêu ít tiền Giang Hàn tự nhiên vui lòng, hắn lấy trước ra mấy cái Từ Tinh Tệ, đổi lấy thành mấy vạn Thanh Huyền điểm, sau đó vẽ rơi năm trăm, cầm một cái Tiểu Thiết bài cùng Giang Tuyết cùng nhau rời đi.

"Truyền ngôn quả nhiên không thể dễ tin, nhìn hắn bộ dáng, nào có nửa phần luyện công thụ thương tình huống, mấy tháng nay coi như tu luyện lại lùi biếng, chỉ sợ cũng có Luyện Huyết viên mãn tu vi đi."

Nội Vụ Đường chấp sự nhìn qua Giang Hàn đi xa bóng lưng, không khỏi ánh mắt lấp lóe, tự nhủ: "Xem ra lần tiếp theo Thanh Huyền bảng chi chiến, lại không cách nào gió êm sóng lặng."

Tuy nói Luyện Huyết Cảnh cùng Thông Mạch Cảnh chênh lệch cực lớn, nhưng lại có cái nào Luyện Huyết tiểu thành có thể mười 5 tháng liên tiếp, đánh tan Luyện Huyết Cảnh viên mãn? !

Tại Giang Hàn trên thân, thật không thể tin sự tình xuất hiện quá nhiều, Luyện Huyết viên mãn chưa hẳn liền không thể đối chiến thông mạch, huống chi khoảng cách Thanh Huyền bảng chi chiến còn có hơn một tháng, Giang Hàn cũng có thành tựu thông mạch khả năng.

. . .

"Tốt, khu thứ hai Viện Lạc tới tay, về trước một chuyến ta tiểu viện, đem đồ vật thu thập một chút, sau đó liền đi khu thứ hai bên kia."

Cầm đại biểu Viện Lạc hào Tiểu Thiết bài, Giang Hàn lắc hai lần.

Hắn tại khu thứ năm tiểu viện không có lưu lại cái gì đồ trọng yếu, chỉ có mấy cái Hồ lão cho Linh Thực loại thư tịch, cái đồ chơi này vẫn là tranh thủ thời gian cầm trả lại cho Hồ lão tương đối tốt.

"Người trước kia chỗ ở phương. . . Xác thực, có chút, đơn sơ."

Đi vào khu thứ năm tiểu viện, Giang Tuyết đứng ở ngoài cửa quét mắt một vòng, một mặt chờ đợi mở miệng, nhưng đôi mắt chỗ sâu lại có mấy phần quang mang lấp lóe, cho thấy nàng giờ phút này nội tâm cũng không bình tĩnh.

Giang Hàn cười ha ha một tiếng, nói: "Cũng liền so trước đó trong nhà nhỏ một chút, có thể ở lại là được, hiện tại đã tốt lắm rồi, khu thứ nhất là Học Viện các chấp sự chỗ ở phương, khu thứ hai đã là có thể trực tiếp vào ở qua lớn nhất đại viện lạc."

Loading...

Hắn đi vào gian phòng bên trong, hướng về phía che kín hạt bụi giường chiếu thổi một hơi, đem tro bụi thổi giờ lên, sau đó quơ lấy này mấy cái Linh Thực thư tịch, đập mấy lần, đem tro bụi lau, thu nhập Hư Không Giới bên trong.

Làm xong sau, hắn lại nhìn không được sờ sờ mang trên ngón tay Hư Không Giới, có cái đồ chơi này đến cùng là thuận tiện quá nhiều, nếu là không có nhất định thực lực cùng địa vị, chỉ sợ cả đời cũng không dùng tới Hư Không Giới loại vật này.

"Đi thôi."

Đem nên thu thập đơn giản thu thập một chút, Giang Hàn liền đi ra đình viện, hướng về phía yên lặng đứng tại cửa ra vào Giang Tuyết gật đầu.

Khu thứ năm cùng khu thứ bốn khu thứ ba tất cả đều liền nhau, nhưng lại cùng khu thứ hai khu thứ nhất cách gần phân nửa Học Viện khoảng cách, mà khu thứ hai cùng khu thứ nhất thì là liền nhau.

"Bên kia là Thanh Huyền tháp, muốn năm thứ hai Lão Sinh mới có tư cách khiêu chiến."

"Bên kia là Linh Thực Viên. . . Tuyệt đối đừng đi vào loạn ăn cái gì, ta người sư phụ kia nếu là bảo thủ đứng lên, coi như ta tại đây đều không cách nào cam đoan ngươi có thể không bị trừng phạt."

Giang Hàn hỏi có vẻ lải nhải cho Giang Tuyết giới thiệu Học Viện tình huống, đường đi đã giới thiệu hơn phân nửa, hiện tại vừa vặn tiện đường đem còn thừa cũng đơn giản nói một chút, dù sao nàng hiện tại còn không phải Thanh Huyền Học Viện chính thức học viên, đừng làm rộn ra loạn gì tới.

Giang Tuyết trên đường đi rất ngoan, thỉnh thoảng gật gật đầu, biểu thị chính mình nhớ kỹ.

Trên đường cũng thỉnh thoảng có người chú ý tới Giang Hàn cùng Giang Tuyết hai người, nhận ra Giang Hàn đều lộ ra mấy phần kinh dị, cũng có người ánh mắt phóng tới Giang Tuyết trên thân.

Không qua sông tuyết đi theo Giang Hàn từ thành Thanh Dương một đường màn trời chiếu đất chạy tới, gần so với Cổ Tích Nhan Tô Tử Yêu bọn người kém một chút dung nhan, bị che chắn hơn phân nửa, cũng không lộ vẻ mười phần kinh diễm.

"Bên kia là cái gì?"

Lại đi một đoạn, phía trước bỗng nhiên truyền đến từng đợt ồn ào thanh âm, tùy theo xuất hiện là một mảnh lớn hơn khu vực trống trải, chính có không ít Thanh Huyền Học Viện Học Viện tụ lại ở bên kia.

Giang Hàn nhìn một chút, nói: "Là Luyện Võ Trường, về sau ngươi hội thường xuyên đến nơi này, bất quá có khu thứ hai Viện Lạc, tu luyện vũ kỹ loại hình cũng không tất đến bên này."

Chính giới thiệu thời điểm.

Nơi xa trong luyện võ trường trong đám người, đột nhiên bộc phát ra một mảnh xôn xao thanh âm.

"Đây là. . . Nguyên khí ngoại phóng?!"

"Thông mạch! ! Tổng Dương sư huynh thành tựu thông mạch! Trách không được dám tay không đối địch!"

"Có bao nhiêu sư huynh bị kẹt tại Thông Mạch Cảnh cánh cửa trước, không nghĩ tới Tổng Dương sư huynh đã bước qua ngưỡng cửa này, vừa vào thông mạch, như giao hóa Long, lần này thế nhưng là đem những đối thủ đó toàn bộ bỏ lại đằng sau. . . Ai, cũng không biết ta năm nào tháng nào mới có thể đột phá thông mạch."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Tổng Dương Xuất Thủ Canh Thứ Sáu

"Tổng Dương. . ."

Nghe được nơi xa trong đám người tiếng ồ lên, Giang Tuyết lộ ra một vòng vẻ suy tư, nói: "Có chút quen thuộc tên, cũng là trước người đề cập tới người kia a?"

"Ừm, đi thôi."

Giang Hàn gật gù đầu, ánh mắt bình thản nhìn xem người bên kia bày, liền dẫn Giang Tuyết tiếp tục tiến lên.

Mà liền tại Giang Hàn mang theo Giang Tuyết từ Luyện Võ Trường bên ngoài lướt qua thời điểm, lộn xộn một bọn người trong đám, lại là có người chú ý tới Giang Hàn, bởi vì khoảng cách cũng không phải là rất xa, lập tức liền nhận ra, không khỏi lộ ra một tia giật mình.

"Người kia là. . . Sông Hàn sư huynh? !"

"Không phải nói hán luyện công cướp cò vẫn lạc a?"

Tuy nhiên Giang Hàn đã yên lặng mấy tháng không có tin tức gì, nhưng trước đó uy danh hiển hách lại không phải mấy tháng liền có thể quên mất, không ít người nghe được động tĩnh, nhao nhao xoay đầu lại.

Tại Thanh Huyền Học Viện, đứng hàng Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu người, một khi xuất hiện, cơ hồ lập tức liền sẽ khiến một mảnh chú mục cùng oanh động, mà Giang Hàn tuy nhiên chỉ có ba mươi vị trí đầu, nhưng nó đã từng thanh danh hoàn toàn không kém Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu đông đảo Thiên Kiều.

Giữa sân.

Nhất chương đánh tan một tên lấy chùy làm vũ khí, tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh viên mãn học viên về sau, Tổng Dương chính là một mặt lạnh ngạo hưởng thụ lấy mọi người chung quanh kính sợ ánh mắt.

Nhưng cơ hồ đúng lúc này, phía ngoài đoàn người hạng bạo động một truyền mười truyền trăm, đại lượng ánh mắt đều hướng về bên ngoài nhìn lại, Tổng Dương tuy nhiên đứng ở trong đám người van xin, không nhìn thấy Giang Hàn, nhưng mọi người chung quanh thanh âm nhưng vẫn là truyền vào lỗ tai hán bên trong, nhượng sắc mặt hán trong nháy mắt trở nên âm lãnh.

"Giang Hàn? Hán làm sao còn sống, Lâm thiếu không phải nói hán về không được a? !"

Nhớ tới một hai tháng trước, hán cùng Lâm Hạo Hiên tụ hội, đối phương dùng một loại chẳng hề để ý ngữ khí nâng lên Giang Hàn không trở về được Thanh Huyền Học Viện, hán liền không khỏi mày nhăn lại.

Lâm Hạo Hiên loại này tính tình có chút ngạo khí thế gia tử đệ, để ý nhất cũng là thể diện, không có khả năng ở trước mặt hán hồ ngôn loạn ngữ, tự mình đánh mình mặt, có thể bên ngoài động tĩnh lại là chuyện gì xảy ra?

Tổng Dương đi mấy bước về sau, liền xuyên qua đám người, nhìn thấy Giang Hàn thân ảnh, hán phản ứng đầu tiên chính là, người này cũng là Giang Hàn, cũng không phải gì đó đáng người hình dạng tương tự người.

Tại Thanh Huyền bảng chi tranh tài, hán làm đối phương Đạp Cước Thạch, làm cho đối phương nhất chiến thành danh sự tình, đối với hán mà nói thật là thật sâu si nhục, căn không có khả năng tùy tiện quên mất.

Nhưng nghĩ đến Lâm Hạo Hiên lúc ấy ngữ khí, hán lại cảm thấy có chút không tin, tuy nhiên chuyện cụ thể Lâm Hạo Hiên cũng không có nhiều lời, nhưng hán đoán ra nhất định là Lâm gia thế lực động thủ, Giang Hàn trừ phi một mực trốn ở Thanh Huyền Học Viện, nếu không cũng là có thông thiên chi năng, cũng không có khả năng sinh hoạt đến lúc này.

"Giang Hàn?"

Tâm bên trong phi thường không xác định, Tổng Dương nhìn không được lạnh lùng kêu một tiếng.

Giang Hàn cùng Giang Tuyết vừa vặn đi tại luyện võ tràng biên giới chỗ, nghe được Tổng Dương thanh âm, hán nhàn nhạt quay đầu, nhìn sang, nói: "Có việc?"]

Lần này Tổng Dương rốt cục xác định, người trước mắt cũng là Giang Hàn không thể nghi ngờ, hán cường chế trong lòng đối Lâm Hạo Hiên hoài nghi, nhàn nhạt mở miệng.

"Không có gì, chỉ là có chút không quá tin tưởng là ngươi, nghe đồn ngươi lúc tu luyện xuất sai lầm đã vẫn lạc, hôm nay xem ra, truyền ngôn quả là hư giả."

"Ồ? Nhìn thấy ta còn sống, ngươi rất thất vọng?"

Giang Hàn ánh mắt lạnh lẽo, đôi mắt chỗ sâu lộ ra một vòng hàn ý.

Từ khi trở lại Thanh Huyền Học Viện, cùng nhau đi tới, hán nghe được nhiều nhất, chính là hán lúc tu luyện xuất sai lầm đã vẫn lạc sự tình, chuyện này

mặt ngoài tựa hồ không có gì, nhưng nếu là cùng mỗi cái thế lực phái ra Tự Nguyên Vũ Sư đột kích giết hấn liên hệ với nhau, vậy hiển nhiên liền không có đơn giản như vậy.

Thanh Huyền Học Viện một vị đạt tới Thanh Huyền bằng ba mươi vị trí đầu nhân vật vô có vấn lạc, là muốn kinh động Thanh Huyền Học Viện Chấp Pháp Đường, nhưng nếu là bởi vì tu luyện ra vấn đề, vậy liền sẽ không nhắc lên quá sóng lớn lan.

Nếu như hấn thật bị tập kích giết mà chết, Thanh Huyền Học Viện sau cùng tra không ra manh mối gì, tất nhiên sẽ dựa theo truyền ngôn đối ngoại tuyên bố, hấn là bởi vì luyện công phạm sai lầm mà vấn lạc, như vậy không chi.

Vừa nghĩ như thế, Giang Hàn rất không cao hứng.

"Không, ta là cảm thấy nếu ngươi thật vấn lạc, về sau thiếu một cái đối thủ, ngược lại là một kiện bình sinh việc đáng tiếc, lần sau Thanh Huyền bằng chi chiến cũng vô pháp lại đánh với ngươi một trận."

Tổng Dương đứng chấp tay, ngữ khí bình thản mở miệng.

Lần trước Thanh Huyền bằng chi chiến, Giang Hàn lấy Luyện Huyết Cảnh tiểu thành, đánh bại hấn tại trên trận, nhưng bây giờ hấn đã đặt chân thông mạch, lại phi phạm Võ, quan sát hết thấy Luyện Huyết Vũ Đồ.

Giang Hàn không chết đối với hấn mà nói ngược lại là vừa vặn, lần tiếp theo Thanh Huyền bằng chi chiến, hấn trước tiên có thể giẫm qua Giang Hàn, sau đó lại cùng mấy vị kia Thông Mạch Cảnh Thiên Kiêu nhân vật tranh phong một phen, đã bình ổn trước hấn.

"Đánh với ta một trận? Ta cũng không cảm thấy ngươi có tư cách kia."

Giang Hàn lắc đầu.

Nghe được Giang Hàn lời nói, mọi người tại đây tất cả đều biến sắc.

Bình thường mà nói, Thanh Huyền trên bằng bài danh phía trên nhân vật, tự nhiên là có tư cách đối dựa vào sau nhân vật nói lời như vậy, nhưng bây giờ Tổng Dương, đã thành tựu thông mạch Vũ Sư!

Tại Thanh Huyền trên bằng, có lẽ có Luyện Huyết đại thành võ giả, có thể siêu việt một số Luyện Huyết viên mãn tồn tại, nhưng bất luận một vị nào thông mạch Vũ Sư, lại đều xa xa áp đảo Luyện Huyết Vũ Đồ phía trên!

"Sông Hàn sư huynh. . . Chỉ sợ còn không biết Tổng Dương sư huynh đột phá thông mạch đi."

"Khẳng định là, nếu không có Tổng Dương sư huynh vừa mới triển lộ nguyên khí ngoại phóng thủ đoạn, chúng ta cũng không biết Tổng Dương sư huynh đã thành tựu thông mạch Vũ Sư."

Không ít người nhìn lấy Giang Hàn cùng Tổng Dương, một trận xì xào bàn tán.

Tổng Dương nghe được Giang Hàn lời nói, lại là cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi là có hay không có chút quá tự cao tự đại, cảm thấy những người khác đình chỉ không tiến, chỉ có ngươi một người tại cất bước tiến lên?"

"Không."

Giang Hàn lắc đầu nói: "Ta chỉ là xưa nay không sau này nhìn mà thôi."

Hừ!

Tổng Dương lạnh hừ một tiếng, sắc mặt trở nên âm lãnh xuống tới, lửa giận trong lòng dấy lên.

"Rất tốt, dám nói ra lời như vậy, không biết ngươi có hay không phù hợp câu nói này thực lực!" Hấn ngữ khí rét lạnh, đột nhiên đưa tay, hướng về phía Giang Hàn nhất chương đẩy ra.

Hấn liền không quen nhẫn nại, hướng chỉ hấn tu vi đã đột phá thông mạch, Ngao Thị tứ phương, địa vị cùng Học Viện chấp sự cùng cấp, không hề bị đến Học Viện những phổ thông đồ quy củ trói buộc, ở trong học viện đã có tùy ý động thủ quyền lực, chỉ cần không hạ sát thủ liền không sao.

Oanh! !

Tổng Dương một chương này đẩy ra, nhất thời có một loại cực kỳ nặng nề, tựa như giống như núi cao khí thế đột nhiên bạo phát, một đạo thổ nguyên khí màu vàng hóa vì một cái cự chương, hướng về Giang Hàn trực tiếp nén mà đến.

Một khi thành tựu thông mạch Vũ Sư, chỉ bằng vào tay không tác sát, phóng xuất ra nguyên khí ngoại phóng, liền đủ để trấn áp đồng dạng cấp thấp Vũ Đồ, có gần như nghiền ép thực lực.

"Cái này. . . So vừa rồi một chương kia còn kinh khủng hơn!"

"Tổng Dương sư huynh trực tiếp toàn lực xuất thủ sao? !"

Mọi người tại đây nhìn thấy Tổng Dương đẩy ngang nhất chương, so với vừa rồi Tổng Dương tay không bại địch lúc uy thế còn kinh khủng hơn, cũng không khỏi đến tâm thần chấn động.

Tổng Dương lúc trước Thanh Huyền bằng chỉ tranh tài, bại bởi Giang Hàn, nhưng hắn lại là Luyện Huyết Cảnh viên mãn tồn tại, bây giờ đã vượt qua Luyện Huyết cùng thông mạch ở giữa này một cửa ải, lại phi phạm Võ, cho dù là tay không tác sát nhất chương, cũng cực kỳ khủng bố, không phải Luyện Huyết Cảnh có khả năng tới.

"Sông Hàn sư huynh sợ là phải ăn thiệt thòi."

"Tất nhiên như thế, bất quá nghe nói sông Hàn sư huynh sư phụ là Linh Thực Viên Hồ trưởng lão, Tổng Dương sư huynh coi như đột phá thông mạch Vũ Sư, hẳn là cũng không dám quá phận."

Mọi người ở đây tiếng nghị luận trong, Tổng Dương nhất chương đã đi vào Giang Hàn trước người.

Oanh! !

Đoàn kia thổ nguyên khí màu vàng, giống như một khối Thiên Quân Cự Nham, đột nhiên đâm vào cái gì phía trên, phát ra một tiếng kinh thiên động địa oanh minh, nổ bẻ ra tới.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Nhất Chương Bại Tổng Dương Canh Thứ Bảy

Băng liệt thổ nguyên khí màu vàng, rơi vào bốn phía đại địa bên trên, đem mặt đất va chạm mấp mô, biểu dương ra uy lực của nó đáng sợ.

Nhưng

Tại trận kia trong, giờ phút này Giang Hàn lại là sừng sững tại nguyên chỗ, thân ảnh không nhúc nhích tí nào, vền vẹn duỗi ra một cái tay đặt ngang ở trước người, tựa hồ cũng là như thế dễ như trở bàn tay ngăn lại một kích kia!

"Người. . ."

Tổng Dương thấy cảnh này, đồng tử nhất thời co rút lại, lộ ra một tia chấn kinh, nếu là Giang Hàn xuất ra binh khí, ngăn lại hắn một chương này, hẳn cũng sẽ không thái quá giết mình, nhưng Giang Hàn tay không tác sát, lại còn như thế nhẹ nhõm đón lấy hắn nhất chương, cái này nhượng hắn có chút khó có thể tin.

Tuy nói hắn đột phá thông mạch còn không bao lâu, chưa luyện thành Linh giai vũ kỹ, nhưng hắn đối với mình nhất chương uy lực là lòng dạ biết rõ, vượt xa quá đột phá trước chính mình toàn lực ứng phó nhất kích!

"Rất giết mình à?"

Giang Hàn chậm rãi thu về bàn tay, thần thái rất là bình thản, nói: "Người nói đúng, không ai hội đậm chân tại chỗ, nhưng có người, sẽ đi hơi nhanh một chút."

Hắn trở tay nhất chương đẩy ra, làm ra cùng Tổng Dương trước đó giống như đúc động tác.

Oanh! !

Trong chốc lát, đỏ nguyên khí màu đỏ bao phủ tứ phương, bỗng nhiên từ Giang Hàn trong lòng bàn tay bạo phát, lôi cuốn lấy một cỗ nóng rực, trùng trùng điệp điệp hướng về Tổng Dương nghiền ép mà đi, Kỳ Uy thế so với Tổng Dương trước đó một chương kia, còn kinh khủng hơn nhiều!

Nếu như nói Giang Hàn ngăn lại Tổng Dương nhất chương, khiến cho ở đây người đều là bị kinh ngạc, có chút không dám tin tưởng lời nói, như vậy một chương này đẩy ra, liền khiến cho mọi người đều là tâm thần kịch chấn.

Nguyên khí ngoại phóng!

Đây là nguyên khí ngoại phóng, mà lại đồng dạng là tay không tác sát phóng xuất ra nguyên khí ngoại phóng, ẩn chứa trong đó ý nghĩa gì, mọi người tại đây há có thể không biết? !

Giang Hàn. . . Cũng là thông mạch!

"Điều đó không có khả năng!"

Tổng Dương sắc mặt kịch biến, đôi mắt này thanh thế hạo đại nhất chương, nhìn không được cuồng hồng một tiếng, liễu mạng thôi động thể nội dày Thổ Nguyên Khí, hai tay hư ôm, đẩy về phía trước qua, ý đồ ngăn trở một kích này.

Hắn không có đem chính mình binh khí mang ở trên người, cũng không có Hư Không Giới, đối mặt Giang Hàn một kích này, chỉ có thể như vừa mới Giang Hàn một dạng, tay không tác sát lấy nguyên khí ứng đối.

Nhưng

Dù là hắn đem hết toàn lực, phóng xuất ra dày Thổ Nguyên Khí, cũng không thể chống đỡ được Giang Hàn Viêm Dương nguyên khí, vô luận là chất vẫn là lượng, đều chênh lệch quá lớn.

]

Này dày nặng như núi dày Thổ Nguyên Khí, bị xích hồng sắc Viêm Dương nguyên khí thiêu đốt tư tư rung động, dần dần hóa thành đỏ thẫm chi sắc, cuối cùng âm vang nổ tung, triệt để sụp đổ!

Theo dày Thổ Nguyên Khí nổ tung, Tổng Dương cả người cũng bị oanh trực tiếp bay ngược mà ra, giống như diệp, xa xa bay đến mấy trượng bên ngoài, mới miễn cưỡng dừng lại, âm vang rơi xuống đất.

Cách đó không xa.

Giang Hàn sớm tại đẩy ra một chương này về sau, liền trực tiếp thu về bàn tay, đứng chấp tay, ánh mắt đậm mạc, lại không có bất kỳ cái gì động tác.

Nhất chương. . . Bại Tổng Dương!

"Khục!"

Nện rơi xuống đất Tổng Dương, mặc dù không có lưng chạm đất, nhưng cũng là nửa quỳ trên mặt đất, toàn thân kịch liệt đau nhức, hắn miễn cưỡng đứng lên, toàn thân trên dưới đều là cực kỳ chặt vật thể thâm, quần áo tất cả đều phân mảnh, tóc cũng xuất hiện đốt cháy khét dấu vết, che ngực kịch liệt ho khan, chỉ cảm thấy ho ra đến tựa hồ cũng là hóa điểm.

Mà giờ khắc này hắn, trên mặt lại không có cái gì phần hận biểu lộ, mà chính là hải nhiên cùng không thể tin!

Thương thế trên người cũng không phải là giờ phút này hắn để ý nhất địa phương, nhượng trong lòng của hắn gần như khó có thể tin là Giang Hàn thực lực, hoặc là nói Giang Hàn tu vi.

Thông Mạch Cảnh!

Lần trước Thanh Huyền bảng chi chiến, Giang Hàn chỉ có Luyện Huyết Cảnh tiểu thành tu vi, bây giờ mới mấy cái tháng trôi qua, vậy mà liền đột phá thông mạch, hơn nữa nhìn nguyên khí ngưng thực trình độ, lộ ra nhưng đã tại thông mạch một cảnh thâm vào một đoạn thời gian!

Hắn từ khi Thanh Huyền bảng chi chiến hậu, một mực ra sức tu hành, cũng mới tại bảy ngày trước đó, vừa rồi đột phá Thông Mạch Cảnh, lại dùng bảy ngày thời gian, mới vững chắc cảnh giới.

Giang Hàn tu luyện tốc độ, căn liền không bình thường!

"Ta. . . Ta là nhìn làm sao?"

"Tổng Dương sư huynh bị sông Hàn sư huynh nhất chương liền. . ."

Mọi người tại đây cũng là ngây ra như phỗng, đều là vô ý thức trong miệng thì tho.

Sớm tại Tổng Dương xuất thủ thời điểm, bọn họ liền bắt đầu nào bỏ đủ loại tình huống, tỷ như Giang Hàn xuất ra Linh Binh, lấy cường hãn thủ đoạn, chống lại Tổng Dương, cái này đã coi như là so sánh qua phản tượng tượng, nhưng mà hiện thực lại so tượng tượng càng thêm thật không thể tin!

Giang Hàn, vậy mà cũng đột phá Thông Mạch Cảnh!

Về khoảng cách lần Thanh Huyền bảng chi chiến, đến bây giờ mới bao lâu, bốn tháng? Năm tháng? Tổng Dương có thể đột phá Thông Mạch Cảnh, đã là đông đảo nhân vật thiên tài trong người nổi bật, mà Giang Hàn thể mà liền tiếp vượt qua Luyện Huyết đại thành, Luyện Huyết viên mãn, thậm chí Thông Mạch Cảnh ba cái cảnh giới!

Bực này tu vi tốc độ tăng lên, quả thực là lời nói vô căn cứ, nếu không có tận mắt nhìn thấy, bọn họ căn liền không khả năng tin tưởng, mà lại cho dù là tận mắt nhìn thấy, giờ phút này bọn họ như cũ có một loại thân ở trong mây mù, phảng phất như mộng ảo thật không thể tin cảm giác.

"Đi thôi."

Giang Hàn không tiếp tục đi xem Tống Dương, mà chính là nhìn một chút bầu trời xa xa, chậm rãi thu hồi ánh mắt về sau, hướng về phía một bên Giang Tuyết nhàn nhạt mở miệng, nhưng sau đó xoay người cất bước.

Giang Tuyết nhìn xem nơi xa bị Giang Hàn nhất chưởng đánh tan Tống Dương, lại nhìn xem một bên khí thế như như có như không mây khói Giang Hàn, khóe miệng hiện ra một tia đường cong, nhu thuận theo sau.

...

Một ngày sau.

Giang Hàn tái hiện Thanh Huyền Học Viện, tu vi đột phá Thông Mạch Cảnh, nhất chưởng đánh bại Tống Dương sự tình, truyền khắp toàn bộ Thanh Huyền Học Viện, vô luận là Thanh Huyền trên băng đông đảo Thiên Kiều, vẫn là Thanh Huyền Học Viện Chấp Sự Trưởng Lão, tất cả đều vì thế mà chấn động!

...

Thanh Huyền Học Viện, khu thứ hai Viện Lạc.

Nơi này khắp nơi Viện Lạc, xa so với khu thứ năm muốn lịch sự tao nhã nhiều, mà lại cũng lớn, gần với khu thứ nhất những Chấp Sự Trưởng Lão đó ở lại Viện Lạc.

Đình viện chừng sáu trượng phương viên, đi đến thì là một tòa hai tầng lầu nhà gỗ, đồng dạng vài trượng phương viên, vền vền cái này nhà gỗ đại tiểu tiện vượt qua Giang Hàn trước đó chỗ ở phương.

Bên trong nhà gỗ cũng bị chia cắt thành nhiều cái Nội Thất.

Giang Hàn nhượng Giang Tuyết tùy ý chọn một cái phòng, đưa nàng sắp xếp cẩn thận về sau, đơn giản thu thập một chút, liền độc thân rời đi Viện Lạc, tiến về Linh Thực Viên bãi phỏng Hồ lão.

Giờ phút này Hồ lão, đang ngồi ở Linh Thực Viên một cái trong nhà gỗ nhỏ, thưởng thức một chén Linh Trà.

"Đều nhớ kỹ?"

Nhìn trước mắt cung kính hành lễ Giang Hàn, hần nhấp một miệng trà, đưa tay tại Giang Hàn đưa qua mấy cái trên sách một vòng, liền đem thu lại.

"Những cơ sở này đồ, vật tất cả đều nhớ kỹ, vậy ngươi khiêm khuyết cũng chỉ có kinh nghiệm, bất quá tiểu tử ngươi chấp nhất tại võ đạo, hần là sẽ không đem bao nhiêu tâm tư phóng tới Linh Thực phía trên."

Hồ lão liếc Giang Hàn liếc một chút, Giang Hàn đột phá Thông Mạch Cảnh, tự nhiên là không thể gạt được hần, mà Giang Hàn không có chuyển tu những công pháp khác, như cũ tu luyện là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, hần cũng đã sớm biết.

Tuy nói đối Giang Hàn không tuân theo sư mệnh rất là bất mãn, nhưng Giang Hàn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cũng có thể đột phá đến Thông Mạch Chi Cảnh, không thể nghi ngờ là có nó chỗ đặc thù.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Chọn Lựa Linh Giai Vũ Kỹ Thứ Tám Càng

"Được, đã ngươi đã tu thành thông mạch, vậy thì có chính mình phán đoán năng lực, sở tu luyện, vì sư cũng sẽ không đi quản, bất quá. . ."

Nói đến đây, hồ linh thoáng kéo lâu một chút ngữ điệu.

Giang Hàn trước đó liền không có cảm thấy mình lấy Viêm Dương Tinh Thần Quyết đột phá thông mạch sự tình, có thể giấu giếm được Hồ lão vị sư phụ này, nhưng bị Hồ lão nâng lên, hần vẫn là thấp thỏm trong lòng một chút, chủ yếu vẫn là lo lắng cho mình khôi phục năng lực bại lộ.

Mà nghe được Hồ lão một câu mang qua, cũng không tính xen vào nữa, trong lòng của hần nhất thời thở phào, nhưng Hồ lão đằng sau kéo dài ngữ khí, nhưng lại nhượng tâm hần treo lên.

"Bất quá. . ."

Hồ linh ngẩng đầu, nhìn về phía nhà gỗ bên ngoài bầu trời, thần sắc bỗng nhiên có chút cô đơn, đứng dậy, chậm chạp đi đến cửa sổ miệng: "Vi sư lão,

không biết còn có thể thế bao lâu, nếu người về sau tu hành có thành tựu, có thể vào Đan Nguyên, chứ có để cho người ta khi dễ Tiểu Ngọc nha đầu kia."

Tiêu gia đối với mình nhà cháu gái ý đồ, hẳn làm sao không biết, thậm chí không ngừng Tiêu gia, Thanh Huyền nước không ít gia tộc, đều đối với mình nhà cháu gái thế chất cực kỳ trông mà thèm, nhưng hẳn lại cũng không có biện pháp gì.

Hắn tuy là địa vị tôn sùng Thanh Huyền học viện trường lão, liền Thanh Huyền Quốc hoàng thất đều đối với hắn cực kỳ Lễ Kính, bất luận một vị nào Vương Hầu cũng không dám khinh mạn với hắn, không dám đối Hồ Tiểu Ngọc thế nào.

Nhưng nếu hắn không ở đây?

Hắn nhận lấy Giang Hàn làm đệ tử, một mặt là Giang Hàn thế chất cùng Hồ Tiểu Ngọc giống nhau, lên lòng yêu tài, thứ hai phương diện thì là vì có thể tại lúc khi tới hậu trọng yếu, giúp nhà mình cháu gái chuyển đi một điểm chủ ý.

Mà bây giờ, Giang Hàn lấy được tân sinh bài danh chiến thứ nhất, lại tại Thanh Huyền bảng chi tranh tài, đánh vỡ xanh Dương tôn giả năm đó ghi chép, bây giờ lại lấy tuyệt thế chi tư, đột phá thông mạch Vũ Sư chi cảnh.

Cái này khiến hắn nhìn thấy loại thứ ba khả năng, có lẽ Giang Hàn có thể vào Đan Nguyên chi cảnh!

Không thành Đan Nguyên Vũ Vương, tại Thanh Huyền nước các đại thế lực đấu đá phía dưới, có thể nói là không có chút nào sức chống cự, duy có thành tựu Đan Nguyên Vũ Vương, tài năng tại các đại thế lực ở giữa, chiếm cứ một chỗ cắm dùi.

"Ngài yên tâm, người nào nếu muốn khi dễ Tiểu Ngọc, đều phải trước qua cửa ải của ta."

Giang Hàn hít sâu một hơi, không nghĩ tới Hồ lão sẽ nói ra như thế một phen đến, không khỏi một mặt nghiêm nghị mở miệng, ngữ khí chém đinh chặt sắt.

Hồ lão cảm thán một tiếng, nói: "Có thể có phần tâm tư này liền tốt, nếu người có thể vào Đan Nguyên, từ không phải việc khó, nếu người không thể vào Đan Nguyên, cho dù liều tánh mạng, cũng là Phù Du lay Thạch, rất không cần phải ngông cuồng cậy mạnh."

Giờ phút này Giang Hàn, trong lòng có không ít nghi hoặc, lại lại không biết có nên hay không hỏi.

Trừ phi Hồ lão là tại bốn mươi tuổi về sau mới có con nối dõi, sau đó lại qua bốn năm mười năm mới có Hồ Tiểu Ngọc, nếu không lời nói, lấy Đan Nguyên Vũ Vương một trăm năm mười tuổi thọ mệnh, hẳn là còn không cần phải nói loại lời này thời điểm đi.

Tựa hồ là chú ý tới Giang Hàn nghi hoặc, Hồ lão lắc đầu, cũng không có giải đáp, mà chính là nhẹ nhàng phát phát tay, ra hiệu Giang Hàn có thể rời đi.

Giang Hàn thấy thế, vẫn là không có hỏi ra, cung kính thi lễ về sau, liền yên lặng rời đi.

...]

Từ Hồ lão nơi đó rời đi, Giang Hàn trong lòng một khối đá rơi xuống đất, nhưng Hồ lão này một phen, nhưng lại để trong lòng hắn lần nữa nhiều một khối không lớn không nhỏ thạch đầu.

Lại thêm Giang Tuyết, Lâm gia Tiểu gia. . .

Người bình thường lúc này nhất định có loại bị ép tới không thở nổi cảm giác, nhưng Giang Hàn cũng không có bất luận cái gì nặng nề cảm giác, suy nghĩ hơi phiêu hốt một lát, liền lần nữa khôi phục trấn định cùng quả quyết.

Bây giờ hắn cách Đan Nguyên cảnh chênh lệch quá nhiều, trước thời gian suy nghĩ không làm nên chuyện gì, chỉ có đem ánh mắt phóng tới trước mắt, từng bước một kiên cố tiến lên, mới là nên làm sự tình.

"Tiếp đó, chuyện thứ nhất, tuyển Linh giai vũ kỹ!"

Làm rõ suy nghĩ về sau, Giang Hàn từ Linh Thực Viên đi ra, trước thẳng đến Diễn Võ Đường, đem Thông Mạch Cảnh tu vi triển lộ ra, lấy được miễn phí chọn lựa Linh giai vũ kỹ tư cách về sau, liền đi vòng Vũ Kỹ Các.

Lộ ra thân phận ngọc bài về sau, Giang Hàn tiến vào Vũ Kỹ Các, không có ở mấy tầng trước dừng lại, vội vàng đi qua về sau, rất nhanh liền tới đến tầng thứ ba.

Vũ Kỹ Các tầng thứ tư cửa vào, cùng ba tầng trước khác biệt, chẳng những có một tên cao giai chấp sự ở đây ngồi xếp bằng trông coi, nội bộ càng là mơ hồ có thể nhìn thấy một số trận pháp hoa văn xen lẫn.

"Sau khi đi vào, không thể thiên động, bên trong mỗi một cái ngọc giản, đều gánh chịu lấy một bộ Linh giai vũ kỹ, đem ngọc giản đặt ở cái trán, trong nội tâm liền có thể chiếu rọi đưa ra giới thiệu."

"Nếu là xác định chọn lựa, đem ngọc giản mang đến nơi này của ta."

Tên kia cao giai chấp sự tuy nhiên nhận biết Giang Hàn, nhưng vẫn là một mặt nghiêm túc dựa theo quy củ, đem Giang Hàn thân phận lần nữa xác nhận một lần, trình trọng thông cáo vài câu, lúc này mới cho đi.

Ngọc giản a?

Đi vào tầng thứ tư bên trong, nhìn qua mấy cái Tủ Đèn Mộc trong học tủ, cẩn thận, nắn nót trưng bày từng mai từng mai ngọc giản, Giang Hàn nhưng lại lộ ra đăm chiêu biểu lộ, Linh giai vũ kỹ quả nhiên cùng Phàm Giai vũ kỹ có chỗ khác biệt, liền ghi chép phương thức cũng không giống nhau.

Không biết những truyền thuyết kia trong, cang tại linh trên bậc Thánh Giai vũ kỹ, lại là như thế nào.

"Thân pháp, chương pháp, quyền pháp. . ."

Ngọc giản bày đặt chỉnh chỉnh tề tề, mà mỗi một cái ngọc giản phía dưới, đều khắc lấy một cái tiểu nhãn hiệu, ghi rõ bên trong ngọc giản ghi chép vũ kỹ chủng loại cùng tên.

Tại Vũ Kỹ Các tầng thứ tư đi một vòng về sau, Giang Hàn biểu lộ lại dần dần đậm đen tối.

Không có kích loại vũ kỹ!

Tuy nói kích thuộc về tương đối ít lưu ý binh khí một trong, Giang Hàn cũng có qua về sau tìm kiếm vũ kỹ khó khăn ý nghĩ, nhưng không nghĩ tới, Thanh Huyền Học Viện Vũ Kỹ Các thể mà đều không có Linh giai kích loại vũ kỹ!

Lần này Giang Hàn cũng có chút đau đầu, kích loại vũ kỹ đối trước mắt hắn, đề bạt không thể nghi ngờ là lớn nhất, còn lại như là thân pháp vũ kỹ loại hình, hắn lấy bạo tẩu đệ nhị trọng khát máu trạng thái, thôi phát Băng Sơn Lưỡng Thức, cũng không so với bình thường Linh giai thân pháp vũ kỹ kém bao nhiêu.

Coi như cảm tới thân pháp loại Linh giai vũ kỹ, cũng chưa chắc có thể đề bạt bao nhiêu thực lực.

"Không có kích loại vũ kỹ, vậy cũng chỉ có thể tuyển thông dụng loại."

Giang Hàn lần nữa tìm một lần, xác định không có kích loại vũ kỹ về sau, cũng chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, đem ánh mắt phóng tới thông dụng loại vũ kỹ phía trên.

Cái gọi là thông dụng loại vũ kỹ, chỉ liền là đơn thuần nguyên khí vận chuyển, vô luận là quyền chương, vẫn là đao kiếm, đều có thể thôi động.

"Phong Linh lưỡi đao, thôi động lúc từ thân chu vi nhưng có Phong Nhận vờn quanh, tu luyện đến Đỉnh Giai, có thể ngưng tụ ra đủ để chặt đứt Tinh Cương Phong Nhận, mà nếu cánh tay sai sử."

"Phản Quyết, thôi động lúc có thể tại quanh người ngưng tụ Kim viêm, theo binh khí mà động, cũng có thể tay không kích phát, có thiêu đốt Tinh Cương, ngưng khô Huyền Thiết chi uy."

"Thanh Mộc Chân Quyết, thôi động lúc có thể hấp thu phương viên trong vòng mười trượng cỏ Mộc Nguyên Khí, cấp tốc khôi phục tự thân thương thế."

Một bộ một bộ vũ kỹ xem tiếp đi, Giang Hàn đều không phải là hết sức hài lòng.

Này bộ Phản Quyết chính là Hòa hệ công pháp, nhưng là rèn sắt dùng, thôi phát đứng lên chậm chạp mà lại không đủ linh hoạt, Giang Hàn lại không làm cái gì Thiết Tượng, coi như luyện thành cũng chưa chắc có thể lớn bao nhiêu công hiệu.

Hướng chi.

Giang Hàn vẫn là muốn tìm đến một bộ, tu luyện tương đối nguy hiểm, có tác dụng phụ, nhưng là uy lực mạnh hơn cùng giai loại công pháp này, đối với hắn mà nói loại này mới là thích hợp nhất.

"Nộ Lôi Kích."

"Kích phát thời điểm, có thể dẫn Lôi Đỉnh Chi Lực gia trị, nhất kích xuyên qua vạn vật, Thương Pháp kiếm pháp chi pháp, đều có thể phụ gia này đánh, nhưng Lôi Đỉnh Chi Lực so sánh khó khống chế, có sai lầm không phản phệ chi phong hiểm, thật tuyến."

Nhìn thấy cái này một bộ công pháp, Giang Hàn rốt cục hai mắt tỏa sáng.

Cơ sở năm loại nguyên khí, vì Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, mà trừ cái đó ra, còn có Phong Lôi Băng chờ một chút đặc thù nguyên khí, tương đối hiếm thấy, trong đó lại lấy Lôi Hệ bá đạo nhất cuồng bạo.

Giang Hàn tu luyện tuy nhiên không phải Lôi Hệ công pháp, nhưng cơ sở Ngũ Hành Nguyên Khí, bất luận một loại nào nguyên khí đều có thể kích phát ra đối ứng Lôi Đỉnh Chi Lực, trong đó lại lấy Hỏa hệ nguyên khí kích phát sinh ra Lôi Hỏa hung mãnh nhất cuồng bạo.

"Nếu là không có thích hợp hơn Hòa hệ, liền tuyển cái này Nộ Lôi Kích."

Giang Hàn đem Nộ Lôi Kích ngọc giản để ở một bên, tiếp tục tra xem tiếp đi, cho đến nhìn thấy sau cùng, tuy nhiên cũng có hai ba bộ Hỏa hệ vũ kỹ, nhưng nhìn nó miêu tả, uy lực đều bình thường.

Cuối cùng,

Giang Hàn vẫn là quyết định tuyển Nộ Lôi Kích.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Lôi Nguyên Thối Thể Thứ Chín Càng

"Nộ Lôi Kích?"

Trông coi tầng thứ tư Vũ Kỹ Các cao giai chấp sự, hơi có vẻ kỳ quái nhìn Giang Hàn liếc một chút, nhưng lại cũng không nói thêm gì, đem Giang Hàn ngọc giản trong tay nhận lấy, đưa tay tại ngọc giản một vòng.

Ngọc giản chỉ bên trên tán phát ra điểm điểm huỳnh quang, phảng phất bị giải trừ cái gì phong ấn.

"Này ngọc giản không được mang đi, nhanh chóng nhớ duyệt."

Này Vũ Kỹ Các cao giai chấp sự đem ngọc giản trong tay đưa trả lại cho Giang Hàn.

Giang Hàn gật gù đầu, đem ngọc giản lần nữa chống đỡ tại cái trán, trong đầu nhất thời liền hiện ra Nộ Lôi Kích toàn phần Tu Hành Công Pháp, hẳn bình tĩnh lại, nỗ lực trí nhớ, ước chừng sau một lát, đem bên trong nội dung toàn bộ nhớ gánh vác về sau, liền đem ngọc giản lần nữa đưa cho vị kia chấp sự.

Này chấp sự gật gù đầu, tiếp nhận ngọc giản, ngón tay tại ngọc giản lần nữa một vòng, nói: "Đưa nó thả lại chỗ cũ, tự động rời đi là đủ."

Giang Hàn tiếp nhận ngọc giản, đem ngọc giản thả lại nơi xa về sau, liền rời đi Vũ Kỹ Các.

Nộ Lôi Kích môn công pháp này, tuy nói cần chấp chương nhất định Lôi Hệ nguyên khí, nhưng tu luyện lại cũng không cần tại mây đen đầy trời, lôi vân gào thét thời điểm tiến hành.

Loại kia Cửu Thiên chi Thượng chánh thức thiên lôi, đừng nói là thông mạch Vũ Sư, cũng là Đan Nguyên Vũ Vương, chỉ sợ cũng không dám chạm đến, hơi đụng vào liền muốn hôn phi yên diệt, chớ nói chi là nạp nhập thể nội tu luyện.

Cái này Nộ Lôi Kích dù sao chỉ là Linh giai Hạ phẩm công pháp, nó tu hành phương thức, là cảm ngộ giữa thiên địa còn sót lại từng tia từng tia Lôi thuộc tính nguyên khí, đem chậm chạp tụ lại cũng nạp nhập thể nội, cùng tự thân nguyên khí kết hợp.

Đội đạt tới trình độ nhất định thời điểm, tự thân nguyên khí liền có thể trực tiếp kích phát ra Lôi Hỏa chi lực.

"Lôi thuộc tính nguyên khí a. . ."

Trở lại chỗ ở về sau, Giang Hàn đi vào chính mình phòng bế quan trong khoanh chân ngồi xuống, nhắm hai mắt, bắt đầu cảm giác giữa thiên địa những dư hí đó ly tán loạn nguyên khí.

Có phong duệ chi khí, như lăm ta lăm tằm kiếm mạng, đây là Kim, có cân trọng như khắp nơi, giống như dãy núi nặng nề, đây là thổ, có tĩnh mà không tranh, đây là nước. . .

Dù loại nguyên khí nhất nhất bị Giang Hàn cảm giác, đông đảo nguyên khí bên trong, lấy Ngũ Hành chi Khí thường thấy nhất, phong cùng băng loại hình ít, về phần Lôi làm theo càng ít.

Qua thật lâu, Giang Hàn mới rốt cục từ này phức tạp nguyên khí trong, phát giác cũng bóc ra một chút, ẩn chứa dương cương cuồng bạo chi ý, giống như có thể hủy diệt hết thảy nguyên khí.]

Lôi cùng Hỏa, đến tột cùng cái nào càng cuồng bạo hơn, từ xưa đến nay liền khó có kết luận, tuy nói Cửu Thiên Thần Lôi rung chuyển trời đất, phạm nhân căn không dám nhìn thẳng Kỳ Uy, nhưng một ít trong truyền thuyết Cửu Thiên Cương Hỏa, tịch diệt Chân Viêm, cũng không nhất định liền so thiên lôi uy lực kém.

Bất quá.

Vô luận là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, vẫn là Nộ Lôi Kích, Giang Hàn tu luyện cái này hai môn công pháp cùng vũ kỹ, tu luyện ra Lôi Hỏa Nguyên Khí, đều tất cả đều vì Thuần Dương nhất hệ!

Hỏa có Âm Hỏa, Lôi cũng có Âm Lôi, những làm theo đó thiên hướng về Thuần Âm nhất hệ, Âm Dương đối lập, muốn giao dung có thể nói là khó như lên trời, bất luận một loại nào có thể nhu hợp Âm Dương công pháp vũ kỹ, cơ hồ đều là Thiên Giai hoặc là Thánh Giai.

Mà cùng so sánh, cùng là dương tính Lôi Hỏa, muốn muốn dung hợp lại cùng nhau liền dễ dàng nhiều.

Tư tư! !

Giang Hàn không ngừng bóc ra giữa thiên địa này cực kỳ yếu ớt từng tia từng tia Lôi chi nguyên khí, hội tụ đến trước người mình, dần dần ngưng tụ ra một khóa ánh sáng, phía trên mờ hồ có từng tia từng tia hồ quang điện lấp lóe.

Tại điểm sáng này lớn nhỏ đạt tới trình độ nhất định thời điểm, Giang Hàn không do dự, ý vào chính mình có Bất Tử Chi Thể khôi phục năng lực, trực tiếp há miệng một Thôn, đem nuốt vào trong bụng.

Lộp bộp!

Lôi chi nguyên khí nhập thể, cùng Viêm Dương nguyên khí cùng Tinh Thần Chi Lực cảm giác đều chỉ đều không giống nhau, ẩn chứa một loại Cương Dương hủy diệt chi lực, từ Giang Hàn cổ họng một đường lan tràn xuống.

Nếu là người bình thường, tại cái này một thanh Lôi chi nguyên khí xâm nhập phía dưới, thể nội đã sớm cháy đen một mảnh, mà cho dù là Giang Hàn, tại không vận chuyển tự thân nguyên khí bao trùm cái này một thanh Lôi chi nguyên khí tinh huẩn dưới, cũng là cảm thấy thể nội ngũ tạng lục phủ tê dại một hồi.

Thường nhân lúc này, tự nhiên là lập tức thay đổi nguyên khí, đem cái này không thuộc về tự thân Lôi chi nguyên khí bao trùm, cấp tốc luyện hóa, nhưng Giang Hàn ý vào chính mình thể chất đặc thù, lại là cũng không thêm quan tâm, ngược lại là quan sát Lôi chi nguyên khí tại thể nội dần phát biến hóa.

Tư tư!

Cái này một thanh Lôi chi nguyên khí, ở trong cơ thể hắn trên dưới chạy trốn, không ngừng kích thích hắn Thể Nội Kinh Lạc huyết nhục, thậm chí gân cốt tạng phủ, nhưng cái kia bên bị đến có thể so với Tinh Thiết gân cốt, cũng dần dần bị đánh mài xuất hiện hết lần này tới lần khác vết thương.

Nhưng cũng chính là như thế, tại Lôi chi nguyên khí tẩy luyện phía dưới, Giang Hàn có thể cảm thấy được, giấu ở chính mình huyết nhục chỗ sâu, chỉ dựa vào Viêm Dương nguyên khí đã vô pháp tới luyện ra một số tạp chất, bị Lôi chi nguyên khí dần dần tới luyện ra.

Ông!

Thể nội khôi phục chi lực bắt đầu tự hành vận chuyển, chữa trị bị Lôi chi nguyên khí tẩy luyện về sau lưu lại hạ nội thương, nhưng cũng không có đem những tạp chất đó một lần nữa hấp thu trở về.

Ước chừng qua mười cái hô hấp, Giang Hàn hít sâu một hơi, nhẹ nhàng một hô, đem này một thanh Lôi chi nguyên khí chỗ tẩy luyện ra một chút tạp chất, trực tiếp hô ra ngoài thân thể.

"Quả nhiên, Lôi Nguyên luyện thể, đủ để tiến một bước tăng cường ta thể phách."

"Nguyên khí căn cơ, ở chỗ khí huyết, khí huyết căn cơ, ở chỗ thể phách, thể phách càng mạnh, làm theo khí huyết càng mạnh, nguyên khí cũng có thể tùy theo tăng cường."

Giang Hàn trong lòng thì thảo một câu, trên mặt dần dần lộ ra một vòng nụ cười.

Tu luyện Nộ Lôi Kích môn võ kỹ này, đề luyện ra Lôi chi nguyên khí, trừ có thể thi triển ra Nộ Lôi Kích môn võ kỹ này bên ngoài, còn có thể đối với hắn đã mạnh hơn xa cùng giai thể phách, càng tiến một bước rèn luyện, chuyện này với hắn mà nói không thể nghi ngờ là niềm vui ngoài ý muốn.

Phải biết, đơn thuần thể phách, bây giờ hắn coi như so với Tự Nguyên Vũ Sư, chỉ sợ đều không thua bao nhiêu, muốn muốn tăng lên cực kỳ chậm chạp, mỗi đề bạt một phân một hào liền cực kỳ khó khăn, mà cái này Lôi chi nguyên khí thoải luyện, có thể tăng thêm một bước hắn thể phách, đối với hắn mà nói không thể nghi ngờ là cực kỳ hữu dụng.

Mà lại.

Trừ hắn, chỉ sợ cũng không ai dám lấy Lôi chi nguyên khí, tại thể nội tới Luyện Tạng Phủ huyết nhục, không có Bất Tử Chi Thể khôi phục năng lực, coi như đem những cái kia có thể trị liệu nội thương linh dược đan dược coi như ăn cơm, chỉ sợ đều không thể khôi phục Lôi chi nguyên khí thoải luyện Huyết Nhục về sau, lưu lại hạ nội thương cùng bị thương.

"Cái này Nộ Lôi Kích cùng Thoải Luyện Thể Phách, ngược lại là có thể đồng thời tiến hành, bất quá lời như vậy, liền cần đại lượng Lôi chi nguyên khí, nếu không chỉ sợ là giếng khô nước cạn, không đáng kể."

Giang Hàn suy tư một chút về sau, lần nữa nhắm mắt lại, dựa theo Nộ Lôi Kích Tu Luyện Pháp Quyết, bắt đầu toàn lực từ thiên địa ở giữa tinh luyện

Lôi chi nguyên khí.

Lần này.

Đề luyện ra Lôi chi nguyên khí, hẳn cũng không hề ngưng mà tụ chi, trực tiếp liền hút vào trong bụng, mặc cho nó tại thể nội lưu chuyển, cuối cùng dung nhập vào Viêm Dương nguyên khí bên trong, bị chậm chạp luyện hóa.

Những Lôi đó chi nguyên khí, tại thói luyện qua hẳn huyết nhục về sau, không sai biệt lắm là mười không còn một, nhưng còn lại bộ phận nhưng cũng cực kỳ tinh túy, bị Viêm Dương nguyên khí luyện hóa về sau, dần dần hình thành một sợi Lôi Hỏa Nguyên Khí.

Cái này một sợi Lôi Hỏa Nguyên Khí, không còn là màu đỏ thắm, mà chính là hóa thành kỳ dị màu trắng, lơ lửng tại đan điền chính giữa, mơ hồ trở thành Giang Hàn nguyên khí trong cơ thể hạch tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Lôi Kích Thảo

Giang Hàn tiến vào đã lâu khổ tu bên trong.

Ban ngày hấp thu Lôi chi nguyên khí, thói luyện tự thân, ngưng tụ Lôi Hỏa Nguyên Khí, tu luyện Nộ Lôi Kích, mà trong đêm làm theo dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập thể, thói luyện nguyên khí.

Không đến 5 ngày thời gian, Giang Hàn nguyên khí trong cơ thể, liền có cực kỳ rõ ràng tăng cường, bất quá khoảng cách đã thông đầu thứ hai kinh mạch, vẫn là phải kém hơn một chút.

Mỗi đã thông một đường kinh mạch, bởi vì nguyên khí cùng thể phách tăng cường, đã thông đầu thứ hai kinh mạch độ khó khăn liền sẽ gia tăng, cho nên tại thông mạch một cảnh, càng về sau tu hành thì càng khó khăn.

Bị vây ở thông mạch tiểu thành, vô pháp đột phá đại thành, hoặc là bị vây ở một đầu cuối cùng kinh mạch, khó mà đột phá thông mạch viên mãn người, thể nhưng là có khối người.

Tu luyện công pháp càng mạnh, nguyên khí càng mạnh, nhưng kinh mạch cũng càng thêm bền bỉ, càng khó đã thông, mà tu luyện công pháp yếu kém, nguyên khí yếu, kinh mạch cũng yếu, cho nên tại thông mạch một cảnh trong, đột phá tu vi độ khó khăn đều không kém bao nhiêu, mà giống Giang Hàn như vậy, không thể nghi ngờ là khó trong chi nạn.

Hắn xem chừng, ít nhất phải đem Nộ Lôi Kích tu luyện tới tầng thứ hai, thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí đạt tới hai thành khoảng chừng, tài năng đã thông đầu thứ hai kinh mạch.

Nộ Lôi Kích môn võ kỹ này, tổng cộng chia làm ba tầng.

Luyện thành đệ nhất tầng, đang thúc giục động thời điểm như cũ lấy tự thân nguyên khí làm chủ, hơi có thể phụ gia một bộ phận Lôi chi nguyên khí, hình thành tương đối Nhỏ yếu Nộ Lôi chi đánh.

Mà luyện thành tầng thứ hai, Lôi chi nguyên khí chất lượng so với đệ nhất tầng, có hoàn toàn khác biệt biến hóa, thôi phát Nộ Lôi Kích thời điểm sau, bắt đầu biến thành lấy Lôi chi nguyên khí làm chủ, dần dần có thể phát huy ra Nộ Lôi Kích uy lực chân chính.

Về phần cuối cùng tầng thứ ba, Lôi chi nguyên khí đem chiếm cứ tự thân nguyên khí ba phần đến ngũ thành, công kích thời điểm có thể kích phát ra mất trần có thể thấy sấm sét vang dội, bá đạo vô cùng!

Năm ngày xuống tới.

Giang Hàn thể nội Lôi chi nguyên khí đã từ một sợi biến thành một đoàn nhỏ, bất quá khoảng cách luyện thành đệ nhất tầng cần thiết Lôi chi nguyên khí, như cũ có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

Cái này cái tiến độ tu luyện, đối với thường nhân mà nói, tất nhiên là đầy đủ hài lòng, nhưng Giang Hàn lại cũng không là hết sức hài lòng, làm lược cau mày.

"Dựa theo loại tốc độ này, luyện thành đệ nhất tầng, chỉ sợ cần mười chừng năm ngày, luyện thành tầng thứ hai ít nhất phải một tháng trở lên, Thanh Huyền bång chi trước khi chiến đấu, chỉ sợ là khó mà luyện thành tầng thứ hai."

Ngồi đang bế quan trong phòng, Giang Hàn một bên hấp thu Lôi chi nguyên khí, một bên lộ ra một vòng trầm ngâm.

Mà liền tại hần trăm ngâm thời điểm, một loại cảm giác kỳ quái, đột ngột từ trong lòng dâng lên, hần mơ hồ cảm thấy giữa thiên địa nguyên khí, bắt đầu nhận một loại ảnh hưởng nghiêm trọng.

Hòa hệ một hệ các loại nguyên khí dần dần nhược hóa, mà Thủy hệ nguyên khí bắt đầu dần dần tăng cường, đồng thời Lôi chi nguyên khí, cũng đồng dạng bắt đầu tăng cường!

"Đây là. . ."

Hần trong lòng hơi động, rồi đi phòng bế quan, đến đến sân vườn trong, ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời liền nhìn thấy trên bầu trời dần dần tụ lại lên từng mảnh từng mảnh mây đen, cuối cùng dày đặc tại Thiên Khung trên cao, che khuất bầu trời.]

Tuy nhiên nước mưa còn chưa hạ xuống, nhưng mây đen kia trong, đã mơ hồ có lói hồ như tia chớp, mà giữa thiên địa Lôi chi nguyên khí, cũng bắt đầu kịch liệt gia tăng.

"Ngày mưa đông tượng a."

Giang Hàn ngẩng đầu nhìn bầu trời, trong đôi mắt quang mang chớp lên.

Dựa theo đạo lý tới nói, dạng này Thiên Tượng, Lôi chi nguyên khí kịch liệt gia tăng, không thể nghi ngờ là tu luyện Nộ Lôi Kích tốt nhất thời điểm, nhưng Nộ Lôi Kích môn võ kỹ này Công Quyết trong, lại tại cuối cùng cực kỳ nghiêm túc đưa ra, nghiêm cấm tại ngày mưa đông tượng thời điểm tu luyện Nộ Lôi Kích.

Bởi vì ngày mưa đông tượng thời điểm, Lôi chi nguyên khí kịch liệt gia tăng, nếu là ở lúc này tu luyện Nộ Lôi Kích, nạp Lôi Nguyên nhập thể, rất dễ dàng dẫn phát thiên lôi đánh đỉnh!

Khi đó, liền xem như Đan Nguyên Vũ Vương, đều muốn hải nhiên tránh lui, không dám tới.

Huống hồ.

Coi như chú ý cẩn thận một số, có thể né qua thiên lôi, cũng dễ dàng bị kịch liệt gia tăng Lôi chi nguyên khí vây quanh, không bị luyện hóa Lôi chi nguyên khí là cực kỳ cuồng bạo, một khi tụ lại quá nhiều, liền giống như vô số tu luyện Lôi Hệ pháp quyết thông mạch Vũ Sư, tại thân thể bốn phía điên cuồng oanh tạc.

Cái này cũng tuyệt không phải người thường có thể tới.

"Thiên lôi đánh đỉnh, như thế cái vấn đề. . ."

Tụ lại quá nhiều Lôi chi nguyên khí, Giang Hàn cũng không e ngại, hần rõ ràng chính mình thể phách, coi như bị đông đảo thông mạch Vũ Sư vây công, cũng không ngại.

Nhưng nếu là thiên lôi đánh đỉnh, cái này cũng có chút khủng bố, nhất kích phía dưới chỉ sợ có thể trực tiếp đem người chém thành tro bụi, tuy nói hần biết mình bị trăm thủ cũng không chết, nhưng nếu là bị đánh thành tro bụi, trời mới biết còn có thể khôi phục hay không tới.

Ngày mưa đông tượng phía dưới, tu luyện Nộ Lôi Kích, cái này nhưng so sánh tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết cái gì còn điên cuồng hơn.

"Chờ một chút, nếu như ta nhớ không lầm lời nói, Linh Thực Viên bên kia, giống như có một gốc Lôi Kích Thảo?"

Ngay tại Giang Hàn trên mặt âm tình bất định thời điểm, hần đột nhiên nghĩ đến cái gì, thần sắc nhất động.

Lôi Kích Thảo!

Đây là một loại rất dễ dẫn thiên lôi đánh rớt linh thảo, nhưng nó lại có một loại cực kỳ tính chất đặc thù, có thể đem đánh rớt thiên lôi chi uy đạo nhập khắp nơi, lợi dụng khắp nơi đến tiếp nhận.

Thiên lôi cố nhiên uy thế khủng bố, nhưng bỏ vào kiên dày Đại Địa Chi Thượng, lại đủ để bị sơn hà gánh chịu, chi là thiên lôi, có thể nào rung chuyển ưc Vạn Lý Sơn Hà khắp nơi?

Đan Nguyên Vũ Vương cũng không dám ngạnh kháng thiên lôi, mà chỉ là một gốc yếu ớt linh thảo, lại có thể Dẫn Lôi đánh rơi mà tự thân không tổn hao gì, trong thiên địa này tạo hóa thần kỳ, cũng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

"Có Lôi Kích Thảo lời nói, có ngày tia chớp rơi, cũng nhất định là bỏ về phía này Lôi Kích Thảo, nếu là có thể tại này phụ cận tu hành, khi nhưng bắt tất dễ ý thiên lôi ảnh hưởng."

Giang Hàn hơi trầm ngâm một chút, vẫn là lộ ra một vòng quả quyết.

Lôi Kích Thảo chỗ, là Linh Thực Viên bên trong vườn, mà cái chỗ kia, trừ Linh Thực Viên cao giai chấp sự cùng Hồ lão bên ngoài, cũng chỉ có hần cùng Hồ Tiểu Ngọc có thể tùy tiện đi vào, cũng không lo lắng bị phát giác.

Hướng hồ coi như bị phát giác cũng không sao, hấn cũng sẽ không phá hư linh dược gì, bất quá là tại Lôi Kích Thảo che chở phía dưới, tu luyện Nộ Lôi Kích mà thôi.

Linh Thực học đồ, Hồ lão đệ tử, thân phận như vậy, chỗ tốt cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Mắt thấy mưa rào tầm tã sắp rơi xuống, Giang Hàn cũng không có thay quần áo, cùng Giang Tuyết nói một tiếng, liền vội vàng đi ra ngoài, cấp tốc đi vào Linh Thực Viên bên trong vườn.

Lúc này bên trong trong vườn hoàn toàn yên tĩnh, cũng không có bất kỳ cái gì thân ảnh, Giang Hàn cẩn thận đi đến bên trong vườn một bên, đi vào một mảnh ước chừng sáu trượng phương viên trồng trái khu vực.

Tại cái này trồng trái trong khu vực tâm, lẻ loi trổ sinh trưởng một gốc thanh sắc tiem cỏ.

Nếu không có tới qua mấy lần bên trong vườn, lại đối Lôi Kích Thảo hình thái rất tinh tường, rất khó coi ra cũng là như thế một gốc phổ thông tiem cỏ, có thể tới thiên lôi oanh kích.

Phụ cận sáu trượng phương viên trồng trái khu vực, không hề gieo trồng bất luận cái gì Linh Thực, hiển nhiên có thể tới thiên lôi, chỉ có Lôi Kích Thảo cái này một loại Linh Thực.

Giang Hàn không có đứng tại biên giới, cũng không có đi đến chính giữa, mà chính là không sai biệt lắm đi vào trong khoảng cách có ba trượng khoảng cách địa phương, khoanh chân ngồi xuống tới.

Ầm ầm! !

Đúng vào lúc này, bầu trời một đạo sấm sét bỗng nhiên nổ vang, điếc màng nhĩ người vù vù, khủng bố Thiên Uy ầm vang buông xuống, nhượng Giang Hàn cả người thân thể cứng đờ, cảm nhận được một loại cực kỳ nhỏ bé, phảng phất tại mặt đối không thể tới cuộn cuộn Thiên Uy cảm giác.

Đạo này thiên lôi oanh minh về sau, phảng phất nhận cái gì dẫn đạo, bỗng nhiên từ trên chín tầng trời bỏ xuống, mặc dù có chút tinh tế, nhưng vẫn cũ cho người ta một loại không thể chống cự cảm giác.

Tư!

Tinh tế thiên lôi rơi vào này một gốc dài hơn thước Lôi Kích Thảo phía trên, dọc theo Kỳ Thân rót vào khắp nơi, vền vẹn chỉ làm cho Lôi Kích Thảo hơi lóe sáng một điểm, liền không tiếp tục xuất hiện còn lại dị trạng.

"Quả nhiên không ngại."

Giang Hàn ngồi xếp bằng ở chỗ kia, mơ hồ cảm thấy dưới thân khắp nơi, hơi chấn động động một cái, liền là trở nên bằng phẳng, này ngưng tụ đến làm cho người kinh dị Lôi Đình Chi Lực, đánh vào khắp nơi về sau, liền giống như trâu đất xuống biển, không thấy tung tích, vô pháp rung chuyển núi này bờ sông mây may.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Đạo Ngân Cùng Thiên Lôi!

Có Lôi Kích Thảo che chở, Giang Hàn trong lòng yên tâm không ít, lập tức bắt đầu vận chuyển Nộ Lôi Kích pháp quyết, bất quá hấn như cũ có chút cẩn thận từng li từng tí, không có đem pháp quyết toàn lực vận chuyển.

Ngày mưa đông tượng phía dưới, Lôi chi nguyên khí chẳng những nồng đậm, mà lại càng thêm ngưng tụ, mỗi một phần Lôi chi nguyên khí, cơ hồ đều bù đắp được bình thường hai ba phần, Tụ Liễm tốc độ cũng xa so với bình thường nhanh lên mấy lần!

Lộp bộp!

Cũng không lâu lắm, Giang Hàn bốn phía liền dần dần xuất hiện một số lồi hồ lấp lóe, đây là Lôi chi nguyên khí nồng đậm tới trình độ nhất định xuất hiện cảnh tượng.

Này từng đạo từng đạo tinh tế lồi hồ, đánh ở trên người hấn, phát ra tư tư thanh âm, nhưng cũng không có nhượng hấn da thịt trở nên cháy đen, ngược lại là giống như đúc như sắt thép, đem hấn da thịt thổi luyện phảng phất màu đồng cổ trạch, hơi có vẻ mảnh mai thân thể, tại lồi hồ không ngừng kích thích dưới, mơ hồ giống như lớn mạnh lớn hơn một chút.

Mỗi một lần hô hấp, đều có cực kỳ nồng đậm Lôi chi nguyên khí, bị hấn hút vào trong bụng.

Cái này nồng đậm Lôi chi nguyên khí, ở trong cơ thể hần lớp bóp một trận tẩy luyện về sau, cuối cùng toàn bộ rơi vào trong đan điền, bị Viêm Dương nguyên khí bao vây, sau đó lấy Nộ Lôi Kích pháp quyết luyện hóa.

Nguy hiểm thường thường cũng đại biểu cho cơ duyên và hiệu quả, giờ này khắc này, vô luận là Lôi chi nguyên khí mức độ đậm đặc vẫn là ngưng tụ trình độ, đều xa không phải bình thường nhưng so sánh, tu luyện Nộ Lôi Kích tốc độ đâu chỉ gần mười lần? !

Giang Hàn thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí, lấy cực nhanh cấp tốc lớn mạnh lấy.

Rầm rầm! !

Lại qua mấy hơi thở, trên bầu trời mây đen rớt cục nắm không được nước mưa, mưa rào tầm tã từ không trung vương vãi xuống, nồng đậm thủy chi nguyên khí lập tức che lại Lôi chi nguyên khí, trong nháy mắt liền đem Giang Hàn toàn thân thấm ướt.

Bất quá dù vậy, những Lôi đó cung nhưng như cũ tại Giang Hàn thân thể bốn phía không ngừng lấp lóe, thậm chí bởi vì nước mưa duyên cớ, những này lôi hồ trở nên càng thêm loá mắt, tại giọt mưa ở giữa lấp lóe kết nối, tựa như đem mỗi một giọt nước mưa, đều lấy lôi hồ kết nối đến cùng một chỗ.

Giang Hàn cả người, giống như đứng ngồi ở trong ánh chớp Thần Minh, cảnh tượng cực kỳ kinh diễm.

Tư tư! !

Thủy chi nguyên khí đối Nộ Lôi Kích không có bất kỳ cái gì hiệu quả, Giang Hàn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cũng không bình thường không thích nước, hần đem đại bộ phận tâm thần đều phóng tới bóc ra thủy chi nguyên khí cùng Lôi chi nguyên khí phương diện, đồng thời tăng cường Nộ Lôi Kích pháp quyết vận chuyển.

Mà theo nước mưa cọ rửa, Lôi chi nguyên khí cũng trực tiếp thừa dần lồi, tuy nói so với bình thường như cũ mạnh mấy lần trở lên, nhưng chênh lệch cảm giác lại là thật sự, Giang Hàn cũng dần dần đề bạt Nộ Lôi Kích pháp quyết vận chuyển trình độ, cuối cùng đem Nộ Lôi Kích pháp quyết toàn lực vận chuyển.

Lớp bóp!]

Toàn lực vận chuyển Nộ Lôi Kích pháp quyết, tại ngày mưa đông tượng phía dưới chỗ tạo thành hiệu quả, lại là so Giang Hàn tượng tượng còn cường hãn hơn, đại lượng Lôi chi nguyên khí điên cuồng tụ tập mà đến, lôi cuốn lấy bộ phận thủy chi nguyên khí, đúng là tại Giang Hàn đỉnh đầu cùng bốn phía, ngưng tụ ra một mảnh nho nhỏ lôi vân.

Cái này một đoàn nho nhỏ lôi vân, bao vây lấy Giang Hàn, không ngừng phát ra từng đạo từng đạo lôi hồ, đánh vào Giang Hàn trên thân, nhưng Giang Hàn có từng đợt tê dại cùng kim châm cảm giác.

Loại này tê dại cùng kim châm đan xen cảm thụ, so với tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết đau đớn càng thêm khó mà nhẫn nại, để cho người ta muốn dùng lực cào, Giang Hàn cũng có chút khó mà chịu đựng, nhưng cảm thấy được thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí phi tốc lớn mạnh, hần vẫn là cắn răng cường ép nhẫn nại.

Nhưng mà.

Ngày mưa đông tượng chung quy là Lôi Đình Chi Lực cuồng bạo nhất cùng nồng đậm Thiên Tượng, cho dù là khi nước mưa rơi xuống, cọ rửa khắp nơi thời điểm, Lôi chi nguyên khí như cũ chưa từng hoàn toàn tiêu tán, vẫn như cũ tràn ngập tại toàn bộ chân trời.

Lôi Kích Thảo thân thể liền có một bộ phận hấp dẫn Lôi chi nguyên khí công hiệu, mà giờ khắc này Giang Hàn, toàn lực vận chuyển Nộ Lôi Kích, cả người càng là tương đương với một gốc đại Lôi Kích Thảo!

Hai gốc Lôi Kích Thảo đang không ngừng tụ lại Lôi chi nguyên khí, rốt cục từ lượng biến dẫn đến chất biến, khiến cho trên bầu trời này một đám mây đen bắt đầu xoay tròn vận vẹo, mơ hồ có lôi hồ lấp lóe.

Giang Hàn bị Tiểu Lôi Vân vây quanh, cũng không cảm thấy được thiên tượng biến hóa, như cũ đang cố gắng bóc ra thủy chi nguyên khí cùng Lôi chi nguyên khí, cũng đem Lôi chi nguyên khí nạp nhập thể nội thôn phệ luyện hóa.

Tư tư! !

Thiên Khung trên cao, này một đoàn lôi vân không ngừng xoay tròn, dần dần đem chưa tán đi còn lại Lôi chi nguyên khí, tất cả đều ngưng tụ lại cùng nhau.

Khi này Lôi chi nguyên khí nồng đậm tới trình độ nhất định, phảng phất muốn hóa thành Lôi chi Linh Dịch thời điểm, mây đen rớt cục nắm không được trong đó Lôi Nguyên, một đạo sấm sét từ trên chín tầng trời bỗng nhiên bổ xuống.

Oanh! !

Cái này Kinh Lôi đang rơi xuống một nửa thời điểm, liền trực tiếp chia ra thành hai đạo hồ quang điện, một đạo hơi nhỏ một chút, thẳng đến Lôi Kích Thảo mà đi, một đạo khác thì là hơi lớn hơn một chút, thẳng đến Giang Hàn rơi xuống.

Tận đến giờ phút này, Giang Hàn mới phát hiện ra không đúng, đồng tử bỗng nhiên co rút lại, nhưng cũng đã đến không làm ra phản ứng gì, chỉ gặp này một đạo thiên lôi, trong nháy mắt đánh tan Giang Hàn đỉnh đầu Tiểu Lôi Vân, trực tiếp rớt vào trong cơ thể hắn.

Lộp bộp! !

Trong chớp nhoáng này, Giang Hàn liền tiếng kêu gào đều không thể phát ra, chỉ cảm thấy một cỗ thuần chủng Cực Dương khí tức, ở trong cơ thể hắn điên cuồng bạo phát, nhượng hắn tạng phủ cùng kinh mạch, đều bị tàn phá hủy diệt, cho dù là hắn Tinh Cương chi cốt, cũng tại cái này tia chớp phía dưới như băng tuyết tan rã đồng dạng chôn vùi.

Nhưng

Cũng chính là ở thời điểm này, từng đoàn từng đoàn màu xanh biếc hoa văn, đột nhiên ở trong cơ thể hắn xen lẫn quán quanh, đúng là cùng này chín ngày Lôi Đình Chi Lực đối kháng đứng lên.

Ẩn chứa Cực Dương Chi Lực, gần như có thể hủy diệt hết chín ngày lôi đình, tại này màu xanh biếc Đạo Ngân hoa văn trước đó, lại là vô pháp tác tiến một bước, bị không ngừng thôn phệ tan rã!

"Cái này. . ."

Cho là mình có thể muốn hóa thành tro bụi Giang Hàn, cảm thấy được trong cơ thể mình tình huống, đã là cả kinh ngạc, hiện tại đến xem, hắn tựa hồ vẫn là đánh giá thấp trong cơ thể mình loại kia đáng sợ khôi phục năng lực!

Dù cho là thiên lôi đánh đình, vậy mà đều vô pháp ma diệt cái kia quý dị Đạo Ngân hoa văn, tồn tại ở trong cơ thể hắn loại này khôi phục năng lực, quả nhiên là đạt tới Bất Tử Bất Diệt trình độ? !

Thiên lôi uy lực có bao nhiêu đáng sợ.

Đã từng Giang Hàn chỉ có thể tưởng tượng, cũng không phải là hết sức rõ ràng, dù là khi nhìn đến Lôi Kích Thảo dẫn thiên lôi rơi xuống thời điểm, cũng chỉ có thể cảm thấy được nó hủy diệt cùng Thuần Dương Chi Lực không thể chống cự.

Bây giờ bị thiên lôi đánh đình, hắn so sánh một chút đã từng Hồ lão thi triển qua Đan Văn chi lực, đạt được kết quả là, cả hai căn liền không so được!

Đan Nguyên Vũ Vương tại thiên lôi trước mặt, căn không thể tới, cũng không phải là cái gì nói ngoa!

Có lẽ tại Vũ Vương phía trên ngưng Tinh Vũ hoàng, thậm chí tích cung Võ Tông, có thể có chống cự Thiên Lôi Chi Lực, nhưng ít ra Đan Nguyên Vũ Vương phát huy ra lực lượng, là xa xa không kịp đạo này thiên lôi.

Nhưng

Chính là như vậy khủng bố một đạo thiên lôi, vậy mà như cũ vô pháp đem hắn hủy diệt.

Mà lại Giang Hàn rõ ràng cảm thấy được, trong cơ thể hắn cái kia đạo Ngân Văn lý cùng Thiên Lôi Chi Lực, cũng không phải là triệt tiêu lẫn nhau, mà chính là tựa như một tòa cự phong, mặc cho Thiên Lôi Chi Lực xen lẫn, đều nguy nhưng bất động, khó mà rung chuyển mây may.

Cái này cũng không thể nghi ngờ là đại biểu cho, cái kia đạo Ngân Văn lý tồn tại, là muốn xa cao hơn nhiều thiên lôi cấp bậc, dạng này sự tình đã có chút vượt qua Giang Hàn tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Luyện Hóa Lôi Nguyên

Tại hủy diệt cùng Sáng Sinh trong, Thiên Lôi Chi Lực dần dần vẫn diệt, mà Giang Hàn thể nội này cơ hồ hoàn toàn kích phát ra đến từng đạo từng đạo hoa văn Đạo Ngân, cũng theo đó dần dần biến mất.

Khi hết thảy trở về hình dáng ban đầu thời điểm, Giang Hàn bên trong chấn động trong lòng cũng dần dần bình phục lại, hắn kiểm tra một chút thân thể của mình tình huống, trên mặt lộ ra một tia kinh hi.

Thiên lôi đánh dưới đình, rớt vào trong cơ thể hắn Lôi Đình Chi Lực, tràn ngập vô tận hủy diệt chi lực, nhưng lúc này, hủy diệt chi lực tất cả đều bị triệt tiêu, còn lại cũng là một bộ phận tinh thuần Lôi Nguyên!

Thiên lôi bên trong ẩn chứa Lôi Đình Chi Lực khủng bố đến mức nào? !

Dù là cuối cùng còn lại Lôi chi nguyên khí, mười không còn một, cũng như cũ vô cùng to lớn, chiếm cứ Giang Hàn đan điền cả bộ, nếu không có Giang Hàn đan điền cứ như vậy lớn, chỉ sợ còn thừa còn muốn càng nhiều.

Những này Lôi chi nguyên khí đã biến mất hủy diệt tính chất, không hề cuồng bạo, nhưng chiếm cứ lấy Giang Hàn đan điền, lại như cũ cho Giang Hàn một loại nhét đầy cảm giác, giống như sền sệt bột nhão.

"Lôi chi nguyên khí. . . Không, đây cũng không phải là Lôi chi nguyên khí, mà chính là Lôi chi chân nguyên."

Cẩn thận cảm giác một phen về sau, Giang Hàn trong đôi mắt vui sướng dần dần biến mất, thay vào đó là một vòng về mặt ngưng trọng.

Nguyên khí cùng chân nguyên, là hoàn toàn khác biệt!

Tụ Nguyên Vũ Sur, chính là tại bát mạch quán thông về sau, lấy to lớn nguyên khí áp súc ngưng tụ, cuối cùng Tụ Liễm thành chân nguyên, nói cách khác, chân nguyên chính là Tụ Nguyên Vũ Sur tài năng chạm đến lực lượng.

Đối với thông mạch Vũ Sur mà nói, muốn lấy nguyên khí luyện hóa chân nguyên, chỉ sợ là rất khó rất khó.

Giang Hàn đành chỉ Nộ Lôi Kích pháp quyết vận chuyển, ném thử dùng Viêm Dương nguyên khí dẫn xuất một chút xiu Lôi chi chân nguyên, ném thử luyện hóa.

Như không cách nào luyện hóa, như vậy hẳn chỉ có thể triệt để kích phát cái này một đoàn Lôi chi chân nguyên, để nó ở trong cơ thể mình triệt để cuồng bạo, đem Đạo Ngân hoa văn lần nữa kích phát ra đến, đem toàn bộ xóa bỏ rơi mới được.

Tư tư!

Ước chừng mấy hơi thở về sau, Giang Hàn thần sắc nhất động, cảm thấy được bị hấn dẫn xuất một chút xiu Lôi chi chân nguyên, dần dần phân giải làm Lôi chi nguyên khí, bị hấn thôn phệ luyện hóa.

"Có thể luyện hóa."

Xác định cái này đoàn Lôi chi chân nguyên, mình có thể luyện hóa về sau, Giang Hàn nhất thời hô khẩu khí, đây chính là thiên lôi đánh đỉnh về sau lưu lại, là tinh thuần nhất Lôi Nguyên, hơn nữa còn rất dễ luyện hóa.

Nếu là hấn luyện hóa không, chỉ có thể đem hàng ra ngoài thân thể hoặc là xóa bỏ, chẳng khác nào là đem một hồ lô Nguyên Khí Đan toàn bộ đổ vào trong nước bùn, chỉ sợ trong thời gian ngắn đều khó mà thăng bằng tâm tính.

Hiện tại.]

Bộ phận này Lôi chi chân nguyên, tuy nhiên đến từ từ chia hiểu biết thành Lôi chi nguyên khí, sau đó tài năng luyện hóa, nhưng chung quy là có thể luyện hóa, nhưng Giang Hàn trong lòng nhẹ nhàng lời.

Lúc này hấn ngược lại có chút thống hận chính mình đan điền quá nhỏ, dung nạp không nhiều lắm Lôi chi chân nguyên, cuối cùng làm ngắn ấy.

Bất quá.

Dù là cứ như vậy một bộ phận, hấn cẩn thận đánh giá tính một chút, chỉ cần có thể hoàn toàn luyện hóa, hẳn là cũng đầy đủ hấn luyện thành Nộ Lôi Kích tầng thứ hai.

Chờ luyện thành Nộ Lôi Kích tầng thứ hai, chờ một lần ngày mưa đông tượng, tái dẫn một lần thiên lôi đánh đỉnh, đoán chừng liền có thể luyện thành tầng thứ ba, không đủ lời nói liền một lần nữa.

Biết mình thân thể ngay cả Thiên Lôi đều không thể hủy diệt về sau, vậy dĩ nhiên muốn vật tận kỳ dụng.

Tuyển Viêm Dương Tinh Thần Quyết xem như chủ tu công pháp, vì cũng là không e ngại Viêm Dương Chi Lực, có thể toàn lực vận chuyển điên cuồng tu hành, bây giờ Nộ Lôi Kích cũng có Tốc Thành Chi Pháp, ngược lại là vô Tâm cảm Liễu, Liễu thành rừng.

Rầm rầm! !

Nước mưa như trước đang không ngừng rơi xuống, Giang Hàn lại không có ý định tiếp tục hấp thu Lôi chi nguyên khí, thể nội Lôi Nguyên cũng đã đầy đủ hấn luyện hóa, lại hấp thu Lôi chi nguyên khí nhập thể, coi như chống đỡ không chết, cũng phải chống đỡ khó chịu.

Nhìn xem cách đó không xa gốc cây kia gặp thiên lôi, không có chút nào biến hóa Lôi Kích Thảo, Giang Hàn đứng dậy, bởi một thanh trên mặt nước mưa, Viêm Dương nguyên khí kích phát, bao phủ bên ngoài cơ thể, nhưng nước mưa tất cả đều bốc hơi.

Lại nhìn chung quanh một chút, xác định không có người về sau, Giang Hàn lặng yên không một tiếng động rời đi Linh Thực Viên, chỗ mình ở, lại trở lại phòng bế quan bên trong.

...

Nửa tháng sau.

Vắng vẻ phòng bế quan bên trong, Giang Hàn lặng lẽ bàn ngồi ở trung ương, phảng phất đã bảo trì cái tư thế này hồi lâu, nhưng trên thân lại không có nửa điểm hạt bụi.

Ở trong cơ thể hần, Viêm Dương nguyên khí giống như Lò luyện, cuộn cuộn chuyển động, cái này Lò luyện đi đến xâm nhập ba phần, làm theo chuyển hóa làm kim bạch sắc xen lẫn Lôi Hỏa Nguyên Khí, mà lại hướng bên trong, thì là một đoàn tinh thuần Lôi chi chân nguyên, cũng là sau cùng thừa xuống một đoàn.

Tại Lôi Hỏa Nguyên Khí luyện hóa phía dưới, sau cùng cái này một đoàn Lôi chi chân nguyên, cấp tốc phân giải, hóa thành Lôi chi nguyên khí, dung nhập vào Giang Hàn Viêm Dương nguyên khí bên trong.

Rốt cục.

Tại chưa tới nửa giờ sau, bởi vì thiên lôi đánh đỉnh mà đạt được sau cùng một đoàn Lôi chi chân nguyên, cũng bị Giang Hàn luyện hóa hoàn tất, bây giờ hần, thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí đã đạt tới chính thể nguyên khí hai thành nửa nhiều, thậm chí vượt qua tu luyện Nộ Lôi Kích tầng thứ hai yêu cầu.

Bất quá hần cho đến nay còn không có thi triển qua một lần Nộ Lôi Kích, không có cách, không đem Lôi chi chân nguyên luyện hóa, trời mới biết đột nhiên vận dụng nguyên khí, hội dẫn phát cái dạng gì kết quả.

"Rốt cục luyện hóa hoàn tất, có cái này hai thành nửa Lôi Hỏa Nguyên Khí, tu luyện Nộ Lôi Kích đệ nhất tầng cùng tầng thứ hai, chắc là phát tay có thể thành, bất quá ở trước đó. . ."

Giang Hàn mở to mắt, trong đôi mắt tựa hồ có một đạo Lôi Mang chợt lóe lên, hần sau khi hít sâu một hơi, lại một lần nữa nhắm mắt lại.

Đem thể nội lớn mạnh nguyên khí vững chắc một phen về sau, hần quả quyết không chế nguyên khí trong cơ thể, lấy Lôi Hỏa vì Phong, lấy Viêm Dương vì đuôi, hướng về đầu thứ hai kinh mạch đánh tới!

Như là đã có đầy đủ Lôi Hỏa Nguyên Khí, tự thân nguyên khí cũng đã cường đại tới trình độ nhất định, Nộ Lôi Kích ngoại công ngược lại không gấp lấy đi luyện, hần muốn trước nhất cô tác khí, đã thông đầu thứ hai kinh mạch!

Lộp bộp! !

Lôi Hỏa Nguyên Khí ẩn chứa lực lượng, so Viêm Dương nguyên khí muốn cường hoành ba phần, tại hai thành nửa Lôi Hỏa Nguyên Khí dẫn đạo dưới, này đầu thứ hai thành kinh mạch chừng không có kiên trì bao lâu, liền bị xông lên mà ra.

Lôi Hỏa xen lẫn nguyên khí rót vào đầu thứ hai kinh mạch bên trong, đem cấp tốc mở đất triển khai.

Bởi vì đã không phải lần đầu tiên đã thông kinh mạch, Giang Hàn động tác không chút hoang mang, lộ ra rất là xe nhẹ đường quen, theo đầu thứ hai kinh mạch tại nguyên khí thổi luyện phía dưới, dần dần bên bờ cổ hóa xuống tới, đầu thứ hai kinh mạch rốt cục triệt để bị đã thông!

Thông Mạch Cảnh.

Đã thông một đường kinh mạch vì tiểu thành, đã thông tam điều vì đại thành, bát mạch đều là thông, là vì viên mãn, bây giờ Giang Hàn, đã đi tới thông mạch đại thành cánh cửa trước đó.

"Bằng vào ta bây giờ Lôi Hỏa Nguyên Khí độ cường hoành, điều thứ ba này kinh mạch, hần là cũng có thể nhất cô tác khí xông mở, bất quá bằng vào một môn vũ kỹ chỉ pháp đột phá cảnh giới, liên tục đã thông hai đường kinh mạch lời nói, chủ tu Tinh Thần Luyện Nguyên cũng quá mức nồng cạn, bất lợi cho căn cơ vững chắc, vẫn là hoãn một chút cho thỏa đáng."

Từ bỏ trực tiếp trùng kích thông mạch đại thành ý nghĩ, Giang Hàn lấy ra một cái Nguyên Khí Đan ăn vào, chậm chạp luyện hóa, bổ sung chính mình vừa rồi tiêu hao, đồng thời vững chắc lấy đề bạt một đoạn tu vi.

Đã thông đầu thứ hai kinh mạch, lại luyện hóa hai thành nửa Lôi Hỏa Nguyên Khí.

Bây giờ hần, nguyên khí trong cơ thể vô luận là chất vẫn là lượng đều có tăng lên cực lớn, đại khái tính toán, chỉ ít đề bạt nhiều lắm là năm thành!

Tuy nói nguyên khí đề bạt ngũ thành, không có nghĩa là chính thể thực lực liền có thể trực tiếp đề bạt ngũ thành, nhưng dạng này đề bạt không thể nghi ngờ là cực kì khủng bố!

Bình thường thông mạch Vũ Sư, mỗi đã thông một đường kinh mạch, nguyên khí đề bạt có thể đạt tới hai ba thành, cũng đã là tương đối cường hần, tu luyện công pháp chí ít cũng là Linh giai trong người nổi bật.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Gặp Lại

Khoảng cách lần sau Thanh Huyền băng chi chiến, còn có không đến một tháng thời gian.

Đối với lần này Thanh Huyền băng chi chiến, Giang Hàn vẫn là tương đối đề ý, bởi vì bí cảnh tu hành đôi bây giờ hắn mà nói, cũng vẫn như cũ là mười phần trọng yếu, có thể đối với hắn thể phách có tăng lên cực lớn.

Lần trước là bởi vì đánh vỡ ghi chép, ngoài định mức đạt được mười ngày bí cảnh tu hành, nhưng hắn như cũ cảm thấy có chút vẫn chưa thỏa mãn, lần này nếu là muốn so với lần trước thời gian dài hơn, này ít nhất cũng phải đạt chân Thanh Huyền bảng Top 3 mới được.

Đứng hàng Thanh Huyền bảng ba người trước vật, Giang Hàn tuy nhiên không có cẩn thận hiểu biết qua, nhưng đại khái suy đoán một chút, ít nhất cũng cần phải là Thông Mạch Cảnh viên mãn nhân vật.

Tại Thanh Huyền trong học viện, có thể đạt chân Thông Mạch Cảnh viên mãn nhân vật, vô luận là tu luyện công pháp, vẫn là cảm tột tư nguyên, đều xa không phải Quỷ Dao khách này loại nhân vật chỗ có thể sánh được, thực lực chỉ sợ cũng chênh lệch rất lớn.

Nếu là hắn có thể tại trong lúc này, đạt chân Thông Mạch Cảnh đại thành, vậy liền không có áp lực chút nào.

"Tinh Thần Luyện Nguyên chủ tu công pháp cần đuổi theo, mặt khác nguyên khí đề bạt quá mức cấp tốc, khống chế cùng kích phát đều có chút miễn cưỡng, không bằng trước đó như vậy như cánh tay sai sử, đều cần cùng có một phen mới được."

Giang Hàn trong lòng thì thảo một câu, nhìn xem tự mình xói thả đan dược bình ngọc, bên trong Nguyên Khí Đan đã còn sót lại một khóa, hơi lắc đầu về sau, đứng lên, dự định lại đi mua một số.

Đặt chân Thông Mạch Cảnh về sau, nếu muốn bảo trì tu vi nhanh chóng đề bạt, Nguyên Khí Đan cơ hồ là không thể gián đoạn, mà một cái Nguyên Khí Đan, hắn chỉ cần một hai ngày liền có thể hoàn toàn luyện hóa thành tự thân nguyên khí, dạng này tiêu hao so với Thông Mạch Cảnh trước đó, có thể nói là nhiều không chỉ một lần.

"Không biết cao hơn Nguyên Khí Đan nhất giai loại kia Tụ Nguyên Đan, hiệu quả như thế nào."

Giang Hàn rời đi dinh viện, một bên hướng về Thanh Huyền học viện nội bộ cửa hàng đi đến, một bên lộ ra một vòng về do dự.

Tụ Nguyên Đan.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần tên, liền biết loại đan dược này hắn là thích hợp Tụ Nguyên Vũ Sư luyện hóa loại hình, ẩn chứa trong đó đã không phải là đơn thuần nguyên khí, mà chính là ngưng tụ về sau chân nguyên!

Một cái Tụ Nguyên Đan dược hiệu, tự nhiên là còn mạnh hơn Nguyên Khí Đan được nhiều, nhưng vấn đề ở chỗ, thông mạch Vũ Sư luyện hóa Tụ Nguyên Đan, cần đem chân nguyên phân giải làm nguyên khí về sau lại tiến hành luyện hóa, quá trình này sợ rằng sẽ lãng phí không ít dược hiệu.

"Ngược lại là có thể mua lấy một khóa thử một lần."

Đi vào nội bộ cửa hàng, Giang Hàn duy nhất một lần mua 20 mai Nguyên Khí Đan, lại mua một cái Tụ Nguyên Đan, Tụ Nguyên Đan giá tiền là Nguyên Khí Đan bốn lần, một cái liền cần 3,200 Thanh Huyền điểm, ngược lại để Giang Hàn có chút thịt đau.

Rời đi cửa hàng, Giang Hàn liền định ở chỗ, tiếp tục tu hành.

Nhưng,

Cơ hồ ngay tại Giang Hàn chân trước bước ra cửa hàng thời điểm, phía sau hắn trong cửa hàng, lại đột nhiên xuất hiện một sợi kinh phong, hướng về hắn phía sau lưng trực tiếp đánh tới.

Giang Hàn ánh mắt trầm xuống, sắc mặt bất biến, trái tay run một cái, đem thịnh phóng đan dược bình ngọc để vào Hư Không Giới, phải tay nắm chắc thành quyền, quay người chính là nhất quyền đánh ra.

Ầm!]

Sau lưng đánh tới cái kia đạo kinh phong, là một cái nổi bật thân ảnh, nhỏ và dài tổ thủ đồng dạng nắm chỉ thành quyền, cùng Giang Hàn quyền đầu đụng vào nhau, phát ra một tiếng yếu ớt không chấn động.

Không đợi Giang Hàn thấy rõ đạo thân ảnh kia bộ dáng, đối phương liền đột nhiên một bước phóng ra, chân đạp U Liên, đột ngột đi vào hắn bên trái, ngọc thủ đã dò xét bả vai hắn.

"Hừ!"

Giang Hàn nhẹ hừ một tiếng, lười nhác quan đối phương là nam hay là nữ, nửa người trên bỗng nhiên một bên, thân thể trực tiếp quét ngang, một chân lôi cuốn lấy kinh phong, hướng về phía đối phương gào thét mà đi.

Nhưng mà người kia thân pháp lại là cực kỳ quỷ dị, thậm chí càng vượt qua Quỷ Dao khách Quỷ Ảnh bước, thân ảnh lóe lên, liền vây quanh sau lưng của hắn, hướng về phía cổ của hắn bắt tới.

Nhưng lần này, Giang Hàn đã thấy rõ đối phương bộ dáng, trở tay nhất chường vung ra.

"Từ Yêu Sư tỷ nếu là tiếp tục náo loạn, ta liền muốn làm thật."

Oanh! !

Viêm Dương nguyên khí bạo phát, hóa thành một đạo chưởng ấn, hướng về đối phương oanh kích mà đi.

Ăn mặc màu tím nhạt lụa mỏng Tô Từ Yêu, thu về bàn tay, trên không trung nhẹ nhàng phát động hai lần, liền đem Giang Hàn đánh ra Viêm Dương nguyên khí tản ra đầy ra, đồng thời khanh khách một tiếng.

"Thăm dò một chút mà thôi, không đến mức tức giận a?"

"Tiếp qua nửa tháng mới là Thanh Huyền bảng chi chiến, Từ Yêu Sư tỷ như vậy vội vã qua đến xem xét, không phải là trong lòng không có lực lượng, muốn thăm dò kỹ?" Giang Hàn quét đối phương liếc một chút.

Vừa mới đơn giản giao phong, nhưng tâm tình của hắn cũng không hề tốt đẹp gì, cũng không phải bởi vì đối phương xuất thủ đánh lên, mà là bởi vì tại giao phong quá trình bên trong, hắn cảm thấy được chính mình giống như cũng không là năng đối thủ.

Chỉ ít loại kia huy sai tự nhiên, nhẹ nhõm như ý, là trước mắt hắn làm không được, Tô Từ Yêu tu vi hắn tuy nhiên không thể đoán được, nhưng ít ra cũng đã thông ba đường kinh mạch, tại Thông Mạch Cảnh đại thành phía trên.

Bất quá.

Chính mình cuối cùng vẫn là đuổi theo, mặc dù không phải là đối thủ, hắn cũng không sợ.

Tô Từ Yêu nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không trả lời, ngược lại là nhìn chăm chăm Giang Hàn nhìn xem, tình xảo cái cảm hơi giương lên, nói: "Quả thật đã đột phá thông mạch, nhanh như vậy tu hành tốc độ, nếu như không phải cảm giác không đúng, ngược lại thật sự là để cho người ta hoài nghi người có còn hay không là người."

"Có ý tứ gì?"

Giang Hàn nhướn mày.

"Lời giải thích này đứng lên cũng quá phiền phức, người muốn biết, có rảnh sẽ nói cho người biết, ta lần này tới tìm người, là muốn xin người giúp một chuyện, có thể không?"

Tô Từ Yêu bĩu một chút miệng, lộ ra một cái đáng thương thỉnh cầu bộ dáng.

"Không thể."

Giang Hàn đậm mặc một nói từ chối, xoay người rời đi.

Nếu không có rõ ràng năng tính cách, mà lại vừa mới còn bị đánh lên một chút, đối mặt năng bộ này làm cho người thương tiếc bộ dáng, ngược lại thật sự là có khả năng bị mê hoặc.

Dù là mặt ngoài một nói từ chối, Giang Hàn cũng vẫn như cũ là cường chế nội tâm cuốn cuộn khí huyết, hắn không biết Tô Từ Yêu đến tột cùng tu luyện là công pháp gì, không phải là mê hoặc tâm thần con người một loại?

"Ai ai, chó đi a."

Tô Từ Yêu nhìn thấy Giang Hàn không có lời đi bộ dáng, cũng không có để ý, mà chính là cười hi hi đuổi theo, ngăn lại Giang Hàn, nói: "Tôi thiếu nghe trước một chút là gặp cái gì nha."

"Không nghe."

Giang Hàn vòng qua Tô Từ Yêu, tiếp tục đi lên phía trước.

Tô Từ Yêu vẫn không tức giận, đứng ở một bên cười yếu ớt nói: "Bồi Nguyên Đan người có muốn hay không?"

Bồi Nguyên Đan?

Nghe được cái từ này, Giang Hàn cước bộ dừng một cái, loại đan dược này hẳn nghe nói qua, chính là thích hợp nhất Thông Mạch Cảnh Cực Phẩm Linh Đan, chẳng những có thể cố Bồi Nguyên, cường hóa thể phách cùng nguyên khí, còn có thể tăng lên cực lớn đột phá Tụ Nguyên cảnh lúc, ngưng tụ chân nguyên xác xuất thành công.

Mà bây giờ Giang Hàn, bởi vì luyện hóa nhiều Lôi chi nguyên khí, nguyên khí trong cơ thể có vẻ hơi táo bạo bất định, nếu là có thể có một cái Bồi Nguyên Đan, lập tức liền có thể triệt để củng cố tu vi, tiếp theo dẫn thông Chương ba đường kinh mạch, đột phá thông mạch đại thành.

Đan dược này chính là thuộc về có thể ngộ nhưng không thể cầu một loại, trong đó có bao nhiêu trồng linh dược, đều là khó mà trồng trọt, khó mà sưu tập, tại Thanh Huyền học viện nội bộ cửa hàng cũng là cần không có.

Huống hồ.

Liền xem như có, giá cả chỉ sợ cũng phải là Tụ Nguyên Đan hơn gấp mười lần, thậm chí có khả năng vượt qua một thanh Linh Bình giá cả!

"Người có Bồi Nguyên Đan?"

Giang Hàn nhìn về phía Tô Tử Yêu.

Tô Tử Yêu khòe miệng hơi hơi giờ lên một tia đường cong.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Bên Trong Ngoài Vòng Pháp Luật Công

"Không có."

Tô Tử Yêu hi hi cười một tiếng, ngay tại Giang Hàn biến sắc thời điểm, lại lập tức lời nói nhất chuyển, nói: "Bất quá luyện chế Bồi Nguyên Đan linh dược, ta đã sưu tập không sai biệt lắm, còn kém sau cùng một phần chủ dược, Bồi Nguyên cỏ."

Giang Hàn nhướng mày, nói: "Cái này có quan hệ gì với ta?"

Tô Tử Yêu nghiêm mặt nói: "Trước đó không lâu ta ngẫu nhiên đạt được Bồi Nguyên cỏ tin tức, kết quả qua về sau phát hiện, gốc cây kia Bồi Nguyên cỏ bị một đầu Nhị Giai Hoang Thú viêm mẫn canh chừng, ta không có cách nào tại trước mặt nó lấy đi Bồi Nguyên cỏ lại toàn thân trở ra, cho nên định tìm người trợ giúp."

Nghe đến đó, Giang Hàn không khỏi lắc đầu, một mặt hoài nghi nói ra:

"Người nếu là đối phó không, coi như tăng thêm ta cũng chưa chắc có thể đối phó, tìm ta cái này mới đặt chân Thông Mạch Cảnh không lâu làm gì, mà lại người cùng tiếc Nhan sư tỷ quan hệ mật thiết, qua tìm nàng không phải tốt hơn?"

"Người nào nói cho người ta cùng với nàng quan hệ mật thiết?"

Tô Tử Yêu bĩu môi, nói: "Có một số việc cũng không thể chỉ nhìn bề ngoài, tóm lại Bồi Nguyên Đan cùng Bồi Nguyên cỏ sự tình, không thể để cho nàng biết."

"Này những người khác đâu?"

Giang Hàn luôn cảm thấy trước mắt cái này yêu nữ đang cho hắn Đào Hầm.

"Một gốc hoàn chỉnh Bồi Nguyên cỏ, có thể luyện ra chỉ ít hai lô Bồi Nguyên Đan, bây giờ trong học viện có Thông Mạch Cảnh tu vi, sau lưng đều có thể lực to lớn, một khi tìm bọn hắn, sự tình khả năng liền thoát ly chương không." Tô Tử Yêu bình tĩnh nói ra.

Giang Hàn nghe vậy, chần chờ một chút, đột nhiên cười nói: "Vậy người bây giờ đã tiết lộ cho ta, liền không sợ ta đem tin tức này bán đi?"

"Ta tin tưởng Giang Hàn sư đệ không biết."

Tô Tử Yêu đưa tình nhìn qua Giang Hàn, một đôi Tinh Mâu như có chút điểm sáng chói chỉ mang.

Ánh mắt này nhìn qua, cơ hồ tựa như là tín nhiệm vô điều kiện một dạng, khiến cho Giang Hàn có chút không chịu đựng nổi, mà lại càng như vậy, trong lòng của hắn liền càng cảnh giác, trên thế giới này cũng không có bánh từ trên trời rơi xuống chuyện tốt.

"Sư đệ thế nhưng là đang lo lắng cái gì? Ta lấy võ đạo tâm ma phát thế, cùng sư đệ ngươi liên thủ vào tay Bồi Nguyên có về sau, luyện chế ra Bồi Nguyên Đan phân bốn phần, sư đệ có thể lấy đi một phần."

Tô Tử Yêu nhìn lấy Giang Hàn một mặt trầm ngâm bất định biểu lộ, trực tiếp phát thế nói.

Tâm Ma Chi Thế tại võ giả bên trong, vẫn là tương đối nghiêm túc một loại lời thế, nếu là vi phạm, mặc dù nói không chắc sẽ xuất hiện cái gì phụ diện tình huống, nhưng tại đột phá cảnh giới, cùng ngày sau võ đạo tu hành phương diện, đều sẽ nhiều hơn một tầng căn tay, có rất ít người nguyện ý hạ Tâm Ma Chi Thế.

"Một phần tư a. . . Cũng là coi như công đạo."

Giang Hàn gặp Tô Tử Yêu trực tiếp lấy tâm ma phát thế, mà lại phân phối cũng không có vấn đề gì, không khỏi do dự, Bồi Nguyên Đan hẳn tự nhiên còn là muốn.

]

Nếu là thật sự có thể cầm tới Bồi Nguyên Đan, dù là chỉ có một hai khóa, cũng đủ làm cho hắn trong thời gian ngắn vững chắc căn cơ, thậm chí có thể lại liên thông số đường kinh mạch!

Cuối cùng.

Giang Hàn vẫn là quyết định, nhìn một chút Tô Tử Yêu dự định làm cái quỷ gì, tuy nói vừa rồi giao thủ ngắn ngủi, là hắn trước bị bức bách thôi động nguyên khí, rơi vào hạ phong.

Nhưng trên tay hắn át chủ bài đông đảo, vô luận là Lôi Hỏa Nguyên Khí, vẫn là bạo tẩu bí thuật, lại hoặc là lớn nhất căn Bất Tử Bất Diệt chi thể, đây đều là từng tầng từng tầng lực lượng chỗ.

"Sư đệ nếu là ngại ít, một phần ba cũng chưa chắc không thể, bất quá lời như vậy, tại cầm tới Bồi Nguyên cở trước đó, hành động cần hoàn toàn bằng vào ta làm chủ."

Tô Tử Yêu gặp Giang Hàn đã dao động, liền tiếp theo mở miệng nói.

"Không cần, một phần tư là đủ."

Giang Hàn trong lòng bàn tính một chút, cuối cùng vẫn đón lấy đôi phương mời.

Một gốc hoàn chỉnh Bồi Nguyên cở có thể luyện chế hai đến ba lô Bồi Nguyên Đan, cụ thể số lượng hắn cũng không hiểu biết, nhưng y theo Linh Thực Kỳ Thảo phần trong, đối Bồi Nguyên cở dụng pháp trong giới thiệu thuyết pháp, một gốc hoàn chỉnh Bồi Nguyên cở, cuối cùng luyện chế ra đan dược hẳn là sẽ không ít hơn so với mười hai khóa.

Dạng này cho dù là một phần tư, cũng ít nhất có thể cầm tới ba khóa Bồi Nguyên Đan.

Bồi Nguyên Đan loại đan dược này cùng Nguyên Khí Đan khác biệt, dược hiệu là hội giảm dần, phục dụng viên thứ hai, nhiều nhất chỉ có viên thứ nhất dược hiệu một nửa, viên thứ ba làm theo lại giảm xuống một nửa, ba khóa liền đã đầy đủ.

Hành động hoàn toàn lấy nàng làm chủ, vẫn là miễn đi, mặc dù nói mình có Bất Tử Chi Thân, thiên lôi đều phách không chết, nhưng hắn cũng không muốn bị người khác chỉ huy một trận sau cùng còn rơi vào trong hố.

"Này liền nói rõ."

Tô Tử Yêu cười mỉm gật đầu.

Giang Hàn hỏi: "Lúc nào xuất phát?"

Tô Tử Yêu nháy mắt mấy cái, nói: "Việc này không nên chậm trễ, càng sớm càng tốt, ngươi nếu là không có chuyện khẩn yếu, hiện tại liền có thể đi."

"Chờ một lát một hai ngày như thế nào?"

Giang Hàn thử thăm dò hỏi một câu.

Tô Tử Yêu trầm ngâm một chút, cuối cùng gật gật đầu, nói: "Nhiều nhất hai ngày, chỗ kia tuy nhiên có Hoang Thú trông coi, nhưng nếu là bị phát hiện, tin tức truyền bá ra, liền sẽ tăng thêm quá nhiều phiền phức."

"Này hai ngày sau đó, ngoài học viện gặp."

Giang Hàn tìm không ra sơ hở gì, gật gật đầu về sau, liền bước nhanh hướng về chỗ ở đi đến.

Đưa ra chờ một lát hai ngày, một mặt là muốn dò xét một chút, một phương diện khác, hắn muốn nhờ cái này hai ngày thời gian, đem Nộ Lôi Kích ngoại

công luyện thành.

Linh giai vũ kỹ, bình thường đều chia làm bên trong pháp cùng ngoại công, có thể tách ra tu luyện, cũng có thể đồng bộ tu hành, luyện hóa Lôi chi nguyên khí, chính là Nộ Lôi Kích bên trong pháp, mà đem Lôi chi nguyên khí kích phát ra đến, thì là Nộ Lôi Kích ngoại công.

Bởi vì trước đó thiên lôi đánh đỉnh nguyên nhân, Nộ Lôi Kích bên trong ngoài vòng pháp luật công Giang Hàn không thể đồng thời tu hành, bắt quá Lôi chi nguyên khí dồi dào tình huống dưới, ngoại công tu hành vẹn vẹn chỉ cần kích phát Lôi chi nguyên khí, hết sức dễ dàng, theo Giang Hàn, hai ngày thời gian hẳn là có thể nắm giữ cái bảy tám phần.

Chỗ ở về sau, Giang Hàn đem sự tình đơn giản cùng Giang Tuyết nói một chút, liền luyện lên Nộ Lôi Kích ngoại công.

...

Hai ngày sau.

Trong đình viện, Giang Hàn chính đứng ở một góc, hai con ngươi lẫm lẫm, đột nhiên hướng về phía trước cất bước, nhất quyền hư không đảo ra.

"Nộ Lôi!"

Lộp bộp!

Từng tia từng tia lôi hồ tại Giang Hàn trên nắm tay vờn quanh, đồng thời lôi cuốn lấy điểm điểm sí điểm, hướng về ngay phía trước ầm vang bạo phát, hóa thành một đạo Lôi Hỏa chi quyền, lướt ngang mấy trượng về sau, vừa rồi tại Giang Hàn không chế dưới, khó khăn lắm đình chỉ tại vách tường biên giới, cũng chậm rãi tán đi.

"Không chế trong tay, vẫn còn có chút độ khó khăn, không thể linh hoạt thi triển, bắt quá đơn thuần bạo phát uy lực, ngược lại là không có bất cứ vấn đề gì."

Nhìn lấy trong hư không dần dần tán đi Lôi Hỏa Nguyên Khí, Giang Hàn gật gật đầu.

Nộ Lôi Kích bên trong pháp, hẳn sớm đã vững vàng đạt tới tầng thứ hai trình độ, mà Nộ Lôi Kích ngoại công lại tương đối đơn giản, hẳn chỉ dùng nửa ngày liền nắm giữ kích phát Lôi Hỏa Nguyên Khí phương pháp, còn lại một ngày rưỡi, đều là tại đoán luyện chương không lực, ý đồ làm đến như cánh tay sai sử.

Bây giờ thành quả, tuy nói không đạt được như cánh tay sai sử trình độ, nhưng hẳn đã có thể làm được vô luận là tay không tác sát, vẫn là tay cầm Xích Viêm Văn Thiết kích, đều có thể nhất niệm phía dưới, kích phát ra Lôi Hỏa vờn quanh.

"Đáng tiếc thời gian quá ngắn, nếu không mau luyện một phen, đem cái này Nộ Lôi Kích cùng Liệt Địa kích đơn giản tổ hợp một chút, ngược lại là có thể xem như ta công kích phương diện mạnh nhất chiêu số."

Nộ Lôi Kích đã nắm giữ, có thể hoàn toàn kích phát ra tầng thứ hai uy lực, Giang Hàn trong lòng có sung túc lực lượng, bây giờ hẳn, dù là không tá trợ Bất Tử Bất Diệt chi thể, cùng Tô Tử Yêu độ sức một phen, thắng bại cũng chưa biết chừng.

Nhìn lấy không sai biệt lắm nhanh đến ước định thời gian, Giang Hàn Thôn thêm một viên tiếp theo Nguyên Khí Đan, chậm chậm luyện hóa, đem trước tiêu hao cấp tốc bổ sung khôi phục, lại nhắm mắt dưỡng thần một lát, liền đứng dậy rời đi đình viện.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Ảnh Thử

"Đó là Tử Yêu Sư tỷ a?"

"Làm sao đứng ở bên ngoài, là đang đợi người nào?"

Thanh Huyền cửa học viện phụ cận, không ít đi ngang qua học sinh, nhìn thấy ăn mặc màu vàng nhạt Tiểu Sam, đang lảng lảng tại ngoài học viện chờ đợi Tô Tử Yêu, cũng không khỏi đến lộ ra mấy phần dị sắc.

Bất quá phần lớn người cũng không dám nhìn nhiều, nói thầm vài câu sau liền lập tức hướng về nơi xa đi đến, có người càng là một thanh quảng lên chính đang suy tư đồng bạn.

"Quan tâm năng các loại người nào, liền xem như chờ người, người dám quá khứ a."

". . . Không dám."

Bị chánh người khố miệng co quắp động một cái, cũng hướng về nơi xa rồi đi.

Mà vừa lúc này, Giang Hàn thân ảnh từ chỗ rẽ lác đi ra, thẳng đến Học Viện bên ngoài, một đường đi đến Tô Từ Yêu bên cạnh.

"Chờ người thật lâu, việc này không nên chậm trễ, nhanh xuất phát."

Nhìn thấy Giang Hàn tới, trên mặt nàng không có chút nào trêu tức vui cười loại hình biểu lộ, một mặt ngưng trọng mở miệng, thoạt âm rơi xuống, liền trực tiếp nhẹ cất bước pháp, hóa thành một lùm Hoàng Vân, hướng về nơi xa phi nhanh.

Giang Hàn thấy thế, đạp chân xuống, liền cấp tốc theo sau, đi tại hơi lạc hậu nàng một chút xíu vị trí, cùng nàng hướng về nơi xa Thanh Huyền sơn mạch mà đi.

Mà lúc này Thanh Huyền trong học viện, thấy cảnh này người, cũng không khỏi đến trừng to mắt.

"Cái đó là. . . Sông Hàn sư huynh?"

"Từ Yêu Sư tỷ thế mà cùng sông Hàn sư huynh ra ngoài, chẳng lẽ bọn họ. . ."

"Xuyt! Chớ có nói hươu nói vượn, muốn tìm cái chết a."

Giang Hàn cùng Tô Từ Yêu không thể nghĩ ngờ đều là Thanh Huyền Học Viện danh tiếng thịnh nhất nhân vật, hai người kết bạn rồi đi Thanh Huyền Học Viện, tự nhiên là gây nên không nhỏ kinh động.

Hai người này đột nhiên lẫn lộn cùng một chỗ, nhưng không ít người đều không nghĩ ra, vô luận là Học Viện chấp sự vẫn là Thanh Huyền trên bảng Thiên Kiêu, chỉ có đang Linh Thực Viên Du Nhiên lướt nước Cổ Tích Nhan, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhàn lại, tựa hồ nghĩ đến cái gì, nhưng cuối cùng lại khẽ lắc đầu.

. . .

Thanh Huyền sơn mạch cách đó không xa, hai bóng người cấp tốc vội vàng chạy tới.

"Gấp gấp như vậy, là tin tức đề lộ a?"

Gặp Tô Từ Yêu trên đường đi kiệm lời ít nói, thần thái ngưng trọng, cùng lúc trước thái độ bộ dáng khác nhau rất lớn, Giang Hàn thoáng hướng phía trước truy một bước, trầm giọng hỏi.

"Không có."

]

Tô Từ Yêu nhìn Giang Hàn liếc một chút, sóng mắt lưu chuyển, nói: "Nếu như là người gom góp sở hữu linh dược, còn kém một mực chủ dược dễ như trở bàn tay, người còn có thể nhìn được a?"

Giang Hàn nhảy mắt mấy cái, suy tư phía dưới kịp phản ứng, nhất thời kinh ngạc nhìn nàng vài lần, xác thực, nếu như đổi thành là chính hần lời nói, sớm tại hai ngày trước chỉ sợ cũng không kịp chờ đợi đi ra, làm sao có thể lại đợi thêm hai ngày.

Có thể dưới loại tình huống này chờ thêm hai ngày, hoặc là chính là nàng đối Bồi Nguyên cô cũng không phải là đặc biệt để ý, hoặc là chính là nàng đang gạt chính mình, có thể nàng trước đó tâm ma phát thế lại là chuyện gì xảy ra?

Chú ý tới Giang Hàn ánh mắt biến hóa, Tô Từ Yêu khóe môi khẽ nhếch, nói:

"Nhưng ta có thể nhìn được."

". . ."

Giang Hàn không phản bác được, nói chuyện với nàng đã liên ba phần cũng không dám tin.

Bất quá ý vào chính mình có đông đảo át chủ bài cùng Bất Tử Chi Thân, coi như nàng đào cái gì hố cho mình, chính mình hần là cũng có thể ứng đối tới.

Nhưng nghĩ lại, nếu là nàng biết mình Bất Tử Chi Thân sự tình, mục đích chính là vì cái này đâu, vậy mình chẳng phải là tại hướng trong hố nhảy? Nhưng là không có lý do a, chuyện này biết người, trừ chính mình bên ngoài, hần là chỉ có nhà mình tiểu muội một người mà thôi.

Giang Hàn trong lòng một trận nghi thần nghi quỷ, nhưng vẫn là tiếp tục theo sau.

"Tuyệt đối không thể đi suy đoán nàng ý nghĩ, như thế tất nhiên sẽ bị gia hỏa này nắm đi, dựa theo chính mình phán đoán liền có thể!"

Nhìn thấy Giang Hàn biểu lộ một hồi nghiêm túc một hồi quả quyết, Tô Tử Yêu trên mặt ngưng trọng cùng nặng nề diệt hết, thay vào đó là một vòng nghiêm ngặt cùng bộ phim cười.

Rất nhanh.

Hai người tới Thanh Huyền sơn mạch biên giới, cách đó không xa cũng là Thanh Huyền Cốc cửa vào, bất quá bọn hắn lần này mục đích là Bồi Nguyên cốc, sẽ không từ Thanh Huyền Cốc phương hướng tiến vào.

So với Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch, trước mắt dãy núi này không thể nghi ngờ là phải lớn nhiều, cũng nguy hiểm nhiều, Giang Hàn lần trước đi theo Hồ lão đến đảo ngàn năm Tham Vương thời điểm, liền trải nghiệm qua một lần.

Gặp được đồng dạng Nhị Giai Hoang Thú còn tốt, cho dù là có thể sánh ngang Tụ Nguyên Nhị Giai Hoang Thú, cũng có thể lợi sử dụng thủ đoạn cùng kinh nghiệm đối phó, nhưng nếu là đụng phải có thể so với Đan Nguyên Vũ Vương tam giai Hoang Thú, thậm chí càng kinh khủng tứ giai Hoang Thú, vậy chỉ sợ là bị xoa truy cập liền muốn vẫn diệt tại chỗ.

Tiến Thanh Huyền sơn mạch, Giang Hàn cùng Tô Tử Yêu không hẹn mà cùng chậm dần tốc độ, đồng thời thu liễm riêng phần mình khí tức.

Mà ở thời điểm này, Giang Hàn lại không khỏi nhìn Tô Tử Yêu liếc một chút, đối phương thu liễm khí tức về sau, trừ dung mạo vẫn như cũ là khuynh quốc khuynh thành chi tư bên ngoài, cơ hồ nhìn không ra nửa điểm Võ Đạo Tu Vi, phần này đối lực lượng cùng khí tức lực không chế, chắc chắn ở trên hắn.

"Cẩn thận một chút, gốc cây kia Bồi Nguyên cốc vị trí tương đối sâu nhập, ở vào tam giai Hoang Thú lãnh địa biên giới, coi như đụng không lên tam giai Hoang Thú, cũng rất có thể gặp được sánh ngang Hóa Cương Nhị Giai Hoang Thú."

Tô Tử Yêu nhắc nhở Giang Hàn một câu.

Giang Hàn cùng Hồ lão tới qua một lần, tự nhiên là biết nguy hiểm, bất động thanh sắc gật đầu.

Hai người đều không chỉ một lần tới qua Thanh Huyền sơn mạch, tại giữa rừng núi chạy vội, đều có chút xe nhẹ đường quen, trong rừng một mảnh tĩnh mịch, vãn vãn có một ít lá cây tiếng xào xạc âm, ngẫu nhiên từ đằng xa truyền đến vài tiếng Hoang Thú cuồng hồng cùng tru lên, nhưng rất nhanh liền trừ khử ở vô hình.

Trên đường đi chạy tới, Giang Hàn ngược lại là cảm giác được mấy gốc hoang đại Linh Thực, trong lòng do dự một chút, cuối cùng vẫn từ bỏ qua ngắt lấy ý nghĩ, bởi vì cảm giác được này vài cọng Linh Thực khí tức đều không mạnh.

Khi vượt qua hai tòa sơn mạch về sau, Giang Hàn cùng Tô Tử Yêu tốc độ lại lần nữa chậm dần.

Bây giờ chỗ chỗ ngồi, đã có thể thỉnh thoảng gặp được Nhị Giai Hoang Thú, Tô Tử Yêu khí tức ẩn nấp rất là hoàn mỹ, Giang Hàn cũng miễn cưỡng còn có thể, không có dẫn tới Nhị Giai Hoang Thú tập kích.

"Vượt qua ngọn núi kia, liền tới chỗ."

Tô Tử Yêu chậm rãi xuống tới, nhìn chung quanh một chút hoàn cảnh, cẩn thận phán đoán một chút về sau, hướng về phía phía trước chỉ chỉ.

"Phương hướng cảm giác thật tốt."

Giang Hàn trong lòng thầm nhủ một câu, mặt bên trên đương nhiên sẽ không bại lộ mình đã lạc đường chân tướng, gật đầu nói: "Đã đến địa phương, vậy liền chậm một chút nữa, chỉ cần Bồi Nguyên cốc vẫn còn, liền không khả năng bay, nếu là đã không, nhanh cũng không làm nên chuyện gì."

Nhưng mà.

Cơ hồ ngay tại Giang Hàn thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, từ đỉnh đầu hắn trên ngọn cây, một đạo màu vàng đậm tiểu xảo bóng đáng đột nhiên Thiểm Kích mà rơi, lao thẳng tới Giang Hàn cái trán.

Giang Hàn phản ứng cũng là cực nhanh, đưa tay chính là nhất chương vòng ra, mà cùng lúc đó, một bên Tô Tử Yêu cũng là ngọc chương vòng lên, đánh ra một đường nguyên khí màu trắng.

Ầm !

Hai người đồng thời xuất thủ, đêm này đột nhiên tập kích đồ, vật đánh chi chi một tiếng, tựa hồ đốt da lông, trên không trung lẫn lộn mấy lần, lui lên ngọn cây liền muốn chạy trốn.

Giang Hàn ánh mắt phát lạnh, quả quyết liền muốn xuất ra Xích Viêm Văn Thiết kích, mà một bên Tô Tử Yêu tốc độ càng nhanh, ngón tay nhỏ nhắn nhẹ nhàng bắn ra, một đạo bạch quang liền chọt lóe lên, chính giữa này muốn chạy trốn Nhị Giai Hoang Thú Ảnh Thủ, nhượng Kỳ Thân Thể cứng đờ, ngã xuống.

Giang Hàn nhu thân mà lên, song chương lôi cuốn lấy Viêm Dương nguyên khí, trước người bỗng nhiên hợp kích vỗ, đem triệt để oanh sát xóa bỏ, chi còn sót lại một khóa hoàng sắc Tinh Hạch.

"Nhờ có Từ Yêu Sư tỷ xuất thủ cấp tốc, nếu không thật có khả năng để nó chạy."

Cầm bốc lên lòng bàn tay Tinh Hạch, Giang Hàn ngón tay lắc một cái, đem để vào Hư Không Giới trong, hướng về phía một bên Tô Từ Yêu cười nói.

Loại này Nhị Giai Hoang Thú, lần trước cùng Hồ lão đến hắc liên gặp được, tốc độ cực nhanh công kích hung ác, nhưng bị Hồ lão cong ngón búng ra, liền trực tiếp vỡ nát vẫn diệt.

"Ảnh Thử cực kỳ mang thù, nếu để cho nó trốn, đợi lát nữa chắc chắn sẽ đuổi theo chúng ta, trước thời gian giết chết, miễn cho phiền phức." Tô Từ Yêu vỗ vỗ tay, cười khê đáp lại.

"Đi thôi."

Giang Hàn biết cái này là mình ần nặc khí tức không bằng Tô Từ Yêu, dẫn xuất phiền phức, nhưng mình đương nhiên sẽ không nói ra tự tìm phiền phức, đôi phương không có xích, hắc liên trực tiếp một vùng mà qua.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thỉnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Bồi Nguyên Cỏ Cùng Viêm Mãng

Giang Hàn cùng Tô Từ Yêu hai người, thu liễm khí tức, xuyên qua rừng cây, cẩn thận từng li từng tí vượt qua dãy núi kia, trong lúc đó không tiếp tục gặp được cái gì Nhị Giai Hoang Thú đánh bất ngờ loại hình phiền phức.

Khi vượt qua dãy núi kia về sau, phía trước xuất hiện một cái sơn cốc, trong cốc hơi có vẻ hoang vu, hoa cỏ cây cối rõ ràng giảm bớt lời, mà lại càng đi về phía trước liền càng phát ra hoang vu.

Giang Hàn cảm giác được rõ ràng, trong khu vực này thiên địa nguyên khí trong, Hỏa hệ cùng Thổ hệ bắt đầu dần dần tràn đầy đứng lên, mà lại đã hoàn toàn che lại mộc hệ cùng Thủy hệ.

"Ngược lại là một chỗ đất kỳ dị."

Nhìn lấy bốn phía cảnh sắc biến hóa, trong lòng của hắn thì thảo một câu, bình thường tại loại này bên trong dãy núi, mộc hệ nguyên khí thịnh vượng nhất, tiếp theo vì nước, lần nữa vì thổ, Hỏa hệ là nhất mật.

Hiện nay nhưng không kém là mấy đảo ngược.

Sớm tại đặt chân phần khu vực này thời điểm, Giang Hàn cũng đã cảm thấy được Tô Từ Yêu trong miệng Bồi Nguyên cỏ tồn tại, tuy nói hắn vô pháp trực tiếp phán đoán cái kia chính là Bồi Nguyên cỏ, nhưng muốn đến hắn là không sai, cái này cỏ linh tinh quái sư tỷ cũng không có cho mình Đào Hâm.

Khi hai người vượt qua sau cùng một mảnh thưa thớt rừng cây về sau, phía trước bên ngoài hơn mười trượng, xuất hiện một mặt cự đại vách đá, mà Giang Hàn cảm giác phương hướng, liền tại này nham trên vách đá.

Nhìn kỹ lại, tại chính giữa vách đá vị trí, một gốc kỳ dị màu vàng nhạt linh thảo, chính cắm rễ tại nham trên vách đá, sinh trưởng ra ước chừng dài sáu tấc cành lá.

Người bình thường cách xa như vậy tự nhiên là khó mà nhìn cẩn thận, nhưng đối Giang Hàn mà nói, vẫn có thể tùy tiện đánh giá ra cái này gốc Linh Thực đặc tính.

"Hắn là một gốc mười năm trở lên Bồi Nguyên cỏ, cái này sinh trưởng địa phương ngược lại là có chút cổ quái, Bồi Nguyên cỏ đối nguyên khí mức độ đậm đặc yêu cầu cực cao, này trên vách đá từ đâu tới như vậy nồng đậm nguyên khí cung cấp nó sinh trưởng?" Giang Hàn nhìn qua này mặt vách đá, trong đôi mắt lộ ra vẻ hồ nghi.

Đang lúc hắn dự định lại tới gần một điểm, cẩn thận xem kỹ một chút thời điểm, một bên Tô Từ Yêu bỗng nhiên đưa tay ngăn lại hắn, hướng về phía khoảng cách vách đá không xa một chỗ nham thạch to lớn vết nứt chỉ chỉ.

"Viêm mãng liền tại bên trong, lại tới gần liền muốn phát giác được chúng ta."

Giang Hàn theo Tô Từ Yêu ngón tay phương hướng nhìn lại, nhất thời liền cảm giác được, tại này vách đá vết nứt chỗ sâu, mơ hồ có một cỗ mạnh mẽ khí tức chìm nổi bất định.

Hắn trầm ngâm một chút, hơi có vẻ kỳ quái nói:

"Bồi Nguyên cô loại này Linh Thực, đối viêm mẫn cũng không cái tác dụng gì, không biết là nó vừa lúc sinh trưởng ở mắt mù động huyết bên cạnh, vẫn là cái này viêm mẫn vừa lúc tuyến nó bên cạnh vách đá vết nứt làm chính mình động huyết."

"Ai biết được?"

Tô Từ Yêu buông buông tay, nói: "Mặc kệ là loại kia trùng hợp, bây giờ nghĩ đi lấy Bồi Nguyên cô, đều thế tất sẽ kinh động nó, viêm mẫn loại này Hoang Thủ tri giác quá mạnh, vô pháp giấu diếm được, lần trước lúc đến sau ta thử nhiều lần cũng không thể đi vòng qua."

"Vậy cũng chỉ có thể động thủ, nhìn này khí tức, đầu này viêm mẫn cũng đã có Chân Nguyên Chi Lực, sánh ngang Tự Nguyên Vũ Sư, muốn tới cũng không dễ."

Giang Hàn chưa hề nói tới không, mà chính là dùng không dễ cái từ này.

]

Tô Từ Yêu nhảy cảm bắt được Giang Hàn dùng từ, nhẹ nhàng cười nói: "Giang Hàn sư đệ thật là có tự tin, vậy không bằng trước thay ta tới một phen, để cho ta qua ngắt lấy Bồi Nguyên cô được chứ?"

"Có thể, bất quá Bồi Nguyên Đan ta muốn một nửa."

Giang Hàn bình tĩnh đáp lại.

Tô Từ Yêu cười khê, ngọc thủ khê vò, một thanh Thúy Ngọc sắc kiếm nổi lên, nói: "Sư đệ không khỏi quá tham lam, nếu là một phần ba, ta còn có thể tiếp nhận."

Giang Hàn không có trả lời, mà là đồng dạng nắm vào trong hư không một cái, đem Xích Viêm Văn Thiết kích lấy ra.

Tô Từ Yêu thấy thế, khoe miệng hơi hơi giơ lên, không có phóng tới trên vách đá Bồi Nguyên cô, mà chính là đột nhiên thả người nhảy lên, trong tay Thúy Ngọc trường kiếm, vung ra một đạo hình bán nguyệt kiếm nhận, bỗng nhiên chém về phía vách đá một bên vết nứt.

Ầm ầm! !

Vách đá tại nàng một trăm phía dưới, đột nhiên vỡ nát một khối, trong nháy mắt gây nên phản ứng dây chuyền, ào ào không ngừng sụp đổ, mà liền tại vách đá sụp đổ bên trong, một tiếng phần nộ tê tê thanh âm, từ trong đó truyền ra, chột hòn đá nổ tung, văng tứ phía, một đầu chừng Giang Hàn phần eo phẩm chất Cự Đại Mãng Xà, từ trong đó lao ra.

Đầu này viêm mẫn toàn thân đỏ thẫm, toàn thân trên dưới còn quán nồng đậm hòa chi nguyên khí, mi tâm một khóa Tinh Hạch càng là hiện lên ở mặt ngoài Luân Giáp phía trên, cho người ta một loại tim đập nhanh cảm giác.

"Viêm Dương Liệt Địa. . . Chém!"

Giang Hàn tay cầm Xích Viêm Văn Thiết kích, thả người nhảy lên, đột nhiên một kích chém ra, lôi cuốn lấy một cổ ngang ngược Viêm Dương nguyên khí, ngưng tụ tại kích Phong phía trên.

Viêm mẫn một đôi Huyết Nhân trong, toát ra về phần nộ, cự đại đuôi rắn cực kỳ linh hoạt một cái vung vẩy, lôi cuốn lấy một đạo đỏ sắc quang mang, chào đón.

Oanh! !

Giang Hàn một kích cùng đuôi rắn kia đụng đụng một cái, thoáng đình trệ một cái hô hấp, liền vô pháp tới đối kháng, trực tiếp bay ngược mà ra, ở giữa không trung mấy cái xoay người, rơi ở phía xa.

Cùng lúc đó, Tô Từ Yêu trong đôi mắt đẹp hàn mang lóe lên, ngọc tay run một cái, trực tiếp đánh ra hai đạo như châm tia kiếm khí, đâm về này viêm mẫn con mắt.

Từ từ! !

Viêm mẫn không có tránh né, mà chính là mi tâm Tinh Hạch bùng lên, bắn ra một đạo hào quang màu đỏ thẫm, trong nháy mắt thôn phệ hai đạo kiếm khí, càng là hướng về Tô Từ Yêu bao phủ mà đi.

Tô Từ Yêu cảm kiếm chống đỡ, nhẹ nhàng cân một chút, liền cực kỳ linh xảo hướng về nơi xa bắn ra.

"Dẫn xa một chút, đừng ở chỗ này dây dưa."

Giang Hàn không nguyên ý ở chỗ này dây dưa, vạn không cẩn thận làm hỏng Bồi Nguyên cô, cái kia coi như đem đầu này viêm mẫn chém thành muôn mảnh, cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Nhưng mà.

Cơ hồ ngay lúc này, Tô Từ Yêu nhìn về phía Giang Hàn trong ánh mắt, hiện lên một tia giáo hoạt, nàng đột nhiên xuất ra một cái kỳ dị hạt châu, răng rắc một tiếng bóp nát.

Bóp nát trong hạt châu bắn ra một cổ màu băng lam vụ khí, đưa nàng bao phủ đi vào.

Ban đầu đang muốn phóng tới nàng viêm mẫn, đột nhiên ngừng, con mắt màu đỏ ngòm trong tựa hồ lộ ra cực kỳ chán ghét tâm tình, lưỡi răn nôn hai lần về sau, đầu trần nhất chuyển, tiếp cận một bên Giang Hàn.

"Liên coi như chúng ta liên thủ, cũng không có khả năng giết chết đầu này viêm mẫn, nó tốc độ không nhanh, sư đệ đem nó mang xa một chút liên có thể, phiền phức á!"

Tầm màu băng lam kỳ dị vụ khí, Tô Từ Yêu cười hi hi xông Giang Hàn phát phát tay.

Này màu băng lam vụ khí, vô pháp ẩn nặc thân hình, nhưng lại tựa hồ như có xua đuổi răn rết công hiệu, nếu là nàng một người ở đây, đối viêm mẫn chưa hẳn có tác dụng, nhưng bây giờ trừ nàng ra, còn có một cái Giang Hàn, này viêm mẫn nhất thời liên quay đầu chăm chăm lên Giang Hàn.

". . ."

Giang Hàn vừa tức giận vừa bất đắc dĩ, vẫn là bị quỷ nha đầu này cho tính kế, nhìn lấy này viêm mẫn nhìn hằm hằm chính mình, du động mà đến, hẳn quả quyết xoay người chạy.

Tính kế chính mình, việc này không xong!

Viêm mẫn phần nộ tê mình một tiếng, căn không có ý định buông tha Giang Hàn, cự đại thân thể lộ ra cực kỳ linh hoạt, hướng về Giang Hàn chạy trốn phương hướng giận truy mà đến.

Nhìn lấy một người một Xà dần dần đi xa, Tô Từ Yêu lúc này mới thu liễm nụ cười, đi đến vách đá trước.

Nàng đầu tiên là đem trên vách đá gốc cây kia Bồi Nguyên cỏ tùy ý hái xuống, sau đó liền bắt đầu vòng quanh vách đá đi lại, tựa hồ là đang Tầm tìm cái gì.

Cuối cùng.

Nàng rút kiếm vung trăm, đem vách đá cắt thành mấy khối, bị chém vỡ vách đá hậu phương, xuất hiện một khối đầu lâu lớn nhỏ kỳ dị Tinh Thạch, một cổ nông đậm thiên địa nguyên khí tràn ngập ra.

Nhưng mà.

Nhìn thấy khối này kỳ dị Tinh Thạch, Tô Từ Yêu trên mặt lại lộ ra thất vọng biểu lộ.

"Một khối Nguyên Thạch?"

Nàng một kiếm vung ra, đem khối kia Tinh Thạch chém thành toái phiến, ngay sau đó lại đi vách đá chỗ sâu bỏ đục mấy lần, nhưng mà bên trong lại không có cái gì, vền vẹn chỉ là đá núi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Trọng Thương Viêm Mẫn

Rầm rầm! !

Rừng rậm ở giữa, một đạo hơi có vẻ chật vật thân ảnh không ngừng ghé qua, mà ở sau lưng hắn, một đầu toàn thân đỏ thẫm thô Đại Mãng Xà, bạt núi ngược lại Thụ mà đến, không ngừng phát ra tê tê chi minh, thỉnh thoảng phóng xuất ra mấy đạo Xích Sắc thiểm quang, giống như Độc Nha đồng dạng đâm hướng về phía trước Giang Hàn.

Lúc này Giang Hàn, đã là bạo tẩu khát máu trạng thái toàn bộ khai hỏa, Xích Viêm Văn Thiết kích cũng thu nhập Hư Không Giới bên trong, nhưng tốc độ cao nhất chạy vội phía dưới, lại vẫn như cũ là vùng không thoát thân sau viêm mẫn.

Này viêm mẫn đang ngủ thời điểm, bị người đột nhiên oanh sập động huyết, tâm tình tự nhiên là táo bạo tới cực điểm, chăm chăm lên Giang Hàn về sau, từ là không thể nào tùy tiện buông tha.

Oanh! !

Lại một đường Xích Sắc ánh sáng rặng phá không mà tới, đâm về Giang Hàn phía sau lưng, Giang Hàn thả người nhảy lên, miễn cưỡng tránh đi, nhưng vẫn bị lau tới một chút, áo quần rách nát ra.

"Đáng chết! Không xong thật sao? !"

Giang Hàn nhìn xem chính mình phá toái lộn xộn y phục, trên mặt lộ ra một vòng vẻ phẫn nộ, hấn đến tâm tình liền không hề tốt đẹp gì, kết quả bị tên này còn liên tiếp truy nửa ngày, làm mình bây giờ đã hoàn toàn không mò ra phương hướng, cũng không biết chạy đến địa phương nào tới.

Oanh!

Không đợi Giang Hàn điều chỉnh tâm tình, lại là một đạo Xích Sắc ánh sáng rặng rơi xuống, hấn chạm đất lần lộn miễn cưỡng tránh đi, nhưng vẫn bị tung tóe một thân thổ cận bã.

Đến tại khát máu bí thuật phía dưới, toàn thân khí huyết bạo tẩu, liền có một loại không bình thường muốn phát tiết nổi giận cảm giác, giờ khắc này Giang Hàn rốt cục nhìn không được.

Ông! !

Hấn cổ tay rung lên, quát ra Xích Viêm Vãn Thiết kích, liền đón này viêm mẫn đầu rắn to lớn, bỗng nhiên một kích chém ra, lần này không chỉ là thôi động Viêm Dương nguyên khí, liền Lôi Hỏa Nguyên Khí cũng kích phát ra tới.

Cái này một kích rơi xuống, liền nhìn thấy một đạo Nguyệt Nha Hình Hồ Nhận, có từng tia từng tia màu trắng lồi hồ lấp lóe, như muốn đem này viêm mẫn trực tiếp chém thành hai khúc.

Tê tê!

Viêm mẫn gặp Giang Hàn cái này con kiến hôi thể mà còn dám phản kháng, nhất thời càng phát ra phẫn nộ, đầu chính giữa cái viên kia Xích Sắc Tinh Hạch lập loè, mở ra huyết bồn đại khẩu, đột nhiên phun một cái, một khóa xích hồng sắc Hỏa Cầu liền trực tiếp bắn ra, cùng Giang Hàn đánh chém đụng vào nhau.

Hỏa diễm bốn phía bay vút, đem bốn phía cây cối nhóm lửa một mảnh, Giang Hàn vung ra kích ảnh cuối cùng bị hỏa cầu kia thôn phệ, nhưng Hỏa Cầu cũng thu nhỏ đến chỉ còn lại một đoàn.

Suru! !

Đúng lúc này, Giang Hàn đột nhiên thả người nhảy lên, tránh đi đoàn kia Tiểu Hỏa Cầu đồng thời, đi thẳng tới viêm mẫn ngay phía trên, song trong mắt tàn khốc chột lóe lên, thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí đột nhiên kích phát lượn vòng, hung hăng quán chú đến Xích Viêm Vãn Thiết kích bên trong.

Xích Viêm Vãn Thiết kích báng kích trước bị xích hồng sắc Viêm Dương nguyên khí bao phủ, ngay sau đó lại tại mặt ngoài phụ thuộc một tầng Lôi Hỏa Nguyên Khí, không ngừng có từng tia từng tia lồi hồ bùng lên.

"Nộ Lôi Kích!"]

Giang Hàn quát to một tiếng, hai tay nắm kích, ở trên cao nhìn xuống, hung hăng một kích chém xuống, đã là thi triển ra hấn bây giờ chỗ có thể phát huy ra một kích mạnh nhất.

Này viêm mẫn cũng phát giác được Giang Hàn một kích này không thể coi thường, lưỡi rắn độc hết ra hai lần, cự cái đuôi to lồi cuốn lấy một đoàn hào quang màu đỏ thẫm, dùng lực hướng lên một cái, đón lấy Giang Hàn.

Oanh! !

Một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, cự đại đuôi rắn lồi cuốn hào quang màu đỏ thẫm, bị Giang Hàn Lôi Hỏa Nguyên Khí triệt tiêu hơn phân nửa, cuối cùng cứ thế mà phá vỡ, mà Giang Hàn một kích, cũng hung hăng trầm tại đuôi rắn phía trên.

Tia lửa văng khắp nơi trong, viêm mẫn này cự đại đuôi rắn bên trên, xuất hiện một điểm không có ý nghĩa mảnh vết thương nhỏ, mà Giang Hàn thân thể giữa không trung không thể nào mượn lực, một cái xoay người hướng về nơi xa rơi đi.

"Cái này Lân Giáp cũng không tránh khỏi quá cứng một chút."

Giang Hàn mảy nhăn lại, kỳ thực cái này viêm Mẫn Lân Giáp, cùng lúc trước tại Tiểu Thanh Huyền Sơn mạch gặp được đầu kia Thạch Tích không kém bao nhiêu, thậm chí càng kém hơn một chút, nhưng hấn tại phá vỡ đối phương chân nguyên về sau, còn thừa lực lượng nhưng cũng lác đác không có mấy, khó mà phá vỡ này Lân Giáp phòng ngự.

Ngay tại Giang Hàn nhú mảy thời điểm, viêm mẫn dĩ nhiên đã là giận không kềm được, nó không nghĩ tới Giang Hàn thể mà có thể thương tổn được nó, dù là chỉ là tại cái đuôi lưu lại một điểm nho nhỏ vết thương, nó cũng vô pháp tiếp nhận.

Tê! !

Viêm mẫn phát ra một tiếng đáng sợ tê mình, bỗng nhiên mở ra huyết bồn đại khẩu, lần nữa phun ra một khóa Hỏa Cầu, lần này Hỏa Cầu, Kỳ Nội Bộ ẩn chứa một đoàn mắt thường có thể thấy được màu đậm chân nguyên, uy thế cản trở mà kiềm chế, gào thét mà đến.

Giang Hàn thần sắc trầm xuống, không có tính toán đón đỡ, thả người nhảy lên liền muốn tránh đi, nhưng ngay tại hấn vọt lên thời điểm, một đầu nặng nề đuôi rắn trực tiếp hoành rút ra mà đến.

Bất ngờ không đề phòng, hấn vèn vện lấy Xích Viêm Vãn Thiết kích tới một chút, liền bị rút ra bay rớt ra ngoài, liên tục đụng gãy vài cây to cỡ miệng chén Cự Mộc, vừa rồi dừng lại.

"Có thể so với Tụ Nguyên Vũ Sư Hoang Thú, lực lượng quả nhiên không thể coi thường. . ."

Giang Hàn không có bất kỳ cái gì trọng thương dấu hiệu, dừng lại trong nháy mắt, liền nắm Xích Viêm Vãn Thiết kích lại lần nữa đứng lên, thần sắc hơi có vẻ ngưng trọng.

Đầu này viêm mẫn, vô luận là tốc độ vẫn là lực lượng, lại hoặc là phòng ngự, cơ hồ đều không có sơ hở, mà lại đánh đầu làm theo đuôi đến, đánh đuôi làm theo đầu đến, đánh thân thể làm theo đầu đuôi đều là đến, cho hấn cảm giác, mơ hồ so đã từng đánh lên qua cái kia vị Tụ Nguyên Vũ Sư, còn khó hơn đối phó một số.

Nhưng đã đến loại trình độ này, Giang Hàn tính khí phát tác, thể muốn chém cái này viêm mẫn không thể.

Vô pháp đang đối mặt giao đầu này viêm mẫn, vậy thì nhất định phải phải dùng điểm Thiên Môn chiêu số.

Suru! !

Giang Hàn lần nữa nhảy lên một cái, giận mà phóng tới viêm mẫn, tay cầm Trường Kích vung chặt mà tới.

Viêm mẫn Cự Vĩ quét ngang, đem Giang Hàn đánh bay ra ngoài.

Nhưng Giang Hàn không có chút nào dừng lại, tại tiếp theo trong nháy mắt liền lại lần nữa nhảy nhót tung bùng cực nhanh tiến tới mà tới, vẫn như cũ là nhắm ngay nó đầu, như muốn đối với nó dưới hai mắt tay.

Tê! !

Viêm mẫn phản nộ tê mình, mở ra huyết bồn đại khẩu, phun ra một đạo Hỏa Cầu.

"Chờ chính là cái này thời điểm!"

Giang Hàn trong đôi mắt hàn mang lóe lên, đối mặt đạo này Hỏa Cầu, lại là không tránh không né, trực tiếp lấy thân thể cứng rắn đụng tới, toàn thân trong chớp lát bị ngọn lửa nhóm lửa, quần áo toàn bộ đốt cháy hầu như không còn, da thịt cũng là lập tức xuất hiện vết cháy.

Nhưng cũng chính là tại vết cháy xuất hiện trong tích tắc, thương thế liền im bất mà dừng, không cách nào lại xâm nhập mây may, ngược lại bắt đầu nghịch hướng khôi phục.

Đồng thời.

Giang Hàn thân ảnh cũng đã vọt tới này viêm đầu trần sọ phía trước, thừa dịp viêm mẫn chưa khép kín tám kia huyết bồn đại khẩu, trong tay Trường Kích hung hăng vung ra, trăm tiến trong miện.

Lần này, viêm mẫn mây may không thể kịp phản ứng, thậm chí còn tại nguyên chỗ sừng sờ một chút, nhất thời liền bị Giang Hàn toàn lực một kích, bổ vào trong miệng.

Cái này một kích tuy nhiên không thể thi triển ra Nộ Lôi Kích, nhưng cũng thôi phát Lôi Hỏa Nguyên Khí, này Lôi Hỏa Nguyên Khí từ trong miệng xâm nhập, trực tiếp liền trăm tại mềm mại máu trên thịt, một đường xuyên qua xuống.

Tê! ! !

Viêm mẫn phát ra một tiếng rung khắp rừng rậm tê mình, trong miệng máu tươi xen lẫn Xích Viêm không ngừng tuôn ra, mơ hồ còn có thể nhìn thấy từng tia từng tia Lôi Mang ở trong đó lấp lóe.

Nó điên cuồng ưỡn ẹo thân thể, cự đại đuôi rắn quét bốn phương tám hướng cây cối đứt đoạn, tính cả phía dưới khắp nơi cũng là không ngừng rung động.

Giang Hàn thả người nhảy lên, thối lui đến cách đó không xa, hấn thương thế trên người, đã triệt để khôi phục, liền một sợi tóc đều không có đốt cháy khét dấu vết, bất quá y phục ngược lại là bị đốt sạch sẽ.

Xoạt!

Hắn cố tay rung lên, đem Xích Viêm Văn Thiết kích cắm ở một bên, sau đó từ Hư Không Giới bên trong lấy ra dự bị y phục, gọn gàng khoác lên người, lúc này mới rút ra Trường Kích, nhìn về phía nơi xa viêm mẫn.

Viêm mẫn điên cuồng vặn vẹo lẫn lộn, Giang Hàn nhất kích đối với phổ thông Hoang Thú mà nói, đã là trí mạng tổn thương, nhưng đối với sinh mệnh lực cực mạnh nó mà nói, cũng không phải là triệt để trí mạng.

Nhưng dù vậy, nó cũng lâm vào trọng thương sắp chết tình trạng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Trở Về

Không ngừng ưỡn ẹo thân thể điên cuồng đập nện mặt đất viêm mẫn, đem bốn phía khu vực oanh một mảnh hỗn loạn, mà Giang Hàn thì là đứng tại cách đó không xa thờ ơ lạnh nhạt.

Cho đến nó động tác dần dần chậm lại xuống tới, Giang Hàn lúc này mới mang theo Xích Viêm Văn Thiết kích, nhu thân mà lên, hướng về phía nó bạo lộ ra bụng cũng là hung hăng một trăm.

Răng rắc! !

Lâm vào hỗn loạn trạng thái viêm mẫn, đối mặt Giang Hàn một kích này, đã điều động không tầm thường chân nguyên để chống đỡ, chỉ bằng vào Lâm Giáp hiển nhiên là vô pháp chống cự Giang Hàn đánh chém, trong chớp lát chính là Lâm Giáp bắn bay.

Máu tươi văng khắp nơi trong, này viêm bụng mẫn xà bộ bị chặt ra một đạo dài vài tấc vết rách.

Lúc này viêm mẫn đang đau nhức cùng trọng thương phía dưới, đã là hỗn loạn tung bùng, bụng nhận trọng kích, nhất thời co rút lại, cái đuôi vặn vẹo, quát hướng Giang Hàn, miễn cưỡng mang theo yếu ớt chân nguyên.

Như vậy chậm chạp tốc độ, hiển nhiên không có khả năng lại đánh tới Giang Hàn, hắn nhẹ nhàng một cái nghiêng người, liền tránh đi viêm mẫn nhất kích, giờ lên Xích Viêm Văn Thiết kích, lại là một kích chém xuống.

Cái này một kích lại tại nó bụng chém ra một đạo vết nứt.

Bất quá viêm mẫn bức này Hoang Thú, sinh mệnh lực cực kỳ ương ngạnh, trọng thương dễ dàng giết chết khó, dù là bị chặt thành hai mảnh, cũng có thể động buổi sáng.

Tê tê! !

Viêm mẫn phát ra một tiếng so với trước đó yếu yếu rất nhiều tê mình, ưỡn ẹo thân thể, trong lúc hỗn loạn, cầu sinh có thể chiếm thượng phong, đúng là ý đồ đào tẩu.

Giang Hàn đương nhiên sẽ không nhượng nó chạy thoát, mang theo Xích Viêm Văn Thiết kích liền đuổi theo, lớp bớp một hồi chém lung tung, đem đầu này viêm mẫn từ giữa đó cứ thế mà chặt thành hai mảnh.

Thân thể bị chém đứt, viêm mẫn nửa người trên cùng nửa người dưới như cũ không ngừng vặn vẹo, nhưng sau một lát, liền dần dần yếu ớt xuống tới, cuối cùng khí tức tan rã, triệt để bất động.

"Hô."

Đem viêm mẫn triệt để chém giết, Giang Hàn cũng là hô một hơi, hán cái trán cũng mờ mờ có vết mồ hôi tràn ra, vì chém giết đầu này viêm mẫn, hắn có thể nói là tất cả lực lượng toàn bộ dùng tới, mới miễn cưỡng đem chém giết, nguyên khí cùng thể lực đều tiêu hao hơn phân nửa nhiều.

Tuy nhiên hắn không có cùng trạng thái toàn thịnh Tự Nguyên Vũ Sư chính diện giao phong qua, nhưng Giang Hàn vẫn có thể đại khái phán đoán, bình thường Tự Nguyên Vũ Sư, không có đầu này viêm mẫn khó chơi.

Hơi khôi phục một chút, Giang Hàn đi vào viêm mẫn thân thể trước, trước đem nó sọ não Tinh Hạch lấy xuống, cùng Xích Viêm Văn Thiết kích báng kích cuối cùng cái viên kia viêm mẫn Tinh Hạch so sánh một chút.

"Phẩm chất vẫn kém hơn không ít."

Cái này mai mới viêm mẫn Tinh Hạch, Kỳ Nội Bộ rõ ràng có một bộ phận âm đậm tạp chất, mà lại lớn nhỏ cũng không có Xích Viêm Văn Thiết kích

báng kích cuối cùng này một cái Tinh Hạch lớn.

Tuy nói Nhị Giai Tinh Hạch đều giá trị không thấp, mà lại đều có thể dùng để luyện chế Linh Binh, nhưng không hề nghi ngờ, phẩm chất càng cao Tinh Hạch, luyện chế ra đến Linh Binh liền càng hoàn mỹ hơn.

]

Đem Tinh Hạch thu hồi, Giang Hàn lại quét mắt một vòng to lớn viêm mãng thi thể: "Trừ Tinh Hạch bên ngoài, còn lại hẳn không có cái gì đáng tiền."

Mà liền tại Giang Hàn dự định lúc rời đi sau, hần khốc mắt liếc qua, bỗng nhiên liếc về này đứt gãy viêm mãng thân thể bụng miệng vết thương, tựa hồ mơ hồ nhìn thấy một tia âm đạm lưu quang.

"A?"

Giang Hàn kinh ngạc một chút, nhưng vẫn là mang theo Xích Viêm Văn Thiết kích đi qua, đem này bộ phận viêm mãng thân thể triệt để chém ra, lộ ra bên trong đỏ tươi huyết nhục, cùng một khối tiếp cận đầu lâu lớn nhỏ, toàn thân hiện ra lưu quang kỳ thạch.

Giang Hàn phát phát tay, dùng Viêm Dương nguyên khí đem thiêu đốt một chút, đem mặt ngoài vết bản thiêu tận.

Khối này hiện ra lưu quang kỳ thạch, tại Viêm Dương nguyên khí thiêu đốt phía dưới, chưa từng xuất hiện một tơ một hào biến hóa, thậm chí trên đó hiện ra lưu quang, còn trở nên càng tươi đẹp hơn một điểm.

"Cái này hẳn không phải là viêm mãng trong thân thể mọc ra đồ, vật. . ."

Cẩn thận xem kỹ một chút khối này lưu quang kỳ thạch, Giang Hàn lộ ra một vòng vẻ suy tư, tuy nhiên không biết đây là cái gì, nhưng hẳn vẫn là vùng tay lên, đem thu nhập Hư Không Giới bên trong.

Ngay sau đó.

Hắn huy động Trường Kích, đem viêm mãng triệt để tháo thành tám khối, toàn bộ thân thể toàn bộ mở ra, xác nhận không có bỏ sót thứ gì về sau, lúc này mới đem Xích Viêm Văn Thiết kích thu hồi.

Lúc này, hắn mới có rảnh xem kỹ hoàn cảnh chung quanh, khốc miệng hơi hơi rút ra động một cái.

"Như vậy vấn đề đến, ta làm như thế nào trở về?"

. . .

Bảy ngày sau.

Thanh Huyền học viện nội bộ cửa hàng.

"Hai gốc thanh linh thảo, một đoá Lưu Kim hoa, một bình Hàn Ngọc lộ."

Tại cửa hàng chấp sự phía trước, ăn mặc màu tím nhạt quần lụa mỏng Tô Từ Yêu, một bên nói ra muốn mua đồ, một bên duỗi ra ngón tay khoa tay lấy.

Cửa hàng chấp sự một bên cho nàng lấy đồ, vật, một bên cười nói: "Lưu Kim hoa cùng Hàn Ngọc lộ, đây là muốn luyện chế Tụ Nguyên Đan?"

Tụ Nguyên Đan chính là Nhị Giai đan dược, có thể đem luyện chế ra đến, chính là có Nhị Giai Luyện Đan Sư mức độ, Tô Từ Yêu tại Thanh Huyền trong học viện, trừ phong tư tuyệt đại cùng cực cao võ đạo thiên phú bên ngoài, đồng thời cũng là Luyện Đan Đường cùng Nội Vụ Đường khách quen.

Nó tiêu chuẩn luyện đan, sớm tại mấy tháng trước, liền đạt tới Nhị Giai Luyện Đan Sư trình độ, mà lại thông qua Thanh Huyền nước Luyện Đan Sư hiệp hội khảo hạch, lúc ấy còn gây nên oanh động không nhỏ.

Tô Từ Yêu cười yếu ớt không nói, cũng không trả lời.

Rất nhanh.

Cầm tới chính mình cần muốn đồ, vật, nàng kiểm lại một chút về sau, liền đem thu hồi, hướng về cửa hàng bên ngoài đi đến, nhưng không đợi đi đến cửa hàng bên ngoài, nàng trong đôi mắt liền bỗng nhiên hiện lên một chút ánh sáng.

Cơ hồ liền tại tiếp theo trong nháy mắt, một luồng kinh phong từ một bên xâm nhập mà đến, đó là một cái mặc mặc bình thường thủ chương, hướng về phía bà vai nàng trực tiếp bắt tới.

Ngoài dự liệu là, nàng cũng không có né tránh, mà chính là tùy ý cái tay kia bắt lấy chính mình bà vai, đồng thời xoay người lại, nhìn về phía tập kích người nàng ảnh.

"Liền biết sư đệ ngươi khẳng định không có việc gì, bắt quá trở lại Học Viện không tìm được ngươi, người ta vẫn là lo lắng thật lâu đây." Tô Từ Yêu

cười hì hì mở miệng.

Nàng không phản kháng, mặc cho Giang Hàn cầm bả vai, ngược lại là nương Giang Hàn có chút không được tự nhiên, nhưng Giang Hàn phản ứng cũng rất nhanh, nắm ngón tay trượt, bắt lấy cổ tay nàng, cầm lên đến, lạnh lùng nói:

"Đúng vậy a, kém một chút liền về không được, Từ Yêu Sư tỷ cảm thấy khoản nợ này làm như thế nào tính toán?"

Hắn tại Thanh Huyền bên trong dãy núi là quả thật chui năm ngày, chủ yếu vẫn là bởi vì không biết đường, cần phải chạy đến chỗ cao nhìn ra xa, tài năng phán đoán phương hướng, trong lúc đó còn không cần thận tiến một đầu tam giai Hoang Thú lãnh địa, suýt nữa thành đối phương đồ chơi.

Bất quá.

Chuyến này xuống tới, thu hoạch cũng là có chút phong phú, các loại linh dược hắn đều ngắt lấy không ít, trong đó có không ít đều là so sánh đáng tiền, lại thêm khối kia không biết tên lưu quang kỳ thạch, trong lòng vẫn là thật hài lòng, nhưng mặt ngoài đương nhiên sẽ không toát ra tới.

"Người sư đệ kia cảm thấy làm như thế nào tính toán."

Tô Từ Yêu tùy ý Giang Hàn nắm lấy tay mình cổ tay, diễm đạm đáng yêu nói ra.

Mềm mại như ngọc cổ tay trắng nõn trong tay, lại thêm như thế một cái đồng hồ tình, nương Giang Hàn trong lòng hơi hơi rung động, nhưng lập tức thâm mắng một tiếng, lạnh mặt nói:

"Bồi Nguyên Đan ta muốn một nửa."

"Cái này không thể được, luyện chế Bồi Nguyên Đan linh dược, có không ít đều là chấp vá lung tung mượn tới, vẫn phải cảm Bồi Nguyên Đan qua gánh nợ đâu, nếu là cho sư đệ một nửa, ta liền ba khóa đều không thừa nổi."

Tô Từ Yêu trong mắt Hàm Quang, lấp lánh như khóc.

Giang Hàn suy tư đối phương lời nói đến cùng mấy cái phân thật giả, sau đó trầm giọng nói:

"Năm bốn phần mười."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Tu Vi Đột Phá

"Bốn phần mười cũng không được đâu, sư tỷ ta đã táng gia bại sản, nhiều nhất ba phần, nếu là sư đệ thực sự không hài lòng, cái kia sư tỷ chỉ sợ chỉ có thể thịt thường."

Tô Từ Yêu sóng mắt lưu chuyển, mắt to trong suốt lấp lóe.

Giang Hàn bị đối phương hết lần này đến lần khác đùa giỡn, người bần còn có ba phần hỏa khí, không khỏi năm ngón tay dùng lực, đem đối phương tay nhỏ rút ngắn tới, ác thanh đạo:

"Người chắc chắn chứ? Được a!"

Tô Từ Yêu khanh khách một tiếng, đột nhiên tiêu tay run một cái, như bần thu đồng dạng trơn tuột, rút về qua, đồng thời đem một cái bình ngọc ném Giang Hàn, thân ảnh lóe lên một cái, đã tại mấy trượng bên ngoài.

"Nhìn sư đệ cũng là say mê tại truy cầu Vô Thượng Vô Đạo người, chưa thành Tự Nguyên cảnh, liền tạm thời bảo vệ tốt Dương Nguyên đi, miễn cho ngày sau đột phá Tự Nguyên, căn cơ có thiếu."

Nương theo lấy một trận cười khê, người nàng ảnh đã từ từ đi xa, biến mất ở phía xa.

Giang Hàn lắc một chút bình ngọc, lại mở ra ngửi một chút, phán đoán bên trong hắn là thật Bồi Nguyên Đan, mà lại là bốn khóa, liền không có đuổi kịp qua.

Có thể từ nơi này vị vấn đề sư tỷ trong tay, lấy thêm đến một cái Bồi Nguyên Đan, hắn coi như hài lòng, đương nhiên nếu là hắn tu vi mạnh hơn xa đối phương, có nắm chắc chế phục nàng, vậy liền không có đơn giản như vậy!

Cầm tới Bồi Nguyên Đan, Giang Hàn không có vội vã về đi tu luyện, mà là đi một chuyến Thần Binh Đường, tìm tới Trương Tiểu Hồ, hỏi một chút lưu

quang kỳ thạch sự tình.

"Hiện ra lưu quang kỳ thạch, vậy nhất định là Thiên Ngoại Vãn Thiết trung lưu ánh sáng thạch không thể nghi ngờ, khối nhỏ lời nói giá trị không cao, nhưng nếu là cao hơn lớn nhỏ cỡ nắm tay, giá trị liền rất lợi hại có thể nhìn, bởi vì lưu quang thạch phẩm chất cực cao, là luyện chế Trung Phẩm Linh Binh cần thiết người tài một trong."

Thuật nghiệp có chuyên công, Giang Hàn đối Linh Thực cực kỳ hiểu biết, Trương Tiểu Hồ đối với các loại khoáng thạch kỳ thạch thì là toàn bộ thông hiểu, phán đoán các loại khoáng thạch chất liệu có khả năng khắc họa, thích nghi nhất Minh Văn là cái gì, đây chính là Minh Văn Sư cơ một trong thủ đoạn.

"Lưu quang thạch a?"

Giang Hàn trong đôi mắt lộ ra một vòng vẻ kỳ dị, viêm mẫn trong bụng thạch đầu lại là lưu quang thạch, như thế có chút không thể tưởng tượng, chẳng lẽ là nó ngẫu nhiên gặp được một khối Thiên Ngoại Vãn Thiết, nhìn qua không tầm thường, liền một thanh nuốt vào giấu ở trong bụng?

Bất kể như thế nào, tới tay một khối lưu quang thạch, Giang Hàn vẫn là thật hài lòng.

Có thể lấy được Trung Phẩm Linh Binh người tài, về sau nếu là muốn tìm Thần Binh công xưởng luyện chế Trung Phẩm Linh Binh, giá cả liền hội giảm mạnh, nếu như có thể lại lấy tới tam giai Tinh Hạch cùng một số phụ tá tài liệu, vậy liền chỉ cần ra một bộ phận công phí là đủ.

Bất quá.

Những này trước mắt cũng đều chỉ là suy nghĩ một chút.

Trung Phẩm Linh Binh giá trị, ít nhất là Hạ Phẩm Linh Binh gấp mười lần, mà lại khám nạm tam giai Tinh Hạch cùng khắc họa cao cấp hơn Minh Văn, cũng không phải là thông mạch Vũ Sư có thể hoàn toàn thúc động, dù cho là Tụ Nguyên Vũ Sư, đều không nhất định có thể hoàn toàn thôi động nó một thanh Trung Phẩm Linh Binh,

]

Tại Giang Hàn trong ấn tượng, hần duy nhất thấy một thanh Trung Phẩm Linh Binh, hẳn là Hồ lão đã từng triển lộ qua một lần chuỗi này Mộc Trượng.

Trở lại chỗ ở.

Giang Hàn đem cho Giang Tuyết mang một bộ phận Tây Tủy Phạt Mao linh dược, cùng tám thuốc loại hình dược tài cho nàng, sau đó liền đem chính mình nhốt vào phòng bế quan bên trong.

Có Bồi Nguyên Đan nơi tay, đột phá Thông Mạch Cảnh đại thành liền lại không bất kỳ băn khoăn nào, có ngày Lôi đều bỏ không xấu Bất Từ Chi Thân, cũng không sợ đột phá qua trình trong xảy ra vấn đề gì.

Chỗ có điều kiện đều đã có, này tất nhiên là không có lý do gì lại trì hoãn cái gì.

Giang Hàn ngồi xếp bằng, một phen tĩnh tâm trừ tạp về sau, mở to mắt, ánh mắt tĩnh như Shisui, từ trong bình ngọc lấy ra một cái Bồi Nguyên Đan, một thanh nuốt vào.

Bồi Nguyên Đan dược hiệu, có thể nói là Giang Hàn chỗ dùng qua linh dược đan trong dược, nhất là ôn hòa, nuốt vào về sau, liền cảm giác được một dòng nước ấm, từ bụng dâng lên, chảy xuôi toàn thân về sau, lại hướng về tứ chi lan tràn mà đi.

Rất nhanh.

Giang Hàn liền cảm giác được toàn thân đều đắm chìm trong ấm áp bên trong, tựa hồ toàn thân mỗi một cái lỗ chân lông, đều tại thư giãn rên rỉ, cùng đã từng hủy diệt thức tu hành lúc này khắp cả người khó nhịn kịch liệt đau nhức so ra, đơn giản cũng là một cái trên trời một cái dưới đất.

Tại Bồi Nguyên Đan công hiệu phía dưới, Giang Hàn cảm giác được rõ ràng, hần nguyên khí bên trong ần chứa táo bạo bị dần dần vuốt lên, tính cả này Lôi Hóa Nguyên Khí, không chế lại đều dần dần trở nên thuận buồm xuôi gió, không còn trước đó táo bạo cảm giác.

Bồi Nguyên Đan dược hiệu cực kỳ hòa hoãn, cũng hơi chậm, cho đến sắc trời tối tăm vào đêm, Giang Hàn như cũ có thể cảm giác được bụng mình một đoàn ấm áp nhiệt lưu đang không ngừng xoay quanh quanh quẩn.

Tại Bồi Nguyên Đan dược hiệu phía dưới, Giang Hàn cũng là toàn lực vận chuyển Tinh Thần Luyện Nguyên quyết, ban ngày hấp thu Tinh Thần Chi Lực, đều toàn bộ bị hần luyện hóa, mà ban đêm Tinh Thần Chi Lực càng thêm nồng đậm, tại Bồi Nguyên Đan dược hiệu dưới, những ngôi sao này chi lực cuồng bạo cũng bị vuốt lên lời, luyện hóa càng thêm dễ dàng.

Một đêm thời gian.

Giang Hàn luyện hóa Tinh Thần Chi Lực, liền so ra mà vượt bình thường hai ba ngày chi lực.

Khi cái thứ nhất Bồi Nguyên Đan dược hiệu dần dần biến mất thời điểm, Giang Hàn hít sâu một hơi, trong đôi mắt quang mang hơi hơi hiện lên, nguyên

khí trong cơ thể tại hân không chế phía dưới, bắt đầu dâng trào đứng lên.

Là thời điểm!

Hân không chế Bôn Lưu nguyên khí, vẫn như cũ là lấy Lôi Hỏa Nguyên Khí vì Phong, lấy Viêm Dương nguyên khí vì thân thể, hướng về Chương ba đường kinh mạch trùng kích quá khứ.

Giống như sắc bén trường mâu đâm tới phủ kín thông đạo, đâm một cái phía dưới, phát ra răng rắc thanh âm, trong nháy mắt liền đâm ra một cái lỗ thủng.

Giang Hân không do dự, không chế nguyên khí trong cơ thể lần nữa ngưng tụ tụ hợp, lần nữa trùng kích mà qua.

Lần thứ hai, lần thứ ba. . .

Theo phủ kín thông đạo bị đâm lỗ thủng càng ngày càng nhiều, cuối cùng không chịu nổi gánh nặng, bích chương triệt để đổ sụp, Viêm Dương nguyên khí lôi cuốn lấy Lôi Hỏa Nguyên Khí, bỗng nhiên rót vào Chương ba đường kinh mạch bên trong.

Giờ khắc này.

Giang Hân thể nội tám đường kinh mạch, rốt cục bị quán thông tam điều, cũng mang ý nghĩa hân tu vi, từ Thông Mạch Cảnh tiểu thành rào bước tiến lên một bước dài, bước vào Thông Mạch Cảnh đại thành!

Vì sao đã thông ba đường kinh mạch vì thông mạch đại thành, mà không phải Bốn đầu, năm đầu?

Bởi vì.

Ba đường kinh mạch quán thông, chính là một cái đường ranh giới.

Thông Mạch Cảnh đại thành, đã thông Chương ba đường kinh mạch, so với quán thông hai đầu thời điểm, tại nguyên khí chất lượng phương diện, cũng sẽ không có tăng lên cực lớn.

Nhưng.

Quán thông ba đường kinh mạch, sẽ đan vào lẫn nhau kết nối, tính cả Đan Điền Khí Hải, giống như Tam Hoa Tự Đình, có khả năng gánh chịu nguyên khí vận chuyển, xa mạnh hơn xa quán thông hai đường kinh mạch thời điểm!

Nói cách khác, Thông Mạch Cảnh đại thành, thôi động Linh giai vũ kỹ, có khả năng bộc phát ra uy thế, so với Thông Mạch Cảnh tiểu thành, là có cách xa chênh lệch!

Thông Mạch Cảnh đại thành một bước này bước ra, đối với thực lực đề bạt, xa so với đã thông đầu thứ hai kinh mạch, phải nhiều hơn!

Ông! !

Chương ba đường kinh mạch quán thông, Giang Hân nguyên khí trong cơ thể bắt đầu tự hành vận chuyển, một bộ phận ôn dưỡng quán thông Chương ba đường kinh mạch, một bộ phận làm theo tiếp tục khai thác cái này đường kinh mạch.

Cho đến Chương ba đường kinh mạch triệt để vững chắc xuống, Giang Hân vừa rồi thở ra một ngụm trọc khí, từ từ mở mắt.

"Rốt cục Thông Mạch Cảnh đại thành."

Tuy nói giờ phút này thể nội, nguyên khí tiêu hao lòi, nhưng Giang Hân lại như cũ có thể cảm giác được, hân nhất niệm phía dưới chỗ có thể điều động nguyên khí vận chuyển, viễn siêu quán thông hai đường kinh mạch thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Thân Đồ Trảm, Trưởng Tôn Hoảng

"Đã thông ba đường kinh mạch, bây giờ ta, hẳn là có thể làm được đồng thời vận chuyển Nộ Lôi Kích cùng Liệt Địa kích, triệt để tổ hợp có chút khó khăn, nhưng đơn giản kết hợp một chút hẳn là không có vấn đề gì."

Giang Hân nắm nắm tay đầu, thân thái kiên định, lộ ra vẻ tươi cười.

Tổ hợp vũ kỹ sơ dĩ rất khó, một mặt là hai loại vũ kỹ nguyên khí vận chuyển, đồng thời thôi động khó mà không chế, một phương diện khác, đồng thời thôi động nguyên khí tiến hành hai loại vận chuyển, sơ sót một cái liền dễ dàng tổn thương kinh mạch, mỗi một môn tổ hợp vũ kỹ sáng tạo, đều là vô số lần cẩn thận thăm dò được đến.

Nhưng

Những này đối Giang Hàn mà nói, lại đều không phải là trở ngại.

Có lẽ hần vô pháp làm đến chương không nguyên khí đạt tới lông tóc cấp bậc trình độ, tuy tiện hoàn thành tổ hợp vũ kỹ, nhưng hần có thể lợi dụng Bát Từ Chi Thân khôi phục năng lực, cưỡng ép thôi động hai môn vũ kỹ, không sợ tác dụng phụ cùng tổn thương.

"Bồi Nguyên Đan còn có ba cái, có lẽ tại Thanh Huyền băng chi trước khi chiến đấu, còn có thể càng tiến một bước."

Giang Hàn thở ngậm khí về sau, tâm thần trầm tĩnh lại, lại một lần nữa vùi đầu vào tu hành bên trong.

...

Thời gian qua đi nửa năm, lại là một lần Thanh Huyền băng chi chiến.

Luyện Vũ Tràng phía trên, sớm liền có đại lượng học viên tụ đến, có là dự định tranh đoạt Thanh Huyền băng bài danh Lão Sinh cùng Thiên Kiêu, có thì là mộ danh mà đến, hơi có chút nhiệt huyết sôi trào tân sinh.

Mọi người vụn vặt lẻ tẻ hội tụ tại luyện võ tràng bên trên, ngẫu nhiên xuất hiện một vị Thanh Huyền trên băng nhân vật, đều có thể gây nên vô số người chú mục, còn nếu là xuất hiện bài danh phía trên Thiên Kiêu, càng là toàn trường chấn động một phen.

Theo thời gian dần dần chuyển dời, trong luyện võ trường người bắt đầu càng ngày càng nhiều.

Một tên công xám đậm trường thương thiếu niên, từ Luyện Võ Trường bên ngoài đi tới, hai con người tựa hồ Hỗn Độn đồng dạng thâm thúy, cả người ăn mặc rất là mộc mạc, nhưng mỗi một bước rơi xuống, đều phảng phất tự nhiên mà thành.

"Là Thanh Huyền băng thứ mười một Mộ sư huynh! Nghe nói Mộ sư huynh nửa tháng trước liền tiếp xông qua tầng mười tám Thanh Huyền tháp, chi sợ đã đột phá Thông Mạch Cảnh đại thành, lần này vô cùng có khả năng xâm nhập mười vị trí đầu."

Có người kính sợ mở miệng.

Bên cạnh một người nhìn không được tên một tiếng, nói: "Tầng mười tám? Liền xem như mười vị trí đầu bên trong dựa vào sau mấy vị kia, đều xông không qua tầng này đi, nếu thật sự là như thế, sợ sợ không chỉ mười vị trí đầu!"

Mỗi một vị đặt chân Thông Mạch Cảnh nhân vật, đều là Thanh Huyền Học Viện đỉnh phong Thiên Kiêu, còn nếu là có thể đạt tới Thông Mạch Cảnh đại thành, làm theo càng là trong đó người nổi bật, vừa hiện thân liền làm cho người chú mục.

Mà liền tại không ít người kính sợ nhìn qua mộ Thiên Sơn, nhao nhao nhường ra một con đường thời điểm, nơi xa lại lại đột nhiên truyền đến một trận xôn xao.

]

Đó là một đạo dáng người rất là gầy yếu thấp bé người, bên hông tùy ý cài lấy một thanh đoản đao, ánh mắt lại là cực kỳ sắc bén, cho người ta một loại như là Tiến Mang cảm giác, căn không dám cùng chi đối mặt!

"Là trưởng Tôn sư huynh, hơn nửa năm không thấy, khí thế của hần càng kinh khủng."

Có người chấn kinh.

"Hần cũng là Thanh Huyền băng thứ ba Trưởng Tôn hoàng sư huynh sao? Không nghĩ tới bộ dáng gầy như vậy yếu, thật sự là khó có thể tin."

Chưa thấy qua Trưởng Tôn hoàng tân sinh, nhìn qua cái kia đạo thân ảnh gầy nhỏ, cũng là tâm thần chấn động.

Không ít đã đi tới giữa sân Thanh Huyền băng gần phía trước Thiên Kiêu, như mộ Thiên Sơn bọn người, nghe được động tĩnh, cơ hồ đều là quay đầu trông lại, tất cả đều nhìn về phía Trưởng Tôn hoàng, trong đôi mắt lộ ra sắc bén chiến ý.

Nhưng mà Trưởng Tôn hoàng lại căn không để ý tới những ánh mắt này, bình tĩnh nện bước tốc độ, đi vào Luyện Võ Trường phía tây, tìm một chỗ liền chấp tay nhắm mắt, tựa hồ chung quanh người đều không thể nhượng hần nhìn nhiều.

"Hừ!"

Mộ Thiên Sơn nhìn thấy Trưởng Tôn hoàng thái độ, nhất thời lạnh hừ một tiếng, chậm rãi đi xuống phun trào mấy phần chiến ý, không có làm ra cái gì khiêu khích.

Những người khác thấy thế, cũng đều riêng phần mình hừ lạnh hoặc là hừ nhẹ quay đầu.

Cũng không lâu lắm.

Khi một vị công khan nhận trường đao, ria mép kéo căng bã, bộ dáng không giống hai mươi tuổi thiếu niên, giống như là ba mươi tuổi dãi dầu sương gió trung niên nhân, đi vào Luyện Võ Trường trong thời điểm, tất cả mọi người tất cả đều làm kinh động, nhao nhao chú mục mà đến.

Liên liền xách tới trước, bắt đầu duy trì trật tự Thanh Huyền Học Viện các chấp sự, cũng đều là hít sâu một hơi, thần thái nghiêm nghị mà trịnh trọng.

Thân Đồ chém!

Thanh Huyền bảng xếp hàng thứ nhất, thế hệ này Thanh Huyền Học Viện mạnh nhất người!

Lần trước Thanh Huyền bảng chi chiến, hấn lợi dụng Thông Mạch Cảnh viên mẫn tu vi có một không hai toàn trường, bây giờ nửa năm trôi qua, coi như không có đột phá Tụ Nguyên cảnh, chỉ sợ cũng chỉ kém hạng nhất, đơn thuần tu vi, đủ để được xưng tụng là toàn trường tối cao!

Tu vi cũng không hoàn toàn đồng đẳng với thực lực, nhưng là quyết định thực lực nhân tố trọng yếu, cũng không phải là bất luận kẻ nào đều có thể tùy ý vượt cấp khiêu chiến, huống chi đứng hàng Thanh Huyền trên bảng, mỗi một vị Đô Thiên phú trách tuyệt, đi ra bên ngoài đều là có thể quét ngang đồng dạng cùng giai võ giả tồn tại.

Không có người nói chuyện.

Liên xem như một số không biết Thân Đồ trăm tân sinh, tại cái này kiểm chế bầu không khí phía dưới, cũng đều nhao nhao nuốt ngum nước bọt, không dám tùy ý lên tiếng.

Trưởng Tôn hoàng đến thời điểm, mộ Thiên Sơn các loại đông đảo Thanh Huyền bảng gần phía trước nhân vật, đều là toát ra địch ý cùng chiến ý, nhưng khi Thân Đồ chém ra hiện thời điểm, bọn họ tuy nhiên cũng chú mục mà đến, nhưng trong đôi mắt lộ ra, lại tất cả đều là ngưng trọng!

"Không biết hấn có đột phá hay không Tụ Nguyên."

"Coi như không có có thể đột phá Tụ Nguyên, chỉ sợ cũng chênh lệch không xa, huống chi lần trước hấn Linh giai tổ hợp vũ kỹ, liên đã luyện thành hình thức ban đầu, lần này chỉ sợ đã triệt để luyện thành."

Có người tự lẩm bẩm.

Tại chúng nhân chú mục phía dưới, Thân Đồ trăm công khan nhận trường đao, thô kệch cười lớn một tiếng, nói: "Thanh Huyền bảng, rốt cục lại bắt đầu, liên để ta xem các ngươi bọn gia hỏa này vừa dài vào bao nhiêu đi."

Tại Thân Đồ chém vào trận về sau, giữa sân bầu không khí rõ ràng biến hóa không ít.

Về sau dù cho là có tu vi đạt tới Thông Mạch Cảnh nhân vật thiên tài vào bàn, cũng không có tái dẫn lên quá náo động lớn, tỷ như Tống Dương, cơ hồ chỉ là bị một bộ phận rất nhỏ người chú mục một chút.

Mà khi Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan đến thời điểm, giữa sân bầu không khí làm theo lại oanh động lên, nếu như nói Thân Đồ trăm là Thanh Huyền bảng thứ nhất, như vậy Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan chính là thiếu nữ bên trong, tài năng xuất chúng nhất nhân vật, mà lại tất cả đều có uy hiếp khả năng thứ nhất tính!

Tuy nói lần trước Thanh Huyền bảng chi chiến, hai nữ đều không có xuất thủ mấy lần, bài danh cơ bảo trì bất biến, nhưng không ít người trong lòng đều đoán chừng, hai nữ thực lực coi như còn kém hơn Thân Đồ trăm, chỉ sợ cũng đủ để đứng hàng Top 3!

Thân Đồ trăm cùng Cố Tích Nhan mấy người ra sân, không thể nghi ngờ là Thanh Huyền bảng chi chiến chính thức bắt đầu trước mấy cái cao trào, dẫn đến vô số người chú mục.

Lúc này.

Trong luyện võ trường đã dần dần bắt đầu kín người hết chỗ.

Khi Giang Hàn công Xích Viêm Vẫn Thiết kích, đi vào trong luyện võ trường thời điểm, đông đảo Thanh Huyền Học Viện chấp sự đã bắt đầu duy trì trật tự, lắng lại hỗn loạn.

"Cái đó là. . . Sông Hàn sư huynh!"

"Nghe nói trước đó không lâu, sông Hàn sư huynh nhất chương đánh bại đã đột phá Thông Mạch Cảnh Tống Dương sư huynh, chỉ sợ cũng có tranh đoạt Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu thực lực!"

"Lần này Thanh Huyền bảng chi chiến, chỉ sợ là đặc sắc nhất một lần, không biết cuối cùng bài danh sẽ như thế nào."

Có chút không có thực lực giết đến tận Thanh Huyền bảng Lão Sinh, nhiệt huyết sôi trào tự lẩm bẩm, đều hận không thể chính mình có thể hóa thân

Giang Hàn Thân Đồ trăm bốn người, tại luyện võ tràng quét ngang quần hùng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Tâm Tư Dị Biệt

Đem Xích Viêm Văn Thiết kích dọc ở trên lưng, là không muốn tại trước mắt bao người sử dụng Hư Không Giới, đối với không ít người chú mục mà đến, thần thái kính sợ ánh mắt, Giang Hàn đã có chút thói quen, không có vì chi dừng lại, trực tiếp nhanh chân vào bàn.

Hắn đến muốn gọi Trương Tiểu Hồ cùng một chỗ, kết quả không tìm được đối phương, mà Hồ Tiểu Ngọc cũng đồng dạng không có gặp được, ngược lại là Giang Tuyết cô nàng này theo tới, định đem Thanh Huyền bằng chi chiến, coi như Thanh Dương Đẩu Vô Trùng loại kia đấu võ một dạng đến thưởng thức hưởng thụ một phen.

Bất quá.

Giang Hàn đáy lòng xem chừng, cô nàng này cùng hắn tới, vẫn là muốn thưởng thức một chút hắn quét ngang quần hùng phong tư, ân, tuyệt đối là dạng này.

Hắn bây giờ tu vi, không phải mới vào Thông Mạch Cảnh đại thành, mà chính là đã đã thông bốn đường kinh mạch, Bồi Nguyên Đan cũng đã dùng xong hai khóa, còn lại hai khóa tạm thời giữ lại.

Đã thông bốn đường kinh mạch, so với đã thông ba đường kinh mạch thời điểm, nguyên khí đề bạt cũng không lớn, nhưng cũng có tiếp cận một phần rưỡi nhiều, xây dựng ở Giang Hàn này khung bộ mà mạnh mẽ Viêm Dương nguyên khí cùng Lôi Hỏa Nguyên Khí cơ sở phía trên, dạng này đề bạt vẫn là cực kỳ đáng sợ.

Có thể nói.

Cái này một phần rưỡi nguyên khí, cũng đủ đề lực áp Kim Sa bang giúp đỡ loại kia nhân vật!

Trừ cái đó ra, Giang Hàn Nộ Lôi Kích, tuy nhiên không thể luyện thành tầng thứ ba, nhưng cũng đã chênh lệch không xa, mà lại Nộ Lôi Kích cùng Liệt Địa kích tổ hợp vũ kỹ, hắn đã không sai biệt lắm nắm giữ!

Đối với Thông Mạch Cảnh đại thành tu vi mà nói, bạo tẩu khát máu hai trọng bí thuật, có thể mang đến thực lực tăng phúc đã nhược hóa không ít, nhưng vẫn cũ có thể đề bạt một mảng lớn, cũng đồng dạng là một tay át chủ bài.

Bây giờ Giang Hàn, chính mình cũng khó mà phán định thực lực mình đạt tới trình độ nào.

"Trước đó đầu kia viêm mãng, bằng vào ta bây giờ thực lực, coi như vô pháp đánh bại tại nó, hắn là cũng có một chút đối kháng chi lực, về phần trước kia tập sát ta vị kia Tụ Nguyên Vũ Sư, ta nên có thể cùng chính diện nhất chiến!"

Đây là Giang Hàn cho thực lực mình, miễn cưỡng kế tiếp phán đoán.

Về phần cụ thể như thế nào, vẫn là muốn tại chính thức trong chiến đấu đến phân biệt.

Phải biết.

Tụ Nguyên cảnh cùng Thông Mạch Cảnh trước đó chênh lệch, cũng là cực lớn, có thể so với thông mạch cùng Luyện Huyết chênh lệch, liền xem như Thân Đồ trăm bực này Tuyệt Đại Thiên Kiêu, đi ra bên ngoài, đối đầu một vị tâm thường Tụ Nguyên Vũ Sư, cũng chưa chắc có thể chiếm cứ cái gì thượng phong.

Mỗi một vị thành tựu Tụ Nguyên Vũ Sư nhân vật, đều không thể coi thường, tu luyện Phàm Giai công pháp đạt thành Tụ Nguyên cực ít cực ít, tuyệt đại bộ phận Tụ Nguyên Vũ Sư, tu luyện đều là Linh giai công pháp.

Tại công pháp phương diện này, muốn chiếm cứ ưu thế đã so sánh khó.

Đương nhiên.]

Thân Đồ trăm tu luyện công pháp tuy nhiên không là mọi người đều biết, nhưng đó là một bộ Địa Giai Công Pháp lại là không thể nghi ngờ, ở tại vẫn là tân sinh thời điểm, liền đã truyền khắp Học Viện.

"Mộ Thiên Sơn, Tô Tử Yêu, Trương Tôn hoàng. . . Còn có Thân Đồ trăm."

Giang Hàn chậm rãi đi đến Luyện Võ Trường phía tây, ánh mắt từ đông đảo Thiên Kiêu trên thân nhất nhất đảo qua, cũng không có toát ra cái gì chiến ý, nhưng trong lòng là có một loại nhiệt huyết tâm tình đang cuộn trào.

Hắn tiến vào Thanh Huyền Học Viện, đến nay đã gần hai năm thời gian, mà so sánh với lần trước tham gia Thanh Huyền bằng chi chiến, lần này, Thanh Huyền Học Viện chi đình, đang ở trước mắt!

Trừ Trưởng Tôn hoàng Thân Đồ trăm bốn người bên ngoài, Giang Hàn tại phía tây còn chứng kiến mấy cái thân ảnh quen thuộc.

Diệp Lăng Phong, Lăng Vũ, Phiên Cảnh . .

Trong đó Diệp Lăng Phong tu vi, như cũ vững vàng ép Lăng Vũ Phiên Cảnh một bậc, đã đạt tới Luyện Huyết Cảnh đại thành, mà Lăng Vũ Phiên Cảnh mấy người cũng đã đặt chân Luyện Huyết.

Mấy người bọn họ tự nhiên cũng nhìn thấy Giang Hàn, thần thái ở giữa đều có mấy phần mất tự nhiên, mặc cho ai nhìn thấy đã từng đối thủ, bây giờ đã ngự trị ở bên trên chính mình, đều sẽ trong lòng quái dị.

Trước đó không lâu nghe được Giang Hàn đã đột phá thông mạch thời điểm, Diệp Lăng Phong cùng Lăng Vũ Phiên Cảnh bốn người, cơ hồ đều có chút hoài nghi, Giang Hàn thật sự là cùng bọn hắn một giới sao? !

Mà trừ ra Lăng Vũ Phiên Cảnh bốn người bên ngoài, tại cái này Luyện Võ Trường phía tây trên địa đầu, còn có một người, nhượng Giang Hàn đôi mắt chỗ sâu hiện lên một vòng hàn mang.

Lâm Hạo Hiên!

Hắn trở lại Thanh Huyền Học Viện về sau, từng tra một chút đã từng đánh lén cái kia vị Tụ Nguyên Vũ Sư tình huống, biết đối phương họ tên, lại biết đối phương là Đô Thống, còn biết đối phương vũ khí là một thanh trường kiếm màu tím, tra được đến tự nhiên không khó khăn.

Hắn cũng không có tra quá cẩn thận, tại biết đối phương chính là Lâm gia dưới trướng Đại Tướng một trong về sau, hắn trầm mặc một hồi, liền lặng lẽ.

Như trước khi nói đủ loại sự tình, còn có thể trí chi một bên lời nói, như vậy chuyện này, liền là tuyệt đối tử thù, không thể hóa giải!

Giang Hàn cũng không phải cái gì khí lượng cao thâm người, đối phương đều đã tập sát đến cùng lên, này khoản nợ này, tự nhiên là không chết không thôi!

"Lâm Hạo Hiên. . . Lâm gia. . ."

Hắn hơi nheo mắt lại, giấu lại trong lòng ba động.

Lâm Hạo Hiên không có đi nhìn Giang Hàn, giờ phút này hắn, trong lòng đã là một mảnh dữ tợn, vì Giang Hàn sự tình, hắn tại Lâm gia địa vị rớt xuống ngàn trượng, đã có không ít Tộc Lão từ bỏ ủng hộ hắn, hắn đối Giang Hàn sớm đã là hận thấu xương, hận không thể hiện tại liền để Sở lão xuất thủ, đem Giang Hàn oanh sát tại chỗ.

Nhưng hắn lại không thể làm như thế, cũng không dám làm như thế, chỉ có thể lược khế cúi đầu, che giấu trên mặt mình biểu lộ ba động, đồng thời xiết chặt quyền đầu, cánh tay run run một hồi.

"Giang Hàn. . ."

Trừ Lâm Hạo Hiên hận đến nghiền răng nghiền lợi bên ngoài, một bên khác Tiêu Mạc, cũng là ánh mắt thâm hàn, nhưng càng nhiều thì hơn là đề phòng.

Trận đánh lúc trước Giang Hàn, hắn có một loại Siêu Nhiên tại trên đó cảm giác, thậm chí không có coi Giang Hàn là thành qua đối thủ mình, nhưng ở Giang Hàn đột phá Thông Mạch Cảnh về sau, đáy lòng của hắn lại cao hơn ngạo, cũng nhất định phải nhìn thẳng Giang Hàn chạy tới trước mặt hắn sự thật.

Mà nhượng hắn rất là đề phòng, là Lâm gia tồn thất một viên đại tướng sự tình.

Một vị Tụ Nguyên Vũ Sư cũng không phải cái gì Tụ Bình, vô có mất tích, mười ngày nửa tháng ngược lại là có thể che giấu, nhưng một lúc sau, là căn không che giấu được.

Nhìn chằm chằm vào Giang Hàn cùng Lâm gia Tiêu Mạc, tự nhiên là rất nhanh liền đánh giá ra, này Từ Vinh hắn là như hắn suy đoán như thế, bị Lâm gia người phải đi tập sát Giang Hàn.

Nhưng cuối cùng.

Vị kia Đô Thống không khỏi mất tích, Giang Hàn lại nhảy nhót tung bùng trở về, hơn nữa còn đột phá Thông Mạch Cảnh, cái này khiến trong lòng của hắn chấn kinh thật lâu, thậm chí còn đặc địa qua điều tra một chút.

Mà tại xác nhận hồ linh cùng thân Vô Cực mấy người, không hề rời đi qua Thanh Huyền Học Viện về sau, ban đầu nhìn một cái không sót gì Giang Hàn, trên thân nhất thời liền bao phủ một tầng mê vụ.

Chẳng lẽ nói trừ hồ linh bên ngoài, cái này Giang Hàn sau lưng vẫn còn có thể lực? !

Nhất là.

Trước đó không lâu hắn nghe nói Giang Hàn cùng Tô Tử Yêu quan hệ mật thiết thời điểm, càng là có chút khó có thể tin, Tô Tử Yêu bối cảnh, hắn đã từng hướng phụ thân hắn hỏi thăm qua, nhưng nghênh đón lại là phụ thân hắn nghiêm nghị cảnh cáo, nhưng hắn không muốn chạm đến Tô Tử Yêu, càng không muốn chạm đến đối phương bối cảnh.

Hiển nhiên Tô Tử Yêu hậu trường liên lụy đồ vật, liền phụ thân hắn vị vương hầu này, cũng không nguyện ý tùy tiện chạm đến, hoặc là nói đụng vào không tầm thường!

Giang Hàn nếu là sẽ cùng Tô Tử Yêu hậu trường thế lực dính líu quan hệ, vậy liền phiền phức lớn.

. . .

Liền tại luyện võ tràng phía tây mọi người, suy nghĩ riêng phần mình tung bay thời điểm, phụ trách chủ trì Thanh Huyền bảng chi chiến cao giai chấp sự, đi vào giữa sân, mà lần này Thanh Huyền bảng chi chiến, cũng theo đó bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Đăng Tràng

"Yên lặng!"

Canh giờ đã đến, phụ trách chủ trì áo trắng chấp sự trầm giọng mở miệng, thanh âm ở trong sân trong nháy mắt đầy ra, trực tiếp liền vượt trên này một mảnh hỗn loạn cùng tiếng nghị luận.

Đội giữa sân an tĩnh lại về sau, áo trắng chấp sự dựa theo thông lệ, trình bày lần này Thanh Huyền bảng chi chiến khen thưởng.

"Trên bảng nổi danh người . . ."

"Đặt chân Thanh Huyền bảng ba mươi vị trí đầu người . . ."

Phía trước bộ phận, Giang Hàn trực tiếp bỏ qua, cho đến áo trắng chấp sự giảng đến Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu trở lên khen thưởng lúc, hắn vừa rồi nhìn về phía giữa sân, đem chỉ một từ không bỏ sót nghe lọt vào trong tai.

Không ngoài dự liệu, lần này Thanh Huyền bảng chi chiến khen thưởng, cùng lần trước cũng không có quá nhiều khác biệt.

Mười hạng đầu khen thưởng, vẫn như cũ là mỗi tháng năm ngàn Thanh Huyền điểm, có thể nhập bí cảnh tu hành bảy ngày, về phần ba hạng đầu khen thưởng, làm theo có biến hóa không nhỏ, mà lại tập trung ở hạng nhất phía trên.

Lấy được Thanh Huyền bảng thứ ba, mỗi tháng nhưng phải một vạn Thanh Huyền điểm, có thể nhập bí cảnh tu hành mười ngày, lấy được Thanh Huyền bảng thứ ba, làm theo mỗi tháng một vạn 5 Thanh Huyền điểm, có thể nhập bí cảnh tu hành mười lăm ngày.

Về phần Thanh Huyền bảng thứ nhất, khen thưởng so với lần trước, lại có thay đổi cực lớn.

Nó khen thưởng vì, có thể duy nhất một lần thu hoạch 10 vạn Thanh Huyền điểm, cùng bí cảnh tu hành hai mươi ngày tư cách, mặt khác còn đem đạt được Bạo Linh châu, Phong Linh châu các một cái.

Bạo Linh châu!

Phong Linh châu!

Hai loại Linh Châu, đều là duy nhất một lần Bí Bảo, cũng là thường thấy nhất Bí Bảo, nhưng giá trị như cũ cực cao, cái trước có thể kích phát ra Đan Nguyên Vũ Vương tiện tay nhất kích lực lượng, cái sau làm theo có thể tới Đan Nguyên Vũ Vương nhất kích!

Này hai vật đều là bảo mệnh tuyệt hảo Bí Bảo, bởi vì hồi lâu trước kia, từng phát sinh qua Dịch Quốc phái tới tu luyện đặc thù bí pháp tử sĩ, đang đánh lén ám toán phía dưới, lấy mạng đổi mạng, cưỡng ép giết chết một lần kia Thanh Huyền bảng thiên kiều số một sự tình.

Mỗi một vị Thanh Huyền bảng thiên kiều số một, đều có không nhỏ khả năng, có thể trở thành Thanh Huyền Quốc Vương hầu, dầu gì cũng có thể thành trụ Hóa Cương Vũ Sư, tương đối Nhất Quốc mà nói đều là không thể bỏ qua chiến lực.

"Bạo Linh châu. . ."

Giang Hàn cũng là biết hai loại lưu truyền phổ biến nhất Bí Bảo, đối với Phong Linh châu hẳn không chút nào để ý, có Bất Từ Bất Diệt chi thể, chẳng khác nào là Phòng Ngự Vô Địch, hẳn khiếm khuyết vĩnh viễn là công kích.

Nếu là có một cái Bạo Linh châu nơi tay, coi như đối mặt Hóa Cương Vũ Sư thậm chí Đan Nguyên Vũ Vương, hẳn cũng có nhất định trấn trọc chuyên đăng chỗ trống.

Khen thưởng tuyên bố xong tất, giữa sân bầu không khí cũng là chưa từng có tăng vọt.]

Theo cao giai cấp sự tuyên bố bắt đầu, giữa sân bầu không khí thoáng đình trệ mấy hơi thở, lập tức liền có người bước vào giữa sân, Hướng Thanh Huyền Bảng các lộ Thiên Kiêu nhân vật khởi xướng khiêu chiến.

Lăng Vũ Phiên Cảnh cùng Diệp Lăng Phong bọn người, đều nhao nhao ra sân, trước hai người rút cục giết vào Thanh Huyền bảng, chiếm cứ Bảng danh sách cuối cùng, mà Diệp Lăng Phong thì là tại Thanh Huyền trên bảng nhanh chân hướng về phía trước, từ cuối cùng nhảy lên đạt tới trung gian.

Dạng này khoảng cách, tại Thanh Huyền bảng chi chiến trong cũng là tương đối hiếm thấy, nếu là đặt ở dĩ vãng, cũng sẽ dẫn tới vô số người chú mục, nhưng bây giờ, có Giang Hàn đánh vỡ ghi lại ở trước, thật sự là không thể so sánh, vì thế tâm thần chấn động người liền một chút nhiều.

Thanh Huyền bảng chi chiến, mặc dù nói không có cố định từ Bảng danh sách cuối cùng theo thứ tự tăng lên trình tự, nhưng mọi người ra sân, vẫn là đại khái dựa theo trình tự mà đến.

Rút cục.

Khi một vị tu vi đặt chân thông mạch, cũng không công khai nhân vật, ở đây gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc, nhất chương đánh tan tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh viên mãn đối thủ, rút cục dẫn động toàn trường.

Hưởng thụ một phen mọi người kính sợ ánh mắt về sau, hẳn lại lần nữa hướng về phía trước khiêu chiến, liên tục lật tung mấy vị Luyện Huyết viên mãn đối thủ, đi vào Thanh Huyền bảng Tầng trên cùng vị trí, vừa rồi hạ tràng.

Mà ở tại hạ tràng về sau, công một cây Huyền Kim côn Tổng Dương, cũng là lên đài ra sân.

"Ta nhận thua."

Bị Tổng Dương chọn đến người, tự nhận tu vi chưa đột phá thông mạch, không phải Tổng Dương đối thủ, dứt khoát liền không có xuống đài, trực tiếp lựa chọn nhận thua.

Mà ngay sau đó Tổng Dương lại khiêu chiến một người, đối thủ lại là trực tiếp nhận thua.

Liên tiếp gặp được hai cái trực tiếp nhận thua đối thủ, Tổng Dương mặt đen lên, hơi hòa hoãn không ít, rút cục lại cảm nhận được mấy phần đột phá thông mạch, bị người kính sợ cảm giác.

"Vị sư huynh này là ai a? Thế mà liên tục để cho hai người trực tiếp nhận thua."

Có không biết Tổng Dương tân sinh, nhìn lấy Tổng Dương đâm liền hai người, xuất liên tục chiêu đều không có, liền nhượng đối thủ tất cả đều nhận thua, rất là kinh dị thì thảo.

Bên cạnh có Lão Sinh liếc nhìn hẳn một cái, nói: "Đó là Tổng Dương sư huynh, trước đó không lâu đột phá thông mạch Vũ Sư, đã là mọi người đều biết sự tình, được chọn trúng hai vị sư huynh tự nhận không phải là đối thủ, đương nhiên sẽ không hạ trận tự rước lấy nhục."

"Úc úc!"

Này tân sinh nghe xong liền bừng tỉnh đại ngộ, nói: "Nguyên lai hẳn cũng là bị sông Hàn sư huynh nhất chương đánh bại Tổng Dương sư huynh a!"

Trên trận Tổng Dương thật vừa đúng lúc, từ hỗn loạn thanh âm bên trong, liền rõ ràng nghe được một đoạn như vậy lời nói, khuôn mặt trong nháy mắt từ hắc biến đỏ, lại từ đỏ biến thành đen chuyển nhiều lần.

"Ha ha, ta nói Tổng Dương, ngươi trở mặt đâu? Còn muốn đánh nữa hay không, không đánh liền đi xuống đi."

Có cùng Tổng Dương không thích hợp Thông Mạch Cảnh Thiên Kiêu, chú ý tới Tổng Dương biểu lộ, nhất thời vui tươi hơn hờ ở một bên bỏ đá xuống giếng.

Tổng Dương đã bị buồn bực ra nội thương, lại bị trào phúng một câu, chỗ nào kiềm chế được, vừa vặn hẳn đâm liền hai người, vị trí đã tiến lên mười tên, có thể chạm tới mở miệng trào phúng cái kia người, nhất thời bạo nổi giận gầm lên một tiếng, ở trong sân khiêu chiến.

"Chà lẽ lại sợ người!"

Người kia cũng không phải tu vì chỉ có Luyện Huyết Cảnh viên mãn nhân vật, mà chính là so Tổng Dương sớm hơn đặt chân Thông Mạch Cảnh Thiên Kiều, hừ một tiếng về sau, liền ngạo nghễ ra sân.

Hai người ào ào đánh một trận, cuối cùng lấy Tổng Dương bị thua mà kết thúc.

"Thật thảm."

Giang Hàn thương hại nhìn một chút trở lại phía tây khán đài Tổng Dương, cái ánh mắt này nhất thời làm Tổng Dương lẫn nửa nhận trọng kích, kém chút trực tiếp nằm ngay đơ tại chỗ.

Nếu là làm một cái thảm nhất thông mạch bảng, Tổng Dương cũng có thể đăng lâm thứ nhất.

"Không sai biệt lắm cũng gờ đến phiên ta."

Nhìn lấy trên trận chiến đấu nhân vật, đã càng ngày càng tiếp cận Thanh Huyền bảng Tầng trên cùng, Giang Hàn hơi giãn ra thân thể một cái, ở trong sân sau khi chiến đấu kết thúc, dậm chân ra sân.

Hắn vừa ra trận, nhất thời liền dẫn tới một mảnh chú mục, vô số người vì đó im lặng.

"Sông Hàn sư huynh ra sân!"

"Lần trước Thanh Huyền bảng chỉ chiến, sông Hàn sư huynh còn chỉ có Luyện Huyết Cảnh tiểu thành tu vi, ngăn ngại thời gian nửa năm, nhảy lên thành trụ thông mạch, càng là một chiêu đánh tan Tổng Dương sư huynh, một thân thực lực hơn phân nửa là khủng bố cùng cực!"

Cũng là Thanh Huyền Học Viện phong vân nhân vật Giang Hàn, tại hội phục Học Viện, nhất chương bại Tổng Dương, cùng Tô Từ Yêu hành tung mật thiết chờ một chút tin tức truyền ra về sau, càng là lần nữa đi vào vô số người chú mục hạch tâm.

Vừa vào sân.

Liền xem như Thanh Huyền bảng tối cao cấp Thiên Kiều, Siêu Nhiên tại ngoại vật Cố Tích Nhan, áp đảo mọi người phía trên Thân Đồ trăm, không ai dám trêu chọc Tô Từ Yêu, cũng đều là nhao nhao chú mục mà đến.

Hắn ăn mặc trường bào, gánh vác Xích Viêm Văn Thiết kích, mỗi một bước tựa hồ cũng thực sự tại trong lòng mọi người phía trên, khiến cho vô số tân sinh Lão Sinh tâm thần lâm nhiên.

Vền vẹn là phần này khí tràng, liền giống như cùng mộ Thiên Sơn Trưởng Tôn hoàng bọn người lực lượng ngang nhau!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Biến Nặng Thành Nhẹ Nhàng

"Tùng hồng sư huynh, lại đến luận bàn một trận."

Giang Hàn thần thái bình thản, tốc độ tự nhiên, đi vào giữa sân sau khi đứng vững, liền nhìn về phía đứng hàng Thanh Huyền bảng người thứ hai mươi ba từng hồng.

Bây giờ hắn vị trí vị trí, là Thanh Huyền bảng số 28 vị, mà tại hắn phía trước, từ người thứ hai mươi tư bắt đầu, hướng phía trước liền đều là Thông Mạch Cảnh Thiên Kiều nhân vật.

Tùng hồng cũng là một cái trong số đó.

"Sư huynh hai chữ nhưng không dám nhận, bất quá vẫn là muốn lĩnh giáo một phen."

Mặc dù nhưng đã có đoán trước, nhưng là bị Giang Hàn chọn trúng, từng hồng vẫn là khóe miệng hơi co rúm, bất quá hắn cũng không có bất kỳ cái gì khiếp ý, thần nhiên hạ tràng.

Cứ việc Giang Hàn có một chiêu đánh bại Tổng Dương đáng sợ chiến tích phía trước, nhưng hắn so Tổng Dương đăng lâm Thông Mạch Cảnh phải sớm một tháng, Linh giai vũ kỹ cũng nắm giữ bảy tám phần, chính là dự định đại thi quyền cước thời điểm, dù là Giang Hàn uy danh bên ngoài, hắn cũng không có khả năng tùy tiện lùi bước.

Tùng hồng binh khí rất là kỳ lạ, không phải đao không phải kiếm, chính là là một thanh dài hơn thước quạt giấy, toàn thân giống như Kim như ngọc, Phiến Cốt khắc rõ đạo đạo Linh Văn, cuối cùng cũng là khảm nạm một cái thanh sắc Tinh Hạch.

"Bắt đầu."

Phụ trách chủ trì cao giai chấp sự, đối Giang Hàn cùng từng hồng chiến đấu, cũng là lộ ra rất hưng thịnh gây nên, đợi hai người riêng phần mình đứng vững, liền phát tay tuyên bố bắt đầu.

Suru! !

Mới ngay từ đầu, từng hồng liền đạp chân xuống, cả người hóa thành một đạo tạt ánh, vọt thẳng hướng Giang Hàn, ý đồ cùng Giang Hàn thiếp thân cận chiến.

"Tốt! Không hổ là từng hồng sư huynh, lập tức liền kham phá chiến cục quan trọng."

Có người lập tức liền tán thưởng một tiếng, nói: "Sông Hàn sư huynh bình khí trọng lại trường, nếu là cận chiến lời nói, hơn phân nửa không đủ linh hoạt, đây cũng là nhược điểm chỗ."

Hắn một tiếng này tán thưởng, rất nhiều người đều cảm thấy có đạo lý, nhao nhao gật đầu.

Đình Đình thùng thùng! !

Ngay tại dưới trận người quan sát bình trong lúc nói chuyện với nhau, Giang Hàn cùng từng hồng đã đánh nhau.

Chỉ gặp từng hồng vùng động trong tay kỳ phiến, vùng chuẩn bị đâm, mỗi một kích đều lôi cuốn lấy một đoàn nguyên khí màu xanh, Kỳ Phong Duệ đủ để thiết kim đoạn ngọc.

Mà ở đối diện hắn Giang Hàn, thì là thần thái trầm ổn không hốt hoảng chút nào, trong tay Xích Viêm Văn Thiết kích hoành, phong, đẩy, vùng, đem hắn công kích toàn bộ ngăn lại, ngẫu nhiên hoàn thủ nhất kích, liền nhượng hắn xuất hiện mấy phần chật vật tư thái.

"Giọt nước không lọt, gần như vậy thân thể chiến, lấy trọng binh lưỡi đao chống cự Khinh Binh lưỡi đao, còn như thế thành thạo, sông Hàn sư huynh đối bình khí nắm giữ, thật sự là làm người ta nhìn mà than thở."]

Trước đó tán dương từng hồng người kia, giờ phút này mặt mũi tràn đầy sợ hãi thần phục, mà mọi người chung quanh, thần thái biểu lộ cũng đều tới tương tự.

Biến nặng thành nhẹ nhàng!

Chỉ có thể hoàn toàn khống chế chính mình binh khí, đem phát huy đến cực hạn, mới có thể đạt tới loại cảnh giới này, mà Giang Hàn vô luận là lực cánh tay vẫn là thể phách, đều là cực kỳ mạnh mẽ, cơ sở Kích Pháp từ lâu mà luyện đúng chỗ, trước đó không lâu còn cùng Tô Tử Yêu tại chi tiết phương diện mấy lần so chiêu, cũng là lĩnh ngộ không ít.

Nếu là đặt ở dĩ vãng, đối mặt từng hồng bức này nhân vật, hắn thể tất yếu kích phát Xích Viêm Văn Thiết kích toàn lực bạo phát, thi triển phạm vi lớn khó mà tránh né công kích, cường ép đem áp chế mới được, mà bây giờ, nhất cử nhất động tất cả đều huy sái tự nhiên, tự nhiên mà thành.

"Tật phong thứ!"

Mất thấy cận chiến hoàn toàn không làm gì được Giang Hàn, thậm chí chính mình còn bị bức bách có chút chật vật, từng hồng chấn động trong lòng không thể so với mọi người dưới đài yếu, nhưng hắn như cũ không có ý định dễ dàng buông tha.

Tại nhìn chuẩn một cái khe hở về sau, trong tay hắn quạt giấy bỗng nhiên đâm ra, một đạo thanh sắc Phong Nhận ngưng tụ tại trên đó, không ngừng lượn vòng, lôi cuốn lấy một cỗ mạnh mẽ xuyên qua chi lực, hướng về phía Giang Hàn đâm tới mà đến.

Giang Hàn không chút hoang mang đạp chân xuống, lui ra phía sau hai thước khoảng cách, đồng thời trong tay Trường Kích nhẹ nhàng hất lên, liền đem này một đoàn giáo sát mà đến Phong Nhận đánh phân mảnh.

"Toàn Phong Trảm!"

Từng hồng quát khẽ một tiếng, trong tay quạt giấy đột nhiên mở ra, lộ ra như ngọc như sắt mặt quạt, trên đó Linh Văn xen lẫn, quang mang không ngừng lấp lóe, một cái phía dưới, một đạo hai người cao Gió xoáy ra trong sân bây giờ, hướng về Giang Hàn bao phủ mà đi, muốn đem Giang Hàn cuốn vào trong đó.

Này trong gió lốc, càng là có từng tia từng tia hàn mang lấp lóe, nhìn kỹ lại, nó toàn thân rõ ràng là từ vô số tinh mịn Phong Nhận tạo thành, người bình thường nếu là bị giáo nhập trong đó, chỉ sợ trong nháy mắt, chính là cái xác không hồn.

"Dạng này công kích, khi thật là khủng bố, đây cũng là thông mạch Vũ Sư thôi động Linh giai vũ kỹ có khả năng bộc phát ra lực lượng sao? Không biết sông Hàn sư huynh sẽ như thế nào tới."

Có người mắt lộ ra kinh hãi.

Nhìn qua này đánh tới Gió xoáy, Giang Hàn không hề bận tâm trên mặt, lần thứ nhất xuất hiện một tia chấn động, trong đôi mắt hiện lên một vòng sắc bén chỉ sắc.

"Phá."

Hắn Trường Kích vung ra, tựa như một đầu Xích Long, đón này Gió xoáy quét qua, đúng là lấy sức mạnh mẽ, cứ thế mà đem này một đạo Gió xoáy oanh kích phá vỡ đi ra!

Vô số nhỏ vụn Phong Nhận hướng về bốn phương tám hướng vọt tới, dưới trận mọi người hải nhiên biến sắc thời điểm, duy trì trật tự đông đảo chấp sự nhao nhao quát khê xuất thủ, đem những này nhỏ vụn Phong Nhận toàn bộ ngăn lại.

"Ta nhận thua."

Nhìn thấy Giang Hàn nhất kích oanh phá chính mình Toàn Phong Trảm, từng hồng sắc mặt liền trực tiếp biến số biến, đợi nhìn thấy Giang Hàn bước qua Phong Nhận, lông tóc không tổn hao gì hướng về chính mình đi tới, cuối cùng cười khổ nhận thua.

"Không nhìn lầm lời nói, sông Hàn sư huynh tu vi. . . Đã không ngừng Thông Mạch Cảnh tiểu thành đi."

Tuy nói Giang Hàn cùng hắn giao phong thời điểm, cơ hồ không chút vận dụng nguyên khí, nhưng hắn như cũ mơ hồ cảm giác được một loại thâm bất khả trắc, hoàn toàn ngự trị ở bên trên chính mình khí tức.

Lời vừa nói ra.

Toàn trường nhất thời yên tĩnh phút chốc, sau đó liền một mảnh xôn xao.

Giang Hàn đánh bại từng hồng, rất nhiều người đối với cái này đều sớm có đoán trước, nhưng từng hồng lại còn nói Giang Hàn tu vi khả năng không ngừng Thông Mạch Cảnh tiểu thành, cái này liền Lệnh rất nhiều người tâm thần chấn động.

Không ngừng Thông Mạch Cảnh tiểu thành, cũng chính là tại thông mạch tiểu thành phía trên, trước đó không lâu bọn họ còn đang vì Giang Hàn đặt chân thông mạch Vũ Sư mà kinh ngạc, hiện tại Giang Hàn lại càng tiến một bước? !

"Không có khả năng!"

"Thua thì thua, chớ vì Nhỏ yếu kiêu có."

Mộ Thiên Sơn bọn người ánh mắt lấp lóe về sau, có người lắc đầu, có người thì là lên tiếng trách cứ.

Từng hồng đáy lòng kỳ thực cũng không quá tin tưởng, hắn Luyện Huyết viên mãn thời điểm, Giang Hàn mới Luyện Huyết tiểu thành, mà hắn bây giờ đột phá thông mạch tiểu thành, Giang Hàn lại nhảy lên mà tới thông mạch đại thành, thực sự quá không thể tưởng tượng!

Nhưng hắn vẫn tin tưởng chính mình cảm giác cùng trực giác.

"Chư vị sư huynh, rửa mắt mà đợi là đủ."

Hắn hô một hơi, cũng không đi cùng Mộ Thiên Sơn bọn người tranh luận, về một câu về sau, liền trực tiếp hạ tràng, trước đó đứng ngay địa phương.

Mộ Thiên Sơn bọn người thấy thế, làm theo lạng lẽ một hồi đứng lên.

Tuy nhiên đều không tin, nhưng Giang Hàn hơi hột đánh tan từng hồng tuyệt kỹ, triển lộ ra thực lực, vẫn là để bọn họ đều cảm nhận được một tia áp lực.

Bây giờ Thanh Huyền trên bảng, đạt tới Thông Mạch Cảnh cùng sở hữu hai mươi bốn người, nhưng ở cái này hai mươi bốn người bên trong, tu vi tại thông mạch đại thành, chỉ có bảy người, cũng là Thanh Huyền bảng bảy người đứng đầu!

Cho dù có người đột phá thông mạch đại thành, chưa triển lộ ra, còn không có ai biết, nhưng dạng này người cũng sẽ không nhiều, sở hữu thông mạch đại thành cộng lại, nhiều nhất sẽ không vượt qua mười người.

Thông mạch viên mãn, trước mắt đã biết chỉ có một người, đó chính là đứng hàng Thanh Huyền bảng thứ nhất Thân Đồ trảm, nếu là Giang Hàn tu vi đạt tới Thông Mạch Cảnh đại thành, này đã là có tư cách tranh đoạt Thân Đồ trảm chỉ dưới đệ nhất Nhân Vị đưa!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Nhị Tinh Hạch Linh Bình

Tại từng hồng nhận thua về sau, Giang Hàn liền không nói gì, đối phương đánh giá ra hắn tu vi, đã không ngừng Thông Mạch Cảnh tiểu thành, hắn không có thừa nhận, cũng không có phản bác, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Mà sở hữu bị Giang Hàn ánh mắt nhìn đến, ở vào Giang Hàn thứ tự phía trên người, đều là trong lòng nhất trận lẫm nhẫm, có chiến ý phun trào, có thì là ngưng trọng không nói.

Cuối cùng.

Giang Hàn ánh mắt vượt qua mấy người, rơi xuống trong đám người, một vị ăn mặc lộng lẫy trên người thiếu niên, thiếu niên kia cùng Giang Hàn đối mặt, sắc mặt có chút tái nhợt.

Hắn chính là Tiêu Mạc.

Mới đầu biết Giang Hàn cùng Hồ Tiểu Ngọc hành tung mật thiết, hắn cũng không có quá mức để ý, thậm chí đều không có tận lực làm cái gì, nhưng Giang Hàn lại một lần lại một lần vượt quá hắn ngoài dự liệu.

Lâm Hạo Hiên ở tại trong tay liên tiếp kinh ngạc, thậm chí ngay cả Lâm gia xuất động Tụ Nguyên Vũ Sư tập sát, đều không có thể làm cho đối phương từ trên cái thế giới này biến mất.

Mà bây giờ.

Thực lực đối phương đã đạt tới Thông Mạch Cảnh, từ một cái hắn chưa từng đề ở trong mắt nơi hẻo lánh, một đường đi đến vô số người chú mục Thanh Huyền bảng Tăng trên cùng!

Giang Hàn không nói chuyện, liền bình tĩnh như vậy nhìn lấy Tiêu Mạc, trong đôi mắt không có khinh miệt, không có trào phúng, có chỉ là không hề bận tâm bình tĩnh.

"Đánh hắn, đánh chết hồn dân này."

Hồ Tiểu Ngọc cũng đang đứng tại cách đó không xa, chú ý tới Giang Hàn ánh mắt chính nhìn lấy Tiêu Mạc, không khỏi trước người khoa tay một chút nắm tay nhỏ, hiển nhiên đối thường xuyên dây dưa Tiêu Mạc rất là chán ghét.

Tiêu Mạc khóe mắt liếc qua cũng chú ý tới Hồ Tiểu Ngọc động tác, trong lòng càng là một trận vô danh lửa cháy, trong đôi mắt cũng toát ra mấy phần hàn mang.

"Kế tiếp, Tiêu Mạc."

Ở trong sân bầu không khí yên lặng một lát sau, Giang Hàn bình thân mở miệng, Tiêu Mạc bây giờ bài danh, là Thanh Huyền bảng người thứ hai mươi mốt, vừa lúc ở hắn có thể giao thủ phạm vi bên trong.

Gặp Giang Hàn quả nhiên không có lựa chọn hạ tràng, mà chính là lựa chọn tiếp tục liên chiến, giữa sân yên lặng bầu không khí trong nháy mắt tăng vọt đứng lên.

"Không tiếp tục vượt năm tên, là dự định ổn thỏa một số sao?"

Có người suy đoán nói.

Bên cạnh lập tức có người lắc đầu, nói: "Không, hắn không phải là vì ổn thỏa, nghe nói sông Hàn sư huynh cùng tiêu Mạc Sư Huynh có không nhỏ khúc mắc."

Người kia giật mình nói: "Thật sao? Tiêu Mạc Sư Huynh nghe nói tựa như là vị kia Ứng Thiên hầu con trai trưởng đi, sông Hàn sư huynh vậy mà cùng tiêu Mạc Sư Huynh có khúc mắc."

Đối với con em bình dân mà nói, liền xem như tiến Thanh Huyền Học Viện, giống Ứng Thiên hầu bậc này nhân vật, vẫn như cũ là cao cao tại thượng, giống như sừng sừng Vân Đao đồng dạng không thể chạm đến tồn tại.

]

Tiêu Mạc thực lực có lẽ không bằng mộ Thiên Sơn bọn người, nhưng thân là vị kia Ứng Thiên hầu con trai trưởng, mà lại lại thiên phú trắc tuyệt, đây chính là so Lâm Hạo Hiên loại này thế gia tử đệ còn đáng sợ hơn nhiều!

"Sông Hàn sư huynh tính khí cũng thật là cứng, đối mặt tiêu Mạc Sư Huynh bậc này thế gia con trai trưởng, đều không nhượng bộ nửa bước, quả thực là muốn chính diện đối đầu."

Có người mắt lộ ra kính sợ.

Bọn họ phạm tục con cháu bên trong, chỉ sợ cũng chỉ có Giang Hàn bậc này siêu phàm thoát tục nhân vật, mới dám cùng Tiêu Mạc loại này Vương Hầu con trai trưởng chính diện tranh phong, không hề nhượng bộ chút nào.

Tiêu Mạc bị ánh mắt mọi người chú mục, biểu hiện trên mặt biến ảo mấy lần, cuối cùng hóa thành hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lạnh lùng nhìn Giang Hàn liếc một chút, cất bước ra sân.

Nếu là cảm thấy hấn là quả hồng mềm, vậy liền mười phần sai!

Cái này thời gian nửa năm, hấn tuy nhiên không thể đề bạt bao nhiêu tu vi, nhưng cũng đã thông hai đường kinh mạch, không còn là mới vào Thông Mạch Cảnh tu vi, hơn nữa còn nắm giữ một môn võ đạo bí thuật, cùng hai môn thích hợp nhất chính mình Linh giai vũ kỹ, thậm chí còn hoàn thành sơ bộ tổ hợp!

Dù cho là đối mặt Thông Mạch Cảnh đại thành, hấn đều có niềm tin chắc chắn chiến thắng, lần này Thanh Huyền băng chi chiến, hấn mục tiêu cũng là chạy giết vào mười vị trí đầu mà đi.

"Không có vòng qua ta, là nguoi sai lầm nhất quyết định."

Tiêu Mạc đi vào trên trận, lạnh lùng nhìn lấy Giang Hàn, cổ tay rung lên, một thanh sắc bén trường kiếm liền rơi vào Kỳ Thủ trong.

Thanh trường kiếm này thô sơ giản lược xem xét, tựa hồ liền là một thanh phổ thông Hạ Phẩm Linh Binh, nhưng nhìn kỹ lại, lại có thể phát hiện, nó trên chuôi kiếm khảm nạm Tinh Hạch, cũng không phải là một khóa, mà chính là hai khóa!

"Nhị Tinh hạch Linh Binh!"

Bên ngoài sân có người nhìn ra Tiêu Mạc trong tay Linh Binh chỗ khác biệt, nhin không được hấp khí.

Đối với thông mạch Vũ Sư mà nói, coi như cầm tới một thanh Trung Phẩm Linh Binh, cũng là không khởi động được, nhưng Nhị Tinh hạch Hạ Phẩm Linh Binh liền không giống nhau, đối thực lực tăng phúc có thể là không như bình thường!

Có thể gánh chịu hai khóa Hoang Thú Tinh Hạch Linh Binh chất liệu cùng Linh Văn, đều là cực kỳ hiếm thấy, dạng này một thanh Nhị Tinh hạch Hạ Phẩm Linh Binh, giá trị mặc dù không kịp Trung Phẩm Linh Binh, cũng xa tại bình thường Hạ Phẩm Linh Binh phía trên.

"Thật sao?"

Giang Hàn cũng không có vì Tiêu Mạc lời nói, cùng đối phương áp bách tới khí thế, xuất hiện mảy may vẻ động dung, phảng phất lên tới đài đến, hấn liền vào nhập một cái đậm mạc vô tình trạng thái.

Phụ trách chủ trì cao giai chấp sự, đối Tiêu Mạc lên sân khấu hơi nhủ nhủ mày, hiển nhiên không muốn trộn lẫn Giang Hàn cùng Tiêu Mạc mâu thuẫn, không đợi hai người nhiều lời, liền dựa theo quy củ, tuyên bố bắt đầu.

"Đã khiêu chiến tại ta, vậy liền bắt nguoi thử kiếm!"

Tiêu Mạc chân đạp cương bộ, trường kiếm trong tay tàn sát ra một cỗ cực hạn sắc bén, tựa như có thể xé rách hết thảy, hấn không có vung ra cái gì kiếm khí, mà chính là trực tiếp một bước đi vào Giang Hàn trước người, cầm kiếm mà chém.

Ông! !

Một kiếm này rơi xuống, không có cái gì to lớn kiếm khí tiết ra ngoài, nhưng hết thảy uy thế, lại đều ngưng tụ tại này trên mũi kiếm, tựa như áp ủ một cỗ đủ để khai sơn Liệt Địa sắc bén.

Giang Hàn ánh mắt lóe lên, trong lòng không có chút nào ý sợ hãi, năm ngón tay nắm chặt báng kích, bỗng nhiên nghênh tiếp vung lên.

Cứng đối cứng hấn còn từ chưa sợ qua ai!

Oanh! ! !

Kiểm Kích va chạm, một tiếng oanh minh rung chuyển toàn trường, gần như giống như bên tai tiếng sấm, làm cho người màng nhĩ vù vù, thậm chí đều khó mà hình dung một tiếng này sắt thép va chạm là bức nào đình tai nhức óc.

Hai thanh Linh Binh va chạm, trên đó ngưng tụ nguyên khí, cũng tận đều là bạo phát đi ra, lẫn nhau ở giữa điên cuồng đối kháng, phát ra lớp lớp thanh âm.

Giang Hàn kích Phong phía trên, bộc phát ra là Viêm Dương nguyên khí, mà Tiêu Mạc trên mũi kiếm, bộc phát ra thì là Duệ Kim chi khí!

Giằng co mấy hơi thở về sau, lại là một tiếng oanh minh, Giang Hàn nguyên địa bất động, dưới chân khắp nơi rạn nứt vỡ nát, giống như Tri Chu Vồng đồng dạng hướng về bốn phương tám hướng lan tràn.

Mà Tiêu Mạc thì là mặt lạnh lấy hướng lui về phía sau vọt.

"Cái này. . . Là ai chiếm thượng phong?"

Có chút tu vi yếu kém tân sinh, nhìn lấy giữa sân một màn, có chút không nghĩ ra.

"Tiếp cận cân sức ngang tài, tiêu Mạc Sur Huynh duệ Kim Nguyên Khí, bị sông Hàn sư huynh liệt Hòa Nguyên Khí khắc chế, nhưng hắn lại đem một cỗ Duệ Kim chi khí, hoàn toàn ngưng ở trên mũi kiếm, hóa thành hạng nhất, muốn lấy kiếm trăm Hỏa, hơn nữa còn gần như thành công, quả thật là đáng sợ."

Một tên tu vi đạt tới Luyện Huyết Cảnh Lão Sinh, tâm thần chấn động mở miệng.

Ngũ hành tương khắc, đây là cơ sở nhất đồ, vật, ai cũng lòng dạ biết rõ, nhưng trên cái thế giới này không có tuyệt đối khắc chế, như một giọt nước có thể hội tụ Ngũ Hồ Tứ Hải, như vậy rơi xuống phía dưới, liền có thể đánh xuyên khắp nơi, mà Duệ Kim chi khí ngưng vì tinh mang, một dưới thân kiếm chém hết vạn vật, cũng có truyền thuyết.

"Có thể cản ta một kiếm, thực lực không tệ."

Tiêu Mạc hừ một tiếng về sau, nguyên khí trong cơ thể bỗng nhiên rót vào Linh Binh trường kiếm bên trong, cuối cùng hai cái kim sắc Tinh Hạch lẫn nhau lập loè, cả thanh Linh Binh phẳng phát đều thấm một tầng kim quang.

Hắn lại lần nữa một kiếm vùng ra, Duệ Kim chi khí toàn diện bạo phát, triển lộ ra một cỗ không thể tới, có thể trăm cắt hết thấy uy thế.

"Linh giai vũ kỹ, phá không kiếm quyết!"

Có người nhận ra Tiêu Mạc thi triển chiêu số.

Phá không kiếm quyết chia làm Phá Tự quyết cùng không chữ quyết, cái trước công thân thể, cái sau thủ tâm, cực kỳ mạnh mẽ, Tiêu Mạc thôi động phá không kiếm quyết về sau, lập tức liền cái biến giữa sân cục thế, đem Giang Hàn ép vào hạ phong!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Nghiền Ép Tiêu Mạc

nhìn lấy này Từng đạo từng đạo Phá không kiếm trăm, mỗi một đạo đều giống như mang theo trăm Vạn Liệt Địa chi uy, Dư ba đều muốn giữa sân khắp nơi chém ra từng đạo từng đạo vết rách, bên ngoài sân tất cả mọi người là tâm thần chấn động.

mà tại cái này cuồng phong bạo vũ thế công phía dưới, Giang Hàn giống như ở vào tuyệt đối hạ phong.

nhưng,

Mặc cho Tiêu Mạc thế công như thế nào cuồng bạo, Giang Hàn nhưng thủy chung toàn bộ chống đỡ xuống tới, chỉ gặp rơi vào hạ phong, không thấy bất luận cái gì bại tướng!

Liên tiếp thôi động bảy tám kiếm, đều không thể rung chuyển Giang Hàn, đem Giang Hàn đánh ra bại thế, Tiêu Mạc trong lòng nhất thời có chút nóng, càng là mơ hồ có một tia khó có thể tin Suy nghĩ.

Giang Hàn tu vi . . . thật không ngừng Thông Mạch Cảnh tiểu thành? !

Hắn cắn răng một cái, rốt cục không che giấu nữa, đem nguyên khí trong cơ thể thôi động đến cực hạn, đồng thời chân đạp cương bộ, một môn Linh giai thân pháp vũ kỹ cũng là đồng thời thi triển đi ra.

"Ngưng!"

Trong lòng của hắn lẹ quá một tiếng, thi triển ra chính mình khổ luyện mà đến bí thuật, thể nội thôi động đến cực hạn Duệ Kim chi khí, đột nhiên ngưng tụ, lại là cứ thế mà co vào một phần ba.

Nói cách khác, hắn nguyên khí trong cơ thể chất, bị cưỡng ép đè bặt ba phần!

Tuy nói đây là lấy tiêu hao đại lượng nguyên khí làm đại giá, mà lại không cách nào kéo dài, nhưng đối với hắn mà nói lại là đầy đủ, kiếm kia chuôi cuối cùng khảm nam hai khóa Tinh Hạch, bị mạnh mẽ Duệ Kim chi khí, triệt để kích phát, tản mát ra một tia hào quang óng ánh, bỗng nhiên quán chú toàn bộ thân kiếm.

"Vô luận ngươi là thông mạch tiểu thành vẫn là thông mạch đại thành, đều cho ta bại đi!"

Duệ Kim chỉ khí cao độ ngưng tụ, lại hoàn toàn kích phát Nhị Tinh hạch Linh Binh, Tiêu Mạc thân thể lạnh lùng tính cách, bị trong lồng ngực phun trào nhiệt huyết cùng bành trướng chỉ ý đánh vỡ.

Cầm này một kiếm, tựa như phía trước hết thấy địch nhân, cũng có thể diệt sát!

Ông! !

Một kiếm này chém xuống, uy thế to lớn, liền Thanh Huyền bảng đỉnh đầu mấy vị thông mạch đại thành, cũng vì đó biến sắc, có thể giữ vững bình tĩnh, chỉ có Cố Tích Nhan Trương Tôn hoảng các loại rải rác mấy người.

"Tiêu Mạc gia hỏa này, có thể bộc phát ra uy thế cỡ này, liền xem như ta toàn lực xuất thủ, chỉ sợ cũng không gì hơn cái này." Có thông mạch đại thành Thiên Kiều lộ ra một tia kiêng kị.

Giờ khắc này giữa sân, phảng phất chỉ còn lại này một thanh hiện ra kim quang trường kiếm, một kiếm rơi xuống, tựa như một đạo kim quang óng ánh, đem toàn bộ chiến trường đều cắt thành hai nửa!

Nhưng

Ngay tại kim quang này lòi cuốn lấy một cổ trăm cắt hết thấy phong mang, chém xuống xuống thời điểm, lại bị một cổ lực lượng, cứ thế mà cản tại giữa không trung, phát ra một tiếng thanh thúy kiếm minh.

"Cái này. . . Cũng là người sau cùng thủ đoạn à?"

]

Giang Hàn vẫn như cũ là không hề bận tâm ánh mắt, nhìn lấy tay cầm Kim Kiếm Tiêu Mạc.

Nếu là hắn không có đột phá thông mạch đại thành, nếu là hắn không có đánh thông bốn đường kinh mạch, đối mặt một chiêu này, ít nhất cũng phải mở ra bạo tẩu khát máu hai trọng bí thuật, tài năng chính diện ngành kháng.

Nhưng bây giờ.

Dạng này công kích, trong mắt hắn, còn chưa đáng kể.

Oanh! !

Giang Hàn vền vền chỉ là vung lên kích, liền giống như bẻ gãy nghiền nát, đem này một vệt kim quang cứ thế mà trăm phần mảnh, đồ thẩm Trường Kích càng là Thể bất khả đáng hướng về phía Tiêu Mạc quét ngang qua, muốn đem Tiêu Mạc lực bỏ tại chỗ!

Tiêu Mạc căn liền không nghĩ tới, chính mình toàn lực ứng phó, đủ để lực trăm thông mạch đại thành một kiếm, bị Giang Hàn như thế dễ như trở bàn tay phá mất, đã là ngăn người, không biết né tránh.

Keng!

Ngay tại Giang Hàn Xích Viêm Vãn Thiết kích, khoảng cách Tiêu Mạc thân thể chỉ kém một tấc thời điểm, một đạo bạch quang hoành bên trong đoạt ra, cứ thế mà ở giữa không trung ngăn lại Giang Hàn nhất kích.

Này bạch quang cũng là một thanh kiếm, nhưng toàn thân kiện hàng nguyên khí màu trắng, lại giống như thực chất, giống như Kim như sắt, góc cạnh rõ ràng, không có bất kỳ cái gì hư vô cảm giác.

Cương Khí!

"Trận chiến này, Giang Hàn thắng!"

Ngăn lại Giang Hàn một kích cao giai chấp sự, chậm chạp thu hồi chuôi này Bạch Kiếm, thật sâu nhìn Giang Hàn liếc một chút.

Đối với cái này một cảnh tượng, cơ hồ tất cả mọi người, đều không có thể kịp phản ứng.

Trước một khắc, vẫn là thanh thế hạo đại, giống như có thể trăm phá hết thấy kim quang, hoành ép xuống dưới, sau một khắc lại yếu ớt giống như gỗ mục, bị Giang Hàn một kích quét phần mảnh.

Chênh lệch thực sự quá lớn!

Đến mức không ít người, đều là một mặt khó có thể tin.

"Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, là tiêu Mạc Sư Huynh vũ kỹ thi triển thất bại sao?"

"Không, không phải như thế."

Có người thần sắc hãi nhiên lắc đầu, chỉ chỉ giữa sân bị phá Toái Kim ánh sáng đảo qua mặt đất, nói: "Nhìn những địa phương kia, đều bị một kiếm kia dư ba chém thành cái dạng gì."

Có thể một chiêu phía dưới, liền dễ như trở bàn tay đánh nát Tiêu Mạc tuyệt kỹ, mà lại biến nặng thành nhẹ nhàng, thậm chí từ đầu đến cuối, cũng không có đụng tới qua cái gì vũ kỹ, điều này hiển nhiên không phải thông mạch tiểu thành tu vi, có thể làm được.

Nếu là không có còn lại giải thích, như vậy từng hồng không thể nghi ngờ là đoán đúng.

Giang Hàn tu vi. . . Đã thông mạch đại thành!

Ý nghĩ này nổi lên, cơ hồ tất cả mọi người, đều là chấn động trong lòng, Giang Hàn tu vi quả thực là Phi Thiên Độn Địa, cơ hồ cũng là liên tiếp nhảy vọt.

Lời Lão Sinh cũng nhìn không được nhớ tới, lần đầu tiên nghe được Giang Hàn cái tên này, vẫn là tại nó lấy được tân sinh bài danh chiến thứ nhất thời điểm, khoảng cách hiện tại vẫn chưa tới một năm, mà khi đó Giang Hàn, tu vi vẹn vẹn chỉ có Thối Cốt Cảnh tiểu thành.

Bây giờ.

Lại là Thông Mạch Cảnh đại thành!

Ngắn ngủi không đến thời gian một năm, liền vượt bảy cái cảnh giới nhỏ, hai cái đại cảnh giới, đơn giản cũng là nghe rộn cả người, dù là tu luyện là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cũng có chút không thể tưởng tượng.

"Tu luyện này Viêm Dương Tinh Thần Quyết, có thể tại ngắn ngủi thời gian một năm bên trong, đạt tới mức độ này, mà lại còn chưa có xuất hiện qua bất luận cái gì phản phệ. . . Kẻ này đến tột cùng là khí vận chỗ chuông, vẫn là thể chất đặc thù, cùng môn công pháp này hoàn mỹ phù hợp? !"

Cho dù là một số, tại lần trước Thanh Huyền bảng chỉ thời chiến tranh, vẫn như cũ không coi trọng Giang Hàn người, bây giờ cũng là vì đó động dung, nhìn không được trong lòng thì thảo.

Tuy nhiên chưa nghe nói qua trừu môn công pháp này sáng tạo giả bên ngoài, có người có thể bằng chỉ đột phá Đan Nguyên cảnh, nhưng Hóa Cương cảnh đỉnh phong Vũ Sư, trong lịch sử vẫn là xuất hiện qua, thực lực có một không hai cùng giai, Đan Nguyên không ra, gần như không người có thể cùng tranh tài!

Dạng này chiến lực, tương đối Nhất Quốc mà nói, cũng sẽ rất được trọng thị!

. . .

Trên trận.

Tiêu Mạc đang bị phụ trách chủ trì cao giai chấp sự cứu thời điểm, phương mới hồi phục tinh thần lại, lại là khó mà lại bảo trì cái gì trấn định cùng lạnh lùng bề ngoài, trong đôi mắt lộ ra mấy phần không thể tin.

Giang Hàn tu vi, thật sự là Thông Mạch Cảnh đại thành, ngự trị ở bên trên hắn!

Tiêu Mạc lúc này tâm tình, đã vô pháp dùng lời nói mà hình dung được, thực lực không bằng Giang Hàn, hắn còn có thể tiếp nhận, nhưng tu vi phương diện, bị đối phương liền vượt cấp bốn, cứ thế mà siêu việt, khiến cho hắn hoài nghi mình tu luyện có phải hay không giả công pháp.

Hắn cường ép trấn bình tĩnh tâm thần.

"Nhanh chóng như vậy tăng cao tu vi, coi như tu luyện là cái gì Viêm Dương Tinh Thần Quyết, căn cơ cũng nhất định là rối tinh rối mù, về sau đường, đoán chừng cũng chỉ tới mức thôi."

Nghĩ tới đây, Tiêu Mạc trong lòng tâm tình mới rốt cục thu liễm lại, dùng mang theo âm lãnh cùng hận ý ánh mắt nhìn Giang Hàn liếc một chút về sau, đi xuống trận.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Giang Hàn Vs Mộ Thiên Sơn

Đánh bại Tiêu Mạc, Giang Hàn nguyên khí cùng thể lực đều không có tiêu hao bao nhiêu, hơi ngừng dừng một cái, ánh mắt liền nhìn về phía đứng hàng Thanh Huyền bảng người thứ mười sáu tồn tại.

Đó là một vị cùng hãn đồng dạng thon gầy thiếu niên, nhìn thấy Giang Hàn ánh mắt tối lui, thần thái nhất thời lộ ra một chút mất tự nhiên, tại Giang Hàn lựa chọn khiêu chiến về sau, chần chờ một chút, liền trực tiếp lựa chọn nhận thua.

Hãn chưa đột phá thông mạch đại thành, như Giang Hàn tu vi là Thông Mạch Cảnh tiểu thành, dù là đối phương lại có đồng giai vô địch, thậm chí vượt cấp khiêu chiến chỉ uy, hãn cũng phải tranh tài một trận, có thể Giang Hàn tu vi đã đạt tới thông mạch đại thành, còn cao hơn hãn một tầng, tới giao phong không có chút ý nghĩa nào, sẽ còn sớm bại lộ chính mình át chủ bài.

"Mười sáu tên!"

"Sông Hàn sư huynh quả nhiên không phải người tầm thường, lần trước Thanh Huyền bảng chỉ chiến, liền đánh ra gần như khoa trương chiến tích, lần này cơ hồ lại cùng lần trước một dạng, muốn trở thành Thanh Huyền bảng chỉ chiến nhân vật trọng yếu."

Không ít người nhìn qua đài lên Giang Hàn, mang trên mặt mấy phần rung động cùng kính sợ.

Tam Chiến, ba thắng!

Châm dứt mạnh thực lực, nghiền ép từng hồng cùng Tiêu Mặc, càng là Lệnh người thứ ba trực tiếp nhận thua, Giang Hàn ra sân còn không bao lâu, toàn trường bầu không khí liền đã đi vào một cái giai đoạn cao trào.

Trừ khiêu chiến Tiêu Mặc, vền vẹn hơi khoảng cách một chút bên ngoài, còn lại khiêu chiến hai người, đều là nhảy lên năm tên, khi mọi người tại đây chú ý tới Giang Hàn không có hạ tràng thời điểm, ánh mắt liền không tự chủ được nhìn về phía đứng hàng Thanh Huyền bảng tên thứ mười một Mộ Thiên Sơn.

Giờ phút này.

Giang Hàn ánh mắt, cũng đồng dạng hướng về Mộ Thiên Sơn nhìn sang, mà Mộ Thiên Sơn cũng giống vậy nhìn qua, trong đôi mắt lộ ra sắc bén chỉ sắc.

"Các người nói Mộ sư huynh sẽ trực tiếp nhận thua sao?"

Có còn nhỏ âm thanh mở miệng.

Bên cạnh một người lắc đầu nói: "Không nhất định, sông Hàn sư huynh cố nhiên đáng sợ, nhưng Mộ sư huynh trước đó không lâu thể nhưng là xông qua Thanh Huyền tháp Đệ Thập Bát Tầng, tu vi chỉ sợ sớm đã đột phá thông mạch đại thành!"

Mọi người ở đây khe khẽ bàn luận ở giữa, Giang Hàn lựa chọn kẻ tiếp đối thủ, quả nhiên chính là Mộ Thiên Sơn, mà Mộ Thiên Sơn không có bất kỳ cái gì lùi bước chỉ ý, ánh mắt thâm thúy, công Thâm trường thương màu xám, liền trực tiếp dậm chân ra sân.

"Người rất mạnh."

Đi vào Giang Hàn trước mặt, Mộ Thiên Sơn rất là bình tĩnh mở miệng, đồng thời chậm rãi quét ra trên lưng xám đậm trường thương, nói: "Bất quá muốn dựa dẫm vào ta đi qua, không dễ dàng như vậy."

Hãn tu vi, sớm tại mấy tháng trước đó, liền đột phá thông mạch đại thành, mà trước đó không lâu càng là xông qua Thanh Huyền tháp Đệ Thập Bát Tầng, lần này Thanh Huyền bảng chỉ chiến, hãn mục tiêu là đứng ngồi Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu, trùng kích Thanh Huyền bảng Top 3!

Giang Hàn cố nhiên mạnh, nhưng trong mắt hãn, Trương Tôn hoàng càng có uy hiếp, nếu là làm Giang Hàn đều thắng không, như thế nào qua khiêu chiến đứng hàng Thanh Huyền bảng thứ ba Trương Tôn hoàng? !

"Ta muốn thử xem."

]

Giang Hàn một tay hơi gánh vác, một cái tay khác làm theo nắm Xích Viêm Vẫn Thiết kích, kích Phong rất là tùy ý bên cạnh thả trên mặt đất, bình tĩnh đáp lại.

Suru! !

Đang phụ trách chủ trì cao giai chấp sự, tuyên bố sau khi bắt đầu, Giang Hàn cùng Mộ Thiên Sơn liền đồng thời động.

Hai người thân ảnh, cơ hồ đều là trong chớp lát biến mất, tựa như trong hư không tạo nên một tia gọn nước làn sóng, mà tiếp theo trong nháy mắt, hai người thân ảnh ở trung ương chỗ hiển hiện, một kích nhất thương, lôi cuốn lấy Hồi Quang cùng Xích Viêm, đụng vào nhau.

Oanh! !

Hồi Quang nổ tung, Xích Viêm băng tán, Giang Hàn trong tay Xích Viêm Vẫn Thiết kích, dùng tuyệt đối sức mạnh mạnh mẽ, cứ thế mà ngăn chặn Mộ Thiên Sơn trường thương, đem sự mạnh mẽ quét chân.

Mộ Thiên Sơn lui ra phía sau hai bước, cảm thấy được phương diện lực lượng so Giang Hàn kém không chỉ một bậc, cũng không có lộ ra cái gì khiếp ý,

mà chính là ánh mắt thâm thúy, trong tay trường thương màu xám mứa lên, tại thân thể bốn phía mang theo từng đạo từng đạo màu xám vụ khí, tựa như một đầu Thương Long xoay quanh gào thét.

"Nước?"

Giang Hàn nhìn lấy này từng đạo từng đạo màu xám vụ khí, trong đôi mắt hơi có một chút ánh sáng hiện lên, nếu không có Thông Mạch Cảnh trở lên tu vi, muốn đánh giá ra cái này màu xám vụ khí chất vì nước, còn là rất khó.

Mà cho dù là có Thông Mạch Cảnh tu vi, có thể cảm giác nguyên khí, hẳn cũng vền vền chỉ có thể cảm giác được này màu xám vụ khí chất vì nước, đến vào trong đó còn ẩn chứa cái gì khác, làm theo khó mà phán đoán.

Mộ Thiên Sơn không đáp, trường thương trong tay lắc một cái, màu xám vụ khí liền bị nó dẫn đạo, hướng về Giang Hàn trên mặt gào thét mà đến.

Giang Hàn huy động Xích Viêm Vãn Thiết kích, một kích chém xuống.

Xi xì xì !

Màu xám vụ khí cùng hấn vung ra Xích Viêm nguyên khí va chạm, phát ra tư tư thanh âm, Giang Hàn lập tức cảm thấy được, cái này màu xám vụ khí cũng không phải là nhu tính chi thủy, mà chính là có Thủy Nguyên bên trong hiếm thấy tính ăn mòn chất!

"Mộ sư huynh lại đem Hóa Thủy Chân Quyết tu luyện tới loại trình độ này."

Có người nhìn thấy này màu xám vụ khí, một bên thôn phệ một bên ăn mòn, cấp tốc lan tràn sang sông Hàn Viêm Dương Nguyên khí, nhin không được lên tiếng kinh hô.

"Hóa Thủy Chân Quyết? Đó là cái gì?"

Không hiểu tân sinh nhin không được hỏi.

Bên cạnh Lão Sinh ngưng trọng nói: "Đây là Địa Giai Công Pháp cực nước Chân Quyết Phiên Bản đơn giản hóa, tu luyện độ khó khăn cùng uy lực đều so cực nước Chân Quyết yếu hơn một mảng lớn, vô pháp đứng vào Địa Giai hàng ngũ, nhưng ở Linh giai bên trong lại là cao cấp nhất công pháp một trong."

"Nó tu luyện nguyên khí, chính là thủy chi nguyên khí cùng âm chi nguyên khí tương hợp, có ăn mòn Vạn Vật Chi Lực, nghe nói có Đan Nguyên Vũ Vương, từng bằng đem một đầu Giao Long hóa thành hài cốt!" Loading... Loading...

Tại không ít người ngưng trọng e ngại nhìn soi mói, này màu xám vụ khí đã không ngừng ăn mòn lan tràn, xóa bỏ Giang Hàn kích phát đại bộ phận Viêm Dương nguyên khí về sau, hướng về Xích Viêm Vãn Thiết kích kích Phong roi xuống.

Hừ!

Giang Hàn trong đôi mắt hàn mang lóe lên, lạnh hừ một tiếng, tâm niệm nhất động, thể nội Viêm Dương nguyên khí tựa như cùng bị nén nấp nổi bị xóc lên, trong chốc lát bạo phát mà lên, trực tiếp gào thét mà đi.

Lộp bộp! !

Dù là tại nguyên khí tính chất bị khắc chế, nhưng Giang Hàn toàn lực bạo phát bành trướng nguyên khí, lại vẫn như cũ là bỗng nhiên che lại này màu xám vụ khí, đem thiêu đốt ứa ra khói xanh, hướng về Mộ Thiên Sơn phản đề tới.

Mộ Thiên Sơn thấy thế, rốt cục lộ ra một tia động dung, Giang Hàn nguyên khí tính chất không thể nghi ngờ là bị hấn khắc chế, nhưng đối phương vậy mà vẫn có thể ngạnh kháng hấn hóa Thủy Nguyên Khí sát tướng tới, điều này nói rõ Giang Hàn nguyên khí vô luận là ngưng luyện trình độ vẫn là lượng phương diện, đều cao hơn hẳn!

"Phá cho ta!"

Mộ Thiên Sơn lệ quát một tiếng, trong tay trường thương màu xám ra sức huy động, tựa như vô số Hôi Quang ở tại trước người lấp lóe, trong chốc lát không biết vung ra bao nhiêu thương, đem Giang Hàn vượt trên đến Viêm Dương nguyên khí đánh tan.

Tại phá vỡ Giang Hàn Viêm Dương nguyên khí về sau, hấn hít sâu một hơi, thể nội hóa Thủy Nguyên Khí toàn lực thôi động, chú vào trong tay bụi thương phía trên, sau đó làm ra một cái Lệnh không ít người không tưởng tượng được động tác, đem này cán bụi thương hướng về Giang Hàn bỗng nhiên ném ra!

"Linh giai vũ kỹ, Phá Vân đánh."

Có ngòi tại phía đông chấp sự thấp giọng mở miệng.

Này một cây trường thương màu xám, giờ phút này toàn thân tản ra Hôi Quang, lại không có nửa điểm tiết ra ngoài, phảng phất tất cả lực lượng, đều hội tụ đến trên thân thương, nhất thương bay tới, hình như có xuyên Vân Phá Nguyệt chi uy!

Oanh! !

Một thương này âm vang rơi xuống, trực tiếp đẩy Giang Hàn sau này mà đi, Giang Hàn dưới chân khắp nơi giống như bùn đất, không ngừng băng liệt lật lên, bị cây mở hai đạo khe rãnh.

Phụ trách chủ trì vị kia cao giai chấp sự thấy thế, ánh mắt lấp lóe, tay cầm Bạch Kiếm, đã là làm tốt tùy thời xuất thủ cứu người chuẩn bị.

Nhưng

Giang Hàn tuy bị lui rút lui, nhưng lại cũng không bị đánh bay ra ngoài, mà tại ước chừng rời khỏi một trượng khoảng cách về sau, tốc độ lại là dần dần giảm bớt.

Chỉ gặp hần song cước đạp địa, đem mặt đất giẫm từng khúc băng liệt, tựa như Tri Chu Vồng đồng dạng hướng về bốn phương tám hướng, đúng là đem này một cây lõi cuốn lấy Hồi Quang trường thương, cứ thế mà ngăn chặn xuống tới!

Mộ Thiên Sơn kinh sợ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Lại Đến Trận

Giờ khắc này.

Tất cả mọi người vì chi biến sắc, bao quát Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu những lưu giữ đó tại, tính cả Trường Tôn hoàng cực này trước ba ngày kiêu nhân vật, đều là thần thái động dung, tâm thần vì thế mà chấn động.

"Ngăn lại? !"

"Mộ Thiên Sơn một kích kia, nếu là đổi thành ta, coi như có thể ngăn cản, sợ rằng cũng phải thụ thương."

Có người trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt, lộ ra thật sâu kiêng kỵ.

Trên trận.

Mộ Thiên Sơn ném ra trường thương màu xám, bị Giang Hàn cứ thế mà ngăn lại, nhưng vẫn cũ tại tranh tranh vù vù, bộc phát ra nó sức mạnh còn sót lại, ý đồ tiếp tục xuyên qua Giang Hàn.

"Dừng ở đây."

Giang Hàn cúi đầu nhìn lấy này một cây bị chính mình ngăn lại, cho dù như cũ run rẩy vù vù, nhưng lại khó mà lại tiến lên trước một bước trường thương, thần thái bình tĩnh.

Hắn coi là phải vận dụng Lôi Hòa Nguyên Khí, lấy Lôi Hòa đến phản khắc đối phương âm Thủy Nguyên Khí, mới có thể ngăn hạ một kích này, kết quả không nghĩ tới, bằng vào Viêm Dương nguyên khí cùng tuyệt đối lực cánh tay, lại là cứ thế mà đỡ được.

Trải qua Viêm Dương Đoán Thế, Lôi Hòa luyện thể, hắn bây giờ thể phách mạnh bao nhiêu?

Có đôi khi liền chính hắn đều không rõ lắm, một ngàn một trăm cân Xích Viêm Vẫn Thiết kích, trong tay hắn đã nhẹ như cỏ rác, nếu không cũng làm không được chỉ lúc trước cái loại này biến nặng thành nhẹ nhàng tư thái.

Đến thông mạch Vũ Sư trở lên, nguyên khí bắt đầu dần dần chuyển hóa làm hạch tâm lực lượng, thuần túy thể phách cùng lực cánh tay, còn có thể mãnh liệt đến mức nào dùng, người nào cũng khó có thể nói rõ, có lẽ ngũ thành, có lẽ ba phần, mà lại theo tu vi rào bước tiến lên, sẽ còn càng ngày càng thấp.

Thế nhưng là.

Như thể phách cùng lực cánh tay quá cường hãn, cường hãn đến nhất định cảnh giới, có thể một cánh tay giơ cao núi, này chỉ sợ sẽ là Đan Nguyên Vũ Vương, cũng có thể nhất quyền phía dưới đánh thành bánh thịt.

Ầm! !

Giang Hàn trong tay đồ thăm Trường Kích vung lên, này cán trường thương màu xám liền bị đăng bay ra ngoài, ngay sau đó hắn đạp chân xuống, cả

người một bước rào bước tiến lên, Trường Kịch chém xuống.

Mộ Thiên Sơn sấm tại chính mình toàn lực ủng hộ nhất kích, bị Giang Hàn cứ thế mà ngăn lại, mà lại lông tóc không tổn hao gì thời điểm, liền đã kinh sợ, lúc này đối mặt Giang Hàn một kích, chỉ có thể kiên trì hai tay huy động, bộc phát ra hai đạo nguyên khí màu xám, nghênh đón.

Tay cầm Linh Binh, còn không phải Giang Hàn đối thủ, tay không đối địch tất nhiên là càng thêm không chịu nổi.

"Mộ sư huynh bại."

]

"Sông Hàn sư huynh thực lực quá kinh khủng."

Rất nhiều người nhìn lấy một màn này, đều là lắc đầu, đã rõ ràng một trận chiến này kết quả.

Oanh!

Cơ hồ bẻ gãy nghiền nát, Mộ Thiên Sơn hóa Thủy Nguyên Khí bị một trống mà phá, mà liền tại này đồ thăm Trường Kịch, mắt thấy muốn đem hắn chém thành hai khúc thời điểm, phụ trách chủ trì chấp sự lại lần nữa ra tay, ngăn lại một kích này.

Mộ Thiên Sơn, bại lui!

Đệ Tứ chiến kết thúc, Giang Hàn tại Thanh Huyền trên bảng bài danh, đã nhảy lên đi vào tên thứ mười một, tiến thêm một bước, cũng là mười vị trí đầu!

Mà Tứ Chiến bốn thắng Giang Hàn, cũng không có lựa chọn nhất cổ tác khí giết vào mười vị trí đầu, mà chính là nhìn xem trong tay Trường Kịch về sau, nhú mày, bất động thanh sắc đi xuống trận.

Chú ý tới Giang Hàn hạ tràng, đứng hàng Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu một đám Thiên Kiêu trong, có người ngưng trọng mi đầu hơi triển khai một điểm.

"Xem ra ngăn lại Mộ Thiên Sơn một kích kia, hắn cũng tiêu hao không nhỏ."

"Mộ Thiên Sơn vẫn là bức ra hắn không ít thực lực, chỉ sợ tiếp cận phòng tuyến cuối cùng, bất quá chưa nhìn thấy hắn thi triển vũ kỹ, hắn hẳn là vẫn còn có chút giữ lại."

Có người thấp giọng thì thầm, ở trong lòng phán đoán Giang Hàn thực lực.

Cường thế đánh tan Mộ Thiên Sơn Giang Hàn, trong mắt bọn hắn, đã không phải là có trùng kích mười vị trí đầu thực lực, mà chính là đủ để uy hiếp được bọn họ, thậm chí uy hiếp được Top 3 Trường Tôn hoàng bọn người!

Bất quá.

Mộ Thiên Sơn thăm dò ra Giang Hàn phòng tuyến cuối cùng, nhưng trong lòng bọn họ đều hơi có một ít cơ sở.

Có người nhìn về phía Trường Tôn hoàng bọn người, cũng có người nhìn về phía Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan hai nữ.

Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan, đứng hàng Thanh Huyền bảng Đệ Tứ cùng thứ năm, nhưng trong mắt mọi người, hai nữ đáng sợ không chút nào thấp hơn Trường Tôn hoàng, thậm chí còn hơn!

"Giang Hàn sư đệ thực lực tăng cường nhiều như vậy, ta cũng không phải là đối thủ, là thời điểm nên đổi tên sư huynh."

Tô Tử Yêu chú ý tới người bên ngoài ánh mắt, khoe môi khẽ nhếch mở miệng, đồng thời lại quay đầu nhìn về phía một bên Cố Tích Nhan, khẽ cười nói: "Bất quá Tích Nhan tỷ tỷ hẳn là sẽ không tùy tiện đổi giọng a?"

Cố Tích Nhan liếc nhìn nàng một cái, không có trả lời.

Loading...

...

Lựa chọn tạm thời ngưng chiến Giang Hàn, bình tĩnh đi đến chính mình trước đó chỗ đứng vị trí, đợi ánh mắt mọi người dần dần từ trên người hắn dời thời điểm, hắn vừa rồi nheo mắt lại, nhìn về phía Xích Viêm Vãn Thiết kích báng kích Trung Bộ.

Vị trí kia, là Mộ Thiên Sơn trường thương sau cùng tuốt tay ném mạnh, cuối cùng mâu thuẫn vị trí.

Tuy nhiên hắn lấy Viêm Dương nguyên khí, triệt tiêu mất tuyệt đại bộ phận âm Thủy Nguyên Khí, nhưng đối phương công kích ngưng tụ vào một điểm, Xích Viêm Vãn Thiết kích báng kích, nhưng vẫn bị một chút âm Thủy Nguyên Khí xâm nhập.

Linh Bình rất khó bị phá hư, Xích Viêm Vãn Thiết kích cũng giống vậy, một chút âm Thủy Nguyên Khí cũng không có cái gì, nhưng Giang Hàn lại có thể cảm giác được, báng kích xuất hiện một điểm nguyên khí lưu thông không thuận địa phương.

"Vào xem lấy phong độ, như thế có chút không đáng. . ."

Trong lòng của hắn bất đắc dĩ lắc đầu, một chút lưu thông không thuận cũng không ảnh hưởng sử dụng, nhưng chung quy là xuất hiện một chút xú tí vết, sớm biết như thế, hắn liền nên lên liền vận dụng Lôi Hòa Nguyên Khí, đem Mộ Thiên Sơn trực tiếp nghiền ép mới là.

Thử một chút nhìn có thể hay không dùng Viêm Dương nguyên khí chữa trị, tại liên tục thất bại về sau, Giang Hàn trong lòng lắc đầu: "Tính toán, chờ Thanh Huyền báng chỉ đầu qua qua, đưa đến Thân Bình Đường chữa trị một chút tốt, thuận tiện còn có thể lại tinh luyện một phen."

Linh Bình có thể chữa trị, nhưng nếu là tổn thương quá nghiêm trọng, hoàn toàn chữa trị đại giới thậm chí so chế tạo lần nữa một thanh mới cao hơn, mà Xích Viêm Vãn Thiết kích một chút không có ý nghĩa tổn thương, tất nhiên là tùy tiện liền có thể chữa trị.

Về phần tinh luyện, làm theo có thể tăng lên trên diện rộng Linh Bình chất lượng, bình thường Hạ Phẩm Linh Bình nhiều nhất chỉ có thể tinh luyện một lần, tinh luyện qua đi mặc dù như cũ không kịp Trung Phẩm Linh Bình, nhưng cũng sẽ thu nhỏ một số chênh lệch.

Xích Viêm Vãn Thiết kích nếu là lấy đặc thù Dị Hỏa tinh luyện một lần, chất liền sẽ không thua tại Nhị Tinh hạch Linh Bình bao nhiêu, bất quá tinh luyện giá cả không thấp, Giang Hàn trước kia căn không đủ sức, hiện tại lời nói, ngược lại là hơi có chút tài đại khí thô, có thể dụng được đi ra.

Tại Giang Hàn hạ tràng về sau.

Trên trận chiến đấu lại một lần nữa bắt đầu, sau cùng mấy tên Luyện Huyết Cảnh viên mãn Vũ Đồ, cuối cùng phân ra cao thấp về sau, liền đến phiên Thông Mạch Cảnh đồng đạo Thiên Kiêu, phân chia số ghế.

10 vòng chiến đấu xuống tới, mười một tên sau này thứ tự, rốt cục định ra tới.

Mà tại trong lúc này, cũng xuất hiện qua hai lần kinh động toàn trường sự kiện, đó chính là tên thứ mười ba Thiên Kiêu, cùng tên thứ mười bảy Thiên Kiêu, triển lộ ra Thông Mạch Cảnh đại thành tu vi, giết vào Thanh Huyền báng mười vị trí đầu, thay thế người thứ chín cùng hạng mười.

Hai người đều là rất lợi hại ăn ý lách qua Giang Hàn.

Đến tận đây.

Mười một người đứng đầu trừ Đệ Bát Danh thực lực tạm thời không biết bên ngoài, những người khác tất cả đều là Thông Mạch Cảnh đại thành tu vi, về phần Thông Mạch Cảnh viên mãn, trước mắt mọi người đều biết chỉ có Thân Đồ trăm một người.

Tại tên thứ mười hai biến động cuối cùng kết thúc về sau, Giang Hàn không có chờ đợi cái gì, mang theo Xích Viêm Vãn Thiết kích, lại lần nữa ra sân, chỉ tay Thanh Huyền báng thứ sáu!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Quyết Đấu Cổ Tích Nhan

Đến Thanh Huyền báng mười vị trí đầu dạng này vị trí, này sợ rằng muốn tiến lên một tên, đều cực kỳ khó khăn, bởi vì có thể đứng hàng mười vị trí đầu, cơ hồ đều là một giới bên trong đỉnh phong Thiên Kiêu, mà lại kinh lịch chỉ ít ba đến bốn năm ma luyện.

Vô luận là chiến đấu kinh nghiệm, vẫn là Võ Đạo Tu Vi, cơ hồ đều không tồn tại sơ hở gì.

Tại Thanh Huyền báng mười vị trí đầu bên trong, trừ phi là luyện thành cường hãn bí thuật vũ kỹ, lại hoặc là đột phá cảnh giới, nếu không có rất ít một lần vượt qua năm cái thứ tự đến tiến hành khiêu chiến.

Bất quá.

Giang Hàn trước đó triển lộ thực lực rõ như ban ngày, trực tiếp vượt ngang năm tên, khiêu chiến đứng hàng thứ sáu Đồ Vũ, hạng mười thậm chí Đệ Thất Danh mấy người, đều không có lộ ra cái gì bất mãn.

"Tạm thời xem một chút, nếu là Giang Hàn thực lực mạnh hơn Đồ Vũ không bao nhiêu, tranh tài một trận cũng chưa chắc không thể." Có người mất lộ ra chú ý, trong lòng thi thảo.

Thanh Huyền báng Top 5, Cổ Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu đều là năm thứ ba Lão Sinh, gần như như yêu nghiệt nhân vật, trước ba điều là năm thứ tư trong mạnh nhất ba người.

Năm người này thực lực, so với năm tên về sau, có thể nói là thâm bất khả trắc, mà Đỗ Vũ thực lực, lại tương đối rõ ràng, cùng sau này mấy người chênh lệch cũng không lớn.

Nhưng mà.

Vượt quá mọi người đoán trước là, Đỗ Vũ đối mặt Giang Hàn khiêu chiến, lại là cũng không hạ tràng, mà chính là vọt thẳng lấy Giang Hàn chấp tay một cái, lựa chọn nhận thua!

"Hừ, một đám ngu ngốc, còn muốn bắt ta đến xem xét Giang Hàn phòng tuyến cuối cùng. . ."

Đỗ Vũ trong lòng hừ lạnh, không có người biết hắn cùng Mộ Thiên Sơn nhưng thật ra là quan hệ cá nhân hảo hữu, trong âm thầm đã từng độ sức qua không chỉ một lần, đối với Mộ Thiên Sơn một kích cuối cùng uy lực, hắn là rõ ràng nhất.

Giang Hàn có thể ngăn cản một kích kia mà lông tóc không tổn hao gì, coi như tiêu hao rất nhiều, cũng mạnh hơn hắn một bậc, hắn đối lên Giang Hàn, phần thắng không đủ hai thành, mà lại hắn tuyệt chiêu so Mộ Thiên Sơn một kích kia tiêu hao còn lớn hơn, vạn nhất bắt không được Giang Hàn, vậy coi như lỗ lớn, đối đầu những người khác không thể nghi ngờ là muốn xử tại cực lớn thế yếu, loại này mua bán hắn mới không làm.

"Đỗ Vũ sư huynh. . . Trực tiếp nhận thua sao?"

"Xem ra là thủ thắng nắm chắc rất nhỏ, không nguyện ý lãng phí khí lực, bắt quá làm cho Đỗ Vũ sư huynh lựa chọn không chiến nhận thua, sông Hàn sư huynh thực lực cũng là không thể nghi ngờ."

Bên ngoài sân mọi người tại Đỗ Vũ lựa chọn nhận thua thời khắc, đều rất là giật mình, nghị luận âm ỉ.

Nhân quang ngược lại cũng không tệ lắm.

Giang Hàn hướng về phía Đỗ Vũ cười nhạt chấp tay, ánh mắt rốt cục hướng về đứng hàng Thanh Huyền bảng Top 5 này sau cùng năm người.

Cố Tích Nhan! Tô Từ Yêu! Trương Tôn hoàng! Vàng đỉnh. . . Cùng Thân Đồ chém!

"Nhớ không lầm lời nói, tiến Top 5 về sau, nhiều nhất chỉ có thể khiêu chiến phía trước hai tên đi, không biết sông Hàn sư huynh hội khiêu chiến người nào. . . Tiếc Nhan sư tỷ cùng Từ Yêu Sư tỷ thế nhưng là một cái cũng không tốt gây."

"Tốt nhất vẫn là tuyến tiếc Nhan sư tỷ đi, coi như thua cũng sẽ không quá khó nhìn."

]

Không ít người ánh mắt, theo Giang Hàn ánh mắt mà chuyển đi, tại Cố Tích Nhan cùng Tô Từ Yêu trên thân đối tới đối lui, hăm mộ sau khi, nhện không được lẫn nhau nghị luận.

Cố Tích Nhan cùng Tô Từ Yêu đứng ở nơi đó, hai nữ khí chất nhất Chính nhất Tà, không chút nào kém cỏi hơn bên cạnh Trương Tôn hoàng cùng Thân Đồ trăm ba người, thậm chí càng làm cho người chú mục một điểm.

So sánh với cổ linh tinh quái, khiến cho vô số người nghe đến đã biến sắc Tô Từ Yêu, Cố Tích Nhan danh vọng hiển nhiên cao hơn nữa lời, làm người ôn hòa mà thanh nhã, người ái mộ cùng người theo đuổi cũng là nhiều.

Hắn cùng Cố Tích Nhan gặp mặt số lần không ít, thường xuyên tại Linh Thực Viên ngẫu nhiên gặp, nhưng giao lưu lại rất ít, đối nàng hiểu biết cũng không nhiều, ngược lại là một bên Tô Từ Yêu, hắn đã giải không ít.

Bất quá.

Trong lòng của hắn rõ ràng, Cố Tích Nhan thực lực coi như yếu hơn nữa, cũng sẽ không kém hơn Tô Từ Yêu bao nhiêu, giữa hai người này quan hệ quý dị, tựa như là mặt ngoài tỷ muội, tóm lại rất là cổ quái.

"Rốt cục đuổi tới."

Giang Hàn nhớ tới lúc đầu ngẫu nhiên gặp Cố Tích Nhan, từ Trương Tiểu Hồ này bên trong biết được thân phận đối phương về sau, bên trong trong lòng dâng lên kinh ngạc cùng từng tia từng tia hồ thẹn, không khỏi một trận bật cười, hơn một năm nay biến hóa thật là lớn.

Trong lòng của hắn khẽ lắc đầu, tại mọi người một bộ quả là thế về mặt, lựa chọn khiêu chiến Cố Tích Nhan!

Đối với Giang Hàn cái lựa chọn này, tất cả mọi người cảm thấy nằm trong dự liệu.

Nhưng.

Đối Cố Tích Nhan cùng Tô Từ Yêu hai nữ mà nói, lại là có chút ngoài dự liệu.

Tô Tử Yêu hơi kinh ngạc về sau, liền kịp phản ứng, nhìn về phía bên cạnh Cố Tích Nhan cười đùa nói: "Ha ha, không nghĩ tới tuyền là Tích Nhan tỷ tỷ, xem ra là đối Tích Nhan tỷ tỷ có chút ý nghĩ đây."

Cố Tích Nhan không để ý tới Tô Tử Yêu bộ phim cười, này con người trong suốt trong, hiện lên một vòng không người có thể hiểu ánh sáng nhạt, sau cùng nhẹ nhàng cười một tiếng, phiêu nhiên hạ tràng.

"Đắc tội."

Giang Hàn nhìn qua Cố Tích Nhan, nếu là hơn một năm trước kia hắn, đối mặt trương này khuynh quốc khuynh thành dung nhan, thế tất hội bị ảnh hưởng một bình tĩnh tâm thần.

Nhưng bây giờ hắn trải qua vô số ma luyện, bất luận là loại kia hủy diệt thức tu hành kịch liệt đau nhức, vẫn là bị người tập sát trăm thủ, bị thiên lôi đánh đình, chẳng khác gì là chết qua hai lần kinh lịch, đã sớm đem hắn một trái tim rèn luyện còn như là bàn thạch, khó mà dao động.

Lựa chọn khiêu chiến Cố Tích Nhan, Giang Hàn tự nhiên là có chính mình dự định.

Thanh Huyền bảng Top 5, không thể lại một lần nữa vượt qua năm tên, chỉ có thể khiêu chiến trước hai tên, Cố Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu hai người vô pháp vòng qua, nhất định phải đối đầu một người.

Tô Tử Yêu cho Giang Hàn cảm giác, rất lợi hại là quái dị, có loại khó mà nói ra không hài cảm giác, mà Cố Tích Nhan tuy nhiên tốt hơn rất nhiều, nhưng cùng Tô Tử Yêu quan hệ kỳ quái, cũng làm cho Giang Hàn khó mà xem hiểu.

Loading... Loading...

Loại này ngắm hoa trong màn sương cảm giác thật không tốt.

Mà vô luận như thế nào, chỉ cần đánh nhau một trận, nhất định có thể nhìn thấy một ít gì đó!

"Cũng là tranh đoạt bài danh, có gì đắc tội có thể nói."

Cố Tích Nhan mỉm cười, nhìn không ra có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

So với Tô Tử Yêu hay thay đổi, Giang Hàn từ khi nhìn thấy Cố Tích Nhan lần thứ nhất lên, tại trên mặt nàng thấy nhiều nhất, cũng là mỉm cười, phảng phất bất cứ chuyện gì đều sẽ cười trừ.

Giang Hàn quyết đấu Cố Tích Nhan.

Giờ khắc này, vô luận là Trương Tôn hoàng vẫn là Hoàng Cảnh, cũng hoặc là là ngao thị quần hùng Thân Đồ trăm, đều tất cả đều chú mục mà đến, trong đôi mắt đều lộ ra mấy phần chuyên chú cùng trình trọng.

Làm bọn hắn để ý nhất, cũng không phải là Giang Hàn, mà chính là Cố Tích Nhan!

Nếu như nói Thanh Huyền trên bảng mạnh nhất người là ai, này không thể nghi ngờ chính là Thân Đồ trăm, nhưng sâu không lường được nhất, lại là Cố Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu hai nữ.

Hai nữ lần thứ nhất Thanh Huyền bảng chi chiến, liền lấy được gần với Giang Hàn trước đó cường hãn chiến tích, mà lần thứ hai Thanh Huyền bảng chi chiến, thì là lần nữa vượt qua mà lên, chiếm cứ Đệ Tứ cùng thứ năm hai cái thứ tự.

Nhưng

Lần trước Thanh Huyền bảng chi chiến trong, cũng chính là hai nữ lần thứ ba Thanh Huyền bảng chi chiến, khi tất cả mọi người cho rằng hai nữ hội càng tiến một bước thời điểm, các nàng nhưng không có lại hướng bên trên khiêu chiến.

Lúc đó có người rất là kỳ quái, lựa chọn khiêu chiến Cố Tích Nhan lấy thăm dò, nhưng lại bị Cố Tích Nhan đánh bại dễ dàng, liền Linh Binh cũng không từng vận dụng!

Trận chiến kia, Trương Tôn hoàng chấn kinh thật lâu, ần ần cảm thấy mình rất có thể không phải là đối thủ, mà Thân Đồ trăm cũng là vì đó trăm mặc nửa ngày.

Nhưng bởi vì đằng sau không có những người khác lại khiêu chiến hai nữ, mà ba người bọn họ lại ở vào Thanh Huyền bảng ba vị trước đưa, vô pháp hướng xuống khiêu chiến, cuối cùng chỉ có thể lòng mang lo nghĩ rời đi.

Bây giờ.

Rất cực có người lần nữa khiêu chiến Cố Tích Nhan, hơn nữa còn là thực lực tương đối cường hãn Giang Hàn, liền liền Thân Đồ trăm đều muốn nhìn một chút, Cố Tích Nhan thực lực đến tột cùng đạt tới cái dạng gì trình độ.

Phụ trách chủ trì chấp sự thật sâu nhìn Cố Tích Nhan liếc một chút, sau đó nhấc vung tay lên.

"Giang Hàn đối Cổ Tích Nhan."

"Bắt đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Im Bặt Mà Dừng Chiến Đấu

Suru!

Đối mặt Cổ Tích Nhan vị này có khuynh quốc chi tư áo tơ trắng thiếu nữ, Giang Hàn lại không có chút nào thăm dò cùng lưu thủ dự định, vừa ra tay chính là toàn lực!

Xích hồng sắc Viêm Dương nguyên khí, tại kích Phong phía trên bạo phát, hóa thành một đạo đỏ thẫm phong mang, đột nhiên Quán bắn mà ra, đón Cổ Tích Nhan bổ xuống dưới.

Cổ Tích Nhan tổ thủ nhẹ lay động, đánh ra một đạo Ngọc Sắc tấm lụa.

Oanh! !

Này kỳ dị Ngọc Sắc chân khí, giống như ngưng thực chân nguyên, cùng Giang Hàn Viêm Dương nguyên khí va chạm, nổ tung oanh minh trong, đúng là chiếm cứ một tia thượng phong, tiếp theo bao lấy Xích Viêm Vẫn Thiết kích.

Bất quá dù vậy, Xích Viêm Vẫn Thiết kích lại như cũ tiếp tục ép xuống, tựa như cũng không nhận quá đại ảnh hưởng, Kỳ Thế như thái sơn áp đỉnh.

"A?"

Cổ Tích Nhan phát ra một tiếng ồ ngạc nhiên, tựa hồ là không ngờ tới Giang Hàn lực cánh tay có thể đạt tới loại trình độ này, tiếp tục phóng thích nguyên khí tới Xích Viêm Vẫn Thiết kích bổ xuống chỉ thế, đồng thời nghiêng người tránh đi.

Tránh đi Xích Viêm Vẫn Thiết kích một trăm, nàng không có chờ Giang Hàn hoành kích lại vùng, liền trực tiếp tiến lên trước một bước, tổ thủ giờ lên, nhất chương đẩy ra.

Giang Hàn thấy thế, không chần chờ, chưa từng nắm kích tay trái đồng dạng nhất chương vùng ra.

Oanh! !

Một cái nhỏ và dài tổ thủ như ngọc nổi lên lộng lẫy, cùng một cái khác tựa như lõi cuốn lấy Xích Viêm thủ chương trong hư không tương đối, còn không có mâu thuẫn đến cùng một chỗ, còn kém một tác khoảng cách, hai cổ mạnh mẽ nguyên khí liền bộc phát ra một trận kịch liệt đối kháng.

Lần này thuần túy là nguyên khí ở giữa đối kháng, Giang Hàn thậm chí ngay cả Lôi Hỏa Nguyên Khí, đều bất động thanh sắc vận chuyển lại, ngưng tụ tại trên lòng bàn tay.

Nhưng vừa rồi hấn lấy Xích Viêm Vẫn Thiết kích vùng ra nguyên khí, đều bị Cổ Tích Nhan ngăn lại, một chương này mặc dù âm thầm điều động Lôi Hỏa Nguyên Khí, lại vẫn như cũ là bị đối phương này kỳ dị Ngọc Sắc nguyên khí kiện hàng, căn vô pháp tàn sát ra mây may, tựa như tiến đụng vào vô cùng mềm dẻo màn che bên trong, xung đột không thoát.

"Thông Mạch Cảnh viên mãn?"

Giang Hàn trên mặt lộ ra vẻ khác lạ.

Lấy hấn Viêm Dương Tinh Thần Quyết bá đạo, lại thêm Nộ Lôi Kích Lôi Hỏa chi lực, cùng giai bên trong liền xem như tu luyện đỉnh phong Địa Cấp Công Pháp người, cũng tuyệt đối không thể ép hấn một bậc, coi như so với hấn nhiều khai mở hai đường kinh mạch cũng giống như vậy.

Vừa rồi Cổ Tích Nhan tay không ngăn trở Xích Viêm Vẫn Thiết kích vùng ra nguyên khí, hấn liền có điều hoài nghi, một chương này đối bình, rốt cục nhượng hấn đối Cổ Tích Nhan tu vi xác nhận không thể nghi ngờ.

Ông! !

Tay trái nguyên khí đối bình bị ép vào hạ phong, Giang Hàn phải tay nắm lấy Xích Viêm Vẫn Thiết kích, bỗng nhiên hoành quét tới.

]

Cố Tích Nhan không có phân ra nhất chương đối kháng Xích Viêm Vẫn Thiết kích, hiển nhiên tay không tác sát tới cầm trong tay Linh Bình Giang Hàn, vẫn là có nhất định khó khăn, nhất là tại nàng một dưới lòng bàn tay, không thể đem Giang Hàn trực tiếp đẩy lui tình huống dưới.

Nàng thân ảnh lóe lên, liền rời khỏi tam xích, vừa đứng tránh đi kích Phong quét ngang, ngay sau đó co lại bốn ngón tay, như như ngọc ngón trở hướng về Giang Hàn xa xa điểm ra.

Hư không làn sóng rung động, một đạo u lãnh nguyên khí giống như mũi tên, hướng về Giang Hàn đâm tới.

"Huyền Minh chi."

Có chấp sự nhin không được lên tiếng, hiển nhiên đây là một môn cực kỳ nổi danh Linh giai vũ kỹ.

Giang Hàn thần sắc bất biến, đem đầu một bên, liền tránh đi một chỉ này, nhưng Cố Tích Nhan nhưng không có dừng tay, ngón tay ngọc liên tục điểm ra, liên tiếp kích phát ra bốn đạo u lãnh nguyên khí.

"Quả nhiên là Thông Mạch Cảnh viên mãn tu vi."

Nhìn lấy một màn này, Trương Tôn hoảng cùng vàng đỉnh bọn người trong đôi mắt hết thấy đều lộ ra một vòng kiêng kị.

Có thể tại trong nháy mắt, đem một môn Linh giai vũ kỹ thôi động đến loại trình độ này, mặc dù tu luyện là Địa giai đỉnh phong công pháp, cũng cần có Thông Mạch Cảnh viên mãn tu vi, phương có thể chống đỡ.

"Viêm Dương Liệt Địa. . . Hoành kích!"

Bị bốn đạo u lãnh nguyên khí phong tỏa, Giang Hàn tay cầm báng kích, quát to một tiếng, trực tiếp là hung hăng vung lên, bất kể hấn là cái gì loạn thất bát tao công kích, từ một kích phá đi!

Lộp bộp! !

Bốn đạo u lãnh nguyên khí, tại Giang Hàn Trường Kích hoành vung phía dưới, bị nhất quán mà phá.

Cố Tích Nhan ánh mắt chớp lên, tay kia giương nhẹ, liền chút bốn phía, vậy mà lại là bốn đạo nguyên khí bắn ra mà ra, mà lại cái này bốn đạo nguyên khí, cùng lúc trước bốn đạo hoàn toàn khác biệt, tản mát ra chính là đỏ hào quang màu đỏ.

"Liệt Dương chi!"

"Cái này sao có thể. . . Trừ Huyền Minh chi, còn có Liệt Dương chi? Cho dù có Tổ Nữ Công này môn Địa Giai Công Pháp để chống đỡ, cũng không có khả năng luyện thành hai môn tính chất hoàn toàn khác biệt chỉ pháp a? !"

Có chấp sự nhin không được lên tiếng kinh hô, liền liền chỗ cao nhất Ngô trưởng lão, cũng vì đó động dung.

Trên trận.

Đối mặt Cố Tích Nhan triển lộ thủ đoạn, Giang Hàn tuy nhiên cũng có chút giật mình, nhưng lại vẫn như cũ là không quan tâm, chỉ cầm trong tay Xích Viêm Vẫn Thiết kích huy động lên đến, thế như chẻ tre ngành xông mà qua.

Cố Tích Nhan đạp nhẹ mặt đất, thân ảnh phiêu dật như mây, ở trong sân xuyên toa tới lui, tránh đi Giang Hàn công kích đồng thời, chỉ chương giao thế, đánh oanh minh không ngừng, cực kỳ kịch liệt.

Giang Hàn kịch đấu bên trong, thần sắc trầm ngâm bất định.

Tuy nói hấn chưa kích phát Lôi Hỏa Nguyên Khí, thôi động Nộ Lôi Kích, nhưng cũng đã lặng yên không một tiếng động thôi động bạo tẩu đệ nhất trọng bí thuật, dạng này mới cùng Cố Tích Nhan đánh thành cục diện giằng co.

"Vô dụng Linh Bình? Không, cái kia vòng tay bộ đáng đồ,vật, hấn là nàng Linh Bình."

Đang không ngừng giao phong trong, Giang Hàn chú ý tới Cố Tích Nhan trên cổ tay trắng mang theo một cái kỳ dị vòng tay, mỗi lần nàng phát động công kích, tay kia vòng đều rõ ràng lóe lên một tầng mỏng lung quang mang cùng Linh Vẫn.

Cái này phát giác nhượng Giang Hàn trong lòng khẽ nhúc nhích, coi là Cố Tích Nhan là tay không tác sát cùng hấn đánh thành dạng này, nguyên lai nàng cũng dùng Linh Bình, chỉ bất quá cái này Linh Bình hình thái quá kỳ lạ, khó mà phát giác.

Phát hiện điểm này về sau, Giang Hàn trong lòng nhất định.

Mặc dù hấn có thể cảm giác, Cố Tích Nhan vẫn còn có đồ,vật không có thi triển, nhưng chính hấn cũng đồng dạng không có xuất toàn lực.

Lốp bốp! !

Đã thấy không ít thứ, Giang Hàn không có ý định tiếp tục giằng co nữa, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Lôi Hỏa Nguyên Khí kích phát, Xích Viêm Văn Thiết kích áp ủ một tầng Xích Viêm trong, cũng là xuất hiện từng tia từng tia màu trắng lói hỏ.

Cố Tích Nhan lập tức liền phát giác được Giang Hàn thôi phát ra nguyên khí biến hóa, tựa hồ là suy tư một chút, sau đó đẩy ra nhất chương, phiêu nhiên lui ra phía sau, đứng là trực tiếp rơi xuống bên ngoài sân.

"Giang Hàn sư đệ thực lực không có thể bắt bẻ, muốn đến còn phải tiếp tục đi lên, ta liền không làm ngăn cản." Nàng mỉm cười, tại rất nhiều người kinh ngạc trong ánh mắt, trước đó đứng ngay địa phương.

Đây là. . . Nhận thua? !

Giang Hàn cũng là có chút không tưởng được, trong đầu suy nghĩ hiện lên, tuy nói hắn kích phát ra Lôi Hỏa Nguyên Khí, dự định vận dụng Nộ Lôi Kích, nhưng có thể hay không đánh bại Cố Tích Nhan, trong lòng của hắn cũng không có lực lượng.

Kết nếu như đối phương không chờ hắn thi triển đi ra, liền chủ động rút lui, là cảm thấy đối kháng không, vẫn là không muốn triển lộ ra một số không nguyên ý triển lộ đồ, vật?

Giang Hàn cảm thấy cái trước khả năng không lớn.

Một trận chiến này đánh xuống, Cố Tích Nhan cho hắn cảm giác, cùng Tô Tử Yêu cực kỳ tương tự, đều có một loại khó mà dùng lời nói mà hình dung được cảm giác.

"Không nghĩ tới Tích Nhan tỷ tỷ thế mà lại chủ động nhận thua."

Tô Tử Yêu nhìn lấy đi về tới Cố Tích Nhan, nháy mắt mấy cái, có ý riêng nói ra.

Cố Tích Nhan mỉm cười, nói: "Có thắng liền có phụ, ai có thể vĩnh viễn bất bại?"

Tô Tử Yêu cái miệng nhỏ nhắn thoáng nhìn, muốn nói cái gì, nhưng cũng nhịn xuống, không có mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Giang Hàn Đáng Sợ

Theo Cố Tích Nhan chủ động nhượng bộ, Giang Hàn bài danh cũng rốt cục chính thức đặt chân Top 5, đi vào Thanh Huyền bảng vị thứ năm đưa, có khả năng chạm đến người, cũng thay đổi thành Tô Tử Yêu cùng Trương Tôn hoàng hai người.

Giang Hàn không có ở Cố Tích Nhan chủ động nhượng bộ trong lúc kinh ngạc đắm chìm bao lâu, liền đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Tử Yêu cùng Trương Tôn hoàng hai người.

Tô Tử Yêu vẫn như cũ là cười mỉm bộ dáng, phảng phất cũng không thêm để ý Giang Hàn sẽ hay không khiêu chiến nàng.

Về phần Trương Tôn hoàng, thì là cau mày, ánh mắt tại Cố Tích Nhan trên thân dừng lại hồi lâu, phương mới thu hồi đến, nhìn một chút giữa sân Giang Hàn.

Giang Hàn không có trầm ngâm quá lâu, liền làm ra quyết định, Cố Tích Nhan tuy nhiên thần bí, nhưng đánh với nàng một trận sẽ không phát sinh cái gì quá vượt qua ngoài dự liệu sự tình, Tô Tử Yêu cái này yêu nữ liền không nhất định.

Tại loại này trên lời đài, cùng nàng lại tranh phong một trận cũng không có ý nghĩa.

Nghe tới Giang Hàn, hướng đứng hàng Thanh Huyền bảng thứ ba Trương Tôn hoàng khỏi xướng khiêu chiến thời điểm, bên ngoài sân tất cả mọi người là xôn xao lan truyền lớn đứng lên, không ít tân sinh càng là lộ ra khản trương cùng vẻ kích động.

Trương Tôn hoàng!

Mặc dù hắn đáng người gầy yếu thấp bé, nhưng lại không ai dám can đảm khinh thường với hắn, bởi vì Thanh Huyền bảng Top 3 cái danh hiệu này, đủ để khiến vô số người kính sợ!

Từ khi trở thành năm thứ tư Lão Sinh về sau, hắn liền một mực chiếm cứ lấy Thanh Huyền bảng vị thứ ba đưa, đến một lần thủy chung không người có thể vượt qua Cố Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu, khiêu chiến đến hắn, thứ hai hắn thực lực cũng chắc chắn không thể nghỉ ngơi, sớm tại trước đây thật lâu,

liền xông qua Thanh Huyền tháp Đệ Thập Cửu Tầng!

Mà lại ngay tại trước đó không lâu, Trương Tôn hoàng còn tham gia Thanh Huyền Đấu Võ Tràng tổ chức đấu võ đại hội, tại đông đảo thực lực mạnh mẽ lâu năm thông mạch Vũ Sư trong tay, có một không hai quần hùng, đoạt được đệ nhất!

"Sông Hàn sư huynh. . . Rốt cục đánh tới trường Tôn sư huynh nơi này."

"Không biết một trận chiến này ai sẽ thắng, nhìn sông Hàn sư huynh vừa mới bá đạo chiến lược, chỉ sợ trường Tôn sư huynh là gặp được đối thủ."

Có thiên hướng về Giang Hàn học viên, nhin không được nói ra.

Vừa dứt lời, lập tức liền có khuyh hướng Trương Tôn hoàng người mở miệng phản bác nói:

"Vây cũng không nhất định, trường Tôn sư huynh tu vi, có lẽ đã đạt đến Thông Mạch Cảnh viên mãn, trước đó không lâu càng là truyền đến hần tu luyện Lôi Minh đao đại thành, đoạt được Thanh Huyền Đấu Võ Tràng đấu võ đại hội Chương một tin tức, phải biết tham gia cái kia đấu võ đại hội, hoặc là lâu năm thông mạch Vũ Sư, hoặc là cũng là danh chấn một phương thế hệ tuổi trẻ cường giả!"

Khuyh hướng Giang Hàn người kia lắc đầu nói: "Lôi Minh đao? Là một môn Linh giai vũ kỹ a? Thế nhưng là sông Hàn sư huynh khẳng định cũng sẽ Linh giai vũ kỹ đi."

"Người biết cái gì."

Bên cạnh một người xen vào tiến đến, rất là khinh bỉ nhìn người kia liếc một chút, nói: "Lôi Minh đao thế nhưng là Lôi Hệ vũ kỹ, chính là Linh giai vũ kỹ trong cực vi bá đạo tồn tại, nghe nói triết để luyện thành lời nói, uy lực so với Linh giai trung phẩm vũ kỹ, đều không thua bao nhiêu!"

]

"Mặt khác trước đó không lâu cái kia đấu võ đại hội, trường Tôn sư huynh cũng không chỉ là đoạt được thứ nhất, còn tại trên đại hội cường thế chém giết một vị Thông Mạch Cảnh viên mãn tồn tại!"

Trương Tôn hoàng đã từng chiến tích, bị không ngừng bóc lộ ra, thỉnh thoảng dẫn phát một mảnh sóng to gió lớn, không ít xem trọng Giang Hàn người, cũng đều nhao nhao chờ.

Mà lúc này đây, Trương Tôn hoàng đã phiêu nhiên đi vào trên trận.

Hần nhìn xem Giang Hàn, trong đôi mắt hiện lên mấy phần dị sắc, cuối cùng bình tĩnh mở miệng:

"Người rất không tệ, mới bắt quá năm thứ hai, liền một đường xông đến nơi đây, nếu là thêm một năm nữa, người coi như chiếm cứ không vị trí số một, cũng đủ để ổn thỏa Top 3."

"Bắt quá bây giờ, người quá mau."

Trương Tôn hoàng như thế nhắc lên, không ít người nhao nhao nhớ tới, Giang Hàn cũng không phải năm thứ tư Lão Sinh, thậm chí ngay cả năm thứ ba đều không phải là, hần đi vào Thanh Huyền Học Viện, vẹn vẹn chỉ là năm thứ hai!

Năm thứ hai liền giết vào Thanh Huyền bảng Top 5, càng là khiêu chiến người thứ ba, cái này là kinh khủng bậc nào khái niệm, cái này há không phải liền là nói lần tiếp theo, Thân Đồ trăm Trương Tôn hoàng ba người sau khi đi, Giang Hàn sẽ chiếm lấy Thanh Huyền bảng vị trí số một chính một chút thời gian hai năm? !

Đây chính là Thanh Huyền bảng đệ nhất!

Chẳng những có toàn bộ Thanh Huyền Học Viện, rất phong phú tư nguyên cung cấp, mua sắm các loại đan dược đều có thể giảm giá, Kỳ Thân cũng là Thanh Huyền Học Viện tối cao vinh dự!

Phàm là lấy được Thanh Huyền bảng đệ nhất nhân, vô luận tu vi cao thấp, đều có thể trực tiếp đạt được nhất phẩm Thanh Huyền làm địa vị, nếu là lựa chọn gia nhập Thanh Huyền Quốc Thanh huyền vệ, thậm chí có thể trực tiếp thăng nhiệm Đô Thống chức vụ!

Giang Hàn kỳ thực đã là Thanh Huyền bảng thứ nhất.

Này sợ hần không hề làm gì, chỉ là yên tĩnh chờ đợi, đem Thân Đồ trăm Cổ Tích Nhan bọn người toàn bộ các loại đi, liền có thể trực tiếp đứng hàng Thanh Huyền bảng thứ nhất, không người có thể rung chuyển.

"Mới năm thứ hai. . . Đây mới là sông Hàn sư huynh đáng sợ nhất địa phương."

"Không sai."

Tất cả mọi người nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt, đều có mấy phần biến hóa, cho dù là không coi trọng Giang Hàn có thể thắng được Trương Tôn hoàng, cũng đều lộ ra mấy phần thật sâu kính sợ.

"Võ đạo một đường, cho tới bây giờ đều là tranh tiên, một bước chậm thì từng bước chậm."

Giang Hàn nhìn Trương Tôn hoàng, bình tĩnh mở miệng, nếu là có thể lấy được Thanh Huyền bảng thứ nhất, hẳn có nắm chắc trong vòng ba tháng, đột phá Thông Mạch Cảnh viên mãn.

Nhưng nếu như lấy không được, thời gian này liền sẽ bị thật to kéo dài, võ đạo một đường từng bước tranh tiên, hẳn cũng không nguyện lạc hậu dù là một bước, nhất là tại hắn bây giờ tình cảnh cũng không tốt thời điểm.

"Vậy liền so tài xem hư thực đi."

Trương Tôn hoàng đứng chấp tay, tay phải im ắng rút ra bên hông đoản đao.

Tư tư! !

Cơ hồ liền đang chủ trì chấp sự tuyên bố bắt đầu trong tích tắc, hắn bình thân trong hai con người, bỗng nhiên hiện lên một vòng như sấm cung sắc bén chi sắc, cả người bỗng nhiên bạo khởi, phóng tới Giang Hàn.

Này nhìn qua thon gầy thấp bóng người nhỏ bé, trong nháy mắt lại là bộc phát ra cùng bề ngoài hoàn toàn khác biệt lực lượng, tấn mãnh như lôi đình!

Keng! !

Giang Hàn nhắc kích một trăm, cùng Trương Tôn hoàng vung ra đoản đao, trên không trung đụng va vào nhau, trong chốc lát tia lửa văng khắp nơi, ngay sau đó liền bộc phát ra một tiếng oanh minh, Lôi Hỏa xen lẫn, bắn tung tóe bốn phía.

Đồng đạo tân sinh Lão Sinh, tại uy thế này phía dưới, cũng nhịn không được hướng lui về phía sau tránh ra đến, mà phụ trách trật tự đồng đạo chấp sự, cũng là nhao nhao lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, bảo vệ bốn phương tám hướng.

Trương Tôn hoàng tu vi, chắc chắn là Thông Mạch Cảnh viên mãn, mà Giang Hàn chiến lực, cũng không thể nghi ngờ, đủ để sánh ngang Thông Mạch Cảnh viên mãn, hai người giao phong, Kỳ Uy thế đã là hạo đại vô cùng.

"Hát!"

Trương Tôn hoàng cầm trong tay đoản đao, bỗng nhiên quát to một tiếng, đoản đao cuối cùng một cái lam sắc Tinh Hạch, bỗng nhiên bộc phát ra lôi hồ lập lòe, một đạo Lôi chi nguyên khí hóa thành Hồ Quang, dọc theo Giang Hàn Xích Viêm Văn Thiết kích, một đường phá vỡ Viêm Dương nguyên khí, trực tiếp hướng về thân thể của hắn xâm nhập mà đến.

Nhưng mà.

Không đợi cổ này Lôi chi nguyên khí xâm nhập xuống dưới, Giang Hàn ánh mắt lóe lên, nắm chặt báng kích năm ngón tay bỗng nhiên xiết chặt, một cổ lôi cuốn lấy lôi hồ Lôi Hỏa Nguyên Khí, bỗng nhiên kích phát ra.

Lôi Hỏa Nguyên Khí cùng Trương Tôn hoàng Lôi chi nguyên khí, tại Xích Viêm Văn Thiết kích báng kích nộ lên dẹt va chạm, khiến cho cả cán Trường Kích Thương Linh văn một trận lập lòe, phát ra lớp lớp nổ vang.

"Quả nhiên không có cảm giác sai. . ."

Trương Tôn hoàng ánh mắt trầm xuống, vừa rồi Giang Hàn cùng Cố Tích Nhan lúc giao thủ, một viên cuối cùng hẳn rõ ràng cảm giác được mấy phần Lôi chi nguyên khí ba động, bây giờ xem ra, quả nhiên không có cảm giác sai.

Giang Hàn tu luyện là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, vậy cái này Lôi chi nguyên khí, hẳn là đến từ vũ kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Đánh Bại Trương Tôn Hoàng

"Người tu luyện công pháp xác thực rất mạnh, vền vẹn Thông Mạch Cảnh đại thành tu vi, liền có thể đánh với ta một trận, bất quá muốn là như thế này liền để người cảm thấy có thể đánh bại ta, vậy người liền mười phần sai!"

Trương Tôn Hoàng lạnh hừ một tiếng, trong đôi mắt lộ ra một tia ngạo nghễ, trong tay đoản đao triệt để kích phát, toàn thân nổi lên hào quang màu trắng, phía trên có đạo đạo lôi hồ xen lẫn, hướng về Giang Hàn một đạo bổ ra.

Phách lý ba lạp! !

Hỏa diễm gào thét, lôi hồ xen lẫn, tại một trận nổ vang cùng oanh minh trong, đoản đao cùng Xích Viêm Vãn Thiết kích hung hăng đụng vào nhau.

"Không nghĩ tới sông Hàn sư huynh cũng nắm giữ Lôi chi nguyên khí, bất quá tựa hồ vẫn là trưởng Tôn sư huynh Lôi Nguyên chi lực cường hãn hơn một số."

"Đó là tự nhiên, trưởng Tôn sư huynh tu luyện Địa Linh cương Lôi Quyết, tại Linh giai bên trong cũng là số một số hai đỉnh phong công pháp, đủ để sánh ngang đồng dạng Địa Giai, sông Hàn sư huynh thôi động hãn là chỉ là một môn ngự sử Lôi chi nguyên khí vũ kỹ mà thôi."

Nhìn qua Lôi Hỏa xen lẫn giữa sân, mọi người rung động sau khi, lại không khỏi lẫn nhau nghị luận.

Bình thường Thông Mạch Cảnh tiểu thành Vũ Sư, dù là đến mười cái, đều không nhất định có thể đánh ra không lồ như vậy thanh thế, dạng này uy thế thậm chí đã hướng Tụ Nguyên cảnh giao phong dựa sát vào!

"Thị huyết, bạo!"

Tại Lôi Hỏa xen lẫn trong, Giang Hàn một tiếng gầm thét, trái tim bỗng nhiên bùng bùng phấn chấn, bạo tẩu đệ nhị trọng khát máu trạng thái kích phát, toàn thân huyết dịch lưu động bỗng nhiên gia tốc, cánh tay hung hăng dùng lực, băng vào mạnh mẽ cây mạnh, trực tiếp đem Trường Tôn Hoảng Lôi Đao đẩy ra!

Giang Hàn không có dừng lại, tay cầm Xích Viêm Vãn Thiết kích, dậm chân tiến lên, Lôi Hỏa chi lực tại Xích Viêm Vãn Thiết kích kích Phong phía trên xen lẫn vờn quanh, hãn không có thôi động Nộ Lôi Kích, mà chính là lấy Lôi Hỏa chi lực, thôi động từ bản thân Liệt Địa kích Đệ Tam Thức.

"Lôi Hỏa Liệt Địa!"

Nhìn thấy Giang Hàn một chiêu này uy thế, Trường Tôn Hoảng không khỏi sắc mặt biến hóa, nhưng không có lựa chọn nhượng bộ, mà chính là thanh đoản đao trước người quét ngang, một đạo sáng chói lôi quang áp ủ trên đó.

Lôi quang xen lẫn phía dưới, đúng là phát ra tiếng sấm rền vang, tư tư không ngừng, tựa như vạn thiên Joan chim tại lẫn nhau đua tiếng, một cỗ làm người sợ hãi khí tức quanh quẩn ra.

Trường Tôn Hoảng tay cầm đoản đao, đồng dạng là quát to một tiếng, bỗng nhiên nghênh lên Giang Hàn.

"Lôi Minh đao!"

Oanh! ! !

Lôi Hỏa Liệt Địa cùng Lôi Minh đao, ở trong sân ầm vang va chạm, trong chớp lát nổ tung lôi hồ, trợn vụn lan tràn đến ngoài một trượng, tạo nên xích hồng sắc hỏa chi nguyên khí, càng là hướng về bốn phương tám hướng gào thét.

Sở hữu chưa từng đặt chân Thông Mạch Cảnh võ giả, tính cả những đã đó từng từng tại Luyện Huyết Cảnh viên mãn tồn tại, cơ hồ đều là lộ ra mấy phần kinh hãi chi sắc.

Vừa vào thông mạch, như giao hóa Long.

Giang Hàn cùng Trường Tôn Hoảng, đều đã được xưng tụng là Thông Mạch Cảnh trong người nổi bật, hai người giao chiến bắn ra dư ba, đều không phải bình thường Luyện Huyết viên mãn có thể tới.

Tại dạng này uy thế trước mặt, cũng là mười cái tám cái Luyện Huyết Cảnh viên mãn Vũ Đồ liên thủ, đều chưa hãn có thể ngăn trở nhất kích!

]

Xi xì xì! !

Lôi quang không ngừng nổ vang, tại cái này lôi quang cùng liệt hỏa chiếu rọi, chỉ có thể nhìn thấy hai cái cái bóng mơ hồ, tại trận kia trong đối kháng.

Trường Tôn Hoảng thôi động cái này một cái Lôi Minh đao, uy thế đã không kém hơn Quý Dao khách Quý Ảnh Tam Diệp Trảm, mà lại nó chỗ kinh khủng ở chỗ, Quý Ảnh Tam Diệp Trảm điểm công kích tương đối phân tán, chính là là một loại bao hàm Di Hình Hoán Vị tổ hợp vũ kỹ, nhưng Lôi Minh đao lại là tập hợp lực lượng tại một điểm tấn công chính diện!

Tại này một điểm phía trên uy lực, Lôi Minh đao so Quý Ảnh Tam Diệp Trảm đáng sợ nhiều!

Giang Hàn Lôi Hỏa Liệt Địa, lấy Lôi Hỏa Nguyên Khí làm trung tâm, ẩn chứa là thuần túy lực bộc phát, mà Trường Tôn Hoảng thì là lấy Lôi chi sắc bén, ngưng tụ hết thảy lực lượng tại hạng nhất phía trên.

Tư tư.

Ngưng tụ Lôi chỉ sắc bén tại một điểm Trường Tôn Hoàng, kích phát Lôi chi nguyên khí không ngừng bị tiêu hao, tựa như lâm vào như vũng bùn, nhưng cũng từng chút từng chút kiên định không thay đổi hướng phía trước tiến lên.

Nhưng lại tại hấn Lôi Minh đao, rốt cục chạm tới Xích Viêm Vãn Thiết kích kích Phong lúc, hấn biểu hiện trên mặt lại đột nhiên biến đổi, chỉ cảm thấy này một cây Trường Kích phía trên, tựa như ép một tòa Thiên Quân Cự Nham!

Hấn đánh giá thấp Giang Hàn lực cánh tay!

"Mở cho ta!"

Trường Tôn Hoàng gất gao cắn răng, đem chính mình có khả năng kích phát Lôi chi nguyên khí toàn bộ kích phát ra đến, quán chú đến ngắn trong đao, ý đồ bằng một kích này trực tiếp phân ra thắng bại, đem Giang Hàn đánh tan.

Nhưng liền tại tiếp theo trong nháy mắt, Giang Hàn lực lượng còn như Sơn Băng Địa Liệt, ầm vang bạo phát.

"Hát!"

Giang Hàn một tay nắm kích, quát to một tiếng, trong tay Xích Viêm Vãn Thiết kích hung hăng đánh rót.

Tại hấn mạnh mẽ thể phách kết hợp Lôi Hỏa Nguyên Khí nhất kích phía dưới, mặc dù Trường Tôn Hoàng đã bát mạch đủ thông, đặt chân Thông Mạch Cảnh viên mãn, cũng chung quy là ngăn cản không nổi, đoản đao dẫn đầu xuất hiện vẻ run rẩy.

Mà ngay sau đó, tựa như gây nên phản ứng dây chuyền, này đoản đao kích phát Lôi chi nguyên khí, cũng bị Giang Hàn Lôi Hỏa Nguyên Khí xông lên mà bại.

Cuối cùng.

Cường hấn Lôi Hỏa Nguyên Khí lôi cuốn lấy một luồng kinh phong, gào thét mà xuống, bao phủ Trường Tôn Hoàng toàn thân, đem cả người hấn trực tiếp oanh bay rót ra ngoài, hướng về phía đông đông đảo học viên.

Suru! !

Một tên Thanh Huyền Học Viện chấp sự tưng nảy dựng lên, ở giữa không trung đón lấy Trường Tôn Hoàng, đồng thời đánh ra một đạo thủy chi chân nguyên, đem trên người hấn còn sót lại Lôi Hỏa Nguyên Khí cấp tốc cọ rửa rồi.

Nhìn lấy một màn này, ở đây học viên đều là lạng ngắt như tờ, qua hồi lâu, mới rốt cục phát ra trận trận kinh hô, cuối cùng nói thành một mảnh, toàn trường xôn xao lan truyền lớn.

Loading...

Trường Tôn Hoàng . . . Bại? !

Tuy nói Giang Hàn vừa rồi cũng thắng Cố Tích Nhan, nhưng hai người chiến đấu căn không có đánh ra cái gì quá lớn uy thế, Cố Tích Nhan cũng giống như vẫn còn dư lực, mà đánh với Trường Tôn Hoàng một trận, thế nhưng là toàn lực ứng phó đối hám!

Trường Tôn Hoàng đứng hàng Thanh Huyền bảng thứ ba, đã một năm lâu, mọi cử động có thể dẫn phát Học Viện đông đảo học viên chú ý, bây giờ lại là thua ở Giang Hàn kích hạ!

"Mới năm thứ hai, liền xông vào Top 3 a, còn có để cho người sống hay không."

Ngốc tại luyện võ tràng một góc Trương Tiểu Hồ, mặt mũi tràn đầy cười khổ biểu lộ, bất quá nhớ tới Giang Hàn trước đó đánh vỡ Thanh Huyền bảng trăm năm qua ghi chép, cái này tựa hồ cũng không phải là không thể tiếp nhận sự tình.

Diệp Lăng Phong trầm mặc.

Phiền Cảnh trầm mặc.

Lăng Vũ trầm mặc.

Một trận chiến này xuống tới, có người kính sợ có người đổ kỵ cũng có người tuyệt vọng.

Tại đánh bại Trường Tôn Hoàng về sau, Giang Hàn không có lựa chọn tái chiến, mà chính là tạm thời hạ tràng, điều tức khôi phục, mà cho dù là hạ tràng, cũng như cũ có đại lượng ánh mắt tụ vào tại hấn bên trên.

"Trường Tôn Hoàng vậy mà bại."

Hoàng Đình hơi có vẻ ngoài ý muốn thì thảo, không nghĩ tới Giang Hàn có thể làm được loại trình độ này.

Thân Đồ Trảm cũng đồng dạng hơi có vẻ ngoài ý muốn.

Trước đó nhất chiến vền vền chỉ nhìn ra Cổ Tích Nhan tu vi đạt tới thông mạch viên mãn, không thể nhìn ra những vật khác, rất lợi hại không thoải mái, một trận chiến này ngược lại là đồ máu tới cùng, nhưng không nghĩ tới Trường Tôn Hoàng liền nhìn nhà lĩnh đều dùng tới, vẫn không thể nào đánh thắng Giang Hàn, ngược lại bị Giang Hàn nhất kích quyết thắng.

"Đáng tiếc."

Ngoài ý muốn sau khi, Thân Đồ Trảm thờ dài.

Như Giang Hàn tu luyện công pháp, không phải cái gì Viêm Dương Tinh Thần Quyết, mà chính là một môn thật sự Địa Cấp Công Pháp, như vậy giờ phút này Giang Hàn, thiên phú tư chất không thể nghi ngờ là có một không hai toàn viện.

Thân Đồ Trảm cùng Hoàng Đình bọn người, đơn thuần thiên phú lời nói, còn còn chưa kịp Tô Tử Yêu cùng Cổ Tích Nhan, mà Giang Hàn không thể nghi ngờ còn muốn áp đảo Cổ Tích Nhan Tô Tử Yêu phía trên!

Nhưng cũng tiếc.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết môn công pháp này, trừ sáng tạo giả, chưa từng nghe nói qua có người thứ hai có thể bằng chỉ đột phá Đan Nguyên Vũ Vương, nhiều nhất cũng chỉ có thể dừng bước tại Hóa Cương Vũ Sư.

Hóa Cương cảnh đối với người bình thường mà nói, đã là cao cao tại thượng đại nhân vật, một câu đều có thể gây nên một phương địa vực chấn động, nhưng đối với hần bực này Thanh Huyền Học Viện đỉnh phong Thiên Kiêu mà nói, lại không tính là gì.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Hoàng Đình Đối Thân Đồ Trảm

Ngay tại Giang Hàn hạ tràng, mọi người bắt đầu ngấm nhìn bốn phía, muốn biết kế tiếp còn có ai hội thời điểm giao thủ, gánh vác lấy hai cây thạch giản Hoàng Đình, bỗng nhiên nhảy lên một cái, rơi xuống giữa sân.

"Thân Đồ huynh, lại đến nhất chiến!"

Hần lên tiếng cười một tiếng, tiếng cười hào phóng, nhìn về phía này một vị duy nhất ngự trị ở bên trên hần, quan sát toàn bộ Thanh Huyền bảng Thiên Kiêu Thân Đồ Trảm, toàn thân trên dưới chiến ý phun trào.

Nhìn Giang Hàn bộ dáng, không thể nghi ngờ là muốn tiếp tục khiêu chiến, mà Giang Hàn tiếp xuống vô luận khiêu chiến người nào, đều sẽ nhượng một người khác ở vào có lợi địa vị, cho nên hần lựa chọn trực tiếp khiêu chiến Thân Đồ Trảm!

Tuy nói Giang Hàn rất có thể sẽ khiêu chiến Thân Đồ Trảm, nhưng hần lại không muốn chiếm cứ bất luận cái gì một chút ưu thế, mà chính là dự định cha chồng chính chính cùng Thân Đồ Trảm tranh tài một trận.

Nếu là ở ngoại giới, như là sinh tử chi chiến, này không thể nghi ngờ là càng có lợi càng tốt, nhưng cái này Thanh Huyền bảng chi chiến, chính là Thiên Kiêu chi chiến, cũng là ma luyện võ đạo địa phương, muốn cũng là buông ra hết thầy, không kiêng nể gì cả nhất chiến!

"Tốt!"

Thân Đồ Trảm hưng nhưng nhếch miệng, đồng dạng thả người nhảy lên, rơi xuống giữa sân.

Đối với hần mà nói, tại Thanh Huyền Học Viện không có đối thủ, cũng không nhất định là một chuyện tốt, bởi vì các loại rời đi Thanh Huyền Học Viện, thế tất gặp được đủ loại đối thủ, có lâu năm Vũ Sư cường giả, có đời trước các lộ Thiên Kiêu, cho đến lúc đó, cùng giai bên trong chênh lệch hội cực lớn thu nhỏ.

Cái gọi là hiệp lộ tương phùng dừng giả thắng, hai cái thể phách nguyên khí đều xấp xỉ nhau người giao thủ, thắng bại cùng sinh tử thường thường liền trong một ý nghĩ, liền tại khí thế cùng ý chí đối bính phía trên!

Chiến đấu không thể nghi ngờ là đối võ đạo ý chí tốt nhất ma luyện.

"Tê!"

"Nhớ không lầm lời nói, lần trước Thanh Huyền băng chi chiến, Hoàng Đình sư huynh không có khiêu chiến thân Đồ sư huynh đi, không nghĩ tới lần này lại để cho cùng thân Đồ sư huynh nhất chiến."

Nhìn thấy Hoàng Đình cùng Thân Đồ Trảm ra sân, không ít người đều là thể xác tỉnh thần chấn động.

"Ừm, lần trước Thanh Huyền băng chi chiến, Hoàng Đình sư huynh hẳn là chưa đột phá thông mạch viên mãn, thân Đồ sư huynh thì là khó khăn lắm đột phá, chênh lệch cảnh giới còn tại đó, cho nên không có giao thủ."

Có người nói ra lần trước Thanh Huyền băng chi chiến, không người khiêu chiến Thân Đồ Trảm tình hình thực tế, đồng thời ánh mắt lấp lóe, lộ ra khản trương Hòa Hưng nhưng chỉ sắc, nói:

"Thân Đồ sư huynh hẳn là chưa đột phá Tụ Nguyên, mà Hoàng Đình sư huynh cũng nhất định bước vào thông mạch viên mãn, một trận chiến này nhưng có phải xem, bất quá ta nhìn thân Đồ sư huynh vẫn là chiếm cứ ưu thế."

"Vậy cũng không nhất định!"

Bên cạnh có người phản bác: "Hoàng Đình sư huynh trước đó không lâu thể nhưng là nhận nhiệm vụ đường tối cao đẳng cấp truy sát nhiệm vụ, ngàn dặm cực nhanh tiến tới chém giết tiếng xấu truyền xa Đồ Dao võ tăng, phải biết này Đồ Dao võ tăng đã từng một người đồ diệt một bang phái, chém giết gần mười vị thông mạch Vũ Sư!"

"Có lẽ thân Đồ sư huynh cũng hoàn thành qua truy sát nhiệm vụ, chỉ bất quá các người không biết mà thôi."

Mọi người lẫn nhau tranh chấp, đều cầm một từ, nhưng theo thời gian trôi qua, lại là dần dần an tĩnh lại, tất cả đều chú mục tại giữa sân.]

Trên trận.

Thân Đồ Trảm cùng Hoàng Đình xa xa đối mặt, Thân Đồ Trảm rút ra trên lưng khoan nhận Trảm Dao, đao phong kia hiện ra thanh quang, nhìn qua cực kỳ cẩn trọng, mặt ngoài càng là khắc họa tinh mịn Linh Văn, không phải bình thường.

Mà Hoàng Đình từ lâu đem hai thanh thạch giản nắm trong tay, này hai thanh thạch giản mỗi một chiếc cuối cùng, đều khảm nạm lấy một khóa Hoang Thú Tinh Hạch, một cái là màu vàng, một cái thì là thanh sắc, có thể tính là một đôi Linh Binh, cũng có thể tính toán làm hai thanh Linh Binh.

Phụ trách chủ trì chấp sự, đã tuyên bố bắt đầu, nhưng hai người lại đều chậm chạp không động.

Trên người bọn họ khí thể đang không ngừng kéo lên, thể nội quán thông tám đường kinh mạch trong, giống như Giang Hà nguyên khí bình thường không ngừng phun trào lẫn lộn, kiểm chế mà làm người sợ hãi.

Đột nhiên.

Hoàng Đình động.

Chỉ gặp hần quát khê một tiếng, cả người cả người nhảy lên, tựa như ở giữa không trung xẹt qua nửa tháng chi cung, toàn bộ thân hình chỗ ngoặt thành cung hình, đem lực lượng toàn thân tính cả nguyên khí, đều ngưng tụ tại một giản phía trên, như thái sơn áp đỉnh, đánh tới hướng Thân Đồ Trảm.

"Đến được tốt!"

Thân Đồ Trảm lên tiếng, một tay nắm chặt thanh sắc Trảm Dao chuôi đao, một cái tay khác nâng Dao Bối, hướng lên bỗng nhiên đẩy, lại là dự định ngạnh kháng một kích này.

Ầm ầm! ! !

Tựa như Sơn Băng Địa Liệt, giản đao va chạm phía dưới, Thân Đồ Trảm dưới chân khắp nơi trực tiếp băng liệt, ngay sau đó chừng tam xích khu vực, đang đổ nát trong trực tiếp sụp đổ xuống!

Nhưng làm cho người rung động là, Thân Đồ Trảm này hùng tráng thân thể, lại như một ngọn núi, đứng sừng sững ở chỗ đó, mặc dù dưới chân sụp đổ, cả người cũng là không nhúc nhích tí nào, cứ thế mà kháng trụ Hoàng Đình nhất kích.

"Phá Sơn giản!"

Hoàng Đình lấy một giản đặt ở Thân Đồ Trảm lưỡi đao phía trên, toàn bộ thân thể hoành giữa không trung, bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, một cái tay khác thạch giản, lói cuốn lấy một đoàn thổ hoàng sắc ánh sáng, đột nhiên rơi đập.

Thân Đồ Trảm không nghĩ tới Thân Đồ Trảm vừa mới một kích kia cũng không phải là toàn lực, lại còn có dư lực lại lần nữa tại huy động cái thứ hai thạch giản, nhưng hần lại không có chút nào khiếp sợ, ngược lại là cười lớn một tiếng.

"Tốt!"

Hắn một tay nắm chặt chuôi đao, một tay nâng Dao Bối, đi lên bỗng nhiên một đỉnh, tiếp tục ngạnh kháng Hoàng Đình đòn thứ hai.

Oanh! !

Hơi yếu tại đệ nhất kích oanh minh, ở trong sân nổ vang.

Hoàng Đình thứ hai giã đánh xuống đến, cứ việc nhượng Thân Đồ Trảm thân thể cùng cánh tay xuất hiện run nhè nhẹ, nhưng lại như cũ không thể đề sập Thân Đồ Trảm, bị nó đỡ được.

"Ngăn trở sao?"

Hoàng Đình trên mặt lộ ra một vòng vẻ động dung, hẳn nghĩ tới Thân Đồ Trảm hội ngạnh kháng, nhưng không nghĩ tới Thân Đồ Trảm coi là thật có thể chống đỡ được, mà lại vền vền chỉ là thân thể khẽ run, không có bất kỳ cái gì thương thế.

Thân Đồ Trảm thân thể run rẩy mấy hơi thở, liền cấp tốc ổn định lại, hẳn hướng về phía Hoàng Đình nhếch miệng cười một tiếng, nói:

"Nên ta."

Ông!

Thân Đồ Trảm toàn thân khí tức phóng lên tận trời, tựa như Hòa Sơn bạo phát, như lửa không phải Hỏa máu nguyên khí màu đỏ, từ nó lưỡi đao phía trên đột nhiên khuấy động.

Hoàng Đình biến sắc, cánh tay dùng lực ép xuống, đồng thời nhân cơ hội nhảy lên, hướng về hậu phương thối lui, tránh ra nguyên khí màu đỏ ngòm trùng kích.

Nhưng không đợi hẳn hoàn toàn đứng vững, Thân Đồ Trảm nhất đao liền đã ngang nhiên đánh rớt!

"Huyết tẩy khắp nơi!"

Thân Đồ Trảm bay vọt lên, nhất đao từ trên hướng xuống bổ tới, chưa rơi xuống, liền trực tiếp đẩy ra tám đạo huyết sắc Phong Nhận, phong tỏa bốn phương tám hướng, uy thế Lệnh vô số người hải nhiên.

"Cái kia chính là thân Đồ sư huynh máu Hỏa Nguyên Khí sao?"

"Không sai."

Bên cạnh một người mặt mũi tràn đầy rung động cùng vẻ ngưỡng mộ, nói: "Đây chính là Địa Giai Công Pháp, Bát Hoang Huyết Viêm quyết, nguyên khí như máu, cần quét Bát Hoang!"

Đối mặt Thân Đồ Trảm khủng bố nhất đao, Hoàng Đình cũng là biến sắc, lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, hai tay trước người giao thoa, đi lên bỗng nhiên một khung, liền tựa như một tòa cự phong sụp đổ thời điểm, muốn lấy Song Giãn nâng lên này sụp đổ cự phong!

"Hám Sơn giã!"

Ầm ầm! !

Theo nguyên khí màu đỏ ngòm đánh xuống mà xuống, Thân Đồ Trảm trong tay cầm trọng Trảm Đao cũng là đột nhiên đánh rớt, hung hăng nện ở Hoàng Đình Song Giãn trung ương.

Nguyên khí va chạm khuấy động ở giữa, Hoàng Đình lực lượng rõ ràng so Thân Đồ Trảm kém một bậc, cái trán gân xanh toát ra, hai tay càng là dốc hết toàn lực, phăng phát thật tại chống đỡ một tòa sụp đổ cự phong.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Sau Cùng Chiến Đấu

Cuối cùng,

Dốc hết toàn lực Hoàng Đình, lấy Song Giãn cứ thế mà chống chọi Thân Đồ Trảm nhất đao, nhưng hai chân cũng đã khảm xuống dưới đất một nửa, hiển nhiên tại tới Thân Đồ Trảm công kích đồng thời, hẳn vô pháp lấy nguyên khí ngưng kết tại bắp chân cầu kết khắp nơi.

"Có thể đỡ nổi, không tệ!"

Thân Đồ Trảm thấy thế, cười đắc ý, rút đao mà lên, huyết quang lấp lóe trong, vậy mà lại là nhất đao bổ xuống dưới, bạo phát nguyên khí cùng vừa rồi tương đương, nhưng khí thế lại càng khủng bố hơn!

Hoàng Đình không kịp đem chân từ dưới đất rút ra, chỉ có thể ra sức nộ hống, Song Giản đều xuất hiện, một trái một phải ngang quét tới, lại là đồng thời thi triển ra một môn vũ kỹ trong hai chiêu.

Tuy nói tính không được tổ hợp vũ kỹ, nhưng cũng là một loại cực hạn vận dụng.

Oanh! !

Một tiếng oanh minh nổ vang, máu bắn tứ tung trong, Hoàng Đình lại lần nữa chống được tới.

Thân Đồ Trảm nhếch miệng cười to, một loại vô địch khí thế phóng lên tận trời, trong tay khoan nhận trường đao lần thứ ba đánh rót, vẫn như cũ là đồng dạng một chiêu, lần nữa đánh phía Hoàng Đình.

Răng rắc! !

Tiếp dưới thứ ba đánh, Hoàng Đình dưới chân khắp nơi lại lần nữa vỡ nát, bắp chân phía dưới đều triệt để khảm xuống mặt đất, không chỉ có hai tay đang run rẩy, khoe miệng càng là có một vết máu tràn ra.

Mà liền tại Thân Đồ Trảm Đế Tử Kích, đem muốn lần nữa rơi xuống thời điểm, phụ trách chủ trì chấp sự rốt cục xuất thủ, hoành bên trong cướp tới ngăn cản một kích này.

Giữa sân hoàn toàn yên tĩnh.

"Là cái này. . . Thân Đồ sư huynh thực lực. . ."

Khi phụ trách chủ trì chấp sự, đánh tan Thân Đồ Trảm bỏ ra huyết quang về sau, rốt cục có người lấy lại tinh thần, trong đôi mắt lộ ra mấy phần vẻ chấn động, nhìn không được thì thảo.

Lấy Hoàng Đình mạnh, đối kháng chính diện phía dưới, lại cũng ngăn không được Thân Đồ Trảm vài chiêu!

Khục!

"Vẫn là kém người một điểm."

Hoàng Đình từ vỡ vụn hòn đá trong vọt lên, che ngực kịch liệt ho khan một chút, trên mặt hiện ra một mặt triều hồng, hiển nhiên là thụ một số nội thương.

Tại loại này không có không cái gì mảnh khỏe đang đối mặt liều phía dưới, ai mạnh một điểm, cũng là tất thắng kết quả, nếu là không có chấp sự xuất thủ ngăn cản, lại đến thêm hai ba đánh, hẳn liền bị oanh sát tại chỗ.

"Nếu người không cùng ta liều mạng, có lẽ có một điểm thủ thắng khả năng."

Thân Đồ Trảm nhìn Hoàng Đình, không có lộ ra cái gì khinh thị, mà chính là thần nhiên mở miệng.

Hoàng Đình bật cười lắc đầu, nói: "Này chỉ sợ cũng chỉ có một điểm, nói không chừng vẫn chưa tới một điểm, thắng không nổi người chính là thắng không nổi, không có gì tốt phân biệt, ngày sau còn có tỷ thí thời điểm."]

Hắn cùng Thân Đồ Trảm đều là năm thứ tư Lão Sinh, lần này Thanh Huyền bảng chỉ đầu qua về sau, liền muốn rời khỏi Thanh Huyền Học Viện, mà tại bên ngoài tranh đấu cũng càng thêm kịch liệt, cơ duyên cũng nhiều hơn, bây giờ thua một bậc, ngày sau chưa hẳn liền không thể siêu việt.

"Chờ người đến chiến."

Thân Đồ Trảm nghe vậy, nhếch nhếch miệng, nhìn lấy dưới trận mọi người, trong đôi mắt vẫn không khỏi đến lộ ra mấy phần cảm khái, tại Thanh Huyền Học Viện bốn năm thời gian, từ trong đầu nhất nhất thoảng qua.

Cuối cùng là phải rời đi.

Tại hắn năm thứ ba thời điểm, còn có năm thứ tư đông đảo Thiên Kiêu làm đối thủ của hắn, chờ hắn đến năm thứ tư, ngấm nhìn bốn phía, dĩ nhiên đã không người có thể đánh với chính mình một trận, không thể không xác nhận nhiệm vụ đường các loại nhiệm vụ, đi ra ngoài lịch luyện.

Nói đến, không có thể cùng Cố Tích Nhan Tô Tử Yêu hai vị này Tuyệt Đại Thiên Kiêu nhất chiến, cũng là một trận tiếc nuối, hắn cảm giác hai nữ đều có đánh với hắn một trận thực lực, nhưng không có cùng hắn giao phong ý đồ.

Thân Đồ Trảm lặng yên hạ tràng.

Tại Thân Đồ Trảm hạ tràng về sau, giữa sân bầu không khí lâm vào yên tĩnh, lại qua một lát, mới vừa có người lại lần nữa ra sân, là trước kia đối lên

Giang Hàn trực tiếp nhận thua Đỗ Vũ.

Hắn lựa chọn khiêu chiến Thanh Huyền bảng thứ bảy, một phen đại chiến xuống tới, cuối cùng đem đánh bại, một lần nữa trở lại trước đó vị trí.

Ngay sau đó.

Thứ bảy đến thứ mười một mấy người, lại lẫn nhau kịch đấu một phen, một lần nữa phân chia một chút thứ tự, bởi vì lần này Thanh Huyền bảng chi chiến, xuất hiện mười một vị Thông Mạch Cảnh đại thành trở lên nhân vật, cuối cùng có một người không thể chen vào mười vị trí đầu.

Thực lực là quyết định hết thảy lớn nhất yếu tố mấu chốt, mà vận khí nhiều khi cũng rất trọng yếu.

Sau đó.

Bị Giang Hàn chen đến thứ năm Trường Tôn Hoàng, lựa chọn khiêu chiến Tô Tử Yêu, trên thực tế hắn cũng không muốn cùng Tô Tử Yêu giao thủ, nhưng bắt buộc dĩ bị Giang Hàn chen đến vị trí này, chỉ có như thế một lựa chọn.

Tô Tử Yêu cười mỉm ra sân, đồng dạng triển lộ ra Thông Mạch Cảnh viên mãn tu vi, cùng Trường Tôn Hoàng kịch đấu một phen, Linh Bình võ kỹ tất cả đều vận dụng, cuối cùng đánh tan Trường Tôn Hoàng.

Nàng triển lộ ra đồ vật, liền so Cố Tích Nhan muốn hơn một chút, nhưng quan chiến Giang Hàn lại như cũ âm thầm lắc đầu, bởi vì đây đều là hắn đã sớm thăm dò đi ra đồ vật.

"Xem ra Trường Tôn Hoàng thực lực còn chưa đủ, liền tiểu yêu nữ này đến cùng có thể hay không Linh giai tổ hợp võ kỹ đều thử không dò ra tới."

Lắc đầu về sau, gặp trên trận không người lại khiêu chiến, Giang Hàn hít sâu một hơi, đem chính mình trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, đi đến trên trận.

Thân Đồ Trảm đánh với Hoàng Đình một trận, Giang Hàn tất cả đều nhìn ở trong mắt, Hoàng Đình lấy Song Giản phân biệt thi triển qua một môn võ kỹ hai chiêu, mà Thân Đồ Trảm lại từ đầu đến cuối chỉ vận dụng một môn võ kỹ, hoặc là nói chỉ vận dụng một chiêu.

Phải biết Thân Đồ Trảm đột phá thông mạch viên mãn, cần phải so Hoàng Đình sớm hơn rất nhiều, sớm tại lần trước Thanh Huyền bảng chi thời chiến tranh, cũng đã là Thông Mạch Cảnh viên mãn, Giang Hàn cũng không biết hắn là không luyện thành Linh giai tổ hợp võ kỹ.

Tuy nhiên Linh giai tổ hợp võ kỹ, tu luyện cực kỳ khó khăn, mà lại mỗi một bước đều cần phải cẩn thận, liền Quỷ Dao khách loại kia Danh Chấn Nhất Phương lâu năm thông mạch Vũ Sư, đều thâm vào bao nhiêu năm mới luyện thành, nhưng Thân Đồ Trảm bậc này nhân vật, lại không cách nào dùng lẽ thường độ chi.

Chính hắn là bằng vào Bất Tử Chi Thân, một đường đi ngược lên trên, đi cho tới bây giờ một bước này, cùng Cố Tích Nhan Tô Tử Yêu đám người cũng vai, nhưng không thể phủ nhận là, những người này thiên phú tư chất, đều so với hắn mạnh hơn, mà lại mạnh hơn không chỉ một bậc! Loading... Loading...

"Trận tiếp theo."

"Giang Hàn quyết đấu Thân Đồ Trảm!"

Phụ trách chủ trì Học Viện chấp sự, hít sâu một hơi, vô cùng trịnh trọng mở miệng, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, một trận chiến này hẳn là Thanh Huyền bảng chi chiến trận chiến cuối cùng.

"Chờ người thật lâu."

Thân Đồ Trảm đi vào trên trận, trong đôi mắt lần nữa lộ ra một vòng chiến ý, trừ chiến ý bên ngoài, còn có một tia chờ mong, Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan tựa hồ không có ý định tranh đoạt Top 3 cùng thứ nhất, như vậy Giang Hàn khiêu chiến, đối với hắn mà nói hơn phân nửa chính là trận chiến cuối cùng.

Rời đi Thanh Huyền Học Viện trước, nếu là có thể nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly tranh tài một trận, không thể nghi ngờ là một kiện điều thú vị!

"Không có khiêu chiến Hoàng Đình, trực tiếp khiêu chiến Thân Đồ Trảm a."

"Bất luận thực lực như thế nào, phần này đừng khí cùng bá lực liền đáng giá tán thưởng."

Phía đông nhìn trên đài, đến từ các đại thể lực nhân vật, nhao nhao ánh mắt lấp lóe.

Lần trước Thanh Huyền bảng chi chiến, không người xem trọng Giang Hàn, cũng không có cái gì thế lực ý đồ mời chào, nhưng lần này liền không giống nhau, tuy nói Giang Hàn tu luyện vẫn là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cái này hiển nhiên không có cải biến, nhưng Giang Hàn thực lực cũng đã có nhất định giá trị.

Bất quá vấn đề ở chỗ, Giang Hàn sư phụ là Thanh Huyền Học Viện Hồ trưởng lão.

Tuy nói Hồ gia đã không tồn tại, nhưng hồ linh vị này Đan Nguyên Vũ Vương vẫn còn, vậy liền như cũ được xưng tụng là nhất phương thế lực, trừ phi là

hoàng thất ra mặt mời chào, bằng không bọn hắn qua mời chào Giang Hàn, đều có tận lực khiêu khích hồ linh chi ngại.

Còn lại vài lần đông đảo các học viên, lúc này mặc dù đều có chút mệt mỏi chí ý, nhưng nhìn thấy cái này trận chiến cuối cùng, vẫn là nhao nhao chú mục mà đến.

"Rốt cục, đối đầu thân Đồ sư huynh, cái này nếu là thắng lời nói. . ."

Có người nói đến đây, trong lúc nhất thời lại không biết nên nói cái gì.

Bên cạnh một người cũng là không dám nghĩ tới, nhện không được lặc đầu nói: "Hắn là rất không có khả năng, thân Đồ sư huynh tại thông mạch một cảnh, chỉ sợ là hiếm có địch thủ, sông Hàn sư huynh tu vi, dù sao chỉ có thông mạch đại thành. . ."

Vô luận trận chiến này Giang Hàn là thắng hay thua, sau trận chiến này hẳn đều sẽ leo lên Thanh Huyền bảng vị trí số một.

Nhưng.

Nếu là ở nơi này, Giang Hàn liền đánh bại Thân Đồ Trảm, leo lên Thanh Huyền bảng vị trí số một, này không thể nghi ngờ là Quan Tuyệt Cổ Kim!

Từ Thanh Huyền Học Viện thành lập đến nay, năm thứ ba leo lên Thanh Huyền bảng đệ nhất nhân có không ít, nhưng nhưng lại chưa bao giờ có người có thể tại năm thứ hai thời điểm, liền đặt chân Thanh Huyền bảng thứ nhất.

Cho dù là năm đó Thanh Dương Vương, đều không có thể làm đến!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 169: Thiên Kiêu Chi Chiến

Giang Hàn đưa tay khẽ vò, Xích Viêm Vãn Thiết kích nổi lên, bị hắn nắm trong tay, thể nội khí huyết bốn bề phun trào, nguyên khí trên dưới lẫn lộn, ầm ầm tựa như hóa làm một cái Hỏa Lò.

Cảm giác được Giang Hàn dần dần bốc lên khí thế, Thân Đồ Trảm cũng gỡ xuống chính mình Trảm Dao, đầu dao ngừng lại trên mặt đất, thể nội mơ hồ có nguyên khí màu đỏ ngòm bốn bề gào thét, khiến cho người khiếp đảm hoảng sợ.

Giữa hai người khí thế đều đang không ngừng kéo lên, giữa sân bầu không khí trở nên cực kỳ kiềm chế, vô luận là Giang Hàn đôi mắt, vẫn là Thân Đồ Trảm một đôi đồng tử, đều làm người không dám cùng chi đối mặt.

Ngay tại hai cổ khí thế nhảy lên tới đỉnh điểm một khắc này.

Giang Hàn động!

Cả người hắn nhảy lên một cái, một cánh tay nắm chặt Trường Kích, vượt ngang nửa cái chiến trường, một kích như Lưu Tinh trụ lạc, trong hư không vạch ra một đường vòng cung, ầm vang bổ xuống.

"Chiến!"

Thân Đồ Trảm không có bị động chống cự, mà chính là tay cầm Trảm Dao, bổ ra một đạo huyết sắc đường vòng cung, đón Giang Hàn đánh rớt Trường Kích, hung hăng vung đi lên.

Dao kích va chạm, không có cái gì oanh minh, mà chính là xuất hiện quỷ dị yên tĩnh.

Cái này yên tĩnh cũng không có tiếp tục bao lâu, cơ hồ ngay tại một cái nháy mắt về sau, một cổ nguyên khí màu đỏ ngòm, cùng một cổ Lôi Hỏa xen lẫn nguyên khí, lấy dao kích làm trung tâm, ầm vang nổ tung.

Ầm ầm! ! !

Nổ tung nguyên khí màu đỏ ngòm, trực tiếp đánh rách tả tơi khắp nơi, mà băng tán Lôi Hỏa Nguyên Khí, làm theo nổ nát vụn đất đá văng khắp nơi, bùn đất bay tán loạn, cự Đại Thanh Thế, nhượng bên ngoài sân quan chiến mọi người, không thể không hướng lui về phía sau nhượng, trên mặt hết thấy đều lộ ra mấy phần vẻ chấn động.

Hai cổ nguyên khí kịch liệt giao phong trong, Giang Hàn Lôi Hỏa Nguyên Khí cũng không rơi vào hạ phong, mà chính là cùng Thân Đồ Trảm máu Hỏa Nguyên Khí bày biện ra giằng co hình dạng.

Nguyên khí xung đột lâm vào trạng thái giằng co, đôi Giang Hàn mà nói không thể nghĩ ngờ là có lợi cục diện.

"Hát! !"

Hắn hai tay nắm ở báng kích, quát to một tiếng, thể nội khí huyết dâng trào, trực tiếp tiến vào trạng thái bùng nổ, ngay sau đó lại tiếp tục đề bạt, đem thời động đến cực hạn, tiến vào khát máu trạng thái, thân thể hóa thành huyết sắc, giống như thành là chân chính Hỏa Lò.

Tại khát máu trạng thái dưới, Giang Hàn lực cánh tay tăng lên tới trạng thái mạnh nhất, tại hắn gầm thét phía dưới, mãnh liệt hướng xuống đè ép.

Oanh! !

Thân Đồ Trảm thân thể bỗng nhiên xiết chặt, tựa như tiếp nhận một cỗ kinh khủng áp lực, biểu hiện trên mặt cũng mất tự nhiên lộ ra một tia dữ tợn, không tự chủ được rống một tiếng.

Mà tại hắn trong tiếng rống giận dữ, dưới chân hắn khắp nơi, khoảng chừng phạm vi ba thước, tại huyết khí xen lẫn trong, ầm vang sụp đổ xuống.

Hắn hiển nhiên không ngờ rằng, Giang Hàn cậy mạnh lại hội khủng bố như thế, xa không phải Hoàng Đình chỗ có thể sánh được, thậm chí liền liền hắn, cũng là chênh lệch một mảng lớn, bất ngờ không đề phòng, đứng là suýt nữa tan tác.

]

Nhưng mà.

Đang bị Giang Hàn áp chế dưới chân đỉnh trệ ra một cái hố sâu thẳm, hắn trong đôi mắt nhưng không có lộ ra bất kỳ kinh hoàng nào, ngược lại là lộ ra một vòng hưng phấn, trên mặt dữ tợn chi sắc tăng lên, điên cuồng thời động thể nội máu Hỏa Nguyên Khí, da thịt lại cũng nổi lên màu đỏ nhạt trạch, giống như Giang Hàn.

"Lên cho ta! !"

Hắn một tiếng bạo hồng, toàn lực kích phát nguyên khí màu đỏ ngòm, từ trong cơ thể hắn gào thét mà ra, đột nhiên kích động, tựa như Huyết Lăng, hướng về áp chế hắn Giang Hàn đánh tới.

Giang Hàn hai tay dùng lực, tiếp tục ép xuống, nhưng bị này nguyên khí màu đỏ ngòm xông lên, vẫn là thân hình một cái lão đạo, vô pháp tiếp tục áp chế, bị Thân Đồ Trảm cường ép chân khai.

"Đây chính là Địa Cấp Công Pháp tu luyện ra nguyên khí. . . Nếu là chỉ bằng vào Viêm Dương nguyên khí, vô luận chất vẫn là lượng, ta đều không thể chiếm cứ cái gì thượng phong."

Lui ra phía sau mấy trượng, quay lại khí tức Giang Hàn, trong đôi mắt lộ ra một vòng vẻ mặt ngưng trọng.

Hắn bây giờ tu vi, vền vẹn chỉ có Thông Mạch Cảnh đại thành, bằng vào Viêm Dương Tinh Thần Quyết công pháp đặc tính, đối đầu tu luyện Linh giai công pháp, cho dù là thông mạch viên mãn, tại nguyên khí phương diện cũng không kém cỏi bao nhiêu.

Nhưng đối đầu với Thân Đồ Trảm loại này, tu luyện Địa Cấp Công Pháp đỉnh phong Thiên Kiêu, yếu cái trước cảnh giới nhỏ, thiếu khuyết bốn đường kinh mạch khai mở, chênh lệch liền triển lộ ra.

Nếu không có hắn bằng vào Thiên Lô Chi Lực, đem nguyên khí trong cơ thể cùng kinh mạch rửa sạch một lần, đồng thời lại tại thể nội luyện hóa ra đại lượng Lôi Hỏa Nguyên Khí lời nói, đơn thuần nguyên khí chỉ sợ muốn so Thân Đồ Trảm kém một mảng lớn.

"Trách không được Trường Tôn Hoàng sẽ thua bởi ngươi, tu vi bất quá thông mạch đại thành, lại có thể có bức này lực lượng, hắn chắc chắn thua không oan!"

Thân Đồ Trảm thả người nhảy lên, từ sụp đổ hố cạn bên trong nhảy ra, tám huyết khí, đi vào Giang Hàn trước mặt, toàn thân trên dưới dừng động cuồng bá chiến ý, dữ tợn cười một tiếng.

Ông!

Hắn huy động Trảm Dao, bỗng nhiên vung lên, trong hư không bỏ ra hai đạo huyết khí, gào thét mà đến.

Giang Hàn song tay nắm chặt báng kích, xoay tròn khê múa, đem này đánh tới hai đạo huyết khí đánh tan, ngay sau đó cầm trong tay Trường Kích đi lên giờ lên, căn hướng Thân Đồ Trảm đánh rớt nhất đao.

Một đao kia cùng Thân Đồ Trảm quyết đấu Hoàng Đình thời điểm, đánh rớt chiêu số cũng giống như nhau, nhưng uy thế lại so khi đó càng mạnh mẽ hơn mấy phần, huyết khí khuấy động khắp nơi, khiến cho người run rẩy!

Oanh! !

Đao kích va chạm lần nữa, huyết quang nổ tung bắn tung toé.

Lôi Hỏa cùng huyết quang xen lẫn trong, Giang Hàn vững vàng đón lấy một kích này, không có lộ ra giống Hoàng Đình như vậy bại thế, mà là tại tới về sau, trở tay hoành kích chém tới, lần nữa phản công.

"Tốt!"

Thân Đồ Trảm cười lớn một tiếng, toàn thân huyết khí khuấy động, này phần cuồng bá khí thế vậy mà tại tiếp tục kéo lên, ngăn lại Giang Hàn một kích về sau, liền huy động Trảm Dao, cùng Giang Hàn đấu cùng một chỗ.

Trong lúc nhất thời trong tràng oanh minh không ngừng, huyết quang cùng Lôi Hỏa bắn tung tóe bốn phía xen lẫn, nhìn bên ngoài sân tất cả mọi người là hoa mắt Thần Trí, tâm thần chấp chờn.

"Cái này Giang Hàn quả thật không được, bất quá Thông Mạch Cảnh đại thành tu vi, có thể đem Thân Đồ Trảm bức bách đến loại trình độ này, này Lôi Hỏa Nguyên Khí khi thật hưng hân, không biết tu luyện là này một môn Lôi Hệ vũ kỹ."

"Hoặc là Địa Sát cương tia chớp, hoặc là cũng là Nộ Lôi Kích. . ."

Bên cạnh một tên áo trắng chấp sự trầm giọng mở miệng, nói: "Bất quá cũng chỉ tới mới thôi, này Bát Hoang Huyết Viêm quyết, chính là càng đánh càng mạnh công pháp một trong, tại thân thụ hơi thương tổn tinh huống dưới, càng là có thể phát huy đến cực hạn."

"Không tệ, đây chính là thân tử trên xuống dưới nhà họ Đồ Đề tam đồng tu công pháp, này vị điện hạ, năm đó thế nhưng là bằng này Công Quyết, lấy sức một mình diệt sát gần trăm Vũ Sư, nấy ngàn Vũ Đồ, chấn nhiếp Từ Dương nước nhiều năm không dám vượt qua Biên Hoang."

Ăn mặc tơ lụa một tên cung trang mỹ phụ thấp giọng mở miệng, nâng lên vị kia tồn tại, trong đôi mắt lộ ra một chút kính sợ, tuy nhiên không có xách tính danh, nhưng ở trận đông đảo chấp sự đều biết nàng chỉ là ai.

Đó là Thanh Huyền nước tư lịch già nhất Vương Hầu.

Bá Thiên hầu!

Mà trên trận Thân Đồ Trảm, chính là nó Nhất Mạch Đơn Truyền Địch Tôn!

Mọi người ở đây tâm thần chấp chờn, các có chút suy nghĩ thời điểm, giữa sân một tiếng quát lớn truyền ra.

"Huyết Hỏa vẫn diệt!"

Màu đỏ tươi như máu máu Hỏa Nguyên Khí, phóng lên tận trời, ở trong sân đột nhiên nổ tung, này trong huyết quang, một đạo toàn thân lôi cuốn lấy Lôi Hỏa Nguyên Khí thân ảnh, từ trong đó vội vàng thối lui mà ra, chính là Giang Hàn.

Hắn áo quần rách nát, thân ảnh hơi có vẻ chật vật.

Nhìn thấy Giang Hàn bị đánh lui, rơi vào thế yếu, không ít đứng tại Thân Đồ Trảm một phương người, đều là thần sắc đầy ánh sáng, lộ ra mấy phần nụ cười, về phần Giang Tuyết Trương Tiểu Hồ bọn người, làm theo thần sắc xiết chặt.

Nhưng không đợi Thân Đồ Trảm từ trong huyết quang đi ra, tiếp tục truy kích Giang Hàn, bị oanh lui Giang Hàn lại là khí thế phun trào, ánh mắt lấp lóe, bành trướng chiến ý phóng lên tận trời.

"Đến mà không trả lễ thì không hay!"

Ông! !

Theo hắn gầm lên giận dữ, Xích Viêm Vẫn Thiết kích này báng kích cuối cùng Tinh Hạch, tản mát ra sáng chói hào quang màu đỏ thắm, trên đó Linh Văn bị một đạo một đạo kích phát, khủng bố Viêm Dương nguyên khí ở tại áp ủ.

Mà ngay sau đó, màu trắng lôi hồ lại từ trên người Giang Hàn lan tràn tới, bao phủ tại đỏ thắm Trường Kích kích Phong phía trên, trong lúc nhất thời Lôi Hỏa xen lẫn, uy thế ngập trời.

"Nộ Lôi Kích!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Một Kích Cuối Cùng

Cơ hồ cũng là trong nháy mắt.

Giang Hàn trong tay đồ thảm Trường Kích, liền xé rách huyết quang, đẩy ra phun trào máu Hòa Nguyên Khí, giống như hủy thiên diệt địa, hướng về Thân Đồ Trảm xuyên qua mà đi.

Thân Đồ Trảm không nghĩ tới tại tiếp nhận chính mình sau một kích, Giang Hàn lại vẫn có thể thi triển ra khủng bố như thế một cái phản công, bất ngờ không đề phòng, cũng chỉ có thể cầm trong tay Trảm Dao ra sức vùng ra.

"Máu đang Bát Hoang!"

Oanh! !

Tựa như Vãn Tinh Hám Địa, lôi quang cùng huyết quang ở trong sân nổ tung, lấy Giang Hàn cùng Thân Đồ Trảm làm trung tâm, liền đã bốn phía vết rách mặt đất, giống như sụp đổ, xuất hiện từng đạo từng đạo khủng bố vết rách, giống như Tri Chu Vòng đồng dạng hướng về bốn phương tám hướng mà đi.

Thân Đồ Trảm nguyên khí chưa quay lại đến đỉnh phong, mặc dù cũng toàn lực thôi động vũ kỹ, nhưng vẫn cũ vô pháp hoàn toàn chống đỡ Giang Hàn nhất kích, cả người bị đẩy hướng (về) sau mà đi.

Tại vô số nhân trái tim sắp nhảy cổ họng nhìn soi mói, Thân Đồ Trảm thân ảnh rơi xuống biên giới chiến trường, cơ hồ chỉ thiếu một chút xíu, liền bị trực tiếp oanh ra bên ngoài sân.

Dù vậy.

Thân Đồ Trảm hai chân cũng là gần như khảm xuống dưới đất, cánh tay chấn động kịch liệt, toàn thân tựa hồ cũng bị lôi hồ đập nện một lần, tóc xuất hiện mấy sợi cháy đen dấu vết, khoe miệng ầm ầm có vết máu hiển hiện.

Hắn nhìn xem nơi xa chậm rãi thu kích Giang Hàn, cùng vỡ nát khắp nơi, trên mặt da thịt động động, cuối cùng lại là hắc một tiếng.

"Có thể chính diện đem ta đánh thành dạng này, ngươi là người thứ nhất."

Oanh! !

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, toàn thân hắn khí thế cuộn cuộn, huyết quang trùng thiên, lại là bộc phát ra so vừa rồi càng khủng bố hơn thanh thế, hai chân từ bùn đất trong đá vụn đột nhiên rút ra, tay cầm Trảm Dao, thân ảnh tựa như như đạn pháo hướng về Giang Hàn tạt bắn đi.

"Không có có thể giải quyết rồi chứ?"

Nhìn lấy lần nữa đánh tới Thân Đồ Trảm, Giang Hàn trong đôi mắt hiện lên vẻ tiếc nuối, nhưng lại cũng không nhụt chí, ngược lại là chiến ý phun trào, đồng dạng một tiếng quát lớn, nghênh đón.

Vừa rồi một kích kia, là hắn không nhìn kinh mạch năng lực chịu đựng, không tiếc tổn thương kinh mạch mà bộc phát ra toàn lực nhất kích, so sánh với Cổ Tích Nhan cùng Tô Từ Yêu thân bí khó lường, Thân Đồ Trảm chắc chắn là hắn cho đến nay gặp được một vị cường hãn kinh địch!

Oanh! Oanh! Oanh! !

Giang Hàn cùng Thân Đồ Trảm lần nữa kịch đấu đến cùng một chỗ, cứ việc Thân Đồ Trảm tại chống đỡ Giang Hàn sau một kích, một chiêu một thức trở nên càng khủng bố hơn, nhưng nhưng như cũ vô pháp đề sập Giang Hàn.

Luận khí thế Giang Hàn mới đầu hơi có kém, nhưng theo chiến đấu xuống tới, Giang Hàn loại kia thẳng tiến không lùi, không sợ hết thảy khí thế, lại là hoàn toàn có thể cùng Thân Đồ Trảm cuồng bá sóng vai.

]

Hai người tương bác phương thức cũng là cực kỳ tương tự, đều là chiêu chiêu hung hãn tàn nhẫn, không có bất kỳ cái gì lùi bước chi ý, mỗi một cái cơ hồ đều là toàn lực ứng phó va chạm, khiến phụ trách mấy cái gã chấp sự, đều là vô cùng ngưng trọng, sợ một cái hoảng hốt liền dẫn đến xuất hiện nghiêm trọng tình thế.

"Cơ hồ tương xứng. . ."

Nhìn thấy này huyết quang cùng lôi quang không ngừng nổ vang, có người liên tục hấp khí.

Có người một mặt đáng tiếc, nói: "Vừa rồi này một chút đáng tiếc, nếu là sông Hàn sư huynh có thể đem thân Đồ sư huynh oanh trình diện bên ngoài, có thể liên trực tiếp thắng a, như bây giờ, thắng bại lại khó mà đoán trước."

"Không."

Bên cạnh một người lắc đầu nói: "Thắng bại không phải khó mà đoán trước, mà chính là đã triệt để khuynh hướng thân Đồ sư huynh, này Bát Hoang Huyết Viêm quyết thế nhưng là càng đánh càng mạnh công pháp, cho đến nguyên khí triệt để hao hết trước đó, cũng sẽ không có bất kỳ suy yếu, nhưng

sông Hàn sư huynh đánh như vậy xuống dưới, theo tiêu hao gia tăng, lực lượng tất nhiên sẽ dần dần yếu bớt, lâm vào bại thế."

Cơ hồ ngay tại hán thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, giữa sân cục thế coi là thật như hán nói, Giang Hàn kích phát nguyên khí xuất hiện một tia yếu bớt, mà Thân Đồ Trảm thì là thừa cơ tấn công mạnh, triệt để chiếm thượng phong.

"Sông Hàn sư huynh muốn bại."

"Có thể cùng thân Đồ sư huynh chiến thành dạng này, đã đầy đủ rung động, trường Tôn sư huynh cùng Hoàng Đình sư huynh so với hai người bọn họ, vẫn là yếu không chỉ một bậc."

Có người một mặt tiếc hận mở miệng.

Trên trận.

Giang Hàn chắc chắn là rơi vào hạ phong, hán nguyên khí trong cơ thể, cũng đứng là bởi vì tiêu hao tới trình độ nhất định, mà xuất hiện không đủ lực tình huống.

Bất Tử Chi Thể có thể khôi phục bất luận cái gì thương thế, nhưng lại không thể từ không nói có, biến ra nguyên khí đến, điểm này hán đã sớm thử qua nhiều lần, mà tại loại này trước mắt bao người, hiển nhiên lại không thể sử xuất loại kia, trước hết để cho Thân Đồ Trảm chặt nhất đao, sau đó lại chặt trở về chiêu số.

Về phần phục dụng đan dược, cũng là bị cấm chỉ.

Mà lại đánh tới lúc này, nếu không có có Bất Tử Chi Thể tại thân, trên người hán sớm nên xuất hiện một số thương thế, hiện tại tạm thời còn không người đem lòng sinh nghi, nhưng càng mang xuống, hán sẽ không thụ thương vấn đề này, không thể nghĩ ngờ liền sẽ càng rõ lộ ra, càng dễ dàng bại lộ.

"Đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể nhất kích phân thắng thua, dù là thôi động nguyên khí hung mãnh hơn nữa, kinh mạch phá hư lại kịch liệt, cũng có thể cấp tốc khôi phục, từ ở bề ngoài cũng không có khả năng nhìn ra được."

Giang Hàn trong lòng thì thảo một câu, trong đôi mắt lộ ra một vòng quả quyết.

Keng! !

Hán đón đỡ Thân Đồ Trảm nhất kích về sau, vừa hung ác phản bổ một kích, tại Thân Đồ Trảm chống đỡ thời điểm, nhân cơ hội hướng (về) sau nhảy vọt, thối lui đến ba trượng bên ngoài. Loading..

"Là dự định nhất kích phân thắng thua a."

Thân Đồ Trảm thấy thế, cũng không có lập tức xông đi lên, mà chính là nhếch nhếch miệng, tay cầm Trảm Đao, đồng dạng đem nguyên khí trong cơ thể toàn bộ thúc động, muốn cùng Giang Hàn liều cái này một kích cuối cùng!

Trong mắt hán, thắng thua đã không quan trọng, thắng muốn thắng được thống khoái, thua cũng phải thua thống khoái, thật vất vả gặp được Giang Hàn như thế một cái đủ tư cách đối thủ, tất nhiên là muốn chiến đến cực hạn!

Ông! !

Giang Hàn thể nội còn thừa Viêm Dương nguyên khí cùng Lôi Hỏa Nguyên Khí, bắt đầu điên cuồng phun trào tụ lại, một loại kiểm chế mà làm người sợ hãi khí tức, từ trên người hán ầm ầm triển lộ mà ra.

So với Thân Đồ Trảm này bành trướng huyết khí, Giang Hàn tình huống nếu là nhìn từ xa, cơ hồ nhìn không ra cái gì quá đại biến hóa, nhưng trên thực tế hán đã đem sở hữu nguyên khí, đều tất cả đều thúc động!

Tại nguyên khí điên cuồng vận chuyển phía dưới, dù là trong cơ thể hán kinh mạch bên bị hơn xa cùng giai, cũng dần dần không thể thừa nhận, xuất hiện tổn thương, bất quá cũng không có lan tràn, liền bị khôi phục năng lực ngăn chặn.

Tại loại này không ngừng tổn thương lại không ngừng khôi phục trạng thái dưới, Giang Hàn đem hán nguyên khí trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn, mà lại là đồng thời vận chuyển Nộ Lôi Kích cùng Liệt Địa kích!

Ngoại giới.

Nguyên khí trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, tại bên ngoài cơ thể lại chỉ bắt quá một hai cái hô hấp thời gian.

Sau đó một khắc, Giang Hàn động, hán chậm rãi nhắc lên Xích Viêm Vĩ Thiết kích, đem ngang triển khai, cùng mình bả vai cân bằng, một cổ kinh khủng nguyên khí đột nhiên rót vào trong đó.

Oanh! !

Này kiểm chế khí tức rốt cục bộc phát ra, giờ phút này Xích Viêm Vĩ Thiết kích bên trên, này khắc họa từng đạo từng đạo Linh Vĩn, tựa như sinh

hoạt chuyển, giống như giao long phi vũ, cả cán Trường Kích đều đang không ngừng rung động vù vù.

Đối mặt Giang Hàn áp ủ nhất kích, Thân Đồ Trảm ẩn ẩn cảm giác được một loại Phong vác trên lưng cảm giác nguy hiểm, nhưng trong lòng của hắn không có bất kỳ cái gì lùi bước chi ý, đồng dạng đem chính mình máu Hỏa Nguyên Khí kích phát đến cực hạn, giờ tay lên trong Trảm Dao.

Nồng đậm máu Hỏa Nguyên Khí, giống như cuộn cuộn máu tươi, ngưng tụ tại trảm trên đao.

"Máu vẫn Cuồng Dao!"

"Nộ Lôi. . . Liệt Địa!"

Giang Hàn cùng Thân Đồ Trảm cơ hồ là đồng thời bạo phát, hai bóng người một đạo lôi cuốn lấy Lôi Hỏa ánh sáng, một đạo tắm rửa huyết khí, âm vang đụng vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 171: Thắng Bại

Trong tích tắc.

Huyết quang cùng Lôi Hỏa, tựa như tràn ngập toàn trường, ánh mắt chiếu tới chỗ, tất cả đều là một mảnh đỏ tươi cùng lôi quang, tất cả mọi người ngồi không yên, tất cả đều thân ảnh chấn động, nhìn về phía giữa sân.

Vô luận là Trường Tôn Hoàng, vẫn là Hoàng Đình, cơ hồ tất cả đều nghiêm nghị chú mục.

Giờ khắc này.

Liên liên đồng đao chấp sự, đều không thể bảo trì trấn định, thậm chí này rải rác mấy vị cao giai chấp sự, cũng đều thần sắc động dung, chấp hai tay sau lưng hơi chấn động hai lần.

"Thật đáng sợ."

"Tu vi bất quá Thông Mạch Cảnh, vậy mà có thể đánh ra dạng này uy thế, chỉ sợ đã cùng đồng dạng Tụ Nguyên Vũ Sư không kém bao nhiêu đi!"

Rất nhiều chấp sự ánh mắt kinh động, nhao nhao tự lẫm lẫm.

Tại chúng nhân chú mục phía dưới, này phiến huyết quang cùng Lôi Hỏa tại không ngừng đan xen phía dưới, cuối cùng nổ bễ ra đến, lộ ra trong đó hai bóng người.

Giang Hàn tay cầm Xích Viêm Vãn Thiết kích, duy trì đâm tới tư thế, mà Thân Đồ Trảm đồng dạng duy trì đánh chém tư thế, Trảm Dao cùng Trường Kích giao thoa tương để, bốn phía Lôi Hỏa huyết quang dần dần yếu ớt.

"Khục!"

Đột nhiên, Giang Hàn trên mặt lộ ra một mặt triều hồng chi sắc, kịch liệt tăng hăng một cái, nắm chặt Xích Viêm Vãn Thiết Kích Thủ, cũng là lắc một chút, lao đảo lui ra phía sau mấy bước, mím môi, tựa hồ là cố gắng đem vọt tới yết hầu máu tươi nuốt xuống.

Nhìn lấy một màn này, mọi người vẻ mặt khác nhau.

Nhưng.

Chính khi mọi người coi là thắng bại đã phân thời điểm, Thân Đồ Trảm thân thể nhưng cũng đồng dạng nhoáng một cái, một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra, này máu tươi chưa rơi xuống đất, liền tự nhiên bốc hơi, hóa thành khói xanh tiêu tán, trong tay hắn Trảm Dao bỗng nhiên đảo ngược cắm vào mặt đất, vịn Trảm Dao miễn cưỡng đứng thẳng.

Tại Thân Đồ Trảm đối diện, Giang Hàn cũng đồng dạng là vịn Xích Viêm Vãn Thiết kích đứng ở nơi đó.

"Cái này. . ."

"Người nào thắng?"

Không ít người nhìn lấy cảnh tượng này, cũng không khỏi đến lộ ra mấy phần ngạc nhiên.

Tại trong yên tĩnh.

Thân Đồ Trảm kịch liệt tăng hăng một cái, hướng về phía Giang Hàn nỗ lực nhếch miệng, nói: "Khục! Không nghĩ tới người một kích cuối cùng uy lực, có thể đến tận đây, thống khoái."

"Ta cũng không ngờ tới người có thể đỡ tới."

Giang Hàn trên thân ửng hồng rút đi, khôi phục bình thường màu da, bật hơi đáp lại.

So với Thân Đồ Trảm, tình huống của hắn đương nhiên muốn càng tốt hơn một chút, bởi vì có Bát Từ Chi Thân duyên cớ, trong cơ thể hắn thương thế sớm tại lui ra phía sau này một cái hô hấp thời gian bên trong, liền đã hoàn toàn khôi phục, mà Thân Đồ Trảm hiển nhiên là thụ không nhẹ nội thương.]

Bất quá theo mọi người, Giang Hàn giống như Thân Đồ Trảm, hai người hắn là lưỡng bại câu thương, loại tình huống này ngược lại là không tại bọn hắn trong dự liệu, nhưng tất cả mọi người đều có chút ngạc nhiên.

Mà vừa lúc này, Thân Đồ Trảm đột nhiên hít sâu một hơi, rút đao đứng thẳng, bỗng nhiên tiến lên trước một bước, quát:

"Lại tiếp ta một đao!"

Động tác này nhất thời nhượng trong lòng mọi người giật mình, không nghĩ tới Thân Đồ Trảm đến loại tình huống này, lại còn có sức tái chiến, Bát Hoang Huyết Viêm quyết cũng không tránh khỏi quá hung hãn một điểm.

Bất quá.

Thân Đồ Trảm tiếp xuống bỏ ra nhất đao, uy thế lại là so trước đó yếu rất rất nhiều, trên đó huyết quang yếu ớt, tựa hồ liền Thông Mạch Cảnh tiểu thành nhất kích đều không đạt được.

Giang Hàn thấy thế nhẹ hừ một tiếng, cũng là nắm lên Xích Viêm Vãn Thiết kích, bỗng nhiên nghênh đón.

Keng! !

Đao kích tương giao, hai người đều là lay một cái, lui ra phía sau hai bước.

"Lại đến!"

Thân Đồ Trảm khoe miệng lần nữa tràn ra một vệt máu, khí tức cũng là có chút uể oải, nhưng thần thái lại như cũ như trước đó như vậy, tràn ngập cuồng bá chí ý.

Mà liền tại Giang Hàn cùng Thân Đồ Trảm, tựa hồ liền muốn liều mạng như vậy đến sau cùng thời điểm, ngồi tại vị trí cao nhất Ngô trường lão, đột nhiên thân ảnh nhoáng một cái, từ trên chỗ ngồi biến mất, đi vào giữa sân.

Ông!

Một đoàn màu vàng nhạt Đan Vân, ngăn ở Giang Hàn cùng Thân Đồ Trảm ở giữa, để cho hai người công kích đều như là đánh vào trên bông, bị ngăn chặn giữa không trung, không thể đụng va vào nhau.

"Một trận chiến này, liền dừng ở đây đi."

Ngô trường lão nhìn xem Thân Đồ Trảm, lại nhìn xem một bên Giang Hàn, lắc đầu mở miệng.

Tiếp tục đánh xuống, thắng bại là nhất định có thể phân ra đến, nhưng hai người rõ ràng đều thụ thương, nguyên khí gần như hao hết, liều mạng như vậy xuống dưới, tổn thương căn cơ khả năng cực lớn, tất nhiên là không cần thiết.

"Ngô trường lão. . ."

Phụ trách chủ trì vị kia chấp sự, cung cung kính kính hướng về phía Ngô trường lão hành lễ, sau đó ngẩng đầu, trong đôi mắt lộ ra một tia vẻ hỏi thăm.

Ngô trường lão hướng về phía hắn khẽ gật đầu, nói: "Một trận chiến này, liền theo ngang tay đi, Giang Hàn cùng Thân Đồ Trảm, tạm đặt song song vì Thanh Huyền báng thứ nhất."

"Đứng."

Phụ trách chủ trì chấp sự ứng thanh.

Gặp kết quả đã tuyên bố, một trận chiến này không cách nào lại tiếp tục đánh xuống, Thân Đồ Trảm hắc một tiếng, thân thể lại là bỗng nhiên buông lỏng, trực tiếp ngã về phía sau.

So sánh dưới, Giang Hàn lại là lui ra phía sau hai bước, ổn định thân hình.

"A?"

Cái này một cảnh tượng, nhất thời nhượng không ít người làm kinh ngạc, tưởng rằng Giang Hàn đến cực hạn, bằng vào ý chí tại gượng chống, lại không nghĩ rằng đạt đến cực hạn người cũng không phải Giang Hàn, mà chính là Thân Đồ Trảm.

Lời như vậy, tựa hồ phán vì đặt song song thứ nhất, có chút vấn đề.

Bất quá suy nghĩ cẩn thận.

Nếu là Ngô trưởng lão không có xuất thủ ngăn cản, bằng ý chí chèo chống Thân Đồ Trảm, cũng không nhất định liền sẽ thua, dù sao Bát Hoang Huyết Viêm công đặc tính còn tại đó, dù là đến một khắc cuối cùng, cũng có thể phát huy ra nhất định chiến lực.

Suru!

Phụ trách chủ trì chấp sự đỡ lấy ngã xuống Thân Đồ Trảm, lại nhìn xem Ngô trưởng lão, gặp Ngô trưởng lão thần sắc bất biến về sau, liền gật gật đầu, đem Thân Đồ Trảm đưa đến một mảnh nhìn trên đài nghỉ ngơi.

"Hòe linh tên kia, ngược lại thật sự là chọn đến một cái luôn luôn khiến người ngoài ý tứ."

Ngô trưởng lão chậm rãi xoay người, nhìn về phía Giang Hàn, trên mặt thoáng lộ ra một tia cười khê về sau, thân ảnh lại lần nữa loé lên một cái, biến mất ở đây bên trên.

Lúc này.

Trên trận chỉ còn lại Giang Hàn một người, chấp trùng ở ngực dần dần bình ổn xuống tới, hơi có vẻ tái nhợt mặt, cũng dần dần khôi phục huyết sắc, bất quá quần áo cùng tóc, như cũ có vẻ hơi lộn xộn.

Nhưng không có người đối Giang Hàn cái này chặt vật bề ngoài, lộ ra cái gì đùa cợt cùng khinh thường biểu lộ, tất cả mọi người nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt, cơ hồ đều mang một điểm mờ mịt cùng kính sợ.

Tuy nhiên không phải chính diện đánh bại Thân Đồ Trảm, nhưng sau cùng Thân Đồ Trảm ngã xuống một màn kia, vẫn là lạc ấn tại mọi người trong óc, theo bọn hắn nghĩ, Thắng giả cũng là Giang Hàn!

Thanh Huyền bâng đê nhất!

Cái này không riêng gì thực lực cùng địa vị đại biểu, đồng thời cũng là một loại vinh diệu, đại biểu cho hắn từng sống tại Thanh Huyền Học Viện vô số học viên phía trên, đi tại tất cả mọi người phía trước nhất!

Tiến vào Thanh Huyền Học Viện, bất quá mới năm thứ hai, liền đoạt được Thanh Huyền bảng thứ nhất, cái này là bức nào làm cho người khó có thể tin sự tình.

Hồi tưởng Giang Hàn dĩ vãng sự tích.

Tân sinh bài danh chiến quét ngang cùng giới. . . Thanh Huyền Cốc thí luyện lực áp tứ phương. . . Thanh Huyền bảng chi chiến đánh vỡ trăm năm ghi chép. . . Mà lần này, càng là chiếm lấy Thanh Huyền bảng vị trí số một!

Ở trong đó bất luận cái gì một trận chiến tích, đều không thể coi thường, tập hợp tại trên người một người, càng là giống như vô số vinh diệu gia thân, mà quan trọng hơn là, Giang Hàn thiên phú tư chất, tựa hồ cũng không xuất chúng, thuần túy bằng vào Viêm Dương Tinh Thần Quyết, bằng vào ý chí cùng máu tươi, đi đến một bước này!

Nhân vật như vậy.

Chẳng những Trường Tôn Hoàng Hoàng Đình bọn người, làm kính trọng, mà những cái kia cùng Giang Hàn tương tự, thiên phú tư chất tại Thanh Huyền Học Viện xưng không đến đỉnh tiêm học viên, càng là làm ngưỡng mộ!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 172: Thối Luyện Linh Binh

Theo Thanh Huyền bảng chi chiến kết thúc, một trận chiến này tình huống cũng phi tốc truyền lại xanh trở lại huyền nước các đại thế lực bên trong.

...

Bên trong Lâm phủ.

"Thanh Huyền bảng thứ nhất, Giang Hàn?!"

Ấn mặc tơ lụa áo vải Thừa Thiên hầu, vò nát giữa ngón tay tờ giấy, trầm mặc không nói.

...

"Ngược lại là thật có điểm ngoài dự liệu bên ngoài."

Tiêu phủ bên trong, Ứng Thiên hầu nghe thuộc hạ báo cáo, hơi sững sờ một chút, sau đó nhin không được a một tiếng, đã là cảm thấy bất ngờ, lại thoáng có chút đùa cợt.

"Lâm gia đám phở vật kia, thế mà không đối giao một tên tiểu bối, còn chết một cái Đô Thống, hiện tại tiểu bối này lại muốn đối phó liền không dễ dàng như vậy."

...

"Hò linh đệ tử, Thanh Huyền bảng đệ nhất?"

Cái nào đó Vương Phủ, đèn đuốc sáng trưng trong thính đường, truyền ra một trận mang theo dị dạng thanh âm, bốn phía tựa hồ ảm ảm nhận vô hình áp bách, ánh nến chập chờn.

...

Trong khoảng thời gian ngắn, liên quan tới Giang Hàn tư liệu, bị mang lên các đại thế lực bàn.

Nếu như nói Giang Hàn lấy được tân sinh bài danh chiến thứ nhất, thậm chí đánh vỡ Thanh Dương Vương ghi chép, đều không có gây nên quá sóng lớn lan lời nói, lấy được Thanh Huyền bảng thứ nhất, liền chánh thức tiến vào Thanh Huyền nước các đại thế lực tầm mắt bên trong!

Trước đó Giang Hàn lại thế nào thật không thể tin, cũng cuối cùng chỉ là một tên tiểu bối, mà lại tại rất nhiều trong mắt người, vẫn là một cái đầu cơ trực lợi tiểu bối.

Nhưng bây giờ.

Giang Hàn đoạt được Thanh Huyền bảng thứ nhất, vị trí này không cách nào lại coi như không quan trọng!

Tại Thanh Huyền trong học viện, Thanh Huyền bảng chỉ chiến một năm vền vẹn tổ chức hai lần, bình thường tại trong vòng một năm, Thanh Huyền bảng thứ nhất chỉ có một người, mà cái này một người thường thường đều là năm thứ tư Lão Sinh, rồi đi Thanh Huyền Học Viện về sau, trong thời gian ngắn liền có thể đột phá Tụ Nguyên cảnh.

Nếu như nói Thông Mạch Cảnh chỉ có thể ở tiểu địa phương xưng vương xưng bá, như vậy Tụ Nguyên Vũ Sư, cho dù là phóng tới thành Thanh Dương dạng này cả một cái trong thành trì, cũng là đứng hàng đỉnh đầu một đám người.

Cho dù là các Đại Hầu phủ Vương Phủ, dưới trướng Tụ Nguyên Vũ Sư, số lượng cũng không nhiều, nếu không một vị Tụ Nguyên cảnh Đô Thống cái chết, cũng sẽ không nhượng Thừa Thiên hầu Lâm thừa vận tức giận.

]

Thậm chí.

Tại cái này mấy ngày ngắn ngủi thời gian bên trong, liên liên cao cao tại thượng Thanh Huyền Quốc hoàng thất, đều hướng Giang Hàn quăng tới ánh mắt, đối Thanh Huyền Quốc hoàng thất mà nói, chỉ có mỗi một giới Thanh Huyền bảng thứ nhất, mới có tư cách tiến vào bọn họ tầm mắt, để bọn hắn cân nhắc mỗi chào sự tình.

Thanh Huyền Học Viện trên danh nghĩa, kỳ thực cũng là Thanh Huyền Quốc hoàng thất bồi dưỡng Hậu Bị Lực Lượng địa phương, bất quá hoàng thất Siêu Nhiên ở trên, bình thường sẽ không tham dự vào các đại vương hầu ở giữa đấu tranh ở trong.

...

Khoảng cách Thanh Huyền bảng chỉ chiến kết thúc, đã qua bảy ngày thời gian.

Giờ phút này Giang Hàn, đang chỗ mình ở phòng bế quan bên trong, hẳn đã ở đây ngốc bảy ngày thời gian, vô luận ban ngày hay là ban đêm, đều tại vận chuyển Tinh Thần Luyện Nguyên quyết, dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập thể.

Cùng nói là tại tu luyện, không bằng nói là đang điều chỉnh trạng thái.

Đoạt được Thanh Huyền bảng thứ nhất, đồng thời lại một lần đánh vỡ Thanh Huyền bảng trăm năm ghi chép, Giang Hàn lần này hết thầy đạt được hai mươi ngày bí cảnh thời gian tu hành.

Cái này hai mươi ngày thời gian tu hành, Giang Hàn tự nhiên là phải thật tốt lợi dụng.

"Không sai biệt lắm."

Luyện hóa bảy ngày Tinh Thần Chi Lực, Giang Hàn cảm giác thể nội tình hướng, rốt cục hô khẩu khí, mở to mắt.

Nếu là ở bí cảnh bên trong, hấp thu Lôi chi nguyên khí cùng Tinh Thần Chi Lực, này không thể nghi ngờ là quá mức lãng phí, Giang Hàn tự nhiên là muốn khi tiến vào bí cảnh trước đó, liền trước luyện hóa tức lượng Tinh Thần Chi Lực.

Lần trước bí cảnh kinh lịch, nhượng Giang Hàn rõ ràng, này bí cảnh trong cũng không phải là một cái tầng cao tu vi tuyệt hảo chỗ, mà chính là một cái củng cố tu vi, đem tự thân căn cơ nện vững chắc, rèn luyện nguyên khí địa phương.

Thanh Huyền Học Viện bí cảnh, có thể nói là đối Đan Nguyên Vũ Vương phía dưới võ giả, đều có rất lớn hiệu quả, trước đó Giang Hàn nếu không phải bằng vào Bất Tử Chi Thân, là không thể nào đi đến viêm trong ao tiến hành tu luyện.

"Nên đi bí cảnh, thuận tiện đi xem một chút Xích Viêm Vãn Thiết kích thối luyện như thế nào."

Giang Hàn đứng dậy, rời đi đình viện.

Tại Thanh Huyền bảng chi chiến sau khi kết thúc, hắn liền đem Xích Viêm Vãn Thiết kích đưa đến Thần Binh Đường, giao cho Thần Binh Đường tiến hành thối luyện cùng tinh luyện.

Tinh luyện một thanh Hạ Phẩm Linh Binh chỗ tốn hao đại giới, gần như gấp hai tại một thanh Hạ Phẩm Linh Binh giá cả, cho dù đối Giang Hàn mà nói, cũng là có chút thịt đau, đem hắn còn thừa tích súc lập tức tiêu tốn hơn phân nửa.

Rất nhanh.

Giang Hàn đi vào Thần Binh Đường, tại Trương Tiểu Hồ dẫn đường dưới, đi vào Thần Binh Đường nội bộ, tại một phương kỳ quái rãnh nước trong, nhìn thấy chính mình Xích Viêm Vãn Thiết kích.

Loading...

Rãnh nước trong dịch thể, tản mát ra màu vàng kim nhạt trạch, vô cùng nóng rực.

Chất lỏng này là một loại từ Kim Nguyên Linh Dịch cùng Hỏa Nguyên Linh Dịch dung hợp mà thành đồ, vật, Kỳ Nội Bộ còn để vào đặc thù tôi Kim Thạch.

"Đại khái còn muốn 5 ngày thời gian."

Trương Tiểu Hồ hỏi một chút nhận biết thối luyện học đồ về sau, hướng về phía Giang Hàn nói.

"Năm ngày a. . ."

Giang Hàn lắc đầu, nếu là hai ba ngày, chờ một chút ngược lại cũng không sao, năm ngày lời nói, trước hết qua bí cảnh đi, trong thời gian ngắn cũng là không cần đến.

Nhìn lấy này rãnh nước trong kỳ dị dịch thể, cùng bị tháo gỡ ra đến, phân biệt nhuộm dần bóng kích cùng kích đầu, Giang Hàn lại không khỏi nhẹ răng.

"10 vạn Thanh Huyền điểm, thật là quý!"

"Khác nghĩ như vậy, người suy nghĩ một chút nếu là lần thứ hai thối luyện, đến tốn hao một trăm vạn Thanh Huyền điểm, có phải hay không lập tức cảm thấy 10 vạn Thanh Huyền điểm không tính là gì?"

Trương Tiểu Hồ cười hắc hắc.

Linh Binh thối luyện, tự nhiên có thể không chỉ một lần, bất quá lần thứ hai thối luyện cần thiết Linh Dịch, so lần thứ nhất thối luyện Linh Dịch, phẩm chất cao hơn chính một chút một cái cấp bậc, nếu không không được thối luyện hiệu quả, cho nên giá cả cũng là trực tiếp gấp mười lần lật lên trên.

Nói chung, không có người sẽ đem Hạ Phẩm Linh Binh thối luyện hai lần, có thể thối luyện hai lần, cơ bên trên là Trung Phẩm Linh Binh, Thanh Huyền Học Viện Thần Binh Đường ngược lại là có thể đánh tạo Trung Phẩm Linh Binh, nhưng tổng cộng cũng không có chế tạo ra bao nhiêu đem, chớ nói chi là hai lần thối luyện.

"Một trăm vạn Thanh Huyền điểm? Ta lựa chọn từ bỏ Linh Binh."

Giang Hàn trợn mắt một cái, hiện nay giai đoạn, hắn muốn lấy ra một trăm vạn Thanh Huyền điểm, cơ hồ là chuyện không có khả năng, mà lại coi như lấy ra, vậy khẳng định cũng là trước làm một thanh Trung Phẩm Linh Binh lại nói, không có khả năng chạy tới thối luyện hai lần Hạ Phẩm Linh Binh.

"Tốt, giúp ta nhìn điểm, ta đi trước."

Hướng về phía Trương Tiểu Hồ chào hỏi một chút, Giang Hàn rời đi Thần Binh Đường, thẳng đến Thanh Huyền Học Viện hậu sơn, rất nhanh liền xe nhẹ đường quen đi vào hậu sơn bí cảnh bên ngoài.

Phụ trách trông coi bí cảnh chấp sự, ngược lại là đôi một người, bất quá như cũ nhận biết Giang Hàn, nhìn về phía Giang Hàn trong đôi mắt hơi hiện lên một tia phức tạp, liền hướng về phía Giang Hàn hữu hảo cười một tiếng.

Mở ra bí cảnh thời gian còn chưa tới, Giang Hàn ở bên ngoài tạm thời chờ đợi.

Ước chừng một khắc đồng hồ về sau, bí cảnh bên trong trận pháp vận chuyển, một cái thông đạo xuất hiện, lục tục ngo ngoe có mấy đạo nhân ảnh từ trong đó đi ra, đều là Thanh Huyền bằng bài danh ba mươi vị trí đầu nhân vật.

Mấy người nhìn thấy Giang Hàn, đều là hơi giật mình một chút, có cấp tốc từ bên cạnh đi qua, có thì là kính sợ hướng về phía Giang Hàn chấp tay.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Lại Vào Huyết Trì

Đi ra cùng sở hữu năm người, muốn đi vào làm theo chỉ có Giang Hàn một người, đội năm người toàn bộ xuyên qua trận pháp về sau, phụ trách chấp sự hướng về phía Giang Hàn gật đầu, ra hiệu hắn có thể đi vào.

Giang Hàn cười đáp lại, đi vào.

Xuyên qua này một mảnh mông mông lung sương mù màu trắng, Giang Hàn trước mắt rất mau ra hiện quen thuộc sơn cốc cùng sáu cái Linh Trì, mỗi cái Linh Trì Trung Linh dịch màu sắc đều không giống nhau, tản ra nhàn nhạt quang mang.

Có không ít Thanh Huyền trên bảng Thiên Kiêu, đều tại linh trong ao tu hành, như Hoàng Đình Thân Đồ Trảm bốn người, tại phát giác được Giang Hàn sau khi đi vào, có hướng về phía Giang Hàn chào hỏi, có thì là ngâm tại Linh Trì trung chuyên Tâm Tu được, không động tâm vì ngoại vật.

Bí cảnh Linh Trì trong sáu cái Linh Trì, phân biệt là Huyết Trì, Băng ao, Độc Trì, Lôi Trì, Viêm Trì, cùng trọng ao

Lần trước đến bí cảnh thời điểm, Giang Hàn liền một mực ở tại Huyết Trì cùng viêm trong ao tu hành, về phần còn lại bốn ao, hắn tuy nhiên cũng xuống dưới qua, nhưng cũng không có ở lâu.

"Vẫn là trước nhập Huyết Trì, lại mở một đường kinh mạch."

Trước khi đến Giang Hàn cũng đã có dự định, hắn không chần chờ cùng do dự, trực tiếp liền bước vào đó tưới máu trong ao, lách qua mấy vị tại trong Huyết Trì hấp thu huyết khí vô giả, dần dần đi đến ở giữa ao máu chỗ.

Giang Hàn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Viêm Dương Tinh Thần Quyết bị hắn vận chuyển lại, thể nội khí huyết bắt đầu liên tục không ngừng bị thối luyện Thành Nguyên khí, mà trong Huyết Trì nồng đậm khí huyết, thì là không ngừng bị Giang Hàn thân thể hấp thu.

Ở trong quá trình này, Giang Hàn cũng cảm giác được, huyết trì này trong ẩn chứa, trừ nồng đậm khí huyết bên ngoài, còn có cực kỳ ôn hòa, không có bất kỳ cái gì thuộc tính chân nguyên.

Lần trước tới nơi này, hắn tu vi bất quá Luyện Huyết Cảnh, nhiều nhất chỉ có thể cảm giác được nguyên khí tồn tại, đối với những này chân nguyên, cũng làm thành từng đoàn từng đoàn nồng đậm khí huyết.

Hiện tại.

Hắn lại là có thể đánh giá ra cái này từng đoàn từng đoàn sền sệt nồng đậm đồ vật, đều là Chân Nguyên Chi Lực, mà lại đại bộ phận đều đắm chìm trong Huyết Trì dưới đáy.

Vũ Sư Tam Cảnh, thông mạch Tụ Nguyên Hóa Cương.

Trong đó Thông Mạch Cảnh, thông là kinh mạch, tu là nguyên khí, nguyên khí chất so sánh là hư ảo, tuy nhiên thông mạch Vũ Sư bằng này, có thể phóng xuất ra các loại uy thế to lớn nguyên khí ngoại phóng, nhưng tương đối tán loạn.

Cùng so sánh, chân nguyên thì tương đương với là cao độ ngưng tụ nguyên khí, không còn là thuần túy khí, mà chính là hóa thành như nước, thậm chí so nước càng thêm sền sệt đồ, vật.

Nếu như nói đại lượng Luyện Huyết Cảnh Vũ Đồ liên thủ, có thể uy hiếp được một vị thông mạch Vũ Sư lời nói, như vậy thì xem như trên trăm tên Luyện Huyết Vũ Đồ, cũng không có cách nào đối phó được một vị Tụ Nguyên Vũ Sư!

Bởi vì.

Đặt chân Tụ Nguyên cảnh, một thân nguyên khí ngưng tụ Hóa Chân, một chiêu một thức tuy nhiên phạm vi không thể so với Tụ Nguyên Vũ Sư lớn hơn bao nhiêu, nhưng trong đó ngưng tụ lực lượng, nhưng còn xa không phải thông mạch Vũ Sư có thể so sánh.]

Cho dù là Thân Đồ Trảm loại này, tu luyện Địa Giai Công Pháp Thiên Kiêu, tại Thông Mạch Cảnh đỉnh phong cấp độ, nguyên khí trong cơ thể cũng vẹn vẹn chỉ là tiếp cận chân nguyên, vẫn như cũ không phải chân chính Chân Nguyên Chi Lực.

"Cái này chân nguyên, luyện hóa cũng không như vậy không lưu loát. . ."

Giang Hàn thử nghiệm hấp thu một đoàn trong Huyết Trì Chân Nguyên Chi Lực, chỉ cảm thấy này từng đoàn từng đoàn chân nguyên tuy nhiên sền sệt, nhưng lại cũng không nặng nề, tiến nhập thể nội về sau liền bị hấp cấp tốc luyện hóa hấp thu.

Trước đó luyện hóa Lôi Nguyên thời điểm, thế nhưng là so cái này muốn khó khăn mấy lần.

"Trước đó ta luyện hóa dù sao cũng là Thiên Lôi Chi Lực, cho dù là cuối cùng còn sót lại một chút điểm, cũng là cực kỳ nồng đậm Lôi chi chân nguyên, lại thêm ta khi đó tu vi chỉ có Thông Mạch Cảnh tiểu thành, mới phát giác được khó mà luyện hóa."

Rất nhanh đánh giá ra trong đó vấn đề về sau, Giang Hàn trong lòng nhất thời hơi động một chút.

Như là như thế này lời nói, bây giờ hấn ngược lại là có thể ném thử phục dụng Tụ Nguyên Đan hoặc chân nguyên đan loại hình, phẩm cấp cao hơn đan được để duy trì bình thường tu hành.

Dù sao Nguyên Khí Đan đối bây giờ hấn mà nói, tuy nói hiệu quả vẫn còn, nhưng một ngày liền muốn dùng tới hai cái, đã không thể nào có tác dụng.

Từ từ! !

Phát giác được huyết trì này trong Chân Nguyên Chi Lực luyện hóa cực kỳ dễ dàng, Giang Hàn liền toàn lực vận chuyển Viêm Dương Tinh Thần Quyết, đem này từng đoàn từng đoàn không thuộc tính chân nguyên, hoặc là nói huyết chi chân nguyên không ngừng luyện hóa.

Từng đoàn từng đoàn chân nguyên tiến vào trong cơ thể hấn, liền rất nhanh bị Viêm Dương nguyên khí đồng hóa hấp thu, mà Giang Hàn trong đan điền này mông lung một mảnh Viêm Dương nguyên khí, cũng tại dần dần biến dày biến lớn.

Khi trong đan điền Viêm Dương nguyên khí, ngưng tụ đạt tới trình độ nhất định thời điểm, làm cho xoay tròn áp súc, nhượng nó hóa thành chân nguyên, đây cũng là đột phá Tụ Nguyên cảnh phương pháp, bây giờ Giang Hàn cự ly này một bước, còn có một đoạn không ngắn lộ trình.

Ước chừng một ngày thời gian trôi qua.

Giang Hàn nguyên khí trong cơ thể triệt để đạt tới tràn đầy đan điền, chặn tăng kinh mạch trình độ, hấn hơi hoãn một chút, đem Viêm Dương Tinh Thần Quyết vận chuyển tốc độ hàng thấp một chút, tĩnh tâm ngưng thần về sau, không chế nguyên khí trong cơ thể, hướng về đầu thứ năm kinh mạch đánh tới.

Lần này trùng kích cũng được xưng tụng là hậu tích bạc phát, cơ hồ không có bất kỳ cái gì trở ngại, đầu thứ năm kinh mạch liền bị Giang Hàn xông lên mà phá.

Giang Hàn mơ hồ cảm thấy, hấn có thể tiếp tục đã thông thứ sáu đường kinh mạch, nhưng vẫn là nhẫn nại xuống tới, hấp thu máu trong ao Chân Nguyên Chi Lực, cũng cố tu vi.

Đã thông một đường kinh mạch động tĩnh, nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, vẫn là để Huyết Trì bị quấy một phen, lấy Giang Hàn làm trung tâm, xuất hiện một cái tiểu hình vòng xoáy, sau đó rất nhanh tốc lên một mảnh gọn sóng, tựa như bọt khí bị đâm thủng, chậm rãi tiêu tán.

"Đã thông một đường kinh mạch a. . ." Loading...

Chính ở trong huyết trì tu hành Hoàng Đình, mở to mắt hướng Giang Hàn phương hướng nhìn một chút, liền lần nữa nhắm mắt lại, chuẩn bị tiếp tục đốc lòng tu hành.

Đột nhiên.

Liền tại tiếp theo trong nháy mắt, tại cách đó không xa viêm trong ao, đột nhiên bộc phát ra một tiếng rầm rầm tiếng vang, Viêm Trì Linh Dịch văng tứ phía, đột nhiên hóa làm một cái vòng xoáy không lồ.

Mà tại trung ương chỗ, một tiếng nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly cười dài, truyền khắp toàn bộ Linh Trì bí cảnh.

Giờ khắc này.

Toàn bộ Linh Trì bí cảnh bên trong, sở hữu đang Tu Hành Nhân, đều tắt cả đều mở to mắt, ánh mắt nhìn về phía Viêm Trì phương hướng, đều là thần sắc động dung.

"Tự Nguyên!"

Không biết là người nào nói một tiếng, trong giọng nói mang theo một tia than nhẹ.

Viêm Trì động tĩnh to lớn, dần dần bình ổn lại, lộ ra trong đó một bóng người, chính là tu vi đi tại tất cả mọi người trước đó Thân Đồ Trảm!

"Hát!"

Chỉ gặp hán khê quát một tiếng, toàn thân đột nhiên xuất hiện một vòng nồng đậm huyết quang, giống như chánh thức sền sệt huyết dịch, hướng về bốn phương tám hướng đầy, khiến cho toàn bộ Viêm Trì bên trong Linh Dịch hoa hoa tác hưởng.

Thân Đồ Trảm đứng thẳng lên, nhếch miệng cười một tiếng, liếc nhìn toàn bộ bí cảnh, trên thân tự nhiên mà vậy toát ra một tia, áp đảo mọi người phía trên khí thế.

Mà khi ánh mắt của hắn, chú ý tới trong Huyết Trì Giang Hàn lúc, dừng lại một chút một chút.

Bây giờ hắn, đã đột phá Tự Nguyên, rồi đi bí cảnh ngày, không sai biệt lắm cũng là hắn rời đi Thanh Huyền Học Viện thời điểm, Giang Hàn trước đó tuy nhiên đánh một trận nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly quyết đấu, nhưng ở hắn đột phá Tự Nguyên một khắc này, chênh lệch liền bị triệt để kéo ra.

Trừ phi Giang Hàn có thể đặt chân Tự Nguyên, nếu không không có khả năng sẽ cùng hắn giao phong.

"Đáng tiếc."

Thân Đồ Trảm trong lòng than nhẹ một tiếng, nhưng tâm tình lại cũng không sa sút, bởi vì tại Tự Nguyên về sau, rời đi Thanh Huyền Học Viện về sau, còn có rất nhiều Danh Chấn Nhất Phương cường giả, thậm chí cả Thanh Huyền Học Viện trước đó những cái kia giới Thiên Kiêu nhóm, này chính là một cái khác chiến trường.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Lôi Trì Tu Hành

Thân Đồ Trảm hô khẩu khí, này đột phá Tự Nguyên về sau phun trào tâm tình chậm rãi bình ổn xuống tới, hắn lần nữa cúi người chìm vào viêm trong ao, hấp thu Viêm Trì bên trong nguyên khí, củng cố tu vi.

Tại cách đó không xa trong Huyết Trì.

Giang Hàn chính chậm rãi thu hồi ánh mắt, trong đôi mắt có ánh sáng nhạt lấp lóe.

"Huyết Hỏa chân nguyên a. . ."

Giang Hàn cũng không phải là lần thứ nhất kiến thức Chân Nguyên Chi Lực, tại thiên lôi đánh đỉnh thời điểm, hắn liền luyện hóa Lôi chi chân nguyên, thậm chí sớm hơn trước kia, hắn còn giết qua một vị Tự Nguyên Vũ Sư.

Đã thông 5 đường kinh mạch, lấy chính hắn phán đoán, đối đầu đồng dạng Tự Nguyên Vũ Sư, như đã từng chết ở trên tay hắn vị kia, coi như không địch lại cũng đủ để chính diện nhất chiến, bất quá đối với Thân Đồ Trảm loại này cấp bậc Tự Nguyên, này liền có chút khó khăn.

Nhưng.

Nếu là mượn nhờ Bất Từ Chi Thân chơi xấu thủ đoạn, lấy mạng đổi mạng, đừng nói là Tự Nguyên Vũ Sư, liền là bình thường Hóa Cương Vũ Sư, cũng rất có thể bỏ mạng tại hắn tập kích bất ngờ phía dưới!

Bây Thiên thời gian trôi qua rất nhanh.

Có người rời đi Linh Trì bí cảnh, cũng có mới người tới Linh Trì bí cảnh, bất quá bí cảnh người bên trong số, vẫn là tại dần dần hạ xuống, trừ một đám

đại lão gia bên ngoài, cũng thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một hai đạo bóng hình xinh đẹp ẩn hiện tại mỗi cái linh trong ao.

Cái này bảy ngày thời gian, Giang Hàn một mực đắm chìm ở trong huyết trì tu hành, viên thứ ba Bồi Nguyên Đan cũng bị hấp phục dụng rồi, lại thêm Huyết Trì tẩy luyện, thứ sáu đường kinh mạch cũng đã bị hấp dẫn thông!

Tám đường kinh mạch, đã thông sáu đầu, khoảng cách Thông Mạch Cảnh viên mãn, đã chỉ kém hai bước.

Trong Huyết Trì.

Giang Hàn thử nghiệm trùng kích một chút thứ bảy đường kinh mạch, phát giác được khó mà cưỡng ép xông phá về sau, hấp mở to mắt, lộ ra một vòng vẻ trầm tư.

"Cái này thứ bảy đường kinh mạch, quả thật có chút quá mức kiên cố, mượn nhờ Bát Tử Chi Thân khôi phục năng lực, cưỡng ép đã thông cũng không phải không được, bất quá lời như vậy, rất có thể dẫn đến cái này đường kinh mạch phát triển trình độ không đủ, xuất hiện một số tí vết."

Bởi vì hấp thể phách mạnh hơn thường nhân, lại trải qua thiên lôi đánh đỉnh, Bồi Nguyên Đan, thậm chí cả bí cảnh Linh Trì tẩy luyện, thứ bảy đường kinh mạch đã thông độ khó khăn, cũng so với thường nhân muốn cao hơn nhiều.

Có lợi thì có hại.

Kinh mạch đã thông độ khó cao, liền đại biểu cho đã thông về sau, kinh mạch có khả năng tiếp nhận nguyên khí bạo phát mạnh hơn, đột phá Tụ Nguyên cảnh cũng sẽ trở nên dễ dàng rất nhiều.

"Nhìn tới vẫn là muốn đem Nộ Lôi Kích tầng thứ ba tu luyện hoàn thành, tài năng hậu tích bạc phát, quán thông thứ bảy đường kinh mạch, thậm chí cả một đầu cuối cùng kinh mạch."

Nộ Lôi Kích tầng thứ hai, Giang Hàn sớm đã luyện thành, mà trong cơ thể hấp Lôi Hỏa Nguyên Khí, cũng đạt tới toàn bộ nguyên khí khoảng ba phần mười.

]

Bởi vì Nộ Lôi Kích cũng không phải là công pháp, chỉ là một môn Linh giai vũ kỹ, cho nên luyện thành tầng cuối cùng, chỉ cần thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí, đạt tới ngũ thành liền đầy đủ.

Lôi Hỏa Nguyên Khí thân thể, là Lôi chi nguyên khí cùng Viêm Dương nguyên khí dung hợp, dung hợp tỉ lệ đại khái là một so một, như vậy ngũ thành Lôi Hỏa Nguyên Khí, trên thực tế cũng là sở hữu nguyên khí bên trong, Lôi chi nguyên khí cần chiếm cứ hai thành nửa tỉ lệ.

Giang Hàn cảm thấy mình phép tính hấp là không có vấn đề gì.

Soạt! !

Ở trong huyết trì tu luyện gần như mười ngày, Giang Hàn rốt cục từ đó đứng dậy, chậm rãi đi đến cạnh huyết trì duyên.

Ngay tại chân hấp bước ra Huyết Trì thời điểm, trên người hấp còn sót lại bộ phận màu đỏ tươi Linh Dịch, liền giống như bị bóc ra, cấp tốc trượt xuống, chảy hồi máu trong ao, hiển nhiên là có trận pháp hạn chế, phòng ngừa Linh Dịch bị lãng phí, hoặc là bị ác ý đánh cắp, mang ra bí cảnh.

Hồ!

Giang Hàn hô khẩu khí về sau, quét mắt một vòng bí cảnh trong sáu cái Linh Trì, tại Viêm Trì dừng lại một chút, cuối cùng rơi ở mảnh này tràn đầy lôi hồ lấp lóe Lôi Trì phía trên.

Nói là Lôi Trì, không bằng nói là lôi vụ.

Cái này trong lôi trì, che kín kỳ dị sương mù màu trắng, mà tại này vụ khí phía trên, không ngừng có lôi hồ xen lẫn, càng đi trung ương, làm theo càng kịch liệt.

Ngay tại Giang Hàn đi đến Lôi Trì biên giới thời điểm, đúng lúc có một người từ trong lôi trì đi ra, đầu hấp phát hơi có vẻ cháy đen, quần áo tàn phá, hơi có vẻ chật vật, chính là Trường Tôn Hoảng.

Nhìn thấy Giang Hàn về sau, hấp cũng không nói gì, trực tiếp trầm mặt từ bên cạnh đi qua.

Giang Hàn lắc đầu, cũng không thêm để ý, cất bước bước vào trong lôi trì.

Lần trước đến Linh Trì bí cảnh, hấp ngược lại là tiến vào Lôi Trì, bất quá khi đó hấp không có tu luyện bất luận cái gì Lôi Hệ công pháp và vũ kỹ, tới cũng chỉ là thể hội một chút lôi hồ luyện thể cảm giác.

Lần này tới, lại là muốn ở đây hảo hảo tu hành một phen.

Lộp bộp!

Bước vào Lôi Trì trong, liền phăng phất đi vào một chỗ vân vụ lượn lờ Tiên Cảnh, chỉ bất quá tại này trong mây mù, thỉnh thoảng có lòi hồ lấp lóe, toát ra khí tức nguy hiểm.

Giang Hàn không có dừng bước, trực tiếp liền đỉnh lấy bốn phương tám hướng dẫn dắt đến lòi hồ, hướng về Lôi Trì chính giữa đi đến.

Ngay cả Thiên Lôi đánh đỉnh hấn đều không chết, hơn nữa còn có thể luyện hóa còn sót lại Lôi chi chân nguyên, hấn đối đãi cái này tiểu tiểu bí cảnh Linh Trì, tự nhiên có một loại ở trên cao nhìn xuống cảm giác.

Loading...

Rất nhanh.

Giang Hàn đi vào Lôi Trì chính giữa.

Nơi này vân vụ cực kỳ nồng đậm, hoặc là nói dứt khoát cũng là lơ lửng từng tia từng tia Lôi chi nguyên khí, trong đó tương đối nồng đậm, càng là hóa thành sền sệt Lôi chi chân nguyên, thỉnh thoảng nhấp nháy một đạo bề rộng chừng vài thước cự đại lòi hồ, tựa như có thể đem người trực tiếp chém thành bánh quai chèo.

Cái này Lôi trong ao chỗ, liền xem như tu luyện Lôi Hệ công pháp Tụ Nguyên Vũ Sư, cũng phải cẩn thận, không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ sợ muốn tới Hóa Cương Vũ Sư, tài năng như giẫm trên đất bằng.

Nhưng Giang Hàn lại là một ngoại lệ.

"Thử nhìn một chút."

Đi vào trung ương chỗ Giang Hàn, không có bất kỳ cái gì cẩn thận từng li từng tí loại hình biểu lộ, tùy tiện vận chuyển lên Nộ Lôi Kích bên trong pháp, hấp thu bốn phía nồng đậm Lôi chi nguyên khí.

Ban đầu nơi này Lôi chi nguyên khí liền cực kỳ cuồng bạo, tại Giang Hàn kích thích phía dưới, nhất thời cùng nhau phát tác, trong tích tắc hóa thành vô số lòi đình nổ vang, đánh phía trung ương chỗ Giang Hàn.

Oanh! !

Cơ hồ cũng là trong nháy mắt, Giang Hàn quần áo trên người liền toàn bộ hóa thành khét lẹt hình, sau đó tại Lôi Trì trong cấp tốc tan rã, không biết có bao nhiêu Lôi chi nguyên khí cùng Lôi chi chân nguyên, tại hướng hấn tuôn đi qua.

Giờ khắc này Giang Hàn, chỉ cảm thấy toàn thân đều là một trận tê dại, phăng phất bị vô số căn Tiểu Châm, tại toàn thân đồng thời châm đâm, từng sợi Lôi chi nguyên khí càng là ở trong cơ thể hấn bôn đàng phun trào.

"Cảm giác này. . . So với bị thiên lôi đánh đỉnh muốn tốt một chút."

Tại cái này ngọn nguồn từ bốn phương tám hướng tia chớp phía dưới, Giang Hàn rất lợi hại cảm giác được rõ ràng, cái kia đã rất khó lại dễ thắng mạnh mẽ thể phách, tại Lôi Nguyên trong kích thích bắt đầu chậm rãi dễ bại.

Cùng thiên lôi đánh đỉnh khác biệt.

Thiên lôi đánh đỉnh, là trong nháy mắt là có thể đem hấn chém thành tro bụi, trong cơ thể hấn loại kia khôi phục chi lực, cơ hồ là hoàn toàn bao trùm thân thể của hấn, chẳng khác nào là khôi phục cùng hủy diệt hai loại sức mạnh đang đối kháng với, không có hấn chuyện gì.

Mà tại cái này Lôi trong ao, tuy nói vô số lòi hồ oanh kích phía dưới, cũng làm cho hấn da thịt xuất hiện cháy đen, cũng làm cho trong cơ thể hấn xuất hiện thương thế, nhưng so sánh với loại kia trong nháy mắt hủy thiên diệt địa thiên lôi đánh đỉnh, loại này đẳng cấp thối luyện, đối với hấn dễ bại càng nhẹ nhàng cũng càng ổn định.

Đương nhiên.

Trọng yếu nhất là, thiên lôi không là lúc nào đều có thể có, mà lại liền xem như ngày mưa đông tượng phía dưới, cũng không phải tùy tiện liền có thể dẫn xuống tới vô số đạo thiên lôi.

Không phải vậy lời nói, chọn cái ngày mưa đông tượng thời điểm, tìm Vũ Vương luyện tay một chút, đột nhiên dẫn cái thiên lôi xuống tới, tràng diện kia khẳng định có một phen đặc biệt tư vị.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Lại Thông Một Mạch

Từ từ.

Lôi hồ không ngừng tại Giang Hàn trên thân lấp lóe, có tiến vào trong cơ thể hần, có thì tại hần trên thân thể lưu lại từng đạo vết cháy, nhưng lại cấp tốc khôi phục như lúc ban đầu.

Tại cái này lôi hồ không ngừng kích thích phía dưới, Giang Hàn này hơi có vẻ thon gầy thân thể, dần dần trở nên bành trướng một điểm, hoặc là nói trên thân bắp thịt, dần dần sinh trưởng thành hình, từ mười bảy mười tám tuổi thiếu niên bộ dáng, hướng hai bốn hai lăm trắng hần thuế biến.

Đương nhiên.

Giang Hàn bắp thịt từ là không thể nào không hạn chế khuếch trương xuống dưới, vền vền chỉ là trở nên khỏe mạnh lòi, da thịt cũng hơi đen kịt một số, trong đó phảng phất ẩn chứa vô cùng vô tận lực lượng.

Nhỏ bé lôi hồ, đều là từ nồng đậm Lôi chi nguyên khí kích phát ra đến, mà thô to lôi hồ, thì là từ Lôi chi chân nguyên ngưng tụ mà thành.

Một cỗ Lôi chi nguyên khí cùng Lôi chi chân nguyên, không ngừng bị Giang Hàn hấp thu, nạp nhập thể nội về sau luyện hóa, trong cơ thể hần Lôi Hỏa Nguyên Khí cũng đang kéo dài lớn mạnh lấy.

Rất cực.

Tại ba ngày sau đó, Giang Hàn thể nội Lôi chi nguyên khí, rốt cục đạt tới bão hòa trình độ, Lôi Hỏa Nguyên Khí chiếm cứ tự thân toàn bộ nguyên khí một nửa!

Trình độ này, là Nộ Lôi Kích môn võ kỹ này, có thể không chế Lôi chi nguyên khí trình độ lớn nhất, như tiếp tục đề bạt, liền sẽ dẫn đến người yếu bên cạnh mạnh, nguyên khí trở nên khó mà khống chế.

"Tu luyện Nộ Lôi Kích tầng thứ ba tiêu chuẩn. . ."

Cảm giác thể nội tràn đầy Lôi Hỏa Nguyên Khí, Giang Hàn mở to mắt, khẽ gật đầu, tự nhiên là sẽ không đi hoài nghi Nộ Lôi Kích môn công pháp này, huống hồ coi như Nộ Lôi Kích công pháp không có nâng lên Lôi chi nguyên khí không thể vượt qua người nguyên khí một phần tư, hần cũng sẽ không lung tung luyện hóa một đồng Lôi chi nguyên khí.

Chính mình chủ tu công pháp vẫn như cũ là Viêm Dương Tinh Thần Quyết.

"Ngoại công tu luyện ngược lại là tạm thời không vội, có đầy đủ Lôi Hỏa Nguyên Khí, cái này thứ bảy đường kinh mạch. . ."

Giang Hàn trong đôi mắt quang mang chớp lên, hần rời khỏi Lôi trong ao, để tránh đột phá thời điểm bị quấy nhiễu quá nghiêm trọng, tại đi vào tiếp cận Lôi Trì biên giới địa phương, hần quả quyết thôi động thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí, hướng về thứ bảy đường kinh mạch trùng kích quá khứ.

Có Nộ Lôi Kích tầng thứ ba bên trong pháp chèo chống, thứ bảy đường kinh mạch mặc dù cứng cỏi vô cùng, cũng bị Giang Hàn ba năm lần xông mở, mà hần cách Thông Mạch Cảnh viên mãn, đã chỉ thiếu chút nữa!

Từ bốn đường kinh mạch, đến quán thông bảy đường kinh mạch.

]

Giang Hàn nguyên khí trong cơ thể, trọn vẹn đề bạt tiếp cận gấp đôi, mà lại Lôi Hỏa Nguyên Khí cũng có tăng lên cực lớn, chờ luyện thành Nộ Lôi Kích ngoại công, này môn Linh giai vũ kỹ uy lực, cũng không thể nghi ngờ là có thể toàn bộ phát huy ra!

Nộ Lôi Kích này môn Linh giai vũ kỹ, thân thể liền bởi vì quá cuồng bạo, tại uy lực phương diện mạnh hơn còn lại Linh giai vũ kỹ, cho dù là tầng thứ hai, cũng sẽ không kém hơn đồng dạng Linh giai vũ kỹ, luyện thêm thành tầng thứ ba, coi như so ra kém trung phẩm Linh giai vũ kỹ, cũng áp đảo đồng dạng hạ phẩm Linh giai vũ kỹ phía trên.

"Bây giờ ta, nếu là lại đối đầu trước đó Thân Đồ Trảm, căn không cần vận dụng bạo tẩu cùng khát máu hai trọng bí thuật, liền có thể đem đánh bại. . ."

Cảm giác quán thông bảy đường kinh mạch về sau, trong cơ thể mình ẩn chứa lực lượng, Giang Hàn nắm nắm tay đầu, lộ ra vẻ tươi cười.

Bất quá vừa nghĩ tới Thân Đồ Trảm đã đột phá Tự Nguyên cảnh, Giang Hàn trong lòng tâm tình liền bị cấp tốc đè xuống, Thông Mạch Cảnh đến Tự Nguyên cảnh, lại là một đại thuế biến, tuy nói hần liên phá ba đường kinh mạch, tu vi cùng thực lực cũng đề bạt một mảng lớn, nhưng nếu cùng Tự Nguyên cảnh Thân Đồ Trảm so sánh, chỉ sợ như cũ kém một bậc.

Trừ phi đột phá đến Thông Mạch Cảnh viên mãn, mới có thể lại lần nữa đuổi kịp.

"Tu vi đề bạt vẫn có chút chậm."

Giang Hàn trong lòng than nhẹ.

Nếu là khiến người khác biết, Giang Hàn tại gần gũi hơn mười ngày thời gian bên trong, liên tục quán thông ba đường kinh mạch, vậy mà còn không biết dừng, chỉ sợ đều muốn hoài nghi mình võ đạo có phải hay không đi đến lối rẽ.

Tại vững chắc một chút tu vi về sau, Giang Hàn liền thử nghiệm trùng kích một đầu cuối cùng kinh mạch, nhưng một đầu cuối cùng kinh mạch tại liên tiếp cường hóa phía dưới, đã là cứng cỏi vô cùng, hắn liên tục trùng kích năm sáu lần, đem một đầu cuối cùng kinh mạch trùng kích xuất hiện tổn thương, cũng không thể đem xông phá.

"Xem ra đã thông bảy đường kinh mạch về sau, vẫn là muốn lại vững chắc một phen tu vi, đem nguyên khí trong cơ thể tăng lên tới bảy đường kinh mạch chỗ có thể chứa đựng cực hạn, lại trùng kích một đầu cuối cùng kinh mạch mới được."

Giang Hàn trầm ngâm một chút về sau, liền từ bỏ ở chỗ này trùng kích thông mạch viên mãn dự định.

Mượn nhờ Huyết Trì Linh Dịch, hắn xác thực có thể tại mấy cái ngày thời gian bên trong, đem nguyên khí trong cơ thể tăng lên tới bảy đường kinh mạch chỗ có thể chứa đựng cực hạn, nhưng bí cảnh Linh Trì thời gian tu hành còn sót lại năm sáu ngày, Giang Hàn lúc đầu kế hoạch là, đã thông hai đường kinh mạch, đồng thời mượn nhờ sáu cái Linh Trì, hung hăng thói luyện một phen thể phách.

Bây giờ kinh mạch liên tục quán thông tam điều, đã là tại hắn ngoài dự liệu.

Mà thể phách phương diện, cho tới bây giờ, hắn chỉ ở trong lối trì thói luyện một phen, đề bạt ước chừng chỉ có một thành nửa khoảng chừng, còn không có đạt tới hắn định ra mục tiêu.

Tại đánh với Thân Đồ Trảm một trận trong, nhưng Giang Hàn phát giác được, mạnh mẽ thể phách tại Thông Mạch Cảnh trở lên giao phong trong, vẫn như cũ là có tác dụng cực lớn!

Nhất là tại hắn có Bất Từ Chi Thân tình huống dưới! Loading...

Mà lại Giang Hàn mơ hồ cảm thấy, tăng cường thể phách còn sẽ có phương diện khác chỗ tốt, về phần cụ thể là phương diện gì, trong lòng của hắn khái niệm rất là mơ hồ, còn vô pháp nói rõ.

"Qua Viêm Trì nhìn xem."

Từ bỏ mượn nhờ Huyết Trì trùng kích Thông Mạch Cảnh viên mãn dự định về sau, Giang Hàn rời đi Lôi Trì, đi đến lần trước Thối Luyện Thể Phách viêm trong ao.

Thân Đồ Trảm lúc này đã rời đi, viêm trong ao chỉ còn lại Giang Hàn một người, hắn chậm rãi đi đến viêm trong ao chỗ.

Lộc cộc lộc cộc!

Viêm trong ao Linh Dịch, lời cuốn lấy hơi thở nóng bỏng, xâm nhập Giang Hàn da thịt.

Bất quá bởi vì Giang Hàn tu luyện là Viêm Dương Tinh Thần Quyết, mà lại lần trước đã tại Viêm Trì trong tu hành hồi lâu, lại thêm hắn thể phách cũng xa không phải quá khứ chỗ có thể sánh được, lại là khó khăn lắm có thể chống cự ở viêm trong ao lực phá hoại!

Có thể chống cự được, thói luyện hiệu quả tự nhiên là giảm mạnh, so sánh với Lôi Trì còn có vẻ không bằng, Giang Hàn lắc đầu về sau, liền rời khỏi Viêm Trì.

"Băng ao, Độc Trì, còn có trọng ao. . ."

Nhìn xem còn thừa ba cái Linh Trì, Giang Hàn hơi suy nghĩ một chút, liền hướng về băng ao đi đến.

Có thể chống cự ở viêm trong ao nóng rực, một mặt là hắn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết duyên cớ, còn mặt kia, không thể nghi ngờ là bởi vì hắn thân thể, trải qua quá nhiều lần Viêm Dương Chi Lực thói luyện, dẫn đến hắn với hỏa hệ đồ vật, có tương đối mạnh mẽ Kháng Tính.

Mà đem đối ứng, hắn đối Băng Hệ nguyên khí sức chống cự liền rất kém cỏi.

Tê!

Vừa vừa đi vào u hàn sắc băng trong ao, Giang Hàn liền tê một tiếng, chỉ cảm thấy một cổ Cực Hàn Chi Lực, trong nháy mắt lan tràn toàn thân, nhưng hắn đánh cái rùng mình.

Cơ hồ là trong nháy mắt, thâm nhập vào trong cơ thể hắn Cực Hàn nguyên khí, liền cùng trong cơ thể hắn Lôi Hỏa Nguyên Khí cùng Viêm Dương nguyên khí, phát sinh xung đột kịch liệt.

Tại cái này kịch liệt xung đột phía dưới, Giang Hàn thân thể bốn phía, không ngừng truyền đến tư tư thanh âm, hết lần này tới lần khác sương mù màu trắng không ngừng bay lên.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Băng Trì Thối Luyện

Giang Hàn hơi hoãn một chút về sau, cảm thấy được dưới loại trạng thái này, Băng Trì đối với hân thể phách thối luyện, so với Viêm Trì Lôi Trì đều mạnh hơn, trong lòng nhất định.

Khi thân thể dần dần thích ứng Băng Trì biên giới chỗ nhiệt độ về sau, Giang Hàn bắt đầu hướng băng trong ao đi đến, cái này Băng Trì so với còn lại Linh Trì, phải sâu một số, mới đi mấy bước, Giang Hàn dưới chân liền trực tiếp không còn, cả người chui vào băng trong ao.

Soạt!

Chìm vào trong nước trong nháy mắt, Giang Hàn liền cảm giác trước mắt tái đi, đứng là trực tiếp bị đông cứng ra Băng Hoa, toàn bộ thân thể cũng là trong nháy mắt trở nên cứng ngắc, liền về động một cái đều làm không được, thẳng tắp chìm đến Băng Trì dưới đáy.

Tại cái này Cực Hàn trong nước đá, sông ánh mắt lạnh lùng tuy nhiên bị đông lại, nhưng lại như cũ bắt được một tia cùng bốn phía hoàn cảnh khác biệt bóng dáng.

Khi hân thể động Lôi Hỏa Nguyên Khí, tẩy luyện rơi trước mắt sương giá về sau, nhất thời liền nhìn thấy hân phía trước, tiếp cận băng ao vị trí trung tâm, một bóng người chính hai tay ôm đầu gối, lơ lửng ở nơi đó, bốn phía Cực Hàn nguyên khí, liên tục không ngừng bị đạo thân ảnh kia hấp thu.

Cố Tích Nhan?

Giang Hàn trong lòng hơi động một chút, so sánh với Tô Tử Yêu, Cố Tích Nhan khí chất cùng bề ngoài, hân ngược lại là càng thường thức một số, bất quá cùng đối phương một mực không có cái gì gặp nhau.

Cố Tích Nhan cũng chú ý tới tiến vào Băng Trì Nội Giang lạnh, hai đầu lông mày thoáng lộ ra một vẻ kinh ngạc, liền hướng về phía Giang Hàn khẽ vuốt cằm.

Bởi vì dưới đáy nước vô pháp nói chuyện, Giang Hàn cũng đồng dạng gật đầu chào hỏi.

Hân không tiếp tục tiếp tục hướng phía trước, mà chính là ngừng tại nguyên chỗ, thôi động Lôi Hỏa Nguyên Khí, cùng Băng Trì trong băng chỉ nguyên khí đối kháng, Thối Luyện Thể Phách, tránh cho bại lộ Bất Tử Chi Thân khôi phục năng lực.

Cố Tích Nhan không có bởi vì Giang Hàn đột nhiên xuất hiện mà đình chỉ tu hành, nàng như cũ duy trì trước đó tư thế, hai tay ôm đầu gối, lơ lửng ở mảnh này Băng Trì Linh Dịch trong, cả người tựa như cùng bốn phía huyền cảnh hòa làm một thể, giống như là dần sinh tại mảnh này Băng Trì Linh Dịch bên trong sinh mệnh.

Ước chừng qua ba bốn canh giờ, nàng vừa rồi đuổi người ra, bơi tới Băng Trì phía trên.

"Một băng một hỏa, tính chất hoàn toàn đối lập hai loại sức mạnh, cũng có thể tập hợp vào một thân a."

Tại Cố Tích Nhan rồi đi về sau, Giang Hàn vừa rồi mở mắt lần nữa, nhìn qua nàng rồi đi phương hướng, lộ ra một vòng vẻ đắm chiêu.

Tại Thanh Huyền băng chỉ thời chiến tranh, hân đánh với Cố Tích Nhan một trận, tại đối phương thi triển ra hai loại tính chất hoàn toàn khác biệt chỉ pháp lúc, bên trong trong lòng cũng là nhận không nhỏ chấn động, chỉ bất quá bị hân cường chế tới.

Viêm cùng lạnh.

Băng cùng Hỏa.

]

Hai loại hoàn toàn đối lập nguyên khí nếu là đặt chung một chỗ, hoặc là cũng là điên cuồng xung đột, triệt tiêu lẫn nhau, hoặc là cũng là trực tiếp oanh một tiếng, triệt để nổ tung.

Điểm này, bây giờ đang Băng Trì trong thối luyện Giang Hàn, là thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Hắn rất khó tưởng tượng, chính mình nên như thế nào đem Băng Hệ nguyên khí, cũng cho luyện hóa đến thể nội, bởi vì băng cùng Hỏa cơ hồ liền là không thể nào cùng tồn tại hai loại sức mạnh.

"Từ phi. . . Có thể đem băng cùng Hỏa, tăng lên muốn âm cùng Dương Trình độ, nhưng cái này cũng không tránh khỏi quá khoa trương một điểm." Giang Hàn trong lòng không ngừng lắc đầu.

Hỏa có Âm Hỏa cùng Dương Hỏa, nhưng cho dù là Âm Hỏa cùng Dương Hỏa, muốn làm cho cùng tồn tại, đều là một kiện rất khó cực chuyện khó, chớ nói chi là băng cùng Hỏa loại này từ căn nguyên liền hoàn toàn khác biệt tính chất.

"Nàng hẳn là chỉ là dùng một ít mưu lợi thủ đoạn, nếu là thật sự có loại kia, có thể đem hoàn toàn đối lập hai loại sức mạnh tập hợp vào một thân công pháp, nó điên cuồng trình độ chỉ sợ so cái này Viêm Dương Tinh Thần Quyết còn muốn khoa trương!"

Liên tiếp phủ định mấy loại suy đoán về sau, Giang Hàn từ bỏ tiếp tục đoán mò, đem suy nghĩ tập niệm bài không, đọc theo Băng Trì đầy ao, chậm rãi hướng băng trong ao đi đến.

Bất quá.

Băng Trì đối với hắn hạn chế, vẫn còn có chút vượt qua hắn đoán trước, dù là hắn đã tại biên giới vị trí thích ứng hồi lâu, cũng vẫn là bị ngăn cản tại trong khoảng cách chỗ còn có một nửa khoảng cách địa phương.

Dù sao Băng Trì không phải Lôi Trì cùng Viêm Trì, dù là đối thân thể tạo thành cực đại phá hư, cũng có thể băng vào khôi phục năng lực ngành kháng đi qua, Băng Trì chỗ có đặc tính, là có thể đem Giang Hàn toàn thân đều đông cứng cứng rắn như sắt, hoàn toàn không thể động dậy.

"Xác thực nên đến Băng Trì thôi luyện một phen. . ."

Đang bị đông cứng thân thể cứng ngắc, khó mà động dậy thời điểm, Giang Hàn ở trong lòng lẩm bẩm một câu.

Đối với có được Bất Tử Chi Thể hắn mà nói, hủy diệt cũng không đáng sợ, mạnh hơn hủy diệt chi lực, có thể mạnh hơn thiên lôi?

Nhưng Băng Hệ loại này có thể đem người đông lạnh thành một khối cây khô lực lượng, đối với hắn khắc chế lại là dị thường to lớn, bởi vì Bất Tử Chi Thân khôi phục năng lực, đối với Băng Hệ lực lượng, tác dụng rất là chậm chạp.

Bị đông lại, chưa hẳn liền sẽ thụ thương.

Chỉ có thời gian dài bị đông lại, Cực Hàn Chi Lực xâm nhập tạng phủ, Bất Tử Chi Thân khôi phục năng lực, mới có thể tự hành vận chuyển, xóa đi thể nội tổn thương do giá rét.

Gặp được đồng dạng Tự Nguyên Vũ Sư thậm chí Hóa Cương Vũ Sư, hắn băng vào Bất Tử Chi Thân, có lẽ đều có thể xuất kỳ bất ý đem đối phương chém giết, nhưng nếu như gặp phải là tu luyện Băng Hệ công pháp tồn tại, một chiêu phía dưới trực tiếp đem cả người hắn đông lạnh tại nguyên chỗ, không thể động dậy, vậy thì có phiền phức.

Tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, cùng tại Viêm Trì trong ma luyện, đã để Giang Hàn với hỏa hệ Kháng Tính không bình thường cao, nếu không tại Thanh Huyền băng chi thời chiến tranh, đối kháng Thân Đồ Trảm trận chiến kia sợ rằng sẽ càng gian nan.

Mà tu luyện Nộ Lôi Kích, lại bị thiên lôi đánh đình, còn tại Lôi Trì thôi luyện một phen, hắn đối với Lôi Hệ lực lượng, cũng đồng dạng có rất cao Kháng Tính.

Bây giờ.

Tại băng trong ao, Giang Hàn tiếp tục thôi luyện chính mình thể phách, tại thể phách đề bạt đồng thời, hắn đối với băng chi nguyên khí năng lực chống cự, cũng dần dần tăng cường lấy.

Ước chừng một lúc lâu sau, Giang Hàn ngón tay hơi có thể lắc lư, mà tại hai canh giờ về sau, thân thể của hắn khôi phục tri giác, cánh tay cùng chân rốt cục có thể tiếp tục huy động.

Sau mười canh giờ, Giang Hàn đến băng trong ao.

Nơi này Băng Trì Linh Dịch trong, ẩn chứa đã không phải là băng chi nguyên khí, mà chính là tinh khiết băng chi chân nguyên, liền liền Cố Tích Nhan cũng không có ở chính giữa tu luyện, mà là tại hơi chệch hướng một số vị trí.

Giang Hàn vừa mới vọt tới cái này chính giữa thời điểm, cả người đều bị đông cứng ở nơi đó, hóa thành một đồng băng khối, nếu không có cổ này Cực Hàn Chi Lực vọt thẳng nhập tạng phủ, dẫn tới Bất Tử Chi Thân khôi phục năng lực phát tác, đem thể nội tổn thương do giá rét toàn bộ san bằng, hắn chỉ sợ muốn bị đông lạnh ba năm canh giờ khó mà động dậy.

Một canh giờ. . .

Hai canh giờ. . .

Ba canh giờ. . .

Theo thời gian dần dần trôi qua, Giang Hàn đối Băng Hệ nguyên khí sức chống cự cũng tại dần dần tăng cường.

Từ lúc đầu, tại Băng Trì biên giới vị trí liên thân thể cứng nhắc, đến bây giờ, Lôi Hỏa chi lực kích phát, tại băng trong ao cũng có thể miễn cưỡng hoạt động, có thể nói là đề bạt cực lớn.

Tiếp cận mười năm canh giờ Băng Trì tu hành, cũng làm cho hân thể phách có không nhỏ đề bạt, bất quá ở chỗ này toàn thân bị Băng Trì Linh Dịch bao trùm, chậm chạp chết lặng, ngược lại là khó để xác định đề bạt bao nhiêu.

Bởi vì nhận băng chi nguyên khí xâm nhập cùng kích thích, Giang Hàn thể nội Viêm Dương nguyên khí cùng Lôi Hỏa Nguyên Khí, tại cái này không ngừng trong xung đột, cũng biến thành tinh thuần không ít!

"Không sai biệt lắm."

Lại qua hai ba canh giờ, Giang Hàn thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí thượng hạ du di, tại băng trong ao cũng có thể tương đối linh hoạt huy động cánh tay, vừa rồi rời khỏi băng trong ao, rồi đi Băng Trì.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177: Trọng Ao

Bước ra Băng Trì về sau, Giang Hàn vừa nhìn về phía cách đó không xa Độc Trì.

So với Băng Trì, Độc Trì muốn cạn nhiều, Giang Hàn lần trước đến bí cảnh thời điểm đã từng xuống dưới qua một lần, nó sâu nhất địa phương cũng vền vền chỉ không tới trên đầu gối phương mấy tấc địa phương.

Bất quá.

Khi Giang Hàn nhìn thấy Độc Trì tình huống nội bộ về sau, lại là không có ý định xuống dưới, bởi vì có một đạo thân ảnh quen thuộc, chính ngâm tại Độc Trì trong, chính là Tô Tử Yêu.

Nàng hân là ngồi xếp bằng, Độc Trì ao nước đắm chìm vào đến nàng cái cổ bộ vị, mơ hồ có thể nhìn thấy từng tia từng tia màu xanh đen Độc Vụ, không ngừng kích phát xâm nhiễm, nhưng lại đều bị nàng tới tại bên ngoài cơ thể.

"Độc Trì. . . Là tại tu luyện cái gì độc công a."

Giang Hàn trong đôi mắt lộ ra một tia trầm ngâm, bí cảnh Lục Đại Linh Trì, Độc Trì là ít nhất có hạ nhân qua, tu luyện độc công người có thể nói là ít càng thêm ít.

Tại cẩn thận xem kỹ mấy hơi thở về sau, Giang Hàn phát giác được, Tô Tử Yêu cũng không đem Độc Trì Trung Linh dịch hấp thu đến thể nội luyện hóa hấp thu, mà vền vền chỉ là đang mượn trợ Độc Trì Linh Dịch Thối Luyện Thể Phách.

Ngâm tại Độc Trì trong tu hành Tô Tử Yêu, tựa hồ là nửa điểm không dám phân tâm chủ quan, cũng không cảm thấy được Giang Hàn chú ý, thần thái ngưng trọng nhắm mắt tiềm tu.

Mượn nhờ Độc Trì Thối Luyện Thể Phách, điểm này chính là Giang Hàn muốn làm sự tình, mà nàng lại càng tại Giang Hàn trước đó cũng đã thay đổi áp dụng, nhượng Giang Hàn kinh ngạc sau khi, cũng không khỏi đến trong lòng khê nhúc nhích.

Hắn cảm thấy thể phách cường độ mười phần trọng yếu, vền vền chỉ là một loại trong cội u mình cảm giác, mà Tô Tử Yêu cái này Thần Thần Quý quý gia hóa, không đi cùng cố tu vị, trùng kích Tự Nguyên, cũng ở nơi đây Thối Luyện Thể Phách, không khỏi nhượng hân sinh ra một số liên tưởng.

Bất quá.

Giang Hàn cũng không tính hỏi thăm, mà chính là vòng qua Độc Trì, đi vào sáu cái Linh Trì trong, sau cùng trọng ao trước đó.

Trọng ao ao nước rất là quý dị, hiện ra nhàn nhạt ngân quang. Kỳ Nội Bộ chảy xuôi theo tất cả đều là bạc chất lỏng màu xám, nhìn qua cũng không lộ vẻ rất lợi hại sền sệt, nhưng nếu là lấy tay chụp tới, liền có thể phát hiện, những này bạc chất lỏng màu xám lại là cực kỳ nặng nề!

Dù là chỉ là hai ba giọt, đều sánh được mấy khối cự khối sắt lớn!

Giang Hàn đi vào trọng bên cạnh ao duyên, một chân bước vào trọng trong ao, cơ hồ là trong nháy mắt, hân cũng cảm giác được từ bốn phương tám

hướng truyền đến nặng nề áp lực, tựa hồ muốn đem hấn xương đùi nghiền nát.

Nhưng mà.]

Thừa nhận cái này khủng bố trọng lực, Giang Hàn biểu lộ lại không có gì thay đổi, mà chính là căng thẳng bắp thịt, cứ thế mà chống được đến, đồng thời mặt không đổi sắc đem cái chân còn lại cũng bước vào trọng trọng ao.

"Lần này ngược lại là có thể chịu đựng lấy."

Lần trước đến bí cảnh Linh Trì, hấn cũng tò mò quá nặng trong ao Linh Dịch là cái gì, thăm dò tính bước chân một bước, kết quả trong nháy mắt liền bị đè ép xương đùi đứt gãy, rồi tỉnh rồi mù.

Cũng may có Bất Tử Chi Thân khôi phục năng lực, hấn chân ngược lại là cấp tốc phục hồi như cũ, rút ra sau trừ ống quần phá toái bên ngoài, cũng không có hiện lộ ra cái gì dị trạng.

Bây giờ.

Hấn tu vi khoảng cách Thông Mạch Cảnh viên mãn chỉ thiếu chút nữa, thể phách so với lúc trước cũng không biết mạnh bao nhiêu, cái này trọng bên cạnh ao duyên chỗ ao nước mang đến nặng nề áp lực, hấn chỉ bằng vào thể phách liền có thể ngạnh kháng xuống.

Tại trọng trọng ao di động cực kỳ khó khăn, mỗi một bước đều phảng phất là tại Phiên Giang Đảo Hải, phải dùng hết sức khí mới có thể làm đến, hơn nữa còn vô pháp tóa lên một tơ một hào bọt nước.

Giang Hàn từng bước một đi lên phía trước.

Từ trọng ao ao nước ven ven không có đến đầu gối, lại đến toàn bộ nửa người dưới đều không nhập trọng ao trong nước hồ, thân thể của hấn thừa nhận trọng lực cùng áp lực, cũng là tăng lên gấp bội, đã dần dần có thể cảm giác được gân xương và da thịt truyền đến không chịu nổi gánh nặng kéo kẹt kẹt âm thanh.

"Liền nơi này đi."

Giang Hàn không có dựa vào Bất Tử Chi Thân khôi phục năng lực cường ép càng đi về phía trước, hấn dừng lại tại khoảng cách bên bờ chỉ có hai thước vị trí, chậm rãi ngồi xổm người xuống, ghim lên võ đạo cơ sở nhất mã bộ.

Tại trọng trọng ao đứng trung bình tấn có thể là không như bình thường, cái loại cảm giác này thật giống như ở vào mấy cái tòa núi lớn trong khe hẹp, bị vài tòa sập đổ sơn phong điên cuồng đè ép một dạng, xương sườn đầu gối đều truyền ra từng tiếng trầm đục.

Giang Hàn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, thể nội khí huyết tuôn ra động, đồng thời lấy nguyên khí bảo vệ tạng phủ, tại toàn thân không ngừng chảy, bằng này cùng trọng trọng ao trọng áp đối kháng.

Một canh giờ. .

Hai canh giờ. .

Trọng ao trọng áp mạnh mẽ, so Giang Hàn tưởng tượng còn muốn lợi hại hơn, cơ hồ chỉ qua ba canh giờ, hấn khí lực liền gần như hao hết, leo ra trọng ao về sau, cả người gần như hư thoát, mồ hôi đầm đìa, lao đảo đi vào Huyết Trì.

Tại trong Huyết Trì hấp thu nửa giờ huyết khí về sau, Giang Hàn khôi phục khí lực, lần nữa đi đến trọng trọng ao, lấy trọng ao ao nước ma luyện tự thân thể phách.

Trong lúc này.

Tô Tử Yêu ngược lại là từ Độc Trì trong đứng lên qua một lần, nàng y phục toàn bộ bị Độc Trì ao nước ăn mòn sạch sẽ, nhưng lại lấy kỳ dị nguyên khí màu trắng bao phủ toàn thân, khi nguyên khí kia tiêu tán thời điểm, nàng đã thay đổi một thân quần áo.

Cũng không để ý tới Giang Hàn, nàng phảng phất biến cá nhân, cả người ở vào lạnh lùng bình thản trạng thái, đi ra Độc Trì về sau, liền trực tiếp tiến vào Huyết Trì tẩy luyện, sau đó lại Độc Trì.

"Ánh mắt ấy. ."

Tại Tô Tử Yêu tiếp tục tại Độc Trì trong tu hành thời điểm, Giang Hàn mở to mắt, trong đôi mắt hiện lên vẻ khác lạ, nhưng lại khẽ lắc đầu, cũng không có truy đến cùng, rất nhanh liền lần nữa nhắm mắt lại, tiếp tục tiến hành chính mình tu hành.

Nửa ngày thời gian trôi qua rất nhanh, Giang Hàn đã tại trọng ao cùng Huyết Trì ở giữa đi tới đi lui nhiều lần.

Trọng ao ma luyện, chẳng những nhượng hấn thể phách có cực kỳ ổn định tăng cường, bắp thịt toàn thân lần nữa sinh lâu một chút bên ngoài, cũng làm cho hấn nguyên khí trong cơ thể, trở nên tinh thuần một điểm.

Mà từ vừa mới bắt đầu, hần đóng tốt mã bộ tư thế về sau, cả người liền như là bị ép ở dưới ngọn núi, một ngón tay đều khó mà động đậy tình huống cho tới bây giờ, hần đã có thể chậm chạp tại trọng ao trong nước hồ vùng đầu nắm đấm, diễn luyện Thanh Huyền Học Viện Trụ Cột Quyền Pháp.

Không biết lúc nào, Tô Tử Yêu rời đi bí cảnh, mà Cố Tích Nhan từ lâu biến mất, bí cảnh Linh Trì trong, lại chỉ còn lại Giang Hàn một người.

Tại trọng ao trong nước hồ, chậm rãi đánh xong một bộ Trụ Cột Quyền Pháp về sau, Giang Hàn thôi động nguyên khí hộ thể, hít sâu một hơi, hướng về trọng ao chỗ sâu đi đến.

Trọng ao phạm vi cũng không lớn, nhưng dưới đáy lại như Phễu, càng đi trung ương liền càng sâu.

Tới gần biên giới vị trí, Giang Hàn cần ngồi xổm người xuống, mới có thể đem hơn phân nửa thân thể đều đắm chìm vào tại trong nước hồ, tới tiếp cận vị trí trung tâm, hần đứng thẳng người, ao nước cũng có thể đắm chìm vào đến cổ của hần.

Nơi này đã rất tiếp cận trung ương, mà từ ao nước bốn phương tám hướng truyền đến áp lực, càng là nặng nề thật không thể tin, nếu không có Giang Hàn tại biên giới chỗ đã đoán luyện hồi lâu lời nói, chỉ bằng vào thể phách bước vào nơi này, chỉ sợ mấy hơi thở, liền bị đè ép xương cốt đứt gãy, ngực bụng sụp đổ.

Mà cho dù là hiện tại, hần cũng cần thôi động nguyên khí hộ thể, mới có thể cùng này bốn phương tám hướng truyền đến nặng nề áp lực đối kháng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178: Độc Trì

Giang Hàn không tiếp tục hướng trọng trong ao đi, vị trí này đối với hần mà nói đã đầy đủ, bởi vì hần có thể tại bí cảnh trong thời gian tu luyện, đã còn thừa không có mấy, nhiều nhất còn có hai ngày.

Hần đầu tiên là dùng gần nửa canh giờ, thích ứng đề bạt một mảng lớn trọng áp, sau đó lại dùng tiếp cận hai canh giờ, khôi phục một bộ phận năng lực hành động, chậm chạp rời khỏi trọng ao.

Tại Huyết Trì tiếp tế một phen về sau, hần lần nữa trở lại trọng ao, đi đến trước đó vị trí, bắt đầu chậm chạp vùng vẫy treo lên Trụ Cột Quyền Pháp, một lần lại một lần diễn luyện.

Cứ như vậy.

Không sai biệt lắm lại qua nửa ngày thời gian, Giang Hàn thể phách lại có không nhỏ đề bạt, tính cả trước đó bước vào trọng trong ao trạng thái, hần cảm thấy mình gân cốt lực lượng ít nhất đề bạt tiếp cận một thành!

Bây giờ hần, thể phách lực lượng mạnh bao nhiêu?

Dù là không dựa vào nguyên khí, chỉ bằng vào lực cánh tay, hần đều có thể một kích đánh chết giống Hắc Lâu Lâu Chủ loại kia đẳng cấp thông mạch Vũ Sư, tại dạng này trên cơ sở, tăng lên một thành đều là cực kì khủng bố!

Bởi vì còn thừa thời gian chỉ có ngàn lẻ một điểm, thân thể của hần đã dần dần thích ứng trọng ao, tiếp tục tu luyện tuy nhiên cũng hữu hiệu quả, nhưng tất nhiên sẽ hạ xuống lời, Giang Hàn liền rời đi trọng ao, hướng đi trước đó bởi vì Tô Tử Yêu mà lách qua Độc Trì.

Không do dự, Giang Hàn trực tiếp liền nhảy vào qua.

Độc trong ao ẩn chứa, là một loại có cực mạnh Lực Ăn Mòn kịch độc, hoặc là nói là từ lời loại độc vật độc dịch tụ hợp mà thành, trong đó có không ít đều là kịch độc Linh Thực, Giang Hàn thậm chí có thể nhận ra trong đó một hai loại độc tố, đến từ loại kia Linh Thực.

Độc Trì cũng đồng dạng chia làm cận trọng Thâm ba cấp độ, tí ngoài rìa chỗ cận độc, nhan sắc đen như mực, nhìn qua rất là khủng bố, nhưng độc tính lại cũng không mãnh liệt, mà hướng trung ương đi, đi vào vị trí trung tâm, nơi này trùng độc liền hóa thành yêu điểm màu xanh biếc, nhìn qua tươi đẹp vô cùng.

Nơi này Linh Dịch trong, ẩn chứa kịch độc cùng ăn mòn năng lực, đủ để trong nháy mắt đem một vị Luyện Huyết Vũ Đồ, hóa thành hài cốt!

Mà tiếp tục hướng phía trước.

Tại độc kia trong ao chỗ, lại là bày biện ra một loại quý dị như giống như thanh thủy hình thái, nơi này Thủy Thanh triệt vô cùng, liếc một chút liền có thể nhìn thấy đáy ao, tựa hồ là không có đủ cái gì độc tính, nhưng trên thực tế nơi này độc tính ngược lại là lớn nhất!

Tô Tử Yêu trước đó tu luyện, cũng chỉ là tại Độc Trì Trung Bộ tu hành, cũng không đặt chân trung ương.

Tư tư! !

Giang Hàn bước vào Độc Trì trong nháy mắt, này Linh Dịch trong ắn chứa ắn mòn chi độc, liền cấp tốc xâm nhập Giang Hàn huyết nhục bên trong, muốn ắn mòn hần tạng phủ.

Trong cơ thể hần Viêm Dương nguyên khí, tại loại kịch độc này xâm nhập dưới, tự nhiên vận chuyển, ở trong cơ thể hần chảy đi một vòng, liền trực tiếp đem những cái kia xâm nhập thể nội độc dịch thiêu đốt hầu như không còn, không lưu mảy may.

]

Biên giới chỗ độc hiển nhiên là quá yếu.

Giang Hàn cũng không vội vã hướng trung gian đi, mà chính là khống chế nguyên khí trong cơ thể, đem xâm nhập thể nội kịch độc, chỉ đốt diệt một bộ phận lớn, lưu lại một phần nhỏ, mặc cho nó tại thể nội chảy xuôi.

Cái này một phần nhỏ kịch độc chỗ đến, Giang Hàn có thể cảm giác được rõ ràng, nơi đó huyết nhục truyền đến trận trận a-xít ngứa, không có cái gì đau đớn, nhưng rất nhanh liền mất đi tri giác.

Tư tư! !

Không qua sông lạnh thể phách chung quy là cường đại tới trình độ nhất định, thậm chí không cần Bất Tử Bất Diệt chi thể khôi phục năng lực kích phát, trong cơ thể hần khí huyết liền tự nhiên phun trào, cùng kịch độc đối kháng.

Viêm Dương nguyên khí có thể tùy tiện đốt diệt kịch độc, nhưng Khí Huyết Chi Lực lại chỉ có thể cùng giằng co đối kháng, mà tại loại này không ngừng giằng co trong đối kháng, Giang Hàn thân thể bắt đầu có rõ ràng tăng cường.

Trừ cái đó ra, thân thể của hần đối kịch độc Kháng Tĩnh, đề bạt lại là so thể phách thân thể nhanh hơn, cơ hồ mới quá khứ một canh giờ, Độc Trì biên giới vị trí cận độc, liền bị Giang Hàn thân thể hoàn toàn miễn dịch rồi.

Không cần thôi động nguyên khí đốt diệt, cũng không cần lấy Khí Huyết Chi Lực chống cự, những này cận độc đã không cách nào lại xâm nhập Giang Hàn thể nội, cho dù là Giang Hàn chủ động hấp thu, cũng sẽ bị hần mạnh mẽ huyết nhục thôn phệ tan rã, sau đó biến thành mồ hôi hàng ra ngoài thân thể.

Độc Trì biên giới cận độc, bình thường là cho Luyện Huyết Cảnh độc công tu luyện giả, làm tu hành chi dụng, rất dễ dàng liền đem miễn dịch, cũng hoàn toàn ở Giang Hàn trong dự liệu.

Xác định cái này cận độc đã đối với mình không có tác dụng về sau, Giang Hàn cất bước đi thẳng về phía trước.

Lộc cộc lộc cộc! !

Khi Giang Hàn đi vào này phiền nhân sắc tươi đẹp, nhìn xanh xanh đỏ đỏ, rất là làm người sợ hãi cùng khủng bố trúng độc khu vực lúc, phiền khu vực này Linh Dịch nhất thời vòng quanh Giang Hàn lộc cộc lộc cộc nổi lên, trong đó mạnh hơn xa cận độc loại kia độc tính, điên cuồng hướng Giang Hàn thể nội đánh tới.

Nơi này độc tính liền không dễ dàng như vậy tiêu trừ, cho dù là Giang Hàn điều động Viêm Dương nguyên khí, cũng vền vền chỉ là có thể cùng đối kháng, vô pháp dễ như trở bàn tay đem xóa bỏ.

"Hô."

Giang Hàn hô một hơi, chậm rãi nhắm mắt lại, khoanh chân ngồi xuống đến, vền vền lộ ra đầu ở bên ngoài, thôi động Viêm Dương nguyên khí, mượn nhờ Độc Trì Linh Dịch Thối Luyện Thể Phách.

Độc Trì thối luyện hiệu quả, so hần tưởng tượng trong còn mạnh hơn một chút, khó trách Tô Tử Yêu lại ở Độc Trì trong thối luyện thân thể, mà không phải qua Băng Trì trong lời trù.

Một canh giờ. . .

Hai canh giờ. . . Loading..

Có cực mạnh tính ắn mòn kịch độc, không ngừng xâm nhập Giang Hàn huyết nhục bên trong, lại không ngừng bị Giang Hàn thể phách cùng Viêm Dương nguyên khí tịnh hóa xóa bỏ.

Quá trình này không ngừng lặp lại, mà Giang Hàn thể phách cùng nguyên khí, làm theo đều tại chậm rãi đề bạt.

Trọn vẹn hao phí gần bảy tám canh giờ, Giang Hàn vừa rồi dần dần thích ứng mảnh này xanh xanh đỏ đỏ trúng độc, cho dù là không thôi động nguyên khí, chỉ bằng vào thể phách cũng có thể miễn cưỡng tới đối kháng.

Trước đó Tò Tù Yêu tại Độc Trì cùng Huyết Trì ở giữa, chỉ ít đi tới đi lui tầm mười lần, tu luyện đủ có một ngày rưỡi thời gian, hiển nhiên tại thể phách phương diện, so Giang Hàn là phải kém hơn không chỉ một bậc.

Từ Độc Trì trong đi ra, Giang Hàn đến máu trong ao bổ sung một phen khí huyết.

Đến lúc này, hắn đã không rõ lắm chính mình còn thừa bí cảnh Linh Trì thời gian tu luyện còn bao lâu, dù sao hắn không phải hình người Máy tính giờ, trong nội tâm chỉ có một thứ đại khái phán đoán, hắn là nhanh đến thời gian.

Hơi chân chờ một chút về sau, Giang Hàn vẫn là lần nữa bước vào Độc Trì, hướng trung ương đi đến.

...

Thanh Huyền Học Viện hậu sơn son sóc.

Phụ trách trông coi bí cảnh chấp sự, lẳng lặng đứng ở sương mù màu trắng bên ngoài, bỗng nhiên, này sương mù màu trắng một trận phun trào, một cái thông đạo nổi lên.

"Thời gian đến."

Hắn ở chỗ này trông coi đã đủ có hơn một tháng, trong lúc đó tới tới lui lui có người tiến vào, bất quá bây giờ, bí cảnh Linh Trì trong đã còn sót lại Giang Hàn một người.

Thực sự! Thực sự!

Mấy hơi thở về sau, sương mù màu trắng đem một người từ bí cảnh trong đẩy ra, chính là Giang Hàn.

Nhìn thấy Giang Hàn đi ra, này chấp sự vượt một chút chính mình rìa mép, hướng về phía Giang Hàn hữu hảo cười một tiếng, nói: "Đi ra? Không nghĩ tới người ngắn ngủi liền chờ đủ hai mươi ngày, lần này tu hành có thể có cái gì ngoài ý muốn?"

"Đắm chìm trong tu luyện quên thời gian, không nghĩ tới chỉ chớp mắt liền đã hai mươi ngày, ngược lại là muốn lại nhiều tu luyện chút thời gian đây."

Giang Hàn cười yếu ớt đáp lại một câu, khẽ vuốt cằm về sau, liền quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Chỉnh Lý

Giang Hàn tại tu vi chỉ có Thông Mạch Cảnh tiểu thành thời điểm, dùng qua một cái Tụ Nguyên Đan, cho dù là có Bồi Nguyên Đan phụ tá tình huống dưới, luyện hóa hiệu quả cũng không phải là rất lý tưởng.

Mà rời đi bí cảnh Linh Trì về sau, Giang Hàn lại mua hai cái Tụ Nguyên Đan, trở lại phòng bế quan về sau phục dụng luyện hóa, hiệu quả chắc chắn là có tăng lên cực lớn.

Thông Mạch Cảnh tiểu thành thời điểm, nguyên khí trong cơ thể vô luận là chất vẫn là lượng, khoảng cách chân nguyên đều chênh lệch quá lớn, luyện hóa Tụ Nguyên Đan chẳng những muốn hao phí không nhỏ tinh lực, mà lại quá trình bên trong sẽ còn lãng phí rất nhiều được lực.

Nhưng bây giờ.

Hắn tu vi khoảng cách Thông Mạch Cảnh viên mãn chỉ kém một bước, nguyên khí trong cơ thể đã không phải trước đó chỗ có thể sánh được, thậm chí đã cực kỳ tiếp cận Chân Nguyên Chi Lực, luyện hóa tự nhiên là làm ít công to.

Bảy ngày sau đó, luyện hóa hai cái Tụ Nguyên Đan Giang Hàn, nguyên khí trong cơ thể đã tăng lên tới bảy đường kinh mạch chỗ có thể chứa đựng cùng gánh chịu cực hạn.

"Cái này Bồi Nguyên Đan. . . Vẫn là không lưu đi."

Do dự một chút, Giang Hàn vẫn là đem sau cùng một cái Bồi Nguyên Đan lấy ra.

Đây đã là quả thứ tư Bồi Nguyên Đan, được hiệu so với quả thứ ba còn phải lại giảm xuống một nửa, không qua sông lạnh luôn luôn là thà có hơn không, nhất là về mặt tu vi, căn cơ tự nhiên là càng vững chắc càng tốt, tại cực hạn phía trên nếu là có thể lại đề thăng một điểm, chỗ tốt tất nhiên là cực lớn.

Đem sau cùng một cái Bồi Nguyên Đan ăn vào, Giang Hàn vận chuyển nguyên khí, bao trùm nó bên trong được lực luyện hóa, sau đó liền trực tiếp lấy Lôi Hỏa Nguyên Khí làm trung tâm, hướng về một đầu cuối cùng kinh mạch đánh tới.

Răng rắc! Răng rắc! ! !

Phảng phất thứ gì vỡ vụn thanh âm, tại Giang Hàn đáy lòng vang lên, một đầu cuối cùng kinh mạch bên bĩ trình độ tủng nhưng đã cực cao, nhưng nhưng vẫn bị Giang Hàn mạnh mẽ nguyên khí cứ thế mà xông mở.

Ông! !

Tám đường kinh mạch tất cả đều quán thông, Giang Hàn chỉ cảm thấy tựa như trước mắt sau cùng một khối mê vụ cũng bị để lộ, hắn có khả năng cảm giác được thiên địa nguyên khí, một mực kéo dài ra mấy chục trượng bên ngoài.

Thậm chí hắn không cần dựa vào lỗ tai cùng thính giác, chỉ bằng vào đôi thiên địa nguyên khí cảm giác, liền có thể cảm giác được tại trong một phòng khác trong Giang Tuyết tiếng hít thở.

Những này vền vền chỉ là đối ngoại cảm giác biến hóa.

Giang Hàn thể nội biến hóa càng thêm cực đại, bát mạch tất cả đều quán thông về sau, cùng đan điền triệt để hợp thành hạp nhất, nguyên khí tại tám đầu kinh mạch bên trong du tẩu, liền phảng phất huyết dịch tại trong mạch máu bên trong, đi khắp toàn thân, lại không bất kỳ trở ngại nào.

Không đề cập tới nguyên khí đề bạt, vền vền nói cái này bát mạch tất cả đều quán thông, tạo thành Viên Mãn Chi Cảnh, có thể phát huy ra vũ kỹ uy lực, liền so Thất Mạch thời điểm đề bạt một mảng lớn!

Linh giai vũ kỹ, kinh mạch đã thông càng nhiều, chỗ có thể phát huy ra uy lực cũng lại càng lớn, khi bát mạch đủ thông thời điểm, cũng chính là Linh giai vũ kỹ phát huy đến trước mắt cực hạn uy lực thời điểm.

]

Bây giờ Giang Hàn, nếu là lại thi triển Nộ Lôi Kích, so với đột phá trước đó, ít nhất phải đề bạt ba phần uy lực!

"Rốt cục. . . Thông Mạch Cảnh viên mãn."

Giang Hàn một bên vững chắc lấy chính mình tu vi, một bên từ từ mở mắt, toàn thân trên dưới đều có một loại nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly cảm giác.

Tám đường kinh mạch tất cả đều quán thông, đã cảm thấy giống như thân thể lập tức nhẹ lơi, thể nội trở ngại tạp chất diệt hết, hô hấp đều trở nên còn như mây khói đồng dạng thư sướng.

Nửa ngày sau.

Giang Hàn tu vi triệt để vững chắc, hắn nguyên khí trong cơ thể không hề cần dùng ý niệm khống chế, liền tự hành tại tám đầu kinh mạch bên trong vừa đi vừa về vận chuyển.

Nói cách khác, hắn muốn kích phát ra toàn lực ứng phó nhất kích, cơ hồ không cần lại hao phí thời gian nào, trực tiếp liền có thể thúc phát ra tới, không có bất kỳ cái gì trì hoãn.

Bây giờ hắn, nếu là gặp lại đã từng đánh lén qua hắn cái kia Tụ Nguyên Vũ Sư, Giang Hàn có tự tin đem hắn đầu đầu cho đập nát!

"Về sau đan dược, cũng phải triệt để đổi thành Tụ Nguyên Đan."

Trước đó luyện hóa Tụ Nguyên Đan, hiệu quả liền đã đủ không sai, bây giờ đột phá Thông Mạch Cảnh viên mãn, tự nhiên là muốn lấy Tụ Nguyên Đan vì bình thường tu luyện chủ yếu đan dược.

Bất quá 3,200 Thanh Huyền điểm một cái, cái giá tiền này vẫn là rất khủng phò, nhưng mà này còn là Thanh Huyền học viện nội bộ giá thấp đan dược, nếu là ở ngoại giới, một cái chỉ sợ có thể bán được bốn ngàn trở lên!

Tu vi càng cao, muốn muốn tăng lên, tiêu hao lại càng lớn.

Cái thể giới này vô giả, liền như là một tòa tháp cao một dạng, từ dưới đi lên càng ngày càng ít, Vũ Sư số lượng xa so với Vũ Đồ ít hơn nhiều, nhưng sở hữu Vũ Sư cộng lại tiêu hao, lại cùng Vũ Đồ tổng thể cộng lại, không sai biệt bao nhiêu.

"Đi trước cầm Linh Binh, lại đi mua đan dược."

Giang Hàn đứng lên, rồi đi phòng bế quan.

. . .

Thần Binh Đường.

Giang Hàn tới về sau, rất nhanh liền nhìn thấy chính mình Xích Viêm Vãn Thiết kích.

Loading...

Bây giờ Xích Viêm Vãn Thiết kích, trải qua một lần tinh luyện về sau, cùng trước đó đã có một chút khác biệt, hình thái không có quá đại biến hóa, nhưng bề ngoài lại tựa như dát lên một tầng Âm Quang.

Trước đó Xích Viêm Vãn Thiết kích, toàn thân đỏ thẫm, một nhìn qua liền cảm giác có loại cháy bỏng chỉ ý, mà bây giờ nó, lại là phong mang nội liễm, mặt ngoài hiện ra u hào quang màu đỏ, mê người mà thâm thúy.

"Số tiền kia hoa cũng không thua thiệt."

Giang Hàn cầm lấy Xích Viêm Vãn Thiết kích, ước lượng đo một cái, phát giác được nó trọng lượng so với trước đó có một chút gia tăng, hẳn là có một ngàn năm trăm cân khoảng chừng.

Trừ cái đó ra, hẳn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, quán chú đến báng kích bên trong nguyên khí, cũng là thượng hạ du động tự nhiên, so với trước đó thiếu một phần không lưu loát trở ngại, nhiều một phần linh hoạt.

Đồng thời.

Giang Hàn cũng có thể rõ ràng cảm thấy được, tinh luyện qua Xích Viêm Vãn Thiết kích, nó trình độ chắc chắn cũng đề bạt một mảng lớn, nếu là gặp lại trước đó tại Thanh Huyền băng chi thời chiến tranh cùng Mộ Thiên Sơn đối chiến loại tình huống đó, cho dù là bị đối phương âm Thủy chi lực tập kích, cũng sẽ không xuất hiện bất luận cái gì mài mòn.

Xem như một thanh Hạ Phẩm Linh Binh, nó đã không sai biệt lắm tăng lên tới nó có khả năng đề bạt cực hạn.

Hơi có vẻ hài lòng đem Xích Viêm Vãn Thiết kích thu hồi về sau, Giang Hàn hướng về phía Thần Binh Đường chấp sự nói lời cảm tạ một câu, liền rời đi Thần Binh Đường, thẳng đến Thanh Huyền học viện nội bộ cửa hàng.

Bởi vì tinh luyện Xích Viêm Vãn Thiết kích tốn hao 10 vạn Thanh Huyền điểm, Giang Hàn đã đem sở hữu Tinh Tệ Từ Tinh Tệ đều đổi lấy thành Thanh Huyền điểm, bây giờ còn thừa lại, không sai biệt lắm chỉ có sáu bảy vạn số lượng.

Số lượng này, thả cho đồng dạng Luyện Huyết Cảnh Vũ Đồ mà nói, đó là đầy đủ một năm trở lên tiêu hao, nhưng đối Giang Hàn mà nói, vền vẹn chỉ đủ 20 mai Tụ Nguyên Đan mà thôi.

Tụ Nguyên Đan hẳn không sai biệt lắm ba ngày liền có thể luyện hóa hết một cái, coi như cũng chính là hai tháng vốn liếng, không thể không nói tu vi càng cao, muốn muốn tiếp tục đề bạt, tiêu hao liền còn giống như cái động không đáy.

Rất nhiều thiên phú tư chất còn có thể người, tu vi đình trệ tại Thông Mạch Cảnh, cũng không phải là bọn họ tư chất không đủ đột phá không Tụ Nguyên, mà là bởi vì cũng không đủ tư nguyên.

Đi vào Thanh Huyền trong học viện vụ đường, Giang Hàn duy nhất một lần mua xuống mười cái Tụ Nguyên Đan.

Hắn còn lại tích súc, cũng lập tức tiêu tốn một nửa, tốt ở thời điểm này, Thanh Huyền băng thứ nhất khen thưởng cũng đã phát hạ đến, lập tức cho hắn bổ sung 10 vạn Thanh Huyền điểm, cũng không về phần lập tức lâm vào giệt gấu và vai tình trạng.

Trừ cái đó ra, xem như Thanh Huyền băng thứ nhất, có khả năng cầm tới Phong Linh châu cùng Bạo Linh châu, cũng rốt cục đưa đến trong tay hắn.

Phong Linh châu cùng Bạo Linh châu, ban đầu đều chỉ chuẩn bị một khóa, bởi vì chẳng ai ngờ rằng sẽ xuất hiện ngang tay cùng đặt song song thứ nhất tình huống, mà sau cùng phát xuống khen thưởng thời điểm, Phong Linh châu cùng Bạo Linh châu vẫn là ra tay trước cho Thân Đồ Trảm, dù sao Thân Đồ Trảm chẳng mấy chốc sẽ rời đi Thanh Huyền Học Viện.

Cái này hơn một tháng thời gian, rốt cục lại lấy ra hai cái.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Tiệc Nuối

Tiếp nhận Nội Vụ Đường chấp sự cẩn thận từng li từng tí đưa qua một cái hộp gỗ, Giang Hàn nhẹ nhàng mở ra, nhất thời liền nhìn thấy hai cái nhãn cầu đại hạt châu nhỏ, một xanh một tím, để đặt tại hộp gỗ hai bên trái phải.

"Thanh sắc viên châu, là Phong Linh châu, ẩn chứa lực lượng kích phát ra đến , có thể tới Đan Nguyên Vũ Vương nhất kích, từ sắc thì là Bạo Linh châu, có thể kích phát ra sánh ngang Vũ Vương nhất kích lực lượng."

"Cái này hai cái Linh Châu, kích phát phương pháp đều rất đơn giản, chỉ cần rót vào một tia nguyên khí, sau đó ném ra là được rồi. . . Nhớ lấy không muốn ném thử, một khi rót vào nguyên khí liền sẽ kích phát, không thể nghịch chuyển."

Nội Vụ Đường chấp sự gặp Giang Hàn tiếp nhận hộp gỗ, ở một bên nghiêm nghị ngưng trọng giới thiệu.

"Đa tạ dạy bảo."

Giang Hàn gật gù đầu, trên mặt cũng là lộ ra một tia chú ý cẩn thận, cái này hai cái Linh Châu đối với hắn mà nói cũng là ý nghĩa không nhỏ, Phong Linh châu chính mình tuy nhiên không cần đến, nhưng có thể cho nhà mình tiểu muội.

Về phần Bạo Linh châu, tuy nói nó phóng thích phương thức quá khô khan , bình thường người trong thực chiến rất khó dùng nó đánh tới một vị Hóa Cương Vũ Sư, lại càng không cần phải nói diệt sát đối phương.

Nhưng Giang Hàn lại khác.

Hắn có thể bằng vào lấy mạng đổi mạng phương thức, cưỡng ép ngành xông, thậm chí ôm đối phương cùng một chỗ tiếp nhận Bạo Linh châu oanh kích, như thế đến nay, liền xem như Hóa Cương viên mãn Vũ Sư, sơ sót một cái cũng phải trọng thương ngã gục thậm chí bị trực tiếp diệt sát!

"Còn lại mười hai vạn Thanh Huyền điểm, tu luyện tiêu hao ngược lại là đủ, nhưng ta còn thiếu một môn kích loại Linh giai vũ kỹ, mà lại Học Viện Vũ Kỹ Các bên trong còn không có, coi như dùng Thanh Huyền điểm mua sắm cũng mua không được."

Rời đi Nội Vụ Đường về sau, Giang Hàn tính toán một trận, sau cùng lắc đầu.

Vẫn là trước đem Nộ Lôi Kích tầng thứ ba ngoại công luyện thành, sau đó lại qua xông vào một lần Thanh Huyền tháp, hắn là còn có thể cảm tới không ít Thanh Huyền điểm, vì về sau tấn thăng Tụ Nguyên tiêu hao chuẩn bị sớm.

Đối với hắn mà nói, đột phá Tụ Nguyên Vũ Sư, cũng không có cái gì quá đại nạn độ, nhưng nếu là muốn tại đột phá đồng thời, ngưng tụ ra phẩm chất cực cao chân nguyên, này liền cần một số linh dược đan dược phụ tá.

Chân nguyên đan chính là Tới Hạ Đẳng đan dược, còn lại một số đặc thù linh dược, như Ngưng Nguyên hoa, luyện Nguyên quả chờ một chút, đều là Thượng Giai phụ tá linh dược, mà lại hắn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, nếu là có thể lấy tới một khối Liệt Dương thạch hoặc là Tinh nguyên thạch, cũng là cực giai.

Những này tính toán, mười mấy Vạn Thanh huyền điểm còn chưa đủ.

...

Thanh Huyền Học Viện, Thanh Huyền tháp.

Bởi vì đã tới gần một giới cuối cùng mặt, nơi này cơ hồ mỗi ngày đều có người vây tụ, xông Thanh Huyền tháp nhân số lượng đông đảo, ngẫu nhiên xuất hiện một vị phong vân nhân vật, đều sẽ khiến đại lượng người hội tụ tới.

Giờ này khắc này, Thanh Huyền ngoài tháp liền tụ lại đại lượng người, chỉ gặp này Thanh Huyền tháp bên trên, tầng thứ sáu tầng thứ mười đều có quang mang đang lóe lên, hiển nhiên xông tháp không chỉ một người.]

Thanh Huyền tháp tới cao, hết thảy 24 Tầng.

Mà liền tại không ít người xa nhìn Thanh Huyền tháp thời điểm, trên đó cực cao hơn một tầng, đột nhiên lóe lên một đường bạch sắc quang mang, giống như vàng sáng, ở trên bầu trời một cái lượn vòng đầy ra.

Quang mang này rất là loá mắt, dù là tại cực xa địa phương, cũng có thể trông thấy.

"Cái này. . ."

"Là thứ hai mươi tầng! Lại có thể có người xông qua thứ hai mươi tầng? !"

Nhìn qua này Thanh Huyền tháp nhấp nháy quang mang, không riêng gì Thanh Huyền ngoài tháp mọi người một mảnh xôn xao, liền liền khoảng cách so sánh xa một chút người, xa xa trông thấy Thanh Huyền tháp quang mang, cũng không khỏi đến lộ ra chấn kinh chi sắc.

Xông đến Thanh Huyền tháp 20 Tầng trở lên, mỗi xông qua một tầng, đều sẽ có cực kỳ tia sáng chói mắt đầy ra, theo nói nếu là có thể xông đến tầng cuối cùng, càng là có thể kinh động toàn bộ Thanh Huyền Học Viện!

Chú ý tới Thanh Huyền tháp bên trên, không tầm thường quang mang về sau, không ít người nghe theo gió mà đến, mà tại đến Thanh Huyền ngoài tháp về sau, bọn họ rốt cuộc biết là ai đang xông Thanh Huyền tháp.

"Là trưởng Tôn sư huynh, hấn đã đột phá Tụ Nguyên sao? !"

"Hấn là còn không có, bắt quá coi như không có đột phá Tụ Nguyên, có thể xông qua Thanh Huyền tháp thứ hai mươi tầng, trưởng Tôn sư huynh thực lực, tại Thông Mạch Cảnh bên trong chỉ sợ cũng là có một không hai cùng giai, không so với Tiền Giang Hấn sư huynh cùng thân Đồ sư huynh kém."

Nhìn qua Thanh Huyền tháp thứ hai mươi một tầng, này thật lâu không tàn đi hết quang mang, không ít người đều là tâm thần chấn động động không ngừng, đối bọn hấn mà nói, đây chính là một cái khó mà nhìn theo bóng lưng độ cao.

"Không biết trưởng Tôn sư huynh có thể hay không xông qua thứ hai mươi một tầng."

"Khó, trưởng Tôn sư huynh nếu là không có đột phá Tụ Nguyên, chỉ sợ không có khả năng xông qua thứ hai mươi một tầng, Hoàng Đình sư huynh trước đó không lâu đột phá Tụ Nguyên, cũng chỉ là khó khăn lắm xông qua thứ hai mươi một tầng mà thôi."

Có người lắc đầu nói.

Quả thật đúng là không sai, tại sau một lát, Thanh Huyền tháp thứ hai mươi một tầng bên trên, một thân ảnh bị bắn ra đến, phiêu nhiên rơi xuống nơi xa, cũng không ngừng lại, trực tiếp liền rời đi.

"Quả nhiên dừng bước tại 21 Tầng, bắt quá cũng rất lợi hại đáng sợ, gần với Hoàng Đình sư huynh cùng thân Đồ sư huynh. . ." Có nhân vọng lấy đạo thân ảnh kia, hơi có vẻ kính sợ mở miệng.

Bên cạnh một người kinh ngạc nói: "Nếu là ta nhớ không lầm lời nói, thân Đồ sư huynh tại Thanh Huyền tháp, giống như cũng dừng bước tại thứ hai mươi một tầng a?"

Lời vừa nói ra, bên cạnh mấy cái người nhất thời cùng nhau xùy cười rộ lên. Loading... Loading...

"Người những ngày này đều đang bế quan? Không biết thân Đồ sư huynh sớm đã đột phá Tụ Nguyên, tại mười ngày trước liền xông qua Thanh Huyền tháp Chương 22 Tầng a!"

"22 Tầng? ! Này khoảng cách tầng thứ hai mươi bốn, chẳng phải là chỉ thiếu chút nữa!"

Người kia nghe vậy, lộ ra một vòng chấn kinh chỉ sắc.

Bên cạnh một người cười một trận, lại không khỏi lộ ra một tia ngưỡng mộ cùng cảm thán chỉ sắc, nói: "Thân Đồ sư huynh thực lực, chúng ta là chỉ có thể ngưỡng mộ, đáng tiếc cũng là thân Đồ sư huynh, đều không có thể xông qua tầng thứ hai mươi ba, nhìn một chút này tầng thứ hai mươi bốn đến tột cùng là cái gì quang cảnh."

Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi bốn đến tột cùng là cái gì, cho tới nay đều là một cái bí ẩn, bởi vì cực ít có người có thể xông đến tầng kia, vài chục năm thậm chí mấy chục năm, mới có thể xuất hiện một vị, mà có thể xông đến tầng kia người, đều không có đối ngoại lộ ra tầng kia tình huống.

...

Tại Thanh Huyền tháp cách đó không xa, Thân Đồ Trảm cổng Trảm Đạo, cầm trong tay một bầu rượu, lộc cộc lộc cộc rót một thanh, nhìn lấy Trường Tôn Hoàng bị thứ hai mươi một tầng trận pháp bắn ra đến, hơi hơi nhếch miệng.

"Không có có thể đột phá Tụ Nguyên a, xem ra cũng cứ như vậy a."

"Giang Hấn hấn là cũng đột phá không Tụ Nguyên, cái này cuối cùng mặt thời khắc, muốn lại giao phong một trận, xem ra là không có cái gì thời cơ rồi."

Hấn trong đôi mắt hiện lên một tia tiếc nuối, chợt cười lớn một tiếng, lại sau khi ực một hớp rượu, sau đó cổ tay rung lên, đem rượu ầm thu vào Hư Không Giới bên trong, đứng dậy, quay người đi xa.

...

Cùng một thời gian.

"20 Tầng, không có có thể đột phá Tụ Nguyên a, chung quy là so ta cùng Thân Đồ huynh kém một bậc."

Khoảng cách Thanh Huyền tháp không xa một chỗ biệt viện, Hoàng Đình xa nhìn Thanh Huyền tháp, gặp thứ hai mươi một tầng từ đầu đến cuối không có sáng lên, chờ sau một hồi, cuối cùng lắc đầu.

Hấn phủ sờ một chút trên bàn một đôi thạch giản, trong đầu quanh quẩn qua Thân Đồ Trảm, Giang Hấn cùng Trường Tôn Hoàng các loại người thân ảnh.

Tuy nói hấn đã đột phá Tụ Nguyên, nhưng đã từng đối thủ bên trong, Thân Đồ Trảm như cũ ngự trị ở bên trên hấn, mà Trường Tôn Hoàng như trước đang hấn phía dưới, không có bất kỳ biến hóa nào.

Chỉ có Giang Hàn, cho đến nay không có tới xông qua Thanh Huyền tháp, chiến tích còn giống như dừng lại tại mười mấy tầng, vô pháp lấy ra so sánh, ngược lại là một kiện việc đáng tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Lại Xông Thanh Huyền Tháp

Thanh Huyền ngoài tháp.

Tại Trường Tôn Hoàng rời đi về sau, một số vây tụ ở chỗ này người, cũng đều nhao nhao chuẩn bị rời đi, nhưng cũng không lâu lắm, nơi này liền lại truyền tới từng đợt kinh hô thanh âm.

"Là Mộ Thiên Sơn sư huynh! Hắn cũng tới xông Thanh Huyền tháp."

"Thanh Huyền bằng mười vị trí đầu chư vị sư huynh, hôm nay giống như đã tới ba người đi, xem ra thật sự là đều phải rời Thanh Huyền Học Viện."

Nhìn qua gánh vác trường thương màu xám Mộ Thiên Sơn, nhanh chân bước vào Thanh Huyền trong tháp, đám người rối loạn tung bùng, rất nhanh liền lại có không ít người vây tụ mà đến.

Cuối cùng, Mộ Thiên Sơn xông qua Đệ Thập Cửu Tầng, dừng bước tại thứ hai mươi tầng, so với lần trước thành tích muốn tốt một cái cấp độ, nhưng so với Trường Tôn Hoàng như cũ có chỗ không kịp.

"Nhớ không lầm lời nói, bây giờ Thanh Huyền bằng mười vị trí đầu, giống như cũng chỉ có Cố sư tỷ cùng Tô sư tỷ cùng sông Hàn sư huynh ba người, không có tới xông qua Thanh Huyền tháp đi."

"Ừm, Mộ sư huynh lần này nhân vật, đã toàn bộ xông qua."

Nhìn lấy Mộ Thiên Sơn rời đi Thanh Huyền tháp, hội tụ tại Thanh Huyền ngoài tháp mọi người lẫn nhau nói nhỏ.

"Không biết sông Hàn sư huynh cùng Cố sư tỷ bọn họ, có thể xông đến bao nhiêu tầng, bất quá bọn hắn không cần rời đi Thanh Huyền Học Viện, có thể sẽ không đến xông Thanh Huyền tháp."

Có người suy tư sau khi, không khỏi lắc đầu.

Nhưng mà.

Cơ hồ liền trong khi mọi người bàn luận sau, cách đó không xa đột nhiên lại là một trận xôn xao lan truyền lớn.

Tại cái hướng kia, người mặc mặc áo vải Giang Hàn, chậm rãi cất bước đi tới, hắn không có từ đám người phía trên trực tiếp phóng qua qua, nhưng cùng nhau đi tới, hai bên người đều là nhao nhao nhường đường.

"Là sông Hàn sư huynh!"

"Sông Hàn sư huynh đến xông Thanh Huyền tháp!"

Nhìn thấy Giang Hàn thân ảnh, không ít người nhao nhao thần sắc chấn động.

Mà cách đó không xa chính định lúc này rời đi Mộ Thiên Sơn, cũng không nghĩ tới gặp được Giang Hàn xông tháp, bước ra tốc độ dừng lại, quay đầu nhìn qua, trong đôi mắt khác thường sắc hiện lên.

Giang Hàn tại Thanh Huyền bằng chỉ thời chiến tranh, thực lực là mạnh hơn hắn một mảng lớn, nhưng bây giờ hắn, đã khai mở đến sáu đường kinh mạch, liền Đệ Thập Cửu Tầng đều khó khăn lắm vượt qua.

]

Hắn ngược lại là muốn nhìn một chút, Giang Hàn trong khoảng thời gian này đề bạt có bao nhiêu.

Giang Hàn xông Thanh Huyền tháp tin tức, rất nhanh hướng về bốn phương tám hướng truyền lại mà đi, Thân Đồ Trảm cùng Hoàng Đình bọn người cấp tốc biết việc này, mặc dù không có đặc địa chạy tới, nhưng cũng đều nhao nhao nhìn về phía Thanh Huyền tháp phương hướng, thần sắc trịnh trọng, lộ ra vẻ chú ý.

...

"Rất lâu không có tới xông Thanh Huyền tháp, không biết lần này có thể cảm tới bao nhiêu Thanh Huyền điểm."

Giang Hàn đã thành thói quen ở vào chúng nhân chú mục phía dưới, cũng không có lộ ra biểu tình gì, vượt qua mọi người về sau, liền trực tiếp bước vào Thanh Huyền trong tháp.

Thanh Huyền tháp phía trước mấy tầng, cơ hồ là bề gãy nghiền nát, liền trực tiếp nghiền ép mà qua, những ảo tưởng đó hóa đi ra Đoán Thế cảnh cùng Thối Cốt Cảnh vô giả, bị trong cơ thể hấn tán mất ra Viêm Dương nguyên khí đè ép, liền trực tiếp tan tác vỡ nát.

Ông! Ông! Ông! !

Tại Thanh Huyền ngoài tháp, nghe theo gió mà đến mọi người, cơ hồ liền thấy này Thanh Huyền tháp quang mang, lấy cực nhanh tốc độ, một tầng liền tiếp một tầng, cấp tốc cất cao đến tầng thứ mười một.

Tốc độ này cũng không nhượng ngoài tháp mọi người đến cỡ nào giật mình, bởi vì lúc trước Mộ Thiên Sơn, cũng là lấy không sai biệt lắm tốc độ một đường nghiền ép tiến lên.

"Tầng thứ mười hai hẳn là có người đi, lấy sông Hàn sư huynh thực lực, tầng mười lăm trước đó chỉ sợ động liên tục tay đều không cần, liền có thể quét ngang mà lên."

Nhìn lấy Thanh Huyền tháp trận pháp màn sáng tại tầng thứ mười một dừng lại, có người thoáng kỳ quái mở miệng, còn bên cạnh sớm hơn người tới, thì là gật gật đầu, biểu thị tầng thứ mười hai xác thực có người.

Cũng không lâu lắm, đang xông tầng thứ mười hai người kia cuối cùng không thể xông qua tầng thứ mười hai, bị trận pháp cho bắn ra đến, mà đang bị ngăn ở tầng thứ mười một Giang Hàn, cũng rút cục đạp vào tầng thứ mười hai, sau đó lại là một đường quang mang chớp liên tục.

Tầng mười hai. . .

Thập Tam Tầng. . .

Thập Tứ Tầng. . .

Cơ hồ là không có bất kỳ cái gì dừng lại, tựa như vừa đi lên liền trực tiếp thông quan, quang mang kia một đường lấp lóe đến tầng 15, mới rút cục ngừng dừng một cái.

"Có thể hơi chống cự một hai a."

Vào lúc này tầng 15 phía trên, trận pháp trong ảo cảnh, Giang Hàn chính đứng chấp tay, từ trong cơ thể hấn kích phát ra đến Viêm Dương nguyên khí, hướng về bốn phương tám hướng gào thét nghiền ép.

Loading...

Mà tại này bành trướng Viêm Dương nguyên khí trong, hai tên tu vi đạt tới Thông Mạch Cảnh tiểu thành Thanh Y vô giả thân hình chặt vật, dù là liều mạng phóng thích nguyên khí, cũng vô pháp tới Giang Hàn tùy ý bộc phát ra lực lượng.

Cuối cùng

Hai tên Thanh Y vô giả tại Giang Hàn Viêm Dương nguyên khí nghiền ép phía dưới, thân ảnh tán loạn, mà tầng 15 huyền cảnh cũng cấp tốc chôn vùi biến mất.

Trước mắt hình ảnh nhất chuyển, lần nữa trở lại Thanh Huyền trong tháp trống rỗng trảng cảnh, Giang Hàn ngẩng đầu nhìn về phía thông hướng Đệ Thập Lục Tầng thông đạo, cất bước đi qua.

"Trận Pháp Chi Lực. . ."

Trước đó đến xông Thanh Huyền tháp, mặc dù biết nơi này là từ trận pháp hoàn cảnh tạo thành, toàn bộ Thanh Huyền tháp mỗi một khối đá, khả năng đều khắc linh văn, bố trí trận pháp, nhưng Giang Hàn lại không cách nào cảm giác được.

Mà bây giờ, tu vi đã đạt tới Thông Mạch Cảnh viên mãn hấn, rút cục có thể tương đối rõ ràng cảm nhận được Thanh Huyền trong tháp trận pháp huyền cảnh tồn tại.

Trận pháp này huyền cảnh, trên thực tế liền là một loại tụ lại giữa thiên địa âm chi nguyên khí, đồng thời tiến hành khống chế, làm cho hình thành huyền cảnh một loại thủ đoạn, Giang Hàn cẩn thận cảm giác một chút này tràn ngập tại trận pháp ở giữa âm chi nguyên khí, nhưng lại lộ ra đăm chiêu biểu lộ.

Tuy nói hấn không hiểu trận pháp, nhưng Âm Hư dương thực vẫn là hiểu biết.

Trận pháp này bên trong, chỉ có cực kỳ duy nhất một loại Âm Thuộc Tính nguyên khí tồn tại, hiển nhiên là chỉ có chế tạo huyền cảnh cái này một loại công năng, như là đồng thời tồn tại Âm Dương, hoặc là tồn tại Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ các loại thuộc tính ngũ hành, loại kia trận pháp liền muốn càng

cao cấp một số, có huyền cảnh đồng thời còn có thể có chánh thức sát phạt thủ đoạn.

Hắn đi vào Đệ Thập Lục Tầng, lần nữa khoanh chân ngồi xuống.

Ông!

Giang Hàn rất lợi hại cảm giác được rõ ràng, tại hắn ngồi nháy mắt sau đó, bao phủ Thanh Huyền tháp Đệ Thập Lục Tầng âm ào tưởng nguyên khí bỗng nhiên phun trào, trong nháy mắt đem cả người hắn bao vây lại.

Mà liền là sau đó một khắc, trước mắt hắn thế giới đột nhiên biến đổi, hóa làm một cái cự đại lôi đài, bốn tên tân mạt ra Thông Mạch Cảnh tiểu thành khí tức vô giả, xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Cái này Thanh Huyền tháp trận pháp, hắn là chỉ là đơn thuần thí luyện chỉ dụng, nếu là loại kia chánh thức dùng để mê hoặc tâm thần con người Huyền Trận, chỉ sợ không dễ dàng như vậy bị trực tiếp phát giác."

"Đến ta bây giờ tầng thứ, trận pháp loại vật này, đoán chừng hội thường xuyên tiếp xúc đến, nhất là những Khốn Nhân đó Huyền Trận loại hình, nhất định phải chú ý cẩn thận một số."

Giang Hàn trong lòng thì thảo một câu.

Có thể cảm giác được trận pháp phát động, cơ hồ liền là kẻ ngu đều đoán ra, cái kia Thanh Huyền trong tháp Bồ Đoàn chính là trận pháp hạch tâm, mà chánh thức dùng để vây khốn địch nhân Huyền Trận thậm chí sát trận, hiển nhiên sẽ không như thế rõ ràng đem trận pháp hạch tâm bày ra đến, coi như phát động cũng khẳng định là trong lúc vô hình phát động.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 182: Một Đường Quét Ngang

Bốn tên Thanh Y vô giả, biểu lộ ngốc trẻ mà bảo thủ, tại dừng lại một cái hô hấp về sau, liền cùng nhau hướng về Giang Hàn phát động công kích, riêng phần mình vung ra nhất chương.

Giang Hàn nhìn cũng không nhìn, trở tay nhất chương vượt trên.

Oanh! !

Viêm Dương nguyên khí còn như sóng biển, vượt ngang một trượng, gào thét bạo phát.

Này bốn tên Thanh Y vô giả phóng xuất ra công kích, tại Giang Hàn một dưới lòng bàn tay, giống như một chiếc thuyền con rơi tại sóng to gió lớn phía trên, trong nháy mắt liền triệt để lật úp, bị Giang Hàn nghiền ép mà qua.

Bốn tên Thanh Y vô giả thân thể, đều là tại Giang Hàn một chương này phía dưới, trực tiếp Băng Diệt tán loạn, mà trước mắt huyền cảnh, cũng là trong nháy mắt, hoàn toàn biến mất.

"Đệ Thập Lục Tầng là bốn tên thông mạch tiểu thành, phía trên kia Đệ Thập Thất Tầng, hắn là thông mạch đại thành đối thủ, dạng này vòng xuống tới lời nói, thứ hai mươi một tầng chính là Tụ Nguyên Vũ Sư?"

Diệt sát bốn tên Thanh Y vô giả, thông quan Đệ Thập Lục Tầng về sau, Giang Hàn trong đôi mắt ánh sáng nháy lấp lóe, lại là lộ ra một tia chiến ý.

Tuy nhiên hắn biết mình bây giờ thực lực, tuyệt không kém hơn đồng dạng Tụ Nguyên Vũ Sư, nhưng hắn vẫn là muốn cùng Tụ Nguyên Vũ Sư đo sức một phen, cái này Thanh Huyền trong tháp huyền cảnh, tuy nhiên sơ hở quá nhiều, nhưng mô phỏng đi ra địch nhân, vẫn là hơi có mấy phần mức độ, cũng có thể làm một cái đơn giản phán đoán căn cứ.

Leo lên Đệ Thập Thất Tầng về sau, Huyền Cảnh Không Gian trong xuất hiện quả nhiên là hai tên Thông Mạch Cảnh đại thành đối thủ.

So sánh với mười năm mười sáu tầng trong liên Linh giai vũ kỹ cũng sẽ không thông mạch tiểu thành, cái này hai tên Thông Mạch Cảnh đại thành, lại là tất cả đều nắm giữ Linh giai vũ kỹ, độ khó khăn có thể nói là đè bẹp một mảng lớn.

Một người trong đó vung ra nhất quyền, tuôn ra một đạo đỏ thẫm Quyền Mang, gào thét mà đến, mà một người khác thì là đẩy ra nhất chương, hóa thành rét lạnh bạch vụ, tràn ngập bao phủ.

"Phá!"

Giang Hàn lắc đầu, vẫn như cũ là nhất chương vung ra.

Cái này hai tên Thông Mạch Cảnh đại thành Lam Y võ giả, thực lực so với Mộ Thiên Sơn bọn người còn phải yếu hơn một đoạn, mà bây giờ hấn, tu vi đã đặt chân Thông Mạch Cảnh viên mãn, đã hình thành nghiền ép chi thế.

Oanh! !

Hai tên Thông Mạch Cảnh đại thành võ giả, bị Giang Hàn nhất chương ép diệt, mà Đệ Thập Thất Tầng cũng theo đó thông qua.

Ngay sau đó, Giang Hàn đạp vào Đệ Thập Bát Tầng, đối mặt bốn tên Thông Mạch Cảnh đại thành Lam Y võ giả, vẫn như cũ là nhất chương đẩy ra, trực tiếp diệt sát ba người, trọng thương một người, sau đó cong ngón búng ra, liền đem trọng thương người kia cũng diệt sát đi, thông qua Đệ Thập Bát Tầng.]

"Thập Cửu Tầng!"

"Thật nhanh, Đệ Thập Thất Tầng cùng Đệ Thập Bát Tầng, cơ hồ không hề dừng lại một chút nào đi, nếu là không có tính toán nói vậy, này hai tầng bên trong đối thủ, cũng đã là Thông Mạch Cảnh đại thành võ giả."

Càng ngày càng nhiều hội tụ đến Thanh Huyền ngoài tháp người, nhìn qua Thanh Huyền tháp Thượng Bộ liên tiếp lấp lóe quang mang, cũng không khỏi đến tâm thần hơi rung, nhất là những tu vi đó đã đạt tới Thông Mạch Cảnh Thanh Huyền bảng Thiên Kiêu.

Đệ Thập Thất Tầng hai vị Thông Mạch Cảnh đại thành võ giả, tuy nhiên một mình thực lực so ra kém chánh thức thông mạch đại thành, nhưng hai người liên thủ, cũng không kém cỏi bao nhiêu, về phần Đệ Thập Bát Tầng, bốn người liên thủ tình huống dưới, liền xem như Mộ Thiên Sơn loại này thông mạch đại thành Thiên Kiêu, cũng phải phí chút sức lực.

Nhưng mà.

Dạng này địch nhân, tại Giang Hàn trước mặt lại là như thế không chịu nổi một kích, cơ hồ là trong nháy mắt liền trực tiếp thông qua, nhìn qua tựa như là nhất chương nhất kích, liền trực tiếp oanh sát, cái này không thể nghi ngờ nói cách khác, bọn họ tại Giang Hàn trước mặt, hơn phân nửa cũng chính là đối phương nhất chương sự tình!

Tuy nói bọn họ cũng là Thông Mạch Cảnh Thiên Kiêu nhân vật, nhưng ở Giang Hàn trước mặt này tuyệt đỉnh Thiên Kiêu trước mặt, hiển nhiên còn là có cực lớn chênh lệch, mà lại kinh khủng nhất là, Giang Hàn đặt chân vô đạo, mới bắt quá hai năm, mà trong bọn họ rất nhiều người, đều đã là năm thứ tư!

Nghĩ tới chỗ này về sau, có người cười khò lắc đầu, nhưng cũng có người nắm chặt quyền đầu, trong đôi mắt như cũ toát ra từng tia từng tia đấu chí.

Có thể đặt chân Thông Mạch Cảnh, tại đông đảo học viên trong trở hết tài năng, thiên phú tư chất cùng Võ Đạo Chi Tâm đều là Thượng Giai, tạm thời lạc hậu cũng sẽ không để bọn họ trong nháy mắt mất đi đấu chí, thông mạch phía trên còn có Tự Nguyên, Tự Nguyên phía trên còn có Hóa Cương, đầu này con đường vô đạo chưa đi đến cuối cùng.

Thanh Huyền nước những vương hầu kia nhóm, cũng không phải mỗi một vị đều là thiên phú tư chất có một không hai cùng giai, đồng dạng có lạc hậu hơn cùng tuổi người, nhưng lại mới xuất hiện mà bùng bùng phấn chấn, từng bước một đuổi tới, thành tựu cuối cùng Đan Nguyên Vũ Vương!

...

Thanh Huyền trong tháp.

Đặt chân Đệ Thập Cửu Tầng Giang Hàn, tiến vào Huyền Cảnh Không Gian về sau, trước mắt xuất hiện địch nhân, không có không ngoài suy đoán là hai tên Thông Mạch Cảnh viên mãn võ giả, tất cả đều áo vải tóc trắng, bộ dáng cũng là giống nhau.

Cái này hai tên Thông Mạch Cảnh viên mãn tóc trắng võ giả, cùng lúc trước bị Giang Hàn nghiền ép mà qua những cái kia võ giả có chất khác biệt, vô luận là tốc độ vẫn là nguyên khí, đều đề bạt gấp hai nhiều.

Bất quá.

Giang Hàn tại Thông Mạch Cảnh đại thành thời điểm, liền có thể cùng Thân Đồ Trảm trước này thông mạch viên mãn trong tuyệt đỉnh Thiên Kiêu kịch đấu, bây giờ liền phá Tứ Mạch, đặt chân Thông Mạch Cảnh viên mãn, thực lực nhưng lại xa không phải cái này hai tên thông mạch viên mãn tóc trắng võ giả có khả năng sánh ngang.

Ba chiêu hai thức phía dưới, cái này hai tên thông mạch viên mãn tóc trắng Vũ Sư, liền tại Giang Hàn quyền hạ tán loạn.

Huyền cảnh tán đi, Giang Hàn không có chình đồn, dậm chân mà lên, đi vào thứ hai mươi tầng.

Tầng này xuất hiện, là bốn tên Thông Mạch Cảnh viên mãn tóc trắng võ giả, Mộ Thiên Sơn các loại đông đảo Thanh Huyền bảng trước mười ngày các đại thiên kiêu, liền bị ngăn ở tầng này, bọn họ có thể miễn cưỡng đánh bại hai tên thông mạch viên mãn, nhưng bị bốn người vây công phía dưới, lại là lực có thua.

Mà giống Trường Tôn Hoàng như vậy, tu vi đạt tới Thông Mạch Cảnh viên mãn, khoảng cách Tự Nguyên chỉ kém một bước Thiên Kiêu, lại là năng lực

ép bốn tên cùng giai Vũ Sư, trèo lên tháp mà lên.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! !

Đổi mặt bốn tên Thông Mạch Cảnh viên mãn tóc trắng Vũ Sư, Giang Hàn không có ý định lãng phí thời gian, trực tiếp toàn lực thôi động Viêm Dương nguyên khí, nhất quyền một cái, bốn quyền vung ra về sau, đem bốn người toàn bộ đánh tan.

Cơ hồ cũng là tại Giang Hàn thông qua thứ hai mươi tầng Huyền Cảnh Không Gian thời điểm, ngoại giới Thanh Huyền tháp bên trên, thứ hai mươi tầng vị trí, bỗng nhiên sáng lên một đạo chói ánh mắt mang, hóa thành vàng sáng quanh quẩn.

"Thứ hai mươi tầng. . . Qua!"

"Tốc độ này, giống như có chút không thích hợp a, cũng không tránh khỏi quá nhanh một chút."

Thấy cảnh này, không ít người đều là nhao nhao hấp khí, có người trên mặt càng là lộ ra một tia chấn kinh, Giang Hàn có thể xông qua thứ hai mươi tầng, bọn họ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nhưng lấy như thế nhanh chóng độ xông qua, lại là có chút dọa người.

Thân Đồ Trảm trước đó không lâu xông Thanh Huyền tháp thời điểm, thông qua thứ hai mươi tầng tốc độ, tựa hồ cũng liền không sai biệt lắm là như thế này, mà Thân Đồ Trảm thể nhưng là đã đột phá Tụ Nguyên cảnh!

Chẳng lẽ nói hiện tại Giang Hàn, thực lực thể mà còn có thể đuổi được đột phá Tụ Nguyên Thân Đồ Trảm? !

Giờ phút này.

Không riêng gì Giang Hàn, liền liền ở phía xa ngóng nhìn Thanh Huyền tháp Hoàng Đình Trường Tôn Hoàng bọn người, cũng đều là thần sắc biến hóa, trong nội tâm nhắc lên đao động.

Về phần Thân Đồ Trảm cũng đồng dạng là hơi sững sờ, cho là mình tu vi sau khi đột phá, trong thời gian ngắn không có thể đột phá Tụ Nguyên cảnh Giang Hàn, là đuổi không kịp bước chân hắn, lại không nghĩ rằng đối phương tựa hồ như cũ đuổi theo.

Đương nhiên.

Hiện tại mới thứ hai mươi tầng, xông qua tốc độ nhanh chậm tuy nhiên có thể cân nhắc một ít gì đó, nhưng kết quả cuối cùng lại không thể lấy tốc độ đến bình phản.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Sa Trường Chiến Trận

"Nói xong Tụ Nguyên cảnh Vũ Sư đây. . ."

Đạp vào Thanh Huyền tháp thứ hai mươi một tầng, tiến vào thứ hai mươi một tầng huyền cảnh trong trận pháp, Giang Hàn nhìn trước mắt xuất hiện tám tên tản ra Thông Mạch Cảnh viên mãn khí tức tóc trắng võ giả, khóe miệng hơi hơi co rúm.

Cái này Thanh Huyền trong tòa tháp địch nhân, không phải cách mỗi hai tầng tăng lên một giai tu vi a? Làm sao đến cái này thứ hai mươi một tầng, đột nhiên liền biến, không phải xuất hiện hai vị Tụ Nguyên Vũ Sư, mà chính là đi ra tám cái thông mạch viên mãn? !

Suru! Suru! !

Không đợi Giang Hàn tỉnh tề suy nghĩ, này tám tên tóc trắng Vũ Sư liền liên thủ công tới.

Tám người này hợp kích thủ đoạn, so với thứ hai mươi tầng bốn người lợi hại hơn lời, tổng cộng chia làm thành bốn tổ, hai hai tương hợp, mỗi một tổ trong hai người, nguyên khí tính chất đều là giống như đúc, phóng xuất ra vũ kỹ, cũng là cơ hồ chồng chất lên nhau.

Đổi mặt từ bốn phương tám hướng vây công tới tám tên tóc trắng Vũ Sư, Giang Hàn thu liễm một chút tâm tình, hai tay hướng về khoảng chừng đồng thời đẩy ra nhất chuồng, cường hãn Viêm Dương nguyên khí âm vang bạo phát.

Trong lúc nhất thời.

Nhan sắc không giống nhau nhiều loại nguyên khí, tại cái này Huyền Cảnh Không Gian cự Đại Chiến Trường nộ lên dệt, lớp lớp tiếng nổ vang cùng thủy hỏa giao dung tư thanh liên miên bất tuyệt.

Mà dạng này cục diện cũng không giằng co bao lâu, liền nghe được oanh một tiếng nổ vang, này hỗn loạn nguyên khí đang kịch liệt trong xung đột triệt để nổ tung vỡ nát, hướng về bốn phương tám hướng đẩy ra.

Ầm ầm! !

Một tiếng oanh minh qua đi, chỉ gặp Giang Hàn đứng tại này hỗn loạn nguyên khí xen lẫn ở trung tâm, duy trì huy chương tư thế không nhúc nhích tí nào, mà vây công hấn tóc trắng Vũ Sư, thì là tất cả đều một cái lão đảo.

Tám tên thông mạch viên mãn tóc trắng Vũ Sư, hai hai hợp kích, lại liên thủ vây công phía dưới, vậy mà như cũ vô pháp từ Giang Hàn nơi này chiếm cứ đến mây may thượng phong!

"Hai hai hợp kích, tám người liên thủ, loại tình huống này, bình thường Tụ Nguyên Vũ Sư muốn thủ thắng, cũng cũng không dễ dàng. . ."

Cùng tám người liên thủ nhất kích chính diện giao phong một chiêu về sau, Giang Hàn trong lòng thì thảo một câu.

Đương nhiên.

Điểm này giới hạn tại bình thường Tụ Nguyên Vũ Sư, giống Hoàng Đình bức này Thanh Huyền Học Viện Thiên Kiêu nhân vật, một khi tiến giai Tụ Nguyên, tự nhiên là cùng giai bên trong người nổi bật, tầng này là khó không được bọn họ.

Liền Hoàng Đình đều khó không được, tự nhiên lại càng không cần phải nói Giang Hàn.

]

"Diệt!"

Đã tầng này xuất hiện địch nhân, cũng không phải là Tụ Nguyên Vũ Sư, Giang Hàn cũng liền mất đi hào hứng, trong đôi mắt vẻ đạm mạc chột lóc lên, đạp chân xuống, cả người đột nhiên phóng tới hai người.

Ầm! Ầm! !

Hai quyền rơi xuống, này hai tên tóc trắng Vũ Sư mặc dù kiệt lực chống đỡ, nhưng vẫn bị Giang Hàn oanh bay rớt ra ngoài, trong miệng tràn ra máu tươi.

Còn lại sáu người ý đồ vây Ngụy cứu Triệu, nhân cơ hội này tập kích Giang Hàn, nhưng lại bị Giang Hàn nhẹ nhàng nhất chương, thoáng ngăn cản một chút về sau, trực tiếp tiếp tục phóng tới trước đó hai người.

Tám tên tóc trắng Vũ Sư liên thủ hợp kích, có thể chống cự Giang Hàn toàn lực bạo phát Viêm Dương nguyên khí, nhưng cũng không phải là nói dạng này liền có thể cùng Giang Hàn chống lại.

Dù sao tám người số lượng quá nhiều, lực lượng quá mức phân tán, Giang Hàn chỉ cần phân mà phá đi, từng cái đánh tan liền có thể tùy tiện đem tầng này đối thủ đánh tan.

Oanh! Oanh! !

Lại là hai quyền rơi xuống, bị Giang Hàn trước hết nhất nhắm vào, đã thụ thương hai tên tóc trắng Vũ Sư, rốt cục vô pháp chống cự, bị đánh đứt gân gãy xương, thân ảnh băng tán.

Còn lại sáu người tự nhiên là càng thêm vô pháp tới Giang Hàn tấn công mạnh, hơi chèo chống mấy lần, liền bị Giang Hàn nhất nhất oanh sát đánh tan.

Mà liền tại Giang Hàn thông qua Thanh Huyền tháp thứ hai mươi một tầng thời điểm, Thanh Huyền ngoài tháp bỗng nhiên sáng lên một đạo so trước đó càng thêm tia sáng chói mắt, dẫn đến vô số người chú mục động dung, liền liền Thanh Huyền Học Viện những chấp sự đó nhóm, cũng đều nhao nhao đem đầu quay tới.

"Là Thanh Huyền tháp trận pháp màn sáng, có người xông qua thứ hai mươi một tầng? Là ai?"

"Thân Đồ Trảm cùng Hoàng Đình, trước đó không lâu đều xông qua Thanh Huyền tháp, Trường Tôn Hoàng lời nói, hẳn là còn qua không thứ hai mươi một tầng đi, chẳng lẽ. . . Là ba người kia bên trong một cái? !"

Có Thanh Huyền Học Viện chấp sự mắt lộ ra kinh hãi.

Hắn trong lời nói ba người kia, tự nhiên chính là bây giờ Thanh Huyền trên bảng đặc thù nhất ba người, Giang Hàn, Cố Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu, ba người bọn họ đều không phải là lần thứ tư học viên, nhưng lại đều chấm dứt mạnh thực lực, sừng sững tại Thanh Huyền bảng mười vị trí đầu bên trong mà Giang Hàn càng là lấy giới thứ hai chi thân, sừng sững tại Thanh Huyền bảng tối đỉnh phong!

Lúc này Thanh Huyền trong tháp.

Ngay tại Thanh Huyền ngoài tháp tiếng ồ lên trận trận, còn không biết rõ tình hình những chấp sự đó nhóm càng là giật mình suy đoán người nào đang

xông Thanh Huyền tháp thời điểm, Giang Hàn dĩ nhiên đã từ thứ hai mươi mốt tầng trung ương bồ đoàn bên trên đứng lên, đập vào thông hướng Chương 22 Tầng bậc thang.

Loading...

Thanh Huyền tháp càng lên cao, không gian lại càng nhỏ, đến Chương 22 Tầng, đã chỉ còn lại hơn một trượng phương viên, nhưng Giang Hàn có thể cảm giác được, nơi này trận pháp kết cấu phía dưới làm căn cơ, cũng không yếu bao nhiêu.

"Vừa mới tầng kia là tám tên tóc trắng vô giả, tầng này lại là cái gì. . ."

Giang Hàn trong đôi mắt hiện lên một tia ánh sáng nhạt, đi đến tầng này trung ương chỗ, tại này nhìn qua có rất ít người ngồi thạch đầu bồ đoàn bên trên ngồi xuống.

Khi ngồi xuống về sau, Giang Hàn trước mắt xuất hiện không còn là cái gì Đấu Võ Tràng, mà chính là một mảnh khoáng đạt khô héo sắc chiến trường, mơ hồ có thể thấy được khắp nơi màu nâu khắp nơi, tựa hồ là bị máu tươi nhuộm dần nhiều năm mà hình thành nhan sắc.

Toàn bộ chiến trường trong, cũng là bão cát trập trập, thổi ở trên mặt, cảm giác cực kỳ chân thực, nếu không có biết nơi này là Thanh Huyền tháp, chỉ bằng vào ngũ giác rất khó nhận ra đây là huyền cảnh.

Đang lúc Giang Hàn dò xét phiên chiến trường này thời điểm, từ đằng xa truyền đến trập trập trầm ổn hữu lực tiếng bước chân, chỉ gặp từng dãy hát lên chiến giáp Vũ Sư, tay cầm trường thương, sát khí đằng đằng đi tới, mỗi một cái đều tản mát ra Thông Mạch Cảnh viên mãnh khí tức, thô sơ giản lược xem xét phía dưới, đứng là có mười hơn sáu người!

"Thì ra là thế. . ."

"Cái này huyền cảnh trận pháp lấy âm ảo tượng nguyên khí làm căn cơ, mà không phải âm Huyền Chân nguyên, cho nên nhiều nhất chỉ có thể huyền hóa ra thông mạch Vũ Sư, vô pháp huyền hóa ra Tụ Nguyên cảnh tồn tại a."

Nhìn lấy cái này mười sáu danh thủ nắm trường thương, người khoác áo giáp tướng lĩnh, kết thành chiến trận bốn phía, Giang Hàn lại là phát giác được cái gì, trên mặt hơi lộ ra một tia giật mình.

Đương nhiên.

Đây cũng chỉ là chính hần phán đoán, là có hay không là như thế, hần ngược lại là cũng không rõ ràng, mà lại những này cũng không trọng yếu, trọng yếu là trước mắt cái này mười sáu tên Thông Mạch Cảnh viên mãnh vô tướng!

Dưới tình huống bình thường, Tụ Nguyên Vũ Sư thủ đoạn cực kỳ linh hoạt, nếu là tám tên Thông Mạch Cảnh viên mãnh Vũ Sư liên thủ, tại nguyên khí phương diện có thể cùng đôi kháng lời nói, nghĩ như vậy muốn vậy giết một tên Tụ Nguyên Vũ Sư, chỉ ít cũng cần mười sáu người trở lên mới có thể làm đến!

Mà Giang Hàn bây giờ đối mặt tình huống, chẳng những là mười sáu tên mơ hồ kết thành chiến trận Thông Mạch Cảnh viên mãnh vô tướng, mà lại bọn họ còn riêng phần mình người khoác áo giáp, tay cầm binh khí!

Tầng này độ khó khăn, so với một tầng tăng lên gấp ba không ngừng!

Liên xem như hơi mạnh một số Tụ Nguyên Vũ Sư, tay không tác sát phía dưới, hơn phân nửa cũng phải bị giảo sát tại trong chiến trận, Hoàng Đình không thể xông qua tầng này, hiển nhiên chính là bị vây mà giảo sát.

"Rốt cục phải nghiêm túc một số."

Giang Hàn nhìn qua này riêng phần mình tản mát ra sát khí mười sáu tên vô tướng, trên mặt thoáng lộ ra một tia vẻ nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: Đánh Tan Chiến Trận

"Giết! !"

Không biết là cái nào vô tướng, đột nhiên phát ra một tiếng chấn động khiến người sợ hãi gọi, mười sáu tên người khoác áo giáp vô tướng, liền tất cả đều tản mát ra mãnh liệt sát khí, đột nhiên vây công mà đến.

Cái này mười sáu người vây công thủ đoạn, so với chỉ tám người đứng đầu tóc trắng Vũ Sư, còn muốn cường hoành hơn nhiều, trong tay bọn họ trường

thương, tuy nhiên cũng chỉ là Phàm Binh, nhưng riêng phần mình phóng xuất ra vũ kỹ, lại tại bọn họ dẫn đạo dưới, lấy Ngũ Hành Tương Sinh hình thức phóng xuất ra.

Oanh! !

Chỉ gặp một đoàn màu lam nhạt thủy chi nguyên khí, tại một người mũi thương dẫn đạo dưới, quán chú đến một người khác mũi thương mộc chi nguyên khí trong, sau đó lại đi vào người thứ ba mũi thương hỏa chi nguyên khí bên trong.

Này ban đầu yếu ớt hỏa chi nguyên khí, đột nhiên tăng vọt một đoạn, tựa như hóa thành một đầu Hỏa Long.

Ngay sau đó.

Những người khác cũng đều nhao nhao như thế, mười sáu người Tam Tam tổ hợp, cuối cùng phát ra năm đầu xích hồng sắc Hỏa Long, vận vẹo xoay quanh, hướng về Giang Hàn oanh kích giết mà đến, tựa như muốn đem phía trước hết thảy, đều oanh giết sạch sành sanh.

Những này trường thương võ tướng kết thành chiến trận, tuy nhiên rất là đơn sơ, thủ pháp cũng cực kỳ thô ráp, thậm chí trong tay binh khí cũng đều là Phàm Binh, nhưng dạng này tổ hợp lại, chỗ bộc phát ra uy thế, nhưng còn xa không phải mười sáu cái từng người tự chiến thông mạch Vũ Sư chỗ có thể sánh được!

"Còn có chiến trận a. . ."

Đối mặt này trút xuống mà đến năm đầu Hỏa Long, Giang Hàn nhẹ hừ một tiếng, lại là cũng không e ngại, quay thân tránh đi trong đó ba đạo về sau, hai tay trước người hợp lại, hai đoàn Viêm Dương nguyên khí đột nhiên bạo phát, đem còn thừa hai đạo cứ thế mà xóa bỏ.

Thăm dò ra những này võ tướng phát huy ra chiêu thức uy lực về sau, Giang Hàn biểu lộ nhất thời nhẹ nhàng một số, trong lòng quát khẽ một tiếng, bạo tẩu khát máu hai trọng bí thuật bỗng nhiên mở ra.

Bởi vì hấn thể phách mạnh hơn xa cùng giai, liền xem như Hóa Cương Vũ Sư, tại thể phách phương diện đều chưa hẳn có thể cùng hấn sánh ngang, cho nên cái môn này bí thuật, trong tay hấn như cũ có thể phát huy ra không nhỏ tăng phúc!

Suru! !

Tại khát máu trạng thái phía dưới, Giang Hàn tốc độ cùng lực lượng đều là tăng vọt một đoạn, hấn đột nhiên vừa vọt ra, thẳng hướng chiến trận một góc, vẫn là có ý định từng cái đánh tan.

Bất quá.

Giang Hàn lần này ngược lại là xem thường Thanh Huyền tháp Chương 22 Tầng chỗ huyền hóa ra đến võ tướng, này mười sáu tên võ tướng tạo thành chiến trận về sau, đầu đuôi chiếu cố, Giang Hàn vừa mới tiến lên, lập tức liền có bốn cây trường thương nhắm ngay hấn.

"Mở cho ta!"

Giang Hàn quát to một tiếng, năm ngón tay nắm chắc thành quyền, mạnh mẽ Viêm Dương nguyên khí hội tụ ở trên đó, hướng về ngay phía trước đột nhiên đâm ra một quyền.

Bốn cây trường thương tất cả đều bạo phát ra đạo đạo nguyên khí, cùng Giang Hàn nhất quyền đụng vào nhau, oanh minh nổ vang trong, này bốn tên võ tướng tất cả đều kêu lên một tiếng đau đớn, nguyên khí bị Giang Hàn đánh xơ xác, lão đảo lui ra phía sau.

Mà cơ hồ liền sau đó một khắc, còn thừa mười hai người Tam Tam vì tổ, chung quanh kẹp công tới, cũng không cho Giang Hàn thừa thắng truy kích thời cơ.

]

Giang Hàn mặt không đổi sắc, tại khát máu bí thuật hạ tướng Băng Sơn tưng thi triển đến cực hạn, tại trong chiến trận ngang dọc tới lui, đại sát tứ phương, lấy một địch nhiều.

Chiến trận cố nhiên linh hoạt, nhưng dù là lại linh hoạt, cũng không có khả năng so lẻ loi một mình Giang Hàn càng linh hoạt, tại Giang Hàn không ngừng công kích cùng ngang phía dưới, rốt cục lộ ra một số sơ hở.

"Lôi Hòa quyền!"

Giang Hàn đem mười sáu tên võ tướng chiến trận đánh ra sơ hở về sau, không chút do dự, quả quyết thời động Lôi Hòa Nguyên Khí, tại sơ hở trong khe hẹp chém giết vào, hai quyền đánh phía hai người.

Này hai tên võ tướng bởi vì chiến trận xảy ra vấn đề, đã vô pháp đạt được những người khác trợ giúp, đối mặt Giang Hàn một kích này, chỉ có thể nhao nhao hét lớn, đem trường thương trong tay Quán đâm mà đến.

Nhưng

Giang Hàn làm một đánh thủ thắng, liền Lôi Hỏa Nguyên Khí đều động dùng đến, hai người này mặc dù tay cầm binh khí người khoác áo giáp, chỉ bằng vào hai người chỉ lực, cũng cần vô pháp chống cự.

Hai người mỗi thương khuấy động nguyên khí, bị Giang Hàn Lôi Hỏa Nguyên Khí trực tiếp oanh diệt, mà này hai thanh Phàm Binh, cũng là tại Giang Hàn dưới nắm tay, trực tiếp vận vẹo nổ nát vụn.

Khủng bố Lôi Hỏa Nguyên Khí, trong hư không hóa thành hai nắm đấm, một trái một phải cứ thế mà nện ở này hai tên võ tướng trên lồng ngực, cách áo giáp, liền đem hai người bọn họ trực tiếp oanh sát tán loạn!

"Giết!"

Còn thừa võ tướng, vẫn như cũ là khô khan gương mặt, cũng không có bởi vì đồng bạn vẫn diệt mà hỗn loạn, mười bốn người tiếp tục tạo thành chiến trận, vây công Giang Hàn.

Nhưng mười sáu người liên thủ đều bị Giang Hàn cứ thế mà đánh ra sơ hở, trực tiếp oanh sát hai người, chớ nói chi là chỉ còn lại mười bốn người, rất nhanh liền bị Giang Hàn liên tục oanh sát.

13 người. . .

Mười hai người. . .

Mười một người. . .

Khi số lượng hạ xuống đến mười người thời điểm, dù là tạo thành chiến trận, cũng khó có thể tới Giang Hàn tập kích, rốt cục cấp tốc tan tác.

"Tiêu hao gần nửa nguyên khí a."

Giang Hàn mang theo một cây cướp tới trường thương, đem người cuối cùng oanh sát tại chỗ về sau, nhìn trong tay theo huyễn cảnh biến mất mà chậm rãi tiêu tán trường thương lác đầu.

"Đến cùng là lần đầu tiên đối mặt chiến trận loại vật này, nếu là một lần nữa, chỉ sợ một phần ba nguyên khí đều không cần đến."

. . .

Cùng lúc đó.

Thanh Huyền ngoài tháp, nghe theo gió mà đến đông đảo Thanh Huyền Học Viện học viên cùng chấp sự, đều nhìn thấy Thanh Huyền tháp này đột nhiên lóe lên một đạo mảnh liệt màn sáng.

Cái này màn sáng bao phủ tứ phương, ở chân trời đẩy ra, tại Thanh Huyền Học Viện mỗi một góc, đều có thể nhìn thấy!

"22 Tầng. . . Qua!"

"Cái này, làm sao có thể? Hoàng Đình sư huynh đã đột phá Tụ Nguyên cảnh, đều không có thể xông qua tầng này, sông Hàn sư huynh thế mà vượt qua?!"

Sau khi khiếp sợ, chính là một mảnh xôn xao.

Tại một chỗ trong đình viện, ngóng nhìn Thanh Huyền tháp phương hướng Hoàng Đình, đã vô pháp giữ vững bình tĩnh.

Mà đồng dạng chú ý Thanh Huyền tháp Mộ Thiên Sơn Trường Tôn Hoàng bọn người, cũng đồng dạng là tâm thần chấn động, lộ ra mấy phần thật không thể tin thần sắc.

"Điều đó không có khả năng!"

Cảnh giới nhỏ trực tiếp chênh lệch, thường thường có thể thông qua công pháp vũ kỹ loại hình để đền bù, cho nên Giang Hàn lấy thông mạch đại thành tu vi, kịch chiến Thân Đồ Trảm, bọn họ tuy nhiên chấn kinh, nhưng cũng sẽ không cảm thấy khó có thể tin.

Thế nhưng là.

Thông mạch cùng Tụ Nguyên ở giữa, chênh lệch mặc dù không thể nói trời cùng đất, nhưng cũng là cực lớn!

Hoàng Đình đột phá Tụ Nguyên cảnh, đều không có thể xông qua Thanh Huyền tháp Chương 22 Tầng, đã nói rõ tầng này độ khó khăn, có thể Giang Hàn bây giờ lại vượt qua, cái này sao có thể?

Chẳng lẽ nói Giang Hàn tại ngắn ngủi này hơn một tháng thời gian bên trong, liền phá hai cảnh, từ Thông Mạch Cảnh đại thành nhảy lên mà tới Tụ Nguyên cảnh? !

Không khỏi quá mức không thể tưởng tượng!

Không riêng gì những học viên kia, liên liền Thanh Huyền Học Viện đông đảo chấp sự, cũng đều là vì thế mà chấn động không thôi, phải biết trong bọn họ không ít người, tu vi cũng chỉ có thông mạch viên mãn mà thôi, có thể đạt tới Tụ Nguyên cảnh là số ít.

...

Giang Hàn cũng không biết mình xông qua Thanh Huyền tháp Chương 22 Tầng, tại bên ngoài gây nên như thế nào sóng to gió lớn, coi như biết cũng cũng sẽ không để ý, bởi vì hắn cũng không tính ở đây ngừng bước.

Cùng loại này chiến trận giao phong, ngược lại để hắn được lợi không ít.

Nếu là phía trên một tầng vẫn là như vậy chiến trận, đối với hắn mà nói cũng coi như là một lần lịch luyện, bởi vì về sau hắn rất có thể cũng gặp được dạng này chiến trận, nhất là đem ánh mắt phóng tới nhất thành Nhất Quốc tầng thứ về sau.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Đại Sát Tứ Phương

Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi ba không gian, so với Chương 22 Tầng lại nhỏ một chút, nơi này bố trí lộ ra càng thêm phong cách cổ xưa đơn sơ, nhưng Giang Hàn lại có thể cảm giác được, nơi này tràn ngập âm ảo tưởng nguyên khí muốn càng dày đặc hơn một số, hiển nhiên nơi này trận pháp xây dựng ở tầng dưới tầng trận pháp phía trên, đẳng cấp đã không thấp.

Khi hắn ở trung ương thạch bô đoàn bên trên khoanh chân ngồi xuống về sau, huyền cảnh trận pháp liên tục tiếp phát động, đem Giang Hàn bao phủ đi vào, trước mắt hắn xuất hiện lần nữa một mảnh hồng Đại Chiến Trường, cát vàng trận trận.

Lần này chiến trường so trước đó, nhìn muốn tinh xảo hơn lời, thậm chí có thể nhìn thấy không ít hài cốt hoành đứng ở đó, giống như Địa Ngục.

Bất quá.

Giang Hàn cho đến nay, cái gì trăm thủ, bị sét đánh đều bị qua, cho dù là dạng này tràn ngập Hung Sát Chi Khí Cổ Chiến Trường, cũng vô pháp nhượng hắn biểu lộ có thay đổi gì.

Mà liên tại mấy hơi thở về sau, bốn phương tám hướng truyền đến từng đợt nặng nề tiếng bước chân, thô sơ giản lược nghe xong, liền chỉ ít có 20 trở lên số lượng.

"Lần này là ba mươi hai người chiến trận a. . ."

Giang Hàn ngẩng nhìn bốn phía, nhìn qua này một mảnh đen ngịt bóng dáng giống như ép thành mây đen, hướng về bên này lan tràn tới, trong lòng một trận nổi sóng chấp trùng.

32 tên Thông Mạch Cảnh viên mãn võ tướng tạo thành chiến trận, liền xem như tại hai nước chi thời chiến tranh sau, cũng không phải tùy ý có thể nhìn thấy, số lượng này Thông Mạch Cảnh Vũ Sư, đã có thể suất lĩnh mấy ngàn tên Vũ Đồ tạo thành một nhánh đại quân, hình thành một trận đại hình chiến tranh.

Nhưng mà.

Đối mặt chi này chiến trận, Giang Hàn nhưng trong lòng không có chút nào khiếp sợ, có chỉ là một cổ chiến ý!

Trước đó tại Chương 22 Tầng thời điểm, hắn cũng đã bị câu lên chiến ý, tới tầng này, đối mặt những Thần đó sắc khô khan, nhưng lại sát khí bùng bùng tạo thành khí thế như hồng chiến trận áo giáp võ tướng, đầy lòng không khỏi có mấy phần nhiệt huyết dâng trào.

"Giết!"

Không có chuyện gì dễ nói, vô luận là quy tắc, vẫn là đối phương thủ đoạn, Giang Hàn đều đã từ trước đó hai tầng bên trong hiểu biết không sai biệt lắm, đối mặt này vậy tự mà đến đông đảo áo giáp võ tướng, hắn nguyên khí trong cơ thể bôn đàng phun trào, cả người đột nhiên vừa vọt ra.

Suru !

Nhảy lên phía dưới, Giang Hàn liền đi thẳng tới này chiến trận một góc, năm ngón tay nắm chắc thành quyền.

Lôi Hỏa Nguyên Khí ngưng tụ với hấn trên nắm tay, cho dù trong tay không có Linh Binh, nhưng lấy hấn bây giờ tu vi tăng thứ, chỗ phóng xuất ra công kích cũng là cực kỳ dọa người.

Chỉ gặp hấn đâm ra một quyền, tựa như lời cuốn lấy thiên lôi oanh minh, từng đạo từng đạo lời hồ lấp bớp bùng lên, trung ương càng là lời cuốn lấy một đoàn nóng rực Viêm Dương nguyên khí, gào thét mà ra.]

Nghe lên Giang Hàn một kích này, là khoảng cách gần nhất nắm tên áo giáp võ tướng, bọn họ trường thương giờ cao, tuy nhiên tại cái này trong khoảng thời gian ngắn, vô pháp vận dụng lên Ngũ Hành Tương Sinh hợp kích thủ đoạn, nhưng cho dù chỉ là thô bạo hợp lực ra thương, cũng là uy lực không tầm thường.

Oanh! !

Nắm đạo nguyên khí từ bọn họ trên mũi thương bắn ra, ngưng tụ làm một cổ, giống như hình xoắn ốc, cùng Giang Hàn Lôi Hỏa chỉ quyền đụng và vào nhau, trực tiếp liền phát ra một tiếng oanh minh nổ vang.

Giang Hàn cùng này nắm tên võ tướng ở giữa khắp nơi, trực tiếp liền bị oanh sụp đổ băng liệt, cát bụi mịt mù bầu trời, Lôi Hỏa tại trong đó xen lẫn, càng là không ngừng phát ra giống như rang đậu lấp bớp thanh âm.

Khi cát bụi đầy ra, nắm tên áo giáp Võ sẽ liên thủ chống đỡ Giang Hàn nhất kích, vẫn như cũ là ăn thiệt thòi, nhao nhao thân ảnh lao đảo lui lại, hất lên áo giáp rõ ràng xuất hiện một số bị Lôi Hỏa oanh kích vết cháy.

Suru! !

Nhất kích đánh lui năm người về sau, Giang Hàn cũng không tại nguyên chỗ dừng lại, một cái nhảy vọt liền vọt đến một vị trí khác, cũng đúng lúc tránh đi mặt khác hai tổ năm người chiến trận công sát.

Chiến đấu rất nhanh liền lâm vào gay cấn.

Giang Hàn đối mặt 32 tên võ tướng, khi thì năm năm tổ hợp, khi thì Tam Tam tổ hợp, tứ tứ tổ hợp, tuy nhiên như cũ đơn sơ vô cùng, sơ hở không ít, nhưng số lượng so với một tăng lại là nhiều gấp đôi, đủ để bù đắp không ít sơ hở.

"Còn là trước kia chiến trận hòa hợp đánh thủ đoạn, bất quá số lượng nhiều gấp đôi, khoan nhượng trở nên càng nhiều, đối ta mà nói liền cần càng chú ý cẩn thận một số. . ."

Giang Hàn máu trong cơ thể dâng trào, cả người còn như cuồng bạo, tại ba mươi hai người trong chiến trận giết tiến giết ra, nhưng nội tâm cũng rất là tỉnh táo tại phân tích chiến trận này sơ hở.

Nếu là ở ngoại giới, hấn gặp được dạng này chiến trận, đại khái có thể dựa vào Bát Tử Chi Thân, ngành kháng đối phương hợp kích, sau đó trực tiếp diệt sát mấy người, rất dễ dàng liền có thể đem giết sụp đổ.

Nhưng

Tại Thanh Huyền tháp Huyền Cảnh Không Gian bên trong, hấn tuy nhiên còn lại hết thấy năng lực đều biến ảo như hiện thực một dạng, nhưng duy chỉ có Bát Tử Chi Thân khôi phục năng lực, nơi này biến ảo không ra.

Oanh! Oanh! !

Giang Hàn tại liên tục tràn trọc chuyển đằng về sau, rốt cục bắt lấy chiến trận một cái lớn hơn sơ hở, tuy nhiên không thể trực tiếp diệt sát mấy người, nhưng lại đoạt lại một cây trường thương.

Hấn sử dụng Xích Viêm Vãn Thiết kích, chẳng khác nào là tại trường thương đầu thương càng thêm một cây Nguyệt Nha Kích, cho nên trường thương loại này binh khí, hấn cũng có thể coi như Trường Kích đến thi triển, chỉ bất quá trọng lượng phải kém hơn một mảng lớn. Loading..

Đình Đình thùng thùng! !

Đoạt tới một cây trường thương, Giang Hàn vị trí cục diện liền trở nên tốt hơn nhiều, tuy nhiên thanh này trường thương hấn dùng cũng không thuận tay, hơn nữa còn chỉ là một thanh Phàm Binh, nhưng huy động phía dưới, cho dù là đối mặt mười người liên hợp chiến trận nhất kích, hấn cũng có thể nhất thương thiêu phá.

Đông đảo võ tướng đối với Giang Hàn hành vi, đều vẫn như cũ là bộ kia ngốc trệ bảo thủ biểu lộ, không có bất kỳ biến hóa nào, tiếp tục sát khí bùng bùng vây công Giang Hàn.

Bị cướp đoạt trường thương người kia, đã thành làm một cái nhược điểm cùng sơ hở, rất nhanh liền bị Giang Hàn trực tiếp oanh sát, nhưng còn thừa ba mươi một người, lại vẫn như cũ là cực kỳ ương ngạnh.

Tại bên ngoài.

Muốn dựa vào số lượng tới áp chế Giang Hàn, là rất khó một việc, bởi vì Giang Hàn không sợ bị thương, thân thể Bát Tử Bất Diệt, muốn áp chế hấn

nhất định phải hao hết hần thể lực mới được.

Mà ở chỗ này lời nói, bởi vì không thể lấy mạng đổi mạng, Giang Hàn liền nhiều một ít cân tay.

"Nộ Lôi!"

Mắt thấy chỉ bằng vào Lôi Hỏa Nguyên Khí cùng khát máu bí thuật, trong thời gian ngắn khó mà đánh tan trước mắt chiến trận, mà tiếp tục mang xuống, trong cơ thể mình nguyên khí hội tiêu hao rất lớn, Giang Hàn trong đôi mắt hàn mang chợt lóe lên, quả quyết đem Nộ Lôi Kích thi triển đi ra.

Hần lấy trường thương coi như Trường Kích, thi triển ra kết hợp Nộ Lôi Kích Liệt Địa kích kỹ, từ ngã xuống bỗng nhiên đánh rớt, tựa như trong hư không xẹt qua một vệt ánh sáng.

Oanh! !

Tám tên áo giáp võ tướng vùng thương tới, nhưng lại như cũ không địch lại Giang Hàn một kích này, bị Giang Hàn bỏ nguyên khí nổ tung, trận hình một trận tán loạn.

Còn lại hai mươi ba tên võ tướng nhao nhao trợ giúp tới, nhưng Giang Hàn lại sẽ không bỏ qua cái này thật vất vả đánh ra đến sơ hở, quả quyết trường thương liền đâm.

Xùy! Xùy! Xùy! !

Trường thương trong tay của hần lôi cuốn lấy Lôi Hỏa chỉ mang, tựa như đâm phá hư không, mỗi một thương rơi xuống, đều có một vị áo giáp võ tướng thân thể bị xuyên thủng, hoặc ngực bụng hoặc vai.

Cho đến hần trường thương xuyên qua người thứ năm ngực bụng, còn lại võ tướng công kích vừa rồi rơi xuống, bức bách Giang Hàn hồi thương chống cự.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Linh Văn Kỳ Quái!

"Mở!"

Giang Hàn quát khẽ một tiếng, trường thương trong tay tùy ý múa, cứ thế mà chân khai đánh úp về phía hần hơn mười cây trường thương, lần nữa thôi động Nộ Lôi Kích, đem những này áo giáp võ tướng trận hình triệt để giết tán.

"Chiến trận thứ này, cũng không gì hơn cái này."

Giang Hàn đẩy lui đông đảo áo giáp võ tướng về sau, đầu lĩnh hơi hơi trầm xuống một cái, cả người đột nhiên thoát ra, lần nữa bắt lấy những này võ tướng trận hình tán loạn, trường thương trong tay liền tiếp múa.

Hần bây giờ tu vi, đã đạt tới Thông Mạch Cảnh viên mãn tầng thứ, mà hần toàn lực ứng phó thi triển ra Nộ Lôi Kích, uy thế liền xem như Tụ Nguyên cảnh tiểu thành nhân vật cũng không dám đón đỡ, những này áo giáp Võ sẽ liên thủ phía dưới cố nhiên mạnh, nhưng cuối cùng chỉ là một đám Thông Mạch Cảnh viên mãn tồn tại.

Oanh! Oanh! !

Trận hình lần thứ hai tán loạn về sau, Giang Hàn lần nữa nắm lấy cơ hội, trường thương huy động, ám sát sáu người, mà ba mươi hai người chiến trận, lúc này đã còn sót lại hai mươi người.

Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi ba cái này 32 tên áo giáp võ tướng, xác thực cho Giang Hàn tạo thành không tiểu phiền toái, thậm chí bức bách hần không thể không thôi động Nộ Lôi Kích, bộc phát ra chính mình tối cường công kích, đến tiên hành phá trận.

Nhưng nếu là tại bên ngoài.

Dù cho là năm mươi người tạo thành đội ngũ, Giang Hàn cũng có tự tin có thể thành thạo ứng đối, nếu là đối phương dám cùng hần từ chiến, vậy hần tất nhiên sẽ đem đối phương giết không còn một mống!

"Này thương vẫn là rất khó khăn dùng."

Tay cầm này cây trường thương, đối mặt còn lại hai mươi người vây công, Giang Hàn đột nhiên giơ tay lên, đem cái này cây trường thương bỗng nhiên

ném ra qua.

Thương so sánh với kích, càng thêm linh hoạt, nhưng ở nặng nề cùng uy mãnh phương diện lại không đủ, lại thêm cái này phá thương liền Linh Binh đều không phải là, Giang Hàn dùng tự nhiên rất lợi hại không thoải mái.

Bắt quả cái này ném một cái, ngược lại là đem những cái kia không thoải mái, đều hung hăng ném ra.

Đây là Giang Hàn hồi tưởng Thanh Huyền bảng chi chiến, cùng Mộ Thiên Sơn thời điểm giao thủ, đối phương thi triển ra một chiêu cuối cùng trường thương ném mạnh, tuy nói hắn cũng sẽ không thương loại vũ kỹ, nhưng Nộ Lôi Kích này môn thông dụng vũ kỹ, lại là có thể gia trì đến bất kỳ công kích phía trên!

Xùy! !

Trường thương tại Giang Hàn quán chú Lôi Hỏa Nguyên Khí gia trì phía dưới, giống như lưu tinh Phá Nguyệt, hung hăng vào những võ tướng đó trong chiến trận, cứ thế mà đem một người trực tiếp xuyên qua!

Một thương này tuy nhiên chỉ diệt giết một người, nhưng lại nhượng còn thừa võ tướng chiến trận, lại một lần nữa lộ ra đầu đuôi không thể chiếu cố sơ hở.

Giang Hàn đem chân vẩy một cái, bocc lên một cây mặt đất trường thương, lần nữa giết vào trong chiến trận.

Có một tầng ma luyện, lại thêm tầng này giao phong, Giang Hàn đối với chiến trận này đã là hết sức quen thuộc, chỉ còn lại mười chín người, hắn ứng đối đứng lên có thể nói là thành thạo.

]

Tại trong chiến trận giết tiến giết ra về sau, mười chín người liền chỉ còn lại có mười bốn người.

"Diệt!"

Từ chiến trận một đầu giết tới một đầu khác về sau, Giang Hàn xoay người lại, trường thương trong tay lần nữa bỗng nhiên ném ra, lại là cứ thế mà đầu quân giết một người.

Ngay sau đó hắn nhu thân mà lên, hai tay lôi cuốn lấy Lôi Hỏa Nguyên Khí, cứ thế mà bóp tắt hai đầu thương Long, nắm chặt hai tên mũi thương, hung hăng lắc một cái, đem đối phương trực tiếp đánh bay ra ngoài, sau đó hai tay đều cầm nhất thương, trước người giao nhau, sau đó dụng lực hất lên.

Oanh! !

Hai đạo mạnh mẽ Lôi Hỏa Nguyên Khí bạo phát, trong hư không giao nhau, hướng về ngay phía trước quét ngang mà đi.

Chiến trận đã gần như sụp đổ đông đảo áo giáp võ tướng, liên thủ chống đỡ Giang Hàn một kích này, nhưng còn không chờ bọn hắn đem Giang Hàn đánh ra nguyên khí xóa bỏ rồi, Giang Hàn liền đem tay nhất chuyển, cầm trong tay hai cây trường thương lần nữa ném mạnh ra ngoài.

Đổi thành đồng dạng thông mạch Vũ Sư, căn liền không thể nào làm được tại như thế trong thời gian ngắn, tiếp ngay cả khởi động nhiều loại mạnh mẽ công sát, bởi vì thể nội kinh mạch căn liền không chịu nổi dạng này nguyên khí vận chuyển.

Giang Hàn thể phách cường đại, kinh mạch cường hãn, ở chỗ này có thể nói là thể hiện phát huy vô cùng tinh tế, liền xem như Thân Đồ Trảm ở chỗ này, cũng vô pháp làm đến loại trình độ này.

Xuy xuy! !

Hai phát ném ra, tự nhiên là không có không ngoài suy đoán lại Quán giết hai người.

Còn sót lại mười một người, cũng không còn cách nào tới Giang Hàn tấn công mạnh, bị Giang Hàn một lần công sát về sau, liền hoàn toàn tán loạn, sau đó bị Giang Hàn nhất nhất diệt sát.

...

Ngoại giới.

Khoảng cách Giang Hàn xông qua Thanh Huyền tháp Chương 22 Tầng, đã qua nửa canh giờ thời gian.

"Còn không có động tĩnh sao?"

"Xông qua Chương 22 Tầng, còn tại tầng thứ hai mươi ba kiên trì lâu như vậy, sông Hàn sư huynh thực lực quả nhiên là không thể tưởng tượng, ta nhớ được thân Đồ sư huynh xông tầng thứ hai mươi ba thời điểm, giống như chỉ kiên trì một khắc đồng hồ, liền bị bắn ra tới đi."

Nhìn Thanh Huyền Tháp Tháp đỉnh, đen ngịt trong đám người thỉnh thoảng truyền đến tiếng nghị luận.

"Nghe nói Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi ba bên trong, là 32 tên thông mạch viên mãn võ tướng tạo thành chiến trận, thân Đồ sư huynh hơn phân nửa là chính diện cùng này chiến trận trùng sát, cho nên kiên trì thời gian ngắn."

Có đối Thanh Huyền tháp so sánh người am hiểu, một mặt ngưng trọng chậm rãi mở miệng.

32 tên thông mạch viên mãn võ tướng, dạng này đội hình không thể nghi ngờ là cực kỳ đáng sợ, bình thường Tự Nguyên cảnh tiểu thành Vũ Sư căn ứng phó không, chỉ sợ muốn đạt tới Tự Nguyên cảnh giới đại thành, mới có thể cùng chi tội chiêu thậm chí đem toàn bộ diệt sát.

Bất quá dạng này chiến trận cũng so với vì công kên, nếu là không lâm vào trong chiến trận, lựa chọn du đấu lời nói, còn có thể kiên trì thật lâu thời gian, dù sao Giang Hàn có thể xâm nhập tầng thứ hai mươi ba, thực lực không thể nghi ngờ là cực kỳ cường hãn, hơn xa tại cùng giai võ giả!

"Dạng này a. . ."

"Nếu là nhớ không lầm lời nói, giống như một canh giờ vô pháp xông qua, liền sẽ bị trực tiếp phán định vì thất bại?" Có người hồi tưởng đến Thanh Huyền tháp quy tắc, như có điều suy nghĩ mở miệng.

Quy tắc này rất nhiều người đều là trực tiếp xem nhẹ, bởi vì đánh thắng được cũng là đánh thắng được, đánh bất quá chỉ là đánh không lại, tại đánh không lại tình huống dưới kiên trì một canh giờ, loại tình huống này gần như không có khả năng phát sinh, bởi vì Huyền Cảnh Không Gian trong lời đài cứ như vậy lớn.

Chỉ có đến 20 Tầng trở lên, tiến vào Cỗ Chiến Trường Huyền Trận thời điểm, Huyền Cảnh Không Gian mới có thể bị không hạn chế phóng đại, biến thành một mảnh cự Đại Chiến Trường.

"Không tệ, là có như vậy một đầu quy tắc."

Bên cạnh một người gật đầu, chính muốn nói gì thời điểm, lại đột nhiên nhìn thấy Thanh Huyền đỉnh tháp bùng, xuất hiện một tia yếu ớt ba động, không khỏi nói: "Xem ra không cần chờ một canh giờ, sông Hàn sư huynh đã ra. . ."

Tiếng nói đến đây im bặt mà dừng.

Thu vào hấn trong đôi mắt, là một mảnh chiếu rọi bốn phương tám hướng u quang, ở đây tất cả mọi người, tại thời khắc này đều rõ ràng nhìn thấy này Thanh Huyền tháp bên trên, từ đệ nhất tầng bắt đầu đến tầng thứ hai mươi ba, xuất hiện vô số lít nha lít nhít Linh Văn!

Trừ đỉnh cao nhất không có sáng lên bên ngoài, cả tòa Thanh Huyền tháp liền phảng phất biến thành một thanh bị kích phát cự hình Linh Binh!

"Cái này. . . Đây là. . ."

Lời học viên cũng không biết đây là cái gì tình huống, hết thảy đều lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Mà một số lớn tuổi Học Viện chấp sự, thấy cảnh này, lại là tất cả đều sắc mặt đại biến.

"23 Tầng, Linh Văn kỳ quái, 24 Tầng, hiệu nghiệm trùng thiên, đây là Linh Văn trận lên kỳ quái, tuyệt sẽ không sai. . ."

Đồng đạo chấp sự nhìn qua này bị vô số lấp lóe Linh Văn kiện hàng Thanh Huyền tháp, trên mặt hết thảy đều lộ ra mấy phần vẻ chấn động.

Linh Văn kỳ quái!

Cả tòa Thanh Huyền tháp bên trên, trừ tầng cao nhất bên ngoài, còn lại sở hữu trận pháp Minh Văn toàn bộ lấp lóe mà lên, chiếu rọi bốn phương tám hướng, đây cũng là Linh Văn kỳ quái, cũng là xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi ba thời điểm, mới có thể sinh ra cảnh tượng!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Tầng Cuối Cùng!

Linh Thực Viên trong.

Hai tay hư nắm một đoàn nguyên khí màu xanh lục, chuyên tâm bồi dưỡng một gốc Linh Thực hồ linh, đột nhiên biến sắc, ngừng đầu nhìn về phía Thanh Huyền tháp phương hướng.

"Đây là. . ."

Hắn luôn luôn không động tâm vì ngoại vật trên mặt, cũng thoáng lộ ra một tia động dung.

Thanh Huyền bằng thứ nhất, chưa hẳn có thể thành tựu Đan Nguyên Vũ Vương, nhưng Thanh Huyền tháp có thể xông qua tầng thứ hai mươi ba người, cái này trăm năm qua cùng sở hữu sáu vị, mỗi một vị đều là Đan Nguyên Vũ Vương, bây giờ Vương Hầu một trong!

...

Một bên khác.

Thanh Huyền Học Viện một chỗ trong đình viện, Phó Viện Chủ cùng Ngô trưởng lão đang ngồi đối diện uống trà.

Ngô trưởng lão cùng Phó Viện Chủ đàm tiếu vài câu về sau, xuất ra một cái bình ngọc, nói: "Cái này một nhóm Linh Đan cũng không tốt như vậy luyện, bất quá vẫn là luyện thành một lò, hết thảy thành bốn cái Thanh Vân Đan. . ."

"Ngô, một lò thành bốn cái? Đây rất không tệ a."

Phó Viện Chủ cười cười, trên mặt lộ ra một điểm vẻ hài lòng.

Hắn sưu tập rất lâu mới sưu tập đến đầy đủ Linh Tài, đủ để luyện chế ba lần Thanh Vân Đan, nhưng Thanh Vân Đan chính là tam giai cao giai đan dược, liền xem như Ngô trưởng lão bậc này Luyện Đan Đại Sư xuất thủ, tỉ lệ thất bại cũng cực lớn, bình thường có thể luyện chế thành ba cái, cũng đã là rất không tệ.

Luyện thành bốn cái, đã tại hắn phòng tuyến cuối cùng phía trên.

"Không Hòa mức độ vẫn là không tới nơi tới chốn, nếu không cũng không trở thành như thế."

Ngô trưởng lão thở dài một câu, hắn bị vây ở tam giai Luyện Đan Sư tầng thứ đã thật lâu, tam giai Luyện Đan Sư cơ có thể luyện chế Đan Nguyên ngũ trọng phía dưới cần thiết các loại đan dược, nhưng đối với cao giai Đan Nguyên Vũ Vương, hoặc là trên đó ngưng Tinh Vũ hoàng cần thiết đan dược, lại là bất lực.

Phó Viện Chủ cười nói: "Người bây giờ coi như tuổi trẻ, lại đề thăng một số trình độ, chưa hẳn không thể đạt tới tứ giai Luyện Đan Sư trình độ, khi đó liền xem như Quốc Chủ cũng phải đến mời người luyện đan."

Ngô trưởng lão cười khổ lắc đầu, đang định nói lúc nào, đột nhiên thần sắc khẽ giật mình, ánh mắt vượt qua đình viện, nhìn về phía nơi xa này cao vút trong mây Thanh Huyền tháp.

"A?!"

"Có người xông qua Thanh Huyền tháp 23 Tầng?"

Phó Viện Chủ động tác còn nhanh hơn hắn, trước tiên liền quay đầu đi, trên mặt lộ ra một tia giật mình, mà Ngô trưởng lão cũng đồng dạng là một mặt kinh dị.

]

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là nhảy lên một cái, thân thể liền tiếp xúc cao, bị trùng điệp Đan Vân kiện hàng, hướng về Thanh Huyền tháp phương hướng bay qua.

...

Mà cùng lúc đó.

Tại Thanh Huyền tháp bên cạnh một tòa trong phòng nhỏ, một tên già trên 80 tuổi lão giả chống Kim Thiết chất liệu quái trọng, chậm chạp đi tới, ngẩng đầu nhìn một chút nơi xa Thanh Huyền tháp.

"Đây thật là tốt nhiều năm không gặp."

Hắn chính là Thanh Huyền Học Viện cùng hồ ngô đặt song song vị thứ ba trưởng lão, phụ trách chương quản Thanh Huyền trong học viện sở hữu trận pháp, cũng là một vị đang đường nhập thất Trận Pháp Đại Sư.

Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi ba bị người xông qua, toàn bộ Thanh Huyền Học Viện, xuống đến tân sinh Lão Sinh, lên tới Trưởng Lão Viện người, tất cả đều làm kinh động!

Mà giờ này khắc này, Thanh Huyền trong tháp.

Giảng Hàn cũng không biết ngoại giới phát sinh dị trạng, xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi ba hắn, tuy nhiên vừa rồi chiến đấu chỉ là tại huyền cảnh trong lịch luyện, nhưng đối với hắn mà nói vẫn như cũ là một lần không tệ ma luyện, nhượng hắn đem tu vi sau khi tăng lên tăng vọt thực lực triệt để nắm giữ.

Bây giờ hẳn có thể cảm giác được chính mình đối với nguyên khí cùng lực lượng cường khổng, đã đạt tới cực kỳ cẩn thận trình độ, đơn thuần loại này biến nặng thành nhẹ nhàng cường khổng lực, hẳn cùng Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan đã không kém bao nhiêu.

Nói cách khác.

Tại đều vận dụng ngang nhau lực lượng tình huống dưới, Giang Hàn cùng Tô Tử Yêu giao thủ lời nói, đã sẽ không lại từ chiêu thức các phương diện rơi vào cái gì hạ phong, đủ để cùng tranh tài.

"Nên nhìn xem cái này tầng thứ hai mươi bốn, đến tột cùng là cái gì. . ."

Từ thạch bờ đoàn bên trên đứng thẳng lên, Giang Hàn nhìn về phía thông hướng Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng thông đạo, trong lòng cũng không khỏi một trận nhiệt huyết sôi trào.

Đây chính là Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng!

Thanh Huyền Học Viện thành lập đến nay, liền chỉ có năm đó Thanh Dương Vương đã từng xông qua, kể đến sau toàn bộ đổ vào cái này tầng cuối cùng trước đó, trăm năm qua không có bất kỳ người nào có thể vượt qua một bước này.

Mà vị kia Thanh Dương Vương, dù là chỉ là chỉ lân phiên trào truyền thuyết, cũng đủ để khiến người nhiệt huyết dâng trào, rồi đi Thanh Huyền nước thời điểm liền đã là sóng vai đương đại Quốc Chủ tồn tại, mà rồi đi về sau, nghe nói càng là tại toàn bộ đại lục xông lên hạ uy danh hiển hách, khiến cho Chư Quốc cúi đầu!

Đến loại kia tầng thứ, có thể nói là một người liền có thể áp đảo Nhất Quốc, Tiêu gia Lâm gia loại gia tộc này, càng là trong nháy mắt có thể diệt.

Giang Hàn bình phục một chút chính mình nổi lòng, chậm chạp leo lên Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng.

Thanh Huyền đỉnh tháp tầng, là một cái cực kỳ không gian thu hẹp, trừ đi tới cửa vào bên ngoài, địa phương khác cộng lại, cũng chỉ có vài thước phương viên.

Mà lại cả cái khu vực cũng không còn là một cái trống trải thạch thất, phía trên là một cái hồ ra mái vòm, mà tại này mái vòm, có thể nhìn thấy có một cái kỳ dị Tinh Thạch lơ lửng, chính bị vô số Linh Văn kiện hàng xen lẫn, treo ở tối cao địa phương.

"Coi như không phải trận pháp hạch tâm, cũng hẳn là cực kỳ trọng yếu mất trận."

Giang Hàn thô sơ giản lược cảm giác một chút này kỳ dị Tinh Thạch bốn phía ẩn chứa lực lượng, liền cảm giác được một trận kinh hãi, tuy nhiên không kịp thiên lôi khủng bố như vậy, nhưng cũng xa xa áp đảo Tự Nguyên phía trên.

Tầng này trung ương như cũ có một cái thạch Bờ Đoàn, mà lại bởi vì không gian quá nhỏ, liền để đặt tại Giang Hàn bên chân.

"Liền để ta xem một chút, tầng này đến tột cùng là cái gì sao."

Giang Hàn sau khi hít sâu một hơi, khoanh chân ngồi xuống tới.

Cái này tầng cuối cùng, nếu là xuất hiện sáu mươi bốn tên thông mạch viên mãn võ tướng tạo thành chiến trận, này bây giờ hẳn hơn phân nửa là đột phá không, nhưng hẳn mới năm thứ hai, liền xông đến nơi đây, lại trải qua thêm một năm nữa năm, tu vi đột phá Tự Nguyên, đủ để nghiền ép mà qua.

Có thể hay không xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng, Giang Hàn trong lòng sớm đã có đáp án, đối với hắn mà nói cũng là sớm tới sự tình, nhưng hắn vẫn là muốn nhìn một chút tầng cuối cùng muốn đối mặt đến tột cùng là cái gì.

Khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt lại.

Trận pháp chậm rãi bao phủ xuống, Giang Hàn trước mắt xuất hiện, không còn là cái gì chiến trường, mà chính là một vùng tăm tối cùng hư vô, phảng phất thân ở hư không bên ngoài, không biết phương hướng.

Loại cảm giác này không có tiếp tục bao lâu, dưới chân liền xuất hiện một khối điểm dừng chân, đó là một khối thành tường gạch đá, mà nhìn kỹ, hẳn rõ ràng là đứng ở một tòa cổ lầu thành trì trên tường thành.

"Đây là muốn thủ thành sao?"

Giang Hàn nhìn xem nơi xa hư vô, nhất thời núng mảy, nhưng rất nhanh, hắn liền thần sắc nhất động, quay đầu hướng về sau lưng nhìn lại.

Phía sau hắn là kéo dài đến rất xa xa thành tường, một mực kéo dài đến cuối cùng trong bóng tối, mà vừa lúc này, rõ ràng tiếng bước chân, từ này nơi cuối cùng truyền đến.

Thực sự! Thực sự!

Một bóng người từ này trong bóng tối chậm chạp đi tới, đi đến thành tường một chỗ khác, sau đó chậm chạp hướng về Giang Hàn đi tới.

Hắn Thanh Y Thanh Bào, thất dây cột tóc, thần thái không còn là như trước đó những cái kia võ giả một dạng khô khan, mà chính là ẩn chứa một loại Ngạo Thị hết thảy bá đạo chí ý, thậm chí càng áp đảo Thân Đồ Trảm phía trên!

Nhìn thấy hắn trong nháy mắt, Giang Hàn ánh mắt liền biến, lộ ra một tia lẳng nhiên, bởi vì hắn nhận ra cái thân ảnh này, mà lại thân phận đối phương, cũng là miêu tả sinh động.

Thanh Dương Vương!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Cứu U Bá Thiên Quyết!

Đi tới Thanh Dương Vương hư ảnh, vô luận ăn mặc vẫn là diện mạo, đều cùng Thanh Huyền ngoài tháp dựng nên này một pho tượng gần như giống như đúc, khí chất cũng là cực kỳ tương tự.

Nhân vật như vậy chậm rãi đi tới, cho người ta áp lực là cực kỳ to lớn, dù cho là Giang Hàn, cũng lộ ra ngưng trọng cùng trịnh trọng thần sắc, coi như đây chỉ là một hư ảnh, có thể phát huy ra thực lực kém xa chánh thức Thanh Dương Vương, nhưng cũng tất nhiên cực kỳ đáng sợ.

Bất quá.

Chờ đến Thanh Dương Vương hư ảnh càng đi càng gần thời điểm, Giang Hàn lại hơi kinh ngạc phát hiện, cái này hư ảnh tản mát ra khí tức, cũng không như hắn tưởng tượng đáng sợ như vậy.

Bởi vì chỉ từ khí tức nhìn lại, đối phương tu vi tựa hồ cùng hắn đồng dạng, chỉ có Thông Mạch Cảnh viên mãn!

"Một cái huyền hóa ra đến thông mạch viên mãn hư ảnh, liền có thể ngăn cản sở hữu xông đến tầng này Thiên Kiêu nhân vật?"

Giang Hàn nhủ mảy, lộ ra một tia không tin thần sắc.

Phải biết có thể xông đến tầng này, chỉ sợ mỗi một vị đều là đạt tới Tự Nguyên cảnh thiên các đại thiên kiêu, Thanh Dương Vương coi như lợi hại hơn nữa, lấy Thông Mạch Cảnh áp chế Tự Nguyên cảnh, không khỏi cũng quá khoa trương một điểm.

Giang Hàn tự hỏi liền là chính hắn, đối đầu Tự Nguyên cảnh Thân Đồ Trảm, tại không tá trợ Bất Tử Chi Thân gian lận tình huống dưới, cũng chưa chắc liền có thể thắng dễ dàng, huống chi liền xem như Thân Đồ Trảm, cũng không có xông qua tầng thứ hai mươi ba, có thể xông đến nơi đây người so Thân Đồ Trảm còn cường hãn hơn một đoạn!

Ngay tại Giang Hàn kỳ quái thời điểm, toàn bộ thế giới hình ảnh đột nhiên ngưng trệ, phảng phất thời không đứng im, mà cùng lúc đó, một thanh âm từ bên trong tháp vang lên.

"Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng, hội Xtreme - trùng lặp sau cùng xông qua tầng này hình người tượng, trước mắt ngươi vị này, chính là xanh Dương tôn giả năm đó hình ảnh."

"Bất quá tầng này cũng có một cái chỗ đặc thù, cái kia chính là hình ảnh tu vi, sẽ cùng xông tháp người tu vi tương đương, cũng chính là cùng cảnh giới nhất chiến."

Cái thanh âm này già nua mà thâm thúy, cũng không phải là Giang Hàn thanh âm quen thuộc.

Bất quá nghe được mấy câu nói đó, Giang Hàn lại là lộ ra một tia chột hiểu, cung cung kính kính chấp tay nói: "Thì ra là thế, không biết ngài là. . ."

"Ngươi là hồ linh đệ tử, làm sao lại chưa nghe nói qua ta?"

Cái thanh âm kia bình tĩnh đáp lại một câu, sau đó ngữ khí mang lên một tia dị dạng, nói:

"Trước đó cùng sở hữu sáu người xông đến nơi đây, cùng cảnh giới phía dưới, tất cả đều bại vào xanh Dương tôn giả hư ảnh trước đó, không nghĩ tới ngươi có thể lấy Thông Mạch Cảnh tu vi xông đến nơi đây, trong mắt của ta, ngươi ngược lại là có khả năng nhất xông qua tầng cuối cùng người!"

Nghe được cái này hai đoạn lời nói, Giang Hàn lập tức minh bạch thân phận đối phương.

Chính là vị kia nắm giữ Thanh Huyền Học Viện sở hữu trận pháp, thậm chí có khả năng đang hậu trường khống chế cái này Thanh Huyền tháp trận pháp Thanh Huyền Học Viện vị thứ ba trưởng lão.]

Mấy hơi thở về sau.

Bị dừng lại Huyền Cảnh Không Gian, lại một lần nữa khôi phục, mà Thanh Dương Vương ảo ảnh, tiếp tục hướng về Giang Hàn từng bước một đi tới, cuối cùng đi vào Giang Hàn trước mặt ba trọng vị trí đứng vững.

"Cùng cảnh giới nhất chiến sao?"

Giang Hàn nhìn xem trước Phương Thanh Dương vương ảo ảnh, cảm nhận được đối phương áp bách mà đến khí thế, bỗng nhiên cười một chút, nhưng khí thế kia tan thành mây khói.

Như đối mặt là Tự Nguyên cảnh Thanh Dương Vương ảo ảnh, này bây giờ hẳn có lẽ không cần chiến, liền muốn nhượng bộ lui binh, nhưng cùng với cảnh giới nhất chiến, hẳn còn không có sợ qua ai!

Thanh Dương Vương lại như thế nào? !

Cùng cảnh giới bên trong, ai mạnh ai yếu, vậy cũng muốn đánh nhau một trận lại nói!

"Chiến!"

Theo tiếng cười đình chỉ, Giang Hàn trên thân dâng lên một đạo mãnh liệt khí thế, cả người càng là chiến ý bùng bùng phấn chấn, đột nhiên tiến về phía trước một bước bước ra, năm ngón tay nắm chặt, vung ra nhất quyền.

Một quyền này Lôi Hỏa vờn quanh, đã điều động Lôi Hỏa Nguyên Khí, vừa ra tay chính là toàn lực!

Thanh Dương Vương ảo ảnh đối mặt Giang Hàn một kích này, vẫn như cũ là một mặt vẻ ngạo nhiên, đồng dạng năm ngón tay nắm chặt, lôi cuốn lấy một đoàn u quang, đón Giang Hàn quyền đầu, vung lên.

Oanh! ! !

Lôi Hỏa cùng u quang va chạm ở giữa, Giang Hàn quyền đầu cũng cùng Thanh Dương Vương ảo ảnh quyền đầu đụng va vào nhau, trong chốc lát, không bố nguyên khí xé rách hết thấy, xung đột kịch liệt phía dưới, trực tiếp tại hai người bốn phía sinh ra kịch liệt nổ tung, đình tai nhức óc.

Mà tại cái này kịch liệt trong bạo tạc, Thanh Dương Vương ảo ảnh u ám nguyên khí, vậy mà chiếm thượng phong, vượt trên Giang Hàn Lôi Hỏa Nguyên Khí!

"Phá cho ta!"

Giang Hàn sắc mặt hơi đổi một chút, nhưng không có bất luận cái gì về sợ hãi, khát máu bí thuật nhất niệm kích phát, lực cánh tay tăng vọt, cứ thế mà tại nguyên khí thế yếu tình huống dưới, đem lực lượng bộc phát ra qua, đem Thanh Dương Vương ảo ảnh cứ thế mà đánh lui!

Mà ngay sau đó, chính hắn cũng tại này u ám nguyên khí trùng kích phía dưới, lui ra phía sau hai bước, toàn thân quần áo xuất hiện vỡ vụn dấu vết, trên da thịt cũng xuất hiện từng tia từng tia bạch ngân.

Nhìn qua đồng dạng chỉ rời khỏi hai bước Thanh Dương Vương ảo ảnh, Giang Hàn biểu lộ trở nên trước đó chưa từng có ngưng trọng, từng chữ nói ra mờ mịt.

"Thiên Cấp Công Pháp!"

Hắn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, chính là không có phẩm cấp giai công pháp, mà thực tế uy lực so với Địa Giai Công Pháp không chút thua kém, thậm chí từng từng trên mặt đất giai tuyệt đỉnh.

Bây giờ hắn, càng là ngưng luyện Lôi Hỏa Nguyên Khí, kích dưới tóc đủ để lực áp tu luyện Địa Cấp Công Pháp bất luận cái gì cùng giai đối thủ, nhưng dạng này hắn, tại nguyên khí phương diện, lại còn kém hơn Thanh Dương Vương một bậc, vậy đối phương chỗ tu luyện công pháp, không thể nghi ngờ là muốn xa xa áp đảo địa trên bậc!

Thiên Cấp Công Pháp!

Trách không được Thanh Dương Vương có thể có được như thế uy danh, có thể áp đảo này đệ nhất Thanh Huyền Quốc Chủ phía trên, thậm chí độc thân rời đi Thanh Huyền nước, tại toàn bộ đại lục bên trên xông ra uy danh hiển hách, khiến cho Chư Quốc làm nghe tin đã sợ mất mặt.

Thanh Dương Vương ảo ảnh đối mặt Giang Hàn ngưng trọng, biểu lộ vẫn như cũ là tràn ngập cao ngạo cùng lãnh ngạo, dưới chân nhẹ nhàng đạp mạnh, liền phiêu nhiên như ảo ảnh, lần tiến Giang Hàn trước người, quyền đầu như giống như cuồng phong bạo vũ, điên cuồng oanh kích mà đến.

"Hát!"

Giang Hàn cũng không lui lại, cũng không có e ngại, ngưng trọng biểu lộ phía dưới, là phun trào chiến ý cùng sôi trào nhiệt huyết.

Hắn ngược lại muốn xem xem, đến tốt cùng là Thiên Cấp Công Pháp mạnh hơn, vẫn là hắn Thối Luyện Thể Phách, hắn luyện thành bí thuật, hẳn cho đến

nay vì tăng thực lực lên luyện hết thủy, cang mạnh!

Giang Hàn đồng dạng hai tay huy quyền, Lôi Hỏa Nguyên Khí thôi phát đến cực hạn, cùng Thanh Dương Vương ảo ảnh đang đối mặt oanh.

Oanh! Oanh! Oanh! !

Mảnh này Huyền Cảnh Không Gian, tựa hồ cũng có chút khó có thể chịu đựng hai người đối oanh, có nhiều chỗ âm ảo tưởng nguyên khí khó mà hoàn toàn huyền hóa ra dạng này giao phong, xuất hiện từng tia từng tia lân sóng.

Thanh Dương Vương ảo ảnh đánh ra u sắc nguyên khí, tràn ngập một loại Cửu U Chi Hạ, thôn phệ hết thủy hắc ám cùng thâm thúy, cang là ẩn chứa một loại tốt như thần ma bá đạo chi ý.

Mà Giang Hàn Lôi Hỏa Nguyên Khí, cũng là tràn ngập phách liệt chi ý, người khác cang là giống như nhất tôn lực lớn vô cùng Chiến Thần, thân thể lực lượng liền có thể rung chuyển tứ phương.

Hai người trong chớp lát, liền đối với oanh trên trăm quyền, cực thể khó khăn lăm ngang hàng!

"Dạng này nguyên khí cùng uy thế, hẳn là Thiên Cấp Công Pháp trong Cửu U Bá Thiên quyết. . ."

Giang Hàn tại đối với oanh trúng, cũng là không sai biệt lăm đánh giá ra Thanh Dương Vương tu luyện Thiên Cấp Công Pháp là cái gì, dù sao Thiên Cấp Công Pháp tổng cộng cứ như vậy chút, hẳn lúc trước Hoàn Tăng nhất nhất thử qua.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Quyết Đấu

Hát!

Giang Hàn thả người nhảy lên, hai tay khê vò, Lôi Hỏa Nguyên Khí tụ đến, tựa như biến ảo thành một thanh lấy nguyên khí đúc thành Lôi Hỏa Đại Kích, hung hăng một kích đánh rớt.

Nguyên khí Ngưng Hình!

Thông Mạch Cảnh võ giả nắm giữ nguyên khí cực kỳ lỏng lẻo, là gần như không thể nào làm được nguyên khí Ngưng Hình, ít nhất cũng phải đến Tụ Nguyên cảnh, lấy vững chắc chân nguyên tài năng ngưng tụ thành thực chất hình thái.

Không qua sông lạnh chừng khổng lực cực kỳ cường hãn, mà lại Lôi Hỏa Nguyên Khí cang là không kém hơn đồng dạng Tụ Nguyên Vũ Sư Chân Nguyên Chi Lực, lại là cường ép ngưng tụ ra hình thái.

"Phá!"

Thanh Dương Vương ảo ảnh bá đạo xuất quyền, nhất quyền vung ra, cường hãn U Minh nguyên khí hóa thành một đạo thực chất quyền ấn, tuy nhiên vền vẹn có mấy xích chi bao quát, nhưng lại có vẻ cực kỳ ngưng tụ, tương so với bình thường chân nguyên, cũng là không chút thua kém.

Oanh! !

Lôi Hỏa Trường Kích cùng U Minh quyền ấn đụng vào nhau, chỉ gặp Lôi Hỏa nổ tung, U Minh chấn động, Huyền Cảnh Không Gian lại là làm rung động.

Khi hết thủy tiêu tán thời điểm, Thanh Dương Vương ảo ảnh thân ảnh như cũ đứng thẳng ở trên tường thành, nhưng hẳn một đầu ô tóc đen dài lại là trực tiếp xỏa xuống, dây cột tóc bị dư ba quét gãy!

Một bên khác.

Giang Hàn thân ảnh thì là bay rớt ra ngoài, thân thể bị U Minh nguyên khí dư ba oanh kích một chút, nhưng bởi vì hẳn thể phách quá mạnh mẽ, lần này đúng là cứ thể mà tiếp nhận xuống tới, cũng không thụ thương.

"Giết!"

Thanh Dương Vương ảo ảnh cùng lúc trước những cái kia khô khan võ giả đều hoàn toàn khác biệt, phảng phất thật có được năm đó Thanh Dương Vương mấy phần Thần Vận, hẳn tóc tai bù xù, cả người khí thế lại không yếu phản tăng, tựa hồ cũng là cảm thấy gặp được cường địch, mãnh liệt địa rống to một tiếng, hai tay kết lên nhất ấn, hướng về Giang Hàn ép xuống.

U Minh ần!

Đây là một đạo thật Linh giai vũ kỹ, hơn nữa còn là Cửu U Bá Thiên quyết bên trong bổ sung Linh giai vũ kỹ, cùng Cửu U Bá Thiên quyết hỗ trợ lẫn nhau, có thể phát huy ra môn công pháp này uy lực lớn nhất.

Chỉ gặp Thanh Dương Vương ảo ảnh nhất ấn ép xuống, bá đạo nguyên khí màu đen tựa như mây đen áp thành, ầm ầm lăn lộn gào thét, đột nhiên ép xuống, giống như Thiên Băng.

"Nộ Lôi. . . Trảm Nguyệt!"

Giang Hàn nắm ngón tay khép lại, lấy tay cánh tay làm đao, đột nhiên đem Liệt Địa kích Đệ Nhị Thức Quái Nguyệt, cùng Nộ Lôi Kích cường ép kết hợp lại, đòn này ép xuống nhất ấn hung hăng phách lên.

Võ đạo một đường không có tuyệt đối chết chiu, tổ hợp vũ kỹ liền là một loại linh hoạt nhất vận dụng, thậm chí thi triển ra, các loại vũ kỹ, đủ kiểu binh khí, chất cơ hồ đều như thế.]

Oanh! !

Lại là một lần kinh thiên động địa đối oanh, Giang Hàn cùng Thanh Dương Vương ảo ảnh chỗ bộc phát ra lực lượng, khiến cho không chế trận pháp quan sát nơi này vị kia trận pháp trường lão, cũng không nhìn được vì đó động dung.

Vô luận là Giang Hàn, vẫn là Thanh Dương Vương ảo ảnh, một kích này uy lực, đều đã vượt qua đồng dạng Tụ Nguyên cảnh tiểu thành, mặc dù còn chưa kịp Tụ Nguyên đại thành, cũng chênh lệch không xa!

Thanh Dương Vương ảo ảnh thế nhưng là Xtreme - trùng lặp năm đó Thanh Dương Vương công pháp và vũ kỹ cùng Thần Vận, có được Thiên Cấp Công Pháp cùng U Minh ần, Bá Thiên ần những này bên trong phụ vũ kỹ, có thể đánh ra uy thế cỡ này còn thuộc bình thường.

Có thể Giang Hàn đâu? !

Viêm Dương Tinh Thần Quyết cố nhiên cường đại, nhưng cũng tuyệt đối không thể cùng Thiên Cấp Công Pháp đánh đồng, liền xem như loại kia Lôi Hỏa Nguyên Khí, cũng so U Minh nguyên khí yếu một bậc, có thể hết lần này tới lần khác Giang Hàn chỗ bộc phát ra uy thế hoàn toàn không kém Thanh Dương Vương ảo ảnh mây may.

Có thể làm được điểm này, nói cách khác Giang Hàn thế phách, xa so với Thanh Dương Vương ảo ảnh mạnh hơn, thể nội kinh mạch cũng càng thêm bền bỉ, có thể thừa nhận được càng mạnh nguyên khí bạo phát!

Mà lại này môn Lôi thuộc tính vũ kỹ, cũng không phải đồng dạng Linh giai Hạ phẩm vũ kỹ.

Răng rắc! !

Trùng trùng điệp điệp giống như Thiên Băng đồng dạng U Minh nguyên khí, tại Giang Hàn một trảm phía dưới, bị cứ thế mà vỡ ra tó.

Giang Hàn không có chút gì do dự, quả quyết bắt lấy chém ra U Minh nguyên khí thời cơ, cả người đạp chân xuống, trực tiếp từ trung ương tiến lên, hung hăng nhất quyền đánh về phía Thanh Dương Vương ảo ảnh.

Hắn muốn nhờ chính mình thế phách cường đại, cùng chính mình nguyên khí vận chuyển cùng kinh mạch cường độ, hơn xa tại bình thường người để thủ thắng!

Thanh Dương Vương ảo ảnh nguyên khí quay lại, hiển nhiên so Giang Hàn phải kém hơn một bậc, mặc dù tu luyện Thiên Cấp Công Pháp, cũng vô pháp cùng thân thể chế tạo giống như Huyền Thiết, càng là trải qua thiên lôi đánh đĩnh các loại ma luyện Giang Hàn sóng vai, hắn bộc phát ra U Minh ần về sau, nguyên khí rõ ràng có chút đục ngầu hỗn loạn.

Oanh! !

Giang Hàn nhất quyền rơi xuống, Thanh Dương Vương ảo ảnh nâng lên nắm tay, nghênh nhất kích, nhưng lại lão đảo lui ra phía sau hai bước, không riêng nguyên khí có chút kể tục không còn chút sức lực nào bị Giang Hàn thừa thắng xông lên, hắn thế phách cũng là so Giang Hàn kém một bậc.

Nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn!

Giang Hàn trong đôi mắt chiến ý phun trào, không có cho Thanh Dương Vương ảo ảnh bất luận cái gì trọng chính nguyên khí thời cơ, trực tiếp nhất cổ tác khí, lại lần nữa tiến lên, hai tay lôi cuốn lấy Lôi Hỏa Nguyên Khí, khoảng chừng giao nhau xuyên qua mà đến.

Một chiêu này là bắt chước Quỷ Dao khách tổ hợp vũ kỹ Quỷ Ảnh Tam Điệp Trảm, tuy nhiên không có đủ uy lực của nó cùng hiệu quả, nhưng cơ hình thái còn có thể bắt chước được một hai.

Cạch! ! Loading...

Thanh Dương Vương ảo ảnh hai tay gấp lại trước người, ngạnh kháng Giang Hàn một kích này, U Minh nguyên khí lần nữa bị Lôi Hỏa Nguyên Khí đánh tan, thân thể của hắn lần nữa lui nhanh, mà trên hai tay quần áo cũng là nổ bể ra đến, trên cánh tay cũng là xuất hiện một chút vết thương.

Tại lui ra phía sau thời điểm, Thanh Dương Vương ảo ảnh hít sâu một hơi, nguyên khí trong cơ thể rốt cục tròn quay tới, đạp chân xuống, cả người liền hóa thành một đạo tàn ảnh, đột nhiên loé lên một cái, đi vào Giang Hàn bên cạnh thân, quyền đầu như cuồng phong như mưa to rơi xuống.

"Giết!"

Giang Hàn một tiếng quát lớn, không có chút nào thoái ý, trực tiếp nghênh đón, tới đang đối mặt lay.

Hai người thoáng qua ở giữa, lại là chống lại trăm quyền, mỗi một quyền rơi xuống đều có Lôi Hỏa nổ tung, U Minh phá toái, trên tường thành cũ kỹ gạch đá, không ngừng bị hai người giẫm nứt đánh rách tả tơi.

Loại này thành tường hiển nhiên là dùng để phòng ngự đại hình công kích, hai người bọn họ bây giờ chiêu thức uy lực, tuy nhiên không có khả năng đánh thành tường sụp đổ, nhưng cũng tại trên tường thành không ngừng lưu lại thật sâu vết rách.

Ngay tại hai người kịch đấu thời điểm.

Ngoại giới.

Không riêng gì Thanh Huyền Học Viện học viên, đại lượng hội tụ tại Thanh Huyền tháp bên ngoài, ba tầng trong ba tầng ngoài đem vây quanh, tính cả Thanh Huyền Học Viện đông đảo chấp sự, đều nhao nhao đến.

Tràng diện to lớn, cơ hồ cùng Thanh Huyền bảng chỉ chiến cùng so sánh.

Mà tại đám người hậu phương, liền liền Phó Viện Chủ cùng Ngô trưởng lão bọn người, cũng đều lại tới đây, ánh mắt trịnh trọng nhìn về phía toà kia toàn thân Linh Văn lấp lóe, quang mang loá mắt, cực kỳ hoa lệ Thanh Huyền tháp.

"Cái này tầng cuối cùng, hẳn đi vào hẳn là có một khắc đồng hồ đi."

Phó Viện Chủ chấp hai tay sau lưng, nhìn qua Thanh Huyền Tháp Tháp đỉnh, ánh mắt trịnh trọng, bỗng nhiên trầm giọng mở miệng, hẳn lại tới đây đã thật lâu, đã biết đang xông Thanh Huyền tháp người là người nào.

Bên cạnh Ngô trưởng lão gật gật đầu, đối Luyện Đan Đại Sư mà nói chương không canh giờ cùng hóa hầu tự nhiên là sở trường nhất sự tình: "Không tệ, một khắc đồng hồ hơi nhiều một chút."

"Nhớ không lầm lời nói, kẻ này Thanh Huyền bảng chỉ thời chiến tranh, tu vi hẳn là chỉ có Thông Mạch Cảnh đại thành, hơn một tháng thời gian, nên rất không có khả năng đột phá Tụ Nguyên, hẳn là thế nào đi lên tầng cuối cùng?"

Tụ Nguyên cảnh thế nhưng là một cái không cửa nhỏ hạm, đối với Thân Đồ Trảm bực này Thiên Kiêu nhân vật tới nói là nhẹ nhõm liền có thể vượt qua, nhưng lời thông mạch Vũ Sư lại là cả đời khó mà ngưng tụ chân nguyên.

Nguyên khí không đủ ngưng tụ, chương khổng lực không đủ mạnh, phụ tá linh dược quá ít, cũng dễ dàng dẫn đến ngưng tụ chân nguyên thất bại, tu vi hội rút lui đến vừa bước vào thông mạch viên mãn thời điểm.

Cho nên người bình thường đối mặt cái này một cửa ải, đều sẽ đem tu vi tăng lên tới Thông Mạch Cảnh viên mãn cực hạn, sau đó lại mua các loại phụ tá linh dược, vạn sự sẵn sàng về sau, mới có thể lấy tay đột phá.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Thắng Bại

Ngô trưởng lão cười khổ một tiếng, nói: "Ai biết được? Hồ linh tên kia, luôn luôn không thu đệ tử, đột nhiên thu một vị đệ tử, ta còn tưởng rằng là am hiểu Linh Thực thiên tài, không nghĩ tới. . ."

Phó Viện Chủ nghe hắn nâng lên hồ linh, cũng là lắc đầu, nói: "Chỉ sợ hồ linh chính tên kia đều không nghĩ tới, hẳn cái này đệ tử có thể đi đến dạng này trình độ."

Giữa sân lâm vào yên lặng.

Qua một lát, đứng chấp tay, nhìn qua Thanh Huyền Tháp Tháp đỉnh Phó Viện Chủ, đột nhiên nói:

"Như hấn tu vi chỉ có Thông Mạch Cảnh viên mãn, đến tầng cuối cùng, đối mặt cũng chỉ là Thông Mạch Cảnh viên mãn xanh Dương tôn giả ảo ảnh, xông qua khả năng, có thể là từ trước tối cao."

Tu luyện Thiên Cấp Công Pháp tồn tại cùng tu luyện những công pháp khác người, tu vi càng cao, cùng giai ở giữa chênh lệch liền sẽ càng lớn, mà Luyện Huyết Cảnh trở xuống, ngược lại là rất khó kéo ra các loại công pháp ở giữa chênh lệch.

Thông Mạch Cảnh chẳng qua là kéo ra chênh lệch bắt đầu.

"Cái này. . . Tựa hồ thật là có khả năng."

Ngô trưởng lão nghe vậy, cũng là sửng sốt, sau đó lộ ra mấy phần vẻ động dung.

Giang Hàn có thể lấy Thông Mạch Cảnh viên mãn tu vi, xông đến Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng, Kỳ Thực Lực không thể nghi ngờ là cường hãn vô cùng, đủ để thắng qua đồng dạng Tụ Nguyên tiểu thành võ giả.

Mà tu vi chỉ có Thông Mạch Cảnh viên mãn, lại bởi vì là huyền cảnh trận pháp biến ảo, thực lực so với chánh thức cùng giai xanh Dương tôn giả, còn phải lại kém một điểm, Giang Hàn chưa hẳn liền không có xông qua tầng cuối cùng khả năng!

"Nếu là thật sự bị hấn xông qua tầng cuối cùng, này chỉ sợ liền Quốc Chủ đều muốn bị kinh động."

"Xem một chút đi, coi như không có xông qua tầng cuối cùng, qua tầng thứ hai mươi ba, tin tức cũng tất nhiên sẽ truyền đến Quốc Chủ trong lỗ tai."

Ngô trưởng lão cùng Phó Viện Chủ hai người, đều là ánh mắt nghiêm nghị mở miệng, dù cho là địa vị đạt tới bọn họ trình độ này, đối với Thanh Huyền Quốc Chủ cũng vẫn là vô cùng tôn trọng cùng kính sợ.

Trên phiên đại lục này cùng sở hữu Thất Quốc, cũng chính là bảy vị Quốc Chủ, Thanh Huyền Quốc Chủ liền là một cái trong số đó, hơn nữa còn không phải yếu nhất một cái, huống hồ liền xem như Quốc Chủ bên trong yếu nhất, thực lực tu vi cũng là xa xa áp đảo hết thầy Vương Hầu phía trên!

...

Oanh! Oanh! !

]

Thanh Huyền đỉnh tháp tầng Huyền Cảnh Không Gian trong, Giang Hàn cùng Thanh Dương Vương ảo ảnh chiến đấu, đã đánh tới cực kỳ thảm liệt tình trạng, trên thân hai người đều có thương thế, dưới chân thành tường cùng mảnh này Huyền Cảnh Không Gian đều đang không ngừng rung động.

Giang Hàn trên người có mấy khối quý dị vết cháy, đó là bị U Minh nguyên khí in dấu lên qua dấu vết, loại thương thế này, nếu là đổi thành Thân Đồ Trảm chịu truy cập, chỉ sợ sớm đã ngực bụng xuyên thủng, mà Giang Hàn thể phách cường hãn gần như Huyền Thiết Văn Kim, lại là cứ thế mà chống đỡ tới.

Mà tại Giang Hàn đối diện, Thanh Dương Vương ảo ảnh cũng rất là thâm, tóc một mảnh khét lết hình dạng, y phục trên người cũng là khắp nơi vết cháy, thậm chí một cánh tay huy động ở giữa rõ ràng có chút không linh hoạt, tựa hồ là cẳng tay nứt ra, bắp thịt bị trật.

"U Minh ần!"

Tu vi chỉ có Thông Mạch Cảnh viên mãn Thanh Dương Vương ảo ảnh, tới tới lui lui thi triển Linh giai vũ kỹ, đều chỉ có một chiêu như vậy U Minh ần.

Bá Thiên ần là Tụ Nguyên cảnh về sau mới miễn cưỡng có thể thi triển vũ kỹ, về phần cao hơn Cửu U Bá Thiên ần, liền xem như đến Hóa Cương cảnh, cũng chưa chắc có thể thi triển ra.

Lịch đại xông đến tầng này người, đối mặt đều là Tụ Nguyên cảnh Thanh Dương Vương ảo ảnh, chẳng những Thiên Cấp Công Pháp ngưng tụ U Minh chân nguyên, cùng giữa bọn hấn chênh lệch cực lớn, Bá Thiên ần môn võ kỹ này liền xem như miễn cưỡng thi triển đi ra, cũng không phải bọn họ có thể tới.

Có thể Giang Hàn đối mặt Thanh Dương Vương ảo ảnh, tu vi chỉ có Thông Mạch Cảnh viên mãn!

"Nộ Lôi. . . Băng Sơn!"

Giang Hàn đối Thanh Dương Vương ảo ảnh môn võ kỹ này, sớm đã tại mấy lần trong đối kháng tìm tòi rõ ràng, thấy đối phương lại phải thi triển, không chút do dự rống to một tiếng, Lôi Hỏa Nguyên Khí phụ thuộc vào trên thân thể, đồng thời thi triển ra Băng Sơn tống, cả người vọt thẳng lấy Thanh Dương Vương ảo ảnh một đầu đánh tới.

Cái này va chạm, đúng lúc đâm vào U Minh ần còn chưa hoàn toàn tụ lại, uy lực chỉ có sáu bảy thành thời điểm.

Oanh một chút, U Minh nguyên khí bị Giang Hàn đụng trực tiếp băng tán, mặc dù hấn trên thân cũng lần nữa bị U Minh nguyên khí in dấu lên một số dấu vết, nhưng hấn cái này va chạm lại là mãnh liệt không thể đỡ đâm vào Thanh Dương Vương trên thân.

Răng rắc! !

Thanh Dương Vương hai tay gấp lại trước người, ý đồ tới cái này va chạm, nhưng cánh tay hắn trước đó liền đã bị đánh thương tổn, lần này rốt cục không chịu nổi, trực tiếp phát ra xương cốt đứt đoạn thanh âm, cả người cũng là như giống như sao băng, hướng về hậu phương bay rớt ra ngoài.

Giang Hàn bước nhanh đến phía trước, thi triển ra Băng Sơn Đuộc, cả người thả người nhảy lên, đã đuổi kịp bay ngược Thanh Dương Vương, đi vào trên đó phương, hai tay lẫn nhau, hướng về phía dưới hung hăng một chùy.

"Nộ Lôi!"

Thanh Dương Vương ảo ảnh thân thể giữa không trung, vô pháp tránh né, chỉ có thể đem thể nội U Minh nguyên khí toàn bộ kích phát ra đến, ý đồ tới Giang Hàn một kích này. Loading...

Ầm! !

Giang Hàn toàn lực ứng phó, lấy thương đối thương nhất kích, lại là đánh vào Thanh Dương Vương ảo ảnh phóng thích vũ kỹ, nguyên khí bất ổn khoảng cách bên trong, rốt cục lấy được cự đại hiệu quả.

Dưới một kích này, Thanh Dương Vương ảo ảnh trực tiếp từ không trung, bị cứ thế mà nện hạ xuống, đứt gãy cánh tay trực tiếp huyết nhục đứt đoạn, máu tươi văng khắp nơi, phía sau lưng cũng là trực tiếp nện ở trên tường thành.

Oanh! !

Thành tường ầm vang chấn động, Thanh Dương Vương ảo ảnh phía sau lưng phát ra răng rắc một tiếng, trong miệng trực tiếp một ngụm máu tươi phun ra, cứ thế mà đem thành tường đều va nứt ra một cái hình người cái hố.

Bởi vì là bị biến ảo hư ảnh, cho dù bản thân bị trọng thương gần như chết, Thanh Dương Vương ảo ảnh cũng không có lộ ra cái gì không cam tâm loại hình biểu lộ, mà chính là ánh mắt thâm thúy, miễn cưỡng giờ cánh tay lên.

"U Minh. . . Ần!"

Hắn kích phát ra thể nội sau cùng U Minh nguyên khí, lần nữa đánh ra một cái U Minh Ần.

Giang Hàn từ giữa không trung rơi xuống, gặp một chiêu này như cũ phạm vi bao trùm rất lớn, xoay người vô pháp tránh né, liền hai tay trước người hợp lại, lần nữa kích phát Nộ Lôi Kích.

Liên tục truy kích bạo phát, coi như hắn thể phách kinh mạch so cùng giai Thanh Dương Vương còn mạnh hơn, cũng đã đến cực hạn, nhưng dù vậy, hắn vẫn là cứ thế mà chống đỡ một kích này.

Oanh! !

Giang Hàn đánh tan U Minh Ần về sau, bình ổn rơi ở trên tường thành, hướng về nằm ở nơi đó, gian nan muốn đứng lên, nhưng thân thể cũng đã xuất hiện hư huyền mơ hồ Thanh Dương Vương ảo ảnh đi đến.

"Thiên Cấp Công Pháp chắc chắn cường đại, nếu không có ta thể phách tại nhiều lần thói luyện trong, mạnh hơn xa hắn, chỉ sợ một trận chiến này thắng bại, thật đúng là khó mà đoán trước. . ."

Nhìn lấy Thanh Dương Vương ảo ảnh bộ dáng, Giang Hàn trong lòng chiến ý chậm rãi biến mất, cũng không có lộ ra cái gì vẻ hưng phấn, ngược lại là lại là lộ ra một tia thản thục.

Viêm Dương Tinh Thần Quyết môn công pháp này, tại Vũ Vương cảnh trước đó, hiển nhiên vẫn là yếu tại Thiên Cấp Công Pháp một bậc, tới Vũ Vương về sau, nó liền không có đến tiếp sau công pháp, cần chính hắn tìm kiếm phù hợp đến tiếp sau công pháp, hoặc là tự hành sáng tạo.

Lúc trước lựa chọn môn công pháp này lúc, Giang Hàn căn không có cân nhắc thành tựu Đan Nguyên Vũ Vương về sau sự tình, nhưng bây giờ hắn, tu vi khoảng cách Tụ Nguyên chỉ kém một bước, này áp đảo ngàn vạn người Đan Nguyên Vũ Vương, cách hắn cũng đã không có như vậy xa xôi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191

Nguồn bị lệch chương

Chương 192: Thanh Huyền Quốc Chủ

Khô gầy lão già trên mặt nếp nhăn, phảng phất tùy thời đều có thể than sụn đổ xuống, hần đứng ở một bên, cúi đầu nói: "Bệ hạ sao không tiến đến xem xét?"

"Ừm."

Thanh Huyền Quốc Chủ nghĩ đo một cái, nhẹ nhàng gật đầu, không thấy có động tác gì, cả người liền hóa thành một đạo tàn ảnh, xông lên chân trời, hướng về Thanh Huyền Học Viện mà đi.

Khô gầy lão già tại Thanh Huyền Quốc Chủ sau khi đi, vừa rồi chậm chạp ngẩng đầu, trên mặt hần tuy nhiên tràn đầy nếp nhăn cùng già yếu dấu vết, nhưng vẫn cũ nhìn ra được hần thần sắc cũng không bình tĩnh.

"Thế hệ này lại có người xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng, cũng không biết là phúc hay là họa."

Hần thở dài một tiếng về sau, một đoàn màu mực Đan Vân bay lên, đem thân thể của hần kiện hàng, đồng dạng thân ảnh cất cao, hướng về Thanh Huyền Học Viện phương hướng bay đi.

Tại cường giả này vì Tôn sư tỷ, Thanh Huyền nước Quốc Chủ chi vị, có thể cũng không phải là đòi đòi Địch Truyền, nếu là có người mạnh hơn đương đại Thanh Huyền Quốc Chủ, này liền có thể trực tiếp thay vào đó, năm đó Thanh Dương Vương chính là vượt trên này đệ nhất Thanh Huyền Quốc Chủ, tùy thời đều có thể thay vào đó.

Nhưng cuối cùng Thanh Dương Vương vẫn là rời đi Thanh Huyền nước.

Thanh Huyền Quốc Chủ vị trí này, áp đảo toàn bộ Thanh Huyền nước phía trên, có thể nói Thanh Huyền nước hàng năm từ các nơi sưu tập đến vô số tư nguyên, tối cao cấp bộ phận đều muốn chảy vào hoàng thất, cuối cùng rơi vào Thanh Huyền Quốc Chủ trên tay, cũng chính vì vậy, Thanh Huyền Quốc Chủ tu vi mới có thể áp đảo hết thảy Vương Hầu phía trên.

Thế hệ này Thanh Huyền Quốc Chủ, là trước đây Quốc Chủ một vị Hoàng Tử, thiên phú tư chất siêu tuyệt, cuối cùng kế thừa Quốc Chủ chi vị, bây giờ chính vào trung niên, có lẽ cũng không muốn nhìn thấy Thanh Dương Vương nhân vật như vậy xuất hiện.

...

Thanh Huyền trong học viện.

Nhìn qua này trùng thiên hiệu nghiệm dần dần tán đi, mọi người lại vẫn như cũ là một bộ rung động trạng thái thất thần, trừ lời tân sinh mờ mịt không hiểu, không biết xảy ra chuyện gì bên ngoài, sở hữu biết được Thanh Huyền tháp kỳ quái người, đều rõ ràng vừa mới phát sinh cái gì.

Có người xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng!

Từ khi trăm năm trước, Thanh Dương Vương xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng bên ngoài, liền lại không người có thể vượt qua tầng cuối cùng cánh cửa, không biết có bao nhiêu Thiên Kiêu, đổ vào Chương 22 Tầng thậm chí tầng thứ hai mươi ba phía trên.

Mà bây giờ, có người lần nữa xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng!

Người nào đang xông Thanh Huyền tháp, tất cả mọi người là lòng dạ biết rõ, tuyệt đối không thể là người thứ hai xông qua, liền liền Thân Đồ Trảm bốn người, chính nhiên về sau, cũng cũng không khỏi đến cười khổ một tiếng.

"Tầng cuối cùng. . . Cùng giai Thanh Dương Vương hư ảnh. . ."

Hần là biết Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng là cái gì, bởi vì hần gia gia năm đó liền xông đến qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng, là trừ Thanh Dương Vương bên ngoài, xông đến tầng cuối cùng sáu người một trong.

"Qua tốt! Qua tốt!"

Thân Đồ Trảm cuối cùng cười to vài tiếng, ở bên cạnh một số người dị dạng nhìn soi mói, quay người rời đi, không tiếp tục nhìn về phía Thanh Huyền tháp phương hướng.

Mà mọi người ở đây dần dần lấy lại tinh thần, tiếng nghị luận bắt đầu từ rất nhỏ đến bạo phát, dần dần biến thành toàn trường một mảnh ồn ào thời điểm, Thanh Huyền tháp tầng ngoài cửa, Giang Hàn thân ảnh chậm rãi đi ra.

Hắn thân ảnh vừa xuất hiện, liền trực tiếp thành vì chúng nhân chú mục hạch tâm.

Phụ cận đông đảo học viên cơ hồ đều là lộ ra vẻ kính sợ, cũng không dám tới gần, thậm chí nhìn lấy Giang Hàn đi ra ngoài, cũng không khỏi đến hướng về hai bên nhượng bộ, liền liền phụ trách Thanh Huyền tháp chấp sự, cũng đều là thần sắc không ngừng biến hóa.

Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng!

Cái này xông qua thế nhưng là Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng a!

Trăm năm qua trừ Thanh Dương Vương bên ngoài, không có người nào xông qua tầng cuối cùng, mà lại cho dù chỉ là xông đến tầng cuối cùng sáu người kia, bây giờ cũng là sáu vị cao cao tại thượng Vương Hầu!

Dù là Giang Hàn diện mạo không so với tuổi trẻ non nớt, nhưng trong mắt bọn hắn, nhưng cũng mơ hồ có một tia giống như Đan Nguyên Vũ Vương đồng dạng vượt lên trên chúng sinh khí chất, khiến cho tâm thần người kính sợ!

"Tính cách trầm ổn, không các đại thiên kiêu không ngạo. . ."

Thanh Huyền Học Viện Phó Viện Chủ, nhìn thấy đi ra Thanh Huyền tháp Giang Hàn trên mặt không có lộ ra cái gì kiêu ngạo loại hình tâm tình, ngược lại là một mảnh trấn định, nhin không được trong lòng than nhẹ.

Xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng, Giang Hàn tự nhiên là sẽ không quên chính mình khen thưởng, nhưng mà đang lúc hắn chuẩn bị qua Thanh Huyền tháp chấp sự nơi đó thẩm tra khen thưởng thời điểm

Trên bầu trời.

Một cái bóng phá không mà đến, rơi xuống Thanh Huyền tháp cách đó không xa trên đất trống, người kia ăn mặc mộc mạc, chấp hai tay sau lưng, nhưng trong đôi mắt lại hình như có ngôi sao tại thần phục, hai đầu lông mày càng là toát ra một điểm vượt lên trên chúng sinh khủng bố khí phách.

Trông thấy đạo thân ảnh này xuất hiện, Thanh Huyền Học Viện Phó Viện Chủ bọn người, đều là thần sắc chấn động, nhao nhao đi lên phía trước, cung kính hành lễ.

"Bái kiến Quốc Chủ."

Phụ cận đông đảo Thanh Huyền Học Viện chấp sự, thấy cảnh này, hơi sững sờ một chút về sau, cũng đều là thân thể kịch chấn, nhao nhao hướng về phía đạo thân ảnh kia cung kính hành lễ.

"Bái kiến Quốc Chủ!"

So sánh với Phó Viện Chủ cùng đông đảo chấp sự, Thanh Huyền Học Viện các học viên nhưng không có học qua lễ nghĩa loại hình đồ, vật, nhìn thấy dạng này trận thế, nhất thời đều có chút không biết làm sao.

Có người đi theo đông đảo chấp sự cùng một chỗ hành lễ, có thì là ngậy ngốc tại nguyên chỗ, cũng có khắp cả người mồ hôi đầm đìa, chỉ cảm thấy giống như gánh vác một tòa cự phong, liền hô hấp đều có chút không khoái.

Thanh Huyền Quốc Chủ!

Cho dù là bọn họ là Thanh Huyền Chủ Viện nhân vật thiên tài, tương lai đều có khả năng rất lớn đột phá thông mạch Vũ Sư, nhưng đối mặt một vị Vương Hầu, đều muốn cảm ngưỡng vọng thái độ, chớ nói chi là sùng sững tại sở hữu Vương Hầu phía trên, sùng sững tại Thanh Huyền nước đỉnh cao nhất Thanh Huyền Quốc Chủ!

"Người nào xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng?"

Thanh Huyền Quốc Chủ cũng không có đối đông đảo học viên không giống nhau thái độ, lộ ra tâm tình gì biến hóa, mà là nhắm vào lấy Phó Viện Chủ bọn người nhẹ nhàng sau khi gạt đầu, bình thân hỏi.

Không cần mọi người trả lời.

Chỉ là hỏi ra vấn đề này về sau, Thanh Huyền Quốc Chủ liền chú ý đến ánh mắt mọi người, rơi xuống cách đó không xa một tên trên người thiếu niên.

Giang Hàn cũng không nghĩ tới, xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng, vậy mà lại dẫn tới Thanh Huyền Quốc Chủ đích thân tới, nếu không có vừa mới đánh bại cùng giai Thanh Dương Vương, đối mặt Thanh Huyền Quốc Chủ cái kia đáng sợ khí thế, hắn sợ rằng cũng phải có chút khó có thể chịu đựng.

Đan Nguyên Vũ Vương cũng chia cường nhược.

Mà có thể trở thành Quốc Chủ tồn tại, tu vì điều xa xa áp đảo Vũ Vương phía trên, có được nghiêng ép Vũ Vương thực lực, khủng bố như vậy nhân vật, cũng bây giờ hấn ở giữa, chênh lệch thực sự quá lớn.

Cho dù có thiên lôi đều oanh giết không chết thân thể, cũng vô pháp ảnh hưởng đến cái gì, đối phương một dạng có thể phát tay trấn áp, đây là thực lực tuyệt đối chênh lệch.

Bất quá.

Trừ trong lòng nghiêm nghị bên ngoài, Giang Hàn đối Thanh Huyền Quốc Chủ xuất hiện, Chấp Sự Trưởng Lão tất cả đều cung kính hành lễ một màn, lại là lại có mấy phần khó mà dùng ngôn ngữ nói rõ tâm tình.

Hắn không phải cái gì hư ngụy người, nếu là thà trước kia, nhìn thấy nhân vật như vậy, trong lòng của hắn chỉ có kính sợ, nhưng bây giờ, hắn ý nghĩ trong lòng là.

Dạng này thực lực cùng địa vị, hắn cũng muốn!

Nếu là có dạng này thực lực cùng địa vị, cái gì Lâm gia Tiêu gia, lật tay liền có thể bị tiêu diệt, Nhất Quốc cương vực Mạc Cẩm Bất Tông, toàn bộ đại lục tùy ý ngang dọc!

"Người tên gì?"

Thanh Huyền Quốc Chủ ánh mắt, theo ánh mắt mọi người di động, sau cùng rơi xuống Giang Hàn trên thân về sau, hơi dừng lại một lát, thoáng có chút kinh ngạc hỏi.

Giang Hàn tu vì, hắn liếc thấy xuyên, chỉ có Thông Mạch Cảnh viên mãn, dạng này tu vi là thế nào xông qua Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng? !

Xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi ba sáu người kia bên trong, có một người cũng là hắn, hắn biết Thanh Huyền tháp tầng cuối cùng, là cùng giai Thanh Dương Vương ảo ảnh, nhưng tầng thứ hai mươi ba thế nhưng là thật 32 tên thông mạch viên mãn võ tướng tạo thành chiến trận!

Coi như là bình thường Tụ Nguyên Vũ Sư, đều khó mà xông qua, hắn năm đó cũng là lấy Tụ Nguyên cảnh tiểu thành tu vi, mới miễn cưỡng xông qua, sau cùng bại vào cùng giai Thanh Dương Vương ảo ảnh chỉ thủ.

"Giang Hàn."

Giang Hàn hướng về phía Thanh Huyền Quốc Chủ hành lễ.

Thanh Huyền Quốc Chủ nhìn chằm chằm Giang Hàn, trong đôi mắt ánh mắt biến ảo chớp chòn, mà giữa sân bầu không khí, cũng là ảm ảm nhiều một tia kiềm chế.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Định Nguyên Đan

Rất cực.

Ngay tại tất cả mọi người không dám hơi thở, nom nớp lo sợ thời điểm, Thanh Huyền Quốc Chủ thanh âm giống như thần linh từ trên chín tầng trời truyền đạt xuống tới, ở trong sân đầy ra.

"Thanh Huyền Học Viện Giang Hàn, qua Thanh Huyền tháp 24 Tầng, phần thưởng 10 vạn Thanh Huyền điểm, một cái Định Nguyên đan."

Theo thanh âm này truyền ra, giữa sân kiềm chế bầu không khí nhất thời buông lỏng, Giang Hàn cũng là cảm thấy loại kia giống như châm vác trên lưng cảm giác im ắng biến mất không thấy gì nữa.

Hơi giật mình một chút về sau, Giang Hàn trong lòng sầu lo cùng vui sướng tâm tình một trận xen lẫn.

Sầu lo là, Thanh Huyền Quốc Chủ đối với hắn thái độ tựa hồ có chút không thích hợp, trước mắt hắn có Hồ lão vị sư phụ này, có thể mặt đối với Lâm gia Tiêu gia, nhưng nếu Thanh Huyền Quốc Chủ muốn đối phó hắn, vậy hắn là căn vô pháp chống cự.

Vui là xông qua Thanh Huyền tháp 24 Tầng về sau khen thưởng, 10 vạn Thanh Huyền điểm cũng không phải cái số lượng nhỏ, đủ để tạm hiểu biết khẩn cấp, thậm chí làm cho hắn vì đột phá Tụ Nguyên làm tốt nhất định chuẩn bị.

Trừ cái đó ra, này một cái Định Nguyên đan làm theo càng thêm trân quý.

Thông mạch Vũ Sư muốn đột phá Tụ Nguyên cảnh giới, cần đem nguyên khí trong cơ thể tăng lên tới cực hạn, sau đó trong đan điền xoay tròn áp súc, làm cho từ lượng biến mà biến chất, cuối cùng hóa thành chân nguyên.

Tên như ý nghĩa, Định Nguyên đan chính là vững chắc chân nguyên đan được, không những đối với Tụ Nguyên Vũ Sư có làm sâu sắc tu vi, nhượng chân nguyên càng thêm thuần túy tác dụng, vẫn là đột phá Tụ Nguyên cực giai phụ tá đan được!

Đột phá Tụ Nguyên thời điểm nếu là có Định Nguyên đan phụ tá, dù là thiên phú tư chất lại kém, đều có thể đề cao hai ba thành khả năng, mà lại sau khi đột phá cảnh giới rất nhanh liền có thể vững chắc xuống.

"Định Nguyên đan. . ."

"Xem ra hẳn rất nhanh liền có thể đột phá Tụ Nguyên cảnh."

Trưởng Tôn Hoàng Mộ Thiên Sơn các loại chưa đột phá Tụ Nguyên Thanh Huyền bằng Thiên Kiều, trong đôi mắt cũng không khỏi đến lộ ra mấy phần hâm mộ, Định Nguyên đan loại đan được này thể nhưng là phụ tá đột phá Tụ Nguyên đỉnh phong đan được một trong, mà lại càng nhiều thời điểm đều là bị Tụ Nguyên Vũ Sư cầm lấy đi thoắt luyện chân nguyên, đề bạt căn cơ, có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Bất quá hâm mộ sau khi, càng nhiều còn là một loại buồn vô cớ.

Như Giang Hàn chỉ có thể xông qua Chương 22 Tầng hoặc là 23 Tầng, bọn họ cũng sẽ không có chút nhụt chí chí ý, nhưng Giang Hàn lúc này mới năm thứ hai, liền triệt để xông qua Thanh Huyền tháp, bậc này tài tình đã ngự trị ở bên trên bọn họ, ngày sau muốn cùng hắn tranh phong, chỉ sợ là vô cùng khó khăn.

Xem như Ngạo Thị Học Viện Thiên Kiều nhân vật, nhìn thấy có hậu đến học viên, vượt qua chính mình mà lại đem chính mình bỏ xa, loại cảm giác này là phi thường khó chịu.

"Xem ra Quốc Chủ thái độ là lôi kéo a."

Phó Viện Chủ cùng Ngô trưởng lão bọn người, trong đôi mắt lộ ra lại là cùng rất nhiều học viên hoàn toàn khác biệt ánh mắt, nhưng cũng chỉ là đứng ở một bên, cũng không nói lời nào.]

"Tốt, đều tán đi đi."

Thanh Huyền Quốc Chủ ánh mắt từ trên người Giang Hàn dời, nhân nhật quét mắt một vòng toàn trường về sau, thân ảnh loé lên một cái, hư không tiêu thất không thấy.

Phó Viện Chủ cùng Ngô trưởng lão bọn người, gặp Thanh Huyền Quốc Chủ đã rời đi, lúc này mới đem hơi hơi buông xuống Đĩ Đực nâng lên, phân biệt dùng dị dạng ánh mắt nhìn Giang Hàn liếc một chút về sau, cũng các tự rời đi.

Thẳng đến Thanh Huyền Quốc Chủ cùng Phó Viện Chủ đám nhân vật rời đi, ở đây đông đảo Thanh Huyền Học Viện học viên, vừa rời trường thờ một hơi dài nhẹ nhõm, tiếng nghị luận cấp tốc lan tràn ra.

Giang Hàn không để ý đến mọi người nghị luận, sớm tại Phó Viện Chủ cùng Ngô trưởng lão bọn người rời đi về sau, liền một cái lách mình, càng qua đám người, đồng dạng xa xa rời đi.

Không có người chú ý tới.

Ngay tại Giang Hàn xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi bốn thời điểm, tôn này đứng vững tại Thanh Huyền tháp trước, giống như Cửu U Chiến Thần Thanh Dương Vương pho tượng, nó mi tâm bộ vị, vô thanh vô tức vỡ ra một đạo rất nhỏ dấu vết. . .

...

Thanh Huyền thành, Thanh Huyền cung.

"Hô linh đệ tử, tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết?"

Thanh Huyền Quốc Chủ nghe từ Thanh Huyền Học Viện truyền đến, liên quan tới Giang Hàn các loại tình báo, trong đôi mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Đứng hầu tại hắn phía sau, chính hướng hắn truyền đạt tình báo tên kia khô cạn lão giả, trong giọng nói cũng mang theo một tia dị dạng, nói:

"Tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, có thể bình an vô sự đạt cho tới bây giờ tu vi, mà lại lấy được Thanh Huyền bằng thứ nhất, còn xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi bốn, Quái Tai."

Thanh Huyền Quốc Chủ mày nhăn lại.

Bất luận cái gì sừng sững cao vị người, đều không hy vọng nhìn thấy có có thể uy hiếp được chính mình tồn tại xuất hiện, nếu là đã tới gần tuổi già cũng liền thôi, chính vào trung niên, lớn nhất không hy vọng cũng là nhìn thấy như năm đó Thanh Dương Vương như thế nhân vật xuất hiện.

Bất quá coi như thế, hẳn xem như Thanh Huyền Quốc Chủ, cũng không có khả năng tại Thanh Huyền Học Viện thời điểm, trước mắt bao người đột nhiên không quan tâm phát tay giết người, cho nên bên ngoài hẳn cho bình thường khen thưởng, sau khi trở về dự định cẩn thận hiểu biết một chút liên quan tới Giang Hàn tình báo.

Thật không nghĩ đến, liên quan tới Giang Hàn các loại tình báo truyền tới, cho người ta cảm giác lại là một loại. . . Giống như nghe là tình báo giả một dạng cảm giác!

"Lão Thần cảm thấy, trên người người này hẳn là có không nhỏ bí mật." Loading..

Khô cạn lão giả đem liên quan tới Giang Hàn trọng một chút điểm tình báo báo cáo sau khi ra ngoài, ngữ khí khàn khàn mở miệng.

Thanh Huyền Quốc Chủ chậm rãi gật đầu, tay phải nhẹ nhàng vuốt ve Long Ý lan can, lộ ra vẻ suy tư, trầm ngâm không nói.

. . .

Thanh Huyền Học Viện.

Chỗ ở Giang Hàn, đã bắt đầu vì đột phá Tụ Nguyên đánh coi như.

"Định Nguyên đan không biết lúc nào có thể nắm bắt tới tay, đan dược một loại là không thiếu, Thiên Địa Linh Vật có thể ngộ nhưng không thể cầu, tại học viện này bên trong là khẳng định mua không được, về phần trận pháp lời nói, hẳn xem như duy nhất một lần lâm thời trận pháp, giá cả cũng không thấp."

Đột phá Tụ Nguyên phụ tá đồ vật có thật nhiều loại, đồng loại ở giữa dễ dàng xung đột hoặc là hiệu quả giảm dần, tỉ như ăn hai cái Định Nguyên đan, hiệu quả so ăn một cái Định Nguyên đan chẳng mạnh đến đâu.

Thậm chí muốn là sử dụng đồng thời Định Nguyên đan cùng Bồi Nguyên Đan loại hình đan dược, xuất hiện được tính xung đột khả năng cũng không nhỏ.

Nhưng không đồng loại hình ở giữa, hiệu quả làm theo là hoàn toàn điệp gia.

Trong đó trọng yếu nhất ba loại, cũng là đan dược, trận pháp cùng Thiên Địa Linh Vật.

Định Nguyên đan chính là đan dược loại cao cấp nhất đồ vật, có thể cùng sánh vai chỉ có mấy loại đặc thù linh dược, mà lại cũng chỉ là sánh ngang.

Về phần trận pháp loại, đột phá Tụ Nguyên lời nói, sử dụng Nhị Giai Tụ Linh Trận loại sửa đổi này phụ cận thiên địa nguyên khí mức độ đậm đặc trận pháp không thể nghi ngờ là tốt nhất.

Thanh Huyền học viện nội bộ thiên địa nguyên khí, so với ngoại giới hẳn muốn nồng đậm không ít, nguyên nhân ngay tại ở toàn bộ Thanh Huyền Học Viện đều bị bao phủ tại một cái cực lớn nhất giai tụ trong Linh trận.

Bất quá.

Muốn cho Giang Hàn tổn hao cực đại đại giới bố trí một cái Nhị Giai Tụ Linh Trận hẳn nhiên không có khả năng, nhiều nhất làm một phần lâm thời trận kỳ Trận Bản, có thể kích phát ra một canh giờ hiệu quả liền đầy đủ.

Nhưng coi như thế, đại giới cũng là không nhỏ, Giang Hàn trước đó có hỏi thăm qua, loại vật này Thanh Huyền học viện nội bộ cũng có bán, nhưng giá cả lại là đạt tới ba vạn Thanh Huyền điểm nhiều!

Về phần Liệt Dương thạch cùng Tinh nguyên thạch loại này Thiên Địa Linh Vật, cái kia chính là có thể ngộ nhưng không thể cầu, một khi xuất hiện, ngay lập tức sẽ lọt vào Tụ Nguyên thậm chí Hóa Cương Vũ Sư điên cuồng tranh đoạt.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Tình Báo

Đan Nguyên Vũ Vương đối với những này hạ phẩm Thiên Địa Linh Vật, không có cái gì quá lớn nhu cầu, nhưng vô luận là thông mạch Tụ Nguyên vẫn là Hóa Cương Vũ Sư, có thể được đến một kiện hạ phẩm Thiên Địa Linh Vật, đều có thể tăng lên cực lớn chính mình tu hành tốc độ, thậm chí có thể mượn nhờ nó đánh vỡ bình cảnh, đột phá cảnh giới.

Trong học viện xuất hiện Thiên Địa Linh Vật xem như khen thưởng tình huống, cực kỳ hiếm thấy, trăm năm qua tựa hồ vền vẹn xuất hiện qua một lần,

vẫn là hơn sáu mươi năm trước sự tình.

Về phần mua sắm, ở trong học viện bộ cũng là mua không được.

Ra ngoài giới Hắc Thị, bán đầu giá bên trên, cố gắng có thể tìm tới khả năng, nhưng giá cả chỉ sợ cũng là muốn bị tranh bẻ đầu.

"Không tá trợ những vật này, ta đột phá Tụ Nguyên cảnh cũng giống vậy có thể nước chảy thành sông, bất quá Viêm Dương Tinh Thần Quyết chỗ ngưng tụ nguyên khí, chất so Thiên Cấp Công Pháp yếu hơn một bậc, nếu là không có Thiên Địa Linh Vật loại hình đồ, vật phụ tá, ngưng tụ ra càng cao phẩm chất chân nguyên, sẽ bị kéo ra cực lớn chênh lệch."

Giang Hàn lâm vào trầm tư.

Đổi bây giờ hắn mà nói, đột phá Tụ Nguyên là không có gì độ khó khăn, nhưng nếu là muốn ngưng tụ ra cực cao phẩm chất chân nguyên, này liền cần hao phí không ít tâm tư lực.

Chân nguyên phẩm chất cũng là phân cao cấp bậc thấp.

Thiên Cấp Công Pháp ngưng tụ, cũng là Thiên Phẩm chân nguyên, Địa Cấp Công Pháp ngưng tụ, cũng là Địa Phẩm chân nguyên, Linh Cấp công pháp tự nhiên chính là Linh Phẩm chân nguyên.

Giang Hàn tu luyện Viêm Dương Tinh Thần Quyết, tại Địa Cấp Công Pháp trong đủ để được xưng tụng là đỉnh phong, mà lại hắn nguyên khí ngưng luyện trình độ, cũng là áp đảo Thân Đồ Trảm loại tu luyện này Địa Cấp Công Pháp đỉnh phong Thiên Kiêu phía trên.

Nhưng dù vậy, muốn ngưng tụ ra sánh ngang Thiên Cấp Công Pháp Thiên Phẩm chân nguyên, cũng không phải một chuyện dễ dàng, cho dù có Định Nguyên đan nơi tay, lại làm ra lắm thời Tụ Linh Trận, Giang Hàn cũng chỉ có một hai thành nắm chắc.

"Nhìn tới vẫn là đến đi ra ngoài một chuyến."

Giang Hàn cũng không cam lòng tại Tụ Nguyên một bước này, lạc hậu hơn tu luyện Thiên Cấp Công Pháp nhân vật, nếu là thả trước kia hắn khẳng định chấp nhận một chút liền có thể, nhưng bây giờ hắn, sừng sững tại Thanh Huyền Học Viện đồng đẳng Thiên Kiêu đỉnh điểm, càng là đánh bại cùng giai Thanh Dương Vương ảo ảnh.

Dạng này hắn, tự nhiên là muốn ngưng tụ ra Thiên Phẩm chân nguyên, tại vô đạo một đường đi càng xa.

...

Bảy ngày sau.

Giang Hàn thu đến Học Viện chấp sự đưa tới Định Nguyên đan, này là một cái toàn thân màu vàng óng đan dược, bị phong tồn tại một cái Linh Ngọc trong bình ngọc, lấy cam đoan dược lực không xói mòn.

Giang Hàn tra nhìn một chút về sau, liền cẩn thận từng li từng tí đem thu lại.

Cái này bảy ngày thời gian bên trong, Thanh Huyền Học Viện đã bắt đầu tuyển nhận tân sinh, hắn đem Giang Tuyết đưa đi tham gia khảo hạch, cô nàng này sau cùng đo đi ra thiên phú tư chất, quả nhiên là so với hắn muốn mạnh hơn một đoạn.

Tuy nói không đạt được không hợp thói thường trình độ, nhưng cũng có thể sánh ngang Lăng Vũ Phiền Cảnh đám người kia, ngược lại là nhận Thanh Huyền Học Viện không nhỏ coi trọng, liền nhập học phí dùng đều miễn trừ rồi.

Miễn phí tự nhiên là một chuyện tốt, không qua sông tuyết nha đầu này vẫn là đem Học Viện miễn trừ này bộ phận nhập học phí dùng cho muốn đi qua, lấy tên đẹp 'Chính mình kiểm lời'.

]

Cái này nhập học phí dùng giao cho Thanh Huyền Học Viện, Giang Hàn xem nhẹ không xong, nhưng cho nhà mình tiểu muội, dù sao liền một chút xúi, ngược lại là không chút nào để ý.

Bởi vì Giang Tuyết thiên phú tư chất rất cao, nhận Thanh Huyền Học Viện coi trọng, Giang Hàn đối nàng cũng yên lòng không ít, bàn giao nàng một phen sự tình về sau, liền lẻ loi một mình rời đi Học Viện.

...

Thanh Huyền nội thành.

So với thành Thanh Dương, Thanh Huyền thành không thể nghi ngờ là muốn phồn hoa nhiều, mấy chục trọng thành tường còn như núi non đứng vững ở đó, trên đó có Thanh Huyền vệ tại vừa đi vừa về tuần tra.

Cái gì Phi Cầm Tẩu Thú muốn xông vào nội thành, đều sẽ bị bọn họ đỡ được, liệp sát tại chỗ, trừ phi là một số bay đặc biệt cao, Thanh Huyền vệ mới

có thể lười đi bán.

Định huyện Thành Khu, khắp nơi các.

Giang Hàn đang ngồi ở một gian tiểu trong phòng, ở trước mặt hắn, một tên lão già râu tóc đều bạc trắng mới vừa từ trong nội thất đi ra.

"Liệt Dương thạch cùng Tinh nguyên thạch thu hoạch, tạm thời không có có tình báo tương quan."

"Không có a. . ."

Giang Hàn trầm ngâm.

Tuy nói hắn biết hai loại Thiên Địa Linh Vật không bình thường khó lấy tới, nhưng lại không có ý định từ bỏ, cho nên mới khắp nơi các nhìn xem có thể hay không lấy tới tin tức, kết quả lại là không có.

"Này tương đối dễ dàng thu hoạch, kích loại Linh giai vũ kỹ, có thể hay không có tình báo tương quan?"

"Chờ một lát."

Lão già râu bạc trắng lần nữa đi vào Nội Thất, sau một lát liền lần nữa đi về tới, đi vào Giang Hàn trước mặt khoanh chân ngồi xuống, mỉm cười nói: "Cái này tình báo ngược lại là có không ít, không biết Tôn Giả muốn một loại nào? Là trung phẩm, vẫn là hạ phẩm."

"Trung phẩm kích loại Linh giai vũ kỹ cũng có?"

Giang Hàn hơi kinh ngạc một chút, hắn tại Thanh Huyền Học Viện liên hạ phẩm kích loại Linh giai vũ kỹ cũng không tìm tới, trung phẩm không thể nghi ngờ là càng thêm thưa thớt hiếm thấy.

Lão già râu bạc trắng mỉm cười, nói:

"Trung phẩm kích loại Linh giai vũ kỹ tình báo, mười lăm Tinh Tệ một phần."

"Nói."

Cái giá tiền này cũng là tiện nghi có chút quá mức, Giang Hàn hơi do dự một chút, vẫn là có ý định nghe một chút, tuy nói hắn hiện tại coi như cảm tới trung phẩm Linh giai vũ kỹ cũng dùng không, nhưng về sau đột phá Tự Nguyên thậm chí Hóa Cương, chung quy là sẽ dùng đến.

"Thanh Huyền cung Tăng Kinh Các, bên trong có Linh giai trung phẩm kích loại vũ kỹ, cần muốn trở thành Thanh Huyền vệ, sau đó thu hoạch 10 vạn điểm công hiến, tiến hành đổi lấy."

". . ."

Giang Hàn tức xạm mặt lại.

Thanh Huyền vệ hắn biết, bất luận cái gì Thanh Huyền Học Viện Học Viện, rồi đi Học Viện thời điểm, đều có thể lựa chọn phải chăng trở thành Thanh Huyền vệ, nhưng cái này điểm công hiến cũng không dễ dàng đến, nhất là 10 vạn điểm công hiến, dạng này số lượng, chỉ sợ đến chém giết một vị Dịch Quốc Hóa Cương Vũ Sư!

Quả nhiên tiện nghi tình báo không có gì xứng dùng.

"Này hạ phẩm kích loại Linh giai vũ kỹ tình báo đâu?"

"Có hai phần, một phần bốn mươi lăm Tinh Tệ, một phần một trăm ba mươi Tinh Tệ."

"Bốn mươi lăm Tinh Tệ đi."

Giang Hàn quả quyết lựa chọn quý một điểm

Lão già râu bạc trắng vuốt vuốt sợi râu, chậm rãi nói ra: "Thượng Huyền Thành Khu Hắc Thị, tiếp theo buổi đấu giá bên trên, sẽ có kích loại Linh giai Hạ phẩm vũ kỹ Truyền Thừa Ngọc Giản xuất hiện."

Buổi đấu giá?

Giang Hàn mi đầu hơi nhú một cái, hắn đối loại địa phương này thực sự không có cảm tình gì, bởi vì đập bán đồ thường thường đều sẽ nỗ lực giá rất cao nghiên cứu mới có thể lấy được tay.

Mà lại một bộ Linh giai vũ kỹ, đây cũng không phải là học một chút, mà chính là toàn bộ Truyền Thừa Ngọc Giản mua đến tay, liền xem như so sánh Thiên Môn kích loại Linh Kỹ, chỉ sợ giá cả cũng không thấp, hắn hiện tại tiền tài cũng không nhiều, trừ phi cầm trong tay Bạo Linh châu cho bán, mới có nắm chắc nắm bắt tới tay.

"Một phần khác tình báo đâu?"

Giang Hàn nhú mảy hỏi, dùng tiền mua tình báo, nhưng hẳn có chút thiệt đau.

Ba phần tình báo cộng lại 90 Tinh Tệ, đây cũng là chín ngàn Thanh Huyền điểm, cho dù có Thanh Huyền làm thân phận có thể đánh gãy, giá cả cũng không thấp, mà lại mua được vẫn chỉ là tình báo.

Lão giả râu bạc trắng phẩm hộp trà, dềng dềng nói ra: "Kim Huyền Thành Khu Kim Huyền Thương Hội có Linh giai Hạ phẩm kích loại vũ kỹ, hoàn thành nên Thương Hội đối ngoại ủy thác một số nhiệm vụ đặc thù, liền có thể xem nên vũ kỹ."

Giang Hàn rơi vào trầm tư.

Tình báo này, cùng cái thứ nhất tình báo không sai biệt lắm, nhưng một cái là Hạ Phẩm Vũ Kỹ, một cái là trung phẩm vũ kỹ, thu hoạch độ khó khăn khẳng định là hoàn toàn khác biệt.

Mà lại cái này cũng không phải toàn mua sắm, vẹn vẹn chỉ là xem, không cần đem Truyền Thừa Ngọc Giản cho lấy xuống, có lẽ có thể đi xem một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 195: Kim Huyền Thương Hội

"Ba phần tình báo 90 Tinh Tệ, các hạ là nhị phẩm Thanh Huyền làm, chỉ cần cho ta sáu mươi là đủ." Lão giả râu bạc trắng gặp Giang Hàn không hề hỏi thăm còn lại tình báo, liền mỉm cười mở miệng.

Giang Hàn ngón tay lắc một cái, vung ra một cái Từ Tinh Tệ.

Đem lão giả râu bạc trắng tìm về 40 mai Tinh Tệ cất kỹ, Giang Hàn rồi đi khắp nơi các, phán đoán một chút vị trí về sau, liền hướng về Kim Huyền Thành Khu mà đi.

Kim Huyền Thành Khu tại Thanh Huyền trong thành, đã là tới gần vị trí trung tâm, chính là tương đối phồn hoa Bát Đại Thành Khu một trong, gần với chính giữa Thanh Huyền Chủ Thành khu.

Kim Huyền Thương Hội tại Kim Huyền Thành Khu, cũng là một cái cực Đại Thương Hội, hậu trường thế lực chính là một vị bày ở ngoài sáng Vương Hầu, Thương Hội bao trùm luyện khí, luyện đan, được thảo các loại nhiều cái hành nghiệp.

Đi vào Kim Huyền Thành Khu về sau, Giang Hàn rất nhanh liền tìm tới Kim Huyền Thương Hội chỗ.

Cái này Thương Hội ở chỗ đó, cũng không phải là một ngôi lầu các, mà chính là một cả con đường, Kỳ Nội Bộ có các loại cửa hàng rực rỡ muôn màu, trên đường phố cũng thỉnh thoảng có Kim Huyền Thương Hội tuần tra Vệ Đội đi qua, tất cả đều có Luyện Huyết Cảnh trở lên tu vi.

"Đến cùng là quốc đô, cái này Kim Huyền Thành Khu chỉ là lớn nhất tới gần trung ương tám cái Thành Khu một trong, phồn hoa trình độ liền không chút nào kém hơn thành Thanh Dương hạch tâm Thành Khu."

Đi tại phồn hoa trên đường phố, Giang Hàn đáy lòng âm thầm đánh giá.

Hắn tới qua Thanh Huyền thành, mà lại còn không chỉ một lần, nhưng cũng rất ít đi đến như thế hạch tâm địa phương đến, bình thường đều là tại biên giới Thành Khu địa phương hoạt động, mà lại cũng là thật lâu chuyện khi trước.

Từ khi đạt được này một giọt thần bí chi huyết, có Bất Từ Chi Thể về sau, hắn liền lại chưa có tới Thanh Huyền thành, một mực đang Thanh Huyền Học Viện vui đùa khổ tu.

Rất nhanh.

Giang Hàn đến gần Kim Huyền Thương Hội chỗ đường đi về sau, hơi tiến lên một đoạn, liền tìm tới Kim Huyền Thương Hội ủy thác đường chỗ.

Giống Kim Huyền thương có thể như vậy cỡ lớn thương hội, bao trùm mỗi cái hành nghiệp, nội bộ tự nhiên cũng là có ủy thác đường loại địa phương này, cùng Thanh Huyền Học Viện nhiệm vụ đường khác biệt là, nơi này trừ hội truyền ra ngoài ủy thác bên ngoài, cũng sẽ tiếp nhận đến từ phần ngoài một số ủy thác.

Ủy thác trong nội đường rất là náo nhiệt, có không ít người ở đây sinh động, đại bộ phận đều là Luyện Huyết Cảnh tu vi tồn tại, Thối Cốt cùng thông mạch lại tương đối hiếm thấy.

"Tôn Giá mời lên lầu hai."

Giang Hàn hơi triển lộ ra Thông Mạch Cảnh tu vi về sau, lập tức liền có tới tứ nghênh tới, cung kính hướng về phía hấn hành lễ, sau đó cho hấn dẫn đường.

Bên cạnh một số ồn ào Luyện Huyết Vũ Đồi, nhìn thấy một màn này về sau, nhao nhao hạ giọng, hướng về hai bên tránh ra, đều lộ ra mấy phần vẻ kính sợ.

Thông mạch Vũ Sư liền xem như tại Kim Huyền Thành Khu loại địa phương này, cũng không phải có thể khắp nơi có thể thấy được tồn tại, Kỳ Số Lượng là xa xa ít hơn so với Luyện Huyết Vũ Đồi, địa vị cũng xa so với Luyện Huyết Vũ Đồi cao nhiều.]

Ủy thác đường lầu hai so với ồn ào lầu một, liền lộ ra muốn lịch sự tao nhã hơn, khắp nơi có thể thấy được một điều tất cả đều tản mát ra nhàn nhạt mùi thơm, cả tầng lầu hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có mấy tên thị nữ thần thái cung kính ở bên cạnh đứng hầu.

Lầu một ồn ào hoàn toàn truyền lại không đến lầu hai đến, hiển nhiên nơi này có bố trí cách âm loại đơn giản trận pháp.

Cơ hồ ngay tại Giang Hàn lên tới lầu hai không lâu, một gã chấp sự bộ dáng trung niên mập mạp, liền từ nội bộ đi tới, nghênh lên Giang Hàn.

Chú ý tới Giang Hàn tuổi trẻ bề ngoài, hấn kinh dị một chút, thần thái cũng toát ra một tia thận trọng, chấp tay nói: "Ta là ủy thác đường chấp sự Vương Dương, không biết các hạ tước danh là. . ."

May mắn Giang Hàn tại bí cảnh thôi luyện qua thể phách về sau, bây giờ bề ngoài nhìn qua, đã có hai mươi tuổi trở lên, khí chất cũng không có loại kia non nớt cảm giác, nếu không Vương Dương sẽ còn càng thêm giật mình.

"Giang Hàn."

Giang Hàn chấp tay đáp lại, cũng không có ẩn tàng ý tứ.

Bây giờ hấn, có Bạo Linh châu nơi tay, một đoạn thời gian trước còn đặc địa mua sắm bạo Nguyên Đan loại này trong thời gian ngắn cực lớn tăng phúc Nguyên Khí Đan thuốc, Vũ Vương không xuất thủ, liền xem như Hóa Cương Vũ Sư hấn cũng không sợ.

Nếu là có Vũ Vương muốn đổi phó hấn, vậy hấn coi như thi triển các loại thủ đoạn ân tang, cũng là không có ý nghĩa, trước mắt hấn còn bất lực đối kháng này đám nhân vật, chỉ có thể dặt Hồ lão trượng này đại kỳ.

Vương Dương lại là cũng không nhận ra Giang Hàn, tuy nhiên mơ hồ cảm thấy cái tên này có chút quen tai, nhưng nghĩ không ra vẫn là đem xem nhẹ, mỉm cười nói:

"Cái kia không biết các hạ là muốn tuyên bố ủy thác đâu, vẫn là muốn tiếp nhận ủy thác?"

"Ta này tới là muốn biết, các người Kim Huyền Thương Hội, có phải hay không có một bộ kích loại Linh giai Hạ phẩm vũ kỹ?" Giang Hàn cũng không trả lời, mà chính là hỏi một câu.

Vương Dương lược hơi ngần ra, nhãn châu xoay động, cười nói: "Đúng là có, ngay tại Thương Hội người trong đường, bất quá bộ này vũ kỹ cũng không đối ngoại bán."

Đan dược trận pháp loại hình có thể đại lượng sản xuất đồ, vật, tự nhiên đều là theo liền có thể bán.

Nhưng là giống Linh giai vũ kỹ loại này cần muốn Truyền Thừa Ngọc Giản tài năng gánh chịu đồ, vật, đến một lần đơn thuần bán cho người khác xem lời nói, giá cả rất khó gọi rất cao, thứ hai người nơi này có, vậy đi nơi khác phương sẽ rất khó lại lấy tới, có đặc biệt tính cùng duy nhất tính, cho nên bình thường đều là lấy ủy thác phương thức, đến thu hoạch lợi ích.

Bất quá cũng chính là Kim Huyền Thương Hội loại này cỡ lớn thương hội, mới có dạng này sự tình, bình thường Thương Hội bên trong căn liền sưu tập không đến bao nhiêu Linh giai vũ kỹ Truyền Thừa Ngọc Giản, làm loại chuyện này không có chút ý nghĩa nào.

"Này muốn như thế nào tài năng nhìn qua đâu?"

Giang Hàn lười nhắc che giấu chính mình ý đồ đến, trực tiếp hỏi. Loading..

Vương Dương cười cười, nói: "Các hạ có thể lên đến lầu hai, tất nhiên là có năng lực hoàn thành một số tương đối cao các loại ủy thác, chỉ cần có thể hoàn thành hai cái Tam Tinh ủy thác, hoặc là một cái tứ tinh ủy thác, đều có thể tại Thương Hội người trong đường tùy ý tuyển một bộ vũ kỹ."

Giang Hàn nghe vậy, ngón tay nhẹ nhàng đánh một bên Tử Nam cái bàn gỗ, lộ ra một tia suy nghĩ chi sắc,

Vương Dương cũng không nóng nảy, cứ như vậy đứng ở một bên mỉm cười chờ lấy.

Một lát sau.

Giang Hàn nhìn về phía Vương Dương, nói: "Tam Tinh ủy thác cùng tứ tinh ủy thác ở đâu, ta trước nhìn một chút."

"Tốt, mời vào bên trong."

Vương Dương trên mặt tươi cười, tránh ra một con đường, ra hiệu Giang Hàn tiến vào bên trong bộ.

Ủy thác đường lầu hai nội bộ, là cùng Thanh Huyền Học Viện nhiệm vụ đường rất lợi hại tương tự địa phương, đứng thẳng lấy mấy khối cự đại chất gỗ vách tường tấm, phía trên dán từng trương kỹ càng ủy thác đơn.

Giang Hàn đi trước đến Tam Tinh ủy thác chất gỗ vách tường tấm trước.

"Trần thủ tiểu Thạch lan khoáng mạch ba tháng. . ."

"Giải cứu bị đoạn đao giúp cầm tù công tử nhà họ Trương. . ."

Từng trương ủy thác, đều không có cái gì ly kỳ chỗ, đối với thông mạch Vũ Sư mà nói cũng không tính là rất khó khăn, nhưng đại bộ phận đều khá là phiền toái, có thậm chí muốn trần thủ một nơi nào đó một năm trở lên.

Giang Hàn thiếu nhất chính là thời gian, cái này cần tốn thời gian phiền phức nhiệm vụ, trực tiếp liền bị hấn cho bỏ qua.

Nhìn một lát sau, Giang Hàn lại đem ánh mắt chuyển tới một khối khác để đặt tứ tinh ủy thác vách tường trên bàn.

Khối này vách tường trên bàn ủy thác liền giảm rất nhiều, nhưng độ khó khăn cũng đều làm sâu sắc không ít, thậm chí có dẫn đội liệt sát một đầu Nhị Giai Hoang Thú lạnh mẫn, lấy nó Tinh Hạch nhiệm vụ.

Này lạnh mẫn cùng viêm mẫn tương tự, nhưng tính chất lại là hoàn toàn tương phản, mà lại muốn liệt sát cái này, từ miêu tả nhìn hiển nhiên không phải vừa thuê biến lạnh mẫn. Kỳ Lực Lượng chỉ sợ đều có thể sánh ngang Hóa Cương Vũ Sư!

Cũng chính vì vậy, mới có người muốn lấy nó Tinh Hạch, luyện chế một kiện Linh Binh.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Nhất Chương

Bất quá loại này sánh ngang Hóa Cương Hoang Thú, quá mức cường hấn, coi như Nhân Tộc Vô Giả chiến đấu mức độ càng linh hoạt đa dạng, còn có thể thiết kế ra một số liệt sát phương án, nhưng muốn đối phó loại này Nhị Giai Hoang Thú, vẫn như cũ là cực kỳ khó khăn, bình thường Tự Nguyên Vũ Sư qua, chỉ sợ muốn bị đánh té cút té đất.

Đương nhiên.

Nếu là Giang Hàn lời nói, hấn ngược lại là rất lợi hại có nắm chắc liệt sát dạng này Hoang Thú, mà lại thủ đoạn thật sự là quá nhiều, mặc kệ là lợi dụng bạo Nguyên Đan, vẫn là lợi dụng Bạo Linh châu, lại hoặc là mượn nhờ Bất Tử Chi Thân, cũng không tính là là rất lợi hại khó khăn.

Đem trương này ủy thác đơn nhớ một chút, Giang Hàn tiếp tục nhìn xuống qua, dự định không có càng tốt hơn, này liền trực tiếp tuyên cái này.

Nhưng mà.

Ngay tại Giang Hàn tiếp tục nhìn xuống thời điểm, hấn lại đột nhiên khẽ giật mình.

Trương này ủy thác riêng là Kim Huyền Thương Hội truyền ra ngoài ủy thác đơn, phía trên miêu tả Kim Huyền Thương Hội cùng tên là Thương Hội, bởi vì vì một số lợi ích chi tranh vô pháp hóa giải, quyết định lấy đấu võ phương thức đến phân phối lợi ích.

Hết thầy giao đấu ba trận, song phương đều ra ba người, ba cục hai thắng.

Bởi vì đấu võ người tu vi hạn chế tại Tự Nguyên cảnh trở xuống, cho nên trương này ủy thác đơn trung cầu, chính là tu vi đạt tới Thông Mạch Cảnh viên mãn, đồng thời tại đồng bậc bên trong cực kỳ cường đại Vũ Sư.

Nhiệm vụ này so với một cái nhiệm vụ, không thể nói cái nào càng tốt hơn một chút, cái trước không dễ bại lộ, cái sau làm theo chỉ cần các loại thêm mấy ngày, tham gia một lần đấu võ là được, không cần đi đường.

"Tên là thương lại. . . Hắc."

Nhưng mà Giang Hàn nhìn kỹ một chút ủy thác đan bên trên, liên quan tới tên là Thương Hội miêu tả về sau, lại là nhin không được hắc một tiếng, đem trương này ủy thác đan giật xuống tới.

Kim Huyền Thương Hội hậu trường thế lực là một vị vương Hầu thế gia, mà tên là Thương Hội hậu trường thế lực đồng dạng là một vị vương Hầu thế gia, hơn nữa còn cùng Giang Hàn có không nhỏ liên hệ.

Thừa Thiên hầu, Lâm gia!

Bây giờ Giang Hàn, cùng Lâm gia tuy nhiên còn không có tư đánh nhau, nhưng từ khi trước đó tập sát sự kiện về sau, song phương đều biết việc này căn không có khả năng thiện.

Lâm gia một khi tìm tới thời cơ, tất nhiên sẽ xuống tay với Giang Hàn, mà Giang Hàn nếu là thành tựu Đan Nguyên Vũ Vương, cũng tất nhiên sẽ lòi đình xuất thủ, đối phó Lâm gia.

"Tập sát chuyện của ta, trước hết thu một điểm lợi tức tốt."

Giang Hàn lạnh lùng mà bình tĩnh đem tờ kia ủy thác đan giật xuống, sau đó hướng về phía một bên Vương Dương đưa tới, nói: "Liên cái này."

Vương Dương sớm tại Giang Hàn giật xuống trương này ủy thác đan thời điểm, liền chính nhiên một chút, thẳng đến Giang Hàn đem ủy thác đan đưa qua, hắn mới có hơi dừng nói:

"Người muốn chọn cái này? Cái này ủy thác thế nhưng là có yêu cầu, nếu là không đạt được yêu cầu lời nói, là tiếp không cái này ủy thác."

Kim Huyền trong nội bộ thương hội chỉ có một vị cùng giai tương đối mạnh mẽ Thông Mạch Cảnh viên mãn nhân vật, cho nên mới sẽ truyền ra ngoài cái này ủy thác, nhưng cái này ủy thác chỗ tìm kiếm người yêu, hiển nhiên là những cái kia tại Thông Mạch Cảnh viên mãn thâm vào nhiều năm, thủ đoạn lão辣, thực lực mạnh mẽ nhân vật.]

Trước mắt áo vải thanh niên, nhìn qua thật có chút không quá đáng tin.

"Ta cảm thấy ta phù hợp yêu cầu."

Giang Hàn bình tĩnh nói ra.

Trên người hắn nguyên khí hơi tuôn ra động một cái, thoáng đem Thông Mạch Cảnh viên mãn tu vi triển lộ ra.

Vương Dương tu vi chỉ có Thông Mạch Cảnh tiểu thành, tại Giang Hàn hơi triển lộ khí thế áp bách phía dưới, liền cảm giác hô hấp trì trệ, biết mình xem thường trước mắt áo vải thanh niên, trong lòng hơi giật mình, lập tức bồi lễ nói:

"Hết sức xin lỗi, không nghĩ tới các hạ tu vi đã đến trình độ này, bất quá muốn nhận nhiệm vụ này, vẫn là đến thông qua ta Kim Huyền trong nội bộ thương hội một phen khảo hạch mới được."

Thông Mạch Cảnh viên mãn tu vi, vẹn vẹn chỉ là nhận nhận nhiệm vụ này thứ nhất tiêu chuẩn, bọn họ Kim Huyền Thương Hội không có khả năng tùy tiện thả một người đại biểu Thương Hội xuất chiến, dù sao dính đến lợi ích cũng không nhỏ.

"Vậy liền khảo hạch đi."

Giang Hàn không để bụng, loại này dính đến rất lợi hại đại lợi ích đồ, vật, đối phương không có khả năng qua loa thả người, mà lại nguyện ý nhận nhiệm vụ này người, chỉ sợ cũng cũng không ít.

"Tốt, mời các hạ chờ một lát, ta cái này hướng lên phía trên bẩm báo."

Vương Dương tịnh trọng hướng về phía Giang Hàn chấp tay, liên quan đến nhiệm vụ này ủy thác, thế nhưng là một kiện đại sự, mặc dù nhưng nhiệm vụ này ủy thác là đặt ở tứ tinh ủy thác bên trong, nhưng đây chính là bọn họ trong nội bộ thương hội nhiệm vụ, mà lại cực kỳ trọng yếu, Kỳ Ý Nghĩa là hoàn toàn khác biệt.

Thậm chí nếu là trong thời gian ngắn không có thích hợp nhân vật đón lấy cái này ủy thác, bọn họ đem nhiệm vụ này ủy thác thẳng cấp đến ngũ tinh ủy thác, cũng rất có thể!

Vương Dương rời đi về sau, hai tên thị nữ từ bên ngoài đi tới, riêng phần mình bưng một bàn Linh Quả, cung kính đặt ở Giang Hàn trước mặt, sau đó liền nhu thuận đứng hầu tại Giang Hàn hai bên, một bộ tùy ý phân phó bộ dáng.

Hai tên thị nữ tư sắc đều cũng không tệ lắm, không được coi các loại, cũng có đã trên trung đẳng, nếu là lúc trước Giang Hàn, chắc chắn sẽ đùa mấy lần, nhưng bây giờ hắn trong suy nghĩ liêm, không có hỗn loạn tạp niệm, ăn một khối Linh Quả về sau, liền nhắm mắt dưỡng thần.

Thấy thế.

Hai tên thị nữ hơi phiểm hồng trên khuôn mặt nhỏ nhắn, cũng không khỏi đến lộ ra một chút mất mát.

Các nàng địa vị cực thấp, căn không có cái gì Võ Đạo Tu Vi, nếu là bị lâu hai khách nhân coi trọng, rất dễ dàng liền sẽ bị Kim Huyền Thương Hội đưa ra ngoài.

Mà so sánh với bình thường đến những lão đầu kia, mặt theo cái gì, giống Giang Hàn còn trẻ như vậy thông mạch Vũ Sư thể nhưng là cực kỳ hiếm thấy, đủ để được xưng tụng là trong viên đá một khối vàng.

Bất quá cũng chính vì vậy, đối phương còn trẻ như vậy cũng là cao cao tại thượng thông mạch Vũ Sư, chỉ sợ theo liền mở miệng, liền có thể đạt được so với các nàng tư sắc càng cao nhân hơn vật, cứ việc trong lòng có chút sa sút, nhưng hai nữ vẫn là tận lực bảo trì nụ cười.

Một khắc đồng hồ sau.

Rời đi Vương Dương về tới đây, hướng về phía Giang Hàn chấp tay một cái, nói:

"Hội Trưởng cho mời."

Giang Hàn mở to mắt, đứng lên, hướng về phía Vương Dương khẽ gật đầu về sau, liền đi theo hắn rời đi ủy thác đường, lưu lại hai cái hơi có vẻ thất lạc thu thập Linh Quả cùng món ăn thị nữ.

Rời đi ủy thác đường về sau, Giang Hàn đi theo Vương Dương, hướng Kim Huyền Thương Hội đường đi chỗ sâu đi đến.

Rất nhanh.

Đường đi bốn phía liền đã không còn người đi đường xuất hiện, trở nên rất là yên tĩnh, hiển nhiên nơi này đã là Kim Huyền trong nội bộ thương hội, người không có phận sự sẽ không lại tới đây.

Lại đi một đoạn về sau, phía trước xuất hiện một chỗ lầu các.

Lầu các phía bên phải, đứng vững một tên cường tráng đại hán, đại hán kia mày rậm mắt to, đứng ở nơi đó liền có một loại đáng sợ khí thế, xa không phải Vương Dương có thể so sánh, làm người sợ hãi.

"Cũng là hắn sao?"

Cường tráng đại hán cùng Vương Dương liếc nhau, ánh mắt liền chuyển dời đến Giang Hàn trên thân.

Vương Dương dừng bước lại, hướng về phía cường tráng đại hán gật gật đầu.

Cường tráng đại hán nhìn lấy Giang Hàn, trong đôi mắt hiện lên vẻ khác lạ, chợt tiến lên trước một bước, thanh âm thô kệch nói: "Nhiệm vụ này không phải tùy tiện người nào đều có thể tiếp, ít nhất cũng phải có thể tiếp ta một chương mới được."

Giang Hàn đứng chấp tay, bình tĩnh nhìn qua đối phương.

Cường tráng đại hán trong lòng nhẹ hừ một tiếng, bỏ phiến đại thủ nắm vào trong hư không một cái, hướng về phía Giang Hàn trực tiếp một chương vỗ ra, một đạo thổ hoàng sắc khí tức tụ đến, ngưng tụ thành một cái đại thủ.

Này ngưng tụ đại thủ thô sơ giản lược xem xét, tựa hồ là nguyên khí hội tụ mà thành, nhưng cẩn thận cảm giác, lại lập tức có thể phân biệt ra được trong đó chỗ khác biệt.

Đây không phải nguyên khí, mà là chân nguyên!

Trước mắt cường tráng đại hán, là một vị Tụ Nguyên Vũ Sư!

"Tụ Nguyên Vũ Sư nhất chương a, thật sự là tùy ý khảo hạch."

Giang Hàn biểu lộ bình thản, thậm chí nhìn ra được đối phương một chương này cũng không vận dụng toàn lực, hắn không nói gì, đồng dạng nâng tay phải lên, hướng về phía đối phương nhất chương đẩy ra.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Chuẩn Bị

Oanh! !

Trên đường phố truyền đến một tiếng oanh minh nổ vang.

Giang Hàn vung ra Lôi Hỏa Nguyên Khí, cùng này cường tráng đại hán Hậu Thổ chân nguyên đụng vào nhau, bởi vì Lake thổ, mà lại Giang Hàn Lôi Hỏa Nguyên Khí lại rất tiếp cận tại phẩm chất khá thấp chân nguyên, dưới một kích này, đúng là đem đối phương chân nguyên trực tiếp đánh tan!

"Ủm? !"

Cường tráng đại hán thấy thế, nhất thời lộ ra một tia chán kinh, vội vàng nâng lên một cái tay khác, hai tay hướng về phía trước đẩy ngang, phóng xuất ra một đạo hình cung chân nguyên, đem dư ba ngăn lại.

Vương Dương cũng là nhìn có chút ngẩn người.

Mặc dù biết Giang Hàn loại này tuổi trẻ Thông Mạch Cảnh viên mãn, coi như kinh nghiệm thực chiến không đủ, cũng hơn nửa đều có chút mạnh mẽ thủ đoạn, nhưng lại không nghĩ rằng Giang Hàn có thể cùng Tụ Nguyên Vũ Sư đối kháng chính diện!

Tuy nhiên cường tráng đại hán vừa rồi một chương kia không có xuất toàn lực, có thể thiếu niên trước mắt đồng dạng là nhẹ nhàng không thấy dùng lực nhất chương, lại làm sao là vận dụng toàn lực bộ dáng? !

"Giang huynh đệ chắc chắn có chân tài thực học, mời!"

Cường tráng đại hán ngăn trở dư ba về sau, đem tràn ngập trong không khí hạt bụi thổi tan, nhìn về phía Giang Hàn biểu lộ đã trở nên trịnh trọng lời, bày ra mời tư thế.

Tuy nói vừa mới một kích kia chỉ là thăm dò, nhưng Giang Hàn có thể triển lộ ra mạnh mẽ như thế nguyên khí, mà lại bề ngoài lại tuổi còn trẻ, ngày sau không phải Tụ Nguyên cũng là Hóa Cương, mà chính hấn tu vi chỉ có Tụ Nguyên tiểu thành, về sau có thể đột phá đến Tụ Nguyên cảnh viên mãn, cũng đã là cực hạn, muốn tiến giai Hóa Cương cơ hồ không có hi vọng.

Giang Hàn điểm nhẹ đầu, cất bước đi qua.

Cường tráng đại hán cùng Vương Dương liếc nhau về sau, Vương Dương quay người rời đi, mà cường tráng đại hán thì là dẫn Giang Hàn đi đến lầu các, đi vào lầu các tầng thứ ba.

Lầu các tầng thứ ba, một tên ăn mặc trường bào mặt gầy trung niên nhân chào đón, mặt mũi tràn đầy hòa ái nụ cười, tựa hồ là muốn xác định một chút, hỏi:

"Thanh Huyền Học Viện, Giang Hàn?"

Giang Hàn tên tại Thanh Huyền trong học viện cực kỳ vang dội, nhưng ở Thanh Huyền trong thành người biết lại là rải rác, giống phụ trách ủy thác đường Vương Dương, bởi vì thường xuyên tiếp xúc các loại tình báo, nghe nói qua Giang Hàn tên, nhưng lại cũng không là như sấm bên tai, cho nên lập tức không nhận ra được.

Mà mặt gầy trung niên nhân thân phận, chính là Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng, lại là đối Giang Hàn tình báo có một chút hiểu biết.

Đang nghe Vương Dương báo cáo nói người tới tên là Giang Hàn, tu vi có Thông Mạch Cảnh viên mãn thời điểm, hấn liền có điều hoài nghi, mà khi nhìn đến cường tráng đại hán nhất chương bị Giang Hàn nhẹ nhõm phá vỡ, trong lòng của hấn trên thực tế đã lại không hoài nghi.

"Là ta."

]

Giang Hàn bình tĩnh một chút gật đầu.

Thanh Huyền Học Viện mặc dù là so sánh phong bế địa phương, nhưng giống hấn loại này, ở trong học viện danh tiếng Vô Nhị nhân vật, tại Thanh Huyền thành bên này coi như không đặt được mọi người đều biết trình độ, cũng chỉ ít có nhất định người nghe qua.

"Được."

Nghe xong Giang Hàn thừa nhận thân phận, Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng nhất thời lộ ra nụ cười, nói: "Lần này tên là Thương Hội gia hỏa, chỉ sợ là muốn cầm cái đại bổ nhào. . . Lần này ủy thác, trừ phía trên ghi chú rõ khen thưởng bên ngoài, chúng ta Kim Huyền Thương Hội ngoài định mức ra lại năm trăm Tinh Tệ xem như thù lao, người xem coi thế nào?"

Năm trăm Tinh Tệ cơ hồ là một thanh Linh Binh giá cả, đối với Kim Huyền thương có thể như vậy Đại Thương Hội, cũng không phải tùy tiện liền có thể ném ra, nhưng Giang Hàn thân phận, không thể nghi ngờ là đáng cái giá này!

Trong lòng của hấn rõ ràng, vô luận tên là Thương Hội tìm đến người nào, tại Thông Mạch Cảnh viên mãn này cấp độ, đều khó có khả năng thắng qua Giang Hàn, có Giang Hàn tại, chẳng khác nào là thắng dễ dàng một ván.

"Đa tạ."

Giang Hàn không có chối từ, có lẽ những người khác đến, vô pháp cam đoan nhất định có thể thắng dễ dàng, nhưng hắn ở chỗ này, cùng giai bên trong liền xem như Thanh Dương Vương loại kia tồn tại, cũng giống vậy có thể chiến, giá trị con người tự nhiên khác biệt.

Kim Huyền Thương Hội cười vuốt vuốt sợi râu, nói: "Vậy thì mời tại chúng ta Kim Huyền Thương Hội bên trong nghỉ ngơi mấy ngày đi, cùng tên là Thương Hội ước định đấu võ thời gian, ngay tại năm ngày sau đó."

Nói đến đây, hắn lại lấy ra đến một cái lệnh bài màu tím, đưa cho Giang Hàn.

"Đây là chúng ta Kim Huyền Thương Hội Tử Tập, nắm giữ trương này Tử Tập, tại chúng ta Thương Hội mua mua đồ, có thể bớt hai mươi phần trăm, liền đưa cho Giang huynh đệ."

Giang Hàn ai đến cũng không có cự tuyệt, một mực nhận lấy, về phần về sau sẽ tới hay không Kim Huyền Thương Hội mua đồ, vậy phải xem đánh gãy về sau đến cùng có bao nhiêu tiện nghi.

Rời đi lâu các về sau.

Cường tráng đại hán dẫn Giang Hàn hướng Kim Huyền Thương Hội chiêu đãi khách nhân mấy chỗ Nhã Các đi đến, biết Giang Hàn thân phận hắn, đổi Giang Hàn thái độ lại cải biến không ít, đã có mấy phần không dám đắc tội ý vị.

"Ta gọi Lư Hạo, nếu là có chuyện gì, cứ việc tìm ta."

Đem Giang Hàn dẫn tới một chỗ Nhã Các bên ngoài, cường tráng đại hán hướng về phía Giang Hàn nói ra.

"Được."

Giang Hàn gật gật đầu, đi vào Nhã Các bên trong, mà cường tráng đại hán thì là ở ngoài cửa thủ một hồi, phương mới rời đi.

Trong nhà các bố trí rất đơn giản, trừ Tử Đàn Mộc cái bàn bên ngoài, cũng là một mảnh trống trải, còn có hai tên bộ dáng tuấn tú, khỏe mạnh xấu hổ thị nữ, đứng hầu tại cửa. Loading... Loading...

"Không có ta phân phó, không cho phép vào tới."

Giang Hàn hướng về phía hai tên thị nữ mệnh lệnh một câu, sau đó liền tại trong nhà các khoanh chân xuống tới, vận chuyển công pháp tĩnh tọa tu hành.

Hắn không thích lãng phí nửa chút thời gian, đã ở chỗ này muốn ngốc năm ngày, ngược lại là vừa vận cảm tới tu luyện, 5 ngày thời gian cũng đủ hắn đem nguyên khí độ tinh thuần lại đề thăng một chút xít.

Thông Mạch Cảnh viên mãn đến Tự Nguyên cảnh, trong đó trọng yếu nhất quá trình cũng là tích lũy, tích lũy đầy đủ, lại dựa vào đặc thù Linh Tài, đột phá cũng là nước chảy thành sông sự tình.

...

Sau năm ngày.

Cường tráng đại hán Lư Hạo đi vào Nhã Các bên ngoài, hắn không có gõ cửa, yên tĩnh chờ đợi một lát, bên trong Giang Hàn liền đẩy cửa đi tới.

5 ngày thời gian, đối với bây giờ Giang Hàn mà nói, có thể nói là trong nháy mắt liền qua, hắn nguyên khí trong cơ thể tại Tinh Thần Luyện Nguyên quyết vận chuyển dưới, lại đề bạt một chút.

"Đi thôi."

Giang Hàn hướng về phía Lư Hạo gật đầu.

Kim Huyền Thương Hội cùng tên là Thương Hội Đấu Võ Trảng, là một chỗ khoáng đạt đất trống, khi Giang Hàn đi theo Lư Hạo lại tới đây lúc, mảnh đất trống này đã có không ít Kim Huyền Thương Hội cùng tên là Thương Hội người tụ tập.

Ở chỗ này.

Giang Hàn cũng là gặp được hai gã khác muốn lên sân Kim Huyền Thương Hội võ giả, một người ánh mắt sắc bén, toàn thân đều là sát khí, phảng phất từ máu tươi trong địa ngục đi tới một dạng.

Một người khác thì là từng trải ổn trọng, nhìn qua có bốn mươi năm mươi tuổi niên kỷ, mặc quần áo là Kim Huyền Thương Hội cao giai chấp sự phục sức, hiển nhiên là Kim Huyền trong nội bộ thương hội nhân vật.

Hai người kia cũng đều biết Giang Hàn tồn tại, nhưng quăng tới ánh mắt lại không giống nhau.

Toàn thân sát khí nam tử nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt ảm ảm có mấy phần khiêu khích cùng lạnh lùng chi ý, tựa hồ cũng không đem Giang Hàn để ở trong mắt, mà tên kia Kim Huyền chấp sự, thì là thiện ý hướng về phía Giang Hàn gật đầu.

Giang Hàn đối hai người thái độ cũng không thêm đề ý, nhìn một chút sau liền thu hồi ánh mắt.

Hắn đối tên là Thương Hội muốn ra sân nhân vật cũng không thêm đề ý, cho nên lười đi tìm kiếm, trực tiếp liền đứng tại chỗ nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi trận này lợi ích chi tranh bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Nguyên Phi Vũ

Cũng không lâu lắm

Tên là Thương Hội Hội Trưởng cùng một tên Hòa Lâm Hạo Hiến giống nhau đến mấy phần thanh niên, hướng về cái này vừa đi tới, nhìn thấy Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng về sau, lập tức liền lạnh hừ một tiếng.

"Nửa tháng không thấy, khí sắc không tệ a."

"Người cũng giống vậy, không thấy được có chết yếu chi tượng."

Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng bình thần về một câu, nhưng nhìn về phía tên là huy chương bên cạnh tên thanh niên kia, hắn lại lộ ra một tia ngưng trọng.

Thanh niên này hắn đương nhiên nhận biết, Lâm gia con trai trưởng Lâm Hạo Thiên, tại Biên Quan nghe nói chém giết qua Địch Quốc tướng lĩnh bảy tám người, mỗi cái đều là Thông Mạch Cảnh trở lên tướng lĩnh, công danh hiển hách.

Bất quá.

Coi như Lâm Hạo Thiên ở chỗ này, hắn cũng giống vậy gánh vác được áp lực, đến một lần đối phương chỉ là Lâm gia con trai trưởng, cũng không phải Thừa Thiên hầu đích thân tới, thứ hai đối phương tu là nhiều nhất Tự Nguyên, vẫn chưa tới Hóa Cương, thứ ba bọn họ Kim Huyền Thương Hội sau lưng lại không phải là không có Vương Hầu chỗ dựa.

Ngay tại song phương giằng co, bầu không khí ảm ảm có chút giương cung bạt kiếm thời điểm, một thanh âm cười ha hả từ đằng xa truyền đến.

"Xem ra người đã đến đông đủ, lão hủ ngược lại là đến trễ a."

Đi tới là một vị lão nhân, chống quái trượng, quần áo cũng là vải thô Ma Y, nhưng ở Kỳ Y Sam bên trái, lại thêu lên tám đóa hắc sắc tiểu Hoa.

Nhìn thấy cái này nhân thân ảnh, vô luận là Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng vẫn là tên là Thương Hội Hội Trưởng, đều nhao nhao lộ ra vẻ trịnh trọng, chỉ có Lâm Hạo Thiên thần thái so sánh thần nhợt.

"Các Chủ đến vừa vặn."

"Chúng ta cũng là vừa vặn mới đến."

Hai tên Hội Trưởng một người một câu, đồng thời nghênh đón.

Tên lão giả này là bọn họ mời đến công chứng, tu vi chính là Hóa Cương cảnh viên mãn, nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu là, thân phận của hắn là khắp nơi các Phó Các Chủ!

Khắp nơi các đại biểu là Thanh Huyền Quốc hoàng bên ngoài bộ thể lực, tới Các Chủ này cấp độ, đã coi là bên trong hoàng thất nhân vật, đều là từ nội bộ phái ra chấp chương phần ngoài thể lực tồn tại.

"Đã đều đến đông đủ, này cũng không cần chờ lâu."

Khắp nơi các Phó Các Chủ cười ha ha, ánh mắt tại trên thân mọi người nhất nhất đảo qua, tại Lâm Hạo Thiên trên thân hơi dừng lại một chút, cuối cùng rơi xuống đám người hậu phương, lộ ra cũng không đáng chú ý Giang Hàn trên thân.

A?

Thần sắc hần thoảng động, chú ý tới Giang Hàn là đứng tại Kim Huyền Thương Hội một phương, không khỏi lại nhìn Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng liếc một chút, ngược lại là không nghĩ tới Kim Huyền Thương Hội đem Giang Hàn cho mời đến.

Xem như khắp nơi các Phó Các Chủ, hần tự nhiên là nhận biết Giang Hàn, bọn họ Các Chủ thế nhưng là lâu dài đi theo tại Thanh Huyền Quốc Chủ bên người, trước đó không lâu liền từng thay Quốc Chủ trắng trợn suu tập sang sông Hàn Tinh báo.]

"Trận chiến đầu tiên, liền từ Kim Huyền Thương Hội trước ra người đi."

Khắp nơi các Phó Các Chủ cũng không có lộ ra quá nhiều biểu lộ, vẽn vẽn chỉ là hơi ngừng dừng một cái về sau, liền bình tĩnh mở miệng.

Lần này lợi ích chi tranh, là tên là Thương Hội chiếm cứ lấy chủ động, cho nên quyết nghị lấy đấu võ đến quyết định lợi ích phân phối thời điểm, trận đấu từ Kim Huyền Thương Hội trước ra người.

Nhìn qua tên là Thương Hội vẫn là chiếm cứ một chút ưu thế.

"Viên Đàm."

Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng suy nghĩ một chút về sau, quyết định trận đầu nhân tuyển, chính là tên kia toàn thân sát khí, phảng phất Sát Thần đồng dạng nam tử.

Nhìn thấy tên nam tử này đi đến giữa sân, tên là Thương Hội không ít người nhất thời biến sắc.

"Điên cuồng Viên Đàm!"

"Gia hỏa này trước đó không lâu tựa như là đồ diệt Liệt Phong giúp một cái Phân Đường, bị Liệt Phong giúp truy sát tới, thế mà bị Kim Huyền Thương Hội gia hỏa phân công a, cũng không sợ rước họa vào thân."

Viên Đàm danh hào hiển nhiên so sánh vang dội, bình thường mà nói, Thông Mạch Cảnh tồn tại rất ít có thể nổi danh Thanh Huyền thành, bình thường ít nhất đều là Tự Nguyên thậm chí Hóa Cương, tài năng Danh Chấn Nhất Phương, giống Viên Đàm loại này không thể nghi ngờ là số ít, tính cách điên cuồng tùy ý giết hại, thực lực cũng không hề nghi ngờ là cùng giai trong cực mạnh tồn tại.

Tên là Thương Hội Hội Trưởng cau mày, nhìn cả người sát khí Viên Đàm, lộ ra vẻ chán chờ, cuối cùng vẫn tuyển một người ra sân ứng đối.

"Là nguoi chết trước, vẫn là ta chết trước?"

Viên Đàm nhìn lấy đi đến trước mặt đối thủ, dùng rất là âm u ngữ khí mở miệng.

Đối thủ của hần tuy nhiên cũng là Thông Mạch Cảnh trong cường giả, nhưng hiển nhiên không muốn đối mặt Viên Đàm loại này tiếng xấu bên ngoài điên cuồng một dạng người vật, mi đầu một trận khóa chặt.

Rất nhanh.

Hai người xuất thủ đấu cùng một chỗ, Viên Đàm quả nhiên người cũng như tên, chiêu chiêu tàn nhẫn, căn không giống như là tại đấu võ, giống như là tại lấy cái chết tương bác.

Hiệp lộ tương phùng dừng giả thắng, hướng chỉ Viên Đàm thực lực tu vi đều không yếu, tại điên cuồng chiến đấu phía dưới, lập tức liền ngăn chặn đối thủ, cuối cùng bức bách đối phương chật vật nhận thua.

"Người điên!"

Người kia nhận thua về sau, sắc mặt rất là khó coi nhìn qua Viên Đàm, Minh Minh chỉ là đấu võ, tên này lại là lên liền liều mạng, nào có như thế tới.

Thua một trận, tên là Thương Hội mọi người biểu lộ đều không thể nào đẹp mắt, mà Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng thì là lộ ra vẻ tươi cười.

Rất nhanh.

Trận thứ hai ngay sau đó bắt đầu, Kim Huyền Thương Hội ra sân người là tên kia nội bộ cao giai chấp sự, thân thể mặc trường bào, khí tức cũng rất là thâm thúy.

Song khi giữa sân song phương chánh thức đánh nhau thời điểm, Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng biểu lộ lại là ngưng trệ ở, mi đầu trong nháy mắt gấp khóa.

Bọn họ một phương bị ép vào hạ phong.

Nếu là tên là Thương Hội ra sân người, thực lực rất mạnh cũng liền thôi, có thể hết lần này tới lần khác thực lực đối phương cũng không phải là rất mạnh, rõ ràng là bọn họ bên này người đang cố ý nhường!

"Lão Triệu, nguoi đang làm gì đó? Động thủ a!"

Kim Huyền thương sẽ có người nhện không được, lên tiếng hô.

Nhưng mà Kim Huyền Thương Hội Triệu chấp sự nghe được câu này, động tác trên tay lại là không vui phản chậm, thậm chí càng tiến một bước nhượng bộ đứng lên, mà đối phương thì là thừa thắng xông lên, hấn lại nhượng nhện mấy chiêu về sau, liền trực tiếp mở miệng nhận thua.

"Thật sự là hảo thủ đoạn."

Kim Huyền Thương Hội Triệu lạnh lùng nhìn về phía tên là Thương Hội Hội Trưởng, đến loại thời điểm này, hấn chỗ nào còn nhìn không ra vấn đề, không biết đối phương là mua chuộc dưới tay mình người, vẫn là dùng thủ đoạn gì uy hiếp bức hiếp, trình diễn một trận giả đánh.

Tên là Thương Hội Hội Trưởng hừ một tiếng, nói: "Cũng vậy."

Nhìn thấy trận thứ hai thủ thắng, tên là Thương Hội mọi người, trên mặt đều lộ ra mấy phần nụ cười.

Trận thứ hai thủ thắng là đang tính kế bên trong, mà trận đầu thắng thua thì là đánh cược, thắng cố nhiên nhẹ nhõm, thua cũng không Ảnh Hưởng Đại Cục.

Về phần trận thứ ba, bọn họ thế nhưng là mời đến một vị Thanh Huyền Học Viện lần trước Thiên Kiêu, khoảng cách Tự Nguyên cảnh chỉ kém một bước tồn tại, tu vi cùng thực lực đều là so trước đó hai người mạnh lên một mảng lớn!

"Nguyên huynh đệ, nhìn người."

Tại thắng trận thứ hai về sau, tên là Thương Hội Hội Trưởng nhìn về phía sau lưng một tên thon gầy thanh niên.

Này thon gầy thanh niên thần sắc nhẹ nhõm, hướng về phía tên là Thương Hội Hội Trưởng gật đầu về sau, liền trực tiếp đi tới, hồn nhiên không có cái gì nghiêm túc ngưng trọng loại hình thái độ.

"Là hấn?!"

Kim Huyền Thương Hội bên này, có người nhận ra này thon gầy thanh niên thân phận.

Nguyên Phi Vũ!

Đời trước Thanh Huyền Học Viện Thiên Kiêu nhân vật, đứng hàng Thanh Huyền bảng thứ chín, bây giờ thời gian một năm quá khứ, tu vi đã đạt đến Thông Mạch Cảnh viên mãn, từng lấy sức một mình, đánh tan một chi có thông mạch viên mãn dẫn đội săn thú đội ngũ, vì vậy mà thanh danh vang dội!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Chênh Lệnh

"Lần này phiền phức, tên là Thương Hội gia hỏa lại đem hấn mời đến."

"Chúng ta bên này người cuối cùng là ai?"

Có Kim Huyền Thương Hội phổ thông chấp sự mày nhăn lại.

Loại này đầu võ quyết định lợi ích tuyền người, khẳng định đều là bí mật, Kim Huyền Thương Hội bên này trừ cùng Giang Hàn tiếp xúc qua Vương Dương Lưu Hạo bọn người bên ngoài, cũng chỉ có Hội Trưởng cùng Phó Hội Trưởng biết, còn lại liền xem như lời cao giai chấp sự, cũng đều cũng không rõ ràng.

Trận thứ ba phái ra Nguyên Phi Vũ, tên là Thương Hội Hội Trưởng khoe miệng giờ lên một tia đường cong, hơi có vẻ khiêu khích nhìn về phía Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng, muốn xem đến đối phương khó nhìn biểu tình.

Nhưng mà.

Nhượng hấn nhượng mày là, Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng rất là bình thản đứng ở nơi đó, đứng chấp tay, tựa hồ đối với Nguyên Phi Vũ ra sân cũng không thêm đề ý.

". . . Đến phiên ta à."

Giang Hàn đứng tại đám người hậu phương, nhìn thấy tên là thương sẽ xuất tràng Nguyên Phi Vũ đã đến giữa sân, liền trực tiếp đi tới, không hề che giấu

gì cả, cũng không có bộc lộ cái gì khí thế.

Loại chuyện này đối với hắn mà nói cũng là lãng phí thời gian, hắn hiện tại chỉ muốn nhanh lên nhìn thấy này Linh giai kích loại vũ kỹ.

"Thật trẻ tuổi."

"Hắn chính là chúng ta bên này sau cùng ra sân người sao?"

Kim Huyền Thương Hội không ít chấp sự, nhìn thấy Giang Hàn ra sân, cũng không khỏi đến lộ ra mấy phần dị sắc, ngay từ đầu bọn họ còn tưởng rằng Giang Hàn là Thương Hội Hạ Tầng hộ vệ đây.

Giang Hàn tại Thanh Huyền Học Viện danh hào cố nhiên so Nguyên Phi Vũ vang dội nhiều, nhưng ra Thanh Huyền Học Viện, so với đã xông xáo một năm Nguyên Phi Vũ, liền có điều không kịp.

Bất quá.

Vẫn là có một chút chương không tình báo người, nhìn qua đi tới Giang Hàn kinh nghi bất định.

"Người này. . ."

Tên là Thương Hội Phó Hội Trưởng đứng tại Hội Trưởng bên cạnh, ánh mắt một trận lấp lóe, lộ ra một tia ngưng trọng cũng không quá chắc chắn biểu lộ.

"Ừm?"

Lâm Hạo Thiên cũng đưa ánh mắt về phía Giang Hàn, lại vừa vận cùng Giang Hàn ánh mắt đối đến cùng một chỗ, hắn rất lợi hại nhạy cảm cảm thấy được Giang Hàn trong tâm mắt, có một tia địch ý cùng trào phúng.

Mặc dù chỉ là một ánh mắt, nhưng đối với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một loại khiêu khích, Lâm Hạo Thiên sắc mặt nhất thời âm lãnh xuống tới.

"Hắn là. . . Giang Hàn? !"]

Tên là Thương Hội trong đám người, rốt cục có người dùng thật không dám khẳng định ngữ khí mở miệng.

Cái tên này vừa ra, không ít có hoài nghi người, nhất thời thần sắc chấn động, mà những cái kia không rõ ràng cho lắm người làm theo vẫn như cũ không rõ ràng cho lắm.

Bất quá cái tên này xuất hiện, lại làm cho Lâm Hạo Thiên sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Nguyên lai, là người."

Hắn lạnh lùng nhìn lấy Giang Hàn, trong đôi mắt không che giấu chút nào hiện lên một tia sát ý.

Tuy nói hắn cùng Lâm Hạo Thiên không thích hợp, mà lại Lâm Hạo Thiên liền tiếp tại Giang Hàn trong tay kinh ngạc, cũng làm cho hắn cảm thấy thú vị, nhưng Giang Hàn chung quy là tại đối phó với Lâm gia, mà lại trước đó không lâu còn để bọn hắn Lâm gia tổn thất một vị Đô Thống!

Giang Hàn cũng không nhận ra Lâm Hạo Thiên, nhưng từ đối phương dung mạo Hòa Lâm Hạo Thiên giống nhau đến mấy phần, liền có thể đại khái đoán ra thân phận đối phương.

"Không sai, là ta. . . Không biết Lâm gia gần đây được chứ?"

Giang Hàn nhàn nhạt nhìn về phía Lâm Hạo Thiên, nếu là Thừa Thiên hầu ở chỗ này, vậy hắn cho dù có Hồ lão cái này đại kỳ, cũng phải nhường bộ lui binh, nhưng trừ Thừa Thiên hầu bên ngoài, bất kỳ người nào khác, hắn đều không sợ.

"Rất tốt."

Lâm Hạo Thiên đối Giang Hàn khiêu khích, vèn vèn chỉ là phun ra một cái rất tốt, liền trực tiếp nhắm mắt lại, không hề đi xem Giang Hàn.

Giang Hàn cũng không đi cùng Lâm Hạo Thiên cãi cọ, quay đầu nhìn về phía trước mặt Nguyên Phi Vũ, nói: "Một trận chiến này, kết quả đã nhất định, ta không hề nghị người động thủ."

Giang Hàn cùng Lâm Hạo Thiên ngôn ngữ xung đột bất quá là trong nháy mắt sự tình, nhưng lại đầy đủ ở đây người biết tên hắn.

"Nguyên lai người chính là cái kia Giang Hàn. . . Bất quá chỉ dựa vào ngôn ngữ liền muốn để cho ta nhận thua, có phải hay không có chút quá mức tự đại?"

Nguyên Phi Vũ nhìn về phía Giang Hàn ánh mắt lộ ra một tia ngưng trọng, nhưng cũng có một tia chiến ý, hẳn biết Giang Hàn là Thanh Huyền Học Viện lần này Thanh Huyền bảng thứ nhất, nhưng hẳn đã rời đi Thanh Huyền Học Viện lịch luyện một năm, vô luận tu vi hay là thực lực, đều đã không phải là lúc trước người thứ chín.

Hiện tại hẳn nếu là trở lại một năm trước, hẳn tự hỏi đủ để cùng một lần kia Chương vừa tranh đấu!

"Vậy ngươi ra tay đi."

Giang Hàn bình tĩnh mở miệng, trên thực tế bây giờ hẳn, tuy nhiên tu vi không tới Tụ Nguyên, nhưng đối đãi Thông Mạch Cảnh Vũ Sư thái độ, lại cùng Tụ Nguyên cảnh loại kia ở trên cao nhìn xuống không hề khác gì nhau.

Đó cũng không phải cái gì cao ngạo, mà là một loại bình thường thái độ, nếu như một vị Tụ Nguyên Vũ Sư đối mặt một vị Thông Mạch Cảnh, sẽ vô cùng ngưng trọng mà lại chiến ý phun trào, vậy hiển nhiên là có bệnh.

Bất quá.

Giang Hàn cảm giác đến đương nhiên thái độ, theo Nguyên Phi Vũ cũng là quá không đem hẳn để vào mắt, sắc mặt trở nên băng lạnh lên, quát ra bên hông treo một thanh Thanh Phong.

"Mưa roi Kiếm Quyết, mưa phùn kéo dài!"

Nguyên Phi Vũ thân ảnh nhoáng một cái, cả người nhất thời hoảng hốt một chút, tựa như huyền hóa ra lời ảo ảnh, một kiếm vung ra càng là mang theo vô số tàn ảnh, nguyên khí màu xanh lam hóa thành đầy trời giọt mưa, hướng về Giang Hàn nghiêng mà xuống, tựa hồ là muốn tránh cũng không được, căn không thể cản.

Nhưng mà.

Đối mặt Nguyên Phi Vũ một kiếm này, Giang Hàn lại ngay cả binh khí đều không có lấy ra, vẻn vẹn chỉ là một tay nắm tay, nguyên khí trong cơ thể đột nhiên phun trào, Lôi Hỏa vòn quanh phía dưới, đâm ra một quyền.

Oanh! !

Chỉ gặp một đạo khủng bố Lôi Hỏa tại Giang Hàn ngay phía trước nổ tung, những tích súc đó Hàm Kiếm ý giọt nước nguyên khí, giống như bẻ gãy nghiền nát, bị ào ào toàn bộ phá tan.

"Làm sao có thể!"

Nguyên Phi Vũ thấy thế, trong nháy mắt sắc mặt đại biến, căn không nghĩ tới Giang Hàn liền binh khí đều không cầm, tay không tác sát liền có thể nhất kích đánh vỡ hẳn nhất kích.

Mà lại này oanh kích mà đến Lôi Hỏa quyền ấn, nhìn qua ở đâu là cái gì nguyên khí, cơ hồ cùng ngưng tụ thuần túy chân nguyên không có khác biệt quá lớn!

"Đoạn Vũ Kiếm!"

Hiển nhiên một chiêu này uy thế khủng bố, Nguyên Phi Vũ không dám có chút chủ quan, trực tiếp đem nguyên khí trong cơ thể thôi động đến cực hạn, cũng thi triển ra mưa roi Kiếm Quyết Đệ Nhị Thức, đem sở hữu công kích đều ngưng tụ thành hạng nhất, đột nhiên vung ra.

Một kiếm này ý cảnh, chính là muốn một kiếm vung ra, đem liên miên mưa phùn từ thiên địa ở giữa một kiếm chặt đứt, uy lực tự nhiên là hoàn toàn ngưng tụ tại hạng nhất bên trong.

Oanh! !

Hai chiêu vũ kỹ oanh kích bạo phát, Giang Hàn Lôi Hỏa nhất kích tại đánh phá mưa phùn kiếm cùng đoạn Vũ Kiếm về sau, rốt cục bị Nguyên Phi Vũ khó khăn lắm chống đỡ được, ầm vang nổ tung.

Bất quá dù vậy, Nguyên Phi Vũ vẫn như cũ là tại này bạo phát oanh kích phía dưới, thân thể lao đảo một chút, lui ra phía sau hai bước.

"Chênh lệch làm sao sẽ lớn như vậy!"

Hắn trong đôi mắt lộ ra một tia không thể tin thần sắc.

Như Giang Hàn tu vi đã đến Tụ Nguyên, dạng này kết liễu hẳn có thể tiếp nhận, nhưng Giang Hàn tu vi rõ ràng giống như hẳn, cũng chỉ là Thông Mạch Cảnh viên mãn, nhưng thực lực sai biệt lại hình thành một loại nghiền ép chi thế, nhượng hẳn một năm này lịch luyện trong rèn luyện đến chiến đấu chi pháp, căn vô dụng!

Hai cái lực lượng tương đương, hoặc là không kém nhiều người, muốn phân ra thắng bại, quyết định bởi tại kỹ xảo, mà lực lượng tương đương, kỹ xảo cũng tương đương, cái kia chính là hiệp lộ tương phùng dừng giả thắng.

Nhưng bây giờ.

Phương diện lực lượng trực tiếp cũng là không ngang nhau, này kỹ xảo căn bản không hề bất cứ ý nghĩa gì, coi như thanh kiếm múa ra hoa đến, đối phương nhất quyền liền có thể bẻ gãy nghiền nát đánh vỡ!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thỉnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Tay Không Nghiền Ép

Tên là Thương Hội Hội Trưởng, lúc này sắc mặt đã kinh biến đến mức cực kỳ khó coi, nhìn về phía Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng trên mặt, toát ra một tia nghiền răng nghiền lợi.

"Giang Hàn tại các ngươi bên kia, thế mà không hề có một chút tin tức nào, thật đúng là giấu đủ Thâm!"

"Cũng vậy, Nguyên Phi Vũ tình báo ta cũng không có tiếp vào."

Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng lạnh nhạt mở miệng, lúc này hẳn không cần làm ra cái gì trào phúng loại hình tư thái, chỉ cần lộ ra bình thản thái độ, liền có thể nhượng tên là Thương Hội người cảm nhận được biệt khuất.

Lâm Hạo Thiên sớm trước khi bắt đầu chiến đấu liền nhắm mắt lại, đến bây giờ cũng không có mở ra, tựa hồ căn liền không có ý định để ý một trận chiến này kết quả.

Mà Lâm gia từng theo hầu đến một số người, sắc mặt cũng đồng dạng là cực kỳ khó coi, tên là Thương Hội là bọn họ Lâm gia chủ yếu thế lực một trong, lần này đấu võ quyết định lợi ích phân phối cũng rất trọng yếu, nếu không sẽ không mời khắp nơi các Các Chủ đến xem như chứng kiến.

Thế nhưng chính vì vậy, một khi thua trận liền chống chế đều không được, tốt mấy nơi cửa hàng đều muốn trực tiếp rút lui lui ra ngoài, nhượng Kim Huyền Thương Hội người nhúng tay vào qua.

Đáng chết!

Cái này Giang Hàn quả thật nên chết!

...

"Có thể kết thúc đi."

Giang Hàn đứng tại chỗ, bình tĩnh nhìn về phía Nguyên Phi Vũ.

Nguyên Phi Vũ thực lực còn so ra kém đột phá Tự Nguyên trước đó Thân Đồ Trảm, nhiều nhất cùng Hoàng Đình tương đương, tại bây giờ trước mặt hắn, chênh lệch từ nhưng đã là cực lớn, không thể chút xiu mà tính toán.

Hồ!

Đối mặt như núi lớn đứng vững, tựa như không có thể rung chuyển đồng dạng Giang Hàn, Nguyên Phi Vũ hít sâu một hơi, cường ép để cho mình tâm tính trấn định lại, đem chính mình công pháp và vũ kỹ đều thôi động đến cực hạn.

Hắn chung quy là người đồng lứa trong người nổi bật, tính cách cùng thiên phú đều là thượng đẳng, ở trong tình hình này, như cũ có thể bảo trì chiến ý.

Ít nhất phải để ngươi xuất ra binh khí!

"Tích thủy kiếm!"

Đây là mưa roi kiếm pháp một chiêu cuối cùng, chiêu thứ nhất là phân tán công kích, chiêu thứ hai ngưng tụ thành hạng nhất, mà một chiêu này thì là ngưng tụ thành một điểm, đem sở hữu nguyên khí ẩn chứa đến đâm một cái bên trong.

Suru! !

Chỉ gặp Nguyên Phi Vũ đạp chân xuống, cả người đột nhiên xông về trước ra, kiếm cùng thân thể phảng phất ngưng tụ thành hạng nhất, sau đó lại hóa làm một điểm, muốn đem hết thủy đều xuyên qua mà phá.

Dạng này uy thế, đã nhượng một số tu vi đạt tới Tự Nguyên cảnh người, cũng theo đó sắc mặt biến hóa, theo bọn hắn nghĩ một kích này uy thế, đã có thể

so với bọn hắn nhất kích uy lực.

Nhưng

Đối mặt Nguyên Phi Vũ một kích này, Giang Hàn lại vẫn như cũ là lắc đầu, vẫn là không có xuất ra binh khí, chỉ là hơi chuyển động ý nghĩ một chút, toàn thân khí huyết bạo tẩu, mà lần sau ra một cái huy quyền tư thế, thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí gào thét phun trào phía dưới, đón lưỡi kiếm kia nhất quyền vung ra.

]

Nộ Lôi Kích!

Lôi Hỏa Nguyên Khí hóa thành một đạo cực lớn quyền ấn, hung hăng oanh kích mà ra, lôi cuốn lấy cuồng bạo uy lực, Kỳ Uy thế đã không thua đồng dạng chân nguyên ngoại phóng!

Ầm ầm! !

Nguyên Phi Vũ thân ảnh bị cứ thế mà dừng lại ở giữa không trung, Lôi Hỏa Nguyên Khí cùng hắn ngưng tụ thành một điểm giọt Thủy Nguyên Khí đụng va vào nhau, điên cuồng trùng kích thân thể của hắn.

Hắn đem nguyên khí trong cơ thể kích phát đến cực hạn, cả người như là Nhân Kiếm Hợp Nhất, nhưng ở khủng bố Lôi Hỏa Nguyên Khí trước mặt, lại như cũ như là lâm vào đầm lầy, chỉ có thể từng chút từng chút đi chuyển về phía trước.

Hắn cắn răng, dù là thân thể tại khoảng cách gần tiếp nhận Lôi Hỏa Nguyên Khí oanh kích phía dưới, sinh ra tê dại cùng đau đớn, nhưng hắn lại như cũ không hề từ bỏ.

Nguyên Phi Vũ trong lòng không có cái gì thắng bại chi niệm, sở hữu suy nghĩ đều ngưng tụ ở một kiếm này phía trên, thế muốn phá vỡ Giang Hàn Lôi Hỏa Nguyên Khí!

Tư tư!

Kiểm phong từng chút từng chút hướng về phía trước chuyển dời.

Cuối cùng

Kiểm phong đoạn trước nhất, miễn cưỡng xuyên qua khủng bố Lôi Hỏa Nguyên Khí, này điên cuồng xen lẫn giáo sát Lôi Hỏa Nguyên Khí, cũng tại thời khắc này hướng về hai bên tiêu tán.

Có thể Nguyên Phi Vũ một kiếm như cũ không thể đã đâm qua, mà chính là bị hai bàn tay nhẹ nhàng hợp lại, kẹp ở giữa, hắn lực lượng đã triệt để đến nỗi mạnh hết đà, có thể phá vỡ Lôi Hỏa Nguyên Khí đã là cực hạn, đừng nói lại muốn hướng về phía trước đâm vào, cũng là thoát khỏi này đôi bàn tay đều làm không được.

Ở trước mặt hắn, Giang Hàn bình tĩnh đứng ở nơi đó, hai tay đem hắn kiếm hợp tại trong lòng bàn tay, không có lộ ra nửa điểm khí thế, nhưng cả người lại giống như một tòa không thể vượt qua cự phong, vô pháp rung chuyển.

"Ta thua. . ."

Lôi Hỏa Nguyên Khí tán đi, Nguyên Phi Vũ trên kiếm phong vờn quanh nguyên khí từ lâu băng tán, khóe miệng của hắn hơi hơi co rúm, cười khổ một tiếng.

Giang Hàn nhẹ nhàng buông tay, nhìn lấy Nguyên Phi Vũ thu hồi kiếm, hắn cũng là buông xuống hai tay, nói:

"Cùng giai bên trong, có thể thắng được người người không nhiều."

". . ."

Nguyên Phi Vũ lắc đầu, hắn tự nhiên biết cùng giai bên trong không có nhiều người có thể thắng được hắn, nhưng bại bởi Giang Hàn cũng là bại bởi Giang Hàn.

Đem kiếm thu nhập vào kiếm, Nguyên Phi Vũ xoay người rời đi, cũng không ngừng lại, mấy cái nhảy vọt về sau, liền biến mất ở ánh mắt cuối cùng.

Giữa sân hoàn toàn yên tĩnh.

Kim Huyền Thương Hội trên mặt người đều lộ ra nụ cười, nhưng Hội Trưởng không nói gì, bọn họ cũng liền đều đứng ở phía sau, mà tên là Thương Hội sắc mặt người thì là cực kỳ khó coi.

"Kim Huyền Thương Hội thắng hai trận, như vậy dựa theo ước định, tên là Thương Hội nhường ra Hắc Thổ khoáng mạch hai thành lợi ích, cùng Hắc Thổ khu vực sản xuất ba phần giao dịch."

Khắp nơi các Phó Các Chủ thanh âm đánh vỡ giữa sân yên tĩnh.

Cái này tuyên bố không thể nghi ngờ là nhượng tên là Thương Hội sắc mặt người càng thêm khó coi, tên là Thương Hội Hội Trưởng lạnh lẽo nhìn Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng liếc một chút.

"Đi!"

Theo tên là Thương Hội Hội Trưởng quay người, đông đảo tên là Thương Hội chấp sự cũng đều nhao nhao rời đi, mà tên kia phản bội chấp sự cũng là đi theo cách, căn không dám lưu tại nơi này.

Tận đến giờ phút này, một mực nhắm mắt mà dùng Lâm Hạo Thiên, vừa rồi mở to mắt, thật sâu nhìn Giang Hàn liếc một chút sau, đồng dạng phát tay áo rời đi.

"Việc nơi này tắt, lão hủ cũng cáo từ."

Khắp nơi các Phó Các Chủ vuốt vuốt sợi râu, hướng về phía Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng mỉm cười, lại tràn đầy thâm ý nhìn Giang Hàn liếc một chút sau, đồng dạng nhẹ lướt đi.

"Các Chủ đi thông thả."

Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng đổi tên là Thương Hội người thái độ lạnh lùng, nhưng đối khắp nơi các Các Chủ vẫn là hết sức kính trọng, đưa mắt nhìn nó rời đi.

Thẳng đến khắp nơi các Phó Các Chủ cùng tên là Thương Hội người nhao nhao rời đi, Kim Huyền Thương Hội đông đảo chấp sự, mới không hề kiềm chế, nhao nhao vui vẻ ra mặt.

Nhiều hai thành khoáng mạch lợi ích cùng ba phần thợ săn giao dịch, trong bọn họ không ít người có thể tiếp nhận lợi ích phương diện thì càng nhiều, có thể cảm thấy chất béo cũng sẽ tăng một đoạn.

"Lần này có thể thật là có chút mạo hiểm, nếu không có Giang Hàn tiểu hữu, chỉ sợ thật muốn lật thuyền trong mương." Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng nhìn về phía Giang Hàn, lộ ra nụ cười.

Nguyên Phi Vũ thực lực, so Viên Đàm là muốn mạnh hơn một đoạn, muốn tìm được có thể thắng được người khác, độ khó khăn có thể nói là cực lớn, nếu không có Giang Hàn, lần này hội dị thường phiền phức.

Viên Đàm lúc này thái độ, cũng không hề kiệt ngao bất thuần, mà chính là lộ ra thật sâu kiêng kỵ.

Giang Hàn tay không tác sát lực áp Nguyên Phi Vũ, xác thực kinh hãi đến hấn, hấn tự hỏi đối mặt Nguyên Phi Vũ, đều không có cái gì phản kháng, lại càng không cần phải nói Giang Hàn.

"Đã tiếp ỳu thác, đó là đương nhiên phải làm cho tốt."

Giang Hàn cười nhạt đáp lại.

Kim Huyền Thương Hội Hội Trưởng cười cười, nói: "Tiểu hữu muốn Linh giai vũ kỹ, còn có ngoài định mức Tinh Tệ thù lao, đều đã chuẩn bị kỹ càng, tùy thời có thể lấy đi lấy."

"Vậy liền từ chối thì bất kính."

Linh giai kích loại vũ kỹ, mới là Giang Hàn chú ý đồ, vật.

Cầm tới một bộ hạ phẩm Linh giai kích loại vũ kỹ, hấn tu vi chưa chắc có thể tăng cường, nhưng thực lực ít nhất cũng có thể đề bạt một số, mà lại tấn thăng Tự Nguyên cảnh về sau, còn có thể tìm tòi Linh giai tổ hợp vũ kỹ huyền bí.

Quý Dao khách này này trình độ đồng dạng Vũ Sư, nắm giữ tổ hợp vũ kỹ hình thức ban đầu, thực lực lập tức liền áp đảo cùng trên bậc một đoạn.

Nếu là hấn nắm giữ một môn Linh giai tổ hợp vũ kỹ, thực lực không thể nghi ngờ là có thể tăng vọt một đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 201: Bát Hoang Kích

Đi theo Kim Huyền Thương Hội người về sau, Giang Hàn rất nhanh liền tại người trong đường, cầm tới cái viên kia gánh chịu kích loại Linh giai vũ kỹ Truyền Thừa Ngọc Giản.

Kim Huyền Thương Hội người đường nội bộ cũng là bố trí đại lượng trận pháp, nhưng cho Giang Hàn cảm giác lại rõ ràng không bằng Thanh Huyền Học Viện mạnh, hiển nhiên Thương Hội vẫn là không cách nào cùng Thanh Huyền Học Viện đánh đồng, có thể có được một bộ kích loại Linh giai vũ kỹ, hẳn là chỉ là vừa lúc mà gặp.

"Hi vọng không muốn là trừ Lôi Hỏa bên ngoài còn lại tính chất vũ kỹ, tốt nhất là không có đủ thuộc tính đơn thuần kích loại vũ kỹ."

Giang Hàn nhìn lấy ngọc giản trong tay thì thảo một câu, sau đó đem dán tại cái trán.

Một lát sau.

Hắn đem ngọc giản từ trên trán lấy xuống, biểu hiện trên mặt nhìn không ra hi vọng, bình tĩnh đem ngọc giản trả lại cho một bên Kim Huyền Thương Hội chấp sự.

"Thù lao đã lấy, cái này liền cáo từ."

Từ Kim Huyền thương sẽ rời đi, Giang Hàn trên mặt phương mới lộ ra vẻ tươi cười, bộ này kích loại Linh giai Hạ phẩm vũ kỹ, tuy nhiên không phải thích hợp hẳn nhất Lôi Hỏa tính chất vũ kỹ, nhưng là một bộ không có đủ thuộc tính đơn thuần kích loại vũ kỹ!

đối Giang Hàn mà nói, một bước Lôi Hỏa tính chất kích loại vũ kỹ tự nhiên là tốt nhất, nhưng không có đủ thuộc tính cũng đồng dạng có thể tu luyện, mà lại cũng sẽ không kém hơn bao nhiêu.

Bát Hoang kích!

Linh giai Hạ phẩm vũ kỹ, không có đủ bất luận cái gì tính chất, có thể từ tu luyện giả tự hành dung hợp công pháp đặc tính, nó chiêu pháp cường điệu tại quét cùng dâng, Một kích nơi tay, Bát Hoang lui tránh!

Này môn Bát Hoang kích cũng không có cái gì phức tạp chiêu thức, chỗ có chiêu số đều từ duy nhất một loại chiêu pháp sinh sôi đi ra, cái kia chính là vẽ vòng.

Quét qua một vòng tròn, quét qua một vòng tròn.

Giang Hàn nào bỏ một chút hấn mạng theo Xích Viêm Vãn Thiết kích, oa oa quái khiếu vung tới vung lui tràng diện, Nụ cười nhất thời cứng ngắc một chút.

Hắn lắc đầu, đem màn này biến mất, thay đổi một cái khác hình ảnh, một kích vung ra, Lôi Hỏa tàn phá bừa bãi càn quét Bát Hoang, giết hại nghiền ép.

Đây mới là bình thường hình ảnh.

...

Kích loại Linh giai vũ kỹ tới tay, Giang Hàn liền một đường Thanh Huyền Học Viện.

bởi vì hắn tu vi đã đạt đến Thông Mạch Cảnh viên mãn, đối với nguyên khí chương khống lực, cùng đối Kích Pháp lĩnh ngộ đều xa không phải mới tiến cấp thông mạch thời điểm có thể so sánh với, cho nên tu luyện này môn Bát Hoang kích, tốc độ lại là cực nhanh.

]

Vén vén ba ngày thời gian ở giữa, hắn liền nắm giữ Bát Hoang kích hình thức ban đầu, huy động phía dưới có thể bộc phát ra như sóng gợn Viêm Dương nguyên khí, dâng hướng bốn phương tám hướng.

Mười ngày sau, Giang Hàn liền đem Bát Hoang kích triệt để luyện thành.

"Bát Hoang kích. . . Kích dâng Bát Hoang!"

Tại Thanh Huyền Học Viện hậu sơn, Giang Hàn phải tay nắm lấy Xích Viêm Vãn Thiết kích, đem đồ thẩm Đại Kích bày ở bên trái, sau đó đột nhiên vung lên, xẹt qua một cái cự đại vòng tròn, kích Phong từ trái hậu phương một đường vung ra phải hậu phương.

Cái này một kích vung ra, tuy nhiên Giang Hàn vô dụng Viêm Dương nguyên khí thôi động Xích Viêm Vãn Thiết kích, nhưng lại như củ đánh ra một đạo màu đỏ nhạt vô hình làn sóng, hướng về bốn phương tám hướng đẩy ra.

Xùy! Xùy! !

Giang Hàn bốn phía cây cối cũng sớm đã bị chặt đoạn, này vô hình làn sóng cuối cùng cắt tại gần nhất núi trên vách đá, đột nhiên rót vào trong đó, tại núi trên vách đá lưu lại một đạo thật sâu vết rách!

"Đây chính là Bát Hoang kích uy lực. . ."

Giang Hàn đi đến vách đá trước, đánh mấy lần, sau đó vung kích đem vách đá mở ra, nhìn thấy này vết rách xâm nhập trong đó gần như nửa thước, không khỏi hài lòng gật gật đầu.

Hắn cách vách đá là tại mười bước có hơn, tại không có toàn lực thôi động Xích Viêm Vãn Thiết kích cái này Linh Bình tình huống dưới, có thể tại kiên dày trên vách đá mở ra sâu như vậy một vết nứt, đủ thấy Bát Hoang kích uy lực mạnh.

Nếu là hắn lấy Viêm Dương nguyên khí thôi động Xích Viêm Vãn Thiết kích cùng Bát Hoang kích, hình thành Viêm Dương Bát Hoang kích công chiêu, uy lực còn có thể mạnh hơn một đoạn!

Còn nếu là lấy Lôi Hỏa Nguyên Khí kích phát ra Lôi Hỏa Bát Hoang kích, còn có thể lại mạnh hơn một chút, tại đơn thuần công kích phương diện, thậm chí càng áp đảo Nộ Lôi Kích phía trên!

Dù sao.

Nộ Lôi Kích môn võ kỹ này, cũng không phải là đem sở hữu công kích ngưng tụ đến một điểm phía trên, nó vẹn vẹn chỉ là một loại hướng duy nhất phương hướng bạo phát thủ đoạn.

Mà Bát Hoang kích này môn kích kỹ, lại là có thể đem sở hữu uy lực, ngưng tụ tại hạng nhất phía trên, này nhìn như hư huyền làn sóng, trên thực tế ngưng tụ nguyên khí lại là cực kì khủng bố.

Giang Hàn có thể cảm giác được, nếu là thôi động Lôi Hỏa Bát Hoang kích, hắn là có thể chính diện phá vỡ Thanh Dương Vương ảo ảnh thôi động U Minh ấn!

Nhìn lấy chính mình mở ra vách đá trầm ngâm một hồi về sau, Giang Hàn quay lại ánh mắt, trong đôi mắt hiện lên một chút ánh sáng cùng chờ mong.

"Thử một chút có thể hay không đồng thời thôi động Bát Hoang kích cùng Nộ Lôi Kích."

Bởi vì Linh giai võ kỹ bên trong pháp vận chuyển không giống nhau, muốn đồng thời vận chuyển hai môn Linh giai võ kỹ bên trong pháp, nhưng nó dung hợp lại cùng nhau, bảo trì không xung đột mà lại hỗ trợ lẫn nhau, là cực kỳ khó khăn. Loading..

Liên xem như một vị Đan Nguyên Vũ Vương, muốn sáng tạo ra một môn Linh giai Hạ phẩm tổ hợp võ kỹ, cũng cần hao phí đại lượng tinh lực qua điều chỉnh cùng cải tạo.

Nếu không lời nói, Linh giai tổ hợp võ kỹ tổng cương cũng liền không đến mức trân quý như vậy.

Giang Hàn mục tiêu, tự nhiên là luyện thành một môn Linh giai tổ hợp võ kỹ.

Linh giai trung phẩm võ kỹ cần lấy Cương Khí thôi động, ít nhất phải đạt tới Hóa Cương tài năng tu hành, tại Hóa Cương trước đó, sở hữu Vũ Sư tu luyện võ kỹ, đều là Linh giai Hạ phẩm, cũng chỉ có thể là Linh giai Hạ phẩm.

Người nào nếu là có thể nắm giữ một môn tổ hợp võ kỹ, này lập tức liền áp đảo cùng giai cường giả phía trên.

Có Bất Tử Chi Thân, tiến giai Tự Nguyên cảnh ngưng tụ Thiên Phẩm chân nguyên, sau đó lại luyện thành một môn Linh giai tổ hợp võ kỹ, lại thôi động khát máu bạo tẩu bí thuật, ăn bạo Nguyên Đan. . . Trùng điệp điệp gia phía dưới, lấy Tự Nguyên chiến Hóa Cương, chưa hẳn không có khả năng!

Chỉ cần có thể đi đến một bước kia, Giang Hàn liền có sơ bộ năng lực tự vệ.

Nếu là lại đem tu vi tăng lên tới Tự Nguyên cảnh viên mãn thậm chí Hóa Cương, liền xem như Đan Nguyên Vũ Vương, cũng chưa chắc có thể trấn áp hắn, có Bất Tử Chi Thân tình huống dưới, đánh không lại hoàn toàn có thể trốn.

"Thử nhìn một chút."

Giang Hàn thu liễm trong lòng tạp niệm, khổng chế thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí, đồng thời vận chuyển lên Nộ Lôi Kích cùng Bát Hoang kích bên trong pháp.

Hai loại bên trong pháp vận chuyển lại lộ ra rất là nhẹ nhàng, tựa hồ cũng không có cái gì qua đại xung đột, thậm chí lẫn nhau ở giữa còn có từng tia từng tia giao dung cảm giác, nhưng Giang Hàn trong lòng có chút hưng phấn.

Nhưng.

Chuyện tốt không dài, không đợi Giang Hàn đem hai môn bên trong pháp triệt để thôi động đến cực hạn, xung đột liền không có dấu hiệu nào bạo phát, hai loại khác biệt bên trong pháp, giống như hai cái xoay tròn phương hướng khác biệt bánh răng, trực tiếp thế cùng một chỗ, sau đó bỗng nhiên vận vẹo, song song sụp đổ.

Ầm !

Giang Hàn cảm thấy mình dạ dày trực tiếp nổ tung, coi như hắn đã cưỡng ép thu tay lại ngăn chặn bạo tẩu nguyên khí, mà lại kinh mạch sức chịu đựng còn mạnh hơn xa cùng giai, cũng như cũ không thể thừa nhận loại này xung đột kịch liệt cùng nổ tung.

Hắn trực tiếp cũng là một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Nổ tung Lôi Hỏa Nguyên Khí ở trong cơ thể hắn bạo tẩu, đem ngũ tạng lục phủ khuấy rối loạn, kém chút đem cả người hắn đều trực tiếp nổ nát vụn.

Cũng chính bởi vì nổ tung quá mức kịch liệt, mà lại lại là thể nội, Giang Hàn cơ hồ đều không có cảm giác đến cái gì đau đớn, chỉ cảm thấy toàn bộ dạ dày lập tức trở nên không.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: Pho Tượng Di Biến

Ông! !

Giang Hàn thân thể khôi phục năng lực, sau đó một khắc tự hành vận chuyển, trong cơ thể hắn vỡ vụn tạng phủ giống như thời gian quay lại, từng khối từng khối khôi phục, tựa như ghép hình một dạng một lần nữa hợp lại.

Nhất làm cho Giang Hàn im lặng là, hắn phun ra ngoài này một ngụm máu tươi, cũng giọt giọt lơ lửng, hóa thành một đạo tơ máu, hướng về phía hắn tuôn đi qua.

Dù là hắn im lặng, tơ máu này vẫn là từ hắn cái mũi chui vào.

"Khục! !"

Này tơ máu từ cái mũi chui vào, cảm giác tự nhiên không bình thường hồng bết, Giang Hàn lập tức che cái mũi, kịch liệt ho khan một chút, đồng thời tức xạm mặt lại.

Hắn có đôi khi căn không biết mình loại này khôi phục năng lực, đến cùng là như thế nào phân biệt cũng kích phát, may mắn Tây Tùy Phạt Mao bài xuất tạp chất thời điểm, không có kích phát, tại bài tiết thời điểm cũng không có kích phát, không phải vậy lời nói, hình ảnh kia chỉ sợ muốn đẹp không thể nhìn.

"Linh giai tổ hợp vũ kỹ, quả nhiên không có đơn giản như vậy."

Xoa xoa mũi như cái mũi, Giang Hàn lắc lắc đầu, cảm giác mình thân thể đã hoàn toàn khôi phục, không khỏi lắc đầu.

Phạm Giai tổ hợp vũ kỹ, coi như không luyện được, cũng nhiều nhất sinh ra một điểm Khí Huyết Nghịch Hành, khoanh chân ngồi tĩnh tọa một hồi, liền có thể tùy tiện bình ổn lại.

Có thể Linh giai tổ hợp vũ kỹ, sơ sót một cái rất có thể cả người đều phanh một chút nổ tung, nếu không có hắn có Bát Tử Chi Thân, vừa rồi này một chút cũng sớm đã linh hồn xuất khiếu.

"Nguyên khí chung quy là có chút tán loạn, so sánh với ngưng tụ chân nguyên, vẫn là muốn khó khăn chế một số, trách không được thông mạch Vũ Sư coi như có được tổ hợp vũ kỹ tổng cương, cũng nhiều nhất luyện thành một cái hình thức ban đầu, duy có thành tựu Tụ Nguyên, tài năng triệt để luyện thành tổ hợp vũ kỹ."

Giang Hàn suy tư vừa mới vận chuyển Nộ Lôi Kích cùng Bát Hoang kích quá trình bên trong không may xuất hiện.

Tuy nhiên không thể thành công, nhưng hắn vẫn là có ý định tiếp tục ném thử, dù sao có Bát Tử Chi Thân khôi phục năng lực, bình thường không dám như thế ném thử, hắn lại là không quan trọng.

Bạo tẩu cùng khát máu hai trọng bí thuật, không phải cũng là hắn mạnh như vậy được kiểm tra xong tới.

"Nộ Lôi Kích bên trong pháp quá cuồng bạo, hơi chậm lại một điểm, nhìn xem có thể hay không lấy Bát Hoang kích bên trong pháp cùng nó biên giới kết hợp, sau đó lại từng chút từng chút dựa sát vào."

Xác định ý nghĩ không có vấn đề quá lớn về sau, Giang Hàn lại một lần ném thử đứng lên.

Cũng không lâu lắm.

Àm!

Giang Hàn thể nội Lôi Hỏa Nguyên Khí lần nữa nổ tung, lần này hơi tốt một chút, không có nổ thể nội rồi tinh rồi mù, nhưng cũng đem kinh mạch làm tổn hại không chịu nổi.

]

"Không được, Nội Lôi Kích bên trong pháp coi như chậm lại vận chuyển, cũng không có quá lớn hiệu quả, có lẽ nên chậm lại Bát Hoang kích bên trong pháp vận chuyển, sau đó lấy Nội Lôi Kích bên trong pháp đem hấn bọc lại."

"Lại đến."

Giang Hàn khôi phục về sau, lập tức liền bắt đầu lần thứ ba ném thử.

Ầm! Ầm! !

Lần này Giang Hàn thể nội giống như gỗ trống, liên tục phanh phanh phanh nổ nhiều lần, vừa rồi dừng lại, nhưng hấn không thêm để ý chút nào, phảng phất nổ tung căn không phải mình thân thể, đem vừa rồi vận chuyển bỏ sót đèn bù một chút, lại một lần nữa ném thử đứng lên.

. . .

Thanh Huyền Học Viện, Thanh Huyền tháp.

Lúc này Thanh Huyền ngoài tháp, đã bị Thanh Huyền Học Viện đông đảo chấp sự phong tỏa, dù là có rất nhiều học viên vây tụ ở chỗ này, cũng đều chỉ có thể ở rất xa địa phương xem chừng.

Tại Thanh Huyền tháp trước, này nhất tôn Thanh Dương Vương pho tượng bên trên, sớm đã là vết rách dày đặc, phảng phất như là khô nứt khắp nơi một dạng, trong cái khe ần ần có từng tia từng tia quang mang bọc lộ.

Pho tượng trước.

Bao quát hồ linh ở bên trong Thanh Huyền Học Viện tam đại trưởng lão, đã tất cả đều đến đông đủ, Phó Viện Chủ cũng ở nơi đây, nhìn một cái, cơ hồ khắp nơi đều là đại nhân vật.

Thanh Huyền Học Viện chấp chương trận pháp trưởng lão, lúc này đang cùng một tên khác già trên 80 tuổi lão giả, đều cầm lấy một trương bàn cờ, tại này vỡ vụn pho tượng trước không ngừng thôi diễn cái gì, thần sắc vô cùng ngưng trọng.

Một lát sau.

Hai người đồng thời dừng lại.

"Thế nào?"

Một mực đi theo tại Thanh Huyền Quốc Chủ bên người, dáng người khô cằn tên lão giả kia, đồng thời cũng là khắp nơi các Các Chủ, đi về phía trước tới, hướng về phía hai người hỏi.

Hai người biểu lộ đều là mười phần ngưng trọng, liếc mắt nhìn nhau về sau, một người trong đó trầm giọng mở miệng: "Không được, căn không thể nào hiểu được, bên trong trận pháp hoa văn quá phức tạp, mà lại tựa hồ chỉ là một cái to lớn trận pháp cạnh góc."

"Liên hai vị đều không tính toán ra được trận pháp, thế mà vẫn chỉ là cạnh góc?"

Dáng người khô cằn lão giả, trên mặt lộ ra một tia động dung, đến hấn lớn tuổi như vậy cùng vị trí, đã rất ít có chuyện gì có thể làm hấn chấn kinh.

Loading...

Hấn nhìn không được đi thẳng về phía trước, đi vào pho tượng kia phía trước, dọc theo pho tượng vết nứt, hướng về thật sâu chỗ này từng tia từng tia quang mang cùng hoa văn nhìn lại.

"Không sai, cái này nhất định là xanh Dương tôn giả bố trí xuống trận pháp, nghe đồn hấn tại Trận Pháp Nhất Đạo tạo nghệ, đã đạt tới trận pháp Đại Tông Sư Cảnh Giới, chỉ sợ chỉ có hấn mới có thể bố trí hạ phức tạp như vậy trận pháp, liên các người đều không thể phán đoán nó đẳng cấp."

Khắp nơi các Các Chủ thanh âm trầm thấp mở miệng.

"Nhưng vấn đề là. . ."

Thanh âm hấn đến đây im bất mà dừng, nhưng tất cả mọi người trong đầu, hiện ra cơ hồ đều là giống nhau nghi vấn, hơn nữa còn là liên tiếp nghi vấn.

Xanh Dương tôn giả là lúc nào trở về? Lại là lúc nào tại chính mình trong pho tượng bố trí trận pháp? Hấn mục đích lại là cái gì?"

Cái này Nhất Phương Đại Lục cùng sở hữu Thất Quốc, bên ngoài bị thâm uyên biển vây quanh, thâm uyên trên biển nguy hiểm trùng điệp, mà lại căn không biết cuối cùng, ít nhất cũng phải tích cung Vô Tòng tài năng vượt qua.

Thanh Dương sớm tại mấy chục năm trước, tu vi liền đã đạt tới cái này Nhất Phương Đại Lục đỉnh điểm, cuối cùng vượt biển mà đi, không ngừng đi hướng.

Nhưng.

Đan Nguyên Vũ Vương đều có một trăm năm mươi thọ mệnh, xanh Dương tôn giả bức này tồn tại, khẳng định không có thọ chỉ vẫn lạc, mà lại bây giờ xem ra, xanh Dương tôn giả còn lặng yên không một tiếng động trở lại Thanh Huyền nước!

Một vị tu vi tại tích cung phía trên tồn tại, nếu là muốn che giấu mình, chỉ sợ liền tiềm tàng đều không cần, nghênh ngang tiến đến, đều chưa hẳn có người có thể phát hiện.

Nhưng vấn đề chính là, hắn trở về mục đích là cái gì? !

Đối với xanh Dương tôn giả dạng này tồn tại mà nói, trên phiên đại lục này chỗ có cơ duyên, đều là hắn chẳng thèm ngó tới, bất kỳ linh dược gì Linh Quang chỉ sợ ở tại trong mắt đều là một số tiện tay có thể vứt bỏ đồ, vật.

Giữa sân bầu không khí lâm vào ngưng trệ, liền xem như hồ linh bức này già trên 80 tuổi lão già, Đan Nguyên Vũ Vương, cũng đều là biểu lộ nghiêm nghị.

Chờ một lúc.

Thanh Huyền Học Viện trận pháp trưởng lão, nhìn xem trong tay trận cờ, kích thích mấy lần về sau, biểu hiện trên mặt hơi do dự, nhưng vẫn là trầm giọng mở miệng.

"Trận pháp này chúng ta mặc dù không cách nào thôi diễn phá giải, nhưng nó bố trí thời gian, lại là có thể hơi phán đoán một điểm, trận pháp này bố trí, hẳn là tại lớn nhất gần trong vòng mười năm, nhiều nhất không cao hơn hai mươi năm."

"Thời gian như thế gần sao?"

Nghe được trận pháp trưởng lão lời nói, khắp nơi các Các Chủ sắc mặt lại lần nữa biến đổi, lại nhìn này vỡ vụn pho tượng liếc một chút về sau, trầm giọng nói: "Xem ra cần phải mau chóng thông tri Quốc Chủ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Động Tĩnh

Thanh Huyền Quốc Chủ tại mấy ngày trước liền bắt đầu bế quan, nhưng bây giờ tình huống, hiển nhiên là nhất định phải kinh động Thanh Huyền Quốc Chủ, mà lại liền xem như Thanh Huyền Quốc Chủ, đều chưa hẳn có thể xử lý.

Đây chính là trăm năm trước đó, đứng ở cái này Nhất Phương Đại Lục đỉnh cao nhất Thanh Dương!

Nhưng mà.

Ngay tại khắp nơi các Các Chủ chuẩn bị nhượng Thanh Huyền Quốc Chủ phá quan khi đi tới sau, này tràn đầy vết rách giống như Quy Xác đồng dạng pho tượng, lại đột nhiên phát sinh dị biến.

Răng rắc!

Một tiếng rõ nét vỡ vụn thanh âm xúc động tất cả mọi người thần kinh, cơ hồ ở đây tất cả mọi người, đều là đồng thời ngẩng đầu, ánh mắt lăm lăm nhìn về phía tôn này pho tượng.

Răng rắc! Răng rắc! !

Chỉ gặp tôn này pho tượng vỡ vụn trình độ, đột nhiên bắt đầu tăng vọt, trên đó vết rách bắt đầu một đầu một đầu nhiều lên, trở nên lít nha lít nhít về sau, cuối cùng hoàn toàn tan vỡ!

Ở đây khắp nơi các Các Chủ cùng Phó Viện Chủ bọn người, cơ hồ đều là cùng một động tác, cái kia chính là thả người lui ra phía sau, không có bất kỳ người nào dám ngừng lưu ở phụ cận đây.

Ai cũng không biết xanh Dương tôn giả bố trí rốt cuộc là thứ gì, tại như thế tồn tại trước mặt, rất có thể một tia dư ba, cũng đủ để giết bọn họ những này Đan Nguyên Vũ Vương!

Nơi xa.

Gặp đông đảo đại nhân vật đều hướng sau bay ngược, Thanh Huyền Học Viện chấp sự cùng đông đảo các học viên hơi ngừng dừng một cái về sau, cũng âm ỉ khắp chốn hỗn loạn lui về phía sau.

Như là một đám người bình thường, lúc này khẳng định hội người theo người, nhưng mọi người tại đây cuối cùng đều là võ giả, nhao nhao đề khí nhảy vọt, tuy nhiên hỗn loạn nhưng còn không đến mức triệt để vô tự.

Mà tại hỗn loạn trong đám người, lại có hai người cũng không lui lại, ngược lại là ánh mắt lấp lóe, một người người mặc vàng nhạt Tiểu Sam, một người hất lên từ sắc lụa mỏng, chính là Cổ Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu.

Các nàng nhìn qua này vỡ vụn pho tượng cùng bạo lộ ra Linh Văn cùng màn sáng, đều lộ ra cùng người bên ngoài hoàn toàn khác biệt biểu lộ.

Oanh! !

Pho tượng cuối cùng triệt để phá toái, toái phiến từng khối từng khối chôn vùi, lộ ra trong đó một đạo Linh Văn dày đặc quang trụ.

Cái này quang trụ cũng không có bạo phát, mà là tại triệt để triển lộ ra thời điểm, bắt đầu hướng về phía dưới khắp nơi một đoạn một đoạn chìm vào, mà theo này quang trụ chìm vào khắp nơi, đại bắt đầu kịch liệt lắc lư.

Động tĩnh to lớn, cho dù là tại phía xa Học Viện hậu sơn, tu hành vũ kỹ Giang Hàn cũng bị kinh động, dừng lại trong tay động tác, hướng về Thanh Huyền Học Viện phương hướng nhìn lại.

]

"Chuyện gì xảy ra?"

Hắn đầu tiên là nhìn quanh một chút, phát hiện không nhìn thấy cái gì, chợt mấy cái túng càn, đi vào hậu sơn chỗ cao, hướng Thanh Huyền Học Viện phương hướng nhìn lại, nhất thời liền phát hiện Thanh Huyền Học Viện lấy Thanh Huyền tháp làm trung tâm, chính bộc phát ra một cỗ kịch liệt ba động.

Đại lượng học viên cùng Học Viện chấp sự, đang hướng bốn phương tám hướng thối lui.

Này cỗ ba động càng lúc càng lớn, tựa hồ đem trọn cái Thanh Huyền Học Viện đều cho dẫn động, khắp nơi không ngừng oanh minh, trong học viện một số kiến trúc thậm chí đều xuất hiện sụp đổ dấu hiệu.

Giang Hàn xem phim khác, bỗng nhiên nhớ tới Giang Tuyết còn ở trong học viện.

"Không tốt!"

Hắn không lo được lại nhìn đến tốt cùng phát sinh cái gì, lập tức tại hỗn loạn trong đám người tìm kiếm lên Giang Tuyết.

Bởi vì hắn tu vi đã đạt tới Thông Mạch Cảnh viên mãn, cảm tri năng lực mạnh mẽ hơn người bình thường quá nhiều, liền xem như loại này dưới cục diện hỗn loạn, hắn cũng như cũ rất mau tìm đến Giang Tuyết.

Giang Tuyết tu vi, mới khó khăn lắm đi vào Đoán Thế cảnh tiểu thành, trong đám người ở vào lớn nhất lạc hậu vị trí, thân thể cũng so sánh đáng chú ý.

Sưu! !

Tìm tới Giang Tuyết về sau, Giang Hàn không chút do dự thả người nhảy lên, giống như Viên Hầu đồng dạng từ sau núi trên sườn núi nhảy xuống, hướng về cái hướng kia tiến lên.

Chạy trốn đám người hậu phương, Giang Tuyết tuy nhiên lạc hậu, nhưng cũng không phải là lớn nhất lạc hậu, mà lại nàng cũng không hoảng loạn, không có một mạch xông loạn, mà chính là trấn định đi theo đám người bôn tẩu.

Thanh Huyền tháp phương hướng bạo phát ba động cùng chấn động tuy nhiên mãnh liệt, nhưng cũng không có sinh ra nguy hiểm gì, tại chạy trốn một đoạn về sau, mọi người phát hiện điểm này, khẩn trương không khí liền dần dần buông lỏng xuống tới.

"Tuyết sư muội, có thể cần sư huynh mang người đoạn đường?"

Có chạy đi ở phía trước học viên, tại cước bộ hơi chậm, quan sát hậu phương tình huống thời điểm, chú ý tới Giang Tuyết, hướng về phía nàng mở miệng.

Giang Tuyết xem thường nhìn đối phương liếc một chút, không thèm để ý.

Nàng thiên tư xuất chúng, người theo đuổi tự nhiên cũng không ít, nhưng gặp được sự tình chạy nhanh chóng, chớ phát hiện không có việc gì lại tới hỏi han ân cần loại này người theo đuổi, nàng không hề có chút thiện cảm.

Người kia gặp Giang Tuyết không để ý hẳn, nhất thời có chút xấu hổ, đang định lại nói cái gì thời điểm, một bóng người nghịch hướng xông lại, mấy cái lấp lóe liền rơi xuống Giang Tuyết bên cạnh.

"Không có sao chứ."

Giang Hàn quét Giang Tuyết liếc một chút, liền xác định nàng không có việc gì, nhưng vẫn là hỏi một câu.

Giang Tuyết lắc đầu, nhìn thấy Giang Hàn tới, nhất thời an tâm không ít.

Trước đó đối Giang Tuyết hỏi han ân cần người kia, thấy một lần Giang Hàn xuất hiện, hơi sững sờ một chút về sau, liền không bình thường tự giác rút vào trong đám người biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, phần lớn người đều đã chạy đến Thanh Huyền ngoài học viện trên đất trống, không ít người đã dừng bước lại, bắt đầu hướng học viện phương hướng nhìn quanh.

Thanh Huyền Học Viện tiếng vang cực lớn cùng kỳ quái, kinh động tự nhiên không chỉ là một cái Học Viện, Thanh Huyền nội thành không ít xem chừng bên này tồn tại, tất cả đều vì thế mà chấn động, nhao nhao chạy đến.

Oanh! !

Một bóng người phá không mà đến, người mặc Long Văn trường bào, đỉnh đầu Đan Vân bao phủ, lập tức rơi vào Thanh Huyền Học Viện một bên, nương cái hướng kia học viện dưới sự kinh hãi, vô ý thức lui ra phía sau tránh ra.

"Ứng Thiên hầu!"

Coi như không biết người, nhìn thấy này bao phủ Đan Vân, cũng có thể đoán ra đây là một vị Vương Hầu, đương nhiên cũng có nhận biết người, ở trong lòng kính sợ niệm một tiếng.

Cơ hồ ngay tại mấy hơi thở về sau, lại là một bóng người phá không mà tới, đồng dạng Đan Vân bao phủ, khí độ phi phàm, thỉnh linh lại là một vị Vương Hầu.

Vị vương hầu này chỗ rơi vị trí lại là mười phần không khéo, vừa vặn ngay tại Giang Hàn cùng Giang Tuyết vị trí địa phương bên cạnh, mà vị vương hầu này thân phận lại càng thêm không khéo, chính là Lâm gia gia chủ.

Thừa Thiên hầu!

Lâm Thừa Vận không có đi vào trong học viện, rơi vào Thanh Huyền Học Viện bên ngoài, liền hướng về trong học viện phương hướng ngưng trọng nhìn lại, cẩn thận cảm giác một chút, chỉ cảm thấy trong lúc này chỗ, tựa hồ có một loại Hân Hân khí tức, khiến cho hắn cũng vì đó kinh hãi.

Mà liền tại hắn quan sát Thanh Huyền trong học viện tình huống thời điểm, hắn khóe mắt liếc qua, nhưng cũng là lơ đãng quét đến Giang Hàn cùng Giang Tuyết hai người.

Giang Hàn cùng Giang Tuyết cũng không nhận ra Lâm Thừa Vận, nhưng Giang Hàn nhìn thấy Lâm Thừa Vận lần đầu tiên, liền cảm giác người này ân ân có mấy phần quen thuộc, sau đó lập tức liền nghĩ đến Lâm Hạo hiền Hòa Lâm Hạo Thiên hai người này, kết hợp với đối phương đỉnh đầu lơ lửng Đan Vân, tự nhiên là lập tức đoán được thân phận đối phương.

Hắn bất động thanh sắc lời kéo Giang Tuyết, đi theo đám người thối lui.

Nhưng mà.

Không đợi hắn lui xa, Lâm Thừa Vận một đôi thâm thúy con ngươi, liền hướng về hắn đưa tới, vền vền chỉ là một ánh mắt, không có triển lộ mấy may uy thế, liền trực tiếp cho Giang Hàn một loại cực kỳ đáng sợ áp lực, tựa như thái sơn áp đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Phong Tỏa

Tuy nhiên Giang Hàn tiếp xúc qua Đan Nguyên Vũ Vương, thậm chí ngay cả Thanh Huyền Quốc Chủ đều đối mặt qua một lần, nhưng đối phương đều không có tận lực cho hắn cái gì áp bách.

Mà Lâm Thừa Vận cái này một ánh mắt, lại là không chút nào ân tàng đem loại kia, áp đảo Vũ Sư Tam Cảnh phía trên cường hãn áp bách trực tiếp triển

lộ ra.

Sớm tại từ Đô Thống tập sát Giang Hàn, mặc danh kỳ diệu vẫn lạc tại bên ngoài về sau, Lâm Thừa Vận ánh mắt liền chú ý đến Giang Hàn, mà tại Giang Hàn cầm tới Thanh Huyền bằng thứ nhất, thậm chí xông qua Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi bốn về sau.

Mặc dù hấn thân là Vũ Vương, Ngạo Thị Nhất Quốc, cũng lên mấy phần sát niệm.

"Người chính là Giang Hàn?"

Lâm Thừa Vận lạnh lùng nhìn lấy Giang Hàn, ánh mắt tựa như lợi kiếm, nhượng Giang Hàn như lâm đại địch.

Về phần một bên Giang Tuyết, mặc dù không có chính diện tiếp nhận Lâm Thừa Vận mang đến áp bách, cũng cảm thấy hô hấp không khoái, nàng cực kì thông minh, đã đại khái đoán được người trước mắt thân phận.

Giang Hàn tại Lâm Thừa Vận áp bách dưới, khó mà mở miệng nói chuyện, trước kia hấn đi theo Hồ lão xuất hành thời điểm, đã từng đối mặt qua một lần tam giai Hoang Thú, nhưng lúc đó hấn tu vi thấp, căn cảm giác không thấy cấp độ này đáng sợ.

Bây giờ hấn tiến giai thông mạch, có thể cảm giác được thiên địa nguyên khí, đối với Đan Nguyên Vũ Vương khủng bố, lại là có một cái rõ ràng hơn lý giải.

Này một đoàn lơ lửng Đan Vân, tuy nhiên nhìn như hư vô mờ mịt, nhưng lại phẳng phát một tòa treo lơ lửng giữa trời cự phong, xuyên qua Vân Đao, cái gì nguyên khí chân nguyên, ở tại trước đó đều là một đồng vụn cát, liền phẳng phát đom đóm cùng Hạo Nguyệt có khác.

"Tên là Thương Hội sự tình, người làm rất không tệ."

Lâm Thừa Vận nhìn lấy Giang Hàn, lạnh lùng nói ra câu nói thứ hai.

Lúc này, chung quanh người cũng đã thối lui đến mấy trượng bên ngoài, nhìn qua Đan Vân bao phủ, khí thế rộng rãi Lâm Thừa Vận, tất cả mọi người là không dám thở mạnh một cái.

Trên thực tế.

Nếu là ở không người địa phương, Lâm Thừa Vận sớm liền không chút do dự xuất thủ, đem Giang Hàn trực tiếp mật sát, nhưng ở cái này trước mắt bao người, phụ cận lại có không ít Vũ Vương ánh mắt nhìn chăm chú lên bên này, hấn mới không có động thủ.

Nhưng dù vậy, hấn trong lời nói cũng là cố ý cho Giang Hàn áp bách, chỉ cần Giang Hàn toát ra một tia bất kính, hấn lập tức liền có xuất thủ lý do, coi như 'Hơi nặng một chút', đem Giang Hàn một chương vỡ chết cũng thuộc về bình thường.

Lời như vậy, hồ linh coi như dưới con thịnh nộ, ra tay với Lâm gia, cũng vô pháp chiếm cứ đại nghĩa, nhiều nhất đại chiến một trận, nếu là đổ máu tới cùng, Thanh Huyền Quốc Chủ chắc chắn sẽ xuất thủ điều giải.

Lâm Thừa Vận mang cho Giang Hàn áp bách, nhượng trong lòng của hấn mười phần không thoải mái, rất nhớ trực tiếp bạo phát xông đi lên, cùng đối phương đánh nhau một trận, nhưng trước mắt lại là làm không được.

Ngay tại Lâm Thừa Vận trong đôi mắt hàn mang càng ngày càng thịnh, Đan Vân chấn động, mang cho Giang Hàn áp bách càng ngày càng mãnh liệt, tựa hồ muốn bức bách Giang Hàn làm lúc nào, hử lạnh một tiếng từ Thanh Huyền Học Viện phương hướng truyền đến.

Hừ!

]

Cái này hừ lạnh một tiếng, lời cuốn lấy một loại cường hấn uy thế, trực tiếp ở trong sân nổ vang, trong nháy mắt đánh tan Lâm Thừa Vận triển lộ áp bách cùng khí thế.

"Nhiều năm như vậy, không gặp người có cái gì tiến bộ, dự định lấy lớn hiếp nhỏ?"

Hồ linh thân ảnh từ Thanh Huyền Học Viện phương hướng chậm chạp đi ra, đi vào giữa sân, tuy nhiên hình dạng tang thương, mà lại không có triển lộ Đan Vân, nhưng lại trực tiếp ngăn chặn Lâm Thừa Vận khí thế.

"Hồ trưởng lão nói quá lời, nghe nói văn bối hậu sinh rất là xuất sắc, bất quá là muốn hơi khảo giáo một chút mà thôi."

Lâm Thừa Vận thu lại khí thế, đỉnh đầu Đan Vân cũng từ nó mi tâm lùi về, biểu lộ khôi phục lại bình tĩnh, hấn cũng không ngại hồ linh, chỉ là không muốn cùng hồ linh vạch mặt mà thôi.

Đan Vân Vũ Vương ở giữa có rất ít triệt để vạch mặt, đều là sừng sững tại Nhất Quốc đỉnh đầu tồn tại, đối với bọn hấn mà nói, rất nhiều chuyện đều muốn nhìn có đáng giá hay không.

"Này không ngại cũng làm cho lão phu khảo giáo khảo giáo người văn bối hậu sinh như thế nào?"

Hồ linh nhàn nhạt mở miệng.

Lâm Thừa Vận nếu là nhất tâm muốn giết Giang Hàn, hẳn ngăn được nhất thời, ngăn không được cả đời, trái lại lời nói, hẳn muốn đối phó Lâm Hạo hiên Lâm Hạo Thiên những này hậu bối, Lâm Thừa Vận cũng đồng dạng ngăn không được.

"Một chút tiểu bối, cũng không nhọc đến ngài hao tâm tổn trí."

Hồ linh lại nói như thế rõ ràng, Lâm Thừa Vận tự nhiên là nghe hiểu được, nhàn nhạt về một câu về sau, liền hướng về Thanh Huyền trong học viện đi đến.

Hồ linh cũng không để ý tới, quay đầu nhìn một chút Giang Hàn, hướng về phía Giang Hàn khẽ gật đầu về sau, cũng hướng về Thanh Huyền Học Viện phương hướng đi đến.

Giữa sân hoàn toàn yên tĩnh.

Không người nào dám tại loại này Vũ Vương ở giữa xung đột hạ nghị luận cái gì, dù là Hồ lão cùng Lâm Thừa Vận đều đã đi vào Thanh Huyền học viện nội bộ.

"Thật dọa người."

Qua một lát, Giang Tuyết vừa rồi nhỏ giọng thăm thì một câu.

"Nên đến sớm muộn cũng sẽ tới. . ."

Giang Hàn biểu lộ lại là dị thường bình tĩnh, hẳn đã sớm biết sẽ có cùng Lâm Thừa Vận đối đầu một ngày, chỉ bất quá bây giờ còn quá sớm, hẳn còn cần lại có một chút thời gian trưởng thành.

Hắn có thể lưu tại Thanh Huyền Học Viện thời gian, còn có hai năm, hai năm đối với những người khác tới nói rất ngắn, muốn từ thông mạch Vũ Sư, nhảy lên mà tới trực diện Vũ Vương trình độ gần như không có khả năng, nhưng đối Giang Hàn mà nói, lại là có nhất định tự tin!

Tại khắp nơi đình chỉ chấn động về sau, Thanh Huyền trong học viện ba động cũng dần dần trở nên rất nhỏ xuống tới.

Một lát sau.

Một bóng người phá không mà tới, còn như là cổ sao chói, trực tiếp rơi vào Thanh Huyền học viện nội bộ, có mắt nhọn người, nhận ra này Độn Quang trong thân ảnh, chính là Thanh Huyền Quốc Chủ!

Đến tận đây, Thanh Huyền nước đông đảo đại nhân vật, trừ xa tại những thành trì khác hoặc là Biên Quan tồn tại bên ngoài, mấy cái có lẽ đã toàn bộ giám lâm Thanh Huyền Học Viện.

Sở hữu học viện đều trong lòng khẩn trương, không biết đến tốt cùng phát sinh cái gì, cũng không biết tiếp xuống nên làm gì, chỉ có thể tâm thần bất định chờ đợi.

Lại chờ một lúc, Thanh Huyền Quốc Chủ thanh âm từ trong học viện truyền đến, tại khắp nơi bên trong quanh quẩn, rơi vào tất cả mọi người trong lỗ tai.

"Thanh Huyền Học Viện cả đám người, tạm thời bên ngoài đóng quân, bất kỳ người nào không được xâm nhập."

Thanh âm truyền ra về sau, Thanh Huyền ngoài học viện mọi người, rốt cục kìm nén không được tâm tình, nhao nhao nghị luận lên, hiển nhiên người nào cũng không ngờ tới sẽ xuất hiện dạng này sự tình.

Liền liền những Thanh Huyền đó Học Viện chấp sự, cũng là giật mình không thôi, cái này rõ ràng là muốn trực tiếp phong tỏa Thanh Huyền Học Viện, bên trong đến tốt cùng là tình huống như thế nào?

Bất quá.

Giật mình về giật mình, mệnh lệnh đã truyền rót xuống, mọi người cứ việc kinh nghi bất định, vẫn là cấp tốc duy trì lên trật tự, công chúng nhiều học viên đưa đến càng lệch xa một chút địa phương đóng quân.

Trương Tiểu Hồ trong đám người tìm tới Giang Hàn cùng Giang Tuyết, cấp tốc dựa đi tới, nhìn qua Thanh Huyền Học Viện phương hướng, nhện không được hỏi.

"Giang ca, bên trong đến cùng là cái gì cái tình huống?"

"Ta cũng không biết."

Giang Hàn lắc đầu, nói: "Sư phụ không có nói với ta, đoán chừng không phải chúng ta có thể tiếp xúc đến sự tình, nên làm cái gì thì làm cái đó đi, không cần phải để ý đến nhiều như vậy."

"Động tĩnh này thật là lớn, Vương Hầu mười trong đó chỉ sợ đến chín cái, chúng ta Thần Binh Đường Đường Chủ thể mà đều bị cản ở bên ngoài."

Trương Tiểu Hồ nhìn quanh bốn phía một cái, hít sâu một hơi.

"Tu luyện đi."

Giang Hàn hướng về Thanh Huyền Học Viện phương hướng nhìn quanh một chút về sau, liền không hề qua quản, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống đến, mà đồng đạo học viên cũng đều nhao nhao tìm địa phương ngóc dưới.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 205: Thông Đạo

Một ngày,

Hai ngày,

Ba ngày. . .

Thời gian không khô trôi qua, mà Thanh Huyền Học Viện nhưng thủy chung ở vào phong tỏa trạng thái.

Bởi vì Thanh Huyền Học Viện động tĩnh thực sự quá lớn, tin tức là căn giấu điểm không, cơ hồ ngày đầu tiên bắt đầu, liền có không ít người tại xa xa nhìn trộm, đến ngày thứ hai cùng ngày thứ ba, nhân số càng là càng ngày càng nhiều.

Bất quá nơi này thỉnh thoảng có Vũ Vương ẩn hiện, không ai dám làm loạn.

Cho dù là lệ thuộc vào gia tộc thế lực, nhận được mệnh lệnh cũng chỉ là ở ngoại vi chờ lệnh, không được bước vào Thanh Huyền trong học viện nửa bước, liền lại càng không cần phải nói những cái kia rải rác con đường người.

"Cái này cần các loại tới khi nào a."

Giang Tuyệt tu vi thấp, ngồi mấy ngày cũng có chút ngồi không yên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy phiền não biểu lộ, mà trong đám người đồng dạng có không ít người không yên người, tiếng oán than dậy đất.

Đương nhiên bọn họ cũng nhiều nhất chỉ là phàn nàn vài câu, căn không ai dám rời đi đám người hướng đi Thanh Huyền Học Viện, liền xem như Thanh Huyền trên bảng Thiên Kiêu, cũng đều thành thành thật thật.

Nếu là chút Hóa Cương Vũ Sư tụ tập ở trong học viện cũng liền thôi, nhưng bây giờ tụ tập ở nơi đó có thể là một đám Đan Nguyên Vũ Vương, thậm chí ngay cả Thanh Huyền Quốc Chủ đều ở bên trong, liền xem như Lâm Hạo hiền Thân Đồ Trảm những đại gia tộc này con nôi đối, cũng không dám làm loạn.

"Chờ đi."

Giang Hàn nhìn Giang Tuyệt liếc một chút, nói: "Điểm ấy tính nhẫn nại đều không, luyện thể nào Võ?"

Hắn sau đó đáp lại Giang Tuyệt đồng thời, ánh mắt lại là cấp tốc quét một lần đám người, mà thu hồi ánh mắt thời điểm, hắn chợt nghĩ đến cái gì, lộ ra vẻ khác lạ.

Cố Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu đều không tại!

Giống như từ ngày đầu tiên bắt đầu, hắn liền không thấy được hai người này, không biết hai người này là không có từ trong học viện đi ra, vẫn là tại bên ngoài làm cái gì, chưa trở về.

Nếu như là cái sau coi như, nhưng nếu là cái trước. . . Giang Hàn một trận trầm tư.

. . .

Thanh Huyền trong học viện.

Ban đầu để đặt Thanh Dương Vương pho tượng địa phương, lúc này xuất hiện một cái thông hướng lòng đất thông đạo, trong thông đạo bộ có Linh Văn dây đặc, còn có màn sáng lượn lờ.

Trận pháp trường lão cùng hoàng thất Trận Pháp Sư liên thủ thôi diễn, dùng ba ngày thời gian ở giữa, lại vèn vèn chỉ là tiến lên một hai bước, bị gắt gao ngăn ở trận pháp bên ngoài.

"Cứ theo đà này, chỉ sợ một hai tháng cũng chưa chắc có thể phá vỡ ngoại tầng trận pháp, lại càng không cần phải nói bên trong."

Trận pháp trường lão lại thôi diễn một trận, buông xuống Trận Bàn cười khổ nói.

]

Bên cạnh hoàng thất Trận Pháp Sư, cũng là lộ ra bất đắc dĩ biểu lộ, nói: "Xanh Dương tôn giả Trận Pháp Nhất Đạo, chỉ sợ đã đến Tông Sư trình độ, vèn vèn là cái này bên ngoài trận pháp, liền từ trên trăm cái tam giai trận pháp tạo thành, dùng nói phá vỡ, muốn tìm được bỏ sót đi vào đều chưa hẳn có thể làm được."

Bọn họ vô pháp phán đoán trận pháp này cấp bậc, nhưng lại có thể đại khái suy đoán ra, ít nhất cũng là Ngũ Giai trở lên trận pháp, liền xem như đỉnh cấp Trận Pháp Đại Sư, đối mặt dạng này trận pháp, sợ rằng cũng phải đại phí sức lực.

Về phần bọn hắn hai, tuy nhiên một cái là Thanh Huyền Học Viện trận pháp trường lão, một cái là hoàng thất Trận Pháp Sư, nhưng tại Trận Pháp Nhất Đạo, lại đều còn không gọi được Trận Pháp Đại Sư.

"Một hai tháng quá dài, chờ không được."

Thanh Huyền Quốc Chủ đứng ở một bên, nghe được hai tên Trận Pháp Sư đối thoại, không khỏi trầm giọng mở miệng.

Cái này dưới đất hẳn là một cái cự đại di tích, có lẽ là xanh Dương tôn giả đã từng ở lại phủ đệ, coi như đối với hắn mà nói, cũng là một cái cự đại cơ duyên.

Một tháng thời gian, tin tức chỉ sợ sớm đã truyền đến còn lại Chư Quốc.

Coi như Chư Quốc e ngại tại Thanh Dương, không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng tại bức này dưới cơ duyên, hơn phân nửa còn là hội từng chút từng chút thăm dò, thậm chí hình thành Chư Quốc liên thủ tạo áp lực cục diện.

Muốn cùng Chư Quốc chia đều bức này đại cơ duyên, ở đây bao quát hẳn ở bên trong, chỉ sợ không có một người nguyện ý, có thể hết lần này tới lần khác trước mắt kéo nhìn, cửa vào này trong thời gian ngắn căn mở không ra.

Về phần mạnh mẽ xông tới loại phương pháp này, sớm tại hai ngày trước liền thử qua, dùng nói là đông đảo Vương Hầu, liền xem như hắn, đều khó mà cứng rắn xông vào.

Bởi vì phần ngoài trận pháp cùng nội bộ tựa hồ hoàn toàn hình thành một cái chỉnh thể, càng đi bên trong nhận áp bách cùng hạn chế lại càng lớn, trừ phi từ bên ngoài từng tầng từng tầng bạo lực phá hư trận pháp, tài năng cứng rắn xông vào, nhưng nói như vậy hao tổn thời gian chỉ sợ muốn dài hơn.

"Nếu là không đợi lời nói, cũng là vẫn còn có biện pháp."

Trận pháp trường lão do dự một chút, hướng về phía Thanh Huyền Quốc Chủ mở miệng nói: "Trận pháp này tuy nhiên cực kỳ phức tạp, nhưng cần thận thăm tra về sau, vẫn là phát hiện một tia chỗ quái dị."

"Ồ?"

Thanh Huyền Quốc Chủ hai mắt tỏa sáng, nhìn về phía trận pháp trường lão.

Trận pháp trường lão lộ ra một cái hơi có vẻ hoang mang không hiểu biểu lộ, nói: "Trận pháp này đối với chúng ta hạn chế phi thường lớn, nhưng nó tựa hồ là một cái cửa cột, thân cao người vào không được, vóc dáng thấp có khả năng không bị hạn chế."

Nghe được trận pháp trường lão lời nói, Thanh Huyền Quốc Chủ nhất thời lông mày nhíu lại, nói: "Người ý là, tu vi thấp người, ngược lại có thể vào?"

"Có khả năng này."

Trận pháp trường lão gật gù đầu, nhưng cũng thật không dám xác định, dù sao trận pháp này thật sự là vượt qua hẳn nhân giới quá nhiều, cần không phải hẳn có thể dòm tra rõ ràng.

Thanh Huyền Quốc Chủ biểu lộ một trận trầm ngâm bất định.

Mà đúng lúc này, hậu phương bỗng nhiên truyền tới một thanh âm.

"Nếu thật là dạng này, vậy không bằng để cho ta thử một chút?"

Chỉ gặp Tô Từ Yêu từ phía sau đi tới, đối mặt ở đây đông đảo Vũ Vương, trên mặt vẻ mỉm cười, tựa hồ không có cảm nhận được bất luận cái gì áp lực.

Cùng Tô Tử Yêu cùng đi tiến lên, là Cố Tích Nhan.

Hai nữ sớm tại ngay từ đầu, liền ngốc ở phụ cận đây, bởi vì Thanh Huyền Quốc Chủ không có xua đuổi hai nữ, mà ở đây đông đảo Vũ Vương đều mơ hồ hoài nghi hai nữ Hòa Hoàng thất có liên hệ, cho nên đều coi thường hai nữ.

Thanh Huyền Quốc Chủ nhìn lấy đi tới hai nữ, trong đôi mắt hiện lên vẻ khác lạ, đột nhiên mở miệng nói: "Nguyên lai hai người các ngươi mục đích, chính là cái này Thanh Dương di tích? Xem ra các ngươi khẳng định biết một ít gì, không biết có thể nói đến nghe xong?"

Lời vừa nói ra, ở đây đông đảo Vũ Vương đều cảm thấy được không đúng.

Bọn họ coi là hai nữ là cùng hoàng thất có quan hệ, nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ cũng không phải là bọn họ muốn như thế.

"Quốc Chủ muốn biết, tự nhiên giải thích cặn kẽ. . ."

Tô Tử Yêu hi hi cười một tiếng, tiếp tục đi đến phía trước, nhưng tiếng nói nói đến đây, lại đột nhiên nhất chuyển, nói: "Bất quá phải chờ ta sau khi đi ra mới được."

Câu nói này vừa mới nói ra miệng trong nháy mắt, năng thân ảnh liền hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng về đã gần ở một bên thông đạo lao đi.

Cố Tích Nhan cũng cơ hồ là trong cùng một lúc, cùng năng không phân tuấn tự phóng tới lối đi kia, lại là hoàn toàn không nhìn ở đây một đám Vũ Vương.

"Thật can đảm!"

"Lưu lại!"

Biết hai nữ Hòa Hoàng thất quan hệ cũng không phải là trong tưởng tượng như thế, nhìn thấy hai nữ vọt thẳng hướng thông đạo, ở đây Vũ Vương chỗ nào còn có thể bảo trì bình thản.

Trong nháy mắt, mấy cái đại thủ từ bốn phương tám hướng hoành bất tới, muốn đem Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan trực tiếp trấn áp.

Nhưng mà.

Cơ hồ ngay lúc này, hai đạo khí tức khủng bố đột nhiên nghiêng nghiêng cắm vào giữa sân, rõ ràng là hai tên Vũ Vương, hơn nữa còn là Đan Nguyên thất trọng trở lên tồn tại!

Hai đạo thân ảnh kia liền tiếp phát tay, lớp lớp liền đem phụ cận bảy tám tên Vũ Vương công kích đánh tan, mà Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan thân ảnh, đã vọt tới khoảng cách thông đạo không đủ một lượng trọng địa phương.

Dù là ở đây Vũ Vương tốc độ đều xa nhanh hơn hai nữ, khoảng cách gần như vậy cũng đều có chút với không tới, huống chi còn có hai người ngăn cản.

Ông! !

Thanh Huyền Quốc Chủ ánh mắt lấp lóe, do dự một chút về sau, rốt cục vẫn là xuất thủ, hấn bước ra một bước, đỉnh đầu ngưng ra ba cái Tinh Điểm, trực tiếp vung ra hai đạo tinh quang, rồi hướng hai nữ.

Hấn vừa ra tay, liền xem như đột nhiên ra sân hai tên cao giai Vũ Vương, cũng vô pháp tới, nhưng mà cái này hai đạo tinh quang rơi xuống về sau, lại như cũ không thể ngăn lại hai nữ.

Chỉ gặp hai nữ trên thân đồng thời hiện ra hai đạo ánh sáng màn, chói cứng tinh quang nhất kích, chọt chui vào trong thông đạo, biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Đại Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Hỗn Loạn Cục Thế

Tự mình xuất thủ cũng không có thể ngăn lại Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan, Thanh Huyền Quốc Chủ sắc mặt cũng có chút khó coi, mà bốn phía đông đảo Vũ Vương thì là nhao nhao tụ lại tới, đêm này hai tên che chở Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan tiến vào thông đạo Vũ Vương vây vào giữa, tất cả đều thần sắc bất thiện.

Nhưng mà.

Này hai tên Vũ Vương đối với mọi người vây quanh, cũng không có lộ ra cái gì e ngại chi sắc, ngược lại đều là một bộ thần nhiên thái độ, bình tĩnh nhìn về phía Thanh Huyền Quốc Chủ.

"Bọn họ là thượng tông người, lui ra đi."

Thanh Huyền Quốc Chủ sắc mặt một trận âm tình bất định, cuối cùng vẫn lắc đầu.

Thượng tông!

Vừa nghe đến xưng hô thế này, ở đây đông đảo Vũ Vương, nhao nhao biến sắc, trong đó tức giận phía dưới thậm chí liền muốn xuất thủ người, cũng là dẫn xuống tới.

Bọn họ trên phiên đại lục này cùng sở hữu Thất Quốc, thống ngự tứ phương, nhưng ở Thất Quốc phía trên, vẫn còn có một cái liên Thất Quốc cũng không dám trêu chọc thế lực, đó là một cái tông môn, bị Thất Quốc xưng là thượng tông, Thất Quốc hàng năm đều muốn đối nó cống lên.

"Bây giờ nên làm gì."

Có người nhìn xem thông đạo cửa vào, sắc mặt khó coi mở miệng.

Thanh Huyền Quốc Chủ sắc mặt trầm thấp một chút, nói: "Đã các nàng có thể không nhìn trận pháp xông đi vào, này những người khác cũng có thể, triệu tập thông mạch Tụ Nguyên, cùng nhau bỏ vào."

"Đứng."

Nghe được Thanh Huyền Quốc Chủ chỉ lệnh, ở đây đông đảo Vũ Vương nhao nhao đồng ý.

...

Thanh Huyền ngoài học viện.

Đã ở chỗ này mấy ngày đông đảo học viên, theo trong học viện tin tức truyền ra, rốt cục là lần đầu tiên động.

"Cái gì? Thanh Dương Vương lưu lại di tích?"

"Trách không được phong tỏa thời gian dài như vậy."

Biết được trong học viện đại khái tình huống, không ít người kinh ngạc sau khi, cũng đều nhao nhao nội tâm chấn động, nếu như là trăm năm trước đó, Thanh Dương Vương chưa rời đi Thanh Huyền nước thời điểm, lưu lại di tích cũng liền thôi, nhưng lần này di tích, nghe nói là gần hai mươi năm trong vòng xuất hiện!

Thanh Dương Vương tại trăm năm trước, được người xưng là Thanh Dương Vương, nhưng ở gần nhất mấy chục năm, thượng tông không ít người đều gọi hắn là xanh Dương tôn giả.

]

Tôn Giả xưng hô thế này, liền xem như ở phía này địa vực, đều không phải có thể tùy tiện dùng, hiển nhiên Thanh Dương Vương rời đi Thanh Huyền nước về sau xông ra uy danh, xa không chỉ đám bọn hắn chỗ hiểu được nào.

Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan đã xông vào tin tức, cũng không có đối ngoại đề lộ ra qua, nhưng Thanh Dương di tích trước mắt chỉ có thông mạch cùng Tụ Nguyên Vũ Sư có thể tiến vào tin tức, lại là truyền tới.

Đạt được tin tức này về sau, không ít Hóa Cương Vũ Sư đều là đầm ngực dậm chân, vì cơ duyên cùng bọn hắn gặp thoáng qua mà bị thương.

Lúc này.

Hồ Linh cũng tìm tới Giang Hàn.

"Cái kia trận pháp đối Hóa Cương trở lên tồn tại hạn chế cực lớn, gần như không có khả năng tiến vào, hiện nay có thể đi vào, chỉ có Tụ Nguyên Vũ Sư còn có chỉ xuống tồn tại."

"Ngài là muốn cho ta đi vào?"

Giang Hàn nghe Hồ Linh giới thiệu một chút bên trong tình huống về sau, không khỏi ngưng trọng nói: "Ta tu vi chưa đột phá Tụ Nguyên, nếu là Tụ Nguyên Vũ Sư cũng có thể vào, chỉ sợ rất khó thăm dò cùng tranh đoạt đến thứ gì."

Hồ Linh lắc đầu, nói: "Như là như thế này, ta liền sẽ không để người đi vào, trận pháp kia tuy nhiên Tụ Nguyên cảnh cũng có thể bỏ qua qua, nhưng lại lại nhận không nhỏ hạn chế, tu vi càng cao hạn chế càng lớn, ngược lại là Thông Mạch Cảnh, cơ hồ không bị hạn chế."

Giang Hàn nghe vậy nhất thời mắt sáng lên, nếu như là loại tình huống này lời nói, hẳn đi vào liền chưa chắc sẽ nhận các phương ngăn cản, liền xem như Lâm gia Tiểu gia phải đi vào Tụ Nguyên cảnh viên mãn tồn tại, cũng đủ mà đối kháng.

"Tiến cùng không tiến, xem chính ngươi."

Hồ Linh nói: "Tuy nhiên đi vào hạn chế là như thế này, nhưng bên trong đến tột cùng là cái tình huống như thế nào, không ai nói rõ được, nguy hiểm nhất không phải tranh đoạt cơ duyên người, mà chính là xanh Dương tôn giả tiện tay bố trí xuống những trận pháp đó, sợ ý một chút liền có thể để ngươi hình thần đều diệt."

Giang Hàn chần chờ một chút, hỏi: "Hiện tại đã có những người khác đi vào sao?"

"Có."

Hồ Linh hơi có vẻ đục ngầu trong con ngươi, hiện lên một tia ánh sáng nhạt, đem Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan sự tình nói cho Giang Hàn, sau đó ngưng trọng nói ra.

"Tuy nhiên các nàng đến từ thượng tông, nhưng lần này hành vi lại có rất nhiều điểm đáng ngờ, lão phu thậm chí hoài nghi các nàng lại lịch còn muốn cao hơn một chút, Tô Tử Yêu ta cũng không rõ ràng, Cố Tích Nhan nha đầu kia tu luyện công pháp, hẳn là Thiên Cấp không thể nghi ngờ."

"Thiên Cấp Công Pháp? !"

Giang Hàn thần sắc một trận ngạc nhiên, hẳn cùng Cố Tích Nhan cùng Tô Tử Yêu đều giao thủ qua, hoàn toàn không có cảm giác đến đối phương tu luyện công pháp là đỉnh phong Thiên Cấp Công Pháp, căn không có Thanh Dương ảo ảnh loại kia đến từ nguyên khí phương diện cự đại áp bách lực.

Hồ Linh nhìn lấy Giang Hàn một mặt không tin bộ dáng, không khỏi lắc đầu nói: "Ngươi có thể cảm thấy được bao nhiêu, có thể cùng các nàng chính thức triệt để đánh qua một trận?"

"Nói đến lão phu có thể phát hiện Cố Tích Nhan công pháp, vẫn là một lần trong lúc vô tình phát giác được, nàng này mặt ngoài tu luyện là Tổ Nữ Công, trên thực tế tu luyện hẳn là Hỗn Nguyên Vô quyết, Tổ Nữ Công chỉ là Hỗn Nguyên Vô quyết biến hóa ra một loại mặt ngoài công pháp mà thôi."

Nghe đến đó, Giang Hàn cẩn thận hồi tưởng một chút, nhất thời lộ ra một tia giật mình.

"Thì ra là thế, trách không được nàng có thể đồng thời thi triển hai loại tính chất hoàn toàn khác biệt vũ kỹ, tưởng rằng đem Tổ Nữ Công chương không đến cực hạn, hiện tại xem ra, lại là phong phú toàn diện Hỗn Nguyên Vô quyết."

Hồ Linh gật gật đầu, nói: "Không tệ, thường nhân coi như thấy được nàng thi triển hai loại tính chất khác biệt vũ kỹ cũng sẽ không nhiều nghĩ, trừ phi nàng đồng thời kích phát hai loại vũ kỹ, cũng hình thành tổ hợp vũ kỹ, dạng này mới có bị hoài nghi khả năng."

Giang Hàn như có điều suy nghĩ nói: "Này không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, Tô Tử Yêu hẳn là cũng cùng nàng không sai biệt lắm."

Hồ Linh gật gật đầu, trầm giọng nói: "Tuy nhiên các nàng đã đi vào, nhưng bên trong cụ thể là tình huống như thế nào, cũng chỉ có các nàng biết, cho nên vẫn là nguy hiểm trùng điệp, cho nên tiến cùng không tiến, đều ở chỗ ngươi."

Giang Hàn tâm niệm lấp lóe mấy lần, nhỏ giọng hỏi: "Không biết ngài cần ta từ bên trong mang thứ gì đi ra?"

Hồ lão nghe đến đó, nhất thời cười cười.

"Nếu ngươi thật muốn đi vào, vậy liền lượng sức mà đi, hết thảy tùy duyên, xanh Dương tôn giả lưu lại cơ duyên không phải tùy ý chọn lấy, ta đã không có quá nhiều cần muốn đồ, vật."

Trong lời này, trừ để lộ ra đối Giang Hàn mấy phần đồng hộ bên ngoài, nói bóng gió thì là, trừ có chính mình cần muốn đồ, vật, còn lại tất cả thuộc về ngươi.

"Tốt, ta qua."

Giang Hàn quả quyết mở miệng.

Ở cái thế giới này, vô số Nhân Dục cầu cơ duyên, thậm chí đều tranh bẻ đầu, hiện tại có cơ duyên phía trước, làm sao có thể không đi vào Tầm một Tầm

Huống chi hẳn có được Bất Tử Chi Thân, căn liền không sợ một số loạn thất bát tao trận pháp, thực sự không được liền cưỡng ép xông vào, trừ phi là cường hãn Huyền Trận cùng khôn trận, mới có thể để cho hắn chùn bước.

Hồ Linh đối Giang Hàn lựa chọn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nếu không cũng sẽ không đến hỏi, hắn gật gật đầu, nói: "Tốt, ta cái này liền dẫn ngươi đi vào."

"Ta sau khi đi vào, còn mời sư phụ chăm sóc một chút xá muội."

Giang Hàn nhìn xem bên cạnh Giang Tuyết, hần lo lắng cho mình sau khi đi vào, bên ngoài tràng cảnh hỗn loạn, hội có người nào đối Giang Tuyết không có hảo ý.

"Đi theo ta đi."

Hồ Linh nhìn Giang Tuyết liếc một chút, khẽ gật đầu về sau, liền dẫn Giang Hàn cùng Giang Tuyết hướng học viện nội bộ đi đến.

Mà lúc này đây, đã có không ít tiếp vào chỉ thị thông mạch Tụ Nguyên Vũ Sư, tiến vào học viện nội bộ, trước đó không lâu đã rời đi Thanh Huyền Học Viện Thân Đồ Trảm cùng Hoàng Đình bọn người ở trong đó, trừ cái đó ra còn có các lộ nhân mã, có thể nói là hỗn loạn tung bùng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Di Tích

Thanh Huyền trong học viện.

Tại đầu kia thông hướng lòng đất di tích cửa vào bên ngoài, Thanh Huyền Quốc Chủ đứng chấp tay, thần sắc bình thản, nhưng lại không giận tự uy.

Chung quanh hội tụ không ít người, đều là từ mỗi cái Vũ Vương mang đến, tu vi tại thông mạch đến Tụ Nguyên ở giữa cường giả, bọn họ tất cả đều đi theo đông đảo Vũ Vương sau lưng, tràng diện trang nghiêm.

Thanh Huyền Quốc Chủ cho phép ở đây sở hữu Vũ Vương, điều động riêng phần mình trong thế lực người tiến vào, nhưng nhiều nhất không thể vượt qua ba người, rất nhiều Vũ Vương đối kết quả này mặc dù tâm có bất mãn, nhưng cũng chỉ có thể tiếp nhận, hướng chỉ ba người cũng không ít.

Ở đây đông đảo tức sẽ tiến vào bên trong di tích người, đều tại lẫn nhau xem kỹ.

Mà khi Giang Hàn đi theo Hồ Linh lại tới đây thời điểm, lập tức liền có không ít ánh mắt nhìn tới.

"Là Giang Hàn."

"Xong qua Thanh Huyền tháp tầng thứ hai mươi bốn gia hỏa a."

Cứ việc Giang Hàn chỉ là một cái Thanh Huyền Học Viện học viên, mà ở đây không ít người, đều là nổi danh tứ phương cường giả, nhưng cũng sẽ không khinh thường Giang Hàn.

Nếu là dưới tình huống bình thường, trong bọn họ có không ít Tụ Nguyên cảnh viên mãn, hơn nữa còn là cùng giai trong cường giả, đương nhiên sẽ không nhìn thẳng vào Giang Hàn.

Nhưng lúc này, mọi người tại đây đều biết, bên trong di tích đối Tụ Nguyên Vũ Sư áp chế tương đối lợi hại, Hóa Cương Vũ Sư căn vào không được, mà Tụ Nguyên Vũ Sư cũng sẽ bị áp bách đến tiếp cận thông mạch trình độ, cho nên Giang Hàn dạng này tồn tại, uy hiếp cực lớn.

Đương nhiên.

Cũng có người đối Giang Hàn lộ ra một chút chiến ý, tỉ như Thân Đồ Trảm, hần chính là Thân Đồ gia đem muốn đi vào ba người một trong, trừ cái đó ra, ánh mắt lạnh lẽo người cũng có, tỉ như Lâm gia Lâm Hạo Thiên, lạnh lùng nhìn Giang Hàn liếc một chút về sau, liền thu hồi ánh mắt.

Ở đây Vũ Vương sau lưng, ít nhất cũng đi theo hai người, đại bộ phận đều là ba người, Hồ Linh tuy nhiên cũng mang hai người, nhưng Giang Tuyết vừa nhìn liền biết là vừa đặt chân vô đạo Vũ Đồ, chỉ có Giang Hàn mới là Hồ Linh bên này tiến vào di tích nhân tuyển.

"Thế mà bỏ được đề người đề tử bảo bối đến mạo hiểm."

Đan Đường Ngô trưởng lão nhìn thấy Hồ Linh bên người Giang Hàn, vuốt vuốt sợi râu nói.

Hồ Linh nhìn Ngô trưởng lão liếc một chút, chậm rãi mở miệng nói: "Vô đạo một đường, cũng không phải đóng cửa tu luyện, liền có thể đăng lâm Đại Đạo."

Giống như loại này tình huống nội bộ không biết, mà lại lại có rất nhiều thế lực tiến vào thăm dò di tích, có thể nói là cực kỳ nguy hiểm, cho nên hần mới có thể nhượng Giang Hàn tự mình lựa chọn phải chăng đi vào.

Nhưng đóng cửa tu luyện căn không có khả năng thành tựu Đan Nguyên Vũ Vương, ở đây vị nào Vũ Vương, không phải trải qua vô số mạo hiểm, từ huyết lộ bên trong giết ra tới.

]

"Sau khi đi vào, tận lực không cần sử dụng Bí Bảo, trận kỳ một loại đồ vật, di tích này trận pháp đối với cái này loại đồ vật bài xích rất lớn, có thể sẽ trực tiếp đem bọn người bắn ra tới."

Thanh Huyền Học Viện trận pháp trường lão đứng tại thông đạo lối vào, hướng về phía mọi người tại đây trình trọng khuyển bảo một phen, sau đó nhìn về phía một bên Thanh Huyền Quốc Chủ.

Chỉ gặp Thanh Huyền Quốc Chủ khẽ gật đầu, mọi người tại đây liền nhao nhao tuôn hướng thông đạo.

Suru! Suru! !

Đồng đảo Tụ Nguyên Vũ Sur, thân ảnh lấp lóe đi vào thông đạo, nhưng cơ hồ tại vừa bước vào trong nháy mắt, tốc độ bọn họ liền rõ ràng trệ chậm xuống tới, hiển nhiên nhận nhất định áp bách.

Thân Đồ Trảm bực này Tụ Nguyên tiểu thành Vũ Sur, nhận áp bách nhỏ nhất, mà Lâm Hạo Thiên loại này Tụ Nguyên cảnh viên mãn Vũ Sur, làm theo nhận áp bách cực lớn.

Giang Hàn cấp tốc đuổi theo.

Vừa một bước vào này phiên quang mang bao phủ di tích cửa vào, hắn liền cảm giác một sợi ánh sáng nhạt từ trên người chính mình đảo qua, sau đó mơ hồ nhận một điểm áp lực.

"Xem ra cũng không phải là chỉ có Tụ Nguyên Vũ Sur mới lại nhận trận pháp áp chế, Thông Mạch Cảnh cũng giống vậy lại nhận áp bách, bất quá hiệu quả rất thấp."

Giang Hàn từng động gân cốt một chút, một chút áp bách, chỉ sợ liền hắn tổng thể thực lực một thành đều hàng bất động, hắn như cũ có thể phát huy ra tiếp cận toàn bộ thực lực.

Về phần bốn phía đồng đảo Tụ Nguyên Vũ Sur, hắn rõ ràng cảm giác được, tại bước vào di tích, bị trận pháp màn sáng bao phủ về sau, những người này khí tức toàn bộ yếu một đoạn, trong đó lại lấy Lâm Hạo Thiên những này Tụ Nguyên cảnh viên mãn tồn tại tới thậm.

"Quả nhiên trận pháp áp bách rất mạnh. . ."

Lâm Hạo Thiên sắc mặt thoáng có chút âm trầm, hắn rõ ràng cảm giác được, chính mình chân nguyên bị khóa lại một bộ phận lớn, trên thân cũng gánh vác nặng nề áp lực, chỗ có thể phát huy ra thực lực, chỉ sợ chỉ có Tụ Nguyên cảnh tiểu thành trình độ.

"Coi như số người gặp may!"

Hắn lạnh lùng nhìn Giang Hàn liếc một chút, cất bước đi thẳng về phía trước, chỉ có Tụ Nguyên cảnh tiểu thành thực lực, coi như có thể áp chế Giang Hàn, cũng chưa chắc có thể giết chết Giang Hàn, ở trong tình hình này, cũng không nghĩ xuất thủ.

Thông đạo càng đi về phía trước liền càng khoáng đạt.

Đi ước chừng mười trượng về sau, phía trước xuất hiện một mảnh cự đại thế giới dưới lòng đất, nhìn một cái, nó phạm vi vậy mà không so sánh với mặt Thanh Huyền Học Viện tiểu!

Tại cái này thế giới dưới lòng đất phía trên, to lớn trận pháp tán phát ra đạo đạo lưu quang, chiếu rọi toàn bộ di tích, để trong này giống như ban ngày.

"Thanh Huyền Học Viện phía dưới, lại có khổng lồ như thế di tích, hơn nữa còn lưu giữ tại nhiều năm như vậy không người phát giác. . ."

Nhìn thấy cái này to lớn di tích, mọi người tại đây đều là tâm thần rung động.

Coi là chỉ là cái hẹp tiểu địa phương, không nghĩ tới lại là có thể so với Thanh Huyền Học Viện to lớn di tích, khổng lồ như vậy di tích bị lãng quên không một tiếng động khai mở tại Thanh Huyền Học Viện chính phía dưới, hơn nữa còn không người phát giác, đây là người có thể có được lực lượng sao? !

"Nghe nói xanh Dương tôn giả sớm tại mấy chục năm trước đó, đã từng một người áp đảo cả tông, vượt qua thâm uyên biển rồi đi về sau, có lẽ đã đến Vũ Tôn thậm chí Vũ Thánh Cảnh Giới. . . Chỉ sợ cũng chỉ có bực này truyền thuyết y hệt, tài năng tuy tiện dưới đất mở ra khổng lồ như thế di tích."

Có người thấp giọng thì thầm, trong đôi mắt tất cả đều là kính sợ.

Đối với mọi người tại đây mà nói, Đan Nguyên cảnh đều có chút xa xôi, lại càng không cần phải nói trên đó ngưng Tinh, tích cung, thậm chí cả Thần Hải các loại cảnh giới, thượng tông Tông Chủ nghe nói chính là tích cung chi cảnh, mà Thần Hải tại phương này Thủy Thổ cơ hồ cũng là truyền thuyết, lại càng không cần phải nói này dường như thần thoại vậy sùng sững tại võ đạo đỉnh điểm Vũ Thánh.

Rung động qua đi.

Bởi vì khu di tích này quá cự đại, mọi người tại đây tự nhiên không có khả năng ý kiến giống nhau toàn bộ hướng một cái phương hướng đi, cho nên bắt

đầu cấp tóc phân tán.

Giang Hàn nhìn xem về sau, cũng lựa chọn một cái phương hướng, so sánh với những người khác cẩn thận từng li từng tí, nội tâm của hắn liền muốn thân nhiên nhiều, hắn duy một khá là cẩn thận cẩn thận địa phương, cũng là bốn phía có hay không ẩn tàng Huyền Trận hoặc là khốn trận.

Bình thường Huyền Trận khốn trận hắn cũng không sợ, nhưng Thanh Dương Vương loại này trong truyền thuyết nhân vật, dù là tiện tay bố trí xuống Huyền Trận khốn trận, hơn phân nửa đều là cực kì khủng bố, nếu là bị vây ở chỗ này, vậy liền phiền phức lớn.

Khu di tích này cực kỳ khoáng đạt, bị một cái cực lớn trận pháp bao phủ, nhưng lại có vẻ rất là trống trải cùng hoang vu.

"Là xanh Dương tôn giả lưu lại dấu vết!"

Đột nhiên.

Phía trước đám người rối loạn tung bùng, không ít người hội tụ tại di tích biên giới, một khối chinh chinh tề tề vách đá trước đó, vách đá này phạm vi cực lớn, chừng hơn mười trượng, nhưng không có bất luận cái gì Đạo Phủ chặt đứt dấu vết, rõ ràng là bị một loại nào đó lưỡi dao sắc bén, nhất kích tiêu diệt!

Giang Hàn đi đến nơi đây, chỉ là nhìn một chút này vách đá, liền đồng tử hơi hơi co rút lại, phảng phất trông thấy một đạo phách thiên trăm địa kiếm quang, hướng về phía hắn chém tới, đem hắn trực tiếp chém thành hai khúc, nhưng hắn tâm thần chấn động.

Hô! Hô! !

Bên cạnh có chịu ảnh hưởng so sánh lớn người, càng là sắc mặt trực tiếp trở nên tái nhợt, hô hấp dồn dập, lao đảo lui ra phía sau mấy bước.

Có thể đem hơn mười trượng vách đá nhất kích tiêu diệt, có lẽ Đan Nguyên cảnh liền có thể làm được, nhưng ở trên đó lưu lại một đạo trải qua mười năm trở lên, còn có thể chấn động khiến người sợ hãi Thần Kiếm ý, đừng nói là Đan Nguyên cảnh, liền xem như ngưng Tinh cảnh đều tuyệt đối không thể làm đến.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thánh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208: Sụp Đổ

Giang Hàn tại thạch bích trước quan sát một trận, liền lắc đầu tiếp tục hướng phía trước đi, hắn đối kiếm ý loại vật này cũng không có hứng thú, loại vật này có thể mang đến cho hắn cảm ngộ cũng rất thấp.

Bên trong di tích cực kỳ hoang vu, mà lại bởi vì là dưới đất, nếu không có có trận pháp màn sáng bao phủ, chỉ sợ là nhìn không thấy vật, tầm mắt cực kém.

Vòng quanh di tích bên ngoài đi non nửa vòng, Giang Hàn lại lần lượt phát hiện mấy chỗ ẩn chứa kiếm ý địa phương, những địa phương này rất nhanh tụ tập không ít người đắm chìm cảm ngộ, còn hắn thì quét dọn liếc một chút, liền không có hứng thú lắc đầu rời đi.

Rất nhanh.

Giang Hàn cùng một số đối kiếm ý không có hứng thú người, dần dần tới gần trong di tích van xin.

Trong di tích van xin, là một chỗ rất là thô ráp kiến trúc, kiến trúc này tựa như chỉ dùng kiếm gọt ra đến, tuy nhiên không tính là xấu xí, nhưng cũng không có bất luận cái gì rộng rãi khí thế, nếu không có phía trên có trận pháp màn sáng bao phủ, căn nhìn không ra là một vị đại năng lưu lại di tích.

Lúc này.

Đã có không ít người đến trong di tích van xin chỗ cự kiến trúc lớn, mọi người rất nhanh vây tụ tại cự kiến trúc lớn ngay phía trước một khối cự đại thạch bia trước.

"Ta ngang dọc thế gian trăm năm mươi chò, lực áp Thiên Kiêu vô số, vắn đỉnh Thần Hải, không làm gì được khí vận chỗ chuông, bị người ám toán, làm người truy sát, mặc dù huyết chiến thoát khỏi, đến phản chốn cũ, làm sao thương thế không thể nghịch chuyển. . ."

Nhìn đến đây, mọi người tại đây cơ hồ đều là chấn động trong lòng, tuy nhiên tại di tích này trông được đến từng màn tràng cảnh, cùng cái kia quý dị kiến trúc, để bọn hắn đáy lòng đều có đủ loại suy đoán, nhưng trên tấm bia đá vẫn tự chỗ để lộ ra tin tức, vẫn là Lệnh người vô pháp bảo trì trấn định.

Nơi này lại là Thanh Dương Mai Cốt Chi Địa? !

Người nào cũng không nghĩ tới qua di tích này tồn tại đúng là như thế, liền làm Giang Hàn cũng là lộ ra mấy phần thật không thể tin thần sắc, khó có thể tưởng tượng Thanh Dương Vương như thế tồn tại, hội chôn xương nơi này.

". . . Sinh tại Thanh Huyền, lớn ở Thanh Huyền, muốn yên lặng tọa hóa, lại không có cam lòng, đặc biệt lưu bí kỹ truyền thừa mấy đạo, trận pháp truyền thừa mấy đạo, quanh thân tạp vật một chút, bổ trận pháp ba cửa ải, lấy di hậu bồi."

Trên tấm bia đá văn tự dừng ở đây, mọi người tại đây đều là thần sắc chấn động.

Nếu như nói trước đó một đoạn văn tự, chỉ là đề bọn hắn kinh hãi lời nói, như vậy một đoạn này liền đề bọn hắn mừng rỡ, xanh Dương tôn giả này là bậc nào tồn tại, lưu lại trận pháp bí kỹ truyền thừa chỉ trân quý, gần như vô pháp cân nhắc, liền xem như quanh thân tạp vật cũng tuyệt đối không thể coi thường.

"Đi!"

Có mặt người mang vui mừng, trực tiếp nhanh chân xông vào.

Bên cạnh không ít người hơi suy tư về sau, cũng đều nhao nhao đi theo vào, mà Giang Hàn tại nguyên chỗ dừng lại một hồi, trên mặt lại là lộ ra một vòng vẻ ngờ vực.

Nơi này tuy nhiên nhìn qua hợp lý, nhưng hắn lại luôn cảm thấy có điểm là lạ, bất quá tự phụ thân có Bát Tử Chi Thể, coi như gặp được tình huống gì cũng có thể ứng đối, hắn trầm ngâm một chút về sau, vẫn là có ý định đi vào tìm tòi.

Nhưng mà.]

Cơ hồ ngay tại Giang Hàn chuẩn bị vòng qua bia đá, đi vào di tích thời điểm, di tích phía trên trận pháp màn sáng, lại là đột nhiên run rẩy một chút, còn như gợn nước đồng dạng kịch liệt chấn động đứng lên.

"Đây là. . ."

Giang Hàn trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, bước ra tốc độ giữa đường dừng lại, không đợi hắn cẩn thận cảm giác phát sinh cái gì, nhất thời liền nhìn thấy di tích phía trên trận pháp màn sáng tại kịch liệt chấn động phía dưới, thế mà oanh một chút, trực tiếp sụp đổ!

Ầm ầm! !

Trận pháp màn sáng trong nháy mắt sụp đổ, trong chốc lát bộc phát ra một đạo khủng bố trận pháp Dòng nước lũ, từ di tích bên trong khuấy động mà ra, đem trước mắt di tích trong nháy mắt xoắn nát, hóa thành một mảnh thi thể phế tích, mà sau tiếp tục hướng về bốn phương tám hướng cuốn tới!

"Không tốt!"

"Hồngбет!"

Phụ cận không ít người thấy thế, đều là trong lòng hoảng hốt.

Trận pháp màn sáng sụp đổ, làm cho tất cả mọi người tu vi cũng sẽ không tiếp tục nhận áp chế, nhưng bọn hắn những người này, cho dù là khôi phục Tự Nguyên cảnh viên mãn lực lượng, tại cái này khủng bố trận pháp Dòng nước lũ trước mặt, cũng cảm thấy đến giống như Phù Du lay trời!

Giang Hàn cũng là chấn động trong lòng, tuy nhiên không biết phát sinh cái gì, nhưng không hề nghi ngờ không phải chuyện gì tốt, hắn quả quyết lui về phía sau!

Suru! Suru! !

Cơ hồ ngay tại Giang Hàn lui lại thời điểm, này sụp đổ trong di tích, có kích phát bí thuật Bí Bảo người, liền mạng chạy trốn ra ngoài, nhưng ở trận pháp Dòng nước lũ bao phủ phía dưới, lại vẫn như cũ là liên âm thanh đều gọi hô không ra, liền trực tiếp bị giảo sát.

Mà chạy trốn chậm hơn một số, cũng bị trận pháp Dòng nước lũ đuổi kịp, dù là ra sức kích phát chân nguyên toàn thân, cũng là trong khoảnh khắc liền hóa làm thịt nhão.

Ầm ầm! !

Toàn bộ lòng đất di tích kịch liệt chấn động, Giang Hàn các loại đồng đảo Vũ Sư, tại trận pháp Dòng nước lũ bao phủ phía dưới, tất cả đều liền mạng hướng (về) sau chạy trốn.

"Êm đẹp trận pháp, làm sao đột nhiên liền sụp đổ, bên trong đến cùng phát sinh cái gì? !"

Giang Hàn ý có Bát Tử Chi Thân, đối cuốn tới trận pháp Dòng nước lũ cũng không e ngại, nội tâm như cũ có thể giữ vững tỉnh táo, nhưng lúc này hắn lại cũng không biết phát sinh cái gì.

Oanh! !

Lại là một tiếng kinh thiên động địa oanh minh, trận pháp Dòng nước lũ rót cực dần dần chuyển hơi, Giang Hàn mấy người cũng nhao nhao dừng bước lại, quay đầu nhìn hướng phía sau di tích. Loading...

Chỉ gặp cái này dưới đất trong di tích van xin chỗ này phiên kiến trúc, đã triệt để sụp đổ vỡ vụn, mà bởi vì trận pháp đầu mối sụp đổ, bốn phương tám hướng những này Tiểu Trận Pháp lâm vào không có hạch tâm trạng thái, toàn bộ đều đang không ngừng lấp lóe, làm cho người kinh hãi run rẩy, không biết có thể hay không đột nhiên sụp đổ.

"Đáng chết! Người nào ở bên trong xúc động cái gì?!"

Có người gặp cục diện an ổn xuống, mặt mũi tràn đầy phần nộ mở miệng.

Vừa mới này một chút, tiến vào di tích người, không sai biệt lắm có một phần ba người bị cuốn vào trong đó, có thể còn sống sót chỉ sợ là lác đác không có mấy.

Tàn phá vô số trận pháp Linh Văn, tại cái này dưới đất bên trong di tích lấp lóe không yên, làm cho tất cả mọi người cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, ban đầu không có nguy hiểm gì lòng đất di tích, trong nháy mắt trở nên nguy cơ trùng trùng.

Mà vừa lúc này.

Suru! Suru! !

Hai bóng người đột nhiên từ trong di tích van xin trong khu phế tích kia thoát ra, một đuổi một chạy, hướng về nơi xa bỏ chạy, trên thân tất cả đều lòi cuốn lấy màn sáng, không nhìn bốn phương tám hướng tàn phá trận pháp, lớp lớp một hồi xông loạn, liền cứng rắn lao ra.

"Đó là ai?"

"Thế mà còn có người còn sống?"

Không ít người thấy cảnh này, đều là lộ ra mấy phần thật không thể tin thần sắc.

Vừa mới này khủng bố trận pháp Dòng nước lũ bao phủ bốn phương tám hướng, có người kích phát Bí Bảo, nhưng lại liền trong nháy mắt đều không chống đỡ được, nếu như bị cuốn vào trong đó lời nói, cũng là Đan Nguyên Vũ Vương chỉ sợ đều phải bỏ mạng tại chỗ, hiện tại thế mà còn có người còn sống? !

Hai bóng người tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền đã thoát ra di tích, không qua sông lạnh lại như cũ nhận ra hai đạo thân ảnh kia thân phận.

"Quả nhiên là các nàng. . ."

Nhìn qua hai bóng người biến mất tại di tích biên giới, Giang Hàn trong đôi mắt ánh sáng nhạt hiện lên, trừ Tô Tử Yêu cùng Cố Tích Nhan còn có thể là ai?

"Không biết các nàng lấy đi thứ gì."

Hắn lắc đầu, lộ ra một điểm đáng tiếc, bất quá hai nữ lai lịch bí ẩn, lại sớm xâm nhập, còn dẫn phát trận pháp sụp đổ, lấy đi đồ, vật chỉ sợ không thể coi thường.

Tiểu Phong có chút sụp đổ, đầu tiên là sinh bệnh, vừa trị kết quả tốt trọng độ tiêu chảy, một đêm mười lần WC trực tiếp mất nước, vừa khôi phục một điểm lại ngồi ô tô đường dài, xách hành lý rong bò Trùng Khánh đường núi, đến chỗ ở phương cảm giác cả người đều bị móc sạch. . . Đến bây giờ mới miễn cưỡng khôi phục một chút khí lực. . .

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Tinh Diệu Thạch

Dạng này một cái di tích, hai nữ không có khả năng đem bên trong đồ, vật quét sạch sành sanh, Thanh Dương nhân vật như vậy, coi như chỉ để lại một chút xú tạp vật, thậm chí là bố trí trận pháp phế liệu, đoán chừng đều không thể coi thường, giá trị phi phàm.

Vấn đề là. . .

Giang Hàn ngẩng đầu nhìn về phía phía trên.

Nơi này động tĩnh lớn như vậy, toàn bộ di tích sụp đổ tiếp cận một phần ba, trận pháp hạch tâm cũng hồng mất, bên ngoài đông đảo Vũ Vương còn có Thanh Huyền Quốc Chủ không có khả năng không cảm thấy được, nếu là những người kia xông tới, bọn họ căn không có tranh đoạt cơ duyên tất yếu.

Oanh! !

Cơ hồ ngay tại Giang Hàn suy nghĩ rơi xuống trong nháy mắt, liền nghe đến phía trên truyền đến một tiếng oanh minh, tựa hồ là cái nào đó Đan Nguyên Vũ Vương ý đồ mạnh mẽ xông tới.

Nhưng mà nháy mắt sau đó, bên trong di tích còn sót lại những Minh Diệt đó bất định trận pháp, trong lúc đó lóe lên, bỗng nhiên kích phát.

Mọi người tại đây chỉ nhìn thấy một đạo trận pháp Linh Văn dọc theo tiếng oanh minh truyền đến phương hướng lan tràn quá khứ về sau, mơ hồ hình như có kêu đau một tiếng truyền đến, bên ngoài liền không có cái gì động tĩnh.

"Xem ra coi như trận pháp hạch tâm sụp đổ, bọn họ cũng vẫn là vào không được."

Giang Hàn yên lòng, quay đầu dò xét trung ương di tích phế tích, cùng bốn phía những Minh Diệt đó bất định tàn phá trận pháp Linh Văn.

Mọi người tại đây, đều là thông mạch thậm chí Tự Nguyên Vũ Sư cường giả, tại từ đột nhiên xuất hiện kịch biến trong sau khi tĩnh hồn lại, cũng rất nhanh rõ ràng lập tức tình cảnh, nhao nhao ánh mắt biến ảo, đánh giá đến bốn phía tàn phá trận pháp cùng trung ương phế tích.

Hiện tại khắp nơi đều là tàn phá trận pháp, muốn di động khẳng định là gặp nguy hiểm, không qua sông Hàn Năng nghĩ đến, mọi người tại đây cũng đều muốn lấy được, trong lúc này bên trong phế tích, dù là có một chút điểm Thanh Dương lưu lại tạp vật, đối bọn hắn mà nói đều là cực kỳ trân quý!

Coi như bên ngoài có đông đảo Vũ Vương, bọn họ khả năng lưu không được đạt được đồ vật, nhưng khẳng định cũng có thể được không ít giá trị cực cao ban thưởng.

Không ít phản ứng nhanh người, đã bắt đầu ném thử vòng qua những cái kia tàn phá trận pháp, hướng trung ương phế tích đi qua.

Những trận pháp này cố nhiên nguy hiểm, nhưng bởi vì mất đi nó hạch tâm, mà lại lại tại trận pháp Dòng nước lũ cọ rửa dưới, trở nên tàn phá không chịu nổi, chỉ cần tránh đi Kỳ Linh văn chỗ cùng địa phương, từ trong khe hẹp xuyên qua, liền không có quá đại nguy hiểm.

Giang Hàn cấp tốc tại tàn phá trận pháp trong khe hẹp ghé qua đứng lên.

Sưu! Sưu! !

Nhiều người hơn kịp phản ứng, nhao nhao ánh mắt lấp lóe, bắt đầu khởi hành ghé qua.

Bởi vì đã xuất hiện cự biến cố lớn cùng thương vong, ở đây người ánh mắt đều trở nên sắc bén dị thường, thậm chí có người tại ghé qua trận pháp quá trình bên trong trực tiếp đầu, bắt quá đây đều là số ít, phần lớn người đều còn tại khắc chế.]

Giang Hàn thuộc về là tốc độ nhanh nhất một nhóm người, nếu như không nguyện ý tại trước mắt bao người bại lộ Bất Từ Chi Thân lời nói, hắn hoàn toàn có thể xông vào những này tàn phá trận pháp màn sáng.

Trung ương phế tích bên trong trận pháp Linh Văn, vẫn sáng cực kỳ thừa thốt, hiển nhiên vừa rồi lấy nơi này làm trung tâm trận pháp sụp đổ, đối với nơi này tạo thành cực lớn trình độ phá hư, khiến cho nơi này trận pháp bị phá hư rơi rất lớn một bộ phận.

Giang Hàn không có lãng phí thời gian, quả quyết tại phế tích bên trong tìm kiếm.

Tuy nhiên cái này phế tích trong trận pháp Linh Văn, nhưng Giang Hàn cảm thấy bốn phương tám hướng đều có mãnh liệt nguyên khí hội tụ, nhưng hắn vẫn có thể lờ mờ phân biệt tìm ra một số khác biệt đồ vật.

"Lên!"

Hắn đi vào phế tích về sau, rất mau tới đến nhất đại khối sụp đổ trước vách đá, nhìn chăm chăm thế thì sập phía dưới vách đá nhìn một chút về sau, quả quyết duỗi ra hai tay, dõng lên bên vách đá duyên.

Oanh! !

Vách đá này chất liệu rất là đặc thù, cực kỳ nặng nề, nhưng Giang Hàn hai tay chỉ lực nhưng cũng không thể coi thường, đột nhiên dùng lực phía dưới, vẫn là đem mặt này cự đại vách đá cứ thế mà lật tung ra.

Vách đá bị Giang Hàn lật tung, động tĩnh to lớn cũng gây nên không ít người chú ý, mà khiến người chú mục nhất, thì là này phía dưới vách đá, mấy khối tán lạc điểm điểm tinh mang đá vụn.

"Tinh nguyên thạch? !"

Giang Hàn mắt sáng lên, hắn dựa theo cảm giác tìm kiếm qua đến, cũng là bởi vì cảm giác được một bộ phận Tinh Thần Chi Lực, bắt quá trước mắt đá vụn nhìn, cùng Tinh nguyên thạch tựa hồ có chỗ khác biệt.

Đúng lúc này, một tiếng kinh hô truyền tới từ phía bên cạnh.

"Tĩnh diệu thạch!"

Chỉ gặp một bóng người bỗng nhiên xông lại, đưa tay cũng là nhất chưởng, chân nguyên hội tụ hóa vì một cái đại thủ, muốn đem Giang Hàn trực tiếp đẩy ra.

Mà ngay tại lúc đó, bốn phía không ít người nhìn thấy bên này trắng cảnh, cũng đều nhao nhao hai con ngươi đỏ thẫm, nhãn quang hỏa nhiệt, nhao nhao xông lại.

Tĩnh diệu thạch!

Tuy nhiên cùng Tĩnh nguyên thạch chỉ có kém một chữ, nhưng giữa hai bên địa vị lại là ngày đêm khác biệt, tĩnh diệu thạch có thể được xưng là Tĩnh nguyên Thạch chi tinh, to bằng chậu rửa mặt Tiểu Tĩnh Nguyên Thạch bên trong đều chưa hẳn có thể xuất hiện đầu ngón út như vậy một khối tĩnh diệu thạch!

Tĩnh nguyên thạch đối ngưng tụ chân nguyên có hiệu quả, nhưng đối Hóa Cương Vũ Sư tác dụng cũng đã cực kỳ bé nhỏ, chỉ có thể dùng để bố trí trận pháp. Loading...

Mà tĩnh diệu thạch loại vật này, đừng nói là Hóa Cương Vũ Sư, liền xem như Đan Nguyên Vũ Vương đều muốn xuất thủ cướp đoạt, đây là có thể phụ tá vỡ giả đột phá ngưng Tĩnh cảnh Thiên Tài Địa Bảo!

Tĩnh diệu thạch phía trước, Giang Hàn tự nhiên không có khả năng nhượng bộ, thứ này chẳng khác gì là Tĩnh nguyên Thạch chi tinh, nếu là dùng để phụ tá đột phá Tụ Nguyên, Kỳ Công Hiệu chi sợ có thể gấp mười lần so với Tĩnh nguyên thạch.

Hắn cổ tay rung lên, lấy ra Xích Viêm Vãn Thiết kích, Lôi Hỏa Nguyên Khí kích phát, một kích bỏ ra người kia chân nguyên đại thủ, sau đó bỗng nhiên cúi người, nắm lên lớn nhất một khối to tĩnh diệu thạch, trực tiếp thu nhập Hư Không Giới bên trong.

"Cút ngay! !"

Tên kia Tụ Nguyên Vũ Sư cũng không nghĩ tới Giang Hàn thế mà có thể phá vỡ hắn nhất chưởng, hắn nhưng là Tụ Nguyên cảnh viên mãn tu vi, hiện tại không có trận pháp hạn chế, liền xem như tiện tay nhất kích, cũng không phải thông mạch Vũ Sư có thể tới, Giang Hàn vậy mà cứ thế mà phá vỡ.

Tro mắt nhìn lấy Giang Hàn lấy đi lớn nhất một khối to tĩnh diệu thạch, trong lòng của hắn tự nhiên là tức giận không thôi, nhưng mắt thấy bốn phía đã có mấy đạo thân ảnh vội xông mà đến, hắn cũng không dám lãng phí thời gian, hướng về phía Giang Hàn lại lần nữa đánh ra nhất chưởng về sau, chụp vào còn thừa Tĩnh nguyên thạch.

Ông! !

Một chưởng này mặc dù không phải toàn lực xuất thủ, nhưng cũng vận dụng vũ kỹ, một vị Tụ Nguyên cảnh viên mãn Vũ Sư, coi như không có lấy ra Linh Binh, tay không kích phát ra vũ kỹ, uy lực cũng là không như bình thường.

Giang Hàn thần sắc trầm xuống, không hề đi bắt còn lại Tĩnh nguyên thạch, hai tay nắm ở Xích Viêm Vãn Thiết kích báng kích, đột nhiên một bô.

Nộ Lôi Kích!

Lôi Hỏa ngưng tụ tại kích Phong phía trên, đem đối phương nhất chưởng lần nữa chống đỡ đỡ được về sau, Giang Hàn không có dừng lại, quả quyết hướng về hậu phương thối lui.

Cơ hồ liền tại tiếp theo trong nháy mắt, nơi này trực tiếp bị mấy đạo Chân Nguyên Chi Lực bao phủ, oanh minh nổ vang trong, vô số đá vụn bắn tung tóe bốn phía.

"Cút!"

"Chết!"

Này tĩnh diệu thạch tổng cộng nát sáu bảy khối, Giang Hàn lấy đi lớn nhất một khối to, cái thứ hai đến người đưa tay liền lấy đi hai khối, còn thừa căn không đủ phân, nơi này trong nháy mắt biến thành chiến trường, không có cướp được tĩnh diệu thạch mấy người trực tiếp ra tay đánh nhau.

Lúc này cũng có người chăm chăm lên Giang Hàn, âm trầm mở miệng.

"Tiểu tử, tĩnh diệu thạch giao ra, tha cho ngươi nhất mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tôn (Dạ Nam Thịnh Phong)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

